

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

နမောတာသသတဝတောအရဟတောသမ္ဗုဒ္ဓသမ္ဗုဒ္ဓသဝါ

မူလမဂိယာယသုတ်။

အဟံ၊ အက္ခန္တိသညံ၊ ကရုဏာသဝိသလဟဒယံ၊ ကရုဏာဖြင့် ချမ်းအေးသောရွှေနုလုံးထော် ရှိတော်မူထသော၊ မညာပဇ္ဇောတဝိဟာတမောဟတဏှိ၊ အရဟတ္တမဂ်ပညာတည်းဟူသော ဆီမီးရောင်ဖြင့် ဖျောက်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အဓိကံရှိတော်မူထသော၊ သနရာမရသောကဝရံ၊ လူနတ်တို့နှင့် တကွဖြစ်သော သတ္တလောကဏ္ဍိ ဆရာဖြစ်တော်မူထသော၊ ဂတိမိမုတ္တံ၊ ဂတိဝါးပါးတို့မှလွတ်တော်မူထသော၊ သုဂတံ၊ ဖြတ်စွာတုရားကို၊ ဝဇ္ဇေဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ။

အဟံ၊ အက္ခန္တိသညံ၊ ဗုဒ္ဓေါဝိ၊ တုရားသည်လည်း။ ဗုဒ္ဓဘာဝံ၊ တုရား၏ အဖြစ်ကို၊ ဘာဝေတွာစေဝ၊ ဝှိုးစေပြီး၍လည်းကောင်း၊ သန္တိကတွာစ၊ မျက်မှောက်ပြုပြီး၍လည်းကောင်း၊ ဂတံမလံဝိဂတမလံ၊ ကင်းသောကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်အကြေး ရှိထသော၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်သောတရား မရှိထသော၊ ယံဝဇ္ဇံ၊ အကြွင်းတရားထော်ကို၊ ဥပဂတော၊ အဓိကတော၊ သိတော်မူပြီး၊ တံဝဇ္ဇံ၊ ထိုတရားထော်ကို၊ ဝဇ္ဇေဝန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ။

သုဂတသ၊ ဖြတ်စွာတုရား၏၊ ဩရသာနံ၊ ရှေ့ရင်တော်နှစ်သားတော်စစ်ဖြစ်ဟော်မူကုန်ထသော၊ မာရသေနမထနာနံ၊ မာရ်နတ် မာရ်နတ်၏စစ်သည်

မူလပစ္စယသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ကိုဗျက်ဆီးကုန်ပြီးထသောအဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ယောက်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊
ပုတ္တနံ၊ သားထောင်တို့၏။ သမူဟံ၊ အပေါင်းဖြစ်သော၊ အရိယသံဃာဋ္ဌိ၊ အရိယ
သံဃာထောင်ကိုလည်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သိရသော၊ ဦးဖြင့်၊ ဝဇ္ဇဝဇ္ဇာမိ၊
ရှိခိုးပါ၏။ ။

ဣတိဣမေဟိ တိဟိဂါထာဟိ၊ ဤသုံးပါးသောဂါထာတို့ဖြင့်၊ ရတနတ္ထ
ယော၊ ရတနာတို့၏ သုံးပါးတို့၏အပေါင်း၌၊ ပဿန္တမတိနော၊ ကြည်ညိုသော
မိတ်ရှိသော၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ရတနတ္ထယဝဇ္ဇနာမဟံ၊ ရတနာတို့၏သုံးပါးတို့
၏အပေါင်းအားရှိခိုးခြင်းတည်းဟူသော ပဏာမစေတနာသည် ဖြစ်စေအပ်
သော၊ ယံပုညံ၊ အကြွင်းကောင်းမှုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿပုညဿ၊ ထို
ကောင်းမှု၏၊ အာနုဘာဝေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သုပိဟတန္တရာယော၊ အကြွင်း
မဲ့ပျောက်အပ်ပြီးသောအန္တရာဟ်ရှိသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ။

ဣမ၊ ဤသာသနာထောင်၌၊ မဇ္ဈိမမမာဏ သုတ္တကီတဿ၊ အလယ်ဖြစ်
သောပမာဏရှိသောသုတ်တို့ဖြင့်မှတ်အပ်ထသော၊ ဗုဒ္ဓါနုဗုဒ္ဓသံဝဏ္ဏိတဿ၊
အဂ္ဂသာဝက အစရှိကုန်သော ဘုရားတပည့်သားထောင်တို့သည် ဘွဲ့အပ်
ထသော၊ ပရဝါဒမထနဿ၊ သူတပါးတို့၏အယူကို ဗျက်ဆီးနိုင်ထသော၊
မဇ္ဈိမာဂမဝရဿ၊ မဇ္ဈိမနိကာယဖြစ်၏။ ။

အတ္ထပကာသနတ္ထံ၊ အနက်ကိုပြုခြင်းငှါ၊ အာဒိတော၊ ပဌမသင်္ဂါယနာ
တင်သောအခါ၌၊ ပဉ္စဟိဝသိသထေဟိ၊ အရှင်မဟာကဿပ အစရှိကုန်
သော ရဟန္တာ ငါးရာတို့သည်၊ ယာအဋ္ဌကထာ၊ အကြွင်းအဋ္ဌကထာကို၊
သင်္ဂီတာ၊ သင်္ဂါယနာတင်အပ်ပြီး ပစ္ဆာပိ၊ ဒုတိယသင်္ဂါယနာတင်သောအခါ
၌လည်း၊ အနုသင်္ဂီတာ၊ ဆင့်၍လည်းသင်္ဂါယနာတင်အပ်ပြီး။ ။

အထပစ္စာဘာဂေ၊ သင်္ဂါယနာ တင်အပ်ပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌၊
ဝသိနာ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော၊ မဟာမဟိန္ဒေန၊ မဟာမဟိန္ဒထေရ်သည်၊ သိဟ
ဠဒိပံ၊ သိဟိန္ဒုကျွန်းသို့၊ အဘာတာ၊ လောင်အပ်ပြီး၊ ဒိပဝါသိနံ၊ သိဟိန္ဒုကျွန်း
သားတို့၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ သိဟဠဘာသာယ၊ သင်တိုင်းဦးစွပ်နှင့်
တူသောသိဟိန္ဒုဘာသာဖြင့်၊ ထဝိတာ၊ ထားအပ်ပြီး။ ။

တထော၊ ထိုအဋ္ဌကထာဟောင်းမှ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သိဟဠဘာသံ၊ သင်
တိုင်းဦးစွပ်နှင့်တူသောသိဟိန္ဒုဘာသာကို၊ အမနေတွာန၊ ဖယ်ပြီး၍၊ မနော
ရမံ၊ ပညာရှိတို့၏နှလုံးကိုမွေ့လျော်စေတတ်ထသော၊ တန္တိနယာနုတ္တဝိကံ၊
ဘုရားဟောတော်မူအပ်သောပါဠိတော်နည်းအားလျော်စွာထသော၊ ဝိဂတ

ဒေါသံ၊ ကင်းသော အပြစ်ရှိထသော၊ ဘာသံ၊ မကဘာသောကို၊ အာရောပန္နော၊ ပေထက်တင်သည်ဖြစ်၍။ ။

ထေရဝံသဗ္ဗဒီပါနံ၊ အရှင်မဟာကဿပထေရ် အစရှိသူနဲ့သော ထေရ် အဆက်ဆက်တို့၏ အယူကိုပြုတတ် ကုန်ထသော၊ သုနိဗ္ဗာနာရိ၊ ဝိနိစ္ဆယာနံ၊ အလွန်သိမ်မွေ့သော အဆုံးအဖြတ်ရှိကုန်ထထေး၊ မဟာဝိဟာရေ၊ မဟာဝိဟာရကျောင်းတိုက်၌၊ နိဝါသိနံ၊ အပြုသိတင်းသုံးလေ့ ရှိကုန်ထသော၊ ထေရာနံ၊ ထေရ်တို့၏၊ အမဟံ၊ အယူကို၊ အဝိဇ္ဇာမေဇ္ဇော၊ မဆန့်ကျင်စေသည်ဖြစ်၍။ ။

ပုနပ္ပုနံ၊ အတန်တလဲလဲ၊ အာဂတံ၊ လာပြီးသော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဟိတ္တံ၊ စွန့်၍၊ သုဇနသမ၊ ဓမ္မဒီပါကျွန်းသားဖြစ်သော သူတော်ကောင်း၏ လည်း၊ တုဗ္ဗတ္ထုဗ္ဗံ၊ နှစ်သက်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဓမ္မသမ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏၊ ဝိရုဗ္ဗိကတ္ထုဗ္ဗံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး တည်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမသမ၊ မဇ္ဈိမနိကာယ်၏၊ အတ္ထံ၊ အဋ္ဌကထာဖြစ်သော အနက်ကို၊ ပကာသယိသာမိ၊ ပြုပေအံ့။ ။

သိသကထာစ၊ သိထကိုအကျယ်ဆုံးဖြတ်သော စကားလေးခြားကောင်း၊ ခုတဓမ္မာစ၊ ခုတင်တရားတို့လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနာနိစေတ၊ ကမ္မဋ္ဌာနိတို့လည်းကောင်း၊ စရိယာဝိဇ္ဇာနသဟိတော၊ စရိုက်အစီအရင်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဈာနသမာပတ္တိဝိတ္ထာဓရာစ၊ ဈာန်သမာပတ် အကျယ်လည်းကောင်း။ ။

သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အဘိညာဓယာစ၊ အဘိညာဉ်တို့ လည်းကောင်း၊ ပညာသင်္ကဏ ဝိနိစ္ဆယောစေတ၊ ပညာဖြင့်ပေါင်း၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ခန္ဓုဒ္ဓါတာယတနိဇ္ဈိယာနိစ၊ ခန္ဓာတော်အာယတနဉာဉ်တို့လည်းကောင်း၊ အရိယာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိစေတ၊ သဗ္ဗာတို့လည်းကောင်း။ ။

သုပရိသုဗ္ဗနိဗ္ဗာနယာ၊ အလွန်စင်ကြယ်သိမ်မွေ့စွာသော ကောဏ္ဍနည်းအစရှိသောနည်းရှိထသော၊ အဝိရုတ္တတန္တိမဂ္ဂါ၊ သုရားဟောတော်မူအပ်သောပါဠိတော်မှမလွတ်သောပါဠိအစဉ်ရှိထသော၊ ဓမ္မယာကာရ ဒေသနာစ၊ ပဋိစ္စသရပ္ပါဒ်ဒေသနာလည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာဘဝနာစေတ၊ ဝိပဿနာကိုပွားစေခြင်းလည်းကောင်း။ ။

ဣတိပနဇေတံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောစကားကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျင်း၌၊ မဟာ၊ ဝါသည်၊ သုပရိသုဗ္ဗံ၊ အလွန်စင်ကြယ်သည်ကို၊ ကာတွာ၊

ပြု၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီး၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအစိုးရံသောစကားကို၊ ဘိယျေဝုန၊ တဘန်း၊ ဣဓ၊ ဤမဏ္ဍိမနိကာယအဋ္ဌကထာ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိဗ္ဗာရယိသမာမိ၊ မစိစစ်ပါအံ့။ ။

သေဇသောဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းသည်၊ စတုနံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာဂမာနံ၊ နိကာယတို့၏၊ မဇ္ဈိ၊ အလယ်၌၊ ဌတော၊ တည်၍၊ တတ္ထတေ၊ သုတကုသုအာဂမေသု၊ ထိုလေးပါးကုန်သောနိကာယတို့၌၊ ကာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ယထာယေန မကာရေန၊ အကြင်သို့သောအပြားအားဖြင့်၊ ပကာသယိသတိ၊ သိစေသတ္တံ။ ။

ဣစ္ဆေဝ ဣတိဝေတထာတေန မကာရေန၊ ထိုသို့သောအပြားအားဖြင့်၊ ဟိ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီး၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗာရယိသမာမိ၊ မစိစစ်အံ့။ ။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣစ္ဆေဝ ဣတိဝေတထာတေန မကာရေန၊ ထိုသို့သော အပြားအားဖြင့်၊ သေဇသောဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေါ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီး၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့ပြုအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကမ္ဘိဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂံ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကိုလည်း၊ တောယ အဋ္ဌကထာယ၊ ဤယခုဆိုသတ္တံသော ပဗ္ဗသုဒ္ဓိအမည်ရှိသောအဋ္ဌကထာ၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သာမဇေ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည်၊ မဏ္ဍိမသင်္ဂီတိယာ၊ မဏ္ဍိမသင်္ဂီ ယနာ၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဝိဇာနာထ၊ သိသင့်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ရတနတ္ထယ မကာမစသည့်ကိုဆိုရာစကားရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။

တတ္ထ၊ ထိုတောယ အဋ္ဌကထာယ ဝိဇာနာထ မဏ္ဍိမသင်္ဂီတိယာအတ္ထံ ဟူသောပါဌ၌၊ မဏ္ဍိမသင်္ဂီတိနာမ၊ မဏ္ဍိမသင်္ဂီ ယနာမည်သည်ကို၊ ပဏ္ဏာသတော၊ ပဏ္ဏာသအားဖြင့်၊ မူလပဏ္ဏာသ၊ မူလပဏ္ဏာသလည်းကောင်း၊ မဏ္ဍိမပဏ္ဏာသ၊ မဏ္ဍိမ ပဏ္ဏာသ လည်းကောင်း၊ ဥပရိပဏ္ဏာသ၊ ဥပရိပဏ္ဏာသလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဏ္ဏာသတ္ထယ သင်္ဂဟာ၊ ပဏ္ဏာသသုံးခုတို့၏ အပေါင်းဖြင့်ရေတွက်အပ်၏။ ဝဂ္ဂတော၊ ဝဂ်အားဖြင့်၊ ဧကေကယ၊ တပါးတပါးသော၊ ပဏ္ဏာသယ၊ ပဏ္ဏာသ၏၊ ပဉ္စပဉ္စဝဂ္ဂေ၊ ငါးပါးငါးပါးသော ဝဂ်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပန္နရသဝဂ္ဂ သမာယောဓိ၊ ထဆဲ့ငါးပါးသော ဝဂ်တို့နှင့် ကောင်းစွာဗျဉ်၏။ သုတ္တသော၊ သုတ်အားဖြင့်၊ ဗိယစသုတ္တသတံ၊ တရားငါးဆယ်သော သုတ်သည် လည်းကောင်း၊ ဧဝသုတ္တန္တံ၊ နှစ်သုတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗဒတော၊ ပုဒ်အားဖြင့်၊ တေဝိသုတ္တရပဉ္စသတောမိကာနိ၊ နှစ်ဆဲ့သုံးပုဒ်အလွန်ရှိသောငါးရာသော

ပုန်တို့ဖြင့်လွန်ကုန်သော။ အဝိတိပဒသဟသောနိ။ ရှစ်သောင်းသောပုန်တို့
 သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တေနထိကြောင့်။ ပေါရာဏာ။ ရှေးဆရာတို့
 သည်။ အဝိတိပဒသဟသောနိ။ ရှစ်သောင်းသောပုန်တို့ကိုလည်းကောင်း။
 တိယျေမဉ္ဇသတာနိစ။ ငါးရာအလွန်ရှိသောပုန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပုန၊
 တဖန၊ တေဝိသတိ။ နှစ်ဆဲ့သုံးပုန်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဓုတ္တု။ ဟောတော်
 မူအပ်ကုန်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ပဒံ။ ပုန်ကိုးဝဝတ္ထိတံ။ ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်၏။
 ဣဟိ။ ဤသို့။ အာဟု။ ဆိုကုန်ပြီ။ အက္ခရာတော။ အက္ခရာအားဖြင့်။ သတ္ထု။ အက္ခရာ
 သထ သဟသောနိ။ ခုနစ်ထိန်းသော အက္ခရာ တို့ သည်လည်း ကောင်း။
 စတ္တာထိသဉ္ဇ သဟသောနိ။ လေးသောင်းသော အက္ခရာတို့သည်လည်း
 ကောင်း။ တေပညာသဉ္ဇ အက္ခရာနိ။ ငါးဆဲ့သုံး အက္ခရာ တို့သည်လည်း
 ကောင်း။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘာဏဝါရတော။ ဘာဏဝါရအားဖြင့်။ အဝိ
 တိဘာဏဝါရာ။ ရှစ်ဆယ်သောဘာဏဝါရတို့သည်လည်းကောင်း။ တေဝိ
 သပဒါမိကောစနှစ်ဆဲ့သုံးပုန်အလွန်ရှိသော။ ဥပနာသထဝါရောစ။ ထက်
 ဝက်သော ဘာ ဏဝါရ သည်လည်း ကောင်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အနု
 သန္တိတော။ အနုသန္တိအားဖြင့်။ ပုတ္တနုသန္တိ။ အတ္ထာသယာနုသန္တိယာထာနုသန္တိဝ
 သေန။ ပုတ္တနုသန္တိ အတ္ထာသယာနုသန္တိယာထာနုသန္တိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။
 သင်္ခေပတော။ အကျဉ်းအားဖြင့်။ အနုသန္တိ။ အနုသန္တေသည်။ တိပိဇောသုံးပါး
 အပြားရှိ၏။ ဧတ္ထ။ ဤမဏ္ဍိမနိကာယံ၌။ ဝိတ္ထာရတောပန။ အက္ခယံအားဖြင့်
 ကာ။ တိဏိအနုသန္တိသဟသောနိ။ သုံးသောင်းသော အနုသန္တေ တို့သည်
 လည်းကောင်း။ နဝသတာနိ။ ကိုးရာ သောအနု သန္တေ တို့သည်လည်း
 ကောင်း။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ တေနထိကြောင့်။ ပေါရာဏာ။ ရှေးဆရာတို့
 သည်။ တိဏိသန္တိ သဟသောနိ။ သုံးထောင်သောအနုသန္တေတို့ကို လည်း
 ကောင်း။ တထာ။ ထိုမှတပါး။ နဝသတာနိစ။ ကိုးရာသော အနုသန္တေတို့ကို
 လည်းကောင်း။ ဧတေ။ ဤသုံးထောင်ကိုးရာသောအနုသန္တေတို့ကို။ မဏ္ဍိမသ။
 မဏ္ဍိမနိကာယံ၏။ အနုသန္တိနယာ။ အနုသန္တေ နည်းတို့ဟူ၍။ ပကာထိကာ။
 ပြအပ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အာဟု။ ဆိုကုန်ပြီ။ ဧဝံ။ ထိုမဏ္ဍိမသံဂါ
 ယနာ၌။ ပတ္ထာသာသု။ ပတ္ထာသတို့တွင်။ မူလပတ္ထာသာ။ မူလပတ္ထာသသည်။
 အာဒိ။ အစတည်း။ ဝဂ္ဂေသု။ ဝဂ်တို့တွင်။ မူလပရိယာယဝဂ္ဂေါ။ မူလပရိယာ
 ယဝဂ်သည်။ အာဒိ။ အစတည်း။ သုတ္တတု။ သုတ်တို့တွင်။ မူလပရိယာယ
 သုတ္တံ။ မူလပရိယာယသုတ်သည်။ အာဒိ။ အစတည်း။ တသ္မာဝဂ်။ ထိုမူလပရိ
 ယာယသုတ်၏လည်း။ ဧဝံ။ မေသုတန္တိအာဒိကံ။ ဧဝံ။ မေသုတံ ဤသို့ အစရှိ

၂

၆

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

သော၊ အာယသ္မတာအာနန္ဓန၊ အရှင်အာနန္ဒာသည၊ ပဌမဟာသံဂီတိကာ
 ထေ၊ ပဌမသင်္ဂါယနာတင်သောအခါ၌၊ ဂတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ နိဒါနံ၊ နိဒါနံ
 သည၊ အာဒိ၊ အစတည်း၊ သာပဇေသာသာပနဇော၊ ပဌမမဟာသံဂီတိ၊ ထို
 ရှေးဦးစွာမဟာသင်္ဂါယနာကို၊ သုမင်္ဂသဝိတာဝိနိယာ၊ သုမင်္ဂသဝိလောဝိနိ
 အမည်ရှိသော၊ ဒိဗ္ဗာနိကာယဋ္ဌကထာယ၊ ဒိဗ္ဗာနိကာယအဋ္ဌကထာ၏၊ အာ
 ဒိဌိ၊ အစ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိတ္ထာရိတာ၊ ရှေးအပ်ပြီးတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 သာ၊ ထိုမဇ္ဈိမနိကာယအဋ္ဌကထာကို၊ တတ္ထ၊ ထိုဒိဗ္ဗာနိကာယအဋ္ဌကထာ၏
 အစ၌၊ ဝိတ္ထာရိတာနယဇေဝ၊ ရှေးအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဇေတိတဗ္ဗာ၊
 သိအပ်၏၊ ဇေတိတဗ္ဗာ၊ အာဒိကံ၊ ဇေတိတဗ္ဗာသုတံ၊ သို့အစရှိသော၊ ယံပနဇေတံ
 ယံပနဇေတံနိဒါနံ၊ အကြင်နိဒါနံသည၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဒါနံ၌၊ သမတိ
 နိဝိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာအကျုံးဝင်သော၊ ဇေတိပဒံ၊ ဇေတိပဒံသောပုဒ်သည၊ နိပါတ
 ပဒံနိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ မေတိအာဒိနိ၊ မေအစရှိကုန်သောပုဒ်တို့သည၊ နာမပဒါ
 နိ၊ နာမ်ပုဒ်တို့တည်း၊ ဥက္ကဋ္ဌာယံဝိဟရတိတိတ္ထေ၊ ဥက္ကဋ္ဌာယံဝိဟရတိဟူသော
 ပါဌ၌၊ ဝိတိပဒံ၊ ဝိဟူသောပုဒ်သည၊ ဥပသဂ္ဂပဒံ၊ ဥပသဂ္ဂပုဒ်တည်း၊ ဟရတိ
 တိပဒံ၊ ဟရတိဟူသော ပုဒ်သည၊ အာချာတပဒံ၊ အာချာတ်ပုဒ်တည်း၊ ဣတိ
 ဣဒိနာနယန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပဒဝိဘာဂေါ၊ ပုဒ်ကို
 ဇေတိနိဒါနံ၊ ဇေတိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ အတ္ထတောပန၊ အနက်အားဖြင့်
 ကား၊ ဇေတိတဗ္ဗာ၊ ဇေတိသဒ္ဓါသည၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥပမူပဒေသသံပဟံသ
 နဂရဟာဏဝစနသံပဋိဂ္ဂဟာကာရနိ၊ ဒေသနာဝစာရဏာဒိအနေကတ္ထပ္ပဘေ
 ဒေါ၊ ဥပမာအနက်ညွှန်းခြင်းအနက် ဝင်းမြောက်ခြင်းအနက် ကဲ့ရဲ့ခြင်း
 အနက်စကားကို ဝန်ခံခြင်းအနက် အခြင်းအရာဟူသော အနက်သရုပ်ကို
 ပြခြင်းအနက်မြဲစေခြင်းအနက်စသောများသောအနက်အပြားရှိ၏၊ တထာ
 တံဝစနံ၊ ထိုသို့ဇေတိသဒ္ဓါသည ဥပမာအနက်စသည့်၌ဖြစ်၏ဟု ငါဆိုအပ်ပြီး
 သောစကားသည၊ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ ဇေတိတဗ္ဗာဇေတိသဒ္ဓါ၊ ဤဇေတိသဒ္ဓါ
 သည၊ ဇေတိတဗ္ဗာနမဇ္ဈေနကတ္ထပ္ပကုသလံပဟံ၊ ဇေတိသဒ္ဓါ၊ ဇေတိတဗ္ဗာ
 မဇ္ဈေနကတ္ထပ္ပကုသလံပဟံ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဥပမာယံ၊ ဥပမာအနက်၌
 အာဝတော၊ တာ၏၊ ဇေတိတဗ္ဗာ၊ ထိုအစူ၊ တေတေန၊ ဖြစ်သော၊ မဇ္ဈေန၊
 သတ္တဝါသည၊ ပဟံ၊ များစွာသော၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကတ္ထပ္ပံ၊ ပြုအပ်၏၊
 ဇေတိတဗ္ဗာအာဝိတ္တမိတဗ္ဗံဇေတိတဗ္ဗာ ပဋိတ္တမိတဗ္ဗံ၊ အာဒိသု၊ ဇေတိတဗ္ဗာ အာဝိတ္တမိ
 တဗ္ဗံဇေတိတဗ္ဗာ ပဋိတ္တမိတဗ္ဗံ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဥပမာသေ၊ ညွှန်းခြင်း
 အနက်၌၊ အာဝတော၊ တာ၏၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ ဇေတိ၊ ဤသို့၊ အာဝိတ္တမိ

တဗ္ဗံ၊ ဂြေ၊ သို့တက်အပ်၏။ တေတယသးသင်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဋိက္ခမိတဗ္ဗံ၊
နောက်သို့ ဆုတ်အပ်၏။ ဧဝမေတံဘဂဝါ၊ ဧဝမေတံ သုဂတောတိအာဒိသု၊
ဧဝမေတံဘဂဝါ၊ ဧဝမေတံသုဂတေဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သမ္ပဟံသနေ။
ရွှင်ခြင်း၊ အနက်၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧတံ၊
ဤစကားတော်သည်။ ဧဝံ၊ ဟောတော်မူတိုင်း၊ မှန်စေ၏။ သုဂတ၊ ကောင်း
သောစကားကို ဆိုတော် မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား။ ဧတံ၊ ဤစကား
တော်သည်။ ဧဝံ၊ ဟောတော်မူတိုင်းမှန်စေ၏။ ဧဝမေဝ ပနာယံဝသထိ
ယသ္မိံ ဝါတသ္မိံ ဝါတယမုဏ္ဍကဿ သမဏကဿဝဏ္ဏိဘာသတိတိအာဒိ
သု၊ ဧဝမေဝပနာယံ ဝသထိယသ္မိံ ဝါတသ္မိံ ဝါတယ မုဏ္ဍကဿသမဏ
ကဿဝဏ္ဏိဘာသတိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဂရဟတေ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ အနက်၌
အာဂတော၊ လာ၏။ ဧဝမေဝပန၊ ဤသို့ယူတတ်သော အကျင့်ရှိလျက်၊ အလယ်
ဝသထိ။ ဤမိန်းမယုတ်သည်။ ယသ္မိံ ဝါ ယသ္မိံ ဝါ၊ ဟူးဟူးပြားပြားသော
အကြောင်း၌၊ မုဏ္ဍကဿ၊ ဦးပြည်းဖြစ်သော၊ တယသမဏကဿ၊ ထို
ရဟန်း၏၊ ဝဏ္ဏိ၊ ဇေယျးဇူးကို၊ ဘာသတိ၊ ချီးမွမ်း၍ဆိုတတ်သနည်း။ ဧဝံ
ဘန္တေတိခေါတေတိက္ခ၊ ဘဂဝတော ပစ္စသောသုန္တိအာဒိသု၊ ဧဝံဘန္တေ
တိခေါတေတိက္ခ၊ ဘဂဝတော ပစ္စသောသသို့ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝစန
သမ္ပုဋ္ဌိပ္ပယော၊ စကားကိုဝန်ခံခြင်း၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။
ဧဝံသာရ၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပစ္စသောသသုံးဝန်ခံလှန်ပြီးဧဝံဗျာခေါအတံ
ဘန္တေဘဂဝတော၊ မိမ့်ဒေသိတံ အာဇာနာမိတိအာဒိသု၊ ဧဝံ ဗျာခေါအတံ
ဘန္တေဘဂဝတာမိမ့်ဒေသိတံအာဇာနာမိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အာကာရေ၊
အခြင်းအရာ၌၊ အာဂတော၊ လာ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အတံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ ဧဝံဝိယာခေါ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ ထာရားကို၊ အာဇာနာမိ၊ သိပါ
၏။ ဧဟိတွံမာဏာဝကယေန သမတောအာနန္ဒောထေနုပသင်္ကမ ဥပသင်္က
မိတွာမမဝစနေန သမဏံ အာနန္ဒံအပ္ပါဗာဓံအပ္ပါတင်္ကံ သဟုဋ္ဌာနံဗလံဖာသု
ဝိဟာရံပုစ္ဆ သုဘောမာဏာဝေါတောဒေယျပုတ္တောဘဝန္တံအာနန္ဒံအပ္ပါဗာဓံ
အပ္ပါတင်္ကံ သဟုဋ္ဌာနံဗလံဖာသုဝိဟာရံပုစ္ဆ တိတိ ဧဝဉ္စဝဒေဟိသာရုကိရ
ဘဝံအာနန္ဒောယေန သုဘာယ မာဏာဝဿတောဒေယျပုတ္တဿ နိဝေသနံ
ထေနုပသင်္ကမတူ အနုကမ္ပိဥပါဒါယာတိအာဒိသု၊ ဧဟိတွံမာဏာဝကယေန
သမတောအာနန္ဒော ထေနုပသင်္ကမ ဥပသင်္ကမိတွာမမဝစနေန သမဏံ

၀

မူလမဏ္ဍိက-အဋ္ဌကထာနိသျှ။

အာနန္ဒအပ္ပါဗာဓံ အပ္ပါဏကံ သဟုဋ္ဌာနံ ဗလံ ဗာသုပိဟာရံ ပုန္န သုဘောဓာ
 ကာဝေါ တောဒေယျပုတ္တော ဘဝန္တံ အာနန္ဒ အပ္ပါဗာဓံ အပ္ပါဏကံ သဟုဋ္ဌာနံ
 ဗလံ ဗာသုပိဟာရံ ပုန္န တိတိဝေဉ္စ ဝဒေဟိ သာရကိရတာဝံ အာနန္ဒောယေန
 သုဘာဿ မာဏာဝဿတောဒေယျပုတ္တဿ နိဝေသနံ ယေန ဗသကံ မတု အနု
 ကဗ္ဗိဥပါဒါယ ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌ နိဒဿနေ ပြုခြင်း အနက်၌ အာဓ
 ကော၊ သာဇ္ဈိ၊ မာဏာဝက၊ လူသင် ငယ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဇေဟိ၊ ထာထည်၊ ယေန၊
 အကြင်အရပ်၌၊ သမဏော အာနန္ဒော၊ ရဟန်းအာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဥပသကံ မ၊ ကပ်ထေထော၊ ဥပသကံ မိတွာ၊ ကပ်ထေပြီး၍
 မမ၊ ငါ၏၊ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်၊ သမဏံ အာနန္ဒံ၊ ရဟန်းအာနန္ဒာကို၊ အပ္ပါဗာ
 ဓံ၊ အနာမရှိသည်ကို၊ အပ္ပါဏကံ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်ကို၊ သဟုဋ္ဌာနံ၊ လျှင်စွာ
 ထနိုင်ခြင်းကို၊ ဗလံ၊ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဗာသုပိဟာရံ၊ ချင်းသာစွာ
 နေရခြင်းကို၊ ပုန္န၊ မေးလျှောက်လေလော၊ တောဒေယျပုတ္တော၊ တောဒေယျ
 ပုတ္တားသားဖြစ်သော၊ သုဘောဓာ ကာဝေါ၊ သုဘာအမည်ရှိသောလူလင်သည်၊
 ဘဝန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို၊ အပ္ပါဗာဓံ၊ အနာမရှိခြင်းကို၊ အပ္ပါဏကံ၊
 ဆင်းရဲမရှိခြင်းကို၊ သဟုဋ္ဌာနံ၊ လျှင်စွာထနိုင်ခြင်းကို၊ ဗလံ၊ ခွန်အားနှင့်ပြည့်
 စုံခြင်းကို၊ ဗာသုပိဟာရံ၊ ချင်းသာစွာနေရခြင်းကို၊ ပုန္န၊ မေးလျှောက်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်မိလေ၊ ဝေဉ္စ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်လေ
 လော၊ သာရအာယာစာမိ၊ တောင်းမိပါ၏၊ ဘဝံ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ
 သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ တောဒေယျပုတ္တဿ၊ တောဒေယျပုတ္တားသား
 ဖြစ်သော၊ သုဘာဿ၊ သုဘာအမည်ရှိသော၊ မာဏာဝဿ၊ လူလင်၏၊ နိဝေသနံ
 အိပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအိပ်ရာအရပ်သို့၊ အနုကဗ္ဗိ၊ အစဉ်သနား
 သည်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဥပသကံ မတု၊ ကပ်ထော်မူမိလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်လေလော၊ တံကိ၊ မညထကာလံ၊ မာ
 ဣမေဓမ္မာ ကုသလာဝါ အကုသလာဝါတိ၊ အကုသလာဘန္တေ၊ သာဝဇ္ဇာဝါ
 အနုဝဇ္ဇာဝါတိ၊ သာဝဇ္ဇာဘန္တေ၊ ဝိညူဂရဟိ၊ ယာဝါဝိညူပသတ္တာဝါတိ၊ ဝိညူ
 ဂရဟိတာဘန္တေ၊ သမတ္တာသမာဓိဏ္ဏာ အဟိတာယဒုက္ခယသံဝတ္တန္တိ၊
 နောဝါကထံဝေါဋ္ဌေယောတိတိ၊ သမတ္တာဘန္တေသမာဓိဏ္ဏာ အဟိတာယ
 ဒုက္ခယသံဝတ္တန္တိ၊ ဧဝံ နောဋ္ဌေယောတိတိ အာဒိ၊ တံကိ၊ မညထကာလံ၊
 မာဣမေဓမ္မာ ကုသလာဝါ အကုသလာဝါတိ၊ အကုသလာဘန္တေ၊ သာဝဇ္ဇာ
 ဝါ အနုဝဇ္ဇာဝါတိ၊ သာဝဇ္ဇာဘန္တေ၊ ဝိညူဂရဟိတာဝါ ဝိညူပသတ္တာဝါတိ၊
 ဝိညူဂရဟိတာဘန္တေ၊ သမတ္တာသမာဓိဏ္ဏာ အဟိတာယဒုက္ခယသံဝတ္တန္တိ

နောဝါကထံဝေါတ္ထေဟောတိတိ၊ သမတ္တာဘန္တေသမာဒိတ္တာအဟိတာယ
 ဒုက္ခယသံဝတ္တန္တိ၊ ဧဝံနောတ္ထေဟောတိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အဝဇာရ
 ကော၊ မြီးစခြင်းအနက်၌၊ အာဂတော၊ ထာဇ္ဈိ၊ ကာသာမာ၊ ကာသာမအနွယ်တို့
 မယာ၊ ဝါဘုရားသည်၊ ဝုစ္ဆမာနံ၊ မိန့်တော် မူအပ်လတ္တံ့သော၊ ယံဝစနံ၊
 အကြင် စကားတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ထံဝစနံ၊ ထိုဝါဘုရား မိန့်တော်
 မူလတ္တံ့သော စကားတော်ကို၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ကိံမညထ၊ အဘယ်
 သို့အောက်မေ့ ကုန်သနည်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ကုသလာဝါ၊
 ကုသိုလ် တို့လော၊ အကုသလာဝါ၊ အကုသိုလ်တို့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်တို့
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ လျှောက်ကုန်၏၊ သာဝဇ္ဇာဝါ၊ အပြစ်လည်း
 ရှိကုန်သလော၊ အနဝဇ္ဇာဝါ၊ အပြစ်လည်းမရှိကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သာဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်ရှိကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ လျှောက်ကုန်၏၊ ဝိညူဂရဟိတာဝါ၊ ပညာရှိတို့
 လည်း ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သလော၊ ဝိညူဗသတ္တာဝါ၊ ပညာရှိတို့လည်း ခြီးမွမ်း
 အပ်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ဝိညူဂရဟိတာ၊ ပညာရှိတို့ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊
 လျှောက်ကုန်၏၊ သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သော၊ သမာဒိတ္တာ၊ စွဲလမ်း
 အပ်ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤအကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ အဟိတာယ၊ အစီး
 အပွားမရှိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ ဝါ၊ ဖြစ်ကုန်သလော၊
 နောသံဝတ္တန္တိ ဝါ၊ မဖြစ်ကုန်သလော၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဣတ္ထေတေသု
 ဓမ္မေသု၊ ဤအကုသိုလ်တရားတို့၌၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏၊ မတိ၊ အယူသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊
 သမတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေအပ်ကုန်သော၊ သမာဒိတ္တာ၊ စွဲလမ်းအပ်ကုန်သော၊ ဣမေ
 ဓမ္မာ၊ ဤအကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါ၊
 ဒုက္ခယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့စီးပွားမရှိခြင်း
 ဆင်းရဲခြင်းငှါဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍သာလျှင်၊ ဣတ္ထေတေသုဓမ္မေသု၊ ဤအကုသိုလ်
 တရားတို့၌၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ မတိ၊ အယူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ လျှောက်ကုန်၏၊ ဣမ၊ ဤဧဝံမေသုတံဟူသောဝါကျ၌၊ သွာယံ
 သောအယံဧဝံသဒ္ဓေါ၊ ထိုဧဝံသဒ္ဓါကို၊ အာကာရနိဒဿနာဝဇာရကောသု၊
 အာကာရအနက်နိဒဿနအနက်အဝဇာရကအနက်တို့၌၊ ဓမ္မေဓမ္မာ၊ ဂုဏ်အပ်
 ၏၊ ထတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော အနက်ရှိသောဧဝံသဒ္ဓါတို့တွင်၊ အာကာရဋ္ဌေန၊

အာကာရ အနက်ရှိသော၊ ဇေဝံသဒ္ဓေန၊ ဇေဝံသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဇေဝံအတ္ထံ၊ ဤသို့အပ်
လတ္တံ့သောအနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ ကိံဒိပေတိ၊ အဘယ်သို့ပြသနည်း၊ နာ
နာနယနိပုဏ်၊ အထူးထူးသောနည်းတို့ဖြင့်သိမ်မွေ့စွာထသော၊ အနေကဏ္ဍာ
သယံသမုဋ္ဌာနံ၊ များစွာသောမြတ်သော အလိုကြောင့်ဖြစ်ထသော၊ အတ္ထ
ဗျဉ္ဇနသမ္ပန္နံ၊ အနက်သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ ဝိဝိဓေါပိဟာရိယံ၊ အထူးထူး
အပြားပြားသောအံ့တွယ်ဖြစ်စေတတ်ထသော၊ ဓမ္မတ္ထဒေသနာပဋိဝေဓကန္တိ
ရံ၊ အကြောင်းအကျိုးဒေသနာအသိဉာဏ်တို့၏နက်နဲခြင်းရှိထသော၊ သဗ္ဗ
သတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏၊ သကသကာဘာသာနုဂ္ဂဟတော၊ မိမိမိမိ
တို့၏ဘာသာအားလျော်စွာ၊ သောတပထံ၊ သောတပသာဒအားထင်ခြင်း
သို့၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ရောက်သော၊ တဿာတဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏
ဝစနံ၊ စကားတော်ကို၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိညာ
တံ၊ သိခြင်းငှါ၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်အံ့နည်း၊ သဗ္ဗ
ထာမေနပန၊ အလုံးစုံသော အစွမ်းဖြင့်မူကား၊ သောတုကာမတံ၊ နာခြင်းငှါ
အသိရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇနေတွာဝိ၊ ဖြစ်စေပြီး၍လည်း၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်
ဇေဝံ၊ ထပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သုတံဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏၊ မယာ
ဝိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ဇေကေနအာကာရေန၊ ထပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်၊
သုတံဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊
ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ နိဒဿနဋ္ဌေန၊ နိဒဿနအနက်ရှိသော၊ ဇေဝံသဒ္ဓေန၊ ဇေဝံသဒ္ဓါဖြင့်၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ နသယတ္ထံ၊ မိမိအလိုလိုမယိ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဣဒံ၊ ဤမူလ
ပရိယာယသုတ်ကို၊ နသတ္ထိကတံ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထာ
နံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥက္ကံသထော၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းမှ၊ ပရိမောစေန္တော၊ လွတ်စေ
သည်ဖြစ်၍၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဇေဝံဣဒိနာနယေန၊ ဤသို့ဘုရားဟောတော်
မူသောနည်းဖြင့်၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤမူလပရိယာယသုတ်ကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊
သုတံဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏၊ မယာဝိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့ဘုရား
ဟောတော်မူသောနည်းဖြင့်၊ သုတံဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏၊ ဣတိဣမံ
အတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ တေန၊ ထိုနိဒဿနအနက်ရှိသော
ဇေဝံသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဣဒိနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ခဝိလတ္တံ့သော၊ သကလံ၊ အလုံးစုံ
သော၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊ နိဒဿတိ၊ ပြု၏၊ အဝဓာရဏဋ္ဌေန၊ အဝဓာရဏ
အနက်ရှိသော၊ ဇေဝံသဒ္ဓေန၊ ဇေဝံသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မမ၊ ငါဘုရား
၏၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟုသုတာနံ၊ များသောအကြား
အမြင်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယဒိဒံယော အယံအာနန္ဒော၊

အကြင်အာနန္ဒာသည်၊ အတ္တိ၊ ဂြိဏိ၊ ဇေတံဇေသော အာနန္ဒော။ ဤအာနန္ဒာသည်၊
 အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ မြတ်ဏိ။ ဂတိမန္တာနံ၊ ပညာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ သတိမန္တာနံ၊
 သတိနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ဝိတိမန္တာနံ၊ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ ဥပဋ္ဌာ
 ကာနံ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်။ ယဒိဒံယော
 အယံအာနန္ဒော၊ အကြင်အာနန္ဒာသည်။ အတ္တိ၊ ဂြိဏိ၊ ဇေတံဇေသော အာနန္ဒော၊
 ဤအာနန္ဒာသည်။ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ မြတ်ဏိ။ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝကာစ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား သည်သည်းကောင်း၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။
 အတ္ထကုသလော၊ အကျိုး၌လိမ္မာဏိ။ ဓမ္မကုသလော၊ အကြောင်း၌လိမ္မာဏိ။
 ဗျဉ္ဇနကုသလော၊ ပုဒ်ဝါကျ၌လိမ္မာဏိ။ နိရုတ္တိကုသလော၊ ဗိဂြိုဟ်၌လိမ္မာဏိ။
 ပုဗ္ဗာပရကုသလော၊ ရှေ့နောက်၌လိမ္မာဏိ။ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့။ ဓမ္မသေနာပတိ
 နာစ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်သည်းကောင်း၊ ပဿတ္တဘာဝါနုဇ္ဈဝံ၊ ပြီးပွင်း
 အပ်၏အဖြစ်အားလျော်စွာ၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဓရဏဗလံ၊ ဆောင်နိုင်ခြင်း
 တည်းဟူသောအစွမ်းကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗန္တနံ၊ သဗ္ဗတံ
 တို့အား။ သောတုကာမတံ၊ နာခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇနေတိ။
 ဖြစ်စေ၏။ မေမယော၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဇေတံ၊ ဘုရားဟောတော်မူတိုင်းသာလျှင်၊
 သုတံဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ တဉ္စခေါဥပဓာရဏံ၊ ထိုသို့မှတ်လိုက်
 ရခြင်းသည်သည်း၊ အတ္ထတောဝါ၊ အနက်အေးဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗျဉ္ဇန
 တောဝါ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနန္တံ၊ မယုတ်၊ အနုဓိကံ၊ မလွန်၊
 ဝေမေဝ၊ ဘုရားဟောတော် မူတိုင်းသာတည်း၊ အညထာ၊ တပါးသော
 အပြားအားဖြင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောတုကာမတံ၊ နာခြင်းငှါ
 အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ မေသဒ္ဓေါ၊ မေသဒ္ဓါကို၊ တိသု၊
 သုံးပါးကုန်သော၊ အတ္ထေသု၊ အနက်တို့၌၊ ဒိသတိ၊ ရှုအပ်၏။ တထာတံ
 ဝစနံ၊ ထိုမေသဒ္ဓါကို သုံးပါးကုန်သောအနက်တို့၌ရှုအပ်၏ ဆိုသောစကား
 သည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အဿမေသဒ္ဓဿ၊ ထိုမေသဒ္ဓါ၏။ မေမယော၊ ငါသည်၊
 ဂါထာတိဂိတံ၊ ဂါထာဖြင့်ရှုတ်အပ်၏။ အဘောဇနေယျံ၊ မသုံးဆောင်အပ်၊
 ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ မယာတိအတ္ထော၊ မယာဟူသော
 အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ သာရမေဘန္တေ ဘဂဝါ သံဝိတ္တေနဓမ္မံ
 ဒေသေတုတိ အာဒိသု၊ သာရမေဘန္တေဘဂဝါ သံဝိတ္တေန ဓမ္မံဒေသေတု
 ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ မယုန္တိ အတ္ထော၊ မယှဟူသောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊
 မှတ်အပ်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သာရအာယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံဝိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်

အား။ ဓမ္မံတရားကို၊ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါသော၊ ဓမ္မဒါယာဒါ မေ
 တိက္ခဝေ ဘဝထာတိအာဒီသု၊ ဓမ္မဒါယာဒါမေတိက္ခဝေဘဝထာဤသို့အစ
 ရှိသည်တို့၌၊ မမာတိအတ္ထော၊ မမဟူသောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊
 တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့တုဗ္ဗေသင်တို့သည်၊ မေမမ၊ ငါတုရား၏၊ ဓမ္မဒါယာ
 ဒါ၊ တရားတည်းဟူသောအဓမ္မဥစ္စာရှိကုန်သည်၊ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣဓ
 ပန၊ ဤဧဝံမေသုတံဟူသောဝါကျ၌ကား၊ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သုတံဥပ
 လက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏၊ ဣတိစ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊
 သုတံဥပဓာရဏံ၊ မှတ်လိုက်ရခြင်းတည်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း၊
 မေသဒ္ဓေါ၊ မေသဒ္ဓါသည်၊ အတ္ထဒ္ဓယေ၊ အနက်နှစ်ခုတို့၏အပေါင်း၌ယုဇ္ဇတိ၊
 သင့်၏၊ သုတန္တိပဒေသ၊ သုတံဟူသောပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊
 ဤဆိုသတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကိဝေဒိ တဗ္ဗော၊
 အဘယ်သို့သိအပ်သနည်း၊ သဥပသာဂေါစ၊ ဥပသာရနှင့်တကွလည်းဖြစ်
 သော၊ အနုပသာဂေါစ၊ ဥပသာရနှင့်တကွလည်း မဖြစ်သော၊ အယံသုတ
 သဒ္ဓေါ၊ ဤသုတသဒ္ဓါသည်၊ ဂမနဝိသသုတကိလိန္တဥပစိတာနုပေသာသောတ
 ဝိညေယျသောတဒ္ဓါရာနုသာရ ဝိညာတာဒိအနေကတ္ထပသောဒေါ၊ သွားခြင်း
 အနက်ထင်ရှားခြင်းအနက်အလိပ်းလိပ်းကပ်ခြင်းအနက် ပွားစေအပ်သော
 အနက်အာနိတလဲလဲလုံ့လပြုခြင်းအနက်သောတဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သော
 အနက်သောတဒ္ဓါရုသို့ရောက်သောစကားသံကိုအစဉ်အောက်မှေ၍သိအပ်
 သောအနက်စသောများသောအနက်အပြားရှိ၏၊ ထထာတံဝစနံ၊ ထိုစကား
 သည်၊ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ အယာ၊ ထိုသုတသဒ္ဓါ၏၊ သေနာယပသုတောတိ
 အာဒီသု၊ သေနာယပသုတော ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဂစ္ဆန္တောတိအတ္ထော၊
 သွား၏ဟူသောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ သေနာယ၊ စစ်သည်ဖြင့်၊
 ပသုတော၊ သွား၏၊ သုတဓမ္မဿပဿာတောတိအာဒီသု၊ သုတဓမ္မဿပဿာ
 တောဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိသုတဓမ္မဿတိအတ္ထော၊ ဝိသုတဓမ္မဿဟူ
 သောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ သုတဓမ္မဿ၊ ထင်ပြီးသောသစ္စာလေး
 ပါးတရားရှိသော၊ ပဿာတော၊ ဉာဏ်တည်းဟူသောမျက်စိဖြင့်မြင်ပြီးသော
 ဝိညာသဝဿ၊ ရဟန္တာအား၊ အဝဿုတာ၊ အဝဿုတဿာတိ အာဒီသု၊
 အဝဿုတာ အဝဿုတဿ ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ ကိလိန္နာ၊ သုတ်
 အလိပ်းလိပ်းကပ်သောမိန်းမသည်၊ ကိလိန္နဿာတိအတ္ထော၊ ကိလိန္နဿ
 ဟူသောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အဝဿုတာ၊ ကိလေသာဖြင့်စွတ်
 သောမိန်းမသည်၊ အဝဿုတဿ၊ ကိလေသာဖြင့်စွတ်သော ယောက်ျား

၆

အား။ တုဋ္ဌေဟိဝုညံပသုတံအနပ္ပကန္တိ အာဒိသု။ တုဋ္ဌေဟိဝုညံပသုတံအနပ္ပ
 ကံဤသိဝိအစရှိသည်တို့၌၊ ဥပဓိတန္တိ အတ္ထော။ ဥပဓိတံဟူသောအနက်ကို၊
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏။ တုဋ္ဌေဟိ။ သင်တို့သည်။ အနပ္ပကံ၊ များစွာသော၊ ဝုညံ။
 ကောင်းမှုကို၊ ပသုတံ။ ပွားစေအပ်ပြီ။ ယေဇ္ဇာနပ္ပသု တာမိရာတိအာဒိသု။
 ယေဇ္ဇာနပ္ပသုတာမိရာဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ ဈာနာနုယုတ္တဘိ အတ္ထော။
 ဈာနိ၌အာတနံတလဲလဲလုံ့ လပြုကုန်၏ဟူသောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဖုတ်အပ်
 ၏။ ယေဓိရာ၊ အကြင်မညာရှိတို့သည်။ ဈာနပ္ပသုတာ၊ ဈာနိ၌အာတနံတလဲလဲ
 လုံ့ လပြုကုန်၏။ ဒိဋ္ဌိသုတံရတန္တိ အာဒိသု။ ဒိဋ္ဌိသုတံရတံဤသို့အစရှိသည်
 တို့၌၊ သောတဝိညေယျန္တိ အတ္ထော။ သောတဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်၏ ဟူသော
 အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဖုတ်အပ်၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်၏။ သုကံ၊ သော
 တဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်၏။ ရတံ၊ ဝိညာဉ်သုံးပါးဖြင့်သိအပ်၏။ သုတဓရောသု
 တသန္နိစယောတိအာဒိသု။ သုတဓရောသုတသန္နိစယော အစရှိသည်တို့၌၊
 သောတန္တိရာ နုဿာရဝိညာတဓရောတိအတ္ထော။ သောတန္တိရသို့ရောက်ပြီး
 သောစကားသံကို အစဉ် အောက်မှေသဖြင့် သိအပ်ပြီးသော တရားကို
 ဆောင်တတ်၏ဟူသောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဖုတ်အပ်၏။ သုတဓရော၊ သင်ပြီး
 သောတရားကိုဆောင်သည်။ သုတသန္နိစယော။ သင်ပြီးသော တရားကို
 အာတနံ တလဲလဲလေ့လာသည်။ ဣပေန။ ဤစေမေသုတံဟူသောဝါကျ၌
 ကား။ အဿ။ ထိုသုတသန္တိ၏။ သောတန္တိရာနုဿာရေန။ သောတန္တိရသို့
 ရောက်ပြီးသော စကားသံကို အစဉ် ကြံအောက်မှေသဖြင့်၊ မေမယာ။
 အကျွန်ုပ်သည်။ ဥပဓာရိတံ၊ ဆောင်လိုက်ရ၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း
 မေမမ။ အကျွန်ုပ်၏။ ဥပဓာရတံ၊ ဆောင်လိုက်ရခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
 ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ အတ္ထော။ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ဖုတ်အပ်၏။
 ဟိဝိတ္ထာရယိဿာမိ၊ ထိုစကားကိုရှုပြီးအံ့။ မေသန္ဓဿ။ မေသန္တိ၏။ မယာတိ
 အတ္ထော။ မယာဟူသောအနက်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤမူလပရိ
 ယာယသုတ်ကို။ ဧဝံဧကေန အာကာရေန။ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊
 (အာကာရအနက်)။ ဧဝံ၊ ဤသို့တရားဟောတော်မူသော နည်းဖြင့်။ (နိဓဿ န
 အနက်)။ ဧဝံ၊ ဤသို့တရားဟောတော်မူတိုင်းသာလျှင်။ (အဝဓာရဏအနက်)
 မယာ။ အကျွန်ုပ်သည်။ သုတံသော တန္တိရာနုဿာရေန။ သောတန္တိရဖြင့်
 နာအပ်ပြီးသောတရားသံကိုအစဉ်အောက်မှေသဖြင့်၊ ဥပဓာရိတံ၊ ဖုတ်လိုက်
 ရ၏။ ဣတိအတ္ထော။ ဤသို့သော အနက်သည်။ ယုတ္တတိ။ သင့်၏။ မေသန္ဓဿ။
 မေသန္တိ၏။ မမတိအတ္ထော။ မမဟူသောအနက်သည်။ သတိ။ ရှိသော်။ ဣမဿ

သုတ္တံသမ၊ ဤမူလပရိယာသသုတ်ကို၊ ဧဝံဧကေနအာကာရေန၊ တပါးသော
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ (အာကာရအနက်)၊ ဧဝံ။ ဤသို့တရားဟောတော်မူသော
 နည်းဖြင့်၊ (နိဒ္ဒသာအနက်)၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တရားဟောတော်မူတိုင်းသာလျှင်၊
 (အာကာရအနက်)၊ မမ။ အက္ခန္တိရဏီ၊ သောတန္တိရာနုသာရေန၊ သောတန္တိရ
 ဖြင့်နာအပ်ပြီးသောတရားသံကိုအစဉ်အောက်မေ့သဖြင့်၊ သုတံဥပစာရဏံ၊
 မှတ်လိုက်ရခြင်းသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သော အနက်
 သည်၊ ပဋိစ္စတိ၊ သင့်၏၊ ဧဝံ။ ဤသို့၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဧတေသုပစ္စေသု။
 ဤပုဒ်တို့တွင်း၊ ဧဝန္တိပဒံ၊ ဧဝံဟူသောပုဒ်သည်၊ သောတပိညာဏာဒိပိညာ
 ဏာဏီစ္စနိဒ္ဒသာနံ၊ သောတပိညာဉ်စသော ပိညာဉ်ကိစ္စကို ပြကြောင်းဖြစ်
 သောပုဒ်တည်း၊ မေတိပဒံ၊ မေဟူသောပုဒ်သည်၊ ဂုတ္တပိညာဏာသမ္ပိတဂ္ဂထ
 နိဒ္ဒသာနံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောပိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြကြောင်းဖြစ်
 သောပုဒ်တည်း၊ သုတန္တိပဒံ၊ သုတံဟူသောပုဒ်သည်၊ အသဝနဘာဝပဋိက္ခေ
 ပတော၊ မကြားနာရသည်၏ အဖြစ်ကိုပယ်ခြင်းကြောင့်၊ အနုနာနဓိကာဝိပရိ
 ထာဂဟဏာနိဒ္ဒသာနံ၊ မယုတ်မလွန်မှတ်ရခြင်းမတောက် မပြန်မှတ်ရခြင်း၊
 ကိုပြကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်တည်း၊ ထထာ၊ ထိုမှထပါး၊ ဧဝန္တိပဒံ၊ ဧဝံဟူ
 သောပုဒ်သည်၊ သောတန္တိရာနုသာရေန၊ သောတန္တိရာသို့ရောက်သောစကား
 သံကိုအစဉ်အောက်မေ့သဖြင့်၊ ပဝတ္ထာယ၊ ဖြစ်သော၊ တသ္မာသောတပိညာ
 ဏာဝိတိယာ၊ ထိုသောတပိညာဏာဝိတိ၏၊ နာနုပ္ပကာရေန၊ အထူးထူးအပြား
 ပြားအားဖြင့်၊ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌၊ ပဝတ္ထိတာတာဝပ္ပကာသနံ၊ ဖြစ်သည်၏
 အဖြစ်ကို ပြကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်တည်း၊ မေတိပဒံ၊ မေဟူသောပုဒ်သည်၊
 အတ္တပ္ပကာသနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုပြကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်တည်း၊ သုတန္တိပဒံ၊
 သုတံဟူသောပုဒ်သည်၊ ဓမ္မပ္ပကာသနံ၊ နာအပ်သောဓမ္မကို ပြကြောင်းဖြစ်
 သောပုဒ်တည်း၊ ဟိသံစွံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ပြရာ၌၊ အဟံ၊
 ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ နာနုပ္ပကာရေန၊ အထူး
 ထူးအပြားပြားအားဖြင့်၊ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌၊ ပဝတ္ထာယ၊ ဖြစ်သော၊ ပိညာ
 ဏာဝိတိယာ၊ ပိညာဏာဝိတိဖြင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အညံ့၊ တပါးသောအမှုကို၊
 နကတံ၊ မပြုအပ်၊ ဣဒံပန၊ ဤတရားနာခြင်းတည်းဟူသော အမှုကိုကား၊
 ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားကို၊ သုတော၊ နာအပ်ပြီး ဣတိအဟံ၊
 ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ထထာ၊ ထိုမှထပါး၊
 ဧဝန္တိပဒံ၊ ဧဝံဟူသောပုဒ်သည်၊ နိဒ္ဒိယိတဗ္ဗပကာသနံ၊ ညွှန်အပ်သောဓမ္မကို
 ပြကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်တည်း၊ မေတိပဒံ၊ မေဟူသောပုဒ်သည်၊ ဂုတ္တလပ္ပကာ

သနံ၊ တရားနာသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်တည်း။ သုတန္တိပဒံ၊ သုတံဟူသောပုဒ်သည်။ ပုဂ္ဂလကိစ္စမကာသနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ကိစ္စကိုပြကြောင်း ဖြစ်သောပုဒ်တည်း။ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယ်၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယံသုတ္တံ၊ အကြင်သုတ်ကို၊ အယံ၊ ငါသည်။ နိဗ္ဗိသိသာမိ၊ ညွှန်အံ့။ တံသုတ္တံ၊ ထိုသုတ်ကို၊ မယော၊ ငါသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံဥပသက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဣတိအယံအဓိပ္ပါယ်၊ ဤသို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတာ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ဝေန္တိသောသဇ္ဈေ၊ ဧဝံဟူသောဤသဒ္ဓါသည်။ ယသာဓိတ္တသန္တာနသ၊ အကြင်စိတ်အစဉ်၏နာနာကရမဝတ္တိယာ၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့် အာရုံ၌ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္ထဗျဉ္ဇနဂဟဏံ၊ အထူးထူးသောအနက်သဒ္ဓါ ကိုမှတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသာဓိတ္တသန္တာနသ၊ ထိုစိတ်အစဉ် ၏၊ နာနာကရနိဇ္ဈေသော၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကိုပြ ကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏။ ဝေန္တိအယံပညတ္တိ၊ ဧဝံဟူ သောဤပညတ်သည်။ အာကာရပညတ္တိ၊ အခြင်းအရာကိုအပြားအားဖြင့်သိ စေခြင်းတည်း။ မေတိသောသဇ္ဈေ၊ မေဟူသောဤသဒ္ဓါသည်။ ကတ္ထုနိဇ္ဈေ သော၊ ကတ္တားကိုပြကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း။ သုတန္တိသောသဇ္ဈေ၊ သုတံဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ ဝိသယနိဇ္ဈေသော၊ ကတ္တား၏ အာရုံကိုပြ ကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိသော ဝကားအစဉ်ဖြင့်၊ နာနာကရပွဝတ္တေန၊ အထူးထူးသောအခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သောဓိတ္တသန္တာနေန၊ စိတ်၏အစဉ်ဖြင့်၊ တံသမာဓိနေ၊ ထိုစိတ်အစဉ်နှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကတ္ထုဝိသယဂဟဏေ၊ ကတ္တား၏အာရုံကိုယူခြင်း ၌၊ သန္တိဉ္ဇာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထတိ၊ တနည်းကား။ ဝေန္တိသောသဇ္ဈေ၊ ဧဝံဟူသောဤသဒ္ဓါသည်။ ပုပ္ဖလကိစ္စ နိဇ္ဈေသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ကိစ္စကိုပြကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း။ သုတန္တိသော သဇ္ဈေ၊ သုတံဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ ဝိညာဏကိစ္စနိဇ္ဈေသော၊ ဝိညာဉ်၏ ကိစ္စကိုပြကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း။ မေတိသောသဇ္ဈေ၊ မေဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ ဥဘယကိစ္စယုတ္တပုဂ္ဂလနိဇ္ဈေသော၊ ရှစ်ပါးသောကိစ္စနှင့်ယှဉ် သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း။ ဧတ္တ၊ ဤသို့ပြရာ၌၊ အယံ ပန၊ ဤဆိုသတ္တံ၊ သည်ကား၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ သဝနကိစ္စဝိညာဏ သမာဓိနာ၊ ထရားနာခြင်းကိစ္စရှိသော ဝိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂလေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုအပ်သော၊ မယော၊ ငါသည်။ ဝိညာဏဝသေန၊ ဝိညာဉ်၏အစွမ်း

အားဖြင့်၊ ထဒ္ဓသဝနကိစ္စဝေါဟာရေန၊ ရအင်္ဂသော တရားနာခြင်းကိစ္စဟူ
သောဝေါဟာရဖြင့်၊ သုတံဥပထကိစ္စတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ သင်္ခေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစေ့မေသုတံဟူသောဝါကျ၌၊
ဝေန္တိစ၊ ဇေယျာ၌ လည်းကောင်း၊ မေတိစ၊ မေဟူ၍ လည်းကောင်း၊
အယံပညတ္တိ၊ ဤပညတ်သည်၊ သတ္တိကဋ္ဌပရမတ္ထဝသေန၊ ဆတ်ဆတ်
သောပရမတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ၊ ထင်ရှား မရှိသော
ပညတ်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤစေ့မေသုတံဟူသောဝါကျ၌၊ ဝေန္တိ
စ၊ ဇေယျာ၌ လည်းကောင်း၊ မေတိစ၊ မေဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ယံနိဒ္ဒေသံ၊
အကြင်ညွှန်ပြခြင်းကို၊ ထဘောထ၊ ရုရာ၏၊ တံနိဒ္ဒေသံ၊ ထိုညွှန်ပြခြင်းသည်၊
ပရမတ္ထတော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ကိံအတ္တိ၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း၊ သုတန္တိ
အယံပညတ္တိ၊ သုတံဟူသောဤပညတ်သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ၊ ပရမတ္ထအား
ဖြင့်ထင်ရှားရှိသောပညတ်တည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့
တရားနာရာ၌၊ ယံတံဓမ္မဇာတံ၊ အကြင်တရားသဘောကို၊ သောတေန၊
သောတဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ဥပသန္တံ၊ သိအပ်၏၊ တံဓမ္မဇာတံ၊ ထိုတရားသဘော
သည်၊ ပရမတ္ထတော၊ မသောက်မပြန်သော ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇမာနံ၊
ထင်ရှားရှိ၏၊ ဣတိသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇမာနပညတ္တိ၊ ဝိဇ္ဇမာနပညတ်
မည်၏၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဝေန္တိစ၊ ဇေယျာ၌ လည်းကောင်း၊ မေတိစ၊
မေဟူ၍လည်းကောင်း၊ အယံပညတ္တိ၊ ဤပညတ်သည်၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုသို့သောတ
ဝိညာဏ၏အာရုံ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သောဓမ္မကို၊ ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍၊
ဝတ္ထဗ္ဗတော၊ ဆိုအပ်သောကြောင့်၊ ဥပါဒါပညတ္တိ၊ ဥပါဒါပညတ်တည်း၊
အယံပညတ္တိ၊ ဤပညတ်သည်၊ ဒိဋ္ဌာဒိနိ၊ ဒိဋ္ဌအစရှိသည်တို့ကို၊ ဥပနိဓာယ၊
ထောက်၍၊ ဝတ္ထဗ္ဗတော၊ ဆိုအပ်သောကြောင့်၊ ဥပနိဓာပညတ္တိ၊ ဥပနိဓာ
ပညတ်မည်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤစေ့မေသုတံ ဟူသော ဝါကျ၌၊ ဝေန္တိစ၊ ဇေယျာ၌
ဇေယျာသဒ္ဓါဖြင့်၊ အသမ္ဘောဟံ၊ မတွေဝေခြင်းကို၊ အာနန္ဓော၊ အရှင်
အာနန္ဒာသည်၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သံရဇ္ဈော၊
တွေဝေသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နာနပ္ပကာရပဋိဝေသမတ္ထော၊ အထူးထူးအ
ပြားပြားရှိသောတရားကိုမသောက်မပြန်သိခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည်၊ နဟော
တိ၊ မဖြစ်၊ သုတန္တိ ဝစနေန၊ သုတံဟူသော သဒ္ဓါဖြင့်၊ သုတဿ၊ ကြားဘူး
ပြီးသောတရား၏၊ အသမ္ဘောသံ၊ မမေ့ခြင်းကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ ဟိကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်၊ ဒိပေတိ၊ ပြသနည်း၊ ယသပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊
သုတံ၊ နာအပ်ပြီးသောတရားသည်၊ ပရုဋ္ဌံ၊ ဖေ့ချော့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၂

သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာလန္တရေန၊ ကာလကြာသဖြင့်၊ မယာ၊
 ငါသည်၊ သုတံ၊ မှတ်ရလိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်မခံနိုင်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အသမ္ဘောဟေန၊ မတွေ့စေခြင်းကြောင့်၊ အသမ္ဘာနန္ဓဿ၊ ထိုအရှင်
 အာနန္ဒာ၏၊ ပညာသိဒ္ဓိ၊ ပညာ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသမ္ဘော
 သေန၊ မတွေ့ရသဖြင့်၊ အသမ္ဘာနန္ဓဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာ၏၊ သတိသိဒ္ဓိ၊
 သတိ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသတိပညာနှစ်ပါးတို့
 တွင်၊ ပညာပုဗ္ဗင်္ဂမာယ၊ ပညာပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊ သတိယာ၊ သတိဖြင့်၊
 အသမ္ဘာနန္ဓဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာ၏၊ ဗျဉ္ဇနာဝဓာရဏသမတ္ထတာ၊ သဒ္ဓါ
 ကိုဆောင်ခြင်း၌စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတိပုဗ္ဗင်္ဂ
 မာယ၊ သတိပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အသမ္ဘာနန္ဓဿ၊
 ထိုအရှင်အာနန္ဒာ၏၊ အက္ခပဋိဝေသေမတ္ထတာ၊ အနက်ကိုမတောက်မပြန်
 ထိုးထွင်း၍ သိခြင်း၌စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသမ္ဘာ
 နန္ဓဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာ၏၊ တဒုဘယသမတ္ထတာယောဂေန၊ သဒ္ဓါ
 အနက်နှစ်ပါးစုံကို သိခြင်း၌စွမ်းနိုင်သော သတိပညာနှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံခြင်း
 သည်၊ သတိရှိသော်၊ အတ္ထဗျဉ္ဇနသမ္ပန္နဿ၊ အနက်သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊
 ဓမ္မကောသလံ၊ တရားတည်းဟူသော ဘဏ္ဍာတိုက်ကို၊ အနုပါလနသမတ္ထ
 တာ၊ စောင့်ခြင်း၌စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိကတ္ထ
 သိဒ္ဓိ၊ တရားတည်းဟူသောဘဏ္ဍာတိုး၏အဖြစ်၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဟောတိ
 ဖြစ်၏၊ အပဇော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆို
 ဦးအံ့၊ ဧဝန္တိ၊ ဝစနေန၊ ဧဝံဟူသောဤသဒ္ဓါဖြင့်၊ ယောနိသောမနသိကာရံ၊ အ
 သဋ္ဌိအားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
 ဒိပေတိ၊ ပြသနည်း၊ အယောနိသော၊ မသဋ္ဌိသော အားဖြင့်၊ မနသိကဇော
 တော၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နာနုပ္ပကာရပဋိဝေသ ဘာဝတော၊
 အထူးထူးအပြားပြားရှိသော အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုမတောက်မပြန်သိခြင်း၏
 မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ သုတန္တိ၊ ဝစနေန၊ သုတံဟူသောဤသဒ္ဓါဖြင့်၊
 အဝိက္ခေပံ၊ စိတ်၏မပျံ့လွင့်ခြင်းကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
 ဒိပေတိ၊ ပြသနည်း၊ ဝိက္ခိတ္တမိတ္တဿ၊ ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသော သူအား၊
 သဝနာ ဘာဝတော၊ နာခြင်း၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ တထာ
 တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝိက္ခိတ္တမိတ္တော၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်
 ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမ္ဘဝတ္ထိယာ၊ အထုံးစုံပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊
 ဝုတ္တမာနာတိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ နသုတံ၊ မကြား၊ ပုန၊

တဘနံ၊ တဏှာယ၊ ဆိုကုန်ဦးသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏှာယ၊ ဆို၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
ယောနိသော၊ မနုဿိကာရအဓိက္ခေပ နှစ်ပါးတို့တွင်၊ ယောနိသော၊ မနုဿိ
ကာရေနစ၊ ယောနိသော၊ မနုဿိကာရဖြင့်လည်း၊ အတ္ထုနော၊ မိမိ၏၊ အတ္တ
သမာပဏိမိဉ္စ၊ စိတ်ကိုကောင်းစွာ ဆောက်တည်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကတပုညတဉ္စ၊ ပြီးဘူးသောကောင်းမှုရှိသည်၏အဖြစ်ကို
လည်းကောင်း၊ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သာဓေတိညာပေတိ၊ သိစေ
၏၊ ဟိကာသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သာဓေတိညာပေတိ၊ သိစေသနည်း၊ သမ္မာ
အပ္ပဏိဟိတတ္ထဿဝါ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်အပ်သော စိတ်မရှိသည်
လည်းဖြစ်သော၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ အကတပုညဿဝါ၊ ပြီးအပ်ပြီးသော
ကောင်းမှုမရှိသည် လည်းဖြစ်သော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝဒတာဝ
တော၊ ထိုသို့အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်း၏မရှိခြင်းကြောင့်၊ သာဓေတိညာ
ပေတိ၊ သိစေ၏၊ အဓိက္ခေပေနပန၊ မမျှလွင့်ခြင်း ဖြင့်ကား၊ သမ္မဗ္ဗသဝနဉ္စ၊
သူတော်ကောင်းတို့၏တရားကိုနာခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သပ္ပုရိသုပနိဿ
ယဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတည်းဟူသော ဗြဟ္မာကိုလည်းကောင်း၊ သာဓေတိ၊
ပြီးစေ၏၊ ဟိကာသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေသနည်း၊ ဝိက္ခိတ္တ
မိတ္တော၊ မျှလွင့်သောစိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သောတံ၊ နာခြင်း
၎င်း၊ နသတ္တောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို၊ အနုပနိဿ
ယမာနဿ၊ သူတော်ကောင်းတည်းဟူသော ဗြဟ္မာကိုမရသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဝနံ၊ တရားနာခြင်းသည်၊ နစအတ္တိ၊ မရှိ၊ ဣတိထသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏၊ အပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယော၊
ငါသည်၊ ပုဂ္ဂလော၊ ဆိုဦးအံ၊ ဧဝန္တိ ဟသသမိတ္တသန္တာနဿ၊ နာနာကာရပ္ပဝတ္တိ
ယာ နာနတ္ထဗျဉ္စနဂ္ဂဟဏီဟောတိ၊ တသသနာနာကာရနိဋ္ဌေသောတိ၊ ဧဝန္တိ
ဟသသမိတ္တသန္တာနဿ၊ နာနာကာရပ္ပဝတ္တိယာနာနတ္ထဗျဉ္စနဂ္ဂဟဏီဟောတိ။
တသသနာနာကာရနိဋ္ဌေသောဟူ၍၊ ယံအာကာရဝစနံ၊ စိတ်၏အထူးထူးသော
အာရုံကို ယူသောအခြင်းအရာဟုဆိုအပ်သော အကြင်စကားကို၊ မယော၊
ငါသည်၊ ပုဂ္ဂံ၊ ဆိုအပ်ပြီး၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဒ္ဓကော၊ ကောင်းသော၊ သောအာ
ကာရော၊ ထိုအခြင်းအရာသည်၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဏိမိဟိတတ္ထနောဝါ၊
မဆောက်တည်သော စိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး
ဘဝ၌၊ အကတပုညဿဝါ၊ ပြီးဘူးသောကောင်းမှုမရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား
လည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ တဒ္ဓကေန၊ ကောင်းသော၊ ဧဝန္တိ ဣမိနာအာကာရေန၊ ဧဝံဟူသော

၏အခြင်းအရာခြင်း၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ပစ္ဆိမစက္ကန္တယသမ္ပတ္တိံ။နောက်ဖြစ်
သောစက်နှစ်ပါးအပေါင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊အာနန္ဒော၊အရှင်အာနန္ဒာသည်၊
ဒီပေတိ၊ပြစ်၏၊ သဝနယောဂေန၊ တရားတော်ကိုနာခြင်းနှင့် ယှဉ်သော၊သု
တန္တိဝစနေန၊ သုတံဟူသောဤသဒ္ဒါဖြင့်၊အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ပုရိမစက္ကန္တယ
သမ္ပတ္တိံ၊ရှေးစက်နှစ်ပါးအပေါင်း၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ဒီပေတိ၊ပြစ်၏၊ဟိကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်၊ ဒီပေတိ၊ ပြဿနည်း၊အပတိဓူပေ၊ မလျောက်ပတ်သော၊
ဒေသော၊အရပ်၌၊ဝေသထော၊ နေသောပုဂ္ဂိုလ်အားထည်းကောင်း၊သပ္ပုရိသု
ပနိဿယဝိရဟိယသပါးသို့တော်ကောင်းတရားတည်းဟူသောမြှင့်ဆည်း
ကပ်ရာမှကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား ထည်းကောင်း၊ သဝနံ၊ တရားတော်ကို
နာရခြင်းသည်၊ နုအတ္တိ၊မရှိ၊ ကသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ပစ္ဆိမစက္ကန္တယသမ္ပတ္တိံ၊
နောက်၌ဖြစ်သော စက်နှစ်ပါး၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒီပေတိ၊ပြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
အသေ၊ထိုအရှင်အာနန္ဒာ၏၊ ပစ္ဆိမစက္ကန္တယသိဒ္ဓိယာစ၊ နောက်၌ဖြစ်သော
စက်နှစ်ပါး၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်သည်။ အသယာသုန္နိ၊ အလိုဆန္ဒ၏စင်
ခြင်းသည်၊သိဒ္ဓါ၊ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ပုရိမစက္ကန္တယသိဒ္ဓိယာစ၊
ရှေးစက်နှစ်ပါး၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်သည်။ ပယောဂသုန္နိ၊ လုံ့လ၏စင်
ခြင်းသည်၊သိဒ္ဓါ၊ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တာယစအာသယသုန္နိယာ၊
ထိုသို့အလိုဆန္ဒ၏ စင်ခြင်းကြောင့်သည်။ အဓိဂမဗျတ္တိသိဒ္ဓိ၊သစ္စာလေးပါး
ကိုသိခြင်းတည်းဟူသော အကျိုး၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တာယပယောဂ သုန္နိယာ၊ ထိုသို့လုံ့လ၏စင်ခြင်းကြောင့်၊ အာဂမဗျတ္တိ
သိဒ္ဓိ၊ ပါဠိအာဂုံ၌လိမ္မာခြင်း တည်းဟူသော အကျိုး၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပယော ဂါသယသုန္နိယာ၊ လုံ့လအလိုဆန္ဒ
စင်ခြင်းရှိထသော၊ အာဂမမဓိဂမာသုန္နိယာ၊ ပရိယတ်၌လိမ္မာခြင်းသစ္စာ
လေးပါးကိုသိခြင်းနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ ဝုပ္ပလဿ၊ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝစနံ၊စကား
သည်၊ ဥဒယထော၊ တက်သစ်သော၊ သုရိယဿ၊ နေ၏၊ အရုဏုက္ကံ၊အ
ရုဏ်ညွန့်သည်၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ရှေ့သွားသည်၊ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အရဟတိ
ဝိယစ၊ ထိုက်သကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊
မနသိကာရော၊နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊သုသလကမ္မဿ၊ကုသိုလ်ကောင်းမှု၏၊
ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ရှေ့သွားသည်၊ ဘဝိတုံ၊ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အရဟတိဝိယစ၊ထိုက်သကဲ့
သို့ထည်းကောင်း၊ဘဂဝထော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ဝစနဿ၊စကားတော်၏၊
ပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ရှေ့သွားသည်၊ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ဣတိ၊
ဤသို့၊ဌာနေ၊ အရာဟုတ်သည်၌၊ နိဒါနံ၊နိဒါန်းကို၊ ဌပေန္တော၊ ထားတော်

၁၉

မူလိသညံဖြစ်၍၊ ဧဝံမေသုတန္တိ အာဒိဝစနံ၊ ဧဝံမေသုတံ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ အာဟာ၊ ဆိုပြီး၊ အပဓရာ၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယော၊ ငါသည်။ ဂုစ္ဆတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ နာနုပ္ပကာရပမ္ဘိဝေခဒိပကေန၊ အထူးထူးအပြားပြားသောအနက်ကိုမသောက်မပြန်သိခြင်းကိုပြတတ်သော၊ ဧဝန္တိ ဣမိနာဝစနေန၊ ဧဝံဟူသောဤသဒ္ဒါဖြင့်၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္ထပမ္ဘိဘာနပမ္ဘိသန္တိဒါသမ္ပတ္တိသတ္တံ၊ အတ္ထပမ္ဘိသန္တိဒါဉာဏ် ပမ္ဘိဘာနပမ္ဘိသန္တိဒါဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ ယောဂတပုဿေပမ္ဘိဝေခဒိပကေန၊ နာအပ်သောဓမ္မအထူးကို မသောက်မပြန်သိခြင်းအထူးကိုပြတတ်သော၊ သုတန္တိ ဣမိနာဝစနေန၊ သုတံဟူသောဤသဒ္ဒါဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓမ္မနိရုတ္တိပမ္ဘိသန္တိဒါသမ္ပတ္တိသတ္တံ၊ ဓမ္မပမ္ဘိသန္တိဒါနိရုတ္တိပမ္ဘိသန္တိဒါဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ ယောနိသောမနသိကာရဒိပကံ၊ ယောနိသောမနသိကာရကိုပြတတ်သော၊ ဧဝန္တိ ဣဒံဝစနံ၊ ဧဝံဟူသောဤသဒ္ဒါကို၊ ဘာသမာနော၊ ဆိုသော၊ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ မယော၊ ငါသည်။ မနသော၊ မနေခွါရဖြင့်၊ အနုပေက္ခိတာ၊ အဘန်တလဲလဲ ဆင်ခြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်၊ သုပ္ပဒ္ဓိဝိဒ္ဓါ၊ မသောက်မပြန်ထိုးထွင်း၍သိအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ သဝနာယောဂဒိပကံ၊ တရားနာခြင်းတည်းဟူသောလုံ့လကိုပြတတ်သော၊ သုတန္တိ ဣဒံဝစနံ၊ သုတံဟူသော ဤသဒ္ဒါကို၊ ဘာသမာနော၊ ဆိုသော၊ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ မယော၊ ငါသည်။ သုတေ၊ သင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဓာတေ၊ ဆောင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဝစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ မရိဝိတာ၊ အဘန်တလဲလဲလေ့သာအပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏၊ ဝေဒဘယေနဝိ၊ ထိုဧဝံမေသုတံဟူသောဝုဒ်နှစ်ခုတို့၏အပေါင်းဖြင့်လည်း၊ အတ္ထဗျဉ္ဇနပါရိပုရိ၊ အနက်သဒ္ဒါတို့၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒိပေန္တော၊ ပြသောအရှင်အာနန္ဒာသည်။ သဝနေ၊ တရားထော်ကိုနာခြင်း၌၊ အာဒရံ၊ ရှိသေခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ အတ္ထဗျဉ္ဇနပရိပုဏ္ဏံ၊ အနက်သဒ္ဒါတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားထော်ကို၊ အာဒရေန၊ ရှိသေစွာ၊ အသုဏန္တော၊ မနာသောသူသည်။ မဟတော၊ များစွာသော၊ ဟိတသေ၊ အစီးအဝွား၏၊ ပရိဗာဟိရော၊ အပဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဒရံ၊ ရှိသေခြင်းကို၊ ဇနေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သက္ကဋ္ဌံ၊ ရှိသေစွာ၊ ဓမ္မာ၊ တရားကို၊ သောတဇ္ဇော၊

နာအင်၏။ သကလေန၊ အလုံးစုံသော။ ဇေမေသုကန္တိ ဣမိနာဝနဝစနေန၊
ဇေမေသုတံဟူသောဤသဒ္ဓါဖြင့်ကား။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ
သည်။ တထာဂတပဝေဒိတံ။ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုးထွင်း၍ သိတော်
မူပြီးသော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၌။ အဒဟန္တော၊ မထားမူ၍။
အသပ္ပုရိသဘူမိံ။ မသူတော်တို့၏အရောက်ကို။ အဘိက္ကမတိ၊ လွန်၏။ သာဝ
ကတ္တံ၊ သာဝက၏အဖြစ်ကို။ ပဋိဇာနန္တော၊ ဝန်ခံသည်လည်းဖြစ်၍။ သပ္ပုရိ
သဘူမိံ။ သူတော်ကောင်းတို့၏တည်ရာသို့။ ဩက္ကမတိ၊ သက်၏။ တထာ၊
ထိုမှတစ်ပါး။ အသဒ္ဓမ္မာ၊ မသူတော်တို့၏တရားမှ။ ဗိတ္တံ၊ ဗိတံကို။ ဝုဠာပေတိ၊
ထစေ၏။ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား၌။ ဗိတ္တံ၊ ဗိတံကို။ ပတိဠာပေ
တိ၊ တည်စေ၏။ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ မယာ၊ ငါသည်။ တသေဝတထဂဝ
ထော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်။ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားတော်ကို။ သုတမေ
ဝ၊ မှတ်ရလိုက်သလျှင် ကတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒီပေန္တော၊ ပြသောအရှင်
အာနန္ဒာသည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပရိမောစေတိ၊ လွတ်စေ၏။ သတ္ထာ
ရံ၊ ဆရာဖြစ်သောမြတ်စွာဘုရားကို။ အပဒိသတိ၊ ညွှန်၏။ ဖိနဝစနံ၊ မြတ်
စွာဘုရား၏ စကားတော်၏ အဖြစ်ကို။ အပေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ဓမ္မေနုတ္တံ၊
တရားတည်းဟူသော မျက်စိကို။ ပတိဠာပေတိ၊ တည်စေ၏။ အဝိစအပ
ရော၊ တပါးသော။ နယော၊ နည်းကို။ မဝံ၊ ငါသည်။ ဝုစ္စတေ၊ ခင်ဦးအံ့။
ဇေမေသုကန္တိ ဣမိနာဝစနေန၊ ဇေမေသုတံဟူသော ဤသဒ္ဓါဖြင့်။ အတ္တ
နာ၊ မိမိသည်။ ဥပ္ပါဒိတာဘာဝံ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ အပဋိဇာ
နန္တော၊ ဝန်ခံသည် ဖြစ်၍။ ပုရိမသဝနံ၊ ရှေးကားထ၌ နာအင်ပြီးသော
ဘုရားစကားတော်ကို။ ဝိဝရန္တော၊ ဖွင့်သောရှင်အာနန္ဒာသည်။ စတုဝေသာ
ရုဇ္ဈိသာရဋ္ဌဿ၊ လေးပါးသော ဝေသာရုဇ္ဈ ဥာဏ်ကြောင့် ရဲရင့်တော်မူ
ထသော။ အသဗလရဋ္ဌဿ၊ ကိုယ်တော်အားဆယ်ပါး ဥာဏ်တော်အား
ဆယ်ပါးကိုဆောင်တော်မူထသော။ အာသတဋ္ဌာနဋ္ဌာယိနေ၊ မြတ်သော
အာသတအရာ၌ တည်တော်မူထသော။ သိဟနာဒနဒိကော၊ ကေသရာ
ခြေဝံ့မင်း၏ ရဲတင်းသော အသံတူသော ရဲတင်းသော စကားဆိုတော်
မူထသော။ သဗ္ဗသတ္တုတ္တမဿ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါအပေါင်းတို့တက်
မြတ်တော်မူထသော။ ဓမ္မဿရဿ၊ တရားကို အပိုးရတော်မူထသော။
ဓမ္မရာဇဿ၊ တရားကြောင့် မင်းဖြစ်တော်မူထသော။ ဓမ္မာဝိပတိနေ၊
တရား၏အရှင် ဖြစ်တော်မူထသော။ ဓမ္မဒိပကဿ၊ တရားတည်းဟူသော
သီမီးကိုညှိထွန်းထော်မူထသော။ ဓမ္မသရကဿ၊ တရားတည်းဟူသော

တိုးလွယ်ရာရှိတော်မူသော။ သန္တုဗ္ဗဝရစက္ကဝတ္တိနော။ သူတော်ကောင်း
 တရားတည်းဟူသော ဖြတ်သော စက်ရတနာကို ထည့်စေတတ်သော။
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ သစ္စာစေးပါး ငါးပါးသော ဧညယျဓမ္မတို့ကို သာယန္တ။
 ဥာဏ်ဖြင့်မသောက်မပြန် မိမိအလိုလို သိတော်မူတတ်သော။ တဿ
 တဂဝကော။ ထိုဖြတ်စွာသုရား၏ ဣဒံစနံ။ ဤစကားတော်ကို။ မယာ။
 ငါသည့်၊ သမ္ဘုရား၊ မျက်မှောက်တော်မူမှ မဇ္ဈိမပိတံ၊ နာအပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤနာ
 အပ်သောတရား၌၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည့်၊ အတ္ထဝါ၊ အနက်၌လည်းကောင်း၊
 ဓမ္မေါ၊ မိမိ၌လည်းကောင်း၊ ဝေဝေါ၊ ဝန်၌လည်းကောင်း၊ ဗျဉ္ဇနေဝါ၊ ဝါကျ၌
 လည်းကောင်း။ ကင်္ခါဝါ၊ အားကြီးသော ယုံမှားခြင်းကို လည်းကောင်း၊
 ဝိမတိဝါ၊ အားနည်းသောယုံမှားခြင်းကို လည်းကောင်း၊ နကာတဗ္ဗာ၊ မပြု
 အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ဘုဒေဝမနုဿာနံ၊ အလုံးစုံသော နတ်လူတို့၏၊ ဣမသ္မိ
 ဓမ္မေ၊ ဤတရား၌၊ အသန္တိယံ၊ မယုံကြည်ခြင်းကို၊ ဝိနာသယတိ၊ ပျောက်၏။
 သဒ္ဓါသမ္ပဒံ၊ သဒ္ဓါတရား၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ ဝိနာသယတိအသန္တိ၊ သန္တဝဇေတိသာသနေ၊ ဧဝံမေသုတမိစ္ဆေဝံ၊
 ဝံဒဂေါတမ သာဝကောတိ၊ ဝိနာသယတိအသန္တိ၊ သန္တဝဇေတိသာသနေ၊
 ဧဝံမေသုတမိစ္ဆေဝံ၊ ဝံဒဂေါတမသာဝကောဟူ၍၊ ဧဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊
 ဣတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။ ဧဝံမေသုတမိစ္ဆေဝံ၊ ဧဝံမေသုတဟူသောစကားကို၊
 ဝံဒဂန္ဓော၊ ဆိုသော၊ ဂေါတမသာဝကော၊ ဂေါတမသုရားရှင်၏တပည့်
 ဖြစ်သော၊ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ သာသနေ၊ သာသနာကောင်း၌၊
 အသန္တိ၊ မယုံကြည်ခြင်းကို၊ ဝိနာသယတိ၊ ပျောက်၏၊ သန္တံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို၊
 ဝဇေတိ၊ ပွားစေ၏။ ။ ဧကန္တိဧသောသန္ဓေ၊ ဧကဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊
 ဝဏနပရိစ္ဆေဒနိဗ္ဗေသော၊ အရေအတွက်ကိုပိုင်းခြားကြောင်း ဖြစ်သော
 သဒ္ဓါတည်း။ သမယန္တိ ဧသောသန္ဓေ၊ သမယံဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊
 ပရိစ္ဆိန္နကာမနိဗ္ဗေသော၊ ပိုင်းခြားအပ်သော ကာလကိုညွှန်းကြောင်းဖြစ်
 သောသဒ္ဓါတည်း။ ဧကံသမယန္တိဣဒံစနံ၊ ဧကံသမယံဟူသော ဤစကား
 သည်၊ အနိယာမိတာဝရီဒီစနံ၊ မမှတ်သော အားဖြင့်ပြုကြောင်း ဖြစ်သော
 စကားတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဧကံသမယံဟူသော ဝါကျ၌၊ သမတိနိဝိဇ္ဇော၊
 ကောင်းစွာအကျုံးဝင်သော၊ သမယသန္ဓေ၊ သမယသဒ္ဓါကို၊ သမဝါယေစ၊
 အကြောင်း၏ ညီညွတ်ခြင်းဟူသော အနက်၌ လည်းကောင်း၊ ခဏောစ၊
 အခွင့်ဟူသောအနက်၌ လည်းကောင်း၊ ကာလဓာတု၊ ကာလဟူသောအနက်၌
 လည်းကောင်း၊ သမူဟေစ၊ အပေါင်းဟူသောအနက်၌ လည်းကောင်း၊

၁၁

ဟောတုဒိဋ္ဌိသုစ၊ အကြောင်းဟူသော အနက်အယူဟူသော အနက်တို့၌
လည်းကောင်း၊ ပဋိလာဘောစ၊ ရှင်းဟူသောအနက်၌ လည်းကောင်း၊
မဟာနေစ၊ ပယ်ခြင်းဟူသော အနက်၌ လည်းကောင်း၊ ပဋိဝေခေ၊ ထိုး
ထွင်း၍ သိခြင်းဟူသောအနက်၌ လည်းကောင်း၊ ဒိဿတိ၊ ရှုအပ်၏။
တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအုံးအသာဝသမယသန္ဓိသာ
ထိုသမယသန္ဓါ၏၊ အပ္ပေဝနာမသွေဝိဥပသင်္ကမေယျာမကာလပ္ပဝာမယပ္ပ
ဥပါဒါယာတိဝေမာဒိသု၊ အပ္ပေဝနာမသွေဝိဥပသင်္ကမေယျာမကာလပ္ပ
သမယပ္ပဥပါဒါယဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သမဝါယော၊ အကြောင်းညီညွတ်
ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖြတ်အပ်၏၊ အဝရသော၊
ဒါယကာ၊ ကာလပ္ပ၊ လျောက်ပတ်သောအခါကို လည်းကောင်း၊ သမယဉ္ဇ၊
အကြောင်းညီညွတ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဥပါဒါယ၊ ခွဲ၍၊ သွေဝိ၊ နတ်
ဖြန့်၌လည်း၊ အပ္ပေဝနာမဥပသင်္ကမေယျာမ၊ ကပ်ရကုန်ငြားအုံသည်းမထိုး၊
ဧကောဝခေါတိက္ခဝေ ခဏောစသမယောစ ဗြဟ္မစရိယဝါသာယာတိအဒိ
သု၊ ဧကောဝခေါတိက္ခဝေ ခဏောစသမယောစဗြဟ္မစရိယဝါသာယာဤသို့
အစရှိသည်တို့၌၊ ခဏော၊ အခွင့်ဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖြတ်အပ်၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကောဝခေါ၊ တရုသောဗုဒ္ဓ၊ ပြု
ဒနဝမဇာ သည်သာလျှင်၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသာယာ၊ မင်္ဂလည်းပဉ္စသော
ဝိဘင်းသုံးခြင်း၏၊ ခဏောစ သမယောစ၊ အခွင့်သည်စည်း၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဥဏှသမယော ပရိဇ္ဇာဟာသမယောတိအဒိသု၊ ဥဏှသမယောပရိ
ဇ္ဇာဟာသမယောအစရှိသည်တို့၌၊ ကာလော၊ ကာလဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော
အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖြတ်အပ်၏၊ ဥဏှသမယော၊ ပူသောအခါ၊ မရိဇ္ဇာဟာ
သမယော၊ ခိုက်သောအခါ၊ မဟာသမယော ပဝနသို့နှိ အဒိသု၊ မဟာ
သမယောပဝနသို့ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ သမူဟော၊ အပေါင်းဟုဆိုအပ်
သော၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖြတ်အပ်၏၊ ပဝနသို့၊ ကပ်လျှင်၏
အနီးမဟာဝုဏ်တောကြီး၌၊ မဟာသမယော၊ များစွာသော နတ်အပေါင်း
သည်။ သန္ဓိတိ၊ စည်းဝေး၏၊ သမယောဝိခေါတေတန္ဒါလိအပ္ပုရိန္ဒေါအ
ဟောတိ၊ တဂဝါခေါသာဝတ္ထိယံဝိဟရတိ၊ တဂဝါဝိမံဇာနိဿတိတန္ဒါလိ
နာမတိက္ခ၊ သတ္ထု၊ သာသနေသိက္ခာသုနပရိပူရကာမီတိ၊ အယံဝိခေါတေတန္ဒါ
လိသမယောအပ္ပုရိန္ဒေါအဟောတိတံအဒိသု၊ သမယောဝိခေါတေတန္ဒါလိ
အပ္ပုရိန္ဒေါအဟောတိ၊ တဂဝါခေါသာဝတ္ထိယံဝိဟရတိ၊ တဂဝါဝိမံဇာနိဿ
တိတန္ဒါလိနာမတိက္ခ၊ သတ္ထု၊ သာသနေသိက္ခာသုနပရိပူရကာမီတိ၊ အယံဝိ

ခေါတေတဒ္ဓါလိ သမယော အပ္ပဋ္ဌိပိဒ္ဓေါအဟောသိ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊
ဟောတု။ အကြောင်းဟုဆိုအပ်သော။ အတ္ထော။ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်
၏။ တဒ္ဓါလိ၊ တဒ္ဓါလိ၊ တေတယော။ သင်သည်။ သမယောပိခေါ၊ အကြောင်းကို
လည်း။ အပ္ပဋ္ဌိပိဒ္ဓေါ။ ထိုးထွင်း၍ မသိအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တဂဝါ
ခေါ၊ မြတ်စွာတရားသည်လည်း။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ပိဟရတိ။
နေတော်မူ၏။ တဒ္ဓါလိနာမ၊ တဒ္ဓါလိ ဖြစ်သော။ သိက္ခန္တု၊ ရဟန်းသည်။
သတ္ထု၊ သာသနော၊ တရားသင်သာသနာတော်၌။ သိက္ခာသု၊ သိက္ခာသုံးပါး
တို့၌၊ နပရိပူရကာရိ၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဂဝါပိ၊ မြတ်
စွာတရားသည်လည်း။ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ဇာနိသသတိ၊ သိတော်မူလတ္တံ့။ တဒ္ဓါလိ
တဒ္ဓါလိ၊ တေတယော၊ သင်သည်။ အယံပိခေါသမယော၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို
မညတ်အပ်သောအကြောင်းကိုလည်း။ အပ္ပဋ္ဌိပိဒ္ဓေါ။ ထိုးထွင်း၍ မသိအပ်
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေနခေါပန သမယေနဥဂ္ဂါဟမာနော ပရိဗ္ဗာဇ
ကောသမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တော သမယပ္ပဝါဒကောတိန္ဒု၊ ကာမီရေကောသာလ
ကောမလ္လိကာယအာရာမေပဋိဝသတိတိအာဒိသု၊ တေနခေါပန သမယေန
ဥဂ္ဂါဟမာနော ပရိဗ္ဗာဇကော သမဏမုဏ္ဍိကာ ပုတ္တောသမယပ္ပဝါဒကော
တိန္ဒု၊ ကာမီရေကောသာလကောမလ္လိကာယအာရာမေ ပဋိဝသတိဤသို့အစရှိ
သည်တို့၌၊ ဗိဇ္ဇိ၊ အယူဟူသော၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။
တေနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ ဥဂ္ဂါဟမာနော၊ စိုးစည်းသောအတတ်ကို
သင်သော။ သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တော၊ ရဟန်းဦးပြု၏သားဖြစ်သော။ ပရိဗ္ဗာဇ
ကော၊ ပရိဗုဒ္ဓိသည်။ သမယပ္ပဝါဒကော၊ အယူကိုဆိုရာဖြစ်သော။ ကောသ
လကော၊ တဆောင်သောစရပ်ရှိသော။ မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာမိဖုရား၏။
တိန္ဒု၊ ကာမီရေ၊ တည်ပင်အစဉ်တို့ဖြင့်ရှိသော။ အာရာမေ၊ အရောင်၌၊ ပဋိသဝ
တိ၊ နေ၏။ ဗိဒ္ဓဗ္ဗေဗ္ဗေယောအတ္ထော၊ ယောစတ္ထောသမ္ပရာယိကော၊ အတ္ထာဘိ
သမယာမိနော၊ ပဏ္ဍိတတာဝိပဇ္ဇတိတိအာဒိသု၊ ဗိဒ္ဓဗ္ဗေဗ္ဗေယောအတ္ထော။
ယောစတ္ထောသမ္ပရာယိကော၊ အတ္ထာဘိသမယာမိနော၊ ပဏ္ဍိတတာဝိပဇ္ဇ
တိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ပဋိသဘော၊ ရခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ အတ္ထော၊
အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဗိဒ္ဓဗ္ဗေဗ္ဗေယျာဗျာကံသောကိုယ်၏
အဖြစ်၌၊ ယောအတ္ထောစ၊ အကြင်အကျိုးစီးပွားသည်လည်းကောင်း။ သမ္ပ
ရာယိကော၊ သမလွန်သဝဋ်ဖြစ်သော။ ယောအတ္ထောစ၊ အကြင်အကျိုးစီး
ပွားသည့်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဥဘောအတ္ထော၊ အကျိုးစီးပွားနှစ်ပါးတို့
ကို၊ အမိဂဏ္ဌာတိ၊ ရ၏။ အတ္ထာဘိသမယာ၊ အကျိုးစီးပွားနှစ်ပါးကိုရသော

ကြောင့်၊မိရော၊ပညာရှိသောသူကို၊ ပဏ္ဍိတောတိ၊ပညာရှိဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ဆိုအပ်၏။ သမ္မာမာနာဘိသမယော အန္တမကာသိ ဒုက္ခသာတိအာဒိသု၊ သမ္မာမာနာဘိသမယောအန္တမကာသိဒုက္ခသာဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ပဟာနံ၊ပယ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော၊အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ သမ္မာ၊အကြွင်းမဲ့၊ မာနာဘိသမယော၊မာန်ကိုပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခသာ၊ဝင့်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊အဆုံးကို၊ အာကာသိ၊ ပြု၏၊ ဒုက္ခသာဝိဇ္ဇနဋ္ဌာသင်္ခတဋ္ဌာသန္တာပဋ္ဌာဝိပရိကာမဋ္ဌာအဘိသမယဋ္ဌာတိအာဒိသု၊ဒုက္ခသာဝိဇ္ဇနဋ္ဌာသင်္ခတဋ္ဌာသန္တာပဋ္ဌာဝိပရိကာမဋ္ဌာ အဘိသမယဋ္ဌာဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ပဗ္ဗိဝေဝော၊ထိုးထွင်း၍သိခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ဒုက္ခသာ၊ဆင်းရဲ၏၊ဝိဇ္ဇနဋ္ဌာ၊နှိပ်စက်ခြင်းအနက်၊ သင်္ခတဋ္ဌာ၊အကြောင်းပစ္စည်းတို့သည် ပြုပြင်အပ်သောအနက်၊ သန္တာပဋ္ဌာ၊ ပူပန်ခြင်းအနက်၊ ဝိပရိကာမဋ္ဌာ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းအနက်၊ အဘိသမယဋ္ဌာ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်သောအနက်၊ ဣဝမနု၊ဤကောသမယံဟူသောဝါကျ၌ကား၊အသာ၊ထိုသမယသဒ္ဓါ၏၊ ကာလော၊အခါဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်အပ်၏၊ တေန၊ထိုကာလအနက်ရှိသောသမယသဒ္ဓါဖြင့်၊သံဝဇ္ဈရ-ဥတု-မာသဒ္ဓ-မာသ-ရတ္တိ-ဒိဝ-ပုဗ္ဗန္တ-မဇ္ဈိန္ဒိကာသာယန္တ-ပဌမ-မဇ္ဈိမ-ပစ္ဆိမ-ယာမ-ရဟတ္တာဒိသု၊နှစ်-ဥတု-လ-လခွဲ-ညဉ့်နေ့-နံနက်-အခါ-မွန်းတိအခါ-ညချင်းအခါ- ပဌမယံ မဇ္ဈိမယံ-ပစ္ဆိမယံ-ရဟတ္တအစရှိကုန်သော၊ ကာလပ္ပတေဒတုယောသု၊ ကာလအထူးဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ သမယောသု၊သမယတို့တွင်၊ ကော၊တခုသော၊ သမယံ၊တရားဟောရာကာလ၌၊ဣတိဣဝံအတ္ထံ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ဒိပေတိ၊ပြတော်မူ၏၊တတ္ထံ၊ထိုကောသမယံဟူသောစကားကို၊ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ဆိုအပ်၏။ သံဝဇ္ဈရဒိသု၊နှစ်အစရှိကုန်သော၊ ဧတေသုဝမယေသု၊ ထိုအခါတို့တွင်၊ ယံယံသတ္ထံ၊အကြင်အကြင်သုတ်ကို၊ယမိယမိသံဝဇ္ဈရေဝါ၊အကြင်အကြင်နှစ်၌လည်းကောင်း၊ယမိယမိဥတုမိဝါ၊အကြင်အကြင်ဥတု၌လည်းကောင်း၊ ယမိယမိမာသေဝါ၊ အကြင်အကြင်သန္တလည်းကောင်း၊ ယမိယမိပက္ခေဝါ၊အကြင်အကြင်ပက္ခ၌လည်းကောင်း၊ ယမိယမိရတ္တိသာဝေဝါ၊အကြင်အကြင်ညဉ့်အတို့၌လည်းကောင်း၊ယမိယမိဒိဝသာဝေဝါ၊အကြင်အကြင်နေ့အတို့၌လည်းကောင်း၊ ရတ္တံ၊ဟောအပ်သော၊ တံသဗ္ဗံ၊ထိုအဆုံးရံသောသုတ်ကို၊ ထေရေသု၊အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ပညာယ၊ပညာဖြင့်၊သုဝိဒိတံ၊ကောင်းစွာထင်အပ်ပြီးသည်၊ သုဝဇ္ဈာဝိတံ၊ကောင်းစွာ မှတ်အပ်ပြီးသည်၊ကိဉ္စာဝိ

၂၅

ဟောတိ၊ အကယ်၍ ကား ဖြစ်၏။ ပနတထာဝရိ၊ ထိုသို့ ထင်သော် ပိုင်းခြားအပ်
သော်လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်
ကို၊ အသုကသံဝဇ္ဇရေဝါ၊ ဤအမည်ရှိသော နှစ်၌လည်းကောင်း၊ အသုက
ဥတုမှိဝါ၊ ဤအမည်ရှိသော ဥတု၌လည်းကောင်း၊ အသုကမာသေဝါ၊ ဤအ
မည်ရှိသောလ၌ လည်းကောင်း၊ အသုကပေက္ခဝါ၊ ဤအမည်ရှိသော ပက္ခ၌
လည်းကောင်း၊ အသုကရတ္တိဘာဂေဝါ၊ ဤအမည်ရှိသော ဉာဉ်အဖို့၌လည်း
ကောင်း၊ အသုကဒိဝသဘာဂေဝါ၊ ဤအမည်ရှိသော နေအဖို့၌ လည်း
ကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တရားဟောတော်မူတိုင်းသာလျှင်၊ သုတံ၊ ကြားရလိုက်
၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော်၊ သုခေန၊ လွယ်သဖြင့်၊ ဓာရေတုံဝါ၊
ဆောင်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓိသိတုံဝါ၊ မိမိသင်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
ဥဒ္ဓိသာမေတုံဝါ၊ သူတပါးကိုချခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ နဝုတ္တံ၊ မထတ်
နိုင်၊ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာလည်း၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဧကေနဝပဒေန၊ တပုဒ်တည်းဖြင့်သာလျှင်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအနက်
ကို၊ သမောဓာနေတွားပေါင်း၍၊ ဧကံသမယံ ဖိန္တိ၊ ဧကံသမယံဟူ၍၊ အာဟာ၊
မိန့်ပြီး၊ ဝဇ္ဇောက္ကန္တိ၊ ကသမယော၊ မပတ်တော်ဝမ်း၌ မဇ္ဈိသန္ဓေယူတော်မူသော
အခါ၊ ဇာတိသမယော၊ မပတ်တော်ဝမ်းမှဖွားတော်မူသောအခါ၊ သံဝေဂသမ
ယော၊ သံဝေဂကိုရတော်မူသောအခါ၊ အဘိနိက္ခမနသမယော၊ တောထွက်
တော်မူသောအခါ၊ ဒုက္ခရုကာရိကသမယော၊ ဒုက္ခရုစရိယာအကုသိုလ်ကိုကုသို
လ်တော်မူသောအခါ၊ မာရဗိဇယသမယော၊ မာရ်နတ်သားကို အောင်တော်မူ
သောအခါ၊ အဘိသမ္မောမိသမယော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို ရတော်မူ
သောအခါ၊ ဗိဗ္ဗိဓမ္မသုခဝိဟာရသမယော၊ မျက်မှောင်သောကိုယ်တော်၏အဖြစ်
၌မျှန်ကိုဝင်စား၍ချမ်းသာစွာနေတော်မူသောအခါ၊ ဒေသနာသမယော၊
တရားဟောတော်မူသောအခါ၊ ပရိနိဗ္ဗာနသမယော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ
သောအခါ၊ ဣတိဧဝမာဒယော၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ သာဝတော၊ မြတ်စွာ
တရား၏၊ ဒေဝမနုဿသု၊ နတ်လူတို့၌၊ အတိဝိယသုပ္ပကာသာ၊ လျှင်စွာထင်
ရှားကုန်သော၊ အနေကာ၊ များစွာကုန်သော၊ ကာလပသေဒါဇ္ဇေ၊ ကာလအခြား
ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေဣမေသယော၊ အကြင်အခါတို့သည်၊
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသုသမယေသု၊ ထိုအခါတို့တွင်၊ ဒေသနာသမယသင်္ခါ
တံ၊ တရားဟောရာကာလဟုဆိုအပ်သော၊ ဧကံ၊ တပါးသော၊ သမယံ၊ အခါ
၌၊ ဣတိဣဒံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။ ဥာဏကရုဏာကိစ္စ
သမယေသု၊ ဥာဏ၏ကိစ္စကရုဏာ၏ကိစ္စဖြစ်ကုန်သောအခါတို့တွင်၊ ယော

စာယံယောစအယံ ကရုဏာ ကိစ္စသမယော။ အကြင်ကရုဏာ ဖြစ်သော
အခါသည်လည်းကောင်း၊ အတ္တဟိတပရဟိတပဋိပတ္တိသမယောသု၊ ကိပ္ပိ
တော်၏အကျိုး သူတပါး၏ အကျိုးကို ကျင့်တော်မူသော အခါတို့တွင်၊
ယောစာယံယောစအယံပရဟိတပဋိပတ္တိသမယော၊ အကြင်သူတပါးတို့၏
အကျိုးကို ကျင့်တော်မူသော အခါသည်လည်းကောင်း၊ သန္နိပတိတာနံ၊
စည်းဝေးကုန်သောသူတို့အား၊ ကရုဏိယန္တယသမယောသု၊ ပြုအပ်သောကိစ္စ
နှစ်ပါးကိုပြုသောအခါတို့တွင်၊ ယောစဓမ္မိကဏာသမယော၊ အကြင်တရား
စကားကို ဟောတော်မူသော အခါသည်လည်းကောင်း၊ နေသနာပဋိပတ္တိ
သမယောသု၊ တရားဟောသောအခါ သမာပတ်ကို ဝင်စားခြင်းတည်းဟူ
သောပဋိပတ်ကိုပြုသောအခါတို့တွင်၊ ယောစဒေသနာသမယော၊ အကြင်
တရားဟောသောအခါသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ဤ၏၊ တေသုပိသမယော
သု၊ ထိုအခါတို့တွင်လည်း၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသောအခါကို၊ သန္တယ၊ ရည်
၍၊ ကေံ သမယန္တိ၊ ကေံသမယံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီးကသွာပန၊
အဘယ်ကြောင့်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤမူလပရိယာယသုတ်၌၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိ
ဓမ္မာ၌၊ ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝစရန္တိစ၊ ယသ္မိံ သမယေ ကာမာဝစရံ
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတော၊ ဤမူလပရိယာယသုတ်မှ၊ အညေသု၊ တပါး
ကုန်သော၊ သုတ္တပဒေသုစ၊ သုတ်ပုဒ်တို့၌လည်းကောင်း၊ ယသ္မိံ သမယေ
ဘိက္ခဝေဘိက္ခု ဝိဝိဇ္ဇေဝကာမေဟိတိစ၊ ယသ္မိံ သမယေ ဘိက္ခဝေဘိက္ခု
ဝိဝိဇ္ဇေဝကာမေဟိဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဘုဒ္ဓဝစနေန၊ သတ္တဝီဝိဘတ်ဖြင့်၊
နိဇ္ဈေသော၊ ညွှန်းခြင်းကို၊ ကတောယထာစ၊ ပြုအပ်သနဲ့သို့လည်းကောင်း၊
ဝိနယေစ၊ ဝိနည်း၌လည်း၊ တေနသမတေနဗုဒ္ဓေါဘဂဝါတိ၊ တေနသမယေန
ဗုဒ္ဓေါဘဂဝါဟူ၍၊ ကရုဏာဝစနေန၊ ကရိုး၏ဝိဘတ်ဖြင့်၊ ကတောယထာစ၊
ပြုအပ်သနဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ကေံ
သမယန္တိ၊ ကေံသမယံဟူ၍၊ ဥပယောဂဝစန နိဇ္ဈေသော၊ နုတ်ယာဝိဘတ်
ဖြင့်ညွှန်းခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်လေသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ထတ္ထ၊ ထိုအဘိဓမ္မာဝိသုကတ်၌မူလပရိယာယသုတ်မှ
တပါးသုတ်ပုဒ်ဝိနည်းဝိသုကတ်တို့၌၊ တထာစ၊ ထိုသတ္တဝီဝိဘတ်ကရိတံ၊
ဝိဘတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣစ၊ ဤမူလပရိယာယသုတ်၌၊ အညထာစ၊ နုတ်
ယာဝိဘတ်တည်းဟူသောတပါးသောအပြားအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္ထ
သမ္ဘာတော၊ အနက်၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ တတ္ထ၊
ထိုအဘိဓမ္မာဝိနည်းသုတ္တန်တို့တွင်၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌လည်းကောင်း၊

ဣတော၊ ဤမူလပရိယာယ်သုတ်မှ၊ အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊ သုတ္တပဒေ
 သုစ၊ သုတ်ပုဒ်တို့၌လည်းကောင်း၊ အဓိကရဏက္ခောစ၊ အဓိကရဏအနက်
 သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝေနဘာဝလက္ခဏက္ခောစ၊ ဘာဝေနဘာဝလက္ခ
 ဏအနက်သည်လည်းကောင်း၊ သန္တတိ၊ ဖြစ်သင့်၏၊ ဟိကထံသန္တတိ၊
 အဘယ်သို့သင့်သနည်း၊ ကာလက္ခော၊ ကာလအနက်ရှိသော၊ သမယောစ၊
 သမယသဒ္ဓါသည် လည်းကောင်း၊ သမူဟက္ခော၊ သမူဟအနက်ရှိသော၊
 သမယောစ၊ သမယသဒ္ဓါသည်လည်းကောင်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော
 အဘိဓမ္မာ ဤမူလပရိယာယ်သုတ်မှ တပါးသော သုတ်ပုဒ်တို့၌၊ ဝုတ္တသံ၊
 ဟောအပ်ကုန်သော၊ ဖဿာဒိဓမ္မာနံ၊ ဖဿအစရှိသောတရားတို့၏၊ အဓိက
 ရဏံအာစာရော၊ တည်ရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခဏသမဝါယဟေတု
 သင်္ခါတဿ၊ ခဏသမဝါယဟေတုဟု ဆိုအပ်သော၊ သမယဿ၊ သမ
 သဒ္ဓါ၏၊ ဘာဝေန၊ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုဖဿအစရှိသောတရားတို့၏၊ ဘာ
 ဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ လက္ခယတိ၊ မှတ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ အဓိကရဏက္ခောစ၊ အဓိကရဏအနက်သည်လည်းကောင်း၊
 ဘာဝေန ဘာဝလက္ခဏက္ခောစ၊ ဘာဝေန ဘာဝလက္ခဏ အနက်သည်
 လည်းကောင်း၊ သန္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တဒက္ခော၊ ထိုအာ
 စာရအနက်ဘာဝေနဘာဝလက္ခဏအနက်သည်၊ သန္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ တဒတ္ထဇောတနတ္ထံ၊ ထိုအာစာရအနက်ဘာဝေနဘာဝလက္ခ
 ဏအနက်ကိုသိခြင်းငှါ၊ တတ္ထ၊ ထိုအဘိဓမ္မာမူလပရိယာယ်သုတ်မှတပါး
 သောသုတ်ပုဒ်တို့၌၊ ဘုဗ္ဗဝစနနိဋ္ဌေသော၊ သတ္တဝီဝိတတ်ဖြင့်ညွှန်းခြင်းကို၊
 ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း၊
 ဝိနယောစ၊ ဝိနည်းဝိဇ္ဇာကတ်၌လည်း၊ ဟေတုအက္ခောစ၊ ဟိတံအနက်သည်
 လည်းကောင်း၊ ကရဏက္ခောစ၊ ကရိုဏ်းအနက်သည်လည်းကောင်း၊ သန္တ
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သန္တတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ယောသော
 သိက္ခာပဒပညတ္တိသမယော၊ အကြင်သိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်အံ့သောအခါကို၊
 သာရိဝုတ္တာဒိတိ၊ သာရိဝုတ္တရာအစရှိသောမဟာထေရ်မြတ်တို့သည်လည်း၊
 နုဗ္ဗိညေယျော၊ သိရှိင်ခဲ၏၊ ဟေတုဟူတေန၊ ဟိတံဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တေန
 သမယေန၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်လိုသော အကြောင်းကြောင့်၊ ကရဏ
 ဘူတေန၊ ကရိုဏ်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တေနသမယေန၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်
 ခြင်း၏အကြောင်းဖြင့်၊ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ ပညာပေန္နော၊ ပညတ်
 တော်မူလိုသော၊ သိက္ခာပဒပညတ္တိဟေတုစ၊ သိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်ခြင်း၏

အကြောင်းကိုလည်း၊ အပေက္ခမာနော၊ ဥသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိဟာ
သိ၊ နေတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဒတ္ထဇောတနတ္ထံ၊ ထိုဟိတ်အနက်
ကရိုဏ်းအနက်ကိုပြခြင်းငှါ၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိနည်းဝိဇ္ဇာကတ်၌၊ ကရုဏာဝစနေန၊
ကရိုဏ်းဝိဘတ်ဖြင့်၊ နိဇ္ဈေသော၊ ညွှန်းခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣမေ၊
ဤမူလပရိယာယသုတ်၌ လည်းကောင်း၊ အညသ္မိံစ၊ ဤမူလပရိယာယ
သုတ်မှတပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဇေတိကော၊ ဤမူလပရိယာယ သုတ်၌
တူသော သဘောရှိသောသုတ်၌ လည်းကောင်း၊ အတ္တန္တသံပေသဂတ္ထော၊
အတ္တန္တသံယောဂအနက်သည်၊ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊
ယံသမယံ၊ အကြင်အခါပတ်လုံး၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣသံသုတ္တန္တံ
ဝါ၊ ဤမူလပရိယာယသုတ်ကို လည်းကောင်း၊ အညံသုတ္တန္တံ ဝါ၊ တပါး
သောသုတ်ကို လည်းကောင်း၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အတ္တန္တမေဝ၊
မပြတ်သာလျှင်၊ တံသမယံ၊ ထိုအခါပတ်လုံး၊ ကရုဏာဝိဟာရေန၊ ကရုဏာ
၏နေခြင်းဖြင့်၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဒတ္ထဇောတ
နတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကိုပြခြင်းငှါ၊ ဣမေ၊ ဤမူလပရိယာယသုတ်၌၊ ဥပပေသဂဝစနေ
နိဇ္ဈေသော၊ နုတ်ယာဝိဘတ်ဖြင့်ညွှန်းခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝေဒိယဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တေနကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊
တံတံအတ္ထမပေက္ခိတွာ၊ တုဗ္ဗေနကရဏေနစ၊ အညတြသမယောဝုတ္တော၊ ဥပ
ယောဂေနသောဣသတိ၊ တံတံအတ္ထမပေက္ခိတွာ၊ တုဗ္ဗေနကရဏေနစ၊ အည
တြသမယောဝုတ္တော၊ ဥပယောဂေနသောဣပဟူ၍၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို
ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံတံအတ္ထံ၊ ထိုထိုသို့သော အာသာရအနက် ဟိတ်
အနက်ကရိုဏ်းအနက်ကို၊ အပေက္ခိတွာ၊ ဝဲ့၍၊ အညတြံ၊ ဤမူလပရိယာယ
သုတ်မှတပါးသောသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းတို့၌၊ တုဗ္ဗေနစ၊ သတ္တဝီဝိဘတ်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ကရုဏေနစ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမယော၊
သမယသဒ္ဓါကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣမေ၊ ဤမူလပရိယာယသုတ်၌၊ သော၊
ထိုသမယသဒ္ဓါကို၊ ဥပယောဂေန၊ နုတ်ယာဝိဘတ်ဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်
၏၊ ပေါရာဏာပန၊ မဟာအဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်ကား၊ တသ္မိံသမ
ယေတိဝါ၊ တသ္မိံသမယေဟူ၍ လည်းကောင်း၊ တေနသမယေနာတိဝါ၊
တေနသမယေနဟူ၍လည်းကောင်း၊ တံသမယန္တိဝါ၊ တံသမယံဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ သေဇေသောဘေဒေါ၊ ဤအထူးသည်၊ အဘိလာပမတ္တဘေဒေါ၊
သဒ္ဓါမျှသာထူး၏၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ တုဗ္ဗမေဝအတ္ထော၊ သတ္တ

ဖိဝိဘတ်အနက်ကိုသာလျှင်၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ တွင်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ကေသမယန္တိ၊ ကေသမယံဟူ၍၊ ဝုတ္တရိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း၊ ကေတ္ထိ
 သမယေတိအတ္ထော၊ ကေတ္ထိသမယေဟူသော အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါဟူသည်ကား၊ ဂရု၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်
 သောဆရာတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ယေကေ၊ လောက၌၊
 ဂရု၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သောဆရာကို။ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊
 ဆိုကုန်၏။ အယဉ္ဇ၊ ဤတရားရှင်သည်လည်း၊ သဗ္ဗဂုဏ်သိဉ္ဇတာယ၊ အလုံး
 စုံသောဂုဏ်တို့ဖြင့်ထူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗသဗ္ဗာနံ၊ အလုံးစုံသော
 သတ္တဝါတို့၏၊ ဂရု၊ ဆရာဖြစ်တော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါတိ၊
 ဘဂဝါဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပေါရာဏေဟိဝိ၊ မဟာအဋ္ဌ
 ကထာဆရာတို့သည်လည်း၊ ဘဂဝါတိဝစနံ၊ ဘဂဝါဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊
 သေဉ္စိသေဉ္စဝါစကံ၊ အထူးသဖြင့် ခြီးမွမ်းအပ်သော အနက်ကို ဟော၏။
 ဘဂဝါတိဝစနံ၊ ဘဂဝါဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဥတ္တမံဥတ္တမဝါစကံ၊ မြတ်
 သောအနက်ကို ဟော၏။ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊
 ယောဘာဝေါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂရု၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်
 မူ၏။ ဝါရုဝယုတ္တော၊ အရှိအသေပြုအပ်သည့်နှင့်ယှဉ်၏။ ဝေဒနကာရဏေန၊
 ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘဂဝါတိ၊
 ဘဂဝါဟူ၍၊ ဝုတ္တရိ၊ ဆိုအပ်၏။ အဝိစအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊
 နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့။ ယောသုဂတော၊ အကြင်
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယတောယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဘာဗျဝါ၊
 ကုသိုလ် တရားဟူသော ပါရမီဘုန်းရှိတော်မူ၏။ ဘဂ္ဂဝါ၊ ကိလေသာကို
 ဖျက်ဆီးတော်မူ၏။ ဘဂေဟိစ၊ ဣဿရိယစသော ခြောက်ပါးသောဘဂ
 တရားတို့နှင့်လည်း၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်တော်မူ၏။ ဝိဘတ္တဝါ၊ တရားရတနာကို
 ဝေဘန်၍ဟောတော်မူတတ်၏။ ဘတ္တဝါ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကိုနှိပ်တော်မူ
 တတ်၏။ ဘဝေသု၊ ဘဝသုံးပါးတို့၌၊ ဝန္တရမနော၊ ထွေးအန်ပြီးသောထဏှာ
 တည်းဟူသောသွားခြင်းရှိတော်မူ၏။ တတောတသ္မာကာရဏာ၊ ထိုကြောင့်
 သောသုဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘဂဝါတိ၊ ဘဂဝါဟူ၍၊ ဝုတ္တရိ၊
 ဆိုအပ်၏။ ဣမိဿာဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊
 ဝဒဿ၊ ဘဂဝါဟူသောပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်
 အားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သောဝိတ္ထာရော၊ ထိုအကျယ်ဖြစ်သော
 အနက်ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိနိဓ္ဓေသေ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ

နိဗ္ဗေသန္တိ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုတ္တောယောဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊
 တောဝတာဝ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်လည်း၊ ဧတ္ထ၊
 ဤစံမေသုတ် ကော်သမယံ ဘဂဝါဟူသော ဝါကျ၌၊ သမာဓိနိပိဋ္ဌေန၊
 ကောင်းစွာအကျုံးဝင်သော၊ စံမေသုတန္တိ ဝစနေန၊ စံမေသုတ်ဟူသော
 သဒ္ဓါဖြင့်၊ ယထာသုထံ၊ ကြားနာထူးတိုင်းသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသန္တော၊
 ပြသောရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံသရိရံ၊ တရား
 တည်းဟူသောကာယကို၊ ပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက်ကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏၊ ဝေနေ၊
 ထိုတရားတော်တည်းဟူသော ကာယကိုမျက်မှောက် ပြုခြင်းဖြင့်၊ ဣဒံပါ
 ဝစနံ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားတရားတော်သည်၊ နအတိတ္တန္တိသတ္တုတံ၊ မလွန်
 သောဘုရားရှိ၏၊ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏၊ သတ္တော၊
 ဆရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမဿသေတိ၊ သက်သာရာကိုရစေ၏၊ သတ္တု၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒဿနေန၊ မမြင်ရခြင်းကြောင့်၊ ဥက္ကဋ္ဌဗ္ဗိတံ၊ ဆန့်ကျင်
 သော၊ ဇနံ၊ လူအပေါင်းကို၊ သမဿသေတိ၊ သက်သာရာကိုရစေ၏၊ ဧဝံ
 သမယံဘဂဝါတိဝစနေန၊ ကော်သမယံဘဂဝါ ဟူသောသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဇေယျံ
 သမယော၊ ထိုပဌမသင်္ဂါယနာ တင်သော အခါ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ အဝိဇ္ဇမာနဘာဝံ၊ မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြသော
 အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဣပကာယပရိနိဗ္ဗာနံ၊
 ရူပကာယတော်၏ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏၊ ဝေနေ၊ ထိုသို့
 ရူပကာယ၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းကို ပြီးစေသဖြင့်၊ ဧဝံဓိဓဿ၊ ဤသို့သတော့ရှိ
 သော၊ အရိယဓမ္မဿ၊ မြတ်သော တရားကို၊ ဒေသန္တော၊ ပောသတော်မူ
 တတ်သော၊ ဒဿပထမော၊ ဉာဏ်တော်အား ဆယ်ပါးကိုပတ်တော်အား
 ဆယ်ပါး၏ တည်ရာဖြစ်တော် မူထသော၊ ဝဇီရသုဘိဝတ သမာနကာ
 ယော၊ ဝရဇိနံတုံးနှင့်တူသော ကိုယ်တော်ရှိတော်မူထသော၊ သောဘဂဝါ
 ဝိ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ပရိနိဗ္ဗုတောနာမ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတုံးသေး
 ၏၊ အညေန၊ တပါးသော၊ ဧကေန၊ အတစ်ပါးသည်၊ ဇိဝိတော၊ အသက်ရှင်
 ခြင်း၌၊ အာသာ၊ တောင့်တခြင်းကို၊ ဇနေတဗ္ဗာ၊ ဖြစ်စေအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဇိဝိတမဒမတ္တံ၊ အသက်ရှင်ခြင်း၌ မာန်ဖြင့် ရပ်တတ်သော၊ ဇနံ၊
 လူအပေါင်းကို၊ သံဝေဇဇေတိ၊ ထိတ်လန့်စေ၏၊ အဿ၊ ထိုလူအပေါင်း
 အား၊ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်း တရား၌လည်း၊ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်
 ခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဝေန္တိစ၊ ဧဝံဟူ၍လည်း၊ ဘဂ္ဂန္တော၊ ဆို
 သောအရှင် အာနန္ဒာသည်၊ ဒေသနာသမ္ပတ္တိံ၊ ဒေသနာဝစိဘောဒ သဒ္ဓါ၏

၂၁

ပြည့်စုံခြင်းကို။ နိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန်တော်မူ၏။ မေသုတန္တိ၊ မေသုတံဟူ၍။
 ဘဏဇန္တော၊ ဆိုသောအရှင်အာနန္ဒာသည်။ သာဝကသမ္ပတ္တိံ၊ တရားနာတတ်
 သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ နိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန်တော်မူ၏။ ကေသမယန္တိ၊
 ကေသမယံဟူ၍။ ဘဏဇန္တော၊ ဆိုသောအရှင်အာနန္ဒာသည်။ ကာသသမ္ပတ္တိံ၊
 ဟောရာ ကာသ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ နိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန်တော်မူ၏။ ဘဂဝါတိ၊
 ဘဂဝါဟူ၍။ ဘဏဇန္တော၊ ဆိုသောအရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဒေသကသမ္ပတ္တိံ။
 တရားဟောတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ နိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန်တော်မူ၏။
 ဥက္ကဋ္ဌာယံဝိဟရတိတိဇ္ဈေ၊ ဥက္ကဋ္ဌာယံဝိဟရတိဟူသောဝါကျ၌၊ ဥက္ကံတိ၊
 ဥက္ကာဟူသည်ကား။ ဒိဝိကာ၊ မီးရှူးတို့သည်။ တံနဂရံ၊ ထိုမြို့ကို။ မင်္ဂလာဒိ
 ဝသော၊ မင်္ဂလာနေ့သည်။ သုခဏော၊ ကောင်းသောခဏသည်။ သုနက္ခတ္တံ၊
 ကောင်းသောနက္ခတ်သည်။ မာအတိက္ကမိ၊ မလွန်စေသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရတ္တိံ၊
 ညဉ့်၌။ ဥက္ကာသု၊ မီးရှူးတို့ကို။ ဌိတာသု၊ ထွန်းညှိကုန်ပြီးသော်။ မာဝိတတ္တာ၊
 ဗန်ဆင်း အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥက္ကဋ္ဌာတိ၊ ဥက္ကဋ္ဌဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
 မိန့်အပ်၏။ ဇဏ္ဍဒိဝိကာသု၊ မီးရှူးတိုင်တို့ကို။ ဇာလေတွာ၊ ညှိ၍။ ဓာရိယမာနာ
 သု၊ ဆောင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ မာဝိတတ္တာ၊ ဗန်ဆင်းအပ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံသုက္ကာ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသံ
 ဥက္ကဋ္ဌာယံ၊ ထိုဥက္ကဋ္ဌမြို့၌၊ ဧတံ၊ ထိုဥက္ကဋ္ဌဟူသောပုဒ်သည်။ သမိပတ္တေ၊ သမိ
 ပအနက်၌။ ဘုဗ္ဗဝစနံ၊ သတ္တမိဝိတတ်တည်း။ ဝိဟရတိတိဇ္ဈေ၊ ဝိဟရတိ
 ဟူသောပုဒ်သည်။ အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်။ ဣရိယာပထဒိဗ္ဗဗြဟ္မာ
 ရိယာဝိဟာရေသု၊ ဣရိယာပုထ်လေးပါးတည်းဟူသောဣရိယာပထဝိဟာ
 ရမဟဂ္ဂုတ်ချာန်ကိုဝင်စား၍ နေခြင်းတည်းဟူသောဒိဗ္ဗဝိဟာရအပ္ပမညာ
 ချာန်ကိုဝင်စား၍ နေခြင်းတည်းဟူသော ဗြဟ္မဝိဟာရ၊ ဗလသမာပတ်ကို
 ဝင်စား၍နေခြင်းတည်းဟူသောအရိယာဝိဟာရတို့တွင်၊ အညတရဝိဟာရ
 သမ္ပေါပရိဒီပနံ၊ တပါးပါးသော ဝိဟာရနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကိုညွှန်
 ကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်တည်း။ ဣပေန၊ ဤဝိဟရတိဟူသောပုဒ်၌ကား။ ဌာန
 ဂမနနိယိန္တံ၊ သယနပ္ပဘေဒေသု၊ ရပ်ခြင်းသွားခြင်းထိုင်ခြင်းလျောင်းခြင်းအ
 ပြားရှိကုန်သော၊ ဣရိယာပထေသု၊ ဣရိယာပုထ်တို့တွင်၊ အညတရဣရိယာ
 ပထသမာယောဂ ဗရိဒီပနံ၊ တပါးပါးသော ဣရိယာပုထ်နှင့်ယှဉ်ခြင်းကို
 ပြကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်တည်း။ တေန၊ ထိုသို့တပါးပါးသောဣရိယာပုထ်နှင့်
 ပြည့်စုံခြင်းကိုပြသဖြင့်၊ ဌိတောဝိ၊ ရပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဂစ္ဆန္တောဝိ၊
 သွားသည်လည်းဖြစ်သော၊ နိယိန္တောဝိ၊ ထိုင်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သယာ

နောဝိ၊ လျောင်းသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝိဟ
ရတိစ္စေဝ၊ ဝိဟရတိဟူ၍သာလျှင်၊ ပေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဣရိယာပထဗာဓနံ၊
ဣရိယာပုထ်ကြောင့်ညောင်းညာခြင်းဝေဒနာကို၊ အညောနံ၊ တပါးသော၊ ဣရိ
ယာပထေန၊ ဣရိယာပုထ်ဖြင့်၊ ဝိန္တိန္တိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ အပရိပတန္တံ၊ မကုသော၊
အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တတောကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟရတိပဝဇ္ဇေတိ၊
ဖြစ်စေ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝိဟရတိတိ၊ ဝိဟ
ရတိဟူ၍၊ ဂုစ္စတိ၊ ရဝိအပ်၏၊ သုဘဂဝနေတိဇ္ဈေ၊ သုဘဂဝနေဟူသော
ဤပုဒ်၌၊ သုဘဂတ္တာ၊ တင့်တယ်သော အသရေရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
သုဘဂံ၊ သုဘဂမည်၏၊ သုန္ဓရသိရိကတ္တာစ၊ အသရေရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သုန္ဓရကာမတ္တာစ၊ တောင့်တအပ်သော ကောင်း
သောအလိုဆန္ဒ၏ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သုဘဂံ၊
သုဘဂမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏၊ တဿဝနသာ၊ ထိုသုဘဂတော၏၊ သိရိ
သမ္ပတ္တိယာ၊ အသရေ၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အန္ဓပါနာ
ဒိနံ၊ ထမင်းအဖျော်အစရှိသည်တို့ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဒီဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး၊
တတ္ထေဝ၊ ထိုတော၌သာလျှင်၊ ဆဏ္ဍာသမဇ္ဈဥဿဝေ၊ မင်္ဂလာဝွံကချေသဘင်
နက္ခတ်သဘင်တို့ကို၊ ကရောဇ္ဈော၊ ပြုကုန်လျက်၊ ဘောဂသုခံ၊ စည်းစိမ်ခံ
စားခြင်း၊ တည်းဟူသော ချမ်းသာကို၊ အနုဘောန္တိ၊ ခံစားကုန်၏၊ ဇ္ဈေ၊
ဤတော၌၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ သဘာမ၊ ရလိုကုန်၏၊ ဓိတရံ၊ သွီးကို၊ သဘာမ၊ ရလို
ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုန္ဓရသုန္ဓရေ၊ ကောင်းကုန်သောကောင်းကုန်သော၊
ကာမေစ၊ အလိုဆန္ဒတို့ကိုလည်း၊ ပဋ္ဌေန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏၊ တေသံ၊ ထို
တောင့်တကုန်သောသူတို့အား၊ တံပဋ္ဌနံ၊ ထိုတောင့်တခြင်းသည်၊ တထေဝ၊
ထိုတောင့်တတိုင်းသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုန္ဓရသိရိ
ကတ္တာစ၊ အသရေရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သုန္ဓရကာမတ္တာ
စ၊ တောင့်တအပ်သော ကောင်းသော အလိုဆန္ဒ၏ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တံဝနံ၊ ထိုသုဘဂတောသည်၊ သုဘဂံ၊ သုဘဂမည်
၏၊ အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ ဗဟုဇနကန္တတာယာဝိ၊ များစွာသောလူတို့သည်
နှစ်လိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ သုဘဂံ၊ သုဘဂမည်၏၊ ဝနယတိ၊
ချစ်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝနံ၊ ဝနမည်၏၊ အတ္တ
သမ္ပဒါယ၊ တောတည်းဟူသောမိမိ၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တ

ဝါတို့အား၊ တတ္ထိ၊ မိမိ၌ချစ်ခြင်းကို၊ ကာရေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ အတ္ထနိ၊ မိမိ၌၊ သိနေဟံ၊ ချစ်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည် ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝနုတေ၊ တောင်းပန်သနဲ့ထို့ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝနံ၊ ဝနမည်၏၊ နာနာဝိကေသုမ ဝန္တသမ္ပောဒမတ္တကော ကိဿဒိဝိဟာဂ်မာတိရုတေဟိဝ၊ အထူးထူးအပြား ပြားရှိကုန်သော ပန်းပွင့် အနံ့တို့ကြောင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရစ်ခြင်းရှိကုန် သောအရပ်အောအာရှိကုန်သောဌာနအပေါင်းတို့၏တွန့်မြူး သံတို့ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ မန္တမာလုတစလိတရုက္ခသဒ္ဓါဝိဇ္ဇာပ ပလ္လပပသာသေဟိဝ၊ ညှင်း ညှင်းလာသောကြောင့် တုန်လှုပ်သော သစ်ခက်အခွ အညွန့်အရွက်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ထေးလာကြကုန်၊ ခံ၊ ဝါကို၊ ပရိတုဇ္ဇထ၊ ခံစားကြပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗပါဏိနော၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ကို၊ ယာစတိဝိဟ၊ တောင်းပန်သကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သုဘဂဉ္စ၊ ထင်တယ်သောအသရေရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုထင်တယ်သောအသရေရှိ၏ဟူသည်၊ ဝနဉ္စ၊ မိမိ၌ ချစ်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိထသ္မာ၊ ထိုနှစ် ပါးသောသတ္တိကြောင့်၊ သုဘဂဝနံ၊ သုဘဂဝနမည်၏၊ တသ္မိံသုဘဂဝနော၊ ထိုသုဘဂတော၌၊ စ၊ လက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဝနံနာမ၊ တောမည်သည်ကား၊ ရောဝိ ခံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သောတောလည်းကောင်း၊ သယံဇာတံ၊ အလိုလိုရောက် သော တောလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ နှစ်ပါးသောတောတို့တွင်းဝေဇ္ဇ၊ ဝနဇေတဝနာဒိနိ၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဝနဇေတဝနအစရှိ သည်တို့သည်၊ ရောဝိမာနိ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သောတောတို့တည်း၊ အန္တဝနမဟာ ဝနအဉ္စနဝနာဒိနိ၊ အန္တဝနမဟာဝနအဉ္စနဝနအစရှိသည်တို့သည်၊ သယံဇာ တာနိ၊ အလိုလိုရောက်သည်တို့တည်း၊ ဣဒမ္ပိ၊ ဤသုဘဂမည်သောတောကို လည်း၊ သယံဇာတန္တိ၊ သယံဇာတဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သာလ ရာဇ မူလေတိတ္ထေ၊ သာလရာဇမူလေ ဟူသောပုဒ်၌၊ သာလ ရုက္ခောဝိ၊ အင်ကြင်းပင်ကိုလည်း၊ သာလောတိ၊ သာလဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုတ္တသံ၊ ဆိုအပ်သောစကား၏၊ သာကော၊ သက်သေဖြစ်သော၊ ယထာကိံ ဝစနံ၊ အဘယ်စကားကို၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောထော်မူသနည်း၊ သေယျထာဝိဘိက္ခဝေဂါမဿဝါ နိဂမဿဝါအဝိ ခုရေမဟန္တံ သာလဝနံထဉ္စဿ လေဇ္ဇောဟိ သဉ္စန္တိစ၊ သေယျထာဝိ ဘိက္ခဝေ ဂါမဿဝါ နိဂမဿဝါ အဝိခုရေမဟန္တံ သာလဝနံ ထဉ္စဿ

၁၃

ဇေယျောဟိသဉ္ဇန္တိဟူ၍လည်းကောင်း၊ အန္တရေနယမကာသာဏနန္တိစ။
 အန္တရေန ယမကာသာဏနဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အာဟ။ မိနိတေဝ်မူပြိ၊
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဂါမဿဝါ၊ ရွာ၏လည်းကောင်း၊ နိဂမဿဝါ၊ နိဂုံး၏
 လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာရေ၊ မနိုးမဝေးသော အရပ်၌၊ မဟန္တံ၊ ကြီးသော၊
 သာလဝနံ၊ အင်ကြင်းတောသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ထဉ္ဇသ္မာလဝနံ၊ ထိုအင်ကြင်း
 တော သံညီလည်း။ ဇေယျောဟိ၊ ကျက်စုပင် တို့ဖြင့်၊ သဉ္ဇန္တိ၊ ဖုံးလွှမ်း
 အပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယမကာသာဏနံ၊ အစုံသော အင်ကြင်းပင်
 တို့၏၊ အန္တရေန၊ အလယ်ဖြင့်၊ ဝနပ္ပတိဇေဋ္ဌကရုက္ခောပိ၊ တောစိုးသစ်
 ပင်ကြီးကိုလည်း၊ သာဇောတိ၊ သာလဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယထာဟ၊
 တရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊ တဝေဝဒေဝ ဝိဇိတေ၊ တဝေ
 ဝုယျာနတုမ္ဘိယာ၊ ဥဇုဝံသာမဟာသာယာ၊ နိဇေသာဘာ သာမနောရမာတိ၊
 တဝေဝဒေဝ ဝိဇိတေ၊ တဝေဝုယျာနတုမ္ဘိယာ၊ ဥဇုဝံသာမဟာ သာယာ၊ နိ
 ဇေသာဘာသာမနောရမာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး၊
 တဝေဝ၊ သင်မင်းကြီး၏သံလျှင်၊ ဝိဇိတေ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌၊ တဝေဝ၊ သင်မင်း
 ကြီး၏သံလျှင်၊ ဥယျာနတုမ္ဘိယာ၊ ဥယျာဉ်မြေ၌၊ ဥဇုဝံသာ၊ ဖြောင့်စွာဖြစ်၍
 ဖြစ်သောအခွန်ရှိကုန်သော၊ မဟာသာဏာ၊ သစ်ပင်ကြီးတို့သည်။ နိဇေသာ
 ဘာသာ၊ မိင်းညှိုသော အရောင်ရှိကုန်၏။ မနောရမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဝပ်
 ရှိကုန်၏။ ယောကောမိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ရုက္ခောပိ၊ သစ်ပင်ကိုလည်း၊
 သာဇောတိ၊ သာလဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယထာဟ၊ တရားအဘယ်ကဲ့သို့
 ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား၊ အထခေါ၊ တံဘိက္ခဝေ မာလုဝဗိဇိအည
 တရထိံသာလမူလေ၊ နိပတေယျာတိ၊ အထခေါ၊ တံဘိက္ခဝေ မာလုဝဗိဇိအည
 တရထိံသာလမူလေ၊ နိပတေယျဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ တံမာလုဝဗိဇိ၊ ထိုနွယ်မျိုးဖြစ်သောမာလော
 စေသည်။ အညတရထိံသာလမူလေ၊ အမှတ်မရှိသောသစ်ပင်ရင်း၌၊ နိဇေသာ
 ယျ၊ ကျရာ၏။ ပန၊ အပေါင်းမှတစ်ပါးအစိတ်ကိုဆိုပေအံ့၊ ဣမ၊ ဤသာလရာဇ
 မူလေဟူသောဝုန်၌၊ ဝနပ္ပတိဇေဋ္ဌကရုက္ခော၊ တောစိုးသစ်ပင်ကြီးကို၊ အဓိပ္ပ
 တော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ရာဇသဒ္ဓေါပန၊ ရာဇသဒ္ဓါသည်ကား၊ အဿ၊ ထိုတော
 ၏၊ တမေဝဇေဋ္ဌကဘာဝံ၊ ထိုသစ်ပင်သည်ပင်လျှင်အကြီး၏အဖြစ်ကို၊ သာ
 ဇေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ယထာဟ၊ တရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူ
 မူကား၊ အညတ္ထာပိသုပ္ပတိမ္ဘိတဿခေါ၊ ပြာဟ္မဏာ ဓမ္မိကနိဂြောဓရာဇဿာ
 တိ၊ အညတ္ထာပိသုပ္ပတိမ္ဘိတဿခေါ၊ ပြာဟ္မဏာ ဓမ္မိကနိဂြောဓရာဇဿဟူ၍၊

အာဟာ၊ ဟောတော်မူပြီ။ အညတ္တဝါ၊ တမီးသောအရာ၌လည်း။ ခန္တိက၊ ခန္တိ
ကအမည်ရှိသော။ ပြာဟုဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သုပ္ပတိဗြတဿ၊ သုပ္ပတိဗြတအမည်ရှိ
သော၊ နိဂြောဓရာဇဿ၊ ပညောင်ပင်ကြီး၏။ တတ္ထ၊ ထိုသာလရာဇဟူသော
ပုဒ်၌၊ နေဓာ၊ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်၊ သမာသော၊ သမာသ်ကို။ ကာတဗ္ဗော၊
ပြုအပ်၏။ သာဇာနံ၊ သစ်ပင်တို့၏။ ရာဇာ၊ အကြီးတည်း၊ ဣတိတသ္မာဝိ၊
ထိုကြောင့်လည်း။ သာလရာဇာ၊ သာလရာဇာမည်၏။ သာလောစ၊ တောစိုး
သစ်ပင်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုတောစိုးသစ်ပင်ဟူသည်။
ဓမ္မကဋ္ဌေန၊ သစ်ပင်တို့၏အကြီးဟူသောအနက်သဘောကြောင့်၊ ရာဇာစ၊
အကြီးသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာဝိ၊ ထိုကြောင့်လည်း။
သာလရာဇာ၊ သာလရာဇာမည်၏။ မူလန္တိ၊ မူလံဟူသည်ကား၊ သမိပံ၊ အနီး
တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အယံမူလသဒ္ဓေါ၊ ဤမူလသဒ္ဓါကို၊ မူလာနိဥဒ္ဓရေယျ၊
အန္တမသောဥသိရနာဠိမတ္တာနိ ဝိတိဒေသိသု၊ မူလာနိဥဒ္ဓရေယျအန္တမသော
ဥသိရနာဠိမတ္တာနိဝိဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ မူလမူလေ၊ တည်ရာ အမြစ်ဟူ
သောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ရှုအပ်၏။ အန္တမသော၊ ပခုတ်သောအပိုင်း အခြား
အားဖြင့်၊ ဥသိရနာဠိမတ္တာနိ၊ ပန်းရင်းညောင်မျှဖြစ်ကုန်သော။ မူလာနိဝိ၊
အမြစ်တို့ကိုလည်း။ ဥဒ္ဓရေယျ၊ နှုတ်ရာ၏။ လောဘော၊ အကုသလမူလန္တိ အာ
ဒိသု၊ လောဘောအကုသလမူလံဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ အသာဓာရဏဟော
တုမ္ပိ၊ အသာဓာရဏဟိတဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ရှုအပ်၏။ လောဘော၊
လောဘသည်။ အကုသလမူလံ၊ အကုသလမူလမည်၏။ ယာဝမဇ္ဈန္တိ၊ ကော
ကာလေဝသယာ ဗရတိနိဝါတေပဏ္ဏာနိ ပတန္တိ၊ ဧတ္တာဝတာ ရုက္ခမူလန္တိ
အာဒိသု၊ ယာဝမဇ္ဈန္တိ၊ ကောကာလေဝသယာဗရတိနိဝါတေပဏ္ဏာနိပတန္တိ
ဧတ္တာဝတာရုက္ခမူလံဤသို့အစရှိသည်တို့၌။ သမိပေ၊ အနီးဟူသောအနက်၌၊
ဒိဿတိ၊ ရှုအပ်၏။ ယာဝ၊ အကြင်မျှထောက်သောအရပ်ဖြင့်၊ မဇ္ဈန္တိ၊ ကောကာ
လေ၊ မွန်းတည့်သောကာလ၌၊ ဓာယာ၊ အရိပ်သည်၊ ဗရတိ၊ နှံ့၏။ နိဝါတေ၊
လေဟိတသောအခါ၌၊ ပဏ္ဏာနံ၊ သစ်ရှက်တို့သည်၊ ပတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ ဧတ္တာ
ဝတာ၊ ဤမျှအပိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်ဖြင့်၊ ရုက္ခမူလံ၊ ရုက္ခမူလမည်၏။
ဣပန၊ ဤသာလ ရာဇဟူသော ပုဒ်၌ကား၊ သမိပေ၊ အနီးဟူသောအနက်၌၊
မူလသဒ္ဓေါ၊ မူလသဒ္ဓါကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
သာလရာဇဿ၊ တောစိုးသစ်ပင်ကြီး၏။ သမိပေ၊ အနီး၌၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။
ဧတ္ထ၊ သာလရာဇမူလေဟူသောပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖြတ်အပ်
၏။ ကေသမယံဘဂဝါဥက္ကဋ္ဌာယံဝိဘရတိသုဘဂဝနေသာလရာဇမူလေတိ၊

ကေသမယံဘဝါဥက္ကဋ္ဌာယံ ဝိဟရတိသုဘဂဝနေ သာလရာဇမူလေဟူ၍၊
 ယံဝါကျ၊ အကြင်ဝါကျကို။ ဝတ္ထု၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထဝါကျ။ ထိုဝါကျ၌၊ စောဒ
 ကော၊ စောဒကသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဥက္ကဋ္ဌာယံ၊ ဥက္ကဋ္ဌမြို့၌၊ ယဒိဝိဟရတိ၊ အကယ်၍နေသည်ဖြစ်အံ့၊
 သုဘဂ ဝနေသာလ ရာဇမူလေတိ။ သုဘဂဝနေသာလ ရာဇမူလေဟူ၍၊
 နဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်၊ တတ္ထု။ ထိုသုဘဂတောဒုတ် တောစိုးသစ်ပင်ရင်း၌၊
 အထဝိဟရတိ။ အကယ်၍နေသည်ဖြစ်အံ့၊ ဥက္ကဋ္ဌာယန္တိ၊ ဥက္ကဋ္ဌာယံဟူ၍၊
 နဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဥဘယတ္ထု၊ နှစ်ပါးကုန်သောဌာနတို့၌၊ ကေ
 သမယံ၊ တပြိုင်နက်သောကာလ၌၊ ဝိဟရိတု၊ နေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မထတ်
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောဒကော၊ စောဒကသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဧဝံ၊
 ဤဥက္ကဋ္ဌာယံဝိဟရတိ သုဘဂဝနေသာလရာဇမူလေဟူသော စကားကို။
 ဧဝံ၊ သင်စောဒကဆရာသည်စောဒနာအပ်ပြီးသောစကားအတိုင်း၊ နခေါ၊
 ပနဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်၊ သဒိပတ္ထေစေတံဘုမ္မဝစနန္တိ၊ သဒိပတ္ထေစေတံဘုမ္မဝ
 စနံဟူ၍၊ အဝေါရမနန္တု၊ ငှေး၌ဆိုခဲ့ပြီးမဟုတ်တုံလော၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊
 ဂင်္ဂါယမရနာဒိနံ၊ ဂင်္ဂါယမရနာဖြစ်အစရှိသည်တို့၏၊ သဒိပေ၊ အနီး၌၊ စရန္တိ၊
 သွားကုန်သော၊ ဂေါယူဓာနိ၊ နွားအပေါင်းတို့သည်။ ဂင်္ဂါယံ၊ ဂင်္ဂါ၌၊ စရန္တိ၊
 သွားကုန်၏။ ယရနာယံ၊ ယရနာ၌၊ စရန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဠန္တိ၊ ယ
 ထာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ဣဓာပိ၊ ဤဥက္ကဋ္ဌာယံဝိဟ
 ရတိစသောဝါကျ၌၊ ဥက္ကဋ္ဌာယံ၊ ဥက္ကဋ္ဌမြို့၏၊ သဒိပေ၊ အနီး၌၊ ယဒိယံဣဒံသု
 ဘဂဝနံ၊ အကြင်သုဘဂမည်သောတောသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယဒိယံဣဒံသု
 လရာဇမူလံ၊ အကြင်တောစိုးသစ်ပင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထု၊ ထိုအရပ်၌၊
 ဝိဟရန္တော၊ နေထိုင်မှုသောမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥက္ကဋ္ဌာယံဝိဟရတိသုဘ
 ဂဝနေသာလရာဇမူလေတိ။ ဥက္ကဋ္ဌာယံဝိဟရတိသုဘဂဝနေသာလရာဇမူ
 လေဟူ၍၊ ဝုဠတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအံ့၊ ဥက္ကဋ္ဌာဝစနံ၊ ဥက္ကဋ္ဌသဒ္ဓါ
 ကိုဆိုခြင်းသည်။ အသမာဓဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂေါစရဝါမနိ
 ဒဿနတ္ထံ၊ ဆွမ်းခံရှာကိုပြုခြင်းအကျိုးရှိ၏။ သေသဝစနံ၊ သုဘဂဝနေသာလ
 ရာဇမူလေဟူသောကြွင်းသောစကားကိုဆိုခြင်းသည်။ ပဗ္ဗုဇိတာနုဇ္ဈပနိဝါ
 သနဗ္ဗာနနိဒဿနတ္ထံ၊ ရဟန်းတို့အားလျောက်ပတ်သောနေရာအရပ်ကိုပြုရ
 ခြင်းအကျိုးရှိ၏။ တတ္ထု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဥက္ကဋ္ဌာကိတ္တနေန၊ ဥက္ကဋ္ဌသဒ္ဓါကို
 ကြားသဖြင့်၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ဂဟဋ္ဌာနုဂ္ဂဟကရတံ၊ လူတို့အားခြံမြှင့်ခြင်းကိုပြုတော်မူခြင်း

၁၁

ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြု၏။ သုဘဂဝနာဒိကိတ္တဇနန၊ သုဘဂဝနစသောသဒ္ဓါကို
 ကြားသဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတာနုဂ္ဂဟကရုဏံ၊ ရဟန်းတို့အား ခြီးမြှင့်ခြင်းကိုပြုတော်
 မူခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပုရိမေန၊ ဥက္ကဋ္ဌာယံ
 ဟူသော ဂှေးပုဒ်ဖြင့်၊ ပစ္စယဂဟဏသော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုခံခြင်းကြောင့်၊
 အတ္တကိလမထာနုယောဂဝိဝဇ္ဇနံ၊ ကိုယ်ထောင်၏ပင်ပန်းခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်း
 ဖြစ်ကြည့်ခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ပစ္ဆိမေန၊ သုဘဂဝနစသောသရာဇ
 မူလဟူသောနောက်ပုဒ်ဖြင့်၊ ဝတ္ထုကာမပဟာနတော၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်
 ကိုပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂဝိဝဇ္ဇနုပါယနိဒဿနံ၊ ကာမ
 သုခလ္လိကာနုယောဂမှ ကြည့်ခြင်း၏အကြောင်းကိုပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ပုရိမေန၊ ဂှေးပုဒ်ဖြင့်လည်း၊ ဓမ္မဒေသနာတိယောဂံ၊ တရားဟောခြင်း
 ၌အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ပုဒ်ဖြင့်၊ ဝိဝေ
 ကာမိရတ္တိံ၊ ဝိဝေကာသုံးပါး၌နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ပုရိ
 မေန၊ ဂှေးပုဒ်ဖြင့်၊ ကရုဏာယ၊ ကရုဏာဖြင့်၊ ဥပဂမနံ၊ ကပ်တော်မူခြင်းကို၊
 ဒဿတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ပုဒ်ဖြင့်၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အပဂ
 မနံ၊ ဖဲတော်မူခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ပုရိမေန၊ ဂှေးပုဒ်ဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊
 သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတသုခနိပ္ပါဒနာမိရတ္တိတံ၊ စီးပွားချမ်းသာကိုပြီးစေခြင်း၌
 နှလုံးသွင်းခြင်းရှိ သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ပစ္ဆိမေန၊
 နောက်ပုဒ်ဖြင့်၊ ပရဟိတသုခကရုဏေ၊ သူတပါးတို့၏ စီးပွားချမ်းသာကိုပြု
 ခြင်း၌၊ နိဂ္ဂဟလေပနံ၊ လိမ်းကျံခြင်း၏မရှိခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြုတော်မူ၏။
 ပုရိမေန၊ ဂှေးပုဒ်ဖြင့်၊ ဓမ္မကသုခါပရိစ္စာဂနိမိတ္တံ၊ အပြစ်မရှိသောချမ်းသာ
 ကိုမစွန့်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဟေသုဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းကို၊
 ဒဿတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ပုဒ်ဖြင့်၊ ဥက္ကရိမနုဿဓမ္မာနုယော
 ဂနိမိတ္တံ၊ ဥက္ကရိမနုဿဓမ္မကိုအားထုတ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဟေသုဝိ
 ဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ပုရိမေန၊ ဂှေးပုဒ်ဖြင့်၊
 မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဥပကာရဗဟုလတံ၊ ကျေးဇူးများသည်၏ အဖြစ်ကို၊
 ဒဿတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ပုဒ်ဖြင့်၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ ဥပကာ
 ရဗဟုလတံ၊ ကျေးဇူးများသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ပုရိမေန၊
 ဂှေးပုဒ်ဖြင့်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဇာတဿ၊ ဖြစ်သောတရားရှင်၏၊
 လောကေ၊ လောက၌၊ သံဝုဗ္ဗာဘဝံ၊ ကြီးပွားသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ၊
 ပြုတော်မူ၏။ ပစ္ဆိမေန၊ နောက်ပုဒ်ဖြင့်၊ လောကေန၊ လူနှင့်၊ အနုပလိတ္တတံ၊
 မလိမ်းကျံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ပုရိမေန၊ ဂှေးပုဒ်ဖြင့်၊

တိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ လောကော၊ လောကန္တံ၊ ဧကပုဂ္ဂလော၊ တယောဂင်္ဂသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုဇနဟိတာယ။ များစွာ
 သောသတ္တဝါတို့၏စီးပွားခြင်းငှါ၊ ဗဟုဇနသုခါယ။ များစွာသောသတ္တဝါ
 တို့၏ချမ်းသာခြင်းငှါ။ ထောကာနု ကမ္မာယ။ လူကံ့ပြီးမြင့်ခြင်းငှါ၊ ဒေဝ
 မနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ အတ္ထာယ။ အကျိုးငှါ၊ ဟိတာယ။ စီးပွားခြင်းငှါ၊
 သုခါယ။ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကပုဂ္ဂလော၊ တယောဂင်္ဂသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကတမော၊ အတတ်နည်း။ အရတံ၊ ပစ္စည်းထေးပါးကိုင်တော်မူ
 ထိုက်သော။ သဗ္ဗာသဗ္ဗုန္တေ၊ သဗ္ဗာလေးပါးတရားတို့ကိုမဖောက်မပြန်မိမိ
 အလိုလိုကိုယ်တိုင်တော်သာ၊ ထိတော်မူပြီးသော။ တထာဂတော၊ သာခြင်း
 ကောင်းတော်မူသောငါတရားတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်
 မူသောကြောင့်။ ယဒတ္ထံ၊ အကြင်အကျိုးငှါ၊ ဘဂဝါ၊ ခြတ်စွာတရားသည်။
 ဥပ္ပဇ္ဇော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တဒတ္ထ မရိနိပ္ပါဒကံ၊ ထိုအကျိုး၏ ပြီးခြင်းကို၊
 ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ပဇ္ဇိမေန၊ နောက်ပုဒ်ဖြင့်။ ယတ္ထံ၊ အကြင်တော
 အရပ်၌၊ ဘဂဝါ၊ ခြတ်စွာတရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တဒနုဗ္ဗပ
 ဝိဟာရံ၊ ထိုတောအရပ်၌ ဖြစ်တော်မူသည်အားလျော်စွာ နေတော်မူခြင်း
 ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘဂဝါ၊ ခြတ်စွာ တရား
 သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ လုပ္ပနိဝနေ၊ လုပ္ပနိမည်သော အင်ကြင်းတော၌၊
 ဥပ္ပဇ္ဇော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်၊ ဗောဓိမဇ္ဈော၊ ဗောဓိမဇ္ဈိုင်
 ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣတိ။ ဤသို့၊ ထောကိယ၊ ထောကုတ္တရာယ၊ ထောကီ
 လောကုတ္တရာဖြစ်သော။ ဥပ္ပတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်။ ဝနေယေဝ၊ တော၌သာ
 လျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇော၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တေနံ၊ ထိုကြောင့်၊ အာသံ၊ ထိုခြတ်စွာတရား၏။
 ဝနေယေဝ၊ တော၌သာလျှင်။ ဝိဟာရံ၊ နေတော်မူ ခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊
 ပြတော်မူ၏။ ဣတိဝေမာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်၊ ဧတ္ထံ။
 ဤဥက္ကဋ္ဌာယံ ဝိဟာရတိ သုတဝနေသာလ ရာဇမူလေဟူသော ဝါကျ၌၊
 အတ္ထယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။
 တတြာတိဣဒံပဒံ၊ တတြဟူသောဤပုဒ်သည်။ ဒေသကာလပရိနိပနံ၊ တရား
 ဟောရာအရပ် တရားဟောရာကာလကို ပြကြောင်းဖြစ်သော ပုဒ်တည်း။
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တံ၊ ထိုတတြဟူသောပုဒ်သည်။ ယံသမယံ၊ အကြင်အခါ၌၊
 ဝိဟာရတိ။ နေတော်မူ၏။ တတြာသမယေ၊ ထိုတရား ဟောသော အခါ၌၊
 ယသိပ္ပသာလရာဇမူလေ၊ အကြင်အင်ကြင်းပင်မင်း၏အနီး၌လည်း။ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြာသာလရာဇမူလေ၊ ထိုအင်ကြင်းပင်မင်း၏အနီး၌၊

ဝိဟရတိ၊ နေထောဝ်မူ၏၊ ဣတိဣဓံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ ဒိပေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊
ဝါ။ တနည်းကား။ ဘာသိတဗ္ဗယုတ္တေ။ ဟောအပ်သည်အား လျောက်ပတ်
ကုန်သော၊ ဒေသကာလေ၊ ဒေသကာလတို့ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဟိသန္တံ။
မှန်၏၊ ဘဂဝါး၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယုတ္တေ၊ ဟောခြင်းငှါ၊ မလျောက်ပတ်
သော၊ ဒေသဝါ၊ ဒေသ၌လည်းကောင်း၊ ကာလေဝါ၊ ကာလ၌လည်းကောင်း။
ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နံဘာသတိ၊ ဟောတော်မူ၊ စသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဣတ္ထေ၊ ဤမလျောက်
ပတ်သောကာလဒေသ၌တရားကိုမဟောခြင်း၌၊ အကာလောခေါတာဝဗာ
ဟိယာတိအာဒိ၊ အကာလောခေါတာဝဗာဟိယ အစရှိသောစကားသည်၊
သာဓကံ၊ သက်သေတည်း။ ဗာဟိယ၊ ဗာဟိယအရပ်၌ဖြစ်သောဒါရုဗိယံ၊
ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသဝံ၊ ဟောခြင်းငှါ၊ အကာလောခေါ၊ အခါမဟုတ်
သေး၊ ခေါတိသောသန္ဓေ၊ ခေါဟူသော ဤသန္ဓါသည်၊ ပဒပူရဏမတ္တေ၊
ပုန်ပြည့်ကာမျှ၌ လည်းကောင်း၊ အဝဇာရဏေဝါ၊ ပိုင်းခြားခြင်းအနက်၌
လည်းကောင်း၊ အာဒိကာလတ္တေဝါ၊ အစကာလဟူသော အနက်၌လည်း
ကောင်း။ နိပါဏေး၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ဘဂဝါတိဣဒံစနံ၊ ဘဂဝါဟူသော
ဤသန္ဓါသည်။ သောကဂရုဒိပနံ၊ လူတို့သည်အလေးမြို့အပ်သောဆရာ၏
အဖြစ်ကိုညွှန်ကြောင်းဖြစ်သောသန္ဓါတည်း။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုဒံစနံ၊ ဘိက္ခုဟူ
သောဤသန္ဓါသည်၊ ကထာသဝနယုတ္တပုဂ္ဂလဝစနံ၊ ဟောတော်မူလတ္တံ၊
သော ဒေသနာတော်ကို နာခြင်းအား လျောက်ပတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုညွှန်
ကြောင်းဖြစ်သောသန္ဓါတည်း။ အဝိစ၊ တနည်းလည်း။ ဣတ္ထေ၊ ဤဘိက္ခုဟူ
သောပုဒ်၌၊ ဘိက္ခကော၊ ဆွမ်းကိုခံခြင်းသဘောရှိ၏၊ ဣတိတာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်၏၊ ဘိက္ခာစရိယံ၊ ဆွမ်းခံရှာသို့၊ အဇ္ဈပဝတော၊ ကပ်
တတ်၏၊ ဣတိတာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုမည်၏၊ ဣတိအာဒိနာနယေ
န၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဝစနတ္တော၊ ဝစနတ္တကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏၊ အာမဇန္တဝီတိ၊ အာမဇန္တဝီဟူသည်ကား၊ အာလဝိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊
အဘာသိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ သဗ္ဗောဓေသိ၊ သိစေတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
လျှင်၊ ဣတ္ထေ၊ ဤအာမဇန္တဝီဟူသောပုဒ်၌၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ အညတြ
ပန၊ တမီးသောပါဠိအရာတို့၌ကား၊ ဉာပနေဝိ၊ သိစေခြင်း၌လည်း၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။
အာမဇန္တယာမိဝေါ ဘိက္ခဝေပဋိဝေဒယာမိဝေါ ဘိက္ခဝေဝိ၊ အာမဇန္တယာမိ
ဝေါ ဘိက္ခဝေပဋိဝေဒယာမိဝေါ ဘိက္ခဝေဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အာမဇန္တယာမိ၊ သိစေတော်မူ၏၊

၁၁

ဘိက္ခုဝံ။ ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ပဋိဝေဒယာမိ။ သိစေတော်မူ၏။
 ပက္ခောသနေဝိ၊ ခေါ်ခြင်းအနက်၌လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာဟ၊ ထုရား
 အဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ ဧဟိတုံဘိက္ခုမမဝစနေန
 သာရိပုတ္တံအာမန္တေဟိတိ၊ ဧဟိတုံဘိက္ခုမမဝစနေန သာရိပုတ္တံအာမန္တေ
 ဟိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီးဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဟိ၊ လာလှည့်၊ တုံ၊ သင်
 သည်။ မမဝစနေန၊ ငါ့ထုရား၏စကားတော်ဖြင့်၊ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာ
 ကို။ အာမန္တေဟိ၊ ခေါ်ချေလော၊ ဘိက္ခုဝေါတိ၊ နှုတ်ပင်။ ဘိက္ခုဝေါဟူသောဤ
 ပုဒ်သည်။ အာမန္တနာကဒရဒိပနံ၊ ခေါ်သောအခြင်းအရာကိုပြကြောင်းဖြစ်
 သောပုဒ်တည်း။ တဉ္စ၊ ထိုဘိက္ခုဝေါဟူသောစကားကိုလည်း။ ဘိက္ခုနသိလ
 တာဒိဂုဏယောဂသိဒ္ဓတ္တာ၊ ဆွမ်းခံခြင်း၌ အလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်အစရှိ
 သောဂုဏ်နှင့်ယှဉ်ခြင်း၏ထင်ရှားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဘိက္ခုနသိလတာဂုဏယုတ္တောပိ၊ ဆွမ်း
 ခံခြင်း၌ အလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောဂုဏ်နှင့် ယှဉ်သည်လည်း။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုနဓမ္မတာဂုဏယုတ္တောပိ၊ ဆွမ်းခံခြင်းသဘောရှိသည်
 ၏အဖြစ်ဟူသောဂုဏ်နှင့်ယှဉ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုနေ၊ ဆွမ်း
 ခံခြင်း၌။ သာရကောရိတာဂုဏယုတ္တောပိ၊ ကောင်းစွာပြုလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်
 ဟူသောဂုဏ်နှင့်ယှဉ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သန္ဒဝိဒ္ဓု၊
 သဒ္ဓါ၏လက္ခဏာကိုသိကုန်သောဆရာတို့သည်။ မညန္တိ၊ ကပ္ပေန္တိ၊ ကြံစည်
 ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဘိက္ခုနသိလတာဒိဂုဏယောဂသိဒ္ဓေန၊ ဘိက္ခု
 နသိလတာအစရှိသောဂုဏ်နှင့်ယှဉ်ခြင်းကိုပြီးစေတတ်သော၊ တေနဝစနေ
 န၊ ထိုဘိက္ခုဟူသောသဒ္ဓါဖြင့်လည်း။ ဟိနာမိကဇနသေဝိတံ၊ ယုတ်သော
 နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသောသူအထီးကျန်သောသူတို့သည်ဖြစ်အပ်သော၊ ဂုတ္တံ၊
 အသက်မွေးခြင်းကို၊ ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှားပြတော်မူထွက်၊ ဥဒ္ဓတဒိန
 တာဝနိဂ္ဂတံ၊ ပျံလွင့်သည်၏အဖြစ်အထီးကျန်သည်၏အဖြစ်ကိုနှိပ်ခြင်းကို၊
 ကရောတိ၊ ပြု၏။ ကရုဏာဝိပ္ပာရသောမဟာဗုဒ္ဓနိပါတဝုဗ္ဗင်္ဂမေန၊ ကရုဏာ
 ဖြင့်ပြန့်သောချမ်းအေးသောစိတ်ရှိသောမျက်စိ၏ကျခြင်းလျှင် ပြဋ္ဌာန်းခြင်း
 ရှိသော၊ ဘိက္ခုဝေါတိ၊ နှုတ်ပင်နာဝစနေန၊ ဘိက္ခုဝေါဟူသောဤသဒ္ဓါဖြင့်၊ တေ
 ဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော ကိုယ်တော်သို့၊
 အဘိမုခေ၊ ရှေးရှုသည်တို့ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြတော်မူထွက်၊ ကထေတုက
 မျတာဒိပကေန၊ ကထေတုကမျတာကို ပြတော်သော၊ တေနဝစနေန၊
 ထိုဘိက္ခုဝေါဟူသော သဒ္ဓါဖြင့်လျှင်။ နေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။

သောတုကာမထံ၊ နာလိုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သမ္မောဓနဋ္ဌေန
သိခြင်းဟူသောအနက်ရှိသော၊ တေနေဝစဝစနေန၊ ထိုဘိက္ခဝေါဟူသော
သဒ္ဓါဖြင့်လည်း၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ သဝနမနသိကာရေဝိ၊ နာခြင်းနှလုံး
သွင်းခြင်း၌လည်း၊ ဇနတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ နိယောဇေတိ၊ ယှဉ်စေတော်
မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သာသနသမ္ပတ္တိ၊ သုံးပါးသောသာသနာတော်၏ပြည့်စုံ
ခြင်းသည်၊ သာရကသဝနမနသိကာရာယတ္တ၊ ကောင်းစွာနာခြင်းကောင်း
စွာနှလုံးသွင်းခြင်း၌စပ်၏။ အပရေသု၊ တပါးကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿေသု၊
နတ်လူတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိကုန်လျက်၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊
ယောဝ၊ ရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူသနည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ ဇေဋ္ဌသေဋ္ဌာသန္နသဒါသန္နိဟိတ
တာဝတော၊ ကြီးသည်၏အဖြစ်မြတ်သည်၏အဖြစ် နီးသည်၏အဖြစ်အခါ
ခပ်သိမ်းစည်းဝေးခြင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်
မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တာဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဓေ
သနာသည်၊ သဗ္ဗပရိသသာဓာရဏာ၊ အလုံးစုံသောပရိသတ်တို့နှင့်ဆက်
ဆံ့၏။ ပရိသာယစ၊ ပရိသတ်အပေါင်း၌လည်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊
ပဌမံ၊ ငှားဦးစွာ၊ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇေဋ္ဌာ၊ အကြီးဖြစ်
ကုန်၏။ အနဂါရိယဘာဝံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊
သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ စရိယာနူဝိဓာယကတ္တာစ၊ သိသအစရှိသောဂုဏ်
တည်းဟူသောအကျင့်ကိုဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သုက
လသာသနပဋိဂ္ဂဟကတ္တာစ၊ အလုံးစုံသော သာသနာတော်ကို ခံယူတတ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအနီး၌၊ နိသိန္နေသု၊ ထိုင်နေကုန်သောပရိသတ်တို့တွင်၊ သတ္ထု၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ သန္တိကတ္တာ၊ အနီး၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသန္နာ၊ နီးကုန်၏။
သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကာဝစရတ္တာ၊ အနီး၌ကျင်လည်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သန္တိဟိတာ၊ စည်းဝေးကုန်၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။
အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊ ပဋိပတ္တိသန္တာဝ
တော၊ ပဋိပတ်၏ဖြစ်သင့်သောကြောင့်၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊
ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဓေသနာတော်၏၊ ဘာဇနံ၊ တည်ရာသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဝိသေသတောစ၊ အထူးအားဖြင့်လည်း၊ ကေဠေ၊ အမျိုးကုန်သော၊
ဘိက္ခုယောဝ၊ ရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်၊ သန္နာယ၊ ရည်၍၊ အယံဒေသနာ၊ ဤဓမ္မ

ဒေသနာကို။ ဘာဝိတာ။ ဟောအပ်၏။ ဣတိဝိတာသ္မာ။ ထိုကြောင့်လည်း။
 တေဝေ။ ထိုရဟန်းတို့ကိုသာလျှင်။ အာမန္တေသိ။ ခေါ်တော်မူ၏။ တတ္ထံ။
 ထိုသို့ရဟန်းတို့ကိုခေါ်၍ တရားဟောခြင်း၌။ စောဒကော။ စောဒနာတတ်
 သောရဟန်းသည်။ သိယာ။ ဖြစ်ရာ၏။ ကိမတ္ထံ။ အဘယ်အကျိုး၌။ ဘဂဝါ။
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ။ တရားကို။ ဒေသေန္တော။ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်
 ပဌမံ။ ဧေးဦးစွာ။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ။ ခေါ်တော်မူသနည်း။
 ဓမ္မမေဝ။ တရားကိုသာလျှင်။ နဒေသေတိ။ မဟောသနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။
 သိယာ။ ဖြစ်ရာ၏။ သတိဇနနတ္ထံ။ သတိကိုဖြစ်စေခြင်း၌။ အာမန္တေသိ။
 ခေါ်တော်မူ၏။ ဣတိအယံ။ ဤဆိုခဲ့ပြီးသည်ကား။ ပရိဟာရော။ အဖြေတည်း။
 ဟိဝိတ္ထာရေမိ။ ချဲ့ဦးအံ့။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ အညံ့တပါးသောအာရုံကို။
 ဗိန္တေန္တာဝိ။ ကြံကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဝိက္ခိတ္တဗိတ္တာဝိ။ ပျံလွင့်သော
 ဝိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဓမ္မံ။ ဧေးဧေးသော နေ့တို့၌နာအပ်ပြီး
 သောတရားကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တာဝိ။ အဆင့်ဆင့်စိတ်ဖြင့် ဆင်ခြင်ကုန်သည်ဖြစ်
 ၍လည်းကောင်း။ ကမ္မဋ္ဌာနံ။ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ မနသိကရောန္တာဝိ။ နှလုံးသွင်းကုန်
 သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ နိဝိန္နာ။ ထိုင်နေကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။
 တေဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အနာမန္တေတွာ။ မခေါ်မူ၍။ ဓမ္မေ။ တရားကို။ ဒေသိ
 ယမာနေ။ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ အယံဒေသနာ။ ဤဒေသနာသည်။
 ကိံနိဒါနံ။ အဘယ်နိဒါန်းရှိသနည်း။ ကိံပစ္စယာ။ အဘယ်ပစ္စည်းရှိသနည်း။
 ကတမာယအဋ္ဌပ္ပတ္တိယာ။ အဘယ်မည်အဋ္ဌပ္ပတ္တိကြောင့်။ ဒေသိတာ။ ဟော
 တော်မူအပ်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ သလ္လက္ခေဝံ။ ဖွတ်ခြင်း၌။ အသက္ကောန္တာ။
 မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒုဂ္ဂဟိတံဝါ။ မကောင်းသဖြင့် ဖွတ်ယူခြင်းကို
 မူလည်း။ ဂဏှေယျံ။ ဖွတ်ယူကုန်ရာ၏။ နဝါဂဏှေယျံ။ မဖွတ်မူလည်း
 မဖွတ်နိုင်ကုန်ရာ။ တေန။ ထိုကြောင့်။ နေသံဘိက္ခုနံ။ ထိုရဟန်းတို့အား။ သတိ
 ဇနနတ္ထံ။ သတိကိုဖြစ်စေခြင်း၌။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဌမံ။ ဧေးဦး
 စွာ။ အာမန္တေတွာ။ ခေါ်တော်မူ၍။ ပစ္ဆာ။ နောက်မှ။ ဓမ္မံ။ တရားတော်ကို။
 ဒေသေတိ။ ဟောတော်မူ၏။ ဘဒ္ဒန္တေတိတေံ။ ဘဒ္ဒန္တဟူသောဤစကားသည်
 ဂါရဝစနံ။ အရိုအသေပြု၍ဆိုသောစကားတည်း။ ဝါ။ တနည်းကား။ သတ္ထု
 နော။ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပဋိဝစနဒါနံ။ စကားတို့ကိုပေးခြင်းတည်း။ အဝိစ။
 တနည်းလည်း။ ဧတ္ထ။ ဤဘဒ္ဒန္တတိ ဘိက္ခဝေါတိဟူသောဝါကုန္တံ။ ဘိက္ခ
 ဝေါတိယေဝ။ ရဟန်းတို့ဟူ၍သာလျှင်။ ဝဒမာနေ။ ဆိုတော်မူသော။ ဘဂ
 ဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အာလပတိ။ ခေါ်တော်

၂၁

မူ၏၊ ဘဒ္ဒန္တတိ၊ ကောင်းသောစကားကိုသာ ဆိုတော်မူတတ်သောဘုရားဟူ
 ဤ၊ ဝဒမာနာ၊ ဆိုကုန်သော၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပစ္စာသပန္နိ၊ တစာခေါ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခု
 ဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဘာသကံ၊ ငှေးဦး
 စွာခေါ်တော်မူ၏၊ ဘဒ္ဒန္တတိ၊ ကောင်းသောစကားကိုသာ ဆိုတော်မူတတ်
 သောဘုရားဟူ၍၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပစ္စာသပန္နိ၊ နောက်မှ
 ဆိုကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေါတိဝစနေန၊ ဘိက္ခုဝေါဟူသောသဒ္ဒါဖြင့်၊ ပဋိဝစနံ၊
 စကားတုံ့ကို၊ ဒါပေတိ၊ ပေးစေ၏၊ ဘဒ္ဒန္တတိဝစနေန၊ ဘဒ္ဒန္တဟူသောသဒ္ဒါ
 ဖြင့်၊ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ကို၊ ဝေန္တိ၊ ပေးကုန်၏၊ တေဘိက္ခု၊ တိ၊ တေဘိက္ခု၊ ဟူ
 သည်ကား၊ ယေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းတို့ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အာမန္တေယိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော
 ပစ္စာသောသုန္တိ၊ ဘဂဝတော ပစ္စာသောသို့ ဟူသည်ကား၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာမန္တံ၊ ခေါ်တော်မူသောစကားတော်ကို၊ ပဋိအသော
 သံ၊ ငှေးရှုဝန်ခံကုန်ပြီ၊ အဘိမုခါ၊ ငှေးရှုကုန်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ သုဏိံ သု၊
 နာကုန်ပြီ၊ သမ္ပုဋိန္တိ သု၊ ဝန်ခံကုန်ပြီ၊ ပဋိပ္ပဟေသံ၊ ဗုဒ္ဓဟူကုန်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဘဂဝါတေဒဝေါစာတိ၊ ဘဂဝါ
 တေဒဝေါစဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 ဝတ္တုတ္တံ၊ ဟောအပ်သတ္တံ၊ သော၊ တော်သကလံသုတ္တံ၊ ဤအလုံးစုံသောသုတ်
 ကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့ဝေမေသုတ်အစမူလပရိယာ
 ယံဝေါဘိက္ခုဝေ ဒေသိယာမိတံ သုကာထသာရကံ မနသိကရောထ တာ
 သိယာမိအဆုံးရှိသော သဒ္ဒါအစဉ်ဖြင့်၊ အာယတ္ထာတာအာနန္ဓေန၊ အရှင်
 အာနန္ဒာသည်၊ ကမလကုဝလယုန္တလဝိမလသာရုယသလိယာ၊ ကြာနိကြာ
 ညိကြာဖြူ ကြာခေါင်းလောင်းတို့ဖြင့် တင့်တယ်တောက်ပသော အညစ်
 အကြေးကင်းသောမြန်မြတ်သောရေရှိသော၊ ပေါက္ခရဏိယာ၊ လေးတောင့်
 ကန်၏၊ သုခါဝတရဏတ္ထံ၊ သက်လွယ်စိမ့်သောဌာ၊ နိဗ္ဗာသိကာတလရစနာ
 ဝိသာသသော ဘိဝရတနသောပါနံ၊ အညစ်အကြေး ကင်းသော ကျောက်
 ဖျာဖြင့်စီအပ်သော ကျယ်ပြန့်သော တင့်တယ်သော ရတနာစောင်းတန်းရှိ
 သော၊ ဝိပူကိဏ္ဍံ မုတ္တာတလသဒိသဝါလိကာရဏ္ဍံ ပဏ္ဍာရဘူမိဘာဂံ၊ ဖရို
 ဖရဲကြံအပ်သောပုလဲမှန်နှင့်တူသောသဲမှန်တို့ဖြင့်ဖွေးဖွေးမြူသောမြေအတို့
 ရှိသော၊ ကိတ္တံဝိယ၊ ဆိပ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သုဝိတတ္ထာဘိတ္တိဝိမိတြ
 ဝေဒိကာပရိက္ခိတ္တံ၊ ကောင်းစွာဝေဘန်အပ်သော နံရံဆန်းကြယ်သော

ပွတ်တိုင်တို့ဖြင့်ရုံအပ်သော၊ ပါသာဒဝရဿ၊ မြတ်သောပြဿာန်၌၊ နက္ခတ္တပထံ၊ ကောင်းကင်ပြင်ကို၊ ဗုဒ္ဓိတုကာမတာယာဝိယ၊ ထိလိုသည်၏အဖြစ်ကဲ့သို့၊ သုဝိဇ္ဇိတသရဿယဿ၊ တင့်တယ်ခြင်းအပေါင်း၏ တည်ရာဖြစ်သော၊ ပါသာဒဝရဿ၊ မြတ်သောပြဿာန်၏၊ သုခါရောဟနတ္ထံ၊ တက်လွယ်စိမ့်သောဌ၊ ဒန္တမဟာသဏ္ဌ ရုဒ္ဓဗလကကဉ္စန လတာဝိနမေဏိဂဏပဉ္စာသရဒယုန္တလသောတံ။ ဆင်စွယ်ဖြင့်ပြီးသော သိမ်မွေ့နူးညံ့သောပျဉ်ရွှေခြံနွယ်တို့ဖြင့်မြှေးအပ်သောပတ္တမြားအပေါင်းတို့၏ အရောင်အပေါင်းတို့ဖြင့်တောက်ပသော၊ သောပါနိဝိယစ၊ စောင်းတန်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သုဝတ္ထုဝလယာနုပုရာဒိသဗ်ဇနသဒ္ဓသံမိသိတကထိတ ဟာသိတမရရဿရဂေဟဇန ဝိစရိတဿ။ ရွှေလက်ကောက် ငွေခြေကျင်း အစရှိသည် တို့၏ အချင်းချင်း ထိခိုက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အသံတို့ဖြင့် နှောင့်ရှက်သော စကားပြောခြင်း ရယ်ခြင်းတည်းဟူသော သာယာစွာသော အသံရှိသော အိမ်သူအပေါင်းတို့၏ ထိုမှ ဤမှ သွားရာရှိသော၊ ဥဠာရိဿရိယာ ဝိဘဝသောဝိဘဿ၊ များစွာသောစည်းစိမ် ဥစ္စာအဆောက်အဦးတို့ဖြင့်ထင်တယ်စွာထသော၊ မဟာဗာရဿ၊ အိမ်ကြီး၏၊ သုဓပ္ပဝေသာနတ္ထံ၊ ဝင်လွယ်စိမ့်သောဌ၊ သုဝတ္ထုပုဇာမဏိရုတ္တာပဝါဠာဒိဇုတိဝိသဒ္ဓိဇ္ဇောသိတသုပ္ပတိဗ္ဗိတဝိဿာလ န္ဒါရဗာဟံ၊ ရွှေငွေ ပတ္တမြား ပုလဲသန္တာအစရှိသည်တို့၏ အရောင်တို့ဖြင့်ပြီးပြီးပြက်တောက်ပသောကောင်းစွာထည်သောတံခါးတိုင်ရှိသော၊ မဟာန္ဒါရိဝိယစ၊ တံခါးမကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အတ္ထဗျဉ္ဇနသမ္ပန္နသ အနက်သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဒေသနာဉာဏဂန္တိရာဘဝသံသုစကဿ၊ ဒေသနာဉာဏ်တော်၏နက်နဲသည်၏ အဖြစ်ကိုကောင်းစွာ ပြတတ်သော၊ ဣမဿသုတ္တဿ၊ ဤမူလပရိယာယ သုတ်၏၊ သုခါဝဂါဟဏတ္ထံ၊ ယူလွယ်စေခြင်းငှါ။ ကာလဒေသဒေသကဝတ္ထုပရိယာပဒေသပ္ပမ္ပိမဏ္ဍိတံ၊ ဟောရာကာလ ဟောရာဒေသဟောတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟောခြင်း၏အကြောင်းတရားနာပရိသတ်ဟောရာအရပ်တို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော။ ယံနိဒါနံ၊ အကြင်နိဒါန်းကို၊ ဘာသိတံ၊ ဆိုအပ်ပြီး၊ တဿ၊ ထိုနိဒါန်း၏၊ အတ္ထဝတ္ထနာ၊ အနက်အဖွင့်သည်၊ သမတ္တာ၊ ပြီးပြီ။ ၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သဗ္ဗဓမ္မမူလပရိယာယံဝေါတိအာဒိနာ၊ သဗ္ဗဓမ္မမူလပရိယာယံဝေါဤသို့အစရှိသော၊ နယောန၊ နည်းဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား

၄၆ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိသျှ၊

သည်၊ နိက္ခိတ္တဿ၊ ထား၊ အပ်သော၊ သုတ္တဿ၊ သုတ်ကို၊ ဝဏ္ဏနာယ၊ ဖွင့်ခြင်း
 ၏၊ ဩကာသော၊ အခွင့်သည်၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်ရောက်ပြီး၊ သာပနေဿ၊
 သာပနသောသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ထိုသုတ်၏အဖွင့်သည်၊ သုတ္တနိက္ခေပံ၊ သုတ်ကို
 ထားခြင်းကို၊ ဝိစာရေတွာ၊ စိရင်၍၊ ဝုစ္စမာနာ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ပါကဋာ
 ထင်ရှားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သုတ္တနိက္ခေပံ၊ သုတ်ကိုထားခြင်းကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊
 ဝိစာရယိဿာမ၊ စိရင်ပေကုန်အံ့၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သုတ္တနိက္ခေပါ၊ သုတ်ကို
 ထားခြင်းတို့သည်၊ အတ္တဇ္ဈာသယောစ၊ ဘုရားရှင်၏ အလိုအားဖြင့်ထား
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ ပရဇ္ဈာသယောစ၊ သူတပါးတို့၏ အလိုအားဖြင့်ထား
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝုစ္စာဝ သိကောစ၊ မေးသော အလိုအားဖြင့်ထား
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိကောစ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ ထားခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါး
 ကုန်သောသုတ္တနိက္ခေပတို့တွင်၊ ယာနိသုတ္တာနိ၊ အကြင်သုတ်တို့ကို၊ တကဝါ
 ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ အနိဇ္ဈိန္ဒော၊ မတိုက်တွန်း
 မူ၍၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ အဇ္ဈာသယောနေဝ၊
 အလိုတော်ဖြင့်သာလျှင်၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣဒံတာနိသုတ္တာနိ၊ ဤ
 သုတ်တို့သည်၊ သေယျထာကထမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊
 အာကင်္ခယသုတ္တံ၊ အာကင်္ခယသုတ် လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထသုတ္တံ၊ ဝတ္ထ
 သုတ်လည်းကောင်း၊ မဟာသတ်ပဋ္ဌာန သုတ္တံ၊ မဟာသတ်ပဋ္ဌာန သုတ်
 လည်းကောင်း၊ မဟာသဋ္ဌာယတနုပိဘင်္ဂသုတ္တံ၊ မဟာသဋ္ဌာယတနုပိဘင်္ဂ
 သုတ်လည်းကောင်း၊ အရိယာဝံသသုတ္တံ၊ အရိယာဝံသသုတ်လည်းကောင်း၊
 သမ္မပ္ပဓာနသုတ္တန္တ ဟာရကော၊ သမ္မပ္ပဓာနတရားကို ဆောင်တတ်သော
 သုတ်လည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒဣန္ဒြိယဗလပေဓဇ္ဈာန်မဂ္ဂသုတ္တန္တ ဟာရကော၊
 ဣဒ္ဓိပါဒဣန္ဒြိယဗလပေဓဇ္ဈာန်မဂ္ဂကိုဆောင်တတ်သော သုတ်လည်းကောင်း၊
 ဣတိဧဝမာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသောသုတ်တို့တည်း၊ တေသံ၊ ထိုသုတ်တို့ကို၊
 နိက္ခေပေါ၊ ထားခြင်းသည်၊ အတ္တဇ္ဈာသယော၊ ဘုရားရှင်၏ အလိုတော်အား
 ဖြင့်ထားခြင်းမည်၏၊ ယာနိပနသုတ္တာနိ၊ အကြင်သုတ်တို့ကိုကား၊ ပရိပက္ခာ
 ခေါရာဟုလသေ၊ ဝိရုတ္တိ ပရိပါဝနိယာဓမ္မာ ယံနုနာဟံ ရာဟုလံဥတ္တရိအာ
 သဝါနံ ခယေဝိနေယျန္တိ၊ ပရိပက္ခာခေါရာဟုလသေဝိရုတ္တိ ပရိပါဝနိယာ
 ဓမ္မာယံနုနာဟံ ရာဟုလံဥတ္တရိအာသဝါနံ ခယေဝိနေယျဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ အဇ္ဈာသယဉ္စ၊ အလိုကိုလည်းကောင်း၊ ခန္တိမနဉ္စ၊

၂၁

နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အတိန် ဟာရေ။
 ဆုတောင်းထူးသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓန္တိဘာဝဉာဏ်၊ သိက္ခာ
 သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်မြင်တော်မူ၍၊ ပရတ္တာ
 သယဝသေန၊ သူတပါးတို့၏ အလို၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကထိတာနိ၊ ဟောတော်
 မူအပ်ကုန်၏၊ ရာဟုလသ၊ ရာဟုလအား၊ ဝိရတ္တိပရိပါစနိယာ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကိုရင့်စေတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ပရိပတ္တာခေါ၊ ရင့်စေ
 တတ်ကုန်သလျှင် ကတည်း၊ ယံနုနယဒိပန၊ အကပင်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ရာဟုလံ၊ ရာဟုလကို၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့
 ၏၊ ခယော၊ ကုန်ရာ ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ဝိနေယျံ၊ ဆုံးမရမှုကား၊
 သာဓု၊ ကောင်း၏၊ ဣဒံတာနိသုတ္တာနိ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊ သေယျထာဝကတ
 မာနိ၊ အာသဝ်သည်တို့ နည်းဟူမူကား၊ ဝုဇ္ဇရာဟု လောဝါဒသုတ္တံ၊ ဝုဇ္ဇ
 ရာဟုလောဝါဒသုတ် လည်းကောင်း၊ မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ္တံ၊ မဟာ
 ရာဟုလောဝါဒသုတ် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္ထနံ၊ ဓမ္မစက္က ပဝတ္ထန
 သုတ်လည်းကောင်း၊ ဓာတုဝိဘင်္ဂသုတ္တံ၊ ဓာတုဝိဘင်္ဂသုတ်လည်းကောင်း၊
 ဣတိဝေမာဒီနိ၊ ဤသို့အစရှိသောသုတ်တို့တည်း၊ တေသံ၊ ထိုသုတ်တို့တို့၊
 နိက္ခေပေါ၊ ထားခြင်းသည်၊ ပရတ္တာသယော၊ သူတပါးတို့၏ အလိုအားဖြင့်
 ထားခြင်းမည်၏၊ ဘဂဝန္တံပန၊ မြတ်စွာဘုရား သို့ကား၊ ဥပသင်္ဂဗိတွာ၊
 ကပ်၍၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပရိသာစ၊ ပရိသတ်တို့ လည်း
 ကောင်း၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဝဏ္ဏာစ၊ အမျိုးတို့လည်းကောင်း၊
 နာဂါစ၊ နဂါးတို့လည်းကောင်း၊ သူပဏ္ဏာစ၊ ဝဇ္ဇုန်တို့လည်းကောင်း၊ ဝန္ဓဗ္ဗာ
 စ၊ ဝန္ဓဗ္ဗနတ်တို့လည်းကောင်း၊ အသုရာစ၊ အသုရာတို့လည်းကောင်း၊ ဗဟန္တာ
 စ၊ ဘိလူးတို့လည်းကောင်း၊ မဟာရာဇာနောစ၊ နတ်မင်းကြီးထေးယောင်
 တို့လည်းကောင်း၊ တာဝတိံသာဒယောစ၊ တာဝတိံသာအစရှိကုန်သော၊
 ဒေဝါစ၊ နတ်တို့လည်းကောင်း၊ မဟာဗြဟ္မာစ၊ ဗြဟ္မာကြီးတို့လည်းကောင်း၊
 ဣတိဝေမာဒယော၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ ဘန္တေ၊ ရွှေ
 တုန်းတော်ရှင်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါတိ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ဟူ၍၊
 ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ နိဝရဏာနိ၊ နိဝရဏတို့ကို၊
 နိဝရဏာနိတိ၊ နိဝရဏတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာနုခေါ၊ ငါးပါးကုန်
 သောဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့သော၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဣမေဤသောက
 န္တံ၊ ပုရိသသော၊ ယောကျ်ား၏၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာသည်၊ ကိံသု၊

အဘယံနည်း။ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ပဉ္စ၊ ပြဿ
နာကို၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုဋ္ဌေန၊ မေးအပ်သော၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယာနိဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ္တာဒိနိ၊ အကြင်ဗောဇ္ဈင်္ဂသံယုတ်
အစရှိသည်တို့ကို၊ ကထိတာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ အညာနိဝိ၊ တပါးလည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ ယာနိဝါပနဒေဝတာသံယုတ္တ မာရသံယုတ္တ၊ ဗြဟ္မသံယုတ္တ
သက္ကပဉ္စရူပဋ္ဌဝေဒလ္လမဟာဝေဒလ္လသာမညဗလ အာဠဝက သုဝိလောမခရ
လောမသုတ္တာဒိနိ၊ အကြင်ဒေဝတာသံယုတ် မာရသံယုတ် ဗြဟ္မသံယုတ်
သက္ကပဉ္စသုတ်ရူပဋ္ဌဝေဒလ္လသုတ်မဟာဝေဒလ္လသုတ်သာမညဗလသုတ်အာ
ဠဝကသုတ်သုဝိလောမသုတ်ခရလောမသုတ်အစရှိသောသုတ်တို့ကို၊ ကထိ
တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ တေသံသုတ္တာနံ၊ ထိုသုတ်တို့ကို၊ နိက္ခေပေါ၊ ထား
ခြင်းသည်၊ ပုစ္ဆာဝသိကော၊ မေးသောအလိုအားဖြင့်ထားခြင်းမည်၏။ ဥပ္ပန္နံ
ဖြစ်သော၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ပုပ္ဖိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ယာနိပနေတာနိယာနိပန
တောနိသုတ္တာနိ၊ အကြင်သုတ်တို့ကို၊ ကထိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။
ဣဒံတာနိသုတ္တာနိ၊ ဤသုတ်တို့သည်၊ သေယျတာကတမာနိ၊ အဘယံသည်
တို့နည်း။ ဓမ္မဒါယာဒံ၊ ဓမ္မဒါယာဒသုတ်လည်းကောင်း။ ဓူဠသီဟနာဒံ၊ ဓူဠ
သီဟနာဒသုတ်လည်းကောင်း။ စန္ဒပဏ္ဍိ၊ စန္ဒပမသုတ်လည်းကောင်း၊ ပုတ္တ
ဓိသုပဏ္ဍိ၊ ပုတ္တဓိသုပမသုတ်လည်းကောင်း၊ ဒါရုက္ခန္တု၊ ပဏ္ဍိ၊ ဒါရုက္ခန္တု၊ ပမသုတ်
လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိခန္တု၊ ပဏ္ဍိ၊ အဂ္ဂိခန္တု၊ ပမသုတ်လည်းကောင်း၊ ဗေတာဝိဇ္ဇာ၊
ပဏ္ဍိ၊ ဗေတာဝိဇ္ဇာ၊ ပမသုတ်လည်းကောင်း၊ ပါရိသတ္တကူပဏ္ဍိ၊ ပါရိသတ္တကူပမ
သုတ်လည်းကောင်း။ ဣတိဇဝမာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသောသုတ်တို့တည်း။ တေ
သံသုတ္တာနံ၊ ထိုသုတ်တို့ကို၊ နိက္ခေပေါ၊ ထားခြင်းသည်၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိကော၊
အကြောင်းဖြစ်၍ထားခြင်းမည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိယံ၊ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိ
ကြောင့်။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိက္ခိတ္တံ၊
ထားအပ်၏။ ကတနာယ အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိ ယာ၊ အဘယံမည် သော အဋ္ဌ၊ ပုတ္တိ
ကြောင့်။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်သနည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေး
တည်း။ ပရိယတ္တိ၊ ပရိယတ်ကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊ မာနေ၊ မာန်သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊
ဖြစ်လတ်သော်၊ ဣမာယအဋ္ဌ၊ ပုတ္တိယာ၊ ဤအဋ္ဌ၊ ပုတ္တိကြောင့်။ နိက္ခိတ္တံ၊ ထား
အပ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း။ ကိရိတ္တိယာရေ
မိ၊ ချွဲပြီးအံ့၊ တိတ္တိဗေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏။ ပါရု၊ ကမ်းတဘက်သို့ရောက်
ကုန်သော၊ ပဉ္စသတော၊ ငါးရာကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုတ္တိတည်း။ အပရ
ဘာဝေ၊ နောက်အဘို့ကာလ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊

၀၀၀

တရားဒေသနာတော်ကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရကုန်၍။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်
 ငါးပါးတို့၌၊ အာဒိနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ နိက္ခမေ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး
 တို့မှထွက်မြောက်ခြင်း၌၊ အာနိသံသဉ္စ၊ အကျိုးစက်ကို လည်းကောင်း၊
 သမ္ပဿမာနာ၊ ကောင်းစွာမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 ၏၊ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၍၊ နမိရသေ၊ ဝ၊ မကြာ
 မြင့်ဝိသာလျှင်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကား၊ တော်ကို၊
 ဥပ္ပဏိတွာ၊ သင်ကုန်၍၊ ပရိယတ္တိံ၊ ပရိယတ်ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ မာနံ၊ မာန်
 ကို၊ ဥပ္ပာဒေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်ပြီ၊ ကိံ၊ ဥပ္ပာဒေသုံ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်စေကုန်သနည်း
 ဟူမူကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယံယံဓမ္မံ၊ အကြင်အကြင်သို့
 သော တရားဒေသနာတော်ကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တံတံဓမ္မံ၊
 ထိုထိုသို့သော တရားဒေသနာ တော်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဗိပ္ပမေဝ၊
 လျှင်စွာသာလျှင်၊ ဇာနာမ၊ သိကုန်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ဖွန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ တိဏိလိင်္ဂါနိ၊ သုံးပါးကုန်သော ဣတ္ထိလိင် ပုဏ္ဏိင် နှလုံးလိင်တို့ကို
 လည်းကောင်း၊ စတ္တပရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပဒါနိ၊ နမေဝုန္ဒ အာချာတ်ပုန်
 ဥပသာရပုန် နိပါတ်ပုန်တို့ကို လည်းကောင်း၊ သတ္တဝိဘတ္တိယော၊ ပဌမာ
 ဝိဘတ်စသော ခုနစ်သွယ်သော ဝိဘတ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ခုဉ္စိတွာ၊
 လွှတ်၍၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော တရားကို၊ နကထေတိ၊ မဟော၊ ဝေ၊ ဤသို့
 လိင်ပုန်ဝိဘတ်ပုန်တို့ဖြင့်၊ ကထိတေစ၊ ဟောအပ်သော တရား၌လည်း၊
 အပ္ပာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဂဠုပ္ပလဒ်နာမ၊ ခဲလည်းသည် ဖြစ်၍ဖြစ်သောပုန်မည်
 သည်၊ နုတ္တိမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာနံ၊ မာန်ကို၊ ဥပ္ပာဒေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်ပြီ၊
 တေ၊ ထိုပုဏ္ဏား တောထွက်ရဟန်း ငါးရာတို့သည်၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၌၊ အဂါရဝါ၊ ရှိသေခြင်းမရှိလှန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ တတော၊
 ထိုမာန်ဖြစ်သော ကာလဝှာ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 အား၊ ဥပဋ္ဌာနံဝိ၊ စစားရာ အရပ်သို့ လည်းကောင်း၊ ဓမ္မသဝနမ္ပိ၊ တရား
 နာရာအရပ်သို့လည်းကောင်း၊ အတိဏ္ဍိ၊ မပြတ်၊ နဝန္တိန္တိ၊ မသွားကုန်၊ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတောထွက်ရဟန်းငါးရာတို့၏၊
 တံဝိတ္တာစာရံ၊ ထိုမာန်မူသော စိတ်၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဥတွာ၊ သိသော်မူ၍၊
 ဣမေ၊ ဤငါးရာသောရဟန်းတို့သည်၊ ဣဝံမာနသိလံ၊ ဤမာန်လည်းဟူသော
 ဖြောင့်ကောင်းကို၊ အနုပဟာစွ၊ မနှုတ်မူ၍၊ မဂ္ဂံဝါ၊ မဂ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ဖလံဝါ၊ ဖိုလ်ကို လည်းကောင်း၊ သန္တိကာဝု၊ ချက်မှောက် ပြုခြင်း၌၊
 အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံတော်မူ၍၊ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတော

ထွက်ရဟန်းငါးရာတို့၏၊ သုတပရိယတ္တိံ၊ နာခြင်းသင်ခြင်းကို၊ နိဿယာယ၊
 ဖြစ်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ မာနံ၊ မာန်ကို၊ အဋ္ဌ၊ ပဋ္ဌတ္တိံ၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊
 ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဒေသနာကုသလော၊ ဒေသနာ၌ လိမ္မာတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာနတဉ္စနတ္တံ၊ မာန်ကို ဖျက်ဆီးခြင်း၌၊ သဗ္ဗဓမ္မမူလ
 ပရိယာယန္တိ၊ သဗ္ဗဓမ္မမူလပရိယာယံ ဟူသော၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊
 အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသဗ္ဗဓမ္မမူလပရိယာယံ အစရှိ
 သောသုတ်၌၊ သဗ္ဗဓမ္မမူလပရိယာယန္တိ၊ သဗ္ဗဓမ္မမူလ ပရိယာယံ ဟူသည်
 ကား၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တေဘုမ္မကဓမ္မတို့၏၊ မူလပရိ
 ယာယံ၊ အသာဓာရဏဟိတ်ဟူသော အကြောင်းကို၊ သဗ္ဗေသန္တိ၊ သဗ္ဗေသံ
 ဟူသည်ကား၊ အနဝသေသာနံ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော တေဘုမ္မကဓမ္မတို့၏၊
 ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ အယံ သဗ္ဗသဒ္ဓေါ၊ ဤသဗ္ဗသဒ္ဓါသည်၊ အနဝသေသဝါစကော၊
 အကြွင်းမရှိသော အနက်ကိုဟော၏၊ သောသဗ္ဗသဒ္ဓေါ၊ ထိုသဗ္ဗသဒ္ဓါသည်၊
 ယေနယေန၊ အကြင်အကြင်ပုန်နှင့်၊ သမ္ပန္နံ၊ စပ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊
 တဿတဿ၊ ထိုထိုသို့သောပုန်၏၊ အနဝသေသတံ၊ အကြွင်းမရှိသော
 အနက်ကိုဟောသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ ကိံ သုဝိယ၊ အဘယ်ပါဠိ
 ရပ်တို့၌ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗရူပံအနိစ္စံ သဗ္ဗာဝေဒနာသဗ္ဗသက္ကာယ
 ပရိယာပန္နေသုဓမ္မေသုတိယထာ၊ သဗ္ဗရူပံအနိစ္စံသဗ္ဗာဝေဒနာသဗ္ဗသက္ကာ
 ယပရိယာပန္နေသုဓမ္မေသု ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌ကဲ့သို့တည်း၊ သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသော၊ ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝေဒနာ၊
 ဝေဒနာသည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိ၊ သဗ္ဗသက္ကာယပရိယာပန္နေသု၊ အလုံးစုံသော
 သက္ကာယ၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တေဘုမ္မကတရားတို့၌၊ အယံ
 ပနဓမ္မသဒ္ဓေါ၊ ဤဓမ္မသဒ္ဓါသည်၊ ပရိယတ္တိသစ္စသမာဓိပညာပကတိသဘာဝ
 သုညတာပုညာပတ္တိဥပယျာဒိသု၊ ပရိယတ်ဟူသောအနက် လေးပါးသော
 သစ္စာဟူသောအနက် သမာဓိဟူသောအနက် ပညာဟူသောအနက် ပြုကာ
 တေဟူသော အနက် လက္ခဏာ သဘော ဟူသော အနက် ဆိတ်ခြင်း
 ဟူသောအနက် ကောင်းမှုဟူသောအနက် အာပတ်ဟူသောအနက် ဥပယု
 ဓမ္မဟူသောအနက်စသည်တို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ရှေ့ဦးအုံးဓမ္မ
 သဒ္ဓေါ၊ ဓမ္မသဒ္ဓါသည်၊ ဣတိက္ခုဓမ္မံ ပရိယာပုဏ္ဏာတိ၊ သုတ္တံဂေယျန္တိ
 အာဒိသု၊ ဣတိက္ခုဓမ္မံ ပရိယာပုဏ္ဏာတိ၊ သုတ္တံဂေယျံ ဤသို့အစရှိသည်
 တို့၌၊ ပရိယတ္တိယံ၊ ပရိယတ်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဣသ၊ ဤသာသနာတော်၌၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ်ကို၊ ပရိယာပုဏ္ဏာတိ၊ သင်၏၊ သုတ္တံ၊

သုတ်ကို၊ ဂေယျ၊ ဂေယျကို၊ ပရိယာယသုတာတိ၊ သင်၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မောပိဒိတဓမ္မော
 တိအာဒိသု၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မောပိဒိတဓမ္မော ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ သဗ္ဗေသု၊
 သစ္စာတို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မော၊ မြင်အပ်ပြီးသောသစ္စာလေးပါးရှိ
 ထသော၊ ပိဒိတဓမ္မော၊ ထင်ပြီးသော သစ္စာလေးပါးရှိထသော၊ ဝိကာသဂေါ၊
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဝံဓမ္မာတေဘဂဝဇ္ဇောတိ အာဒိသု၊ ဧဝံဓမ္မာတေ
 ဘဂဝဇ္ဇော ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ သမာဓိန္ဒြိ၊ သမာဓိန္ဒြိ၊ ဒိဿတိ၊
 ထင်၏၊ တေဘဂဝဇ္ဇော၊ ထိုပိယသိအစရှိသောတရားရှင်တို့သည်။ ဧဝံဓမ္မာ၊
 ဤသို့သမာဓိရှိကုန်၏။ ယဿတေစတုရောဓမ္မာ၊ ဝါနရိန္ဒယထာတဝ၊ သစ္စံ
 ဓမ္မောမိတိစာဂေါ၊ ဒိဋ္ဌသောအတိဝတ္တတိတိအာဒိသု၊ ယဿတေစတုရော
 ဓမ္မာ၊ ဝါနရိန္ဒယထာတဝ၊ သစ္စံဓမ္မောမိတိစာဂေါ၊ ဒိဋ္ဌသော အတိဝတ္တတိ
 ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ပညာယ၊ ပညာ၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဝါ
 နရိန္ဒ၊ မျောက်မင်း။ ယဿယသ္မိံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ သစ္စံ၊ ရှန်သောစကား
 လည်းကောင်း၊ ဓမ္မော၊ ပညာလည်းကောင်း၊ မိတိ၊ ပီရိယလည်းကောင်း၊
 စာဂေါ၊ အလောဘလည်းကောင်း၊ ဧတေစတုရောဓမ္မာ၊ ထိုလေးပါးသော
 တရားတို့ကို၊ ဥပလက္ခန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 ဒိဋ္ဌံ၊ မျက်မှောက်မြင်အပ်သော မိမိ၏ရန်သူကို၊ အတိဝတ္တတိ၊ လွန်နှိုင်း
 တဿ၊ ထိုရန်သူ၏၊ ဟတ္ထတ္တံ၊ လက်ရ၏အဖြစ်သို့၊ နဂစ္ဆတိယထာ၊ မရောက်
 သနဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝါနရိန္ဒ၊ မျောက်မင်း။ တဝ၊ သင်အား၊ သစ္စံ၊ ရှန်
 သောစကားလည်းကောင်း၊ ဓမ္မော၊ ပညာလည်းကောင်း၊ မိတိ၊ ပီရိယလည်း
 ကောင်း၊ စာဂေါ၊ အလောဘ လည်းကောင်း၊ ဧတေစတုရောဓမ္မာ၊ ထို
 လေးပါးကုန်သော တရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သောတွံ၊ ထိုသင်သည်။
 ဒိဋ္ဌံ၊ မျက်မှောက်မြင်အပ်သော မိမိ၏ရန်သူဖြစ်သော၊ ဝံ၊ ထိုငါကို၊ အတိ
 ဝတ္တတိအတိတ္တမတိ၊ လွန်လေ၏။ တဿမေ၊ ထိုငါ၏၊ ဟတ္ထတ္တံ၊ လက်ရ၏
 အဖြစ်သို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်သာ၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဝံ၊ ငါကို၊ အ
 တိဘဝတိဝေ၊ နှိပ်စက်၍ဖြစ်ပေသလျှင်ကတည်း။ ဇာတိဓမ္မာဇရာဓမ္မာ
 အထောမရဏ ဓမ္မိနောတိအာဒိသု၊ ဇာတိဓမ္မာဇရာဓမ္မာ အထောမရဏ
 ဓမ္မိနောဤသို့စရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ပကတိယံ၊ ပြကတောသဘော၌၊ ဒိဿ
 တိ၊ ထင်၏။ ဇာတိဓမ္မာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သဘောရှိကုန်သော၊ ဇရာဓမ္မာ၊
 အိုခြင်းသဘော ရှိကုန်သော၊ အထော၊ ထိုမြို့၊ မရဏဓမ္မိနော၊ သေခြင်း
 သဘောရှိကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ကုသလာဓမ္မာတိအာဒိသု၊
 ကုသလာဓမ္မာဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ သဘာဝေ၊ သထက္ခဏသဘော

အနက်၌၊ နိဿတိ။ ထင်၏။ ကုသလာအနုဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏာ၊ အပြစ်
မရှိခြင်းကောင်းသော အကျိုးပေးခြင်းလက္ခဏာရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာသဘာဝ
စာရဏာ၊ ကိစ္ဆလက္ခဏာကိုဆောင်တတ်ကုန်သော ဓမ္မတို့သည်။ ဝံဝိဇ္ဇန္တိ၊
ရှိကုန်၏။ တထိံခေါပန သမယေဓမ္မာ ဟောန္တိတိ အာဒိသု။ တထိံခေါပန
သမယေဓမ္မာ ဟောန္တိ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌ သုညတာယံ၊ ဆိတ်
ခြင်းဟူသောအနက်၌၊ နိဿတိ။ ထင်၏။ တထိံခေါပနသမယေထိအခါ၌၊
ဓမ္မာပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမှဆိတ်ကုန်သော တရားတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဓမ္မောသုစိဏ္ဍောသုခမာဝဟတိတိအာဒိသု။ ဓမ္မောသုစိဏ္ဍောသုခမာဝဟတိ
ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဝုညော၊ ကောင်းမှုဟူသောအနက်၌၊ နိဿတိ။
ထင်၏။ သုစိဏ္ဍော၊ ကောင်းစွာလေ့ကျက်အပ်သော၊ ဓမ္မော၊ ကုသိုလ်တရား
သည်။ သုခံ၊ ကိုယ်စိတ်၏ချမ်းသာခြင်းကို၊ အာဝဟတိ၊ ရွက်နှောင်နှိုင်း၏။
ဧဒါနိယတာဓမ္မာ တိအာဒိသု။ ဧဒါနိယတာဓမ္မာ ဤသို့အစရှိကုန်သော
ပါဠိရပ်တို့၌၊ အာပတ္တိယံ၊ အာပတ်၌၊ နိဿတိ။ ထင်၏။ ဧဒါနိယတိ၊ ကုန်သော၊
အနိယတာ၊ အနိယတအမည်ရှိကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ အာပတ်တို့သည်။ ဥဒ္ဓေသံ၊
သရုပ်အားဖြင့်ပြအပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ
ဓမ္မာသဗ္ဗာကာရေနယုဒ္ဓဿ ဘဂဝတောဉာဏမုခေအာပါတံအာဂစ္ဆန္တိတိ
အာဒိသု။ သဗ္ဗေဓမ္မာ သဗ္ဗာကာရေနယုဒ္ဓဿ ဘဂဝတောဉာဏ မုခေအာ
ပါတံ အာဂစ္ဆန္တိ ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ဧပေယျ၊ ဧပေယျဓမ္မ
တရား ငါးပါး၌၊ နိဿတိ။ ထင်၏။ သဗ္ဗေဓမ္မာ။ အစုံစုံသော ဧပေယျဓမ္မ
တရားငါးပါးတို့သည်။ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအား
ဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ယုဒ္ဓဿ။
မြတ်စွာဘုရား၏။ ဉာဏမုခေ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်ဝ၌၊ အာပါတံ၊
ကျက်စားရာအာရုံ၏အဖြစ်သို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ။ ရောက်ကုန်၏။ ဣပေန၊ ဤသဗ္ဗ
ဓမ္မမူလ ပရိယာယံ ဟူသော ဝါကျ၌ကား၊ အယံဓမ္မသဒ္ဓေါ၊ ဤဓမ္မသဒ္ဓါ
သည်။ သဘာဝေ၊ လက္ခဏာဟူသော သဘော၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တတြ၊
ထိုဓမ္မဟူသောမုန့်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝိပြုတ်
တည်း။ ယေသဘာဝါ၊ အကြင် သဘောတရားတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ
မိမိ၏။ လက္ခဏံ၊ ကိစ္ဆလက္ခဏာကို၊ စာရေန္တိ၊ ဆောင်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟေသဘာဝါ၊ ထို သဘောတရားတို့သည်၊ ဓမ္မေ၊ ဓမ္မ
မည်ကုန်၏။ မူလသဒ္ဓေါ၊ မူလသဒ္ဓါကို၊ ဝိတ္ထာရိတောဝေ၊ ရွှေ့အပ်ပြီးသလျှင်
ကတည်း၊ ဣပေန၊ ဤမူလပရိယာယံဟူသောဝါကျ၌၊ အယံမူလသဒ္ဓေါ၊

ဤမူလသဒ္ဓါကို။ အသာဓာရဏဟေတုမ္ပိ၊ တပါးသောတရားတို့နှင့်မဆက်
ဆံသောဟိတ်ဟူသောအနက်၌၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ပရိယာယသဒ္ဓါ၊
ပရိယာယသဒ္ဓါသည်။ မရိဏ္ဍိကပရိယာယောတိနံ ဓာရေဟိတိ အာဒိသု၊
မရိဏ္ဍိကပရိယာယောတိနံ ဓာရေဟိ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဒေသ
နာယံ၊ ဒေသနာ၌၊ ဝတ္ထုတိ၊ ဖြစ်၏။ မရိဏ္ဍိကပရိယာယောတိ၊ မရိဏ္ဍိက
ပရိယာယ သုတ်ဟူ၍၊ နံသုတ္တံ၊ ထိုသုတ်ကို၊ ဓာရေဟိ၊ ဖွတ်စေသော၊
အတ္ထိန္ဒြေသုတ္တံဟူသောပရိယာယောယေနမံ ပရိယာယေနသမ္ဘာဝဒမာနောဝ
ဒေယျအကိရိယဝါဒေါ သမဏောဂေါတမောတိအာဒိသု၊ အတ္ထိန္ဒြေသုတ္တံဟူ
သောပရိယာယောယေနမံ ပရိယာယေနသမ္ဘာဝဒမာနော ဝဒေယျအကိရိယ
ဝါဒေါသမဏော ဂေါတမောဤသို့ အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ကပရဏော၊
အကြောင်းဟူသောအနက်၌၊ ဝတ္ထုတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဖြောဟ္မဏ၊ ပုတ္တုသု၊ ယေနပရိ
ယာယေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်း
ဂေါတမသည်။ အကိရိယဝါဒေါ၊ မပြုအပ်ဟုအယူရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒ
မာနော၊ ဆိုသောသူသည်၊ သမ္ဘာ၊ မဘောက်မပြန်၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ယေ
သောပရိယာယော၊ ထိုအကြောင်းသည်။ အတ္ထိန္ဒြေ၊ အတ္ထိဇေ၊ ရှိသလျှင်
ကတည်း၊ ကဿနုခေါအာနန္ဒ အဇ္ဈပရိယာယောတိက္ခုနိယော၊ ဩဝဒိတုန္တိ
အာဒိသု၊ ကဿနုခေါအာနန္ဒ အဇ္ဈပရိယာယော တိက္ခုနိယော၊ ဩဝဒိတု
ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဝါရေ၊ အလှည့်ဟူသောအနက်၌၊ ဝတ္ထုတိ၊
ဖြစ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ အဇ္ဈ၊ ယနေ၊ တိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကို၊
ဩဝဒိတု၊ ဆုံးမခြင်းငှါ၊ ကဿ၊ အဘယ်ရဟန်း၏၊ ပရိယာယောနုခေါ၊
အလှည့်နည်း၊ ဣဝေန၊ ဤပရိယာယ ဟူသော ပုဒ်၌ကား၊ ကာရဏေ၊
အကြောင်း၌လည်းကောင်း၊ ဒေသနာယံ၊ ဒေသနာ၌လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထု
တိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗဓမ္မမူလပရိယာယန္တိ ဧတ္ထ၊ သဗ္ဗဓမ္မမူလ
ပရိယာယဟူသောဝါကျ၌၊ သဗ္ဗေသံဓမ္မာနံ၊ အလုံးစုံကုန်သောတေသုမက
ဓမ္မတို့၏။ အသာဓာရဏဟေတုသည်တံ၊ မဆက်ဆံသောအကြောင်းဟု
ဖွတ်အပ်သော၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊
သဗ္ဗေသံဓမ္မာနံ၊ အလုံးစုံကုန်သောတေသုမကဓမ္မတို့၏။ ကာရဏေသေနံ၊
အကြောင်းဖြစ်သောဒေသနာကို၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဣတိဇေ၊
ဤသို့၊ အတ္ထိန္ဒြေ၊ အနက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ အဿသုတ္တံသ၊ ထိုသုတ်
၏၊ နေယျတ္ထတ္တာစ၊ ဆောင်၍သိအပ်သောအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
စတုဘုဒ္ဓိက၊ ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သဘာဝဓမ္မာရိ၊ သဘာဝတရား

တို့ကိုလည်း။ သဗ္ဗဓမ္မာတိ။ သဗ္ဗဓမ္မတို့ဟူ၍။ နဝေဒိတဗ္ဗာ၊ မသိအပ်ကုန်၊ သက္ကာယပရိယာပနံ။ သက္ကာယသန္ဓ်အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ တေဘူမကဓမ္မာဝ၊ တေဘူမကတရားတို့ကိုသာလျှင်၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမဲ့အားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ အဓိပ္ပာယော၊ ဘုရားရှင် အလိုတော်တည်း၊ ဝေါတိအဟံသဒ္ဓေါ၊ ဝေါဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ပစ္စတ္တဥပယောဂကရဏသမ္ပဒါနုသာမိဝစနပဒပူရဏော သု၊ ပဌမာဝိဘတ်အနက် နုတိယာဝိဘတ်အနက် ကရိုဏ်းဝိဘတ်အနက် သမ္ပဒါနိဝိဘတ်အနက်သာမိဝိဘတ်အနက်ပဒပူရဏတို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲပြီးအံ့၊ ကမ္ပိသနဝေါအနုရုဒ္ဓါ သမဂ္ဂါသဓမ္မာဒမာနာတိအာဒိ သု၊ ကမ္ပိသနဝေါအနုရုဒ္ဓါသမဂ္ဂါသဓမ္မာဒမာနာဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ပစ္စတ္တေ၊ ပဌမာဝိဘတ်အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊ အနုရုဒ္ဓါတို့၊ ကမ္ပိသန၊ အသို့နည်း၊ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဓမ္မာဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထ၊ နေပါကုန်၏လော၊ ဂစ္ဆထတိက္ခဝေ ပဏာမေမိဝေါတိအာဒိသု၊ ဂစ္ဆထတိက္ခဝေ ပဏာမေမိ ဝေါဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဥပယောဂေ၊ နုတိယာဝိဘတ်အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြသေကုန်၊ ဝေါ၊ သင်တို့ကို၊ ပဏာမေမိ၊ နှင်၏။ နဝေါမမသန္တိကောဝတ္ထဗ္ဗန္တိအာဒိသု၊ နဝေါမမသန္တိကောဝတ္ထဗ္ဗန္တိဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ကရဏေ၊ ကရိုဏ်းဝိဘတ်အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်၊ မမ၊ ငါ၏။ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ နဝတ္ထဗ္ဗန္တိ၊ မနေအပ်။ ဝနပတ္တပရိယာယံဝေါတိက္ခဝေဒေသိသာမိတိအာဒိသု၊ ဝနပတ္တပရိယာယံဝေါတိက္ခဝေဒေသိသာမိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ သမ္ပဒါနေ၊ သမ္ပဒါနိဝိဘတ်အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ဝနပတ္တပရိယာယံ၊ ဝနပတ္တသုတ္တန် ဒေသနာတော်ကို၊ ဒေသိသာမိ၊ ဟောပေအံ့၊ သဗ္ဗေသံဝေါသာရိပုတ္တသုဘာသိတန္တိအာဒိသု၊ သဗ္ဗေသံဝေါသာရိပုတ္တသုဘာသိတံဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ သာမိဝစနေ၊ သာမိဝိဘတ်အနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဝေါ၊ သင်တို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားသည်၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားတည်း၊ ယေဟိဝေါအရိယာပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တာတိအာဒိသု၊ ယေဟိဝေါအရိယာပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တာဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ပဒပူရဏေ၊ ပုဒ်ပြည့်စီမျှ၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ယေအရိယာ၊ အကြင်အရိယာတို့သည်၊ ပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တာ၊ စင်

ကြယ်သော ကာယကံရှိကုန်၏။ ဣပေန၊ ဤမူလပရိယာယ ဝေါဟာသော
ဝါကျ၌၊ အယံဝေါသဒ္ဓေါ၊ ဤဝေါသဒ္ဓါကို၊ သမ္ပဒါနေစ၊ သမ္ပဒါနိဗိဘတ်အနက်
၌လည်း၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေတိ၊ ဘိက္ခဝေဟူသည်ကား၊ ပဋိသာ
ဝေန၊ ဝန်ခံခြင်းဖြင့်၊ အဘိမုဒိတုတာနံ၊ ငှေးရှုဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့
ကို၊ ပုနာလပနံ၊ တဘန်ခေါ်ခြင်းတည်း၊ ဒေသိဿာမိတိ၊ ဣဒံစနံ၊ ဒေသိဿာ
မိဟူသောဤစကားသည်၊ ဒေသနာပဋိဇာနနံ၊ ဟောခြင်းကိုတဘန်ဝိစေ
ခြင်းတည်း၊ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊
ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ အထုံးစုံကုန်
သောထေဘူမကဓမ္မတို့၏၊ မူလကာရဏံ၊ အသာဓာရဏဟိတ်ကို၊ တုဌာကံ၊
သင်ချစ်သားတို့အား၊ ဒေသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့၊ ဒုတိယေန၊ နှစ်ခု
မြောက်သော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ကာရဏဒေသနံ၊ အကြောင်းဖြစ်သောဒေ
သနာကို၊ တုဌာကံ၊ သင်ချစ်သားတို့အား၊ ဒေသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့၊
ဣတိအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံသုတာထာတိ၊ တံသုတာထ ဟူသည်ကား၊ မယာ၊
ငါတုရားသည်၊ ဝုစ္စမာနံ၊ ဟောတော်မူလတ္တံ့သော၊ တံအတ္ထံထံကာရဏံ၊
ထိုအကြောင်းကို၊ တံဒေသနံ၊ ထိုဒေသနာတော်ကို၊ သုတာထနာထင်္ဂဇုနံ၊
သာရကံမနသိကဇရာထာတိတ္ထေပန၊ သာရကံမနသိ ကဇရာထ ဟူသော
ဤဝါကျ၌ကား၊ သာရကံသာရကံဇောဉာယံ၊ သာရကံသာရဟူသောဤ
သဒ္ဓါနှစ်ပါးသည်၊ ကေတ္တံ၊ တူသောအနက်ရှိ၏။ သာရကံ၊ သာရဟူသော၊
ယဉ္ဇသဒ္ဓေါ၊ ဤသဒ္ဓါသည်လည်း၊ အာယာစနသမ္ပုဋိတ္တနသမ္ပဟံသနသုန္ဓရဒဋ္ဌိ
ကမ္မာဒိသု၊ တောင်ပန်ခြင်းအနက်ဝန်ခံခြင်းအနက် အပြားအားဖြင့် ရှင်စေ
ခြင်းအနက်ကောင်းသောအနက် ဖြစ်ခြင်းဟူသောအနက်စသည်တို့၌၊ ဒိဿ
တိ၊ ထင်၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ရွှေဦးအံ့၊ သာရမောဓန္တောဝဂါသံဝိတ္ထေနဓမ္မံ
ဒေသေတုတိအာဒိသု၊ သာရမောဓန္တောဝဂါသံဝိတ္ထေနဓမ္မံဒေသေတု ဤသို့
အစရှိသောပါဠိရုပ်တို့၌၊ အာယာစန၊ တောင်းပန်ခြင်းအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊
ထင်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား၊ သာရ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရား
သည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သံဝိဇ္ဇေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ထရားကို၊
ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့၊ သာရဘန္တေတိခေါသေဝိက္ခုဘဂဝ
တောဘာသိတံအဘိနန္ဒိတွာအနုမောဒိတွာတိအာဒိသု၊ သာရဘန္တေတိခေါ
သောဝိက္ခုဘဂဝတောဘာသိတံအဘိနန္ဒိတွာအနုမောဒိတွာ ဤသို့အစရှိ
သောပါဠိရုပ်တို့၌၊ သမ္ပုဋိတ္တန၊ ဝန်ခံခြင်းအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဘန္တေ၊

အရှင်တုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဣတိ ခေါ။ ဤသို့လျှင်။ သောတိက္ခ။ ထို
ရဟန်းသည်။ ဘဂဝတော။ ခြံစာတုရား၏။ ဘာသိတံ။ ဟောတော်မူအပ်
သည်ကိုးအတိနန္ဒိတွာ။ အလွန်နှစ်လိုချ်။ အနုမောဒိတွာ။ အလွန်ဝမ်းမြောက်
၍။ သာဓုသာဓုသာရိပုတ္တဘိအာဒိသု။ သာဓုသာဓုသာရိပုတ္တ ဤသို့အစရှိ
သောပါဠိရပ်တို့၌။ သမ္ပဟံသနေ။ အပြားအားဖြင့် ရှင်စေခြင်းအနက်၌။ ဒိဿ
တိ။ ထင်၏။ သာရိပုတ္တ။ သာရိပုတ္တရာ။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်း၏။ ကောင်း၏။ သာ
ဓုဓမ္မရုစိရာဇာ။ သာဓုပညာဏဝါနရော။ သာဓုမိတ္တာနမဗြုဗ္ဗော။ ပါပဿာ
ကရဏံသုနန္တိအာဒိသု။ သာဓုဓမ္မရုစိရာဇာ။ သာဓုပညာဏဝါနရော။ သာဓု
မိတ္တာနမဗြုဗ္ဗော။ ပါပဿာကရဏံသုခံဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌။ သုန္ဒ
ရေ။ ကောင်းခြင်းအနက်၌။ ဒိဿတိ။ ထင်၏။ ။ဓမ္မရုစိ။ တရားကိုအလိုရှိ
သော။ ရာဇာ။ မင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ပညာဏဝါ။ ပညာရှိသော။ နရော။
လူသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ မိတ္တာနံ။ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ အဗြုဗ္ဗော။ မပျက်
ခင်းခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ပါပဿ။ မကောင်းမှုကို။ အကရဏံ။ မပြု
ခြင်းသည်။ သုခံ။ ချမ်းသာ၏။ ။တေနဟိဗြာဟ္မဏသာဓုကံသုဏာဟိတိအာ
ဒိသု။ တေနဟိဗြာဟ္မဏသာဓုကံသုဏာဟိ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။
သာဓုကသဒ္ဓေါယေဝ။ သာဓုကသဒ္ဓါသည်သာလျှင်။ ဒဋ္ဌိကဓမ္မ။ မြဲခြင်းအနက်
၌။ ဒိဿတိ။ ထင်၏။ အာဏတ္တိယံ။ စေခြင်းအနက်၌။ ဒိဿတိ။ ထင်၏။ ဣတိပိ။
ဤသို့သည်။ ဝုတ္တတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဗြာဟ္မဏ။ ဝုတ္တား။ တေနဟိ။ ထိုသို့နာလိုမူကား
သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ သုဏာဟိ။ နာလော။ ဣတိ။ ဤမူလပရိယာယသုတ်
၌လည်း။ အယံသာဓုသဒ္ဓေါ။ ဤသာဓုသဒ္ဓါသည်။ ဧတ္ထဝဒဋ္ဌိကဓမ္မော။ ဤမြဲ
ခြင်းအနက်၌ လည်းကောင်း။ ဧတ္ထဝအာဏတ္တိယံ။ ဤစေခြင်းအနက်၌
လည်းကောင်း။ ဝုတ္တတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိအတ္ထော။ ဤသို့သောအနက်ကို။ ဝေဒိ
တဓမ္မာ။ ထိအပ်၏။ သုန္ဒရတ္ထေဝိ။ ကောင်းခြင်းအနက်၌လည်း။ ဝုတ္တတိ။ ဖြစ်၏။
ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ဒဋ္ဌိကရဏတ္ထေန။ မြဲစွာပြုခြင်းအနက်ရှိသော။ သာဓုသဒ္ဓေ
န။ သာဓုသဒ္ဓါဖြင့်။ ဒဋ္ဌံ။ မြဲစွာ။ သုဂ္ဂဟိတံ။ ကောင်းစွာမှတ်ယူခြင်းကို။ ဝဏ္ဏန္တံ။
မှတ်ယူကုန်ဝျက်။ ဣမံဓမ္မံ။ ဤတရားကို။ သုဏာထ။ နာကုန်လော။ အာဏတ္တိ
အတ္ထေန။ အာဏတ္တိအနက်ရှိသော။ သာဓုသဒ္ဓေန။ သာဓုသဒ္ဓါဖြင့်။ မမ၊ ငါ၏။
အာဏတ္တိယာ။ စေခိုင်းခြင်းဖြင့်။ သုဏာထ။ နာကုန်လော။ သုန္ဒရတ္ထေန။
ကောင်းခြင်း အနက်ရှိသော။ သာဓုသဒ္ဓေန။ သာဓုသဒ္ဓါဖြင့်။ သုန္ဒရံတဒ္ဓကံ။
ကောင်းသော။ ဣမံဓမ္မံ။ ဤတရားကို။ သုဏာထ။ နာကုန်လော။ ဣတိဝေ။
ဤသို့။ ဒိပိတံ။ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ မနုထိကရောထာတိ။ မနုထိ

ကရောထဟူသည့်ကား၊ အာဝဇ္ဇေထ၊ ဆင်ခြင်ကုန်သော၊ သမန္နာဟရထ၊
နှလုံးသွင်းကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
အဓိက္ခိတ္တဗိတ္တာ၊ မျှော်လင့်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နိဿာ
မေထ၊ နာသင့်ကုန်၊ ဗိတ္တေ၊ စိတ်၌၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဇတ္ထ၊
ဤသုဏ္ဍာထမနသိ ကရောထ ဟူသော နှစ်ပုဒ်တို့တွင်း၊ တံသုဏ္ဍာထာတိ
ဇေတံပဒံ၊ တံသုဏ္ဍာထဟူသော ဤပုဒ်သည်၊ သောတိန္ဒြိယဝိက္ခေပဝါရဏံ၊
သောတိန္ဒြိ၏ မျှော်လင့်ခြင်းကို ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော ပုဒ်တည်း၊ သာဓုကံ
မနသိ ကရောထာတိဇေတံပဒံ၊ သာဓုကံမနသိ ကရောထ ဟူသော ဤပုဒ်
သည်၊ မနသိကာရေ၊ နှလုံး သွင်းခြင်း၌၊ ဒဋ္ဌိကဋ္ဌ နိယောဓဇနန၊ ခြံစွာပြု
ခြင်း၌ တိုက်တွန်းခြင်းဖြင့်၊ မနိန္ဒြိယ ဝိက္ခေပ ဝါရဏံ၊ မနိန္ဒြိ၏ မျှော်လင့်
ခြင်းကိုဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သောပုဒ်တည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဇတ္ထ၊ ဇွေး၌
ဆိုအပ်ပြီးသော ဤနှစ်ပုဒ်တို့တွင်း၊ ပုရိမံ၊ သုဏ္ဍာထဟူသော ဇွေးပုဒ်သည်၊
ဗျဉ္ဇနဝိပလ္လာသဂ္ဂါဟဝါရဏံ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့်ဘောက်ပြန်သော မှတ်ယူခြင်း
ကိုဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော ပုဒ်တည်း၊ ပစ္ဆိမံ၊ သာဓုကံ မနသိ ကရောထဟူ
သောနောက်ပုဒ်သည်၊ အတ္ထဝိပလ္လာသဂ္ဂါဟဝါရဏံ၊ အနက်အားဖြင့်ဘောက်
ပြန်သောမှတ်ယူခြင်းကိုဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သောပုဒ်တည်း၊ ပုရိမေနစ၊ သုဏ္ဍာ
ထဟူသောဇွေးပုဒ်ဖြင့်လည်း၊ ဓမ္မသဝဇ္ဇေ၊ တရားထေဝ်ကိုနာခြင်း၌၊ နိယော
ဓဇေတိ၊ တိုက်တွန်းထေဝ်မှု၏၊ ပစ္ဆိမေန၊ သာဓုကံမနသိကရောထဟူသော
နောက်ပုဒ်ဖြင့်၊ သုတာနံ၊ နာကုန်ပြီးသော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားထေဝ်တို့ကို၊ ဓာရဏူ
ပပရိက္ခာဒိသု၊ ဆောင်ခြင်းဆင်ခြင်ခြင်းစသည်တို့၌၊ နိယောဓဇေတိ၊ တိုက်
တွန်းထေဝ်မှု၏၊ ပုရိမေနစ၊ သုဏ္ဍာထဟူသောဇွေးပုဒ်ဖြင့်လည်း၊ အယံဓမ္မော
ဤတရားထေဝ်သည်၊ သဗျဉ္ဇနော၊ သဘာဝနိရုတ္တိဟူသော သဒ္ဓါနှင့်ပြည့်စုံ
ထေဝ်မှု၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဝနိယော၊ နာသင့်၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊
ဤအနက်ကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြုထေဝ်မှု၏၊ ပစ္ဆိမေန၊ သာဓုကံမနသိကရောထဟူ
သော နောက်ပုဒ်ဖြင့်၊ သာတ္ထော၊ အနက်နှင့် ပြည့်စုံ ထေဝ်မှု၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ မနသိကာတဗ္ဗော၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊
ဒိပေတိ၊ ပြုထေဝ်မှု၏၊ သာဓုကပဒံဝါ၊ သာဓုကံဟူသောပုဒ်ကိုလည်း၊ ဥဘယ
ပဒေဟိ၊ သုဏ္ဍာထမနသိကရောထဟူသော နှစ်ပုဒ်တို့နှင့်၊ ယောဇေတွာ၊
ဟူ၍၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ ဓမ္မဂန္တိရော၊ စ၊
ပါဠိ၏ နက်နဲခြင်းလည်းရှိ၏၊ ဒေသနာဂန္တိရောစ၊ ဒေသနာ၏ နက်နဲခြင်း

လည်းရှိ၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သာရကံ၊ကောင်းစွာ၊သုကာဝထ၊နာလင့်ကုန်
ယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ အတ္ထဂန္တိရောစ၊အနက်၏ နက်နဲခြင်းလည်းရှိ၏။
ပဒိုဝေခဂန္တိရောစ၊အသိဉာဏ်၏နက်နဲခြင်းလည်းရှိ၏။တသ္မာ၊ထိုကြောင့်
သာရကံ၊ကောင်းစွာ၊ မနသိကာရောထ၊နှလုံးသွင်းလင့်ကုန်၊ဣတိဇံ၊ဤသို့၊
ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဘာသိဿာမိတိ၊
ဘာသိဿာမိဟူသည်ကား။ဒေသိဿာမိ၊ဟောတော်မူအံ့၊ တံသုကာဝထ
တိတ္ထေ၊တံသုကာဝဟူသောဝါကျ၌၊ပဒိုညာတဒေသနံ၊ဝန်ခံအပ်ပြီးသော
ဒေသနာတော်ကို၊သံဝိတ္တတောဝ၊အကျဉ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ နုဒေသိဿာ
မိ၊မဟောအံ့၊အဝိစခေါ၊စင်စစ်သော်ကား၊ဝိတ္တာရတောဝိ၊အကျယ်အားဖြင့်
လည်း၊ နံဒေသနံ၊ ထိုဒေသနာတော်ကို၊ ဘာသိဿာမိ၊ဟောပေအံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊တောနိပဒါနိ
ထိုဒေသိဿာမိ ဘာသိဿာမိဟူသော ပုဒ်တို့သည်၊သင်္ခေပဝိတ္တာရဝါစ
ကာနိ၊သင်္ခေပဝိတ္တာရ အနက်တို့ကို ဟောသော ပုဒ်တို့တည်း၊ ယထာဟ၊
အဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ဝင်္ဂီသတ္ထေရော၊ဝင်္ဂီသထေရ်သည်၊သံ
ဝိတ္တနုပိဒေသေတိ၊ဝိတ္တာရေနုပိဘာသတိ၊ သာဠိကာယိဝနိဋ္ဌေသော၊ပဒို
ဘာနံဥဒိရယိတိ၊သံဝိတ္တနုပိဒေသေတိ၊ဝိတ္တာရေနုပိဘာသတိ၊သာဠိကာယိ
ဝနိဋ္ဌေသော၊ပဒိုဘာနံဥဒိရယိဟူ၍၊ အာဟ၊ဆိုပြီး၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ သံဝိတ္တနုပိ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
ဝိတ္တာရေနုပိ၊အကျယ်အားဖြင့်လည်း၊ဘာသတိ၊ဟောတော်မူ၏၊သာဠိကာ
ယ၊သာဠိကာ၏၊နိဋ္ဌေသောဣဝ၊သာယာစွာမည်အပ်သောအသံကဲ့သို့၊ပဒို
ဘာနံ၊အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောစကားတော်ကို၊ ဥဒိရယိ၊ဟောတော်မူ
၏၊ ဇံ၊ဤသို့သုကာဝထ မနသိကာရောထ ဘာသိဿာမိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ
မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဥဿာဟဇာတားဖြစ်သော အားထုတ်ခြင်း
ရှိကုန်သည်။ဟုတွာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊တန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ဇံသာရ၊ကောင်းပါ
ပြီ၊ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ဝစနံ၊စကားတော်ကို၊ပစ္စသောသံ၊ ဝန်ခံကုန်ပြီ၊သတ္ထ၊
မြတ်စွာဘုရား၏၊ဝစနံ၊စကားတော်ကို၊သမ္ပုဒ္ဓိန္တိ သုပဒိုဂ္ဂဟေသံ၊ဝန်ခံကုန်
ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊
နေသံတိက္ခ၊နံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဇေတံ၊
ဤစကားတော်ကို၊အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ ဝတ္ထုပ္ပံ၊ဟော
တော်မူထွဋ်သော၊ဣတိက္ခဝေတိအာဒိကံ၊ဣတိက္ခဝေဤသို့အစရှိသော

၂

ထေသကလံသုတ္တံ၊ ဤအလုံးစုံသောသုတ်ကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ထေတ္ထ၊
ထိုဣဒဝိက္ခဝေ အစရှိသော ဝါကျ၌၊ ဣဒဝိက္ခဝေသောသဒ္ဓေါ။ ဣဒဟူသော
ဤသဒ္ဓါသည်၊ ဒေသပဒေသော၊ ထရားဟောရာအရပ်ကို ညွှန်ခြင်း၌၊ နိပါ
တော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ သွာယံသောအယံဣဒသဒ္ဓေါ။ ထိုဣဒသဒ္ဓါကို၊ ကတ္တ
မိ၊ အချို့သောပါဠိရပ်၌၊ သတ္တလောကံ၊ သတ္တလောကကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဝုစ္စ
တိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယထာဟ၊ ထုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူ
ကား၊ ဣဒဝိက္ခဝေသမဏောဣဒဝိက္ခဝေသမဏောဣဒဝိက္ခဝေသမဏောဣဒဝိက္ခဝေသမဏော
ဥပ္ပဇ္ဇတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဣဒဇောကော၊ ဇာတိဇေတိဟူသော
ဤလောက၌၊ ထထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။
ကတ္တမိ၊ အချို့သောပါဠိရပ်၌၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယထာဟ၊ ထုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်း
ဟူမူကား၊ ဣဒဝိက္ခဝေသမဏောဣဒဝိက္ခဝေသမဏောဣဒဝိက္ခဝေသမဏောဣဒဝိက္ခဝေသမဏော
ဥပ္ပဇ္ဇတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒေဝ၊ ဤသာသနာတော်၌ သာလျှင်၊ သမဏော၊
သောတာပန်ရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒဣဒေဝ၊ ဤသာသနာတော်၌သာ
လျှင်၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော၊ သမဏော၊ သကဒါဂံရဟန်း
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ကတ္တမိ၊ အချို့သောပါဠိရပ်၌၊ ဩကာသံ၊ နေရာအရပ်ကို၊
ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယထာဟ၊ ထုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်
မူသနည်းဟူမူကား၊ ဣဒေဝတိဋ္ဌမာနဿ၊ ဒေဝဘူတဿမေသတော၊ ပုန
ရာယုစမေသဒ္ဓေါ၊ ဇေတနာဟိမာရိသာတိ။ ဣဒေဝတိဋ္ဌမာနဿ၊ ဒေဝဘူ
တဿမေသတော၊ ပုနရာယုစမေသဒ္ဓေါ၊ ဇေတနာဟိမာရိသဟူ၍၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူပြီ။ မာရိသ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဣဒေဝ၊ ဤနိဝေဒရာဏ်ရာ
ဖြစ်သောလိုဏ်ဝ၌ သာလျှင်၊ တိဋ္ဌမာနဿ၊ တည်သော၊ ဒေဝဘူတဿ
သတော၊ နတ်ဖြစ်၍ထင်ရှားဖြစ်သော၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ပုန၊ ထပ်၍၊ အာ
ယုစ၊ အသက်ကိုလည်း၊ ထဒ္ဓေါ၊ ရအပ်ပြီ။ ဇေ၊ ဤသို့ဇီဝိတိန္ဒြေကိုရသည်၏
အဖြစ်ကို၊ ဇာနာဟိ၊ သိတော်မူလော၊ မေသဒ္ဓါ၊ တရအနက်မရှိ၊
ကတ္တမိ၊ အချို့သောပါဠိရပ်၌၊ ပဒုရုဏမတ္တမေဝ၊ ပုနပြည့်ကာမျှကိုသာ
လျှင်၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယထာဟ၊ ထုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟော
တော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဣဒဝိက္ခဝေသမဏောဣဒဝိက္ခဝေသမဏောဣဒဝိက္ခဝေသမဏော
ဥပ္ပဇ္ဇတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဘုတ္တာမိ၊ ဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စပြီးပြီ။

သမ္ပဝါရိတော၊ ကောင်းစွာတန်ပြီဟုမြင်အပ်ပြီ၊ (ဤ၌ဣဝသဒ္ဓါအနက်မရှိ) ဣဝပန၊ ဤဣဝတိက္ခဝေ အစရှိသော ဝါကျ၌ကား။ သောကံ၊ ဇာတိခေတ် ဟူသောသတ္တဇောကကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တိက္ခဝေတိ၊ တိက္ခဝေဟူသည်ကား၊ ပာထာပဋိညာ တံ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့် ဝန်ခံအပ်ပြီးသော၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ဒေသေတုံ၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ၊ ပုနးတတနံ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ အာလ ပတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏၊ ဥဘယေနာရိ၊ ဣဝတိက္ခဝေဟူသောဝုန်နှစ်ခုအပေါင်း ဖြင့်သည်း၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမသ္မိံ၊ သောကော၊ ဤဇောက၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသုတဝါပုထုဇ္ဇနောတိဇ္ဇေ ဖနး၊ အသုတဝါပုထုဇ္ဇနောဟူသော ဝါကျ၌ကား၊ အာဂမာမိဂမာဘာဝါ၊ ပရိယတ္တိ အဓိဂမမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အသုတဝါဣတိ၊ အသုတဝါ ဟူ၍၊ ဥပေယျာ၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယသ၊ အကြင်ပုထုဇဉ်အား။ ခန္ဓာတုအာယတနသစ္စ ပစ္စယာကာရသတိ မဋ္ဌာနာဒိသု၊ ခန္ဓာတော်အာယ တနသစ္စာပဋိစ္စသရပ္ပါဒ် သတိမဋ္ဌာန်တည်တံ့၌၊ ဥပ္ပဟပရိပုတ္တု၊ ပရိပုတ္တုပာ ရဟိတတ္တာ၊ သင်ခြင်းမေးခြင်းဆုံးဖြတ်ပိုင်းခြားခြင်းရှုကင်းသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ မညနာပဋိသေခကော၊ သညာအကြောင်းရင်း ရှိသောမညနာ ဟူသောအမည်ဖြင့် ဟောအပ်သော တဏှာမာနိဋ္ဌိတည်းဟူသောပပဉ္စ တရားတို့ကိုဖြစ်တတ်သော၊ အာဂမော၊ သုတဟူသော ပရိယတ်သည်၊ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပဋိပတ္တိယာ၊ ပဋိပတ်ဖြင့်၊ အဓိဂန္တုဗ္ဗဿ၊ ရောက်အပ်သော ထောကုတ္တရာ ခန္ဓကို၊ အနုဓိဂတတ္တာ၊ မသိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဓိ ဂမော၊ ထောကုတ္တရာတရားဟူသောသုတသည်၊ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာ တည်း။ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်ကို၊ အာဂမာမိဂမာဘာဝါ၊ ပရိယတ္တိအဓိဂမမရှိ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အသုတဝါဣတိ၊ အသုတဝါဟူ၍၊ ဥပေယျာ၊ သိ အပ်၏၊ သွာပံသော၊ အယံပုထုဇ္ဇနော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ ပုထုနံ၊ များစွာ ကုန်သောကိလေသာတို့ကို၊ ဇနနာဒိဟိ၊ ဖြစ်စေခြင်းအစရှိကုန်သော၊ ကာရ ကောဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇ္ဇနမည်၏၊ အယံဇနော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ ပုထုဇ္ဇနန္တော၊ များစွာသောပုထုမာယာစွာသော တရားအကျင့် ရှိကုန်သောသူတို့၏ အတွင်း၌ ဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇ္ဇနမည်၏၊ အယံဇနော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊ ပုထု၊ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှအသီးအခြားတပါးသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိသပ္ပာ၊ ထို ကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇ္ဇနမည်၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ပြီးအံ့၊

သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်၊ ပုထုနနာနပ္ပကာရာနံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်
သော၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဇနနာဒိတိ၊ ဖြစ်စေခြင်းအစရှိကုန်
သော၊ ကာရဏေဟိစ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်လည်း။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇ္ဇန
မည်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း ဟူမူကား၊
ပုထုကိလေသေဇနေန္တိတိ၊ ပုထုဇ္ဇနာတိ။ ပုထုကိလေသေဇနေန္တိတိ၊ ပုထုဇ္ဇ
နာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ပုထု၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိကုန်သော။
ကိလေသေ။ ကိလေသာတို့ကို၊ ဇနေန္တိ၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇ္ဇနမည်ကုန်၏၊ ပုထုအဝိဟတသက္ကာယဒိဋ္ဌိ
ကာ၊ များစွာကုန်သော မဂ်ဖြင့်မသတ်အပ်ကုန်သော သက္ကာယဒိဋ္ဌိရှိကုန်၏။
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇ္ဇနမည်ကုန်၏၊ ပုထုသက္ကာရာနံ၊
များစွာကုန်သောဆရာတို့၏၊ ရခံ၊ မျက်မှာကို၊ ဥလ္လောကိကာ၊ မျှော်ကာကြည့်
ထတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇ္ဇနမည်ကုန်၏၊ ပုထု
သဗ္ဗဂတိတိ၊ အလုံးစုံသောဘဝဂတိတို့မှ၊ အဝုဋ္ဌိတာ၊ မထကုန်၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇ္ဇနမည်ကုန်၏၊ ပုထုနာနာသိသင်္ခါရေ၊ အထူးထူး
သောအဘိ သင်္ခါရတို့ကို၊ အဘိသင်္ခါရေန္တိ၊ ပြုပြင်ထတ်ကုန်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇ္ဇနမည်ကုန်၏၊ ပုထုနာနာသြဗေပဟိ၊
အထူးထူးသော သြဗေတို့သည်၊ ပုဗ္ဗန္တိ၊ မျှောအပ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇ္ဇနမည်ကုန်၏၊ ပုထုနာနာသန္တသပေဟိ၊ အထူးထူး
သောပုပန်စေတတ်ကုန်သော ကိလေသာတို့သည်၊ သန္တပ္ပန္တိ၊ ပုပန်စေအပ်
ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇ္ဇနမည်ကုန်၏၊ ပုထုနာနာ
ပရိဇ္ဇာဟေဟိ၊ အထူးထူးသောပုလောင်စေတတ်သော ကိလေသာတို့သည်၊
ပရိဒဟန္တိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပုလောင်စေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇ္ဇနမည်ကုန်၏၊ ပုထု၊ အထူးထူးအပြားပြားကုန်
သော၊ ပဉ္စသုကာမဂုဇဏသု၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့၌၊ ရတ္တံ၊ ထပ်တတ်
ကုန်၏၊ ဝိပ္ပါ၊ ပြိတတ်ကုန်၏၊ ဂမိတာ၊ မက်မောထတ်ကုန်၏၊ မုတ္တိသေ၊ မိန်း
မောထတ်ကုန်၏၊ အဇ္ဈောသန္တာ၊ ပြိတတ်ကုန်၏၊ လဂ္ဂါ၊ ကပ်တတ်ကုန်၏၊
လဂ္ဂိတာ၊ ကပ်သော အားဖြင့်ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဗလိဗုဒ္ဓါ၊ နှောင့်ရှက်တတ်
ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇ္ဇနမည်ကုန်၏၊ ပုထု၊
များစွာကုန်သော၊ ပဉ္စဟိနိဝရဏေဟိ၊ ငါးပါးသော နိဝရဏတို့သည်၊ အာ
ဂုဇာ၊ မြစ်အပ်ကုန်၏၊ နိဂုတာ၊ တားမြစ်အပ်ကုန်၏၊ ဩဗုထာ၊ အောက်
အောက်ဝိတ်အပ်ကုန်၏၊ ဝိဟိတာ၊ ဝိတ်ပင်အပ်ကုန်၏၊ ပရိစ္ဆန္တာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်

၁၁

ကုန်၏၊ ပမိုကုဋ္ဌိသာ၊ မှောက်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိတာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊
 ပုထုဇ္ဇနမည်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုထုနံ၊ များစွာကုန်သော၊ ဂဏနပထံ၊
 အရေအတွက်ဟူသော အကြောင်းကို၊ အဘိတာနံ၊ လွန်ကုန်သော၊ အရိ
 ယဓမ္မဓရဋ္ဌါခါနံ၊ အရိယာတို့၏ ထရားမှ မျက်ကွပ် ဖြစ်ကုန်သော၊ နိဝ
 ဓမ္မသမာဓာရာနံ၊ ယုတ်မာညစ်ညမ်း ဆိုးဝွမ်းသော အကျင့်ရှိကုန်သော၊
 ဇနာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အန္တောဂဓတ္တဝါ၊ အတွင်း၌ ဝင်သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်း၊ ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇ္ဇနမည်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိဇ္ဇာသုတာဒိဂုဏ
 ယုတ္တေဟိ၊ ဝိသသုတာအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့နှင့် ယှဉ် ကုန်သော၊ အရိ
 ယေဟိဓနေဟိဝိ၊ အရိယာသခင်တို့မှလည်း၊ အယံဓနော၊ ဤသတ္တဝါသည်၊
 ပုထုဇ္ဇိသံယေဝ၊ အသီးသာလျှင်၊ သင်္ခံ၊ ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂဏော၊ ရောက်
 ၏၊ ဝိသံသဓမ္မာ၊ မရောနှော၊ ဣတိတာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇ္ဇန
 မည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧဝေဟိအသုတဝါ ပုထုဇ္ဇနောဟိ ဇွိဟိပဒေဟိ၊ ဤ
 အသုတဝါပုထုဇ္ဇနော၊ ယူသောနှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း၊ ယေဝေပုထုဇ္ဇနာ၊ အ
 ကြင်ပုထုဇ္ဇာတို့ကို၊ ဒုဝေပုထုဇ္ဇနာဂုတ္တာ၊ ဗုဒ္ဓေနာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊ အန္ဓောပုထုဇ္ဇ
 နောဧကော၊ ကလျာဏေကောပုထုဇ္ဇနောဟိ၊ ဒုဝေပုထုဇ္ဇနာဂုတ္တာ၊ ဗုဒ္ဓေနာဒိစ္စ
 ဗန္ဓုနာ၊ အန္ဓောပုထုဇ္ဇနောဧကော၊ ကလျာဏေကောပုထုဇ္ဇနောဟူ၍၊ ဧ
 ပုထုဇ္ဇနာ၊ နှစ်ယောက်သောပုထုဇ္ဇာတို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာတရားသည်၊
 ဂုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ တေသုထိ၊ နှစ်ယောက်သော ပုထုဇ္ဇာတို့
 တွင်း၊ အန္ဓပုထုဇ္ဇနော၊ အန္ဓပုထုဇ္ဇာတို့ကို၊ ဣဝေ၊ အသုတဝါပုထုဇ္ဇနောဟူသော
 ဝါကျ၌၊ ဂုတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 ထိအပ်၏၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ အန္ဓောပုထုဇ္ဇနော၊ အန္ဓပုထုဇ္ဇာ
 တည်းကောင်း၊ ဧကော၊ ထယောက်သော၊ ကလျာဏပုထုဇ္ဇနောဝါ၊ ကလျာ
 ဏပုထုဇ္ဇာတည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ပုထုဇ္ဇ
 နာ၊ ပုထုဇ္ဇာတို့ကို၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊ နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေန
 ဖြတ်စွာတရားသည်၊ ဂုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ အရိယာနံအဒ
 သာဝိတိအာဒိသု၊ အရိယာနံအဒသာဝိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အရိယာတိ၊
 အရိယာဟူသည်ကား၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသတို့မှ အာရုဏတ္တာစ၊
 ဝေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အနယေ၊ အစီးအပွားမရှိသည်၌၊
 နုဣရိယာယနတော၊ မဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ အယေ၊
 အကျိုးစီးပွား၌၊ ဣရိယနတောစ၊ ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊
 သဒေဝ ကေန၊ နတ်နှင့် တကွသော၊ လောကေနစ၊ သတ္တလောကသည်

လည်း၊ အရဏီယသော၊ လည်းကပ်အပ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓါ
 စ၊ ဘုရားတို့ကို လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဗုဒ္ဓသာဝကစ၊ ဗုဒ္ဓသာဝကတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အရိယာတိ။
 အရိယာတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗုဒ္ဓါစ၊ ဘုရားတို့
 သည်သာလျှင်၊ ဣစ၊ ဤအရိယာနံ အဒဿာဝိဟူသောဝါကျ၌၊ အရိယာ၊
 အရိယာမည်ကုန်၏။ ယတာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်း
 ဟူမူကား၊ သဒေဝကေတိက္ခဝေလောကေ(လ)တထာဂတော အရိယောတိ
 ဝုစ္ဆတိတိ။ သဒေဝကေတိက္ခဝေလောကေ(လ)တထာဂတော အရိယောတိ
 ဝုစ္ဆတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီးသိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့၊ သဒေဝကေ၊ နုတ်
 နှင့်တကွသော၊ လောကေ၊ လောက၌။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားကို၊ အရိယော
 တိ၊ အရိယောဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သပ္ပုရိသာတိ၊ ဧတ္ထမန၊ သပ္ပုရိသာဟူ
 သောဤဝုဒ္ဓိကား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါစ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ တထာ
 ဂတသာဝကာစ၊ ငါဘုရား၏တပည့်သားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သပ္ပုရိသာ
 တိ၊ သပ္ပုရိသာတို့ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်
 မှန်၏။ တေ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့သည်၊ လောကုတ္တရာဂုဏေလောကေန
 လောကုတ္တရာဂုဏ်တို့နှင့် ဟူ၍ခြင်းကြောင့်၊ သောဘဏာ။ တင့်လယ်ကုန်
 သော၊ ဝုရိသာ၊ ယောကျ်ားတို့လည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သပ္ပုရိသာ၊
 သပ္ပုရိသမည်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဧတေ၊ ထိုဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝကတို့ကို၊ နေဓာဝိ၊ နှစ်ပါးအပြား
 ဖြင့်လည်း၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဗုဒ္ဓါပိ၊
 ဘုရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါပိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဗုဒ္ဓသာဝကာပိ၊ ဘုရားတပည့်သားတို့သည်လည်းကောင်း၊ အရိ
 ယာစ၊ အရိယာလည်းမည်ကုန်၏။ သပ္ပုရိသာစ၊ သပ္ပုရိသလည်းမည်ကုန်၏
 ယတာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ယောဝေ
 ကတညူကတဝေဒိမိရော၊ ကလျာဏမိတ္တောဒဋ္ဌဘတ္တိစဟောတိ၊ နုက္ခိတသာ
 သက္ကစ္စံကရောတိကိစ္စံ၊ တထာဝိဓံသပ္ပုရိသံ ဝေန္တိတိ။ ယောဝေကတညူ
 ကတဝေဒိမိရော၊ ကလျာဏမိတ္တောဒဋ္ဌဘတ္တိစဟောတိ၊ နုက္ခိတသာသက္ကစ္စံ
 ကရောတိကိစ္စံ၊ တထာဝိဓံသပ္ပုရိသံဝေန္တိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊
 မိရော၊ ပညာရှိသော၊ ယောဝုပ္ပဿော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေ၊ ခင်စစ်၊
 ကတညူပြုအပ်သောကိစ္စကိုသိတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ကတဝေဒိ၊ ထိုပြု
 အပ်သောကိစ္စကို ထင်စွာပြုလေ့ရှိ၏။ ကလျာဏမိတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်း

ကောင်းလည်းရှိ၏။ ဒဋ္ဌဘတ္တိဝ။ အဝစ္စပသာဒကိုရသဖြင့် ဖြစ်သောဆည်းကပ်ခြင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတီးဖြစ်၏။ ဒုက္ခိယဿ။ သံသရာ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်း၏။ ကိစ္စံမဂ်ဖိုလ်ရကြောင်းဖြစ်သောကိစ္စကို၊ သက္ကစ္စံရိုသေစွာ၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တထာပိဓံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သပ္ပုရိသံ၊ သပ္ပုရိသဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ကဿာဏမိတ္တောဒဋ္ဌဘတ္တိဝဟောတိ၊ ကဿာဏမိတ္တောဒဋ္ဌဘတ္တိဝဟောတိဟူသော၊ မိတ္တောဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောနှစ်ပုဒ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓသာဝကော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏သာဝကကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ကတညတာဒိဟိ၊ ကတညတာအစ ရှိသည်တို့ဖြင့်၊ မစ္စေကဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓါ၊ မစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဘုရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယောပုဗ္ဗေနေ၊ အကြင်အန္ဓပုဗ္ဗဇဉ်သည်၊ တေသံအရိယာနံ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အဒဿာနာပိယော၊ မြင်လေ့မရှိ၊ ဒဿနေ၊ မြင်ခြင်း၌၊ နမအာရုကာရိ၊ ကောင်းစွာပြုလေ့မရှိ၊ ယောပုဗ္ဗေနေ၊ ထိုအန္ဓပုဗ္ဗဇဉ်ကို၊ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ အဒဿာပိတိ၊ အဒဿာပိဟူ၍၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ သောစ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ စက္ခုနာ၊ ပဿာဒစက္ခုဖြင့်၊ အဒဿာပိ၊ မြင်လေ့မရှိသောပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်၊ အဒဿာပိ၊ မြင်လေ့မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုပိဓောနှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်၊ အဒဿာပိ၊ မြင်လေ့မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဣမ၊ ဤအရိယာနံအဒဿာပိဟူသောဝါကျ၌၊ အမိပ္ပေတော၊ လိုအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ဓံသစက္ခုနာဝါ၊ ဓံသစက္ခုဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာဝါ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရိယာ၊ အရိယာတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌာဝါ၊ မြင်အပ်ကုန်သော သူတို့သည်လည်း။ အဒိဋ္ဌာဝ၊ မြင်အပ်ကုန်သည် မမည်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကသ္မော၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ တေသံစက္ခုနံ၊ ထိုဓံသစက္ခု ဒိဗ္ဗစက္ခုတို့၏။ ဝဏ္ဏမတ္တဂ္ဂဟဏတောစ၊ ချပါရုံမျှကို ယူတတ်သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ နအရိဟ ဘာဝဂေါစရတောစ၊ အရိယာ၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်သောမဂ်ဖိုလ်ဟူသော အာရုံမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အဒိဋ္ဌာဝ၊ မြင်အပ်ကုန်သည်မမည်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ သောဏာပိတိ၊ လာဒပေသာပိ၊ မြေခွေးတောခွေးအစရှိသောသတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ စက္ခုနာဓံသစက္ခုဖြင့်၊ အရိယော၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ မဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏။ တေ၊

၂၂

ထိုမြေခွေးတောခွေးအစရှိသည်တို့သည်၊ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊
 ဒဿာဝိနော၊ မြင်လေ့ရှိကုန်သည်၊ နစဟောန္တိ၊ ဖြစ်သည်၊ မဖြစ်ကုန်၊ တကြ
 ဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ဣဒံ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း၊ ကိရ
 အဆင့်စကားကြားဘူးသည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ဗိတ္တလပဗ္ဗတဝါသိနော၊ ဗိတ္တလ
 တောင်၌နေလေ့ရှိသော၊ ဝိဏာသဝတ္ထေရဿ၊ ရဟန္တာမထေရ်၏၊ ဥပဋ္ဌာ
 ကော၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော၊ ဂုဗ္ဗပဗ္ဗဇိတော၊ ကြီးပြီးမှရဟန်းပြုသောသူ
 သည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ထေရေန၊ မထေရ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝိဏ္ဏာယ၊
 ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရိတွာ၊ လှည့်လည်ပြီး၍၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ ပတ္တစိဝရံ၊
 သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝိဋ္ဌိတော၊ နောက်၌ နောက်၌၊ အာ
 ဂန္ထန္တော၊ လိုက်သည်ရှိသော်၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အရိယာနာမ၊ အရိယာတို့
 မည်သည်ကား၊ ကိဒိဿ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ပုန္နိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဣဓ၊
 ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော၊ မဟလ္လကော၊ ကြီးပြီးမှ ရဟန်း
 ပြုသောသူသည်၊ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့၏၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝတ္ထပဗ္ဗိပတ္တိံ၊ ဝတ်အကျင့်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သဟစရန္တော
 ဝိ၊ တကွသွားသော်လည်း၊ အရိယေ၊ အရိယာတို့ကို၊ နေဝဇာနာတိ၊ မထိသည်
 သာလျှင်တည်း၊ အာဂုဿော၊ ငါ့ရှင်၊ အရိယာ၊ အရိယာတို့သည်၊ ဧဝံ ဒုဇ္ဇာနာ၊
 ဤသို့သိနိုင်ခဲ့ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပုဂ္ဂိုလ်တပါးကို
 ညွှန်းသဖြင့်မိမိသို့ ဆောင်သည်ကိုပြု၍၊ ဂုတ္တဝိ၊ ဆိုအပ်သော်လည်း၊ သော၊
 ထိုကြီးပြီးမှရဟန်းပြုသောသူသည်၊ နေဝအညာသိ၊ မထိ၊ တသွားထိုကြောင့်
 စက္ခုနာ၊ မံသစက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်၊ ဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းသည်၊ နဒဿနံ၊ မြင်ခြင်း
 မမည်၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ ဒဿနမေဝ၊ မြင်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဒဿနံ၊
 မြင်ခြင်းမည်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော် မူသနည်းဟူမူ
 ကား၊ ကိံတေဝတ္ထလိဇ္ဈမိနာပူတိ ကာယေနဒိဇ္ဈေန၊ ယောခေါ ဝတ္ထလိဇ္ဈ
 ပဿတိ၊ သောမံပဿတိတိ၊ ကိံတေဝတ္ထလိဇ္ဈမိ နာပူတိကာယေနဒိဇ္ဈေန၊
 ယောခေါဝတ္ထလိဇ္ဈပဿတိ၊ သောမံပဿတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊
 ဝတ္ထလိ၊ ဝတ္ထလိ၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ ဒိဇ္ဈေန၊ မြင်အပ်သော၊ မေ၊ ငါဘုရား
 ၏၊ ဇ္ဈမိနာပူတိကာယေန၊ ဤအကောင်ပုပ်ဖြင့်၊ တေ၊ တင်အား၊ ကိံ၊ အဘယ်
 အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဝတ္ထလိ၊ ဝတ္ထလိ၊ ယောခေါ၊ အကြင်သူသည်၊ ဇ္ဈေ၊ တရားကို၊
 ပဿတိ၊ မြင်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ မံ၊ ငါဘုရားကို၊ ပဿတိ၊ မြင်သည်မည်
 ၏၊ တသွားထိုကြောင့်၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ ပဿန္တေဝိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့

ကိုမြင်သော်လည်း၊ ဥာဏာနု၊ ဉာဏ်ဖြင့်၊ အရိယေဟိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်သော၊ အနိစ္စာဒိဏက္ခဏံ၊ အနိစ္စအစရှိသောလက္ခဏာရေး
ကို၊ အပဿန္တော၊ မမြင်သောသူသည်လည်းကောင်း၊ အရိယာမိဂတံ၊ အရိ
ယာတို့သည်မှအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ သောကုတ္တရာတရားကို၊ အနိဂစ္ဆန္တော၊
မရသောသူသည်လည်းကောင်း၊ အရိယကရဓမ္မာနုပ္ပ၊ အရိယာ၏ အဖြစ်ကို
ပြုတတ်ကုန်သောအနိစ္စာနုပဿနာအစရှိကုန်သောအနုပဿနာတို့၏လည်း
ကောင်း၊ အရိယ ဘာဝသော၊ အရိယာတို့၏ အဖြစ်၏ လည်းကောင်း၊
အဒိဋ္ဌတ္တာ၊ မမြင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့ကို၊
အဒဿာဝိ၊ မြင်လေ့မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အရိယဓမ္မဿ
အကောရိဒေါတိ၊ အရိယဓမ္မဿအကောရိဒေါဟူသည်ကား၊ သတိပဋ္ဌာနာဒိ
ဘောဒေ၊ သတိပဋ္ဌာန်အစရှိသည်အပြားရှိသော၊ အရိယဓမ္မေ၊ သောကုတ္တရာ
တရားကိုးပါးဟုဆိုအပ်သော အရိယဓမ္မေ၊ အကုသလော၊ မလိမ္မာ၊ အရိယ
ဓမ္မေအဝိနိတော တိဇ္ဈေပန၊ အရိယဓမ္မေအဝိနိတောဟူသော ဤဝါကုန္တ
ကား၊ ဝိနယောနာမ၊ ဝိနည်းမည်သည်ကား၊ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊
ဇ္ဈေ၊ ဤနှစ်ပါးသောဝိနည်းတို့တွင်၊ ဧကမေကော၊ တပါးတပါးသော ဝိနည်း
သည်၊ ပဉ္စစာပဉ္စဝိဓော၊ ငါးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထဿ၊ ထိုငါး
ပါးအပြားရှိသောဝိနည်း၏၊ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ အယံ၊ ဤပုထု
ဇဉ်ကို၊ အဝိနိတောတိ၊ အဝိနိတောဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊
မှန်၏၊ သံဝရဝိနယော၊ သံဝရဝိနည်း လည်းကောင်း၊ ပဟာနု ဝိနယော၊
ပဟာနုဝိနည်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယံဝိနယော၊ ဤဝိနည်းသည်၊
ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြား ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊
ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ဇ္ဈေဝိနယေဝိ၊ ဤဝိနည်း၌လည်း၊ ဧကမေ
ကော၊ တခုထခုသော၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းသည်၊ ပဉ္စစာ၊ ငါးပါး အပြားဖြင့်၊
ဘိဇ္ဇတိ၊ ပြား၏၊ ဟိဝိက္ခာရေမိ၊ ထိုစကားကို ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့၊ သံဝရဝိနယော
ဝိ၊ သံဝရဝိနည်း သည်လည်း၊ သီလသံဝရော၊ သီလသံဝရဝိနည်းလည်း
ကောင်း၊ သတိသံဝရော၊ သတိသံဝရ ဝိနည်း လည်းကောင်း၊ ဉာဏ
သံဝရော၊ ဉာဏသံဝရဝိနည်း လည်းကောင်း၊ ခန္တိသံဝရော၊ ခန္တိသံဝရ
ဝိနည်းလည်းကောင်း၊ ဝီရိယသံဝရော၊ ဝီရိယသံဝရဝိနည်း လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဝိဓော၊ ငါးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဟာနုဝိန
ယောဝိ၊ ပဟာနုဝိနည်းသည်လည်း၊ တဒင်္ဂပ္ပဟာနံ၊ တဒင်္ဂပဟာနံ လည်း
ကောင်း၊ ဝိက္ခန္တနုပ္ပဟာနံ၊ ဝိက္ခန္တနုပ္ပဟာနံလည်းကောင်း၊ သမုဇ္ဈေဒပ္ပဟာနံ၊

သရဏ္ဏဒပဟာနံလည်းကောင်း၊ ပဋိပ္ပသဒ္ဓိပ္ပဟာနံ၊ ပဋိပ္ပသဒ္ဓိပဟာနံလည်း
ကောင်း၊ နိဿရဏပ္ပဟာနံ၊ နိဿရဏပ္ပဟာနံလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပဉ္စဝိသေ၊ ငါးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးကုန်သော
သံဝရပိနည်းတို့တွင်၊ ဣမိနာပါတိမောက္ခသံဝရေန ဥပေတောဟောတိသရ
ပေတောတိတ္ထေ၊ ဣမိနာပါတိမောက္ခသံဝရေန ဥပေတောဟောတိ သရပေ
တောဟူသောဤဝါကျ၌၊ အာဂတော၊ လာသော၊ အယံသံဝရော၊ ဤစောင့်
စည်းခြင်းသည်၊ သိသသံဝရော၊ သိသသံဝရမည်၏၊ ဣမိနာပါတိမောက္ခသံ
ဝရေန၊ ဤပါတိမောက္ခသံဝရနှင့်၊ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သရပေတော၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရက္ခတိစက္ခုန္ဒြိယံ
စက္ခုန္ဒြိယေ သံဝရံအာပဇ္ဇတိတိတ္ထေ၊ ရက္ခတိစက္ခုန္ဒြိယံစက္ခုန္ဒြိယေသံဝရံ
အာပဇ္ဇတိ ဟူသော ဤဝါကျ၌၊ အာဂတော၊ လာသော၊ အယံသံဝရော၊
ဤစောင့်စည်းခြင်းသည်၊ သတိသံဝရော၊ သတိသံဝရမည်၏၊ စက္ခုန္ဒြိယံ၊
စက္ခုန္ဒြေကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏၊ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ စက္ခုန္ဒြေ၌၊ သံဝရံ၊ စောင့်စည်း
ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ယာနိသောတာနိဇောကသ္မိံ၊ အဇိတာတိ
ဘဂဝါ၊ သတိတေသံနိဝါရဏံ၊ သောတာနံသံဝရံဖြူမိ၊ ပညာယောစောရိမိယျာရေဟူသော
ဝိမိယျာရေတိတ္ထေ၊ ယာနိသော တာနိဇောကသ္မိံ၊ အဇိတာတိဘဂဝါ၊ သတိ
တေသံနိဝါရဏံ၊ သောတာနံသံဝရံဖြူမိ၊ ပညာယောစောရိမိယျာရေဟူသော
ပါဠိရပ်၌၊ အာဂတော၊ လာသော၊ သံဝရော၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်၊ ဥပေတ
သံဝရော၊ ဥပေတသံဝရမည်၏၊ အဇိတ၊ အဇိတ၊ ဇောကသ္မိံ၊ ဇောက၌၊
ယာနိသောတာနိ၊ အကြင်သောတတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တေသံသောတာနံ၊
ထိုသောတတို့ကို၊ နိဝါရဏံ၊ မြစ်ခြင်းကို၊ သတိသတိယာ၊ သတိဖြင့်၊ သော
တာနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောသောတတို့ကို၊ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းကို
ဖြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧကေသောတေ၊ ထိုကိလေသာတည်း ဟူသော
အယဉ်တို့ကို၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဝိမိယျာရေ၊ ပိတ်ရာ၏၊ ခမောဟောတိ
သိတဿဥဏ္ဍဿာတိတ္ထေ၊ ခမောဟောတိ သိတဿဥဏ္ဍဿ ဟူသော
ပါဠိရပ်၌၊ အာဂတော၊ လာသော၊ အယံသံဝရော၊ ဤစောင့်စည်းခြင်းသည်၊
ခန္တိသံဝရော၊ ခန္တိသံဝရမည်၏၊ သိတဿ၊ အံချမ်းကို၊ ဥဏ္ဍဿ၊ အပူကို၊
ခမော၊ သည်းခံခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပ္ပန္နံကာမဝိတက္ကံနာမိဝါသေတိ
တိတ္ထေ၊ ဥပ္ပန္နံကာမဝိတက္ကံနာမိဝါသေတိဟူသောပါဠိရပ်၌၊ အာဂတော၊ လာ
သော၊ အယံသံဝရော၊ ဤစောင့်စည်းခြင်းသည်၊ ဝိရိယသံဝရော၊ ဝိရိယ

၀၀၀

သံဝရမည်၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကာမဝိတက်ကို။ နာမိဝါသေ
တိ၊ သည်းမခံ၊ သဗ္ဗောဓိစ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ အယံသံဝရော၊ ဤစောင့်
စည်းခြင်းကို။ ယထာသကံ၊ မိမိတို့၏ဥစ္စာအားလျော်စွာ၊ သံဝရိတဗ္ဗာနဉ္စ၊
ဝိတ်ဆိုအပ်သည့်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိနေတဗ္ဗာနဉ္စ၊ ပယ်ဖျောက်အပ်
သည့်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကာယဒုစ္စရိတာဒိနံ၊ ကာယဒုစရိုက်အစရှိသည်
တို့ကို၊ သံဝရဏတော၊ ဝိတ်ဆိုခြင်းကြောင့်၊ သံဝရောတိ၊ သံဝရဟူ၍
လည်းကောင်း၊ ဝိနယနတော၊ ပယ်ဖျောက်တတ်သောကြောင့်၊ ဝိနယောတိ
ဝိနယမည်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦး
စွာ၊ သံဝရဝိနယော၊ သံဝရဝိနယသည်၊ ပဉ္စဓာ၊ ငါးပါးအပြားအားဖြင့်၊
တိန္ဒြတိ၊ ပြား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အယံ
သံဝရော၊ ဤသံဝရသည်၊ နာမဓူပပရိစ္ဆေဒါဒိသု၊ နာမ်ရုပ်ကိုပိုင်းခြားခြင်း
အစရှိကုန်သော၊ ဝိပဿနာဉ္စာဏေသု၊ ဝိပဿနာဉ္စာဏ်တို့နှင့်၊ ပဋိပက္ခတာ
ဝတော၊ ဆန့်ကျင်တက်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိပါလောကေနေဝ၊ ဆီမီးရောင်
ဖြင့်သာလျှင်၊ တမဿ၊ အရိက်၏၊ မဟာနံ၊ ပျောက်ခြင်းကဲ့သို့၊ တေန
တေနဝိပဿနာ ဉ္စာဏေန၊ ထိုထိုသို့သော ဝိပဿနာ ဉ္စာဏ်ဖြင့်၊ တဿ
တဿအနတ္တဿ၊ ထိုထိုသို့သောအကျိုးမဲ့ကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒ္ဓဉ္စာဏံ၊ ဤဉ္စာဏ်သည်သေယူထား ကာတမံ၊
အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ နာမဓူပဝတ္ထာနေန၊ နာမ်ရုပ်ကိုပိုင်းခြားခြင်းဖြင့်၊
သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ပစ္စယပရိဂ္ဂဟန၊ နာမ်ရုပ်တို့၏အကြောင်းကိုသိမ်းဆည်းသောအစွမ်းဖြင့်
ဖြစ်သောဉ္စာဏ်ဖြင့်၊ အဟေတုဝိသမဟေတုဒိဋ္ဌိနံ၊ အကြောင်းကင်း၍သတ္တ
ဝါတို့၏ညစ်ညူးခြင်း စင်ကြယ်ခြင်းသည်ဖြစ်၏ အစရှိသောနည်းဖြင့်ဖြစ်
သော အဟေတုကဒိဋ္ဌိ ဣဿယုရိသ မစာပတိ မကတိ အနုကာယအစရှိ
သည်တို့ဖြင့်လောကသုညဖြစ်လည်းဖြစ်၏ နစ်လည်းနစ်၏ ဟူသောဝိသမ
ဟေတုဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသေဝ၊ ထို
ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉ္စာဏ်သည်သာလျှင်၊ အပရဘာဂေန၊ နောက်အတို့ကာလ
ဖြစ်သော၊ ကင်္ခါဝိတရဏေန၊ နာမ်ရုပ်တို့ အဝိဇ္ဇာတဏှာကံ အစရှိသော
အကြောင်းတို့ကိုသိမ်းဆည်း၍ ဝိစိကိစ္ဆာကိုဖျက်ဆီးသည်၏ အစွမ်းအား
ဖြင့်ဖြစ်သောဉ္စာဏ်ဖြင့်၊ ကထံ ကထိ ဘာဝဿ၊ တဆွဲခြောက်ပါးသော
အရာဌာနတို့၌ယုံမှားသောအားဖြင့်ဖြစ်သောဝိစိကိစ္ဆာကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဿပသမ္ပသနေန၊ တဆွဲတပါးသော ဌာနတို့၌ဖြစ်

သောခန္ဓာပဉ္စကကို ပေါင်းရုံး၍ သုံးသပ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော
 ဉာဏ်ဖြင့်၊ အဟံမမာတိ ဂါဟဿ။ ငါငါ၏ ဥစ္စာဟု စွဲလမ်းသော မိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိကို၊ ပဟာနံ၊ ပယံခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဝဝတ္ထာနေန၊
 မဂ်ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို ဆုံးဖြတ်သော ဉာဏ်ဖြင့်၊ အမဂ္ဂေ၊ မဂ်
 မဟုတ်သည်၌၊ မဂ္ဂသညာယ။ မဂ်ဟူသောအမှတ်သညာကို၊ ပဟာနံ၊ ပယံ
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဒယဒဿနေန၊ အဖြစ်ကို မြင်သည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်ဖြစ်သောဉာဏ်ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓေဒဒိဋ္ဌိယာ၊ ဥဒ္ဓေဒဒိဋ္ဌိကို၊ ပဟာနံ၊ ပယံခြင်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝယဒဿနေန၊ သင်္ခါရတို့၏ ပျက်ခြင်းကိုရှုသော
 အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သောဉာဏ်ဖြင့်၊ သဿတဒိဋ္ဌိယာ၊ သဿတဒိဋ္ဌိကို၊
 ပဟာနံ၊ ပယံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘယဒဿနေန၊ သင်္ခါရတို့ကို
 တေးဟုရှုသောအစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သောဉာဏ်ဖြင့်၊ ဘဘယေ။ အလုံးစုံသော
 သင်္ခါရတို့၏တည်ရာဖြစ်သောခန္ဓာပဉ္စက၌၊ အဘယသညာယ။ တေးမရှိ
 တေးကင်း၏ဟုဖြစ်သောသညာကို၊ ပဟာနံ၊ ပယံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ အာဒိနဝဒဿနေန၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့၌အပြစ်ဟုရှုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်
 ဖြစ်သောဉာဏ်ဖြင့်၊ အဿာဒသညာယ။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါးတို့၌သဘယာ
 သောအစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သောသညာကို၊ ပဟာနံ၊ ပယံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာယ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့၌ငြီးငွေ့သောအစွမ်းအားဖြင့်
 ဖြစ်သောဉာဏ်ဖြင့်၊ အဘိရုတိသညာယ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၌လွန်စွာငွေ့ငေ့လျော်
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သောသညာကို၊ ပဟာနံ၊ ပယံခြင်းသည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မိတုကမျတာဉာဏေန၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့မှလွတ်လိုသောအစွမ်း
 အားဖြင့်ဖြစ်သောဉာဏ်ဖြင့်၊ အဓမ္မိတုကမျတာယ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့မှမလွတ်
 လိုသည်၏ အဖြစ်ဟူသောသညာကို၊ ပဟာနံ၊ ပယံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဥပေက္ခာဉာဏေန၊ သင်္ခါရတို့၌ သစ်လျှော့သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်
 ဖြစ်သောဉာဏ်ဖြင့်၊ အညာဏုပေက္ခာယ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၌မသိသောအဓိဇ္ဇာ
 မောဟဟူသောအညာဏုပေက္ခာကို၊ ပဟာနံ၊ ပယံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ အနုလောမေန။ အနုလောမဉာဏ်ဖြင့်၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိယံ၊ ပစ္စိစ္စသရပ္ပာဒ်၌
 ဖုံလွှမ်းတတ်သောမောဟကို၊ ပဟာနံ၊ ပယံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 နိဗ္ဗာနေစ၊ နိဗ္ဗာန်၌လည်း၊ ပစ္စိလောမဘာဝဿ။ ပစ္စိလောမအဖြစ်ကို၊ ပဟာနံ
 ပယံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂေါတြိတုနာ၊ ဂေါတြိတုဉာဏ်ဖြင့်၊ သင်္ခါရ
 နိမိတ္တဂါဟဿ၊ သင်္ခါရနိမိတ်ဟူသောအာရုံကိုစွဲလမ်းတတ်သောကိလေ
 သာကို၊ ယံပဟာနံ၊ အကြင်ပယံခြင်းသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဧတံပဟာနံ၊ ထိုပယံ

ခြင်းသည်၊ တဒဂ်ပ္ပဟာနံနာမ၊ တဒဂ်ပဟာနံမည်၏။ ဥပစာရပ္ပနာဘောဒေန၊
 ဥပစာရအပ္ပနာအပြားရှိသော၊ သမာဓိနာ၊ သမာဓိဖြင့်၊ ပဝတ္တိတာဝနီဝါရဏ-
 တော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော ထိုးကျင့်ခြင်းကိုမြစ်တတ်သောကြောင့်၊
 စာရပ္ပဟာရေန၊ အိုးဖြင့်ခတ်ခြင်းဖြင့် ဥဒကဝိဇ္ဇာ၊ ရေပြင်၌၊ သေဝါလဿ၊
 မှော်၏၊ ပဟာနံဣဝ၊ ပျောက်ခြင်းကဲ့သို့၊ တေသံတေသံနီဝရဏာဒိဓမ္မာနံ၊
 ထိုသို့သို့သော နီဝရဏအစရှိကုန်သော ဆန့်ကျင်ဘက်တရားတို့၏၊ ယံ
 ပဟာနံ၊ အကြင်ပယ်ခြင်းပျောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတံပဟာနံ၊
 ထိုပယ်ခြင်းသည်။ ဝိက္ခမ္ဘနပ္ပဟာနံနာမ၊ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာနံမည်၏။ စတုန္ဒအရိ-
 ယမဂ္ဂါနံ၊ ဆေးပါးကုန်သောအရိယာမဂ်တို့၏။ ဘာဝိတ္ထာ၊ ပွားစေအပ်ပြီး
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တံတံမဂ္ဂဝတော၊ ထိုထိုသို့သော မဂ်နှင့်ပြည့်စုံ
 သောမဂ္ဂဋ္ဌာန်ဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တာနော၊ သန္တာန်၌၊ ဗိဗ္ဗိတတာနံ၊
 မိစ္ဆာဗိဗ္ဗိတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဓိနာန-
 ယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဂုတ္တဿ၊ ဟောတေသံမူအပ်သော၊ သရ-
 ဒယသက္ခိကဿ၊ လောဘဟူသော သရဒယသစ္စာ၏ အပင်းဖြစ်သော၊
 ကိလေသ ဂဏဿ၊ သရဒယသစ္စာ၌ ဖြစ်သောလောဘနှင့် တက္ကသော
 ကိလေသာအပေါင်း၏။ အစ္စန္တံ၊ စင်စစ်၊ အပ္ပဝတ္တိဘာဝေန၊ တာဝန်မဖြစ်
 ခြင်းသို့ ရောက်စေသဖြင့်၊ ယံပဟာနံ၊ အကြင်ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣဒံပဟာနံ၊ ဤပယ်ခြင်းသည်။ သရက္ခေဒပ္ပဟာနံနာမ၊ သရက္ခေဒ-
 ပဟာနံမည်၏။ ပထက္ကဏေ၊ ဖိုလ်စက၌၊ ကိလေသသနံ၊ ကိလေသာတို့
 ၏၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓတ္တံ၊ ပြင်သက်သည်၏အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ယံပနပဟာနံ၊
 အကြင်ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတံပဟာနံ၊ ထိုပယ်ခြင်းသည်၊
 ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိပ္ပဟာနံနာမ၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိပဟာနံမည်၏။ သဗ္ဗသင်္ခတ နိဿရတ္တာ၊
 အလုံးစုံသော သင်္ခတ တရားတို့မှ အသီးထုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ပဟိန သဗ္ဗ သင်္ခတံ၊ ကင်းသော အလုံးစုံသော သင်္ခတ သဘောရှိသော၊
 ယံနိဗ္ဗာနံ၊ အကြင် နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်၊
 နိဿရဏပ္ပဟာနံနာမ၊ နိဿရဏ ပဟာနံမည်၏။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ အလုံးစုံသည်၊
 ဖြစ်သော၊ ဧတံပဟာနံ၊ ထိုပယ်ခြင်းသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ စာ-
 ဂတ္ထေန၊ စွန့်တတ်သော သဘောရှိသောကြောင့်၊ ပဟာနံ၊ ပဟာနံမည်၏။
 ဝိနယနဋ္ဌေန၊ ပျောက်တတ်သောသဘောရှိသောကြောင့်၊ ဝိနယော၊ ဝိနယ
 မည်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဟာနဝိနယောတိ၊ ပဟာနဝိနယဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တံတံပဟာနတောပိ၊ ထိုထိုသို့သောဆန့်ကျင်

၈

ဘက်တရားကိုကိုပယ်တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ တသထသထသရိန
ယသ၊ ထိုထိုသို့သောရိနည်း၏၊ သန္တတတေဝိ၊ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤရိနည်းကို၊ ပဟာနရိနယောတိ၊ ပဟာနရိနယဟူ၍၊
ဂုဏ္ဍတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဟာနရိနယောတိ၊ ပဟာနရိနည်းသည်လည်း၊
ပဉ္စဓာ၊ ငါးပါးအပြားအားဖြင့်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပြား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ တဗ္ဗေ၊
ထိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အယံရိနယော၊ ဤရိနည်း
သည်၊ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ခုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ပောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ တဗ္ဗေ၊ အပြားအားဖြင့်လည်း၊ ဒသဝိဓော၊ ဆယ်ပါးအပြား
ရှိသည်၊ ပောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိန္နသံဝရတ္တဝေ၊ ပျက်သောသံဝရရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဟာတဗ္ဗသ၊ ပယ်အပ်သော ဆန့်ကျင်
ဘက်တရားအပေါင်း၏၊ အပ္ပဟိနတ္တဝေ၊ မပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း၊ အသုဘ ဝတော၊ ပရိယတ္တိ အဓိကမ သုတ မရှိသော၊
တေသသုထုန္တနသ၊ ထိုသုထုဇဉ်အား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
တသ၊ ထိုသံဝရရိနည်းပဟာနရိနည်း၏၊ တသ္မာအဘာဝတော၊ ထိုသို့မရှိ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အယံသုထုန္တနော၊ ဤသုထုဇဉ်ကို၊ အဝိနိတောတိ၊
အဝိနိတဟူ၍၊ ဂုဏ္ဍတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ သပ္ပုရိ
သာနံအဒယသဝိသပ္ပုရိသဓမ္မသ၊ အကောဝိဒေါသပ္ပုရိသဓမ္မအဝိနိတော
တိတ္ထောဝိ၊ သပ္ပုရိသာနံ အဒယသဝိသပ္ပုရိသဓမ္မသအကောဝိဒေါသပ္ပုရိ
သဓမ္မ အဝိနိတောဟူသော ဤဝါကျ၌လည်း၊ သေနယော၊ ဤအရိယာ
နံအဒယသဝိဟူသောဝုရိ၌ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗေ၊ ဖြတ်အပ်၏၊
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသောစကားရပ်သည်၊ အတ္ထတော၊ အနက်
အားဖြင့်၊ နိန္ဒာနာကရတံ၊ အထူးမရှိ၊ ယထာဟ၊ ထုရားအတယ်ကဲ့သို့ဟော
တော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ယေဝတေအရိယာ၊ တေဝတေသပ္ပုရိသာ၊ ယေဝ
တေသပ္ပုရိသာ၊ တေဝတေအရိယာ၊ ယောဇေသောအရိယာနံဓမ္မော၊ သောဇေ
သောသပ္ပုရိသာနံဓမ္မော၊ ယောဇေသောသပ္ပုရိသာနံဓမ္မော၊ သော ဇေသော
အရိယာနံဓမ္မော၊ ယေဝတေအရိယာနံဝိနယာ၊ တေဝတေသပ္ပုရိသာနံဝိနယာ
ယေဝတေသပ္ပုရိသာနံဝိနယာ၊ တေဝတေအရိယာနံဝိနယာ၊ အရိယေတိဝါ
သပ္ပုရိသေတိဝါ အရိယ ဓမ္မေတိဝါ သပ္ပုရိသဓမ္မေတိဝါ အရိယ ဝိနယေ
တိဝါ သပ္ပုရိသဝိနယေတိဝါ ဇေသေသေဇကေဇကေတ္ထေသမေ သမတာဂေ
တဇ္ဇာတေတညေဝါတိ၊ ယေဝတေအရိယာ၊ တေဝတေသပ္ပုရိသာ၊ ယေဝတေ
သပ္ပုရိသာ၊ တေဝတေအရိယာ၊ ယောဇေသော အရိယာနံဓမ္မော၊ သောဇေ

သောသပ္ပုရိသာနံဓမ္မော၊ ယောဇေသောသပ္ပုရိသာနံဓမ္မော၊ သောဇေသော
အရိယာနံဓမ္မော၊ ယေဝတေအရိယာနံဝိနယာ၊ တေဝတေသပ္ပုရိသာနံဝိန
ယာ၊ ယေဝတေသပ္ပုရိသာနံဝိနယာ။ တေဝတေအရိယာနံဝိနယာ၊ အရိယေ
တိဝါသပ္ပုရိသေတိဝါအရိယဓမ္မေတိဝါသပ္ပုရိသဓမ္မေတိဝါအရိယဝိနယေ
တိဝါသပ္ပုရိသ ဝိနယေတိဝါ ဇေသေသေဇေကေ ကေတ္ထေသမေသမတာ ဂေ
တဇ္ဇာတေတညေဝဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး ယေဝတေအရိယာ၊ အ
ကြင်အရိယာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဝတေ၊ ထိုအရိယာတို့သည်ပင်
လျှင်၊ သပ္ပုရိသာ၊ သပ္ပုရိသမည်ကုန်၏။ ယေဝတေသပ္ပုရိသာ၊ အကြင်သူ
တော်ကောင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဝတေသပ္ပုရိသာ၊ ထိုသူတော်
ကောင်းတို့သည်။ အရိယာ၊ အရိယာမည်ကုန်၏။ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့
၏၊ ယောဇေသောဓမ္မော၊ အကြင်ယောက္ခရာတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော
ဇေသောဓမ္မော၊ ထိုယောက္ခရာတရားသည်၊ သပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်
ကောင်းတို့၏၊ ဓမ္မော၊ တရားမည်၏။ သပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။
ယောဇေသောဓမ္မော၊ အကြင်ယောက္ခရာတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော
ဇေသောဓမ္မော၊ ထိုယောက္ခရာတရားသည်၊ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့၏၊
ဓမ္မော၊ တရားမည်၏။ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့၏၊ ယေဝတေဝိနယာ၊ အကြင်
ဝိနည်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဝတေဝိနယာ၊ ထိုဝိနည်းတို့သည်၊
သပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ဝိနယာ၊ ဝိနည်းမည်ကုန်၏။ သပ္ပုရိသာ
နံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ယေဝတေဝိနယာ၊ အကြင်ဝိနည်းတို့သည်၊ သန္တိ၊
ရှိကုန်၏။ တေဝတေဝိနယာ၊ ထိုဝိနည်းတို့သည်။ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့၏၊
ဝိနယာ၊ ဝိနည်းမည်ကုန်၏။ အရိယေအရိယေတိဝါ၊ အရိယာဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ သပ္ပုရိသေ သပ္ပုရိသေတိဝါ၊ သူတော်ကောင်းဟူ၍ လည်း
ကောင်း၊ အရိယဓမ္မေအရိယဓမ္မေတိဝါ၊ အရိယာတို့၏တရားဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ သပ္ပုရိသေသပ္ပုရိသဓမ္မေတိဝါ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏တရား
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အရိယဝိနယေ အရိယဝိနယေတိဝါ၊ အရိယာတို့၏
ဝိနည်းဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သပ္ပုရိသဝိနယေ သပ္ပုရိသ ဝိနယေတိဝါ၊
သူတော်ကောင်းတို့၏ဝိနည်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဇေသေသေဇေသောဇေသော
ဝ၊ ထိုအလိုရှိသည်တူသောအနက်ရှိသည်သာတည်း၊ ဇေကေဇေကော၊ တူ၏၊
ကေတ္ထေကေတ္ထော၊ တူသောအနက်ရှိ၏။ သမေသမော၊ ရှု၏။ သမတာဂေ
သမတာဂေါ၊ ရှုသောအတို့ရှိ၏။ တဇ္ဇာတေတဇ္ဇာတော၊ ထိုသပ္ပုရိသဟူ
သည်အရိယာသဘောရှိ၏။ တညေဝတံဇေသတာဂေါ၊ ထိုအရိယာဟူသည်

သဗ္ဗုရိသသဘောရှိသည်သာလျှင်ထည်း။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊
 ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗဓမ္မမူလပရိယာယံဝေါဘိက္ခဝေဒေသိဿာမိတိ။
 သဗ္ဗဓမ္မမူလပရိယာယံဝေါဘိက္ခဝေဒေသိဿာမိဟူ၍။ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်
 မူပြီး၍၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ အဒေသေတွာဝ၊ မဟောမူ၍သာလျှင်၊ ဣ
 ဘိက္ခဝေ အသုတဝါပုထုဇ္ဇနောအရိယာနံ အဒဿာဝိတိ။ ဣဘိက္ခဝေ
 အသုတဝါပုထုဇ္ဇနောအရိယာနံအဒဿာဝိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုထုဇ္ဇနံ၊ ပုထု
 ဇဉ်ကို။ နိဇ္ဈိသိ၊ ညွှန်ပြတော်မူသနည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ၊ အ
 မေးတည်း။ ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာနာယ၊ ပုဂ္ဂိုလ်လျှင်တည်ရာရှိသော၊ ဓမ္မဒေသနာယ
 တရားဟောခြင်းဖြင့်။ တံအတ္ထံ၊ ထိုသဗ္ဗဓမ္မမူလပရိယာယသုတ်၏အနက်
 ကို။ အာဝိကာတံ၊ ထင်စွာပြုခြင်းငှါ။ နိဇ္ဈိသိ၊ ညွှန်ပြတော်မူ၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊
 ထိုစကားကိုချွဲပြီးအံ့၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏။ ဒေသနာ၊ တရားဟော
 ခြင်းသည်။ ဓမ္မာမိဋ္ဌာနာ၊ သဘာဝဓမ္မကိုမှီ၍ဖြစ်သော၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရား
 ဟောခြင်းသည်။ ကောင်း၊ ဓမ္မာမိဋ္ဌာနာ၊ သဘာဝဓမ္မကိုမှီ၍ဖြစ်သော၊ ပုဂ္ဂလ
 ဒေသနာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဟောခြင်းသည်။ ကောင်း၊ ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာနာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမှီ၍
 ဖြစ်သော၊ ပုဂ္ဂလဒေသနာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဟောခြင်းသည်။ ကောင်း၊ ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာ
 နာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ သဘာဝဓမ္မ၏အစွမ်းအားဖြင့်ယူ
 အပ်သောဒေသနာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ တာဝ၊ ဂြှေးဦးစွာ၊ ဓမ္မဝုပ္ပလ
 ဝသေနေဝ၊ တရားပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ စတုဗ္ဗိဓာ၊ လေးပါး
 အပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ တိသောဇ္ဇမာ
 ဘိက္ခဝေ ဝေဒနာ၊ ကတမာတိသော၊ သုခါဝေဒနာ နုက္ခာဝေဒနာ အနုက္ခမ
 သုခါဝေဒနာ၊ ဣမာခေါဘိက္ခဝေတိသော ဝေဒနာတိ၊ တိသောဇ္ဇမာဘိက္ခ
 ဝေဝေဒနာ၊ ကတမာတိသော၊ သုခါဝေဒနာ နုက္ခာဝေဒနာ အနုက္ခမသုခါ
 ဝေဒနာ၊ ဣမာခေါဘိက္ခဝေတိသော ဝေဒနာဟူသော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သဘော
 ရှိသောဝေဒနာတို့ကို။ ဓမ္မာမိဋ္ဌာနာ၊ တရားကိုမှီ၍ ဖြစ်သော၊ ဓမ္မဒေသနာ၊
 သဘာဝ ဓမ္မ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ယူအပ်သော ဒေသနာဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 သိအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဣမာတိသော၊
 ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ တိသော၊ သုံးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်သည်
 တို့နည်း၊ သုခါဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာလည်းကောင်း၊ နုက္ခာဝေဒနာ၊ နုက္ခဝေဒနာ
 လည်းကောင်း၊ အနုက္ခမသုခါဝေဒနာ၊ နုက္ခလည်းမဟုတ်သုခလည်းမဟုတ်
 သောဝေဒနာလည်းကောင်း၊ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဣမာတိသော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ ဝေဝေဒနာ

အယံပုရိသောဝဓယသယတနောအဋ္ဌာရသ မနောပရိစာရောစတုရာမိဋ္ဌာ
 နောတိ၊ ခဏတုရော အယံပုရိသော ခဏသယတနောအဋ္ဌာရသမနော
 ပရိစာရောစတုရာမိဋ္ဌာနောဟူသော။ ဧဝံရူပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသောဒေသနာ
 ကို၊ ဓမ္မာမိဋ္ဌာနာ၊ တရားကိုမိမိ၍ဖြစ်သော၊ ပုဂ္ဂလဒေသနာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုတရား
 ဟောခြင်းမည်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံပုရိသော၊ ဤဟောကျ်ားသည်။
 ခဏတုရော၊ ပထဝီအာပေါတေဇောဝါယောအာကာသဝိညာဏဟူသော
 ခြောက်ပါးသော ခဏရှိ၏၊ ခဏသယတနော၊ ခြောက်ပါးသောဗေသာ
 ယတနရှိ၏၊ အဋ္ဌာရသမနော ပရိစာရော၊ အာရုံခြောက်ပါး၌ သုံးပါးသော
 ဝေဒနာတို့၏အစွမ်းအားဖြင့် တဆွဲရှစ်ပါးသောစိတ်၏ကျက်စားရာအာရုံရှိ
 ၏၊ စတုရာမိဋ္ဌာနော၊ သတ္တမိဋ္ဌာန်အစရှိသောလေးပါးသော အမိဋ္ဌာန်ရှိ၏၊
 တယောမေတ္တိက္ခဝေ ပုဂ္ဂဿာသန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာလောကသို့၊ ကတမေ
 တယော၊ အန္တော၊ ဧကစက္ခု၊ ခွံစက္ခု၊ ကတမေတ္တိက္ခဝေပုဂ္ဂလောအန္တော
 တိ၊ တယောမေတ္တိက္ခဝေပုဂ္ဂဿာသန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာလောကသို့၊ ကတမေ
 တယော၊ အန္တော၊ ဧကစက္ခု၊ ခွံစက္ခု၊ ကတမေတ္တိက္ခဝေပုဂ္ဂလောအန္တော
 ဟူသော၊ ဧဝံရူပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလမိဋ္ဌာနာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမိမိ၍ဖြစ်
 သော၊ ပုဂ္ဂလဒေသနာ၊ ပုဂ္ဂလဒေသနာဟူ၍၊ ဧဝံရူပိ၊ သိအပ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣမေတယောပုဂ္ဂလော၊ ဤသုံးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 လောကသို့၊ လောကဋ္ဌိ၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိသူ၏၊ တယော၊
 သုံးယောက်တို့သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ အန္တော၊ မစ္စုပ္ပန်
 တမလွန်အကျိုးစီးပွားနှစ်ပါးတို့ကို ပညာမျက်စိဖြင့်မမြင်သောအန္တပုဂ္ဂိုလ်
 ထည်းကောင်း၊ ဧကစက္ခု၊ မစ္စုပ္ပန်အကျိုးကိုသာပညာမျက်စိဖြင့်မြင်သော
 ဧကစက္ခုပုဂ္ဂိုလ် ထည်းကောင်း၊ ခွံစက္ခု၊ မစ္စုပ္ပန်တမလွန်အကျိုးစီးပွား
 နှစ်ပါးတို့ကိုပညာမျက်စိဖြင့်မြင်သော ခွံစက္ခုပုဂ္ဂိုလ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ
 ဣမေတယော၊ ဤသုံးယောက်တို့သည်၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကတမေ
 ပုဂ္ဂလော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အန္တော၊ အန္တမည်သနည်း၊ ကတမေ ဘိက္ခု
 ဝေဒုဂ္ဂတိဘယံ၊ ဣတိက္ခဝေ ဧကစောဣတိ ပဒိုသမ္ဘိက္ခတိ၊ ကာယဒုစ္စရိ
 တဿခေါ ပါပကော ဝိပါကော အဘိသမ္ဘရာယံ၊ (လ)၊ သုဒ္ဓမတ္တာနံ ပရိ
 ဟာရတိ၊ ဣဒံသုစ္စတိ ဘိက္ခုဝေ ဒုဂ္ဂတိဘယန္တိ၊ ကတမေ ဘိက္ခုဝေ ဒုဂ္ဂတိ
 ဘယံ၊ ဣတိက္ခဝေဧကစောဣတိပဒိုသမ္ဘိက္ခတိ၊ ကာယဒုစ္စရိတဿခေါပါ
 ပကောဝိပါကော အဘိသမ္ဘရာယံ၊ (လ)၊ သုဒ္ဓမတ္တာနံပရိဟာရတိ၊ ဣဒံသုစ္စတိ
 ဘိက္ခုဝေ ဒုဂ္ဂတိဘယံ ဟူသော၊ ဧဝံရူပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလ

၂၆

မိဋ္ဌာနာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိမ္ဘိန္ဒြိယံ၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 သိအပ်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထမဉ္ဇ၊ အဘတ်သည်လျှင်၊ ဒုဂ္ဂတိဘယံ၊
 ဒုဂ္ဂတိဘယမည်သနည်း၊ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဓ၊ ဤသောကဉ္စ၊ ကေဠော၊
 အချိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဒိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ကာယ
 ဒုဂ္ဂတိဘယ၊ ကာယဒုစရိုက်၏။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊ ပါပကော၊ ယုတ်
 မာ၏။ အဘိသမ္ဗရာယံ၊ တမလွန်ဘဝ၌ ဖြစ်သော၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးသည်၊
 ပါပကံ၊ ယုတ်မာ၏။ (လ)၊ သုန္ဒံ၊ စင်ကြယ်သော၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တဘောကို၊
 ပရိဟရတိ၊ ဆောင်၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒံဘယံ၊ ဤတေးကို၊ ဒုဂ္ဂတိ
 ဘယန္တိ၊ ဒုဂ္ဂတိဘယဟူ၍၊ ပုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣဓ၊ ဤသုတ်၌၊ သွာယံသော
 အယံဘဂဝါ၊ ထိုဒေသနာအထူး၌ လိမ္မာတော်မူသော ဖြတ်စွာတုရားသည်၊
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ အပရိညာတဝတ္ထု၊
 ကော၊ သုံးပါးသော ပရိညာဉ်တို့ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ မသိအပ်သော နန္ဒာငါးပါး
 ရှိ၏။ အပရိညာတမူလိကောဝ၊ သုံးပါးသော ပရိညာဉ်တို့ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ မသိ
 အပ်သော အဝိဇ္ဇာအစရှိသော ပုထုဇဉ်သာလျှင်တည်း။ ဣဓ၊ ဤသုတ်၌၊ အ
 ဓိပ္ပေတာနံ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ သက္ကာယဓမ္မတို့၏၊ မူလဘူ
 တာ၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မညနာ၊ သညာအကြောင်းရှိသော မညနာ
 ဟူသော အမည်ဖြင့်ဟောအပ်သော တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော မညနာ
 သည်းဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ထာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနံ၊ ပုထုဇဉ်ကို၊ ဒေသေ၊ တွေး
 ပြ၍၊ ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာနာယ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိမ္ဘိန္ဒြိယံ၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာဖြင့်၊
 တံအတ္ထံ၊ ထိုသုတ်၏အနက်ကို၊ အာဝိကာတံ၊ ထင်စွဲပြုခြင်းငှါ၊ ဣဓ၊ သိက္ခ
 ဝေအသုတဝါပုထုဇ္ဇနော အရိယာနံ အဒဿာဝိတိ၊ ဣဓ၊ သိက္ခဝေအသုတ
 ဝါပုထုဇ္ဇနော အရိယာနံ အဒဿာဝိအစရှိသည်ဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုထုဇ္ဇနံ၊
 ပုထုဇဉ်ကို၊ နိဗ္ဗိသိ၊ ညွှန်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုထုဇ္ဇနံ၊ ပုထုဇဉ်ကို၊ နိဗ္ဗိသိတွာ၊ ညွှန်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ တဿပုထုဇ္ဇနဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏၊ ပထဝီအာဒိသု၊ ပထဝီအစရှိ
 ကုန်သော၊ ဝတ္ထု၊ သု၊ အာရုံတို့၌၊ သဗ္ဗသက္ကာယဓမ္မဇနိတံ၊ အလုံးစုံသော
 သက္ကာယဓမ္မတို့သည် ဖြစ်စေအပ်သော၊ မညနံ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတည်းဟူ
 သောမညနာဖြင့်ကြံခြင်းကို၊ ဒေသေ၊ ကြော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ပထဝီ
 ပထဝီထောတိအာဒိ၊ ပထဝီ၊ ပထဝီထောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ
 ဝိနိတော်မူပြီး၊ တတ္ထ၊ ထိုပထဝီ၊ ပထဝီထောအစရှိသောဝါကျ၌၊ ပထဝီ၊ ပထ
 ဝီသည်၊ လက္ခဏာပထဝီ၊ လက္ခဏာပထဝီသည်၊ ကောင်း၊ သာသမ္ဘာရပထဝီ၊

သဿန္တာရပထဝီလည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏပထဝီ၊ အာရမ္မဏပထဝီလည်း
 ကောင်း၊ သမ္မုတိပထဝီ၊ သမ္မုတိပထဝီ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဗ္ဗိ
 ဓာ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာသု၊ ထိုလေးပါးကုန်သော
 ပထဝီတို့တွင်၊ ကတမာစ အာရသော အဇ္ဈတ္တိကာ ပထဝီဓာတုယံ အဇ္ဈတ္တိ
 ပစ္စတ္တိကက္ခန္ဓံ ခရိဂတန္တိ အာဒိသု၊ ကတမာစ အာရသော အဇ္ဈတ္တိကာ
 ပထဝီဓာတုယံ အဇ္ဈတ္တိပစ္စတ္တိကက္ခန္ဓံ ခရိဂတံ ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊
 ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်သော ပထဝီသည်၊ လက္ခဏပထဝီ၊ လက္ခဏပထဝီမည်၏၊
 အာရသော၊ ဝါရှင်တို့၊ ကတမာစ၊ အတတ်သည်လျှင်၊ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ အဇ္ဈတ္တိ
 ကသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်မည်သနည်း၊ ယံ၊ အကြင်
 ပထဝီဓာတ်သည်၊ အဇ္ဈတ္တိ၊ နိယကဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်၏၊ ပစ္စတ္တိ၊ အသီး
 အသီးပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်၏၊ ကက္ခန္ဓံ၊ ခက်ထံ၏၊ ခရိဂတံ၊ ကြမ်းသော
 သဘောရှိ၏၊ ပထဝီ ခဏောယျဝါ ခဏာပေယျဝါတိ အာဒိသု၊ ပထဝီ ခဏော
 ယျဝါ ခဏာပေယျဝါ ဤသို့ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်သော
 ပထဝီသည်၊ သဿန္တာရပထဝီ၊ သဿန္တာရပထဝီမည်၏၊ ပထဝီ၊ ဖြေကို၊
 ခဏောယျဝါ၊ မိမိမူလည်းတူးအံ့၊ ခဏာပေယျဝါ၊ သူတပါးကိုလည်းတူး
 စေအံ့၊ ကောသဒယော၊ ဆံအစရှိကုန်သော၊ ယေဝရိသတိကောဠာသာ၊
 အကြင်နှစ်ဆယ့်ကုန်သော ကောဠာသာတို့ သည်လည်းကောင်း၊ အယော
 ကောဟာဒယော၊ သံပျဉ်းသံဇာတ် အစရှိကုန်သော၊ ဗာဟိရာစ၊ ဗာဟိရ
 သန္တာန်၌လည်းဖြစ်ကုန်သော ပထဝီတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 ဟိ၊ သာသွာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သာပထဝီ၊ ထိုအဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓဖြစ်သော ပထဝီ
 သည်၊ ဝုတ္တာဒိဟိ၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော၊ သန္တာရေဟိ၊ အဆောက်အဦ
 တို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ ဝုတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဿန္တာရ
 ပထဝီ၊ သဿန္တာရပထဝီမည်၏၊ ပထဝီကသိဏမေကော သမ္ပဇာနာတိတိ
 အာဒိသု၊ ပထဝီကသိဏမေကော သမ္ပဇာနာတိ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်
 တို့၌၊ အာဂထာဗန၊ လာသော ပထဝီသည်ကား၊ အာရမ္မဏပထဝီ၊ အာရမ္မဏ
 ပထဝီမည်၏၊ နိမိတ္တပထဝီတိ၊ နိမိတ္တပထဝီဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ပထဝီကသိဏံ၊ ပထဝီကသိဏံကို၊ ဧကော၊ အချို့သောသူသည်၊ သမ္ပဇာနာ
 တိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ပထဝီကသိဏဇ္ဈာနလာဘိ၊ ပထဝီကသိဏံ အာရုံ
 ရှိသော ဈာန်ကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧဝလောကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊
 ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ သောဝုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာဂမနဝသေန၊
 ဈာန်ဟူသော အာရုံ၏ အတွင်းအားဖြင့်၊ ပထဝီတွေဝနာမံ၊ ပထဝီဟူသော

အမည်ကိုသာလျှင်၊ လတ္တံ၊ ကိရိစ္ဆာန်၊ ကာသု၊ ထိုလေးပါးကုန်သောပထဝီ
 တို့တွင်၊ ယံကိစ္ဆိပထဝီ၊ တရံတရသောပထဝီကို၊ အယံပုထုဇ္ဇနော၊ ဤပုထု
 ဇဉ်သည်၊ ပထဝီတော၊ ပထဝီအားဖြင့်၊ သဗ္ဗာနာတိ၊ သညာအကြောင်းရှိ
 သောမညနာဟူသော အမည်ဖြင့် ဟောအပ်သော တဏှာမာန ဗိဗ္ဗိတို့ဖြင့်
 ဘောက်ပြန်သောအားဖြင့်သိ၏၊ ပထဝီတိ၊ ပထဝီဟူ၍၊ သဗ္ဗာနာတိ၊ သညာ
 အကြောင်းရှိသောမညနာဟူသောအမည်ဖြင့် ဟောအပ်သော တဏှာမာန
 ဗိဗ္ဗိတို့ဖြင့်ဘောက်ပြန်သောအားဖြင့်သိ၏၊ ပထဝီဘာဝေန၊ ပထဝီအတ္ထိဖြင့်၊
 သဗ္ဗာနာတိ၊ လောကဝေါဟာရကိုမတ္တတ်မူ၍ သညာပိပလ္လာသအားဖြင့်သိ
 ၏၊ လောကဝေါဟာရ၊ လောကန္တိခေါ်ခေါ်ခြင်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သညာ
 ပိပလ္လာသေန၊ သညာဘောက်ပြန်သော အားဖြင့်၊ သဗ္ဗာနာတိ သံကပ္ပတိ၊
 ကြံ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပထဝီတိ၊ ပထဝီဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပထဝီဘာဝံ၊ ဖြေ
 အတ္ထိကို၊ အရုတ္တန္တောယေဝ၊ မလွတ်မူ၍သာလျှင်၊ ဧဝံ၊ ဤပထဝီသည်၊
 သက္ကော၊ သတ္တဝါထည်း၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ သတ္တဝေ၊ သတ္တဝါ
 ၏၊ သန္တကော၊ ဥစ္စာထည်း၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့ ထည်းကောင်း၊ ဣတိအာမိနာ
 နယေန၊ ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗာနာတိ၊ သညာအကြောင်းရှိသော
 မညနာဟူသောအမည်ဖြင့်ဟောအပ်သော တဏှာမာနဗိဗ္ဗိတို့ဖြင့်ဘောက်ပြန်
 သောအားဖြင့်သိ၏၊ ကသ္မာ၊ အတတ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာနာတိ၊ ပထဝီ
 ကိုသညာပိပလ္လာသအားဖြင့်ကြံသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝတ္ထုဗ္ဗိအကြောင်း
 ကိုမဆိုအပ်၊ ဟိပါကဋ်ကရောမိ၊ ထင်စွာပြဦးအုံးပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်
 ဥပ္ပတ္တကောပိယ၊ သူရူးနှင့်တူ၏၊ သောပုထုဇ္ဇနော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်၊ ယံကိစ္ဆိ
 အမှတ်မရှိသောတေတုဗ္ဗကဓမ္မကို၊ ယေနကေနပိအာကာရေန၊ အမှတ်မရှိ
 သောအကြောင်းဖြင့်၊ တဏှာတိ၊ ယူ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ပထဝီကို ဘောက်ပြန်သော
 အားဖြင့်စွဲလမ်းရာ၌၊ အရိယာနံ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ကို၊ အဒဿာပိတာဒိဘောဒမေဝ၊ မညာစက္ခုဖြင့် မြင်လေ့မရှိသည်၏၊ အဖြစ်
 အစရှိသောအဝှူးသည်ပင်လျှင်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ယံကာရဏံ၊ အကြင်အကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံကာရဏံ၊
 ထိုအကြောင်းကို၊ ဝဒန္တေန၊ ဟောတော်မူသော၊ ဘဂဝတာဝ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်ပင်လျှင်၊ ပရတော၊ နေ့မှ၊ အပရိညာတံတဿာတိ၊ အပရိညာ
 တံတဿဟူ၍၊ ပုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီး၊ ပထဝီ၊ ပထဝီတောသညတွာ
 တိ၊ ပထဝီ၊ ပထဝီတော သညတွာ ဟူသည်ကား၊ သောပုထုဇ္ဇနော၊ ထို
 ပုထုဇဉ်သည်၊ တံပထဝီ၊ ထိုလေးပါးသောပထဝီကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပိပရိတ

၀၀၀

သညာယ၊ တောကံပြန်သော သညာဖြင့်၊ သညာနေတွာ၊ ကြံ၍သညာနိဒါ
နာဟိပပဉ္စသင်္ခါတိ၊ သညာနိဒါနာဟိပပဉ္စသင်္ခါဟူ၍၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်
မူသောကြောင့်၊ အပရတာဂေ၊ နောက်အသို့၌၊ ထမ္ပဗ္ဗတ္တေဟိ၊ အားရှိသော
အဖြစ်သို့ရောက်လျှင်သော၊ ဣဓ၊ ဤသုတ်၌၊ မညနာနာမေန၊ မညနာဟူသော
အမည်ဖြင့်၊ ဝုတ္တေဟိ၊ ဟောတော်မူအပ်လျှင်သော၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိပပဉ္စေဟိ
တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော ပပဉ္စတရားတို့ဖြင့်၊ မညတိကဗ္ဗေတိ၊ ကြံ၏၊
ဝိကဗ္ဗေတိ၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်ကြံ၏၊ နာနုပ္ပကာရတော၊ အထူး
ထူးအပြားပြားအားဖြင့်၊ အညထာ၊ မဘောက်မပြန်သည်တည်း၊ တောကံ
ပြန်သောအားဖြင့်၊ တဏှာတိ၊ စွဲလမ်း၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပထဝိ၊ မညတိတိ၊
မထဝိ၊ မညတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မညတော၊ ကြံသော၊ အသာ
ပုထုဇ္ဇနဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏လည်း၊ တာမညနာ၊ ထိုမညနာတို့ကို၊ ဩဇ္ဇာရိ
ကေန၊ ရှုရင်းသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ အယောတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ကေသာယော
မာတိ၊ အာဒိနာနယေန၊ ကေသာယောမာ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဝိသတိ
ဘောဒါ၊ နှစ်သိပ်အပြားရှိသော၊ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ နိယကဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊
ယာအယံပထဝိ၊ အကြင်ပထဝိကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိတဂေါ၊ နာတုဝိတင်း
၌၊ တတ္ထကထာမာ ဗာဟိရာပထဝိဓာတု၊ ယံဗာဟိရံကက္ခဋ္ဌံခရိဂတံ ကက္ခ
ဋ္ဌတ္တံကက္ခဋ္ဌ ဘာဝေါဗဟိဒ္ဓါ အနုပါဒိန္နံ၊ သေယျထိဒံ၊ အယောယောဟံတိ
ပုသိသံသဇ္ဈ၊ ဝုတ္တာမဏိဝေဇ္ဇ၊ ရိယောသင်္ခါ၊ သိယောပဝါဋ္ဌံရဇတံဇာတရူပံ
ယောဟိတဂေါ၊ မသာရဂလ္လံတိဏံကဋ္ဌံ သက္ခရံကထလံ ဘူမိပါသာဏော
ပဗ္ဗတေတိ၊ တတ္ထကထာမာဗာဟိရာပထဝိဓာတု၊ ယံဗာဟိရံကက္ခဋ္ဌံ ခရိ
ဂတံကက္ခဋ္ဌတ္တံ ကက္ခဋ္ဌဘာဝေါ ဗဟိဒ္ဓါ အနုပါဒိန္နံ၊ သေယျထိဒံ အယော
ယောဟံ တိပုသိသံသဇ္ဈ၊ ဝုတ္တာ မဏိဝေဇ္ဇ၊ ရိယောသင်္ခါ၊ သိယောပဝါဋ္ဌံရဇ
တံဇာတရူပံယောဟိတဂေါ၊ မသာရဂလ္လံတိဏံကဋ္ဌံသက္ခရံကထလံဘူမိပါ
သာဏောပဗ္ဗတောဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗာဟိရာ၊ အပဖြစ်သော၊ ယာစာယံယာ
စအယံပထဝိ၊ အကြင်ပထဝိကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမာတိကာပုန်၌၊
ဗာဟိရာ၊ ဗာဟိရသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ ပထဝိဓာတု၊ ပထဝိဓာတ်သည်၊ ကထ
မာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဗာဟိရံ၊ အပဖြစ်သော၊ ယံ၊ အကြင် ပထဝိဓာတ်သည်၊
ကက္ခဋ္ဌံ၊ ခက်ထန်တတ်၏၊ ခရိဂတံ၊ ရှုရင်း၏၊ ကက္ခဋ္ဌတ္တံ၊ ရှုရင်းသောအဖြစ်
ရှိ၏၊ ကက္ခဋ္ဌသဘာဝေါ၊ ရှုရင်းသောသဘောရှိ၏၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အနိဗ္ဗိယဗဒ္ဓအား
ဖြင့်ဗဟိဒ္ဓဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ အနုပါဒိန္နံ၊ အနုပါဒိန္နံကသန္တာန်၌ဖြစ်၏၊ ဣဒံသာပထဝိ
ဓာတု၊ ဤပထဝိဓာတ်သည်၊ သေယျထာကထမာ၊ အဘယ်နည်း၊ အယော။

သံမည်းလည်းကောင်း၊ လောတံ၊ သံဇာတ်လည်းကောင်း၊ တိရ၊ သလွစင်
လည်းကောင်း၊ သိသံ၊ သလွမည်းလည်းကောင်း၊ သတ္တု၊ ငွေလည်းကောင်း၊
ရတ္တာ၊ ရှစ်မျိုးပြားသောဝုလ်လည်းကောင်း၊ မဏိ၊ ပတ္တမြားလည်းကောင်း၊
ဝေဠုရိယော၊ ကျော်မျက်ရွဲလည်းကောင်း၊ သင်္ခါ၊ ခရုသင်းလည်းကောင်း၊
သိသာ၊ ကျောက်သလင်းလည်းကောင်း၊ ပဝါဠံ၊ သန္တာလည်းကောင်း၊ ရေတံ
အသပြာလည်းကောင်း၊ ဇာတရူပံ၊ ရွှေလည်းကောင်း၊ လောဟိတင်္ဂါ၊ ပတ္တ
မြားနီလည်းကောင်း၊ မဿာရုတလ္လံ၊ ပတ္တမြားပြောက်လည်းကောင်း၊ တိဏံ၊
အပဉ္စအနှစ်ရှိသောထန်းအုန်းစသောမြက်မျိုးလည်းကောင်း၊ ကမ္ဘိ၊ အတွင်း၌
အနှစ်ရှိသောရှားစသော သစ်ပင်မျိုးလည်းကောင်း၊ သက္ကရံ၊ ကျောက်စစ်
လည်းကောင်း၊ ကယလံ၊ အိုးခြမ်းလည်းကောင်း၊ ဘူမိ၊ မြေလည်းကောင်း၊
ပါသာဏော၊ ကျော်လည်းကောင်း၊ ဗဗ္ဗဏော၊ တောင်လည်းကောင်း၊ ဣတိ
ဇေံ၊ ဤသို့တည်း၊ အဇ္ဈတ္တာ၊ ခမ္ဘဏတိကော၊ အဇ္ဈတ္တာ၊ ခမ္ဘဏတိကံ၌၊ ဟာစ
နိမိတ္တပတဝီ၊ အကြင်နိမိတ္တပထဝီကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ယိနိမိတ္တပထဝီ
ကို၊ ဂဟေတွားယူ၍၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ အသံယောဇနာ၊ ဤအနက်ယောဇနာ
ကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပထဝီ၊ မညတိတိ၊ မထဝီ၊ မညတိဟူသည့်ကား၊ တိဟိ
မညနာဟိ၊ သညာအကြောင်းရှိသောမညနာဟူသောအမည်ဖြင့် ဟောအပ်
သောသုံးပါးကုန်သောတဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်၊ ပထဝီ၊ ပထဝီသည်၊ အယံ၊ ဤ
သည်ပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညတိ၊ ကြံ၏၊ ပထဝီ၊ ပထဝီသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊
သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညတိ၊ ကြံ၏၊ ပထဝီ၊ ပထဝီသည်၊
ပရော၊ သူတပါးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညတိ၊ ကြံ၏၊ ပထဝီ၊ ပထဝီသည်၊
ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညတိ၊ ကြံ၏၊ အထ
ဂါ၊ တနည်းကား၊ အဇ္ဈတ္တိကံပထဝီ၊ နိယကဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်သောပထဝီ
ကို၊ တဏှာမညနာယ၊ တဏှာမညနာဖြင့်၊ မညတိ၊ ကြံ၏၊ မာနမညနာယ၊ မာ
နမညနာဖြင့်၊ မညတိ၊ ကြံ၏၊ ဒိဋ္ဌိမညနာယ၊ ဒိဋ္ဌိမညနာဖြင့်၊ မညတိ၊ ကြံ၏၊
ကထံမညတိ၊ အတတ်သို့ကြံသနည်းဟူမူကား၊ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ ရွှေဦးအုံးအယ်
ပုထုဇ္ဇနော၊ ဤပုထုဇဉ်သည်၊ ကောသာဒိသု၊ ဆံအစရှိသည်တို့၌၊ ဆန္ဒရာဂံ၊
အားနည်းသောရာဂအားကြီးသောရာဂကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ကေယေ၊
ဆံတို့ကို၊ အဿာဒေတိ၊ သာယာ၏၊ အတိနန္ဒတိ၊ သပိတိကထဏှာဖြင့်ရှေး
ရှုနှစ်သက်၏၊ အတိဝဒတိ၊ ငါ၏ဆံပင်ကားကောင်းကောင်းသေစွတကားဟုနှုတ်
မြွက်၍ဆို၏၊ အဇ္ဈောသာယ၊ တဏှာဟူသော နှလုံးသွင်း ခြင်းဖြင့်မျှ၍၊
တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ လောမေ၊ အပွေးတို့ကို၊ နဓေ၊ ခြေသည်လက်သည်းတို့

ကို။ဒန္တေ။ သွားတို့ကို။တံ။အရေကို။ အညတရံဝါပန။ အမှတ်မရှိတပါး
 မီးလည်းဖြစ်သော။ ရန္တနိယံ။ တပ်တွယ်ရှိသော။ ဝတ္ထု။ ဆိုအပ်ပြီးသော
 ကောဠာသမ္ပတတပါးသော လက်ခြေ စသည်အပြား ရှိသောမိမိသန္တာန်၌
 အကျုံးဝင်သောရာဝဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်သောဝတ္ထုကို။ ဆန္ဒရာဂံ။
 အားနည်းသောရာဝအားကြီးသောရာဝကို။ ဇနေတိ။ ဖြစ်စေ၏။ဇံး။ဤသို့။
 အဇ္ဈတ္တိကံ။နိယကဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်သောပထဝီ။ ပထဝီကို။တဏှာမည
 နာယ။ တဏှာမညနာဖြင့်။ မညတိကပ္ပေတိ။ ကြံ၏။ဣတိဣမိနာပကာရေန။
 ဤသို့သောအပြားအားဖြင့်။ မေ။ငါ၏။ကေသာ။ဆံတို့သည်။သိယံ။ဖြစ်ကုန်
 ၏။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ။ လာလတ္တံ့သောကာလ၌။ဣတိဣမိနာပနိဒ္ဓါပကာရေန
 န။ ဤသို့သိမ်မွေ့လှသော အခြင်းအရာအပြားအားဖြင့်။ ကေသာ။ ဆံတို့
 သည်။ ဘဝိဿန္တိ။ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ လောမာ။အပွေးတို့သည်။သိယံ။ဖြစ်ကုန်
 ၏။ လောမာ။အပွေးတို့သည်။ဘဝိဿန္တိ။ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိအာဒိနာဝါပန
 နပယန။ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်သည်။ တတ္ထ။ ထိုဆံအစရှိသည်တို့၌။
 နန္တိ။တဏှာကို။သမန္တာဇနေတိ။ဆောင်၏။အဟံ။ငါသည်။ဣမိနာပိလေနဝါ။
 ဤသိလဖြင့်လည်းကောင်း။ ဣမိနာဗြဟ္မစရိ ပေသနာ။ဤမြတ်သောအကျင့်
 ဖြင့်လည်းကောင်း။ ဇံး။ဤသို့။သိနိဒ္ဓရုဒုသုရမနိလကေသော။ပြေပြစ်နူးညံ့
 သိမ်မွေ့သောညှိသောဆံရှိသည်။ ဘဝိဿာမိ။ဖြစ်ရလျှင်၏။ဣတိအာဒိနာဝါ
 ပနနယေန။ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်သည်။ အပဒ္ဓိလဒ္ဓါနံ။မရသေးသော
 ဆံအစရှိသည်တို့ကို။ မနိတာတာယ။ရခြင်းငှါ။စိတ္တံ။စိတ်ကို။ပဏိဒဟတိ
 ပဋ္ဌာနံဋ္ဌပေတိ။တောင့်တခြင်းကိုဖြစ်စေ၏။ ဇံး။ဤသို့လည်း။ အဇ္ဈတ္တိကံ။
 နိယကဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်သောပထဝီ။ပထဝီကို။တဏှာမညနာယ။တဏှာ
 မညနာဖြင့်။ မညတိကပ္ပေတိ။ ကြံ၏။ တထာ။ထိုအတူ။ အတ္တနော။မိမိ၏။
 ကေသာဒိနံ။ဆံအစရှိသည်တို့၏။သမ္ပတ္တိံ ဝါ။ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း။
 ဝိပဋ္ဌိံ ဝါ။ မပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း။ နိဿာယ။ မှီ၍။မာနံ။မာန်ကို။
 ဇနေတိ။ဖြစ်စေ၏။အဟံ။ငါသည်။ဣမေသံ။ဤသူတို့ထက်။သေဇယျာ။မြတ်
 သည်။ အသ္မိ။ ဖြစ်၏။ဣတိဝါ။ဤသို့လည်းကောင်း။ အဟံ။ငါသည်။ဣမေတိ။
 ဤသူတို့နှင့်။သဒိသော။တူသည်။အသ္မိ။ဖြစ်၏။ဣတိဝါ။ဤသို့လည်းကောင်း။
 အဟံ။ငါသည်။ ဣမေသံ။ဤသူတို့အောက်။ ဟိနာ။ယုတ်သည်။အသ္မိ။ဖြစ်
 ၏။ဣတိဝါ။ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဣတိဇံး။ဤသို့။အဇ္ဈတ္တိကံ။ နိယကဇ္ဈတ္တ
 သန္တာန်၌ဖြစ်သော။ ပထဝီ။ပထဝီကို။ မာနမညနာယ။ မာနမညနာဖြင့်။
 မညတိကပ္ပေတိ။ကြံ၏။ယံသရိရံ။အကြင်ကိုယ်သည်။အတ္ထိ။ရှိ၏။တံသရိရံ။

၂၈

ဆိုကိုယ်သည်၊ ဇိဝံ၊ ဇိဝမည်၏၊ ယံဇိဝံ၊ အကြင်ဇိဝသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တံဇိဝံ၊
 ထိုဇိဝသည်၊ သရိရံ၊ ကိုယ်မည်၏၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ အာ
 ဂတနယေနပန၊ လာသောနည်းဖြင့်ကား၊ ကေသံ၊ ဆံကို၊ ဇိဝေါတိ၊ ဇိဝဟူ၍၊
 အဘိနိဝိသတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ထောမာဒိသု၊ မွေးညှင်းစသည်တို့၌၊ ဇေန
 ယော၊ ဆံသင်၌ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊
 အဇ္ဈတ္တိကံ၊ နိယကဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ ပထဝိံ၊ ပထဝီကို၊ ဗိဋ္ဌမညနာ
 ယ၊ ဗိဋ္ဌမညနာဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ အာရုသော၊
 ငါ့ရှင်၊ အဇ္ဈတ္တိကား၊ နိယကဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်သော၊ ယာစေဝခေါပန
 ပထဝီဓာတု၊ အကြင်ပထဝီဓာတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗာဟိရာ၊ ဗာဟိရ
 သန္တာန်၌ ဖြစ်သော၊ ယာစပထဝီဓာတု၊ အကြင်ပထဝီ ဓာတ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဇေသပထဝီဓာတု၊ ထိုပထဝီ ဓာတ်သည်၊ ပထဝီ
 ဓာတုရေဝ၊ ပထဝီဓာတ် သာလျှင်တည်း၊ ဇေံ၊ ဤပထဝီ ဓာတ်သည်၊
 မမ၊ ငါ၏၊ နသန္တကံ၊ ဥစ္စာမဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမိဿာမဝတ္တိယာ၊ ဤ
 တဏှာမာနဗိဋ္ဌတို့ကို ကုန်စေခြင်းအကြွင်းမဲ့ဖြစ်သောအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်း၏၊
 ပစ္စနိကနယေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော နည်းဖြင့်၊ ကေသာဒိတောဒံ၊ ဆံ
 စသည်အပြားရှိသော၊ ပထဝိံ၊ ပထဝီကို၊ ဇေံ၊ ဤပထဝီသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊
 သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း၊ ဇေသော၊ ဤပထဝီသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဇေသော၊ ဤပထဝီသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ အတ္တော၊ ကိုယ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိ
 နိဝိသတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ဇေံဝိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းခြင်းသည်လည်း၊ အဇ္ဈတ္တိကံ၊
 နိယကဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ ပထဝိံ၊ ပထဝီကို၊ ဗိဋ္ဌမညနာယ၊ ဗိဋ္ဌမညနာ
 ဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဘာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ အဇ္ဈတ္တိကံ၊ နိယ
 ကဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ ပထဝိံ၊ ပထဝီကို၊ တိဟိမညနာဟိ၊ သုံးပါးကုန်
 သောမညနာတို့ဖြင့်၊ မညတိ ကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊ အဇ္ဈတ္တိကံ၊ နိယကဇ္ဈတ္တ
 သန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ ပထဝိံ၊ ပထဝီကို၊ တိဟိမညနာဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော
 မညနာတို့ဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေတိယထာ၊ ကြံသကဲ့သို့၊ ဇေံတထာ၊ ထိုအတူ၊
 ဗာဟိရံဝိ၊ ဗာဟိရပထဝီကိုလည်း၊ တိဟိမညနာဟိ၊ သုံးပါးကုန်သောမည
 နာတို့ဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊
 ဗာဟိရပထဝီကိုသုံးပါးသောမညနာတို့ဖြင့်ကြံသနည်းဟူမူကား၊ ဟိဝိတ္ထာ
 ရေမိ၊ ရွှေဦးအုံ၊ အယံပုထုဇ္ဇနော၊ ဤပုထုဇဉ်သည်၊ အယလောဟာ ဒိသု၊
 သံမဉ်သံဇာတ်အစရှိသည်တို့၌၊ ဆန္ဒရာဂံ၊ အားကြီးသောရာဂကို၊ ဇနေတိ၊
 ဖြစ်စေ၏၊ အာသလောဟာဒိနိ၊ သံမဉ်သံဇာတ်အစရှိသည်တို့ကို၊ အာသာ

တိ၊ တောင့်တ၏။ အတိနန္ဒတိ၊ အလွန်နှစ်သက်၏။ အတိဝဒတိ၊ သပိတိက
တဏှာဖြင့်ရှေးရှုနှစ်သက်၏။ အဇ္ဈောသာယ၊ တဏှာဟူသော နှလုံးသွင်း
ခြင်းဖြင့်မျှ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ အယောသံမဉ်သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တကော၊
ဥစ္စာတည်း။ လောဟံသံဇာတ်သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း။ ဣတိ
အာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ အယာဒိနိ၊ သံမဉ်သံဇာတ်သည်
တို့ကို၊ မမာယတိ၊ ဖြတ်နှိုး၏။ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။ ဂေါပါယတိ၊ လုံခြုံ
စေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗာဟိရံ၊ အပပြစ်သော၊ ပထဝီ၊ ပထဝီကို၊ တဏှာမညနာ
ယ၊ တဏှာမညနာဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ ငါ့အား၊
အယလောဟာဒယော၊ သံမဉ်သံဇာတ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌
သိယံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အနဂတမဒ္ဓါနံ၊ လာလတ္တံ့သောဘဝ၌၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိဝါပနံ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသံမဉ်စသောဗာဟိရပထဝီ၌၊
နန္ဒိ၊ တဏှာကို၊ သမန္နာနေတိ၊ ဆောင်၍တည်စေ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣဒိနာ
သိယေနဝါ၊ ဤသိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣဒိနာဗြဟ္မဝရိယေနဝါ၊ ဤဖြတ်
သောအကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမ္ပန္နအယလောဟာဒိဥပကာရ
ဏော၊ ပြည့်စုံသော အယလောဟာ အစရှိသော အဆောက်အဦရှိသည်၊
ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ရလို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အပ္ပဒိုလဒ္ဓဿ၊ မရသေးသော အယ
လောဟာသည်ကို၊ မဇ္ဈိသာဘာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဗဟိဒဟတိ၊
ဆောက်တည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့လည်း၊ ဗာဟိရံ၊ ဗာဟိရဖြစ်သော၊ ပထဝီ၊ ပထ
ဝီကို၊ တဏှာမညနာယ၊ တဏှာမညနာဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏။ ထထာ၊
ထိုအတူ၊ အတ္တနောမိမိ၏။ အယလောဟာဒိနံ၊ သံမဉ်သံဇာတ်အစရှိသည်
တို့၏။ သမ္ပတ္တိံဝါ၊ ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပတ္တိံဝါ၊ ပျက်စီးခြင်းကို
လည်းကောင်း၊ နိဿာယာဒိ၍၊ မာနံ၊ ဖြတ်နှိုးခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။
အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣဒိနာ၊ ဤအယလောဟာသည်ဖြင့်၊ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့ထက်
သေယျော၊ ဖြတ်သည်၊ အတ္ထံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဣမေတိ၊ ဤသူတို့နှင့်သဒိသော၊ တူသည်၊ အတ္ထံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝါ၊
ဤသို့လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမေသံ၊ ဤသူတို့အောက်၊ ဟိနော၊
ယုတ်သည်၊ အတ္ထံ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဗာဟိရံ၊ ဗာဟိရဖြစ်သော၊ ပထဝီ၊ ပထဝီကို၊ မာနမညနာယ၊ မာနမညနာဖြင့်
မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏။ အယောသံမဉ်နံ၊ ဇီဝသည်၊ အသက်ရှင်၏ဟု အမှတ်
ရှိသည်၊ ဟုတ္တာပနံ၊ ဖြစ်၍လျှင်၊ အယံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ ဇီဝေတိ၊ အသက်ရှင်၏
ဟု၍၊ အတိနိဝိသတိ၊ ဘောက်ပြန်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်း၏။ လောဟာဒိသု၊

သံဇာတ်စသည်တို့၌။ ဇေယျဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ဇေဝံ၊ ဤသို့။ ဗာ
ဟိရံ၊ ဗာဟိရဖြစ်သော၊ ပထဝီ၊ ပထဝီကိုးဒိဋ္ဌိမညနာယ၊ ဒိဋ္ဌိမညနာဖြင့်၊ မည
တိကဗ္ဗေတိ၊ ကြံ၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဣဝ၊ ဤသောကန္တံ၊ ကောဇ္ဈော၊ အချို
သောသူသည်။ ပထဝီကသိဏံ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်အားဖြင့်ထင်သောဥပစာရ
ဈာန်အပ္ပနာဈာန်၏အာရုံဖြစ်သော ပထဝီကသိုဏ်းကို၊ အတ္တတော၊ ကိုယ်
ဟူ၍၊ သမနုပဿတိ၊ ရှု၏။ ယံပထဝီကသိဏံ၊ အကြင် ဥပစာရဈာန်အပ္ပ
နာဈာန်၏အာရုံဖြစ်သော ပဋိဘာဂနိမိတ်တည်းဟူသော ပထဝီကသိုဏ်း
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်းသည်၊ အဟံ၊ ငါ၏ကိုယ်တည်း။
ယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝံအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ပထဝီကသိ
ဏံ၊ ပထဝီ ကသိုဏ်း ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပထဝီကသိဏဉ္စ၊ ပထဝီ
ကသိုဏ်းကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တဉ္စ၊ အတ္တဘောဂကိုလည်းကောင်း။ အနွယံ၊
နှစ်ပါးအပြားမရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမနုပဿတိ၊ ရှု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပဋိသန္တိဒါယံ၊ ပဋိသန္တိဒါ၌၊ ဂုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာ
လျှင်၊ နိမိတ္တပထဝီ၊ ပဋိဘာဂနိမိတ်ဟူသောပထဝီကို၊ အတ္တတိ၊ ကိုယ်ဟူ
၍၊ အဘိနိဝိသတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ဇေဝံ၊ ဤသို့လည်း။ ဗာဟိရပထဝီ၊ ဗာဟိရ
ပထဝီကိုးဒိဋ္ဌိမညနာယ၊ ဒိဋ္ဌိမညနာဖြင့်၊ မညတိကဗ္ဗေတိ၊ ကြံ၏။ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊
ဗာဟိရပထဝီဝါ၊ ဗာဟိရပထဝီကိုလည်း။ တိဟိမညနာယံ၊ သုံးပါးသော
မညနာတို့ဖြင့်၊ မညတိကဗ္ဗေတိ၊ ကြံ၏။ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ တဒဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပထဝီ
မညတိတိဇ္ဈေ၊ ပထဝီမညတိဟူသောဝါကျ၌၊ တိသောဝပိမညနာ၊ သုံးပါး
သောမညနာ၏ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဣတော၊
ဤပထဝီမညတိဟူသောဝါကျ၌၊ မရံ၊ နောက်၌၊ သင်္ခပေနေဝ၊ အကုဉ်း
အားဖြင့်သာလျှင်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကထယိသသာမ၊ ဆိုလေကုန်အံ့။ ပထ
ဝီယာမညတိတိဇ္ဈေ၊ ပထဝီယာမညတိဟူသော ပါဠိ၌၊ ပထဝီယာတိဇေဝံ၊
ပထဝီယာဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊ ဘုဗ္ဗဝစနံ၊ သတ္တဝိဝိဘတ်သည်၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပထ
ဝီယာ၊ ထေးပါးသောပထဝီ၌၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညတိကဗ္ဗေတိ၊
ကြံ၏။ ပထဝီယာ၊ ထေးပါးသောပထဝီ၌၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ကိပ္ပနံပလိဗောဓော၊
ကြောင့်ကြခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညတိကဗ္ဗေတိ၊ ကြံ၏။
ပရော၊ သူကပါးသည်၊ ပထဝီယာ၊ ထေးပါးသောပထဝီ၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညတိကဗ္ဗေတိ၊ ကြံ၏။ ပထဝီယာ၊ ထေးပါးသော ပထဝီ၌၊
ပရဿ၊ သူကပါး၏။ ကိပ္ပနံပလိဗောဓော၊ ကြောင့်ကြခြင်းနှောင့်ရှက်ခြင်း

၀၀၀

သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤပထဝီယာမညတိဟူသောပါဌ၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဗဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား။ သွာယံသော၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ရူပသိဝံ၊ ရုပ်၌။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ သမန္နပဿတိ၊ ရှုသနည်း။ ဣမ၊ ဤသောက၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာကိုး သဏ္ဌံ၊ သညာက္ခန္ဓာကိုး သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာတို့ကိုး။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာကိုး။ အတ္တတော၊ ကိုယ်အားဖြင့်။ သမန္နပဿတိ၊ ရှု၏။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏။ ဝေဝိတ္တံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံခေါ၊ ဤဝေဒနာ သညာသင်္ခါရ ဝိညာဉ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ ကိုယ်တည်း။ မေ၊ ငါ၏။ သောခေါပနအတ္တာ၊ ထိုဝေဒနာ သညာသင်္ခါရဝိညာဉ်ဟူသောကိုယ်သည်။ ဣမသိဝံ၊ ရူပေ၊ ဤရုပ်၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့။ ရူပသိဝံ၊ ရုပ်၌မူလည်း။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ သမန္နပဿတိ၊ ရှု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေဿပဒဿ၊ ဤပုဒ်၏။ အတ္တနယော၊ အနက်နည်းကို။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ တေနေဝနယေန၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်လျှင်။ ဝေဒနာဗိဓဇ္ဈေ၊ ဝေဒနာအစရှိလှန်သော နာမ်တရားတို့ကို။ အတ္တတော၊ ကိုယ်ဟူ၍၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တတော၊ ထိုယူပြီးသည်မှ။ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရာသု၊ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပထဝီသု၊ ပထဝီတို့တွင်၊ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ပထဝီ၊ ပထဝီကို၊ ဩကာသတာဝေန၊ နေရာအရပ်၏ အဖြစ်အားဖြင့်။ ဗရိကပ္ပေတွာ၊ ကြံ၍၊ မေ၊ ငါ၏။ သောပနအယံအတ္တာ၊ ထိုကိုယ်သည်။ ဣမိဿာပထဝီယာ၊ ဤရူပက္ခန္ဓာ ဟူသော ပထဝီ၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညန္တော၊ အောက်မေ့သော ပုထုဇဉ်သည်။ ပထဝီယာ၊ ပထဝီ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏။ အယံ၊ ဤသို့ကြံခြင်းသည်လျှင်၊ အဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဗိဋ္ဌိမညနာ၊ ဗိဋ္ဌိဖြင့်ကြံခြင်းမည်၏။ တသိဝံယေဝပနအတ္တနိ၊ ထိုကိုယ်၌လျှင်၊ သိနေဟံ၊ ချစ်ခြင်းတဏှာကို လည်းကောင်း၊ တဗ္ဗတ္ထုကံ၊ ထိုကိုယ်လျှင်အကြောင်းရှိသော၊ မာနဉ္စ၊ မာနကို လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒယတော၊ ဖြစ်စေသော၊ အဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်အား။ တဏှာမာနမညနာပိ၊ တဏှာမာနမညနာတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ တေနေဝနယေန၊ ထိုရှေး၌ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်လျှင်။ အဿပရဿ၊ ထိုသူတပါး၏။ သောခေါပနအတ္တာ၊ ထိုကိုယ်သည်။ ပထဝီယာ၊ ပထဝီ၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း။ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏။

တဒါ။ထိုသူဘဝါးတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်မညနာဖြစ်ရာ၌၊ ဗိဋ္ဌိမညနာပေ၊ဗိဋ္ဌိ
မညနာသည်သာလျှင်၊ ယုဇ္ဇတိ။သင့်၏။ အာစရိယာပန၊မဟာအဋ္ဌကထာ
ဆရာတို့သည်ကား၊ဣတရာယောဝိ၊ဗိဋ္ဌိမညနာမှတပါးသောတဏှာမညနာ
မာနမညနာတို့ကိုလည်း၊ ဣစ္ဆန္တိ၊အလိုရှိကုန်၏။ ပထဝိတောတိဣဒံဝစနံ၊
ပထဝိတော ဟူသော ဤစကားသည်၊ နိသုတ္တဝစနံ၊ မဉ္ဇဝိဝိဘတ်တည်း၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဉ္ဇမကရဏဿ၊ ရွှေငွေစသော အဆေးကံအညီနှင့်
တကွသော၊အတ္တနောဝ၊မိမိ၏လည်းကောင်း၊ပရဿဝါ၊သူတပါး၏လည်း
ကောင်း၊ ယထာရုက္ခပ္ပဘေဒတော၊ အကြင်လက္ခဏပထဝိအစရှိသောဆို
အပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ပထဝိယာ၊ပထဝိ၏။ ဥပ္ပတ္တိံဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းကို
လည်းကောင်း၊ပထဝိတော၊ပထဝိမှ၊နိဂ္ဂမနံဝါ၊ထွက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
ပထဝိတောဝ၊ပထဝိမှမူလည်း၊အတ္တာ၊ကိုယ်သည်၊အညော၊တပါးလည်း
ဣတိ၊ဤသို့၊မညမာနော၊အောက်မေ့သောသူသည်၊ ပထဝိတော၊ပထဝိမှ၊
အတ္တဘာဝေါ၊ကိုယ်၏အဖြစ်သည်၊အညော၊တပါးလည်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊မည
တိကပ္ပေတိ၊ကြံ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊အယံ၊ဤသည်လျှင်၊
အဿ၊ထိုပုထုဇဉ်၏၊ဗိဋ္ဌိမညနာ၊ဗိဋ္ဌိမညနာမည်၏၊ ဗိဋ္ဌိမညနာယ၊ဗိဋ္ဌိမည
နာဖြင့်၊မညိတေ၊ကြံအပ်သော၊ဟသ္မိံယေဝပနဝတ္ထုသ္မိံ၊ ထိုအတ္တတ္ထဗဟိဒ္ဓ
ဖြစ်သောပထဝိ၌၊ သိနေဟဉ္စ၊ ချစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မာနဉ္စ၊မာနကို
လည်းကောင်း၊ဥပ္ပါဒယတော၊ဖြစ်စေသော၊အဿ၊ထိုပုထုဇဉ်အား၊တဏှာ
မာနမညနာဝိ၊ တဏှာမညနာမာန မညနာတို့ကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်
ကုန်၏။ အပရေ၊တပါးကုန်သော သာရသမာသ ဆရာတို့သည်၊ မရိတ္တံ၊
ကျဉ်းသော၊ ပထဝိကသိဏံ၊ ပထဝိကသိဏ်းကို၊ ဘာဝေတွာ၊ပွားစေ၍၊
တတော၊ထိုကျဉ်းသောပထဝိကသိဏ်းမှ၊အညံ၊တပါးသော၊ အပ္ပမာဏံ၊
အတိုင်းအရှည် မရှိသော၊ အတ္တာနံ၊ကိုယ်ဟူ၍၊ ဝဟေတွာ၊ယူ၍၊ ပထဝိ
တော၊ မပွားစေအပ်သော ပထဝိကသိဏ်းမှ၊ ဗဟိဒ္ဓါဝိ၊အပဉ္စလည်း၊ ဇေ၊
ငါ၏။ အတ္တာ၊ပွားစေအပ်သောပထဝိသည်းဟူသောကိုယ်သည်၊ ဟောမိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနော၊ ကြံသောပုထုဇဉ်သည်၊ ပထဝိတော၊
ပထဝိမှ၊အတ္တာ၊ကိုယ်သည်၊ဟောမိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ မညတိကပ္ပေတိ၊
ကြံ၏၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ပထဝိ မေတိမညတိတိဇ္ဈေ၊ပထဝိ
မေတိမညတိ ဟူသောဤပါဌ၌၊ ကေဝလဉ္စိကေဝလံဇေ၊ သက်သက်သာ
လျှင်ဖြစ်သော၊ မဟာပထဝိ၊မဟာပထဝိကို၊ တဏှာဝသေန၊တဏှာ၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊မမာယတိ၊မြတ်နိုး၏၊ ဣတိဣမိနာနယေန၊ဤသို့သောနည်း

ဖြင့်၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်သော၊ ကော၊ တရသော၊ တဏှာမညနာဝေ၊ တဏှာမညနာ
 ကိုသာလျှင်၊ လတ္တကိ၊ ရအပ်၏၊ သာစာပံသာစအပံ တဏှာမညနာ၊ ထို
 တဏှာမညနာကိုလည်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ ကောသာ၊ ဆံတို့တည်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ ထောမာ
 အပွေးတို့တည်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ အယော၊ သံမဉ်တည်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ လောဟံ၊
 သံဇာတ်တည်း၊ ဣတိဇေယထာဝုတ္တပ္ပဘောဒါယ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာ
 အားဖြင့်ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ သဗ္ဗာယဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊
 အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရာယ၊ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရဖြစ်သော၊ ပထဝိယာ၊ ပထဝီ၌၊
 ယောဇေတဗ္ဗာ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ပထဝိ၊ အဘိနန္ဒ
 တိတိဇ္ဈေး၊ ပထဝိ၊ အဘိနန္ဒတိဟူသောဤပါဌ၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရမေဝ၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသောအပြားရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သောလေးပါးသောပထဝီကို၊ တဏှာဒီ
 ဟိ၊ တဏှာအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်နှစ်သက်တတ်၏၊ အသော
 ဒေတိ၊ သာယာတတ်၏၊ မရာမသတိ၊ သောကပြန်သောအားဖြင့်သုံးသပ်
 တတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပထဝိ၊ မည
 တိတိဇေတေနဝပနေန၊ ပထဝိ၊ မညတိဟူသောဤဝုန်ဖြင့်သာလျှင်၊ ယသ္မိ
 အတ္ထေ၊ ထိုပထဝိ၊ အဘိနန္ဒတိဟူသော အနက်သည်၊ သိဇ္ဈေးပြီးကောင်းပြီး
 လျက်၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်၊ ဇေတံပဒံ၊ ဤပထဝိ၊ အဘိနန္ဒတိဟူသောဝုန်
 ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့စောဒနာငြားအံ့၊ ဇေတံ
 ကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ပေါရာဏေဟိ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ ဆရာတို့
 သည်၊ အဝိစာရိတံ၊ မစီရင်အပ်လေ၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ အတ္တ
 နောမိမိ၏၊ မတိ၊ အလိုတည်း၊ ဒေသနာဝိလာသတောဝါ၊ ဒေသနာ၌တင့်
 တယ်စွယ်ဖြစ်သို့ ရောက်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာဒိနဝဒေသန
 တောဝါ၊ အာဒိနဝကိုပြသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယသ္မာဓမ္မဓာတုယာ၊ အကြင်သဗ္ဗညုတဉာဏ်တည်း
 ဟူသောဓမ္မဓာတ်၏၊ သုပ္ပုရိပ္ပတ္တာ၊ အကြွင်းမဲ့ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီးသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ နာနာနယဝိဝိဉာဒေသနာဝိလာသသမ္ပန္နာ၊ အထူးထူးသော
 နည်းတို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်သောဒေသနာ၌တင့်တယ်စွယ်ဖြစ်နှိုးငှ်ပြည့်စုံသော
 အယံသာဓမ္မဓာတု၊ ဤအရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်တည်းဟူသော
 ဓမ္မဓာတ်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သုပ္ပ
 ဝုရိပ္ပု၊ မဘောက်မပြန်ထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီးတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌
 မညနာဝသေန၊ မညနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကိလေသုပ္ပတ္တိ၊ ကိလေသာ၏ဖြစ်
 ခြင်းကို၊ ဒေသတော၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဘိနန္ဒနာဝသေန၊

အလွန်နှစ်သက်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒေသန္တော၊ ပြတော် မူလိုသော
 ဘုရားရှင်သည်။ ဒေသနာ ဝိသယတောဝါ။ ဒေသနာတော်၌ တင့်တယ်
 စမွယ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣဒံပဒံ၊ ဤပထဝီအဘိနန္ဒတိ ဟူသော
 ပုဒ်ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယောပုထုဇ္ဇနော၊
 အကြင်ပုထုဇဉ်သည်။ ပထဝီ၊ လေးပါးသောပထဝီကို၊ မညတိကပ္ပေတိ၊
 ကြံ၏။ ပထဝီယာ၊ ပထဝီ၌၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏။ ပထဝီတော၊ ပထဝီမှ၊
 အတ္တော၊ ကိုယ်သည်။ အညော၊ တပါးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညတိကပ္ပေတိ၊
 ကြံ၏။ ပထဝီ၊ ပထဝီကို၊ မေတိ၊ ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏။
 သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပထဝီနိသိတံ၊ လေးပါး
 သော ပထဝီကိုမြီ၍ဖြစ်သော။ တဏှံ၊ တဏှာကိုလည်းကောင်း၊ ဗိဇ္ဇိ၊ ဝါ၊
 ဗိဇ္ဇိကို လည်းကောင်း၊ မဟာတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ နာသက္ကောတိ၊ မတတ်
 နှိုင်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပထဝီ၊ ပထဝီကို၊ အဘိနန္ဒတိယေဝ၊ အလွန်နှစ်
 သက်သလျှင်ကလည်း၊ ယောစ၊ အကြင်ပုထုဇဉ် သည်လည်း၊ ပထဝီ၊
 ပထဝီကို၊ အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်နှစ်သက်၏။ သောပုထုဇ္ဇနော၊ ထိုပုထုဇဉ်
 သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်နှစ်သက်၏။ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဆင်းရဲ
 သည်လည်း၊ အာဒိနပေါ၊ အပြစ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဒိနဝဒေသနတောပိ၊
 အပြစ်ကိုပြသော အားဖြင့်လည်း၊ ဣဒံပဒံ၊ ဤပထဝီအဘိနန္ဒတိဟူသောပုဒ်
 ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြန်၏။ စသတ္ထံ၊ မှန်၏။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ယောဘိက္ခဝေပထဝီဘေတုအဘိနန္ဒတိ၊ ဒုက္ခံသောအဘိနန္ဒတိ၊ ယော
 ဒုက္ခံအဘိနန္ဒတိ၊ အပရိရက္ခောသော ဒုက္ခသ္မာတိဝဒါမိတိ၊ ယောဘိက္ခဝေ
 ပထဝီဘေတုအဘိနန္ဒတိ၊ ဒုက္ခံသောအဘိနန္ဒတိ၊ ယောဒုက္ခံအဘိနန္ဒတိ၊ အပရိ
 ရက္ခောသောဒုက္ခသ္မာတိဝဒါမိဟူ၍။ ဧဝံစစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယောပုထုဇ္ဇနော၊ အကြင်ပုထုဇဉ်သည်
 ပထဝီဘေတု၊ ပထဝီဘေတုကို၊ အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်နှစ်သက်၏။ သောပုထုဇ္ဇ
 နော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်နှစ်သက်၏။
 ယောပုထုဇ္ဇနော၊ အကြင်ပုထုဇဉ်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အဘိနန္ဒတိ၊
 အလွန်နှစ်သက်၏။ သောပုထုဇ္ဇနော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲမှ၊
 အပရိရက္ခော၊ မလွတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
 ပထဝီဝတ္ထုကံ၊ ပထဝီလျှင် အကြောင်းရှိသော၊ မညနဉ္စ၊ မညနာကိုလည်း
 ကောင်း၊ အဘိနန္ဒနဉ္စ၊ အလွန်နှစ်သက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထော၊ ဟော
 တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ ယေနကာရုဏေန၊

အကြင်အကြောင်းကြောင့်ပထဝီ၊ ပထဝီကို၊ မညတိစ၊ ကြိယည်းကြိယံ၊
 အဘိနန္ဒတိစ၊ အလွန်နှစ်သက်သက်၏၊ တံကာရဏံ၊ ထိုကြောင်းကို၊
 အာဝိကဓောန္တော၊ ထင်ရှားပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တံကိဿဟေတုအပရိ
 ညာတံတာသာတိဝဒါမိတိ၊ တံကိဿဟေတုအပရိညာတံတာသာတိဝဒါ
 မိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တဿ၊ ထိုပါဠိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊
 သောပုထုဇ္ဇနော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်၊ တံပထဝီ၊ ထိုပထဝီကို၊ ကိဿဟေတု၊
 အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြိယနည်း၊ ကေနကာရဏေ
 န၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ သောပုထုဇ္ဇနော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်၊ မညတိ၊
 ကြိယနည်း၊ အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်နှစ်သက်သနည်း၊ ဣတိစ၊ ဤသို့ စောဒနာ
 ငြားအံ့၊ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အပရိညာတံ၊
 လေးပါးသော ပထဝီကို သုံးပါးသော ပရိညာဉ်ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ မသိအပ်၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မညတိ၊ ကြိယံ၊ အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်နှစ်သက်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ တတ္ထာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဝတ္ထု၊ ထိုလေးပါးသောပထဝီကို၊ တဿ၊ ထို
 ပုထုဇဉ်သည်၊ အပရိညာတံ၊ လေးပါးသောပထဝီကိုသုံးပါးသော ပရိညာဉ်
 ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ မသိအပ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြိယံ၊
 အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်နှစ်သက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ရှေ့ဦးအံ့၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ပထဝီ၊ လေးပါးသောပထဝီကို၊ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏၊ သောပုဂ္ဂ
 လော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥာတပရိညာယ၊ ဥာတပရိညာဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 တိရုဏပရိညာယ၊ တိရုဏပရိညာဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဟာနပရိညာယ
 ပဟာနပရိညာဉ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣတိဣမာဟိ
 ပရိညာဟိ၊ ဤပရိညာဉ်တို့ဖြင့်၊ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံး
 ပါးသောပရိညာဉ်တို့တွင်၊ ဥာတပရိညာ၊ ဥာတပရိညာဉ်သည်၊ ကတမာ၊
 အဘယ်နည်း၊ အယံ ပထဝီဓာတု၊ ဤလေးပါးသော ပထဝီ ဓာတ်သည်၊
 အဇ္ဈတ္တိကာ၊ အဇ္ဈတ္တိကသန္တာန်၌ဖြစ်၏၊ အယံပထဝီဓာတု၊ ဤလေးပါးသော
 ပထဝီဓာတ်သည်၊ ဗာဟိရာ၊ ဗာဟိရသန္တာန်၌ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤခက်ခြင်းရုံ ရင်း
 ခြင်းသဘောသည်၊ အသာပထဝီဓာတုယာ၊ ထိုပထဝီဓာတ်၏၊ လက္ခဏံ၊
 လက္ခဏာတည်း၊ ဣမာနိ၊ ဤခက်ခြင်းသဘောခံသင့်ခြင်းတုတ်သုံးခုတို့၏
 တည်ရာမိမိမှကြွင်းသောမဟာတုတ်သုံးခုတို့၏အပေါင်းတို့သည်၊ လက္ခဏာ
 ရသပစ္စုပဋ္ဌာနပဒဋ္ဌာနာနိ၊ လက္ခဏာရသပစ္စုပဋ္ဌာနပဒဋ္ဌာနတို့တည်း၊ ဣတိ

၉

ဤသို့။ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်ကို၊ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏။ အယံ။ ဤသို့ပိုင်းခြား၍သိခြင်းသည်၊ ဥာတပရိညာ၊ ဥာတပရိညာဉ်မည်၏။ ကတမာ၊ အဘယ်သည်လျှင်၊ တိရုဏပရိညာ၊ တိရုဏပရိညာဉ်မည်သနည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဥာတံ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်ကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲသောအားဖြင့်၊ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်၊ ရောဂတော၊ ရောဂအားဖြင့်၊ ဣတိ။ ဤသို့၊ နှိုစက္ကာတိသာယအာကာရေဟိ၊ လေးဆဲ့နှစ်ပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ တိရေတိ၊ သုံးသပ်၏။ အယံ။ ဤသို့သုံးသပ်ခြင်းသည်၊ တိရုဏပရိညာ၊ တိရုဏပရိညာဉ်မည်၏။ ကတမာ၊ အဘယ်သည်၊ ပဟာနပရိညာ၊ ပဟာနပရိညာဉ်မည်သနည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တိရယိတွာ၊ အနိစ္စဒုက္ခအနတ္တအားဖြင့် အဘနိတလဲလဲ သုံးသပ်ပြီး၍၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေန၊ အဓဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ပထဝီဓာတုယာ၊ ပထဝီဓာတ်၌၊ ဆန္ဒရူပံ၊ တပ်စွန်းသောဆန္ဒရာဂကို၊ ပဗဟတိ၊ ပယ်၏။ အယံ။ ဤသို့ပယ်ခြင်းသည်၊ ပဟာနပရိညာ၊ ပဟာနပရိညာဉ်မည်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နာမရူပဝတ္ထုတံ၊ နာမ်ရုပ်ကို ပိုင်းခြားဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်၊ ဥာတပရိညာ၊ ဥာတပရိညာဉ်မည်၏။ ကလ၊ ပသမ္ပသနာဒိအနုလောမ ပရိယောသနာ၊ ကလာပသမ္ပသနဉာဏ် အစအနုလောမဉာဏ်အဆုံးရှိသောဉာဏ်သည်၊ တိရုဏပရိညာ၊ တိရုဏပရိညာဉ်မည်၏။ အရိယမဂ္ဂေ၊ အရိယမဂ်၌၊ ဥာတံ၊ ဖြစ်သောဉာဏ်သည်၊ ပဟာနပရိညာ၊ ပဟာနပရိညာဉ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောပုဏ္ဏနော၊ အကြွင်ပုဏ္ဏဇဉ်သည်၊ ပထဝီ၊ လေးပါးသောပထဝီကို၊ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏၊ သောပုဏ္ဏနော၊ ထိုပုဏ္ဏဇဉ်သည်၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမာဟိ ပရိညာဟိ၊ ဤပရိညာဉ်တို့ဖြင့်၊ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏၊ အဿပုဏ္ဏနဿ၊ ထိုပုဏ္ဏဇဉ်အားလည်း၊ တာပရိညာယော၊ ထိုပရိညာဉ်တို့သည်၊ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ တသ္မာအပရိညာတတ္ထာ၊ ထိုသုံးပါးသောပရိညာဉ်တို့ဖြင့်ပိုင်းခြား၍မသိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပထဝီ၊ လေးပါးသောပထဝီကို၊ မညတိကပ္ပေတိစ၊ ကြံလည်းကြံ၏၊ အဘိနန္ဒတိစ၊ အလွန်လည်းနှစ်သက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ဟောထေင်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိက္ခဝေအသုတဝါပုဏ္ဏနော၊ (ပ)။ ပထဝီ၊ မညတိ၊ ပထဝီယာမညတိ၊ ပထဝီတောမညတိ၊ ပထဝီ၊ မေတိမညတိ၊ ပထဝီ၊ အဘိနန္ဒတိ၊ တံကိဿဟေတု၊ အပရိညာတံတဿာတိဝဒါမိတိ၊ ဣတိက္ခဝေအသုတဝါပုဏ္ဏနော၊ (ပ)။ ပထဝီ၊ မညတိ၊ ပထဝီယာမညတိ၊ ပထဝီတောမညတိ

ပထဝီမေတိမညတိ၊ ပထဝီအသိနန္ဒတိ၊ တံကိဿဟေတု၊ အပရိညာတံ
ကဿာတိဝဒါမိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ပထဝီဝါရော၊ ပထဝီ
ဝါရသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊

အာပံအာပတောတိတ္ထောပိ၊ အာပံအာပတောဟူသောဤပါဌ်၌လည်း၊
လက္ခဏာ သဿန္တာရာရမ္မဏာ သမ္ပုတိဝသေန၊ လက္ခဏာအာပေါသဿန္တာရ
အာပေါအာရမ္မဏာအာပေါသမ္ပုတိအာပေါတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာပေါ၊
အာပေါသည်။ စတုဗ္ဗိစော၊ လေးပါးအပြားရှိ၏၊ တေသုအာပေသု၊ ထိုလေး
ပါးကုန်သော အာပေါတို့တွင်၊ တတ္ထကတမာ အဇ္ဈတ္တိကာအာပေါခေတု၊
ယံအဇ္ဈတ္တံပစ္စတ္တံအာပေါအာပေါဂတံသိနေဟောသိနေဟဂတံဗန္ဓနံဗန္ဓနတ္တံ
ဣပဿအဇ္ဈတ္တံဥပါဒိန္နန္တိ အာဒိသု၊ တတ္ထကတမာအဇ္ဈတ္တိကာအာပေါခေတု၊
ယံအဇ္ဈတ္တံပစ္စတ္တံအာပေါအာပေါဂတံသိနေဟောသိနေဟဂတံဗန္ဓနံဗန္ဓနတ္တံ
ဣပဿအဇ္ဈတ္တံဥပါဒိန္နန္တိဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော
အာပေါသည်၊ လက္ခဏာအာပေါ၊ လက္ခဏာအာပေါမည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမာတိ
ကာဝုန်၌၊ ကတမာ၊ အဘယ်မည်သော အာပေါခေတံသည်၊ အဇ္ဈတ္တိကာ
အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ အာပေါခေတု၊ အာပေါခေတံမည်သနည်း၊ ယံ၊
အကြင်အာပေါသည်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်၏၊ ပစ္စတ္တံ၊ အဝီအးသီး
သောပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌ဖြစ်၏၊ အာပေါ၊ ဖွဲ့ခြင်းသဘောရှိ၏၊ အာပေါဂတံ၊
ဖွဲ့သောသဘောသို့ရောက်၏၊ သိနေဟော၊ အစေးသဘောရှိ၏၊ သိနေဟ
ဂတံ၊ အစေးသဘောသို့ရောက်၏၊ ဗန္ဓနံ၊ ကလောင်တူဖြစ်သော ရုပ်တို့ကို
ဖွဲ့ခြင်းသဘောရှိ၏၊ ဣပဿ၊ ကလောင်တူဖြစ်သောရုပ်ကို၊ ဗန္ဓနတ္တံ၊ ဖွဲ့သော
အဖြစ်ရှိ၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်၏၊ ဥပါဒိန္နံ၊ ဥပါဒိန္န သန္တာန်
နှင့်စပ်၍ဖြစ်၏၊ အာပေါကသိဏံ ဥဂ္ဂဗျဇ္ဈော အာပတ္ထိနိမိတ္တံ ဂဗျာတိတိ
အာဒိသု၊ အာပေါကသိဏံ ဥဂ္ဂဗျဇ္ဈောအာပတ္ထိနိမိတ္တံ ဂဗျာတိဤသို့အစ
ရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော အာပေါသည်၊ သဿန္တာရော၊
သဿန္တာရဖြစ်သော၊ အာပေါ၊ အာပေါခေတံမည်၏၊ အာပေါ ကသိဏံ၊
အာပေါကသိဏ်းကို၊ ဥဂ္ဂဗျဇ္ဈော၊ ယူသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာပတ္ထိ၊
သဿန္တာရအာပေါ၌၊ နိမိတ္တံ၊ အာရုံကို၊ ဂဗျာတိ၊ ယူ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်
သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော စကားရပ်သည်၊ ပထဝီယံ၊ ပထဝီဝါရ၌၊ ဝုတ္တ
သဒိသမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ကေဝလံ၊ သက်
သက်၊ ယောဇနာနယော၊ ယောဇနာနည်း၌၊ ဝိတ္တံသေမ္ပန္တိ အာဒိနာ၊ ဝိတ္တံ
သေမ္ပန္တိသို့အစရှိသော၊ နယောနုနည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သော၊ ဣဒေသဘော

ဒါ။တဆဲနှစ်ပါးအပြားရှိသောအာပေါဓာတု၊အာပေါဓာတ်ကို၊အတ္တတ္တိကာ
 အတ္တတ္တ သန္တာန်၌ ဖြစ်သော အာပေါဓာတ်ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။
 တတ္ထ၊ထိုမာတိကာပါ၌၌၊ကတမာ၊အဘယ်သည်၊ဗာဟိရာ၊အပသန္တာန်၌
 ဖြစ်သော၊အာပေါဓာတု၊အာပေါဓာတ်မည်သနည်း၊ဗာဟိရာ၊အပသန္တာန်
 ၌ဖြစ်သော၊ ယံယာအာပေါဓာတု၊ အကြင် အာပေါဓာတ်သည်၊ ဗာဟိရံ၊
 အပသန္တာန်၌ဖြစ်၏။ အာပေါ၊ ဖွဲ့ခြင်းသဘောရှိ၏။ အာပေါဂတံ၊ ဖွဲ့ခြင်း
 သဘောသို့ရောက်၏။ သေနဟော၊ အစေးဖြစ်၏။ သေနဟဂတံ၊ အစေး
 အဖြစ်သို့ရောက်၏။ဗန္ဓနံ၊ဖွဲ့ခြင်းသဘောရှိ၏၊ရူပသ၊ကလာပ်တူဖြစ်သော
 ရုပ်ကို။ ဗန္ဓနတ္ထံ၊ဖွဲ့ခြင်းသဘောရှိသောအဖြစ်ရှိ၏။ ဗဟိဒ္ဓါ၊အပသန္တာန်၌
 ဖြစ်သော၊ အနုပါဒိန္နံ၊ အနုပါဒိန္န သန္တာန်၌ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤအာပေါသည်၊
 သေယျထာ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ မူလရသော၊ အမြစ်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သော
 အရည်၊ခန္ဓရသော၊ပင်စည်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောအရည်။ တစရသော၊အခေါက်
 ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောအရည်။ ပတ္တရသော၊ အရွက်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောအရည်။ ဝုပ္ပ
 ရသော၊အပွင့်ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောအရည်။ ဗလရသော၊ အသီးကိုစွဲ၍ဖြစ်သော
 အရည်၊ခိရံ၊နို့ရည်၊ဒမိ၊နို့ခင်း၊သပ္ပိ၊ယောဂတ်၊နဝနိဝံ၊ဆီဦး၊ တေလံ၊ဆီ၊
 မရ၊ပျား၊ ဗာဏိတံ၊တင်လဲ၊ ဘုဒ္ဓာနိဝါ၊ တွင်းအစရှိသည်တို့၌တည်သည်
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ဥဒကာနိ၊ရေတို့၊အန္တလိက္ခာနိဝါ၊ကောင်းကင်၌တည်
 သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ဥဒကာနိ၊ရေတို့၊ဣတိဝေံ၊ဤသို့၊ဝုတ္တဘေ၊ဆိုအပ်
 သည်လည်း ဖြစ်သော၊ အာပေါဓာတု၊ အာပေါဓာတ်ကို၊ ဗာဟိရာ၊ အပ
 သန္တာန်၌ဖြစ်သောအာပေါဓာတ်ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏။ အတ္တတ္တပရေ
 တတိကေ၊အတ္တတ္တာရမ္မဏတိက်၌၊ယောစနိမိတ္တအာပေါ၊အကြင်နိမိတ်ဖြစ်
 သောအာပေါကို၊ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်၏၊သောနိမိတ္တအာပေါ၊ထိုနိမိတ္တဖြစ်သော
 အာပေါကို။ ဣဝ၊ဤအာပေါဝါရ၌၊ အာပေါတိ၊အာပေါဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 သိအပ်၏။ ။

တေဇံတေဇတောတိ ဣမသ္မိတေဇောဝါရေဝိ။ တေဇံတေဇတောဟူ
 သောဤတေဇောဝါရ၌လည်း၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ပထဝီဝါရ၌ဆိုအပ်ပြီးသော
 နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိတ္တာရော၊အကျယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ပန၊
 အထူးကိုဆိုဦးအံ၊ဧတ္ထ၊ဤတေဇောဝါရ၌၊ ယောဇနာနယော၊ ယောဇနာနည်း
 ၌၊ယေနစ၊အကြင်ပျက်သောတေဇောဓာတ်ဖြင့်လည်း၊သန္တပ္ပတိ၊ပူ၏၊ယေန
 စ၊အကြင်တေဇောဓာတ်ဖြင့်လည်း၊ဇီရတိ၊ အို၏၊ ယေနစ၊ အကြင်တေ
 ဇောဓာတ်ကြောင့်လည်း၊ ပရိဒဟတိ၊ပြင်းစွာပူလောင်၏၊ ယေနစ၊အကြင်

၆၂

တေဇောဓာတ်ကြောင့်လည်း။ အသိတ ဝိတခါယိတ သာယိတံ။ စားအပ်
 သောက်အပ်ခဲအပ် လျက်အပ်သော အစာအာဟာရသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်း
 စွာ၊ ပရိတာဝံ၊ ကြေခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တာ၊ ဟော
 အပ်သော၊ စတုပ္ပဘောဒါ၊ လေးပါးအပြားရှိသော။ 'တေဇောဓာတု၊ တေဇော
 ဓာတ်သည်။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်သော တေဇောဓာတ်မည်၏။
 တတ္ထ၊ ထိုမာတိကာပုဒ်၌၊ ကတမာ၊ အတယ်သည်။ ဗာဟိရာ၊ အပသန္တာန်၌ဖြစ်
 သော၊ တေဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတ်မည်သနည်း။ ယံ၊ အကြွင် တေဇော
 ဓာတ်သည်။ ဗာဟိရံ၊ အပသန္တာန်၌ဖြစ်၏။ တေဇော၊ ပူသောသဘောရှိ၏။
 တေဇောဂတံ၊ ပူသောသဘောသို့ရောက်၏။ ဥသ္မာ၊ ပူ၏။ ဥသ္မာဂတံ၊ ပူသော
 အဖြစ်သို့ရောက်၏။ ဥသုဓံ၊ အငွေ့တည်း။ ဥသုမဂတံ၊ အငွေ့အဖြစ်သို့ရောက်
 ၏။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ အနုပါဒိန္နံ၊ အနုပါဒိန္နကတေဇောတည်း။
 ဣဒံ၊ ဤတေဇောသည်။ သေယျတာ၊ အဘယ်နည်း။ ကဋ္ဌဂ္ဂိ၊ ထင်းမီး၊ သက၊ လိ
 ကဂ္ဂိ၊ ဝါခြင်းစိတ်မီး။ တိဏဂ္ဂိ၊ မြက်မီး။ ဂေါမယဂ္ဂိ၊ နွားချေးမီး။ ထုသဂ္ဂိ၊ ဖွဲမီး
 သင်္ကံ၊ ရဂ္ဂိ။ အမှိုက်မီး။ ဣန္ဒဂ္ဂိ၊ မီးကြိုးမီး။ အဂ္ဂိသန္တာပေါ၊ မီးပူ၊ သူရိယသန္တာ
 ပေါ၊ နေပူ၊ ကဋ္ဌသန္တိစယသန္တာပေါ၊ ထင်းစုကိုစွဲ၍ဖြစ်သောအပူ၊ တိဏသန္တိစ
 ယသန္တာပေါ၊ မြက်စုကိုစွဲ၍ဖြစ်သောအပူ၊ ဂေါမသန္တိစယသန္တာပေါ၊ စပါးစု
 ကိုစွဲ၍ဖြစ်သောအပူ၊ တဏှသန္တိစယသန္တာပေါ၊ တဏှာစုကိုစွဲ၍ဖြစ်သောအပူ
 ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဗာဟိရာ၊ အပသန္တာန်
 ၌ဖြစ်သော၊ တေဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ဝါယံဝါယတောတိဣမသ္မဝါရသ္မာဝိ၊ ဝါယံဝါယတောဟူသောဤဝါ
 ရ၏လည်း။ ယောဇနာနယော၊ ယောဇနာနည်း၌။ ဥဒ္ဓင်္ဂိမာဝါတာ၊ ကြို့အန်ခြင်း
 စသောအထက်သို့တက်သောလေ။ အဓောဂမာဝါတာ၊ ဥဇ္ဈာရပဿာဝတို့
 ကိုဆောင်တတ် သောအောက်သို့ သက်သောလေ။ ကုန္တိသယာဝါတာ၊
 မိမိဝမ်းတွင်း၌တည်သောလေ။ ကောဋ္ဌာသယာဝါတာ၊ အူတွင်း၌တည်သော
 လေ။ အင်္ဂမင်္ဂါနုသာရိနောဝါတာ၊ အကြောကွန်ယက်တို့ကိုလျှောက်သဖြင့်
 ကိုယ်အလုံး၌အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကိုနှံ့လျက်ကွေးခြင်းဆန့်ခြင်းအစရှိ သည်
 တို့ကိုဖြစ်စေတတ်သောလေ။ သတ္တကဝါတာ၊ အစပ်အဖွဲ့အစရှိသည်တို့ကို
 ကပ်ကျေးဖြင့်ဖြတ်သကဲ့သို့ဖြစ်သောလေ။ ခုရကဝါတာ၊ သင်ရန်းဖြင့်ခွဲသကဲ့
 သို့နှုတ်ခွဲ သားကိုဖြတ်တတ်ခွဲတတ်သောလေ။ ဥပ္ပလကဝါတာ၊ နှုတ်ခွဲသားကို
 ထုတ်သောလေ။ အဿာသော၊ ဝင်သက်လေ။ ပဿာသော၊ ထွက်သက်
 လေ။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်သောဝါယောဓာတ်သည်။ အဇ္ဈတ္တိကာဝါ

ယောဓာတု၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်သောဝါ ယောဓာတ်မည်၏ဟူ၍။ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုမာတိကာ ဝုဒ္ဓိ၌၊ ကထာမာ၊ အဘယ်သည်၊
ဗာဟိရာ၊ အပသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယော ဓာတ်မည်
သနည်း။ ယံ၊ အကြင်ဝါယော ဓာတ်သည်၊ ဗာဟိရံ၊ အပသန္တာန်၌ဖြစ်၏၊
ဝါယော၊ ရွှေစေ့ခြင်းသဘောရှိ၏၊ ဝါယောဂဝံ၊ ရွှေစေ့ခြင်းသဘောသို့
ရောက်၏။ ဂူပဿ၊ အဝိနိဘောဂရပ်၏၊ ထန္တိတတ္ထံ၊ ခိုင်သည်၏အဖြစ်၊
ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာန်၌ ဖြစ်သော၊ အနုပါဒိန္နံ၊ အနုပါဒိန္နက ဝါယောဓာတ်
တည်း။ ဣဒံ၊ ဤဝါယောဓာတ်သည်၊ သေယျတာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဝုရုပ္ပိမာဝါ
တာ၊ အရှေ့မျက်နှာမှသာသောသေ၊ ပစ္ဆိမာဝါတာ၊ အနောက်မျက်နှာမှသာ
သောသေ၊ ဥတ္တရာဝါတာ၊ မြောက်မျက်နှာမှသာသောသေ၊ ဒက္ခိဏာဝါတာ၊
တောင်မျက်နှာမှသာသောသေ၊ သဓုဇာဝါတာ၊ မြို့နွဲ့ထဲကွသောသေ၊ အရ
ဇာဝါတာ၊ မြို့ကင်းသောသေ၊ ဝိတိဇာဝါတာ၊ အေးသော ဥတုကြောင့်ဖြစ်
သောသေ၊ ဥဗ္ဗာဝါတာ၊ ပူသောဥတုကြောင့်ဖြစ်သောသေ၊ မရိတ္တာဝါတာ၊
ညှင်းညှင်းလှသောသေ၊ အဓိမတ္တာဝါတာ၊ အေးကြီးသောသေ၊ ကာဠဝါ
တာ၊ မည်းနက်သောတိုင်တိုက်ကြား၌ဖြစ်သောသေ၊ ဝေရုပ္ပိမာဝါတာ၊ တပူ
ဇနာမှအထက်အရပ်၌သာသောသေ၊ မက္ခိဝါတာ၊ ယင်ငယ်စသောသတ္တဝါ
တို့၏အတောင်ခပ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောသေ၊ သုပဏ္ဏာဝါတာ၊ ဂဠုန်တို့၏
တောင်ဟုန်လေ၊ တာသဝဏ္ဏာဝါတာ၊ တန်းရှက်ယပ်ဝန်းဖြင့်ခပ်သောသေ၊
ဝိဂူပနာဝါတာ၊ လေးထောင့်ယပ်ဖြင့်ခပ်သောသေ၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တာစ၊
ဆိုအပ်ပြီးသည်ထည်းဖြစ်သော၊ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်ကို၊ ဗာဟိ
ရာ၊ အပသန္တာန်၌ဖြစ်သောဝါယောဓာတ်ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ သေ
ဝံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း
ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း။ ဧတ္ထာဝတာစ၊
ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကား အစဉ်ဖြင့်လည်း။ ၊ ဝုတ္တမိ၊ ဆိုအပ်
သော၊ ဧကမဓမ္မ၊ ထခုသောတရား၌၊ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်၊ ဧက
လက္ခဏာ၊ တူသောလက္ခဏာရှိကုန်၏၊ တေနလက္ခဏေန၊ ထိုလက္ခဏာဖြင့်၊
လဓမ္မ၊ အလုံးစုံကုန်သောတရားတို့သည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောဟာရသည်၊ လက္ခဏောဟာရော၊ လက္ခ
ဏာဟာရမည်၏။ ၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ နေတ္ထိယံ၊ နေတ္ထိသျှင်း၌၊ လက္ခဏော
နာမ၊ လက္ခဏ အမည်ရှိသော၊ ယွာယံယောအယံဟာရော၊ အကြင်ဟာရ
ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ တဿ၊ ထိုလက္ခဏာဟာရ၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအား

ဖြင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ တုတေသု၊ မဟာ
 တုတ်တို့ကို၊ ဂဟိတေသု၊ ယူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ရူပလက္ခဏံ၊ ရုပ်၏
 လက္ခဏာကို၊ အနုတိတဗ္ဗာ၊ မလွန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပါဒါရူပဗ္ဗိ၊ ဥပါ
 ဒါရုပ်သည်သည်း၊ ဂဟိတမေဝ၊ ယူအပ်သည်သာလျှင်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ယဉ္စ တုတုပါဒါရူပံ၊ အကြင်တုတရုပ်ဥပါဒါရုပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သော၊
 ထိုတုတရုပ် ဥပါဒါရုပ်သည်၊ ရူပက္ခန္ဓော၊ ရူပက္ခန္ဓာမည်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ အသုဘဝါ ပုထုဇ္ဇနောပထဝိ အာပံ တေဇံဝါယံ မညတိတိ၊
 အသုဘဝါ ပုထုဇ္ဇနောပထဝိ အာပံတေဇံ ဝါယံမညတိဟူ၍၊ ဝဒန္တေန၊
 ဟောတော်မူသောမြတ်စွာတရားသည်၊ အတ္တတော၊ သတောအားဖြင့်၊ ရူပံ
 အတ္တတော သမနုဿတိတိ၊ ရူပံအတ္တတော သမနုဿတိဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊
 ဟောတော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပထဝိယာ အာပတ္ထိံ တေဇတ္ထိံ
 ဝါယတ္ထိံ မညတိတိ၊ ပထဝိယာအာပတ္ထိံ တေဇတ္ထိံ ဝါယတ္ထိံ မညတိဟူ၍၊
 ဝဒန္တေန၊ ဟောတော်မူသောမြတ်စွာတရားသည်၊ ရူပတ္ထိံ ဝါအတ္တာနံသမနု
 ပဿတိတိ၊ ရူပတ္ထိံ ဝါအတ္တာနံသမနုပဿတိဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပထဝိတောအာပတောတေဇတောဝါယတောမည
 တိတိ၊ ပထဝိတောအာပတောတေဇတောဝါယတောမညတိဟူ၍၊ ဝဒန္တေန၊
 ဟောတော်မူသောမြတ်စွာတရားသည်၊ ရူပတော၊ ရုပ်မှ၊ အတ္တာ၊ အတ္တဘော
 သည်၊ အညော၊ တပါးတည်း၊ ဣတိဣမဿအတ္တဿ၊ ဤသို့သော အနက်၏၊
 သိဒ္ဓတ္တာ၊ ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ရူပဝန္တံ ဝါအတ္တာနံအတ္တနိဝါရူပံသမနု
 ပဿတိတိ၊ ရူပဝန္တံ ဝါအတ္တာနံအတ္တနိဝါရူပံသမနုပဿတိဟူ၍သည်း၊
 ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတသော၊
 လေးပါးကုန်သော၊ ရူပဝတ္ထုကာ၊ ရုပ်လျှင်အာရုံရှိကုန်သော၊ ဧတသက္ကာယ
 ဒိဋ္ဌိမညနာ၊ ဤသက္ကာယဒိဋ္ဌိမညနာတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ထတ္ထံ၊
 ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ ဧကာ၊ တခုသောရူပံအတ္တတောသမနုပဿတိဟူသော
 မညနာသည်၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိမည်၏၊ တိသော၊ ရူပဝန္တံ ဝါအတ္တာနံ
 အတ္တနိဝါရူပတ္ထိံ ဝါအတ္တာနံဟူသော သုံးပါးသောမညနာတို့သည်၊ သဿ
 တဒိဋ္ဌိယော၊ သဿတဒိဋ္ဌိမည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နေဝဒိဋ္ဌိယော၊ နှစ်ပါးကုန်
 သောသိက္ခာအယူတို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယဗ္ဗိအတ္ထံ
 ဝိသေသော၊ ဤအနက်အထူးကိုထည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ရူပရခေန၊ ရုပ်ကိုအရင်းမူသဖြင့်၊ သင်္ခါရဝတ္ထုကံ၊ သင်္ခါရ
 လျှင်အာရုံရှိသော၊ မညနံ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောမညနာကို၊ ဝတ္ထော၊

ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယေသင်္ခါရေ၊ အကြင်သင်္ခါရတရား
 တို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပညဝိယန္တိ၊
 ပညတ်အပ်ကုန်၏။ တေသုသင်္ခါရေသုဝိ၊ ထိုသင်္ခါရတို့၌ လည်းကောင်း၊
 တေသု သတ္တေသုဝိ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၌ လည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ မညနံ၊ သုံးပါးသောမညနာကို၊ ကရော၊
 တိ၊ ပြုတတ်၏။ ယသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသတ္တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊ နိဇ္ဈာန္တော
 ညွှန်ပြထော်မူလိုသော ဖြတ်စွဲတရားသည်၊ ဘူတေဘူတတောသည္ဇာနာတိ
 တိအာဒိသု၊ ဘူတေဘူတတောသည္ဇာနာတိ ဤသို့အစရှိသည်တို့ကို၊ အဟာ၊
 ဟောတော်မူပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိရပ်၌၊ အယံဘူတသဒ္ဓေါ၊ ဤဘူတသဒ္ဓါသည်၊
 ပဉ္စက္ခန္ဓအမနူဿ ဓာတုဝိဇ္ဇမာန ဝိဇာသဝေ သတ္တရုက္ခာဒိသု၊ ခန္ဓာငါးပါး
 ဟူသောအနက်နတ်ဟူသောအနက် ဓာတ်လေးပါးဟူသောအနက်တင်ရှား
 ရှိခြင်းဟူသောအနက်၊ ရဟန္တာဟူသောအနက် သတ္တဝါဟူသောအနက်သင်္ခါ
 ပင်ဟူသော အနက်အစရှိသည်တို့၌၊ ဗိဿတိ၊ ထင်၏။ ဟိပိတ္တိယေမိ၊ ချဲ့ပြီး
 အံ့။ ဘူတမိဒန္တိ၊ ဘိက္ခုဝေသမနူပဿထာတိအာဒိသု၊ ဘူတမိဒန္တိ၊ ဘိက္ခုဝေ
 သမနူပဿထ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အယံဘူတသဒ္ဓေါ၊ ဤဘူတ
 သဒ္ဓါသည်၊ ပဉ္စက္ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၌၊ ဗိဿတိ၊ ထင်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်၊ ဘူတံ၊ ထင်ရှား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 တုမေ၊ သင်တို့သည်၊ သမနူပဿထ၊ ပညာမျက်စိဖြင့်ရှုကြကုန်။ ယေနိဓ
 ဘူတာနိ သမာဂတာနိတိတ္ထေ၊ ယာနိဓဘူတာနိ သမာဂတာနိဟူသောဤ
 ပါဠိရပ်တို့၌၊ အမနူဿသု၊ နတ်ဟူသောအနက်တို့၌၊ ဗိဿတိ၊ ထင်၏။
 ယာနိဘူတာနိ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၊ ဣဝ၊ ဤငါတရားအထံသို့၊ သမာဂတာ
 နိ၊ အညီအညွတ်လာကုန်ပြီ။ စတ္တာရောခေါ ဘိက္ခု၊ မဟာဘူတာဟေတုတိ
 ဧတ္ထ၊ စတ္တာရောခေါ ဘိက္ခု၊ မဟာဘူတာ ဟေတုဟူသော ဤပါဠိရပ်တို့၌၊
 ဓာတုသု၊ ပထဝီဓာတ်စသော မဟာဘူတ်လေးပါးတို့၌၊ ဗိဿတိ၊ ထင်၏။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဟာဘူတာဟေတု၊ မဟာ
 ဘူတ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဘူတသ္မိံ၊ ပါပိတ္တိယန္တိ အာဒိသု၊ ဘူတသ္မိံ
 ပါပိတ္တိယံ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဝိဇ္ဇမာနေ၊ ထင်ရှားရှိခြင်းဟူသော
 အနက်၌၊ ဗိဿတိ၊ ထင်၏။ ဘူတသ္မိံ၊ ဟုတ်မှန်သည်ရှိသော်၊ ပါပိတ္တိယံ၊
 ပါပိတ်အာပတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောစကာလ္လသ္မသော ဘူတောတိ
 ဧတ္ထ၊ ယောစကာ လ္လသ္မသောဘူတာဟူသောဤပါဠိရပ်တို့၌၊ ဝိဇာသဝေ၊
 ရဟန္တာဟူသောအနက်၌၊ ဗိဿတိ၊ ထင်၏။ ယောစဘူထော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်

သည်။ အတ္တိ၊ ဂိဇ္ဈိ၊ သောဘူတော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာလန္တသော၊ ကာလ
ကိုစားတတ်၏။ သဗ္ဗေဝနိက္ခိဝိဿန္တိ ဘူတာလောကောသမုဿယန္တိ ဧတ္ထ၊
သဗ္ဗေဝနိက္ခိဝိဿန္တိ ဘူတာလောကောသမုဿယံဟူသော ဤပါဠိရပ်တို့၌၊
သဗ္ဗေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ လောကော၊ လောက၌၊ သဗ္ဗေဝ၊
အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘူတာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သမုဿယံ၊ ခန္ဓာ
အတ္တဘောကို၊ နိက္ခိဝိဿန္တိ၊ ချကုန်သတ္တံ၊ ဘူတဂါမပါတဗျတာယတိ
ဧတ္ထ၊ ဘူတဂါမပါတဗျတာယဟူသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ရုက္ခာဒိသု၊ သစ်ပင်
အစရှိသည်တို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဘူတဂါမပါတဗျတာယ၊ ဘူတဂါမ
ဒိဇဂါမကိုပျက်ဆီးခြင်းကြောင့်၊ ပါမိတ္တိယံ၊ ပါမိတ်အာပတ်သည်။ ဟောတိ
ဖြစ်၏။ ဣဓပန၊ ဤဘူတေမညတိအစရှိသော ပါဠိရပ်၌ကား၊ အယံဘူတ
သဗ္ဗေ၊ ဤဘူတသဗ္ဗေသည်။ သဗ္ဗေသု၊ စတုမဟာရာဇိတုံမှအောက်ဖြစ်သော
သတ္တဝါတို့၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ အဝိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်၊ နောစခေါ
ပဝတ္တတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိသတ္တံ၊ ငှန်၏။ စတုမဟာရာဇိကာနံ၊ စတုမဟာရာဇိ
နတ်တို့၏။ ဟောသ္မာ၊ အောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဣဓ၊
ဘူတဘူတတော သဗ္ဗာနာတိအစရှိသောပါဠိရပ်၌၊ ဘူတာတိ၊ ဘူတတို့ဟူ
၍၊ အမိဗ္ဗေတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ ဝတ္တံ၊ ထိုဘူတအစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊
ဘူတဘူတတော သဗ္ဗာနာတိအစရှိသော သဗ္ဗာနာတိ ဤသို့အစ
ရှိသော ပါဠိသည်၊ ဝတ္တနယမေဝ၊ ပထဝီဝါရ၌ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်
သာလျှင်ကတည်း၊ ဗနပိသေသော၊ အထူးကား၊ ဘူတေမညတိတိအာဒိသု၊
ဘူတေမညတိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဟိသေသဝိမညနာ၊ သုံးပါးသောမည
နာတို့ကို၊ ယောဇေတဗ္ဗာ၊ ဟူ၍အပ်ကုန်၏။ ကထံယောဇေတဗ္ဗာ၊ အဘယ်သို့
ဟူ၍စေအပ်ကုန်သနည်း၊ ဟိဝိတ္ထာဓေမိ၊ ရှေ့ဦးအံ့။ အယံပုထုဇ္ဇနော၊ ဤပုထု
ဇဉ်သည်၊ ဘူတေ၊ စတုမဟာရာဇိတုံမှအောက်ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့
ကို၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ တောက်ပြန်သောအားဖြင့်ကြံ၏။ သောပုထုဇ္ဇနော၊ ထို
ပုထုဇဉ်သည်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေတိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊
သမပ္ပိတံ၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သမဂ္ဂိဘူတံ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပရိစာရယ
မာနံ၊ စန္ဒယ်သော၊ ဂဟပတိ၊ ဝါ၊ သူကြွယ်ကိုထည်းကောင်း၊ ဂဟပတိပုတ္တ
ဝါ၊ သူကြွယ်သားကိုထည်းကောင်း၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တ
နယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဘူတေ၊ စတုမဟာရာဇိတုံမှ အောက်
ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို၊ ဘူတာ၊ ထင်တယ်ကုန်၏။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာ
၌ပြည့်စုံကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဟေတွာယု၍၊ ရုက္ခတိ၊ တပ်၏။ ဒိသ္မာဝိ၊ မြင်၍

လည်းနေ။ ထိုစတုမဟာရာဇ်သံဃအောက်ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို၊
ရုဇ္ဈတိ၊ တပဏ္ဍိ၊ သုတွာဝိ၊ ကြား၍ လည်းကောင်း၊ ဘာယိတွာဝိ၊ နင်း၍
လည်းကောင်း၊ သာယိတွာဝိ၊ လျက်၍လည်းကောင်း၊ ဗုဿိတွာဝိ၊ တွေ့၍
လည်းကောင်း၊ ဥတွာဝိ၊ သိ၍လည်းကောင်း၊ ရုဇ္ဈတိ၊ တပဏ္ဍိ၊ ဧဝံ။ ဤသို့။
ဘူတေ၊ စတု မဟာရာဇ်သံဃ အောက် ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။
တဏှာမညနာယ၊ တဏှာမညနာဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊ အဟံဝိ၊
ငါသည်လည်း၊ ခတ္တိယ မဟာသာလာနံဝါ၊ များသော ဥစ္စာနှစ် ဂှိသော
မင်းမျိုးတို့၏လည်း၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဘော်၏ အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇေ
ယျံ၊ ရောက်ရမှုကား၊ အဟောဝတ၊ ဩဌာကောင်းထေစွ၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့
အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ အပ္ပဋိလဒ္ဓဿ၊ မရသေးသောမင်း၏ အဖြစ်သည်
ကို၊ ပဋိလာဘာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဏိဒဟတိ၊ ဆောက်တည်
၏၊ ဧဝံဝိ၊ ဤသို့ဆောက်တည်သော်လည်း၊ ဘူတေ၊ စတုမဟာရာဇ်သံဃ
အောက်ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ တဏှာမညနာယ၊ တဏှာမညနာ
ဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊ အတ္တနောပန၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ဘူတာနုဉ္စ။
သတ္တဝါတို့၏လည်းကောင်း၊ သမ္ပတ္တိံ၊ ဇာတိအစရှိသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပတ္တိံ၊ ဇာတိအစရှိသည်တို့၏ မပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ နိဿယ၊ မြဲ၍၊ အတ္တာနံဝါ၊ ကိုယ်ကိုမူလည်း၊ သေယျံ၊ မြတ်သည်
အဖြစ်ကို၊ ဒဟတိဌပေတိ၊ ထား၏၊ ဘူတေသုစ၊ စတုမဟာရာဇ်သံဃအောက်
ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့တွင်လည်း၊ ယံကိပ္ပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဘူတံ၊
သတ္တဝါကို၊ ဟိနံ၊ ယုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒဟတိဌပေတိ၊ ထား၏၊
အတ္တာနံဝါ၊ ကိုယ်ကိုမူလည်း၊ ဟိနံ၊ ယုတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဟတိဌပေတိ၊
ထား၏၊ ယံကိပ္ပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဘူတံ၊ သတ္တဝါကို၊ သေယျံ၊ မြတ်သည်၏
အဖြစ်ကို၊ ဒဟတိဌပေတိ၊ ထား၏၊ အတ္တာနံဝါ၊ ကိုယ်ကိုမူလည်း၊ သေယျံ။
မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒဟတိဌပေတိ၊ ထား၏၊ ဘူတေန၊ သတ္တဝါနှင့်၊
အတ္တာနံဝါ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တနာ၊ မိမိကိုယ်နှင့်၊ ဘူတံဝါ၊
သတ္တဝါကိုလည်းကောင်း၊ သဒိသံ၊ တူသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဟတိဌပေတိ၊
ထား၏၊ ယထာဟ၊ တရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောထော်မှုသနည်း၊ ဟူမူကား၊
ဣဓေကဇ္ဈောဇာတိယာဝါ၊ (လ)၊ အညတရညတရေန ဝတ္ထုနာယုဗ္ဗကာလံ
ပရေဟိသဒိသံ အတ္တာနံဒဟတိ၊ အပရကာလံအတ္တာနံ သေယျံဒဟတိ၊
ပရေဟိနေဒဟတိ၊ ယောဇေဓူပေါမာနော၊ (လ)၊ အယံဝုပ္ပတိ မာနာတိမာ
နောတိ၊ ဣဓေကဇ္ဈောဇာတိယာဝါ၊ (လ)၊ အညတရညတရေန ဝတ္ထုနာယုဗ္ဗ

၆၇

ကာလံ ပရေဟိသဒိသံအတ္တာနံဒဟတိ၊ အပရကာလံအတ္တာနံသေယျံဒဟ
 တိ၊ ပရေဟိနေဒဟတိ၊ ယောဇေဝရူပေါမာနော၊(လ)၊ အယံဝုစ္စတိမာနာတိ
 နောဟူ၍၊အာဟ၊ဟောထေဝ်မူဗြီ၊ ဣဓ၊ဤလောကန္တံ၊ ကေစ္စော၊အချိုသော
 သူသည်၊ဇာတိယာဝါ၊ ဇာတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ (လ)၊ အညတရည
 တရေန၊ အမှတ်မဲ့ တပါးပါးသော၊ ဝတ္ထုနာ၊ ဝတ္ထုဖြင့်၊ ပုဗ္ဗကာလံ၊ရှေး
 ကာလန္တံ၊ပရေဟိ၊သူတပါးတို့နှင့်၊ သဒိသံ၊တူသော၊ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊
 ဒဟတိဌပေတိ၊ထား၏၊ အပရကာလံ၊နောက်ကာလန္တံ၊ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်
 ကို၊ သေယျံ၊ ဖြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒဟတိဌပေတိ၊ ထား၏၊ ပရေ၊
 သူတပါးတို့ကို၊ ဟိနေ၊ယုတ်သည်၏ အဖြစ်တို့ကို၊ဒဟတိဌပေဟိ၊ထား၏၊
 ဇေဝရူပေါ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ ယောမာနော၊ အကြင်မာန်သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊(ပ)၊အယံ၊ ဤသဘောကို၊ မာနာတိမာနောတိ၊ မာနာတိမာနောဟူ၍၊
 ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ဇေံ၊ဤသို့၊ တူတေ၊စတုမဟာရာဇ်တုံမှ အောက်ဖြစ်ကုန်
 သောသတ္တဝါတို့ကို၊မာနမညနာယ၊မာနမညနာဖြင့်၊မညတိကပ္ပေတိ၊ကြံ၏
 တူတေ၊ စတုမဟာရာဇ်တုံမှ အောက်ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ နိစ္စာ၊
 ဥပ္ပါဒ်ဘင်္ဂကင်းကုန်၏၊ ဇဝါ၊သေခြင်းမရှိကုန်၊ သဿတာ၊ အခါခပ်သိမ်း
 တည်ကုန်၏၊ အဝိပရိတာမဓမ္မာ၊ဘောက်ပြန်ခြင်းသဘောမရှိကုန်၊ဣတိဝါ၊
 ဤသို့လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သတ္တာ၊ကုလားအုပ်နွား
 မြင်းအစရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါတာ၊
 တခုသော ဣန္ဒြေနှစ်ခုသော ဣန္ဒြေစသည် ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဘူတာ၊ ဦးခွံသူငယ်အိမ် စသည်တို့၌ဖြစ်ကုန်
 သောသတ္တဝါတို့သည်၊ သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်း ကုန်လော၊ ဇိဝါ၊အသက် ရှိကုန်
 သောသတ္တဝါတို့သည်၊ အဝဿ၊အစွမ်းမရှိကုန်၊ အဗလား၊ခွန်အေးမရှိကုန်
 အဝိရိယာ၊ဝိရိယမရှိကုန်၊နိယတိသင်္ဂီတိဘာဝပရိဏတာ၊မြဲခြင်းပေါင်းမိ
 ခြင်းသဘောအတိုင်း ဖြစ်ခြင်းတို့သို့ ညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဆေသွေဝါတိ
 ဇာတိသု၊ခြောက်ပါးကုန်သောအဘိဇာတိတို့၌၊သုခံဒုက္ခံ၊ချမ်းသာဆင်းရဲ
 ကို၊ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ခံစားကုန်၏၊ဣတိဝါ၊ဤသို့လည်းကောင်း၊မညမာနော၊
 မှတ်ထင်သောပုထုဇဉ်သည်၊ဒိဋ္ဌိမညနာယ၊ဒိဋ္ဌိမညနာဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေ
 တိ၊ကြံ၏၊ ဇေံ၊ဤသို့၊တူတေ၊ စတုမဟာရာဇ်တုံမှအောက်ဖြစ်ကုန်သော
 သတ္တဝါတို့ကို၊ တိဟိ၊သုံးပါးကုန်သော၊ မညနာဟိ၊တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတည်း
 ဟူသောမညနာတို့ဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ကြံ၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊
 တူတေသု၊စတုမဟာရာဇ်တုံမှအောက်ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့၌၊မညတိ

ကပ္ပေတိ၊ ကြိသနည်း၊ တေသုတေသုဘူတေသု၊ ထိုထိုသို့သော စတုမဟာ
ရာဇိသံဃအောက်ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပပတ္တိံ ဝါ။
ပဋိသန္ဓေကို လည်းကောင်း၊ သုဗုဒ္ဓိတို့ ဝါ၊ သုခနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ အာကင်္ခတိ၊ တောင့်တ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ တဏှာမည
နာယ၊ တဏှာမညနာဖြင့်၊ ဘူတေသု၊ စတုမဟာရာဇိသံဃ အောက်ဖြစ်ကုန်
သောသတ္တဝါတို့၌၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘူတေသု၊ စတု
မဟာရာဇိသံဃအောက်ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့၌၊ ဥပပတ္တိံ၊ ပဋိသန္ဓေနေ
သောအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကို၊ အာကင်္ခမာနော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူ
ကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ဝိတံ၊ ဝိတလကို၊ သမာဒိယတိ၊ ဆောက်တည်၏။ ဥပေါ
သထကမ္ပံ၊ ဥပုသ်ကံကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လည်း၊ ဘူတေသု၊ စတု
မဟာရာဇိသံဃ အောက်ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၌၊ တဏှာမညနာယ၊
တဏှာမညနာဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊ ဘူတေပန၊ စတုမဟာရာဇိသံဃ
အောက်ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကိုကား၊ သမ္မဟတ္တိပေတန၊ အပေါင်း၏
အဖြစ်ဖြင့်ယူခြင်းဖြင့်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တတ္ထံ၊ ထိုစတုမဟာရာဇိသံဃ
အောက်ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့တွင်၊ ဧကဇ္ဈ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဘူတေ၊
စတုမဟာရာဇိသံဃအောက်ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ သေယျတော၊ အ
မြတ်အားဖြင့်၊ ဒဟတိ၊ ထား၏၊ ဧကဇ္ဈ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဘူတေ၊ စတုမဟာ
ရာဇိသံဃအောက်ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့ကို၊ သဒိသတောဝါ၊ အတူအား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟိနတောဝါ၊ အယုတ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒဟတိ၊
ထား၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့ထားသည်ရှိသော်၊ ဘူတေသု၊ စတုမဟာရာဇိသံဃ
အောက်ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၌၊ မာနမညနာယ၊ မာနမညနာဖြင့်၊ မည
တိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧကဇ္ဈ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဘူတေ၊ စတု
မဟာရာဇိသံဃ အောက်ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ နိစ္စာတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ခေဝတိ၊ အရှည်တည်ကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မည
တိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊ ဧကဇ္ဈ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဘူတေ၊ စတုမဟာရာဇိသံဃ
အောက်ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ အနိစ္စာတိ၊ အမြဲမရှိကုန်ဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ အခုဝတိ၊ အရှည်မတည်ကုန်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မညတိကပ္ပ
တိ၊ ကြံ၏၊ အဟတ္တိ၊ ဝါသည်လည်း၊ ဘူတေသု၊ စတုမဟာရာဇိသံဃ အောက်
ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့တွင်၊ အညတရော၊ တယောက်သော သူသည်၊
အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘူ
တေသု၊ စတုမဟာရာဇိသံဃအောက်ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့၌၊ မိမိမညနာ

ယ၊ဒိဋ္ဌိမညနာဖြင့်၊မညတိကပ္ပေတိ၊ကြံ၏၊ဘူတတောမညတိတိဧတ္ထပန၊ဘူ
 တတောမညတိဟူသောဤပါဠိရပ်၌ကား၊ ဥပကရဏဿ၊သက်ရှိသက်မဲ့
 အဆောက်အဦနှင့်တကွသော၊အတ္တနောဝါ၊မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ပရဿ
 ဝါ၊သူတပါး၏ လည်းကောင်း၊ ယတောကုတောမိ၊ ဣဿရေဂုရိသအစရှိ
 သည်အပြားရှိသော တရံတရသော၊ ဘူတတော၊ စတုမဟာရာဇ်တုံမှ
 အောက်ဖြစ်သောသတ္တဝါအားဖြင့်၊ ဥပ္ပတ္တိံ၊ဖြစ်ခြင်းကို၊မညမာနော၊အော်
 မောသောပုထုဇဉ်သည်၊ဘူတတော၊စတုမဟာရာဇ်တုံမှအောက်ဖြစ်သော
 သတ္တဝါအားဖြင့်၊မညတိကပ္ပေတိ၊ကြံ၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏
 အယံ၊ဤသည်လျှင်၊အဿပုထုဇ္ဇနဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏၊ဒိဋ္ဌိမညနာ၊ဒိဋ္ဌိမည
 နာတည်း၊ဒိဋ္ဌိမညနာယ၊ဒိဋ္ဌိမညနာဖြင့်၊ မညိတေ၊ကြံအပ်သော၊တတ္ထိံ၊ယေ
 ဝပနဝတ္ထုတ္တိံ၊ထိုဘူတဟူသော ဝတ္ထု၌သာလျှင်၊ သိနေဟဉ္စ၊ ချစ်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊မာနဉ္စ၊မာနကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒယတော၊ဖြစ်စေသော၊
 အဿပုထုဇ္ဇနဿ၊ထိုပုထုဇဉ်၏၊တဏှာမာနမညနာဝိ၊ တဏှာမညနမာန
 မညနတို့ကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်ကုန်၏၊ ဘူတေမေတိမညတိတိ
 ဧတ္ထပန၊ဘူတေမေတိ မညတိဟူသောဤပါဠိရပ်၌ကား၊ ကော၊တရသော၊
 တဏှာမညနာဝ၊တဏှာမညနာကိုသာလျှင်၊ လတ္တကိ၊ရအပ်၏၊ သာစာယံ
 သာစအပံတဏှာမညနာ၊ထိုတဏှာမညနာသည်၊မမ၊ငါ၏၊ပုတ္တော၊သားတို့
 တည်း၊မမ၊ငါ၏၊ မိတာ၊သွီးတို့တည်း၊ မမ၊ငါ၏၊အဇေဇ္ဇကာ၊ဆိတ်ကုသား
 ဆိတ်မြန်မာတို့တည်း၊ ကုတ္တု၊ဇုသုကရာ၊ ကြက် ဝက် တို့တည်း၊ ဟတ္ထိဝ
 ဝဿဝဇ္ဇဝါ၊ ဆင် နွား မြင်း တို့တည်း၊ ဣတိဝေမာဒိနာ၊ဤသို့အစရှိ
 သော၊နယေနည်းဖြင့်၊မမယတော၊မြတ်နိုးသောပုထုဇဉ်အား၊ပဝတ္ထတိ
 ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ဘူတေအတိနန္ဒတိတိဧဝံ၊ဘူတေ
 အတိနန္ဒတိဟူသောဤပုဒ်သည်။ ပုတ္တနယမေဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသ
 လျှင်ကတည်း၊ အပရိညာတ်တဿာ တိဧတ္ထပန၊ အပရိညာတ် တဿဟူ
 သောဤပါဠိ၌ကား၊ ယေသင်္ခါရေ၊ အကြင်သင်္ခါရတရားတို့ကို၊ဥပါဒါယ။
 စွဲ၍၊ဘူတာနံ၊စတုမဟာရာဇ်တုံမှအောက်ဖြစ်သောသတ္တဝါတို့ကို၊မညတ္တိ၊
 ပညတ်ခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တေသံဘူတာနံ၊ထိုစတုမဟာရာဇ်တုံမှ
 အောက်ဖြစ်သောသတ္တဝါတို့ကို၊ အပရိညာတတ္တာ၊သုံးပါးသောပရိညာဉ်
 တို့ဖြင့်ပိုင်းခြား၍မသိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘူတာ၊စတုမဟာရာဇ်
 တုံမှအောက်ဖြစ်သောသတ္တဝါတို့သည်၊အပရိညာတာ၊ပိုင်းခြား၍မသိအပ်
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏၊

ယောဇနာပန၊ ယောဇနာနည်းကိုကား၊ ဂုတ္တနယောနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း
ဖြင့်သာလျှင်၊ ကာတဗ္ဗ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။

☞ ဇေ၊ ဤသို့၊ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ သင်္ခါရဝသေနစ၊ သင်္ခါရတို့၏
အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတ္တဝသေနစ၊ သတ္တဝါတို့၏ အစွမ်းအား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မညနာဝတ္ထု၊ မညနာ၏အာရုံကို၊ ဒသေတော၊ ပြုပြီး၍၊
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘူမိဝိသေသာဒိနာဘောနေန၊ ဘူမိဝိသေသာ အစဉ်ဖြင့်
ခွဲဝေခြင်းဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရတောဝိ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်း၊ တံမညနာဝတ္ထု၊
ထိုမညနာ၏အာရုံကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဒေဝေဒေဝ တောတိအာဒိ၊ ဒေဝေဒေဝတောဤသို့အစရှိ သောစကားကို၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုဒေဝေဒေဝတောဟူသောပုဒ်၌၊ ယေး၊
အကြင်နတ်တို့သည်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏောဟိဝါ၊ ကာ
မဂုဏ်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဣဒ္ဓိယာဝါ၊ ထန်ခိုးအာနု
ဘောဉ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗန္တိ၊ မြူးတူးတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဒေဝါ၊ ဒေဝါမည်ကုန်၏၊ ကိဇ္ဇန္တိ စ၊ မြူးတူးလည်းမြူးတူးတတ်ကုန်
၏၊ ဇေတန္တိ စ၊ တွန်းပသည်းတွန်းပတတ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ သမ္မုတိဒေဝါ၊ လူမင်း
တည်းဟူသောသမ္မုတိနတ်တည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိဒေဝါ၊ စတုမဟာရာဇ်
စသောဥပပတ္တိနတ်တည်းကောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တည်းဟူ
သောဝိသုဒ္ဓိနတ်တည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဝိဓ၊ သုံးပါးအပြားရှိကုန်၏၊
ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒေဝိယော၊ မင်းမိန်းမတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ကုမာရာ၊ မင်းသားတို့သည်လည်းကောင်း၊ သမ္မုတိဒေဝါ
နာမ၊ သမ္မုတိနတ်တို့မည်ကုန်၏၊ စတုမဟာရာဇိကေ၊ စတုမဟာရာဇ်တုံ
၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ တဒုတ္တရိဒေဝါ၊ ထိုစတု
မဟာရာဇ်တုံမှအသက်ဖြစ်ကုန်သောနတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ ဥပပတ္တိဒေဝါနာ
မ၊ ဥပပတ္တိနတ်တို့ မည်ကုန်၏၊ ခိဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိကုန်
သော၊ အရဟန္တာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိဒေဝါနာမ၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်
တို့မည်ကုန်၏၊ ဣမေန၊ ဤဒေဝေဒေဝတောအစရှိသောပါဌ်၌ကား၊ ဥပပတ္တိ
ဒေဝါ၊ ဥပပါတ်ပဋိသန္ဓေရှိကုန်သော နတ်တို့ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖုတ်အပ် ကုန်၏၊
အဝိသေသန၊ သာမညအားဖြင့်၊ နောစခေါဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မဖုတ်အပ်ကုန်၊ ပရနိဗ္ဗိတ
ဝသာဝတ္တိဒေဝဇောကေ၊ ပရနိဗ္ဗိတာဝသာဝတ္တိ နတ်ပြည်၌၊ သပရိသံ၊ ပရိ
သတ်နှင့်တကွသော၊ မာရံ၊ မာရ်မင်းကို၊ ဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သေသာ၊ ကြွင်း

၁၀၂ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ကုန်သော၊ ဆကာမာဝစရာ၊ ကာမာဝစရနတ်ပြည်ခြောက်ထပ်၌ ဖြစ်ကုန်သောနတ်တို့ကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒေဝဝါရုဋ်၊ ဒေဝါတိ၊ ဒေဝဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒေဝဝါရုဋ်၊ သဗ္ဗ၊ အလုံးစုံသော၊ အတ္တဝဏ္ဏနာ၊ အနက်အတွင်းကို၊ ဘူတဝါရေ၊ ဘူတဝါရုဋ်၊ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ။

ပဇာပတိန္တိဧတ္ထ၊ ပဇာပတိဟူသောဤဝုဒ်၌၊ မာရော၊ မာရ်မင်းကို၊ ပဇာပတိတိ၊ ပဇာပတိဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ကောစိပန၊ အချို့ကုန်သောဆရာတို့သည်ကား၊ တေသံတေသံဒေဝါနံ၊ ထိုထိုသို့သောနတ်တို့ကို၊ အဓိပတိနံ၊ အစိုးရကုန်သော၊ မဟာရာဇာဒိနံ၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးအစရှိသည်တို့၏၊ ဧဝံ၊ ဤပဇာပတိဟူသောအမည်သည်၊ အဓိဝစနံနာမ၊ အမည်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဒေဝဂ္ဂဟဏေနော၊ ဒေဝသဒ္ဓါဖြင့်သာလျှင်၊ တေသံ၊ ထိုစတုမဟာ ရာဇ်နတ်မင်းကြီးစသည်တို့ကို၊ ဂတိတတ္ထာ၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အယုတ္တန္တိ၊ မသင့်ဟူ၍၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်အပ်၏၊ မာရောယေဝပန၊ မာရ်မင်းကိုသာလျှင်၊ သတ္တသင်္ခါတာယ၊ သတ္တဟုဆိုအပ်သော၊ ပဇာယ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၌၊ အဓိပတိတာဝေန၊ အစိုးရသောအဖြစ်ဖြင့်၊ ဣဓ၊ ဤဝါရုဋ်၊ ပဇာပတိတိ၊ ပဇာပတိဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ သော၊ ထိုမာရ်မင်းသည်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဝသတိ၊ နေသနည်း၊ ပရနိဗ္ဗာဝသဝတ္ထိဒေဝဇောကော၊ ပရနိဗ္ဗာဝသဝတ္ထိနတ်ပြည်၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တတြ၊ ထိုဝသဝတ္ထိနတ်ပြည်၌၊ ဝသဝတ္ထိရာဇာ၊ ဝသဝတ္ထိနတ်မင်းသည်၊ ရန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏၊ မာရော၊ မာရ်မင်းသည်၊ ကေသ္မိံပဒေသေ၊ တစ်တ်သောအရပ်၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌၊ ဣဿရိယံ၊ အစိုးရသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဝတ္ထေန္တော၊ ဖြစ်စေလျက်၊ ရုဇ္ဈပစ္စန္တေ၊ ရွာစွန်နေဝုဒ်၌၊ ဒါမရိကရာဇဝုတ္တောဝိယ၊ ဒါမရိကမင်းသားကဲ့သို့၊ ရုဇ္ဈမင်းအဖြစ်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝါရုဋ်တည်း၊ မာရဂ္ဂဟဏေနော၊ မာရသဒ္ဓါဖြင့်သာလျှင်၊ မာရပရိသာယဝိ၊ မာရ်မင်း၏ပရိသတ်ကိုလည်း၊ ဂဟတံ၊ ယူခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝါရုဋ်၊ ယောဇနာနယော၊ ယောဇနာနည်းကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဝတ္ထဝန္တံ၊ အသင်းရှိသော၊ ဒိဿယုကံ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ သုမဟုလံ၊ ချမ်းသာများသော၊ ပဇာပတိ၊ မာရ်မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာဝါ၊ မြင်၍

လည်းကောင်း၊ သုက္ခဝါ၊ ကြား၍လည်းကောင်း၊ ခုန့်နွှား၊ တစ်သောပုထု
ဇဉ်သည်။ တဏှာမညနာယ၊ တဏှာမညနာဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊
အဟံ၊ ငါကား၊ ပဇာပတိနော၊ မာရ်မင်း၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအတော်၏
အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇေယျံ၊ ရောက်ရမူကား၊ အဟောဝတ၊ ဩဌ်ကောင်းထေ
စွတကား၊ ဣတိအာဒိနာဝါပနနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊
အပ္ပဒိုလဘာသာ၊ မရသေးသောမင်း၏ အဖြစ်ကို၊ ပဒိုလဘာသာ၊ ရစိမ့်
သောဌ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပဏိဒဟန္တာရိ၊ ဆောက်တည်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်
လည်း၊ ပဇာပတိံ၊ မာရ်မင်း၏အဖြစ်ကို၊ တဏှာမညနာယ၊ တဏှာမညနာ
ဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊ ပဇာပတိဘာဝံပန၊ မာရ်မင်းအဖြစ်ကိုကား၊
ပတ္တော၊ ရောက်ပြီးသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဇာ
နံ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ဣသံရော၊ အစိုးရသည်၊ အဓိပတိ၊ အရှင်သည်၊ အတ္ထိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာနံ၊ မာနကို၊ ဇနေနန္တာ၊ ဖြစ်စေသောသူသည်၊ ပဇာ
ပတိံ၊ မာရ်မင်း၏အဖြစ်ကို၊ မာနမညနာယ၊ မာနမညနာဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေ
တိ၊ ကြံ၏၊ ပဇာပတိ၊ မာရ်မင်း၏အဖြစ်သည်၊ နိစ္စော၊ မြဲ၏၊ ဝုတေ၊ အရှည်
တည်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဥန္တိဇ္ဇိဿတိ၊ ပြတ်လတ္တံ့၊ ဣတိဝါ၊
ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဝိနာသတိ၊ ပျောက်လတ္တံ့၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း
ကောင်း၊ အဝသော၊ အစွမ်းမရှိ၊ အပလေသ၊ ခွန်အားမရှိ၊ အဝိရိယော၊ ဝိရိယ
မရှိ၊ နိယတိသင်္ဂတိ၊ ဘာဝပရိဏာတော၊ ပြုကတော့သော သဘောကိုမစွန့်
ဆက်ဖြစ်၍မြဲသည်၏အဖြစ်ခြောက်ပါးသော တဏှာမိဇအစ ရှိသည်တို့၏
ထိုထိုသို့သော ဘဝဂတိတို့၌ ပေါင်းမိခြင်း သစ်ပင် သစ်သီး သားဌက်
စသည်တို့၏ အထူးထူး အပြားပြား ဆန်းကြယ်သော အဆင်းရှိသည်စ
သောအဖြစ်သို့ ညွှတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဆသေ့ဝါတ်ဇာတိသု၊ ခြောက်ပါးသော
အဘိဇာတိတို့၌၊ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို၊ ပဒိုသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏၊
ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ မညမာနောပန၊ ဆောက်မေ့သော ပုထုဇဉ်
သည်ကား၊ ပဇာပတိံ၊ မာရ်မင်း၏ အဖြစ်ကို၊ ဗိဋ္ဌိမညနာယ၊ ဗိဋ္ဌိမညနာ
ဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပဇာ
ပတိသိန္နိတ္တေပန၊ ပဇာပတိသို့ ဟူသော ဤပါဠိ၌ကား၊ ကော၊ တရ
သော၊ ဗိဋ္ဌိမညနာဝ၊ ဗိဋ္ဌိမညနာသည်သာလျှင်၊ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ တဿာဗိဋ္ဌိ
မညနာယ၊ ထိုဗိဋ္ဌိမညနာ၏၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ဣဝ၊ ဤလောက၌၊ ကေတော၊ အချို့သောပုထုဇဉ်သည်၊ ပဇာပတိ
သို့၊ မာရ်မင်း၌၊ ယေဓဋ္ဌာ၊ အကြင်အာယုဝဏ္ဏအစရှိကုန်သော တရားတို့

သညံ၊ သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုအာယု
 ဝဏ္ဏဝသော တရားတို့သည်။ နိစ္စာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ခဝါ၊ အရှည် တည်ကုန်၏။
 သဿတာ၊ မပြတ်ဖြစ်၍တည်ကုန်၏။ အဝိပရိတာမဓမ္မာ၊ ဘေးကန်ပြန်ခြင်း
 သဘောမရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏။ အထဝါ၊ တနည်းသတ်
 ကား၊ ပဇာပတိသ္မိံ၊ မာရ်မင်း၌၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မိံ၊
 ထိုမာရ်မင်း၌၊ ပါပကာနိကမ္မာနိ၊ မကောင်းမှုကံတို့ကို၊ နဥပလက္ခန္တိ၊ မရ
 အပ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏။ ပဇာပတိတောတိတ္ထေ၊ ပဇာ
 ပတိတောဟူသော ဤပုဒ်၌၊ တိသောဝိမညနာ၊ သုံးပါးသောမညနာတို့ကို၊
 လက္ခန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ကထံလက္ခန္တိ၊ အတယ်သို့ရအပ်ကုန်သနည်းဟူ
 မူကား၊ ဣတိ၊ ဤသောက၌၊ ဧကေစ္စာ၊ အချို့သောပုထုဇဉ်သည်။ သဥပကာရ
 ကဿ၊ သက်ရှိသက်မဲ့ဥစ္စာဟူသော အဆောက်အဦနှင့်တကွသော၊ အတ္တ
 နောဝါ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ မရသဝါ၊ သူတပါး၏လည်းကောင်း၊ ပဇာ
 ပတိတော၊ မာရ်မင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပတ္တိံ ဝါ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဇာ
 ပတိတော၊ မာရ်မင်းကြောင့်၊ နိစ္စမနံ ဝါ၊ ထွက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မညတိ
 ကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏။ အယံကပ္ပနာ၊ ဤကြံခြင်းသည်၊ အဿပုထုဇ္ဇနဿ၊ ထိုပုထု
 ဇဉ်၏၊ ဒိဋ္ဌိမညနာ၊ ဒိဋ္ဌိမညနာမည်၏၊ ဒိဋ္ဌိမညနာယ၊ ဒိဋ္ဌိမညနာဖြင့်၊ မညိတေ၊
 ကြံအပ်သော၊ တသ္မိံ၊ ယေဝဝတ္ထုသ္မိံ၊ ထိုအာရုံ၌သာလျှင်၊ သိနေဟဉ္စ၊ ချစ်
 ခြင်းတဏှာကို လည်းကောင်း၊ မာနဉ္စ၊ မာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒပ
 တော၊ ဖြစ်စေသော၊ အဿပုထုဇ္ဇနဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏၊ တဏှာမာနမညနာဝိ
 တဏှာမညနမာနမညနတို့ကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ပဇာပတိ
 မေတိတ္ထေပန၊ ပဇာပတိမေဟူသော ဤပုဒ်၌ကား၊ ဧကော၊ တပါးသော၊ တ
 ဏှာမညနာဝ၊ တဏှာမညနာကိုသာလျှင်၊ လက္ခတိ၊ ရအပ်၏။ ကထံလက္ခတိ၊
 အတယ်သို့ရအပ်သနည်းဟူမူကား၊ ပဇာပတိ၊ မာရ်မင်းသည်၊ မမ၊ ငါ၏၊
 သတ္ထာ၊ ဆရာတည်း၊ မမ၊ ငါ၏၊ သာမိ၊ အရှင်တည်း၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစ
 ရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ မမာယတော၊ မြတ်နိုးသောပုထုဇဉ်အား၊ သာစာ
 ယံသာစအယံတဏှာမညနာ၊ ဤတဏှာမညနာသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊
 ဝုတ္တနယမေဝ၊ တူတာဝါရ၌ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။
 ဗြဟ္မံဗြဟ္မတောတိတ္ထေ၊ ဗြဟ္မံဗြဟ္မတောဟူသောဤပါဠိ၌၊ တေဟိကေဟိ
 ဂုဏဝိသေသေဟိ၊ ထိုထိုသို့သော ဂုဏ်အစရှိသော ဂုဏ်အထူးတို့ဖြင့်၊ ဗြ
 ဟိတော၊ ပွားတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာမည်၏။ အဝိဝ၊

တနည်းလည်း။ မဟာဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာကြီးကိုလည်း။ ဗြဟ္မာတိ၊ ဗြဟ္မာဟူ၍၊
 ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တထာဂတောဝိ၊ ထူးရားကိုလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဏေဝိ၊
 ရဟန္တာကို လည်းကောင်း၊ မာတာပိတရောဝိ၊ အမိအဘတို့ ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သေဋ္ဌံ၊ အမြတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဗြဟ္မာတိ၊ ဗြဟ္မာဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ ဟိဝိက္ခာဓေမိ၊ ချွဲဦးအုံး၊ သဟသော ဗြဟ္မာဒ္ဓိသဟသော၊ ဗြဟ္မာ
 တိအာဒိ၊ သဟသောဗြဟ္မာ ဒ္ဓိသဟသောဗြဟ္မာဤသို့အစရှိသော ပါဠိ
 ရပ်တိုင်၍၊ မဟာဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာကြီးကို၊ ဗြဟ္မာတိ၊ ဗြဟ္မာဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏
 ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာကြီးသည်၊ သဟသော၊ တထောင်သော လောကဓာတ်ကို
 အစိုးရသည်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာကြီးသည်၊ ဒ္ဓိသဟသော၊ နှစ်ထောင်
 သောလောကဓာတ်ကိုအစိုးရသည်ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗြဟ္မာ
 တိတေ၊ ဗြဟ္မာဟူသောဤအမည်သည်၊ တထာဂတသ၊ ငါထူးရား၏၊ အဓိ
 ဝစနံ၊ အမည်တော်တည်း။ တမေနုဒေါဗုဒ္ဓေါသမန္တစက္ခု၊ လောကန္တရ
 သဗ္ဗဘဝါတိဝတ္ထော၊ အနာသဝေါသဗ္ဗဒုခပဟိနေ၊ သစ္စဌယော၊ ဗြဟ္မဉ္စပါ
 သိတောမေတိတ္ထေ၊ တမေနုဒေါဗုဒ္ဓေါသမန္တစက္ခု၊ လောကန္တရသဗ္ဗဘဝါ
 တိဝတ္ထော၊ အနာသဝေါသဗ္ဗဒုခပဟိနေ၊ သစ္စဌယော၊ ဗြဟ္မဉ္စပါသိတောမေ
 ဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဗြဟ္မဏေဝိ၊ ရဟန္တာကို၊ ဗြဟ္မာတိ၊ ဗြဟ္မာဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ ဗြဟ္မ၊ ဗြဟ္မာ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ တမေနုဒေါ၊ အဓိဇ္ဈာဟူသော
 အချက်ရှောင်ကိုဖျောက်အပ်ပြီးဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးထူးရားကိုသိပြီးသမန္တ
 စက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင်ကိုဖြင့်နိုင်သောသဗ္ဗညုတဉာဏ်ရှိတော်မူ၏၊ လော
 ကန္တရ၊ လောက၏အဆုံးသို့ရောက်တော်မူပြီးသဗ္ဗဘဝါတိဝတ္ထော၊ အထုံးစုံ
 သောဘဝကိုလွန်တော်မူပြီး၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါမရှိပြီးသဗ္ဗဒုခပဟိနေ၊
 အထုံးစုံသော ဒုက္ခအပေါင်းကို ပယ်အပ်ပြီး၊ သစ္စဌယော၊ သစ္စာဟူသော
 အမည်ရှိ၏၊ ဉပါသိတော၊ နတ်လူဗြဟ္မာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာ
 တိမာတာပိတရော၊ ဂုဗ္ဘာစရိယာတိ၊ ဂုတ္တရေတိတ္ထေ၊ ဗြဟ္မာတိမာတာပိတရော
 ဂုဗ္ဘာစရိယာတိ ဂုတ္တရေဟူသော ဤပါဠိ၌၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့
 ကို၊ ဗြဟ္မာတိ၊ ဗြဟ္မာဟူ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့
 ကို၊ ဗြဟ္မာတိ၊ ဗြဟ္မာဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဂုဗ္ဘာစရိယာတိ၊ ဂုဗ္ဘာစရိယာတို့
 ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဂုတ္တရေ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဗြဟ္မဏ္ဍိပဝတ္ထေ တိတိတ္ထေ၊
 ဗြဟ္မဏ္ဍိပဝတ္ထေတိဟူသောဤပါဠိ၌၊ သေဋ္ဌံ၊ အမြတ်ကို ဗြဟ္မာတိ၊ ဗြဟ္မာဟူ
 ၍၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗြဟ္မဏ္ဍိ၊ မြတ်သောဓမ္မစက်ကို၊ ပဝတ္ထေတိ၊ လည်စေ
 ထော်မူ၏၊ ဣပေနံ၊ ဤဗြဟ္မံ ဗြဟ္မဏေဟူသောဝုန်နှ့်ကား၊ ပဌမာဘိနိပ္ပတ္တော

ဖြစ်သောပဋ္ဌမဈာန်ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ကပ္ပါယကော၊ အသင်္ချေယျကပ်ပတ်
 လုံးအသက်ရှည်သော၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တဂ္ဂ
 ဟဏေနစ၊ ထိုပဋ္ဌမဈာန်တံ၌ရှေးဦးစွာဖြစ်သောဗြဟ္မာကိုယူသဖြင့်ထည်း၊
 ဗြဟ္မပုရောဟိတ ဗြဟ္မပါရိသဗ္ဗာရိ၊ ဗြဟ္မပုရောဟိတ ဗြဟ္မပါရိသဗ္ဗာရိကို
 ထည်း၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ လိအပ်ကုန်၏၊ ဧတ္ထ
 ပန၊ ဤဗြဟ္မပါရိသဗ္ဗာရိ၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်အတွင်းကို၊ ပဇာပတိဝါရေ၊
 ပဇာပတိဝါရဦး၊ ဝုတ္တနယေနေပ၊ ခရီးအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သေလျှင်၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ၊ လိအပ်၏။ ။

အာဘဿရဝါရေ၊ အာဘဿရဝါရဦး၊ ဒဏ္ဍဒ္ဓိဝိကာယ၊ ဆီမီးတိုင်မှ၊
 အတ္ထိ၊ အလျှော့သည်း၊ ပတန္တိဝိယ၊ ကျကုန်သကဲ့သို့၊ ဧတေသံဗြဟ္မာနံ၊ ထို
 ဗြဟ္မာတို့၏၊ သရိရဏော၊ ကိုယ်မှ၊ အာဘာ၊ အရောင်တို့သည်၊ ဆိန္ဒိတွာ၊
 ပြတ်၍ပြတ်၍၊ ပတန္တိဝိယ၊ ကျကုန်သကဲ့သို့၊ သရတိ၊ ထွက်၏၊ ဝိဿရတိ၊
 ထိုမှအိုမှထွက်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာဘဿရ၊ အာဘဿရမည်
 ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုအာဘဿရဗြဟ္မာတို့ကို၊ ဂဟဏေန၊ ယူသဖြင့်၊ သဗ္ဗာရိ၊
 အလုံးစုံသည်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇုတိယဈာနဘုရိ၊ ဇုတိယဈာန်တံ၌ ဖြစ်သော
 ဗြဟ္မာတို့သည်၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပရိတ္တာ
 ဘာ၊ ပရိတ္တာဘာဗြဟ္မာတို့သည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပမာဏာဘာ၊ အပ္ပမာ
 ဏာဘာဗြဟ္မာတို့သည်လည်းကောင်း၊ အာဘဿရ၊ အာဘဿရဗြဟ္မာတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဧတေသဗ္ဗေဝိ၊ ထိုအလုံးစုံကုန်သောဗြဟ္မာတို့သည်
 ထည်း၊ ဧကထလဝါသိနာဝေစ၊ တပြင်တည်းသော တံ၌ နေကုန်သော
 ဗြဟ္မာတို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 လိအပ်ကုန်၏။ ။

သုဘကိဏ္ဍဝါရေ၊ သုဘကိဏ္ဍဝါရဦး၊ သုဘေန၊ ထင့်တယ်သောကိုယ်
 အဆင်းဖြင့်၊ ဩတိဏ္ဏာ၊ ပြွင်းကုန်သည်တည်း၊ ဝိကိဏ္ဏာ၊ ထိုမှဤမှပြွင်းကုန်
 သည်တည်း၊ သုဘေန၊ ထင့်တယ်သော၊ သရိရဗ္ဗာဝဏ္ဏေန၊ ကိုယ်ရောင်
 တည်းဟူသော အဆင်းဖြင့်၊ ဧကန္တနာ၊ ထခဲနက်ကုန်သော၊ သုဝဏ္ဏမဉ္ဇ၊
 သာယ၊ ရွှေသေတ္တာ၌၊ ဌဝိတသမ္ဘုလိတကဉ္စနိဗ္ဗိရိယ၊ ထားအပ်သော
 ထိန်ထိန်တောက်ပသောရွှေတုံးကဲ့သို့၊ သသိရိကာ၊ တောက်ပသောအသင်္ချေ
 ရှိကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုဘကိဏ္ဍာ၊ သုဘကိဏ္ဍမည်ကုန်၏၊
 တေသံ၊ ထိုသုဘကိဏ္ဍဗြဟ္မာတို့ကို၊ ဂဟဏေန၊ ယူသဖြင့်၊ သဗ္ဗာရိ၊ အလုံးစုံ
 သည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဇုတိယဈာနဘုရိ၊ ဇုတိယဈာန်တံ၌ဖြစ်သောဗြဟ္မာ

တို့သည်။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စသတ္ထံ၊ ရှန်၏။
ပရိတ္တာသုဘာ။ ပရိတ္တာသုဘာဗြဟ္မာတို့ သည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပမာဏာ
သုဘာ။ အပ္ပမာဏာ သုဘာဗြဟ္မာတို့သည် လည်းကောင်း၊ သုဘာကိဏ္ဍာ၊
သုဘာကိဏ္ဍဗြဟ္မာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧတောသဗ္ဗေဝိ၊ ဤအလုံးစုံသော
ဗြဟ္မာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ကေတလဝါသိနောဝေ၊ တပြင်တည်းသော
ဘုံ၌နေကုန်သောဗြဟ္မာတို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

ဝေဟပ္ပလဝါရေ၊ ဝေဟပ္ပလဝါရ၌၊ ဝိပုလော၊ ပြန့်ပြောကုန်သော၊ ဗဒော၊
အကျိုးတို့သည်၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေဟပ္ပလော၊ ဝေဟပ္ပလမည်ကုန်၏။
စတုတ္ထဈာနတုတ္ထိဗြဟ္မာနော၊ စတုတ္ထဈာန်ဘုံဗြဟ္မာတို့ကို၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်
၏။ အတ္ထနယယောဇနာပန၊ အတ္ထနယယောဇနာ ကိုကား၊ ဣမေသုဝိသု
ဝါရေသု၊ ဤသုံးပါးသောဝါရတို့၌လည်း၊ ဘူတဝါရေ၊ ဘူတဝါရ၌၊ ဝုတ္ထ
နယောနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

အဘိဘူဝါရေ၊ အဘိဘူဝါရ၌၊ အဘိဘဝိ၊ နှိပ်စက်၍ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊
ထိုကြောင့်၊ အဘိဘူ၊ အဘိဘူမည်၏၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ အဘိဘဝိ၊ နှိပ်စက်၍
ဖြစ်သနည်း၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရူပိနော၊ နှစ်ဖြစ်ကုန်သော၊
ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာတို့ကို၊ အဘိဘဝိ၊ နှိပ်စက်၍ဖြစ်ပြီ၊ ဧတံ၊ ဤအဘိဘူဟူသော
အမည်သည်၊ အသညဘာဝဿ၊ အသညသတ်ဘုံ၌ဖြစ်သောဗြဟ္မာအပေါင်း
၏၊ အမိဝစနံနာမံ၊ အမည်တည်း၊ အသညသတ္တာ၊ အသညသတ်ဘုံ၌ဖြစ်ကုန်
သော၊ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၊ ဝေဟပ္ပလေဟိ၊ ဝေဟပ္ပလဗြဟ္မာတို့၌၊
သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကေသ္မိံ၊ ဩကာသေ၊ တူသောဘုံ၌၊ ကေတလသယောဝေ၊ တပြင်
တည်းသောဘုံ၌နေကုန်သောဗြဟ္မာတို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ယေနဣရိယာပထေန၊ အကြင်ဣရိယာပုထ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်
ဖြစ်ကုန်၏၊ တေနေဝဣရိယာပထေန၊ ထိုဣရိယာပုထ်ဖြင့်သာလျှင်၊ စိတ္တ
ကမ္မရူပသဒိဿ၊ ပန်းချီဆေးရေးရုပ်၌ တူကုန်သည်၊ ဟုဝုဗ္ဗာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊
ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ရှည်သမျှကာလပတ်လုံး၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ထည်ကုန်၏။
ဣမေ၊ ဤအဘိဘူဝါရ၌၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သေး၊ တေ၊ ထို
အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့သည်၊ အဘိဘူဝစနေန၊ အဘိဘူသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဂဟိတာ၊
ယူအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော ဆရာတို့
သည်။ အဘိဘူနာမ၊ အဘိဘူသဒ္ဓါတို့မည်သည်ကား၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာကြီး
သည်၊ သဟသေသ၊ ထထောင်သောလောကသတ်ကိုအစိုးရသည် ဖြစ်၍

ဖြစ်၏။ ဣတိဝေမာဒိနာနယေန။ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ တတ္ထ တတ္ထ။
 ထိုထိုသို့သောတုံတုံ၌၊ အဓိပတိဗြဟ္မာနံ၊ အစိုးရကုန်သောဗြဟ္မာတို့ကို၊ ဝဏ္ဏ
 ယန္တိ၊ ဝှင့်ကုန်၏။ တဿပန၊ ထိုသဟဿစသောဗြဟ္မာ၏လည်း၊ ဗြဟ္မဂ္ဂ
 ဟဏေနဝ၊ ဗြဟ္မသဒ္ဓါဖြင့်သာလျှင်၊ ဂဟိတတ္တာ၊ ယူအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ တေဝစနံ၊ ထိုကေစိဆရာတို့၏စကားသည်၊ အယုတ္တံ၊ မသင့်ချေ၊
 ဣဘိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဘိဘူဝ၊
 ရ၌၊ ယောဇနာနယော၊ ယောဇနာနည်းကို၊ အဘိဘူ၊ အသညသတ်ဗြဟ္မာ
 သည်း၊ ဝဏ္ဏဝါ၊ အဆင်းရှိ၏၊ ဒိဗဿယကော၊ ရှည်သောအသက်ရှိ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ သုတ္တာ၊ ကြားဘူးသောကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုအသညသတ်ဗြဟ္မာ၌၊ ဆန္ဒ
 ရာဂံ၊ အားကြီးသောဆန္ဒရာဂကို၊ ဥပ္ပာဒေန္တော၊ ဖြစ်စေသောပုထုဇဉ်သည်၊
 အဘိဘူ၊ အသညသတ်ဗြဟ္မာကို၊ တဏှာမညနာယ၊ တဏှာတည်းဟူသော
 ကြံခြင်းဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ အဘိဘူနော၊ အသည
 သတ်ဗြဟ္မာ၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်း အကောင်၏ အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇေယျံ၊
 ရောက်ရမူကား၊ အဟောဝတံ၊ ဩဝါကောင်းလေ့တကား၊ ဣတိအာဒိနာ
 ဝါပနနယေန။ ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်၊ အပ္ပနိလန္ဓဿ၊ မရအပ်သေး
 သောအသညသတ်ဗြဟ္မာ၏အဖြစ်ကို၊ ပနိဏာတာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
 ကို၊ ပဏိဒဟန္တောပိ၊ ဆောက်တည်သောပုထုဇဉ်သည်လည်း၊ အဘိဘူ၊
 အသညသတ်ဗြဟ္မာကို၊ တဏှာမညနာယ၊ တဏှာတည်းဟူသောကြံခြင်း
 ဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဟိနထော၊ အယုတ်အား
 ဖြင့်၊ အဘိဘူ၊ အသညသတ် ဗြဟ္မာကို၊ သေယျတော၊ အမြတ်အားဖြင့်၊
 ဒဟန္တောပန၊ ထားသောပုထုဇဉ်သည်ကား၊ အဘိဘူ၊ အသညသတ်ဗြဟ္မာ
 ကို၊ မာနမညနာယ၊ မာနတည်းဟူသောကြံခြင်းဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊
 အဘိဘူ၊ အသညသတ်ဗြဟ္မာသည်၊ နိစ္စော၊ မြဲ၏၊ ရဝေါ၊ အရှည်တည်၏၊ ဣတိ
 အာဒိနာနယေန။ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ပရာမသန္တော၊ သုံးသပ်သော
 ပုထုဇဉ်သည်၊ အဘိဘူ၊ အသညသတ်ဗြဟ္မာကို၊ ဒိဗ္ဗိမညနာယ၊ ဒိဗ္ဗိတည်း
 ဟူသောကြံခြင်းဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ပဇာပတိဝါရေ၊ ပဇာ
 ပတိဝါရ၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိ
 ပါနိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်တို့ကို၊ ဒသေန္တောပိ၊
 ပြုစောမှုသည်ဖြစ်လျက်လည်း၊ အဘိဘူဝစနော၊ အဘိဘူသဒ္ဓါဖြင့်၊ အသည

တာဝံ၊ အသညသတ်ဗြဟ္မာ၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဟံကထာ၊ ဤဒေသနာတော်သည်။
ဝဇ္ဇကထာ၊ ဝဇ္ဇကိုစွဲ၍ဖြစ်သောဒေသနာတော်တည်း။ သုဒ္ဓါဝါသာစ၊ သုဒ္ဓါဝါ
သတုံ၌ ဖြစ်ကုန်သောဗြဟ္မာကို သည်လည်း။ ဝိဝဇ္ဇပက္ခေ၊ ဝဇ္ဇကင်းသော
အဘို့၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တေဒေဝါ၊
ထိုသုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာတို့သည်။ အနာဂါမိဇိကာသဝါဝေ၊ အနာဂါမိရဟန္တာ
တို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကထိပယ
ကပ္ပသဟဿာယုကာ၊ ကမ္ဘာတထောင်ကမ္ဘာနှစ်ထောင် စသည်အသက်
ရှည်ကုန်သော၊ တေဒေဝါ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာတို့သည်။ ဗုဒ္ဓုပ္ပ၊ ဒကာလေ
ယေဝ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူသောကာလ၌သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဗုဒ္ဓါပန၊ ဘုရားတို့ သည်ကား။ အသင်္ချေယာဝိကပေ၊ ကမ္ဘာအသင်္ချေယု၌
လည်း။ နဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူမူကုန်၊ တဒါ၊ ထိုဘုရားတို့ မဖြစ်သောကပ်
ကမ္ဘာ၌။ သုညာဝိ၊ သတ္တဝါတို့မှဆိတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သာတုမိ၊ ထို
သုဒ္ဓါဝါသတုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရညော၊ မင်း၏။ ခန္ဓါဝါ၊ ခန္ဓာနိဝိယ။ သင်
တပ်မြို့ကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သုဒ္ဓါဝါသတေဝါ၊ သုဒ္ဓါဝါသတုံ
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေနေဝစကာရဇဏန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်လျှင်၊
ဝိညာဏံဌိတိဝသေနပိ၊ ဝိညာဏဌိတိတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
သတ္တဝါသဝသေနပိ၊ သတ္တဝါသ၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နဝဟိ
ထာ၊ မယူအပ်၊ ဣမာမညနာပန၊ ဤတဏှာမာနဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောမညနတို့
သည်ကား။ သဗ္ဗကာလိကာ၊ အခါခပ်သိမ်းထင်ရှား ကုန်သည်။ ဟိသသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာသံ၊ ထို
တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောမညနတို့၏။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဝိဇ္ဇမာနံ၊
ထင်ရှားရှိသော၊ တုမိ၊ တုံကို၊ ဒသန္တော၊ ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သုဒ္ဓါဝါသေ၊
သုဒ္ဓါဝါသတုံတို့ကို၊ အတိတ္ထမိတွာ၊ လွန်၍၊ အာကာသာနဉ္စာယတနန္တိ၊ အာဒိ
အာကာသာနဉ္စာယတနဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ
ထတ္ထ၊ ထိုအာကာသာနဉ္စာယတနအစရှိသောမိမိ၌၊ အာကာသာနဉ္စာယတ
နန္တိ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနံ ဟူသည်ကား၊ တတ္ထုမိကာ၊ ထိုအာကာသာ
နဉ္စာယတနတုံအကျုံးဝင်ကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကုသ
လမိပါကကိရိယာခန္ဓာ၊ ကုသိုလ်မိပါကကြိယာဖြစ်ကုန်သောခန္ဓာတို့တည်း
တေစခန္ဓာ၊ ထိုနာမက္ခန္ဓာတို့ကိုလည်း။ ထတြုပပန္နာယေဝ၊ ထိုအရူပတုံ၌
ဖြစ်ကုန်သောခန္ဓာတို့ဟူ၍သာလျှင်၊ ခဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။ အဟံကထာ၊

၀၀၀

အကြင် ကထာသည့်၊ ဘဝပရိစ္ဆေဒကထာ၊ သုံကိပိုင်းခြားရာ ပိုင်းခြား
 ကြောင်းဖြစ်သောကထာတည်း။ ဣတိကတွာဣမိနာ အာကာရေန၊ ဤသို့
 သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ ဝိညာဏဉာယတနာဒိသု၊
 ဝိညာဏဉာယတနအစရှိသည်တို့၌၊ ဝေဒနယော၊ ဤအာကာသာနဉာယတ
 န၌ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ စတုသုဝိ၊ လေးပါးလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေသုဝါရေသု၊ ဤအရူပဝါရတို့၌၊ အတ္တယော ဇနာပန၊
 အတ္တယောဇနာကိုကား၊ အဘိဘူဝါရေ၊ အဘိဘူဝါရ၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆို
 အပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊
 ဧတ္ထ၊ ဤအရူပဝါရ၌၊ မာနမညနာ၊ မာနမညနာသည်၊ ပဇာပတိဝါရေ၊ ပဇာ
 ပတိဝါရ၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်လည်း။ သုဇ္ဈတိ၊ သင့်၏။ ၊

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘူမိဝိသေသာဒိနာဘေဒေန၊ ဘူမိဝိသေသာဒစရှိသောအပြား
 အားဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရတောဝိ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်း။ မညနာဝတ္ထု၊ တဏှာမာန
 ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောမညန၏အာရုံကို၊ ဒေသတော၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ မညနာဝတ္ထုတူတံ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတည်း
 ဟူသောမညန၏အာရုံဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သက္ကာယမရိယာပန္နံ၊ သက္ကာယ၌
 အကျုံးဝင်သော၊ တေတုမ္ပကဓမ္မဘေဒံ၊ တေတုမ္ပကဓမ္မအပြားကို၊ ဒိဋ္ဌာဒိတိ၊
 ဒိဋ္ဌိအစရှိကုန်သော၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော အမည်တို့ဖြင့်၊ သင်္ဂဏိတွာ၊
 ပေါင်းရုံး၍၊ ဒေသာန္တေန၊ ပြတော်မူလိုသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိဋ္ဌိဒိဋ္ဌ
 တောတိအာဒိ၊ ဒိဋ္ဌိဒိဋ္ဌတောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊ ဟော၊ တော်
 မူပြီ၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုဒိဋ္ဌိဒိဋ္ဌတောအစရှိသောစကား၌၊ ဒိဋ္ဌန္တိ၊ ဒိဋ္ဌဟူသည်
 ကား၊ ဗံသစက္ခနာဝိ၊ ဗံသစက္ခဖြင့်လည်း၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သောရူပါရုံကို၊ ဒိဋ္ဌ
 စက္ခနာဝိ၊ ဒိဋ္ဌစက္ခအဘိညာဏ်ဖြင့်လည်း၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သော ရူပါရုံကို၊
 ဧတံ၊ ထိုဒိဋ္ဌဟူသော အမည်သည်၊ ရူပါယတနဿ၊ ရူပါရုံ၏၊ အဓိဝစနံ၊
 အမည်တည်း။ တတ္ထဝါရေ၊ ထိုဝါရ၌၊ ဒိဋ္ဌမညတိတိ၊ ဒိဋ္ဌမညတိဟူသည်
 ကား၊ ဒိဋ္ဌံ၊ ရူပါယတနကို၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မညနာဟိ၊ မညနတို့ဖြင့်၊
 မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံသ
 နည်း။ ရူပါယတနံ၊ ရူပါရုံကို၊ သုဘသညာယစ၊ သုဘသညာဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ သုခသညာယစ၊ သုခသညာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဿန္တော၊ ရှုသော
 ဝုထုဇဉ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုရူပါရုံ၌၊ ဆန္ဒရာဂံ၊ အားကြီးသော ဆန္ဒရာဂကို၊
 ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ တံရူပါယတနံ၊ ထိုရူပါရုံကို၊ အဿာဒေတိ၊ ကာမဿာ
 ဒအားဖြင့်သာယာ၏၊ အဘိနန္ဒတိ၊ လွန်စွာနှစ်သက်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကား

သည့်မှန်၏။ ဣတ္ထိရူပေတိက္ခဝေသတ္တာ ရတ္တာဂိဒ္ဓါဂမိတာရန္တိတာအဇ္ဈော
သန္နာ၊ တေဒိဗရတ္တံသော စန္ဒိဣတ္ထိရူပဝသာနုဂါတိ။ ဣတ္ထိရူပေတိက္ခဝေ
သတ္တာရတ္တာ ဂိဒ္ဓါဂမိတာရန္တိတာအဇ္ဈောသန္နာ၊ တေဒိဗရတ္တံ သောစန္ဒိ
ဣတ္ထိရူပဝသာနုဂါဟူ၍။ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာတရား
လည်း။ ရတ္တံဝိရတ္တံဝေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဣတ္ထိရူပေ၊ မိန်း၏အဆင်း၌၊ ရတ္တာ၊ ဆန္ဒရာဂဖြင့်တတ်ကုန်သော၊
ဂိဒ္ဓါ၊ အလွန်တောင့်တသောအဖြစ်ဖြင့်မက်မောခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ ဂမိ
တာ၊ ရစ်မတ်ကုန်သကဲ့သို့ပြေးနှိုင်ခဲသောအဖြစ်ဖြင့်အာရုံ၌ ဖွဲ့စပ်ကုန်သော
ရန္တိတာ၊ တွေဝေခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ အဇ္ဈောသန္နာ၊ လွှမ်းမိုးခြင်းသို့
ရောက်ကုန်သော၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
ဣတ္ထိရူပဝသာနုဂါ၊ မိန်းမ၏အဆင်းတည်းဟူသောနှိုင်သို့လိုက်ကုန်သော၊
တေသတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ဒိဗရတ္တံ၊ ရှည်ဖြင့်စွာသော ကာလပတ်
သုံးသောစေန္ဒိ၊ စိုးရိမ်ရကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌံ၊ ရူပါရုံကို၊ တဏှာမညနာယ၊
တဏှာတည်းဟူသော ကြံခြင်းဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
မေ၊ ငါ၏၊ ရူပံ၊ အဆင်းသည်၊ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ လာလတ္တံ့သောအနာဂတ်
ဘဝကာလ၌၊ ဝိယယ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိဝါပန၊ ဤသို့လည်း၊ ဧတ္တ၊ ဤရူပါရုံ၌၊
နန္တံ၊ တဏှာကို၊ သမန္နာနေတိ၊ ဆောင်၏၊ ရူပသမ္ပဒံဝါပန၊ အဆင်း၏ပြည့်စုံ
ခြင်းကိုလည်း၊ အာကင်္ခမာနော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ခေါနံ၊ အလျှက်၊ နေတိ၊
လျှ၏၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ဝိတ္တာရော၊ အကျယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ဧဝံဝိ၊ ဤသို့ရူပါရုံကို နှစ်သက်ခြင်းရူပါရုံကို တောင့်တ၍အလျှ
ပေးခြင်းကိုပြုသော်လည်း၊ ဒိဋ္ဌံ၊ ရူပါရုံကို၊ တဏှာမညနာယ၊ တဏှာတည်း
ဟူသောကြံခြင်းဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊ မန၊ တဏှာမညနာယတပါးမာန
မညနကိုဆိုပြီးအံ့၊ အတ္တနောပ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ပရသေစ၊ သူတပါး၏
လည်းကောင်း၊ ရူပသမ္ပတ္တိံ၊ အဆင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း၊
ဝိပတ္တိံ၊ အဆင်း၏ ပျက်စီးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍၊ မာနံ၊
မာန်ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဣမိနာသုဝဏ္ဏဇ္ဈောဒိ အာကာရေန၊ ဤရွှေ
အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသည်စသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
သေဗယျာ၊ ဖြတ်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ သဒိသော၊
တူသည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဟိနော၊ ယုတ်သည်၊
အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌံ၊ ရူပါရုံကို၊
မာနမညနာယ၊ မာနတည်းဟူသော ကြံခြင်းဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊

သုတန္တိ။ သုတံဟူသည့်ကား၊ မံသသောတေနပိ၊ မံသသောတဖြင့်လည်း
သုတံ၊ ကြားအပ်သော သဒ္ဓါရုံ၊ ဒိဗ္ဗသောတေန၊ ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်ဖြင့်
လည်း၊ သုတံ၊ ကြားအပ်သောသဒ္ဓါရုံ။ ဇေတံ၊ ဤသုတံဟူသော အမည်သည်၊
သဒ္ဓါပတနဿ၊ သဒ္ဓါပတန၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ရုတန္တိ၊ ရုတံဟူ
သည့်ကား၊ ရုက္ခာနိမိတ္တာစ၊ နှိုင်းယှဉ်၍လည်း၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သောအာရုံ
တည်း၊ အာဟာရ၊ ထိပါးအပ်သော အာရုံသို့ရောက်၍၊ ဥပဂတံ၊ အာရုံသို့

ရောက်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည့်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဒ္ဓိယာနဉ္စ၊
ဃာနဇိဝါကာယဟုဆိုအပ်သော ဣဒ္ဓိတို့၏လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏာနဉ္စ၊
ဂန္ဓရသဗောဋ္ဌဗ္ဗဟူသော အာရုံတို့၏လည်းကောင်း၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊
သံသိဓေသေ၊ ကပ်ငြိခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဝိညာတံ၊ ဃာနဝိညာဉ်
ဇိဝါဝိညာဉ် ကာယဝိညာဉ် တို့သည် သိအပ်သော အာရုံတည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤရတံဟူသော
အမည်သည်၊ ဂန္ဓ ရသ ဗောဋ္ဌဗ္ဗာယတနာနံ၊ ဂန္ဓရသဗောဋ္ဌဗ္ဗာယတနတို့၏၊
အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဝိညာတန္တိ၊ ဝိညာတံဟူသည်ကား၊ မနုဿ၊ မနော
ဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ဝိညာတံ၊ သိအပ်သော အာရုံတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤဝိညာတံဟူသော
အမည်သည်၊ သေသာနံ၊ ချပါယတနအစဗောဋ္ဌဗ္ဗာယတန အဆုံးရှိသော
အာယတနငါးပါးတို့မှကြွင်းကုန်သော၊ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ အာယ
တနာနံ၊ ပဿာဒါယတနငါးပါး မနာယတန ဓမ္မာယတနတို့၏၊ အဓိဝစနံ၊
အမည်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဓမ္မာရမ္မဏဿ၊ ပညတ်နှင့်တကွ ဂေါသဓမ္မာ
ရုံ၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဣဓေ၊ ဤဝိညာတဝါရန္တံ၊ ဝနံ၊ အထူးကိုဆိုခြင်းအံ၊
သက္ကာယပရိယာယပန္နမေဝ၊ သက္ကာယသန္တအကျုံးဝင်သော တေတူမကတရား
ကိုသာလျှင်၊ လဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏၊ ဧတ္ထဧတေသုသုတဝါရာဒိသု၊ ဤသုတဝါရ
စသည်တို့၌၊ ဝိတ္တာရောမန၊ မညနာတို့၏ဖြစ်သောအခြင်းအရာအကုလ်ကို၊
ဒိဗ္ဗဝါရေ၊ ဒိဗ္ဗဝါရ၌၊ ဝုတ္တနုယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိ
ထဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ သက္ကာယဘေဒံ၊
သက္ကာယအပြားကို၊ ဒိဗ္ဗာဒိတိ၊ ဒိဗ္ဗအစရှိကုန်သော၊ စတုဟိတိ၊ လေးပါးသော
အမည်တို့ဖြင့်လည်း၊ ဒေသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
တမေဝသက္ကာယဘေဒံ၊ ထိုသက္ကာယအပြားကိုသာလျှင်၊ သမာပန္နကဝါ
ရေနစ၊ မဟာဂ္ဂုတ်ချာန်၏ ဖြစ်ခြင်းဟူသော ဝါရဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသမာ
ပန္နကဝါရေနစ၊ ကာမာဝစရဓမ္မ၏ဖြစ်ခြင်းဟူသော ဝါရဖြင့်လည်းကောင်း၊
ဒွိသ၊ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်၊ ဒေသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသောတရားရှင်သည်၊
ဧကတ္တံနာနတ္တန္တိ အာဒိ၊ ဧကတ္တံနာနတ္တံ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူပြီ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧကတ္တန္တိ ဣဒိနာ၊ ဧကတ္တံဟူသော ဤပါဌ
ဖြင့်၊ သမာပန္နကဝါရ်၊ မဟာဂ္ဂုတ်ချာန်၏ဖြစ်ခြင်းဟူသော ဝါရကို၊ ဒေသေတိ၊
ပြတော်မူ၏၊ နာနတ္တန္တိ ဣဒိနာ၊ နာနတ္တံဟူသော ဤပါဌဖြင့်၊ အသမာပန္နက
ဝါရ်၊ ကာမာဝစရဓမ္မ၏ဖြစ်ခြင်းဟူသော ဝါရကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊
အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဧတသံ၊ ထိုဧကတ္တံနာနတ္တံတို့၏၊ ဝစနတ္ထော၊

ဝစနတ္ထကဉ်း၊ ကောဘာဝေါ၊ တရုတဉ်းသဒ္ဓါလျှင်ဖြစ်သောအာရုံ၌တူသော
 အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကောတ္တံ၊ ကောတ္တမည်၏။ နာနာဘာဝေါ၊
 အထူးထူးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်။ နာနတ္တံ၊ နာနတ္တမည်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနတ္ထော၊ ဝစနတ္ထကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧတ္ထေ၊ ဤ
 သမာပန္နကဝါရအသမာ ပန္နကဝါရတို့၌။ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို။
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကိံ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အဘယ်သို့သိအပ်သနည်း။ သမာ
 ပန္နကဝါရံ၊ သမာပန္နကဝါရကို။ စတုဟိခန္ဓေဟိ၊ နာမက္ခန္ဓာလေးပါးတို့ဖြင့်၊
 အသမာပန္နကဝါရဉ္စ၊ အသမာပန္န ကဝါရကိုလည်း။ ပဉ္စဟိခန္ဓေဟိ၊ ခန္ဓာ
 ငါးပါးတို့ဖြင့်၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ ခွဲခြမ်း၍၊ သာသနနယောန၊ ပါဠိတော်နည်းဖြင့်၊ ရှုပ်
 အတ္တတောသမနုပသဝီတိအာဒိနာနယောန၊ ရှုပ်အတ္တတော သမနုပသဝီ
 အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ပထဝီဝါရာဒိသု၊ ပထဝီဝါရအစရှိသည်တို့၌၊ ဝတ္ထေန၊
 ဆိုအပ်ပြီးသော၊ အဋ္ဌကထာနယောနစ၊ အဋ္ဌကထာနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ယထာနုရှုပ်၊ ရသင့်သည်အားလျော်စွာ၊ ဝိမံသေတွာ၊ ရံစမ်း၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။ ကေမိ၊ အဘယ်သို့သိအပ်ရာတို့သည်၊ ကောတ္တနယံ၊ ကောတ္တ
 နည်းကို၊ ကောတ္တန္တိ၊ ကောတ္တဟူ၍၊ နာနတ္တနယံ၊ နာနတ္တနည်းကို၊ နာနတ္တန္တိ၊
 နာနတ္တဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အပရေ၊ သာရသမာသ ဆရာတို့သည်၊
 ကောတ္တသညိ၊ တရုသော သညာရှိသော၊ အတ္တေ၊ အတ္တတောသည်၊ ပရံ
 မရဏာ၊ သေခြင်းမှ အထက်ဖြစ်သော နောက်ကာလ၌၊ အရောဂေါ၊ အနာမရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာနတ္တသညိ၊ အထူးထူးသောသညာရှိသော၊ အတ္တော၊
 အတ္တတောသည်၊ ပရံမရဏော၊ သေခြင်းမှ အထက်ဖြစ်သော နောက်ကာ
 လ၌၊ အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဗိဇ္ဇာဘိ
 နိဝေသံ၊ မိစ္ဆာဗိဇ္ဇာဖြင့်ဟောကံပြန်သောလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။
 တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောစကားရပ်သည်၊ ဧတ္ထေ၊ ဤကောတ္တဝါရ၌၊ နာမိပ္ပေ
 တတ္တေ၊ အမလိုမရှိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အယုတ္တမေဝ၊ မသင့်သည်
 သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဇံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ သက္ကာယံ၊ သက္ကာယကို၊ ဗ္ဗိဝာ၊ နှစ်ပါး
 အပြားဖြင့်၊ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမေဝသဗ္ဗ
 သက္ကာယံ၊ ထိုအလုံးစုံသော သက္ကာယကိုပင်လျှင်၊ ကောဝ၊ တပါးသော
 အတို့ဖြင့်၊ သမ္ဘိဏ္ဍိတွာ၊ ပေါင်း၍၊ ဒသေန္နော၊ ပြတော်မူလိုသောတရား
 ရှင်သည်၊ သဗ္ဗံသဗ္ဗတောတိအာဒိ၊ သဗ္ဗံသဗ္ဗတောဤသို့အစရှိသောစကား
 ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ဧတ္ထေ၊ ဤဝါရ၌၊ ယောဇနာနယော၊ ယောဇနာ

နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော သက္ကာယကို၊ အသော
ဒေန္တော၊ ထဏှာဖြင့် သာယာသော ဂုဏ်ဇဉ်သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော
သက္ကာယကို၊ ထဏှာမညနာယ၊ ထဏှာမညနာဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏
မယာ၊ ငါသည်။ ဧတေသက္ကာ၊ ဤသက္ကာဝါပျိုကို၊ နိဗ္ဗိတော၊ ဘန်ဆင်းအပ်
ကုန်ပြီ၊ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။
နိဗ္ဗိတံ၊ ဘန်ဆင်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ မညန္တော၊ အောက်မှသာဂုဏ်ဇဉ်
သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောသက္ကာယကို၊ မာနမညနာယ၊ မာနမညနာဖြင့်၊
မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော သက္ကာယသည်။ ဂုဏေ၊ ရှေး၌၊ က
တကာဗ္ဗဟေတု၊ ပြုအပ်သောကံဟူသောအကြောင်းရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော
သက္ကာယသည်။ ဣသုရ နိဗ္ဗာနဟေတု၊ ဗြဟ္မာဝိသေနိုးနတ်ဘန်ဆင်ခြင်း
ဟူသောအကြောင်းရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောသက္ကာယသည်။ အဟေတု၊
တစ်စုံတစ်ခုသော ဇနကအကြောင်းမရှိ။ အဗ္ဗယာ၊ ဥပထမ္ဘကအကြောင်းမရှိ။
သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောသက္ကာယသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောသက္ကာယ
သည်။ နတ္တိ၊ မရှိ။ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ မညန္တော၊
ကြံသော ဂုဏ်ဇဉ်သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောသက္ကာယကို၊ နိဗ္ဗိမညနာယ၊
နိဗ္ဗိမညနာဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။
ကတံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ သဗ္ဗံသိ၊ အလုံးစုံသောသက္ကာယ၌၊ မညတိကပ္ပေတိ၊
ကြံသနည်း။ ဣမ၊ ဤသောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောဂုဏ်ဇဉ်သည်။ မေ၊
ငါ၏။ အတ္တာ၊ အတ္တဘောသည်။ မဟာ၊ ကြီးမြတ်၏။ ဣတိဧနိဗ္ဗိကော၊
ဤသို့သော ဝိဇ္ဇာအယူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဂုဏ်ဇဉ်သည်။
သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ လောကသန္နိဝါသံ၊ သတ္တထောကအပေါင်းကို၊ တသ၊
ထိုကြီးမြတ်သောအတ္တဘော၏။ ဩကာသဘာဝေန၊ တည်ရာ၏အဖြစ်ဖြင့်၊
ပရိကပ္ပေတွာ၊ ကြံ၍၊ မေ၊ ငါ၏။ သောခေါပနာယံအတ္တာ၊ ထိုအတ္တဘောသည်
သဗ္ဗံသိ၊ အလုံးစုံသော သက္ကာယ၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညတိ
ကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏။ အယံ၊ ဤသို့ကြံခြင်းသည်လျှင်၊ အသော၊ ထိုဂုဏ်ဇဉ်၏။
နိဗ္ဗိမညနာ၊ နိဗ္ဗိမညနာမည်၏။ တသိ၊ ယေဝအတ္တနိ၊ ထိုအတ္တဘော၌လျှင်၊ သိ
နေဟဉ္စ၊ ချစ်ခြင်းတဏှာကို လည်းကောင်း၊ တဗ္ဗတ္ထုကံ၊ ထိုသက္ကာယလျှင်
အာရုံရှိသော၊ မာနဉ္စ၊ မာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒယတော၊ ဖြစ်စေသော၊
အသေပန၊ ထိုဂုဏ်ဇဉ်အားကား၊ ထဏှာမာနမညနာဝိ၊ ထဏှာမာနမည
နာတို့ကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောကား

ရပ်သည်။ ပထဝီဝါရေ၊ ပထဝီဝါရန္တံ၊ ဂုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း
ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ သက္ကာယံ၊ သက္ကာယကို၊ ဧကဓာ၊ တပါး
သောအတို့ဖြင့်၊ ဒေသတွာ၊ ပြ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အပရေနဝိနယေန၊
တပါးသော နည်းဖြင့်လည်း၊ တံ၊ ထိုအလုံးစုံသော သက္ကာယကို၊ ဧကဓာ၊
တပါးသော အတို့ဖြင့်၊ ဒေသန္တော၊ ပြဇောပ်မူလိုသော ဘုရားရှင်သည်၊
နိဗ္ဗာနံနိဗ္ဗာန တောတိ၊ နိဗ္ဗာနံနိဗ္ဗာန တောအစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူပြီးတတ္ထဝစနေ၊ ထိုပါဠိချပ်၌၊ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ နိဗ္ဗာနဟူသည့်ကား၊
ယံတောခေါ်တောအယံအတ္ထာပဉ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ သမပ္ပိတော သင်္ကီတု
တောပရိ စာရေတိ၊ ဧတ္တာဝတောခေါ်တောအယံအတ္ထာ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မ နိဗ္ဗာန
ပတ္တောဟောတိတိ အာဒိနာနယေန၊ ယံတောခေါ်တောအယံအတ္ထာ ပဉ္စ
ဟိကာမဂုဏေဟိ သမပ္ပိတော သင်္ကီတုတော ပရိစာရေတိ၊ ဧတ္တာဝတော
ခေါ်တောအယံအတ္ထာပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနပတ္တော ဟောတိ ဤသို့အစရှိသော
နည်းဖြင့်၊ ပဉ္စဓာ၊ ငါးပါးအပြားဖြင့်၊ အာဂတံ၊ သာသော၊ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊
ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့် မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌
မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ရှိ၏ဟူသော နိဗ္ဗာန်အယူကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဘော၊
အချင်းတို့၊ ယတောခေါ၊ အကြင်အကြောင့်လျှင်၊ အယံအတ္ထာ၊ ဤအတ္တ
ဘောသည်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊
သမပ္ပိတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သင်္ကီတုတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပရိ
စာရေတိ၊ စမ္ပယ်၏၊ ဘော၊ အချင်းတို့၊ ဧတ္တာဝတောခေါ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါး
တို့ဖြင့် အပြည့်အစုံဖြစ်၍ စမ္ပယ်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ အယံအတ္ထာ၊
ဤအတ္တဘောသည်၊ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနပတ္တော၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏
အဖြစ်၌မြတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပရမ
ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒ၌၊ နိဗ္ဗာနံ၊ ပရမဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒမိစ္ဆာအယူကို၊ အသာ
ဒေန္တော၊ သာယာသော ဂုဏ်ဇဉ်သည်၊ တဏှာမညနာယ၊ တဏှာမည
နာဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊ တေနိဗ္ဗာနေန၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
နိဗ္ဗာနပတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သည်၊ အတ္ထံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာနံ၊ မာန်
ကို၊ ဇေနန္တော၊ ဖြစ်စေသော ဂုဏ်ဇဉ်သည်၊ မာနမညနာယ၊ မာနမညနာ
ဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊ အနိဗ္ဗာနံယေဝ၊ ဝန့်ဆင်းရဲမှ မငြိမ်းသည်
သာလျှင်၊ သမာနံ၊ ဖြစ်လျက်၊ တံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုပရမဒိဋ္ဌဓမ္မ နိဗ္ဗာနဝါဒမိစ္ဆာ
အယူကို၊ နိဗ္ဗာနထောဝ၊ ဝန့်ဆင်းရဲမှ ငြိမ်းသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊

နိဗ္ဗာနိတောစ၊ နိဗ္ဗာနာရိယောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂဏှန္တောယူသော
ပုထုဇဉ်သည်၊ ဒိဋ္ဌိမညနာယ၊ ဒိဋ္ဌိမညနာဖြင့်၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ အဘို့တပါးကိုဆိုပြီးအံ၊ နိဗ္ဗာနတော
နိဗ္ဗာန်မှ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တဘောကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
မေ၊ ငါ၏၊ သောခေါပနအယံအတ္တာ၊ ထိုအတ္တဘောသည်၊ ဣမသ္မိ၊ နိဗ္ဗာန၊
ဤနိဗ္ဗာန်၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညန္တော၊ အောက်မေ့သောပုထုဇဉ်
သည်၊ နိဗ္ဗာနသ္မိ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊ အယံ၊ ဤသို့ကြံခြင်း
သည်လျှင်၊ အဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏၊ ဒိဋ္ဌိမညနာ၊ ဒိဋ္ဌိမညနာမည်၏၊ တသ္မိ၊
ယေဝအတ္တနိ၊ ထိုအတ္တဘော၌လျှင်၊ သိနေဟဉ္စ၊ ချစ်ခြင်းတဏှာကိုလည်း
ကောင်း၊ တဗ္ဗတ္ထကံ၊ ထိုဒိဋ္ဌဓမ္မ နိဗ္ဗာနတည်းဟူသော အတ္တဘောလျှင်
အာရုံရှိသော၊ မာနဉ္စ၊ မာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒယတော၊ ဖြစ်စေသော၊
အဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏၊ တဏှာမာနမညနာရိ၊ တဏှာမာနမညနာမာန မညနကို
ကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏၊ နိဗ္ဗာနတော၊ နိဗ္ဗာန်မှ၊ အတ္တာ၊ အတ္တ
ဘောသည်၊ အညော၊ တပါးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညနာယာရိ၊ ကြံရာ၌လည်း၊
သေနယော၊ ဤနည်းလျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တတြိပိ၊ ထိုနိဗ္ဗာနတောမည
တိဟူသောပုဒ်၌လည်း၊ နိဗ္ဗာနတော၊ နိဗ္ဗာန်မှ၊ အညံ၊ တပါးသော၊ အတ္တာနံ၊
အတ္တဘောကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဣဒံနိဗ္ဗာနံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်၊ အတ္တာ၊ အတ္တ
ဘောသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သောခေါပနအယံအတ္တာ၊ ထိုအတ္တဘောသည်၊ ဣတော
နိဗ္ဗာနတော၊ ဤနိဗ္ဗာန်မှ၊ အညော၊ တပါးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညန္တော၊ ကြံ
သောပုထုဇဉ်သည်၊ နိဗ္ဗာနတော၊ နိဗ္ဗာန်မှ၊ အတ္တာ၊ အတ္တဘောသည်၊ အညော
တပါးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညတိကပ္ပေတိ၊ ကြံ၏၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
အဿပုထုဇ္ဇနဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏၊ ဒိဋ္ဌိမညနာ၊ ဒိဋ္ဌိမညနာမည်၏၊ တသ္မိ၊ ယေ
ဝအတ္တနိ၊ ထိုအတ္တဘော၌လျှင်၊ သိနေဟဉ္စ၊ ချစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တဗ္ဗ
တ္ထကံ၊ ထိုဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနတည်းဟူသော အတ္တဘောလျှင် အာရုံရှိသော၊ မာ
နဉ္စ၊ မာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပါဒယတော၊ ဖြစ်စေသော၊ အဿပနပုထုဇ္ဇ
နဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏၊ တဏှာမာနမညနာရိ၊ တဏှာမာနမညနာကိုကိုလည်း၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ အဟောသုခံ၊
ဪချမ်းသာစွာ တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညန္တောပန၊ အောက်မေ့သော
ပုထုဇဉ်သည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ မေတိ၊ ငါဥစ္စာဟူ၍၊ မညတိကပ္ပေတိ၊
ကြံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကား
ရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည် သာလျှင်တည်း။

အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဧက္က၊ ဤပုထုဇ္ဇနဝါရန္တံ၊ အနုပုထုတိ၊ သင်္ဂဟ
 ဂါထာတည်း။ ။ သေသေသေသက္ကာယေ၊ ဤသက္ကာယသည်း၊ ယောဒိသော၊
 အကြင်သို့စက်ဆုတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သည်းကိုဖြင့် ရှုအပ်သောသဘော
 ရှိ၏။ တံထာ၊ ထိုစက်ဆုတ်အပ်သည့်သော သဘောရှိသည် အပြားအား
 ဖြင့်နံသက္ကာယံ၊ ထိုသက္ကာယကို၊ အဝိဇ္ဇေနတော အဝိဇ္ဇာနန္တသော၊ မဝိ
 သော၊ ပုထုဇ္ဇနသော၊ ပုထုဇ္ဇာဒိအား။ သက္ကာယေ၊ သက္ကာယသန္တံ၊ သဗ္ဗမညနံ၊
 သညာအကြောင်းရှိသော မညနာဟူသော အမည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်
 သောတဏှာမာနဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောအသုံးစုံသောမညနာတို့သည်၊ ဇာယန္တိ
 ဖြစ်သည်မည်ကုန်၏။ ။ အယံသက္ကာယော၊ ဤသက္ကာယသည်း၊ ဧရုက္ခေ၊
 အသုဘအဇညရဂန္တု ပဋိကူလ သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ စက်ဆုတ်အပ်သော
 သဘောရှိ၏။ တိဒုဗျော၊ အနိစ္စ အရဝ ခယဝယ မဘဂံ သဘောရှိသည်
 ဖြစ်၍စာစာသန္တံ ပျက်ခြင်း သဘောရှိ၏။ ဒုက္ခော၊ ကိစ္ဆအာမာရေက္ခသ
 ဘောရှိသည် ဖြစ်၍ ဆင်းရဲ၏။ အမရိအာယကော၊ အဋ္ဌတ္တု သိတ်သော
 သဘောအနှစ်သာရမှသိတ်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ တံသက္ကာယံ၊ ထို
 သက္ကာယကို၊ ပစ္စနိကတော၊ အနိစ္စရက္ခအနတ္တအသုဘမှပစ္စနိကချင်ဘက်အား
 ဖြင့်ဖြစ်သော နိစ္စသုခအတ္တသုဘအားဖြင့်၊ ဂဏှံဂဏှန္တော၊ စွဲလမ်းသော၊
 ဗာလော၊ ပုထုဇ္ဇာရိက်သည်။ မညနံ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော မညန
 ကို၊ ဂဏှာ၊ စွဲလမ်း၏။ ။ မဟာပရိစ္ဆာယော၊ သည်းစွာပူပန်ခြင်းကိုဖြစ်စေ
 တတ်သော၊ ဝိပုလသနတ္တာဝော၊ ပြန့်ပြောသောအကျိုးမဲ့ကို ရှုက်ဆောင်
 တတ်သော၊ အဂ္ဂိမ္မိ၊ မီး၌၊ သာလဘယာ၊ ဝိုးဖလံ၏။ သုဘသုခသညာယော၊ သုဘ
 သုခဟူသောအမှတ်သညာဖြင့်၊ ပတနံဇ္ဈဝ၊ ဆင်းသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအ
 တူ၊ သက္ကာယံ၊ သက္ကာယကို၊ သုဘတော၊ သုဘအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုခ
 တောစေ၊ သုခအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂဏှာတော၊ စွဲလမ်းသော၊ ဗာလသ၊
 ပုထုဇ္ဇာရိက်အား၊ သက္ကာယေ၊ သက္ကာယသန္တံ၊ တဏှာယ၊ တဏှာဖြင့်၊ မညနာ၊
 ကြံခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဂူထာဒိ၊ မစင်ရ၍ဖြစ်သောဝိုးထောက်
 သည်၊ အသမ္ပန္နော၊ မပြည့်စုံသော၊ ဂူထာသိ၊ မစင်ရ၍၊ သမ္ပန္နာကာရံ၊ ပြည့်စုံ
 သောအခြင်းအရာကို၊ ပဝတ္ထမာနော၊ ဖြစ်စေလျက်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 ဥက္ကံသတိဇ္ဈဝ၊ မြီးမြင့်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အနေကာဒိနဝေ၊
 များသောအပြစ်ရှိသော၊ ဧကန္တဘောဒါဒိသက္ကာယေ၊ စင်စစ်ပျက်စီးခြင်း
 သဘောအစရှိသော သက္ကာယသန္တံ၊ နိစ္စသညံ၊ နိစ္စသညာကို၊ အမိန္ဒာယဥပ
 ဌာပတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍။ သက္ကာယေ၊ ပြည့်စုံခြင်းသဘောမရှိသောသက္ကာယသန္တံ၊

သန္တတိ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ပဿတော၊ ရှုသော၊ တဿဗာလပုထုဇ္ဇနဿ၊
ထိုပုထုဇဉ်မိုက်အား၊ မာဇနန၊ မာနဖြင့်၊ မညနာ၊ ကြံခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ၊ ဗာလော၊ မလိပ်မာသော၊ မုဒ္ဓဓာတုကော၊ ဥက္ခောင်း၌ရောက်
သောဓာတ်ရှိသော၊ သံရုဇ္ဈာ၊ မိုက်မဲသော၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သော
သူသည်၊ အာဒါသေ၊ ကြေးမုံပြင်၌၊ အတ္တဇနာ၊ မိမိ၏၊ ပဋိဗိဇ္ဇာ၊ ထင်သော
အရိပ်ရုပ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ အာဒါသသာမိကော၊ ကြေးမုံ
ရှင်တည်း။ အဟံ၊ ငါ့ကို၊ ဣဒံ၊ ဤသူသည်၊ ဂဟေတွာ၊ ဘင်း၌၊ တိဇ္ဈေယျ၊
ထည်ငြားအုံ၊ မေးငါ့အား။ အနတ္တဝိ၊ အကျိုးမဲ့ကိုလည်း၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗောဓဿ၊ နှိပ်စက်အံ့သည်မှ၊ ဘယာ၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်၊
ဆန္ဒေတွာ၊ စွန့်၍၊ ပလ္လယာ၊ နှော့အူဝ၊ ပြေးသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
နံသက္ကာယံ၊ သိသက္ကာယကို၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္တာ၊ ကိုယ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပဿတော၊ ရှုသော၊ အဗုဒ္ဓိဇနာ၊ မညာမရှိသောပုထုဇဉ်သည်၊ သက္ကာယော၊
သက္ကာယ၌၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ဒိဋ္ဌိဖြင့်၊ မညနာ၊ ကြံခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
မညနာတိဝဇေတံနာမံ၊ မညနာဟူသောအမည်ရှိသောဤဝဇာရားသုံးပါးသည်၊
သုရမံ၊ သိမ်မွေ့သော၊ မာရဗန္ဓနံ၊ မာရ်မင်း၏၊ အနောင်အတွဲတည်း၊ သိထိ
ထဉ္စ၊ အချည်အားလျော့၏၊ ဒုပ္ပမုပ္ပတ္တံ၊ ဖြေလည်းဖြေနှိင်ခဲ၏၊ သရသိတံ၊
မြင့်စွာစိုက်အပ်သော၊ ဗုဒ္ဓထမ္ဘံ၊ မြဲမြံစွာသောသည်တိုင်၌၊ ဂဒ္ဓုလဗန္ဓနော၊
လည်ဟောက်ဖြင့်တွဲအပ်သော၊ သာဝယာ၊ နွေးကဲ့သို့၊ ဖေဇန၊ အကြင်
တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတရားဖြင့်၊ ဗန္ဓော၊ ခွဲချည်အပ်သော၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်
သည်။ ဗဟံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ဝိပ္ပမာနောပိ၊ လလွန်ရက်များလျှင်ရှားပါသော်
လည်း၊ သက္ကာယံ၊ သက္ကာယကို၊ နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်နိုင်။ ၊ သက္ကာယ
မလိနော၊ သက္ကာယတည်းသော အညစ်အကြေးဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော
သဘောရှိသော၊ သသောပုထုဇ္ဇနော၊ ထိုပုထုဇဉ်သည်၊ ဇာတိယာစ၊ ဗုဒ္ဓိ
သန္ဓေနေခြင်းသဘောဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဇရာယစ၊ အိုခြင်းသဘောဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ရောဂါဒိတိ၊ အနာအစရှိကုန်သော၊ ဒုက္ခဟိစ၊ ဘင်းရဲခြင်း
တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ယံယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဗာဠ
သော၊ ပြင်းပြစွာ၊ ဟညတိ၊ နှိပ်စက်၏။ ၊ တံတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဒ္ဒန္တ၊
အရှင်ကောင်းတို့၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏၊ သက္ကာယံ၊
သက္ကာယကို၊ အသာတတောစ၊ မသာယာအပ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
အသုတတောစ၊ အသုတအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဘေဒတောစ၊ ပျက်စီး
တတ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနတ္တတောစ၊ အနတ္တအားဖြင့်လည်း

ကောင်း၊ အနုပဿထ၊ အကြိမ်ကြိမ်ရှုကြပါကုန်၊ တဿသက္ကာယဿ၊
 ထိုသက္ကာယ၏၊ ဧသော၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ သဘာဝေါ၊ သဘောပင်
 တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဣဓံသက္ကာယံ၊ ဤသက္ကာယကို၊
 ပဿံပဿန္တော၊ မြင်သော၊ ဗုဒ္ဓော၊ ပညာရှိသော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ မညနာ၊ တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ပဟာယ၊
 အရှိယာမဂ်ဖြင့်ပယ်ပျောက်၍၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲအပေါင်းမှ
 ပရုတ္တတိ၊ လွတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ ပုထုဇ္ဇနဝသေန၊ ပုထု
 ဇဉ်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ စတုရိသတိ၊ နှစ်ဆယ့်လေးပါးသော၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော
 ပဌမနယကထာ၊ ပဌမနယကထာသည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပထဝီအာဒိသု၊ ပထဝီအစရှိ
 ကုန်သော၊ ဝတ္ထုသု၊ အာရုံတို့၌၊ သဗ္ဗသက္ကာယဓမ္မမူလဘူတံ၊ အလုံးစုံသော
 သက္ကာယဓမ္မတို့၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ပုထုဇ္ဇနသမ၊ ပုထုဇဉ်၏၊
 ပဝတ္ထိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒသေတော၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေသွဝ
 ဝတ္ထုသု၊ ထိုသက္ကာယဟူသော အာရုံတို့၌ပင်လျှင်၊ သေက္ခဿ၊ သေက္ခ
 ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပဝတ္ထိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသောဘုရားရှင်
 သည်းယောဂိသောတိက္ခဝေတိက္ခ၊ သေက္ခာတိအာဒိ၊ ယောဂိသောတိက္ခဝေ
 တိက္ခ၊ သေက္ခာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တတ္ထ၊
 ထိုယောဂိသောအစရှိသောပါဠိ၌၊ ယောတိဣဒံဝစနံ၊ ယောဟူသောဤသဒ္ဒါ
 သည်၊ ဥဒ္ဓေသဝစနံ၊ အလိုရှိအပ်သောအနက်ကို မမှတ်မူ၍ဆိုကြောင်းဖြစ်
 သောသဒ္ဒါတည်း၊ သောဣတိဝစနံ၊ သောဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ နိဒ္ဓေသဝစ
 နံ၊ ယောဟူသောသဒ္ဒါဖြင့် မှတ်အပ်ပြီးသော အနက်ကိုထာဝနံညွှန်ကြောင်း
 ဖြစ်သောသဒ္ဒါတည်း၊ ဝိကာရော၊ ဝိသဒ္ဓါသည်၊ အယံဝိဓမ္မော အနိယတောတိ
 အာဒိသုရိယ၊ အယံဝိဓမ္မော အနိယတောဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌ကဲ့သို့၊
 သမ္ဘိဏ္ဍနတ္ထော၊ ပေါင်းခြင်းအနက်ရှိ၏၊ တေနစ၊ ထိုဝိသဒ္ဓါဖြင့်လည်း၊ အာရမ္မ
 ကသဘာဝေန၊ သက္ကာယအာရုံ သဘော တူသဖြင့်၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 သမ္ဘိဏ္ဍတိ၊ ပေါင်း၏၊ ပုဂ္ဂလသဘာဝေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်သဘောတူသောအဖြစ်
 ဖြင့်၊ နောသမ္ဘိဏ္ဍတိ၊ မပေါင်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဟေဋ္ဌတော၊ အောက်ဝါရမှ၊
 ပုဂ္ဂလံ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌိဝိပန္နာ၊ အယူပျက်ကုန်၏၊ ဣဓ၊ ဤ
 သေက္ခာဝါရ၌၊ ပုဂ္ဂလံ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နာ၊ အယူနှင့်ပြည့်စုံ
 ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသေက္ခပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သဘာဝတာ၊ သဘော
 တူသောအဖြစ်သည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အာရမ္မတံပန၊ အာရုံသည်ကား၊ ဟေဋ္ဌာ၊

အောက်ဖြစ်သောပုထုဇ္ဇနဝါရဋ္ဌ၊ ပုဂ္ဂဏနံ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်း၊
 တဒေဝ၊ ထိုသက္ကာယသည်ပင်လျှင်၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣမေသံ၊ ဤသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏လည်း၊ တဒေဝ၊ ထိုသက္ကာယသည်
 ပင်လျှင်၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အာရမ္မဏ သဘာဝေန ပုဂ္ဂလံသမ္ဘိဏ္ဍေတိ၊
 နေပုဂ္ဂလသဘာဝေနတိ၊ အာရမ္မဏသဘာဝေနပုဂ္ဂလံသမ္ဘိဏ္ဍေတိ။ နေ
 ပုဂ္ဂလသဘာဝေနဟူ၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီးသကတေန၊ အလုံးဝ
 သော၊ ယောဝိသောတိ၊ ဣမိနာပနဝစနေန၊ ယောဝိသောဟူသောဤသဒ္ဓါဖြင့်၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သော၊ သေက္ခံ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒသေ
 တိ၊ ပြ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခုတိ၊ နန္ဒဝစနံ၊
 ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုသောဤပုဂ္ဂလံသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ထိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိ
 သည်သာလျှင်တည်း၊ သေက္ခေတိ၊ သေက္ခေဟူသည်ကား၊ ကေနဇ္ဇေန၊
 အဘယ်အနက်ကြောင့်၊ သေက္ခေ၊ သေက္ခမည်သနည်း၊ သေက္ခဓမ္မပဋိသာ
 တတော၊ မင်္ဂလေးပါးအောက်ဖိုလ်သုံးခုတည်းဟူသောသေက္ခဓမ္မကိုရခြင်း
 ကြောင့်၊ သေက္ခေ၊ သေက္ခမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကိတ္တာဝတာနုခေါဘန္တေ
 သေက္ခေ ဟောတိတိ၊ ကိတ္တာဝတာနုခေါ ဘန္တေသေက္ခေ ဟောတိဟူ
 သော၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊
 မိန့်အပ်ပြီးဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်အတိုင်းအရှည်
 ရှိသော အကြောင်းဖြင့်၊ သေက္ခေ၊ သေက္ခ မည်သည်၊ ဟောတိ နုခေါ၊
 ဖြစ်မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ မေး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမေဤသာ
 သနာထေဝံ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သေက္ခယ၊ သေက္ခတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊
 သမ္မာဒိဗ္ဗိသာ၊ သမ္မာဒိဗ္ဗိနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 (လ)၊ သေက္ခေန၊ သေက္ခတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမ္မာသမာဓိနာ၊ သမ္မာသမာဓိ
 နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 က္တောဝတာခေါ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ သေက္ခေ၊ သေက္ခမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊
 သိက္ခတိ၊ ကျင့်တတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ သေက္ခေ၊ သေက္ခမည်၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သိက္ခတိ၊ သိက္ခတိတိခေါ၊ ဘိက္ခု၊ တသ္မာသေက္ခေတိ၊ ဝုတ္တံ၊ ကိဉ္စ
 သိက္ခတိ၊ အဝိသိလံ၊ သိက္ခတိ၊ အဝိစိတ္တံ၊ သိက္ခတိ၊ အဝိပညံ၊ သိက္ခတိ၊ သိက္ခ
 တိ၊ သိက္ခတိတိခေါ၊ ဘိက္ခု၊ တသ္မာ သေက္ခေတိ၊ ဝုတ္တံ၊ သိက္ခတိ၊ သိက္ခတိ
 တိခေါ၊ ဘိက္ခု၊ တသ္မာသေက္ခေတိ၊ ဝုတ္တံ၊ ကိဉ္စသိက္ခတိ၊ အဝိသိလံ၊ သိက္ခတိ

အမိမိတ္တံဝိသိက္ခတိ အမိပညံဝိ သိက္ခတိ၊ သိက္ခတိသိက္ခတိတိခေါ သိက္ခ၊
 တသ္မာသေက္ခောတိ ဝုတ္တတိဟူသော၊ ထေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတော၊
 ဖြတ်စွာတုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်ပြီး၊ သိက္ခ၊ ရဟန်း၊ သိက္ခတိသိက္ခ
 တိ၊ ကျင့်တတ်၏၊ ကျင့်တတ်၏၊ ဣတိခေါတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သေက္ခောတိ၊
 သေက္ခဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကိပ္ပ၊ အဘယ်တရားကိုလျှင်၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်
 သနည်း၊ အမိဝိလံဝိ၊ အမိသိလသိက္ခာကိုလည်း၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်တတ်၏၊
 အမိမိတ္တံဝိ၊ အမိမိတ္တသိက္ခာကိုလည်း၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်တတ်၏၊ အမိပညံဝိ၊
 အမိပညာသိက္ခာကိုလည်း၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်တတ်၏၊ သိက္ခ၊ ရဟန်း၊ သိက္ခတိ
 သိက္ခတိ၊ ကျင့်တတ်၏၊ ကျင့်တတ်၏၊ ဣတိခေါတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သေက္ခော
 တိ၊ သေက္ခဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယောဝိကဇျာဏ ပုထုဇ္ဇနော၊ အကြင်
 ကဇျာဏ ပုထုဇဉ် ဝာညီလည်း၊ အနုလောမ ပဋိပဒါယ၊ မဂ်ဖိုလ်အား
 လျော်သော ပဋိပတ်ကို၊ မဂ်ပုရကောဓီ၊ ပြည့်စုံစွာ ဖြည့်လေ့ရှိ၏၊ သိလ
 သဗ္ဗန္ဓော၊ သိအနွင်ဖြည့်စုံ၏၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုအစရှိသောဣန္ဒြိယတို့၌၊ ဝုတ္တံ၊
 ရော၊ လုံးသောတံခါးရှိ၏၊ ဝောဓန၊ တောဇဉ်၌၊ မတ္တည၊ အဝိုင်းအရှည်
 ကိုဝိသေ့ရှိ၏၊ အဝရိယာနုပယောဂံ၊ နိုးကြားခြင်းလုံ့လကို၊ အနုယုတ္တော၊
 ဗျာဉ်၏၊ ပုဗ္ဗရတ္တံ၊ ပရာရတ္တံ၊ ညဉ့်၏ရှေးအတို့ညဉ့်၏နောက်အတို့၌၊ ဗောဓိ
 မက္ခိယာနံ ခန္ဓာနံ၊ ဗောဓိမက္ခိယာတရားကို၊ ဘာဝနာနုပယောဂံ၊ ပွားခြင်းလုံ့လ
 ကို၊ အနုပုပ္ဖတ္တော၊ လုံ့လပြုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အဇ္ဈဝါ၊ ယနေ့လည်း
 ကောင်း၊ ဝေဋ္ဌဝါ၊ နက်မြဲလည်းကောင်း၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသောသော
 မညဖာသံ၊ မဂ်၏အကျိုးဖြစ်သောဖိုလ်ကို၊ အမိဂမိဿာမိ၊ ရအုံးဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ သေဝါ၊ ထိုကဇျာဏပုထုဇဉ်ကိုလည်း၊ သိက္ခတိ၊ ကျင့်
 တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သေက္ခောတိ၊ သေက္ခဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣမသ္မိံ၊ ပနတ္ထေ၊ ဤအရာ၌၊ ပဋိဝေ
 ဓပ္ပဗ္ဗောဝ၊ မဂ်ဖိုလ်ကိုသိုးထွင်း၍သိခြင်းသို့ရောက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်
 သေက္ခောတိ၊ သေက္ခဟူ၍၊ အမိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထု
 ဇဉ်ကို၊ နောအမိပ္ပေတော၊ အလိုမရှိအပ်၊ ဇေထနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပတ္တံ၊
 မရောက်အပ်သောသောမာနသံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်သည်၊ အတ္တံ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပတ္တမာနသော၊ အ
 ပတ္တမာနသောမည်၏၊ မာနသန္တိ၊ မာနသံဟူသည်ကား၊ ရာဂေါဝိ၊ ရာဂသည်
 လည်းကောင်း၊ မိတ္တံဝိ၊ စိတ်သည်လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တမ္မိ၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ မာနသံ၊ မာနသမည်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ရွှေဦးအံ့။

အန္တလိက္ခဝရောပါသောယွာယံစရတိမာနသောတိဇ္ဈေ။ အန္တလိက္ခဝရော
 ပါသော ယွာယံစရတိမာနသောဟူသောဤပါဠိ၌၊ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊ မာန
 သံ၊ မာနသမည်၏။ အန္တလိက္ခဝရော၊ ကောင်းကင်သို့သွားသော သူကအစမ
 လွတ်အောင်ခွဲကတ်သော၊ မာနသော၊ ရာဂဟုဆိုအပ်သော၊ ယွာယံယော
 အယံပါသော။ အကြင်ကာမဂုဏ်အာရုံရှိသောတဏှာတည်းဟူသောကြော
 ကွင်းသည်၊ အတ္တိရှိ၏။ သွာယံသော အယံပါသော။ ထိုကာမဂုဏ်အာရုံရှိ
 သောတဏှာဟူသော ကြောကွင်းသည်။ စရတိ၊ ဝုဋ္ဌကံစား၏။ ဗိတ္တံမနော
 မာနသန္တိဇ္ဈေ။ ဗိတ္တံမနောမာနသံဟူသောဤပါဠိ၌။ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ မာန
 သံ၊ မာနသမည်၏။ ဗိတ္တံ၊ စိတ်၊ မနော၊ စိတ်၊ မာနသံ၊ စိတ်၊ အပ္ပတ္တမာနသော
 သေက္ခောကာလံကာယိရာဇနေသုတာတိဇ္ဈေ။ အပ္ပတ္တမာနသော သေက္ခော
 ကာလံကာယိရာဇနေသုတာဟူသောဤပါဠိ၌။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 စိတ်သည်၊ မာနသံ၊ မာနသမည်၏။ အပ္ပတ္တမာနသော၊ မရောက်သေးသောအ
 ရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ သေက္ခော၊ သေက္ခဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာလံကာယိရာဇော
 ခြင်းကြောင့်၊ ဇနေသုတာ၊ လူ၌ထင်ရှား၏။ ဣမေန၊ ဤအပ္ပတ္တမာနသောဟူ
 သောဝုဒ္ဓိကား၊ အရဟတ္တမေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာလျှင်၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အ
 လိုရှိအပ်၏။ တေန၊ ထိုအပ္ပတ္တမာနသောဟူသောဝုဒ္ဓိဖြင့်၊ အပ္ပတ္တရဟာ၊ ဟူသော
 မရောက်သောအရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ခဗိုလ်သည်
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနုတ္တရန္တိ၊ အနုတ္တရံဟူသည်ကား၊ နေဌံ၊ ခြင်္သေ့သော၊
 အသဒိသံ၊ အတုမရှိသော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း
 စတုဟိယောဂေဟိ၊ ယောဂလေးပါးတို့ဖြင့်၊ ခေမံ၊ စားမရှိ၊ အနုပုတ္တံ၊
 မထွဋ်၊ ဣတိတာဋ္ဌာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယောဂက္ခမံ၊ ယောဂက္ခမမည်၏။ အရဟတ္တ
 မေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာလျှင်၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ပတ္တယံ၊ မာနော
 တိ၊ ပတ္တယမာနောဟူသည်ကား၊ တဏှာပတ္တနာစ၊ တဏှာဟူသောတောင့်
 တခြင်းတည်းကောင်း၊ ဆန္ဒပတ္တနာစ၊ ဆန္ဒဟူသော တောင့်တခြင်းတည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဒ္ဓန္တံ၊ ဧဒ္ဓန္တံ၊ ဧဒ္ဓန္တံ၊ ဧဒ္ဓန္တံ၊ ဧဒ္ဓန္တံ၊ ဧဒ္ဓန္တံ၊
 တဏှာဖြင့်တောင့်တသောသူအား၊ ပဗ္ဗေတာနိပဝေဒိတံဝါဝိပကပ္ပိတေသုဟူသောဤပါဠိ၌၊ တဏှာပတ္တနာ
 တဏှာဖြင့်တောင့်တခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ပတ္တယမာနသော၊ တဏှာဖြင့်တောင့်တသောသူအား၊ ပကပ္ပိတေသု၊ တဏှာ
 ဗိဇ္ဇာဖြင့်ကြံအပ်ကုန်သောအာရုံတို့၌၊ ပဗ္ဗေတာနိ၊ မာန၏ဖြစ်ခြင်းတို့သည်
 လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဝေဒိတံဝါဝိ၊ တဏှာဖြင့်ထုံအပ်သည်လည်း။

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဆိန္ဒုပါဝိမတောသောတံ၊ ဝိဓတ္တံဝိနိဇ္ဇိကတံ၊ ပါရုဇ္ဈဗဟု
 သာဟောထ၊ ခေမံပဏ္ဍိတသိက္ခဝေါတိဇ္ဇေ။ ဆိန္ဒုပါဝိမတော သောတံ၊
 ဝိဓတ္တံဝိနိဇ္ဇိကတံ၊ ပါရုဇ္ဈဗဟု သာဟောထ၊ ခေမံပဏ္ဍိတသိက္ခဝေါဟူသော
 ဤပါဌ၌။ ကတ္ထုကမ္ပတာ၊ ပြုလိုကာမျှလက္ခဏာရှိသော။ ကုသလန္တုပတ္ထ
 နာ၊ ကုသိုလ်ဆန္ဒဟူသောတောင့်တခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သိက္ခဝေါ
 ရဟန်းတို့၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်။ ပါဝိမတော၊ ယုတ်မာထွဋ်သောမင်းနတ်
 မင်း၏၊ ဝိဓတ္တံ၊ ပျက်ဆီးအပ်သော။ သောတံ၊ တဏှာတည်းဟူသောအယဉ်
 ကိုးဆိန္ဒု၊ ဖြတ်အပ်ပြီ။ ဝိနိဇ္ဇိကတံ၊ မာန၏ကင်းခြင်းကိုပြုအပ်ပြီ။ တုဌေပိ၊
 သင်တို့သည်လည်း၊ ပါရုဇ္ဈဗဟုလား၊ များသောမင်းမြှောက်ခြင်းရှိကုန်သည်။
 ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ခေမံ၊ ဘေးငြိမ်းရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပဏ္ဍိတ၊
 တောင့်တကုန်သော။ အယမေဝ၊ ဤဆန္ဒပတ္ထနာကိုသာလျှင်၊ ဣမံ၊ ဤ
 ပတ္ထယမာနောဟူသောဝုဒ်၌၊ အဓိဓ္မတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တေန၊ ထိုဆန္ဒပတ္ထ
 နာဖြင့်၊ ထံယောဂက္ခေမံ၊ ထိုယောဂလေးပါး၏ကုန်ရာဖြစ်သောအရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကို၊ ပတ္ထုကာမောအဓိဂန္တုကာမော၊ ရောက်လိုသောသူကို၊ တန္တိန္ဒော၊
 ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့ညွတ်သောသူကို၊ တဌေ၊ တော။ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့
 ကိုင်းသောသူကို၊ တဗ္ဗ ဟောရာ။ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သို့ဝင်သောသူကို၊ ပတ္ထ
 ယမာနောတိ၊ တောင့်တသောသူဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဝိဟရတိတိ၊
 ဝိဟရတိဟူသည်ကား၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ ဣရိယာပထဒုက္ခံ၊ တခုသော
 ဣရိယာပုထ်ကြောင့်ညောင်းညာသော ဝေဒနာကို၊ အညေန၊ တပါးသော၊
 ဣရိယာပထေန၊ ဣရိယာပုထ်ဖြင့်၊ ဝိန္တိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ အပရိပတန္တံ၊ မကျ
 သော၊ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဟရတိ၊ ဆောင်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗေ
 သင်္ခါရာ၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အ
 ဝိမုစ္စန္တော၊ သက်ဝင်၍ကြံလျက်၊ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ
 အာဒိနာဝိနိဇ္ဈေသနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနိဇ္ဈေသနည်းဖြင့်လည်း၊ ဇ္ဇေ၊ ဤ
 ဝိဟရတိဟူသောဝုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ပထဝိ'ပထ
 ဝိတောအဘိဇာနာတိတိ၊ ပထဝိ'ပထဝိတောအဘိဇာနာတိဟူသည်ကား၊
 ပထဝိ'လေးပါးသောပထဝိကို၊ ပထဝိဘာဝေန၊ ပထဝိအတို့အားဖြင့်၊ အဘိ
 ဇာနာတိ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၏။ ပုထုဇ္ဈနာဝိယ၊ ပုထုဇဉ်ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗာ
 ကာရုပရိတာယ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့် တေးကပ်ပြန်သော၊
 သညာယ၊ သညာဖြင့်၊ နသဗ္ဗာနာတိ၊ မသိ၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 အဘိဝိသိဋ္ဌေန၊ ထူးသော၊ ဉာဏေန၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ပထဝိ၊

ပထဝီသည်။ ဧဝံ။ ဤသို့အဘိညေဃယုသဘောရှိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဧတံပထဝီ
 ဘာဝံ။ ဤပထဝီ၏အဘိညေဃယုသဘောကို။ အဓိဓမ္မန္တောယေဝ။ နှလုံးသွင်း
 သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဇာနာတိ။ သိ၏။ အနိစ္စာတိဝိ။ အနိစ္စဟူ၍လည်းကောင်း။
 နုက္ခာဘိဝိ။ နုက္ခဟူ၍လည်းကောင်း။ အနတ္တာတိဝိ။ အနတ္တဟူ၍လည်းကောင်း။
 ဧဝံ။ ဤသို့။ နအဘိဇာနာတိ။ မသိ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော။ ဆိုလိုသည်။ ဟော
 တိ။ ဖြစ်၏။ ဧဝဉ္စ။ ဤသို့လျှင်။ နံပထဝီ။ ထိုပထဝီကို။ အဘိညတွာ။ အဘိညေ
 ဃယုအားဖြင့်သိပြီး၍။ ပထဝီ။ လေးပါးသောပထဝီကို။ မမညိ။ ပုထုဇဉ်ကဲ့
 သို့လည်းမကြံရဟန္တာကဲ့သို့လည်းမကြံ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော။ ဆိုလို
 သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ မညတိ။ အော်မင်ညာဏ်ဖြင့်အဘိညေဃယုသဘောကို
 သိ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ မညိ။ မညိမည်၏။ အယံမနု။ ဤသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်
 ကိုကား။ မညိစ။ ပုထုဇဉ်ကဲ့သို့အောက်မေ့၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ နမညိစ။
 ရဟန္တာတို့ကဲ့သို့မအောက်မေ့ဟူ၍လည်းကောင်း။ နဝတ္တဗ္ဗော။ မဆိုအပ်။
 ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဟိသဝ္ဓံ။ ငွှ်၏။
 ဧတသ္မိ။ အတ္တော။ ဤအနက်၌။ ဣဒံပဒံ။ ဤမမညိဟူသောဝုဒ်ကို။ ယရံ။ နောက်၌
 ပါတေတွာ။ ကျစေ၍။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ဝေဠု
 ဤ၌။ အဓိပ္ပါယော။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ကောပနု။ အဘယ်နည်း။ ဣတိအယံ။
 ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆာ။ အမေးတည်း။ ပရိဟာရော။ အဖြေကို။ မယော။ ငါသည်။
 ဝုစ္စတေ။ ဆိုအပ်၏။ တာဝ။ ရှေးဦးစွာ။ ပုထုဇ္ဇနော။ ပုထုဇဉ်ကို။ သဗ္ဗမညနာနံ။
 အလုံးစုံသောမညနာတို့၏။ အပ္ပဟိနုတ္တာ။ မယတ်အပ်သေးသည်၏။ အဖြစ်
 ကြောင့်။ မညတိတိ။ မညတိဟူ၍။ ဝုတ္တော။ ဆိုအပ်၏။ ဝိတာသဝေါ။ ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သဗ္ဗမညနာနံ။ အလုံးစုံသောမညနာတို့၏။ ပဟိနုတ္တာ။ မယတ်အပ်
 သည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်။ မညတိတိ။ မညတိဟူ၍။ ဝုတ္တော။ ဆိုအပ်၏။
 သေက္ခဿပနု။ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်အားကား။ နိဗ္ဗိမညနာ။ နိဗ္ဗိမညနာကို။ ပဟိနာ။
 မယတ်အပ်ပြီ။ ဣတရာဝနု။ ဤနိဗ္ဗိမညနာမှတစ်ပါးသောဝေဠုမညနာမာနမည
 နာတို့သည်ကား။ တနုဘာဝံ။ ခေါင်းပါးသောအဖြစ်သို့။ ဂတာ။ ရောက်ကုန်ပြီ
 တေန။ ထိုကြောင့်။ သော။ ထိုသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပုထုဇ္ဇနောပိယ။ ပုထုဇဉ်ကဲ့
 သို့။ မညတိတိဝိ။ မညတိဟူ၍လည်း။ နဝတ္တဗ္ဗော။ မဆိုအပ်။ ဝိတာသဝေါပိယ
 ရဟန္တာကဲ့သို့။ နမညတိတိဝိ။ နမညတိဟူ၍လည်း။ နဝတ္တဗ္ဗော။ မဆိုအပ်။
 ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ ပရိဟာရော။ အဖြေတည်း။ ပရိညေယျံတဿာတိ။
 ပရိညေယျံတဿဟူသည်ကား။ တဿသေက္ခဿ။ ထိုသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်အား။
 တံမညနာဝတ္ထု။ ထိုမညနာတို့၏အာရုံဖြစ်သောသက္ကာယကို။ ဩက္ကန္တနိယာ

မတ္တာစ၊ သက်ဝင်အပ်ပြီးသောအောက်မင်တည်းဟူသောသောတရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သမ္မောဓိပရာယဏတ္တာစ၊ အထက်မင်
 သုံးခုသာလျှင်လည်း လျောင်းရာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊
 တိဟိပရိညာဟိ၊ သုံးပါးသောပရိညာဉ်တို့ဖြင့်၊ ပရိညေယျံ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်
 သောတရားကို၊ ပုထုဇ္ဇနသမ္ပိယ၊ ပုထုဇဉ်ကဲ့သို့၊ အပရိညေယျဉ္စ၊ ပိုင်းခြား
 ၍မသိအပ်သည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝိဏာသဝဿပိယ၊ ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့၊ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီးသောတရားကို၊ အပရိညာ
 တဉ္စ၊ ပိုင်းခြား၍မသိအပ်သည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော
 စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ သေက္ခဝသေန၊ သေက္ခ၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဒုတိယနယကထာ၊ ဒုတိယနယကထာသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပထဝီအာဒိသု၊ ပထဝီအစရှိကုန်သော၊ ဝတ္ထု၊ သု၊ အာရုံတို့၌၊
 သေက္ခာသ၊ ခုနစ်ထောက်သောသေက္ခ၏၊ ပဝတ္ထိံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒသေတွာ၊
 ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပဝတ္ထိံ၊ ဖြစ်
 ခြင်းကို၊ ဒသေန္တာ၊ ပြတော်မူလိုသောတရားရှင်သည်၊ ယောဝိသော၊ ဘိက္ခု
 ဝေဘိက္ခု၊ အရဟန္တိ အာဒိ၊ ယောဝိသောဘိက္ခုဝေဘိက္ခု၊ အရဟံဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုသမ္ပန္နသီလအစ
 ရှိသောမီး၌၊ ယောဝိတိဇ္ဇေ၊ ယောဝိဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝိသဒ္ဓေါ၊ ဝိသဒ္ဓါသည်၊
 သမ္ပိဏ္ဏနတ္ထော၊ ပေါင်းခြင်းအနက်ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုသမ္ပိဏ္ဏနအနက်ရှိသော
 ဝိသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဣဓာဤဝိဏာသဝဿပရိ၊ ဥဘယသဘာဝကထာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အာရုံ
 နှစ်ပါးတူသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း၊ လမ္ဘတိ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိဣဓံအတ္ထံ၊ ဤ
 အနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သေက္ခော၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဝိဏာသဝေနေ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ အရိယပုဂ္ဂလတ္ထာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ သဘာဂေါ၊ သဘောတူ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပုဂ္ဂလသဘာ
 ဝတာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ခြင်းသဘောတူသည်၏အဖြစ်ကို၊ လမ္ဘတိ၊ ရအပ်၏၊ အာရမ္မ
 ဏသဘာဝတာပန၊ အာရုံသဘောတူသည်၏အဖြစ်သည်ကား၊ ဂုတ္တနယာ
 ဝေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ အရဟန္တိ၊ အရဟံဟူ
 သည်ကား၊ အာရကကိဏေသော၊ ဝေသောကိဏေသာရှိ၏၊ ဒုရကိဏေသော၊
 ဝေသောကိဏေသာရှိ၏၊ ပဟိနကိဏေသော၊ ပဟံအပ်ပြီးသောကိဏေသာ
 ရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘဂ

ဝဏ္ဏာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထဉ္စဘိက္ခဝေဘိက္ခု၊ အရဟံဟောတိ၊ အာရ
ကဿဟောန္တိ၊ ပါပကာ အကုသလာဓမ္မာသံကိလေသိကာ ပေါနေ၊ ဗ္ဗင်္ဂိကာ
သဒ္ဓရာ နုက္ခဝိပါကာ အာယတိ၊ ဇာတိဇရာ မရဏိကာ။ ဇေဝေါဘိက္ခဝေ
ဘိက္ခု၊ အရဟံဟောတိတိ၊ ကထဉ္စဘိက္ခဝေဘိက္ခု၊ အရဟံဟောတိ။ အာရ
ကဿဟောန္တိ၊ ပါပကာ အကုသလာဓမ္မာသံ ကိလေသိကာ ပေါနေ၊ ဗ္ဗင်္ဂိ
ကာသဒ္ဓရာနုက္ခဝိပါကာ အာယတိ၊ ဇာတိဇရာမရဏိကာ။ ဇေဝေါဘိက္ခဝေ
ဘိက္ခု၊ အရဟံဟောတိဟူသော၊ ဇေဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဓမ္မတ္ထံ၊ ဟောတေသံ၊
မူအပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အတတ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်
အရဟံ၊ ရဟန္တာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အသ၊ ဝိဇာသဝဿ၊ ထို
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ဝိကိလေသိကာ၊ ညစ်
ညူးခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ပေါနေ၊ ဗ္ဗင်္ဂိကာ၊ တတန်ပဋိဝဇ္ဇေနေ
ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ သဒ္ဓရာ၊ ပူမန်ခြင်းရှိကုန်သော၊ နုက္ခဝိပါကာ
ဆင်းရဲသောအကျိုး ရှိကုန်သော။ အာယတိ၊ နေဝင်အခါ၌၊ ဇာတိဇရာမရ
ဏိကာ၊ ပဋိဝဇ္ဇေနေခြင်းအိုခြင်းသေခြင်းကို ပွားစေတတ်ကုန်သော၊ အကု
သလာဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ အာရကာ၊ ဝေးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ
ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇေဝေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
အရဟံ၊ ရဟန္တာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဇာသဝေတိတိ၊ ဝိဇာသဝေတိဟူ
သည်ကား၊ ကာမာသဝေတိ၊ ကာမာသဝလည်းကောင်း၊ (ပ)၊ အဝိဇ္ဇာသဝေတိ
စ၊ အဝိဇ္ဇာသဝလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာသဝိ၊ အာသဝေတိတို့သည်၊
စက္ကာရော၊ လေးပါးတို့လည်း၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေအာသ
ဝါ၊ ဤအာသဝေတိတို့သည်၊ အရဟတော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိဇာသ၊ ကုန်
ပြီ။ ပဟိနာ၊ ပဟိအပ်ကုန်ပြီ၊ သရန္တိန္ဒာ၊ မဂ်ဥပဏ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်
ကုန်ပြီ၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓါ၊ ဖိုလ်ဥပဏ်ဖြင့်တတန်ငြိမ်းစေအပ်ကုန်ပြီ၊ အဗ္ဘုဗ္ဗဒ္ဓိကာ
အကြွင်းမဲ့နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဥပဏဂ္ဂိနာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥပဏ်တည်းဟူသော
မီးဖြင့်၊ ဒဏှာ၊ လောင်စေအပ်ကုန်ပြီ၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဇာသဝေတိတိ၊ ဝိဇာ
သဝေတိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝုသိတဝါတိ၊ ဝုသိတဝါဟူသည်ကား၊ ရေသံ
ဝါသေဝိ၊ ဆရာတို့၏ပဋိပတ်သို့အတုလိုက်၍ ကျင့်ခြင်းဟူသော ဝရသဝါ
သန္တိလည်းကောင်း၊ အရိယမဂ္ဂေဝိ၊ အရိယမဂ် ဟူသော ပဋိပတ်၌လည်း
ကောင်း၊ ဒသသု၊ သေဝိပါးကုန်သော၊ အရိယဝါသေသုဝိ၊ အရိယဝါသတို့၌
လည်းကောင်း၊ ဝသိ၊ သုံးပြီ၊ ပရိဝသိ၊ သုံးပြီ၊ ဝုတ္တေ၊ သုံးအပ်ပြီ၊ ပရိဝုတ္တေ၊
သုံးအပ်ပြီ၊ သောဝုတ္တဝါသော၊ ထိုအရိယမဂ်တည်းဟူသော သုံးခြင်းသည်။

စိတ္တစရဏော။ လေ့ကျက်အပ်ပြီးသော အကျင့်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဝုသိတဝါ၊ ဝုသိတဝါမည်၏။ ကတကရဏီယောတိ၊ ကတကရဏီ
 ယောဟူသည်ကား။ ပုထုဇ္ဈနကလျာဏတံ၊ ကလျာဏပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊ သတ္တသေခါ၊ ခုနစ်ယောက်သောသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 စတုဟိမငွေဟိ၊ လေးပါးသောမင်္ဂလ်တို့ဖြင့်၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သောမင်္ဂလ်
 ကို၊ ကရောန္တိနာမ၊ ပြုဆဲမည်ကုန်၏။ ဝိဇာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 သဗ္ဗကရဏီယာနိ၊ အလုံးစုံပြုအပ်သောမင်္ဂလ်တို့ကို၊ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်
 ပြီ၊ ပရိယောသိတာနိ၊ ဆုံးစေအပ်ကုန်ပြီ၊ တဿဝိဇာသဝဿ၊ ထိုရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ဒုက္ခက္ခယာဓိဂမယ၊ ဒုက္ခ၏ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်ကို
 ရခြင်းငှါ၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သောမင်္ဂလ်တို့သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ကတကရဏီယော၊ ကတကရဏီယမည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။
 တဿသမ္ဗာဝိရတ္တဿ၊ သန္တမိတ္တဿတိက္ခုနော၊ ကတာသပဗ္ဗိစယောနတ္ထိ၊
 ကရဏီယံနိဗ္ဗတိတိ၊ တဿသမ္ဗာဝိရတ္တဿ၊ သန္တမိတ္တဿတိက္ခုနော၊
 ကတာသပဗ္ဗိစယောနတ္ထိ၊ ကရဏီယံနိဗ္ဗတိဟူသော၊ ဇေတဝစနံ၊ ဤစကား
 ကို၊ တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုတ္တံပိပုတ္တံဇေ၊ ဟောတော်မူအပ်
 သည်သာလျှင်တည်း။ သမ္ဗာဝိရတ္တဿ၊ အရဟတ္တမဂ်အရဟတ္တဖိုလ်
 မညာတို့ဖြင့် သရဇ္ဈေဒ ပဗ္ဗိပ္ပဿန္တိ မဟာနံတို့၏ အစွမ်းဖြင့် ကောင်းစွာ
 ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီးထသော၊ သန္တမိတ္တဿ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိထ
 သော၊ တဿတိက္ခုနော၊ ထိုဝိဇာသဝဉ်ဖြစ်သော ရဟန်းအား၊ ကတဿ၊
 ပြုအပ်ပြီးသောမင်္ဂလ်၏၊ ပဗ္ဗိစယော၊ တဘန်ပွားစေခြင်းကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊
 မရှိပြီ၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သောမင်္ဂလ်တို့သည်၊ နိဗ္ဗတိ၊ မရှိပြီ။ ဩဟိတ
 ဘာရောတိ၊ ဩဟိတဘာရောဟူသည်ကား၊ ခန္ဓဘာရောစ၊ ခန္ဓာဝန်လည်း
 ကောင်း၊ ကိလေသာဘာရောစ၊ ကိလေသာဝန်လည်းကောင်း၊ အဘိသင်္ခါရ
 ဘာရောစ၊ အဘိသင်္ခါရဝန်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာရာ၊ ဝန်တို့သည်၊
 တယော၊ သုံးပါးတို့တည်း။ တဿဝိဇာသဝဿ၊ ထိုရဟန္တာအား၊
 ဣမေတယောဘာရာ၊ ဤသုံးပါးသော ဝန်တို့သည်၊ ဩဟိတာ ဩရော
 ဝိတာ၊ ချအပ်ကုန်ပြီ၊ နိက္ခိတ္တာပါတိတာ၊ စွန့်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဟေန၊ ထိုကြောင့်၊
 ဩဟိတဘာရောတိ၊ ချအပ်ကုန်ပြီးသောဝန်ရှိ၏ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထောတိ၊ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထောဟူသည်ကား၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်
 ရောက်အပ်ပြီးသော၊ သဒတ္ထံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ဟူသောမိမိ အကျိုးသည်၊
 သကတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပတ္တဝေတ္တာ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊

၈

ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသဒတ္ထဟူသောပုဒ်ကို၊ ကကာရဿ၊ ကအက္ခရာ၏၊ ဒကာ
ရော၊ ဒအက္ခရာကို၊ ကထော၊ ပြုအပ်၏။ သဒတ္ထောတိစ၊ သဒတ္ထောဟူသည်
လည်း၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိသတ္ထံ၊ ဖွင့်၏။
တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အတ္တု၊ ပနိဗန္ဓနဋ္ဌေန၊ မိမိ၏ယောနိသောမနသိ
ကာရနှင့် စပ်သဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အဝိဇ္ဇာဟေန္တေန၊ မစွန့်သော
အနက်သဘောကြောင့် လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရမတ္ထဋ္ဌေနစ၊
မဘောက်မပြန်သောအနက်သဘောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ
၏၊ အတ္ထော၊ အကျိုးတည်း၊ သကတ္ထော၊ မိမိအကျိုး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏။ ပရိက္ခိဏာဘဝသံယောဇနောတိတ္ထေ၊ ပရိက္ခိဏာဘဝသံယော
ဇနောဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဘဝသံယောဇနာနိတိ၊ ဘဝသံယောဇနာနိဟူသည်
ကာ၊ ကာမရာဂသံယောဇနဉ္စ၊ ကာမရာဂသံယောဇန ဟူသောလည်းကောင်း၊
ပဋိစာမာနဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာ သိသဗ္ဗတပရာမာသ ဘဝရာဂဣဿာမန္တ ဂိယ
သံယောဇနဉ္စ၊ ပဋိစာသံယောဇန မာနသံယောဇန နိဋ္ဌိသံယောဇန ဝိစိ
ကိစ္ဆာသံယောဇန သိသဗ္ဗတပရာမာသသံယောဇန ဘဝရာဂသံယောဇန
ဣဿာသံယောဇနမန္တ ဂိယသံယောဇနလည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာသံယော
ဇနဉ္စ၊ အဝိဇ္ဇာသံယောဇနလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿ၊ ဆယ်ပါးကုန်
သော၊ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇနတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိသတ္ထံ၊
ဖွင့်၏။ ဣမာနိ၊ ဤဆယ်ပါးကုန်သောသံယောဇနတို့သည်။ သတ္ထေ၊ သတ္တဝါ
တို့ကို၊ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌။ သံယောဇေန္တိဥပနိဗန္ဓန္တိ၊ ဖွဲ့စပ်တတ်ကုန်၏။
ဘဝံဝါ၊ ဘဝတပါးကိုမူလည်း၊ ဘဝေန၊ ဘဝတပါးနှင့်၊ သံယောဇေန္တိ၊ ဖွဲ့စပ်
တတ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဝသံယောဇနာနိတိ၊ ဘဝသံယောဇနာနိ
ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣမာနိဘဝသံယောဇနာနိ၊ ဤဘဝသံယော
ဇနတို့သည်။ အရဟတော၊ ရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပရိက္ခိဏာနိ၊ ထက်ဝန်း
ကျင်အားဖြင့်ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ပဟိနာနိ၊ အယုတ်အားဖြင့် ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။
ဉာဏဂ္ဂိနာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသောမီးဖြင့်၊ ဒဿ၊ လောင်စေ
အပ်ကုန်ပြီ။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိက္ခိဏာဘဝသံယောဇနောတိ၊ ပရိက္ခိဏာ
ဘဝသံယောဇနောဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သမ္မာဒညာဝိရတ္တောတိတ္ထေ၊
သမ္မာဒညာဝိရတ္တောဟူသောဤပုဒ်၌၊ သမ္မာဒညာတိ၊ သမ္မာဒညာဟူသည်
ကာ၊ သမ္မာဒညာယ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်မဘောက်မပြန်သိ၍၊ ကိ
ကော၊ အတ္ထော၊ အဘယ်အနက်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်သနည်း၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ခန္ဓဗ္ဗံ၊ အပေါင်းအရဟူသော အနက်ကို၊

အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့၏၊ အာယတနဉ္စ၊ တည်ရာဟူသောအနက်ကို၊
ဓာတုနံ၊ ဓာတ်တို့၏၊ ဓာတုဉ္စ၊ ကိစ္စလက္ခဏာသဘောကိုဆောင်ခြင်းဟူသော
အနက်ကို၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏၊ ဝိဇ္ဇနတ္ထံ၊ နှိပ်စက်ခြင်းဟူသော အနက်
ကို၊ သမုဒယဿ၊ သမုဒယသစ္စာ၏၊ ပဘဝဉ္စ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏အကြောင်းဟူ
သောအနက်ကို၊ နိရောဓဿ၊ နိရောဓသစ္စာ၏၊ သန္တဉ္စ၊ ပြင်သက်ခြင်းဟူ
သောအနက်ကို၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ္ဂသစ္စာ၏၊ ဒဿနဉ္စ၊ မြင်တတ်သောအနက်ကို၊
ဝါ၊ တနည်းကား။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။
အနိစ္စ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဣတိဇေမာဒိသေခံ၊ ဤသို့အစရှိသည်အပြားရှိသော
ထရားအပေါင်းကို၊ သမ္မာ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊
အညာယဇာနိတွာ၊ အရဟတ္တမဂ်ညာဏ်ဖြင့်ဝိ၏၊ ဝီရယိတွာ၊ စုံစမ်း၍၊
တုလယိတွာ၊ နှိုင်းချိန်၍၊ ဝိတာဝေတွာ၊ ထင်စေ၍၊ ဝိဘူတံ၊ ထင်သည်ကို၊
ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဂုတ္တု၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိရတ္တော
တိ၊ ဝိရုတ္တဟူသည်ကား၊ ဝိတ္တဿ၊ မိတ်၏၊ ဝိရတ္တိစ၊ ကိလေသာတို့မှ
လွတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိရတ္တိစ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းလည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိရတ္တော၊ ကိလေသာမှလွတ်ခြင်းတို့သည်၊ နွေ၊ နှစ်ပါး
တို့တည်း။ အရဟတ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဗ္ဗကိလေသေဟိ၊ အလုံးစုံသော
ကိလေသာတို့မှ၊ ဝိရတ္တဝိတ္တတ္တာ၊ လွတ်သောမိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ဝိတ္တဝိရတ္တိယာဝိ၊ မိတ်၏ကိလေသာမှ လွတ်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဝိရတ္တော၊
ဝိရတ္တမည်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဝိရတ္တတ္တာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနေဝိ၊ နိဗ္ဗာန်၌လည်း၊ ဝိရတ္တော၊ နှလုံးသွင်း၏၊ တေန၊
ထိုကြောင့်၊ သမ္မာဗညာဝိရတ္တောတိ၊ သမ္မာဗညာဝိရတ္တောဟူ၍၊ ဂုဏ်၊
ဆိုအပ်၏၊ ပရိညာတံတဿာတိ၊ ပရိညာတံတဿဟူသည်ကား။ တဿ
အရဟတော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တံမညနာဝတ္ထု၊ ထိုမညနာ၏အာရုံ
ဖြစ်သောပထဝီသည်ကို၊ တိဟိပရိညာဟိ၊ သုံးပါးသောပရိညာ၌တို့ဖြင့်။
ယသ္မာ၊ အကြွင်းကြောင့်၊ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ သော၊ ထိုရဟန္တာသည်။ တံဝတ္ထု၊ ထိုပထဝီအစရှိသော အာရုံ
ကို၊ နမညတိ၊ နကပ္ပေတိ၊ မကြံ၊ (ဝါ) တနည်းကား။ တံမညနံ၊ ထိုပထဝီအစ
ရှိသောအာရုံကို၊ နမညတိ၊ နကပ္ပေတိ၊ တဏှာမာန ဖိဋ္ဌိတို့ဖြင့်မကြံ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဂုတ္တု၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော
စကားရပ်သည်၊ ဂုတ္တံ၊ နယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်
တည်း။ နိဗ္ဗာနဝါရေမနံ၊ နိဗ္ဗာန ဝါရန့်ကား။ ခယာရာဂဿာတိအာဒယော၊

ခယာရာဂဿာဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ထယောဝါရာသုံးဝါရတို့ကို၊ ဝတ္ထု၊
 ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ထေဝါရေ၊ ထိုဝါရတို့ကို၊ ပထဝီဝါရာဒိသုဝိ၊ ပထဝီ
 ဝါရအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗာ၊ ချွေအပ်ကုန်ပြီး၊ နိဗ္ဗာနဝါရေဝိ၊ နိ
 ဗ္ဗာနဝါရ၌လည်း၊ အယဉ္ဇပရိညာတဝါရော၊ ဤပရိညာတဝါရကိုလည်း၊ ဝိတ္ထာ
 ရေတဗ္ဗာ၊ ချွေအပ်၏။ ဝိတ္ထာရေဇန္တနစ၊ ချွေသဖြင့်လည်း။ ပရိညာတံတဿာ
 တိဣဒံ၊ ပရိညာတံတဿာဟူသောဤပုဒ်ကို၊ သဗ္ဗပဒေတိ၊ ခပ်သိမ်းသော
 ပုဒ်တို့၌။ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍၊ ပုနစ၊ တစန်လည်း၊ ခယာ ရာဂဿာ
 ဝိသရာဂတ္တာတိ ဣဒံ၊ ခယာရာဂဿာဝိသ ရာဂတ္တာဟူသော ဤပုဒ်ကို၊
 ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ ဣတရေသု၊ ဤမှတပါး ကုန်သော ပဉ္စမဆဋ္ဌ
 ဝါရတို့၌လည်း၊ ဒေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ဒေသနာပန၊ ဒေသ
 နာကိုကား။ ဧကတ္ထ၊ တခုသောဝါရ၌၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊
 အလုံးစုံသောဝါရတို့၌၊ ဝတ္ထုမေတ၊ ဟောအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဣတိအဓိပ္ပာယေန၊ ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ သံဝိတ္တာ၊ ချုံးအပ်၏။ ခယာရာဂဿာ
 ဝိသရာဂတ္တာတိဇေဋ္ဌစ၊ ခယာရာဂဿာဝိသရာဂတ္တာဟူသောဤပါဠိ၌လည်း
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဗာဟိရကော၊ သာသနာတော်မှ အပြစ်သော၊
 ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဝိတရာဂေါ၊ ဈာန်လည်း မှုသော ဝိက္ခန္ဓာ
 ပဟာန်ဖြင့် ရာဂကင်းသောသူသည်။ ရာဂဿာ၊ ရာဂ၏။ ခယာ၊ သရဇ္ဈန္ဒ
 ပဟာန်ဖြင့်ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ နိယရာဂေါ၊ ဝိတရာဂမမည်၊ ပန၊ အထူးကား၊
 အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ ခယာဇေ၊ သရဇ္ဈန္ဒပဟာန်ဖြင့် ရာဂ၏ကုန်ခြင်း
 ကြောင့်လျှင်၊ ဝိတရာဂေါ၊ ဝိတရာဂမည်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ခယာရာဂဿာဝိသရာဂတ္တာတိ၊ ခယာ
 ရာဂဿာဝိသရာဂတ္တာဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောအပ်ပြီး၊ ဒေါသမောဟေသုဝိ၊ ဒေါသ
 မောဟတို့၌လည်း၊ ဒေသနယော၊ ဤနည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ပရိညာတံ
 တဿာတံဝဒါမိတိ၊ ပရိညာတံတဿာတံဝဒါမိဟူ၍၊ ဝတ္ထုဝိ၊ ဟောရာ၌
 လည်း။ ပရိညာတတ္ထာ၊ သုံးပါးသောပရိညာ၌တို့ဖြင့်ဝိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီး
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သော၊ ထိုရဟန္တာဝဂ္ဂိ၊ ထံသည်။ တံဝတ္ထု၊ ထိုမညာ
 ၏အာရုံဖြစ်သောပထဝီသည်ကို၊ နမညတိနကပ္ပေတိ၊ မကြံ ဝါ၊ တနည်းကား
 တံမညနံ၊ ထိုတဏှာမာနမိမ္မိတည်းဟူသောမညနာသည်။ နမညတိနပဝတ္ထ
 တိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်သည်။ ဟောတိယထာစ၊ ဖြစ်သ
 ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧတံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣတိ၊ ဤနိဗ္ဗာနဝါရ၌လည်း။
 ဝိတရာဂတ္တာ၊ ရာဂ၏ကင်းသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုရဟန္တာသည်၊ တံ

၁၃၀

ဝတ္ထု၊ ထိုမညနာ၏အာရုံဖြစ်သော ပထဝီစသည်ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တံ
မညနံ၊ ထိုဘဏ္ဍာမာနဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောမညနာသည်၊ နမညတိနပဝတ္တတိ၊
မဖြစ်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ စ၊ အထူး
ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤနှစ်ပုဒ်တို့တွင်၊ ပရိညာတံတဿာတိ အယံဝါရော၊
ပရိညာတံတဿဟူသောဤဝါရကို၊ မဂ္ဂဘာဝနာယ၊ မဂ်ကိုပွားစေခြင်း
၏၊ ပါရိပူရိဒဿနတ္ထံ၊ ပြည့်ခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
ဣတရေမန၊ ဝိတရာဂအစရှိသော ပုဒ်တို့ကိုကား၊ ပထသန္တိ ကိရိယာယ၊
ဒိုက်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်းဖြင့်၊ ပါရိပူရိဒဿနတ္ထံ၊ ပြည့်ကျင့်ခြင်းကိုပြုခြင်း
ငှါ၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိအယံဝိသေသော၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သည်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နိဗ္ဗာန်၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊
ကာရဓေဟံ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်၊ နမညတိနကပ္ပေ
တိ၊ မကြီး၊ ဝတ္ထု၊ သာ၊ မညနာ၏ အာရုံဖြစ်သော ပထဝီစသည်၏၊ ပရိညာ
တတ္ထာစ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အကု
သဿမူလသနံ၊ အကုသိုလ်မူလတို့၏၊ သမုတ္တိန္နတ္ထာစ၊ သရက္ခဒပဟာနံဖြင့်
အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တေနပရိညာ
ဝါရေန၊ ထိုပရိညာဝါရဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုရဟန္တာ၏၊ ဝတ္ထု၊ နော၊ ပထဝီစသော
အာရုံ၏၊ ပရိညာတတံ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်းကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ ဣတရေဟိ၊ ဤ
ပရိညာဝါရမှ တပါးကုန်သော ခယာရာဂဿအစရှိသော ဝါရတို့၌၊ အကု
သဿမူလသရက္ခဒံ၊ အကုသလမူလကိုသရက္ခဒပဟာနံဖြင့်ဖြတ်ခြင်းကို၊
ဒိပေတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိအယံဝိသေသော၊ ဤသို့သောအထူးကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
ထိအပ်၏၊ ပန္တိမေသု၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ တတ္ထတေသုတိသုဝါရေသု၊
ခယာရာဂဿဝိတရာဂတ္ထာစသောဝါရတို့၌၊ အယံဝိသေသော၊ ဤဆိုလတ္တံ့
သောအထူးကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏၊ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ အကုသိုလ်ကိုဆိုပြီး
အံ့၊ တိသုဝါရေသု၊ ထိုသုံးဝါရတို့တွင်၊ ရာဂေ၊ ရာဂ၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဒုက္ခာနုပဿိ၊ ဒုက္ခဟုရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေန္တာ၊ နေလေ့
ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပ္ပဏိဟိတ ဝိမောက္ခေန၊ အပ္ပဏိဟိတ မဂ်ဖြင့်၊
ဝိရတ္တော၊ ကိလေသာမှလွတ်၏၊ ရာဂဿ၊ ရာဂ၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊
ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသော ရာဂရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေါသေ၊ ဒေါသ၌၊
အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အနိစ္စာနုပဿိ၊ အနိစ္စဟုရှုလေ့ ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေန္တာ၊ နေသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနိမိတ္တဝိမောက္ခေန၊ အနိ
မိတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ဝိရတ္တော၊ ကိလေသာမှ လွတ်၏၊ ဒေါသဿ၊ ဒေါသ၏၊

ခယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိတဒေါသော၊ ကင်းသော၊ ဒေါသ ရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မောဟော၊ မောဟန္တ၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိဿာ၊ မြင်၍၊
 အနတ္တနုပဿီ၊ အနတ္တဟု ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသော
 ဝုတ္တိလ်သည်၊ သုညတမင်ဖြင့်၊ ဝိရုတ္တော၊ ကိလေ
 သာမှလွတ်၏၊ မောဟဿ၊ မောဟ၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိတ
 မောဟော၊ ကင်းသော၊ မောဟရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံဝိသေ
 သော၊ ဤသို့သော အထူးကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝိတရာဂါဒယော၊
 ဝိတရာဂ အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိမောက္ခတာဝေန၊ ဝိမောက္ခကို ခွဲဝေခြင်း
 ဖြင့်၊ ယဒိဝုတ္တော၊ အကယ်၍ဆိုအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်
 သည်ရှိသော်၊ ဧကော၊ တယောကံသောဝုတ္တိလ်သည်၊ တိဟိဝိမောက္ခဟံ၊ သုံး
 ပါးသော ဝိမောက္ခတို့ဖြင့်၊ နဝိရုတ္တံ၊ မလွတ်၊ ဣတိထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဧဝါရာ၊ နှစ်ပါးသောဝါရတို့ကို၊ နဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဟောအပ်ကုန်သည်၊ သိယံ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ တံဝစနံ၊ ထို
 စကားကို၊ တယာ၊ သင်စောဒကဆရာသည်၊ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်၊ ကသ္မာ၊
 အတယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အနိယာမိတတ္တာ၊ မမှတ်မူ၍ဟောတော်
 မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ ငွန်၏၊ အနိယမေန၊ မမှတ်သဖြင့်၊
 ယောဝိသော ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုအရဟန္တံ၊ ယောဝိသော ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု
 အရဟံဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီ၊ အပ္ပဏိဟိတဝိမောက္ခနဝါ၊ အပ္ပဏိဟိတ
 ဝိမောက္ခဖြင့်မူလည်း၊ ဝိရုတ္တော၊ လွတ်၏၊ ဣတရေနဝါ၊ အနိမိတ္တဝိမောက္ခ
 သုညတဝိမောက္ခတို့တွင် တပါးပါးဖြင့်လည်း၊ ဝိရုတ္တော၊ လွတ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ထသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နပနဝုတ္တံ၊ မဟောအပ်၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ယံဝိမောက္ခံ၊ အကြင်ဝိမောက္ခသည်၊ အရဟတော၊ ရဟန္တာအား၊ ယုဇ္ဇတိ၊
 ဟွဉ်သင့်၏၊ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသော၊ တံဝိမောက္ခံ၊ ထိုဝိမောက္ခကို၊ ဝုတ္တဗ္ဗမေဝ၊
 ဆိုအပ်သည်သလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယံဝါနံ
 အကြင်ဝါရသည်၊ အရဟတော၊ ရဟန္တာအား၊ ယုဇ္ဇတိ၊ ဟွဉ်သင့်၏၊ သဗ္ဗံ၊ ခပ်
 သိမ်းသော၊ တံဝါနံ၊ ထိုဝါရကို၊ ဝုတ္တဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုအပ်သလျှင်ကတည်း၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဝိသေသေန၊ သာမညအား
 ဖြင့်၊ ယောကောဝိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်၊ ရာဂါဒိက္ခယေ၊
 ရာဂအစရှိသည်တို့၏ ကုန်ခြင်းသည်၊ သမာနေဝံ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ ဝိပရိ
 တာမနုက္ခဿ၊ ဝိပရိတာမနုက္ခ၏၊ ပရိညာတတ္တာ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သောအရဟာ၊ ထိုရဟန္တာကို၊ ခယောရာဂဿဝိတ

ရာဂေါတိ၊ ယောရာဂဿဝိတရာဂေါဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဒုက္ခဒုက္ခဿ၊ ကာယိကဒုက္ခ၏၊ ပရိညာတတ္တာ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယောဒေါသဿ ဝိတဒေါသောတိ၊ ယောဒေါသဿ ဝိတဒေါသောဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သင်္ခါရဒုက္ခဿ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာဟူသောသင်္ခါရဒုက္ခ၏၊ ပရိညာတတ္တာ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယောမောဟဿ ဝိတမောဟောတိ၊ ယောမောဟဿ ဝိတမောဟောဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဣဋ္ဌာရမ္မဏဿ၊ အတိဣဋ္ဌာရုံ၏၊ ပရိညာတတ္တာ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယောရာဂဿ ဝိတရာဂေါတိ၊ ယောရာဂဿဝိတရာဂေါဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အနိဋ္ဌာရမ္မဏဿ၊ အနိဋ္ဌာရုံ၏၊ ပရိညာတတ္တာ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယောဒေါသဿ ဝိတဒေါသောတိ၊ ယောဒေါသဿ ဝိတဒေါသောဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ မဇ္ဈိကာ ရမ္မဏဿ၊ ဣဋ္ဌမဇ္ဈိကာရုံ၏၊ ပရိညာတတ္တာ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယောမောဟဿ ဝိတမောဟောတိ၊ ယောမောဟဿ ဝိတမောဟောဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သုခါယဝေဒနာယ၊ သုခဝေဒနာ၌၊ ရာဂါနုသယဿ၊ ရာဂါနုသယ၏၊ သမုတ္တိန္ဒိတ္တာ၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယောရာဂဿဝိတရာဂေါတိ၊ ယောရာဂဿ ဝိတရာဂေါဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတရာသု၊ ဤသုခဝေဒနာမှ တပါးကုန်သော ဒုက္ခဝေဒနာ ဥပေက္ခာဝေဒနာတို့၌၊ ပဒိုဃာမောဟာနုသယာနံ၊ ပဒိုဃာနုသယအဝိဇ္ဇာနုသယတို့၏၊ သမုတ္တိန္ဒိတ္တာ၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိတဒေါသော ဝိတမောဟောတိ၊ ဝိတဒေါသော ဝိတမောဟောဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတရာသု၊ ဤသုခဝေဒနာမှ တပါးကုန်သော ဒုက္ခဝေဒနာဥပေက္ခာဝေဒနာတို့၌၊ ပဒိုဃာမောဟာနုသယာနံ၊ ပဒိုဃာနုသယအဝိဇ္ဇာ နုသယတို့၏၊ သမုတ္တိန္ဒိတ္တာ၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိတဒေါသောဝိတမောဟောတိ၊ ဝိတဒေါသောဝိတမောဟောဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံပိသေသံ၊ ထိုအထူးကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသော တရားရှင်သည်၊ ယောရာဂဿဝိတရာဂတ္တာ၊ (ပ)၊ ဝိတမောဟတ္တာတိ၊ ယောရာဂဿဝိတရာဂတ္တာ၊ (ပ)၊ ဝိတမောဟတ္တာဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဝိတာသဝဝသေန၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တတိယစတုတ္ထ ပဉ္စမဆဋ္ဌနယကထာ၊ တတိယစတုတ္ထ ပဉ္စမဆဋ္ဌနယကထာသည်၊ နိဗ္ဗိတာနိဗ္ဗိဇ္ဇာယဂထာပတ္တာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပထဝီအာဒိသု၊ ပထဝီအစရှိကုန်သော၊ ဝတ္ထုသု၊ အာရုံတို့၌၊
ဒိကာသဝသ၊ ရဟန္တာဝုတ္တိလ်၏၊ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြုတော်
မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒသေန္တော
ပြုတော်မူလိုသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာဂတောဝိဘိက္ခဝေ
တိအာဒိ၊ တထာဂတောဝိ ဘိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူပြီး၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ တထာဂတောဝိဇ္ဇေ၊ တထာ
ဂတောဟူသော ဤဝုဒ်၌၊ ဝစနတ္ထော၊ ဝိပြုတ်ကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊
အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားကို၊ တထာဂတောဝိ၊ တထာဂတောဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
ယောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာ၊ ထိုဝိပဿီအစရှိသော
ရှေးဘုရားတို့နှင့်အတူ၊ အာဂတော၊ လာတော်မူတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ
မည်တော်မူ၏၊ ယောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာ၊ ထိုဝိ
ပဿီအစရှိသောရှေးဘုရားတို့နှင့်အတူ၊ ဂတော၊ သွားတော်မူတတ်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာဂတော၊
တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ယောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊
တထာဂတော၊ မဘောကံမပြန်မှန်သောလက္ခဏာသို့၊ အာဂတော၊ ရောက်
တော်မူတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ယောဘဂဝါ၊ အကြင်
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တထာဂတော၊ မဘောကံမပြန်မှန်သော စကားတို့ကို၊
ယာသာဂတော၊ မဘောကံမပြန်သောအားဖြင့်၊ အဘိသမ္ပုဇ္ဈေ၊ ထိုးထွင်း၍
သိတော်မူ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
သည်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ယောဘဂဝါ၊ အကြင်
မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ တထာဒဿိတာယ၊ မဘောကံမပြန် မြင်တော်မူ
တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်
မူ၏၊ တထာဝါဒိတာယ၊ မဘောကံမပြန် ဆိုတော်မူလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်လည်း၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ တထာကာရိတာ
ယ၊ မဘောကံမပြန် ပြုတော်မူလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ တထာ
ဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ အဘိဘဝနဇ္ဈေန၊ နတ်လူဗြဟ္မာတို့ကို
သိစေသောကျေးဇူးတို့ဖြင့်နှိပ်နင်း၍ ဖြစ်တော်မူတတ်သောအနက်သဘော
ကြောင့်လည်း၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်

လျှင်အပြီးတည်း။ ကထံ။ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်၊
 တထာ၊ ထိုဝိပဿီအစရှိသော ဂွေးတုရားတို့နှင့်အတူ၊ အာဂတော၊ လာ
 တော်မူတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်
 တော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ သဗ္ဗဇောကဟိတာယ၊ ခပ်သိမ်းသော
 သဗ္ဗဇောကတို့၏စီးပွားခြင်းငှါ၊ ဥဿုက္ကံ၊ အားထုတ်ခြင်းသို့၊ အာပန္နာ၊
 ရောက်ကုန်သော၊ ပုရိမကော၊ ဂွေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗာသမ္ပန္နာ၊ တုရားရှင်တို့
 သည်၊ အာဂတာယထာ၊ လာတော်မူကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အာဂ
 တော၊ လာတော်မူတတ်၏၊ ဝိပဿီ၊ ဝိပဿီအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊
 ဖြတ်စွာတုရားသည်၊ အာဂတောယထာ၊ လာတော်မူသကဲ့သို့၊ သိဒ္ဓိ၊ သိဒ္ဓိ
 အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်၊ အာဂတောယထာ၊ လာ
 တော်မူသကဲ့သို့၊ ဝေဿဘူ၊ ဝေဿဘူအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်
 စွာတုရားသည်၊ အာဂတောယထာ၊ လာတော်မူသကဲ့သို့၊ ကကုသန္ဓော၊
 ကကုသန်အမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်၊ အာဂတော
 ယထာ၊ လာတော်မူသကဲ့သို့၊ ကောဏာဂမနော၊ ကောဏာဂုံအမည်တော်
 ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်၊ အာဂတောယထာ၊ လာတော်မူသကဲ့
 သို့၊ ကဿပေါ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်၊
 အာဂတောယထာ၊ လာတော်မူသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏
 ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်၊ အာဂတော၊ လာတော်မူ၏၊ ကိံ၊ ကောအဓိပ္ပါ
 ယော၊ အဘယ်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း
 ယေနအဘိနိဘာရေန၊ အကြင်သို့သောဆုတောင်းခြင်းဖြင့်၊ ဧတောဘဂဝန္တော
 ထိုဝိပဿီအစရှိသော တုရားရှင်တို့သည်၊ အာဂတာ၊ လာတော်မူကုန်၏၊
 တေနောအဘိနိဘာရေန၊ ထိုသို့သော ဆုတောင်းခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ အမှာ
 ကံဝိဘဂဝါ၊ ငါတို့၏ တုရားရှင်သည်လည်း၊ အာဂတော၊ လာတော်မူ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်း
 လည်း၊ ဝိပဿီ၊ ဘဂဝါ၊ ဝိပဿီအမည်တော်ရှိသော ဖြတ်စွာတုရားသည်၊
 (ပ)၊ ကဿပဝိဘဂဝါ၊ ကဿပအမည်တော်ရှိသော ဖြတ်စွာတုရားသည်၊
 ဒါနပါရမီ၊ ဒါနပါရမီကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်ကျင့်၍၊ သီသနေက္ခဋ္ဌပညာဝိရိယ
 ခန္တိသစ္စအဓိဋ္ဌာနမေတ္တာဥပေက္ခာပါရမီ၊ သီလပါရမီ-နေက္ခမပါရမီ-ပညာ
 ပါရမီ-ဝိရိယပါရမီ-ခန္တိပါရမီ-သစ္စာပါရမီ-အဓိဋ္ဌာန်ပါရမီ-မေတ္တာပါရမီ
 ဥပေက္ခာပါရမီကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်ကျင့်၍၊ ဣမာဒသပါရမီယောစ၊ ဤဆယ်
 ဝါးသောပါရမီတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣမာဒသဥပပါရမီယောစ၊ ဤဆယ်ပါး

သော ဥပပါရမီတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣမာဒသပရမတ္ထပါရမီယောစ၊ ဤ
ဆယ်ပါးသောပရမတ္ထပါရမီတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမတိံသ
ပါရမီယော၊ အမျှသုံးဆယ် သောပါရမီတို့ကို၊ ပူဇေတွာ၊ ဖြည့်ကျင့်၍၊ အင်္ဂ
ပရိစ္စာဂ နယနဓနရဇ္ဇပုတ္တဒါရပရိစ္စာဂံ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်ကိုစွန့်ခြင်းမျက်လုံး
ကိုစွန့်ခြင်းဥစ္စာကိုစွန့်ခြင်း၊ ပြည်တိုင်းကားကိုစွန့်ခြင်း သားမယားကိုစွန့်
ခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂေ၊ ဤငါးပါးသော စွန့်ခြင်းကြီးတို့
ကို၊ ပရိစ္စဇိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဗုဒ္ဓယောဂဗုဒ္ဓစရိယဓမ္မက္ခာနံ၊ ဂဓာပစ္စာဂတဝတ်ကို
ဖြည့်ခြင်းအစရှိသောရှေးအဘို့၌ဖြစ်သော ပြင်းစွာသော လုံ့လကိုဖြုတ်ခြင်း
တယောက်အထည်းတည်းရသောရဟန်းပြု၍ ရှေးအဘို့၌ကျင့်ခြင်းပင်ဆင်း
ရမ္မထွက်မြောက်စိမ့်သောဌာတရားဟောခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥပတတ္ထ
စရိယာဒယော၊ ဥပတတ္ထအစရှိသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပူဇေတွာ၊ ဖြည့်
ကျင့်၍၊ ဗုဒ္ဓစရိယာယ၊ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယာ၏၊ ကောဋီ၊ အထွန်သို့ပေတွာ၊ ရောက်
၍၊ အာဂတောယထာ၊ လာသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အမှောက်၊ ငါတို့၏၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အာဂတော၊ ကြွလာ၏၊ အထဝါ၊
တနည်းကား၊ ဝိပဿီ၊ ဝိပဿီအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ (ပ)၊ ကဿပေါ၊ ကဿအမည်တော်ရှိသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနေး၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ သဗ္ဗပ္ပဓာနေး၊ သဗ္ဗပ္ပဓာန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒေ၊ ဣဒ္ဓိပင်္စတို့
ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးသောဣန္ဒြိယတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓ
ဗထာနိ၊ ငါးပါးသောဗိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ခုနစ်ပါး
သောဗောဇ္ဈင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အရိယံ၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌကိက်၊ ရှစ်ပါး
သောအစိတ်ရှိသော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
ဗြူဟေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အာဂတောယထာ၊ လာလေသကဲ့သို့၊ တထာ၊
ထိုအတူ၊ အမှောက်၊ ငါတို့၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အာဂ
တော၊ လာလေသကဲ့သို့၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ
မည်တော်မူ၏၊ လောကမ္ဘိ၊ သတ္တလောကန္တံ၊ ဝိပဿီအာဒယော၊ ဝိပဿီအစ
ရှိကုန်သော၊ ခုနယော၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဣမ၊ ဤလူပြည်၌၊ သဗ္ဗညုဘာဝံ၊
သဗ္ဗညုအဖြစ်သို့၊ အာဂတာယထာ၊ ရောက်တော်မူကုန်ပြီးသကဲ့သို့၊
တထာ၊ ထိုအတူ၊ သက္ခဓု၊ သာကီဝင်မင်းသားတို့၏ အထွန်ဖြစ်တော်မူ
သော၊ အယံဘဂဝါ၊ ဤငါတို့ဘုရားရှင်သည်လည်း၊ သဗ္ဗညုဘာဝံ၊ သဗ္ဗညု
အဖြစ်သို့၊ အာဂတော၊ လာလေသကဲ့သို့၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ စက္ခုမာ၊ ငါးပါး

၁၃

သော စက္ခုတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားရှင်ကို။ တထာ ဂတောတိ၊ တထာဂတောဟူ၍၊ ဓမ္မတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ တထာ၊ ထိုရှေး ဘုရားတို့နှင့်အတူ၊ အာဂတော၊ သဗ္ဗညုအဖြစ်သို့လာတော်မူတတ်၏။ ဣတိ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။

ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တထာ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့နှင့်အတူ၊ ဂတော၊ သွားတော်မူတတ်၏။ ဣတိထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်တော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သမ္ပတိဇာတော၊ လူတို့လက်မှ လွတ်ဆဲဖြစ်သော၊ ဝိပဿိ၊ ဝိပဿိအမည်ရှိတော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဂတောယထာ၊ သွားသကဲ့သို့၊ (ပ)။ ကဿပေါ၊ ကဿပအမည် ရှိတော်မူသော၊ အဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂတောယထာ၊ သွားသကဲ့သို့၊ ဂတော၊ သွားတော်မူတတ်၏။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ သော၊ ထိုဝိပဿိ အမည်တော်ရှိသောဘုရားရှင်သည်၊ ဂတော၊ သွားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ နည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွေဦးအုံ၊ သော၊ ဝိပဿိဘုရားရှင်သည်၊ သမ္ပတိဇာတော၊ လူတို့လက်မှလွတ်ဆဲဖြစ်၍သာလျှင်၊ သမေဟိ၊ ညီညွတ်ကုန်သော၊ ပါဒေ ဟိ၊ ခြေတော်တို့ဖြင့်၊ ပထဝိယံ၊ မြေ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ ရပ်၍၊ ဥတ္တရာဘိရုခေါ၊ မြောက်အရပ်သို့မှူးရှ၊ သတ္တပဒဝီတိဟာရေန၊ ခုနစ်ဘဝ၊ ထွမ်းထော်မူသ ဖြင့်၊ ဂတော၊ သွားတော်မူ၏။ ယထာယေန ကာရဏေန၊ အကြင် သို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ သတ္တပဒဝီတိဟာရေန၊ ခုနစ်ဘဝ၊ ထွမ်းထော်မူသဖြင့်၊ ဂတော၊ သွားတော်မူ၏။ တထာထေနကာရဏေန၊ ထိုသို့သောအကြောင်း ကြောင့်၊ သမ္ပတိဇာတောအာနန္ဒဗောဓိသက္ကောသမေဟိ ပါဒေဟိပထဝိယံ ပတိဋ္ဌတိတွာ ဥတ္တရာဘိရုခေါ သတ္တပဒဝီတိ ဟာရေန ဂစ္ဆတိသေတမ္ပိ ဆက္ကအနုခရိယ မာနေသဗ္ဗာစဒိသာ အနုဝိလောကေတိ အာသတိဉ္စဝါဝံ တာသတိအဂ္ဂေါဟမသ္မိလောကဿ ဇေဋ္ဌောဟမသ္မိလောကဿ သေဋ္ဌော ဟမသ္မိလောကဿ အယမန္တိမာဇာတိနတ္ထိဒါနိပုန ဟ္တဝေါတိ၊ သမ္ပတိဇာ တောအာနန္ဒဗောဓိသက္ကောသမေဟိပါဒေဟိပထဝိယံပတိဋ္ဌတိတွာဥတ္တရာ ဘိရုခေါသတ္တ ပဒဝီတိဟာရေနဂစ္ဆတိသေတမ္ပိဆက္ကအနုခရိယမာနေ သဗ္ဗာစဒိသာ အနုဝိလောကေတိ အာသတိဉ္စဝါဝံတာသတိ အဂ္ဂေါဟမသ္မိ လောကဿဇေဋ္ဌောဟမသ္မိလောကဿသေဋ္ဌောဟမသ္မိလောကဿ အယ မန္တိမာဇာတိနတ္ထိဒါနိပုန ဟ္တဝေါဟူ၍၊ ဣဒံဝစံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အာ ဟ၊ မိန့်ပြီးအာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ သမ္ပတိဇာတော၊ လူတို့၏လက်မှ လွတ်ဆဲဖြစ် သော၊ ဗောဓိသက္ကော၊ ဝိပဿိဘုရားလောင်းသည်၊ သမေဟိ၊ ညီညွတ်ကုန်

သော၊ပါဒေဟိ၊ဧတိ၊ဖြင့်၊ယံပတိ၊ဧတိ၊ပတိ၊ဥပ္ပာယ်၊တည်၍၊ဥတ္တရာဘိ
ရခေါ၊မြောက်အရပ်သို့ရှေးရှု၊သတ္တပဒဝီတိ၊ဟာ၊ရေန၊ချနစ်ဘဝါးလှမ်းထော်
မူသဖြင့်၊ သေတမ္ပိ၊ပြင်သော၊ ဆတ္တ၊နတ်၏တီးကို၊ အနုစ၊ ခို၊သမာနေ၊
ဆောင်းသည်ရှိသော်၊ဂစ္ဆတိ၊ကြွသွားတော်မူ၏၊သဗ္ဗာ၊ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
ဒိသာစ၊အရပ်မျက်နှာတို့ကိုလည်း၊အနုပိ၊လောကေတိ၊အစဉ်အတိုင်းဖြတ်
၍ကြည့်တော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ လောကဿ၊ သတ္တလောက၏၊အဂ္ဂ၊
အကြီးသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊အဟံ၊ငါသည်၊လောကဿ၊သတ္တလောက၏၊
ဇေဋ္ဌော၊အမှူးသည်၊ အတ္ထိ၊ဖြစ်၏၊အဟံ၊ငါသည်၊လောကဿ၊သတ္တလော
က၏၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်သောသူသည်၊အတ္ထိ၊ဖြစ်၏၊အဟံ၊ဤကိုယ်၏အဖြစ်
သည်၊ အန္တိမာ၊အဆုံးဖြစ်သော၊ဇာတိ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတည်း။ဒါနိဗ္ဗာဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ ပုနတ္တ၊ဝါ၊ တတန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိပြီ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာသတိဝါစ၊မကြောက်မရွံ့သောစကားကို၊တာသတိ၊ဆိုတော်မူ
၏၊ အဿ၊ ထိုဝိပဿီတရားလောင်း၏၊ တဗ္ဗဂမာနံ၊ထိုသို့သွားခြင်းသည်၊
အနေကောသံ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝိသေသာဝိဂမာနံ၊တရားအထူးကို၊ခြင်း
တို့၏၊ပုဗ္ဗနိမိတ္တဘာဝေန၊ပုဗ္ဗနိမိတ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တတံ၊မှန်သည်၊ အဟောသ
တိ၊ဖြစ်၏၊အဝိတတံ၊ချွတ်ပွင်းခြင်းမရှိသည်၊ အဟောသတိ၊ဖြစ်၏၊ဟိဝိတ္ထာ
ရေမိ၊ ရွှဲဦးအုံ၊သောပောဓိသတ္တော၊ထိုဝိပဿီတရားလောင်းသည်၊သမ္ပတိ
ဇာတောဝ၊ လူတို့လက်မှလွတ်ခဲ့ဖြစ်၍သာလျှင်၊ သမေဟိ၊ ညီညွတ်ကုန်
သော၊ပါဒေဟိ၊ဧတိ၊ဖြင့်၊ယံပတိ၊ဥပ္ပာယ်၊အကြင်ကြောင့်ရင်၏၊အိုးဦးဤသို့
ရစ်ခြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုတရားလောင်း၏၊ စတုရိန္ဒပါဒ၊ နှိုလာ တသား
လေးပါးသောအုဒ္ဓိပါဒ်ကိုရခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း၊ ဥတ္တရာဘိ
ရဘာဝေါပန၊ မြောက်အရပ်သို့ရှုသည်၏အဖြစ်သည်ကား၊သဗ္ဗလော
ကုတ္တရာဘာဝဿ၊အလုံးစုံသောလောကုတ္တရာတရားဖြစ်ခြင်း၏၊ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊
ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း၊ သတ္တပဒဝီတိ၊ဟာ၊ရေန၊ ခနစ်လှမ် လှမ် ၍သွားခြင်းသည်၊
သတ္တမောဇ္ဈင်္ဂရတနပ္ပနိလာတာသ၊ ခနစ်ပါးသောမောဇ္ဈင်္ဂတရားရတနာကို
ရခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း၊ သုဂဏ္ဌဒဏ္ဍာဝီတိ၊ပတန္တိ၊စာမရာ
တိတ္ထေပါဠေ၊ သုဂဏ္ဌဒဏ္ဍာဝီတိ၊ပတန္တိ၊စာမရာဟူသောဤပါဠိ၊ဝုတ္တဝား
ဟောအပ်သော၊ စာမရက္ခပေါပန၊ စာမရိသားမြို့ရပ်ကိုချုပ်ခြင်း၊ မြောက်
ခြင်းသည်ကား၊ သဗ္ဗတိတ္ထိယနိဗ္ဗတနဿ၊ အလုံးစုံတိတ္ထိတို့ကို နှိပ်နင်းခြင်း
၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း၊သေတန္တုတ္တရာရဏံ၊ နတ်တို့၏ထီးမြို့ကို
ဆောင်းခြင်းသည်၊အရဟတ္တပိရတ္ထိဝရိမလသောတာသတ္တပနိလာတာသ၊

အရဟတ္တဖိုလ်တည်း။ ဟူသောအလုံးစုံသော ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော
မြတ်သော အညစ်အကြေးကင်း သောထီးမြို့ ကိုရခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗ
နိမိတ်တည်း။ သတ္တပရမရီးရနစ်ထွင်းမြောက်သောခြေထွင်း၏အဆုံး၌၊ သဗ္ဗ
ဒိသာနူပိသောကနံ၊ အလုံးစုံသောအချစ်မျက်နှာတို့ ကိုအစဉ်လည်၍ကြည့်
ခြင်းသည်။ သဗ္ဗညုတာနာဝရဏ ညာဏပ္ပဋိထာဘာသာ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်
အနာဝရဏညာဏ်ကိုရခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း။ အာသန္တ ဝါစာ
ဘာသာနံ၊ မကြောက် မရွံ့ရဲရင့်သော စကားကို ဆိုခြင်းသည်။ အပ္ပဒို
ဝတ္တိ သဝရဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနဿ၊ ဘုရားမှတမ်းသောသူတို့သည်ဟောခြင်း
ဌာမစွပ် နှိုင်းသောမြတ်သောဓမ္မစက်ကြာကရားကိုဟောခြင်း၏။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊
ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း။ တထာ၊ ထိုဝိပဿီအစရှိသောဘုရားတို့နှင့်အတူ၊ အယန္တိ
ဘဝဝါ၊ ဤငါတို့မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ဂတော၊ သွားတော်မူ၏။ အဿ၊
ထိုငါတို့ဘုရားရှင်၏။ တဗ္ဗဂမနံ၊ ထိုသွားခြင်းသည်လည်း။ တေသံယေဝပိ
သေသာမိဂမနံ၊ ထိုကရားအထူးကိုရခြင်းတို့၏သာလျှင်။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တဘာဝေ
နံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ တထံ၊ မှန်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဝိတထံ၊ ချွတ်
ယွင်းခြင်းမရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ပေါရာဏာ၊
မဟာအဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်။ ။ ခုဟုတ္တဇာတော ဝဂံပတိယထာ၊
သမေဟိပါဒေဟိဗုသိဝသုန္ဓရံ၊ သောဝိက္ကမိသတ္တပဒါနိ ဂေါတမော၊ သေ-
တန္တိတ္တံ အနုခေရယုံမရူ၊ ဂတိန္ဒာနသောသတ္တပဒါနိဂေါတမော၊ ဒိသာဝိ
လောကေသိ၊ သမာသမန္တတော၊ အဋ္ဌဂုံပေတံဂိရမန္တုဒီရယိ၊ သိဟောယ
ထာ၊ ပဗ္ဗတရန္တနိဗ္ဗိကောတိ၊ ခုဟုတ္တဇာတော ဝဂံပတိယထာ၊ သမေဟိပါ
ဒေဟိဗုသိဝသုန္ဓရံ၊ သောဝိက္ကမိသတ္တပဒါနိဂေါတမော၊ သေတန္တိတ္တံအနု
ခေရယုံမရူ၊ ဂတိန္ဒာနသောသတ္တပဒါနိဂေါတမော၊ ဒိသာဝိလောကေသိသ
မာသမန္တတော၊ အဋ္ဌဂုံပေတံဂိရမန္တုဒီရယိ၊ သိဟောယထာပဗ္ဗတ ရန္တနိဗ္ဗိ
တောဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုတော်မူကုန်ပြီ။ ဝဂံပတိ၊ သတ္တဝါတို့ထက်မြတ်သော
ဝိပဿီဘုရားတောင်းသည်။ ခုဟုတ္တဇာတောဝ၊ လူတို့၏ထက်မှလွတ်ကာမျှ
သာလျှင်။ သမေဟိ၊ ညီညွတ်ကုန်သော၊ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်၊ သတ္တပဒါနိ၊
ရနစ်ထွင်းတို့ကို၊ ဝသုန္ဓရံ၊ မြေ၌၊ ဗုသိယထာ၊ ထွင်းသကဲ့သို့၊ ဂေါတမော၊
ဂေါတမ အနွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊ သောပိဟေမိသတ္တော၊ ထိုငါတို့ ဘုရား
အလောင်းသည်တည်း။ ဝသုန္ဓရံ၊ မြေ၌၊ သတ္တပဒါနိ၊ ရနစ်ထွင်းတို့ကို၊ ဝိက္ကမိ၊
ထွင်း၏။ မရူနတ်တို့သည်၊ သေတန္တိတ္တံ၊ ထီးမြို့ကိုလည်း။ အနုခေရယျံ၊
ဆောင်းအပ်ကုန်ပြီ။ ။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမဖြစ် တော်မူသော၊ သော

ဗောဓိသတ္တော။ ထိုဘုရားလောင်းသည်။ သတ္တပဒါနိ၊ ခုနစ်တွင်းတိုင်အောင်
သောအရပ်တို့ကို။ ဂစ္ဆိန္ဒ၊ သွား၍။ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်း
ကျင်မှ။ ဒိသာ၊ အထူးထူးသောအရပ်တို့ကို။ ဝိလောကေဝိ၊ ကြည့်၏။ ပဗ္ဗတ
ရဒ္ဒနိ၊ တောင်ဝိတ်၌။ ဌိတော၊ တည်သော။ ဝိဟာယထာ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့။
အဋ္ဌဂုံပေတံ။ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဂီရံ၊ စကားကို။ အပ္ပဒီရပိ၊ မြွက်
ဆိုတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ တထာ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့နှင့်အတူ။ ဂတော၊
သွားတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ
၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား။ ဝိပဿိ၊ ဝိပဿိအမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကာမန္တန္ဒာဒယော၊ ကာမန္တန္ဒအစရှိသည်တို့ကို။ ပဟာ
ယ၊ ပယ်တော်မူ၍။ ဂတောယထာ၊ သွားတော်မူသကဲ့သို့။ ကဿပေါ၊
ကဿပအမည်တော်ရှိသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကာမန္တန္ဒာ
ဒယော၊ ကာမန္တန္ဒအစရှိသည်တို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်တော်မူ၍။ ဂတော
ယထာ၊ သွားတော်မူသကဲ့သို့။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ အယံဝိ
ဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ နေက္ခမေနအလောဘပြဋ္ဌာန်းသော
ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ဖြင့်။ ကာမန္တန္ဒ၊ ကာမန္တန္ဒနိဝရဏကို။ ပဟာယ၊ ပယ်
တော်မူ၍။ ဂတော၊ သွားတော်မူ၏။ အဗျာပါဒေန၊ အဒေါသပြဋ္ဌာန်းသော
ကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ဖြင့်။ ဗျာပါဒံ၊ ဗျာပါဒနိဝရဏကို။ ပဟာယ၊ ပယ်တော်
မူ၍။ အလောကသညာယ၊ အလောက ကုသိုလ်ကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သော
သညာဖြင့်။ ဝိနိမိဒ္ဓံ၊ ဝိနိမိဒ္ဓနိဝရဏကို။ အဝိက္ခမေန၊ သမာဓိဖြင့်။ ဥဒ္ဓစ္စ
ကုက္ကုစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စ နိဝရဏကို။ ဓမ္မဝဝတ္ထာနေန၊ ကုသိုလ်စသောဓမ္မ
တို့ကိုဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြင့်။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ဝိစိကိစ္ဆာနိဝရဏကို။ ပဟာယ၊ ပယ်
တော်မူ၍။ ဂတော၊ သွားတော်မူ၏။ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်။ အဝိဇ္ဇံ၊ အဝိဇ္ဇာ
ကို။ ပဒါလေတွာ၊ ဖောက်ခွဲ၍။ ဂတော၊ သွားတော်မူ၏။ ပါမောဇ္ဇေန၊
ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်။ အရုတိံ၊ သမထဝိဿနာတို့၌ မမွေ့လျော်ခြင်းကို။
ဝိနောဒေတွာ၊ ဖျောက်၍။ ပဌမဈာနေန၊ ပဌမဈာန်ဖြင့်။ နိဝရဏကဝါဠံ၊
နိဝရဏ တည်းဟူသော တံခါးရှက်ကို။ ဥဒ္ဓ္တာဒေတွာ၊ တွင်၍။ ဒုတိယ
ဈာနေန၊ ဒုတိယဈာန်ဖြင့်။ ဝိတက္ကဝိစာရမူလံ၊ ဝိတက်ဝိစာရတည်းဟူသော
အိုးကို။ ဂူပသာမေတွာ၊ ငြိမ်းစေ၍။ တတိယ ဈာနေန၊ တတိယဈာန်ဖြင့်
ဝိတိံ၊ ဝိတိကို။ ဝိရာဇေတွာ၊ ကင်းစေ၍။ စတုတ္ထဈာနေန၊ စတုတ္ထဈာန်ဖြင့်။
သုခဒုက္ခံ၊ သုခဝေဒနာဒုက္ခဝေဒနာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဂတော၊ ဖြစ်တော်
မူ၏။ အာကာသာနဉ္စာယ၊ တနသမာပတ္တိယာ၊ အာကာသာနဉ္စာယ၊ တနသမာ

ပတ်ဖြင့်၊ ရူပသညာ ပဒိုဗသညာ နာနတ္တသညာယော၊ ကာဝိဏ်၊ ရုပ်၌ဖြစ်
သောသညာ ပဉ္စပဿာဒပဉ္စာရုံတို့၏ ဝိနိဓိကခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောသညာ
အထူးထူးသောအာရုံ၌ကျတတ်သောကာမသညာတို့ကို၊ သမတိက္ကမိတွာ၊
လွန်၍၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနသမာပတ္တိယာ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတန သမာပတ်
ဖြင့် အာကာသာနဉ္စာယတနသညာ၊ အာကာသာနဉ္စာယတန သညာကို၊ အာ
ကိဉ္စညာယတနသမာပတ္တိယာ၊ အာကိဉ္စညာယတန သမာပတ်ဖြင့်၊ ဝိညာ
ဏဉ္စာယတနသညာ၊ ဝိညာဏဉ္စာ ယတနသညာကို၊ နေဝသညာနာသညာ
ယတန သမာပတ္တိယာ၊ နေဝသညာနာသညာယတနသမာပတ်ဖြင့်၊ အာ
ကိဉ္စညာယတနသညာ၊ အာကိဉ္စညာယတနသညာကို၊ သမတိက္ကမိတွာ၊
လွန်၍၊ ဝေဇာ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ အနိစ္စာနုပဿနာယ၊ အနိစ္စကိုအနိစ္စဟု အာဇာနိ
တလဲလဲရှုသောအစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောပညာဖြင့်၊ နိစ္စသညာ၊ သင်္ခါတဓမ္မတို့၌နိစ္စ
သဿတဟူ၍ ဖြစ်သော တောက်ပြန်သောသညာကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊
ဒုက္ခ နုပဿနာယ၊ တေတုဗ္ဗက ဓမ္မတို့၌ ဒုက္ခဟု အာဇာနိတလဲလဲရှုသော
အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောညာဏ်ဖြင့်၊ သုခသညာ၊ တေတုဗ္ဗကဓမ္မတို့၌သုခဟူသော
အခြင်းအရာဖြစ်သော တောက်ပြန်သော အားဖြင့်ဖြစ်သော သညာကို၊
အနတ္တာနုပဿနာယ၊ တေတုဗ္ဗကဓမ္မတို့၌အစိုးမရသည်၏အဖြစ်ကိုအာဇာနိ
တလဲလဲရှုသည်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောညာဏ်ဖြင့်၊ အတ္တသညာ၊ တေတုဗ္ဗက
ဓမ္မတို့၌အတ္တဟုတော်ပြန်သောအားဖြင့် ဖြစ်သောသညာကို၊ နိဗ္ဗိဒါနုပဿ
နာယ၊ သင်္ခါရတရားတို့၌ ငြီးငွေ့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော အနု
ပဿနာဖြင့်၊ နန္ဒိ၊ သင်္ခါတိကထာဏှာကို၊ ဝိရာဂါနုပဿနာယ၊ သင်္ခါရတို့၌
တပ်ခြင်းကင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော အနုပဿနာဖြင့်၊ ရာဂံ။
သင်္ခါရတို့၌တပ်ခြင်းရာဂကိုးနိရောဓါနုပဿနာယ၊ သင်္ခါရတို့၏ချုပ်ခြင်း
ကိုရှုသော အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော ဉာဏ်ဖြင့်၊ သရဒယံ၊ သင်္ခါရတို့၏ဖြစ်
ခြင်းကို၊ ပဒိုနိဿတ္တိ နုပဿနာယ၊ သင်္ခါရတို့ကို စွန့်သော အခြင်းအရာ
အားဖြင့်ဖြစ်သော အနုပဿနာဖြင့်၊ အာဒါနံ၊ သင်္ခါရတို့၌နိစ္စအစရှိသည်တို့
၏အစွမ်းဖြင့်ယူခြင်းစွဲလမ်းခြင်းကို၊ ဝယာနုပဿနာယ၊ သင်္ခါရတို့၏ကုန်
ခြင်းကိုရှုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သောညာဏ်ဖြင့်၊ ဃာနသညာ၊ သင်္ခါရတို့
၏သင်္ခါနက်တည်းဟုမှတ်သောတော်ပြန်သောသညာကို၊ ဝယာနုပဿနာယ
သင်္ခါရတို့၏ပျက်ခြင်းကို အာဇာနိတလဲလဲရှုသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော
ညာဏ်ဖြင့်၊ အာယူဟနံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို၊ ဝိပရိတာ၊ မာနုပဿနာယ၊
သင်္ခါရတို့၏တောက်ပြန်ခြင်းကိုအာဇာနိတလဲလဲရှုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်

ဖြစ်သောဥာဏ်ဖြင့်၊ ရဝသညံ၊ အရှည်အမြဲတည်၏ဟု ဘောက်ပြန်သော
အားဖြင့်မှတ်သောသညာကို၊ အနိမိတ္တာ နူပဿနာယ၊ သင်္ခါရတို့၏နိစ္စသုဘ
သုခအတ္တနိမိတ်မှကင်းသည်၏အဖြစ်ကို အဘန်တလဲလဲရှုသောအစွမ်းဖြင့်
ဖြစ်သောဥာဏ်ဖြင့်၊ နိမိတ္တသညံ၊ သင်္ခါရတို့၌ နိစ္စသုဘသုခအတ္တနိမိတ်ဟု
စွဲလမ်းသော ဘောက်ပြန်သောသဘောဖြင့်ဖြစ်သော သညာကို၊ အပ္ပဇာနိ
တိတာနူပဿနာယ၊ သင်္ခါရတရားတို့၌တဏှာပဏိမိကိုစွန့်သည်၏အစွမ်း
အားဖြင့်ဖြစ်သောဥာဏ်ဖြင့်၊ ပဏိမိ၊ သင်္ခါရတရားတို့၌ တောင့်တခြင်း
တဏှာပဏိမိကို၊ သုညတာနူပဿနာယ၊ သင်္ခါရတို့ကိုပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတို့
မှဆိတ်၏ဟု အဘန်တလဲလဲရှုသော အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သော ဥာဏ်ဖြင့်၊
အဘိနိဝေသံ၊ ဘောက်ပြန်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းသော အတ္တနုဒိဋ္ဌိကို၊
အဓိပညာဓမ္မဝိပဿနာယ၊ အနိစ္စအတရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်အလုံးစုံသော
တေတုမ္မကဓမ္မတို့ကိုပိုင်းခြားတတ်သောပညာတည်းဟူသောဓမ္မဝိပဿနာ
ဖြင့်၊ သာရာဒါနာဘိဝေသံ၊ အနှစ်သာရမရှိကုန်သော တေတုမ္မကဓမ္မတို့၌
အနှစ်သာရရှိ၏ဟု စွဲယူခြင်းဘောက်ပြန်သောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊
ယထာဘူတညာဏဒဿနေန၊ သင်္ခါရတို့ကိုဟုတ်မှန်တိုင်းသိတတ်သော
ဥာဏ်အမြင်ဖြင့်၊ သမ္မောဟာဘိနိဝေသံ၊ ဗြဟ္မာဗိဿနိုးနတ်တို့သည်ပြုပြင်
သောကြောင့်သောကသည်ဖြစ်၏ဟူသော ဘောက်ပြန်သောအားဖြင့်နှလုံး
သွင်းခြင်းကို၊ အာဒိနဝါနူပဿနာယ၊ သင်္ခါရတို့၏အဖြစ်ကိုအဘန်တလဲလဲ
ရှုသောအစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောဥာဏ်ဖြင့်၊ အာယယာဘိနိဝေသံ၊ သင်္ခါရတို့၌
ပုန်းအောင်းရာလည်း လျောင်းရာစောင့်ရောက်ရာဖြစ်၏ဟု ဘော်ပြန်သော
အားဖြင့်မှတ်ယူစွဲလမ်းတတ်သော တဏှာကို၊ ပဋိသင်္ခါနူပဿနာယ၊ ထို
သင်္ခါရတရားတို့ကို စွန့်အပ်၏ဟု အဘန်တလဲလဲရှုသော အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်
သောဥာဏ်ဖြင့်၊ အပ္ပဋ္ဌသင်္ခါ၊ သင်္ခါရတရားတို့ကို စွန့်အပ်၏ဟု မဆင်ခြင်
ခြင်းကို၊ ဝိဝဇ္ဇာနူပဿနာယ၊ တေတုမ္မကဓမ္မတည်းဟူသော ဝဋ်မှကင်းရာ
ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုရှုသောဂေါတြာဥာဏ်ဖြင့်၊ သံယောဂါဘိနိဝေသံ၊ ယှဉ်
သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်တေတုမ္မကသင်္ခါရတို့၌ ဘောက်ပြန်သောအားဖြင့်
နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်၊ ဒိဇ္ဇေကဋ္ဌေ၊
ဒိဋ္ဌိနှင့် သဟဇေကဋ္ဌပဟာနေကဋ္ဌအားဖြင့် တူသောတည်ရာရှိကုန်သော၊
ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ သကဒါဂါမိမဂ္ဂေန၊ သကဒါဂါမိမဂ်ဖြင့်၊
ဩဇ္ဇာရိကေ၊ ရုန့်ရင်းကုန်သော၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ပဟာယ၊
ပယ်၍၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ အနုသဟဂတေ၊ သိမ်မွေ့သည့်

ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသော၊ ကိလေသတို့ကို၊ သရဋ္ဌာဓဇေတွာ၊
 ကောင်းစွာခွါ၍၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗကိလေသော၊
 ခပ်သိမ်းသောကိလေသတို့ကို၊ သရဋ္ဌိန္ဒိတွာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်၍၊ ဂတော၊
 ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လည်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဂတော၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊
 ဣတိတာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာ၊ ဂတော၊ တထာ၊ ဂတမည်၏။

ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တထာ၊ လက္ခဏံ၊ မဘော၊ ကံမပြန်သောလက္ခဏာ
 သို့၊ အဂတော၊ ရောက်တော်မူတတ်၏၊ ဣတိတာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာ၊
 ဂတော၊ တထာ၊ ဂတမည်တော်မူသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ပထဝီဓာတု
 ယာ၊ ပထဝီဓာတ်၏၊ ကက္ခဋ္ဌတ္တလက္ခဏံ၊ ကြွင်းသည်၏အဖြစ်တည်းဟူ
 သောလက္ခဏာသည်၊ တထံ၊ မှန်၏၊ အဝိတထံ၊ မချွတ်ယွင်း၊ အာပေါဓာတု
 ယာ၊ အာပေါဓာတ်၏၊ ဝဋ္ဌရဏလက္ခဏံ၊ ယိုစီးခြင်းလက္ခဏာသည်၊ တထံ၊
 မှန်၏၊ အဝိတထံ၊ မချွတ်ယွင်း၊ တေဇောဓာတုယာ၊ တေဇောဓာတ်၏၊
 ဥဏ္ဍတ္တလက္ခဏံ၊ ပူသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောလက္ခဏာသည်၊ တထံ၊
 မှန်၏၊ အဝိတထံ၊ မချွတ်ယွင်း၊ ဝါယောဓာတုယာ၊ ဝါယောဓာတ်၏၊ ဝိဇ္ဇန္တန္တ
 လက္ခဏံ၊ ခိုင်ခြင်းလက္ခဏာသည်၊ တထံ၊ မှန်၏၊ အဝိတထံ၊ မချွတ်ယွင်း၊
 အာကာသဓာတုယာ၊ အာကာသဓာတ်၏၊ အသံဗုဋ္ဌလက္ခဏံ၊ မဝိမ်းအပ်
 သောလက္ခဏာသည်၊ တထံ၊ မှန်၏၊ အဝိတထံ၊ မချွတ်ယွင်း၊ ဝိညာဏဓာတု
 ယာ၊ ဝိညာဏဓာတ်၏၊ ဝိဇ္ဇေနလက္ခဏံ၊ သိခြင်းလက္ခဏာသည်၊ တထံ၊
 မှန်၏၊ အဝိတထံ၊ မချွတ်ယွင်း၊ ရူပဿ၊ ရုပ်၏၊ ရူပန္တလက္ခဏံ၊ အချင်းအပူ
 ဟူသောဝိရောဓိပစ္စည်းတို့ကြောင့်ဘောက်ပြန်ခြင်းလက္ခဏာသည်၊ တထံ၊
 မှန်၏၊ အဝိတထံ၊ မချွတ်ယွင်း၊ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏၊ ဝေဒယိတလက္ခဏံ၊
 ခံစားခြင်းလက္ခဏာသည်၊ တထံ၊ မှန်၏၊ အဝိတထံ၊ မချွတ်ယွင်း၊ သညာယ၊
 သညာ၏၊ သညာနုလက္ခဏံ၊ အမှတ်ပြု၍သိခြင်းလက္ခဏာသည်၊ တထံ၊
 မှန်၏၊ အဝိတထံ၊ မချွတ်ယွင်း၊ သင်္ခါရေန၊ သင်္ခါရတို့၏၊ အဘိသင်္ခါရဏ
 လက္ခဏံ၊ ပြုပြင်ခြင်းလက္ခဏာသည်၊ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဉ်၏၊ ဝိဇ္ဇေနလက္ခ
 ဏံ၊ သိခြင်းလက္ခဏာသည်၊ ဝိတက္ကဿ၊ ဝိတက်၏၊ အဘိနိရောပနလက္ခဏံ၊
 အာရုံသို့တင်ခြင်းလက္ခဏာသည်၊ ဝိစာရဿ၊ ဝိစာရ၏၊ အနုမဇ္ဇနလက္ခဏံ၊
 အာရုံကိုသုံးသပ်ခြင်း လက္ခဏာသည်၊ ဝီတိယာ၊ ဝီတိ၏၊ ဗရဏလက္ခဏံ၊
 နှံ့ခြင်းလက္ခဏာသည်၊ သုခဿ၊ သုခ၏၊ သာတလက္ခဏံ၊ သာယာခြင်း
 လက္ခဏာသည်၊ ဝိဇ္ဇေကာဂ္ဂတယ၊ ဝိဇ္ဇေကာဂ္ဂတာ၏၊ အဝိက္ခေပလက္ခဏံ၊
 မပျံ့လွင့်ခြင်းလက္ခဏာသည်၊ ဗယာဿ၊ ဗယာ၏၊ ဗုသနလက္ခဏံ၊ အာရုံ၏

သားဘာကိုထွဲခြင်းလက္ခဏာသည်။ သဒ္ဓိန္ဒြိယသား၊ သဒ္ဓိန္ဒြေ၏။ အဓိမောက္ခ
 တံ။ ဟုရားစသောအာရုံသို့ သက်ရောက်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ ဝိရိယိန္ဒြိယသား။
 ဝိရိယိန္ဒြေ၏။ ဝဂ္ဂဟဏလက္ခဏံ။ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ခြီးမြှင့်ခြင်းလက္ခ
 ဏာသည်။ သတိန္ဒြိယသား၊ သတိန္ဒြေ၏။ ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏံ။ ထင်ခြင်း လက္ခ
 ဏာသည်။ သမာဓိန္ဒြိယသား၊ သမာဓိန္ဒြေ၏။ အဝိက္ခပလက္ခဏံ။ မပျံ့လွင့်
 ခြင်းလက္ခဏာသည်။ ပညိန္ဒြိယသား၊ ပညိန္ဒြေ၏။ ပဇာနနလက္ခဏံ။ သိခြင်း
 လက္ခဏာသည်။ သဒ္ဓါဗလသား၊ သဒ္ဓါဗိုလ်၏။ အသဒ္ဓိယေ။ မယုံကြည်ခြင်း
 ကြောင့်။ အကမ္ဘိယ လက္ခဏံ။ မတုန်ယှုပ်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ ဝိရိယ
 ဗလသား၊ ဝိရိယဗိုလ်၏။ ကောသဇ္ဇေ၊ ပျင်းခြင်းကြောင့်။ အကမ္ဘိယလက္ခဏံ။
 မတုန်ယှုပ်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ သတိဗလသား၊ သတိဗိုလ်၏။ သရဋ္ဌသဇ္ဇေ၊
 လွတ်သောသတိရှိသည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်။ အကမ္ဘိယလက္ခဏံ။ မတုန်ယှုပ်
 ခြင်းလက္ခဏာသည်။ သမာဓိဗလသား၊ သမာဓိဗိုလ်၏။ ဥဒ္ဓစ္စေ၊ ပျံ့လွင့်ခြင်း
 ကြောင့်။ အကမ္ဘိယလက္ခဏံ။ မတုန်ယှုပ်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ ပညာဗလသား
 ပညာဗိုလ်၏။ အဝိဇ္ဇာယ။ အဝိဇ္ဇာကြောင့်။ အကမ္ဘိယလက္ခဏံ။ မတုန်
 ယှုပ်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ တထံ၊ မှန်၏။ အဝိတထံ။ မချွတ်ယွင်း။ သတိ
 သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီယာ။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်၏။ ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏံ။ ထင်ခြင်းလက္ခဏာ
 သည်။ ဓမ္မဝိစယ သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီယာ။ ဓမ္မဝိစယသမ္ပောဇ္ဈင်၏။ ပဝိစယ လက္ခ
 ဏံ။ စူးစမ်း ဆင်ခြင်ခြင်း လက္ခဏာသည်။ ဝိရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီယာ။ ဝိရိယ
 သမ္ပောဇ္ဈင်၏။ ဝဂ္ဂဟဏလက္ခဏံ။ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ခြီးမြှင့်ခြင်းလက္ခ
 ဏာသည်။ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီယာ။ ဝီရိယသမ္ပောဇ္ဈင်၏။ ပရဏလက္ခဏံ။ နှံ့ခြင်း
 လက္ခဏာသည်။ ပဿဒ္ဓိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီယာ။ ပဿဒ္ဓိသမ္ပောဇ္ဈင်၏။ ဥပသမ
 လက္ခဏံ။ ကိုယ်စိတ်တို့၏ ငြိမ်းခြင်းလက္ခဏာသည်။ သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီယာ။
 သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်၏။ အဝိက္ခပလက္ခဏံ။ မပျံ့လွင့်ခြင်းလက္ခဏာသည်။
 ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂီယာ။ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်၏။ ပဋိသင်္ခါနလက္ခဏံ။ လျစ်
 လျူရှုခြင်းလက္ခဏာသည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏။ ဒသနလက္ခဏံ။ မြင်
 ခြင်းလက္ခဏာသည်။ သမ္မာ သင်္ကပ္ပသား၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ၏။ အတိနိရောဓန
 လက္ခဏံ။ အာရုံသို့ရှေးရှုပင်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ သမ္မာဝါစာယ။ သမ္မာဝါ
 စာ၏။ ပရိဂ္ဂဟလက္ခဏံ။ ဝစီကံတို့ကိုသိမ်းဆည်းခြင်း လက္ခဏာသည်။
 သမ္မာကမ္မန္တသား၊ သမ္မာကမ္မန္တ၏။ သရဋ္ဌာပနလက္ခဏံ။ ကာယကံတို့ကို
 ကောင်းစွာဖြစ်စေခြင်းလက္ခဏာသည်။ သမ္မာအာဇီဝသား၊ သမ္မာအာဇီဝ၏။
 ဝေါဒါနလက္ခဏံ။ ဖြုတ်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ သမ္မာဝါယာမသား၊ သမ္မာဝါ

ယောမဏိ၊ ပဂ္ဂဟာဏလက္ခဏံ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ခြီးမြှင့်ခြင်းလက္ခဏာ
 သည်။ သမ္ဗာသတိယော၊ သမ္ဗာသတိဏိ၊ ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏံ၊ ထင်ခြင်းလက္ခ
 ဏာရှိသည်။ သမ္ဗာသမာဓိယော၊ သမ္ဗာသမာဓိဏိ၊ အဝိက္ခေပလက္ခဏံ၊ မပျံ့
 လွင့်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ အဝိဇ္ဇာယော၊ အဝိဇ္ဇာဏိ၊ အညာဏလက္ခဏံ၊ မသိ
 ခြင်းလက္ခဏာသည်။ သင်္ခါရနံ၊ သင်္ခါရတို့ဏိ၊ စေတနာလက္ခဏံ၊ စေ့ဆော်
 ခြင်းလက္ခဏာသည်။ ဝိညာဏသယ၊ ဝိညာဉ်ဏိ၊ ဝိဇာနနလက္ခဏံ၊ သိခြင်း
 လက္ခဏာသည်။ နာမသယ၊ နာမ်ဏိ၊ နမနလက္ခဏံ၊ အာရုံသို့ ညွှတ်ခြင်းလက္ခ
 ဏာသည်။ ရူပသယ၊ ရုပ်ဏိ၊ ရူပနလက္ခဏံ၊ အချင်းအပူစသော ဝိရောဓိပစ္စည်း
 တို့ကြောင့်ဘော်ပြန်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ သဠာယတနသယ၊ သဠာယတနဏိ၊
 အာယတနလက္ခဏံ၊ တည်ရာဟူသောလက္ခဏာသည်။ ဖဿသယ၊ ဖဿဏိ၊
 ဖူသနလက္ခဏံ၊ အာရုံဏိသဘောကိုတွေ့ခြင်းလက္ခဏာသည်။ ဝေဒနာယ၊ ဝေ
 ဒနာဏိ၊ ဝေဒိတလက္ခဏံ၊ ခံစားခြင်းလက္ခဏာသည်။ တဏှာယ၊ တဏှာဏိ၊
 ဟေတုလက္ခဏံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အကြောင်းဟူသောလက္ခဏာသည်။ ဥပါဒါ
 နသယ၊ ဥပါဒါနိဏိ၊ ဂဟဏလက္ခဏံ၊ ပြင်းစွာစွဲလမ်းခြင်း လက္ခဏာသည်။
 သဝသယ၊ ကမ္မသဝဏ္ဏိ၊ အာယုဟနလက္ခဏံ၊ အားထုတ်ခြင်းလက္ခဏာသည်
 ဇာတိယော၊ ဇာတိဏိ၊ နိဗ္ဗုတ္တိလက္ခဏံ၊ ဂွေးဦးစွာဖြစ်ခြင်း လက္ခဏာသည်။
 ဇရာယ၊ ဇရာဏိ၊ ဇီရဏလက္ခဏံ၊ ရင့်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ မရဏသယ၊ မရ
 ဏဏိ၊ ဝုဘိလက္ခဏံ၊ စွေ့ပြန်ဘဝမှပြောင်းရွှေ့ခြင်းလက္ခဏာသည်။ ဓာတုနံ။
 ဓာတ်တို့ဏိ။ သုညာဏလက္ခဏံ၊ ဝုတ္တိလံ သတ္တဝါစသည်တို့မှ ဆိတ်ခြင်း
 လက္ခဏာသည်။ အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့ဏိ။ အာယတနလက္ခဏံ၊ တည်
 ရာလက္ခဏာသည်။ သတိပဋ္ဌာနာနံ၊ သတိပဋ္ဌာနတို့ဏိ။ ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏံ၊
 ထင်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ သမ္ပပ္ပဓာနာနံ၊ သမ္ပပ္ပဓာနတို့ဏိ။ ပဒဟနလက္ခဏံ၊
 အားထုတ်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ ဣဒ္ဓိပါဒါနံ။ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ဏိ။ ဣန္ဒြနလက္ခဏံ၊
 ပြည့်စုံခြင်းလက္ခဏာသည်။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ ဣန္ဒြိယတို့ဏိ။ အဓိပတိလက္ခဏံ၊ အစိုး
 ရခြင်းလက္ခဏာသည်။ ဗထာနံ။ ဗိုလ်တို့ဏိ။ အကပ္ပိယလက္ခဏံ၊ မထုန်ထုပ်
 ခြင်းလက္ခဏာသည်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနံ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ဏိ။ နိယျာနလက္ခဏံ၊ ဝဋ်မှ
 ထွက်မြောက်ကြောင်းလက္ခဏာသည်။ မဂ္ဂသယ၊ မဂ်ဏိ။ ဟေတုလက္ခဏံ၊
 နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းလက္ခဏာသည်။ သစ္စာနံ။ သစ္စာတို့ဏိ။ တထလက္ခ
 ဏံ၊ မဘောက်ပြန်သောအဖြစ်ဟူသောလက္ခဏာသည်။ သမထသယ၊ သမထ
 ဏိ၊ အဝိက္ခေပလက္ခဏံ၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿ
 နာပညာဏိ။ အနုပဿနာလက္ခဏံ၊ အာနိတလဲလဲရှုခြင်းလက္ခဏာသည်။

သမထဝိပဿနာနံ။ သမထဝိပဿနာတို့၏။ ကောရသလက္ခဏံ။ တူသော
 ကိစ္စရှိသောလက္ခဏာသည်။ ယုဂနန္ဒာနံ။ အစုံဖွဲ့အပ်ကုန်သော ဝိပဿနာ
 တရားတို့၏။ အနုတိဝတ္ထနလက္ခဏံ။ တပါးသည်တပါးကိုမလွန်မူ၍ဖြစ်ခြင်း
 လက္ခဏာသည်။ သီလဝိသုဒ္ဓိယာ။ သီလဝိသုဒ္ဓိ၏။ သံဝေဒနလက္ခဏံ။ စောင့်
 ရှောက်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ ဝိတ္တဝိသုဒ္ဓိယာ။ ဝိတ္တဝိသုဒ္ဓိ၏။ အဝိက္ခေပလက္ခ
 ဇာနံ။ မပျံ့လွင့်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ ဒိဋ္ဌိယာ။ ဒိဋ္ဌိ၏။ ဒဿနလက္ခဏံ။ မြင်ခြင်း
 လက္ခဏာသည်။ ခယောဉာဏဿ။ ခယောဉာဏ်၏။ သမုဇ္ဈေဒလက္ခဏံ။ ကိလေ
 သကိုအကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်းလက္ခဏာသည်။ အနုပ္ပာဒေဉာဏဿ။ ဖိုလ်ဉာဏ်
 ၏။ ပဿဒ္ဓိလက္ခဏံ။ ကိလေသာတို့မှငြိမ်းခြင်းလက္ခဏာသည်။ ဆန္ဒဿ။
 ကတ္တု၊ ကမျတာဆန္ဒ၏။ မူလလက္ခဏံ။ တည်ရာ၏။ အဖြစ်ဟူသောလက္ခဏာ
 သည်။ မနသိကာရဿ။ မနသိကာရ၏။ သမုဇ္ဈာန လက္ခဏံ။ သမ္ပယုတ်
 တရား၏ဖြစ်ကြောင်းလက္ခဏာသည်။ ဗသဿ။ ဗသ၏။ သမောဓာနလက္ခ
 ဇာနံ။ အာရုံစသည်တို့၏ပေါင်းစုံစည်းဝေးသောအားဖြင့်ယူအပ်သောအခြင်း
 အရာဟူသောလက္ခဏာသည်။ ဝေဒနာယ။ ဝေဒနာ၏။ သမောသရဏလက္ခ
 ဇာနံ။ သမ္ပယုတ်တရားတို့၏ စုဝေးရာဟူသောလက္ခဏာသည်။ သမောဓိဿ။
 သမာဓိ၏။ ပရေလက္ခဏံ။ အမှူးရှိခြင်းလက္ခဏာသည်။ သတိပဿ။ သတိ၏။
 အဝိပတေယျ လက္ခဏံ။ အစိုးရခြင်းလက္ခဏာသည်။ မညာယ။ မညာ၏။
 တတုတ္တရိ လက္ခဏံ။ သမ္ပယုတ် တရားထက်လွန်ခြင်း လက္ခဏာသည်။
 ဝိမုတ္တိယာ။ ဖိုလ်၏။ သာရလက္ခဏံ။ မြတ်သည်၏။ အဖြစ်ဟူသောလက္ခဏာ
 သည်။ အမတောဂဓဿ။ အမြိုက်ဆေးဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနဿ။ နိဗ္ဗာန်၏။ ပရိ
 ယောသာနလက္ခဏံ။ ဝင်္ဂီ၏ဆုံးရာဟူသောလက္ခဏာသည်။ တထံ။ မှန်၏။
 အဝိတထံ။ မချွတ်ယွင်းစေ့၍သို့။ တထလက္ခဏံ။ ထိုသို့သောသဘာဝဓမ္မ
 တို့၏မချွတ်ယွင်းသောကိစ္စလက္ခဏာကို။ ဉာဏဂတိယာ။ ဉာဏ်တရားဟူ
 သောအလားဖြင့်။ အာဂတော။ ရောက်တော်မူ၏။ အဝိရဇ္ဇိတွာ။ မချွတ်ယွင်း
 မူ၍။ ပဗ္ဗောအနုပဗ္ဗော။ ရောက်တော်မူပြီ။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တထာ
 ဂတော။ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ဇေံ။ ဤသို့။ တထလက္ခဏံ။ မှန်သော
 လက္ခဏာသို့။ အာဂတော။ ရောက်တော်မူပြီ။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တထာ
 ဂတော။ တထာဂတမည်တော်မူ၏။

ကထံ။ အဘယ်သို့လျှင်။ တထဓမ္မေ။ မတောက်မပြန်မှန်သောတရားတို့
 ကို။ ယာထာဂတော။ မတောက်မပြန် မှန်သောအားဖြင့် အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ။
 သိတော်မူတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တထာဂတော။ တထာဂတ

မည်တော်မူသည်ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ တထာဂဗ္ဗောနာမ၊ မဘောကံမပြန်
သောတရားတို့မည်သည်ကား၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသတ္တဝါ
အရိယ သတ္တဝါတည်း။ ယထာဟ၊ ဘုရား အဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူ
သနည်းဟူမူကား၊ စတ္တာရိမာနိတိက္ခဝေတထာနိအဝိတထာနိအနုညထာနိ၊
ကတမာနိစတ္တာရိ ဣဒံဒုက္ခန္တိတိက္ခဝေတထာမေတံအဝိတထာမေတံအနုည
ထမေတန္တိ၊ စတ္တာရိမာနိတိက္ခဝေတထာနိအဝိတထာနိအနုညထာနိ၊ ကတ
မာနိစတ္တာရိ၊ ဣဒံဒုက္ခန္တိတိက္ခဝေတထာမေတံအဝိတထာမေတံအနုညထာမေ
တံဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ဣတိအာဒိ၊
ဤသို့အစရှိသော၊ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ဝိတ္ထာရကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာနိ၊ မှန်ကုန်သော၊ အဝိတထာနိ၊ မချွတ်မယွင်းကုန်
သော၊ အနုညထာနိ၊ မှန်သည်မှတပါးသော အပြားအားဖြင့်မဖြစ်ကုန်သော၊
သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဣမာနိစတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ စတ္တာရိ၊ လေး
ပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း ဟူမူကား၊ တိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြွပ်
စကားကို၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီး၊
တေဝစနံ၊ ထိုဒုက္ခဟူ၍ဟောတော်မူအပ်သောစကားသည်။ ယထံ၊ မှန်၏။
တေဝစနံ၊ ထိုဒုက္ခဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်သောစကားသည်။ အဝိတထံ၊
မချွတ်ယွင်း၊ တေဝစနံ၊ ထိုဒုက္ခဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်သော စကားသည်၊
အနုညထံ၊ ဘောကံပြန်ခြင်းမရှိ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တာနိစ၊ ထို
လေးပါးသော သတ္တဝါတို့ကိုလည်း၊ အတိသမ္ပုဇ္ဈော၊ သိတော်မူပြီး၊ ထေဝာနံ၊
မဘောကံမပြန်မှန်သော သတ္တတရားကို၊ ထေဝာအတိသမ္ပုဇ္ဈော၊ ထိုသို့
သိတော်မူပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တထာ
ဂတောတိ၊ တထာဂတောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏။ ဧတ္ထံ၊ ဤ
စတုတ္ထဝိကင်္ခန္တိ၊ ဂတသဇ္ဈေး၊ ဂတသဒ္ဓါသည်၊ အတိသမ္ပုဇ္ဈော၊ သိခြင်း
အနက်ရှိ၏။ အဝိစအပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ဝါသည်၊
ဝုတ္တတေ၊ မိန့်ဦးအုံးဇရာမရဏဿ၊ ဇရာမရဏ၏။ ဇောပစ္စယသမ္ဘူ၊ တသ
သရဒါဂတဧတ္ထော၊ ဇောဟူသောအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်၍ မိမိအကြောင်း
အားလျော်စွာ အထက်ထက်၌ ယာခြင်းသဘောသည်။ တထော၊ မှန်၏။
အဝိတထော၊ မချွတ်ယွင်း၊ အနုညတော၊ တပါးသောအပြားအားဖြင့်မဖြစ်၊
(ပ)၊ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယသမ္ဘူ၊ တသရဒါဂတဧတ္ထော
အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်၍ မိမိအကြောင်းအားလျော်စွာ

အထက်ထက်၌ ယာခြင်းအတန်တလဲလဲဖြစ်ခြင်းသဘောသည်။ တထော၊
 မှန်၏။ အဝိတထော၊ မချွတ်ယွင်း။ အနညထော၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်
 မဖြစ်၊ တထော၊ ထိုအထူး၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏၊ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတရားတို့
 ၏၊ ပစ္စယဇ္ဈော၊ အကြောင်းဖြစ်သောသဘောသည်။ တထော၊ မှန်၏။ အဝိတ
 ထော၊ မချွတ်ယွင်း။ အနညထော၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်မဖြစ်၊ သင်္ခါရာ
 နံ၊ သင်္ခါရတရားတို့၏။ ဝိညာဏသ၊ ဝိညာဉ်အား။ ပစ္စယဇ္ဈော၊ အကြောင်း
 ဖြစ်သောသဘောသည်။ (ပ)။ ဇာတိယာ၊ ဇာတိ၏။ ဇရာမဇကသ၊ ဇရာမဇ
 ကအား။ ပစ္စယဇ္ဈော၊ အကြောင်းဖြစ်သောသဘောသည်။ တထော၊ မှန်၏။
 အဝိတထော၊ မချွတ်ယွင်း။ အနညထော၊ တပါးသော အပြားအားဖြင့်မဖြစ်၊
 တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအထုံးစုံသောအနက်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အသိ
 သမ္ပုဇ္ဈေါ၊ သိတော်မူပြီး၊ တထာနံ၊ မှန်ကုန်သောတရားတို့၏။ တသ္မာအဘိ
 သမ္ပုဇ္ဈာဝိ၊ ထိုသို့ထိုးထွင်း၍သိတော်မူပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊
 တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ တထာဂတောဝိ၊ တထာဂတတေးဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တထဓမ္မေ၊ မှန်ကုန်သော တရားတို့ကို၊ ယထာဂ
 တော၊ မသောကမပြန်မှန်သောအားဖြင့်၊ အဘိသမ္ပုဇ္ဈေါ၊ သိတော်မူ၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။

၂၁

ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တထဒသိတာယ၊ မသောကမပြန်မြင်တော်
 မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်တော်မူ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဒေဝကော၊
 နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော၊ သဗြဟ္မကော၊ ရူပါဝစရဗြဟ္မာပြည်နှင့်တကွ
 သော၊ ထောကော၊ ဩကာသလောက၌၊ သဒေဝမနုဿာယ၊ သရတိနတ်
 တည်းဟူသောလူမင်း၊ ကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော၊ ပဇာယ၊ အပြားအား
 ဖြင့်ဖြစ်သောသတ္တထောက၌၊ အပရိမာတာသု၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော
 လောကဓာတုသု၊ စကြာဝဠာတို့၌၊ အပရိမာတာနံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်
 သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ စက္ခု၊ နှုတ်၊ စက္ခု၊ နှုတ်၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်း
 သို့၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ရောက်သော၊ ယံရူပါရမ္မဏံနာမ၊ အကြင်ရူပါရုံမည်သည်၊
 အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တံရူပါရမ္မဏံ၊ ထိုရူပါရုံကို၊ သဗ္ဗာကာရတော၊ ခပ်သိမ်းသောအ
 ခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤ
 သို့၊ ဇာနတာ၊ သိတော်မူသော၊ ပဿတာစ၊ မြင်တော်မူသည်လည်းဖြစ်သော
 တေနာဂတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဋ္ဌာနိဋ္ဌာဒိဝသေနဝါ၊ ဣဋ္ဌာရုံ
 အနိဋ္ဌာရုံအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌသုတမုတဝိညာ

တေသု၊ ဗိညာတရတ ဝိညာတ ဝုဒ္ဓိတိတွင်၊ လတ္တမာနာကပဒဝသေနဝါ၊
 ရအပ်သောဝုဒ္ဓိ၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကတမန္တရုပ်ရူပါယတနံ၊
 ယံရုပ်စတုန္တမဟာတူတာနံ ဥပါဒါယဝဏ္ဏနိဘာသနိဒဿနံ သပ္ပဋိဗသံနိလံ
 ဝိတကန္တိအာဒိနာ၊ ကတမန္တရုပ်ရူပါယတနံ၊ ယံရုပ်စတုန္တ မဟာတူတာနံ
 ဥပါဒါယဝဏ္ဏနိဘာ သနိဒဿနံ သပ္ပဋိဗသံနိလံဝိတကံ ဤသို့အစရှိသော၊
 နယောနနည်းဖြင့်၊ အနေကေဟိ၊ ဖျားစွာကုန်သော၊ နာမေဟိ၊ အမည်တို့ဖြင့်၊
 တေရသဟိ၊ တဆဲ့သုံးပါးကုန်သော၊ ဝါရေဟိ၊ ဝါရတို့ဖြင့်၊ ဧဒပညာသာယာ
 ငါးဆဲ့နှစ်ပါးသော၊ နယေဟိ၊ နည်းတို့ဖြင့်၊ ဝိတဇ္ဇနမာနံ၊ ခွဲဝေအပ်သော၊ တံ
 ရူပါရမ္မဏံ၊ ထိုရူပါရုံသည်၊ တထမေဝ၊ မှန်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဝိတတာ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိသောတာဒွါရာဒိသု၊ သောတဒွါရ
 အစရှိသည်တို့၌၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆန္တသု၊ ရောက်ကုန်သော၊
 သဒ္ဓါဒိသု၊ သဒ္ဓါရုံအစရှိသည်တို့၌၊ သေနယော၊ ဤရူပါရုံ၌ ဆိုအပ်ပြီးသော
 နည်းကို၊ ဒဏ္ဍဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ စသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ယံဘိက္ခဝေသဒေဝကဿလောကဿ၊ (ပ)။ သဒေဝမနုဿာယဗိဇ္ဇံ
 သုတံရတံဝိညာတံပတ္တံပရိယေသိတံအနုဝိစရိတံမနုဿ၊ တမဟံဇာနာမိ၊
 ကမဟံအဘိညာသိ၊ တံတထာဂတဿညာတံတထာဂတဿာဝိဒိတံတထာ
 ဂတဿဥပဋ္ဌာသိတိ၊ ယံဘိက္ခဝေသဒေဝကဿလောကဿ၊ (ပ)။ သဒေဝ
 မနုဿာယဗိဇ္ဇံသုတံရတံဝိညာတံ ပတ္တံပရိယေသိ တံအနုဝိစရိတံမနုဿ၊
 တမဟံဇာနာမိ၊ တမဟံ အဘိညာသိ၊ တံတထာဂတဿ ညာတံတထာ
 ဂတဿာဝိဒိတံတထာဂတဿဥပဋ္ဌာသိ၊ ဟူသော၊ ဧတံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊
 ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒေဝကဿ၊ ကာမာဝစရ
 နုတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော၊ သမာရကဿ၊ ဝသုဝဏ္ဏိနုတ်ပြည်နှင့်
 တကွသော၊ သဗြဟ္မကဿ၊ ရူပါဝစရဗြဟ္မာပြည်နှင့် တကွသော၊ သော
 ကဿ၊ ဩကာသလောကသည်၊ သဒေဝမနုဿာယ၊ သရတိနုတ်တည်း
 ဟူသောမင်းကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော၊ ပဇာယ၊ အပြားအားဖြင့်ကြွင်း
 သောသတ္တလောကသည်၊ ယံအာရမ္မဏံ၊ အကြင်အာရုံကို၊ ဗိဇ္ဇံ၊ မြင်အပ်၏၊
 သုတံ၊ ကြားအပ်၏၊ ရတံ၊ သုံးပါးသော ဝိညာဉ်ဖြင့်တွေ့အပ်၏၊ ဝိညာတံ၊
 မနောဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်၏၊ ပတ္တံ၊ ရောက်အပ်၏၊ ပရိယေသိတံ၊ အတန်တ
 လဲလဲရှာအပ်၏၊ မနုဿာ၊ မနောဒွါရဖြင့်၊ အနုဝိစရိတံ၊ အတန်ထလဲလဲဆင်
 ခြင်အပ်၏၊ တံအာရမ္မဏံ၊ ထိုအာရုံကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဇာနာမိ၊ သိ
 တော်မူ၏၊ တံအာရမ္မဏံ၊ ထိုအာရုံကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ အဘိညာသိ၊

ထူးသောညာဏ်ဖြင့် သိတော်မူ၏။ တံအာရမ္မဏံ၊ ထိုအာရုံကို၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထိအပ်၏။ တံအာရမ္မဏံ၊ ထိုအာရုံကို၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်ပြီ။ တံအာရမ္မဏံ၊ ထိုအာရုံသည်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏။ ဧံ၊ ဤသို့။ တထဒသိတာယ၊ မတောက်မပြန်မြင်တော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့် တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတထဒသိတာယ တထာဂတောဟူသောပါဌ၌၊ တထဒသိတော၊ မတောက်မပြန်မြင်သော၊ အတ္ထေ၊ အနက်၌၊ တထာဂတောတိပဒသမ္ဘဝေါ၊ တထာဂတောဟူသောဝုဒ်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ တထဝါဒီတာယ၊ မတောက်မပြန်မှန်သော စကားကိုဆိုလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ယံရတ္ထိံ၊ အကြင်ညဉ့်၌၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိမဏ္ဍော၊ ဗောဓိပင်၌၊ အပရာဇိတပလ္လဂေ၊ အရာဇိတပလ္လင်၌၊ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေတော်မူလျက်၊ တိဏ္ဍိမာရာနံ၊ ဒေဝဗုတ္တမာဂ်ကိလောသမာဂ်အဘိသင်္ခါရမာဂ် တည်းဟူသော သုံးပါးသော မာဂ်တို့၏၊ မတ္တကံ၊ ဥက္ခောင်းကို၊ မန္တိတွာ၊ ခွဲ၍၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ သမ္မာသမ္မောမိံ၊ သမ္မညတညာဏ်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သိတော်မူပြီ၊ ယဉ္ဇရတ္ထိံ၊ အကြင်ညဉ့်လည်း၊ ယမကာသာယာနံ၊ အလုံးစုံသောအင်ကြင်းမင်ပျိုတို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြား၌၊ အနုပါဒိသေသာယာ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရစ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနသာတုယာ၊ နိဗ္ဗာနသာတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏။ ဣန္ဒြေရေ၊ ဤအတွင်း၌၊ ပဉ္စစက္ကာထိသဝဿပရိမာဏကာလေ၊ လေးဆယ်ငါးနှစ်အတွင်းအရှည်ရှိသောကာလ၌၊ ပဌမဗောဓိယာဝိ၊ ပဌမဗောဓိ၌လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမဗောဓိယာဝိ၊ မဇ္ဈိမဗောဓိ၌လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမဗောဓိယာဝိ၊ ပစ္ဆိမဗောဓိ၌လည်းကောင်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယံသုတ္တံဝါ၊ အကြင်သုတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယံဂေယျံဝါ၊ အကြင်ဂေယျကိုလည်းကောင်း၊ (ခ) ယံဂေဒလ္လံဝါ၊ အကြင်ဂေဒလ္လကိုလည်းကောင်း၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော စကားတော်သည်၊ အတ္ထတောစ၊ အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗျုပ္ပနတောစ၊ သဒ္ဓါအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုပဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိ၊ အနုနံ၊ မယုတ်၊ အနိကံ၊ မလွန်၊ သဗ္ဗကာရပရိပုဏ္ဏံ၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ ရာဂမဒနိဗ္ဗန္ဓနံ၊ ရာဂဖြင့်ရစ်ခြင်းကို ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ ဒေါသမောဟမဒနိဗ္ဗန္ဓနံ၊ ဒေါသမောဟဖြင့်ရစ်ခြင်းကို ဖျက်ဆီး

တံတံ၏။ ထုတ္ထု။ ထိုဟောတော်မူအပ်သော သုတ္တဂေယျစသော တရား၌။
ဝါလဂ္ဂမတ္တဗ္ဗိသားမြီးပျားမျှလည်း။ မက္ခလိကံ။ ချွတ်ယွင်းခြင်းသည်။ နတ္ထိ။
မရှိ၊ တံသဗ္ဗံ။ ထိုအလုံးစုံသောတရားတော်သည်။ ဧကမုန္ဒိကာယ။ တခုတည်း
သောတံဆိပ်ဖြင့်။ သဗ္ဗိတံဝိယစ၊ စက်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကေနာဠု
ယာ။ တခုသောကွန်းစားဖြင့်။ မိတံဝိယစ၊ ချင်ဘိသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
ကောဏုလဒယ။ တခုတည်းသောချိန်ဖြင့်၊ ထုလိတံဝိယစ၊ ချိန်ဘိသကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ ထထမေဝ၊ မှန်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိတတံ၊
မချွတ်ယွင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကေန၊ ထိုကြောင့်။ ယဉ္ဇရန္တရတ္ထိံ တထာ
ဂတော အနုတ္တရံ သမ္ဘာသမ္ဗောဓိံ အဘိသမ္ဗုဏ္ဍိတံ၊ ယဉ္ဇရတ္ထိံ အနုပါဒီသောသ
ယနိဗ္ဗာနရာတုယာ ပရိနိဗ္ဗာယဟိ။ ယံတေသ္မိံ အန္တရေတာသတိ၊ လပတိ၊
နိစ္ဆိသတိ၊ သဗ္ဗိတံတထေဝ ဟောတိ၊ နောအညထာ။ တသ္မာယထာဂတောတိ
ဂုစ္စတိတိ၊ ယဉ္ဇရန္တရတ္ထိံ တထာဂတော အနုတ္တရံ သမ္ဘာသမ္ဗောဓိံ အဘိသမ္ဗုဏ္ဍိ
တံ၊ ယဉ္ဇရတ္ထိံ အနုပါဒီသောသယနိဗ္ဗာနရာတုယာ ပရိနိဗ္ဗာယဟိ။ ယံတေသ္မိံ
အန္တရေတာသတိ၊ လပတိ၊ နိစ္ဆိသတိ၊ သဗ္ဗိတံတထေဝ ဟောတိ၊ နောအညထာ
တသ္မာယထာဂတောတိ ဂုစ္စတိတိ၊ ဟဂေါ၊ ဖြတ်စွာတရားသည်။ အာဟ။
ဟောတော်မူပြီ။ ရန္တရန္တရတ္ထိံ၊ အကြင်ညဉ့်၌လည်း။ တထာဂတော၊
ဖြတ်စွာတရားသည်။ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိသော၊ သမ္ဘာသမ္ဗောဓိံ၊ သစ္စာလေး
ပါးတရားကို၊ အဘိသမ္ဗုဏ္ဍိတံ၊ ထိုးတွင်း၍ဘိတော်မူ၏။ ယဉ္ဇရတ္ထိံ၊ အကြင်
ညဉ့်၌ အနုပါဒီသောသယ၊ ဝိပါကံ ကပ္ပဇရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနရာတု
ယာ၊ နိဗ္ဗာနရာတုဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယဟိ၊ ပရိနိဗ္ဗာနပြု၏။ တေသ္မိံ အန္တရေ၊ ထိုအ
တွင်း၌၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်သုတ္တဂေယျအစရှိသောစကားတော်ကို၊ တေသတိ၊
ဆိုတော်မူ၏။ လပတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ နိစ္ဆိသတိ၊ ညွှန်းတော်မူ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထို
အလုံးစုံသောစကားတော်သည်။ ထထမေဝ၊ မှန်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အညထာ။ မှန်သည်မှတစ်ပါး မမှန်သောအပြားအားဖြင့်၊ နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဟဂေါ၊ ဖြတ်စွာတရားကို။ တထာဂတောတိ၊
တထာဂတောဟူ၍။ ဗုဒ္ဓတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤတထဝါဒီကော၊
ယတထာဂတောဟူသောဝိကပ်၌။ ဂတသဒ္ဓေါ၊ ဂတသဒ္ဓါသည်။ ဂဒတ္ထော၊
ဆိုခြင်းအနက်ရှိ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တထဝါဒီတယ၊ မှန်သောစကားကိုဆိုခြင်း
ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ အဝိစအပရော၊ တပါး
သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုစ္စတေ၊ မိန့်အပ်၏။ အာဂဗနံ၊ ဆိုခြင်း
အာဂဗေါ၊ ဆိုခြင်း၊ ဝစနံ၊ ဆိုခြင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်

တည်း။ အဿာဂဂတော။ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ တထောအဝိပရိတော။ မဘောက်မပြုံးမှန်သော။ အာဂဒေါ။ စကားသည်။ အတ္ထိဂါ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဒကာရဿ။ ဒအက္ခရာ၏။ တကာရံ။ တအက္ခရာကို။ ကတွာ။ ပြစ်။ တထာဂတော။ တထာဂတမည်၏။ ဣတိဇေ။ ဤသို့။ တေသ္မိ။ အတ္ထေ။ ဤဗဟုဗ္ဗိဟိ။ သမာသ်အနက်၌။ ပဒသိဗ္ဗိ။ ပုဒ်ပြီးခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။

ကထံ။ အဘယ်သို့လျှင်။ တထာကာရိတာယပိ။ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်ပြုတော်မူလေ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တထာဂတော။ တထာဂတမည်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်သနည်း။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ။ ရှေ့ဦးအုံး။ တဂတထော။ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝါစာယ။ စကားတော်အား။ ကာယော။ ကိုယ်တော်သည်။ အနုထောမေတိ။ လျော်၏။ ကာယသဝိ။ ကိုယ်တော်အားလည်း။ ဝါစာ။ ကောင်းလော်သည်။ အနုလောမေတိ။ လျော်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ယထာ။ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝါဒိ။ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တထာ။ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကာရိ။ ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ယထာ။ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကာရိ။ ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တထာ။ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝါဒိစ။ ဆိုလေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဇေတူတာယ။ ဤသို့ဖြစ်တော်မူသော။ အဿာဂဂတောစ။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏လည်း။ ယထာ။ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝါစာ။ စကားတော်သည်။ ဂတာပဝတ္ထော။ ဖြစ်၏။ တထာ။ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကာယောဝိ။ ကိုယ်တော်သည်လည်း။ ဂတောပဝတ္ထော။ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်လည်း။ ယထာစ။ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ ကာယော။ ကိုယ်တော်သည်။ ဂတောပဝတ္ထော။ ဖြစ်၏။ ဝါစာဝိ။ စကားတော်သည်လည်း။ တထာ။ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဂတာပဝတ္ထော။ ဖြစ်၏။ ဣတိ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တထာဂတော။ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ တေန။ ထိုကြောင့်။ ယထာဝါဒိ။ ဘိက္ခဝေတထာဂတောတထာကာရိ။ ယထာကာရိတထာဝါဒိ။ ဣတိယထာဝါဒိ။ တထာကာရိ။ ယထာကာရိတထာဝါဒိ။ တသ္မာတထာဂတောတိဝုပ္ပတိဟူ၍။ အာဟာ။ ဟောတော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ တထာဂတော။ ငါဘုရားသည်။ ယထာ။ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝါဒိ။ ဆိုလေ့ရှိတော်မူ၏။ တထာ။ ထိုသို့သောအခြင်းအရာ

အားဖြင့်၊ ကာရီ ပြုလေ့ရှိတော်မူ၏။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ ကာရီ ပြုလေ့ရှိတော်မူ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်း အရာအား
 ဖြင့်၊ ဝါဒီ၊ ဆိုလေ့ရှိတော်မူ၏။ ဣဘိဤသို့၊ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်း
 အရာအားဖြင့်၊ ဝါဒီ၊ ဆိုလေ့ရှိတော်မူ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ ကာရီ ပြုလေ့ရှိတော်မူ၏။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာ
 အားဖြင့်၊ ကာရီ ပြုလေ့ရှိတော်မူ၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအား
 ဖြင့်၊ ဝါဒီ၊ ဆိုလေ့ရှိတော်မူ၏။ တသွားထိုကြောင့်၊ တထာဂတောတိ၊ တထာ
 ဂတဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣဘိဇေ၊ ဤသို့၊ တထာကာရီတယ၊ ထိုသို့
 သောအခြင်းအရာအားဖြင့်ပြုတော်မူလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တထာ
 ဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ။

ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အဘိဘဝနဋ္ဌေန၊ နှိုပ်စက်၍ဖြစ်ခြင်းဟူသော
 အနက်သဘောကြောင့်၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်သနည်း။ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဘဝဂ္ဂိ၊ နေဝသညာနာသညာ ယတနတုံကို၊
 ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ အဝီစိပရိယန္တံ၊ အဝီစိအဆုံးရှိသည်ကို၊ ကထွာ၊ ပြု၍၊
 တိရိယံ၊ ဖိလော၊ အပရိမာဏာသု၊ အတိုင်းအရှည်မရှိကုန်သော၊ လောကဓာတု
 သု စကြာဝဠာတို့၌၊ သဗ္ဗသက္ကေ၊ ခပ်သိမ်းသောသက္ကဝါတို့ကို၊ သီလေနာရိ၊
 သီသဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမာဓိနာရိ၊ သမာဓိဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပညာယ
 ရိ၊ ပညာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိမုတ္တိယာရိ၊ အရဟတ္တဖိုလ် သမာပတ်ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဝိမုတ္တိညာဏဒဿနေနာရိ၊ ပစ္စဝက္ခနာညာဏ်အဖြစ်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ အဘိဘဝတံ၊ နှိုပ်စက်၍ဖြစ်တော်မူ၏။ ဧတဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 အား၊ တုလောဝါ၊ တူသောသူသည်လည်းကောင်း၊ ဗမာဏောဝါ၊ နှိုပ်ဟူ၍
 ဘက်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ နအတ္ထိ မရှိ၊ သောတဂဝါ၊ ထို
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတုလော၊ အတုရှိတော်မူ၊ အပ္ပမေယျော၊ နှိုင်းယှဉ်
 ဘက်ရှိတော်မူ၊ အနုတ္တရော၊ သက္ကဝါတို့ထက်မြတ်တော်မူ၏။ ရ၊ ဇရာဇေ
 မင်းတို့ထက်မြတ်သောမင်းဖြစ်တော်မူ၏။ ဒေဝဒေဝေါ၊ နတ်တို့ထက်မြတ်
 သောနတ်ဖြစ်တော်မူ၏။ သက္ကာနံ၊ သိကြားတို့ထက်၊ အတိသက္ကော၊ မြတ်
 သောသိကြားဖြစ်တော်မူ၏။ ဗြဟ္မာနံ၊ ဗြဟ္မာတို့ထက်၊ အဘိဗြဟ္မာ၊ လွန်မြတ်
 သောဗြဟ္မာဖြစ်တော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သဒေဝကေတိက္ခဝေလော
 ကေ (ပ)၊ သဒေဝမနုဿာယတထာဂတောအဘိဘူအနဘိဘူတောအည
 ဒတ္ထုဒသောဝသဝတ္တိ၊ တသွာတထာဂတောတိ ဂစ္ဆတိတိ၊ သဒေဝကေ
 တိက္ခဝေလောကေ၊ (ပ)၊ သဒေဝမနုဿာယတထာဂတောအဘိဘူအနဘိ

တုတောအညဒတ္တ၊ ဒေသဝသဝတ္ထိ၊ တသ္မာတထာဂတောတိဂုဏ္ဍတိဟူ၍၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောထော်မူပြီး၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
သဒေဝကော၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့် တကွသော၊ (ပ) လောကေ၊ ဩ ကသ
ထောကဋ္ဌ၊ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္ဗုတိနတ်တည်းဟူသော မင်းကြွင်းသော
လူနှင့်တကွသော၊ ပဇာယ၊ သတ္တလောကဋ္ဌ၊ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်၊
အဘိဘူ၊ အစိုးရတော်မူ၏၊ အနဘိဘူတော၊ သူတပါးတို့သည်မမှီဝဲစက်ရှင်
အညဒတ္တ၊ စင်စစ်၊ ဒေသ၊ အလုံးစုံသောတရားတို့ကိုမြင်တော်မူ၏၊ ဝသ
ဝတ္ထိ၊ ကိုယ်တော်၏ အလိုတော်သို့ လိုက်စေနိုင်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
တထာဂတောတိ၊ တထာဂတဟူ၍၊ ဂုဏ္ဍတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟေ၊ ထိုအဘိဝနဇဉ္ဇ
နတထာဂတောဟူသောပုဒ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဒသိဋ္ဌိ၊ တထာဂတောဟူသော
ပုဒ်၏ပြီးခြင်းကို၊ ဝေဒိယဗျော၊ သိအပ်၏၊ ယောသဘာဝေါ၊ အကြင်တရား
သဘောသည်၊ အဂဒေါဝိယ၊ အစိတ်ကို ငြိမ်းစေတတ်သော ဆေးကဲ့သို့၊
ပဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောသဘာဝေါ၊ ထိုတရား
သဘောသည်၊ အဂဒေါ၊ အဂဒမည်၏၊ ဇေသေသောအဂဒေါ၊ ဤအဂဒသည်၊
ကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ ဒေသနာဝိလာသမယောစေဝ၊ ဒေသနာတော်၏
စွယ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပုညသယောစ၊ ဘုန်းတော်၏ ပြန့်ပြော
ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဂဒေါ၊ အဂဒမည်၏၊ တေန၊ ထိုဒေသနာတော်၏
စွယ်ခြင်းဘုန်းတော်၏ပြန့်ပြောခြင်းဖြင့်၊ ဇေသေသောဘဂဝါ ဝိမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုတော်ရှိသော၊ ဘိသက္ကော၊
ဆေးသမားသည်၊ ဒိဗ္ဗာဂဒေန၊ နတ်၏ဆေးဖြင့်၊ သဗ္ဗေ၊ မြွေတို့ကို၊ အဘိဘဂ
ဝိဝိယ၊ ရှိပ်နှင်းသကဲ့သို့၊ သဗ္ဗပရဝါဒီနောစ၊ အလုံ စုံသောတမ်းသောမိစ္ဆာ
အယူရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွ
သော၊ လောကဋ္ဌ၊ သတ္တလောကကိုလည်းကောင်း၊ အဘိဘဂဝတိ၊ ရှိပ်နှင်း၍
ဖြစ်တော်မူ၏ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗလောကာဘိဘဂနေ၊ အလုံ စုံသောသတ္တ
လောကကိုရှိပ်နှင်း၍ဖြစ်တော်မူခြင်း၌၊ တထောအဝိပရိတော၊ မဘောဂံ
မပြန်သော၊ ဒေသနာဝိ လာသမယော စေဝ၊ ဒေသနာ တော်၏ စွယ်
သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပုညသယောစ၊ ဘုန်းတော်၏ ပြန့်ပြောသည်လည်း
ဖြစ်သော၊ အဂဒေါ၊ ဆေးသည်၊ အသေ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
အား၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ဒကာရဿ၊ ဒအက္ခရာ၏၊ တကာရံ၊ တအက္ခရာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
တထာဂတောတိ၊ တထာဂတမည်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိယဗျော၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊

ဤသို့အဘိသကနဋ္ဌေန၊ နှိပ်စက်၍ ဖြစ်ခြင်းဟူသော အနက်သဘောကြောင့်
 တထာဂတော၊ တထာဂတမည်၏။ အဝိဝေ၊ တနည်းလည်း။ တထာယ၊
 မဘောက်မပြန်သောတိရုဏပရိညာဉ်ဖြင့်၊ ဂတော၊ သိတော်မူ၏။ တထာယ
 မဘောက်မပြန်သောပရိညာဉ်ဖြင့်၊ ဂတော၊ လွန်မြောက်တော်မူ၏။ တထာ
 ယ၊ မဘောက်မပြန်သော သန္တိကိရိယာဖြင့်၊ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏။
 ဣတိဝိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်၏။ တထံ၊
 မဘောက်မပြန်မှန်သောပရိပတ်ကို၊ ဂတော၊ ကျင့်တော်မူ၏။ ဣတိဝိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်လည်း၊ တထာဂတော၊ တထာဂတမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂတော
 တိပဒဿ၊ ဂတောဟူသောပုဒ်၏။ အဝဂတော၊ သိတော်မူ၏။ အဝိတော၊
 လွန်တော်မူ၏။ ပဠော၊ ရောက်တော်မူ၏။ ပရိပန္နော၊ ကျင့်တော်မူ၏။ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အက္ခရာ၊ အနက်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုတထာဂတောအစ
 ရှိသောစကား၌၊ သကလံ၊ အလုံးစုံသော၊ ယောကံ၊ သင်္ခါရုလောကကို။
 တထာယ၊ မဘောက်မပြန်သော၊ တိရုဏပရိညာယ၊ တိရုဏပရိညာဉ်ဖြင့်၊
 ဂတောအဝဂတော၊ သိတော်မူ၏။ ဣတိဝိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ တထာ
 ဂတော၊ တထာဂတမည်တော်မူ၏။ ယောကသရဒယံ၊ ယောက၏အကြောင်း
 ဖြစ်သောသရဒယ သစ္စာကို။ တထာယ၊ မဘောက်မပြန်သော၊ ပဟာနု
 ပရိညာယ၊ ပဟာနုပရိညာဉ်ဖြင့်၊ ဂတောအဝိတော၊ လွန်တော်မူ၏။ ဣတိဝိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ တထာဂတော၊ တထာဂတ မည်တော်မူ၏။
 ယောကနိရောဓံ၊ ယောကဟူသောဒုက္ခ၏ချုပ်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ တထာ
 ယ၊ မဘောက်မပြန်သော၊ သန္တိ ကိရိယာယ၊ ချက်မှောက် ပြုခြင်းဖြင့်၊
 ဂတောပဠော၊ ရောက်တော်မူ၏။ ဣတိဝိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊
 တထာဂတမည်တော်မူ၏။ တထံ၊ မှန်သော၊ ယောကနိရောဓဂါဝိနိပရိပဒံ၊
 ယောက၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာကို၊
 ဂတောပရိပန္နော၊ ကျင့်တော်မူ၏။ ဣတိဝိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂတော၊
 တထာဂတမည်တော်မူ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ယောကောဘိက္ခဝေတထာဂတေနအဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ယောကသ္မာတထာ
 ဂတောဝိသံပဿန္တော၊ ယောကသရဒယောဘိက္ခဝေတထာဂတေနအဘိ
 သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ယောကသရဒယောတထာဂတသမ္ပပဟိနောယောကနိရောဓော
 ဘိက္ခဝေတထာဂတေနအဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ယောကနိရောဓောတထာဂတသမ္ပ
 သန္တိကတော၊ ယောကနိရောဓဂါဝိနိပရိပဒါ ဘိက္ခဝေတထာဂတေနအဘိ
 သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ယောကနိရောဓဂါဝိနိပရိပဒါတထာဂတသမ္ပဘာဝိယော၊ ယံဘိက္ခ

၂၃

ဝေသဒေဝကဿထောကဿ၊ (၁)၊ သဗ္ဗိတံတထာဂတေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓံ၊
 တသ္မာတထာဂတောတိဂုဗ္ဗတိတိ၊ ဝေသကောဘိက္ခဝေတထာဂတေနအဘိ
 သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝေသကသ္မာတထာဂတော ဝိသံယုတ္တော၊ ဝေသကသမုဒယော
 ဘိက္ခဝေ တထာဂတေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝေသကသမုဒယော တထာ
 ဂတဿပဟိနေ၊ ဝေသကနိရောဓေဘိက္ခဝေတထာဂတေနအဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ
 ဝေသကနိရောဓေတထာဂတဿသန္တိကတော၊ ဝေသကနိရောဓဂါမိနိပဒ္ဓိ
 ပဒါဘိက္ခဝေတထာဂတေနအဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝေသကနိရောဓဂါမိနိ ပဒ္ဓိပဒါ
 တထာဂတဿဘာဝိတာ၊ ယံဘိက္ခဝေသဒေဝကဿ ဝေသကဿ၊ (၁)၊
 သဗ္ဗိတံတထာဂတေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ တသ္မာတထာဂတောတိဂုဗ္ဗတိဟူ၍၊
 ဂုဗ္ဗံ၊ ဟောဇေတံမူအပ်ပြီး ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝေသကော၊ နက္ခသစ္စာကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိထော
 မူအပ်ပြီး၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေသကသ္မာ၊ ဝေသကဌ၊ ဝိသံ
 ယုတ္တော၊ ကင်းထော်မူပြီး၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝေသကသမုဒယော၊ ဝေသကဏ္ဍိ၊ အကြောင်းဖြစ်သော သမု
 ဒယသစ္စာကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိထော မူအပ်ပြီး၊ တထာဂ
 တဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေသကသမုဒယော၊ ဝေသကဏ္ဍိ၊ အကြောင်း
 ဖြစ်သောသမုဒယသစ္စာကို၊ ပဟိနေ၊ ပယ်ထော မူအပ်ပြီး၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေသကနိရောဓေ၊ ဝေသကဏ္ဍိ
 ချုပ်ရာနိရောဓသစ္စာကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိထော မူအပ်ပြီး၊
 တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေသကနိရောဓေ၊ ဝေသကဏ္ဍိ၊ ချုပ်
 ရာနိရောဓသစ္စာကို၊ သန္တိကတော၊ မျက်မှောက်ပြုထော မူအပ်ပြီး၊ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေသကနိရောဓဂါမိနိပဒ္ဓိ
 ပဒါ၊ ဝေသကဏ္ဍိ ချုပ်ရာမဂ္ဂသစ္စာဟူသော အကျင့်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုး
 ထွင်း၍သိထော မူအပ်ပြီး၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေသက
 နိရောဓဂါမိနိပဒ္ဓိပဒါ၊ ဝေသကဏ္ဍိ၊ ချုပ်ရာမဂ္ဂသစ္စာဟူသောအကျင့်ကို၊ ဘာ
 ဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ပြီး၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွ
 သော၊ ဝေသကဿ၊ ဝေသကသည်၊ (၁)၊ ဗိဇ္ဇဝါ၊ မြင်အပ်သည်လည်းဖြစ်
 သော၊ သုတံဝါ၊ ကြားအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ရတံဝါ၊ သုံးပါးသော
 ဝိညာဉ်ဖြင့်ရောက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝိညာဉ်တံဝါ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်
 သိအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံအာရမ္မတံ၊ အကြင်အာရုံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောအာရုံကို၊ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊

အဘိသမ္ပန္နံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာ
 ဂတော၊ တထာဂတဟူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဇေဝံ၊ ဤသို့လည်း။ တဿ
 ထထာဂတပဒဿ၊ ထိုတထာဂတဟူသောပုဒ်၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောရှစ်ပိကပ် ကိုးပိကပ်တို့ဖြင့်
 ပြုအပ်သောပိဂြိုဟ်သဒ္ဒါသည်လည်း။ တထာဂတဿ၊ တထာဂတသဒ္ဒါ၏၊
 ထထာဂတဘာဝဒီပနော၊ တထာဂတ၏အဖြစ်ကိုပြခြင်း၌၊ ရမမတ္တကမေဝ၊
 အမြွက်မျှသာတည်း။ သဗ္ဗကာရေနပန၊ အလုံးစုံသော အကြောင်းဖြင့်ကား။
 တထာဂတောဝ၊ တထူသောတရားရှင် သည်သာလျှင်၊ တထာဂတဿ၊
 တထူသောတရားရှင်၏၊ တထာဂတဘာဝံ၊ တထာဂတအမည်၏အဖြစ်ကို၊
 ဝတ္ထောယျ၊ ဖွင့်ဆိုနိုင်ရာ၏။

အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါတိပဒံနပေတန၊ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါဟူသော
 ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်း၌ကား။ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။ အာရကတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးတော်မူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ အရိနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောရန်သူတို့ကို၊ ဟတတ္တာစ၊
 သတ်တော်မူပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ အရာနံ၊ သံသရာ
 တည်းဟူသောစက်၏အကွက်အကန့်တို့ကို၊ ဟတတ္တာစ၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီး
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပစ္စယာဒိနံ၊ ပစ္စည်းလေးပါး စသော
 ပူဇော်သတ္တရာ အထူးတို့၏လည်း။ အရဟတ္တာ၊ ခံတော်မူထိုက်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပါပကရဏေ၊ မကောင်းမှုကိုပြုခြင်း၌၊ ရဟာ
 ဘာဝါ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာဝံ၊ ဧေးဦးစွာ၊ ဣမေဟိကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့
 ကြောင့်၊ ဘာဝါ၊ မြတ်စွာတရားကို၊ အရဟန္တိ၊ အရဟဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။ သမ္မာ၊ မတောက်မပြန်။ သမညဿမံဝေ၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာ
 လျှင်၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ အလုံးစုံသောဥပယုဓမ္မငါးပါးတို့၏။ ဗုဒ္ဓတ္တာပန၊ သိတော်
 မူပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကား။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ
 ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်လျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤပပဉ္စသုဒ္ဓနီအမည်ရှိသော
 အဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေါပေါ၊ အကျဉ်းစကားတည်း။ ဝိတ္ထာရတောပန၊ အကုယ်
 အားဖြင့်ကား။ ဇေဝံဒန္တယံ၊ ထိုအရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအ
 ပေါင်းကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဝဏ္ဏနာယံ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿ
 တိကိုဖွင့်ရာ၌၊ ပကာသိတံ၊ ပြအပ်ပြီ၊ ပရိညာတန္တံ၊ တထာဂတဿာဘိဧတ္ထ
 ပန၊ ပရိညာတန္တံ၊ တထာဂတဿဟူသော ဤပါဌ်၌ကား။ တံမညနာဝတ္ထု၊

ထိုပထဝီအစရှိသော အပြားရှိသော မညနာ၏အာရုံကို၊ တထာဂတဿ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိညာတံ၊ သုံးပါးသောပရိညာဉ်တို့ဖြင့် ပိုင်းခြား၍
 သိအပ်ပြီ၊ ဣတိဝိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကိုလည်း၊ ဝေဒတဗ္ဗော၊ သိအပ်
 ၏၊ ပရိညာတန္တံနာမ၊ ပရိညာတန္တမည်သည်ကား၊ ပရိညာတပါရိပူရံ၊
 ပရိညာဉ်တို့၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ပရိညာတာဝသာနံ၊ သုံးပါးသောပရိညာဉ်တို့
 ၏အဆုံးကို၊ အနဝသေသတော၊ အကြွင်းမဲ့အားဖြင့်၊ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြား၍
 သိအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဂေါတမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ သာဝကောဟိ၊ သာဝကတို့နှင့်၊ သန္တံ၊
 တကွ၊ ဝေဒနာဝေဒနမဂ္ဂေန၊ ထိုထိုသို့သောမဂ်ဖြင့်၊ ကိလေသပ္ပဟာနေ၊ ကိလေ
 သကိုပယ်ခြင်း၌၊ ဝိသေသော၊ အထူးသည်၊ ကိဉ္စာဝိနတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိ၊
 ပနတထာဝရံ၊ ထိုသို့ပင်မရှိသော်လည်း၊ ပရိညာယ၊ ပရိညာဉ်၌၊ ဝိသေသော၊
 အထူးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၍၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သာဝကောနံ၊ သာဝကတို့သည်၊ စေတုန္တံ
 ဓာတုနံ၊ လေးပါးသောဓာတ်တို့၏၊ ဧကဒေသမေဝ၊ တစ်တံကိုသာလျှင်၊
 သမ္ပယိတွာ၊ သုံးသပ်၍၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံပန၊
 မြတ်စွာဘုရားတို့အားကား၊ အကုပ္ပမာနံ၊ မပျက်သည်ဖြစ်၍၊ သင်္ခါရေဝံ၊
 သင်္ခါရ၌ဖြစ်သော တရားအပေါင်းကို၊ ဥာဏေန၊ မဟာဝဇီရဉ္စေ၊ ထော်ဖြင့်၊
 အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်ဘူးသောသင်္ခါရမည်သည်၊ အတုလိတံ၊ မနှိုင်းချိန်ဘူးသော
 သင်္ခါရမည်သည်၊ အဝိဒိတံ၊ မသိဘူးသော သင်္ခါရမည်သည်၊ အသန္တိ
 ကတံ၊ မျက်မှောက်မပြုဘူးသော သင်္ခါရတရားမည်သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ နန္တိ
 ဒုက္ခဿ မူလန္တိ အာဒိသု၊ နန္တိဒုက္ခဿ မူလံ ဤသို့အစရှိသည် တို့၌လည်း၊
 နန္တိ၊ နန္တိဟူသည်ကား၊ ပုရိမေဏှော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ အတ္တဘော၏ဖြစ်ခြင်း
 အကြောင်းဖြစ်သော ရှေးဘဝ၌ဖြစ်သော တဏှာတည်း၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူ
 သည်ကား၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ပေါ်တည်၊ မူလန္တိ ဣတိဝိဒိတွာတိ၊ မူလန္တိ
 ဣတိဝိဒိတွာဟူသည်ကား၊ တံပုရိမဘဝနန္တိ၊ ထိုရှေးဘဝ၌ဖြစ်သောတဏှာ
 ကို၊ ဣမသံဒုက္ခဿ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ဖြစ်သောခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသော
 ဒုက္ခ၏မူလန္တိ၊ အကြောင်းဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ဘဝါတိ၊ ဘဝါ
 ဟူသည်ကား၊ ကမ္မဘဝတော၊ ကမ္မဘဝကြောင့်၊ ဇာတိတိ၊ ဇာတိဟူသည်
 ကား၊ ဝိပါကက္ခန္ဓာ၊ ဝိပါကနာမက္ခန္ဓာတို့တည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြွင်းကြောင့်၊
 တော၊ ထိုဝိပါက နာမက္ခန္ဓာတို့သည်၊ ဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဇာတိတိ၊ ဇာတိဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဇာတိ
 သိသေန၊ ဇာတိကိုအရင်းမူသဖြင့်၊ အယံဒေသနာ၊ ဤဒေသနာသည်၊ ပဝတ္ထော၊

၀

ဖြစ်၏။ ထေဝီ၊ ဤဒေသနာသိသကိလည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ဣတိ
 ဣဒိနာ၊ ဤဇာတိဟူသောဝုဒ်နှင့်၊ ယောဇေတဗ္ဗာ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။
 ဧတ္ထ၊ ဤသဝဇာတိဟူသောဝုဒ်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ ကမ္မဘဝတော၊ ကမ္မဘဝကြောင့်၊ ဥပပတ္တိဘဝေါ၊ ဥပပတ္တိ
 ဘဝသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့လည်း။ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဘုတဿာတိ၊ ဘုတဿဟူသည်
 ကား။ သတ္တဿ၊ ထင်ရှားရှိသောသတ္တဝါ၏။ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ ဇရာမရ
 ကန္တိ၊ ဇရာမရတံဟူသည်ကား။ ဇရာစ၊ အိုခြင်းလည်း။ မရဏဉ္စ၊ သေခြင်း
 လည်း။ ဣဒံအယံအဓိပ္ပာယော၊ ဤအဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေနဥပပတ္တိဘဝေန၊ ထိုဥပပတ္တိဘဝကြောင့်၊ ဘုတ
 သတ္တဿ၊ ထင်ရှားရှိသော သတ္တဝါ၏။ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ ဇရာမရတံ၊
 အိုခြင်းသေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗုဒ္ဓိတွာ၊ သိ၍၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ဧတ္ထဒဝကော၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်။ ယံပဋိစ္စ
 သမုပ္ပါဒံ၊ အကြင်ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်ကို၊ ဗောဓိရုက္ခမူလေ၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌၊
 အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ၊ အပရာဇိတပလ္လင်၌၊ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေတော်မူချက်၊
 သဗ္ဗသိတွာ၊ သုံးသပ်တော်မူ၍၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညု၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊
 ရောက်တော်မူပြီး၊ ကဿပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒဿ၊ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏၊ ပဋိဝေဓံ၊
 ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ မညနာနံ၊ မညနာတို့၏။ အဘာဝကာ
 ရတံ၊ မရှိခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍၊
 စတုသင်္ခေပံ၊ လေးပါးသော အတ္ထာ၊ ရှိထသော၊ တိသန္တံ၊ သုံးပါးသော
 အစပ်ရှိထသော၊ တိသန္တံ၊ သုံးပါးသော အဓိနိကာလရှိသော၊ ဝိသတာကာ
 ရံ၊ နှစ်ဆယ်သော အခြင်း အရာရှိသော၊ တမေဝပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ထိုပဋိစ္စ
 သမုပ္ပါဒ်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဧတ္ထာဝ
 ထာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ နန္ဒိဒုက္ခဿမူလံ၊ ဘဝါဇာတိစသောစကား
 အစဉ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ သေသေသေ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ဤပဋိစ္စ
 သမုပ္ပါဒ်သည်၊ ဒသိတော၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤနန္ဒိ
 ဒုက္ခဿမူလံ စသောပါဌ်တို့၌၊ နန္ဒိတိအယံ၊ နန္ဒိဟူသော ဤအတ္ထာသည်၊
 ဧကော၊ တခုသော၊ သင်္ခေပေါ၊ အတ္ထာတည်း။ ဒုက္ခဿာတိ၊ ဒုက္ခဿဟူ၍၊ ဝစ
 နတော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသည်၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်

သောအတ္ထာတည်း။ ဘဝါဇာတိတိ၊ ဘဝါဇာတိဟူ၍၊ ဝစနတော၊ ဧဟဒေတံ
မူသောကြောင့်၊ ဘဝေါ၊ ကမ္မဘဝသည်။ ထတိယော၊ သုံးခု ခြောက်သော
အတ္ထာတည်း၊ ဇာတိဇရာမရဏံ၊ ဇာတိဇရာမရဏသည်၊ စတုတ္ထော၊ လေးခု
ခြောက်သောအတ္ထာတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ စက္ခုရော၊ လေးပါး
ကုန်သော၊ သင်္ခေပါ၊ အတ္ထာတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ကောဋ္ဌာသာ၊
အရတို့ကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပန၊ အတ္ထာမှ
ထပါး၊ အစပ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ တဏှာဒုက္ခာနံ၊ တဏှာဒုက္ခတို့၏၊ အန္တရံ၊ အကြား
သည်၊ ဧကော၊ ယခုသော၊ သန္တိ၊ အစပ်တည်း၊ ဒုက္ခဿစ၊ ဒုက္ခ၏လည်း
ကောင်း၊ တဝဿစ၊ ကမ္မဘဝ၏လည်းကောင်း၊ အန္တရံ၊ အကြားသည်၊ ဒုတိ
ယော၊ နှစ်ခုခြောက်သောအစပ်တည်း၊ တဝဿစ၊ ကမ္မဘဝ၏လည်းကောင်း၊
ဇာတိယာစ၊ ဇာတိ၏လည်းကောင်း၊ အန္တရံ၊ အကြားသည်၊ တတိယော၊ သုံး
ခုခြောက်သော အစပ်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတုန္ဒအင်္ဂုလိနံ၊ လက်ညှိုးလေး
ချောင်းတို့၏၊ အန္တရသဒိသာ၊ အကြားနှင့် တူကုန်သော၊ စတုသင်္ခေပန္နရာ၊
လေးပါးသောအတ္ထာတို့၏အကြားဖြစ်ကုန်သော၊ တယောသန္တိ၊ သုံးပါးသော
အစပ်တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောအစပ်လေး
ပါးသောအတ္ထာတို့တွင်၊ နန္ဒိတိ၊ နန္ဒိဟူသည်ကား၊ အတိတော၊ အတိတ်ဖြစ်
သော၊ အဒ္ဓါ၊ အစွန့်မည်၏၊ ဇာတိဇရာမရဏံ၊ ဇာတိဇရာမရဏသည်။ အနာ
ဂတော၊ အနာဂတ်ဘဝ၌ဖြစ်သော၊ အဒ္ဓါ၊ အစွန့်မည်၏၊ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဝိညာဉ်နာမ်
ရုပ်သဏ္ဌာယတနုဗသာဝေဒနာဟူသောဒုက္ခသည်လည်းကောင်း၊ ဘဝေါ၊
ကမ္မဘဝသည်လည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝဖြစ်သော၊ အဒ္ဓါ၊ အစွန့်
မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အဒ္ဓါ၊ အစွန့်တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
သိအပ်ကုန်၏၊ အတိတေပန၊ အတိတ်အစွန့်၌ကား၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊
အာကာရေသု၊ အခြင်းအရာတို့တွင်၊ နန္ဒိဝစနေန၊ နန္ဒိသဒ္ဓါဖြင့်၊ တဏှာဧကော၊
တဏှာတခုသည်သာလျှင်၊ အာဂတာယော၊ ကာယ၊ ထိုကာသောတဏှာ
ဖြင့်၊ အနာဂတာဝိ၊ မလာသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါ၊ ဝိညာဉ်ပါးန
ဘဝါ၊ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ ဥပါဒါနံ ကမ္မဘဝတို့သည်၊ ပစ္စယ လက္ခဏေန၊
အကြောင်းပစ္စည်းဟူသောသဘောလက္ခဏာဖြင့်၊ ဂဟိတာဝ၊ ယူအပ်ကုန်
သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇာတိဇရာမရဏဝစနေန၊ ဇာတိဇရာ
မရဏသဒ္ဓါဖြင့်၊ ယေသံခန္ဓာနံ၊ အကြင်ခန္ဓာတို့၏၊ တံဇာတိ ဇရာမရဏံ၊
ထိုခန္ဓာတို့၏ ဇာတိဇရာမရဏသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ ထိုခန္ဓာတို့၏
ဇာတိဇရာမရဏတို့သည်၊ ဝုတ္တာဝေ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊

၀၀၀

ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိကတ္တာဣဒိနာကာရဏေန။ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။
 အာယတိံ။ နောင်အနာဂတ်ဘဝ၌။ ဝိညာဏ နာမရူပ သဠာယတန ဖဿ
 ဝေဒနာ။ ဝိညာဉ်နာမ်ရုပ်သဠာယတန ဖဿဝေဒနာတို့သည်။ ဂဟိဏာဝ။
 ယူအပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေ။ ထိုနှစ်ဆယ်သော
 အခြင်းအရာတို့ကို။ ဧဝံ။ ဤသို့ပဋိသန္ဓိဒါမင်၌ လာသော နည်းဖြင့်လည်း။
 ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်ကုန်၏။ ပုရိမကမ္မဘဝသို့။ ဂှေး၌ဖြစ်သောကမ္မဘဝ၌။
 မောဟော။ မောဟသည်။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာမည်၏။ အာယူဟနာ၊ အားထုတ်
 ခြင်းတို့သည်။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရမည်ကုန်၏။ နိကန္တိ။ တပ်ခြင်းသည်။ တဏှာ၊
 တဏှာမည်၏။ ဥပဂမနံ၊ စွဲလမ်းခြင်းသည်။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနမည်၏။ စေတနာ
 စေတနာသည်။ ဘဝေါ၊ ကမ္မဘဝမည်၏။ ဣတိဣမေပဉ္စဓမ္မာ၊ ဤငါးပါးသော
 တရားတို့သည်။ ဣဘာဝေ။ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ ပဋိသန္ဓိယာ၊ ပဋိသန္ဓေ၏။ ပစ္စ
 ယာ၊ အကြောင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဘာဝေ။ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊
 ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်မည်၏။ ဩက္ကန္တိ။ လာ၍သက်ဝင်
 သကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်မည်၏။ ပဿာဒေါ၊ ပဿာဒရုပ်ငါး
 ပါးသည်။ အာယတနံ၊ အာယတနမည်၏။ ဗုဒ္ဓော၊ အာရုံကို တွေ့ခြင်းသည်။
 ဖဿော၊ ဖဿမည်၏။ ဝေဒယိတံ၊ အာရုံကိုခံစားခြင်းသည်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ
 မည်၏။ ဣတိဣမေပဉ္စဓမ္မာ။ ဤငါးပါးကုန်သောတရားတို့သည်။ ဣရပပတ္တိ
 ဘဝသို့။ ဤပစ္စုပ္ပန်ဥပပတ္တိဘဝ၌။ ပုရေကတဿ၊ ဂှေးတပဉ္စပြုအပ်သော၊
 ကမ္မဿ။ ကံ၏။ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ သမ္ဘဝန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣမံ။ ဤ
 ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့၏။ ပရိပ၊ ကတ္တာ၊ ရင့်ခြင်းကြောင့်
 မောဟော။ မောဟသည်။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာမည်၏။ အာယူဟနာ၊ အားထုတ်
 ခြင်းတို့သည်။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရမည်ကုန်၏။ နိကန္တိ။ တပ်ခြင်းသည်။ တဏှာ
 တဏှာမည်၏။ ဥပဂမနံ၊ စွဲလမ်းခြင်းသည်။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနမည်၏။ စေတ
 နာ၊ စေတနာသည်။ ဘဝေါ၊ ကမ္မဘဝမည်၏။ ဣတိဣမေပဉ္စဓမ္မာ၊ ဤငါးပါး
 ကုန်သောတရားတို့သည်။ ဣကမ္မဘဝသို့။ ဤပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဘဝ၌။ အာယ
 တိံ။ နောင်အနာဂတ်ဘဝ၌။ ပဋိသန္ဓိယာ၊ ပဋိသန္ဓေ၏။ ပစ္စယာ၊ အကြောင်း
 တို့သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ အာယတိံ။ နောင်အနာဂတ်ဘဝ၌။ ပဋိသန္ဓိ၊
 ပဋိသန္ဓေသည်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်မည်၏။ ဩက္ကန္တိ။ လာ၍သက်ဝင်သကဲ့
 သို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်မည်၏။ ပဿာဒေါ၊ ပဿာဒရုပ်ငါးပါး
 သည်။ အာယတနံ၊ အာယတနမည်၏။ ဗုဒ္ဓော၊ အာရုံကို တွေ့ခြင်းသည်။
 ဖဿော၊ ဖဿမည်၏။ ဝေဒယိတံ၊ အာရုံကိုခံစားခြင်းသည်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒ

နာမည်၏။ ဣတိဣမေပဉ္စဓမ္မာ၊ ဤငါးပါးသောတရားတို့သည်။ အာယတိံ၊
 နောင်အနာဂတ်ဘဝ၌၊ ဥပပတ္တိဘဝ၌၊ ဥပပတ္တိဘဝ၌၊ ဣမေဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ
 ၌၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်သော၊ ကမ္မဿ၊ ကံ၏၊ ပစ္စယာ၊ အကြောင်း တို့သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌလက္ခဏာ၊ ညွှန်အပ်သောလက္ခဏာ
 ရှိကုန်သော၊ ဇေတဝိသတိအာကာရာ၊ ထိုနှစ်ဆယ်သောအခြင်းအရာတို့ကို၊
 ဣသံ၊ ဤဒုက္ခဿမူလံစသောပါဌ်၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နန္ဒိ၊
 နှစ်သက်ခြင်းတဏှာသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝိညာဉ်နာမ်ရုပ်သဠာယတနဖဿ၊ ဝေ
 ဒနာဟူသောဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ မူလံ၊ အကြောင်းရင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဒိတွာ
 သိ၍၊ တဝါ၊ ကမ္မဘဝကြောင့်၊ ဇာတိ၊ ဝိညာဉ်စသော အကျိုးငါးပါးတည်း
 ဟူသောဇာတိသည်။ သတ္တဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ တူတဿ၊ ဝိညာဉ်စသောအကျိုးငါး
 ပါးဟူသောထင်ရှားဖြစ်သောသတ္တဝါအား၊ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္တာဝတော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော
 စကားအစဉ်ဖြင့်၊ စတုသင်္ခေါပေါးလေးပါးသောအတ္ထုရှိသော၊ တိသန္တိ၊ သုံး
 ပါးသောအစပ်ရှိသော၊ တိယဒ္ဓေါ၊ သုံးပါးသောအခွန်ရှိသော၊ ဝိသတကာ
 ရော၊ နှစ်ဆယ်သောအခြင်းအရာရှိသော၊ သဗ္ဗေဝါ၊ အလုံးစုံသည်။ ဖြစ်သော
 သေသောပဋိစ္စသရပ္ပါဒေါ၊ ဤပဋိစ္စသရပ္ပါဒ်သည်။ ဒသဝိတော၊ ပြုအပ်
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တသ္မာတိဟတိက္ခဝေ (ပ) အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိဝဒါမိတိ
 ဧတ္ထံ၊ တသ္မာတိဟတိက္ခဝေ။ (ပ)၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိဝဒါမိဟူသောဤပါဠိ၌၊
 အပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနံ၊ မဖွင့်သေးသောပုဒ်၏ အဖွင့်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဒယော
 ဇနာယ၊ ပုဒ်ကိုဖွင့်ခြင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ အတ္ထနိဝမနံ၊ အဋ္ဌမဝါရန္တံ၊ ဒေသနာ
 တည်းဟူသော အနက်ကို နိဂုံး အုပ်ခြင်းကို၊ ကရိယသမ၊ ပြုပေကုန်အံ့၊
 တသ္မာတိဟတိဧတ္ထံ၊ တသ္မာတိဟဟူသောဤပုဒ်၌၊ တသ္မာဣတ္ထဝ၊ တသ္မာ
 ဟူ၍သာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ဖွင့်၏၊
 တိကာရဟကာရာ၊ တိအက္ခရာ ဟအက္ခရာတို့သည်။ နိပါတာ၊ နိပါတ်ပုဒ်
 တို့တည်း။ သဗ္ဗသောတိဧတံ၊ သဗ္ဗသောဟူသောဤသဒ္ဓါသည်။ အနဝသေသ
 ဝစနံ၊ အကြွင်းမရှိသည်ကိုဟောခြင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း။ တဏှာနန္တိ၊
 တဏှာနံဟူသည်ကား၊ နန္ဒိတိ၊ နန္ဒိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တနံ၊ ဟောအပ်ကုန်
 သော။ သဗ္ဗတဏှာနံ၊ အလုံးစုံသောတဏှာတို့၏၊ ခယာတိ၊ ခယာဟူသည်ကား
 လောကုတ္တရမဂ္ဂေန၊ လောကုတ္တရာမဂ်ဖြင့်၊ အစ္စန္တက္ခယာ၊ စင်စစ်ကုန်ခြင်း
 ကြောင့်၊ ဝိရာဂါဒိနိ၊ ဝိရာဂအစရှိကုန်သောသဒ္ဓါတို့သည်။ ခယာဝေဝစနာနေဝ

ခယသဒ္ဓါ၏ဝေဝုပရိယာဟ်တို့သာလျှင်တည်း။ ဟိသန္တံ၊ ဖွန်၏။ ဟာတဏှာ
 အကြင် ဗေဏှာတို့သည်။ ဒိဏသ၊ ကုန်ကုန်ဖြီ။ တာ၊ ထိုတဏှာ တို့သည်။
 ဝိရတ္တာ၊ တစ်ခြင်း ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ ခေဝိတာ၊ ကုန်ခြင်းသို့ချောက်
 စေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိရုဒ္ဓါဝိ၊ ချုပ်ကုန်သည် လည်းကောင်း၊ စတ္တာဝိ၊
 စွန့်အပ်ကုန်သည် လည်းကောင်း၊ ပဋိနိဿယတ္တာဝိ၊ တာဝန်စွန့်အပ်ကုန်သည်
 လည်းကောင်း၊ တပန္နိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ခေဝိတေ၊ ခယသဟူ
 သောဤသုဒ္ဓါသည်။ စတုမဂ္ဂကိစ္စသာဓာရဏံ၊ လေးပါးသောကိစ္စတို့နှင့်ဆက်
 ဆံသောပုဒ်တည်း။ တတော၊ ထိုခယသဟူသောပုဒ်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်
 သောဝိရာဂစသောပုဒ်ကို၊ ပဌမမဂ္ဂေန၊ ပဌမမဂ်ဖြင့်၊ ဝိရာဂါ၊ ရာဂကင်းခြင်း
 ကြောင့်၊ ဒုတိယေန၊ ဒုတိယမဂ်ဖြင့်၊ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ တတိယေန
 တတိယမဂ်ဖြင့်၊ စာဝါ၊ စွန့်ခြင်းကြောင့်၊ စတုတ္ထေန၊ စတုတ္ထမဂ်ဖြင့်၊ ပဋိ
 နိဿယတ္တာဝိ၊ တာဝန်စွန့်ခြင်းကြောင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ဟူ၍အပ်၏။ ဝါ
 တနည်းကား၊ ယာဟိတဏှာဟိ၊ အကြင်တဏှာတို့ဖြင့်၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊ ပထ
 ဝိတော၊ မြေဟူ၍။ သဗ္ဗာနေယျ၊ ကောင်းစွာ သိရာ၏။ တာသံတဏှာနံ၊ ထို
 တဏှာတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ယာဟိတဏှာဟိ၊ အကြင်တဏှာတို့
 ဖြင့်၊ ပထဝီ၊ လေးပါးသောပထဝီကို၊ မညေယျကပ္ပေယျ၊ ငြိရာ၏။ တာသံ
 တဏှာနံ၊ ထိုတဏှာတို့၏၊ ဝိရာဂါ၊ ကင်းခြင်းကြောင့်၊ ယာဟိတဏှာဟိ၊
 အကြင်တဏှာတို့ဖြင့်၊ ပထဝီယာ၊ မြေ၌၊ မေတိ၊ ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍။ မညေယျ
 ကပ္ပေယျ၊ ငြိရာ၏။ တာသံတဏှာနံ၊ ထိုတဏှာတို့၏၊ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်း
 ကြောင့်၊ ယာဟိတဏှာဟိ၊ အကြင်တဏှာတို့ဖြင့်၊ ပထဝိတော၊ မြေမှ။ မေ၊
 ငါ၏။ အတ္တာ၊ ကိုယ်သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မညေယျ
 ကပ္ပေယျ၊ ငြိရာ၏။ တာသံတဏှာနံ၊ ထိုတဏှာတို့၏၊ စာဝါ၊ စွန့်ခြင်းကြောင့်
 ယာဟိတဏှာဟိ၊ အကြင်တဏှာတို့ဖြင့်၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊ မေတိ၊ ငါ၏ဥစ္စာ
 ဟူ၍။ မညေယျကပ္ပေယျ၊ ငြိရာ၏။ တာသံတဏှာနံ၊ ထိုတဏှာတို့၏၊ ပဋိ
 နိဿယတ္တာဝိ၊ တာဝန်စွန့်ခြင်းကြောင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယာဟိ တဏှာဟိ၊
 အကြင်တဏှာတို့ဖြင့်၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊ မညေယျကပ္ပေယျ၊ ငြိရာ၏။ တာသံ
 တဏှာနံ၊ ထိုတဏှာတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ (ပ)၊ ယာဟိတဏှာဟိ၊
 အကြင် တဏှာတို့ဖြင့်၊ ပထဝီ၊ မြေကို၊ အဘိနန္ဒေယျ၊ နှက်သက်ရာ၏။
 တာသံတဏှာနံ၊ ထိုတဏှာတို့၏၊ ပဋိနိဿယတ္တာဝိ၊ တာဝန် စွန့်ခြင်းကြောင့်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣ၊ ဤခယာ ရာဂသာ စသောပရိစ္ဆိရ်၌၊ ယောဇနာ၊
 ယောဇနာ ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။ ကိပ္ပိ၊ ပိုးစဉ်းမျှ။ နိရုဇ္ဈတိ၊

မဆန့်ကျင်၊ အနုတ္တရန္တိ။ အနုတ္တရံ ဟူသည်ကား၊ ဥတ္တရ ပိရဟိတံ၊ မိမိ
ထက်လွန်မြတ်သော ထရားမှ ကင်းထတော၊ သဗ္ဗသေဉ္စိ။ အထုံးစုံသော
ထရားတို့ထက်မြတ်ထသော။ သဗ္ဗာသဗ္ဗောမိန္တိ၊ သဗ္ဗာသဗ္ဗောမိ ဟူသည်
ကား၊ သဗ္ဗာ၊ မတောက်မပြန်၊ သာမဉ္ဇ၊ အလိုလိုသာလျှင်း၊ ဗောဓိ၊ ထိုးတွင်း
၍သိတတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ သေဉ္စိ၊
ပြီးမွမ်းအပ်သော၊ သုန္ဓရဉ္စ၊ ကောင်းသည် လည်းဖြစ်သော၊ ဗောဓိ။ အရ
ဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို၊ ဗောဓိတိတ္ထေ၊ ဗောဓိဟူသောဤပုဒ်၌၊ ရုက္ခောပိ၊ သစ်ပင်
ကိုလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂေါပိ၊ မင်္ဂကို လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏံပိ၊
သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို လည်းကောင်း၊
ဂုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ဗောဓိရုက္ခမူလေ၊ ပဌမာဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ
တိစ၊ ဗောဓိရုက္ခမူလေ ပဌမာဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အန္တရာ
စဗောဓိ၊ အန္တရာစဂယန္တိစ၊ အန္တရာစဗောဓိ၊ အန္တရာစဂယံဟူ၍ လည်း
ကောင်း၊ အာဂတဌာနေ၊ လာသောအရာ၌၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်ကို၊ ဗောဓိ
တိ၊ ဗောဓိဟူ၍၊ ဂုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗောဓိရုက္ခမူလေ၊ ဗောဓိပင်၏ အနီး၌၊
ပဌမာဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဂွေးဦးစွာ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသည် ဖြစ်၍၊
နိသိန္နော၊ ထိုင်နေတော်မူ၏၊ ဗောဓိ၊ ဗောဓိသား၊ ဗောဓိပင်၏၊ အန္တရာစ၊
အသယံဖြစ်သောအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ဂယံဂယာယ၊ ဂယော၏၊ အန္တရာစ၊
အသယံ၌လည်းကောင်း၊ စတုသုမဂ္ဂေသုညာဏန္တိ၊ စတုသုမဂ္ဂေသုညာဏံဟူ
၍၊ အာဂတဌာနေ၊ လာသောအရာ၌၊ မဂ္ဂေါ၊ မင်္ဂကို၊ ဗောဓိန္တိ၊ ဗောဓိဟူ၍၊
ဂုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ စတုသုမဂ္ဂေသုလေးပါးသောမဂ်တို့၌၊ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပပွေတိဗောဓိ ဝရဘူရိသုမေခသောတိ၊ ပပွေတိဗောဓိ
ဝရဘူရိသုမေခသောဟူ၍၊ အာဂတဌာနေ၊ လာသောအရာ၌၊ သဗ္ဗညုတဉာ
ဏံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို၊ ဗောဓိန္တိ၊ ဗောဓိဟူ၍၊ ဂုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝရဘူရိ၊
မြတ်သောမြေကြီးအထုနှင့်တူသော ပညာရှိကော်မူသော၊ သုမေခသော၊
ကောင်းသော ပညာရှိကော်မူသော ဘုရားရှင်သည်၊ ဗောဓိ၊ သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်သို့၊ ပပွေတိ၊ ရောက်၏၊ ပတွာနုဗောဓိ၊ အမတ်အသစ်တန္တိ၊ ပတွာနု
ဗောဓိ၊ အမတ် အသစ်တံဟူ၍၊ အာဂတဌာနေ၊ လာသောအရာ၌၊ နိဗ္ဗာနံ၊
နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဗောဓိတိ၊ ဗောဓိဟူ၍၊ ဂုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အမတ်၊ သေခြင်း၏ကင်း
ရာဖြစ်သော၊ အသစ်တံ၊ ပြုပြင်ခြင်းမရှိသော၊ ဗောဓိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတွာနု၊
ရောက်၍၊ ဣပေန၊ အနုတ္တရံသဗ္ဗာသဗ္ဗောမိ ဟူသော ဤပါဠိ၌ကား၊ စာဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ထေဝီကို၊

၂၁

အမိဒ္ဓပ္ပတံ၊ လိုအပ်၏။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော သာရသမာသ ဆရာတို့
သည့်၊ သဗ္ဗညုတညာဏန္တိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်ဟူ၍လည်း။ ဝေန္တိ၊ ဆိုကုန်
၏။ သာဝကာနံ၊ သာဝကတို့၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်။ အနုတ္တ
ရော၊ အနုတ္တရမည်သော၊ ဗောဓိ။ ဗောဓိမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လေရာအံ
လော။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုစ္ဆာ။ အမေးတည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိသုဒ္ဓိနာ၊ အဖြေတည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း
ဟူမူကား။ အသဗ္ဗဂုဏဒါယကတ္တာ၊ အလုံးစုံသောဂုဏ်ကို မပေးတတ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တေသံ၊ ထိုသာဝက တို့တွင်၊
ကဿပိ၊ အချို့သောသာဝက၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်။
အရဟတ္တပလမေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာလျှင်၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ကဿပိ၊
အချို့သောသာဝက၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်။ တိသောဝိဇ္ဇာ
သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ကဿပိ၊ အချို့သောသာဝက၏။ အရ
ဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်။ ဆအဘိညာ၊ ခြောက်ပါးသောအဘိညာဉ်
တို့ကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ကဿပိ၊ အချို့သောသာဝက၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရ
ဟတ္တမဂ်သည်။ စတသောပဋိသန္တိဒါ၊ လေးပါးသောပဋိသန္တိဒါတို့ကို၊
ဒေတိ၊ ပေး၏။ ကဿပိ၊ အချို့သောသာဝက၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တ
မဂ်သည်။ သာဝကပါရမီဉာဏံ၊ သာဝကပါရမီဉာဏ်ကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏လည်း။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်
သည်။ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏမေဝ၊ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်ကိုသာလျှင်၊ ဒေတိ၊
ပေး၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ကား။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်။
သဗ္ဗဂုဏသဗ္ဗတ္ထိံ၊ အလုံးစုံသောကျေးဇူးတို့၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။
ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ အဘိသေကော၊ အဘိသိက်သွန်း
ပြီးသော။ ရညော၊ မင်း၏။ အဘိသေကော၊ အဘိသိက်သည်။ သဗ္ဗလော
ကိဿရိယဘာဝံ၊ အလုံးစုံသောလူအပေါင်းကိုအစိုးရခြင်းတည်းဟူသော
မင်းအဖြစ်ကို၊ ဒေတိဝိယ၊ ပေးသကဲ့သို့တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အညဿ
တပါးသော၊ ကဿပိ၊ တစုံတယောက်သောသူ၏လည်း။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊
အရဟတ္တမဂ်သည်။ အနုတ္တရာဗောဓိ၊ အနုတ္တရာဗောဓိမည်သည်။ နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ
ဟူသည်ကား။ အဘိညာသိ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီး၊ ပဋိဝိဇ္ဇိ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီး၊
ပစ္စေက၊ ရောက်ပြီး၊ အဓိဂတော၊ ရအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလို
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝဒေါဒိတိ၊ ဣတိဝဒေါဒိဟူသည်ကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့။

ဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ အာပိက္ခာမိ၊ ကြားတော်မူ၏။ ဒေသေမိ၊ ဟောတော်မူ
 ၏။ ပညာပေမိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ဌပေမိ၊ ထားတော်မူ၏။ ဝိဘဇာမိ၊ ခွဲဝေ
 တော်မူ၏။ ဝိဝရာမိ၊ ဖွင့်တော်မူ၏။ ဥတ္တာနိကဓောမိ၊ ထင်စွာပြုတော်မူ၏။
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တကြဝစနေ၊ ထိုအခါ
 သမ္ဗုဒ္ဓေါအစရှိသောပါဠိ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား။ ယောဇနာ၊ ယောဇ
 နာခြင်းတည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တထာဂတောပိ၊ ငါတုရားသည်လည်း။
 ပထဝိ၊ လေးပါးသောပထဝီကို။ နမညတိ၊ နမညတိ၊ ကပ္ပေတိ၊ ကြံတော်မူ၊ (ပ) ပထဝိ
 လေးပါးသောပထဝီကို။ နာတိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ တံ၊ ထိုသို့မနှစ်သက်ခြင်း
 သည်။ ကိဿ၊ အဘယ်၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ
 နည်း။ နန္ဒိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝိညာဉ်နာမ်ရှစ်စသော ဒုက္ခ၏။
 မူလံ၊ အကြောင်းရင်းတည်း။ ဘဝါ၊ ကမ္မတဝကြောင့်။ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်။
 သတ္တဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘူဘဿ၊ ထင်ရှားရှိသောသတ္တဝါအား။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာ
 မရဏ သည်လည်း။ သတ္တဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝိဒိတွာ၊ ဤသို့သိသောကြောင့်။
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းတည်း။ တတ္ထပါဠေ၊
 ထိုပါဠိ၌။ ဣတိဝိဒိတွာတိတ္ထေ၊ ဣတိဝိဒိတွာဟူသောဤဝုဒ္ဓိ၌။ ဣတိကာရော၊
 ဣတိသံဒ္ဓါသည်။ ကာရဏတ္ထော၊ အကြောင်းဟူသောအနက်ရှိ၏။ တေန၊ ထို
 ဣတိသံဒ္ဓါဖြင့်။ ဣမဿပဋိစ္စသရပ္ပါဒဿ၊ ဤပဋိစ္စသရပ္ပါဒ်၏။ ဝိဒိတတ္တာ၊ ထိ
 အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိဝိဒိတတ္တာ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီးသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ ဣတိအယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တော
 ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိပ္ပဘိယျော၊ စဉ်းငယ်ဆိုဘွယ်ရှိသေး၏။
 ယသ္မာဝ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣမံပဋိစ္စသရပ္ပါဒံ၊ ဤပဋိစ္စ
 သရပ္ပါဒ်ကို။ ဝိဒိတွာ၊ သိသောကြောင့်။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာတုရားအား။
 ယာတဏှာ၊ အကြင်တဏှာကို။ နန္ဒိတိ၊ နန္ဒိဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
 သဗ္ဗာကာရာ၊ ခပ်သိမ်းသောအပြားရှိသော။ သာတဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်။
 ပတိနာ၊ ပတ်အပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာတုရား
 သည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ တာသဉ္စတဏှာနံ၊ ထိုတဏှာတို့၏။ ခယော၊
 ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်လွန်သော တရားမရှိသော။ သဗ္ဗာ
 သဗ္ဗောမိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုး
 ထွင်း၍သိအပ်ပြီး။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပထဝိ၊ လေးပါးသောပထဝီကို။
 နမညတိ၊ တဏှာမာနဗိဇ္ဇိတိ၊ ဖြင့်ကြံတော်မူ၊ (ပ)၊ ပထဝိ၊ လေးပါးသော
 ပထဝီကို။ နာတိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်တော်မူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်

မူ၏။ အတိသမ္ပုဒ္ဓတ္တာ။ ထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ နမညတိနကပ္ပေတိ၊ ကြံတော်မမူ။ နာဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်တော်မမူ။
 အတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နန္ဒိဒုက္ခဿ
 မူလန္တိ၊ အာဒိနာနယေန၊ နန္ဒိဒုက္ခဿမူလံ ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်၊ ပရိစ္စ
 သဗျုပ္ပါဒ်၊ ပရိစ္စသဗျုပ္ပါဒ်ကို၊ ဝိနိတွာ၊ ထိသောကြောင့်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်
 သိမ်း၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဝတေ၊ ရောက်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တထာဂတော၊ ငါတရားသည်။ သဗ္ဗသော၊
 အချင်းခပ်သိမ်း၊ တဏှာနံ၊ တဏှာတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ (ပ)၊ အတိ
 သမ္ပုဒ္ဓေါတိ၊ အတိသမ္ပုဒ္ဓေါဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သောတထာ
 ဂတော၊ ထိုမြတ်စွာတရားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အတိသမ္ပုဒ္ဓတ္တာ၊ ထိုးထွင်း၍
 သိပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပထဝီ၊ လေးပါးသောပထဝီကို၊ နမညတိ
 နကပ္ပတိ၊ ကြံတော်မမူ၊ နာဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်တော်မမူ။ အတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊
 ဟောတော်မူ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ယတ္ထယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်သို့သောပါဠိ
 အရာ၌၊ ယသ္မာတိ၊ ယသ္မာဟူ၍၊ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍၊ တသ္မာတိ၊ တသ္မာဟူ၍၊
 ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောပါဠိအရာ၌၊ ယသ္မာတိ၊ အနိယ
 မဝဒံ၊ ယသ္မာဟူသော အနိယမပုဒ်ကို၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ဟူ၍
 အပ်၏။ အယံ၊ ဤဆောင်၍ယောဇနာခြင်းသည်။ သာသနယုတ္တိ၊ သာသနာ
 တည်းဟူသောတရားပါဠိဝိသုကာတိအသင့်တည်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော
 ပါဠိအရာတို့၌၊ ဧသနယော၊ ဤနည်းကဲ့သို့သောနည်းကို၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်
 ၏။ အုဒမဝေါစတာဂဝါတိ၊ အုဒမဝေါစတာဂဝါဟူသည်ကား။ နိဒါနာဝဿန
 တော၊ နိဒါနံ၊ အဆုံးမှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှထောက်။ အတိသမ္ပုဒ္ဓေါ
 ဝဒါမိတိပဒံ၊ အတိသမ္ပုဒ္ဓေါဝဒါမိဟူသောဤပုဒ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊
 ထိုမျှထောက်၊ အုဒသကထသုတ္တန္တံ၊ ဤအလုံးစုံသောသုတ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာတရားသည်။ ပရေသံ၊ တရားမှတစ်ပါးကုန်သောသုတို့၏၊ ပညာယ၊ ပညာ
 ဖြင့်၊ အလက္ခနေယုပတိဋ္ဌံ၊ မရအပ်သော တည်ရာထောက်မြှီရာရှိသော၊
 ပရမဂတ္တိရံ၊ အလွန်သျှင်နက်စွာထသော၊ သဗ္ဗညုဘညာဏံ၊ သဗ္ဗညုဘညာဏံ
 ကိုးဒသေ၊ နန္ဒာ၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧကေန၊ တပါးသော၊ ပုထုဇ္ဇနဝါ
 ရေန၊ ပုထုဇ္ဇနဝါရဖြစ်သည်ကောင်း၊ ဧကေန၊ တပါးသော၊ သေက္ခဝါရေန၊
 သေက္ခဝါရဖြစ်သည်ကောင်း၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဝိဏာသဝဂါ
 ရေဟိ၊ ဝိဏာသဝဂါရတို့ဖြစ်သည်ကောင်း၊ ခွိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ တထာ

ဂတဝါရေဟိ။တထာဂတဝါရတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့။ အဋ္ဌဟိ
မဟာဝါရေဟိ၊ရှစ်ပါးကုန်သောမဟာဝါရတို့ဖြင့်၊ ဧကမေကသ္မိံ စဝါရေ၊
တဝါရတဝါရ၌လည်း၊ပထဝီအာဒိဟိ၊ပထဝီအစရှိကုန်သော၊ စတုရိသတိ
ယာအနန္တရဝါရေဟိ။နှစ်ဆဲ့လေးပါးသောအနန္တရဝါရတို့ဖြင့်၊ပဋိမဏ္ဍေတွာ၊
တန်းဆာဆင်၍၊ဧဒ္ဓဘာဏဝါရပရိမာဏာယ။နှစ်ဘာဏဝါရအတိုင်းအရှည်
ဖြင့်၊ပရိယတ္တိယံ၊ပရိယတ်၌၊ အဝေါစ၊ဟောတော်မူ၏။ဇေံ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောနည်းဖြင့်၊ဝိစိတြနယဒေသနာဝိလာသယုတ္တံ၊ အထူးထူးသောပုထုဇ္ဇ
နဝါရ အစရှိသော ခွဲခြမ်း ဝေစာန်ခြင်း ရှိကုန်သော ဆန်းကြယ်သော
ပါဠိနည်း လက္ခဏာကမ္မတဏှာ မညနာအစရှိသော ခွဲခြမ်းဝေစာန်ခြင်းတို့
ဖြင့် ဆန်းကြယ်သောအနက်နည်း အဘိနန္ဒနမဂ္ဂယာကာရအစရှိသောညွှန်
ခြင်းဖြင့်ပြီးသောဒေသနာဝိလာသနှင့်ယှဉ်သော၊ ဇေံပနသုတ္တံ၊ ဤမူလပရိ
ယာယသုတ်ကို၊ ကရုမိကရုဒမဗ္ဗုန၊ သာယာစွာ တွန့်ရှိုးအပ်သောကရု
ဝိက်ဌက်မင်း၏အသံနှင့်တူသောအသံတော်ရှိတော်မူသော၊ကဗ္ဗုသုခန၊
နားချမ်းသာသော၊ပဏ္ဍိတဇနဟဒယာနံ၊မညာရှိကုန်သောသူတော်ကောင်း
အပေါင်းတို့၏စိတ်နှလုံးတို့ကို၊ အမတာဘိသေကသဒိသေန၊ အပြိုက်ရေ
စင်သွန်းသည်နှင့်တူသော၊ ဗြဟ္မဿရေန၊မြတ်သောသာယာစွာသောအသံ
ဖြင့်၊ ဘာသမာနဿ၊ ဟောတော်မူသော၊ဘဂဝတောပန၊ မြတ်စွာဘုရား
၏လျှင်၊ ဘာသိတံ၊ဟောတော် မူအပ်သော စကားတော်ကို၊ တေဘိက္ခူ၊
ထိုရဟန်းတို့သည်၊နာဘိနန္ဒန္တိ၊နှစ်သက်သောအားဖြင့်ဝမ်းမမြောက်ကုန်း
တေဘိက္ခူ၊ ဘဂဝတောဘာသိတံ နာဘိနန္ဒန္တိ၊ တေဘိက္ခူ၊ ဘဂဝတော
ဘာသိတံနာဘိနန္ဒဟူသည်ကား၊ပဉ္စသဘာဝါးရာကုန်သော၊ တေဘိက္ခူ၊
ထိုပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
ဣဒံစစနံ၊ဤသို့သောစကားကို၊နာနူမေဒိံသု၊ ဝမ်းမမြောက်ကုန်း၊ကသ္မာ၊
အကယ်ကြောင့်၊ နာနူမေဒိံသု၊ ဝမ်းမမြောက်ကုန်သနည်း၊အညာဏကေ
န၊မထိခြင်းကြောင့်၊ နာနူမေဒိံသု၊ ဝမ်းမမြောက်ကုန်း၊ ဝိရုတ္တိဇရမိ၊
ချွဲဦးအံ့၊ တေဘိက္ခူ၊ထိုပုဏ္ဏားထောထွက်ရဟန်းငါးရာတို့သည်၊ ဣမဿ
သုတ္တဿ၊ဤမူလပရိယာယသုတ်၏အတ္ထံ၊အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ယသ္မာ၊အကြင်
ကြောင့်၊နဇာနိံသု၊ မထိကုန်း၊ကသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ နာဘိနန္ဒိံသု၊မနှစ်သက်
ကုန်း၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ဟေသံဘိက္ခူနံ၊ထိုပုဏ္ဏားထောထွက်ရဟန်းငါးရာတို့
အား၊တသ္မိံသမယေ၊ထိုသုတ်ကိုဟောသောအခါ၌၊ ဇေံ၊ဤသို့၊ဝိစိတြနယ
ဒေသနာဝိလာသယုတ္တံ၊ အထူးထူးသောသဒ္ဓနယအတ္ထနယတို့ဖြင့် ဆန်း

ကြယ်သောဒေသနာဝိသုဒ္ဓိယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ တေသုတ္တံ၊ ဤ
မူလပရိယာယသုတ်ကို၊ စာနုပုထုလေန၊ တခဲနက်ထုသော၊ ဒုဿပဋ္ဌေန၊
အထပ်ထပ်သောပုထိုးဖြင့်၊ ရုခေ၊ မျက်နှာ၌၊ နိဗန္ဓံ၊ ဖွဲ့ချည်သည်ကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ ပုရတော၊ ရှေးမှ၊ ဌာတိကမနုညဘောဇနံဝိယ၊ ထားအပ်သောနှစ်သက်
တွယ်ရှိသောဘောဇဉ်ကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ နနုစစောဒေမိ၊ စောဒနာဦး
အံ၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနာ၊ ကိုယ်ထော်သည်၊ ဒေသိတံ၊
ဟောအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ပဓေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ ဥာပေတံ၊ သိစေ
ခြင်းငှါ၊ စတ္တာရိအသင်္ချေယျာနိ၊ လေးသင်္ချေတို့ပတ်လုံး၊ ပါရမိယော၊ ပါရမီ
တို့ကို၊ ပုရေတွာ၊ ဖြေ၍၊ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုတအဖြစ်သို့၊ ပဏ္ဍော၊ ရောက်
တော်မူပြီ၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ တေတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့
သည်၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒေသေသိ၊ ဟော
တော်မူလေသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း၊
ဣမဿသုတ္တဿ၊ ဤမူလပရိယာယသုတ်၏၊ နိက္ခေပဝိစာရတာပံ၊ ဟော
ခြင်းကိုစီရင်ရာ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာနဘဉ္ဇနတ္ထံ၊ မာန်ကိုပျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ သဗ္ဗေ
မူလပရိယာယန္တိ၊ သဗ္ဗေမူလပရိယာယံဟူ၍၊ ဣဒံဒေသနံ၊ ဤဒေသနာကို
အာရတ္တိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်ပြီ၊ တာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်
သောစကားသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာနဘဉ္ဇနတ္ထံ၊ မာန်ကိုပျက်ဆီး
ခြင်းငှါ၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တဉ္စပနေတံသုတ္တံ၊ ထိုသုတ်ကို၊
သုတွာ၊ နာရ၍၊ တေတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တံယေဝပထဝီ၊ ထိုပထဝီ
ကိုပင်လျှင်၊ ဗိဋ္ဌိဂတိကော၊ ဗိဇ္ဇာအယူရှိသောပုထုဇဉ်သည်၊ သဉ္ဇာနာတိ၊
သိ၏၊ သေက္ခာဝိ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အရဟာဝိ၊ ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ တထာဂတောဝိ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်းကောင်း၊
သံဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤပထဝီကား၊ ကိံနာမ၊ အဘယ်သို့သော သဘော
ရှိသနည်း၊ ဣဒံ၊ ဤပထဝီသည်၊ ကထံနာမ၊ အဘယ်သို့အပြားရှိသနည်း၊ ဣတိ
ဣဒံနာပကာရေန၊ ဤသို့သော အထူးအပြားဖြင့်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ မယံ၊ ငါတို့
သည်၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်သော၊ ယံကိဉ္စိ၊
အလုံးစုံသော စကားတော်ကို၊ ဝိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ ဇာနာမကိရ၊
သိရကုန်သတတ်၊ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား၊ ဣမဿမူလပရိယာယဿ၊
ဤမူလပရိယာယသုတ်၏၊ အန္တဝါ၊ အပိုင်းအခြားကိုလည်းကောင်း၊ ကော

၁၇

မိုးဝါ။ ဒေသနာတော်၏အဆုံးကိုလည်းကောင်း၊ နေဇာနည်မ၊ မသိကုန်၊ နုပဿာ
မ၊ မမြင်ကုန်၊ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား၊ အဟောအတ္ထမေဓေယျာ၊
ဪသမ္ဘိန္ဒရ်အပ်ကုန်၊ အဟောအတ္ထမေဓေယျာ၊ ဪသမ္ဘိန္ဒရ်အပ်ကုန်၊ ဣတိ
ဤသို့ကြံကုန်၍၊ ဥဒ္ဓုဒ္ဓါဒ္ဓါ၊ နှုတ်အပ်ပြီးသောအစွယ်ရှိကုန်သော၊ သပ္ပာယ်
မြေဘုံကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗဒါ၊ မာန်ရစ်ခြင်းကင်းကုန်သည်၊ ဟုတွေးဖြစ်ကုန်၍၊ ဗုဒ္ဓ၊
ပဋ္ဌာနဉ္စ၊ ဘုရားရှင်အားစေားရာအရပ်သို့လည်းကောင်း၊ ဓမ္မသဝနဉ္စ၊ တရား
နာရာအရပ်သို့လည်းကောင်း၊ သက္ကဋ္ဌံ၊ ရှိသောစွာ၊ အာဂမိံ၊ သုံးသပ်ကုန်ပြီး
တောနခေါပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌၊ တေတိက္ခ၊ ထိုပုဏ္ဏားမျိုး၊ ရဟန်းတို့မှ
တပါးကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဓမ္မသဘာဝံ၊ တရားသဘာဝံ၊ သန္နိသိန္နာ၊
အညီအညွတ်ထိုင်နေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမံ၊ ဤစကားကို၊ သရဋ္ဌာယောဒုံ၊ ဖြစ်
စေကုန်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏၊ အာနုဘာဝေါ၊ တန်ခိုးသည်၊ အဟော၊
အံ့သွယ်ရှိစွာကား၊ ဗြာဟ္မဏပဗ္ဗဇိတား၊ ပုဏ္ဏားမျိုးမှ ရဟန်းပြုကုန်သော၊
တောနာမတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လျက်လည်း၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာ
ဖြင့်၊ မာနမဒမတ္တာ၊ မာန်တည်းဟူသောရစ်ခြင်းဖြင့်ရစ်ကုန်၏၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မူလပရိယာယ်ဒေသနာယ၊ မူလပရိယာယ်သုတ်ဒေသ
နာတော်ဖြင့်၊ နိဟတမာနာ၊ ကျသောမာန်ရှိသည်တို့ကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်
ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထံ၊ စကားကို၊ သရဋ္ဌာယောဒုံ၊ ဖြစ်စေကုန်ပြီး၊ တေတိ
က္ခ၊ နံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏၊ အန္တရာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုနှလုံးသွင်းခြင်းပါဠိသင်ခြင်း
အဋ္ဌကထာသင်ခြင်းစသည်တို့၏အကြားအကြား၌၊ ပြောဟောအပ်သော၊
အယဉ္စကထာ၊ ဤတရသောစကားသည်လည်း၊ ဝိပ္ပကထာ၊ အပြီးအဆုံးသို့
မရောက်သေး၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂန္ဓကုဋိယာ၊
ဂန္ဓကုဋိ တိုက်တော်၌၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်လေ၏၊ တင်္ဂဏန္တု၊ ရှုပေန၊
ထိုခဏ တရားသဘာဝံ၊ စည်းဝေးကုန်သောရဟန်းတို့၏ အဏ္ဏာသယအား
လျော်စွာသော၊ ပါမိဟာရိယေန၊ တန်ခိုးပြာမိဟာဖြင့်၊ ဓမ္မသဘာဝံ၊ တရား
သဘာဝံ၊ ပညတ္တဝရ ဗုဒ္ဓါသနော၊ ခင်းထားအပ်သော မြတ်သော နေရာ၌၊
နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍၊ တေတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ တိက္ခဂေ၊
ရဟန်းတို့၊ တရော၊ သင်တို့သည်၊ အန္တရာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြီးခြင်းစသည်
တို့၏ အကြား၌၊ ပြောဟောအပ်သော၊ ကာယကထာယ၊ အဘယ်စကား
ကြောင့်၊ သန္နိသိန္နာ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးကုန်သည်၊ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်
သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟုဋ္ဌိ၊ မေးတော်မူ၏၊ တေတိက္ခ၊ ထိုရဟန်း
တို့သည်၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊

အာရောစေသို့ကြားလျှောက်ကုန်ပြီ၊ ဘဝဝါ၊ ခြတ်စွာတုရားသည်၊ ဘိက္ခု
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊
နိဟတမာနာ၊ ကင်းသောမာန်ရှိသည်တို့ကို၊ နကတော၊ ပြုအပ်သည်မဟုတ်
ကုန်း၊ ဗုဒ္ဓေပိ၊ ရှေးဘဝ၌လည်း၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာနပဂ္ဂဟိ
တေ၊ မာနဖြင့် ခြီးမြှင့်ကုန်သော၊ ဝိဇေ၊ မမြတ်နိုးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိစ
ရန္တေ၊ ထည့်လည်ကုန်သော၊ ဣမေဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့ကို၊ နိဟတမာနော၊
ကျသောမာန်ရှိသည်တို့ကို၊ အကသဝိ၊ ပြုဘူးပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံဝစနံ၊
ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ ဣမိဿာ
အဋ္ဌပ္ပတ္တိဿ၊ ဤသို့ရဟန်းတို့ ခြီးမွန်းခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်း
ကြောင့်၊ အဘိတံ၊ လွန်လေပြီးသော၊ ဣဒံမူလပရိယာယဇာတကံ၊ ဤမူလ
ပရိယာယဇာတ်တော်ကို၊ အာနေသိ၊ ဆောင်တော်မူပြီ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကို၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ပော
တော်မူအံ့၊ ဗာရာဏသီယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ အညတရော၊ တယောဇကံ
သော၊ ဒိသာပါမောက္ခော၊ အရပ်မျက်နှာတို့၌ကေချင်စောသော၊ သနိဗ္ဗာဏ
ကေဠုဘာနံ၊ နိဗ္ဗာဏကျမ်း၊ ကေဠုတ ကျမ်းနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊
သက္ခရပ္ပဘေဒါနံ၊ အက္ခရာအပြားကို ပြတတ်ကုန်သောကျမ်းနှင့်တကွဖြစ်
ကုန်သော၊ ဣတိဟာသပဉ္စမနံ၊ ဣတိဟာသကျမ်းလျှင်ငါးခုမြောက်ဖြစ်ကုန်
သော၊ ဘိက္ခုပေဒါနံ၊ ပေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ ပါရဂူကောင်းတတ်သို့ရောက်သော၊
ဗြာဟ္မဇာတာ၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ ပဋိဝိသတိ၊ နေ၏၊ ပဒကော၊ ပေဒင်သုံးပုံတို့ကို
သရဏ္ဍာပတ်တတ်၏၊ ဝေယျာကဓကော၊ ယျာကရ်ဏ်းကျမ်းကိုတတ်၏၊ လော
ကာယတမဟာပုရိသလက္ခဏော၊ လောကာယတကျမ်းမဟာပုရိသလက္ခ
ဏာကျမ်းတို့၌၊ အနဝယော၊ အပြီးအဆုံးတိုင်အောင်တတ်၏၊ သေ၊ ဗြဟ္မ
ဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ပဉ္စမတ္တာနိ၊ မာဏဝက သတာနိ၊ ငါးရာအတိုင်း
အရှည်ရှိကုန်သောလူလင်တို့ကို၊ မန္တေ၊ ပေဒင်တို့ကို၊ ဝါစေတိ၊ ချ၏၊ ပဏ္ဍိ
တာ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ မာဏဝကာ၊ လူလင်တို့သည်၊ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာလည်း၊
ဂဏ္ဌန္တိ၊ သင်ကုန်၏၊ လဟုဉ္စ၊ လျှင်စွာလည်း၊ ဂဏ္ဌန္တိ၊ သင်ကုန်၏၊ သုဠုဉ္စ၊
ကောင်းစွာလည်း၊ ဥပဓာရေန္တိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုလူလင်
တို့အား၊ ဂဟိသဉ္စ၊ သင်တိုင်းသင်တိုင်းသောပေဒင်အတတ်သည်လည်း၊
နဝိနဿတိ၊ မပျောက်ပျက်၊ သေဘိဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်လည်း၊ အာ
ဝရိယရဋ္ဌိံ၊ ဆရာ၏လက်ဆုပ်ကို၊ အကတော၊ မပြုမူ၍၊ စာစေ့၊ အိုး၌၊ ဥဒကံ၊
ရေကို၊ အာသိဉ္စန္တော၊ လောင်းဘိသကဲ့သို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်

သော၊ သဗ္ဗံ၊ တသ္မေရှင်ရစ်သောအတတ်ကို၊ ဥဂ္ဂဟာပေတွာ၊ သင်စေ၍၊ တေ
မာဏဝကော၊ ထိုလူသင်တို့ကို၊ ထေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊
ကိံအဝေါစ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊
ဣဒံသိပ္ပံ၊ ဤအတတ်သည်၊ နိဗ္ဗဓဗ္ဗသမ္ပရာယ၊ မျက်မှောက်စွန့်တဝထမ
လွန်တဝ၏၊ ဟိတံ၊ အစီးအပွားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဆို၏၊ တေမာ
ဏဝကော၊ ထိုလူသင်တို့သည်၊ ယံသိပ္ပံ၊ အကြင်အတတ်ကို၊ အာစရိယော၊
ဆရာသည်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ မယံဝိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ တံသိပ္ပံ၊ ထိုအတတ်
ကို၊ ဇာနာမ၊ သိကုန်၏၊ ဧနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မယံဝိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊
အာစရိယာဝေ၊ ဆရာတို့ချည်းပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာနံ၊ မာန်ကို၊ ဥပ္ပါ
ဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ တကော၊ ထိုမာန်ဖြစ်သောကာလမှ၊ ဗတုတိ၊ စ၍၊ အာစရိ
ယော၊ ဆရာ၌၊ အဂါရဝါ၊ ရှိသေခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခိတ္တဝတ္တော၊
ချသောဝတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိံသု၊ နေကုန်ပြီ၊ အာစရိယော၊ ဆရာ
သည်၊ ဥတ္တော၊ သိ၍၊ နေသံမာဏဝကာနံ၊ ထိုလူသင်တို့အား၊ မာနနိဂ္ဂဟံ၊ မာန်
ကိုနှိပ်ခြင်းကို၊ ကရိသသာမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိန္ဒေ၊ သိ၊ ကြံ၏၊ သောအာစရိ
ယော၊ ထိုဆရာသည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စောင်းရာအရပ်သို့၊
အာဇာတိံ၊ လာ၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ နိသိန္နေ၊ ထိုင်နေကုန်သော၊ တေမာဏ
ဝကော၊ ထိုလူသင်တို့ကို၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ တာတာ၊ ချစ်သားတို့၊ ငဉ္စံ၊ ပြဿနာ
ကို၊ ပုစ္ဆိသသာမိ၊ မေးအံ့၊ ကတ္ထိ၊ အသို့နည်း၊ သမတ္တာ၊ အပြည့်အစုံဖြစ်ကုန်၍၊
ကထေတံ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ၊ အတ္ထံ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊
တေမာဏဝကော၊ ထိုလူသင်တို့သည်၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ ပုစ္ဆိ၊ ထ၊ မေးပါ
ကုန်၊ အာစရိယ၊ ဆရာ၊ ပုစ္ဆိ၊ ထ၊ မေးပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဟသဝ၊
အဆောတလျှင်သာလျှင်၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိံသုဝိယ၊ အဘယ်သူတို့
ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သုတမဒမတ္တာ၊ သုတတည်းဟူသောမာန်ဖြင့်ရစ်ကုန်
သောသူတို့သည်၊ သဟသဝ၊ အဆောတလျှင်သာလျှင်၊ အာဟံသုယထေ၊
ဆိုသကဲ့သို့တည်း၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ ကာလေဝ၊ ပုရေဘတ္တ
ပစ္ဆာဘတ္တစသောကာလသည်၊ ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ စာသတိ၊ စားတတ်
၏၊ စာသန္တော၊ စားသော်လည်း၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သောသတ္တဝါကိုမျှ၊
နဝဇ္ဇေတိ၊ မကြည်၊ သဗ္ဗာနေဝ၊ အလုံးစုံကုန်သော သတ္တဝါတို့ကိုပင်လျှင်၊
စာသတိ၊ စား၏၊ ဧကဝလဉ္စ၊ သက်သက်လည်း၊ ဘူတာနိယေဝ၊ အလုံးစုံသော
သတ္တဝါတို့ကိုသာလျှင်၊ နစာသတိ၊ စားသည်လည်း မဟုတ်၊ အဝိစခေါ၊
စင်စစ်သော်ကား၊ သဟတ္တနာအတ္တာနံ၊ ကာလဟုဆိုအပ်သောမိမိကိုယ်ကို

၂၀

ထည်း၊ ဗသတိ၊ စားသေး၏။ ယောဂတူတော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာလ
 စသော၊ ကာလကိုစားတတ်၏။ သောတူတော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပစနိံ။
 သတ္တဝါကို အပါယ်ဘုံတို့၌ ပူဇော်တတ်သောတဏှာကို။ ပစိ၊ အရဟတ္တမဂ်
 ဉာဏ်သည်။ ဟူသော မီးဖြင့်လောင်စေပြီး။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တာတာ၊
 အမောင်တို့။ ဣမံပဉ္စ၊ ဤပြဿနာကိုးပါးသာဇွတ်။ ဖြေကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့။
 အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ တေမာဏဝကာ၊ ထိုငါးရာသောလူလင်တို့သည်။ စိန္တေတွာ၊
 ကြံကုန်သည်ရှိသော်၊ အဇာနမနာ၊ မယိကုန်သည်ဖြစ်၍။ တုဏှိ၊ ခိတ်ခိတ်
 နေကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ အာဟ၊
 ဆို၏။ တာတာ၊ အမောင်တို့။ အလံ၊ တံဦးတော့။ ဝစ္ဆတ၊ သွားကြလေကုန်။
 သွေ၊ နက်ဖြန်။ ကလေယျာယ၊ ဖြေဆိုကြကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဥယျာဇေ
 ထိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ တေမာဏဝကာ၊ ထိုငါးရာသောလူလင်တို့သည်။ ဒသံဝိ၊
 ဆယ်ရက်ပတ်လုံးသည်။ ကောင်း၊ ဝိသတိဝိ၊ အရက်နှစ်ဆယ်ပတ်လုံးသည်။
 ကောင်း၊ သမ္ဘိဏ္ဍိတာ၊ အကျွမ်းဝင်ရာအပေါင်းအရပြုသည်၏။ အစွမ်းဖြင့်
 စည်းဝေးကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ စိန္တေန္တော၊ ကြံသည်ရှိသော်။ ကဿ
 ပဉ္ဇဿ၊ ထိုပြဿနာ၏။ အာဒိံ၊ အစကို။ နအဒသံသု၊ မမြင်ကုန်၊ အန္တိ၊ အဆုံး
 ကို။ နအဒသံသု၊ မမြင်ကုန်၊ အာဂတိံ၊ လာလတ်ကုန်၍။ ဣမဿပဉ္ဇဿ၊
 ဤပြဿနာ၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ မယိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ နဇာနာမ၊ မသိပါ
 ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ အာစရိယဿ၊ ဆရာအား။ အာရာစေသံ၊ ကြား
 သျှောက်ကုန်၏။ အာစရိယော၊ ဒီသာပါမောက္ခဆရာသည်။ တေသံမာဏ
 ဝကာနံ၊ ထိုငါးရာသော လူလင်တို့အား။ နိဂ္ဂဟတ္ထာယ၊ နှိပ်ခြင်းငှါ။ ဗဟူနိ
 နရသိသာနိ၊ လောမသာနိဗြဟာနိစ၊ ဂိဝါသုပဗ္ဗိရုက္ခာနိ၊ ကောပိဒေဝေတ္ထ
 ကဏ္ဍဝါတိ။ ဗဟူနိနရသိသာနိ၊ လောမသာနိဗြဟာနိစ၊ ဂိဝါသုပဗ္ဗိရုက္ခာနိ၊
 ကောပိဒေဝေတ္ထ ကဏ္ဍဝါ ဟူသော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အဘာသိ၊
 ရှု၏။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော၊ နရသိသာနိ၊ လူတို့၏ဥက္ခောင်းတို့
 သည်းဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တာနိ၊ ထိုဥက္ခောင်း
 တို့သည်။ လောမသာနိ၊ ဆံမွေးရှိကုန်၏။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဗြဟာနိ
 စ၊ များစွာသည်ဖြစ်ကုန်သော ဥက္ခောင်းတို့သည်။ ဂိဝါသု၊ ထည်တို့၌။ ပဗ္ဗိ
 ရုက္ခာနိပတိဋ္ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤလူအပေါင်းတွင်။ ကောပိဒေဝ၊
 တရံတယောကံသောသူသည်သာလျှင်။ ကဏ္ဍဝါ၊ နားပေါက်နှင့်တူသော
 ပညာရှိ၏။ ဂါထာယ၊ ဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်
 သော၊ နရာနံ၊ လူတို့၏။ သိသာနိ၊ ဥက္ခောင်းတို့သည်။ ဒိဿန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။

သဗ္ဗာနိဓ။ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တာနိ၊ ထိုဥက္ခောင်း တို့သည်။
 လောမသာနိ၊ ဆံမွေးရှိကုန်၏။ သဗ္ဗာနိဓ။ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
 မဟန္တာနိ။ များစွာကုန်သော ဥက္ခောင်းတို့သည်။ ဂိဝါယမေဝ၊ လည်း၌သာ
 ယျှင်၊ ဌာဝိတာနိ၊ ထားအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာလဗလံဝိယံ၊
 ထန်းသီးကဲ့သို့၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ နဂဟိတာနိ၊ မယူအပ်ကုန်၊ တေဝံ၊
 ထိုသူတို့အား၊ ဣမေဟိဓမ္မေဟိ၊ ဤလည်းဥက္ခောင်းရောက်ခြင်းသဘောတို့
 ဖြင့်၊ နာနာကာရတံ၊ ထူးသောအကြောင်းသည်၊ နတ္ထိမရှိ၊ ဧတ္ထပန၊ ဤလူအ
 ပေါင်းတို့တွင်ကား၊ ကောဓိဒေဝ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်သာယျှင်၊
 ကဏ္ဍဝါ၊ နားပေါက်နှင့် တူသော ပညာရှိ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ကောဓိ ဒေဝေတ္ထကဏ္ဍဝါတိ၊ ဣဒံပဒံ၊ ကောဓိဒေ
 ဝေတ္ထကဏ္ဍဝါဟူသောဤပုဒ်ကို။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သန္တာယ၊ ရည်၍။
 အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ ကဏ္ဍဝါတိ။ ကဏ္ဍဝါ ဟူသည်ကား၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိ၏။
 ကဏ္ဍန္တိန္ဒိပန၊ နားပေါက်သည်ကား၊ ကာသမိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား
 နတ္ထိမရှိသည်ကား၊ နမဟုတ်၊ တံဝစနံ၊ ထိုသရာ၏စကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား
 ကုန်၍၊ တေမာဏဝကား၊ ထိုငါးရာကုန်သောလူလင်တို့သည်၊ ဖိက္ခတူကား၊
 မျက်နှာမသာကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ပတ္တက္ခန္ဓာ၊ လည်ပိုက်ဆိုက် ဖြစ်ကုန်၍၊
 အဝေရခါ၊ အောက်သို့မျက်နှာချကုန်သည်ဖြစ်၍။ အင်္ဂုလိယာ၊ လက်ညှိုး
 ဖြင့်၊ ဘူမိ၊ မြေကို၊ ဝိလိခန္ဓာ၊ ချစ်ကုန်လျက်၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်သည်
 အဟောသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုလူလင်တို့၏၊ သဟိရိက
 တာဝံ၊ အရှက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပဿိတွာ၊ မြင်၍၊ အာစရိယော၊ ဆရာ
 သည်၊ တာတာ၊ အမောင်တို့၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဥဂ္ဂဏှထ၊ သင်ကြကုန်သော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ဝိဿန္ဓေတိ၊ ဖြေ၏။ ကာလောတိ၊ ကာ
 လောဟူသည်ကား။ ပုရေဘတ္တကာလောဝိ၊ နံနက်ကာလလည်းကောင်း၊
 ပတ္တာဘတ္တကာလောဝိ၊ မွန်းလွဲသောကာလလည်းကောင်း၊ ဣတိဇေမာဒိ၊
 ဤသို့အစရှိသောကာလတည်း။ ဘုတာနိတိတေ၊ ဘုတာနိဟူသောဤသဒ္ဒါ
 သည်၊ သတ္တာဝိဝစနံ၊ သတ္တဝါတို့ကိုဟောကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဒါတည်း။
 ဟိသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ ကာလော၊ ကာလသည်၊ ဘုတာနံ၊ သတ္တဝါတို့
 ၏၊ စမ္ပဝံသာဒိနိ၊ အရေအသားအစရှိသည်တို့ကို၊ နခါဒတိ၊ စေးတတ်၊ အဓိစ
 ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ နေသံသတ္တာနံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့၏၊ အေယုဝဏ္ဏဗလော
 နိ၊ အသက်အဆင်းခွန်အားတို့ကို၊ ဝေပေန္တော၊ ကုန်စေလျက်၊ ယောဗ္ဗညံ၊
 အယုယံ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ မဒ္ဒန္တော၊ နင်းနယ်လျက်၊ အာရေဂျံ၊ အနာ၏ကင်း

ခြင်းကို၊ ဝိနာသောန္တော၊ ဗျက်ဆီးချက်၊ စာသတ်ခါဒတိ၊ စားတတ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သဗ္ဗာနေဝသဟတ္တနာတိ၊ သဗ္ဗာနေဝသဟတ္တနာ
 ဟူသည်ကား၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ စာသန္တော၊ စားသော်လည်း၊ ကိပ္ပိ၊ တစ်
 တယောက်သောသတ္တဝါကိုမျှ၊ နဝဇ္ဇေတိ၊ မကြဉ်၊ သဗ္ဗာနေဝအလုံးစုံသော
 သတ္တဝါတို့ကိုသာလျှင်၊ စာသတိ၊ စား၏၊ ကေဝလဉ္စ၊ သက်သက်လည်း၊
 ဘူတာနိယေဝ၊ သတ္တဝါတို့ကိုသာလျှင်၊ နစာသတိ၊ စားသည်မဟုတ်သေး၊
 အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သဟတ္တနာအတ္တာနံ၊ ကာလဟုဆိုအပ်သော
 မိမိကိုယ်ကိုယ်လည်း၊ စာသတိ၊ စား၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပုရေတတ္တကာလော၊
 နံနက်ကာလသည်၊ ပစ္စာတတ္တကာလံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသောကာလသို့၊ နပါပု
 ကာတိ၊ မရောက်၊ ပစ္စာတတ္တကာလာဒိ၊ ပစ္စာတတ္တကာလအစရှိသည်
 တို့၌၊ ဇေနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ယောစကာလစာသောဘူတောတိ
 ဇေတံ၊ ယောစကာလ စာသောဘူတော ဟူသော ဤအမည်သည်လည်း၊
 ဝိကာသဝသ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဝိစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 သောဝိကာသဝေါ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာယတိံ၊ နောင်တဝ၌၊ ပဋိ
 သန္တိကာလံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတည်းဟူသောကာလကို၊ ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ
 ချ်ခါဒိတွာ၊ စား၍၊ ဌာတတ္တာ၊ တည်သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာလစာသောတိ
 ကာလစာသောဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သဘူတ ပစနိံ၊ ပစိတိ၊ သဘူတ
 ပစနိံ၊ ပစိဟူသည်ကား၊ သောဝိကာသဝေါ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယာယံ
 တဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်၊ အပါယေသု၊ အပါယ်တို့၌၊ ဘူတေ၊ သတ္တဝါ
 တို့ကို၊ ပစတိ၊ ပူစေတတ်၏၊ တံတဏှံ၊ ထိုတဏှာကို၊ ဥာဏဂ္ဂိနာ၊ အရိယ
 မဂ်ဉာဏ်သည်ဟူသောမီးဖြင့်၊ ပစိသုတ္တံ၊ လောင်စေပြီဘသို့၊ ပြာကိုကဲ့
 သို့၊ အကာယိ၊ ပြုပြီး တေန၊ ထိုကြောင့်၊ သောဝိကာသဝေါ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 ကို၊ ဘူတပစနိံ၊ ပစိတိ၊ ဘူတပစနိံ၊ ပစိဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပဇနိန္ဒိတိ၊ ပဇ
 နိံဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဇနိတံ၊ နိဗ္ဗတ္တိတံ၊ အပါယ်တို့
 ၌သတ္တဝါတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော တဏှာကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တေမာဏဝကာ၊ ထိုငါးရာ
 သောလုသင်တို့သည်၊ ဒိပသဟဿာလောကေန၊ တထောင်သောခါးမီးရောင်
 ဖြင့်၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌၊ သမဝိသမံ၊ ညီညွတ်သောအရပ် မညီညွတ်သောအရပ်
 သည်၊ ပါကင်္ခံ၊ ထင်ရှားသကဲ့သို့၊ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏၊ ဝိသန္ဓေန၊
 ဖြေခြင်းဖြင့်၊ ပဉ္စဿ၊ ပြဿနာ၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ပါကင်္ခံ၊ ထင်ရှား၊ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ယာဝဇိဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊

၂

ဂရုဝါသံ။ ဆရာနှင့်အတူထကွနေခြင်းကို။ ဝသိဿာမ။ နေကုန်အံ့။ ဇေတ
အာစရိယာနာမ။ ထိုဆရာတို့မည်သည်ကား။ မဟန္တာ။ ကြီးမြတ်လောပညာ
ရှိကုန်၏။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ မယံ။ ငါတို့သည်။ ဗဟုသုတမာနံ။ အကြားအမြင်
များသည်ကိုမှီ၍ဖြစ်သောမာန်ကို။ ဥပ္ပါဒေတွားဖြစ်စေ၍။ စတုပ္ပဒိကဂါထာ
ယဝိ။ လေးပါဒရှိသောဂါထာ၏လည်း။ အတ္ထံ။ အနက်ကို။ နဇာနာမ။ မသိကုန်
အိုက်။ ဤသို့။ နိဟတမာနာ။ ကျသောမာန်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝုဗ္ဗသဒိသမေဝ။
ရှေးကာလနှင့်အတူသာလျှင်။ အာစရိယဿ။ ဆရာအား။ ဝတ္ထပဋိပတ္တိံ။
ဝတ်ပဋိပတ်ကို။ ကာတွားဖြည့်၍။ သဂ္ဂပရာယနာ။ နတ်ရွာသုဂတိဘဝသို့လား
ရကုန်သည်။ အဟောသံ။ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ။ ခုဟုန်းတို့။ အဟံ။ ငါတုရား
သည်။ တေနသမယေန။ ထိုအတိတ်ကာလ၌။ တေသံမာဏဝကာနံ။ ထို
လူသင်တို့၏။ အာစရိယော။ ဒီသာပါမောက္ခဆရာသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်
တော်မူပြီ။ အမေဘိက္ခု။ ဤပုဂ္ဂိုလ်များမျိုးဖြစ်ကုန်သောခုဟုန်းတို့သည်။ မာဏ
ဝကာ။ လူသင်တို့သည်။ အဟောသံ။ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဇေ။ ဤသို့။ ဝုဗ္ဗေဝိ။ ရှေးကာလ၌
လည်း။ အဟံ။ ငါတုရားသည်။ ဇေ။ ဤသို့။ မာနံ။ မာန်ကို။ ပဂ္ဂဟိဝံဝိဇေ။ ခြီး
မြှင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍ မမြတ်နိုး အပ်ကုန်သော။ ဝိစရန္တေ။ ထည့်သည်ကုန်
သော။ အမေဘိက္ခု။ ဤခုဟုန်းတို့ကို။ နိဟတမာနော။ ကျသောမာန်ရှိသည်တို့
ကို။ အကာသိ။ ပြုစုပြီးအိုက်။ ဤသို့။ အတိတံ။ လွန်လေပြီးသောအကြောင်း
ကို။ အာဟရိ။ ဆောင်တော်မူ၏။ အမဉ္ဇတေတံ။ ဤမူလပရိယာယဇာတ်ကို
လည်း။ သုတွား။ ကြားရ၍။ တေဘိက္ခု။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များတောထွက်ခုဟုန်းငါးရာတို့
သည်။ ဝုဗ္ဗေဝိ။ ရှေးအတိတ်ကာလ၌လည်း။ မယံ။ ငါတို့သည်။ မာနေနေဝ။ မာန်
ဖြင့်သာလျှင်။ ဥပဟတာ။ အကျိုးစီးပွားမှပျက်စီးကုန်၏။ အိုက်။ ဤသို့။ ဘိယေယျာ
သောမတ္တာယ။ အတိုင်းထက်အလွန်။ နိဟတမာနာ။ နှိမ့်ချသောမာန်ရှိကုန်
သည်။ ဟုတွားဖြစ်ကုန်၍။ အတ္ထနေ။ မိမိမိမိ၏။ ဥပကာရကကမ္မဋ္ဌာနပရာသ
နာ။ ကျေးဇူးပြုဆတ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းသာလျှင်မှီရာအာရုံရှိကုန်သည်။ အဟော
သံ။ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တတော။ ထိုနောင်မှ။ တဂဝါ။ မြတ်စွာတုရားသည်။ ဧကံသမ
ယံ။ တရံသောအခါ၌။ ဇနပဒစာရိကံ။ ဇနပုဒ်ဒေသစာရိကို။ စရန္တေ။ ကြွေတော်
မူသည်ရှိသော်။ ဝေသာလီ။ ဝေသာလီပြည်သို့။ ပတွား။ ရောက်တော်မူ၍။
ဂေါတမဧက။ ဂေါတမကမည်သော။ စေတိယေ။ လူတို့၏ပူဇော်ရာဖြစ်သော
သစ်ပင်ရင်း၌။ ဝိဟရန္တော။ နေတော်မူလျက်။ ပဉ္စသတာနံ။ ငါးရာကုန်သော။
အမေသံ ဘိက္ခုနံ။ ဤခုဟုန်းတို့၏။ ဥာဏပရိပါကံ။ ဥာဏ်၏ရင့်ခြင်းကို။
ဝိဒိတွားသိတော်မူ၍။ အမဂေါတမသုတ္တံ။ ဤဂေါတမသုတ်ကို။ ကထေသိ။

ဟောတော်မူ၏။ ကိံကထေသိ၊ အတပယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း။ ဘိက္ခဝေ
ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ အဘိညာယ၊ ဟောအပ်သောကုသိုလ်
အကုသိုလ်ခန္ဓာအစရှိသော ဓမ္မဝေနယုတို့၏ အာသယာ နူသယ စရိုက်
နှလုံးအစရှိသောအပြားကိုထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိတော်မူ၍၊ ဓမ္မံ၊ ဟောအပ်
သောဓမ္မကို နေသေမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အနညာယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြား
ကိုထူးသောဥာဏ်ဖြင့်မသိမူ၍၊ နောဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်။ သနိဒါနံ၊ အဏ္ဍာသယ ပုဏ္ဏားဝယ်က
အဗ္ဗုပ္ပတ္တိဟူသောအကြောင်းရှိသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နေသေမိ၊ ဟောတော်
မူ၏။ အနိဒါနံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအကြောင်းသုံးပါးမှကင်းသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို
နောဒေသေမိ၊ ဟောတော်မူ။ (ပ)၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သပ္ပါဒိဟာရိယံ၊ ဝန့်
ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နေသေမိ၊ ဟော
တော်မူ၏။ အပ္ပါဒိဟာရိယံ၊ ဝန့်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်းမဖြစ်သော။
ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နောဒေသေမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဘိညာ
ယ၊ ဟောအပ်သော ကုသိုလ်အကုသိုလ်ခန္ဓာအစရှိသောဓမ္မဝေနယုတို့ကို
အာသယာ နူသယ စရိုက်နှလုံးအစရှိသောအပြားကို ထူးသောဥာဏ်ဖြင့်သိ
တော်မူ၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ နေသေတော၊ ဟောသော၊ တဿမယံ၊ ထိုငါတုရား
၏(ပ)၊ အပ္ပါဒိဟာရိယံ၊ ဝန့်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်းမဖြစ်သော၊ ဓမ္မံ
တရားကို၊ နောဒေသေတော၊ မဟောသော၊ တဿမယံ၊ ထိုငါတုရား၏၊ ဩဝါ
ဒေါ၊ အစီးအပွားကို ညွှန်းပြကြောင်းဖြစ်သော ဩဝါဒကို၊ ကရုဏီယော၊
လိုက်နာအပ်၏။ အနုသာသနိ၊ အစီးအပွားကိုညွှန်းပြကြောင်းဖြစ်သောအနု
သာသနိကို၊ ကရုဏီယော၊ လိုက်နာအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေါ၊ သင်
တို့အား၊ တုဗ္ဗိ သာ၊ နှစ်သက်ခြင်းငှါ၊ အသဉ္စပန၊ သင့်သည်သာလျှင် တည်း၊
အတ္တမနတာယ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း၏ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အလံဇေ၊ သင့်သည်သာ
လျှင်တည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါး
ငါးပါးသော ဧဗ္ဗယုဓမ္မတို့ကို မဘောက်မပြန် အလိုလိုသာလျှင် သိတော်
မူသောတုရားပေတည်း။ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို၊ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ
ဟောတော်မူ၏။ သံစော၊ သံစာတော်သည်၊ သုပ္ပနိပန္နော၊ ကောင်းသော
အကျင့်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောမနဿာယ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းငှါ၊ အလံဇေ၊
သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣဒံ
သုတ္တံ၊ ဤမူလပရိသာယသုတ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ အဝေါ၊
ဟောတော်မူ၏။ ဣမသ္မိံ ပနဝေယျာကရဏသ္မိံ၊ ဤဂါထာမပါသက်သက်

သောရတ္ထိယသံသဖြစ်သော ဗျာကရိုဏ်းကို၊ ဘဉ္ဇမာနးဟောတော်မူအပ်
 သည်ရှိသော်။ ဒသသဟာသိလောကဓာတု၊ တသောင်းသောစကြာဝဠာဗုဒ္ဓ
 သောဓောကဓာတ်သည်။ အကဋ္ဌိတ္ထံ၊ တုန်လှုပ်ပြီး။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီး
 တည်း။ ဣဒဉ္စသုတ္တံ၊ ဤမူလပရိယာယသုတ်ကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားနာရ၍၊ ပဉ္စ
 သတား၊ ငါးရာကုန်သော၊ တေတိက္ခံ၊ ထိုရဟန်းဘုံသည်၊ တသ္မိံယေဝါ
 သနော၊ ထိုနေရာ၌သာလျှင်၊ ပဋိသန္တိဒါဟိ၊ ပဋိသန္တိဒါဉာဏ်လေးပါးတို့၌၊
 သဟ၊ တကွ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ဗါပုဏိံသုဇေ၊ ရောက်ကုန်
 သည်သာလျှင်တည်း။ အယံဒေသနာ၊ ဤမူလပရိယာယသုတ်ဒေသနာသည်၊
 တေသ္မိံဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ နိဋ္ဌံ၊ အနက်၏ပြီးဆုံးခြင်းသို့။ အာဂမာတိ၊ ရောက်
 လေ၏။ ပပဉ္စသုဒ္ဓနိယာနာမ၊ ပပဉ္စသုဒ္ဓနိအမည်ရှိသော၊ မဇ္ဈိမနိကာယဉ္စ
 ကထာယ၊ မဇ္ဈိမ နိကာယ အဋ္ဌကထာ၏၊ မူလပရိယာယ သုတ္တဝဏ္ဏံ၊
 မူလပရိယာယသုတ်၏အတွင်းသည်။ နိဋ္ဌိတာနိဋ္ဌံ၊ ဣတာဂတာပတ္တာ၊ အပြီး
 သို့ရောက်ပြီး ။

သဗ္ဗာသဝသုတ်၊

ဇေဝံမေသုတံ၊ (ပ)၊ သာဝတ္ထိယန္တိ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဇေဝံမေသုတံ၊ (ပ)၊ သာဝတ္ထိယံ
 ဟူသော ဤသုတ်သည်။ သဗ္ဗာသဝသုတ္တံ၊ သဗ္ဗာသဝသုတ်တည်း။ တေတြ
 ထသ္မိံသုတ္တေ၊ ထို သဗ္ဗာသဝသုတ်၌၊ အယံ၊ ဤသို့သတ္တံ၊ သည်ကား၊ အပုဗ္ဗပဒ
 ဝဏ္ဏနာ၊ အသစ်သောပုဒ်၏အတွင်းတည်း။ သာဝတ္ထိတိ၊ သာဝတ္ထိဟူသည်ကား
 ကာကန္တိ၊ ကာကန္တအမည်ရှိသောရသေ့၏နေရာအရပ်၌ဘန်ဆင်းအပ်သည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့် ကာကန္တအမည်ရှိသေး၍၊ မာကန္တိ၊ မာကန္တအမည်ရှိသော
 ရသေ့၏နေရာအရပ်၌ဘန်ဆင်းအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်မာကန္တိအမည်ရှိ
 သေး၍၊ ကောသဗ္ဗိ၊ ကုသဗ္ဗအမည်ရှိသောရသေ့၏ နေရာအရပ်၌ဘန်ဆင်း
 အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ကောသဗ္ဗိအမည်ရှိသေး၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆတိယ
 ထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သဝတ္ထဿ၊ သဝတ္ထအမည်ရှိသော၊
 ဣသိနေ၊ ရသေ့၏၊ နိဝါသဋ္ဌာနဘူတာ၊ နေရာအရပ်၌တည်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်
 သော၊ နာဂရီ၊ မြို့တည်း။ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အက္ခရမိန္ဒကား၊
 အက္ခရာကိုကြံကုန်သောဆရာတို့သည်၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အဋ္ဌကထာ
 စရိယာပန၊ အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်ကား၊ တဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ယံကိဉ္စ၊
 အလုံးစုံသော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ဥပဘောဂပရိဘောဂံ၊ အနီးသို့ဆောင်၍

သုံးဆောင်အပ်သော သဝိညာဏကဖြစ်သော ဥပဘောဂထက်ဝန်းကျင်မှ
 ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်သုံးဆောင်အပ်သော အဝတ်အရုံအစရှိသော
 အဝိညာဏကဖြစ်သော မရိဘောဂဟုဆိုအပ်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်။
 ဧတ္ထံ၊ ဤပြည်၌၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထိုသို့။ ထိုကြောင့်၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိမည်
 ၏။ သတ္ထသမာယောဂေ၊ လူတို့၏ စည်းဝေးရာ ၌လည်း။ ကိံ၊ ဘာလျှင်၊
 အဘယ်ဘာလျှာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတေ၊ မေးအပ်သည်
 ရှိသော်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဘာလျှာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်း။
 ဝစနံ၊ မေးအပ်သောစကားတို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိမည်၏။
 သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သဗ္ဗပုဂ္ဂလံ၊ အလုံးစုံသောအဆောက်အဦသက်ရှိ
 သက်မဲ့အသုံး အဆောင်မျိုးသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ယသ္မာ၊
 အကြံကြောင့်၊ သမောဟိတံ၊ စုဝေး၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ
 သောအသုံးအဆောင်တို့၏စုဝေးခြင်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ တံနဂရံ၊ ထိုမြို့ကို၊
 သာဝတ္ထိတိ၊ သာဝတ္ထိဟူ၍၊ ပရစ္စတိ၊ အပြားအားဖြင့်ဆိုအပ်၏။ ကောသလံ၊
 နံ၊ ကောသလတိုင်းသူတို့၏၊ ပုရံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သည်၊ ရွှေမြို့တွင်းမြို့ပဥယျာဉ်
 မြေပြင်တို့၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် ပျော်ဘွယ်သာယာရှိ၏။ ဒသနေယျံ၊ ခရီး
 လေးစုံအသုံးတန်ဖိုး၊ ဖြာသာဒစသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် ရှုချင်ဘွယ်
 ရှိ၏။ မနောရမံ၊ ဥပဘောဂပရိဘောဂ ဝတ္ထုတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်နှလုံး
 မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ဒသဟိသဒ္ဓေဟိ၊ ဆင်ခြင်းရထားစည်
 ကြီးချမ်းစည်စသော ဆယ်ပါးသော အသံတို့ဖြင့်၊ အဝိဝိတ္တံ၊ မဆိတ်ညံ့၊
 အန္တပါနသမာယုတံ၊ ထမင်းအပျော်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဗုဒ္ဓိဝေပုလ္လတံ၊ ပွားခြင်း
 ပြန့်ပြားခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တံ၊ ရောက်၏။ ဣန္ဒြိယံ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဗီတံ၊ ပွင့်
 ထင်း၏၊ ဥတ္တမံ၊ ဖြတ်သော၊ သာဝတ္ထိပုရံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သည်၊ ဒေဝါနံ၊ စာတု
 မဟာရာဇာနတ်မင်းကြီးတို့၏၊ အာဇ္ဇကမန္နာဝ၊ အာဇ္ဇကမန္နမြို့ကဲ့သို့၊ မနော
 ရမံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တသံ၊
 သာဝတ္ထိယံ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဇေတဝနေတိဧတ္ထ၊ ဇေတဝနေဟူသော
 ပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗောယိအပ်၏။ ယောရာဇ
 ကုမာရော၊ အကြင်မင်းသားသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပစ္စတ္ထိကဇနံ၊ ရန်သူ
 ဖြစ်သောလူ အပေါင်းကို၊ ဖိနာတိ၊ အောင်တတ်၏။ ဣတိ၊ ထိုသို့၊ ဆိုကြောင့်၊
 သောရာဇကုမာရော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ ဇေတော၊ ဇေတမည်၏။ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ ရညာ၊ ပဿနဒီကောသလမင်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ပစ္စတ္ထိကဇနော၊ ရန်သူကို၊ ဖိတေ၊ အောင်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဇာတော၊

ဗွားသည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေတော၊ ဇေတမည်၏၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ မင်္ဂလကမ္မတာယ၊ အမည်မှည့်ခြင်း၏ မင်္ဂလာအမှုဖြစ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုမင်းသားအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဇေတဟူ၍၊ နာမမေဝ၊
အမည်ကိုသာလျှင်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေတော၊
ဇေတမည်၏၊ ဇေတဝဿ၊ ဇေတမင်းသား၏၊ ဝနံ၊ ဥယျာဉ်တောတည်း။
ဇေတဝနံ၊ ဇေတမင်းသား၏ဥယျာဉ်တော၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံဝနံ၊ ထိုတော
ကို၊ ဇေတေန၊ ဇေတအမည်ရှိသော၊ ရာဇကုမာရေန၊ မင်းသားသည်၊ ရောဂိ
တံ၊ ရိုက်ပျိုးအပ်၏၊ သံဝဒ္ဓိတံ၊ ကြီးပွားစေအပ်၏၊ ပရိပါလိတံ၊ စောင့်ရှောက်
အပ်၏၊ သောစ၊ ထိုဇေတမင်းသားသည်လည်း၊ တဿဥယျာနာယ၊ ထို
ဥယျာဉ်၏၊ သာမိ၊ အရှင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေတ
ဝနန္တိ၊ ဇေတဝနဟူ၍၊ ဂုဏ်၊ မရှိအပ်၏၊ တသ္မိ၊ ဇေတဝနေ၊ ထိုဇေတဝန
ကျောင်းသော်၌၊ အနာထဝိဇ္ဇိကဿအာရာမေတိတ္ထေ၊ အနာထဝိဇ္ဇိကဿ
အာရာမဟူသောဤပါဌ၌၊ မတဝရိတူဟိ၊ အဓိအတတို့သည်၊ ကတနာမ
ဝသေန၊ မှည့်အပ်သော အမည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သောဂဟပတိ၊ ထို
သူကြွပ်သည်၊ သုဒတ္တေနာမ၊ သုဒတ္တမည်၏၊ သဗ္ဗကာမ သမိဒ္ဓိတာယ
ပန၊ အလုံးစုံသောဥပတောဂပရိဘောဂဝတ္ထုတို့နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်အ
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဂဟမလမစ္ဆေရတာယစ၊ ကင်းသောရာဂအစရှိ
သောအညစ်အကြေးမစ္ဆေရတည်းဟူသောအညစ်အကြေးရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ကရုဏာဒိဂုဏသမင်္ဂိတာယစ၊ ကရုဏာအစရှိသော
ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗိကာလံ၊ အခါ
မပြတ်၊ အနာထာနံ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိကုန်သောသူတို့အား၊ ဝိဇ္ဇန္တံ၊ ထမင်းပိုင်
ကို၊ အဒါသိ၊ ပေးပြီ၊ တေနအနာထာနံဝိဇ္ဇန္တဒါနေန၊ ထိုသူကိုးကွယ်ရာမရှိ
ကုန်သောသူတို့အားထမင်းပိုင်ကိုပေးခြင်းကြောင့်၊ အနာထဝိဇ္ဇိကောတိ၊
အနာထဝိဇ္ဇိကဟူ၍၊ သင်္ခံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
ဥယျာဉ်၌၊ ပါဏိနနာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အာရမန္တိ၊ လွန်စွာမွေ့လျော်တတ်
ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းသော်ကား၊ ဝိသေသေန၊ အထူးအားဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊
ရဟန်းတို့သည်၊ အာရမန္တိ၊ လွန်စွာမွေ့လျော်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုသို့မွေ့လျော်ရာဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်၊ အာရာမော၊ အာရာမမည်၏၊
တဿ၊ ထိုဥယျာဉ်၏၊ ဂုဗ္ဗဗလာဒိသောဘာယစ၊ အစွင့်အသီးစသည်တို့ဖြင့်
တင့်တယ်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ နာတိဒုရနစ္စာသန္တ
တာဒိပဉ္စဝိသေနာသနင်္ဂိသဗ္ဗတ္တိယာစ၊ မဝေးလွန်းသည်၏အဖြစ်မနီးလွန်း

သည့်၏အဖြစ်စသောငါးပါးအပြားရှိသောကျောင်း၏ အင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံခြင်း
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ တတောတတော၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်မှ၊ အာဂမ္မ၊
 လာလတ်၍၊ ရမန္တိ၊ မွေ့လျော်ထတ်ကုန်၏၊ အဘိရမန္တိ၊ လွန်စွာမွေ့လျော်
 ထတ်ကုန်၏၊ အနုတ္တုဉ္စိကာ၊ မဆန့်ကျင်ကုန်သည်။ ဟုတွင်၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နိဝ
 သန္တိ၊ နေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အင်္ဂေတ္တာ၊ အနက်တည်း၊
 ဝါ၊ ထနည်းကား၊ ဂုတ္တဗ္ဗကာရာယ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော၊ သမ္မတ္တိ
 ယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်သို့၊ ဂတေဝိ၊ သွား
 ကုန်သောသတ္တဝါတို့ကိုလည်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္တန္တရံယေဝ၊ အတွင်း
 သို့သာလျှင်၊ အာနေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ရမေတိ၊ မွေ့လျော်စေတတ်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာရာမော၊ အာရာမမည်၏၊ ဟံသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သောအာရာ
 မော၊ ထိုအရံကို၊ အနာထဝိဏ္ဏိကေန၊ အနာထဝိဏ္ဏိအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိ
 နာ၊ သူကြွယ်သည်၊ ဇေတသ၊ ဇေတအမည်ရှိသော၊ ရာဇကုမာရဿ၊ မင်း
 သား၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ အဋ္ဌာရသဟိဟိရညကောဋိဟိ၊ တဆွဲရှစ်ကု
 ဧသောငွေတို့ဖြင့်၊ ကောဋိသန္တရေန၊ အစွန်းခြင်း ထိအောင်ခင်းသဖြင့်၊
 ကိာကိတွာ၊ ဝယ်၍၊ အဋ္ဌာရသဟိဟိရညကောဋိဟိ၊ တဆွဲရှစ်ကုဧသော
 ငွေတို့ဖြင့်၊ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ဆောက်လုပ်စေ
 ၍၊ အဋ္ဌာရသဟိဟိရညကောဋိဟိ၊ တဆွဲရှစ်ကုဧသောငွေတို့ဖြင့်၊ ဝိဟာရ
 မဟံ၊ ကျောင်းပူဇော်ခြင်းကိုးနိဗ္ဗပေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝတုပညာသ
 ဟိရညကောဋိပရိစ္စာဂေန၊ ငါးဆွဲထေးကုဧသောငွေတို့ကိုစွန့်သဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗ
 ရသဿ၊ တုရားအမျိုးရှိသော၊ သံစာသဿ၊ ရဟန်းသံစာအား၊ နိယျာဒိတော၊
 လှူအပ်ပြီးတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနာထဝိဏ္ဏိကဿ၊ အနာထဝိဏ္ဏိသူဌေး၏၊
 အာရာမောတိ၊ အရံဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အနာထဝိဏ္ဏိကဿ၊ အနာထ
 ဝိဏ္ဏိသူဌေး၏၊ တသ္မိံ၊ အာရာမေ၊ ထိုအရံ၌၊ ဧတ္ထေဝ၊ ဤဇေတဝနေအနာထ
 ဝိဏ္ဏိကဿအာရာမေဟူသော နှစ်ပုဒ်တို့တွင်လည်း၊ ဇေတဝနေတိဝစနံ၊
 ဇေတဝနေဟူသောသဒ္ဒါကိုဆိုခြင်းသည်၊ ပုရိမသာမိပရိကိတ္တနံ၊ ရှေးဖြစ်
 သောအရှင်ကိုကြားခြင်းတည်း၊ အနာထဝိဏ္ဏိကဿအာရာမေတိ၊ အနာထ
 ဝိဏ္ဏိကဿအာရာမေဟူ၍၊ ဝစနံ၊ ဆိုခြင်းသည်၊ ပန္နိမသာမိပရိကိတ္တနံ၊
 နောက်၌ဖြစ်သော အရှင်ကိုကြားခြင်းတည်း၊ ဧတေဝံ၊ ထိုအရှင်နှစ်ဦးတို့
 ကို၊ ပရိကိတ္တနေ၊ ကြားခြင်း၌၊ ပယောဇနံ၊ အကျိုးကား၊ ကိံ၊ အတယ်နည်း၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ပုညကာမာနံ၊ ကောင်းမှုကို
 ပြုလိုကုန်သော သူတို့အား၊ ဗိဇ္ဇာနူဂတိအာပဇ္ဇနံ၊ မြင်ဘူးသည်ကိုအစဉ်

၂၀

လိုက်ခြင်းသို့ရောက်စေခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား၊ ဝိဿန္တ
နာ၊ အဖြေတည်း။ ဟိဝိတ္ထာဓရမိ၊ ချွဲဦးအံ့။ တတြိ၊ ထိုနှစ်ဦးသောသူတို့တွင်၊
ဇေတဿ၊ ဇေတမင်းသားသည်။ ခွါရကောဋ္ဌကပါသာဒမာပနော၊ တံခါး
ရက်ပြာသာဒ်ကိုပန်းဆင်းခြင်း၌၊ ဘူမိဝိတ္ထယလဒ္ဓါ၊ မြေကိုရောင်း၍ ရအပ်
ကုန်သော၊ အဋ္ဌာရသဟိရညကောဓိုယောစ၊ တဆွဲရှစ်ကုဋေသော၊ ဟို
ကိုလည်းကောင်း၊ အနေကကောဓိုအဋ္ဌနကာ၊ များစွာသောအကုဋေတို့ဖြင့်
အတိုးထိုက်ကုန်သော၊ ရုက္ခာစ၊ သစ်ပင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆာဂေါ၊
စွန့်အပ်၏။ အနာထဝိဇ္ဇိဿ၊ အနာထဝိဇ္ဇာသူဌေးသည်။ စတုပညာသကော
ဓိုယော၊ ငါးဆဲ့လေးကုဋေသောဥစ္စာတို့ကို၊ ပရိစ္ဆာဂေါ၊ စွန့်အပ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ထေသံ၊ ထိုနှစ်ဦးသောအရှင်တို့ကို၊ ပရိဝိတ္ထနေန၊ ကြားသဖြင့်၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဝုညကာမာ၊ ကောင်းမှုကိုပြုလိုကုန်သောသူတို့သည်။ ဝုညာနိ၊ ကောင်း
မှုတို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူသော။
အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ အညေဝိတပါးလည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ ဝုညကာမေ၊ ကောင်းမှုကိုပြုလိုကုန်သောသူတို့ကို၊ ထေသံ၊ ထိုနှစ်ဦး
သောသူတို့၏၊ ဗိဇ္ဇာနုဂတိံ၊ မြင်းဘူးသည်သို့အစဉ်လိုက်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေန
ရောက်စေခြင်း၌၊ နိယောဇေတိ၊ တိုက်တွန်းတော်မူ၏။ သဗ္ဗာသဝသံဝရ
ပရိယာယံဝေါ၊ ဘိက္ခဝေတိ ဣဒံသုတ္တံ၊ သဗ္ဗာသဝသံဝရ ပရိယာယံဝေါ
ဘိက္ခဝေဟူသောဤသုတ်ကို၊ ကာသွားအသေယ်ကြောင့်။ အဘာသိ၊ ဟော
တော်မူသနည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ ထေသံ
ဘိက္ခုနံ၊ ထိုတရားနာကုန်သောရဟန်းတို့၏၊ ဥပတ္တိဇေသဝိသောရနံ၊ ညစ်
ညူးကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့ကို သုတ်သင်ခြင်းကို။ အာဒိကတွာ၊
အစပြု၍၊ အာသဝက္ခယာယ၊ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့၏၊ ကုန်ရ၊ ကုန်
ကြောင်းဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်၏၊ ပဗ္ဗိပတ္တိဒဿနတ္ထံ၊ ပဗ္ဗိပတ်ဏ်ပြုခြင်း၌၊
အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထပါဠေ၊ သဗ္ဗာသဝသံဝရ ပရိယာယံဝေါ
ဘိက္ခဝေဒေသိဿာမိအစရှိသောထိုပါဠိ၌၊ သဗ္ဗာသဝသံဝရပရိယာယန္တိ၊
သဗ္ဗာသဝသံဝရ ပရိယာယံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။
အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့ကို၊ သံဝရကာရဏံ၊ ပိတ်ဆို့ခြင်း၏
အကြောင်းဖြစ်သော၊ သံဝရဘူတံ၊ သိလသံဝရအစရှိသောသံဝရဖြစ်၍ဖြစ်
သော၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်သိလအစရှိ
သောအကြောင်းဖြင့်၊ ထေသံအာသဝါနံ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့ကို၊ ဝါရိ
တာ၊ မြစ်အပ်ကုန်သည်၊ ဝိဒဟိတာ၊ ဝိတ်အပ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊

အနုပ္ပါဒနိရောဓသင်္ခါတံ၊ တဘန်မဖြစ်သောချုပ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ခယံ၊
ကုန်ခြင်းသို့၊ ဝတ္တန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ နပဝတ္တန္တိ
မဖြစ်ကုန်၊ တံကာရဏံ၊ ထိုသို့သံဝရစသော အကြောင်းကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတ္ထဗစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ယေဓမ္မာ၊
အကြင်ကာမာသဝစသောတရားတို့သည်၊ အာသဝန္တိ၊ စီးဝင်တတ်ကုန်၏
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေဓမ္မာ၊ ထိုကာမာသဝစသောတရားတို့သည်၊
အာသဝါ၊ အာသဝမည်ကုန်၏၊ စက္ခုတေဝါ၊ စက္ခုစွါရမ္ပလည်း၊ သန္တန္တိ၊
စီးဝင်တတ်ကုန်၏၊ (ပ)၊ မနတေဝါ၊ မနောစွါရမ္ပလည်း၊ သန္တန္တိ၊ စီးဝင်တတ်
ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ ဓမ္မတေ၊ ဓမ္မအားဖြင့်၊ ယာဝဂေါတြီတံ၊ ဂေါတြတုတိုင်အောင်၊ ဩ
ကာသတေ၊ တုံအားဖြင့်၊ ယာဝတာဝဂ္ဂံ၊ တဝဂ်တိုင်အောင်၊ သဝန္တိ၊ ဖြစ်
တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာသဝါ၊ အာသဝမည်ကုန်၏၊ ဝေဓမ္မာ၊
ထိုဂေါတြတုတိုင်အောင်သောတရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဓမ္မာ
ဩကာသံ၊ ထိုဘဝဂ်တိုင်အောင်သော ဩကာသတုံကို လည်းကောင်း၊
အန္တောကရိတွာ၊ အတွင်းပြု၍၊ ပဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံအာကာရော၊ အာသ
ဝါဟူသောပုဒ်၌ဤအာသဒ္ဓါသည်၊ အန္တောကရဏတ္ထော၊ အတွင်းပြုခြင်း
အနက်ရှိ၏၊ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်ကာမာသဝစသောတရားတို့သည်၊ ဗိရပါရိ
ဝါသိယဇ္ဇေန၊ ရှည်မြင့်စွာထုံအပ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ မုဒိရာဒ
ယော၊ မုဒရက်သီးအစရှိကုန်သော၊ အာသဝါပိယ၊ အာသဝေါပို့ကဲ့သို့
တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဝေဓမ္မာ၊ ထိုကာမာသဝအစရှိသော
တရားတို့သည်၊ အာသဝါ၊ အာသဝမည်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယောကတ္ထံ၊
ယောကန္တံ၊ ဗိရပါရိဝါသိကာ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး ထုံအပ်ကုန်
သော၊ မုဒိရာဒယော၊ မုဒရက်သီးအစရှိသည်တို့ကို၊ အာသဝါတိ၊ အာသဝ
တို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ယဒိစ၊ စင်စစ်လည်း၊ ဗိရပါရိဝါသိယဇ္ဇေန၊
ရှည်မြင့်စွာထုံအပ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ဝေဓယေဝ၊ ထိုကာမာ
သဝစသည်တို့သည်သာလျှင်၊ အာသဝါ၊ အာသဝမည်ကုန်သည်၊ တပိတုံ၊
ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အရဟန္တံ၊ ထိုက်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပုရိမာဘိက္ခဝေကောမိ
နပညာယတိ အဝိဇ္ဇာယ၊ ဣတောပုဗ္ဗေ အဝိဇ္ဇာနာဟောသိတိအာဒိ၊ ပုရိမာ
ဘိက္ခဝေကောမိ နပညာယတိ အဝိဇ္ဇာယ၊ ဣတော ပုဗ္ဗေ အဝိဇ္ဇာနာဟောသိ
ဤသို့အစရှိသော၊ ဝေဝံစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်၊

ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းကို၊ ဣတော၊ ဤကာလမှ၊ ပုဗ္ဗေ၊
 ရှေး၌၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ နာဟောထိ၊ မဖြစ်ဘူးလေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိဇ္ဇာ
 ယ၊ အဝိဇ္ဇာ၏၊ ပုရိမာ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ကောမ္မိ၊ အစွန်းသည်၊ နပညာယတိ၊ မ
 ထင်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အာယတံ၊ ရှည်စွာသော၊ ဝဿာရုက္ခံ၊ သံသရာဝှံ
 ဆင်းရဲကို၊ သဝန္တိ၊ သဝန္တိ၊ ပွားစေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိပိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 သည်း၊ အာသဝါ၊ အာသဝမည်ကုန်၏၊ စ၊ သက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုံးဝိ
 ဂြိုဟ်ဘို့တွင်၊ ပုရိမာနိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ နိဗ္ဗစနာနိ၊ နှစ်ဝိဂြိုဟ်တို့သည်၊
 ယတ္ထ၊ အကြင်ပါဠိအရာ၌၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ အာသဝါ၊ အာ
 သဝမည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိအရာ၌၊
 ယုဇ္ဈန္တိ၊ သင့်ကုန်၏၊ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်တဝိဂြိုဟ်သည်၊ ကမ္မေဝိ၊ ကံ၌လည်း၊
 ယုဇ္ဈတိ၊ သင့်၏၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်သည်၊ ကမ္မေဝိလေသာယော၊
 ကံကိလေသာတို့သည်သာလျှင်၊ နအာသဝါ၊ အာသဝမည်ကုန်သော၊ အဝိ
 စခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ နာနပ္ပကာရကာ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊
 ဥပဒ္ဓါဝါ၊ တေးရန်တို့သည်လည်း၊ အာသဝါ၊ အာသဝမည်ကုန်၏၊ ဟိသတ္ထံ၊
 မှန်၏၊ သုတ္တေသု၊ သုတ်တို့၌၊ နာဟံရန္တု၊ နိဗ္ဗစန္ဓိကာနံ၊ ယေဝအာသဝါနံ၊ သံဝရာ
 ယဓမ္မဒေသမိတိတ္ထေ၊ နာဟံရန္တု၊ နိဗ္ဗစန္ဓိကာနံ၊ ယေဝအာသဝါနံ၊ သံဝရာယ
 ဓမ္မဒေသမိဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဝိဝါဒမူလဘူတာ၊ ဝိဝါဒ၏အကြောင်းဖြစ်၍
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ အာသဝါ၊ အာသဝမည်
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ ရန္တု၊ ရန္တု၊ အဟံ၊ ဝါတုရားသည်၊
 နိဗ္ဗစန္ဓိကာနံ၊ ယေဝ၊ မျက်မှောက်ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌သာဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝါနံ
 အာသဝေါဘရားတို့ကို၊ သံဝရာယ၊ ဝိတ်ဆို၊ မိမိသောဌ၊ ဓမ္မ၊ တရားကို၊
 နဒေသမိ၊ ဟောတော်မူ၊ ယေနဇေဂူပပတုဿ၊ ဂန္ဓဗ္ဗောဝါပိဟင်္ဂမော၊
 ယက္ခတ္တံ၊ ယေနဂစ္ဆေယျံ၊ မနုဿတ္တံ၊ စပဗ္ဗဇေ၊ တေမယံ၊ အာသဝါနိကာ၊
 ဝိဇ္ဇတ္တာဝိနုဇ္ဈိ၊ ကာသာတိတ္ထေ၊ ယေနဇေဂူပပတုဿ၊ ဂန္ဓဗ္ဗောဝါပိဟင်္ဂမော၊
 ယက္ခတ္တံ၊ ယေနဂစ္ဆေယျံ၊ မနုဿတ္တံ၊ စပဗ္ဗဇေ၊ တေမယံ၊ အာသဝါနိကာ၊
 ဝိဇ္ဇတ္တာဝိနုဇ္ဈိ၊ ကာသာဟူသောဤပါဠိ၌၊ တေတုဗ္ဗကံစကမ္ပံ၊ တေတုဗ္ဗကကံသည်
 သည်းကောင်း၊ အဝသေသာ၊ အာသဝေါတို့ကြွင်းကုန်သော၊ အကုသလာ
 ဓမ္မာစ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ သည်လည်းကောင်း၊ အာသဝါ၊ အာသဝမည်
 ကုန်၏၊ ယေန၊ အကြင်ကံကိလေသာ အပြားရှိသော အာသဝေါဖြင့်၊
 ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ မယံ၊ ဝါအား၊ ဥပပတ္တိ၊ ပဋိသန္ဓေနေသောအားဖြင့်
 ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဂန္ဓဗ္ဗောဝါ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်သည်လည်းကောင်း၊

၁၈၅

ဝိဟင်္ဂမောဝါ။ ကောင်းကင်သို့သွားသောဌာနသည့်လည်းကောင်း၊ အသား
 ဖြစ်ရာ၏။ ယေဘုယျအားဖြင့် ကံကိလေသာ အာသဝေါကြောင့်၊ ယက္ခတ္တဉ္စ၊
 ဘိလူးအဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ မနုဿတ္တဉ္စ၊ သူ၏အဖြစ်သို့
 လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇေ၊ ရောက်ရာ၏။ မယံ၊ ငါ့အား၊ တေအာသဝါ၊ ထိုကံကိလေသာ
 အာသဝေါတို့သည်၊ ဝိဟာ၊ ကုန်ကုန်ပြီ၊ ဝိဒ္ဓတ္တာ၊ ပျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ ဝိနုဇ္ဈိ
 ကထာ၊ အကြွင်းမဲ့မာန၏ကင်းခြင်းကိုပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗိဇ္ဇမ္မိကာနံ အာသဝါနံ
 သံဝရာယသမ္ပရာယိကာနံ အာသဝါနံ ပဋိစာတာယာတိဇ္ဈေ၊ ဗိဇ္ဇမ္မိကာနံ
 အာသဝါနံ သံဝရာယ သမ္ပရာယိကာနံ အာသဝါနံ ပဋိစာတာယာ ဟူသောဤ
 ပါဠိ၌၊ ပရူပဝါဒဝိပုဋ္ဌိသာရဝဗေဒ္ဓာဒယောစေတံ၊ သူတပါးတို့ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲခြင်း
 နှလုံးမသာယာခြင်း၊ သတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်း အစရှိသည်တို့လည်း ဖြစ်ကုန်
 သော။ အပါယနက္ခဘူတာစ၊ အပါယ်တုံ့ခံစားအပ်သောရက္ခဖြစ်၍လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ နာနုပ္ပကာရာ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ဥပဒ္ဒဝါ၊
 တေးရန်တို့သည်၊ အာသဝါ၊ အာသဝမည်ကုန်၏၊ ဗိဇ္ဇမ္မိကာနံ၊ မျက်မှောက်
 ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတေးရန်တို့ကို၊ သံဝရာ
 ယ၊ ဝိတ်ဆိုခြင်းငှါ၊ သမ္ပရာယိကာနံ၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အာသ
 ဝါနံ၊ အာသဝေါတေးရန်တို့ကို၊ ပဋိစာတာယ၊ ပျောက်ခြင်းငှါ၊ သိက္ခာပဒံ၊
 သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ပညာပေသာမိ၊ ပညတ်တော်မူအံ့၊ တေပနေတေတေပန ဇေတ
 အာသဝါ၊ ထိုကာမရာဂအစရှိသော ကိလေသာ တေတုဗ္ဗကတံပရူပဝါဒ
 အစရှိသောဥပဒ္ဒဝေါအပြားရှိကုန်သောအာသဝေါတို့သည်၊ ယတ္ထ၊ အကြွင်း
 သုတ္တန်ဝိနည်း အဘိဓမ္မာ ပါဠိအရာ၌၊ ယထာယေန နုပိဓာဒိပ္ပကာရေန၊
 အကြွင်း နုပိဓအစရှိသော အပြားအားဖြင့်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုသုတ္တန်ဝိနည်း အဘိဓမ္မာ ပါဠိအရာ၌၊ တထာတေန နုပိဓာဒိပ္ပကာရေန၊
 ထိုနုပိဓအစရှိသောအပြားအားဖြင့်၊ တေအာသဝါ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိဘဗ္ဗာယိအပ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝိနယော၊
 ဝိနည်း၌၊ ဇေတအာသဝါ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့သည်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်
 ၏၊ ဗိဇ္ဇမ္မိကာနံ အာသဝါနံ သံဝရာယသမ္ပရာယိကာနံ အာသဝါနံ ပဋိစာတာ
 ယာတိ၊ ဗိဇ္ဇမ္မိကာနံ အာသဝါနံ သံဝရာယသမ္ပရာယိကာနံ အာသဝါနံ ပဋိစာ
 တာယာဟူ၍၊ နွေခါးနှစ်ပါးအပြားဖြင့်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ ဗိဇ္ဇမ္မိကာနံ၊
 မျက်မှောက်ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတေးရန်တို့
 ကို၊ သံဝရာယ၊ ဝိတ်ဆိုခြင်းငှါ၊ သမ္ပရာယိကာနံ၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်ကုန်
 သော၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတေးရန်တို့ကို၊ ပဋိစာတာယ၊ ပျောက်ခြင်းငှါ၊

သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာဝုဒ်ကို၊ ပညာပေသာမိ၊ ပညာတော်မူအံ့။ သဗ္ဗာယတန
သဗ္ဗာယတန သံယုတ်၌၊ တယောမေအာရုဿောအာသဝါကာမာသဝေါဘ
ဝါသဝေါအဝိဇ္ဇာသဝေါတိ၊ တယောမေအာရုဿောအာသဝါကာမာသဝေါ
ဘဝါသဝေါအဝိဇ္ဇာသဝေါဟူ၍၊ တိဿ၊ သုံးပါးအပြားအားဖြင့်၊ အာဂတာ၊
လာကုန်၏၊ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ကာမာသဝေါစ၊ ကာမာသဝလည်း
ကောင်း၊ ဘဝါသဝေါစ၊ ဘဝါသဝလည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါစ၊ အ-
သဝလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာသဝါ၊ အာသဝတို့သည်၊ ဣမေတယော၊
ဤသုံးပါးတို့တည်း၊ အညောသု၊ ဤသုတ်မှတစ်ပါးကုန်သော၊ သုတ္တန္တေသုစ၊
သုတ္တန်တို့၌ လည်းကောင်း၊ အဘိဓမ္မေစ၊ အဘိဓမ္မာ၌ လည်းကောင်း၊ ဗိဇ္ဇာ
သဝေန၊ ဗိဇ္ဇာသဝနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ တေယောစ၊ ထိုအာသဝေါတို့သည်သာ
လျှင်၊ စတုခားလေးပါးအပြားအားဖြင့်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ နိဗ္ဗေမိကပရိ
ယာယေ၊ နိဗ္ဗေမိကသုတ်၌၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေ အာသဝါနိရယဂါမိ နိယာအတ္ထိ
အာသဝါတိရတ္တာနယောနိဂါမိနိယာ၊ အတ္ထိအာသဝါပေတ္တိဝိသယဂါမိနိယာ
အတ္ထိအာသဝါ မနုဿလောကဂါမိနိယာ အတ္ထိအာသဝါ ဒေဝလောကဂါမိ
နိယာတိ၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေအာသဝါ နိရယဂါမိနိယာ၊ အတ္ထိအာသဝါတိရတ္တာန
ယောနိဂါမိနိယာ အတ္ထိအာသဝါ ပေတ္တိဝိသယဂါမိနိယာ အတ္ထိအာသဝါ
မနုဿလောကဂါမိနိယာ အတ္ထိအာသဝါ ဒေဝလောကဂါမိနိယာ ဟူ၍၊
ပဉ္စခားငါးပါးအပြားအားဖြင့်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
နိရယဂါမိနိယာ၊ ရေတုံသို့သားကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသ
ဝေါတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တိရတ္တာနယောနိဂါမိနိယာ၊ တိရတ္တာန
အမျိုးသို့သားကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတို့သည်၊ အတ္ထိ
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ပေတ္တိဝိသယဂါမိနိယာ၊ ပြိတ္တာတို့၏အရာသို့သားကြောင်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ မနုဿ
လောကဂါမိနိယာ၊ လူ့ပြည်သို့သားကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝါ၊
အာသဝေါတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဒေဝလောကဂါမိနိယာ၊ နတ်ပြည်
သို့သားကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊
ရှိကုန်၏၊ ဆတ္တနိပါတေ၊ ဆတ္တနိပါတ်အာဟုဏေယျသုတ်၌၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေ
အာသဝါသံဝရာပဟာတဗ္ဗာတိအာဒိနာနယေန၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေအာသဝါ
သံဝရာပဟာတဗ္ဗာ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဆဝေ၊ ခြောက်ပါးအပြား
အားဖြင့်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ ဣမသ္မိံပနသုတ္တံ၊ ဤသဗ္ဗာသဝသုတ်၌
ကား၊ တေယောစ၊ ထိုဆတ္တနိပါတ်အာဟုဏေယျသုတ်၌လည်းသောခြောက်

ပါးသောအာသဝေါတို့သည်သာလျှင်၊ ဒသာနာပဟာတဗ္ဗေတိ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည်ပယ်အပ်ကုန်သောအာသဝေါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ၊ သတ္တဝေ၊ ခုနစ်ပါးအပြားအေးဖြင့်၊ အာဂတာ၊ ထာကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ အပံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ တာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ အာသဝပဒေအာသဝဟူသောပုဒ်၌၊ ဝစနုတ္ထောစေဝ၊ ဝစနုတ္ထသည်လည်းကောင်း၊ မဘေဒေါစ၊ အပြားသည် လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ အတို့တပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊ သံဝရပဒေ၊ သံဝရဟူသောပုဒ်၌၊ သံဝရိယတိ၊ ပိတ်ဆို့တတ်၏၊ ဣတိတာဗ္ဗာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံဝရော၊ သံဝရမည်၏၊ ဝိဒဟတိ၊ ပိတ်ဆို့တတ်၏၊ နိဝါရတိ၊ မြစ်တတ်၏၊ ပဝတ္တိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ နဒေတိ၊ မပေးတတ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တထာတံဝစနံ၊ ဝိဒဟတိ၊ နိဝါရတိ၊ ပဝတ္တိတုံ၊ နဒေတိဟုဝါဆိုအပ်သော ထိုစကားသည်၊ ဟိယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေဒိဝါပမ္ဘိသလ္လိယန္တေနန္ဒါရံ၊ သံဝရိတွာပမ္ဘိသလ္လိယိတုန္တိစ၊ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ ဒိဝါပမ္ဘိသလ္လိယန္တေနန္ဒါရံ သံဝရိတွာ ပမ္ဘိသလ္လိယိတုံဟူ၍လည်းကောင်း၊ သောတာနံသံဝရံ၊ ဗြူမိ၊ ပညာယေတေဝိရိယေဟိစ၊ သောတာနံသံဝရံ၊ ဗြူမိပညာယေတေဝိရိယေဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဣတိအာဒိသု၊ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ဝိဇာနုဋ္ဌေန၊ ပိတ်ဆို့ခြင်းဟူသော အနက်သဘောဖြင့်၊ သံဝရံ၊ သံဝရကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊ ပမ္ဘိသလ္လိယန္တေန၊ ကိန်းအောင်းသောရဟန်းသည် ခွါရံ၊ တံခါးကို၊ သံဝရိတွာ၊ ပိတ်၍၊ ပမ္ဘိသလ္လိယိတုံ၊ ကိန်းအိပ်မိမ့်သောငှါ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ သောတာနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအယဉ်တို့ကိုးသံဝရံ၊ ပိတ်ဆို့မိမ့်သည်ကိုး ဗြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧတေသောတေ၊ ထိုကိလေသာ အယဉ်တည်းဟူသောသောတာတို့ကို၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဝိရိယေ၊ ပိတ်ဆို့ရာ၏၊ သွာပံသောအပံ၊ ထိုသံဝရသည်၊ သိလသံဝရော၊ သိလသံဝရလည်းကောင်း၊ သတိဉာဏာန္တိဝိရိယသံဝရော၊ သတိသံဝရဉာဏသံဝရန္တိသံဝရိရိယသံဝရလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇ္ဇဝိသေ၊ ငါးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသောသံဝရတို့တွင် ဣမိနာပါတိမောက္ခသံဝရေနဥပတောတိတ္ထေ၊ ဣမိနာပါတိမောက္ခသံဝရေနဥပတောဟူသောဤပါဠိ၌၊ အာဂတာ၊ ထာသော၊ အပံသံဝရော၊ ဤသံဝရသည်၊ သိလသံဝရော၊ သိလသံဝရမည်၏၊ ဣမိနာပါတိမောက္ခသံဝရေန၊ ဤပါတိမောက္ခသံဝရသိလနှင့်၊ ဥပတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊ ပါတိမောက္ခသိလံ၊ ပါတိမောက္ခသိလကို၊ သံဝ

ရောတိ၊ သံဝရဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ စက္ခုန္တိယေသံဝရံ အာပဇ္ဇတိ
 တိအာဒိသု၊ စက္ခုန္တိယေသံဝရံ အာပဇ္ဇတိ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အာ
 ဂတော၊ လာသောသံဝရသည်၊ သတိသံဝရော၊ သတိသံဝရမည်၏၊ စက္ခုန္တိ
 ယေ၊ စက္ခုန္တိ၌၊ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဟိသန္တံ၊
 မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊ သတိ၊ သတိကို၊ သံဝရောတိ၊ သံဝရဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်ကုန်၏။ သောတာနံသံဝရံ ဖြူမိပညာယောတေဝိစိနယေတိ ဧတ္ထ၊ သော
 တာနံသံဝရံ ဖြူမိပညာယောတေဝိစိနယေဟူသော ဤပါဠိ၌၊ အာဂတော၊ လာ
 သော၊ အယံသံဝရော၊ ဤသံဝရသည်၊ ဥာဏသံဝရော၊ ဥာဏသံဝရမည်
 ၏၊ သောတာနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အယဉ်တို့ကို၊ သံဝရံ၊ ပိတ်ဆို့
 မိန့်သည်ကို ဖြူမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧတေသောတေ၊ ထိုကိလေသာတည်း
 ဟူသော အယဉ်တို့ကို၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဝိစိနယေ၊ ပိတ်ဆို့ ရာ၏၊ ဟိသန္တံ၊
 မှန်၏။ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်ကို၊ ဧတ္ထ၊ ဥာဏသံဝရောဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဝိစိနယေတိ
 ဣမိနာ၊ ဝိစိနယေဟူသော ဤကြိယာဖြင့်၊ ဝိစာနဋ္ဌေန၊ ပိတ်ဆို့တတ်သော
 အနက်သဘောဖြင့်၊ သံဝရောတိ၊ သံဝရဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 ခမောဟောတိသိတဿ၊ (ပ)။ ဥပ္ပန္နိကာမဝိတက္ကံနာမိဝါသေတိ တိအာဒိနာ
 ပနနယေန၊ ခမောဟောတိသိတဿ၊ (ပ)။ ဥပ္ပန္နိကာမဝိတက္ကံနာမိဝါသေတိ
 ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်၊ ဣဇေဝ။ ဤသဗ္ဗာသဝသုတ်၌သာလျှင်၊ ခန္တိဝိရိ
 ယသံဝရ၊ ခန္တိသံဝရ ဝိရိယ သံဝရ တို့သည်။ အာဂတော၊ လာကုန်၏။
 သိတဿ၊ အချင်းကို၊ ခမော၊ သည်းခံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)။ ဥပ္ပန္နိ
 ဖြစ်သော၊ ကာမဝိတက္ကံ။ ကာမဝိတက်ကို၊ နာမိဝါသေတိ၊ သည်းမခံ၊ စ၊
 ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ထေသံ၊ ထိုနှစ်ပါးကုန်သော ခန္တိသံဝရ ဝိရိယသံဝရတို့၏၊
 သဗ္ဗာသဝသံဝရပရိယာယန္တိ ဣမိနာဥဒ္ဓေသေန၊ သဗ္ဗာသဝသံဝရပရိယာ
 ယံဟူသော ဤဥဒ္ဓေသဖြင့်၊ သင်္ဂဟိတတ္ထံ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ သံဝရတာဝေါ၊ သံဝရ၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အဝိစ၊
 တနည်းလည်း၊ ပဉ္စဝိစေဝိ၊ ငါးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အယံသံဝ
 ရော၊ ဤသံဝရသည်။ ဣဇ၊ ဤသဗ္ဗာသဝသုတ်၌။ အာဂတောယေဝ၊ လာ
 သည်သာလျှင်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးကုန်သောသံဝရတို့တွင်းတာဝ၊ ရှေး
 ဦးစွာ။ ခန္တိဝိရိယသံဝရ၊ ခန္တိသံဝရ ဝိရိယသံဝရတို့ကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်ကုန်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း၊ သောတဉ္စအနာသနံ တဉ္စအဂေါစရန္တိ
 ဧတ္ထာန၊ သောတဉ္စအနာသနံ တဉ္စအဂေါစရဟူသော ဤပါဠိ၌ ကား၊ အာဂ
 တော၊ လာသော၊ အယံသံဝရော၊ ဤသံဝရသည်၊ သိလသံဝရော၊ သိလသံဝ

ရမည်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တံဉ္စအနာသနံ။ ထိုတိုက်ခံရံအစရှိ
သည်ဖြင့်၊ ဖုံးလွှမ်းသော မနေအပ်သောနေရာကို ထည်းကောင်း၊ တဉ္စအင်္ဂါ
စရံ၊ ထိုပြည်တန်ဆာမ အစရှိသည်တို့၌ အကျွမ်း၊ ဖွဲ့၍မခံအပ်သော ဆွမ်း
ခံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ကြည်၏၊ ပဋိသင်္ခါယောနိသောစက္ခု၊ နြို့
ယသံဝရသံဝုတောတိအာဒိသု၊ ပဋိသင်္ခါယောနိသောစက္ခု၊ နြို့ယ သံဝရသံ
ဝုတော ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အာဂတော၊ လာသော၊ အယံသံဝရော၊ ဤ
သံဝရသည်၊ သတိသံဝရော၊ သတိသံဝရမည်၏၊ ယောနိသော၊ သင့်သော
အကြောင်းအားဖြင့်၊ ပဋိသင်္ခါယောနိသော၊ နြို့ယသံဝရသံ
ဝုတော၊ စောင့်စည်းအပ်သော စက္ခု၊ နြို့ကိုစောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟ
ရတိ၊ နေ၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောသံဝရတို့၌၊ ပဋိသင်္ခါယောနိသော၊ သင့်အားဖြင့်ဆင်
ခြင်ခြင်းသည်၊ ဥာဏသံဝရော၊ ဥာဏသံဝရမည်၏၊ ပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုပြီး
အံ့၊ အဂတိဘဂ္ဂဟဏေန၊ မယူအပ်သေးသောဒဿနပဋိသေဝနာဘာဝနာတို့
ကိုယူသဖြင့်၊ ဒဿနပဋိသေဝနာဘာဝနာစ၊ ဒဿနပဋိသေဝနာဘာဝနာတို့
သည်လည်း၊ ဥာဏသံဝရော၊ ဥာဏသံဝရမည်၏၊ ဧတေန၊ ဤသီသံဝရ
စသည်ဖြင့်၊ ဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ပရိယာယန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ ဣတိထဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိယာယော၊ ပရိယာယမည်၏၊ ဥပ္ပတ္တိံ ဝါ
ကုသိုလ်ဓမ္မ၏ဖြစ်ခြင်းသို့လည်း၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ နိရောဓံ ဝါ၊ အကု
သိုလ်ဓမ္မ၏ချုပ်ခြင်းသို့လည်း၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ
သောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗာသဝသံဝရပရိယာယန္တိဧတ္ထ၊ သဗ္ဗာသဝသံဝ
ရပရိယာယံဟူသောဤပါဌ၌၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏၊
တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ။ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ဇာနတောအဟန္တိအာဒိသု၊ ဇာနတောအဟံ
ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ဇာနတောတိ၊ ဇာနတောဟူသည်ကား၊ ဇာ
နန္တဿ၊ ဥာဏ်ဖြင့်သိသော ဝုတ္တုလ်အား၊ ပဿတောတိ၊ ပဿတောဟူ
သည်ကား၊ ပဿန္တဿ၊ ဥာဏ်ဖြင့်မြင်သော ဝုတ္တုလ်အား၊ ဧဝံပဒါနိ၊ ဇာန
တောပဿတော ဟူသော နှစ်ဝုဒ်တို့သည်လည်း၊ ဧကတ္တာနိ၊ တူသော
အနက်ရှိကုန်၏၊ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သဒ္ဓါသည်သာလျှင်၊ နာနံ၊ ထူး၏၊ ဧဝံသန္တေပိ၊
ဤသို့အနက်တူ၍ သဒ္ဓါထူးသော်လည်း၊ ဇာနတောတိဣဒါနာ၊ ဇာနတော
ဟူသော ဤပါဌဖြင့်၊ ဥာဏလက္ခဏံ၊ သိခြင်း လက္ခဏာကို၊ ဥပါဒါယ၊
ထောက်၍၊ ဝုတ္တုလ်၊ ဝုတ္တုလ်ကို၊ နိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန်းတော်မူ၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ ဥာဏံ

ဥာဏ်သည်၊ ဇာနလက္ခဏံ၊ သိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ပဿတောတိဇ္ဈမိနာ၊
 ပဿတောဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဥာဏဗ္ဗတာဝံ၊ ဥာဏ်၏အာနုဘော်ကိုဥပါ
 ဒါယ၊ ထောက်၍၊ ဝုပ္ပလံ၊ ဝုပ္ပုလ်ကိုးနိဗ္ဗိသတိ၊ ညွှန်းတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်၊ ပဿနပ္ပတာဝံ၊ မြင်ခြင်းအာနုဘော်ရှိ၏၊ စက္ခုမာ၊
 မျက်စိအမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ယောကျ်ားသည်၊ စက္ခုနာမံသစက္ခုဖြင့်၊
 ရူပါနိ၊ ရူပါရုံတို့ကို၊ ပဿတိဝိယ၊ မြင်သကဲ့သို့၊ ဥာဏသမဝီဝုပ္ပဇ္ဈေ၊
 ဥာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော ဝုပ္ပုလ်သည်၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ ဝိဝေဇ၊ ဖွင့်လှစ်
 အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊
 ယောနိသောမနသိကာရံ၊ ယောနိသောမနသိကာရကို၊ ဥပ္ပါဒေတုံ၊ ဖြစ်စေ
 ခြင်းငှါ၊ ဇာနတော၊ သိသောဝုပ္ပုလ်အား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်မြင်
 သည်ရှိသော်၊ အယောနိသောမနသိကာရော၊ အယောနိသော မနသိကာရ
 သည်းနဥပ္ပဇ္ဈတိ၊ မဖြစ်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပဿတော၊
 မြင်သောသူအား၊ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤအနက်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဇာနတော
 ပဿတောဟူသောဝုဒ်နှစ်ခုအပေါင်း၌၊ သာရော၊ အမြတ်ဖြစ်သော အနက်
 တည်း၊ ကေဝိပနအာစရိယာ၊ အချို့ကုန်သော အတယံဂိရိဆရာသာရသမာ
 သဆရာတို့သည်၊ ဗဟူးမျှ၊ စွာကုန်သော၊ ပပဉ္စေ၊ အကျယ်တို့ကို၊ သဏန္တိ၊
 ဆိုကုန်၏၊ တေပပဉ္စာ၊ ထိုအကျယ်တို့သည်၊ ဣမသ္မိံ အတ္ထော၊ ဤဇာနတောအစ
 ရှိသောအနက်၌၊ နယုဇ္ဈန္တိ၊ မသင့်ကုန်၊ အာသဝါနံ ခယန္တိ၊ အာသဝါနံ ခယံ
 ဟူသည်ကား၊ အာသဝပဟာနံ၊ အာသဝေါတရားတို့ကို ပယ်ခြင်းတည်း၊
 အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ အတ္တန္တက္ခယသမုပ္ပါဒံ၊ စင်စစ်ကုန်ခြင်း
 ကိုဖြစ်စေခြင်းတည်း၊ ဝိကာကာရံ၊ ကုန်သောအခြင်းအရာတည်း၊ နတ္ထိတာ
 ဝံ၊ မရှိသောအဖြစ်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယမေဝအတ္ထော၊ ဤအနက်သည်သာလျှင်၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တော၊
 ဤသုတ်၌ လည်းကောင်း၊ အာသဝါနံ ခယာ အနာသဝံ စေတော ဝိရုတ္တိန္တိ
 အာဒိသုစ၊ အာသဝါနံ ခယာ အနာသဝံ စေတော ဝိရုတ္တိ အစရှိသည်တို့၌
 လည်းကောင်း၊ အာသဝက္ခယတ္ထော၊ အာသဝက္ခယသမ္ဘူတိ၏အနက်မည်၏၊
 အညတြိပန၊ ထပါးသောသုတ်ဝုဒ် အရေတို့၌ကား၊ မဂ္ဂဗယ နိဗ္ဗာနာနိဝိ၊
 မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တို့ကိုလည်း၊ အာသဝက္ခယောတိ၊ အာသဝက္ခယဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္တိ
 ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တထာတံစရနံ၊ ထိုသို့သော စကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 သေက္ခဿသိက္ခမာနဿ၊ ဥဇုမဂ္ဂါနုသာရိနော၊ ခယသ္မိံ ပဌမံဥာဏံ၊ တတော
 အညာအနန္တရာတိအာဒိသု၊ သေက္ခဿသိက္ခမာနဿ၊ ဥဇုမဂ္ဂါနု သာရိနော၊

၁၆၂

ခယသိပ္ပံပဋ္ဌမံဉာဏံ၊ တတောအညာအနန္တရာဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊
 မဂ္ဂေါ၊မဂ်ကို။ အာသဝက္ခယောတိ၊ အာသဝက္ခယမည်၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊
 ဆိုအပ်၏၊ သိက္ခမာနဿ၊ ကျင့်ဆဲသော။ ဥဓမ္မဂ္ဂါနုဿာရိနော၊ ကိလေသ
 ဝကံ၊ ကာယဝကံ၊ သည်တို့ကို ပယ်ဖျော့သဖြင့်ဖြောင့်စွာဖြစ်သောဝိပဿ
 နာတည်းဟူသောခရီးသို့အစဉ်လိုက်ထသော။ သေက္ခဿ၊ သေက္ခဝုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ခယသိပ္ပံ၊ အရဟတ္တမဂ်၌၊ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်ဖြစ်သည်မှ၊ အနန္တရာ၊ အခြားမဲ့၌၊ အညာ
 အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသဝါနံ၊ ခယာသမဏော
 ဟောတိတိအာဒိသု၊ အာသဝါနံ၊ ခယာသမဏောဟောတိ ဤသို့အစရှိသော
 ပါဠိရပ်တို့၌၊ ပလံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ အာသဝက္ခယောတိ၊ အာသဝက္ခယော
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်း
 ကြောင့်၊ သမဏော၊ ရဟန္တာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဝဇ္ဇာနုပသိဿ၊ နိစ္စံ
 ဥဇ္ဈာနသညိနော၊ အာသဝါတဿဝဇ္ဇန္တိ၊ အာရာသော အာသဝက္ခယောတိ
 အာဒိသု၊ ပရဝဇ္ဇာနုပသိဿ၊ နိစ္စံဥဇ္ဈာနသညိနော၊ အာသဝါတဿဝဇ္ဇန္တိ၊
 အာရာသောအာသဝက္ခယာဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊
 အာသဝက္ခယောတိ၊ အာသဝက္ခယောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ပရဝဇ္ဇာနု
 ပသိဿ၊ သူတပါးတို့၏ အပြစ်ကို အတန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိထသော၊ နိစ္စံ၊
 အခါမပြတ်၊ ဥဇ္ဈာနသညိနော၊ ကဲ့ရဲ့လိုသော အမှတ်သညာ ရှိထသော၊
 တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊
 ပွားကုန်၏။ သောပုပ္ဖထော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာသဝက္ခယော၊ နိဗ္ဗာန်မှ၊ အာရာ
 ဝေးသည်၊ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ နောအဇာနတောနောအပဿတောတိ၊ နောအဇာန
 တောနောအပဿတောဟူသည်ကား၊ ယောပနုပုပ္ဖထော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နေဝဝဒါ
 မိ၊ ဟောတော်မမူ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဇေတန
 ပဒစ္စယေန၊ အဇာနတောအပဿတော ဟူသောဤပုဒ်နှစ်ခု အပေါင်းဖြင့်၊
 အဇာနတောမိ၊ မသိသော သူအားလည်းကောင်း၊ အပဿတောမိ၊ မမြင်
 သောသူအားလည်းကောင်း၊ သံသရာဒိဟိယေဝ၊ သံသရာအစရှိသည်တို့မှ
 သာလျှင်၊ သုဒ္ဓိ၊ စင်ခြင်းကို၊ ယေပုပ္ဖလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊
 ဆိုကုန်၏၊ တေပုပ္ဖလာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော၊ ပဒစ္စယေန၊
 ဇာနတော ပဿတောဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းဖြင့်၊ အာသဝက္ခယဿ၊

အာသဝေါကုန်ခြင်း၏ဥပါယော၊ အကြောင်းကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဣမိနာ
 ဤစာနုတော အပဿတောဟူသော ပုဒ်နှစ်ခုအပေါင်းဖြင့်၊ အနုပါယံ၊ မို့
 သေခေါ၊ အာသဝက္ခယ၏ အကြောင်းမဟုတ်ဟု ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝုတ္တော၊
 ဆိုအပ်၏။ ဝုတ္တ၊ ဤစာနုတောပဿတော အစရှိသောပါဌ်၌၊ သင်္ခေပေနစ၊
 အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း၊ ဉာဏံ၊ သိခြင်းသည်၊ အာသဝသံဝရပရိယာယော၊
 အာသဝတို့ကို ဝိတ်ဆိုခြင်း၏ အကြောင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသိတံ၊
 ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယံ၊ အကြွင် ယောနိသော
 မနသိကာရအယောနိသော မနသိကာရကို၊ စာနုတော၊ သိသောသူအား၊
 အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တံ၊ ထိုယောနိသောမနသိကာရ အယောနိသောမနသိကာရကို၊ ဒေသောတု
 ကာမော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကိဉ္စဘိက္ခဝေစာနုတောတိ၊ ကိဉ္စဘိက္ခ
 ဝေစာနုတောဤသို့ အစရှိသော၊ ပုစ္ဆံ၊ ပုစ္ဆာကို၊ အာရက္ခိ၊ အားထုတ်တော်
 မူ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုပုစ္ဆာပါဌ်၌၊ စာနုနာ၊ သိခြင်းသည်၊ ဗဟုဝိဓာ၊ ဈာနသောအ
 ပြားရှိ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗေဗ္ဗဇာတိကောဝေ၊ ပညာရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊
 ကောဝိဘိက္ခု၊ အချို့သောရဟန်းသည်၊ ဆတ္တံ၊ ထီးကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ စာ
 နာတိ၊ သိ၏၊ ကောဝိ၊ အချို့သောရဟန်းသည်၊ စိဝရာဒိနံ၊ လက်နံ၊ အစရှိသည်
 တို့တွင်း၊ အညတနံ၊ တပါးပါးသောအမှုကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ စာနာဒိ၊
 သိ၏၊ ဣဒိသာနိ၊ ဤသို့သတောရှိကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့ကို၊ ဝတ္ထသိသော၊
 ဝတ်ဟူသောအရင်း၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသော၊ တဿ၊ ထို
 ရဟန်း၏၊ သာစာနုနာ၊ ထိုသိခြင်းသည်၊ မဂ္ဂပဏာနံ၊ မင်္ဂလိတ်တို့၏၊ ပဒဋ္ဌာနံ၊
 အကြောင်းသည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝတ္ထုဗ္ဗာ၊ မဆိုအပ်၊ ယော
 ဝနတိက္ခု၊ အကြွင်ရဟန်းသည်၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊
 ရဟန်းပြု၍၊ ဝေဇ္ဇကမ္မာဒိနံ၊ ဆေးကုခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ကာတုံ၊ ကုခြင်း
 ငှါ၊ စာနာတိ၊ သိ၏၊ ဇနဟော၊ သိသော၊ တသေဝ၊ ထိုရဟန်းအားသာလျှင်၊
 အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြွင်ကြောင့်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ယေဝ
 ဝှီးကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယံ၊ အကြွင်ယောနိသော
 မနသိကာရ အယောနိသောမနသိကာရကို၊ စာနုတောစ၊ သိသောပုဂ္ဂိုလ်
 အားလည်းကောင်း၊ ပဿတောစ၊ မြင်သောပုဂ္ဂိုလ် အားလည်းကောင်း၊
 အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တဒေဝ၊ ထိုယောနိသောမနသိကာရ အယောနိသော မနသိကာရကိုသာ
 လျှင်၊ ဒေသောန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယောနိသောစ မနသိကာရ

အယောနိသောမနသိကာရန္တိ၊ ယောနိသောမနသိကာရံ အယောနိသော
 မနသိကာရံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တတ္ထပါဌေး၊ ထိုပါဌ်ရပ်၌၊
 ယောနိသောမနသိကာရောနာမ၊ ယောနိသောမနသိကာရ မည်သည်ကား၊
 ဥပါယမနသိကာရော၊ ကုသိုလ် ဓမ္မဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောနှလုံး
 သွင်းခြင်းတည်း၊ ပထမနသိကာရော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်
 သောနှလုံးသွင်းခြင်းတည်း၊ အနိစ္စာဒိသု၊ အနိစ္စအစရှိသည်တို့၌၊ အနိစ္စတိ
 အာဒိနာဇေ၊ အနိစ္စအစရှိသည်သာဖြစ်သော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ သစ္စာနုလောမိကေန၊ သစ္စာကိုသိခြင်းအားလျော်သော၊ နယေန၊ နည်း
 ဖြင့်၊ ဗိတ္တဿ၊ ဘဝင်စိတ်ကို၊ အာဝဇ္ဇနာ၊ လည်စေခြင်းသည်၊ အန္ဓာဝဇ္ဇနာ၊
 အဆင့်ဆင့်လည်စေခြင်းသည်၊ အာဘောဂေါ၊ ဘဝင်၏အာရုံမှတစ်ပါးသော
 အာရုံကို နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ သမန္နာဟာရော၊ ထိုအာရုံသို့ဆောင်ခြင်း
 သည်၊ မနသိကာရော၊ နှလုံး၌ပြုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤနှလုံးသွင်း
 ခြင်းကို၊ ယောနိသောမနသိကာရောတိ၊ ယောနိသောမနသိကာရဟူ၍၊
 ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အယောနိသောမနသိကာရောတိ၊ အယောနိသောမနသိ
 ကာရောဟူသည်ကား၊ အနုပါယ မနသိကာရော၊ ကုသိုလ်ဓမ္မဖြစ်ခြင်း၏
 အကြောင်း မဟုတ်သော နှလုံးသွင်းခြင်းတည်း၊ ဥပ္ပထမနသိကာရော၊
 ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းမဟုတ်သည်ကို နှလုံးသွင်းခြင်း တည်း၊
 အနုတ္တေ၊ အနိစ္စဖြစ်သော ခန္ဓာတည်၌၊ နိစ္စန္တိ၊ နိစ္စဟူ၍လည်းကောင်း၊ ခုက္ကေ၊
 ခုက္ကဖြစ်သော ခန္ဓာတည်၌၊ သုခန္တိ၊ သုခဟူ၍လည်းကောင်း၊ အနုတ္တနိ၊
 အနုတ္တဖြစ်သော ခန္ဓာတည်၌၊ အတ္တာတိ၊ အတ္တဟူ၍လည်းကောင်း၊ အသု
 ဘော၊ အသုဘဖြစ်သော ခန္ဓာတည်၌၊ သုဘန္တိ၊ သုဘဟူ၍ လည်းကောင်း၊
 အယောနိသော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းမဟုတ်သော၊ မနသိကာ
 ရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းတည်း၊ ဥပ္ပထမနသိ ကာရော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း၏
 အကြောင်းမဟုတ်သည်ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သစ္စ
 ပဋိကုလေန၊ သစ္စာကိုသိခြင်းအားလျော်သဖြင့်၊ ဗိတ္တဿ၊ ဘဝင်စိတ်ကို၊
 အာဝဇ္ဇနာ၊ လည်စေခြင်း၊ အန္ဓာဝဇ္ဇနာ၊ အဆင့်ဆင့်လည်စေခြင်း၊ အာဘော
 ဂေါ၊ ဘဝင်အာရုံမှတစ်ပါးသော အာရုံကိုနှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ သမန္နာဟာ
 ရော၊ နှလုံးသို့ဆောင်ခြင်းသည်၊ မနသိကာရော၊ နှလုံး၌ပြုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကိုလျှင်၊ အယောနိသောမနသိကာရောတိ၊ အယော
 နိသောမနသိကာရဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ယောနိသောမနသိ
 ကာရံ၊ ယောနိသောမနသိကာရကို၊ ဥပ္ပါဒေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဇာနတော၊

သိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်း ဖြင့်လည်း နှလုံးသွင်းသည်
 ရှိသော်၊ အယောနိသောမနသိကာရောစ၊ အယောနိသော မနသိကာရသည်
 လည်း၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ပဿတောစ၊ မြင်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣမသေဝ၊ ဤယောနိသော
 မနသိကာရ အယောနိသော မနသိကာရ သာလျှင် ဖြစ်သော၊ အတ္ထဿ၊
 အနက်၏၊ ယုတ္တိ၊ ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ဒသောန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
 အယောနိသောဘိက္ခဝေ၊ (ပ)၊ ပဟိယန္တိတိ၊ အယောနိသော ဘိက္ခဝေ (ပ)၊
 ပဟိယန္တိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တေန၊ ထိုအယောနိသောဘိက္ခဝေ
 စသောပါဌ်နှင့်၊ ကိံကော၊ အတ္ထော၊ အဘယ်အနက်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အယောနိသော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်
 ခြင်း၏ အကြောင်း မဟုတ်သောအားဖြင့်၊ မနသိကာရောတော၊ နှလုံးသွင်း
 သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ယောနိသော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း အကြောင်းအားဖြင့်၊ မနသိကာရောတော၊
 နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ပဟိယန္တိ
 ပျောက်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယောနိသောမနသိကာရံ၊ ယောနိသော
 မနသိကာရကို၊ ဥပ္ပါဒေဝံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ ဇာနတော၊ သိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့် နှလုံးသွင်းသည်ရှိသော်၊ အယောနိသောမနသိ
 ကာရောစ၊ အယောနိသော မသိကာရသည်လည်း၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ ဧဝံ
 တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ပဿတော၊ မြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာသဝါနံ၊
 အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယော၊ ကုန်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဝိဣဝံ
 ယုတ္တိ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ဇာနိတဗ္ဗံ သိအပ်၏၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ တာဝ၊
 ဂှေဦးစွာ၊ ဧတ္ထ၊ ဤအယောနိသောဘိက္ခဝေစသောပါဌ်၌၊ သင်္ခေပဝဏ္ဏနာ၊
 အကျဉ်းဖြစ်သောအတွင်းတည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဝိတ္ထာ
 ရော၊ အကျယ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုအယောနိသောဘိက္ခဝေစသောပါဌ်၌၊ ယော
 နိသော အယောနိသောတိ၊ ဣမေဟိဒ္ဓိဟိပဒေဟိ၊ ယောနိသော အယော
 နိသောဟူသောဤနှစ်ဝုန်တို့နှင့်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သကလသုတ္တံ၊ အလုံးစုံ
 သောသုတ်သည်၊ တာဝ၊ ဂှေဦးစွာ၊ အာပန္နံ-ဝပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝရူပိဝရူပသေန၊ ဝရူပိဝရူ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပရိ၊ အထက်
 ၌၊ သကလသုတ္တံ၊ အလုံးစုံသောသုတ်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝရူ၊ ဝရူသည်၊ အယောနိသောမနသိကာရမူလ

ကဉ္စ၊ အယောနိသောမနသိကာရလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဝဋ်၊ ဝိဝဋ်လည်း။ ယောနိသောမနသိကာရမူလကဉ္စ၊ ယောနိသောမနသိကာရလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအံ့၊ အယောနိသော မနသိကာရော၊ အယောနိသော မနသိကာရသည်။ ဝဇ္ဇမာနော၊ ပွားသည်ရှိသော်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာလည်းကောင်း၊ ဘဝတဏှာ၊ ဘဝတဏှာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေခဗ္ဗေ၊ နှစ်ပါးသောတရားတို့ကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ အဝိဇ္ဇာယစ၊ အဝိဇ္ဇာသည်လည်း။ သတိ၊ ရှိသည်ရှိသော်၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ပ)၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဆင်းရဲအရ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ထင်ရှား၏။ တဏှာယ၊ တဏှာသည်၊ သတိ၊ ရှိသည်ရှိသော်၊ တဏှာပစ္စယာ၊ တဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနံသည်၊ သမ္ဘာတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဆင်းရဲအရ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ထင်ရှား၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အယောနိသောမနသိကာရဗဟုသော၊ အယောနိသော မနသိကာရ များသော၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝါတဝေဝါဘိဃာတေန၊ လေတည်းဟူသော အဟုန်ခတ်သဖြင့်၊ ဝိပ္ပန္နဉ္စာ၊ ဖရိုဖရဲပျက်စီးသော၊ နာဝါရိယစ၊ ထွေကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝဂ်၊ ဝဂေ၊ ဝဂ်၊ ဝဂေအဟဉ်၌၊ ပတိတဂေါကုလံရိယစ၊ ကျသောနွားအပေါင်းကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ စက္ကသန္တေ၊ စက်ယန္တရား၌၊ ယုတ္တပလိဗန္ဓေါရိယစ၊ ကအပ်သောဝန်ဆောင်နွားလားကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပုနပျံ၊ အပန်တလဲလဲဘဝယောနိဝတိဝိညာဏဗ္ဗိကိသတ္တဝါသေသု၊ ဘဝယောနိဝတိဝိညာဏဗ္ဗိကိသတ္တဝါသဘိ၌၊ အာဝဋ္ဌပရိဝဋ္ဌံ၊ အစမထင်တပြောင်းပြန်ပြန်ကွင်းလည်ခြင်းကို၊ ကဇရာတိ၊ ပြုရ၏။ ဇေ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ ဝဋ္ဌံ၊ ဝဋ်သည်၊ အယောနိသော မနသိကာရ မူလကဉ္စ၊ အယောနိသော မနသိကာရလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောနိသောမနသိကာရော၊ ယောနိသောမနသိကာရသည်ကား၊ ဝဇ္ဇမာနော၊ ပွားသည်ရှိသော်၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယောနိသောမနသိကာရသမ္ဘန္ဓဿ၊ ယောနိသောမနသိကာရနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တိက္ခ၊ နော၊ ရဟန်းအား။ အရိယံ၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌကိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ ယံဘာဝေသတိ၊ အကြင်ကြောင့် ပွားစေသတ္တံ။ အရိယံ၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌကိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ ယံဗဟုလိကရိသတိ၊ အကြင်ကြောင့် အကြိမ်များစွာပြုသတ္တံ။

ထေကာရကံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ပါမီကင်္ခိ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစန
ထော၊ ဟောတော် မူသောကြောင့်၊ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိပရမံ၊ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိအမှူးရှိသော၊
အဋ္ဌာရိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ မရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏၊
ယာဝသဗ္ဗာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်သဗ္ဗာ ဒိဋ္ဌိသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာသဗ္ဗာဒိဋ္ဌိ၊
ထိုသဗ္ဗာဒိဋ္ဌိသည်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓာသောဝိဇ္ဇာယ၊ ထိုဝိဇ္ဇာ၏
ဥပ္ပါဒါ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာနိရောဓော၊ အဝိဇ္ဇာ၏ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ သင်္ခါရနိရောဓော၊
သင်္ခါရ၏ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ယထာ၊ ဝုတ္တေနပစ္စယ၊ ဝရံပရိမိ
နာ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောပစ္စည်းအဆက်ဆက်ဟုဆိုအပ်သော
အစဉ်သည်၊ ကေဝလသာ၊ ချမ်းသာစသည်တို့နှင့်မရောသော၊ ဧတသာ
ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ထိုဆင်းရဲအရ၏၊ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝိဝဇ္ဇသည်၊ ယောနိသောမနသိကာရမူလကံ၊ ယောနိ
သောမနသိကာရလျှင်အကြောင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဝိအပ်၏၊ ဧဝံ
ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောလတ္တံ၊ သော၊ သ
ကသသုတ္တံ၊ အလုံးစုံသောသုတ်သည်၊ ဣမေဟိန္ဒိဟိပဗ္ဗေဟိ၊ ယောနိသောမန
သိကာရောအယောနိသောမနသိကာရောဟူသောဤနှစ်ပုဒ်တို့နှင့်၊ အာပဇ္ဇံ၊
စပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာပဇ္ဇေ၊ စပ်သော၊ ဧတ္ထဧတသ္မိံ၊ သုတ္တ
စ၊ ဤသဗ္ဗာသဝသုတ်၌လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အာသ
ဝပ္ပဟာနံ၊ အာသဝေါတို့ကိုပယ်ခြင်းကို၊ အသေတွင်၊ ပြ၍၊ ပစ္ဆိမာ၊ နေ့ခင်း၌၊
ဥပ္ပတ္တိ၊ အာသဝေါတို့၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝုဗ္ဗမာနာ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ နယုဇ္ဇတိ
မသဉ္စံ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသော အာသဝေါတို့သည်၊
ဝုန၊ တာဝန်၊ နုဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး
သောအာသဝေါတို့ကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ယုဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဥဗ္ဗေသပဓိသောမထောဝိ၊ ဥဗ္ဗေသမှ ပြန်သောအားဖြင့်လည်း၊
အယောနိသောဘိက္ခဝေမနသိကရောတောတိအာဒိ၊ အယောနိသောဘိက္ခ
ဝေမနသိကရောတောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး
ဟတ္ထပါဠေး၊ ထိုပါဠိ၌၊ အယောနိသောမနသိကရောတောတိ၊ အယောနိသော
မနသိကရောတော ဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိ
သော၊ အယောနိသောမနသိကာရံ၊ အယောနိသောမနသိကာရကို၊ ဥပ္ပါဒ
ယထော၊ ဖြစ်စေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနုပ္ပန္နာဝေဝ၊ အာရမ္မဏဝိသေသ၏အ
စွမ်းအားဖြင့်မဖြစ်သေးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝေါ၊ အာသဝေါတို့

သညံ၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအာရမ္မဏဝိသေသ၏အစွမ်းအားဖြင့်အာ
သဝေါတို့၏ ဖြစ်ရာ၌၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အပဋိလက္ခပုဗ္ဗံ၊ မရဘူးသေးသော၊ စိဝရာ
ဒိဝဇ္ဇယံဝါ၊ သင်္ကန်းစသောပစ္စည်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာကသဒ္ဓိဝိဟာရိ
ကအန္တေဝါသိကာနံ၊ အလုပ်အကျွေးသဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့်အန္တေဝါသိကာ
တပည့်ဘို့တွင်၊ အညတရံ၊ တယောက်ယောက်သော၊ မနုညံ၊ နှစ်သက်အပ်
သော၊ ဝတ္ထု၊ အဝိညာဏကသဝိညာဏကအပြားရှိသောအာသဝေါဖြစ်ခြင်း
၏အကြောင်းဖြစ်သောအာရုံကို၊ ပဋိလဘိတွာ၊ ရ၍၊ တံအာရမ္မဏံ၊ ထိုအာရုံ
ကို၊ သုဘံ၊ သုဘတည်း၊ သုခံ၊ သုခတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယောနိသော၊ မသင့်
မတင့်သောအားဖြင့်၊ မနသိ၊ ကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊
ယေအာသဝါ၊ အကြင်အာသဝေါတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝါပန၊
တနည်းကား၊ အညတရညတရံ၊ အမှတ်မရှိတပါးပါးသော၊ အနုဘူတပုဗ္ဗံ၊
မခံစားဘူးသေးသော၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ယထာဝါတထာဝါ၊ ဟုတ်
ဟုတ်ညွှားညွှားသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အယောနိသော၊ မသင့်သော
အကြောင်းအားဖြင့်၊ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယေ
အာသဝါ၊ အကြင်အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေအာ
သဝါ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့ကို၊ အနုပ္ပန္နာ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသောအာသဝေါ
တရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊
တိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အညထာ၊ မခံစားဘူးသေးသော အာရုံကိုစွဲမှီ၍ အာသဝေါ
တရားတို့၏ ဖြစ်သည်မှတစ်ပါး အစဉ်သန္တာန်၌ တကြိမ်တတန်မျှမမြင်ဘူး
သေးသောအာသဝေါတို့၏ဖြစ်သောအားဖြင့်၊ အတ္ထေ၊ အနက်ကို၊ ဂဟ္တမာနေ
ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ အနမတဇ္ဈေ၊ မသိအပ်သောအစရှိသော၊ သံသာရေ၊
သံသာရာ၌၊ အနုပ္ပန္နာ၊ မဖြစ်ဘူးကုန်သော၊ အာသဝါနာမ၊ အာသဝေါတို့မည်
ကုန်သည်၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနုဘူတပုဗ္ဗေဝိ၊
ခံစားဘူးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝတ္ထု၊ မှီဝါ၊ ဝတ္ထု၌လည်းကောင်း၊ အာရမ္မ
ဏေဝါ၊ အာရုံ၌လည်းကောင်း၊ ပကတိသုဒ္ဓိယာဝါ၊ ရှေးကောင်းမှုကြောင့်
သဘောအားဖြင့် စင်ကြယ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဈေသပရိပုစ္ဆာ
ပရိယတ္တိနဝကမ္မယောနိသောမနသိကာရာနံဝါ၊ ပါဠိသင်ခြင်း အဋ္ဌကထာ
သင်ခြင်းသရဏ္ဍိယံခြင်းသင်္ကန်းချုပ်ခြင်းစသောအမှုသစ်ကံငြိခြင်းသေထ
ဝိပဿနာကို အားထုတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောနှလုံးသွင်းခြင်းတို့တွင်လည်း။
အညတရဝသေန၊ တပါးပါး၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ အနုပ္ပဇ္ဇိတွာ
အာသဝေါတို့၏ မဖြစ်မူ၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌၊ ယာဒိသေန၊ အကြင်

သို့သဘောရှိသော၊ ပစ္စယေန၊ မနုဉ္ဇဝတ္ထုကိုရခြင်းစသော အကြောင်း
ကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပစ္စ
ယေန၊ မနုဉ္ဇဝတ္ထုကို ရခြင်းစသော၊ အကြောင်းကြောင့်၊ သဟဿ၊
အဆောတလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣမေဝိ၊ ဤအာသဝေါတို့ကိုလည်း၊
အနုပ္ပန္နာ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော အာသဝေါတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟူ
၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ တေသုယေဝပနဝတ္ထောရမ္ပဏေသု၊ ထိုဝတ္ထု
အာရုံတို့၌လျှင်၊ ဝုဒ္ဓုပ္ပုနံ၊ အသန်တလဲလဲ၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ အာသေဝနပစ္စည်းကဲ့ရဲ့
၍မပြတ်ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော အာသဝေါတို့သည်၊
ပဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣတော၊ ဤအထပ်
ထပ်ဖြစ်သော အာသဝေါ၊ အညထာဝံ၊ တပါးပါးသော အပြားအားဖြင့်လည်း
ပဌရပ္ပန္နာနံ၊ ရှေးရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော အာသဝေါတို့၏၊ ခဏိကာတာဝတော၊ ခ
ဏတ္တယန္တံယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝဇ္ဇိနာမ၊ ရှည်မြင့်စွာပွား၍ နေခြင်း
မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယောနိသောစခေါ၊ ဘိက္ခဝေတိဇ္ဇေပန၊ ယောနိသော
စခေါဘိက္ခဝေ ဟူသော ဤပုဒ်၌ကား၊ အာသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာယသ္မာ
တောမဟာကဿပဿသေယုထာဝံ၊ ရှင်မဟာကဿပအားကဲ့သို့၊ ဗက
တိသုဒ္ဓိယာဝါ၊ ရှေးကောင်းမှုသဘောအားဖြင့်စင်ကြယ်ခြင်းကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ဘဒ္ဒါယစကာဝိဿာနိယာသေယုထာဝံ၊ ဘဒ္ဒါယကာဝိဿာနိဝိက္ခု
နိမအားကဲ့သို့၊ ဥဇ္ဈေသပရိပုစ္ဆာဒိဟိ၊ ပါဠိသင်ခြင်းအဋ္ဌကထာသင်ခြင်းအစ
ရှိကုန်သော၊ ကာရဏေဟိဝါ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်လည်း၊ အာသဝါ၊ အာသ
ဝတို့သည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ သောစ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ မေ၊ ဝါအား
အာသဝါ၊ အာသဝတို့ကို၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ သရုပ္ပါဝံ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်းသို့
ဂတာ၊ ရောက်စေအပ်ကုန်၏၊ ဟန္တု၊ ယခု၊ နေသံအာသဝါနံ၊ ထိုအာသဝေါ
တရားတို့ကို၊ သရုပ္ပာဇာယ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်း၌၊ ပဋိပဇ္ဇာမိ၊ ကျင့်ခန်း
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတံ၊ သိ၏၊ တတော၊ ထိုသိပြီးသောနောက်မှ၊ မဂ္ဂတာဝနာ
ယ၊ မဂ်ကိုပွားခြင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော အာသဝေါတို့ကို၊ သရုပ္ပာ
ဇေတိ၊ သရုပ္ပေဒပဟာနံဖြင့်အကြွင်းမဲ့ဖြတ်၏၊ တသပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ အနုပ္ပန္နာ၊ မဖြစ်ဘူးကုန်သော၊ တေအာသဝါ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့
သည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ကာရေက
သေဝ၊ ဘာဝနာအမှု၌အားထုတ်ခြင်းကဲ့ပြုလေ့ရှိသည်သာလျှင်၊ သတော
သန္တဿ၊ ထင်ရှားဖြစ်သော၊ ယဿပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အားကား၊ သတိ
သဗ္ဗောသေန၊ သတိ၏မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်၊ သဟဿ၊ အဆောတလျှင်၊ အာသ

ဝါးအာသဝတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ တတော၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊
သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိတွားရောက်၍၊ ယောနိသော၊ သင့်သော
အကြောင်းအားဖြင့်၊ ပဒဟန္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းကိုအားထုတ်သည်
ရှိသော်၊ တေအာသဝေ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့ကို၊ သမုတ္တိန္တိ၊ အကြွင်းမဲ့
ဖြတ်ရ၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သောအာသဝေါတို့သည်၊
ပဟိယန္တိ၊ ပျောက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ကိရိယ၊
အာသဝ်မထေရ်ကဲ့သို့နည်းတူမူကား၊ မဏ္ဍလာရာမဝါသိမဟာတိသသတူ
တဗ္ဗေရဿ၊ မဏ္ဍလာရုံ၌သီတင်းသုံးနေလေ့ရှိသောမဟာတိသသမထေရ်
အား၊ အာသဝေါ၊ အာသဝတို့သည်၊ ပဟိယန္တိ၊ ပျောက်ကုန်သကဲ့သို့တည်း၊
ကိရိတ္တရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ သောထေရော၊ ထိုမဟာတိသသတူတမထေရ်
သည်၊ တတ္ထိ၊ ထေဝရိဟာရေ၊ ထိုမဏ္ဍလာရာမကျောင်း၌လျှင်၊ ဥဒ္ဓေသံ၊
ပါဠိသင်ခြင်းကို၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ သင်ယူ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဂါမေ၊ ရွာတွင်း၌၊
ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ၊ စရတော၊ သွားသောအသား၊ ထိုမဟာတိသသတူ
တမထေရ်အား၊ ဝိသဘာဂါရမ္ပဏေ၊ မာတုဂါမ၏အာရုံ၌၊ ကိလေသော၊
ကိလေသာသည်၊ ဥပ္ပန္တိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုမဟာတိသသတူတမထေရ်သည်၊
တံဝိသဘာဂါရမ္ပဏံ၊ ထိုဝိသဘာဂဖြစ်သောမာတုဂါမအာရုံကို၊ ဝိပဿနာ
ယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်၊ ဝိက္ခန္တိတွားခွါ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ အဂမာသိ၊
ပြန်ခဲ့၏၊ တဿထေရဿ၊ ထိုမဟာတိသသတူတမထေရ်အား၊ သုဝိနန္တေ၊
အိပ်မက်၏အတွင်း၌တည်း၊ တံအာရမ္ပဏံ၊ ထိုဝိသဘာဂအာရုံသည်၊ နဥပ
ဋ္ဌာသိ၊ မထင်ပြီ၊ သောထေရော၊ ထိုမဟာတိသသတူတမထေရ်သည်၊ အယံ
ကိလေသော၊ ဤကိလေသာသည်၊ ဝဇိတွား၊ ပွားသောကြောင့်၊ အပါယသံ၊
ဝတ္တနိကော၊ အပါယံ၌ဖြစ်စေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
သံဝေဂံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကို၊ ဇနေတွား၊ ဖြစ်စေ၍၊ အာစရိယံ၊ ပါဠိသင်ရာဖြစ်
သောဆရာကို၊ အာပုတ္တိတွား၊ ပန်လျှောက်၍၊ ဝိဟာရာ၊ မဏ္ဍလာရာမကျောင်း
တိုက်မှ၊ နိက္ခမေတွား၊ ထွက်ခဲ့၍၊ မဟာသံဃာရက္ခိတဗ္ဗေရဿ၊ မဟာသံဃာ
ရက္ခိတမထေရ်၏၊ သန္တိ၊ ကေးအထံ၌၊ ရာဂပဋိပက္ခံ၊ ရာဂ၏ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်
ကျင်ဘက်ဖြစ်သော၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွား၊
သင်ယူ၍၊ ဂုဗ္ဘန္တရံ၊ တောခြံ၏အတွင်းသို့၊ ပရိသိတွား၊ ငင်လေ၍၊ ပံသုကူလ
စိဝရံ၊ ပံသုကူလသင်္ကန်းကို၊ သန္တရိတွား၊ ခင်း၍၊ နိသဇ္ဇ၊ ထိုင်၍၊ အနာဂါမိ
မဂ္ဂန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ ပဉ္စကာမဂုဏိကရာဂံ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်ငါးပါး
လျှင်အာရုံရှိသောရာဂကို၊ ဆိန္ဒုတွား၊ ဖြတ်၍၊ ဥဋ္ဌာယ၊ နေရာမှထ၍၊ အာဂတိတွား၊

၀၀

သာသတ်၍၊ အာစရိယံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပေးတတ်သောမဟာသံဃာရက္ခိတ
မထေရ်တည်းဟူသောဆရာကို၊ ဝဋ္ဌိတွာ၊ ရှိသိုး၍၊ ဝုနဒိဝသော၊ မိသားသောကံ
သောနေ၌၊ ဥဒ္ဓေသမဂ္ဂံ၊ အကြွင်းအခြင်းဖြင့်အားထုတ်အပ်သောပါဠိသင်ရာ
အစဉ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊ ရောက်ထေ၏၊ ယေပနအာသဝါ၊ အကြွင်းအာသဝေါတို့
သည်ကား၊ ဝတ္ထမာနုပ္ပန္နာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ခဏတ္ထယအားဖြင့်ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ
အာသဝါနံ၊ ထိုအာသဝေါတို့ကို၊ ပဋိပတ္တိယာ၊ ပဋိပတ်ဖြင့်၊ ပဟာနံနာမ၊ ပတ်
ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဥပ္ပန္နာစအာသဝါပဟိ
ယန္တိတိဣဒမေဝပဒံ၊ ဥပ္ပန္နာစအာသဝါပဟိယန္တိဟူသော ဤဝုန်ကိုသွင်း
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ယေထေအာသဝါ၊ အကြွင်းအာသဝေါတို့ကို၊ ပဟိယန္တိ၊
ပျောက်အပ်ကုန်၏၊ တေသံအာသဝါနံ၊ ထိုအာသဝေါတို့ကို၊ နာနာဗ္ဗကာရ
တော၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်၊ အညံဝိ၊ တပါးသည်းဖြစ်သော၊ ပဟာန
ကာရဏံ၊ ပတ်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ အာဝိကာတု၊ ထင်စွာပြုခြင်းငှါ၊ ဒေသ
နံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ဝိတ္ထာဓေန္တော၊ ချဲ့တော်မူလိုသော၊ ယထာ၊ အကြွင်း
အခြင်းဖြင့်၊ ဒေသနာပတောဒကုသလော၊ ဒေသနာအပြား၌ လိမ္မာတော်မူ
သော၊ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းဖြစ်တော်မူသောတရားရှင်သည်၊ အတ္ထိဘိက္ခ
ဝေအာသဝါဒဿနာပဟာတဗ္ဗာတိအာဒိ၊ အတ္ထိဘိက္ခဝေအာသဝါဒဿ
နာပဟာတဗ္ဗာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တတ္ထပါ
ဋ္ဌေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာတိ၊ ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာဟူသည်ကား၊
ဒဿနေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည်၊ ပဟာဓမ္မာ၊ ပတ်အပ်ကုန်သော၊
အာသဝါ၊ အာသဝတို့တည်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောတာဝနာပဟာတဗ္ဗာအစ
ရှိသောဝုန်တို့၌၊ နေပနယော၊ ဤဒဿနာပဟာတဗ္ဗာဟူသောဝုန်၌ ဆိုအပ်
ပြီးသောနည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တာနိပဒါနိ၊
ထိုဒဿနာပဟာတဗ္ဗာအစရှိသောဝုန်တို့ကို၊ အနုပုဗ္ဗတော၊ အစဉ်အတိုင်း၊
ဗျာကာတုကာမော၊ ဖြေကြားတော်မူလိုသောတရားရှင်သည်၊ ကတမေစ
တိက္ခဝေအာသဝါဒဿနာ ပဟာတဗ္ဗာတိ၊ ကတမေစတိက္ခဝေ အာသဝါ
ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာဟူ၍၊ ပုစ္ဆံ၊ ပုစ္ဆာကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ မူလပရိဟာ
ယဝဏ္ဏနာယံ၊ မူလပရိဟာယသုတ်၏အတွင်း၌၊ ဝုတ္တယေနော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဣဓာဘိက္ခဝေအာသုတဝါပုထုဇ္ဇနောတိ၊ ဣဓာဘိက္ခ
ဝေအာသုတဝါပုထုဇ္ဇနောဟူ၍၊ ပုဂ္ဂလာဝိဋ္ဌာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်လျှင် တည်ရာရှိ
သော၊ ဒေသနံ၊ ဒေသကို၊ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ တတ္ထပါဋ္ဌေ၊
ထိုပါဠိ၌၊ မနသိကရုဏီယေဓမ္မေနုပ္ပဇာနာတိတိ၊ မနသိကရုဏီယေဓမ္မေနုပ္ပ

ဇာနတ်ဟူသည်ကား၊ အာဝဇ္ဇိတဗ္ဗေသမန္နာဟာရိတဗ္ဗေ၊ နှလုံးသို့ဆောင်
အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေတရားတို့ကို၊ နုပဇာနတ်၊ မသိ၊ အမနသိကရဏီယေ
တိ၊ အမနသိကရဏီယေဟူသည်ကား၊ တဗ္ဗိပရိတေ၊ ထိုမနသိကရဏီယ
ဓမ္မတို့မှဘောပြန်ကုန်သောနှလုံးသွင်းအပ်ကုန်သောဓမ္မတို့ကို၊ နုပဇာနတ်၊
မသိ၊ သေသပဒေသုဝိကြွင်းသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဝေဝေဝနယော၊ ဤနည်း
ကဲ့သို့သောနည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်၏၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊
ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ မနသိကရဏီယာ၊ နှလုံးသွင်းအပ်ကုန်သော
တရားတို့တည်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ အမနသိကရဏီယာ၊ နှလုံး
မသွင်းအပ်ကုန်သောတရားတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မတော၊ သဘောအား
ဖြင့်၊ နိယမော၊ မြဲခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အာကာရတောပန၊ အခြင်းအရာအား
ဖြင့်ကား၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယေနာကာရေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ မနသိကယိ
ရမာနာ၊ နှလုံးသွင်းအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အကုသလုပ္ပတ္တိပဒဋ္ဌာနာ၊ အကု
သိုလ်ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေနာကာရေန၊
ထိုအကြောင်းဖြင့်၊ နမနသိကာတဗ္ဗာ၊ နှလုံးမသွင်းအပ်ကုန်၊ ယေနာကာရေန၊
အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ မနသိကယိရမာနာ၊ နှလုံးသွင်းအပ်ကုန်သည်ရှိ
သော်၊ ကုသလုပ္ပတ္တိပဒဋ္ဌာနာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း တို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေနာကာရေန၊ ထိုအကြောင်းဖြင့်၊ မနသိကာတဗ္ဗာ၊
နှလုံးသွင်းအပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယာသသတိက္ခဝေ ဓမ္မမနသိက
ရောတောအနုပ္ပန္နောဝါကာမာသဝေါတိအာဒိ၊ ယာသသတိက္ခဝေဓမ္မမနသိ
ကရောတောအနုပ္ပန္နောဝါကာမာသဝေါ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊
ဟောတော်မူပြီးတတ္ထပါဌေ၊ ထိုယာသသတိက္ခဝေအစရှိသောပါဌ်၌၊ ယာသသ
တိပဒဿ၊ ယာသဟူသောပုဒ်၏၊ ယေအာသသတိပဒေတ္ထဒေါ၊ ယေအာသဟု
ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗေ၊ ပြုအပ်၏၊ အသုတဝတော၊ ပရိယတ္တိအဓိကမ
၌သုတမရှိသော၊ ပုတုဇ္ဇနဿ၊ ပုထုဇဉ်အား၊ မနသိကရောတောတိ၊ မနသိ
ကရောတောဟူသည်ကား၊ အာဝဇ္ဇယတော သမန္နာဟာရိန္ဒဿ၊ နှလုံးသို့
ဆောင်သော၊ အနုပ္ပန္နောဝါကာမာသဝေါတိတ္ထေ၊ အနုပ္ပန္နောဝါကာမာသ
ဝေါဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝါသဒ္ဓေါ၊ ဝါသဒ္ဓါသည်၊ သရုပ္ပယတ္ထော၊ သရုပ္ပည်း
အနက်ရှိ၏၊ နဝိကပ္ပတ္ထော၊ ဝိကပ်အနက်ရှိသည်ဟုတ်၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
ယာဝတာဘိက္ခဝေသတ္တာအပဒါဝါဒိပဒါဝါ(လ)တထာဂတောတေသံအဂ္ဂ
မက္ခာယတိတိ၊ ယာဝတာဘိက္ခဝေ သတ္တာအပဒါဝါဒိပဒါဝါ(လ)တထာဂ
တောတေသံအဂ္ဂမက္ခာယတိဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အပဒါဝါ

အခြေမရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ ဗုဒ္ဓါဝါဒအခြေနှစ်ချောင်းရှိသော
သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ ဣတိအတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဟောတိယထာစ၊
ဖြစ်သကဲ့သို့၎င်း၊ ဘုဘာနံဝါသတ္တာဗြိတိယာသမ္ဘဝေဝိနံဝါအနုဂ္ဂဟာယာ
တိ၊ ဘုဘာနံဝါသတ္တာဗြိတိယာသမ္ဘဝေဝိနံဝါအနုဂ္ဂဟာယဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘုဘာနုဉ္စ၊ ဖြစ်၍ကြီးကုန်သော သတ္တဝါတို့၏လည်း
ကောင်း၊ သမ္ဘဝေဝိနုဉ္စ၊ ဥဉ္စသုလေ်အိမ်အတွင်း၌ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါ
တို့၏လည်းကောင်း၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်သည်၊ ဟောတိယထာစ၊ ဖြစ်
သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိတောဝါဥဒကတောဝါမိထုဘောဒတောဝါတိ၊
အဂ္ဂိတောဝါဥဒကတောဝါမိထုဘောဒတောဝါဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိ
သော်၊ အဂ္ဂိတောဝါ၊ မီးကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥဒကတောဝါ၊ ရေကြောင့်
လည်းကောင်း၊ မိထုဘောဒတောဝါ၊ အချင်းချင်းပျက်ဆီးခြင်းလည်းကောင်း၊
ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်သည်၊ ဟောတိယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဝေဝိ၊ ဤဥပ္ပန္နောဝါအနုပ္ပန္နောဝါဟူသော
ဝုဒ်၌လည်း၊ အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်သေးသော၊ ကာမာသဝေါစ၊ ကာမာသဝသည်
လည်း၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ ကာမာသဝေါစ၊ ကာမာသဝ
သည်လည်း၊ ပဝုဘိ၊ ပွား၍၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗော၊
မှတ်အပ်၍၊ ဘုဘာနံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီး၍ကြီးကုန်ပြီးသော၊ သတ္တာနံဝါ၊ သတ္တ
ဝါတို့၏လည်းကောင်း၊ ဗြိတိယာ၊ တည်ခြင်း၌၊ သမ္ဘဝေဝိနံ၊ ဥဉ္စသုလေ်
အိမ်၏အတွင်း၌ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့အားလည်း၊ အနုဂ္ဂဟာယ၊ ခြီးမျှင့်
ခြင်း၌၊ သေသေသု၊ ကြွင်းသောဝုဒ်တို့၌၊ ဇေတံ၊ ဤအတူတည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆို
ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဥပ္ပန္နောဝါကာမာသဝေါစသောပါဌ်တို့၌၊ ကာမာသဝေါတိ၊
ကာမာသဝေါ ဟူသည်ကား၊ - ပဉ္စကာမဂုဏ်ကောရာဝေါ၊ ငါးပါးသော
ဝတ္ထု၊ ကာမဂုဏ်သျှင်အာရုံရှိသောရာဝတည်း၊ ဘဝါသဝေါတိ၊ ဘဝါသ
ဝေါဟူသည်ကား၊ ရူပါရူပဘဝေ၊ ကမ္မဥပ္ပပတ္တိတည်းဟူသော ရူပါဝစရ
အရူပါဝစရဘဝန္တံ၊ ဆန္ဒရာဝေါ၊ အားကြီးသော ရာဝသည်လည်းကောင်း၊
ဈာနနိကန္တိစ၊ မဟဂ္ဂုတ်ဈာန်၌ တပ်ခြင်းဟူသော နိကန္တိတဏှာသည်
လည်းကောင်း၊ သာသထုဇ္ဈေဒ ဗိဗ္ဗိသဟဂထာစ၊ သာသထုဗိဗ္ဗိဥဇ္ဈေဒဗိဗ္ဗိ
နှင့်တကွဖြစ်သော ရာဝသည်လည်းကောင်း၊ ဘဝါသဝေါ၊ ဘဝါသဝမည်
၏၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ဗိဗ္ဗာသဝေါဝိ၊ ဗိဗ္ဗာသဝသည်လည်း၊ ဘဝါသဝေဝေ၊ ဘဝါ
သဝန္တံသာလျှင်၊ သမောဓာနံ၊ ပေါင်းခြင်းသို့၊ ဝတ္ထုတိ၊ ရောက်၏၊ အဝိဇ္ဇာ
သဝေါတိ၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါဟူသည်ကား၊ စတုသန္တရဗ္ဗေသု၊ လေးပါးသော

သစ္စာတို့၌၊ အညာဏံ၊ မသိခြင်းမောဟတည်း။ တက္က၊ ထိုအာသဝတို့တွင်၊
 ကာမဂုဏေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ အဿာဒတော၊ သာယာသောအားဖြင့်၊
 မနုဿိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်သေး
 သော၊ ကာမာသဝေါစ၊ ကာမာသဝသညလည်း၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပ္ပန္နော၊
 ဖြစ်ပြီးသော၊ ကာမာသဝေါစ၊ ကာမာသဝသညလည်း၊ ပဝဇုတိ၊ ပွား၏၊
 မဟဂ္ဂဘဓဇ္ဈေ၊ မဟဂ္ဂုတ်တရားတို့ကို၊ အဿာဒတော၊ သာယာသောအား
 ဖြင့်၊ မနုဿိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနုပ္ပန္နော၊ မဖြစ်သေး
 သော၊ ဘဝါသဝေါစ၊ ဘဝါသဝသညလည်း၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပ္ပန္နော၊
 ဖြစ်ပြီးသော၊ ဘဝါသဝေါစ၊ ဘဝါသဝသညလည်း၊ ပဝဇုတိ၊ ပွား၏၊
 တိသုဘူသိသု၊ ထုံသုံးပါး၌ အကျုံးဝင်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တေတုဗ္ဗကဓမ္မတို့
 ၌၊ စဘုဝိပလ္လာသပဒဋ္ဌာနအာဝေန၊ လေးပါးသောဝိပလ္လာသတို့၏အကြောင်း
 ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မနုဿိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနုပ္ပန္နော၊
 မဖြစ်သေးသော၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါစ၊ အဝိဇ္ဇာသဝသညလည်း၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီးသော၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါစ၊ အဝိဇ္ဇာသဝသညလည်း၊ ပဝဇုတိ၊ ပွား
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝုတ္တနယပစ္စနိကတော၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သောနည်းမှ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်၊ သုတ္တပက္ခော၊ သုတ္တပက္ခကို၊ ဝိတ္ထာ၊ ခု
 ကဗ္ဗော၊ ခွဲအပ်၏၊ ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ တယောဝေအာသဝေါ၊
 သုံးပါးသော အာသဝတို့ကိုသာလျှင်၊ ဣဓ၊ ဤသဗ္ဗာသဝသုတ်၌၊ ဝုတ္တာ၊
 ဟောတော်မူအပ်လေကုန်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တာ၊ အမေး
 တည်း၊ ဝိမောက္ခပဋိပက္ခတော၊ အပ္ပဏိဟိတဝိမောက္ခအနိမိတ္တဝိမောက္ခသု
 ညတဝိမောက္ခတို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ကာမာသဝေါ၊ ကာမာသဝသည၊ အပ္ပဏိဟိတဝိမောက္ခပဋိပက္ခော၊
 အပ္ပဏိဟိတမဂ်၏ဆန့်ကျင်ဘက်တည်း၊ ဣတရေ၊ ဤကာမာသဝမှတစ်ပါး
 ကုန်သောဘဝါသဝ အဝိဇ္ဇာသဝတို့သည်၊ အနိမိတ္တသုညတဝိမောက္ခပဋိ
 ပက္ခော၊ အနိမိတ္တမဂ်သုညတမဂ်တို့၏ ဆန့်ကျင်ဘက်တို့တည်း၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ဣမေတယောအာသဝေ၊ ဤသုံးပါးသော အာသဝတို့ကို၊
 ဥပ္ပါဒေန္တော၊ ဖြစ်စေသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တိဏ္ဍိဝိမောက္ခာနံ၊ သုံးပါးကုန်
 သောမဂ်တို့၏၊ အဘာဂိနော၊ အတို့မရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဣမေတယောအာသဝေ၊ ဤသုံးပါးသော အာသဝတို့ကို၊ အနုပ္ပါဒေန္တော၊
 မဖြစ်စေကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တိဏ္ဍိဝိမောက္ခာနံ၊ သုံးပါးသောဝိမောက္ခ

တို့၏ဘာဂိနော၊ အဝို့တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊
ထိုအနက်ထို၊ ဒသေသန္တေန၊ ပြုလိုသောတရားရှင်သည်၊ တယောဝေ၊ သုံးပါး
သောအာသဝေါတို့ကိုသာလျှင်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောထော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဒိဋ္ဌာသဝေါဝိ၊ ဒိဋ္ဌာသဝင်္ဂုလည်း၊
ဧတ္ထအာသဝကထာယံ၊ ဤအာသဝကထာ၌၊ ဝုတ္တာယေဝ၊ ဟောထော်မူအပ်
သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝဇ္ဈိတံကထိ
တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဿအမနသိကရဏီယာနံဓမ္မာနံမနသိကာရာတိ၊ တဿ
အမနသိကရဏီယာနံဓမ္မာနံမနသိကာရာဟူသည်ကား၊ မနသိကာရဟေတု
နှလုံးသွင်းခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေ
ဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ မနသိကာရာတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တာ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုတိယပဒေဝိ၊ ဒုတိ
ယပုဒ်လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ အနုပ္ပန္နာဝေဝအာသဝါ
ဝါဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဥပ္ပန္နာဝအာသဝါပဝဗန္တိ၊ တိဧတံဝစနံ၊ အနုပ္ပန္နာဝေဝအာသဝါ
ဥပ္ပန္နန္တိဥပ္ပန္နာဝအာသဝါပဝဗန္တိဟူသောဤစကားကို၊ ဟေတ္တာ၊ အောက်၌၊
ဝုတ္တအာသဝါနံယေဝ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော အာသဝေါတို့ကိုသာလျှင်၊
အတေဒတော၊ သာမညအားဖြင့်၊ နိဂမံ၊ နိဂုံးချုပ်သောစကားတည်း၊ ဧတ္တာ
ဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ ပုဂ္ဂလာမိစ္ဆာနာယ၊
ပုဂ္ဂိုလ်တည်ရာရှိသော၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာဖြင့်၊ ဒဿနာပဟာတဗ္ဗေ၊
သောတာပတ္တိမဂ်သည်ပယ်အပ်ကုန်သော၊ အာသဝေ၊ အာသဝေါတရားတို့
ကို၊ နိဗ္ဗိသိတုံ၊ ညွှန်းပြခြင်းငှါ၊ ယောအယံအသုတဝါပုထုဇ္ဇနော၊ အကြင်
သုတဝါပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ သောအသုတဝါပုထုဇ္ဇ
နော၊ ထိုအသုတဝါ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
အယောနိသောဘိက္ခဝေမနသိကာရာတော၊ အနုပ္ပန္နာ ဝေဝအာသဝါဥပ္ပန္နန္တိ
တိ၊ အယောနိသောဘိက္ခဝေ၊ မနသိကာရာတော၊ အနုပ္ပန္နာဝေဝအာသဝါ
ဥပ္ပန္နန္တိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သာမညတော၊ သာမညအားဖြင့်၊ ဝုတ္တာနံ၊ ဟော
အပ်ကုန်သော၊ အယောနိသောမနသိကာရပစ္စယာနံ၊ အယောနိသောမနသိ
ကာရလျှင် အကြောင်းရှိကုန်သော၊ ကာမသဝါဒိနံဝိ၊ ကာမသဝအစရှိ
သည်တို့၏လည်း၊ အမိဋ္ဌာနံ၊ တည်ရာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ တေဝိအာသဝေ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့ကိုလည်း၊ တေနေဝပုဂ္ဂ
လေန၊ ထိုအသုတဝါပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြင့် သာလျှင်၊ ဒသေသတွာ၊ ပြပြီး၍၊
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒဿနာပဟာတဗ္ဗေ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည်ပယ်အပ်

ကုန်သော။ အာသဝေ။ အာသဝေါတရားတို့ကို။ ဒသေဓန္တော။ ပြတော်မူလို
သောတုရာရှင်သည်။ သောဇေံအယောနိသောမနသိကရောတိ အဟော
သိံနုခေါအဟန္တိအာဒိ။ သောဇေံအယောနိသောမနသိကရောတိအဟော
သိံနုခေါအဟံဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟ။ ဟောတော်မူပြီး။ စသတ္ထံ။
မှန်၏။ ဧတ္ထံဤဒဿနပဟာတဗ္ဗဝါရန္တံ။ ဝိစိကိတ္တာသိသေန။ ဝိစိကိတ္တာကို
အရင်းမူသဖြင့်။ ဒိဋ္ဌာသဝံဝိ။ ဒိဋ္ဌာသဝကိုလည်း။ ဒသေတံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ဣဓံ
ဒေသနံ။ ဤဒေသနာတော်ကို။ အာရတိ။ အားထုတ်တော်မူ၏။ တဿ။ ထို
သောဇေံအယောနိသောအစရှိသောပါဠိ၏။ အတ္ထော။ အနက်ကား။ ယဿ။
အကြင်အသုဘဝါပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဣမိနာပုတ္တနယေန။ ဤဆိုအပ်ခဲ့
ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဧတေအာသဝေါ။ ထိုအာသဝေါတရားတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။
ဖြစ်ကုန်၏။ သောပုထုဇ္ဇနော။ ထိုအသုဘဝါပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယောစာ
ယံယောစအသံပုထုဇ္ဇနော။ အကြင်အသုဘဝါပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အသု
ဘဝါတိအာဒိနာနယေန။ အသုဘဝါဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်။ ပုတ္တော။
ဆိုအပ်၏။ သောပုထုဇ္ဇနော။ ထိုပုထုဇဉ်သည်။ ဇေံ။ ဤသို့။ အယောနိသော
အနုပါယေနဥပ္ပထေန။ မသင့်သော အကြောင်းဖြင့်။ ကထံအဟောသိံနုခေါ
(၁)။ သောကုဟိံဂါမိ ဘဝိဿတိတိ။ ကထံအဟောသိံနုခေါ။ (၂)။ သော
ကုဟိံဂါမိ ဘဝိဿတိဟူ၍။ မနသိကရောတိ။ နှလုံးသွင်း၏။ ကိံကော
အတ္ထော။ အဘယ်အနက်ကို။ ပုတ္တံပုတ္တော။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်သနည်း
သော။ ထိုအသုဘဝါပုထုဇဉ်သည်။ ယထာယေနအာကာရေန။ အကြင်ဝိစိ
ကိတ္တာဖြစ်ခြင်း အကြောင်း၏ အဖြစ်ဖြင့် နှလုံးသွင်းသည် ရှိသော်။ အဟံ
အဟောသိံနုခေါတိအာဒိနာနယေန။ အဟံအဟောသိံနုခေါအစရှိသောနည်း
ဖြင့်။ ပုတ္တော။ ဆိုအပ်သော။ သောဋ္ဌာသဝိဓာဝိစိကိတ္တာ။ တဆွဲခြောက်ပါးအပြား
ရှိသောဝိစိကိတ္တာသည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ဇေံ။ ဤသို့။ အယောနိသော။
မသင့်သောအကြောင်းဖြင့်။ မနသိကရောတိ။ နှလုံးသွင်း၏။ တတ္ထံ။ ထိုအဟံ
အဟောသိံနုခေါစသောပါဌ်၌။ အဟောသိံနုခေါနုခေါတိ။ အဟောသိံနုခေါ
နုခေါဟူသည်ကား။ သဿတာကာရဉ္စ။ သဿတာကာရကိုလည်းကောင်း။
အဓိပ္ပာသရပ္ပန္နာကာရဉ္စ။ အဓိပ္ပာသရပ္ပန္နာကာရကို လည်းကောင်း။ နိဿာယ။
ရှိ၍။ အတိတေ။ အတိတ်ကာလ၌။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ ဝိဇ္ဇမာနတဉ္စ။ ထင်ရှား
ရှိသည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ အဝိဇ္ဇမာနတဉ္စ။ ထင်ရှားမရှိသည်၏
အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ကင်္ခတိ။ ယုံမှား၏။ ကိံကရဏာ။ အဘယ်ကြောင့်။
ကင်္ခတိ။ ယုံမှားသနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ နဝတ္ထဗ္ဗံ။ မစေခနာအပ်။ ဟိသတ္ထံ။ မှန်၏။

ဥမ္မတ္တကောဝိယ၊ သုရုးနှင့်တူသော၊ ဗာထပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်ရိက်သည်။
 ယထာဝါတထာဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ် ညားညားသော အကြောင်းဖြင့်၊ ကင်္ခါ၊
 ဝိစိကိစ္ဆာသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ ဇေတ္တ၊ ဤပုထုဇဉ်၏
 ဝိစိကိစ္ဆာဖြစ်ရာ၌။ အယောနိသော၊ မနုဿိကရောယောဝ၊ မသင့်မတင့်နှလုံး
 သွင်းခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အယောနိ
 သော၊ မနုဿိကရဿ၊ မသင့်မတင့်နှလုံးသွင်းခြင်း၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်း
 ကား၊ ကိံ၊ ပန၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊
 သေဝသောဝေဝုထုဇ္ဇနဘာဝေါ၊ ထိုအန္တပုထုဇဉ်၏ အဖြစ်သည်ပင်လျှင်၊
 အယောနိသော၊ မနုဿိကရဿ၊ မသင့်မတင့်နှလုံးသွင်းခြင်း၏၊ ကာရဏံ၊
 အကြောင်းတည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အရိယာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ် တို့ကို၊
 အဒဿနာဒိနံ၊ ပညာစက္ခုမမြင်ခြင်းအစရှိသည်တို့သည်၊ အယောနိသော
 မနုဿိကရဿ၊ မသင့်မတင့်နှလုံးသွင်းခြင်း၏၊ ကာရဏာနိ၊ အကြောင်းတို့
 တည်း၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဗရိဟာရော၊ အဖြေတည်း၊ ပုထုဇ္ဇနောပိ၊ ပုထု
 ဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ယောနိသော၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်၊ မနုဿိ
 ကရောတိနုစ၊ နှလုံးသွင်းသည့်မဟုတ်တုံလော၊ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ကောဝါ၊ အဘယ်သူသည်မူလည်း၊ မနုဿိကရောတိတိ၊
 မနုဿိကရောတိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆိုသနည်း၊ ထတ္ထ၊ ထိုအသင့်အား
 ဖြင့်နှလုံးသွင်းရာ၌၊ ပုထုဇ္ဇနဘာဝေါ၊ ပုထုဇဉ်၏အဖြစ်သည်၊ နပနကာရဏံ၊
 စင်စစ် အကြောင်းမဟုတ်၊ သဗ္ဗဗ္ဗသဝနကဏ္ဍာဏာမိတ္တာဒိနိ၊ သဗ္ဗဗ္ဗသဝန
 ကဏ္ဍာဏာမိတ္တာစစရှိသော အကြောင်းတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်
 အားအသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းရာ၌၊ ကာရဏာနိ၊ အကြောင်းတို့တည်း၊ ဟိ၊ ပါ
 ကင်္ခါကရောမိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ မစ္ဆန္တံသာဒိနိ၊ ငါးအမေစသောဟင်းမျိုးတို့
 သည်၊ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊ ဗကတိယာ၊ ပြကတော့အားဖြင့်၊ နသု
 ဝန္တာနိ၊ ကောင်းသော အနံ့မရှိကုန်၊ အဘိသင်္ခါရပစ္စယာပန၊ လူတို့၏ငြိမြင်
 စိရင်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်ကား၊ သုဝန္တာနိပိ၊ ကောင်းသောအနံ့
 ရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်လှန်၏၊ ကိံ၊ နုခေါအဟောသိန္တိ၊ ကိံ၊ နုခေါ
 အဟောသိဟူသည်ကား၊ ဇာတိလိဂ်ပစ္စိယော၊ မင်းပုဏ္ဏားစသောဇာတ်
 လူရဟန်းစသောအသွင်နတ်လူစသောပရိသန္ဓေတို့ကို၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊ ခတ္တိ
 ယော၊ မင်းသည်၊ အဟောသိ၊ နုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော၊ ပြာဟ္မဏာဝေသာသုဒ္ဓ
 ဝဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတဒေဝမနုဿာနံ၊ ပုဏ္ဏားကုန်သည် သူဆင်းရဲလူရဟန်းနတ်မျိုး
 လူမျိုးတို့တွင်၊ အညတရော၊ ထယောကံယောကံသောသူသည်၊ အဟော

သိန္နခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား၏။ ကထံနုခေါတိ၊
 ကထံနုခေါဟူသည်ကား။ သဗ္ဗန္တာနာကာရံ၊ သဗ္ဗန္တာနံဟူသောအခြင်းအရာ
 ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍။ အဟံ၊ ငါကား။ ဒိဗော၊ ရှည်သောသူသည်။ အဟောသိ
 နုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။ ရသသြဒါတကဏ္ဍပ္ပမာဏိကာဒိနံ၊ နိဝံသောပမာ
 ထပြုသောပမာဏမြည်းသောပမာဏရှိသောသူအစရှိသည်တို့တွင်၊ အည
 တရော၊ ထလောကံလောကံသောသူလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား၏။
 ကေဝိပန၊ အချိုသောသာရသမဒသစသောဆရာတို့သည်ကား။ ဣသ၊ ရနိဗ္ဗာ
 နာဒိ၊ ဗြဟ္မာဝိသာနိုးနတ်စသောသူတို့၏ ဖန်ဆင်းခြင်းကို၊ နိဿာယ၊ စွဲငြိ၍။
 ကေနကာရတေန၊ အဘယ် အကြောင်း ကြောင့်၊ အဟောသိ နုခေါ၊ ဖြစ်
 သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟေတုတော၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ကိံ ဟုတွာကိံ အဟောသိန္တိ၊ ကိံ ဟုတွာကိံ
 အဟောသိ ဟူသည်ကား။ ဇာတိအာဒိနံ၊ ဇာတိအစရှိသည်တို့ကို၊ နိဿာယ၊
 ဖြီး၍။ ဝတ္တိယော၊ လယ်မြေကိုအစိုးရသော မင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မ
 တော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ အဟောသိ နုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော၊ (ပ)။ ဒေဝေါ၊ နတ်
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မနုဿော၊ လူသည်၊ အဟောသိ နုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရံပရံ၊ ရှေးနောက်အားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကင်
 တိယုံမှား၏။ သဗ္ဗတ္ထပန၊ အလုံးစုံသောပါဠိအရာတို့၌လည်း။ အဒ္ဓါနန္တိတေ
 ဝစနံ၊ အဒ္ဓါနံဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ကာထာဝိဝစနံ၊ ကာထကိုဟောကြောင်း
 ဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း။ ဘဝိဿာမိနုခေါနုခေါတိ၊ ဘဝိဿာမိနုခေါနုခေါ
 ဟူသည်ကား။ သဿတာကာရဉ္စ၊ သဿတဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောအခြင်းအရာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဥစ္ဆေဒါကာရဉ္စ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော အခြင်းအရာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍။ အနာဂတော၊ လာလတ္တံ့သောဘဝ၌၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏။ ဝိဇ္ဇမာနတဉ္စ၊ ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊
 အဝိဇ္ဇမာနတဉ္စ၊ ထင်ရှားမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား
 ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်။ ဧတ္ထ၊ ဤအနာဂတဝါရ၌၊ ဝုတ္တနယ
 မေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ တေရဟိဝါပဉ္စ၊ ပြန့်အဒ္ဓါ
 နန္တိ၊ တေရဟိဝါပဉ္စ၊ ပြန့်အဒ္ဓါနံဟူသည်ကား။ ဣဒါနိဝါ၊ ယခုပဉ္စ၊ ပြန့်ဘဝ၌
 လည်း။ ပဋိသန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ ရုတိပရိယန္တံ၊ ရုတိ
 အဆုံးရှိသော၊ သဗ္ဗိဝံ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဝတ္တမာနကာလံ၊ ပဉ္စ၊ ပြန့်ဘဝ
 ကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အတ္တတ္တံကထံကထိဟောတိတိ၊ အတ္တတ္တံကထံ ကထိ
 ဟောတိ ဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့၌၊ ဝိပကိစ္ဆာ၊

ဝိပိကိစ္ဆာသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္တနော၊ အနက်
 တည်း။ အဟံနုခေါသ္မိတိ၊အဟံနုခေါသ္မိ ဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 အတ္ထိဘာဝံ၊ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ကင်္ခတိ၊ယံမှား၏၊ ဇေတံဗန၊ဤယံမှားခြင်း
 သည်ကား၊ယုတ္တံ၊သင့်၏၊အယုတ္တံ၊မသင့်၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဧတ္ထ၊ဤသို့ဝိပိကိစ္ဆာ
 ဖြစ်ရာ၌၊ဝိန္နာ၊ကြံခြင်းသည်၊ကော၊အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊အဝိစ၊တနည်း
 လည်း။ ဧတ္ထ၊ဤယံမှားနှုတ်သံသယဖြစ်ရာ၌၊ဣဒံဝတ္ထုပိ၊ဤဆိုလတ္တံ့၊သော
 ဝတ္ထုကိုလည်း။ ဥဒါဟရန္တိ၊ထုတ်ဆောင်ကုန်၏၊ရုဇ္ဈမာတာယ၊မိထွေး၏၊
 ပုတ္တော၊သားသည်၊ရုဇ္ဈောကိရ၊အမျိုး၏အစဉ်အဆက်ဖြင့်ဦးပြည်သတတ်၊
 မဟာမာတာယ၊မိကြီး၏၊ ပုတ္တော၊သားသည်၊ အရုဇ္ဈောကိရ၊ ဦးပြည်
 သောအမျိုး၌ဖြစ်သော်လည်း ဦးပြည်ခြင်းငှါ အလိုမရှိသတတ်၊ တံယုတ္တံ၊
 ထိုဦးပြည် ခြင်းငှါအလိုမရှိသောမိကြီး၏သားကို၊ ဥာတကာ၊ဆွေမျိုးတို့
 သည်၊ကုလဓမ္မတာယ၊အမျိုး၏ဓမ္မတာသဘောအားဖြင့်၊သုပန္တံ၊အိပ်ပျော်
 စဉ်၊ရုဇ္ဈောသု၊ဦးပြည်ကုန်၏၊သော၊ထိုမိကြီး၏သားသည်၊ ဥဠာယ၊အိပ်
 ရာမှထ၍၊ အဟံ၊ငါကား၊ ရုလမာတာပုတ္တောနုခေါ၊ မိထွေး သားဖြစ်သော
 ရုဇ္ဈာလေလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိန္နာသိ၊ကြံ၏။ ဇေတံ၊ဤအတူ၊ အဟံ၊ငါသည်၊
 အသ္မိနုခေါ၊ဖြစ်လေသလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ကင်္ခ၊ယံမှားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊နောနုခေါသ္မိတိ၊နောနုခေါသ္မိဟူသည်ကား၊အတ္တနော၊မိမိ၏၊နတ္ထိဘာ
 ဝံ၊မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကင်္ခတိ၊ယံမှား၏၊ တတြာပိ၊ထိုသို့မရှိသည်၏အ
 ဖြစ်ကိုယံမှားရာ၌လည်း။ ဣဒံဝတ္ထု၊ဤဆိုလတ္တံ့၊သောဝတ္ထုကို၊ဥဒါဟရန္တိ၊
 ထုတ်ဆောင်ကုန်၏၊ကိရ၊အဆင့်စကားကြားဘူးသည်ကိုဆိုဦးအုံးဧကေ၊
 တယောက်သောယောက်ျားသည်၊မဇ္ဈေ၊ငါးတို့ကို၊ဂဏ္ဌေန္တော၊ ဟင်းသည်
 ရှိသော်၊ဥဒကေ၊ရေ၌။ စိရဠာနေန၊ကြာမြင့်စွာရပ်သဖြင့်၊ သိတိတူတံ၊လွန်
 စွာ ချမ်းအေးသော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဦရုံ၊ပေါင်ကို၊ မဇ္ဈောကိ၊ ငါးဟူ၍၊
 ဝိန္နာတွာ၊ကြံ၍၊ပဟရိ၊ထုတ်ခတ်၏၊အပရော၊တယောက်သောယောက်ျား
 သည်၊သုသာနပသော၊သုသာနသင်ချိုင်း၏အနီး၌၊ခေတ္တံ၊လေပင်ကို၊ရက္ခန္တေ၊
 စောင့်သည်ရှိသော်၊ ဘိတော၊ကြောက်ရကား။ သံကုဋိတော၊ ကွေးလျက်၊
 သယံ၊အိပ်၏၊သော၊ထိုယောက်ျားသည်၊ပဋိဗုတ္တိတွာ၊နိုးလာတံ့၊အတ္တနော
 မိမိ၏၊ဧတ္ထု၊ကား၊ပုဆစ်ချွန်ဖက်တို့ကို၊ဧဒယက္ခာတိ၊ဘီးလူးနှစ်ယောက်
 တို့ဟူ၍၊ဝိန္နာတွာ၊ကြံ၍၊ပဟရိ၊ထုတ်ခတ်၏။ ဇေတံ၊ဤအတူ၊အဟံ၊ငါသည်၊
 နောသ္မိနုခေါ၊မဖြစ်လေသော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ကင်္ခတိ၊ယံမှား၏၊ကိ နုခေါသ္မိတိ၊
 ကိ နုခေါသ္မိဟူသည်ကား၊ ခတ္တိယောဝ၊ မင်းသည် သာလျှင်၊ သမာနေ၊

၂၀၀. မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိသျှ။

ဖြစ်လျက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ခတ္တိယဘာဝံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား၏၊
 သေသေသျှ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၌၊ ဇေယနယော၊ ဤနည်းပင်တည်း၊ ဒေဝေါဗန၊
 နတ်သည်လျှင်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်၊ ဒေဝဘာဝံ၊ နတ်၏အဖြစ်ကို၊ အဇာ
 နန္တောနာမ၊ မသိသောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း၊
 သောဝိ၊ ထိုနတ်ဖြစ်သောသူသည်လည်း၊ အဟံဝိ၊ ငါသည်လည်း၊ ရူပီ၊ ရုပ်ရှိ
 သည်၊ အသိန္နခေါ၊ ဖြစ်လေသလော၊ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသော
 နည်းဖြင့်၊ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား၏၊ ခတ္တိယဘာဝံ၊ မင်းအစရှိသော သူတို့သည်၊
 ကာသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေဝဒေ
 ယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ တေသံ၊ ထိုမင်းအစရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ထတ္ထ
 တတ္ထကုလေ၊ ထိုထိုသို့သောအမျိုး၌၊ ဥပ္ပတ္တိံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ အပစ္စက္ခတာ၊
 မျက်မှောက်မသိကုန်၊ ဂဟဋ္ဌာဝိစ၊ လူတို့သည်လည်း၊ ပေါတလိကာဒယော
 ပေါတလိက အစရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတသည်ဇနော၊ ရဟန်းဟု
 အမှတ်ရှိကုန်၏၊ ပဗ္ဗဇိဘာဝိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကမ္မံ၊ ရဟန်း
 တို့သည်ပြုအပ်သောအမှုသည်၊ ကုပ္ပံနုခေါ၊ ပျက်လေသလော၊ ဣတိအာဒိနာန
 ယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဂဟဋ္ဌသည်ဇနော၊ လူဟုအမှတ်ရှိကုန်၏၊
 မနုဿာဝိစ၊ လူတို့သည်လည်း၊ ရာဇာနောဝိယ၊ မင်းတို့ကဲ့သို့၊ အတ္တနံ၊ မိမိ
 ကိုယ်၌၊ ဒေဝသည်ဇနော၊ နတ်ဟုအမှတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ကထံနုခေါသ္မိတိန္တဒံ၊ ကထံနုခေါသ္မိဟူသောဤပုဒ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤကထံနုခေါသ္မိဟူသော
 ပုဒ်၌၊ ကေဝလဉ္စ၊ သက်သက်လည်း၊ အတ္တန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌၊ ဇိဝေါနာမ၊
 အသက်မည်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဟေတွာ၊ စွဲလမ်း၍၊ တဿ၊
 ထိုအသက်၏၊ သဗ္ဗာနာကာရံ၊ သဗ္ဗာန်ဟူသောအခြင်းအရာကို၊ နိဿာ
 ယးစွဲ၍၊ ဒိဗော၊ ရှည်သည်၊ အသိန္နခေါ၊ ဖြစ်လေသလော၊ ရဿစတုရဿ
 ဆဋ္ဌံသ အဋ္ဌံသ သောဋ္ဌ သံသာဒိနံ၊ နိဗ္ဗံသောသဗ္ဗာန် လေးမြောင့်သဗ္ဗာန်
 ခြောက်မြောင့်သဗ္ဗာန်ရှစ်မြောက်သဗ္ဗာန် တဆဲ့ခြောက်မြောင့် သဗ္ဗာန်
 အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရပကာရော၊ တပါးပါးသော သဗ္ဗာန်အပြားရှိ
 သည်၊ အသိန္နခေါ၊ ဖြစ်လေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကင်္ခတော၊ ယုံမှားသောသူ
 သည်၊ ကထံနုခေါသ္မိတိ၊ ကထံနုခေါသ္မိဟူ၍၊ ကင်္ခတိ၊ ယုံမှား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဝုပ္ပုပ္ပန္နံ၊ ဝုပ္ပုပ္ပန်ဘဝ၌ဖြစ်
 သော၊ သရိရသဗ္ဗာန်၊ ကိုယ်သဗ္ဗာန်ကို၊ အဇာနန္တောနာမ၊ မသိသောသူမည်
 သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကုတော အာဂတောသော .ကုဟိံ ဂါမိ ဘဝိဿတိတိ၊

ကုတောအာဂတောသောကုဟိ ဂါဝိတဝိသေတိဟူသည်ကား။ အတ္တဘာဝဿ၊ အတ္တဘောဇာနိ၊ အာဂတိဂတိဌာနံ၊ သာရာအရပ် လားရာအရပ်ကို၊ ကင်္ခိတိ၊ ယုံမှား၏၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ သောဠသပ္ပဘောဒံ၊ တဆွဲခြောက်ပါးအပြားရှိသော၊ ဝိဝိကိန္တံ၊ ဝိဝိကိန္တာကို၊ ဒသေတော၊ ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣဒိနာဝိဝိကိန္တာသိသေန၊ ဤဝိဝိကိန္တာကိုအရင်းမူသဖြင့်၊ ယံဒိဌာသဝံ၊ အကြင်ဒိဌာသဝကို၊ ဒသေတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ အယံဒေသနာ၊ ဤဒေသနာကို၊ အာရုဇ္ဈ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏၊ တံဒိဌာသဝံ၊ ထိုဒိဌာသဝကို၊ ဒသေသန္တော၊ ပြတော်မူ၍၊ တဿဇေတံအယောနိသော မနသိကရာတော ဆန္ဒံဒိဋ္ဌိနန္တိ၊ အာဒိ၊ တဿဇေတံအယောနိသောမနသိကရာတောဆန္ဒံဒိဋ္ဌိနန္တိအစရှိသည်ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိရပ်၌၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ကြံသည်ရှိသော်၊ အယံဝိဝိကိန္တာ၊ ဤဝိဝိကိန္တာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ အယောနိသော၊ မသင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်၊ မနသိကရာတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ တသေဝဝိဝိကိန္တာသံ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဝိဝိကိန္တာနှင့် ပြည့်စုံသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အယောနိသောမနသိကာရဿ၊ အယောနိသောမနသိကာရ၏၊ ထာမဂတတ္တာ၊ အားရှိသောအဖြစ်သို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဆန္ဒံဒိဋ္ဌိနန္တံ၊ ခြောက်ပါးသောဒိဋ္ဌိတို့တွင်၊ အညတရာ၊ တပါးပါးသော၊ ဒိဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ၌၊ သဗ္ဗပဒေသု၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ဝါသဇ္ဈေ၊ ဝါသဇ္ဈသည်၊ ဝိကပ္ပတ္တော၊ ဝိကပ်အနက်ရှိ၏၊ ဇေဝံဝါဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့သောမိစ္ဆာအယူသည်လည်းကောင်း၊ ဇေဝံဝါဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့သောမိစ္ဆာအယူသည်၎င်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ အဆက်စကားကိုဆိုပြီးအံ့၊ အတ္ထိမေ အတ္တာတိဇ္ဇေ၊ အတ္ထိမေအတ္တာဟူသောဤပုဒ်၌၊ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ သဿတဒိဋ္ဌိသည်၊ သဗ္ဗကာလေသု၊ ခပ်သိမ်းသောကာလတို့၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္ထိတံ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဂဏှတိ၊ ယူတတ်၏၊ သစ္စတောလေတတောတိ၊ သစ္စတောလေတတောဟူသည်ကား၊ ဘုတတောစ၊ ဟုတ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ထိရတောစ၊ မြဲမြံသောအားဖြင့်၎င်း၊ ဣဒံ၊ ဤဝါ၏အယူသည်၊ သန္တံ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘုတတော၊ ဟုတ်သောအားဖြင့်၊ သဇ္ဇ၊ ဓမ္မတာဝေနေ၊ မိစ္ဆာတံ၊ နိဝေသ၏အလွန်လျှင်အားရှိသောအဖြစ်သို့ရောက်သောအားဖြင့်၊ ဂဏှတိ၊ စွဲလမ်းတတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နတ္ထိမေ အတ္တာတိ

ကောနိတ္တိမေအတ္တဟူသော ဤပုဒ်၌ အယံပနဒိဋ္ဌိ ဤဒိဋ္ဌိသည်ကား၊ ဥစ္ဆေဒ
 ဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိသည်။ တတ္ထတတ္ထကသ္မိံ တသ္မိံ ဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊
 သဘောသန္တဿ၊ ထင်ရှားဖြစ်သော၊ သတ္တဿ၊ သတ္တဝါ၏၊ ဝိဘဝဂ္ဂဟဏ
 တော၊ ဘဝ၏ကင်းခြင်းပြတ်ခြင်းကိုယူသောကြောင့်၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒ
 ဒိဋ္ဌိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုရိမာပိ၊ ရှေးဖြစ်သောဒိဋ္ဌိ
 သည်သည်။ ဝီသုကာလေသု၊ အတိတ်ဗျုပ္ပန်အနာဂတ်ကာလတည်းဟူ
 သောသုံးပါးသောဘဝတို့၌၊ အတ္တိတိ၊ အတ္တဘောရှိ၏ဟူ၍၊ ဂဟဏတော၊
 မှတ်ယူစွဲလမ်းခြင်းကြောင့်၊ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ သဿတဒိဋ္ဌိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ပစ္စုပ္ပန္နမေဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ဖြစ်သော အတ္တဘောသည်သာလျှင်၊ အတ္တိ၊
 ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ယူသည်ဖြစ်၍၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အတယ်ကြောင့်နည်းဟူကား၊ ပစ္ဆိမာပိ၊ နောက်ဖြစ်သော
 မိစ္ဆာအယူသည်သည်။ အတိတာနာဂတေသု၊ အတိတ်အနာဂတ်ဘဝတို့၌
 နတ္တိတိ၊ အတ္တဘော၏ဖြစ်ခြင်းမရှိဟူ၍၊ ဂဟဏတော၊ မှတ်ယူစွဲလမ်းသော
 အကြောင်းတည်း၊ ဘသ္မန္တာဟုတိယောတိ၊ ဘသ္မန္တာဟုတိယောဟူ၍၊
 ဂဟိတဒိဋ္ဌိကာနံဝိယ၊ ယူအပ်သောမိစ္ဆာအယူကိုကဲ့သို့၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒ
 ဒိဋ္ဌိသည်၊ အတိတေဝေ၊ အတိတ်ဘဝ၌သာလျှင်၊ နတ္တိတိ၊ အတ္တဘောမရှိ
 ဟူ၍၊ ဂဏ္ဍန္တိ၊ ယူသည်ဖြစ်၍၊ အမိစ္စသရုပ္ပတ္တိကဿ၊ အမိစ္စသရုပ္ပန္နမိစ္ဆာ
 အယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဒိဋ္ဌိဣဝ၊ မိစ္ဆာအယူကဲ့သို့၊ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ သဿတ
 ဒိဋ္ဌိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တနာဝအတ္တာနံ သဗ္ဗာနာပီတိ၊ အတ္တနာဝ
 အတ္တာနံသဗ္ဗာနာပိဟူသည်ကား၊ သညာက္ခန္ဓသိသေန၊ သညာက္ခန္ဓာကိုအမှူး
 ပြုသည်ဖြစ်၍၊ ခန္ဓေခန္ဓာငါးပါးတို့ကို၊ အတ္တာတိ၊ အတ္တဟူ၍၊ ဂဟေတွာ၊
 ယူ၍၊ သညာယ၊ သညာဖြင့်၊ အဝသေသက္ခန္ဓေ၊ ကြွင်းသောခန္ဓာတို့ကို၊
 သဗ္ဗာနတော၊ သိသောယူအား၊ ဣမိနာအတ္တနာ၊ ဤသညာဟူသောအတ္တဘော
 သည်၊ ဣမံအတ္တာနံ၊ ဤကြွင်းသောခန္ဓာဟူသောအတ္တဘောကို၊ သဗ္ဗာနာပိ၊
 သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောမိစ္ဆာအယူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တနာဝအနတ္တာ
 နန္တိ၊ အတ္တနာဝအနတ္တာနံဟူသည်ကား၊ သညာက္ခန္ဓယေဝ၊ သညာက္ခန္ဓာကို
 သာလျှင်၊ အတ္တာတိ၊ အတ္တဟူ၍၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဣတရေ၊ ဤသညာက္ခန္ဓာ
 မှတပါးကုန်သော၊ စတ္တာရောပိ၊ လေးပါးသောခန္ဓာတို့ကိုလည်း၊ အနတ္တာတိ
 အတ္တဘောမဟုတ်ဟူ၍၊ ဂဟေတွာ၊ မှတ်ယူစွဲလမ်း၍၊ သညာယ၊ သညာ
 ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုကြွင်းသောခန္ဓာလေးပါးတို့ကို၊ ဇာနတော၊ သိသောပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ဝေံ၊ ဤသို့အတ္တနာဝ အနတ္တာနံဟူသောမိစ္ဆာအယူသည်၊ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ အနတ္တနာဝအတ္တာနန္တိ။ အနတ္တနာဝအတ္တာနံဟူသည်ကား။ သညာက္ခန္ဓံ၊
 သညာက္ခန္ဓာကို။ အနတ္တာတိ။ အတ္တဘောမဟုတ်ဟူ၍။ ဣတရေ။ သညက္ခန္ဓာ
 မှတပါးကုန်သော၊ စတ္တာရော။ လေးပါးကုန်သောခန္ဓာတို့ကို။ အတ္တာတိ။
 အတ္တဟူ၍။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ သညာယ။ သညာဖြင့်။ တေဝံ။ ထိုသညာမှ
 ကြွင်းသောခန္ဓာတို့ကို။ ဇာနတော။ သိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဧဝံ။ ဤသို့အနတ္တ
 နာဝအတ္တာနံဟူသောမိစ္ဆာအယူသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗာပိ။ အလုံးစုံ
 သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့သည်လည်း။ သဿတု။ နှစ်ဒိဋ္ဌိယောဝ။ သဿတဒိဋ္ဌိ
 ဥဒန္တဒိဋ္ဌိတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝဒေါဝေဒေယျောတိ
 အာဒယောပန။ ဝဒေါဝေဒေယျောအစရှိသည်တို့သည်ကား။ သဿတဒိဋ္ဌိ
 ယာဝေ။ သဿတဒိဋ္ဌိဖြင့်သာလျှင်။ အဘိနိဝေသာကာရာ။ ဘောက်ပြန်သော
 အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းတည်း။ တတ္ထဝစနေ။ ထိုဝဒေါဝေဒေယျောဟူသော
 ပါဌ၌။ ယောပုဂ္ဂလော။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝဒတိ။ ဆိုတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ။
 ထိုကြောင့်။ ဝဒေါ။ ဝဒမည်၏။ ဝစိကမ္မဿ။ ဝစိကံတံ။ ကာရကော။ ပြုတတ်
 သောသူသည်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတ္တံဝုတ္တာ။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
 ယောပုဂ္ဂလော။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေယိတံ။ သိတတ်ခံစားတတ်၏။
 ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဝေဒေယျော။ ဝေဒေယျမည်၏။ ဇာနတိစ။
 သိသည်။ သိတတ်၏။ အနာဘဝတိစ။ ခံသည်။ ခံစားတတ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတ္တံ
 ဝုတ္တာ။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဟိ။ အဘယ်ကို။ ဝေဒတိ။ သိတတ်
 သနည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ ဝုတ္တာ။ အမေးတည်း။ တတြေတတြေ။ ထိုထို
 သို့သောဘဝဂတိတို့၌။ ကဿာတပါဝကာနံ။ ကောင်းမကောင်းကုန်သော၊
 ကမ္မာနံ။ ကံတို့၏။ ဝိပါကံ။ အကျိုးကို။ ပဋိသံဝေဒတိ။ ခံစားတတ်၏။ ဣတိအယံ။
 ဤသည်ကား။ ပရိဟာရော။ အဖြေတည်း။ တတြေတတြေတိ။ တတြေတတြေ
 ဟူသည်ကား။ တေသုတေသုယောနိဂတိဋ္ဌိတိနိဝါသနိကာယေသု။ ထိုထို
 သို့သောယောနိဂတိသတ္တဝိညာဏဋ္ဌိတိနဝသတ္တဝါသနိကဿသတ္တတံ။
 ဝါ။ တနည်းကား။ အာရမ္မဏေသု။ အာရုံတို့၌။ နိစ္စောတိ။ နိစ္စဟူသည်ကား။
 ဥပ္ပါဒဝယရဟိတော။ ဥပါဒ်ဘင်္ဂကင်း၏။ ရဝေါတိ။ ရဝေါဟူသည်ကား။
 တိရော။ ခိုင်ခံ့၏။ သာရုတုတော။ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍ အနှစ်သဗ္ဗယံဖြစ်၍ဖြစ်၏။
 သဿတောတိ။ သဿတောဟူသည်ကား။ သဗ္ဗကာလိကော။ ခပ်သိမ်းသော
 ကာသန္ဓ်ထင်ရှားရှိ၏။ အဝိပရိတာမဓမ္မောတိ။ အဝိပရိတာမဓမ္မောဟူသည်
 ကား။ အတ္တနောမိမိ၏။ ပကတိတာဝံ။ ပြုကတော့သောသဘောကို။ အဝိဗဟု
 ဓမ္မော။ မစွန့်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ကာကဏ္ဍကောဝိယ။ ပုတ်သင်ကဲ့သို့။ နာနုပ္ပ

၂၁

ကာရတံ၊ ထူးခြားသည်၏အဖြစ်သို့၊ နာပစ္စတိ၊ မရောက်၊ သာသတိသမန္တိ၊ သာသတိသမံဟူသည်ကား၊ စန္ဒသူရိယသရဗ္ဗမဟာပထဝီပဗ္ဗတာ၊ လနေသရဗ္ဗရာမြေကြီး၊ မြင့်မိုရ်တောင် ကိုကို၊ ထောကဝေါဟာရေန၊ လူတို့၏ ဝေါဟာရအားဖြင့်၊ သာသတိယောတိ၊ အရှည်တည်ကုန်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ သာသတိဟိ၊ လနေသရဗ္ဗရာမဟာပထဝီမြင့်မိုရ်တောင်တို့နှင့်၊ သမံ၊ တူသည်ဟည်း၊ သာသတိသမံ၊ လနေသရဗ္ဗရာမဟာပထဝီမြင့်မိုရ်တောင်တို့နှင့်တူသည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှသောက်၊ ပကတိယော၊ ပြကတေ ဖြစ်ကုန်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှသောက်၊ တထေဝ၊ ထိုလနေသရဗ္ဗရာမဟာပထဝီမြင့်မိုရ်တို့နှင့် အတူသာလျှင်၊ ဌာသတိ၊ တည်လတ္တံ့၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ ဂဏှတော၊ ယူသောဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဤသို့သာသတိမိစ္ဆာ အယူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ ဝုစ္ဆတိ ဘိက္ခဝေ ဗိဋ္ဌိဂတန္တိ အာဒိ၊ ဣဒံ ဝုစ္ဆတိ ဘိက္ခဝေ ဗိဋ္ဌိဂတံ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ဣဒန္တိ၊ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဣဒံ ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝတ္ထုဗ္ဗဿ၊ ဆိုအပ်သောမိစ္ဆာ ဗိဋ္ဌိ၏၊ ဝတ္ထုဗ္ဗဒဿနံ၊ အနီးဖြစ်၍မျက်မှောက်အဖြစ်ကိုညွှန်ကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဒါတည်း၊ ဗိဋ္ဌိဂတသမ္ပန္နနဝ၊ မိစ္ဆာဗိဋ္ဌိတို့၌ အကျင်းဝင်သောတရားနှင့် စပ်သဖြင့်လည်း၊ ဣဒန္တိ၊ ဣဒံ ဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗိဋ္ဌိသမ္ပန္နန၊ ဗိဋ္ဌိနှင့်စပ် သဖြင့်၊ ဣဒန္တိ၊ ဣဒံ ဟူ၍၊ နဝတ္ထံ၊ မဆိုအပ်၊ ဧတ္ထေ၊ ဤဗိဋ္ဌိဂတံဟူသောဝုဒ်၌ လည်း၊ ဂုထဂတံဝိယ၊ ဂုထဂတံဟူသောဝုဒ်၌ ဂတသဒ္ဒါကဲ့သို့၊ ဗိဋ္ဌိယေဝ၊ ဗိဋ္ဌိသည်သာလျှင်၊ ဗိဋ္ဌိဂတံ၊ ဗိဋ္ဌိဂတမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗိဋ္ဌိသု၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော မိစ္ဆာအယူတို့၌၊ ဣဒံ ဒဿနံ၊ ဤမိစ္ဆာအယူ တည်းဟူသောအဖြစ်သည်၊ ဣသမ္ပိဗိဋ္ဌိအန္တောဂဓတ္တာ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါး သောမိစ္ဆာဗိဋ္ဌိတို့၌ အတွင်းဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂတံအန္တောဂတံ၊ အတွင်းဝင်သည်တည်း၊ ဣတိဝိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဗိဋ္ဌိဂတံ၊ ဗိဋ္ဌိဂတ မည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗိဋ္ဌိယာ၊ ဗိဋ္ဌိ၏၊ ဂတံ၊ ဖြစ်ကာမျှတည်း၊ ဗိဋ္ဌိဂတံ၊ ဗိဋ္ဌိ၏ဖြစ်ကာမျှ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤမိစ္ဆာအယူသည်၊ အတ္ထိမေအတ္တာတိ အာဒိဗိဋ္ဌိယာ၊ အတ္ထိမေအတ္တာ ဤသို့အစရှိသောဗိဋ္ဌိ၏၊ ဂမနမတ္တမေဝ၊ ဖြစ် ကာမျှသာတည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤမိစ္ဆာအယူ၌၊ အတ္တာဝါ၊ အတ္တဘောလည်းဖြစ် သော၊ နိစ္စောဝါ၊ ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ကောဝိ၊ တရံတရသောတရားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာဝာယံဗိဋ္ဌိသာဝ အယံဗိဋ္ဌိ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူသည်၊ ဒုန္နိဂမနဋ္ဌေန၊ ထွက်မြောက်နိုင်ခဲ့သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ဂဟနံ၊ တောခြံမည်၏၊ ခုရုတိက္ကမဋ္ဌေန၊ လွန်နိုင်

ခဲသောအနက်သဘောကြောင့်လည်းကောင်း၊ သပ္ပနိဘယဋ္ဌေနစသောဘျည်း
နှင့်ကကွဖြစ်သောအနက်သဘောကြောင့်လည်းကောင်း၊ နုတ္တိက္ခကန္တာရ
ဝါဠကန္တာရာဒယောဝိယ၊ နုတ္တိက္ခကန္တာရ ဝါဠကန္တာရအစရှိသည်တို့
ကဲ့သို့၊ ကန္တာရော၊ ကန္တာရမည်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဖြင့်၊ ဝိနိဇ္ဈ
နဋ္ဌေန၊ ထွင်းအပ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိလော
မဋ္ဌေန၊ မလျော်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ဝိသုကံ၊ ဝိသုကမည်၏။
ကဒါမိ၊ ကရံတခါ၊ သဿတဿ၊ သဿတအယူ၏။ ကဒါမိ၊ တရံတခါ၊
ဥစ္ဆေဒဿ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ၏။ ဂဟဏတော၊ ယုခြင်းကြောင့်၊ ဝိရူပံ၊ တောက်
ပြန့်သော၊ ဗဒ္ဓိတံ၊ တုန်ထွက်ခြင်းတည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိပုဋ္ဌိတံ၊
ဝိပုဋ္ဌိတမည်၏။ ဗန္ဓနဋ္ဌေန၊ ထိပ်ထောင်ကဲ့သို့ ဖွဲ့တတ်သော အနက်သဘော
ကြောင့်၊ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်မည်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌိဂဟနံ၊
(ပ)၊ ဒိဋ္ဌိသံယောဇနန္တံ၊ ဒိဋ္ဌိဂဟနံ၊ (ပ)၊ ဒိဋ္ဌိသံယောဇနံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူပြီး၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဒိဋ္ဌိ၏။ တမေဝဗန္ဓနန္တံ၊ ထိုဗန္ဓန
အနက်ကိုပင်လျှင်၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဒိဋ္ဌိသံယော
ဇနသံယုတ္တောတအာဒိ၊ ဒိဋ္ဌိသံယောဇန သံယုတ္တော ဤသို့အစရှိသော
စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တဿ၊ ထိုပါဠိ၏။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊
သည်ကား၊ သင်္ခေပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း။ ဣဝိနာဒိဋ္ဌိ
သံယောဇနေန၊ ဤဒိဋ္ဌိသံယောဇဉ်နှင့်၊ သံယုတ္တော၊ ဟုဉ်သော၊ ဂုထုဇ္ဇနော၊
ဂုထုဇဉ်သည်၊ ဧတေဟိဇာတိ အာဒိဟိ၊ ထိုဇာတိအစရှိသည်တို့မှ၊ နမရိ
ရုတ္တတိ၊ မလွတ်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗဟုနာ၊ များစွာဆိုသဖြင့်၊ ကိံ၊ အထက်
အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ သကလဝရုဒကွတောဝိ၊ အလုံးစုံသော ဝရုဒကွမူလည်း၊
နရုတ္တတိ၊ မလွတ်။ ။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သပ္ပတေဒံ၊ ခြောက်ပါး အပြားရှိသော၊
ဒိဋ္ဌာသဝံ၊ ဒိဋ္ဌာသဝကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြပြီး၍၊ ယသ္မာ၊ အကြွင်းကြောင့်၊
သိသပ္ပတပရာမာသော၊ သိသပ္ပတပရာမာသ သံယောဇဉ်သည်၊ ကာမာ
သဝါဒိဝစနေနေဝ၊ ကာမာသဝစသောသဒ္ဓါဖြင့်သာလျှင်၊ ဒေသိတော၊ ပြအပ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ကာမသုခတ္ထဉ္စ၊ ကာမသုခအကျိုး၌၊
လည်းကောင်း၊ ဘဝသုခဘဝဝိသုဒ္ဓိအတ္ထဉ္စ၊ ဘဝသုခအကျိုးဘဝမှစင်ကြယ်
ခြင်းအကျိုး၌လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာဖြင့်၊ အဘိဘူတာ၊ ပြင်းစွာ
နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ ဣတော၊ ဤသာသနာတော်မှ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ အယူ
ရှိကုန်သော၊ သမဏဗြဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သိသပ္ပတာနိ၊ ဂေါ
သိသဂေါတမအစရှိကုန်သော သိသပ္ပတတို့ကို၊ ပရာမသန္တိ၊ သုံးသပ်ကုန်

၂၁၆

၏။ တသ္မာယထိကြောင့်၊ တံသိလဗ္ဗတပရာမာသံ၊ ထိုသိလဗ္ဗတပရာမာသံ
သံယောဇဉ်ကို။ အဒဿေတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗိဗ္ဗိဂဟဇောန၊
ဗိဗ္ဗိကိုယူသဖြင့်၊ တသ္မာယထိသိလဗ္ဗတပရာမာသံသံယောဇဉ်၏၊ ဂဟိတတ္တာ
ဝိ၊ ယူအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ တံ၊ ထိုသိလဗ္ဗတ ပရာမာသံ
သံယောဇဉ်ကို။ အဒဿေတွာဝ၊ မပြုမူ၍သာလျှင်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
ယောပုဂ္ဂယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒဿနာပဟာတဗ္ဗေ၊ သောတာပတ္တိ
မဂ်သည်ပယ်အပ်ကုန်သော၊ အာသဝေ၊ အာသဝေါတရားတို့ကို၊ ပဗဟတိ
စွန့်၏။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ တေသံအာသဝါ
နံ၊ ထိုဒဿနပဟာတဗ္ဗဖြစ်ကုန်သောအာသဝေါတို့ကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို
ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဧှေး၌၊ အယောနိသောမနသိ
ကရောတော၊ အကြောင်းမဟုတ်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းသော၊ ပုထုဇ္ဇနသ၊
ပုထုဇဉ်အား၊ တေသံ၊ ထိုဒဿနပဟာတဗ္ဗသံယောဇဉ်တို့၏၊ ဥပ္ပတ္တံ၊ ဖြစ်
ခြင်းကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဗ္ဗိပရိတသ၊
ထိုအယောနိသောမနသိကရကြောင့် အာသဝေါဖြစ်သော အန္တပုထုဇဉ်မှ
ဘောက်ပြန်သောကရောဏပုထုဇဉ်၏၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ ဒဿေတုံ၊ ပြ
ခြင်းငှါ၊ သုတဝါစခေါတိက္ခဝေတိအာဒိ၊ သုတဝါစခေါတိက္ခဝေဤသို့အစ
ရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တသ္မာယထိပါဠိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်
ကား၊ ယေဝ၊ အကြင်မျှသောကံ၊ သောဇ္ဇဒံဒုက္ခန္တိ၊ သောဇ္ဇဒံဒုက္ခဟူ၍၊ အာ
ဂတ္တကိ၊ လာ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှသောကံ၊ ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေနစ၊
ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တပစ္စနိကနယေနစ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သည်မှ ဆန့်ကျင်သောနည်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
ပစ္စနိကနယေနစ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောနည်းဖြင့်လည်း၊ သဗ္ဗာကာရေန၊
စပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အရိယဓမ္မဿ၊ အရိယာတို့၏၊ လောကုတ္တရာ
ဓမ္မ၌၊ အကောဝိဒါဝိနိတပစ္စနိကတော၊ မလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သံဝရဝိနည်း
ပဟာနဝိနည်းမရှိသည်၏အဖြစ်မှ ဆန့်ကျင်သော အားဖြင့်၊ သုတဝါ၊ ပရိ
ယတ္တိအဓိကမဋ္ဌိသုတရှိသော၊ အယံအရိယသာဝကော၊ ဤအရိယာ၏တပည့်
ကို၊ အရိယဓမ္မဿကောဝိဒေါအရိယဓမ္မသုဝါဝိနိတောတိ၊ အရိယဓမ္မဿ
ကောဝိဒေါအရိယဓမ္မသုဝါဝိနိတောဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဝိစ
ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သိခါပတ္တဝိပဿနတော၊ အထွဋ်သို့ရောက်သောသင်္ခါ
ရပေက္ခာဝိပဿနာဉာဏ်မှ၊ ပထုဇဉ်၊ စ၍၊ ယေဝ၊ အကြင်မျှသော၊ ဂေါတြိတု
ဂေါတြိတုဉာဏ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ထာဝ၊ ထိုမျှသော၊ တဒန္တုပေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်

အားလျော်စွာဖြစ်သော၊ အတ္တေန၊ အရိယာဖြစ်သော အနက်သဘောဖြင့်၊
အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အရိယသာသကောတိ၊ အရိယာသာသကဟူ၍၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ ဝိအပ်၏၊ သောဇ္ဈဒံ၊ နန္ဒိယောနိသောမနသိကရောတိတိအာဒိ
သုပန၊ သောဇ္ဈဒံ၊ နန္ဒိယောနိသောမနသိကရောတိဤသို့အငြိသော ပါဠိ
ရပ်တို့၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ အတ္ထဝိတာဝနာ၊ အနက်ကို ထင်စွာ
ပြခြင်းထည်း၊ စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာနိကော၊ သစ္စာလေးပါးတို့၌ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်း
ခြင်းရှိသော၊ သောအရိယသာသကော၊ ထိုအရိယာသာသကသည်၊ တဏှာ
ဝဇ္ဇာ၊ တဏှာသည်ကြည်အပ်ကုန်သော၊ တေတုမ္မကာ၊ ခန္ဓာ၊ တေတုမ္မက၊ ခန္ဓာ
တို့သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာတည်း၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဒုက္ခသမုဒယော၊
ဒုက္ခ၏ အကြောင်းဖြစ်သော သမုဒယသစ္စာတည်း၊ ဥတိန္နံ၊ ဒုက္ခသမုဒယ
သစ္စာနှစ်ပါးတို့၏၊ အပ္ပဝတ္တိ၊ မဖြစ်ရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်၊ နိရောဓော၊
နိရောဓသစ္စာတည်း၊ နိရောဓသစ္စာပကော၊ နိရောဓသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်
သောမဂ္ဂင်္ဂတရား နှစ်ပါးသည်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပုဗ္ဗေဝ၊ ဧတိ၊ ကပင်လျှင်၊ အာရိယသန္တိ၊ ကော၊ သန္တကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပေးတတ်
သောအရာအထံ၌၊ ဥဂ္ဂဟိတစတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာနော၊ ပါဠိအားဖြင့်သင်အင်ပြီး
သောစတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာန်းရှိသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပရေနသမယေန၊
နောက်အခါ၌၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂံ၊ ဝိပဿနာတည်းဟူသောခရီးသို့၊ သမာဓုဋ္ဌေဝ၊
တက်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ တေတုမ္မကော၊ တုံသုံးပါး၌ အကျိုး
ဝင်ကုန်သော၊ တေခန္ဓေ၊ ထိုတဏှာကြည်သော ခန္ဓာတို့ကို၊ ဣဒံ၊ ဤတဏှာ
ကြည်သော တေတုမ္မကခန္ဓာအပေါင်းသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ယောနိသော၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံး
သွင်း၏၊ ဥပါယောနပထေန၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်၊ သမန္တာဟရတိ၊ စေတ၊
နှလုံးသို့သည်းဆောင်၏၊ ဝိပဿတိစ၊ ဝိပဿနာတည်းရှု၏၊ ဟိ၊ သန္တံ၊ မှန်၏၊
ဧတ္ထ၊ ဤစကားအစဉ်၌၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှသောက်၊ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂေါ၊
သောတာပတ္တိ မဂ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယာဝ၊ ထိုမျှသောက်၊ မနသိကာရ
သိသေနစ၊ မနသိကာရကိုအရင်းမူသဖြင့်လည်း၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာကို၊
ပုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသေဝဒုက္ခဿ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာကိုသာလျှင်၊ သမုဋ္ဌာ
ဝိကာသန္တာဝိကာ၊ ဖြစ်စေတတ်သော၊ ယာပနာယံယာပန အယံတဏှာ၊
အကြင်တဏှာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံတဏှာ၊ ဤတဏှာသည်၊ သမုဒယော၊
သမုဒယသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောနိသော၊ သင့်သောအကြောင်းအား
ဖြင့်၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ယသ္မေပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား၊ ဣဒံ

ဒုက္ခဉ္စ၊ ဤဒုက္ခသစ္စာသည် ထည်းကောင်း၊ အယံသရဒယောစ၊ ဤသရဒယ
သစ္စာသည် ထည်းကောင်း၊ ဣဒံဌာနံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊
နိရုဏ္ဏန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ နပဝတ္တန္တိ၊ မပြန်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယဒိဒံယံဣဒံ
နိဗ္ဗာန်နာမ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်မည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်၊ ဒုက္ခ
နိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာဖြစ်သောနိရောဓသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောနိ
သော၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်၊ မနုထိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ နိရောဓ
သမ္ပာဒကံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ အဋ္ဌဂီကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်
ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ အယံ၊ ဤမဂ္ဂင်္ဂါရှစ်ပါးသည်၊ ဒုက္ခနိရောဓဂေါမိနိပဋိ
ပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကုသိုလ်ဖြစ်သော မဂ္ဂသစ္စာ
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောနိသော၊ သင့်သော အကြောင်းအားဖြင့်၊ မနုထိ
ကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ဥပါယောနပထေန၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်၊ သမ္ပန္နာ
ဟရတိစေတ၊ နှလုံးသို့လည်းစေတင်၏၊ ဝိပဿတိစ၊ ဝိပဿနာလည်းရှု၏၊
တတြဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ဥပါယော၊ သင့်သောအကြောင်းဟု ဆိုအပ်သော၊
အယံအဘိနိဝေသောနာမ၊ ဤဝိဿနာပဋိပတ် တည်းဟူသော နှလုံးသွင်း
ခြင်းမည်သည်ကား၊ ဝဇ္ဇေ၊ တေတုဗ္ဗကဝဋ်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဝဇ္ဇေ၊ လော
ကုတ္တရာတရားတည်းဟူသောဝိဝဇ္ဇ၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံ၊
ဤစတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာနိက ယောဂီရဟန်းသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဣမသ္မိ၊ ကာယော၊
ဤရူပကာယ၌၊ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အာပေါဓာတု၊
အာပေါဓာတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်း
ဖြင့်၊ သကသန္တတိယံ၊ မိမိသန္တာန်အစဉ်၌၊ စက္ကာရိမဟာဘူတာနိ၊ လေးပါး
သောမဟာဘူတ်တို့ကို၊ တဒန္တသဘဓေန၊ ထိုမဟာဘူတ်တို့ကိုအစဉ်လျှောက်
သဖြင့်၊ ဥပါဒါရူပါနိစ၊ ဥပါဒါရုပ်တို့ကိုလည်း၊ ပရိဂ္ဂဟိတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊
အယံ၊ ဤဘူတရုပ်ဥပါဒါရုပ်သည်၊ ရူပက္ခန္ဓော၊ ရူပက္ခန္ဓာမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏၊ တံ၊ ထိုရူပက္ခန္ဓာကို၊ ဝဝတ္ထာပယတော၊ ပိုင်းခြား
သောယောဂီအား၊ တဒါရမ္မဏေ၊ ထိုရုပ်လျှင်အာရုံရှိသော၊ ဝိတ္ထစေတသိ
ကော၊ စိတ်စေတသိက်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်ထွက်သော်၊
ဣမေ၊ ဤနာမ်တရားတို့သည်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရူပက္ခန္ဓာ၊
နာမက္ခန္ဓာတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏၊ တတော၊ ထို
နောင်မှ၊ ဣမေပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးတို့သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ပိုင်းခြား၏၊ ထေပန၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့သည်ကား၊
သံခေပတော၊ အကုသိုလ်အားဖြင့်၊ နာမဉ္စ၊ နာမ်တည်းကောင်း၊ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်တည်း

ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဘာဝါယေဝ၊ နှစ်ရတို့သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒ္ဓန္နာမရူပံ၊ ဤနာမ်ရုပ်သည်။ သဟေတု၊ ဇနကအကြောင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍။ သမုပ္ပါယံ၊ ဥပထမ္ဘကအကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။
 ထဿ၊ ထိုနာမ်ရုပ်၏။ အယံ၊ ဤအဝိဇ္ဇာ အစရှိသည်သည်။ ဟေတု၊ ဇနက
 အကြောင်းတည်း။ အယံ၊ ဤအာဟာရအစရှိသည်သည်။ ဗစ္စယော၊ ဥပထမ္ဘ
 ကအကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝိဇ္ဇာဘဝတဏှာကမ္မာဟာရုဒိကော၊
 အဝိဇ္ဇာဘဝတဏှာကံအာဟာရအစရှိကုန်သော။ ဟေတု၊ ဗစ္စယော၊ ဇနက
 အကြောင်းဥပထမ္ဘကအကြောင်းတို့ကို၊ ဝဝတ္ထုပေတိ၊ ပိုင်းခြား၍၊ တတော၊
 ထိုနောက်မှ၊ တေသံ၊ ဗစ္စယာနုဉ္စ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာအစရှိသောအကြောင်းတရား
 တို့၏သည်းကောင်း။ တေသံ၊ ဗစ္စယုပ္ပန္နဓမ္မာနုဉ္စ၊ ထိုနာမ်ရုပ်တည်းဟူသော
 ဗစ္စယုပ္ပန်တရားတို့၏သည်းကောင်း။ ယာထာဝသရသလက္ခဏံ၊ မသောကံ
 မပြန်သောကိစ္စလက္ခဏာကို၊ ဝဝတ္ထုပေတိ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်ပြီး သည်ရှိ
 သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤအကြောင်း နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သောနာမ်ရုပ်တရားတို့
 သည်။ အဟုတွာ၊ ယခုပင်ချုပ်ကုန်၍။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်သည်းဖြစ်ပြန်ကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ အနိစ္စလက္ခဏံ၊ အနိစ္စလက္ခဏာရေးသို့။ အာရောပေတိ၊ တင်၏။
 ဥဒယဗ္ဗယဝိဇ္ဇိဘတ္တာ၊ ဥပါဒသဘောတင်သဘောဖြင့်နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်။
 ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုက္ခလက္ခဏံ၊ ဒုက္ခလက္ခဏာရေးသို့။
 အာရောပေတိ၊ တင်၏။ အဝသဝတ္ထုနတော၊ အလိုသို့မလိုက်ခြင်းကြောင့်။
 အနတ္တာ၊ အဝိုးမရ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနတ္တလက္ခဏံ၊ အနတ္တလက္ခဏာရေးသို့။
 အာရောပေတိ၊ တင်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တိဏိလက္ခဏာနိ၊ သုံးပါးသောလက္ခဏာ
 ရေးတို့သို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ပနိပါဒိယာ၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်စသော
 ဝိပဿနာဉာဏ်အဆက်ဆက်ဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဝတ္ထုန္တော၊
 ဖြစ်စေသောယောဂီသည်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သို့၊ ပါဝုဏာ
 တိ၊ ရောက်၏။ တသ္မိံ၊ ခဏေးထိုသောတာပတ္တိမဂ်ဖြစ်သောခဏ၌။ စတ္တာရိ
 သစ္စာနိ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို၊ ဧကပနိဝေဓေနေဝ၊ တခုသော ဉာဏ်ဖြင့်
 ထိုးထွင်း၍သိခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ပနိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၏။ ဧကဝိသမ
 ယေန၊ တခုတည်းသောဉာဏ်ဖြင့်မချွတ်မယွင်းသိခြင်းဖြင့်။ အဘိသမေတိ၊
 မချွတ်မယွင်းသိ၏။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပရိညာပနိဝေဓေန၊ ပိုင်းခြား၍သိ
 ခြင်းဖြင့်။ ပနိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၏။ သမုဒယံ၊ သမုဒယသစ္စာကို၊ ပဟာန
 ပနိဝေဓေန၊ ပယ်ခြင်းတည်းဟူသောပနိဝေဓဖြင့်၊ နိရောဓံ၊ နိရောဓသစ္စာကို၊
 သန္တိကရိယာပနိဝေဓေန၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းတည်းဟူသော ပနိဝေဓဖြင့်။

မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို၊ ဘာဝနာပဋိဝေဓေန၊ ပွားခြင်းတည်းဟူသော၊ ပဋိဝေဓဖြင့်၊
 ပဋိဝိဇ္ဈာန၊ ထိုးထွင်း၍သိ၏၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုလည်း၊ ပရိညာဘိသယေ
 န၊ ပိုင်းခြား၍ မချွတ်မယွင်းသိခြင်းဖြင့်၊ အဘိသမေတိ၊ မချွတ်မယွင်းသိ၏
 (ပ)မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို၊ ဘာဝနာဘိသယေန၊ ပွား၍မချွတ်မယွင်းသိခြင်းဖြင့်
 အဘိသမေတိ၊ မချွတ်မယွင်းသိ၏၊ အညေနာညေန၊ တပါးပါးသော၊ ဉာဏေ
 န၊ ဉာဏ်ဖြင့်၊ နောစခေါအဘိသမေတိ၊ မသိ၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဧဝံဧဝံသယော
 ဂိ၊ ဤယောဂီသည်၊ ဧကဉာဏေနဝ၊ တခုသောဉာဏ်ဖြင့်သာလျှင်၊ နိရောဓံ၊
 နိရောဓသစ္စာကို၊ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံအားဖြင့်၊ သစ္စာနိ ကြွင်းသောသစ္စာ
 သုံးပါးတို့ကို၊ ကိစ္စတော၊ ကိစ္စအားဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဈာတိစေဝ၊ ထိုးထွင်း၍လည်း
 သိ၏၊ အဘိသမေတိစ၊ မချွတ်မယွင်းလည်းသိ၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ အဿ၊ ထို
 ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏၊ တသ္မိံသမယော၊ ထိုမဂ်စိတ္တက္ခဏာဖြစ်သောအခိုက်၌၊ အဟံ
 ငါကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပရိဇာနာမိ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့
 လည်းကောင်း၊ (ပ)မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို၊ ဘာဝေမိ၊ ပွား၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း
 ကောင်း၊ ဧဝံပိတ္တံ၊ ဤသို့သော စိတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဝိစခေါ၊
 စင်စစ်သောကား၊ အာရမ္မဏံကတော၊ အာရုံပြု၍၊ ပဋိဝေဓဝေသေန၊ ထိုးထွင်း
 ၍သိသည်၏၊ အစွမ်းဖြင့်၊ နိရောဓံ၊ နိရောဓသစ္စာကို၊ သန္တိကရာတော၊
 မျက်မှောက်ပြုသော၊ အဿ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တံညာဏံ၊
 ထိုမဂ်ဉာဏ်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပရိညာကိစ္စံပိ၊ ပိုင်းခြား၍သိခြင်း
 ကိစ္စကိုလည်းကောင်း၊ သမုဒယံ၊ သမုဒယသစ္စာကို၊ ပဟာနကိစ္စံပိ၊ ပယ်
 ခြင်းကိစ္စကိုလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို၊ ဘာဝနာကိစ္စံပိ၊ ပွားခြင်းကိစ္စ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ကရာတိယေဝ၊ ပြုသည်သာလျှင်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဥပါယေနယောနိသော၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်၊ မနသိကရာတော၊ နှလုံး
 သွင်းသော၊ တဿ၊ ထိုယောဂီအား၊ တိဏိသံယောဇနာနိ၊ သုံးပါးသော
 သံယောဇဉ်တို့သည်၊ ပဟိယန္တိ၊ ပျောက်ကုန်၏၊ ဝိသတိဝတ္ထုကာ၊ နှစ်
 ဆယ်သောအကြောင်းရှိသော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း၊
 အဋ္ဌဝတ္ထုကာ၊ ရှစ်ပါးသောအကြောင်းရှိသော၊ ဝိပိကိစ္ဆာ၊ ဝိပိကိစ္ဆလည်း
 ကောင်း၊ ဝီရိယေန၊ ဂေါတိလစသည်ဖြင့်၊ သုဒ္ဓိ၊ ဝန့်ဆင်းရဲမှစင်ကြယ်၏၊
 ဝတေန၊ ဂေါတမစသည်ဖြင့်၊ သုဒ္ဓိ၊ ဝန့်ဆင်းရဲမှစင်ကြယ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝီရိယဗ္ဗတာနံ၊ ဝီရိယဝတတို့ကို၊ ပရာမသနတော၊ သုံးသပ်ခြင်း ကြောင့်၊
 ဝီရိယဗ္ဗတပရာမာသော၊ ဝီရိယဗ္ဗတပရာမာသလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တိဏိသံယောဇနာနိ၊ သုံးပါးသောသံယောဇဉ်တို့သည်၊ ပဟိယန္တိ၊ ပျောက်

ကုန်၏၊ ထည့်ဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ စတုသု အာသဝေသု၊ လေးပါးသော
အာသဝ တို့တွင်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသိသဗ္ဗတပရာမာသာနံ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ
သိသဗ္ဗတပရာမာသတို့၏၊ ဒိဋ္ဌာသဝေန၊ ဒိဋ္ဌာသဝဖြင့်၊ သင်္ကပ္ပိတက္ကာ၊
သင်္ဂြိုဟ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသဝါစေဝ၊ အာသဝလည်းမည်
ကုန်၏၊ သံယောဇနာစ၊ သံယောဇဉ်လည်းမည်ကုန်၏၊ ဝိပိကိစ္ဆာ၊ ဝိပိကိစ္ဆာ
သည်၊ သံယောဇနမေဝ၊ သံယောဇဉ်သာမည်၏၊ နအာသဝါ၊ အာသဝ
မမည်၊ ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာအာသဝါဟိဇ္ဇတ္ထ၊ ဒဿနာပဟာ တဗ္ဗာအာ
သဝါဟူသောဤပါဌ၌၊ ဖရိယာပနန္တက္ကာပန၊ အကျင်း ဝင်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်ကား၊ အာသဝါ၊ အာသဝလည်းမည်၏၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဣမေဝုပ္ပန္နိ၊ (ပ)၊ ပဟာတဗ္ဗာတိ၊ ဣမေဝုပ္ပန္နိ (ပ)၊ ပဟာ
တဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိအာဒယော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ အစရှိကုန်
သော၊ ဣမေ၊ ဤအာသဝေါတို့သည်၊ ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာ၊ ဒဿနာပဟာ
တဗ္ဗဖြစ်ကုန်သော၊ အာသဝါနာမ၊ အာသဝတို့မည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဒဿန္တော၊ ပြုစုထပ်မူလိုသောဘုရားရှင်သည်၊ ဣမေဝုပ္ပန္နိ ဘိက္ခဝေတိ၊
ဣမေဝုပ္ပန္နိ ဘိက္ခဝအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အထ
ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဆန္တိဒိဋ္ဌိနံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သောဒိဋ္ဌိတို့တွင်၊ အညတရာ၊
တပါးပါးသော၊ ယာအယံဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်ဒိဋ္ဌိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝေံ၊
ဤသို့၊ သရူပနေဝ၊ သရုပ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို၊
ဝိဘက္ကာ၊ ဝေဘန်အပ်၏၊ တံ၊ ထိုဝေဘန်အပ်သောသက္ကာယဒိဋ္ဌိကို၊ သန္တယ၊
ရည်တော်မူ၍၊ ဣမေဝုပ္ပန္နိ ဘိက္ခဝေတိ၊ ဣမေဝုပ္ပန္နိ ဘိက္ခဝဟူ၍၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူပြီ၊ သာစဒိဋ္ဌိ၊ ထိုဝိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ကိုလည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
သဟဇာတပဟာနေကဋ္ဌဟိ၊ သဟဇာတ်အားဖြင့်တကွ ဖြစ်ခြင်း ပဟာ
နေကဋ္ဌအားဖြင့်တကွဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သောအာသဝေါတို့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊
ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ၎င်း၏၊ ဒိဋ္ဌာသဝေ၊ ဒိဋ္ဌာသဝကို၊ မဟိယ
မာနေ၊ ပယ်အပ်သည်ရှိသော်၊ တံသဟဇာတောစ၊ ထိုဒိဋ္ဌာသဝနှင့်သဟ
ဇာတ်သမ္ပယုတ်အားဖြင့် တကွဖြစ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ စတုသုဒိဋ္ဌိဂတ
သမ္ပယုတ္တမိတ္တေသု၊ လေးပါးကုန်သောဒိဋ္ဌိဂတ သမ္ပယုတ် စိတ်တို့၌၊ သမ္ပ
ယုတ္တော၊ ယှဉ်သော၊ ကာမာသဝေါဝိ၊ ကာမာသဝကိုလည်း ကောင်း၊
အဝိဇ္ဇာသဝေါဝိ၊ အဝိဇ္ဇာသဝကို လည်းကောင်း၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊
ပန၊ သဟဇေကဋ္ဌမှတပါးပဟာနေကဋ္ဌကိုဆိုလေအံ့၊ ပဟာနေကဋ္ဌော၊ ပဟာ
နေကဋ္ဌဖြစ်သော၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပယုတ္တေသု၊ ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပယုတ်

မိတ်ဘိက္ခုနာကသုပဏ္ဏာဒိ သမိဒ္ဓိပဏ္ဏနာဝသေသနဂါးဂဠုန်အစရှိသည်တို့၏
 ဥပဘော ဂပရိဘောဂစသောစည်းစိမ်၏ပြည့်စုံခြင်းကို တောင့်တသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သော၊ ဘဝါသဝေါဝိ၊ ဘဝါသဝကိုလည်း
 ကောင်း၊ တေနေဝ၊ ထိုဘဝါသဝနှင့်သာလျှင်၊ သမ္ပယုတ္တော၊ ဟုဉ်သော၊
 အဝိဇ္ဇာသဝေါဝိ၊ အဝိဇ္ဇာသဝကို လည်းကောင်း၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊
 နိဗ္ဗာနဒါမနဿပိတ္တေသု၊ နှစ်ပါးကုန်သောဒေါသမူမိတ်တို့၌၊ ပါဏာတိပါဏာ
 နိဗ္ဗိဗ္ဗတ္တကော၊ ပါဏာတိပါဏအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော၊
 အဝိဇ္ဇာသဝေါဝိ၊ အဝိဇ္ဇာသဝကိုလည်း၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ တထာ၊ ထို
 အတူ၊ ဝိဝိကိစ္ဆာပိတ္တသမ္ပယုတ္တ အဝိဇ္ဇာသဝေါဝိ၊ ဝိဝိကိစ္ဆာနှင့်ဟုဉ်သော
 အဝိဇ္ဇာသဝကိုလည်း၊ ပဟိယတိ၊ ပယ်အပ်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဏ္ဍာရိ၊
 အသုံးစုံသောသဟာဇေကဋ္ဌပဟာနေကဋ္ဌအဖြစ်တို့ဖြင့်လည်း၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်
 ကုန်သော၊ အဝသေသ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ တယောဝိအာသဝါ၊ သုံးပါးကုန်
 သောအာသဝတို့ကိုလည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဟိယန္တိ၊ ပယ်အပ်
 ကုန်၏၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗဟုဝစနနိဒ္ဒေသော၊ ဣမေဝုပ္ပန္တိတိက္ခဝေအာ
 သဝါဟုဗဟုဝရိဘာတ်ဖြင့်ညွှန်းခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့
 ဧတ္ထ၊ ဤဣမေဝုပ္ပန္တိတိက္ခဝေအာသဝါစသောပါဠိ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ဝေဒိဘဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧသေသေအဝိပ္ပါယော၊ ဤအလိုသည်၊ ပေါရာဏာနံ
 ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သောအဋ္ဌကထာဆရာတို့၏၊ အဝိပ္ပါယော၊ အလိုတော်တည်း၊
 ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာတိတ္ထေ၊ ဒဿနာပဟာတဗ္ဗာဟူသောဤဝုန်၌၊ ဒဿနံနာ
 မ၊ ဒဿနမည်သည်ကား၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်တည်း၊
 တေန၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်သည်၊ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သောအာသ
 ဝေါတို့တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည်၊ ဒဿနံ၊
 ဒဿနမည်သနည်း၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒဿနတော၊ မြင်ခြင်း
 ကြောင့်၊ ဒဿနံ၊ ဒဿနမည်၏၊ ဂေါတြဉာ၊ ဂေါတြဉာဉာဏ်သည်၊ ပဌမတ
 ရံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်၏ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ ပဿတိနနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်
 သည်မဟုတ်ဘဲလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုပ္ပာ၊ အမေးတည်း၊ နပဿ
 တိ၊ မမြင်သည်ကား၊ နော၊ မဟုတ်၊ ပဿတိဇေ၊ မြင်ပေသည်သာတည်း၊
 ပန၊ ထိုသို့မြင်သော်လည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ပြီး၍၊ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့
 ကို၊ အပဟာနတော၊ မပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သောသံယော
 ဇဉ်ကိုပယ်ခြင်းကိစ္စကို၊ နကရောတိ၊ မပြုတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဿ

တိတိ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်၏ဟူ၍၊ နဝတ္ထုဗ္ဗော၊ မဆိုအပ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း၊ စ၊ ထင်စွာပြပြီးအံ့၊ ယတ္ထကတ္ထမိ၊ အမှတ်မရှိဟု
 တရသောအရပ်၌၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ ဒိဋ္ဌာရိ၊ မြင်ပြီး၍လည်း၊ ဝတ္ထုကာရံ၊
 လက်ဆောင်ကို၊ ဒုတွာ၊ ဆက်သ၍၊ ကိပ္ပနိပ္ပတ္တိယာ၊ ဆောင်အပ်သောအမှု
 ကိစ္စကိုပြီးစေသဖြင့်၊ အဒိဋ္ဌတ္တာ၊ မမြင်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌာရိ၊
 မြင်ပြီးသော်လည်း၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ နပသာဝိတိ၊ မမြင်မတွေ့သေးဟူ၍၊
 ဝဒန္တော၊ ဆိုသော၊ ဂါမဝါသီပုရိသော၊ ရွာနေယောကျ်ားသည်၊ ဣတ္ထံ၊
 ဤဂေါတြဘုရားနိဗ္ဗာန်ကို မြင်သော်လည်း မြင်သည်မမည်ရာ၌၊ နိဒဿနံ၊
 သက်သေတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒဿနေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည်၊ ပဟာ
 တဗ္ဗေ၊ ပယ်အပ်ကုန်သော၊ အာသဝေ၊ အာသဝတို့ကို၊ ဒေသောတွာ၊ ပြပြီး၍၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဒနန္တရေ၊ ထိုဒဿနပဟာတဗ္ဗအာသဝတို့၏အခြားမဲ့
 ကာလ၌၊ ဒဿိတေ၊ ပြအပ်ကုန်သော၊ သံဝရာပဟာတဗ္ဗေ၊ သံဝရာပဟာ
 တဗ္ဗဖြစ်ကုန်သော အာသဝေါတို့ကို၊ ဒေသထံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ကတမေစ
 ဘိက္ခဝေအာသဝါ သံဝရာပဟာတဗ္ဗတိ၊ ကတမေစဘိက္ခဝေ အာသဝါ
 သံဝရာပဟာတဗ္ဗဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောထော်မူပြီး ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံး
 စုံသောဝါရတို့၌၊ သဗ္ဗန္ဓော၊ အနုသန္ဓေစကားစပ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣတော၊ ဤပါဠိ၌၊ ပရံ၊ နေ၌၊ အတ္ထမတ္တမေဝ၊ အနက်ကိုသာ
 လျှင်၊ ဝတ္ထုယိဿာမ၊ ဖွင့်စေကုန်အံ့၊ နန္တစေဒေဝိ၊ စောဒနာဦးအံ့၊ ဒဿ
 နေနဘာဝနာယာတိ၊ ဒဿနေနဘာဝနာယဟူ၍၊ ဣမေဟိန္ဒိဟိ၊ ဤနှစ်ပါး
 သောတရားတို့သည်၊ အပ္ပဟာတဗ္ဗော၊ မပယ်အပ်သော၊ အာသဝေါနာမ၊
 အာသဝေါမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ ဝိသုံ၊ အဝီး၊ သံဝရာဒိဟိ၊ သံဝရအစရှိသောတရားတို့သည်၊ ပဟာ
 တဗ္ဗေ၊ ပယ်အပ်ကုန်သောအာသဝေါတို့ကို၊ ဒေသထံ၊ ပြပြန်သနည်း၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ စောဒနာ၊ စောဒနာ ခြင်းတည်း၊ သံဝရာဒိဟိ၊ သံဝရအစ
 ရှိကုန်သောတရားတို့သည်၊ ဝုဗ္ဗဘာဝေ၊ မဂ်၏ရှေးအတို့ကာလ၌၊ ဝိက္ခန္တိတာ၊
 ခွါအပ်ကုန်ပြီးသောအာသဝတို့သည်၊ စတုဟိမဂ္ဂေဟိ၊ လေးပါးသောမဂ်တို့
 ဖြင့်၊ သရုဠာတံ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်ခြင်းသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြွင်းကြောင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊
 ရောက်ကုန်၏၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံမဂ္ဂါနံ၊ ထိုလေးပါးကုန်သော မဂ်
 တို့၏၊ ဝုဗ္ဗဘာဝေ၊ ရှေးအတို့ကာလ၌၊ ဣမေဟိပဉ္စဟာတာရေဟိ၊ သံဝရပမ္ပို
 သေဝနာ အဝိဝါသနာ ပရိဝုဇ္ဇနာဝိနောဒနာတည်းဟူသော ဤငါးပါးသော
 အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိက္ခန္တနုပ္ပဟာနံ၊ ဝိက္ခန္တနုပ္ပဟာန်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြလို

သည့်ဖြစ်၍၊ ဤသို့ကာကမေဝဘိက္ခုဝေအာသဝါသံဝရာပဟာတဗ္ဗာအစ
 ရှိသောစကားကို၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဌမော၊ ရှေး
 ဦးစွာသော၊ ယောစာယံယောစာယံဒဿနမဂ္ဂေါယေဝ၊ အကြင်သောတာ
 ပတ္တိမဂ်ကိုသာလျှင်၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘာဝနာနာမေန၊
 ဘာဝနာဟူသောအမည်ဖြင့်၊ တယောမဂ္ဂါ၊ သုံးပါးသောမဂ်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓိ
 သန္တိ၊ သိကုန်လတ္တံ့၊ သဗ္ဗေသံဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံမဂ္ဂါ
 နံ၊ ထိုထေးပါးကုန်သောမဂ်တို့၏၊ အယံဂထော၊ ဤသံဝရာပဟာတဗ္ဗာစသော
 စကားကို၊ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါတိ၊ ရှေးအတို့ကာလ၌ ဖြစ်သောပဋိပဒါဟူ၍၊
 ဝေဒိဘဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဟတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ဣဓာတိ၊ ဣဟူသည်ကား၊
 ဣမသ္မိံသာသနော၊ ဤတရားသာသနာတော်၌၊ ပဋိသင်္ခါတိ၊ ပဋိသင်္ခါဟူသည်
 ကား၊ ပဋိသင်္ခါယ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုပဋိသင်္ခါစသောပါဠိ၌၊
 အယံသင်္ခါ၊ သဒ္ဓေါ၊ ဤသင်္ခါ၊ သဒ္ဓါသည်၊ ဉာဏကောဇ္ဇာသပညတ္တိဂဏနာသု၊
 သိခြင်းဟူသောအနက် အရဟူသောအနက် ပညတ်ဟူသောအနက် ရေ
 တွက်ခြင်းဟူသောအနက်တို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ရွှေ့ဦးအံ့၊
 ဗစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗာ၊
 မှတ်အပ်၏၊ စ၊ အဆက်စကားကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပဋိသင်္ခါယောနိသော
 ဟူသောပါဠိ၌၊ သင်္ခါယေကံပဋိသေဝတိတိအာဒိသု၊ သင်္ခါယေကံပဋိသေဝ
 တိဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဉာဏော၊ သိခြင်းဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿ
 တိ၊ ထင်၏၊ သင်္ခါယ၊ ဉာဏ်ဖြင့်အသင့်ဆင်ခြင်၍၊ ဧကံ၊ ပဌည်းလေးပါး
 တည်းဟူသောတရသောတရားကို၊ ပဋိသေဝတိ၊ ငြိမ်း၏၊ ပပဉ္စသညာသင်္ခါ၊
 သရဒါစရန္တိတိအာဒိသု၊ ပပဉ္စသညာသင်္ခါသရဒါစရန္တိ ဤသို့အစရှိသော
 ပါဠိရပ်တို့၌၊ ကောဇ္ဇာသေ၊ အရဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ပပဉ္စ
 သညာသင်္ခါ၊ သညာဝိပလ္လာသ အကြောင်းရှိသောတဏှာ မာနဒိဋ္ဌိတည်း
 ဟူသောသံသရာပပဉ္စတရားသုံးပါးအရတို့သည်၊ သရဒါစရန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ တေသံတေသံဓမ္မာနံ သင်္ခါယမညာတိအာဒိသု၊ တေသံတေသံဓမ္မာနံ
 သင်္ခါယမညာဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ပညတ္တိယံ၊ ပညတ်ဟူသောအ
 နက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ တေသံတေသံဓမ္မာနံ၊ ထိုထိုသို့သောပထဝီဖဿအ
 စရှိကုန်သောပရမတ္ထဓမ္မတို့ကို၊ သင်္ခါ၊ ပထဝီဖဿစသည်ဖြင့်ခေါ်ဝေါ်ခြင်း
 သမညာ၊ ပထဝီဖဿအစရှိသောအမည်၊ နသုကရံသင်္ခါတုန္တိအာဒိသု၊
 နသုကရံသင်္ခါတုဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဂဏနာယံ၊ ရေတွက်ခြင်း
 ဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ သင်္ခါတု၊ ကပ်ကမ္ဘာကိုရေတွက်ခြင်း၌။

၀၀၀

နသုကရံ၊ မပြုလွယ်၊ ဣပေန၊ ဤပဋိသင်္ခါယောနိသောဟူသောပါဠိ၌ကား၊
ဥာဏေ၊ သိခြင်းဟူသောအနက်၌၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ပဋိ
သင်္ခါယောနိသောတိဧတ္ထ၊ ပဋိသင်္ခါယောနိသောဟူသောဤပါဠိ၌ ဥပါယော
နပထေန၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်၊ ပဋိသင်္ခါယဥာတုာ၊ သိ၍၊ အသံဝ
ရေ၊ မစောင့်စည်းခြင်း၌၊ အာဒိနပပဋိသင်္ခါ၊ အပြစ်ကိုဆင်ခြင်ခြင်းကို၊ ယော
နိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ပဋိသင်္ခါတိ၊ ဆင်ခြင်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏
သာစာအယံအာဒိနပပဋိသင်္ခါ၊ ထိုအပြစ်ကိုဆင်ခြင်ခြင်းကို၊ ဝရံဘိက္ခဝေ
တတ္တာယ၊ အယောသလ္လာကာယအာဒိတ္တာယ၊ သမ္ပန္နလိတာယ၊ သဘောတိ
ဘူတာယ၊ စက္ခုန္တိယံ၊ သမ္ပလိမဋ္ဌံ၊ နက္ခေဝစက္ခုဝိညေယျသုဗ္ဗုပေသုအနုဗျု
နသောနိမိတ္တဂ္ဂါဟောတိအာဒိန၊ ဝရံဘိက္ခဝေတတ္တာယ၊ အယောသလ္လာကာ
ယအာဒိတ္တာယ၊ သမ္ပန္နလိတာယ၊ သဘောတိဘူတာယ၊ စက္ခုန္တိယံ၊ သမ္ပလိမဋ္ဌံ၊
နက္ခေဝစက္ခုဝိညေယျသုဗ္ဗုပေသုအနုဗျုနသောနိမိတ္တဂ္ဂါဟောဤသို့ အစ
ရှိသော၊ အာဒိတ္တပရိယာယေန၊ အာဒိတ္တသုတ်ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟုန်းတို့၊ တတ္တာယ၊ လောလောပူသော၊ အာဒိတ္တဗယ၊ ရဲရဲငြိသော၊
သမ္ပန္နလိတာယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှအလျှံရှိသော၊ သဘောတိဘူတာယ၊ အ
ရိုးရှင်တကွဖြစ်သော၊ အယောသလ္လာကာယ၊ သံချောင်းဖြင့်၊ စက္ခုန္တိယံ၊
စက္ခုန္တိကို၊ သမ္ပလိမဋ္ဌံ၊ ရပ်ပတ်ခြင်းသည်၊ ဝရံသာရ၊ ကောင်းမြတ်၏၊ စက္ခု
ဝိညေယျသု၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်ကုန်သော၊ ဂူပေသု၊ ဂူပါရုံတို့၌၊ အနု
ဗျုနသော၊ လက်ခြေသဏ္ဌာန်ပြီးရယ်ခြင်း စကားဆိုခြင်းစသော အပြား
အားဖြင့်အဆင့်ဆင့် ကိလေသာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ နိမိတ္တဂ္ဂါ
ဟော၊ ဣတ္ထိနိမိတ်ပုရိသနိမိတ်ကို ယူခြင်းသည်၊ နက္ခေဝဟောတိ၊ မပြစ်၊
စက္ခုန္တိယသံဝရသံဝရတာဝိဟရတိတိဧတ္ထ၊ စက္ခုန္တိယသံဝရသံဝရတာ
ဝိဟရတိဟူသောဤပါဠိ၌၊ စက္ခုဗေဝ၊ ပဿာဒစက္ခုသည်ပင်လျှင်၊ ဣန္ဒြိယံ၊
ဣန္ဒြေမည်၏၊ စက္ခုန္တိယံ၊ စက္ခုပဿာဒသည်ပင်လျှင်ဣန္ဒြေ၊ တံစက္ခုန္တိယံ၊ ထို
စက္ခုန္တိကို၊ သံဝရတာတော၊ ဝိတ်ဆိုခြင်းကြောင့်၊ သံဝရေ၊ သံဝရမည်၏၊
ဝိဒဟနတောထကနတော၊ ဝိတ်ဆိုခြင်းကြောင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံဝတ္တော၊
ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသံဝရောဟူသောအမည်သည်၊ သတိ
ယာ၊ သတိ၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ စက္ခုန္တိယေ၊ စက္ခုန္တိ၌၊ သံဝရော၊
ဝိတ်ဆိုခြင်းတည်း၊ စက္ခုန္တိယသံဝရော၊ စက္ခုန္တိဝိတ်ဆိုခြင်း၊ တိတ္ထကာ
ကော၊ ကင်းနှစ်ဘက်ကံလျှံ၍စီးသောဖြစ်ကင်းနား၌နားသောကျီး၊ အာဝါ
ရူကတ္ထပေါ၊ တွင်း၌နေသောလိပ်၊ ဝနမဟိ၊ သော၊ တော၌နေသောကျွဲ၊ ဣတိ

အာဒယောဝိယ။ ဤသို့အစရှိသောဥဒါဟရုဏ်တို့ကဲ့သို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထို
 စက္ခုမြို့ယသံဝရောစသောစကား၌၊ စက္ခုမြို့ယ၊ စက္ခုမြို့၌၊ သံဝရောဝါ၊
 စောင့်စည်းခြင်း၊ သည်ထည်းကောင်း၊ အသံဝရောဝါ၊ မစောင့်စည်းခြင်း၊
 သည်ထည်းကောင်း၊ ကိပ္ပာဝိနတ္ထိ၊ အကယ်၍ကားမရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖွင့်၏၊ စက္ခု
 ပဿာဒံ၊ စက္ခုပဿာဒကို၊ နိဿယယ၊ ဖြစ်၍၊ သတိဝါ၊ သတိသည်ထည်းကောင်း၊
 ရဋ္ဌသစ္စံဝါ၊ သတိ၏လွတ်သောအဖြစ်သည်ထည်းကောင်း၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊
 အဝိစ၊ ထိုသို့မဖြစ်သော်ထည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ရူပါရမ္မဏံ၊ ရူပါရုံသည်
 စက္ခုဿ၊ ပဿာဒစက္ခုအား၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တဝဂံ၊ တဝင်သည်၊ နိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 နိရုဇ္ဈေ၊ ချုပ်သည်ရှိသော်၊ ကိရိယာမာနောဓာတု၊ ပဉ္စဒါရာဝဇ္ဇန်းဟူသော
 ကိရိယာမာနောဓာတ်သည်၊ အာဝဇ္ဇနကိစ္စံ၊ အာဝဇ္ဇန်းကိစ္စကို၊ သာဓယမာနာ၊
 ပြီးစေလျက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏၊ တတော၊ ထိုပဉ္စဒါရာဝဇ္ဇန်း
 ဗိတ်ချုပ်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ ဒဿန
 ကိစ္စံ၊ ဒဿနကိစ္စကို၊ သာဓယမာနာ၊ ပြီးစေလျက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိရုဇ္ဈ
 တိ၊ ချုပ်၏၊ တတော၊ ထိုစက္ခုဝိညာဉ်ဗိတ်ချုပ်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ဝိပါက
 မနောဓာတု၊ ဝိပါကဖြစ်သောမနောဓာတ်သည်၊ သမ္ပုဋိန္ဒြနကိစ္စံ၊ သမ္ပုဋိန္ဒြင်း
 ကိစ္စကို၊ သာဓယမာနာ၊ ပြီးစေလျက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏၊
 တတော၊ ထိုသမ္ပုဋိန္ဒြင်း ဗိတ်ချုပ်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ဝိပါကပောတု
 မနောဝိညာဏဓာတု၊ အဟိတ်ဝိပါက မနောဝိညာဏဓာတ်သည်၊ သန္တိ
 ရဏကိစ္စံ၊ သန္တိရဏကိစ္စကို၊ သာဓယမာနာ၊ ပြီးစေလျက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏၊ တတော၊ ထိုသန္တိရဏဗိတ်ချုပ်သည်မှ၊ ပရံ၊
 နောက်၌၊ ကိရိယပောတုက မနောဝိညာဏဓာတု၊ အဟိတ်ကိရိယာ
 မနောဝိညာဏဓာတ်သည်၊ ဝေါဋ္ဌဗ္ဗနကိစ္စံ၊ ဝုဋ္ဌာကိစ္စကို၊ သာဓယမာနာ၊
 ပြီးစေလျက်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏၊ တဒနန္တရံ၊ ထိုဝုဋ္ဌာ၏
 အခြားမဲ့၌၊ ဇေနံ၊ ကာမာဝစရဇောသည်၊ ဇေတိ၊ စေ၏၊ ထက္ကာဝိ၊ ထိုအစဉ်
 အားဖြင့်ဖြစ်သောဝိဝိဗိတ်တို့တွင်လည်း၊ တဝဂံသမယေ၊ တဝင်ဗိတ်ဖြစ်
 သောအခါ၌၊ သံဝရောဝါ၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ အသံဝ
 ရောဝါ၊ မစောင့်စည်းခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အာဝဇ္ဇနာဒိနံ
 အာဝဇ္ဇန်းအစရှိသည်တို့တွင်၊ အညထရသမယေ၊ တပါးပါးသောဗိတ်ဖြစ်
 သောအခါ၌၊ သံဝရောဝါ၊ စောင့်စည်းခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ အသံဝရော
 ဝါ၊ မစောင့်စည်းခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဇေနက္ခယေပန၊

ဇောဓဏန္ဒိကာ၊ ဒုဿိလျှာ၊ ဒုဿိလျှာအဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ရုဋ္ဌသစ္စံ
 ဝါ၊ သတိလွတ်သော အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ အညာပင်ဝါ၊ မသိခြင်း
 အဝိဇ္ဇာသည်လည်းကောင်း၊ အနန္တိဝါ၊ သည်းမခံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
 ကောသန္တိဝါ၊ ပျင်းရိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်
 အံ့၊ အယံ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အသံဝရော၊ အသံဝရမည်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဟောန္တော၊ ဇောဋ္ဌဖြစ်သော၊
 သောဝိအသံဝရော ထိုမစောင့်စည်းခြင်းကိုလည်း၊ ဂိက္ခုန္တိယော၊ စက္ခုန္တိန္ဒြိယံ၊
 အသံဝရောတိ၊ အသံဝရဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
 နည်းဟူမူကား၊ တသ္မိံ၊ ထိုအသံဝရ၏ဇောဋ္ဌဖြစ်ခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊
 န္ဒါရံ၊ စက္ခုစသောဒွါရသည်လည်း၊ အဂုတ္တံ၊ မလုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဘဝဂံ၊ ဘဝင်္ဂဗိတ်သည်လည်းကောင်း၊ အာဝဇ္ဇနာဒိန္ဒိယံ၊ အာဝဇ္ဇနံ၊ အစရှိ
 ကုန်သော၊ ဝိတိဝိတ္တာနိ၊ ဝုဋ္ဌာအဆုံးရှိကုန်သောဝိတိဝိတ်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ အဂုတ္တာနိ၊ မလုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယထာယေနပကာ
 ရေန၊ အကြင်သို့သောအပြားအားဖြင့်၊ ဇဝနေ၊ ဇောဋ္ဌ၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ဖြစ်သော
 အသံဝရော၊ မစောင့်စည်းခြင်းကို၊ စက္ခုန္တိရေ၊ စက္ခုန္တိရန္တံ၊ အသံဝရောတိ၊
 မစောင့်စည်းခြင်းဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံနိဒဿနံ၊ ထိုဥဒါဟရဏံသည်
 ကိ၊ အဘယ်နည်း။ နဂရေ၊ မြို့၌၊ စတုသုဒ္ဓါရေသု၊ လေးမျက်နှာတံခါးတို့ကို၊
 အသံဝရတေသု၊ မဝိတ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အန္တော၊ မြို့အတွင်း၌၊ စာရ
 ကောဋ္ဌကဝတ္ထာဒယော၊ အိပ်ဥစ္စာ တိုက်ခန်းစသည်တို့သည်၊ သုသံဝတာ၊
 ကောင်းစွာ ဝိတ်သို့အပ်ကုန်သည်၊ ကိဉ္ဇာဝိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်
 ကုန်၏။ တထာဝိ၊ ထိုသို့ဝိတ်ကုန်သော်လည်း၊ အန္တောနဂရေ၊ မြို့တွင်း၌၊
 သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တဗ္ဗံ၊ ဥစ္စာတဗ္ဗံသည်၊ အရက္ခိတံ၊ မစောင့်အပ်သည်၊
 အဂေါဝိတမေဝ၊ မလုံစေအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပတိသစ္စံ၊ ငှက်၏
 နဂရန္တိရေန၊ မြို့တံခါးဖြင့်၊ ပတိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ စောရ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ ယံ၊
 အကြင်အမှုကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ ပြုခြင်းငှါအလိုရှိကုန်၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို၊ ကရေယျံ၊
 ယထာ၊ ပြုကုန်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်၊ ဇဝနေ၊ ဇောဋ္ဌ၊ ဒုဿိလျှာ
 ဒိသု၊ ဒုဿိလျှာအဖြစ်သည်တို့သည်ဥပ္ပဇ္ဇေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တသ္မိံ
 ထိုဇောဋ္ဌ၊ အသံဝရေ၊ မစောင့်စည်းခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ န္ဒါရံ၊ စက္ခုစ
 သောဒွါရသည်လည်း၊ အဂုတ္တံ၊ မလုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဝဂံ၊
 ဘဝင်္ဂသည်လည်း၊ အာဝဇ္ဇနာဒိန္ဒိယံ၊ အာဝဇ္ဇနံ၊ အစရှိကုန်သော၊ ဝိတိဝိတ္တာနိ၊
 ဝုဋ္ဌာအဆုံးရှိသောဝိတိဝိတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အဂုတ္တာနိ၊ မလုံကုန်

၂၂၇

သည်ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ကဏ္ဍပက္ခဏ
တဝါးသုက္ခပက္ခဏကိုဆိုပြီးအံ့၊ တသ္မိံ၊ ထိုဇော၌၊ သိလာဒိသု၊ သိလအစရှိသည်
တို့သည်၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ န္ဒါရံ၊ စက္ခု၊ စသော၊ န္ဒါရသည်လည်း
ဂုတ္တံ၊ လုံ့စအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘဝဂံ၊ ဝိ၊ ဘဝင်သည်လည်းကောင်း၊
အာဝဇ္ဇနာဒိနိ၊ အာဝဇ္ဇနံ၊ အစရှိကုန်သော၊ ဝိထိဝိတ္တာနိဝိ၊ ဝိထိဝိတ်တို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဂုတ္တာနိ၊ လုံ့စအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယထာ
ယေနပကာရေန၊ အကြင်သို့သောအပြားအားဖြင့်၊ ဇဝနေ၊ ဇော၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာ
နေ၊ ဖြစ်သော၊ သံဝရော၊ သံဝရကို၊ စက္ခု၊ န္ဒါရ၊ စက္ခု၊ န္ဒါရ၌၊ သံဝရောတိ၊
သံဝရဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံနိဒဿနံ၊ ထိုဥဒါဟရုဏ်သည်၊ ကိံ၊
အကယ်နည်း၊ နဂရန္တိ၊ နဂရသု၊ မြို့တံခါးတို့ကို၊ သုသံဝရတေသု၊ ကောင်းစွာဝိတ်
အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အန္တောဗ္ဗာဒယော၊ မြို့တွင်း၌အိပ်အစရှိသည်တို့
သည်၊ အသံဝတာ၊ မဝိတ်ကုန်သည်၊ ကိဉ္ဇာဝိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်
ကုန်၏၊ တထာဝိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ အန္တောနဂရေ၊ မြို့တွင်း၌၊ သဗ္ဗံ
အသုံးဝံသော၊ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာသည်၊ သုရက္ခိတံ၊ ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်
အပ်သည်၊ သုဂေါဝိတမေဝ၊ ကောင်းစွာလုံ့စအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ နဂရန္တိ၊ နဂရသု၊ မြို့တံခါးတို့ကို၊ ဝိဟိတေသု၊ ဝိဟိတ်အပ်
ကုန်သည်ရှိသော်၊ စောရနံ၊ ခိုးသူတို့၏၊ ပဝေသော၊ ဝင်ရာသည်၊ နတ္ထိယ
ထာ၊ မရှိသကဲ့သို့၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဇဝနေ၊ ဇော၌၊ သိလာဒိသု၊
သိလအစရှိသည်တို့သည်၊ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ န္ဒါရံ၊ စက္ခု၊ စ
သော၊ န္ဒါရသည်လည်း၊ သုဂုတ္တံ၊ ကောင်းစွာလုံ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဘဝဂံ၊ ဝိ၊ ဘဝင်သည်လည်းကောင်း၊ အာဝဇ္ဇနာဒိနိ၊ အာဝဇ္ဇနံ၊ အစရှိကုန်
သော၊ ဝိထိဝိတ္တာနိဝိ၊ ဝိထိဝိတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သုဂုတ္တာနိ၊ ကောင်း
စွာလုံ့ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇဝနက္ခယော၊
ဇော၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ဖြစ်သောသံဝရကိုလည်း၊ စက္ခု၊ န္ဒါရ၊ စက္ခု၊ န္ဒါရ၌၊
သံဝရောတိ၊ သံဝရဟူ၍၊ ဂုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤအရာ၌လည်း၊
အယံသတိသံဝရော၊ ဤသတိသံဝရကို၊ အဓိပ္ပေယော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ စက္ခု၊ န္ဒါရသံဝရေန၊ စက္ခု၊ န္ဒါရသံဝရဖြင့်၊
သံဝရတော၊ စောင့်ရှောက် အပ်သည်လည်း၊ စက္ခု၊ န္ဒါရ သံဝရ သံဝရသော၊
စက္ခု၊ န္ဒါရသံဝရဖြင့်စောင့်ရှောက်အပ်သည်၊ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဣတိ
ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဂုတ္တာ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာဝံဝစနံ၊ ထိုစကား
သည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝရတောတိ၊ ဣမဿ၊ ပါတိမောက္ခ

သံဝရသံဝရသောဟူသောဤပုဒ်ကို၊ ဝိဘင်္ဂေ၊ ခွဲဝေရာ၌၊ ဣမိနာပါတိမောက္ခ
သံဝရေနဉ္စပေတောဟောတိ၊ (ပ)၊ သမန္နာဂတောတိ၊ ဣမိနာပါတိမောက္ခသံ
ဝရေနဉ္စပေတောဟောတိ၊ (ပ)၊ သမန္နာဂတောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊
ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောစကားကို၊ ဧကန္တိကတွာ၊ တပေါင်း
တည်းပြု၍၊ စက္ခုန္တိယသံဝရေနသံဝရတောတိ၊ စက္ခုန္တိယ သံဝရေနသံ
ဝရတောဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အထ
ဝါ၊ တနည်းကား၊ သံဝရိ၊ ဝိတ်ဆိုပြီး၊ ဣတိဿသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံဝရတော၊
သံဝရတမည်၏၊ ထကေသိဝိဒဟိ၊ ဝိတ်ဆိုပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံဝတ္ထော၊ ဆိုလို
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စက္ခုန္တိယသံဝရံ၊ စက္ခုန္တိဝိတ်ဆိုခြင်းကို၊ သံ
ဝရတော၊ ဝိတ်ဆိုပြီး၊ စက္ခုန္တိယသံဝရသံဝရတော၊ စက္ခုန္တိဝိတ်ဆိုခြင်းကို
ဝိတ်ဆိုပြီး၊ စက္ခုန္တိယသံဝရသညိတံ၊ စက္ခုန္တိယသံဝရဟု ဆိုအပ်သော၊
သတိကဝါဠံ၊ သတိတည်းဟူသောထံခါးရွက်ကို၊ စက္ခုန္တိရေ၊ စက္ခုန္တိရန္တံ၊
စာရန္တိရေ၊ အိမ်ထံခါး၌၊ ကဝါဠံ၊ ထံခါးရွက်ကို၊ ထကေသိဝိယ၊ ဝိတ်သံကွဲ
သို့၊ သံဝရိထကေသိဝိဒဟိ၊ ဝိတ်ဆိုပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စသတ္ထံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤစက္ခုန္တိယသံဝရသံဝရတောဟူသော
ပုဒ်၌၊ အဟမေဝအတ္ထော၊ ဤဒုတိယာတပျုရိသံ သမာသ်အနက်သည်သာ
လျှင်းသုန္ဓရတရော၊ လွန်စွာကောင်း၏၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟိ
သတ္ထံ၊ မှန်၏၊ စက္ခုန္တိယသံဝရအသံဝရတဿ ဝိဟရတောသံဝရတဿ ဝိဟရ
တောတိ ဧတေသုပဒေသု၊ စက္ခုန္တိယသံဝရအသံဝရတဿ ဝိဟရတောသံဝရ
တဿ ဝိဟရတောဟူသောဤပုဒ်တို့၌၊ အဟမေဝအတ္ထော၊ ဤဒုတိယာတပျု
ရိသံ သမာသ်အနက်သည်သာလျှင်၊ ဒိသာတိ၊ ထင်၏၊ ဝိဟရတိတိ၊ ဝိဟရတိ
ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စက္ခုန္တိယသံဝရသံဝရတော၊ စက္ခုန္တိယသံဝရကို
စောင့်ရှောက်သောရဟန်းသည်။ ယေနကေနမိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဣရိယာ
ပထဝိဟာရေန၊ ဣရိယာပထဝိဟာရဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ ဣရိယာပုတ်ကိုဖြစ်စေ
၏၊ ယဉ္ဇိဿာတိအာဒိမ္ပိ၊ ယဉ္ဇိဿာဤသို့အစရှိသောပုဒ်၌၊ ယံစက္ခုန္တိယသံဝရံ၊
အကြင်စက္ခုန္တိကို စောင်းစည်းခြင်းကို၊ အသံဝရတဿ၊ မဝိတ်ဆိုအပ်
သော၊ အထကေတွာအဝိဒဟိတွာ၊ မဝိတ်ဆိုမူ၍၊ ဝိဟရန္တဿ၊ ဣရိယာ
ပုတ်လေးပါးကိုဖြစ်စေသော၊ အဿာဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဣတိဧဝံ၊
ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
ယေကာရဿ၊ ယေအက္ခရာ၏၊ ယန္တိ အာဒေသော၊ ယံအပြုသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဟိကာရောစ၊ ဟိအက္ခရာသည်လည်း၊ ပဒပူရတော၊ ပုဒ်ပြည့်ကာသာ

၂၃၀ မူလစက္ကသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

တည်း။ ယေအသာဝတိအတ္ထော။ ယေအသာဟူသော အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
 မှတ်အပ်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇယျန္တိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇယျံဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗတ္တေယျံ၊ ဖြစ်စေ
 ကုန်ရာ၏။ အာသဝါဝိဃာတပရိစ္ဆာဟာတိ၊ အာသဝါဝိဃာတပရိစ္ဆာဟာ
 ဟူသည်ကား။ စက္ကာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာသဝါဝိ၊ အာသဝေါတရား
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ ဝိဃာတကရာ၊ စိတ်၏
 ပင်ပန်းခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ကိလေသပရိစ္ဆာဟာစ၊ ကိလေသာ
 တည်းဟူသောပင်ပန်းခြင်းတို့သတိလည်းကောင်း၊ ဝိပါကပရိစ္ဆာဟာစ၊ အာ
 သဝေါကိလေသာတို့၏အကျိုးဖြစ်ကုန်သောပင်ပန်းခြင်းပူပန်ခြင်းတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအုံး၊ စက္ခု၊
 ရှေ့၊ စက္ခု၊ ရှေ့၊ အာပါတဂတံ၊ ထင်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဣဋ္ဌာရမ္ပဏံ၊ ဣဋ္ဌာ
 ရုံကို၊ ကာမဿာဒာသေန၊ ကာမဿာဒ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဿာဒယ
 တော၊ သာယာသော၊ အဘိနန္ဒနတော၊ နှစ်သက်သော၊ ပုပ္ဖလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ကာမာသဝေါ၊ ကာမာသဝသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသောဣဋ္ဌာရုံကို၊ အညတ္ထိ၊ ဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ သုဂတိဘဝေ၊
 လူ့တုံနတ်တုံ၌၊ လတိသမာမိ၊ ရအုံး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝပတ္တနာယ၊ ဘဝကို
 တောင့်တခြင်း၌၊ အဿာဒယတော၊ သာယာသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဘဝါသ
 ဝေါ၊ ဘဝါသဝသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဋ္ဌာရမ္ပဏံ၊ ဣဋ္ဌာရုံကို၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တ
 ဝါတည်း၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဣဋ္ဌာရမ္ပဏံ၊ ဣဋ္ဌာရုံကို၊ သတ္တဿ၊
 သတ္တဝါ၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဂဗ္ဘန္တဿ၊
 မှတ်ယူစွဲလမ်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဋ္ဌာသဝေါ၊ နိဋ္ဌာသဝသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗေဟဝ၊ အလုံးစုံသောအာသဝေါသုံးပါးတို့နှင့်သာလျှင်
 သဟဇာတံ၊ သဟဇာတ်သမ္ပယုတ်အားဖြင့်ဖြစ်သော၊ အညာဏံ၊ မသိခြင်း
 ဟူသောမောဟသည်၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကာ
 ရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 တေဟိ၊ ထိုလေးပါးကုန်သော အာသဝေါတို့နှင့်၊ သမ္ပယုတ္တာ၊ ယှဉ်ကုန်
 သော၊ အာရေ၊ တပါးကုန်သော၊ ဝိဃာတပရိစ္ဆာဟာ၊ ပင်ပန်းခြင်းပူပန်ခြင်း
 ကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ဝိ၊ တနည်းကား၊ အာယတိ၊ အနာဂတ်ကာလတဝ၌၊ တေသံ၊ ထိုအာ
 သဝေါကိလေသာတို့၏၊ ဝိဃာတပရိစ္ဆာဟာ၊ ပင်ပန်းခြင်းပူပန်ခြင်းသဘော
 ရှိကုန်သော၊ ဝိပါကာ၊ အကျိုးတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
 တေဝိ၊ ထိုအာသဝေါကိလေသာတို့၏ပူပန်းသောသဘောရှိကုန်သောအကျိုး

တို့သည်လည်း။ အသံဝုတသေဝ၊ မဝိတ်သို့သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ဝိဟရ
 တော၊ နေသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုပ္ပန္နိ၊ ဆို
 အပ်ကုန်၏။ ဧဝံသတေတိဇ္ဈေ၊ ဧဝံသတေဟူသောပါဌ်၌။ ဧဝံအသသတေတိ
 ပဒဇ္ဈေဒေါ၊ ဧဝံအသသတေဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဧဝံ၊
 ဤသို့။ ဧတေနဥပါယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကြောင်းကြောင့်၊ ထေ
 အာသဝါ၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အညတား၊
 တပါးသောအကြောင်းကြောင့်၊ နောဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ
 ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဋိသင်္ခါယောနိသော သောတိန္ဒြိယ
 သံဝရသံဝုတေတိအာဒိသု၊ ပဋိသင်္ခါယောနိသော သောတိန္ဒြိယသံဝရသံဝု
 တောဤသို့အစရှိသောပါဌ်ရပ်တို့၌။ ဧသေဝနယော၊ ဤစက္ခုန္ဒြိယသံဝရ၌
 ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း ရှိသလျှင် ကတည်း။ ဣမေဝုပ္ပန္နိ အာသဝါသံဝရာ
 ပဟာတဗ္ဗာတိ၊ ဣမေဝုပ္ပန္နိ အာသဝါသံဝရာပဟာတဗ္ဗာ ဟူသည့်ကား၊
 ဣမေသုဆသုဒ္ဓါရေသု၊ ဤခြောက်ပါးသောဒွါရတို့၌၊ စတ္တာရောစတ္တာရော၊
 လေးပါးလေးပါးသောအာသဝေါတို့ကို၊ ကတွာပြု၍၊ စတုရိသတိအာသဝါ၊
 နှစ်ဆဲ့လေးပါးသောအာသဝေါတို့ကို၊ သံဝရေန၊ သံဝရဖြင့်၊ ပဟာတဗ္ဗာတိ၊
 ပတ်အပ်သောအာသဝေါတို့ဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္နိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီး
 အံ၊ ဇ္ဈေ၊ ဤသံဝရအရာ၌၊ သဗ္ဗတ္ထေဝ၊ အလုံးစုံသောမနေခွါရပဉ္စခွါရ၌သာ
 လျှင်၊ သတိသံဝရောဝေ၊ သတိသံဝရကိုသာလျှင်၊ သံဝရောတိ၊ သံဝရဟူ၍
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပဋိသင်္ခါယောနိသောစိဝရန္တိ အာဒိသု၊ ပဋိသင်္ခါ
 ယောနိသောစိဝရံဤသို့အစရှိသောပါဌ်ရပ်တို့၌၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်ကားကို
 ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောစကားကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမေဝ္ဗေ၊ ဝိသုဒ္ဓိ
 မဂ်၌၊ ဝီရိယကထာယံ၊ ဝီရိယကထာ၌၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်
 တည်း။ ယဉ္ဇိဿာတိ၊ ယဉ္ဇိဿဟူသည်ကား၊ စိဝရစိဏ္ဍာပါတာဒိသု၊ ဆွမ်း
 သင်္ကန်းအစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရံဝါ၊ တပါးပါးသည်ဖြစ်သော၊ ယံမစ္စ
 ယံ၊ အကြင်ပစ္စည်းသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံပစ္စယံ၊ ထိုပစ္စည်းကို၊ အပ္ပဋိ
 သေဝတေတိ၊ အပ္ပဋိသေဝတေဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယောနိသော၊
 သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်၊ အပ္ပဋိသေဝန္တဿ၊ မငြိမ်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိ
 သည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ၊ ဣဝ၊ ဤပဋိသေဝနာဝါရန္တံ၊
 ကေဝလံ၊ သင်္ကေသင်္ကံ၊ အလန္တံ၊ မရအပ်သေးသော၊ စိဝရာဒိ၊ သင်္ကန်းစ
 သောပစ္စည်းကို၊ ပတ္တယထော၊ တောင့်တသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ လန္တဝါရပြီး

သောသကံနိးစသောပစ္စည်းတို့မူလည်း။ အသောဒယတော၊ သာယာသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကာမာသဝဿ၊ ကာမာသဝဏ္ဏံ၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောကောင်းဖြစ်သောပစ္စည်းကို
 အညတ္ထိ၊ ထပါးသော။ သမ္ပတ္တိဘဝေဝိ၊ သမ္ပတ္တိတဝဋ်လည်းကောင်း။ သုဂတိ
 ဘဝေဝိ၊ သုဂတိဘဝဋ်လည်းကောင်း။ သဘိဿာမိ၊ ရအံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝ
 ပတ္တနာယ၊ ဘဝကိုတောင့်တခြင်းဖြင့်။ အသောဒယတော၊ သာယာသော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဘဝါသဝဿ၊ ဘဝါသဝဏ္ဏံ၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
 သိအပ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သဘာမိ၊ ရ၏။ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။
 အဟံ၊ ငါသည်။ နသဘာမိ၊ မရ၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဣဒံ၊ ဤသကံနိး
 စသောပစ္စည်းသည်။ မယံ၊ ငါ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း။ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း
 ကောင်း။ အတ္တသညံ၊ အတ္တဟူသောအမှတ်သညာကို။ အဝိဇ္ဇာဟတော၊
 ဆောက်တည်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဗိဇ္ဇာသဝဿ၊ ဗိဇ္ဇာသဝဏ္ဏံ၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်း
 ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ သဗ္ဗာသဝေဟေဝ၊ အလုံးစုံသောအာသဝေါ
 သုံးပါးတို့နှင့်သာလျှင်။ သဟဇာတောပန၊ တကွဖြစ်သောမောဟသည်ကား။
 အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝမည်၏။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ စတုန္ဒအာသဝါနံ၊ လေး
 ပါးကုန်သောအာသဝေါတရားတို့၏။ ဥပ္ပတ္တိစ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။
 ဝိပါကပရိစ္ဆာဟာစ၊ အကျိုးအားဖြင့်ပူပန်ခြင်းသဘောတို့ကိုလည်းကောင်း။
 နဝေဒနုပ္ပ၊ ဒတောဝိ၊ အသစ်အသစ်သောဝေဒနာ၏ဖြစ်သောအားဖြင့်လည်း
 ကောင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဣမေဝုစ္စန္တိ၊ ဘိက္ခဝေအာသဝါပရိသေဝ
 နာပဟာတဗ္ဗာတိ၊ ဣမေဝုစ္စန္တိ၊ ဘိက္ခဝေ အာသဝါပရိသေဝနာပဟာတဗ္ဗာ
 ဟူသည်ကား။ ဧကမေကတ္ထိ၊ ပစ္စယေ၊ ထပါးထပါးသောပစ္စည်း၌၊ စတ္တာရော
 စတ္တာရော၊ လေးပါးလေးပါးကုန်သော။ ဣမေအာသဝေ၊ ဤအာသဝေါတို့ကို။
 ကတ္တေ၊ ပြု၍။ သောဇ္ဇယအာသဝါ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးသောအာသဝေါတို့ကို။
 ဉာဏသံဝရသင်္ခါတေန၊ ဉာဏသံဝရဟုဆိုအပ်သော၊ ဣဒိနာပစ္စဝက္ခနာ
 ပရိသေဝနေန၊ ဤသို့ဆင်ခြင်၍မှီဝဲခြင်းဖြင့်။ ပဟာတဗ္ဗာတိ၊ ပယ်အကုန်၏
 ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ပရိသင်္ခါယောနိသော၊ ခမောဟောတိ
 သိတဿာတိ၊ ပရိသင်္ခါယောနိသောခမောဟောတိ သိတဿဟူသည်
 ကား။ ဥပါယေနပထေန၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခိတ္တာ၊ ဆင်
 ခြင်၍။ သိတဿ၊ အချင်းကို။ ခမော၊ သည်းခံတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 သိတံ၊ အချင်းကို။ ခမတိသဟာတိ၊ သည်းခံတတ်၏။ အဝိရပုရိသောဝိယ၊
 လုံ့လမရှိသော ယောကျ်ားကဲ့သို့။ အပ္ပမတ္တကေနာပိ၊ အနည်းငယ်သာ

၂၃၂

လျှင်ဖြစ်သော၊ သီတေနဝိ၊ အချင်းကြောင့်ထည်း၊ နဝလကိနကမ္ပတိ၊ မကုန်
ထွက်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ နဝိဇဟတိ၊ မစွန့်၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်
ကား၊ သောမာသနာဂတ္ထေရောဝိယ၊ သောမာသနာဂမထေရ်ကဲ့သို့အနုပဉ္စ
ကေန၊ များစွာသော၊ သီတေနဝိ၊ အချင်းဖြင့်ထည်း၊ ဗုဒ္ဓော၊ ဇေတုအပ်သည်
ရှိသော်၊ နဝလကိနကမ္ပတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းမှမရွှေ့စေ၊ ကမ္မဋ္ဌာနမေဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
ကိုသာလျှင်၊ မနုသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ထေရော၊ သောမာသ နာဂ
မထေရ်သည်၊ စေတိယပဗ္ဗဏေ၊ စေတိယတောင်၌၊ ဝိယဂ်ဂုဟာယံ၊ ပြင်းပင်
ရောက်ရာလိုက်၌၊ ပဓာနဗ္ဗာရေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းရာကျောင်း၌၊ ဝိဟရေန္တော၊
နေထွက်၊ အန္တရမ္ပကေ၊ တပို့တွဲသတပေါင်းလင်္ကျီ၏အကြား၊ ရှစ်ရက်ဖြစ်
သောအန္တရကမ္မဋ္ဌေ၌၊ ဟိမပါတာသမယေ၊ ဆီးနှင်းကျသောအခါ၌၊ သော
ကန္တရိယနရယေ၊ သောကန္တရက်ငရဲ၌၊ ပစ္စဝက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အဝိဇဟန္တော၊ မစွန့်မူ၍သာလျှင်၊ အတ္ထေကာသေ၊ လွင်တီး
ခေါင်၌၊ ဝိဘိနာမေတိကိရ၊ လွန်စေသတတ်၊ ဇေ၊ ဤအတူ၊ ဥဏ္ဍာဒိသုဝိ၊ ဥဏ္ဍ
ဝသည်တို့၌ထည်း၊ အတ္ထယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်
၏၊ ကေဝလံဟိကေဝလံဇေ၊ စင်စစ်သာလျှင်၊ ယောဝိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း
သည်၊ အဝိမတ္တိဝိဥဏ္ဍံ၊ လွန်စွာသောအပူကိုထည်း၊ သွေဝထေရောဝိယ၊
ထိုသောမာသ နာဂမထေရ် ကဲ့သို့သာလျှင်၊ သဟတိ၊ သည်းခံ၏၊ အယံ
တိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို၊ ဥဏ္ဍဿ၊ အပူကို၊ ခမေတိ၊ သည်းခံတတ်၏၊ ဟူ၍၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ထေရော၊ သောမာသနာဂမထေရ်သည်၊ ဝိဇ္ဇသမ
ယေ၊ နွေကာလ၌၊ ပစ္ဆိမာတ္တံ၊ နေမွန်းလွဲသောကာလ၌၊ ဗဟိစကံမေ၊ လိုက်
မှအပဖြစ်သောစကြို၌၊ နိသိဒ္ဓံ၊ ထိုင်နေ၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနုသိက
ရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ ကမ္မေ ဟိ၊ ထက်က
တီးကြားတို့မှ၊ သေဒါဝိ၊ ချွေးတို့သည်ထည်း၊ ရဗ္ဗန္တိ ကိရ၊ ရှိကုန်သတတ်၊ အ
ထ၊ ထိုအခါ၌၊ နထေရ်၊ ထိုသောမာသနာဂမထေရ်ကို၊ အန္တေ ဝါသိကော၊
တပည့်သည်၊ ဘန္တေ၊ တရားတော်ရှင်၊ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓထ၊ နေပါကုန်
ဩကာသော၊ အရပ်သည်၊ သီတထေဝ၊ ချင်းအေးလှ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟာ၊
ဈောက်ဆို၏၊ ထေရော၊ သောမာသနာဂမထေရ်သည်၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်၊
ဥဏ္ဍာဘယေနဝ၊ ငရဲမီးပူကိုကြောက်သောကြောင့်သာလျှင်၊ ဣမ၊ ဤလွင်
တီးခေါင်နေပူ၌သာလျှင်၊ နိသိဒ္ဓော၊ ထိုင်နေသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အဝိဝိမဟာနိရယံ၊ အဝိဝိငရဲကြီးကို၊ ပစ္စဝက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ နိသိဒ္ဓိယေဝ၊
ထိုင်နေသည်သာလျှင်ထည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ၊ ဧတ္ထဋ္ဌာနေ၊ ဤပါဠိအရာ၌၊

ဥဏ္ဍန္တိ ဥဏ္ဍိဟူသည်ကား၊ အဂ္ဂိသန္တာပေါစ၊ ဖိးပူကိုထည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ဖိးပူကိုသိအပ်သော်လည်း၊ သုရိယသန္တာပဝသေန၊
နေပူ၏အစွမ်းအေးဖြင့်၊ ဇေတဝတ္ထု၊ ဤထောမာသနာဂမထေရ်၏ ဝတ္ထုကို၊
ရတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ စ၊ အဘို့တပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်
နွေသယောဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်တို့ပတ်လုံး၊ ဘတ္တံပါ၊ အစာအာဟာရကို
ထည်းကောင်း၊ ပါနိယံဝါ၊ သောက်ရေကိုလည်းကောင်း၊ အလဘမာနော၊
မရသည်ရှိသော်၊ အနမတဂ္ဂေ၊ မသိအပ်သောအစရှိသော၊ သံသာရေ၊ သံသ
ရာ၌၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိတ္တိဝိသယုပ္ပတ္တိံ၊ ပြိတ္တာဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ပစ္စ
ဝက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ အဝေဓေဇ္ဈော၊ မတုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မ
ဋ္ဌာန်းကို၊ နဝိဇဟတိယေဝ၊ မစွန့်သည်သာလျှင်ထည်း၊ အဓိမတ္တေဟိ၊ သည်း
စွာသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ခုံသမကာသဝါတာတပသမ္ပသောဟိ၊ ခြင်မှက်
ထေနေပူ အတွေတို့ဖြင့်၊ ဗုဇ္ဈောစာဝိ၊ တွေ့သော်လည်း၊ တိရစ္ဆာန်ပပတ္တိံ၊
တိရစ္ဆာန်ဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေကို၊ ပစ္စဝက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ အဝေဓေဇ္ဈော၊ မတုန်
လှုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ နဝိဇဟတိယေဝ၊ မစွန့်သည်သာ
လျှင်ထည်း၊ သရိသပသမ္ပသောန၊ ကင်းသန်းမြွေ အတွေဖြင့်၊ ဗုဇ္ဈောစာဝိ၊
တွေ့သော်လည်း၊ အနမတဂ္ဂေ၊ အစမထင်သော၊ သံသာရေ၊ သံသရာ၌၊
သိဟဗျုတ္တဒိဓမ္မေသု၊ ခြင်သို့ ကျားစသည်တို့၏ခံတွင်းတို့၌၊ အနေကဝါရံ၊
အကြိမ်များစွာ၊ ပရိဝတ္တိတပုဗ္ဗဘာဝံ၊ လူးလည်းဘူးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပစ္စ
ဝက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ အဝေဓေဇ္ဈော၊ မတုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မ
ဋ္ဌာန်းကို၊ နဝိဇဟတိယေဝ၊ မစွန့်သည်သာလျှင်ထည်း၊ ကိံဝိယ၊ အစယ်
မထေရ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ပဓာနိယထေရောဝိယ၊ ပဓာနိယမထေရ်ကဲ့
သို့လည်း၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို၊ ဖိစာက္ခာယ၊ ထမင်းဆင်းခြင်းကို၊ (ပ)၊
သရိသပသမ္ပသောနံ၊ ကင်းသန်းမြွေအတွေတို့ကို၊ ခမောတိ၊ သည်းခံ၏ဟူ၍၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကိရ၊ အဆင့်စကား ကြားဘူးသည်ကို ဆိုဦးအံ့၊
စေတိယဝိဟာရေ၊ စေတိယကျောင်း၌၊ ကနိကာရပဓာနိယစာရေ၊ မဟာ
ထွေကားပင် ရောက်ရာကမ္မဋ္ဌာန်းစီ၊ ဖြန်းရာကျောင်း၌၊ အရိယာဝံသံ၊ အရိ
ယာဝံသတရားစကားကို၊ သုဏန္တံ၊ နာသော၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ခန္ဓေ၊ ပရံး၌
စောရဝိသော၊ ကြမ်းသောအဆိပ်ရှိသော၊ သပ္ပေါ၊ မြွေသည်၊ ခုံသိ၊ ကိုက်၏၊
ထေရော၊ ပဓာနိယမထေရ်သည်၊ ဇာနိတွာဝိ၊ သိသော်လည်း၊ ပသန္တဝိတ္တော၊
ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေလျက်၊ ဓမ္မယေဝ၊ အရိ
ယာဝံသဓမ္မကိုသာလျှင်၊ သုဏ္ဍတိ၊ နာ၏၊ ဝိသဝေဝေါ၊ အဆိပ်ဟုန်သည်၊

၂၃၄

ထဋ္ဌေါ၊ကြွင်းကြွတ်ခက်ထန်သည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ထေရော၊ပဓာနိယ
မထေရ် သည်။ ဥပသမ္ဘဒမဏ္ဍလံ၊ ပဉ္စင်ခံရာ သိမ်အပြင်ကို၊ အနိကတွာ၊
အစပြု၍၊သိသံ၊သိသကို၊ ပဉ္စဝက္ခိတွာ၊ဆင်ခြင်၍။ အဟံ၊ငါသည်၊ပရိသုဒ္ဓ
သိ၊သော၊စင်ကြယ်သောသိသရှိသည်။ အဓိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဝီတိ၊ဝီတိ
ကိုသံ၊ဥပ္ပါဒဒဘိ၊ဖြစ်စေ၏။ သဟပီတုပ္ပါဒါ၊ပီတိဖြစ်သည်နှင့်တကွ၊ ဝိသံ၊
မြွေသိပ်သည်။ နိဝတ္တိတွာ၊ကိုက်ရာအမာဝသို့ပြန်နှစ်၍။ ပထဝီ၊မြေသို့၊မာပိ
သိ၊ဝင်လေ၏။ ထေရော၊ပဓာနိယမထေရ်သည်။ တဋ္ဌဝ၊ထိုအရိယာဝံသ
ဓမ္မကို နာရာအရပ်၌ သာလျှင်၊ စိတ္တကဝ္ဗတံ၊ စိတ်၏တည်ကြည်သည်၏
အဖြစ်ကို သဘိတွာ၊ရေ၍။ ဝိသယနံ၊ဝိသယနာကို၊ ဝနတွာ၊ပွားစေ၍။ အရ
ဟတ္တံ၊အရ ဟတ္တဖိုလ် သို့၊ ပါပုဏိ၊ရောက်လေ၏။ ပန၊အသို့၊တပါးကိုဆင့်ဦး
အံ့၊ယောဟိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အက္ခောသဝသေန၊ဆဲရေးသည်၏အ
စွမ်းအားဖြင့်။ ဒုရုက္ခ၊မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဒုရုက္ခက္ကာယေဝ
စ၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သာလျှင်၊ ဒုရာဂတော၊
မကောင်းသဖြင့် သာကုန်သော။ အဝိစ၊ စင်စစ်လည်း။ အန္တိမဝတ္ထု၊သညိ
တေ၊ ပါရာဇိက ဝတ္ထုဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဝစနပထေ၊ စကားဟူသော
အကြောင်းတို့ကို၊ သုတွာ၊ကြား၍။ ခန္တိဂုဏံယေဝ၊သည်းခံခြင်းဟူသော
ကျေးဇူးကိုသာလျှင်၊ မစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊နပဝေတိ၊ မတုန်လှုပ်၊
ကိံ၊ဝိသ၊အဘယ်မထေရ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ဒိဃဘာဏကအဘယထေ
ရော၊ဒိဃနိကာယံကိုဆောင်သောအဘယမထေရ်သည်။ နပဝေတိ၊ဝိသ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို မစွန့်သကဲ့သို့တည်း။ အယံဘိက္ခု၊ဤရဟန်းသည်။ ဒုရုက္ခာနံ၊
မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဒုရာဂထာနံ၊မကောင်းသဖြင့်သာအပ်
ကုန်သော၊ဝစနပထာနံ၊စကားဟူသောအကြောင်းတို့ကို၊ခမေတိ၊သည်းခံ
နှိုင်း၏ဟူ၍၊ဝေဒိသဗ္ဗော၊သိအပ်၏။ ကိရ၊အဆင့်စကားကြားဘူးသည်ကိုဆို
ဦးအံ့၊ထေရော၊ဒိဃဘာဏကအဘယမထေရ်သည်။ ပစ္စယသန္တောသဘာ
ဝနာရာမတာယ၊ ပစ္စည်းလေးပါး၌ ရောင့်ရဲသည်၏အဖြစ် ဘာဝနာ၌ဓမ္မ
လျော်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မဟာအရိယာဝံသပဋိပဒံ၊မဟာအရိယာဝံသပဋိ
ပတ်ကို၊ကထေဘိ၊ဟော၏။ သဗ္ဗော၊အလုံးစုံသော၊ မဟာဂါမော၊မဟာဂါ
မရွာသားအပေါင်းသည်။ အာဂစ္ဆတိ၊လာ၏။ ထေရုဿ၊ဒိဃဘာဏကအ
ဘယမထေရ်အား။ မဟာသက္ကာရော၊ များစွာသော ပူဇော်သက္ကာရသည်။
ဥပ္ပန္နဘိ၊ဖြစ်၏။ အညတရော၊တရောက်သော၊ မဟာထေရော၊မထေရ်ကြီး
သည်။ ထံမဟာသက္ကာရံ၊ထိုများစွာသောပူဇော်သက္ကာရကို၊အမိဂါသေဝံ၊

သည်းခံခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ရကား၊ ဒိဗဘာဏကော၊ ဒိဗဘာဏကအဘယသည်း၊ အရိယာဝံသံ၊ အရိယာဝံသကထာကို၊ ကထေမိတိဟောအံဟူ၍၊ သဗ္ဗရတ္တိ၊ ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး၊ ကောထံဟလံ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိအာဒိဟိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ဖြင့်၊ အက္ကောသိ၊ ဆဲရေး၏၊ ဥဘောဝိ၊ နှစ်ယောက်သော မထေရ်တို့သည်လည်း၊ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂါရတမတ္တံ၊ ထဂါရတ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်သို့၊ ကောထေန၊ တကြောင်းတည်းသော ခရီးဖြင့်၊ အဂမံသု၊ သွားလေကုန်၏၊ သကထဂါရတမ္ပိ၊ အဆုံးရုံသောထဂါရတ်ခရီးတိုင်တိုင်လည်း၊ သောမဟာထေရော၊ ထိုမဟာထေရ်ကြီးသည်၊ တံ၊ ထိုဒိဗဘာဏကအဘယမထေရ်ကို၊ အက္ကောသိယော၊ ဆဲရေးသည်သာလျှင်တည်း၊ တထော၊ ထိုနောက်မှ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ နိန္ဒဝိဟာရာနံ၊ နှစ်ရပ်သောကျောင်းတို့၏၊ မဂ္ဂေါ၊ သွားရာခရီးသည်၊ တိဇ္ဇတိ၊ ကွဲ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလမ်းကွဲ၌ ဌတော၊ ရပ်၍၊ ဒိဗဘာဏကထေရော၊ ဒိဗဘာဏကအဘယမထေရ်သည်၊ တံမဟာထေရံ၊ ထိုမဟာထေရ်ကြီးကို၊ ဝန္တိတော၊ ရှိသေး၍၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ သေသောမဂ္ဂေါ၊ ဤခရီးသည်၊ တုဗ္ဗာကံ၊ ကိုယ်တော်မြတ်တို့၏၊ မဂ္ဂေါ၊ သွားရာခရီးတည်း၊ ဣဝိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ သောမဟာထေရော၊ ထိုမဟာထေရ်ကြီးသည်၊ အသုဏန္တောပိယ၊ မကြားသကဲ့သို့၊ အဂမံသိ၊ သွားလေ၏၊ ထေရောဝိ၊ ဒိဗဘာဏကအဘယမထေရ်သည်လည်း၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွား၍၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ပက္ခာလိတော၊ ဆေး၍၊ နိဝရိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ တမေနံ၊ ထိုဒိဗဘာဏကအဘယမထေရ်ကို၊ အန္တောဝါသိကော၊ အနီးနေတည်သည်၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သကထဂါရတံ၊ အဆုံးရုံသောထဂါရတ်တိုင်တိုင်၊ ပရိတာသန္တံ၊ ဆဲရေးသော၊ မဟာထေရံ၊ မထေရ်ကြီးကို၊ ကိပ္ပိ၊ ထရံတခွန်းသောစကားကိုမျှ၊ နအဝေါရတ္ထ၊ မဆိုကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ထေရော၊ ဒိဗဘာဏကအဘယမထေရ်သည်၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ ခန္တိယေဝ၊ သည်းခံခြင်းသည်သာလျှင်၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ဘာရော၊ ဝန်တည်း၊ အန္တိ၊ သည်းမခံခြင်းသည်၊ နဘာရော၊ ဝန်မဟုတ်၊ ကောပဒုဒ္ဓါရေဝိ၊ တကြိမ်မျှအပ်သော ခြေတွင်း၌လည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနဝိယောဂံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့် ကင်းသည်ကို၊ နပဿာမိ၊ ငါမမြင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဧတ္ထဝ၊ ဤခုရုတ္တာနံ၊ ခုရာဂတာနံ၊ ဝစနပထော၊ စသောစကား၌လည်း၊ ဝစနမေဝ၊ ဆိုခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ ဝစနပထော၊ ဝစနပထမည်၏၊

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယောပနဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊
 ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သာရိရိကာ၊ ကိုယ်ကိုမှီကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့
 သည်၊ ဒုက္ခာပနဋ္ဌေန၊ ဆင်းရဲခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော အနက်သဘော
 ကြောင့်၊ ဒုက္ခာ၊ ဒုက္ခမည်ကုန်၏၊ ဗဟလဋ္ဌေန၊ ထူထပ်သော အနက်သဘော
 ကြောင့်၊ တိဗ္ဗာ၊ တိဗ္ဗမည်ကုန်၏၊ ဗရုဿဋ္ဌေန၊ ကြမ်းကြုတ်သော အနက်
 သဘောကြောင့်၊ ခယာ၊ ခယမည်ကုန်၏၊ တိပိဏဋ္ဌေန၊ ထက်စွာသော အနက်
 သဘောကြောင့်၊ ကဗျကာ၊ ကဗျကမည်ကုန်၏။ အဿဒမိရဟတော၊ သာ
 ယာအပ်သော သဘောမှကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အသတော၊ အသတ
 မည်ကုန်၏၊ မနံ၊ မိတ်ကို၊ အဝဇနတော၊ မပွားစေတတ်သောကြောင့်၊ အမနာ
 ပါ၊ အမနာပမည်ကုန်၏၊ ပါဏံ၊ ဇီဝိတိ၊ ဇွဲကို၊ ဟရဏသမတ္တတာယ၊ ဆောင်
 ခြင်းငှါစွပ် နှိုင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါဏဟရော၊ ပါဏဟရမည်ကုန်၏။
 သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော ဝေဒနာကို၊ အဓိဝါ
 သေတိယေဝ၊ သည်းခံသည် သာလျှင်တည်း၊ နဝေဓတိ၊ မတုန်လှုပ်၊ ဧဝံ
 ဘာဘဝေါ၊ ဤသို့သည်းခံခြင်းသဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ၊ ဝိယ၊
 အဘယ်မထေရ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဗိတ္တထပဗ္ဗတေး၊ ဗိတ္တထတောင်၌၊ ပဓာ
 နိသထေရော၊ ပဓာနိယမထေရ်သည်၊ နဝေဓတိဝိယ၊ မတုန်လှုပ်သကဲ့သို့
 တည်း၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ (ပ)၊ ဝေဒနာနံ၊
 ဝေဒနာတို့ကို၊ အဓိဝါသနဇာတိကောတိ၊ သည်းခံခြင်း သဘောရှိ၏ဟူ၍၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၌၊ ပဓာနေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီ၊ ဖြန်း ခြင်းဖြင့်
 ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ ဌိတဿ၊ တည်သော၊ ထေရဿ၊ ပဓာနိယမထေရ်
 အား၊ ဥဿုဝါတော၊ ပူသောဝမ်း လေနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုပဓာ
 နိယမထေရ်သည်၊ တံ၊ ထိုလေနာကို၊ အဓိဝါသေဝံ၊ သည်းခံခြင်းငှါ၊
 အသက္ကောဇန္တော၊ မတတ်နှိုင်းရကား၊ အာဝတ္တတိ၊ လူးသည်း၏၊ ပရိဝတ္တတိ၊
 ထိုမှဤမှလူးသည်း၏၊ တမေနံ၊ ထိုမထေရ်ကို၊ စကံမပသေ၊ စကြို၏အ နီး၌
 ဌိတော၊ ရပ်သော၊ ဝိဇ္ဇူ၊ ပါတိယထေရော၊ ဝိဇ္ဇူပါတိယမထေရ်သည်၊ အဝရ
 သော၊ ငါ့ရှင်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိတောနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား၊ အဓိဝါသနသိလော၊
 သည်းခံတတ်သောအလေ့သဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာဟ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုပဓာနိယမထေရ်သည်၊ တန္တေ၊ အရှင်တရား၊ သာရ၊
 ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ အဓိဝါသေတွာ၊ သည်းခံ၍၊ နိစ္စလော၊ မတုန်
 မလှုပ်သည်ဖြစ်၍၊ သယံ၊ အိပ်၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဝါတော၊ လေသည်၊
 နာတိတော၊ ချက်မှ၊ ယာဝဟဒယံ၊ ချင်တိုင်အောင်၊ ဖာထေတိ၊ ခွဲ၏၊ ထေရော၊

ပဓာနိ ဘမထေရ်သညံ၊ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝိက္ခမ္ဘော၊ ခွါ၍ ဝိပဿန္တော၊
ဝိပဿနာရှုသညံရှိသော်၊ ခုဟုတ္တေန၊ ထိုစကားဖြင့်၊ အနာဂါမိ၊ ဘဝဂတိသို့
မသားကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊
ပရိနိဗ္ဗာယံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရ၏၊ ယဉ္ဇိယာတိ၊ ယဉ္ဇိယဟူသည်ကား၊ သိတာ
ဒိသု၊ သိတာအစရှိသည်တို့တွင်၊ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဧကဓမ္မဝိ၊ တခု
သောသဘောသည်လည်း၊ အသားဖြစ်ချာ၏၊ အနိဝါသနတောတိ၊ အနိဝါ
သနတောဟူသည်ကား၊ အနိဝါသေန္တဿအက္ခမ္ဘန္တဿ၊ သည်းမခံသော
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းရှိသည် သာဠှင်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအနိဝါသန ပဟာတဗ္ဗဝါရန္တံ၊
အာသဝုပ္ပတ္တိန၊ အာသဝေါတို့၏ဖြစ်ခြင်းကိုကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုထွက်သော
နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ သိတေန၊ အချင်းဖြင့်၊ ဖုဋ္ဌဿ၊ တွေ့သော
ဥဏှံ၊ အပူကို၊ ပတ္တယန္တဿ၊ တောင့်တသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာမာသဝေါ၊ ကာ
မာသဝသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဥဏှေနဖုဋ္ဌဿသိတံ
ပတ္တယသောအစရှိသည်ဖြင့်လာသောပါဠိအစဉ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤသိတေနဖုဋ္ဌဿ
ဥဏှံ၊ ပတ္တယန္တဿ ကာမာသဝေါ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဟူသောပါဠိတော်နှင့် တူပင်
တည်း၊ နော၊ ငါတို့အား၊ သမ္ပတ္တိဘဝေ၊ သမ္ပတ္တိဘဝ၌၊ သုဂတိဘဝေ၊ လူထုံ
နတ်တို့၌၊ သိတံ၊ သိအပ်၏၊ အချင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဥဏှံ၊ အပူသည်လည်း
ကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးလိုက်၍၊ တဝံ၊ တဝကို၊ ပတ္တယန္တဿ၊
တောင့်တသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တဝါသဝေါ၊ တဝါသဝသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊
မဟံ၊ ငါ၏၊ သိတံ၊ သိအပ်၏၊ အချင်းတည်း၊ ဥဏှံ၊ အပူတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝါဟော၊ မှတ်
ယူစွဲဆပ်ခြင်းသည်၊ ဒိဋ္ဌာသဝေါ၊ ဒိဋ္ဌာသဝမည်၏၊ သဗ္ဗေဟော၊ အလုံးစုံသော
ကာမာသဝတဝါသဒိဋ္ဌာသဝတို့နှင့်သာလျှင်၊ သမ္ပယုတ္တော၊ ယှဉ်သော
မောဟသည်၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ဣမေဝုပ္ပန္နိ၊ (ပ)၊ အနိဝါသနာပဟာတဗ္ဗာတိ၊ ဣမေဝုပ္ပန္နိ၊ (ပ)၊ အ
နိဝါသနာပဟာတဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ သိတာဒိသု၊ သိတာအစရှိသည်တို့တွင်
ဧကမေကဿ၊ တပါးတပါး၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣမေအာသဝေ၊
ဤအာသဝေါတို့ကို၊ စတ္တာရောစတ္တာရော၊ လေးပါးလေးပါးတို့ကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ အနေကေ၊ များစွာကုန်သော၊ အာသဝေါ၊ အာသဝေါတို့ကို၊ ခန္တိသံဝရ
သင်္ခါတာယ၊ ခန္တိသံဝရဟုဆိုအပ်သော၊ ဣမာယအနိဝါသနာယ၊ ဤသည်
ခံခြင်းဖြင့်၊ ပဟာတဗ္ဗာတိ၊ ပဟံအပ်ကုန်၏ဟူ၍ ဝုပ္ပန္နိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စ၊ အဆက်စကားကိုဆိုပြီးအံ့၊

တ္ထေ၊ ဤခန္တိသံဝရန္တံ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အယံခန္တိ၊ ဤသည်းခံခြင်း၊
ထည်းဟူသောအဒေါသပြဋ္ဌာန်းသော ဗိတ္တုပြုဒ်သည်၊ သိတာဒိဓမ္မေ၊ သိတာ
အစရှိသောသဘောတို့ကို၊ အဓိဝါသေတိ၊ သည်းခံ၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဥပရိ
အထက်သို့၊ အာရောပေတွာ၊ ထင်၍ ဝါသေတိယေဝ၊ နေစေသည်သာလျှင်
ထည်း၊ အသဟာမာနော၊ သည်းမခံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နနိဝါသေတိ၊ မနေ
စေ၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဓိဝါသနာတံ၊ အဓိဝါသနာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိထဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ပဋိသင်္ခါယောနိသောစဏ္ဍံဟတ္ထိံ
ပရိဝဇ္ဇေတိတိ၊ ပဋိသင်္ခါယောနိသောစဏ္ဍံဟတ္ထိံ ပရိဝဇ္ဇေတိဟူသည်ကား၊
အဟံ၊ ငါကား၊ သမတော၊ ရဟန်းထည်း၊ ဣတံ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ စဏ္ဍာဿ၊
ကြမ်းသော၊ ဟတ္ထိဿ၊ ဆင်၏၊ အာသန္နန္တိ၊ နိသောအရပ်၌၊ နဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ မရပ်
အပ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကတောနိဒါနံ၊ ထိုဆင်၏ အနီး၌ ရပ်ခြင်း ဟူသော
အကြောင်းကြောင့်၊ မရဏတ္ထိ၊ ငှေ့နင်း၍သေခြင်းသည်ထည်း၊ သိယာ၊ ဖြစ်
ရာ၏၊ မရဏမတ္ထံ၊ သေလောက်ရုံမျှသော၊ ဒုက္ခတ္ထိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်ထည်း၊
သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဥပါယေနပထေန၊ သင့်သောအကြောင်း
အားဖြင့်၊ ပဗ္ဗဝေက္ခိတွာ၊ ရွာသို့ဝင်ခြင်း၌ အကျိုးစသည်ကို ဆင်ခြင်၍၊
စဏ္ဍံ၊ ကြမ်းသော၊ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို၊ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ကြည်၏၊ ပဋိတ္တမတိ၊ ဆင်ရှိ
ရာအရပ်မှ နောက်သို့ဆုတ်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော စဏ္ဍံ အသံပရိ
ဝဇ္ဇေတိအစရှိသည်ဖြင့်သာသော ပါဠိတော်အစဉ်၌၊ ဇေနယော၊ ဤစဏ္ဍံ
ဟတ္ထိံ ပရိဝဇ္ဇေတိဟူသောပါဠိ၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းကိုလျှင်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
မှတ်အပ်၏၊ စဏ္ဍန္တိ၊ စဏ္ဍံဟူသည်ကား၊ ဒုဋ္ဌံ၊ ပျက်ချော်သော၊ ဝါဋ္ဌံ၊ ရဲသော
ဆင်ခြင်းစသည်ကို၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊
ခါဏူတိ၊ ခါဏုဟူသည်ကား၊ ခဒိရေ၊ ခါဏုအာဒိ၊ ရှားဝတ် စသည်ထည်း၊
ကဏ္ဍကဋ္ဌာနန္တိ၊ ကဏ္ဍကဋ္ဌာနံဟူသည်ကား၊ ကဏ္ဍကဋ္ဌာနံ၊ ဆူးတို့၏၊ ဌာနံ၊
တည်ရာအရပ်ထည်း၊ ယတ္ထဩကာသေ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ကဏ္ဍကဋ္ဌာနံ၊ ဆူး
တို့သည်၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တံဩကာသံ၊ ထိုအရပ်ကို၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ သောဟန္တိ၊ သောဟန္တံ ဟူသည်ကား၊
သဗ္ဗထော၊ အလုံးစုံထက်စိုးကျင်မှ၊ ပရိတ္တန္တတေ၊ ပြတ်သော ကမ်းပါး
ထည်း၊ ပပါတန္တိ၊ ပပါတံဟူသည်ကား၊ ဧကထော၊ ထမက်မှ၊ ဆိန္တတေ၊ ပြတ်
သောကမ်းပါးထည်း၊ စန္ဒနိကန္တိ၊ စန္ဒနိကံဟူသည်ကား၊ ဥန္တိဋ္ဌောဒကတတ္ထ
မဏာဒိနံ၊ နှုတ်ဆေးရေကိုယ်ဝန်အညစ်အကြေးစသည်တို့၏၊ ဆန္ဒနဋ္ဌာနံ၊ စွန့်
ရာအရပ်ထည်း၊ ဩဇ္ဇဂ္ဂန္တိ၊ ဩဇ္ဇဂ္ဂန္တံဟူသည်ကား၊ သကဗ္ဗမာဒိနံ၊ ညွှန်

အစရှိသည်တို့နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ထေသံယေဝ၊ ထိုနှုတ်ဆေးရေကိုယ်
 ဝန်အညစ်အကြေး စသည်တို့နှင့်သာလျှင်၊ သန္ဓေနောကာသံ၊ စီးရာအရပ်
 တည်း၊ တံသြကာသံ၊ ထိုအရပ်သည်၊ ဇာဏုမတ္တမ္ပိ၊ ဝုဆစ်ခူးအတိုင်အရှည်
 ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ အသုစိဘာရိတံ၊ မစင်ဖြင့်ပြည့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တောနိစဒ္ဓေဝိဌာနာနိ၊ ဤနှစ်ပါးသောအရပ်တို့သည်လည်း၊ အမနုဿဒုဋ္ဌာ
 နိ၊ တိလူးတို့သည်လည်း လာသဖြင့်ဘေးရန် ရှိကုန်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြွင်း
 ကြောင့်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာနိ၊ ထိုနှစ်ပါးသော
 အရပ်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇေတဗ္ဗာနိ၊ ကြဉ်အပ်ကုန်၏၊ အနာသနေတိဇ္ဈေ၊ အနာသနေ
 ဟူသောဤပုဒ်၌၊ အယုတ္တအာသနံ၊ နေခြင်းငှါမလျောက်ပတ်သော အရပ်
 သည်၊ အနာသနံ၊ အနာသနမည်၏၊ တံအနာသနံ၊ ထိုနေခြင်းငှါမလျောက်ပတ်
 သောအရပ်သည်၊ အတ္တတော၊ အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့်ကား၊ အနံယတဝတ္ထုကံ၊
 မပြုသော အကြောင်းရှိသော၊ ရဟောပဋိစ္ဆန္နာသနံ၊ တိုက်နံရံစသည်ဖြင့်
 ဖိုလ္လမ်းသော နေရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အဂေါစရေ
 တိဇ္ဈေဝိစ၊ အဂေါစရေဟူသောဤပုဒ်၌လည်း၊ အယုတ္တ၊ ရဟန်းတို့အား
 မလျောက်ပတ်သော၊ ဂေါစရော၊ ဆွမ်းခံရွာသည်၊ အဂေါစရော၊ အဂေါစရ
 မည်၏၊ သောအဂေါစရော၊ ထိုအဂေါစရသည်၊ ဝေသိယာဒိ ဘေဒတော၊
 ဝေသိယအစရှိသော အပြားအားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓိစော၊ ငါးပါး အပြားရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါပကောမိတ္တတိ၊ ပါပကောမိတ္တဟူသည်ကား၊ လာမကော၊
 ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိကုန်သော၊ ဒုသိဇေ၊ သိလမရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ မိတ္တပဋိစ္စပကော၊ အဆွေခင်ပွန်းတု ဖြစ်ကုန်သော၊
 အမိတ္တ၊ အဆွေခင်ပွန်းမဟုတ်သောသူတို့ကို၊ ဘဇန္တိ၊ ဘဇန္တိဟူသည်
 ကား၊ သောမာနံ၊ ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝိညာသဗြဟ္မစ၊ ရိတိ၊ ဝိညာသဗြဟ္မစေရိ
 ဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတာဗုဒ္ဓိသမ္ပန္နာ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ သဗြဟ္မစာရိ
 ယော၊ သိတင်းသုံးဘော်ရဟန်းတို့သည်၊ ဧတံ၊ ဤဝိညာသဗြဟ္မစာရိဟူသော
 အမည်သည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အ
 ကြွင်းကြောင့်၊ ထေ၊ သိတင်းသုံးဘော်ရဟန်းတို့သည်၊ ဧကကမ္ဘံ၊ တူသောကံရှိ
 ၏၊ ဧကုဋ္ဌေသော၊ တူသောပါတိမေဝံပြခြင်းရှိ၏၊ သမသိက္ခာ၊ တူသောအကျင့်
 ရှိ၏၊ သမာနံ၊ တူသော၊ ဣတိဣဝံဗြဟ္မံ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်
 ထတ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ သဗြဟ္မစာရိ
 တိ၊ သဗြဟ္မစာရိဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ပါပကောသုဋ္ဌာနေသုတိ၊ ပါပကော
 သုဋ္ဌာနေသုဟူသည်ကား၊ လာမကောသု၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ဋ္ဌာနေသု၊ အရာ

တိန္ဒြိ၊ ဩကပ္ပေယျန္တိ၊ ဩကပ္ပေယျဟူသည်ကား၊ သဒ္ဓဟေယျ၊ နှလုံးသွင်း
ကုန်ရာ၏၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ အကာသိဝါ၊ ယုတ်
မာသောအမှုကိုလည်းပြုပြီး၊ ကရိသတိဝါ၊ ယုတ်မာသောအမှုကိုလည်းပြု
လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိရဓ္မေယျ၊ နှလုံးသွင်းကုန်ရာ၏၊ ယဉ္ဇိသတိ၊ ယဉ္ဇိသ
ဟူသည်ကား၊ ဟတ္ထိအာဒိသု၊ ဆင်စာစရှိသည်တို့တွင်၊ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်မရှိ
သော၊ ကေမ္မိတပါးပါးသည်လည်း၊ အသားဖြစ်ရာ၏၊ ယေသံ၊ ကြွင်းသော
စကားသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊
မန၊ သဒ္ဓတ္တမှတပါးအဓိပ္ပါယတ္တကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထေ၊ ဤပရိဝုဇ္ဇနပဟာတဗ္ဗဝါ
ရန္တိ၊ အာသဝုပ္ပတ္တိ၊ အာသဝေါ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟတ္ထိအာဒိနိဒါနေန၊ ဆင်စသည်တို့၏အကြောင်း
ကြောင့်ဖြစ်သော၊ နုက္ခေန၊ နုက္ခဝေဒနာနှင့်၊ ဗုဠသား၊ ဝေဠဝော၊ သုခံ၊ သုခ
ဝေဒနာကို၊ ဝုတ္တယတော၊ တောင့်တသောသုအား၊ ကာမာသဝေါ၊ ကာမာ
သဝသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ နော၊ ငါတို့အား၊ သမ္ပတ္တိဘဝေ၊ သမ္ပတ္တိဘဝ၌၊
သုဂတိဘဝေ၊ လူ့ထုံနတ်ထုံ၌၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ နုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှလုံးပိုက်၍၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ ပဓေတ္တန္တိ၊ သာ၊ တောင့်
တသောထုံဝုတ္တုလ်အား၊ ဘဝါသဝေါ၊ ဘဝါသဝသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓံ၊
ငါ့ကို၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်၊ မဒ္ဓတိ၊ နင်းနယ်၏၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ အသေသားမြင်းသည်၊
မဒ္ဓတိ၊ ကန်ကြောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝါဟော၊ မှတ်ယူစွဲလမ်းခြင်းသည်၊
ဒိဠာသဝေါ၊ ဒိဠာသဝမည်၏၊ သဗ္ဗေဟဝ၊ အလုံးစုံသော သုံးပါးစေတီ
အာသဝေါတို့နှင့်သာလျှင်၊ သမ္ပယုတ္တော၊ ယှဉ်သောမောဟသည်၊ အဓိဇ္ဇာ
သဝေါ၊ အဓိဇ္ဇာသဝမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣမေဝုပ္ပန္တိ
ပရိဝုဇ္ဇနပဟာတဗ္ဗတိ၊ ဣမေဝုပ္ပန္တိပရိဝုဇ္ဇနပဟာတဗ္ဗဟူသည်ကား၊
ဟတ္ထိအာဒိသု၊ ဆင်စသည်တို့တွင်၊ ဧကေကာသ၊ တပါးတပါး၏၊ ဝသေန၊
အတွင်းအားဖြင့်၊ ဝတ္ထာရောဝတ္ထာရော၊ လေးပါးလေးပါးတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
အနေကေ၊ များစွာကုန်သော၊ ဣမေအာသဝါ၊ ဤအသဝေါတို့ကို၊ သိသ
သံဝရသင်္ခါတေန၊ သိသသံဝရဟုဆိုအပ်သော၊ ဣမိနာပရိဝုဇ္ဇနေန၊ ဤဩဉ်
ခြင်း၏အကြောင်းဖြင့်၊ ပဟာတဗ္ဗတိ၊ ပယ်အပ်သောအာသဝေါတို့ဟူ၍၊
ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ပမ္ဘိသင်္ခါ၊
ယောနိသောဥပ္ပန္တိကာမဝိတက္ကံနာမိဝါသေတိတိ၊ ပမ္ဘိသင်္ခါယောနိသောဥပ္ပန္တိ
ကာမဝိတက္ကံ နာမိဝါသေတိ ဟူသည်ကား၊ ဣတိပိဗ္ဗိနာကာရဏေန၊ ဤ
ယောနိသောမနသိကာရကို ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။

အယံဝိတက္ကော၊ ဤဝိတက်သည်၊ အကုသလော၊ အကုသလမည်၏။ ဣတိဝိ
 ဣဒိနာကာရဏေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သာ
 ဝဇ္ဇော၊ အပြစ်ရှိ၏။ ဣတိဝိဣဒိနာကာရဏေန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ ဒုက္ခဝိပါကော၊ ဆင်းရဲသောအကျိုးရှိ၏။ သောစအကုသထ
 ဝိတက္ကော၊ ထိုအကုသိုလ်ဝိတက်သည်လည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ အတ္တဗျာဗာဓာ
 ယ၊ မိမိကိုယ်ကိုပူဇော်စေခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဒိနာနယေန၊
 ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ယောနိသော၊ သင့်သောအကြောင်း အားဖြင့်၊
 ကာမဝိတက္ကော၊ ကာမဝိတက်၌၊ အာဒိနာ၊ အပြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်
 ၍၊ တထိံ တထိံ အာရမ္မဏော၊ ထိုထိုသို့သောအာရုံ၌၊ ဥပ္ပန္နိဇာတံ၊ ဖြစ်သော၊
 အတိနိဗ္ဗတ္တံ၊ အဆင့်ဆင့်ဖြစ်သော၊ ကာမဝိတက္ကံ၊ ကာမဝိတက်ကို၊ နာမိ
 ဝါသေတိ၊ သည်းမခံ၊ စိတ္တံ၊ စိတ်အစဉ်သို့၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ နဝါသေ
 တိ၊ မနေစေ၊ အတ္တန္တရေဝါ၊ ကိုယ်တွင်း၌မူလည်း၊ နဝါသေတိ၊ မနေစေ၊ ဣတိဝိ
 အက္ကော၊ ဤသို့သောအနက်ကိုလည်း၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ အနဝါသေန္တေ
 သည်းမခံသည်ရှိသော်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုသနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆာ
 ယံ၊ ဤသို့သောအမေးသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ကစရံ၊ အမှိုက်ကို၊ ဝိဇုကေန၊
 ခြင်းထောင်းဖြင့်၊ ဆန္ဒေတိဝိယ၊ စွန့်သကဲ့သို့၊ ပဗဟတိဆန္ဒေတိ၊ စွန့်၏။
 ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နံကာမဝိတက္ကံ၊ ထိုကာမဝိတက်ကို၊ ဆန္ဒနံယေ
 ဝ၊ စွန့်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 နံကာမဝိတက္ကံ၊ ထိုကာမဝိတက်ကို၊ ဝိနောဒေတိ၊ ပျောက်၏။ ထုဒတိဝိဇ္ဈတိ၊
 ထိုး၏။ နိဟရတိ၊ ထုတ်၏။ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဝိဇ္ဈနံဝိယ၊ ထိုးသကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဈတိ၊
 ထိုးသနည်း၊ ဗတိဗဒ္ဓံ၊ နွားလားကို၊ ပတောဒေနေ၊ နှင်တံဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈတိဝိယ၊ ထိုး
 သကဲ့သို့လည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ နံကာမဝိတက္ကံ၊ ထိုကာမဝိတက်ကို၊ ဝိဇ္ဈနမေဝ၊ ထိုးသည်သာလျှင်
 န၊ မဟုတ်သေး၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ နံကာမဝိတက္ကံ၊ ထိုကာမဝိတက်
 ကို၊ ဗျန္တိံ၊ ဆုံးခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဝိဂတန္တံ၊ ကင်းခြင်းဆုံးခြင်းကို၊ က
 ရောတိ၊ ပြု၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ပယ်ပျော်အပ်သည်ရှိသော်၊ ယံ၊
 အကြင်ကာမဝိတက်သည်၊ အန္တောဝိ၊ ကိုယ်၌လည်း၊ နာဝသိဿတိ၊ မကြွင်း
 ထက္ကံ၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဘင်္ဂမတ္တစွ၊ ဘင်္ဂ
 လည်း၊ နာဝသိဿတိ၊ အကြွင်းမရှိထက္ကံ၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ နံကာမ
 ဝိတက္ကံ၊ ထိုကာမဝိတက်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်၊
 နံကာမဝိတက္ကံ၊ ထိုကာမဝိတက်ကို၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ကရောတိ၊

ပြုသနည်း၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသညကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ အနဘာဝံ၊ တဘန်
မဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဂမေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ ဣတိ အယံ၊ ဤသညကား၊ ပရိဟာရော၊
အဖြေတည်း၊ အနဘာဝံ ဂမေတိတိ၊ အနဘာဝံ ဂမေတိ ဟူသညကား၊ အနုအနု
အဘန်ဘန်၊ အနဘာဝံ၊ မဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဂမေတိ၊ ရောက်စေ၏၊ ဝိက္ခမ္ဘ နမဟာ
နေန၊ ဝိက္ခမ္ဘ နမဟာနံ ဖြင့်၊ ထော၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ခွါအပ်သည်ရှိသော်၊
သုဝိက္ခမ္ဘိ ကော၊ အကြွင်းမဲ့ခွါအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထော၊ ထိုအခြင်း
ဖြင့်၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဗျာပါဒဝိဟိံ သာဝိတက္ကေသု၊ ဗျာပါဒဝိတက် ဝိဟိံ သာဝိတက်တို့၌၊ ဧသ
နယော၊ ဤနည်းပင်တည်း၊ ဧတ္ထစ၊ ဤသုံးပါးသောဝိတက်တို့တွင်လည်း၊
ကာမဝိတက္ကောတိ၊ ကာမဝိတက္ကောဟူသညကား၊ ကာမပဋိသံယုတ္တော၊
ကာမတဿာနှင့်ယှဉ်သော၊ ယောတက္ကော၊ အကြင်ကြံခြင်းသည်၊ ယော
ဝိတက္ကော၊ အကြင်အဘန်တလဲလဲကြံခြင်းသည်၊ ယောမိစ္ဆာသင်္ကပ္ပေါ၊
အကြင်မိစ္ဆာဝိတက်သည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဘင်္ဂေ၊ ဝိဘင်း၌၊
ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတရေသု၊ ဤကာမဝိတက်မှတပါးကုန်သောဗျာပါဒ
ဝိတက်ဝိဟိံ သာဝိတက်တို့၌၊ ဧသနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္န
တိ၊ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နဟူသညကား၊ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ကာမျှသာဖြစ်ကုန်သော၊
ဥပ္ပန္နမတ္တေယေဝ၊ ဖြစ်ကာမျှသာဖြစ်ကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊
ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သင်္ကံ ဝါ၊ တကြိမ်လည်း၊ ဥပ္ပန္နံ ဖြစ်ကုန်သော
မိစ္ဆာဝိတက်တို့ကို၊ ဝိနောဇေတွာ၊ ပျောက်၍၊ ဒုတိယဝါရေ၊ နှစ်ခုမြောက်
သောအကြိမ်၌၊ အတ္ထုပေက္ခိတာ၊ လျစ်လျူရှုသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
သတက္ခတ္တုဝိ၊ အကြိမ်တရာလည်း၊ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နံ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းကုန်
သောမိစ္ဆာဝိတက်တို့ကို၊ ဝိနောဇေတိယေဝ၊ ပျောက်သည်သာလျှင်တည်း၊
ပါပကေအကုသလေတိ၊ ပါပကေအကုသလေဟူသညကား၊ လာမကမ္မေန၊
ယုတ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ အကော
သလ္လတာယ၊ မလိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပရိပက္ခတာယ၊ ကုသိုလ်၏
ဆန့်ကျင်ဘက်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်၏ဆန့်ကျင်ဘက်
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေတိ၊ ဓမ္မေဟူသညကား၊ ကာမဝိတက္ကောဒယော၊ ကာမဝိ
တက်အစရှိကုန်သော၊ တေယေဝဓမ္မေ၊ ထိုကုသိုလ်၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်
သောတရားတို့ကိုသာလျှင်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
ကုန်သော၊ နဝမဟာဝိတက္ကေ၊ ကိုးပါးသော မဟာဝိတက်တို့ကို၊ တတ္ထံ၊
ထိုသုံးပါးသောဝိတက်ကိုးပါးသောဝိတက်တို့တွင်၊ ထယော၊ သုံးပါးသော

ဝိတက်တို့သည်၊ ဂုတ္တာဝေ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဝသေသာ၊ သုံးပါးသောဝိတက်တို့မှကြွင်းကုန်သော၊ ဥာတိဝိတက္ကော၊ ဆွေးမျိုးတို့ကို အကြောင်းပြု၍ဖြစ်သော ဝိတက်လည်းကောင်း၊ အမရာဝိတက္ကော၊ အမရာဝိက္ခေပမိန္ဒာအယူကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သောအမရာဝိတက်လည်းကောင်း၊ ပရာနုဒ္ဓယတာပဒိုသံယုတ္တော၊ အထုပ်အကျွေးစသည်တို့၌သဟနန္ဒိသဟသောကိစသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သောပရာနုဒ္ဓယတာနှင့်စပ်သော၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်လည်းကောင်း၊ ဇနပဒဝိတက္ကော၊ ငါတို့ဇနပုဒ်ကားဝပြော၏ပြည့်စုံသော ကောက်ရှိ၏နှလုံးမွေ့ချောဝွပ်ရှိ၏စသည်ဖြင့် ဂေဟသိတပေမ၏အစွမ်းအားဖြင့် ဇနပုဒ်ကိုအကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သောဝိတက်လည်းကောင်း၊ ထာတသက္ကာရသိထောကပဒိုသံယုတ္တော၊ ထာတ်ပူဇော်သကာအကျော်အစောနှင့်စပ်သော၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်လည်းကောင်း၊ အနုဝညတ္တိပဒိုသံယုတ္တော၊ သူထပါးတို့ မဝီရိယမရှိမပြုမူ၍ ကျောက်ဝင်းကဲ့သို့အထေးပြုပါလေသော်ကောင်းထေ၏ဟု ဖြစ်သည်နှင့်စပ်သော၊ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေဆ၊ ဤခြောက်ပါးတို့တည်း။ ယဉ္ဇိဿာတိ၊ ယဉ္ဇိဿဟူသည်ကား၊ ဇေတသုဝိတက္ကော၊ ထိုခြောက်ပါးသောဝိတက်တို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မဲ့တစ်ခုခုသောဝိတက်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်။ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ပန၊ အထူးကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝိတက်တို့တွင်၊ ကာမဝိတက္ကော၊ ကာမဝိတက်သည်၊ ကာမသဝေါဝေ၊ ကာမသဝပင်လျှင်တည်း။ ဘဝါသဝေါ၊ ဘဝါသဝသည်၊ တဗ္ဗိသေသော၊ ထိုကာမသဝအထူးပင်လည်း၊ တံသမ္ပယုတ္တော၊ ထိုကာမသဝဘဝါသဝနှင့်ယှဉ်သော ဗိဗ္ဗိစေတသိက်သည်၊ ဗိဋ္ဌာသဝေါ၊ ဗိဋ္ဌာသဝမည်၏။ သဗ္ဗဝိတက္ကော၊ အလုံးစုံသော ကိုးပါးသော ဝိတက်တို့၌၊ သမ္ပယုတ္တော၊ ယှဉ်သောမောဟသည်၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝမည်၏။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ အာသဝုပ္ပတ္တိဝိ၊ အာသဝေါတို့၏ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဣမေဝုပ္ပန္တိ၊ (ပ)ဝိနောဒနာပဟာတဗ္ဗာတိ၊ ဣမေဝုပ္ပန္တိ (ပ)ဝိနောဒနာပဟာတဗ္ဗာ ဟူသည်ကား၊ ကာမဝိတက္ကောဒိဝသေန၊ ကာမဝိတက်စသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဂုတ္တပ္ပကာရာ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအခြားရှိကုန်သော၊ ဣမေအာသဝေါ၊ ဤအာသဝေါတို့ကို၊ တသ္မိံ တသ္မိံဝိတက္ကော၊ ထိုထိုသို့သော ဝိတက်၌၊ အာဒိနဝ ပဌဝေက္ခနသဟိတေန၊ အပြစ်ကိုဆင်ခြင်သည်နှင့်စပ်သော၊ ဝိရိယသံဝရသင်္ခါတေန၊ ဝိရိယသံဝရဟုဆိုအပ်သော၊ ဣမိနာဝိနောဒနေန၊ ဤဝိနောဒနသံဝရဖြင့်၊

ပဟာထဗ္ဗာတိ၊ ပယံအင်္ဂသောအာသဝေါတိဟူ၍၊ ဂုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။ မဇ္ဈိသင်္ခါယောနိသော သတိ
 သဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂိတာဝေတိတိ၊ မဇ္ဈိသင်္ခါယောနိသော သတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂိတာဝေ
 တိဟူသည်ကား၊ အကာဝနာယ၊ ဗောဇ္ဈင်ကိုမပွားခြင်း၌၊ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို
 ဘာဝနာယစ၊ ဗောဇ္ဈင်ကိုပွားခြင်း၌လည်း၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို၊ ဥပါယေ
 နပထေန၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ ပစ္စကေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ သတိ
 သဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂိ၊ သတိသဗောဇ္ဈင်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ
 သောဓမ္မဝိစယသံဗောဇ္ဈင်စသည်တို့၌၊ ဝေသနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။
 ဧတ္ထစ၊ ဤဘာသာဝါရ၌လည်း၊ ဥပရိမဂ္ဂတ္တယသမယသမ္ဘူတာ၊ သကဒါဂါ
 မိမဂ်စသောအထက်မဂ်သုံးပါးအလိုက်အတန်၌အကျုံးဝင်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဣမေလောကုတ္တရဗောဇ္ဈင်္ဂါဝေ၊ ဤလောကုတ္တရာ ဗောဇ္ဈင်တို့
 ကိုသာလျှင်၊ ကိဉ္ဇာဝိအဓိပ္ပေတော၊ အကယ်၍ကားအလိုရှိအပ်ကုန်၏။ တထာ
 ဝိ၊ ထိုသို့လောကုတ္တရာ ဗောဇ္ဈင်တို့ကိုသာ အလိုရှိအပ်ကုန်သော်လည်း၊
 အာဒိကမ္ဘိကာနံ၊ အာဒိကမ္ဘိကဖြစ်သောယောဂီပုပ္ဖုလ်တို့အား၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေသု၊
 ဗောဇ္ဈင်တို့၌၊ အသဗ္ဗောဟတ္ထံ၊ မတွေ့ဝေစိမ့်သောငှါ၊ နေသံ၊ ထိုဗောဇ္ဈင်တို့
 ကို၊ လောကီယလောကုတ္တရမိဿကေန၊ လောကီနှင့် လောကုတ္တရာရော
 ပြွင်းသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ အတ္ထဝတ္ထာနံ၊ အနက်အဖွင့်ကို၊ ကရိယယမိ၊ ပြု
 ပေအံ့၊ ပန၊ ထိုသို့လောကီလောကုတ္တရာမိဿ ကအားဖြင့် ဖွင့်သော်လည်း၊
 ဣမ၊ ဤသဗ္ဗာသဝသုတ်၌၊ လောကီယနယံ၊ လောကီနည်းကို၊ ပဟာယ၊ ပယံ
 စွန့်၍၊ လောကုတ္တရနယောဝေ၊ လောကုတ္တရာနည်းကိုသာလျှင်၊ ဂဟေ
 တဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမဇ္ဈိသင်္ခါယောနိသော သတိသဗောဇ္ဈင်္ဂိတာ
 ဝေတိဟူသောပါဌ၌၊ သတိသံဗောဇ္ဈင်္ဂိန္တိ အာဒိနာနယေန၊ သတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂိ
 ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဂုတ္တာနံ၊ ဟောထော်မူအပ်ကုန်သော၊ သတ္တန္တံ၊ ခု
 နစ်ပါးကုန်သောဗောဇ္ဈင်တို့၏၊ အာဒိပဒါနံယောဝေ၊ အစဖြစ်သောပုဒ်တို့၏သာ
 လျှင်၊ တာဝ၊ ဧေးဦးစွာ၊ အတ္ထတောစ၊ အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 လက္ခဏာဒိဟိစ၊ လက္ခဏာအစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကမတောစ၊
 အစဉ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုနာမိကတောစေဝေ၊ မယုတ်မလွန်သော
 အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိဘာဝိနာ၊ ပညာရှိသည်၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အခုံးအဖြတ်
 ကို၊ ဝိညာထဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။ တတ္ထ၊ ထိုခုနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်တို့တွင်၊
 တာဝ၊ ဧေးဦးစွာ၊ သတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ သတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်၌၊ သရုဏဋ္ဌေန၊
 အောက်မေ့ခြင်း ဟူသောအနက်သဘောကြောင့်၊ သတိ၊ သတိ မည်၏။

သာပနေသာသာပနဘောသတိ၊ ထိုသတိသည်၊ ဥပဋ္ဌာနသက္ခဏာ၊ ထင်ခြင်း
သက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဝိသာပနသက္ခဏာ၊ မပေါ်ခြင်းသက္ခဏာ
ရှိ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ယထာမဟာရာဇရညောတဏှာ ဂါရိကောရညောသာ
ပတေယျံ၊ အဝိသာပေတိတ္ထေကံမဟာရာဇဟိရညံ၊ ဧတ္ထကံသုဝဏ္ဏံဧတ္ထကံ
သာပတေယျန္တိ၊ ဧဝမေဝခေါမဟာရာဇသတိဥပ္ပဇ္ဇမာနာကုသလာကုသလ
သာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇဟိနပဏိတ ကဏ္ဍသုက္ကသပ္ပဋိတာဂေဓေဓမ္မအဝိသာ ပေတိ
ဣမေစတ္တာရော သတိပဋ္ဌာနာတိ၊ ယထာမဟာရာဇ ရညောတဏှာဂါရိ
ကောရညောသာပတေယျံ၊ အဝိသာပေတိတ္ထေကံမဟာရာဇဟိရညံဧတ္ထကံ
ဝဏ္ဏံ၊ ဧတ္ထကံသာပတေယျန္တိ။ ဧဝမေဝခေါမဟာရာဇသတိ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ
ကုသလာကုသလသာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇဟိနပဏိတကဏ္ဍသုက္ကသပ္ပဋိတာဂေဓေဓမ္မ
အဝိသာပေတိ၊ ဣမေစတ္တာရောသတိပဋ္ဌာနာဟု၍၊ မိလိန္ဒပဋ္ဌေ၊ မိလိန္ဒပဋ္ဌာန္တံ၊
နာဂသေနထေရေန၊ နာဂသိန်မထေရ်သည်၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊
ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအာဗိဝိတ္တာရော၊ ဤသို့အစရှိသော
အကျယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ မဟာရာဇ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး၊ ယထာ၊
ဥပမာမည်သည်ကား၊ ရညော၊ မင်း၏၊ ဘဏှာဂါရိကော၊ ဘဏှာစိုးသည်။
ရညော၊ မင်းအား၊ သာပတေယျံ၊ ဥစ္စာနှစ်ကို၊ အဝိသာပေတိ၊ မမေ့စေ၊ မဟာ
ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ဟိရညံ၊ ငွေကား၊ ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ သုဝဏ္ဏံ၊
ရွှေကား၊ ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ သာပတေယျံ၊ ဥစ္စာနှစ်ကား၊
ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိသာပေတိယထာ၊ မမေ့စေ
သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မဟာရာဇ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး၊ သတိ၊
သတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကုသလာကုသလသာဝဇ္ဇာနဝဇ္ဇ
ဟိနပဏိတ ကဏ္ဍသုက္ကသပ္ပဋိတာဂေ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်အပြစ်ရှိသည်မ
ရှိသည်ယုတ်သည်မြတ်သည်မည်းသည် ပြူသည်အစရှိ၍ ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊
တရားတို့ကို၊ အဝိသာပေတိ၊ မပေါ်စေ၊ ဣမေစတ္တာရော၊ ဤထေးပါးတို့သည်
သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့မည်ကုန်၏။ သာသတိ၊ ထိုသတိသည်၊ အဝိသာ
ပနရသာ၊ ပေါ်စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ကိစ္စဝသေနေဝ၊ ကိစ္စ၏
အစွမ်းအားဖြင့်သေလျှင်၊ အသော၊ ထိုသတိ၏၊ ဧတံသက္ခဏံ၊ ထိုပေါ်စေ
ခြင်းသက္ခဏာကို၊ ထေရေန၊ နာဂသေနမထေရ်သည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝါ၊
တနည်းကား၊ အသမ္ဘောသရသာ၊ မမေ့လျော့ခြင်းမောဟ၏ဆန့်ကျင်ဘက်
ဟူသောကိစ္စရှိ၏။ ဂေါစရာတိရုဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ကာယစသောအာရုံ
သို့ရှေ့ပြစ်ခြင်းလျှင်ဥာဏ်အားထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ သတိဂေ၊ သတိ

သညံပင်ယျင်၊ သဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ သဗ္ဗောဇ္ဈင်မည်၏။ သတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ သတိ
သညံပင်ယျင်သဗ္ဗောဇ္ဈင်မည်၏။ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ဗောဓိယော၊
အညိအညွတ်ဖြစ်သော အရိယမဂ်တရား၏။ အင်္ဂေ၊ အစိတ်တည်း။ ဝါ၊
တနည်းကား။ ဗောဓိယော၊ ဗောဓိမည်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏။ အင်္ဂေ၊
အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ်မည်၏။ ကိံ ကော
အတ္ထော။ အဘယ်အနက်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။
ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ယာအယံဓမ္မသာမဂ္ဂိ၊ အကြင်ဓမ္မသာမဂ္ဂိကို၊
ထောကိယသောကုတ္တရမဂ္ဂက္ခဏေ၊ ထောကိယသောကုတ္တရာမဂ်စတာ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
မာနာယ၊ ဖြစ်သော၊ လိနုန္တု မတိဋ္ဌာနာယူဟနကာမသုခတ္တကိလေသောနု
ယောဂဥဇ္ဈေဒသသာတာဘိနိဝေသာနိနံ၊ တွန့်တိုဆုတ်နစ်ခြင်းမျှလွင့်ခြင်း
ကိလေသာစသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်ရပ်ခြင်း အဘိသင်္ခါရစသည်တို့၏
အစွမ်းအားဖြင့်အားထုတ်ခြင်းကာမသုခလ္လိကာနုယောဂအတ္တကိလေသတာ
နုယောဂဥဇ္ဈေဒနိဋ္ဌိသဿတနိဋ္ဌိဘောဂံပြန်သော အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်း
အစရှိကုန်သော။ အနေကောသံ၊ များစွာကုန်သော၊ ဥပဒ္ဒဝါနံ၊ ကိလေသစ
တည်းဟူသောဥပဒ္ဒဝေါတို့၏၊ ပဋိပက္ခဘူတာယ၊ ဆန့်ကျင်တက် ဖြစ်၍ဖြစ်
သော။ သတိဓမ္မဝိစယဝိတိပဿဒ္ဓိသမာဓိဥပေက္ခာသင်္ခါတာယ၊ သတိပညာ
ဝိတိပဿဒ္ဓိသမာဓိဥပေက္ခာဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ယာယဓမ္မသာမဂ္ဂိယာ၊ အ
ကြင်ဓမ္မသာမဂ္ဂိဖြင့်၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်သည်၊
ဗုဒ္ဓတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိတတ်၏။ ဣတိကတွာဣဓိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သော
အကြောင်းကြောင့်၊ ဗောဓိတိ၊ ဗောဓိဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကိလေသ
သန္တာနနိဒ္ဓါယ၊ ကိလေသာအစဉ်တည်းဟူသောအိပ်ပျော်ခြင်းမှ၊ ဗုဒ္ဓတိ
ဥဋ္ဌဟတိ၊ ထွက်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယ
သမ္ပာနိ၊ အရိယသမ္ပာတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိတတ်၏။ ဝါ၊ တနည်း
ကား၊ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုတတ်
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာဟ၊ ထုရား
အဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟု မူကား၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂေဘာဝေတွာ
အနုတ္တရံသမ္မာသမ္ဗောဓိံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂေဘာဝေ တွာ
အနုတ္တရံသမ္မာသမ္ဗောဓိံ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ သတ္တ
ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အနုတ္တရံ၊
အထူးမရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုး
ထွင်း၍သိတော်မူပြီး၊ ဗျာနင်္ဂမဂ္ဂံ၊ ဒယောဝိယ၊ ဗျာနင်မဂ္ဂင်အစရှိသည်တို့ကဲ့

၂၄၈

သို့၊ ဓမ္မသာမဏိသင်္ခါတာယ၊ ဓမ္မသာမဏိဟုဆိုအပ်သော။ တဿာပေမိယာ၊
ထိုမဂ်၏အင်္ဂါ၊ အဝိတ်တည်း၊ ဣတိဝိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ
ဗောဇ္ဈင်္ဂမည်၏။ ယောပေသယောဝိသေသေသောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်အရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယံထာပုတ္တပ္ပကာရာယ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ဆိုအပ်ပြီးသော
အခြားရှိသော၊ တောယဓမ္မသာမဏိယာ၊ ထိုဓမ္မသာမဏိဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓိတိ၊ သစ္စာ
လေးပါးတို့ကို ထိုးထွင်း၍သိတတ်၏။ ဣတိကတွာ ဣမိနာကာရတေန၊
ဤအကြောင်းကြောင့်၊ အရိယသဘဝကော၊ အရိယသဘဝကကို၊ ဗောဓိတိ၊
ဗောဓိဟူ၍၊ ပုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သေနင်္ဂရထင်္ဂါဒယောဝိယ၊ သေနင်္ဂရထင်္ဂ
အစရှိသည်တို့ကဲ့သို့၊ တဿာပေမိယာ၊ ထိုဗောဓိမည်သောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်
၏အင်္ဂါ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဣတိဝိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဋ္ဌကထာစရိယာ၊ အဋ္ဌကထာဆရာတို့
သည်၊ ဗုဒ္ဓနကဿပုဂ္ဂလဿအင်္ဂါတိဝါဗောဇ္ဈင်္ဂါတိ၊ ဗုဒ္ဓန ကဿပုဂ္ဂ
လဿအင်္ဂါတိဝါဗောဇ္ဈင်္ဂါဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗုဒ္ဓန
ကဿ၊ သိတတ်သော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အင်္ဂါ၊ အကြောင်းတို့တည်း၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတို့မည်ကုန်၏။ အဝိစ၊ တနည်း
လည်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါတိ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတို့ဟူသည်ကား၊ ကေနဌေန၊ အဘယ်အနက်
ကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတို့မည်ကုန်သနည်း၊ ဗောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါး
ကိုသိခြင်းငှါ၊ သံဝဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂတို့မည်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓိန္တိ၊ သိတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတို့မည်ကုန်၏။ အနုဗုဒ္ဓိန္တိ၊ ဝိပဿနာစသောအကြောင်း
ဖြင့်သိအပ်သောသစ္စာလေးပါး တို့အား လျော်စွာ သိတတ်ကုန်၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတို့မည်ကုန်၏။ ပဋိဗုဒ္ဓိန္တိ၊ ကိလေ
သာတည်းဟူသောအိပ်ယျော်ခြင်းမှနှိုးတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတို့မည်ကုန်၏။ သမ္ပုဇ္ဈန္တိ၊ မတောက်မပြန်သစ္စာလေးပါး
တို့ကိုသိတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတို့မည်
ကုန်၏။ ဣစ္ဆာမိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ပဋိသန္တိဒါနယေနိ၊ ပဋိသန္တိဒါမဂ်
ပါဠိနည်းဖြင့်လည်း၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပဿတ္ထော၊
မြီးပွင်းအပ်သော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သန္ဓရာ၊ ကောင်းသော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂတည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂမည်၏။
ဝေ၊ ဤအတူ၊ သတိဝေ၊ သတိသည်ပင်လျှင်၊ သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂ
တည်း။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သတိသည်ပင်လျှင်သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂါ၊ တံသတိ

သမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ထိုသတိသမ္မောဇ္ဈင်ကို၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊
 ကောယ၊ တခုသော၊ အာဒိပဒယ၊ အစဖြစ်သောသတိသမ္မောဇ္ဈင်္ဂီဟူသော
 ဝုဒ္ဓါ၊ အတ္ထတောစ၊ စနတ္ထအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ လက္ခဏာဒိတိစ၊ လက္ခ
 ဏာစသည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝိညာ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဒုတိယာဒိသုပန၊ ဒုတိယဖြစ်သော ဓမ္မဝိစယ
 သမ္မောဇ္ဈင်္ဂီ၊ ပသောဝုဒ္ဓိတို့၌ကား၊ စတုသစ္စဓမ္မေ၊ သစ္စာလေးပါး စုရားတို့
 ကို၊ ဝိမိနာတိဝိမံသတိ၊ စုံစမ်းတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မဝိစ
 ယော၊ ဓမ္မဝိစယမည်၏၊ သောပန၊ ထိုဓမ္မဝိစယသည်ကား၊ ဝိစယလက္ခ
 ဏော၊ သစ္စာ လေးပါးတို့ကိုစုံစမ်းခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ ဩဘာသနုရသော၊
 ပရမတ္ထဓမ္မတို့၏မတောက်မပြန်မှန်သော သဘောကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော
 မောဟ တည်းဟူသောအဓိကံကိုဖျောက်ခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ အသမ္မောဟပစ္စု
 ပဋ္ဌာနော၊ မတွေဝေခြင်းလျှင် ဉာဏ်အားရှေးရှုထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏၊
 ဝိရတာဝတောစ၊ ဝိရိယ၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိမိနာ၊ အစီအရင်
 ဖြင့်၊ ဤရယိတဗ္ဗတောစ၊ ဖြစ်စေအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိရိယံ၊
 ဝိရိယမည်၏၊ တံ၊ ထိုဝိရိယသည်၊ ပဂ္ဂဟလက္ခဏံ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို
 ဖြီးဖြင့်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ဥပထမ္ဘနုရသံ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကိုထောက်ပံ့
 ခိုင်စေခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ အနောသိဒနပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကိုမ
 ဆုတ်နစ်စေခြင်းလျှင် ဉာဏ်အားရှေးရှုထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ ယာဓမ္မ
 ဇာတိ၊ အကြင်တရားသဘောသည်၊ ဝိနယတိထပေတိ၊ ရောင့်ရဲစေတတ်၏၊
 ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိနယတိဝဇေတိ၊ ပွားစေတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သာဓမ္မဇာတိ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊ ဝီတိ၊ ဝီတိမည်၏၊ သာဝီတိ၊ ထိုဝီတိ
 သည်း၊ ပရဏလက္ခဏံ၊ နှိုးခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တုဗ္ဗိလက္ခ
 ဏာ၊ နှစ်သက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ကာယစိတ္တာနံ၊ စေတသိက်နာမက္ခန္ဓာ
 ဝိညာဏက္ခန္ဓာတို့၏၊ ဝိနနုရသ၊ ဖြည့်ဖြိုးခြင်း ကိစ္စရှိ၏၊ တေသံယောဝ၊
 ထိုနာမက္ခန္ဓာလေးပါးတို့၏သာလျှင်၊ ဩဇျပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ တက်သောအဖြစ်
 လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ ကာယစိတ္တဒရထပသမ္ဘန္တနုတော၊ ကိုယ်
 စိတ်တို့၏ပူပန်ခြင်းကိုငြိမ်းစေတတ်သောကြောင့်၊ ပဿန္တိ၊ ပဿန္တိမည်၏၊
 သာ၊ ထိုပဿန္တိသည်၊ ဥပသမလက္ခဏာ၊ ကိုယ်စိတ်တို့၏ ငြိမ်းခြင်းလက္ခ
 ဏာရှိ၏၊ ကာယစိတ္တဒရထ နိဗ္ဗန္တနုရသ၊ ကိုယ်စိတ်တို့၏ ပူပန်ခြင်းကို
 ဖျောက်ခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ ကာယစိတ္တာနံ၊ ကိုယ်စိတ်တို့၏ အပရိပ္ပန္နနဘူတ
 သိတိတာဝပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ မတုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍ငြိမ်းသော အဖြစ်လျှင်ထင်

သောအခြင်းအရာရှိ၏ သမာဓာနတော၊ ဗိတ်ကိုအာရုံခံကောင်းစွာထားထတ်
သောကြောင့်၊ သမာဓိ၊ သမာဓိမည်၏။ သော၊ ထိုသမာဓိသည်၊ အဝိက္ခေပ
လက္ခဏော၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဝိသာရလက္ခ
ဏော၊ မရွှေ့ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ဗိတ္တစေတသိကာနံ၊ ဗိတ်စေတသိက်တို့၏၊
သမ္ပိတ္တနုဓရသော၊ အာရုံခံပေါင်းခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ ဗိတ္တဋ္ဌိတိဝဇ္ဈပဋ္ဌာနော၊ ဗိတ်၏
အာရုံခံတည်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ အဇ္ဈပေက္ခနတော၊ လျစ်
လျူရှုပတ်သောကြောင့်၊ ဥပေက္ခာ၊ ဥပေက္ခာမည်၏။ သော၊ ထိုဥပေက္ခာသည်
မဇ္ဈိမသမ္ဘိန္ဒရီလက္ခဏာ၊ အမျှဖြစ်ကုန်သောတရား တို့ကိုအမျှရှုခြင်းလက္ခဏာ
ရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သမ ဝါဟိတလက္ခဏာ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကိုအမျှ
ဖြစ်စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဦနာဓိကနိဝရဏရသာ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို
မတွန့်တိုခြင်းမပျံ့လွင့်ခြင်းကိုဖြစ်စေသဖြင့်အယုတ် အလွန်ဖြစ်ခြင်းကိစ္စ
ရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပက္ခပါတုပစ္စေဒရသာ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကိုသုခ
ဒုက္ခတို့၏အပင်းသို့ကျခြင်းမှမြတ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ မဇ္ဈိတ္တတာဝဇ္ဈပဋ္ဌာနော၊
လျစ်လျူအဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကား
ရပ်သည်၊ ဝုတ္တနုယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ၊
ဤအတူ၊ သေသပဒါနံ၊ ကြွင်းသောပုဒ်တို့၏လည်း။ အတ္ထတောစ၊ ဝစနတ္ထ
အားဖြင့်တည်းကောင်း။ လက္ခဏာဒိဟိစ၊ လက္ခဏာစသည် တို့ဖြင့်တည်း
ကောင်း၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကမ
တောတိဇ္ဈေစ၊ ကမတောဟူသောဤမာတိကာနှင့်လည်း။ သတိဗ္ဗွခါဟံတိက္ခ
ဝေသဗ္ဗတ္ထိကံ ဝဒါမိတိ၊ သတိဗ္ဗွခါဟံတိက္ခဝေသဗ္ဗတ္ထိကံဝဒါမိဟူ၍၊ ဝစန
တော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သေသ
ဗောဇ္ဈင်္ဂါနံ၊ သတိမှကြွင်းကုန်သောဗောဇ္ဈင်္ဂါနံ၊ ကြွင်းသောဗောဇ္ဈင်္ဂါနံ၊ သတိ
သဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါနံသာလျှင်၊ ပဋ္ဌာဝံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ တတော၊ ထိုသ
တိသဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါနံ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ထထာသတော၊ ထိုမှကြွင်းသောဗောဇ္ဈင်္ဂါနံ
အားကျေးဇူးပြုတတ်သော သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေ
သော၊ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုသဗ္ဗာလေးပါးတရားကို၊
ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ပဝိစနတိဝိမံသတိ၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်တတ်၏၊ ဣတိအာဒိနာ
နယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ သေသဗောဇ္ဈင်္ဂါနံ၊ ကြွင်းသောဗောဇ္ဈင်္ဂါ
တို့၏၊ ဝုတ္တပရိယဝစနေ၊ ရှေ့နောက်အစဉ်ကိုဆိုရာ၌၊ ပယောဇနံ၊ အကျိုး
ကို၊ သုတ္တေယေဝ၊ သုတ်၌သာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဇ္ဈေ၊ ဤရန်

ပါးသောဗောဇ္ဈင်တို့၌၊ ကမ္မဇေားအစဉ်အားဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆယေဝရိးအဆုံးအဖြတ်
ကိုထည့်၊ ဝိညာဏဗ္ဗေ၊ ဝိအာရံဇ်၊ ။ အနန္တနာဓိကဇောတိ၊ အနန္တနာဓိကဇော
ဟူသည်ကား၊ ကသ္မာမန၊ အဘယံကြောင့်ကား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ သက္ကေဝ၊ ခုနစ်ပါးသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊
ဂုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သနည်း၊ နအနန္တနာ၊ ယုတ်ထည်းမယုတ်ကုန်၊
အနဓိကာ၊ လွန်ထည်းမလွန်ကုန်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဂုတ္တာ၊ အမေး
တည်း၊ ဝိနိစ္ဆယေဝရိယက္ခယော၊ တွန့်တိုခြင်းမျှလွင့်ခြင်း၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်
သောကြောင့်ထည်းကောင်း၊ သဗ္ဗတ္ထိကဇောတိ၊ အလုံးစုံတွန့်တိုသောအတို့
မျှလွင့်သောအတို့၌ အလိုရှိအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ ဂုတ္တာ၊ ဟော
တော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ ချွင်းအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်
တို့တွင်၊ တဇယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဓမ္မဝိစယသဗ္ဗောဇ္ဈင်ဝိရိယ
သဗ္ဗောဇ္ဈင်ပီတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်တို့သည်၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ ဘာဝနာအစဉ်သို့မတက်မူ၍
တွန့်တိုသောမိတ်၏၊ ပရိပက္ခာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ယသ္မိံ စ
ခေါဘိက္ခဝေသမယေ၊ ဝိနိစ္ဆယောတိ၊ ကာလောတသ္မိံ သမယေ၊ ဓမ္မဝိစယ
သဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သဘာဝနာယ၊ ကာလောဝိရိယသဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သဘာဝနာယ၊ ကာ
လောပီတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သဘာဝနာယာတိ၊ ယသ္မိံ စခေါဘိက္ခဝေသမယေ၊ ဝိ
နိစ္ဆယောတိ၊ ကာလောတသ္မိံ သမယေ၊ ဓမ္မဝိစယသဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သဘာဝနာ
ယ၊ ကာလောဝိရိယသဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သဘာဝနာယ၊ ကာလောပီတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သ
ဘာဝနာယဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယသ္မိံ စ
ခေါသမယေ၊ အကြင်အခါ၌လည်း၊ ဝိတ္ထံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိနိ၊ တွန့်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဓမ္မဝိစယသဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဓမ္မဝိ
ယသဗ္ဗောဇ္ဈင်ကို၊ ဘာဝနာယ၊ ပွားခြင်း၏၊ ကာလော၊ အခါတည်း၊ ဝိရိယ
သဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဝိရိယသဗ္ဗောဇ္ဈင်ကို၊ ဘာဝနာယ၊ ပွားခြင်း၏၊ ကာလော၊
အခါတည်း၊ ပီတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ပီတိသဗ္ဗောဇ္ဈင်ကို၊ ဘာဝနာယ၊ ပွားခြင်း
၏၊ ကာလော၊ အခါတည်း၊ တဇယော၊ သုံးပါးသောဗောဇ္ဈင်တို့သည်၊ ဥဒ္ဓစ္စသ
ဥဒ္ဓစ္စ၏၊ ပရိပက္ခာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယထာဟ၊
ဘုရားဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ယသ္မိံ စခေါဘိက္ခဝေသ
မယေ၊ ဥဒ္ဓတံဝိတ္ထံဟောတိ၊ ကာလောတသ္မိံ သမယေ၊ ပဿန္တိသဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သ
ဘာဝနာယ၊ ကာလောသမာဓိသဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သဘာဝနာယ၊ ကာလောဥပေက္ခာ
သဗ္ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သဘာဝနာယာတိ၊ ယသ္မိံ စခေါ ဘိက္ခဝေသမယေ၊ ဥဒ္ဓတံဝိတ္ထံ

ဟောတိ။ ကာထောတသ္မိံ သမယေ ပဿဒ္ဓိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ သဘာဝနာယ။ ကာ
ထောသမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ သဘာဝနာယ။ ကာထောဥပေက္ခာသမောဇ္ဈင်္ဂံ သ
ဘာဝနာယဟူ၍။ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ယသ္မိံ စ ခေါ
သမယေ။ အကြင်အခါ၌။ ဗိတ္တံ။ ဗိတ်သည်။ ဥဒ္ဓတံ။ ပျံ့လွင့်သည်။ ဟောတိ။
ပြစ်၏။ တသ္မိံ သမယေ။ ထိုအခါ၌။ ပဿဒ္ဓိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ သ။ ပဿဒ္ဓိသမ္ပောဇ္ဈင်
ကို။ သဘာဝနာယ။ ပွားခြင်း၏။ ကာထော။ အခါတည်း။ သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ သ။
သမာဓိသမ္ပောဇ္ဈင်ကို။ သဘာဝနာယ။ ပွားခြင်း၏။ ကာထော။ အခါတည်း။ ဥပေက္ခာ
သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ သ။ ဥပေက္ခာသမ္ပောဇ္ဈင်ကို။ သဘာဝနာယ။ ပွားခြင်း၏။ ကာထော။
အခါတည်း။ ဧတ္ထ။ ဤခုနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်တို့တွင်။ ဧကောပန။ တခုသော
သတိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်ကား။ သဗ္ဗတ္ထိကော။ ဗိတ်၏တွန့်တိုသောအဘို့ပျံ့လွင့်
သောအဘို့၌ အလိုရှိအပ်သောဗောဇ္ဈင်မည်၏။ ယထာဟ။ ဘုရားဘယ်ကဲ့
သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ သတိဉ္စွါဟံ ဘိက္ခဝေ သဗ္ဗတ္ထိကံ ဝဒါမိ
တိ။ သတိဉ္စွါဟံ ဘိက္ခဝေ သဗ္ဗတ္ထိကံ ဝဒါမိဟူ၍။ အာဟ။ ဟောတော်မူပြီး
ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ အတံ။ ငါတုရားသည်။ ခေါ။ စင်စစ်။ သတိဉ္စ။ သတိကို
လျှင်။ သဗ္ဗတ္ထိကံ။ အလုံစုံသောထိနဥဒ္ဓစ္စအဘို့၌ အလိုရှိအပ်၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ။
ဟောတော်မူ၏။ သဗ္ဗတ္ထိကံတိရိ။ သဗ္ဗတ္ထိကံဟူ၍လည်း။ ပါဠော။ ပါဠိသည်။
အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ခွံနု။ နှစ်ပါးကုန်သောသဗ္ဗတ္ထိကံသဗ္ဗတ္ထိကံဟူသောဝုန်တို့၏လည်း။
သဗ္ဗတ္ထ။ အလုံးစုံသောထိနပက္ခဥဒ္ဓစ္စပက္ခန္ဓံ။ ဣတ္ထိတဗ္ဗံ။ အလိုရှိအပ်၏။ ဣတိ
အသံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ထိနုဒ္ဓစ္စပဋိပက္ခတော
စ။ ထိနုဒ္ဓစ္စတို့၏ဆန့်ကြင်ဘက်ဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ သဗ္ဗတ္ထိ
ကတောစ။ အလုံးစုံသောထိနပက္ခဥဒ္ဓစ္စပက္ခန္ဓံ အလိုရှိအပ်သောကြောင့်လည်း
ကောင်း။ အနုနာ။ မယုတ်ကုန်သော။ အနမိကာ။ မလွန်ကုန်သော။ သတ္ထေဝ
ဗောဇ္ဈင်္ဂံ။ ခုနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်တို့ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တာ။ ဟောတော်မူအပ်
ကုန်၏။ ဣတိဧဝံ။ ဤသို့။ ဧတ္ထ။ ဤခုနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်တို့၌။ အနုနာမိကတော
ဝိ။ မယုတ်မလွန်သောအားဖြင့်လည်း။ ဝိနိစ္ဆယော။ အဆုံးအဖြတ်ကို။ ဝိညာ
တဗ္ဗော။ ထိအပ်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ တာဝ။ ရှေ့ဦးစွာ။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ
အာဒိနာနယေန။ သတိ သမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ ဤသို့ အစရှိသော နည်းဖြင့်။ ဝုတ္တာနံ။
ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ သတ္တန္တံ။ ခုနစ်ပါးကုန်သောဗောဇ္ဈင်တို့တွင်။
အာဒိပဒါနံယေဝ။ အစဖြစ်သောဝုန်တို့၏ သာလျှင်။ အတ္ထဝတ္ထုနံ။ အနက်
အဖွင့်ကို။ ဥတွာ။ သိပြီး၍။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ဘာဝေတိဝိဝေကနိသထိတန္တိ
အာဒိသု။ ဘာဝေတိဝိဝေကနိသထိထံ၌သို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌။ ဧဝံ။ ဤသို့

ဆိုလတ္တံ့။ သောနည်းဖြင့်၊ ဉာတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဘာဝေတိတိ၊ ဘာဝေတိ
ဟူသည်ကား။ ဝဇေတိ၊ ပွားစေ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗိတ္တသန္တာနော၊ ဗိတ်
အစဉ်၌၊ ဝုနုပ္ပုနံ၊ အဆင့်ဆင့်။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အဘိနိဗ္ဗတ္တေတိ၊ လွန်စွာ
ဖြစ်စေ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝိဝေကနိဿိ
တန္တိ၊ ဝိဝေကနိဿိတံဟူသည်။ ဝိဝေကော၊ ဝိဝေကန္တံ၊ နိဿိတံ။ ဖြိုသည်
တည်း။ ဝိဝေကောတိ၊ ဝိဝေကောဟူသည်ကား။ ဝိဝိတ္တတာ၊ ကိလေသာတို့မှ
ခိတ်သည်၏အဖြစ်တည်း။ သွာယံသောအယံဝိဝေကော။ ထိုဝိဝေကသည်။
တဒင်္ဂိဝိဝေကော၊ တဒင်္ဂိဝိဝေက လည်းကောင်း။ ဝိက္ခမ္ဘနုဿရန္တေ၊ ဒပဋိ
ပဿန္တိနိဿရဏာဝိဝေကော၊ ဝိက္ခမ္ဘနုဝိဝေကသရန္တေ၊ ဒဝိဝေကပဋိပဿန္တိဝိ
ဝေကနိဿရဏာဝိဝေကလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဝိသေ၊ ငါးပါးအပြား
ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုငါးပါးသောဝိဝေက၏။ နာနတ္တံ၊ ထူး
သည်၏အဖြစ်ကို။ အရိယဓမ္မေ၊ အရိယောတိတ္ထေ၊ အရိယဓမ္မေ၊ အရိယော
ဟူသောပါဠိ၌။ ဝုတ္တနုပေနေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဇေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏။ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ အယမေဝ၊ ဤငါးပါးသော ဝိဝေကကိုပင်လျှင်၊
တဿ၊ ထိုအရိယဓမ္မေ၊ အရိယောဟူသောဝုဒ်၏။ ဝိနယောတိ၊ ဝိနယောဟူ
၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဝိသေ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ဇေသဗ္ဗိ၊ ဝိဝေ
ကော။ ထိုဝိဝေကန္တံ၊ ဝိဝေကနိဿိတန္တိ၊ ဝိဝေကနိဿိတံဟူသည်ကား။ တဒင်္ဂိ
ဝိဝေကနိဿိတံ၊ တဒင်္ဂိဝိဝေကကိုမှီသော၊ သရန္တေ၊ ဒ ဝိဝေကနိဿိတဉ္စ၊
သရန္တေ၊ ဒဝိဝေကကိုမှီသည်လည်းဖြစ်သော၊ နိဿရဏာဝိဝေကနိဿိတဉ္စ၊
နိဿရဏာဝိဝေကကိုမှီသည်လည်းဖြစ်သော။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိသ
မ္ပောဇ္ဈင်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဇေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂံဘာဝနာနုယုတ္တော၊
ဗောဇ္ဈင်ကိုပွားခြင်း၌လုံ့လပြုသော၊ အယံယောဂိ၊ ဤယောဂိသည်။ ဝိပဿ
နက္ခဏေ၊ ဝိပဿနာခဏ၌၊ ကိစ္စတော၊ ကိစ္စအားဖြင့်၊ တဒင်္ဂိဝိဝေကနိဿိတံ။
တဒင်္ဂိဝိဝေကကိုမှီသော။ အဇ္ဈာသယထော၊ အလိုသန္တအားဖြင့်။ နိဿရဏာ
ဝိဝေကနိဿိတံ၊ နိဿရဏာဝိဝေကကိုမှီသော၊ မဂ္ဂကာလေပန၊ မဂ်ဖြစ်
သောကာလ၌ကား။ ကိစ္စတော၊ ကိစ္စအားဖြင့်၊ သရန္တေ၊ ဒဝိဝေကနိဿိတံ၊ သ
ရန္တေ၊ ဒဝိဝေကကိုမှီသော၊ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံအားဖြင့်၊ နိဿရဏာဝိဝေက
နိဿိတံ၊ နိဿရဏာဝိဝေကကိုမှီသော။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်
ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဇေကော၊ အချို့ကုန်သော ဆရာတို့သည်။ ပဉ္စဝိသ
ဝိဝေကနိဿိတန္တိ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော ဝိဝေကကိုမှီ၏ ဟူ၍လည်း။

ဥဒ္ဓရန္တိ၊ ထုတ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေအာစရိယာ၊ ထိုဧကေဆရာတို့
သည်းကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဗလဝရိပဿနာမဂ္ဂပလက္ခဏေသုတေ၊ အားကြီး၊
သောဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်အခိုက်အတန့်တို့၌သာလျှင်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့
ကို၊ ဥဒ္ဓရန္တိ၊ မထုတ်ကုန်၊ ဝိပဿနာပါဒကကသိဏဇ္ဈာနအာနာပါနာသုတ
ဗြဟ္မဝိဟာရဇ္ဈာနေသုတိ၊ ဝိပဿနာ၏အခြေဖြစ်သော ကသိုဏ်းလျှင်အာရုံ
ရှိသောဈာန်ထွက်သက်ဝင်သက်လျှင် အာရုံရှိသောဈာန်အသုတဆယ်ပါး
လျှင်အာ ရုံရှိသောဈာန်ဗြဟ္မ ဝိဟာရလေးပါးလျှင်အာရုံရှိသော ဈာန်တို့၌
လည်း၊ ဥဒ္ဓရန္တိ၊ ထုတ်ကုန်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ အဋ္ဌကထာစရိယေဟိ၊
အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နပပဋိသိဒ္ဓါ၊ မဖြစ်အပ်
ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုဧကေဆရာတို့၏၊ မတေန၊ အလိုအားဖြင့်
ဧတေသံဈာနနံ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ပြီးသောဈာန်တို့၏၊ ပဝတ္တိက္ခဏေ၊ ဖြစ်
သောအခိုက်အတန့်၌၊ ကိစ္စတောဝေ၊ ကိစ္စအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေ
ကနိသိသံ၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝိဝေကကိုမှီသော၊ ဝိပဿနက္ခဏေ၊ ဝိပဿနာအခိုက်
အတန့်၌၊ အဇ္ဈာသယတော၊ အလိုအားဖြင့်၊ နိဿရဏဝိဝေကနိသိတန္တိ၊
နိဿရဏဝိဝေကနိသိတံဟူ၍၊ ဝတ္တံယထာ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊
ထိုအတူ၊ ပဋိပဿန္တိဝိဝေကနိသိတန္တိ၊ ပဋိပဿန္တိဝိဝေကကိုမှီသည်လည်း
ဖြစ်သောသတိသမ္ပေဓာဇ္ဈင်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ဝှီးစေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊
ဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ဝိရာဂနိသိတာဒိသု၊ ဝိရာဂနိသိတာအစရှိသည်
တို့၌၊ ဧသနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝိရာဂါဒယော၊ ဝိရာ
ဂအစရှိသည်တို့သည်၊ ဝိဝေကဋ္ဌာဝေ၊ ဝိဝေကအနက်ရှိကုန်သည် သာ
လျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝိရာဂနိသိတံစသော ပါဠိရပ်၌၊
ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ပရိစ္စာဂဝေါသဂ္ဂေါစ၊ ပရိစ္စာဂဝေါ သဂ္ဂလည်း
ကောင်း၊ ပက္ခန္ဓနဝေါသဂ္ဂေါစ၊ ပက္ခန္ဓနဝေါသဂ္ဂလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝေါသဂ္ဂေါ၊ ဝေါသဂ္ဂသည်၊ နုပေါင်းအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ပရိစ္စာဂဝေါသဂ္ဂေါတိ၊ ပရိစ္စာဂဝေါသဂ္ဂေါ
ဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနက္ခဏေ၊ ဝိပဿနာအခိုက်အတန့်၌လည်း၊ တဒဂ်ဝ
သေန၊ တဒဂ်ပဟာနံ၏အစွမ်းဖြင့်၊ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ မဂ်အခိုက်အတန့်၌လည်း၊
သရဇ္ဈေဒဝသေန၊ သရဇ္ဈေဒပဟာနံ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကိလေသပဟာနံ၊ ကိလေ
သာတို့ကို ပယ်ခြင်းတည်း၊ ပက္ခန္ဓနဝေါသဂ္ဂေါတိ၊ ပက္ခန္ဓနဝေါသဂ္ဂေါဟူ
သည်ကား၊ ဝိပဿနက္ခဏေ၊ ဝိပဿနာအခိုက်အတန့်၌၊ တံနိန္ဒတာဝေန၊
ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ညွှတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ မဂ္ဂက္ခဏေပန၊ မဂ်အခိုက်အတန့်၌

၂၅၄

ကား၊ အာရမ္မဏကရဏောန၊ အာရုံပြုခြင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနပက္ခန္ဓနံ။ နိဗ္ဗာန်သို့ပြေး
ဝင်ခြင်းတည်း။ တဒုတယမ္ပိ၊ ထိုနှစ်ပါးရံသည်လည်း။ လောကီယလော
ကုတ္တရမိသကော။ လောကီလောကုတ္တရာရောသော၊ ဣမသ္မိံ အတ္တဝဏ္ဏနာ
နယေ။ ဤအနက်ကိုဖွင့်ရာဖွင့် ကြောင်းဖြစ်သောနည်း၌။ ဝဋ္ဋတိ။ သင့်၏။
တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အယံသတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ ။
ဤသတိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်။ ယထာဝုတ္တေနပကာရေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်
ခဲ့ပြီးသောအပြားအားဖြင့်။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ ပရိစုတ္တတိ၊ စွန့်၏။
နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်သို့လည်း။ ပက္ခန္ဓတိ။ အာရုံပြုသောအားဖြင့်ပြေးဝင်၏။ သကထေ
န၊ အလုံးရံသော၊ ဝေါသဂ္ဂပရိတာမိန္ဒိ ဣမိနာပနဝစနေန၊ ဤဝေါသဂ္ဂပရိတာ
မိဟူသောသဒ္ဓါဖြင့်၊ ပရိတာတံ၊ ညွှတ်အပ်သော၊ ဝေါသဂ္ဂတ္တဉ္စ၊ ကဇက်ပဟာနံ
ဖြင့် ကိလေသာကိုစွန့်ခြင်းတည်းဟူသော ပရိစာဂဝေါသဂ္ဂ၏ အဖြစ်နိဗ္ဗာန်
သို့အာရုံပြုသောအားဖြင့်ပြေးဝင်ခြင်းတည်းဟူသောပက္ခန္ဓနဝေါသဂ္ဂအဖြစ်
ကိုလည်း။ ပရိဟာမေန္တံ၊ ဝိပဿနာအနိုက်အစာနှင့် ညွှတ်စေလျက်၊ ပရိ
ပက္ခဉ္စ၊ အာသေဝနပစ္စည်းကိုရသဖြင့်ထက်သည်၏ အဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော
ရင့်ပြီးသောသတိသမ္ပောဇ္ဈင်၏ နှစ်ပါးသောဝေါသဂ္ဂကိုလည်း။ ပရိပစ္စန္တံ၊
ရင့်စေလျက်၊ ဣတိ ဣဒံ အဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊
ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဗောဇ္ဈင်္ဂံဘာဝနာအနုယုတ္တော၊
ဗောဇ္ဈင်ကိုပွားခြင်း၌လုံ့လပြုသော၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ယထာ၊
အကြင် အခြင်းဖြင့် ပွားအပ်သည်ရှိသော်၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ သတိ
သမ္ပောဇ္ဈင်သည်။ ကိလေသပရိစာဂဝေါသဂ္ဂတ္တဉ္စ၊ သရစ္ဆေဒပဟာနသတ္တံ
ဖြင့် ကိလေသာကို စွန့်ခြင်းတည်းဟူသော ပရိစာဂဝေါ သဂ္ဂအဖြစ်ကို
လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနပက္ခန္ဓနဝေါသဂ္ဂတ္တဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်သို့အာရုံပြုသော အား
ဖြင့်ပြေးဝင်ခြင်းတည်းဟူသော ပက္ခန္ဓနဝေါသဂ္ဂအဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊
ပရိပစ္စတိ၊ အာသေဝနပစ္စည်းကိုရသဖြင့် ထက်သည်၏ အဖြစ်တည်း ဟူ
သော ရင့်ခြင်းသို့ရောက်၏။ ယထာစ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့် ပွားအပ်သည်ရှိ
သော်လည်း။ ပရိပက္ခော၊ အာသေဝနပစ္စည်းကိုရသဖြင့်သတိသမ္ပောဇ္ဈင်၏
ထက်သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော ရင့်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ နံသတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ၊ ထိုသတိသမ္ပောဇ္ဈင်ကို၊ ဘာ
ဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စကားတရပ် အပြီးသတ်သတည်း။
သောသဗောဇ္ဈင်္ဂံသု၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်ကြွင်းကုန်သော ခြောက်ပါးသော
ဗောဇ္ဈင်တို့၌၊ သေနယော၊ ဤသတိသမ္ပောဇ္ဈင်၌ ဘွင့်အပ်ပြီးသောနည်းကို။

ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏။ ဣဝပန။ ဤသဗ္ဗာသဝသုတ်၌ကား၊ နိဗ္ဗာန်ယေဝ၊ နိဗ္ဗာန်
သည် သာလျှင်။ သဗ္ဗသင်္ခါတေဟိ။ အလုံးစုံသော သင်္ခတတရား တို့မှ၊
ဝိဝိတ္တတ္တာ၊ ဆိတ်ရာဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိဝေကော၊ ဝိဝေကမည်၏။
သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော သင်္ခတတရားတို့၏။ ဝိရာဂဘာဝတော၊ ကင်း
ရာဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိရာဂေါ၊ ဝိရာဂမည်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်
သော သင်္ခတတရားတို့၏။ နိရောဓဘာဝတော၊ ချုပ်ရာဖြစ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ နိရောဓော၊ နိရောဓမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဂ္ဂေါဝေစ၊ မဂ်သည်လျှင်။ ယသ္မာ၊ အကြွင်းကြောင့်၊ ဝေါသဂ္ဂ
ပရိဏာမိ၊ ဝေါသဂ္ဂပရိဏာမိမည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဝေကံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊
အာရမ္မဏံကတော၊ အာရုံပြု၍၊ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိဝေကံ၊ နိဗ္ဗာန်သိတံ။
နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဖြစ်သော။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်
ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ထာယာ၊ ထိုအတူ။ ဝိရာဂနိဗ္ဗာန်သိတံ၊ သင်္ခတတရားတို့
၏ကင်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဖြစ်သော။ နိရောဓနိဗ္ဗာန်
သိတံ၊ သင်္ခတတရားတို့၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုသော အားဖြင့် ဖြစ်
သော။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ တဉ္စ
ခေါ၊ ထိုသတိသမ္ပောဇ္ဈင်သည်လည်း၊ အရိယမဂ္ဂပ္ပတ္တိယာ၊ အရိယာမဂ်၏ဖြစ်
ခြင်းဖြင့်၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ သရက္ခေဒတော၊ သရက္ခေဒပဟာန်
ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်ခြင်းကြောင့်၊ ပရိစ္ဆာဂဘာဝေနစ၊ ကိလေသာတို့ကို စွန့်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ၎င်း။ နိဗ္ဗာန်ပက္ခန္ဓနဘာဝေနစ၊ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုသော
အားဖြင့် ပြေးဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ၎င်း။ ပရိဏာထံ၊ ညွတ်သော၊ ပရိပတ္တံ
အာသေဝနပစ္စည်းကို ရသဖြင့် ထက်သည်၏အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော ရင့်ခြင်း
သို့ ရောက်သော။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်္ဂံ။ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အယမေဝ အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို သာလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်
၏။ သေသဗောဇ္ဈင်္ဂီသု၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင်မှ ကြွင်းကုန်သော ဗောဇ္ဈင်ခြောက်
ပါးတို့၌၊ သေနယော၊ ဤသတိသမ္ပောဇ္ဈင်၌ တွင်ဆိုအပ်ပြီး သောနည်းကို၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏။ အယဉ္ဇိဿာတိ၊ အယဉ္ဇိဿဟူသည်ကား၊ တေသု
ဗောဇ္ဈင်္ဂီသု၊ ထိုရနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တို့တွင်၊ ယံကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော
ဗောဇ္ဈင်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကား ရပ်သည်။ ဝုတ္တနု
ယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး သောနည်းရှိသည် သာလျှင်လည်း၊ ပန၊ အဆိုတပါးကို ဆို
ဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤသောကုတ္တရာဗောဇ္ဈင်ဘာဝနာဝါရ၌၊ အာသဝုပ္ပတ္တိယံ၊ အာသ
ဝေါတို့၏ဖြစ်ခြင်း၌။ ဥပရိမဂ္ဂတ္တယသမ္ပယုတ္တာနံ၊ အထက်မဂ်သုံးခုတို့နှင့်

ဟဉ်ကုန်သော၊ ဣမေသံဗောဇ္ဈင်္ဂါနံ၊ ဤဗောဇ္ဈင်တို့၏၊ အဘာဝိတတ္ထာ၊ မပွါး
 စေအပ် သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာမာသဝေါ၊ ကာမာသဝလည်းကောင်း၊
 ဘဝါသဝေါ၊ ဘဝါသဝလည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ယေအာသဝါ၊ အကြင်
 အာသဝေါ၊ တရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘာဝ
 ယတော၊ ပွါးစေသော၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တေအာသဝါ၊ ထိုအာသဝေါ
 တရားတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အယံနယော၊ ဤနည်းကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣမေဝုပ္ပန္တိ၊ (ပ)၊ ဘာဝနာပဟာတဗ္ဗာတိ၊ ဣမေ
 ဝုပ္ပန္တိ၊ (ပ)၊ ဘာဝနာပဟာတဗ္ဗာဟု သည်ကား၊ ဣမေတယောအာသဝါ၊
 ဤသုံးပါးသောအာသဝေါတို့ကို၊ မဂ္ဂတ္ထယသမ္ပယုတ္တယ၊ အထက်မဂ်သုံး
 ပါးနှင့်ဟဉ်သော၊ ဣမာယဗောဇ္ဈင်္ဂါဘာဝနာယ၊ ဤဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး၏ပွါး
 ခြင်းဖြင့်၊ ပဟာတဗ္ဗာတိ၊ ပယ်အပ်သောအာသဝေါတို့ဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်လှန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣမေပဟိ
 သတ္တာဟာကာရေဟိ၊ ဤသိသင်္ဂရဟသောခုနစ်ပါးသော အကြောင်း
 တို့ဖြင့်၊ ပဟိနာသင်္ဂ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောအာသဝေါရှိသော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းကို၊
 တောမေဇ္ဈော၊ ခြီးမွင်းတော်မူလျက်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ အာသဝပ္ပဟာ
 နေဝ၊ အာသဝေါတို့ကိုပယ်ခြင်း၌လည်း၊ အာနိသံသံ၊ သဿတဥဇ္ဈေဒစ
 သောဒိဋ္ဌိကို ပယ်ရခြင်း အစအလုံးစုံသော နက္ခတို့၏ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်အဆုံးရှိ
 သောအကျိုးကို၊ ဒသေဇ္ဈော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧတေဟေဝစကာရ
 ဏေဟိ၊ ထိုသိသင်္ဂရဟသောခုနစ်ပါးသော အကြောင်း တို့ဖြင့် လည်း၊
 သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဓမ္မသာမိနာဝိ၊ သူတော်ကောင်းတရားကိုအစိုးရ
 သောတရားရှင်သည်လည်း၊ အဘိတ္ထဝိနိယံ၊ ခြီးမွင်းထိုက်သော၊ မဟာနိ
 သံသံ၊ ကြီးမားသောအာနိသံသပဏရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဿုက္ကံ၊ အားထုတ်
 ခြင်းကို၊ ဇနေဇ္ဈော၊ ဖြစ်စေလျက်၊ ယတောခေါဘိက္ခဝေ၊ (ပ)၊ အန္တမကာသိ
 နက္ခဿာတိ၊ ယတောခေါဘိက္ခဝေ၊ (ပ)၊ အန္တမကာသိ နက္ခဿဟူ၍၊
 အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုယတောခေါအစရှိသောပါဠိ၌၊
 ယတောခေါတိဇ္ဈေ၊ ယတောခေါဟူသောဤပုဒ်၌၊ သမာဓိနိဝိဇ္ဇော၊ ကောင်း
 စွာအကျိုးဝင်သော၊ တောကာရော၊ ထောသဒ္ဓါသည်၊ သာမိဝစနေ၊ သာ
 မိဝိဘတ်အနက်၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယသခေါ၊ အကြင်ရဟန်း၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပေါရာဏာပန၊ မဟာ
 အဗ္ဗကဿာရာတို့သည်ကား၊ ယသိက္ခိ၊ ကာလေတိ၊ ယသိက္ခိ၊ ကာလေဟူသော

၂၅၇

အနက်ကို၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ သွင်ကုန်၏။ ယေအာသဝါဒဿနာပဟာတဗ္ဗာ
တိ၊ ယေအာသဝါဒဿနာ ပဟာတဗ္ဗာ ဟူသည်ကား၊ ဒဿနေန၊ သော
တာပတ္တိမဂ်သည်။ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပဟ်အပ်ကုန်သော၊ ယေအာသဝါ၊ အကြင်
အာသဝေါတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ထေအာသဝါ၊ ထိုအာသဝေါတို့
ကို၊ ဒဿနေနေဝ။ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပဟိနာ၊ ပဟ်အပ်ကုန်
သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပဟိနေသုယေဝ၊ မပဟ်အပ်သေးသည်သာ
လျှင်ဖြစ်ကုန်သောအာသဝေါတို့၌၊ ပဟိနာသည်၊ ပဟ်ပြီဟုအမှတ်ရှိသည်။
နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောသံဝရပဟာတဗ္ဗစသောပါဠိတို့၌
လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်နှင့်အတူ၊ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗေ၊ ဝိအပ်၏။ သဗ္ဗာသဝသံဝရသံဝရတောတိ၊ သဗ္ဗာသဝသံဝရသံဝရ
တောဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အာသဝဝိဝာနေဟိ၊ အာ
သဝတို့ကိုဝိတ်ဆိုခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိဟိတော၊ ဝိတ်ဆိုအပ်သည်တည်း၊ ဝါ၊
တနည်းကား၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏၊ ဝိဝါ
နေဟိ၊ ဝိတ်ဆိုခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိဟိတော၊ ဝိတ်ဆိုအပ်သည်တည်း၊ အန္တေ၊ ဇွဲ
တဏှန္တိ၊ အန္တေ ဇွဲတဏှံဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗတဏှံ၊ အလုံးစုံသောတဏှာကို
ဆီ၌၊ ဖြတ်ပြီးသံဆီ၌ သရုန္တိ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ပြီး၊ ဝိဝတ္ထယိသံယောဇနန္တိ၊
ဝိဝတ္ထယိသံယောဇနံဟူသည်ကား၊ ဒသဝိမ္မိသံယောဇနံ၊ သယ်ပါးအပြား
ရှိသောသံယောဇဉ်ကိုလည်း၊ ပရိဝတ္ထယိနိဗ္ဗလံအကာသိ၊ အညစ်အကြေး
မရှိသည်ကိုပြုပြီး၊ သဗ္ဗာတိ၊ သဗ္ဗာဟူသည်ကား၊ ဟေတုနာကာရတေန၊
သင့်သောအကြောင်းဖြင့်၊ မာနာဘိသမယာတိ၊ မာနာဘိသမယာဟူသည်
ကား၊ မာနဿ၊ မာန်ကို၊ ဒဿနာဘိသမယာစ၊ မြင်ခြင်းပရိညာကိစ္စ၏ပြီး
ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပဟာနာဘိသမယာစ၊ ပဟ်မြင်းကိစ္စ၏ပြီးခြင်း
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ငှက်၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်
ကိစ္စဝသေန၊ ကိစ္စ၏အစွမ်းဖြင့်၊ မာနံ၊ မာန်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ အယံ၊ ဤသို့
မာန်ကို မြင်ခြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်၏၊ ဒဿနာဘိသမယော၊
မြင်ခြင်းတည်းဟူသော ပညာကိစ္စ၏ ပြီးခြင်းမည်၏၊ တေန၊ ထိုအရဟတ္တ
မဂ်သည်၊ ဝိဇ္ဇော၊ မြင်အပ်သော၊ သောပန၊ ထိုမာန်ကိုကား၊ တာဝဒေဝ၊ ထို
မြင်သော ခဏ၌ပင်လျှင်၊ ပဟိယတိ၊ ပဟ်အပ်၏၊ ကိံဝိယ၊ အတယ်ကဲ့သို့
နည်းဟူမူကား၊ ဝိဇ္ဇဝသေန၊ မြင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊
ဇိဝိဝံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေကို၊ ဝိဇ္ဇိဝိယ၊ မြင်သကဲ့သို့တည်း၊ အယံ၊ ဤသို့ မြင်သော
ခဏ၌မာန်ကို ပဟ်မြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်၏၊ ပဟာနာဘိသမ

ယော၊ပယ်ခြင်းဟူသောကိစ္စ၏ပြီးခြင်းမည်၏၊ အန္တမကာသိဒုက္ခဿာတိ၊
 အန္တမကာသိဒုက္ခဿ ဟူသည်ကား၊ ဇဝံ၊ဤသို့၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရ
 ဟတ္တမဂ်သည်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ မာနဿ၊ မာန်၏၊ ဒိဋ္ဌတ္တာစ၊ မြင်အပ်
 ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ပဟိနတ္တာစ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကာယဗန္ဓနဿ၊ ခါးပန်း၏၊ အန္တော၊ အတွင်း
 သည်၊ ဇီရုတိ၊ ဆွေးမြေ့၏၊ ဟရိတံတံဝါ၊ ပိမ်းရှင်သောမြက်စသည်သို့လည်း
 ကောင်း၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အဂ္ဂိးမီးသည်၊ နိဗ္ဗာယတိ၊ ငြိမ်း၏၊ ဣတိဇဝံ၊ ဤသို့
 ဝုတ္တအန္တိ မမရိယာဒန္တောစ၊ ဆိုအပ်သောအဆုံးစွန်ဖြစ်သော အပိုင်းအခြား
 လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇိဝိကာနံ၊ အသက်မွေးခြင်းတို့တွင်၊
 ယံဝိဇ္ဇောလျံ၊ အကြင်ဆွမ်းခံ၍ အသက်မွေးခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ
 ဝိဇ္ဇောလျံ၊ ဤဆွမ်းခံ၍ အသက်မွေးခြင်းသည်၊ အန္တံ၊ ယုတ်စွာသော
 အသက်မွေးခြင်းလည်း၊ ဣတိဇဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တဿာမကန္တောစ၊ ဆိုအပ်သော
 ယုတ်သော အပိုင်းအခြား လည်းကောင်း၊ သက္ကာယော၊ သက္ကာယသည်၊
 ဧကော၊ အန္တော၊ တခုသောတရားအတို့တည်း၊ ဣတိဇဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တကောဠာ
 သန္တောစ၊ ဆိုအပ်သောအတို့ဟူသောအစွန်းလည်းကောင်း၊ ဧဝေဝဧသော
 ဧဝံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်သာလျှင်၊ သဗ္ဗပစ္စယသင်္ခါယာ၊ အလုံးစုံသောအကြောင်း
 ပစ္စည်း၏ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တော၊ ဆုံးရာတည်း၊
 ဣတိဇဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တကောသုန္တောဝါ၊ ဆိုအပ်သောအစွန်းဟူသော အဆုံး
 လည်းကောင်း၊ ဣတိဇဝံ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယေဣမေ
 အန္တာ၊ အကြင်အဆုံးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုလေးပါးသော
 အန္တတို့တွင်၊ သဗ္ဗဇောဝံ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဝဋ္ဌဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်
 ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ ဆုံးရာဖြစ်သော၊ စတုတ္ထကောဋိသင်္ခါတံ၊ လေးခုမြောက်
 သောအဆုံးဟုဆိုအပ်သော၊ အန္တိ မကောဋိသင်္ခါတံ၊ အန္တိ မအဆုံးဟုဆို
 အပ်သော၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီ၊ ပရိစ္ဆေဒံ၊ ပိုင်းခြားခြင်းကို၊ ပရိ
 ဝုဠုမံ၊ ဝဋ်၏ကင်းရာကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီ၊ အန္တိ မသရဿယမတ္တာဝသေသံ
 အဆုံးစွန်သောကိစ္စ၏အဖြစ်သာလျှင်အကြွင်းရှိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊
 အကာသိ၊ ပြုပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တ
 မာနာတေတိက္ခုတိ၊ ဤအတ္တမာနာတေတိက္ခု၊ ဟူသည်ကား၊ သကမာနာ၊
 အပြစ်မရှိသောပီတိသောမနဿနှင့် တကွဖြစ်သော အကျိုးစီးပွားကိုရွက်
 ဆောင်တတ်သော၊ စိတ်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မိမိစိတ်ရှိကုန်သည်၊
 တုဋ္ဌမနာ၊ နှစ်သိမ့်သော စိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပီတိသောမ

နသောဟိ။ ဝိတိသော မနုဿတိနှင့်။ သမ္ပယုတ္တမနာ၊ ဟဉ္ဇသော မိတ်ရှိကုန်
 သည်။ ဟုတ္တံ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဘဂဝတောဘာသိတံအဘိနန္ဒ၊ နန္ဒ၊ ဘဂဝတော
 ဘာသိတံအဘိနန္ဒ၊ ဟူသည်ကား၊ နက္ခဿ၊ ဝရ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တကိရိယပရိ
 ယောသနံ၊ အဆုံးကို ပြုခြင်းအဆုံးရှိသော။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ သုကထိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုတော်မူအပ်
 သော။ သုထဝိတံ၊ ကောင်းစွာ မြှောက်တော်မူအပ်သော။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသဗ္ဗာ
 သဝသုတ်ကို၊ ဘဂဝိ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဧတံ၊ ဤဟောတော်မူအပ်သောစကား
 တော်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟောတော်မူတိုင်းမှန်လှပေ၏။ သုဂတ၊ ကောင်းသော
 စကားကိုဆိုတော်မူထတ်သောဘုရားရှင်၊ ဧတံ၊ ဤဟောတော်မူအပ်သော
 စကားတော်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟောတော် မူတိုင်းမှန်လှပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 ဆိုကုန်၍၊ မတ္တကေန၊ ဦးဖြင့်။ သမ္ပဒိန္နန္တံ၊ ခံကုန်လျက်။ အတ္တာနုမောဒံ၊ သု၊
 အလွန်ဝမ်းမြောက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤသဗ္ဗာ
 သဝသုတ်၌။ သေသံ၊ ကြွင်းသော။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားရပ်ကို၊ နုရတ္တံ၊
 မတွင်ဆိုအပ်၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားရပ်ကို၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ငှေး၌၊ ဝုတ္တတ္တာစ၊ ဆိုအပ်ပြီး
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သုဝိညေယျတ္တာစ၊ သိလွယ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နုရတ္တံ၊ မတွင်မဆို
 အပ်ပြီးတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောမတွင်မဆိုအပ်သော စကား
 ရပ်ကို၊ ဝုတ္တန္တနုဿရေန၊ တွင်ဆိုအပ်ပြီးသောစကားရပ်ကိုအစဉ်မှီးသဖြင့်၊
 ဗဒသော၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။
 သဗ္ဗာသဝသုတ္တဝတ္ထနာ၊ သဗ္ဗာသဝသုတ်၏ အတွင်သည်။ နိဗ္ဗိတာနိဗ္ဗိတုတာ
 ဂတာပတ္တာ၊ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဓမ္မဒါယာဒသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိဣဒံသုတ္တံ၊ ဧဝံမေသုတံဟူသောဤသုတ်သည်၊ ဓမ္မဒါယာဒ
 သုတ္တံ၊ ဓမ္မဒါယာဒသုတ်တည်း။ အဿပနသုတ္တဿ၊ ထိုဓမ္မဒါယာဒသုတ်၏၊
 အဋ္ဌပ္ပတ္တိကော၊ သုတ်ကိုဟောကြောင်းဖြစ်သော၊ နိက္ခေပေါ၊ သုတ်ကိုထား
 ခြင်းသည်။ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တံအဋ္ဌပ္ပတ္တိကနိက္ခေပံထိုအဋ္ဌပ္ပတ္တိကသုတ္တနိက္ခေပကို၊ ဒသောတ္တာ
 စ၊ ပြ၍လည်း။ အဿသုတ္တဿ၊ ထိုဓမ္မဒါယာဒသုတ်၏၊ အဝုပ္ပပဒဝတ္ထနံ၊

အသစ်ဖြစ်သောဝုဒ်တို့၏အတွင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ကရိယာမိ၊ ပြုပေအံ့။
 ကတရာယစပနအဋ္ဌပ္ပတ္တိယာ၊ အဘယ်မည်သောအဋ္ဌပ္ပတ္တိကြောင့်၊ ဣဒံ
 သုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်သနည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ဝုတ္တံ၊ အမေးတည်း။ ထာဘသက္ကာရေ၊ ထာဘပူဇော်သကာတည်းဟူသော
 အဋ္ဌပ္ပတ္တိကြောင့်၊ နိက္ခိတ္တံ၊ ထားအပ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊
 မဟာသဘာသက္ကာရော၊ များစွာသောထာဘပူဇော်သကာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတိ
 ရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ယထာ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ စက္ကသရောအ
 သင်္ချိယေ၊ ထေးအသင်္ချေတို့ပတ်လုံး၊ ပူရိတဒါနပါရမီပစ္စယာ၊ ဖြည့်အပ်ပြီး
 သောဒါနပါရမီဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အသဘာဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားအား၊ သဗ္ဗဒိသာသု၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်နှာတို့၌၊ ယမကမဟာ
 မေစော၊ အစုံသောရံ၊ ခမ်းကြီးသည်၊ ဝုပ္ပဟိတွာ၊ ထက်၍၊ မဟောစံ၊ ကြီးစွာ
 သောရေအယဉ်ကို၊ ဥပ္ပာဒေတိဝိယ၊ ဖြစ်စေသကဲ့သို့၊ မဟာသဘာသက္ကာ
 ရော၊ များစွာသောထာဘပူဇော်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗပါရမီယော၊
 အစုံစုံသောပါရမီထော်တို့သည်။ ဧကတ္ထိံ၊ အတ္တဘာဝေ၊ တခုသောအဆုံး
 သောကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဒေသမာတိ၊ ပေးကုန်အံ့
 ဟူ၍၊ သဗ္ဗဣတဝိယ၊ ပေါင်းအပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ထာဘသက္ကာရမဟောစံ၊
 ထာဘပူဇော်သကာတည်းဟူသောကြီးစွာသောအယဉ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တပိံ၊ သု။
 ဖြစ်စေကုန်ပြီ၊ တတောတတော၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်မှ၊ အန္တပါနယာနဝတ္ထ
 မာလာဂန္ဓဝိလေပနာဒိဟတ္တာ၊ ထမင်းအပျော် ဘိနပ်စသော ယဉ်အဝတ်
 သင်္ကန်းပန်းနံ့သာနံ့သာပျောင်းအစရှိသည်တို့ကိုလက်စွဲကုန်သော၊ ခတ္တိယ၊
 ပြာဟ္မဏာဒယော၊ မင်းပုတ္တားအစရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ အာဂတိံ၊ သာ
 ကုန်၍၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်ကား၊ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဒေဝဒေဝေါ၊ နတ်တို့
 ထက်နတ်မြတ်ဖြစ်တော်မူသောဘုရားရှင်ကား၊ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။
 နရာသဘော၊ လူတို့၏၊ ဥသဘာဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရှင်ကား။ ကဟံ၊
 အဘယ်မှာနည်း။ ပူရိသဝိဟော၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူသောဘုရား
 ရှင်ကား၊ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးကုန်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာကုန်၏။ သကဓူသထေဟိဝိ၊ ထည်းအရာတို့ဖြင့်
 ထည်း။ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်ကုန်၍၊ ဩကာသံ၊ လှူ
 ခွင့်ကို၊ အသဘာမာနာ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဂါရ
 တပ္ပမာဏမ္ပိ၊ ထဂါဝုတ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်ကိုသည်။ သကဓူရ
 ဓေန၊ ထည်းဦးချင်းဖြင့်၊ သကဓူရံ၊ ထည်းဦးချင်းကို၊ အာဟာရံ၊ ထည့်စေ၍

တိဋ္ဌန္တိစေတ။ တဉ်လည်းတဉ်ကုန်၏။ အနုဗန္တန္တိစ။ အစဉ်လည်းလိုက်ကုန်၏။ ကိံသုဝိယ။ အဘယ်သူတို့ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ အန္တကဝိန္ဒုဗြာဟ္မဏာဒယောဝိယ။ အန္တကဝိန္ဒုစသောပုတ္တုားတို့ကဲ့သို့တည်း။ သဗ္ဗံ။ အလုံးစုံသောလတ်ပူဇော်သကာများခြင်းကို ဆိုရာဖြစ်သောစကားရပ်ကို။ ခန္ဓကေစ။ မဟာဝါခန္ဓက ဂုဇ္ဇဝါခန္ဓက၌လည်းကောင်း။ တေသုတေသု သုတ္တေသုစ။ ထိုထိုသို့သောသုတ္တန်တို့၌ လည်းကောင်း။ အာဂတနယေနေဝ။ လာသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ဘဂဝတော။ ဘုရားရှင်အား။ မဟာလဘသက္ကာရော။ များစွာသောလတ်ပူဇော်သကာသည်။ ဥပ္ပဗ္ဗိယထာစ။ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်း။ ဧဝံတထာ။ ထိုအတူ။ ဘိက္ခုသံစောသဝရိ။ ရဟန်းသံဃာအားလည်း။ မဟာလဘသက္ကာရော။ များစွာသောလတ်ပူဇော်သကာသည်။ ဥပ္ပဗ္ဗိယဖြစ်၏။ စသဗ္ဗံ။ မှန်၏။ တေနခေါပနသမယေနဘဂဝါသက္ကတောဟောတိဂရုကတောမာနိတောပူဇိတောအပဗိတောလတ်စိဝရိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိယာနပစ္စယဘေသန္တပရိက္ခရာနံ ဘိက္ခုသံစောသဝရိသက္ကတောဟောတိ။ (ပ)။ ပရိက္ခရာနန္တိ။ တေနခေါပနသမယေနဘဂဝါသက္ကတောဟောတိဂရုကတောမာနိတောပူဇိတောအပဗိတောလတ်စိဝရိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိယာနပစ္စယဘေသန္တပရိက္ခရာနံ။ ဘိက္ခုသံစောသဝရိသက္ကတောဟောတိ။ (ပ)။ ပရိက္ခရာနံဟူသော။ ဧဝံစစနံ။ ဤစကားကို။ ဂုတ္တဗ္ဗိ။ ဟောတေဝိမူအပ်ပြီးသလျှင်ကတည်း။ တေနခေါပနသမယေန။ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သက္ကတော။ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကိုရိုသေစွာစီရင်၍လှူအပ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဂရုဂတော။ ထေးမြတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကိုဖြစ်စေ၍ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို လှူအပ်သောအဖြစ်သို့ရောက်သည်။ မာနိတော။ စိတ်ဖြင့်ချစ်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်။ ပူဇိတော။ ပစ္စည်းလေးပါးပန်းနံ့သာစသည်တို့ကိုပူဇော်ခြင်းဖြင့်ပူဇော်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အပဗိတော။ အရိုအသေပြုအပ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ စိဝရိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိယာနပစ္စယဘေသန္တပရိက္ခရာနံ။ သင်္ကန်းဆွမ်းကျောင်းသူနာတို့၏နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောဆေးတည်းဟူသောအသက်၏အဆောင်အဦးအကြောင်းတို့ကိုးလတ်။ ရသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခုသံစောသဝရိ။ ရဟန်းသံဃာသည်လည်း။ သက္ကတော။ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို ရိုသေစွာစီရင်၍လှူအပ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ (ပ)။ ပရိက္ခရာနံအဆောက်အဦးအကြောင်းတို့ကိုးလတ်။ ရသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တထာ။

၂၆၃

ထိုအတူ၊ ယာဝတောခေါ်ရန္တ၊ ဇောရဟိသံဃော ဝါဂဏောဝါ လောကော
 ဥပ္ပန္နော၊ နာဟံရန္တအညံ ကောသံဗန္ဓိသမနုပဿာမိ၊ ဇေယျာဘဂ္ဂယသဂ္ဂ
 ပတ္တိယထရိဝရန္တ ဘိက္ခုသံဃောတိ။ ယာဝတောခေါ်ရန္တဇောရဟိသံဃော
 ဝါဂဏောဝါလောကောဥပ္ပန္နော၊ နာဟံရန္တအညံကောသံဗန္ဓိသမနုပဿာမိ၊
 ဇေယျာဘဂ္ဂ ယသဂ္ဂပတ္တိယထရိဝရန္တ ဘိက္ခုသံဃောဟူ၍၊ အာဟ၊ဟော
 တော်မူသေး၏။ ရန္တ၊ရန္တ၊ယာဝတောခေါ်၊အကြင်မျှလောက်၊ ဇောရဟိ၊ယခု
 အခါ၌၊သံဃောဝါ၊သံဃာသည်လည်းကောင်း၊ဂဏောဝါ၊ဂိုဏ်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ လောကော၊လောက၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်၏။ ရန္တ၊ရန္တ၊ ဘိက္ခုသံဃော၊
 ရဟန်းသံဃာသည်၊ လာဘဂ္ဂယသဂ္ဂပတ္တော၊ ထာဘ်၏ များမြတ်သည်၏
 အဖြစ်အခြံအရံအကျော်အစော၏ များမြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊
 ဟောတိယထရိဝ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လျှင်၊ ရန္တ၊ရန္တ။ လာဘသဂ္ဂ ယသဂ္ဂပတ္တိ၊
 ထာဘ်၏ များမြတ်သည်၏ အဖြစ်အခြံအရံ အကျော်အစော၏ များမြတ်
 သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော၊အညံ၊တပါးသော၊ဇော၊တခုသော၊သမ္ဗန္ဓိ၊
 သမ္ဗာကိုလည်း၊ အဟံ၊ငါဘုရားသည်၊ နသမနုပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ၊
 ဘဂဝတောစ၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု သံဃာသစ၊
 ရဟန်းသံဃာအားလည်းကောင်း၊ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်သော၊သွာယံသောအယံလာ
 ဘသက္ကာရော၊ထိုလာဘသက္ကာရသည်၊ဇောတော၊တပေါင်းတည်း၊ဟုတွာ
 ဖြစ်၍၊ဒိန္နံမဟာနဒိန္နံ၊ နှစ်စင်းသောဖြစ်ကြီးတို့၏၊ ဥဒကံဣဝ၊ စီးလေသော
 ရေအယဉ်ကဲ့သို့၊ အပ္ပမေယျော၊ မနှိုင်း၍အပ်သည်။ အဟောဝိ၊ဖြစ်ပြီ၊
 ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ဘိက္ခု၊ လာဘ၌မက်မောတတ်ကုန်သောရဟန်းတို့
 သည်၊ ပစ္စယဂရုကာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို အလေးပြုခြင်း ရှိကုန်သည်၊
 ပစ္စယဗာဟုလ္လိကာ၊ပစ္စည်းလေးပါးတို့၏မျှော်စင်ဖြစ်ခြင်းငှါကုန်ကုန်သည်
 အဟောသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ပစ္ဆာတတ္တိဝိ၊နေလွှဲသောကားလွန်လည်း၊တေလမရဗာ
 ဏိတာဒိသု၊ ဆီပျားတင်လဲစသည်တို့ကို၊ အာဘတေသု၊ဆောင်အပ်ကုန်
 သည်ရှိသော်၊ ဗာဏ္ဍိယေဝ၊ကျောက်စည်ကိုသာလျှင်၊ ပဟရိတွာ၊ခတ်
 ၍၊အဋ္ဌာကံ၊ငါတို့၏၊ အာစရိယသ၊ နိဿယလည်းစသောဆရာ၏၊ ဘာဝံ၊
 အတို့ကို၊ဒေထ၊ပေးပါကုန်၊ဥပဇ္ဈာယသ၊ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၏၊ ဘာဝံ၊အတို့
 ကို၊ဒေထ။ ပေးပါကုန်၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဥဗ္ဗာသဒ္ဓမဟာသန္ဓိ၊ မြင့်သောအသံ
 ကျယ်သောအသံကို၊ ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊ တေသံ၊ထိုရဟန်းတို့၏၊သစ
 ပဝတ္တိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သောအခြင်းအရာသည်လည်း၊ ဘဂဝတောဝိ၊ဘုရားရှင်
 အားလည်း၊ပါကဋ္ဌာ၊ပြုကတော့သောအထူးအကျက်၏အစွမ်းအားဖြင့်လင်

ရှားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တထော။ ထိုသို့ထင်ရှားသောနောက်မှ၊ တဂ
 ဝါ၊ ထုရှားရှင်သည်၊ အနန္တ၊ ရိကန္တိ။ မသျှောက်ပတ်ဖြစ်သော တကားဟု၊
 ဓမ္မသံဝေဂံ၊ ဓမ္မဇ္ဇိ သဘောကိုကြံသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သောဩတပ္ပနှင့်
 တကွသောဓမ္မသံဝေဂဉာဏ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ စိန္တေသိ၊ ကြံတော်
 မူပြီ၊ ယသ္မားအကြင်ကြောင့်၊ ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းတို့သည်၊ အကပ္ပိယာ၊ သုံး
 ဆောင်ခြင်းငှါမအပ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိက္ခာမဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ပညာပေ
 တံ၊ ပညပ်ခြင်းငှါ၊ နသတ္တာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကုလပုတ္တာနံ၊
 အမျိုးကောင်းသားတို့အား၊ သမတာဓမ္မရတ္တိ၊ ရဟန်းတရား၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊
 ပစ္စယုပနိဗ္ဗာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးနှင့်စပ်၍ဖြစ်၏၊ ဟန္တုဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ယံဓမ္မဒါယာဒပဒိုပဒံ၊ အကြင်ဓမ္မဒါယာဒပဒိုပတ်ကို၊ ဒေသေဝိ၊
 ဟောတော်မူအံ့၊ သာဓမ္မဒါယာဒပဒိုပဒါ၊ ထိုဓမ္မဒါယာဒပဒိုပတ်သည်၊ သိက္ခာ
 ကာမာနံ၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုဖြည့်လိုကုန်သော၊ ကုလပုတ္တာနံ၊ အမျိုးကောင်း
 သားတို့အား၊ သိက္ခာမဒပညတ္တိဝိယ၊ သိက္ခာပုဒ်ကိုပညပ်ခြင်းကဲ့သို့၊ ဘဝိဿ
 တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ကိံဝိယ၊ အတယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ နဂရန္တရေ၊ မြို့တံခါး၌
 ဌာမိကာသဗ္ဗ ကာယိကာ အာဒါသော ဝိယစ၊ ထားအပ်သော ကိုယ်အလုံး၏
 အရိပ်ကိုထင်စေတတ်သောကြောင့်မူကဲ့သို့တည်း၊ ဟိပါကခုံကရောမိ၊ ထင်
 စွာပြဦးအံ့၊ နဂရန္တရေ၊ မြို့တံခါး၌၊ သဗ္ဗကာယိကော၊ အလုံးစုံသောကိုယ်၏
 အရိပ်ကိုထင်စေတတ်သော၊ အာဒါသော၊ ကြေးမုံပြင်ကို၊ ဌာမိတော၊ ထားအပ်
 သည်ရှိသော်၊ စတ္တာရောပဏ္ဏာ၊ အမျိုးလေးပါးတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိမိမိ
 ၏၊ ဆာယံ၊ အရိပ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ကြည့်ရှု၍၊ ဝဇ္ဇံ၊ မှည့်မည်းဝက်ခြင်မျက်ဝတ်စ
 သောအပြစ်ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ နိန္ဒေါသာ၊ မှည့်မည်းဝက်ခြင်စ
 သောအပြစ်မှကင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊
 ဤအတူသာလျှင်၊ သိက္ခာကာမာ၊ သိက္ခာသုံးပါးကိုဖြည့်လိုကုန်သော၊ ယော
 ဂမဏ္ဍာနေန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုစီဖြန်းခြင်းကိုအားထုတ်ခြင်းတည်းဟူသောထန်
 ဆာဖြင့်၊ အတ္တပနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ မဏ္ဍေတုကာမာ၊ ထန်ဆာဆင်လိုကုန်
 သော၊ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ သဗ္ဗကာယိကာဒါသုပဿံ၊
 အလုံးစုံသောကိုယ် ကိုထင်စေတတ်သောကြောင့်မူပြင်ဥပမာရှိသော၊ ဣဝံဓေ
 သနံ၊ ဤဓမ္မဒါယာဒသုတ်ဒေသနာတော်ကို၊ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ အာမိ
 သဒါယာဒပဒိုပဒံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတည်း ဟူသောအာမိသကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊
 ကြည့်၍၊ ဓမ္မဒါယာဒပဒိုပဒံ၊ တရားကိုအမွေခံခြင်းတည်းဟူသောပဒိုပတ်ကို၊
 ပုရေန္တ၊ ဖြည့်ကုန်လျက်၊ ဝိပ္ပမေဝ၊ ဆောလျှင်စွာသာလျှင်၊ ဇာတိဇရာ မရ

ထဿ၊ ဇာတိဇရာမရဏန္တိ၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုရကုန်လတ္တံ့။
 ဣတိဣဒိဿာအဋ္ဌပ္ပတ္တိယာ၊ ဤအဋ္ဌပ္ပတ္တိကြောင့်၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤဓမ္မဒါယာ
 ဒသုတ်ကို၊ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထသုတ္တေ၊ ထိုဓမ္မဒါယာဒသုတ်၌၊
 ဓမ္မဒါယာဒါမေ ဘိက္ခဝေ ဘဝထမာအာမိသဒါယာဒါတိ၊ ဓမ္မဒါယာဒါမေ
 ဘိက္ခဝေ ဘဝထမာအာမိသဒါယာဒါဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 မေ၊ ငါတုရား၏၊ ဓမ္မဿ၊ ယောကုတ္တရာကလည်းဟူသော နိပ္ပရိယာယဓမ္မဝဋ်မှ
 ကင်းကြောင်းဖြစ်သောကုသိုလ်တည်းဟူသော သပရိယာယဓမ္မ၏၊ ဒါယာ
 ဒါ၊ အမွေခံတို့သည်၊ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကြကုန်သော၊ အာမိသဒါယာဒါ၊ အပရိယာ
 ယအာမိသနိပ္ပရိယာယအာမိသတို့၏အမွေခံတို့သည်၊ မာဘဝထ၊ မဖြစ်ကြ
 စေကုန်သတည်း၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ယောဓမ္မော၊ အကြင်သပရိယာယနိပ္ပရိယာယ
 ဓမ္မသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿဓမ္မဿ၊ ထိုနှစ်ပါးသောတရား၏၊ ပဋိဂ္ဂဟကား၊
 အမွေခံထိုက်ကုန်သည်။ ဘဝထ၊ ဖြစ်ကြကုန်သော၊ မဟံ၊ ငါတုရား၏၊ ယဉ္စ
 ခေါအာမိသံ၊ အကြင်နှစ်ပါးသောအာမိသသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုနှစ်
 ပါးသောအာမိသ၏၊ ပဋိဂ္ဂဟကား၊ အမွေခံတို့သည်၊ မာဘဝထ၊ မဖြစ်ကြ
 ကုန်ထင့်၊ ဣတိအဿံအဓိပ္ပါယော၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဌ၌၊ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မောဟူသည်ကား၊ နိပ္ပရိ
 ယာယဓမ္မော၊ နိပ္ပရိယာယဓမ္မတည်းကောင်း၊ သပရိယာယဓမ္မော၊ သပရိယာ
 ယဓမ္မတည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အာမိသန္တိ၊ အာမိသသည်လည်း၊ နိပ္ပရိယာယာမိသံ၊ နိပ္ပရိယာယအာမိ
 သတည်းကောင်း၊ ပရိယာယာမိသံ၊ ပရိယာယအာမိသ တည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထံဟောတိ၊
 အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ရွှေ့ပြီးအံ့၊ မဂ္ဂပလ္လာနိဗ္ဗာန ဘေဒေါ၊
 မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်အပြားအားဖြင့်ဖြစ်သော၊ နုဝိဓောဝိ၊ ကိုးပါးတည်းဖြစ်သော၊
 ယောကုတ္တရာဓမ္မော၊ ယောကုတ္တရာတရားသည်၊ နိပ္ပတ္တိတဓမ္မော၊ ဓမ္မဿမည
 ဟူသော၊ ထုတ်အပ်သော၊ နိပ္ပရိယာယဓမ္မော၊ နိပ္ပရိယာယဓမ္မမည်၏၊ ယေ န
 ကေနဝိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ပရိယာယေနကာရဏေနဝိ၊ အကြောင်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ပရိယာယေန ယေယေနဝိ၊ အမြွက်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ ပရိယာယဓမ္မော၊ ပရိယာယဓမ္မ
 မည်၏၊ ဝိဝရုပနိသိတံ၊ ဝန်ဆင်းရဲမှ ကင်းကြောင်းကံ၌သော၊ ယံပနိဒံ
 ယံပနဣဒံကုသလံ၊ အကြင်ကုသိုလ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံကုသလံ၊ ဤကု
 သိုလ်သည်၊ သေယျတာကတံ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဣဝေ၊ ဤလောက၌၊

ကောဇ္ဈော၊ အချိုသောသူသည်။ ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှကင်းရာ ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တန္တော၊ ထောင့်တစ်ချိန်၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ သိယံ၊ သိလက်၊ သမာဒိယတိ၊ ဆောက်တည်၏။ ဥပေါသထကမ္ဘံ၊ ဥပုသ်သုံးသော အမှုကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဂန္ဓမာလာဒိဟိ၊ နံ့သာပန်းစသည်တို့ဖြင့်၊ ဝတ္ထုပူဇံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့အားပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဏ္ဍတိ၊ နာ၏။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ ဈာနသမာပတ္တိယော၊ ဈာန်သမာပတ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်း၊ ကရောန္တော၊ ပြုသောသူသည်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ နိပ္ပရိယာယဓမ္မံ၊ နိပ္ပရိယာယဓမ္မဟုဆိုအပ်သော၊ အမတံ၊ သေခြင်း၏ကင်းရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရိလဘတိ၊ ရ၏။ အယံဓမ္မော၊ ဤတရားသည်၊ ပရိယာယဓမ္မော၊ ပရိယာယဓမ္မမည်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိဝရာဒယော၊ သင်္ကန်းအစရှိကုန်သော၊ ဝတ္ထုရော၊ ထေးပါးကုန်သောပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းတို့သည်။ နိပ္ပရိယာယာမိသမေဝ၊ နိပ္ပရိယာယအာမိသမည်သည်သာလျှင်တည်း။ အညေန၊ တပါးသော၊ ပရိယာယေန ကာရတေနဝါ၊ အကြောင်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိယာယေနလေသေနဝါ၊ အမြွက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော အာမိသသည်၊ နအာမိသံ၊ အာမိသမမည်၊ ယံပနိဒံ ယံပန ဣဒံဝဇ္ဇ ဂါမိကုသလံ၊ အကြင် ဝဋ်ဆင်းရဲသို့လားကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤဝဋ်ဆင်းရဲသို့လားကြောင်းဖြစ်သော ကုသိုလ်သည်၊ သေယျထာကတမံ၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ဣဓ၊ ဤထောကန္တံ၊ ကောဇ္ဈော၊ အချိုသောသူသည်။ ဝဇ္ဇံ၊ ဝဋ်ကို၊ ပတ္တန္တော၊ ထောင့်တစ်ချိန်၊ သမ္ပတ္တိဘဝံ၊ သမ္ပတ္တိဘဝကို၊ ဣန္ဒြိယာနော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ (ပ)၊ သမာပတ္တိယော၊ သမာပတ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကရောန္တော၊ ဝဇ္ဇဂါမိကုသိုလ်ကိုပြုသောသူသည်၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဒေဝမနုဿသမ္ပတ္တိံ၊ လူပြည်နတ်ပြည်၌ ဖြစ်သောစည်းစိမ်ကို၊ ပရိလဘတိ၊ ရ၏။ ဣဒံအာမိသံ၊ ဤအာမိသသည်၊ ပရိယာယာမိသံနာမ၊ ပရိယာယာမိသမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဓမ္မအာမိသနှစ်ပါးတို့တွင်၊ နိပ္ပရိယာယဓမ္မောပိ၊ ထောကုတ္တရာဓမ္မသည်လည်း၊ ဘဂဝတောယေဝ မြတ်စွာထုရား၏သာလျှင်၊ သန္တကော၊ ဥစ္စာတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ကထိတတ္ထာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ မဂ္ဂပလနိဗ္ဗာနာနိ၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်တို့ကို၊ အမိဂစ္ဆန္တိ၊ ရကုန်၏။ စသစ္စံ၊ မှန်၏။ သောဟိဗြဟ္မဏ ဘဂဝါ အနုပ္ပန္နဿ မဂ္ဂဿဥပ္ပါဒေတာ၊ အသဉ္ဇာတဿမဂ္ဂဿ သဉ္ဇာနေတာ၊ အနက္ခာတဿ

မဂ္ဂဿအက္ခာတာ၊ မဂ္ဂည၊ မဂ္ဂဝိဒ၊ မဂ္ဂကောဝိဒေါ၊ မဂ္ဂါနုဂါပန ဘန္တေတေ
ရဟိဿဝကောဝိဟရန္တိ၊ ပစ္ဆိမာသမန္နာဂတာတိ၊ ဘဂဝါအနုပ္ပန္နဿ မဂ္ဂဿ
ဥပ္ပါဒေတော၊ အသဉ္စာတာဿ မဂ္ဂဿ သဉ္စာနေတော၊ အနက္ခာတာဿ မဂ္ဂဿ
အက္ခာတာမဂ္ဂည၊ မဂ္ဂဝိဒ၊ မဂ္ဂကောဝိဒေါ၊ မဂ္ဂါနုဂါပနဘန္တေတေရဟိဿဝ
ကောဝိဟရန္တိ၊ ပစ္ဆိမာသမန္နာဂတာဟု၍လည်းကောင်း၊ သောဟာဝုသောဘဂ
ဝါဇာနံဇာနာတိ၊ ပဿံပဿတိ၊ စက္ခုတူတော၊ ဥာဏာတူတော၊ ဓမ္မတူတော၊
ဗြဟ္မတူတော၊ ဝတ္ထော၊ ပဝတ္ထော၊ အတ္ထဿနိန္ဒေတာအမတဿဒါတာ ဓမ္မဿာဓိ
တထာဂတောတိ၊ သောဟာဝုသော ဘဂဝါဇာနံဇာနာတိ၊ ပဿံပဿတိ၊
စက္ခုတူတော၊ ဥာဏာတူတော၊ ဓမ္မတူတော၊ ဗြဟ္မတူတော၊ ဝတ္ထော၊ ပဝတ္ထော၊
အတ္ထဿနိန္ဒေတာ၊ အမတဿဒါတာ၊ ဓမ္မဿာဓိတထာဂတောဟု၍လည်း
ကောင်း၊ တေဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံဝိ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသည်သာ
လျှင်တည်း၊ ဗြဟ္မဏ၊ ဝုတ္တော၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ တရားသည်၊
အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်သေးသော၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတော၊ ဖြစ်စေတော်မူ
တတ်၏၊ အသဉ္စာတာဿ၊ မသိသေးသော၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်ကို၊ သဉ္စာနေတော၊ သိ
တော်မူတတ်၏၊ အနက္ခာတာဿ၊ မကြားဘူးသေးသော၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်ကို၊
အက္ခာတာ၊ ကြားတော်မူတတ်၏၊ မဂ္ဂည၊ မဂ်ကိုသိတော်မူတတ်၏၊ မဂ္ဂဝိဒ၊
မဂ်ကို အထူးသဖြင့်သိတော်မူ၏၊ မဂ္ဂကောဝိဒေါ၊ မဂ်၌လိမ္မာတော်မူ၏၊
ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်၊
မဂ္ဂါနုဂါပန၊ မဂ်သို့ အစဉ်လိုက်၍ ကျင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝိဟရန္တိ၊
နေကုန်၏၊ ပစ္ဆိမ၊ ကျင့်ပြီးသောနောက်ကာလ၌၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်
စွာတရားသည်၊ ဇာနံ၊ သိအပ်သော အဘိညေယျ စသည်ဖြင့် ပြားသော
တရားအပေါင်းကို၊ ဇာနာတိ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူ၏၊ ပဿံ၊ မြင်
အပ်သောအဘိညေယျ စသောတရားအပေါင်းကို၊ ပဿတိ၊ မဂ်ဉာဏ်
ဖြင့်မြင်တော်မူ၏၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ စက္ခုဟိ၊ နိဗ္ဗစက္ခု ပညာ
စက္ခု ဓမ္မစက္ခု ဗုဒ္ဓစက္ခု သမန္တစက္ခုတို့ဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏၊ စက္ခု
တူတော၊ သတ္တထောက၏ မျက်စိသဘွယ်ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဥာဏာတူတော၊
သတ္တထောက၏ ဉာဏ်သဘွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဓမ္မတူတော၊ သုံးဆဲ့
ခုနစ်ပါးသောဗောဓိပက္ခိယဓမ္မသဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဗြဟ္မတူတော၊
ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မတို့နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်တော်မူ၏၊
ဝတ္ထော၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို ဟောတော်မူတတ်၏၊ ပဝတ္ထော၊ ရှည်မြင့်

စွာသော ကာယပတ်လုံး သစ္စာသေးပါးတို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကိုဖြစ်
စေလျက် သစ္စာသေးပါးတို့ကိုဟောတော်မူတတ်၏။ အတ္ထဿ၊ ပရမတ္ထဓမ္မ
ကို၊ နိဇ္ဈသာထုတ်၍ ပြတော်မူတတ်၏။ အမတဿ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊
ဒါဿ၊ ပေးတော်မူတတ်၏။ ဓမ္မသာမီ၊ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မတို့၏အရှင်ဖြစ်တော်
မူ၏။ တထာဂတော၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ သိအပ်သော တရားကိုသိ၍ဖြစ်
တော်မူတတ်၏။ ဣတိစတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ပရိယာယဓမ္မောဝိ၊ ပရိ
ယာယဓမ္မသည်လည်း၊ ဘဂဝတောယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်၊ သန္တ
ကော၊ ဥစ္စာတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိ
တတ္ထာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဝန်မှကင်းရာ
နိဗ္ဗာန်ကိုတောင့်တ၍ အလှူပေးခြင်းစသော ထုသိုက်ကိုပြုအပ်၏ ဟူ၍၊
ဇာနိန္ဒ၊ သိကုန်၏။ ဝိဝဇ္ဇံ၊ ဝန်မှကင်းရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္ထေတွာ၊ ထောင့်တ၍၊
ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေန္တော၊ ပေးလှူသောသူသည်၊ (ပ)၊ သမာပတ္တိယော၊ သမာ
ပတ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေန္တော၊ ဖြစ်စေသောသူသည်၊ အနုတ္တမေန၊ အဉ္စ
အားဖြင့်၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဋိသဘတိ၊ ရ၏။
ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ စ၊ အဘို့တပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊ နိပ္ပရိယာ၊ ယာမိ
သံဝိ၊ နိပ္ပရိယာယဖြစ်သော အာမိသသည်လည်း၊ ဘဂဝတောယေဝ၊ မြတ်
စွာဘုရား၏သာလျှင်၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အနုညာတတ္ထာယေဝ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဇီဝကဝတ္ထု၊ ဇီဝက၏
ဝတ္ထုကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ ပဏိထဝိဝရံ၊ မွန်မြတ်သောသင်္ကန်း
ကို၊ ထန္တံ၊ ရအပ်၏။ ယထာ၊ အဘယ်သို့ရအပ်သနည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဂဟပတိဝိဝရံ၊ ဒါယကာတို့သည် လှူအပ်သော သင်္ကန်းကို၊
အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပံသုကူ
ထံ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို၊ ဓာရေဝရံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အလိုရှိ၏။ သော
ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူကိုဆောင်သည်၊ ဟော
တု၊ ဖြစ်စေသော၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဂဟပတိဝိဝရံ၊ ဒါယ
ကာတို့သည်လှူအပ်သောသင်္ကန်းကို၊ သာဒိယတံ၊ သာယာခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယံ
အလိုရှိ၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဂဟပတိဝိဝရံ၊ ဒါယကာတို့
လှူအပ်သောသင်္ကန်းကို၊ သာဒိယတု၊ သာယာစေသော၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဣတဓီတဓေနဝိ၊ ရတိုင်းရတိုင်းသော သင်္ကန်း
ဖြင့်လည်း၊ သန္တု၊ ဌိယော၊ ရောင့်ရဲခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဝတ္ထေမိ၊ ပြီးပွမ်းတော်

၂

မူဇ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခန္ဓာတော်မူဇ်၊ အနုညာသိ၊ ခွင့်ပြုထော်မူဇ်၊ ဝုဗ္ဗေဝ၊ ရှေး၌
လည်း။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ပဏီတဝိဇ္ဇာပါတံ၊ မွန်မြတ်သောဆွမ်း
ကို၊ နာလတ္ထံ၊ မရအပ်၊ သပဒါနဝိဇ္ဇာယာဇေယပ ဘောဇနာဇေဝ၊ အိမ်စဉ်
မပြတ်သလုံးဖြင့်ခံ၍ရအပ်သောတလုပ်ထလုပ်သော ဆွမ်းရှိကုန်သည်သာ
လျှင်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊
ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဟရန္တေန၊ နေထော်မူသော၊ ဘဂဝတာ၊
ဘုရားရှင်သည်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သံဃာတတ္ထံ၊ သင်္ဃာအားရည်၍ လှူ
အပ်သော ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓေသတတ္ထံ၊ သံဃာတို့မှတစ်ကျိပ်
နှစ်ကျိပ်စသည်ဖြင့်ညွှန်ချ၍ ရအပ်သောရဟန်းတို့အား လှူအပ်သောဆွမ်း
ကိုလည်းကောင်း၊ နိမန္တနံ၊ ဒါယကာတို့သည်ပင့်ဘိတ်၍လှူအပ်သောဆွမ်း
ကိုလည်းကောင်း၊ သလ္လာကာတတ္ထံ၊ စရေးတံချ၍လှူအပ်သော ဆွမ်းကို
လည်းကောင်း၊ ပက္ခိကံ၊ ထဆန်းပက္ခလဆုတ်ပက္ခ၌လှူအပ်သောဆွမ်းကို
လည်းကောင်း၊ ဥပေါသဝိကံ၊ ဥပုသ်နေ့၌ လှူအပ်သော ဆွမ်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ပါဒိုပဒိကံ၊ အထွက်ထရက်နေ့၌ လှူအပ်သောဆွမ်းကိုလည်း
ကောင်း၊ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုထော်မူဇ်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ အနုညာတတ္ထာယေ
ဝ၊ ခွင့်ပြုထော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ပဏီတဘောဇနံ၊ မွန်
မြတ်သော ဘောဇဉ်ကို၊ လန္ဠံ၊ ရအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သေနာသနံ၊
ကျောင်းကို၊ လန္ဠံ၊ ရအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ခွင့်ပြုထော်မူမူမိရှေးအတို့
ကာလ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အကာတပတ္တာရရက္ခမူလသမိဇောနာသနာ
ယေဝ၊ မပြုပြင်အပ်သောတောင်ခေါင်းသစ်ပင်ရင်းအစရှိသော အကျောင်း
ရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ လေဏာနိ၊ ကိန်းအောင်းရာဖြစ်
သောကျောင်းတို့ကို၊ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုထော်မူဇ်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုညာတတ္ထာယေဝ၊ ခွင့်ပြုထော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိဟာရေ၊ နှစ်ဘက် စောင်းရိုးသောကျောင်း လည်း
ကောင်း၊ အနုယောဂေါ၊ တဘက်စောင်းရိုးသောကျောင်းလည်းကောင်း၊
ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်ရှည်လည်းကောင်း၊ ဟိမ္မိယံ၊ ပြာသာဒ်ဦးပြည်လည်း
ကောင်း၊ ဂူဟာ၊ အုတ်မင်လိုဏ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမံ၊ နိသေနာသနာနိ၊
ဤကျောင်းတို့ကို၊ လဘိ သု၊ ရကုန်ပြီ၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ခွင့်ပြုထော်မူမူမိရှေးအတို့ကာ
လ၌လည်း၊ ရတ္တဟာရိတကေနေဝ၊ နွားကျင်ဝပ်ဖြင့်စိပ်သောရှစ်ရှားသီးမှည့်
ဖြင့်သာလျှင်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဘောသန္ဓံ၊ ဆေးကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်

ပြီးတော့တိက္ခာ။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတောယေဝ။ မြတ်စွာဘုရားသည်
သာလျှင်။ တိက္ခာဝေ။ ရဟန်းတို့။ ပဉ္စဘေသဇ္ဇာနိ။ ငါးပါးသောဆေးတို့ကို။
အနုအာနာမိ။ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဣဒံတာနိဘေသဇ္ဇာနိ။ ထိုငါးပါးသောဆေးတို့
သည်။ သေယျထာကတမာနိ။ အတယ်သည် တို့နည်း ဟူမူကား။ သပ္ပိ။
ထောပတ်သည်းကောင်း။ နဝနိတံ။ ဆီဦးသည်းကောင်း။ တေထံ။ ဆီသည်း
ကောင်း။ မရ ပျားသည်းကောင်း။ ပာဏိတံ။ တင်လဲသည်းကောင်း။ ဣတိ
ဣမာနိပဉ္စ။ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဝေမာဒိနာနယေန။ ဤသို့အစရှိသောနည်း
ဖြင့်။ အနုညာတတ္တာ။ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နာနာဘေ
သဇ္ဇာနိ။ အထူးထူးသောဆေးတို့ကို။ လဘိံ သု။ ရကုန်ပြီ။ ပရိယာယာမိသန္တိ။
ပရိယာယဖြစ်သောအာမိသသည်လည်း။ ဘဂဝတောယေဝ။ မြတ်စွာဘုရား
၏သာလျှင်။ သန္တကံ။ ဥစ္စာတည်း။ ဟိသန္တံ။ မှန်၏။ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ကာထိဘတ္တာယေဝ။ ဟောတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာ
လျှင်။ ဧဝံ။ ဤသို့အလှူပေးခြင်းစသောကုသိုလ်ကိုပြုသဖြင့်။ ဇေနန္တိ။ သိကုန်
၏။ သမ္ပတ္တိဘဝံ။ သမ္ပတ္တိဘဝကို။ ဖဇ္ဈေန္တော။ တောင့်ထရုက်ဒါနံ။ အလှူကို။
ဒက္ခာ။ ပေးလှူ၍။ ဝိသံ။ ဝိသကို။ သမာဒိယိတွာ။ ဆောက်တည်၍။ (ပ)။ သမာ
ပတ္တိယေဒ။ သမာပတ်တို့ကို။ နိဗ္ဗုဓတ္တာ။ ဖြစ်စေ၍။ အနုတ္တမေန။ အစဉ်
အားဖြင့်။ ပရိယာယာမိသံ။ ပရိယာယအာမိသဟုဆိုအပ်သော။ နိဗ္ဗုဓသမ္ပတ္တိံ။
နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော စည်းစိမ်ကို။ မနုဿသမ္ပတ္တိံ။ လူ့ပြည်၌ ဖြစ်သော
စည်းစိမ်ကို။ ပဗ္ဗိလဘတိ။ ရ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဘဂဝတောယေဝ။
မြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်။ သန္တကံ။ ဥစ္စာမည်၏။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။
တဒေဝနိပ္ပရိယာယဓမ္မောပိ။ ထိုနိပ္ပရိယာယဓမ္မ သည်လည်း ကောင်း။
တဒေဝပရိယာယဓမ္မောပိ။ ထိုပရိယာယဓမ္မသည်လည်းကောင်း။ တဒေဝ
နိပ္ပရိယာယာမိသန္တိ။ ထိုနိပ္ပရိယာယအာမိသသည်လည်းကောင်း။ တဒေဝ
ပရိယာယာမိသန္တိ။ ထိုပရိယာယအာမိသသည်လည်းကောင်း။ ဘဂဝတော
ယေဝ။ မြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်။ သန္တကံ။ ဥစ္စာသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တတ္ထတတ္ထိံ ဓမ္မာမိသေ။ ထိုဓမ္မအာမိသနှစ်ပါး၌။ အတ္တ
နော။ ကိုယ်တော်မြတ်၏။ သာမိဘာဝံ။ အစိုးရသည်၏အဖြစ်ကို။ ဒသေသန္တော။
ပြတော်မူလိုရကား။ ဓမ္မဒါယာဒါမေတိက္ခာဝေတာဝထမာအာမိသဒါယာဒါ
တိ။ ဓမ္မဒါယာဒါမေတိက္ခာဝေတာဝထမာ အာမိသဒါယာဒါဟူ၍။ အာဟာ။
ဟောတော်မူပြီ။ မဟံ။ ငါဘုရားအား။ သန္တကော။ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဒုပိဓောပိ။
နှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်း။ ဖြစ်သော။ ယောဓမ္မော။ အကြင်နိပ္ပရိယာယ

ဓမ္မ သမဂ္ဂိယာယဓမ္မသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ထာဝံ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ဓမ္မ၏။ ဒါယာဒါ၊အမွေခံတို့သည်။ ဘဝံ၊ ဖြစ်ကြကုန်သော။ မဟ္တမေဝ၊ ငါတုရား အားသာလျှင်။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဒုဝိဓိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်တည်း ဖြစ်သော။ ယဉ္ဇခေါဇေတံအာမိသံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာနိယာယအာမိသံသမဂ္ဂိယာ ယအာမိသသည်တည်း။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောအာမိသ၏။ ဒါယာ ဒါ၊အမွေခံတို့သည်။ မာဘဝံ၊ မဖြစ်ကြကုန်သင့်။ ဓမ္မကောဋ္ဌာသသေဝံ၊ တရားအရ၏သာလျှင်။ သာမိနော၊ အရှင်တို့သည်။ ဘဝံ၊ ဖြစ်ကြကုန်သော။ အာမိသကောဋ္ဌာသသ၊ အာမိသအရ၏သာလျှင်။ သာမိနော၊ အရှင်တို့ သည်။ မာဘဝံ၊ မဖြစ်ကြကုန်သင့်။ ဟိသစ္စံ၊ ရှန်၏။ ယောဘိက္ခ၊ အကြင် ရဟန်းသည်။ ဖိနုသာသနော၊ တရားရှင်သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်း ပြု၍။ ပစ္စယပရမေ၊ ပစ္စည်းထေးပါးသာလျှင်အတိုင်းအရှည်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော။ တဗျုပ္ပာဒေသု၊ တဗျာဖြစ် ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သောပစ္စည်းထေးပါးအရတို့၌။ သန္တိဿမာနော၊ ထင်သည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မာနုဓမ္မပမ္ပိပတ္တိယံ၊ ကိုးပါးသောသောကုတ္တရာဓမ္မအား သျော်စွာဖြစ်သောဓမ္မဟူသောပမ္ပိပတ်၌။ နိက္ခိတ္တရုရော၊ ချသောဝန်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အယံဘိက္ခ၊ ဤရဟန်းသည်။ အာမိသဒါယာဒေါနာမ၊ အာမိသ၏အမွေခံမည်၏။ တာဒိဿ၊ ထိုရဟန်းနှင့်တူကုန်သည်။ မာဘဝံ၊ မဖြစ်ကြကုန်သင့်။ ယောပနဘိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အနုညာတပစ္စ ယေသု၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်သောပစ္စည်းတို့၌။ အပ္ပိစ္ဆတာဒိနိ၊ အလိုနည်း သည်၏အဖြစ်စသည်တို့ကို၊ နိဿာယ၊ ဖြစ်၍။ ပမ္ပိသင်္ခါ၊ ပညာဖြင့်အသင့်ဆင် ခြင်၍။ သေဝမာနော၊ မှီဝဲလျက်။ ပမ္ပိပတ္တိပရမေ၊ ဖြည့်ကျင့်အပ်သောပမ္ပိ ပတ်သာလျှင်အတိုင်းအရှည်ရှိသည်ဖြစ်၍။ စတုသု၊ အရိယဝံသေသု၊ ထေး ပါးကုန်သောအရိယဝံသဓမ္မတို့၌။ သန္တိဿမာနော၊ ထင်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟ ရတိ၊ ဣရိယာပုတ်ကိုဖြစ်စေ၏။ အယံဘိက္ခ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဓမ္မဒါယာဒေါ နာမ၊ ဓမ္မ၏အမွေခံမည်၏။ တာဒိဿ၊ ထိုရဟန်းနှင့်တူကုန်သည်။ ဘဝံ၊ ဖြစ်ကြကုန်သော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌။ တတ္ထတတ္ထိ၊ ဩဝါဒေ၊ ထိုဓမ္မဒါယာဒဩဝါဒ၌။ ယေသံ ဘိက္ခုနံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့၏။ ဇေတံသေဝပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ရာသနည်း ဟူမူကား။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ သာသတ္တံ၊ သောအဓွန့်ကာလ၌။ အာမိသဒါယာ ဒေါ၊ အာမိသ၏အမွေခံသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ။ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း

ကောင်း၊ ကံ၊ အသိနည်း၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်၊ သာဝကာနံ၊
ထပည့်တို့အား၊ အထာတတ္ထိကော၊ လာဘ်ရခြင်းကို အလိုတော်မရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဓမ္မဒါယာဒါမေတ္တိက္ခဝေတဝထမာအာမိသဒါယာဒါဟူ
သောစကားကို၊ အာဟနုခေါ၊ ဆိုတော်မူလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ
ဧသောပရိဝါတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တေသံ
ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အတိပဏိတထာဘတ္ထိကော၊ အလွန်မွန်မြတ်
သောလာဘ်ရခြင်းကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
ဓမ္မဒါယာဒါမေတ္တိက္ခဝေတဝထမာအာမိသဒါယာဒါ ဟူသော စကားကို၊
ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ အတ္ထိမေတုဌေသု၊
(၁)၊ နောအာမိသဒါယာဒါတိ၊ အတ္ထိမေတုဌေသု၊ (၂)၊ နောအာမိသဒါယာဒါ
ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တဿ၊ ထိုအတ္ထိမေတုဌေသုအစရှိသောပါဠိ
၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည့်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တုဌေသု၊ သင်ချစ်
သားတို့၌၊ မေ၊ ငါဘုရား၏၊ အနုကမ္မာ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်၊ အနုဒ္ဓ
ယာ၊ အစဉ်သနားခြင်းသည်၊ ဟိတေသိတာ၊ အစီးအပွားကိုရှာမှီးခြင်းသည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ကေနနုခေါကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ကေနဥပါ
ယေန၊ အဘယ်ဥပါယကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သာဝကာ၊ ထပည့်တို့သည်၊ ဓမ္မဒါ
ယာဒါ၊ ဓမ္မ၏အမွေခံတို့သည်၊ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်အံ့နည်း၊ ဓမ္မကောဠာသဿာ
မိနော၊ ဓမ္မကောဠာသ၏အရှင်တို့သည်၊ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာအံ့နည်း၊ အာမိ
သဒါယာဒါ၊ အာမိသ၏အမွေခံတို့သည်၊ နောအဿု၊ မဖြစ်ကုန်ရာအံ့နည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟိတေသိတာ၊ အစီးအပွားကိုရှာမှီးခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ
ပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည့်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အာမိသဂဇ္ဈကာနံ၊ အာမိသကိုအထေးပြုကုန်သော၊ အာမိသေ၊
အာမိသဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပက္ခလိယာနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့
ရောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦး
စွာ၊ အတိတကာလေ၊ လွန်လေပြီးသော ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက်
၌၊ ကဝိလဿဘိက္ခုနော သံဃာ့ဗိုလ်အာဒိတ္တာဟောတိတိအာဒိနာနယေန၊
ကဝိလဿဘိက္ခုနော သံဃာ့ဗိုလ်အာဒိတ္တာဟောတိဤသို့ အစရှိသောနည်း
ဖြင့်၊ အာဂတပါပဘိက္ခုဘိက္ခုနိနဉ္စ၊ လာသော ယုတ်မာသော ရဟန်း
ယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်းမတို့အား၎င်း၊ သိက္ခမာနာဒိနဉ္စ၊ သိက္ခမာန်အစရှိသည်
တို့အား လည်းကောင်း၊ အနေကသတာနဉ္စ၊ အရာမကများ စွာကုန်သော
ရဟန်းယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်းမသိက္ခမာန်စသောသူတို့အား လည်းကောင်း၊

အပါယပရိပူရဏတ္ထံ၊ အပါယံသံကုပြည့်ခြင်းအကျိုးရှိသည့်ကို၊ ပဿတိ
 ကိရ၊ မြင်တော်မူသတတ်၊ အတ္တနော၊ ကံယံတော်မြတ်၏၊ သာသနော၊ သာသ
 နာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ရဟန်းပြုကုန်သော၊ ဒေဝဒတ္တာဒိနဉ္စ၊ ဒေဝဒတ်အစရှိ
 သောသူကိုအားသည်းကောင်း၊ အပါယပရိပူရဏတ္ထံ၊ အပါယံသံကုပြည့်
 ခြင်းအကျိုးရှိသည့်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿတိကိရ၊ မြင်တော်မူသတတ်၊
 ဓမ္မဂရုကာနံ၊ ဓမ္မကိုအလေးပြုကုန်သော၊ သာရိပုတ္တမောဝံ၊ လာနမဟာ
 ကဿပါဒိနံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာအရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်အရှင်မဟာကဿ
 ပအစရှိကုန်သောတပည့်တော်တို့အား၊ အဘိညာပဋိသန္တိဒါ၊ ဣဏပဋိလော
 ဘံ၊ အဘိညာဏ်ပဋိသန္တိဒါစသောဂုဏ်တို့ကိုရခြင်းကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ပဿတိကိရ၊ မြင်တော်မူသတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ
 ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အပါယာ၊ အပါယံမှ၊ ပရိရတ္တိဉ္စ၊ လွတ်ခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဂုဏသမ္ပတ္တိဉ္စ၊ အလုံးစုံသောကျေးဇူးတို့နှင့်ပြည့်စုံခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြေန္တာ၊ အလိုရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အတ္ထိမေတုဌေသု
 အနုကမ္ဘာကိန္တိ မေသာဝကာဓမ္မဒါယာ ဒါတာဝေယျ၊ နောအာမိသဒါယာဒါ
 တိ၊ အတ္ထိမေတုဌေသုအနုကမ္ဘာကိန္တိ မေသာဝကာဓမ္မဒါယာဒါတာဝေယျ၊
 နောအာမိသဒါယာဒါဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ဗစ္စယဂရုကောစ၊
 ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ အလေးပြုသောရဟန်းသည်လည်း၊ စတုပရိသန္တော၊
 ပရိသတ်လေးပါးတို့၏အလယ်၌၊ ကုဋကဟာပဏောဝိယ၊ အဘိုးမထိုက်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်စဉ်းလဲသောအသြောနှင့်တူ၏၊ နိဗ္ဗုတင်္ဂါရောဝိယစ၊
 ငြိမ်းပြီးသောအလျှံရှိသောမီးကဲ့သို့၊ နိတ္တေဇောစ၊ ကင်းသောအရှိန်အစော်
 ရှိသည်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗုတောစ၊ ငြိမ်းပြီးသောအရှိန်အကျော်အစော်ရှိ
 သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတောဗစ္စယဂရုကာဘာဝတော၊
 ထိုပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဝတ္တထဝိတ္တော၊
 ခေါင်းပါးသောအသက်မွေးခြင်းမှပြန်နှစ်သောစိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဓမ္မဂရုကော၊ ဓမ္မကိုအလေးပြုသောရဟန်းသည်၊ တေဇဝါ၊ တန်ခိုးရှိသည်၊
 သိဟောစ၊ ပရိသတ်လေးပါးတို့၏ အလယ်၌ ရဲရင့်ခြင်းရှိသည်လည်း၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါဒီ၊ သာသနာတော်မှအပဖြစ်သောသူတပါးတို့၏အယူ
 ကို၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဘိတုယူတိ၊ နှိပ်စက်နှိပ်၏၊ တသ္မာဝိ၊
 ထိုကြောင့်လည်း၊ အတ္ထိမေ(ပ)၊ နောအာမိသဒါယာဒါတိ၊ အတ္ထိမေ(ပ)၊
 နောအာမိသဒါယာဒါဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဓမ္မဒါယာဒါမေဝိက္ခဝေတာဝထမာအာမိသဒါယာဒါတံ၊ ဓမ္မဒါယာ

ဒါမေတိက္ခဝေတဝထမာအာမိသဒါယာဒါဟူသော၊ ဣဒံစနံ၊ ဤစကားကို၊ အနုကမ္ဘာယ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်တော်မူသဖြင့်၊ ပဏိတတရံ၊ လွန်စွာမွန်မြတ်သော၊ လာဘံ၊ လာဘ်ရခြင်းကို၊ ဣစ္ဆန္တေန၊ အလိုတော်ရှိသဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အလာဘတ္ထိကေန၊ လာဘ်ရခြင်းကိုအလိုမရှိသဖြင့်၊ နောဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မမူအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာဝေတွာ၊ ကြားတော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣမဿ၊ ဩဝါဒဿ၊ ဤဓမ္မဒါယာဒဩဝါဒ၏၊ အကရတော၊ လိုက်နာ၍မကျင့်ခြင်း၍၊ အာဒိနံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တုဌေစမေတိက္ခဝေ၊ (ပ)၊ နောဓမ္မဒါယာဒါတိ၊ တုဌေစမေတိက္ခဝေ၊ (ပ)၊ နောဓမ္မဒါယာဒါဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တတ္ထ၊ ထိုတုဌေစမေတိက္ခဝေအစရှိ သောပါဠိ၌၊ တုဌေဝိတေနအာဒိယာဘဝေယျာထာတိ၊ တုဌေဝိတေနအာဒိယာဘဝေယျာထဟူသည်ကား၊ တုဌေဝိသင်တို့သည်လည်း၊ တေနအာမိသဒါယာဒဘာဝေန၊ ထိုအာမိသကိုအမွေခံသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နောဓမ္မဒါယာဒဘာဝေန၊ ဓမ္မကိုအမွေမခံသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အာဒိယာ၊ ဗညာရှိတို့ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်၊ ဘဝေယျာထ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ အပဒိသိတဗ္ဗာ၊ ညွှန်ပြ၍ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်၊ ဘဝေယျာထ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဝိသုံကာတဗ္ဗာ၊ အသီးပြုအပ်ကုန်သည်၊ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗာ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်သည်၊ ဝိညူတိ၊ ဗညာရှိဘုံသည်၊ ဝါရယျာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်၊ ဘဝေယျာထ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိန္တိ၊ အသို့ဟူမူ၍၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကား၊ ထမည့်တို့သည်၊ အာမိသဒါယာဒါ၊ အာမိသကိုအမွေခံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်သနည်း၊ နောဓမ္မဒါယာဒါ၊ ထရားကိုအမွေမခံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်သည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝါရယျာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်၊ ဘဝေယျာထ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟတ္ထိတေနအာဒိယောဘဝေယျန္တိ၊ အဟတ္ထိတေနအာဒိယော ဘဝေယျံ ဟူသည်ကား၊ အဟတ္ထိဝါတုရားကိုလည်း၊ တုဌာကံ၊ သင်တို့၏၊ တေနအာမိသဒါယာဒဘာဝေန၊ ထိုအာမိသကိုအမွေခံသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တေနနောဓမ္မဒါယာဒဘာဝေန၊ ထိုဓမ္မကိုအမွေမခံသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ကိန္တိ အာမိသ၊ (ပ)၊ ဒါယာဒါတိ၊ ကိန္တိ အာမိသ၊ (ပ)၊ ဒါယာဒါဟူ၍၊ ဝါရယျာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣဒံစနံ၊ ဤစကားကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထေသံတိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အတိဝရုရုကရုဏတ္ထံ၊ လွန်စွာလျှင်နူးညံ့ခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်

ကား၊ ဧတ္ထံ၊ ဤကိန္တိ အာမိသဒါယာဒါဟူသောပါဠိ၌၊ အဓိပ္ပာယ်ော၊ ထုရား
ရှင်၏အလိုတော်တည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ထုရော၊ သင်တို့သည်။ အာမိ
သလောလော၊ အာမိသန္တိလျှပ်ပေါ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဝေဝရိသာထ၊ အကယ်
၍ ကျင့်ကုန်အံ့၊ တတ္ထံ၊ ထိုသို့အာမိသန္တိ လျှပ်ပေါ်၍ ကျင့်ခြင်း၌၊ ကထညှိ
နာမ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗညူ၊ အလုံးစုံသော တရားကိုသိသောထုရား
သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်ပါလျက်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သာဝကော၊ တပည့်တို့
ကို၊ ဓမ္မဒါယာဒေ၊ ထုရားတည်းဟူသော အဓမ္မခံခြင်း၌၊ ကာတုံ၊ လိုက်နာ
၍ ကျင့်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်ဘိသနည်း၊ နောအာမိသဒါယာ
ဒေ၊ အာမိသကို အဓမ္မ မခံခြင်း၌၊ ကာတုံ၊ လိုက်နာ၍ ကျင့်စေ ခြင်းငှါ။
နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်ဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မံ၊ ငါထုရားကို၊ ဝိညူ၊ ပညာ
ရှိဘို့သည်၊ ဂရဟိဿန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်လတ္တံ့၊ သေယျကာဝိနာမ၊ ဥပမာမည်
သည်ကား၊ အနာကပ္ပသမ္ပန္နေ၊ အမူအရာအသွင်အပြင်နှင့်မပြည့်စုံကုန်သော
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ ဣမေဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့သည်ကား
ကဿဥပဇ္ဈာယဿ၊ အဘယ်ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၏၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာ၊ အတူနေ
တပည့်တို့နည်း၊ ကဿ၊ အဘယ်နိဿယတည်းဆရာ၏၊ အန္တေဝါသိကာ၊
အနီးနေတပည့်တို့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂရဟန္တိ၊ ယထာစ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်သကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ သေယျထာဝါပန၊ ဥပမာဘနည်းလည်း၊ ဒုသိဇေ၊ ဝိသမရှိ
ကုန်သော၊ ပါပဓမ္မေ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိကုန်သော၊ ကုလကုမာရကေ
ဝါ၊ အမျိုးသားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကုလကုမာရိကာယောဝါ၊ အမျိုးသမီး
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ကုန်၍၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကား၊ ကဿ၊ အဘယ်
သူ၏၊ ပုတ္တာ၊ သားတို့နည်း၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ မိတရော၊ သမီးတို့နည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့ကို၊ ဂရဟန္တိ၊ ယထာစ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်
သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝမေဝဇေတထာ၊ ထိုအတူမံ၊ ငါထုရားကို၊ ဝိညူ၊
ပညာရှိဘို့သည်၊ ကထညှိနာမသဗ္ဗညူ၊ သမာနော အတ္တနောသာဝကောဓမ္မဒါ
ယာဒေနော အာမိသဒါယာဒေကာတုံနသက္ကောတိတိ၊ ကထညှိနာမသဗ္ဗညူ
သမာနောအတ္တနောသာဝကောဓမ္မဒါယာဒေနာအာမိသဒါယာဒေ ကာတုံ
နသက္ကောတိဟူ၍၊ ဂရဟိဿန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်လတ္တံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမဿ၊ ဩ
ဝါဒဿ၊ ဤဓမ္မဒါယာဒဩဝါဒ၏၊ အကရဏေ၊ လိုက်နာ၍ မကျင့်ခြင်း၌၊
အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ကရဏေ၊ လိုက်နာ၍ကျင့်
ခြင်း၌၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ထုရော
ဝမေတိအာဒိ၊ ထုရောဝမေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ယောတော်

၀၀၀

မူပြီး၊ တတ္ထပါဌေ၊ ထိုတုမှစမေအစရှိသောပါဌ်၌၊ အဟိတေနအာဒိယော
 ဘဝေယျန္တိ၊ အဟိတေနအာဒိယောဘဝေယျဟူသည်ကား၊ ဘဝေယျထေဝီ
 နာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဝတ္ထုပရိပူရကေ၊ ဝတ်ပရိပတ်ကိုဖြည့်လေ့ရှိကုန်
 သော၊ ဥဒ္ဓေသပရိပူရန္တာသမ္ပန္နေ၊ ပါဠိသင်ခြင်းအဋ္ဌကထာသင်ခြင်းနှင့်ပြည့်
 စုံသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝဿသတိကထေရောပိယ၊ အဝါတရာရှိပြီး
 သောမထေရ်ကြီးကဲ့သို့၊ အာကပ္ပသမ္ပန္န၊ အမူအရာအသွင်အပြင်နှင့်ပြည့်စုံ
 ကုန်သော၊ ဒဟာရတိက္ခ၊ ပဉ္စင်းငယ်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ
 ၏၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာ၊ အတူနေတပည့်တို့နည်း၊ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏၊ အန္တေ
 ဝါသိကာ၊ အနီးနေတပည့်တို့နည်း၊ အသုကဿ၊ ဤအမည်ရှိသောဆရာ၏၊
 သဒ္ဓိဝိဟာရိကာ အန္တေဝါသိကာ၊ အတူနေတပည့်အနီးနေ တပည့်တို့လော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတိဇ္ဈပံ၊ လျောက်ပတ်စွာ၊ ထေရုဿထေရေန၊ မထေရ်သည်၊
 ဩဝါဒိတုံ၊ ဆုံးမခြင်းငှါ၊ အနုဿာသိတုံ၊ အဆင့်ဆင့်ဆုံးမခြင်းငှါ၊ ပရိ
 ဗလောဝတ၊ စွမ်းနိုင်ပေစွတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာစရိယုပဏ္ဍာယာ၊ ဆရာ
 ဥပဏ္ဍိယံဘိသည်၊ နာဒိယာနဝရဟ္တာ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိယထာ၊
 ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝဧဝံထထာ၊ ထိုအထူး၊ တုဌာကံ၊ သင်တို့၏၊ တေန
 ဓမ္မဒါယာဒဘာဝေန၊ ထိုဓမ္မကိုအမွေခံသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ တေနနောအာမိ
 သဒါယာဒဘာဝေန၊ ထိုအာမိသကို အမွေမခံသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကဿ၊
 အဘယ်သူ၏၊ သာဝကာ၊ တပည့်တို့နည်း၊ နာလကပရိပဒဉ္စ၊ နာလကသုတ်၌
 လာသော ပရိပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ တုဝရကပရိပဒဉ္စ၊ တုဝရကသုတ်၌
 လာသော ပရိပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ စန္ဒုပမပရိပဒဉ္စ၊ စန္ဒုပမသုတ်၌လာ
 သောပရိပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ရထဝိနိတပရိပဒဉ္စ၊ ရထဝိနိတသုတ်၌ လာ
 သောပရိပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ မဟာဂေါထိကံသာလပရိပဒဉ္စ၊ မဟာဂေါ
 ထိကံသာလဝနသုတ်၌ လာသောပရိပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ မဟာသုညတ
 ပရိပဒဉ္စ၊ မဟာသုညတသုတ်၌လာသောပရိပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိပန္နာ၊
 ကျင့်စေကုန်၏၊ စတုပစ္စယသန္တောသဘာဝနာရာမအရိယဝံသေသု၊ ပစ္စည်း
 လေးပါးတို့၌ရောင့်ရဲ လွယ်ခြင်းဘာဝနာ၌ ဓမ္မလျော်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော
 အရိ သာဝံသဓမ္မတို့၌၊ သက္ခိဘူတာ၊ သက်သေဖြစ်ကုန်၍၊ ပစ္စယဂေတေ၊
 ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌တပ်စွန်းတတ်သောတဏှာမှ၊ ဝိဝတ္တမာနသာ၊ ဆုတ်နစ်
 သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တာရတ္တစန္ဒသမာ၊ တိပ်တိုက်မှလွတ်သော
 တနှင့်ဘုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမဏသဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ သာဝ
 ကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တ၊ ဆိုအပ်သည်

ရှိသော်၊ ဘဝဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗညုဝတ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်မှန်
 ပေစွတကား။ သာဝကော၊ တပည့်တို့ကို၊ အာမိသဒါယာဒပဋိပဒံ၊ အာမိသ၏
 အမွေခံခြင်းတည်းဟူသောအကျင့်ကို၊ ဆန္ဒာပေတွာ၊ စွန့်စေ၍၊ ဓမ္မဒါယာဒ
 ပဋိပတ္တိပူရကော၊ ဓမ္မဒါယာဒပဋိပတ်ကိုဖြည့်စေခြင်း၌၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊
 အသက္ခိဝတ၊ စင်စစ်စွမ်းနိုင်ပေစွတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိည္ဇနံ။
 ပညာရှိတို့၏၊ နအာဒိယောနဂါရဟော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်၊ တဝေယျံ၊ ဖြစ်ရာ၏
 ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံ၊ ဧဝံ၊ ဤထုမှစမေ၊ ဘိက္ခဝေဓမ္မ ဒါယာဒါအစရှိ
 သောဝါကျ၌၊ အဓိပ္ပါယ်၊ ဘုရားရှင်၏အလိုတော်ကို၊ ဥတွာ၊ ထိပြီး၍၊ သေသံ၊
 ထုမှစမေဘိက္ခဝေစသည်ဖြင့် သုတ္တပံက္ခန္ဓသေသောစကားပျက်ကို၊ ကဏ္ဍ
 ပက္ခေ၊ ကဏ္ဍပက္ခန္ဓ၊ ဝုတ္တနယပစ္စနိကေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းမှဆန့်ကျင်
 သက်အားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမသ၊ ဩဝါဒသ၊ ဤဓမ္မ
 ဒါယာဒဩဝါဒ၏၊ ကရဏေ၊ လိုက်နာ၍ကျင့်ခြင်း၌၊ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကို
 ဒေသတော၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံဩဝါဒံ၊ ထိုအဆုံးမကို၊
 နိယျာဒေန္တော၊ ဆောင်နှင်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကသ္မာတိဟမေဘိက္ခဝေ၊
 (ပ)၊ နောအာမိသဒါယာဒါတိ၊ ကသ္မာတိဟမေဘိက္ခဝေ၊ (ပ)၊ နောအာမိသဒါ
 ယာဒါဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမံဩဝါဒံ၊ ဤအဆုံးအမ
 ကိုးနိယျာဒေတွာ၊ ဆောင်နှင်းပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တသသဓမ္မဒါယာဒ
 ပဋိပတ္တိယာ၊ ထိုဓမ္မဒါယာဒပဋိပတ်၏၊ ပရိပူရကာရိံ၊ ဖြည့်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိ
 သောရဟန်းကို၊ ထောမေတုံ၊ မြီးပွမ်းခြင်းငှါ၊ ဣဝေဟံဘိက္ခဝေတိအာဒိံ၊ ဣဝေ
 ဟံဘိက္ခဝေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်
 ၍၊ ဘာဝတော၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ ထောမနံ၊ ဓမ္မဒါယာဒပဋိပတ်ကိုကျင့်သော
 ရဟန်းအားမြီးပွမ်းခြင်းကို၊ သုတွာဝိ၊ ကြား၍လည်း၊ တဒတ္ထာယ၊ ထိုဓမ္မဒါ
 ယာဒပဋိပတ်အကျိုးငှါ၊ ပဋိပဇ္ဇိတာရော၊ ကျင့်တတ်သောရဟန်းတို့သည်၊
 ဟောန္တိယောဝ၊ ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုဣဝေဟံအစ
 ရှိသောပါဠိ၌၊ ဣဝေတိဝေတံပဒံ၊ ဣဝေဟူသောဤပုဒ်သည်၊ နိပါတပဒံ၊ နိပါတ်
 ပုဒ်သာတည်း၊ ဘုတ္တာဝိတိ၊ ဘုတ္တာဝိဟူသည်ကား၊ ဘုတ္တဝါ၊ ပြုအပ်သော
 ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသောဆွမ်းစားခြင်း
 ကိစ္စရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဝါရိ
 တောဘိ၊ ပဝါရိတောဟူသည်ကား၊ ယာဝဒတ္ထပဝါရဏာယ၊ အလိုရှိတိုင်း
 စားပြီး၍ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ ပဝါရိတော၊ ဖြစ်အပ်သောအောင်ဇဉ်ရှိသည်၊ ယာဝ
 ဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဘုပ္ပိတွာ၊ စားပြီး၍၊ ပဋိက္ခိတ္တဘောဇနော၊ ပယ်အပ်ပြီး

၁၁

သောဘောဇဉ်ရှိသည်။ တိတ္ထေ၊ ရောင့်ရဲပြီးသောဘောဇဉ်ရှိသည်။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုဒ္ဓံဝုဒ္ဓန္တာ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝဿံဝုတ္တပ
ဝါရဏာ၊ ဝဿံဝုတ္တပဝါရဏာလည်းကောင်း၊ ပစ္စယပဝါရဏာ၊ ပစ္စယပဝါ
ရဏာလည်းကောင်း၊ အနုတိရိတ္တပဝါရဏာ၊ အနုတိရိတ္တပဝါရဏာလည်း
ကောင်း၊ ယာဝဒတ္တပဝါရဏာ၊ ယာဝဒတ္တပဝါရဏာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပဝါရဏာ၊ ပဝါရဏာသည်၊ စတုမ္ဘိခ၊ လေးပါးအပြားရှိသည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝဿံဝုတ္တဝနံ၊
ဝါမှထကုန်ပြီးသော၊ တိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဌာနေ
ဟိ၊ အကြောင်းရှိဖြင့်၊ ပဝါရေတုံ၊ ပဝါရဏာပြုမိမ့်သောငှါ၊ အနုဇာနာမိ၊
ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဂတာ၊ လာသော၊ အယံပဝါရဏာ၊ ဤပဝါ
ရဏာသည်၊ ဝဿံဝုတ္တပဝါရဏာ၊ ဝဿံဝုတ္တ ပဝါရဏာမည်၏။ ဘန္တေ၊
ရွှေဘုန်းဘော်ရှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ စာတုမာသံ၊
လေးသပတ်လုံး၊ ဘောသန္တေန၊ ဆေးဖြင့်၊ ပဝါရေတုံ၊ ဖိတ်ခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒာမိ၊
အလိုရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ပုနပဝါ ရဏာယ၊ တတနံဖိတ်
သည့် ကို၊ အညတြ၊ ကြဉ်၍၊ နိစ္ဆပဝါရဏာယ၊ အမြဲဖိတ်သည်ကို၊ အညတြ၊
ကြဉ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အာဂတာ၊ လာသော၊ အယံပဝါရဏာ၊
ဤပဝါရဏာသည်၊ ပစ္စယပဝါရဏာ၊ ပစ္စယပဝါရဏာမည်၏။ ပဝါရိတော
နာမ၊ ပဝါရိတ်သင့်ခြင်းမည်သည်ကား၊ အသနံ၊ စားဆဲသည်၊ ပညာယတိ၊
ထင်၏။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ငါးပါးတို့တွင်တပါးပါးသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်
၏။ ဟတ္ထပါသေ၊ ဟတ္ထပါသ်ဋ္ဌ၊ ဦးတော၊ တည်သောသူသည်၊ အတိဟရတိ၊
ရှေးရှုဆောင်၏။ ပရိက္ခေပေါ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဒေသာ၊
ဤသည်ချင်း၊ ပဝါရိတောနာမ၊ ပဝါရိတ်သင့်သည်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဂတာ၊ လာသော၊ အယံပဝါရဏာ၊ ဤပဝါရဏာသည်၊ အနုတိရိတ္တပဝါ
ရဏာ၊ အနုတိရိတ္တပဝါရဏာမည်၏။ ဇဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော၊ ခါဒနိယေန
ခံာဗ္ဗယံဖြင့်၊ ဘောဇနိယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်၊ သဟတ္ထာသဟတ္ထေန၊ မိမိထက်
ဖြင့်၊ သန္တပ္ပေသိ၊ ရောင့်ရဲစေပြီး၊ သမ္ပဝါရေသိ၊ တံပြီဟုဖြစ်စေပြီး၊ ဣတိအယံပ
ဝါရဏာ၊ ဤပဝါရဏာသည်၊ ယာဝဒတ္တပဝါရဏာ၊ ယာဝဒတ္တပဝါရဏာ
မည်၏။ အယံ၊ ဤယာဝဒတ္တပဝါရဏာကို၊ ဣဝ၊ ဤထုတ္တာဝိပဝါရိတောဟု
သောဝုန်ဋ္ဌ၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပဝါရိတောတိယာ
ဝဒတ္တပဝါရဏာယပဝါရိတောတိ၊ ပဝါရိတောတိယာဝဒတ္တ ပဝါရဏာယ
ပဝါရိတောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ ပရိပုဏ္ဏောတိ၊ ပရိပုဏ္ဏော ဟူသည်ကား၊

ဘောဇနေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်၊ ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြည့်စုံပြီး၊ ပရိယောသိတောတိ၊
 ပရိယောသိတောဟူသည်ကား၊ ပရိယောသိတဘောဇနော၊ ဆုံးစေအပ်ပြီး
 သောဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ ဥတ္တရပဒဏောပေါ၊ ဘောဇနောဟူသောနော်
 ပုန်၏ကျေခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဋ္ဌော၊ မှတ်အပ်၏၊ ယာဝတကံ၊ အကြင်မျှလေ့စက်၊
 သုတ္တိတဗ္ဗံ၊ စားအပ်၏၊ တာဝတကံ၊ ထိုမျှလေ့စက်၊ သုတ္တံ၊ စားအပ်ပြီသည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဘောဇနကိရိယာ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိရိယာသည်။
 အဝသိတာ၊ ဆုံးအပ်ပြီး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 သုတိတောတိ၊ သုတိတောဟူသည်ကား၊ ဘောတိတ္ထော၊ ရောင့်ရဲစေအပ်
 ပြီ၊ ဖိစန္ဒာဒုက္ခာတာဝေန၊ ငတ်မွတ်ခြင်းတည်းဟူသော ဒုက္ခ၏မရှိသဖြင့်၊
 သုခိတော၊ ချမ်းသာပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ယာဝဒတ္ထောတိ၊ ယာဝဒတ္ထောဟူသည်ကား၊ ယာဝတကော၊ အကြင်
 မျှလေ့စက်၊ မေ၊ ငါအား၊ ဘောဇနေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏၊
 သောသဗ္ဗော၊ ထိုအလုံးစုံအလိုရှိသော ဘောဇဉ်သည်၊ ပတ္ထော၊ ရောက်အပ်
 ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စ၊ ဆက်၍ ဆိုပြီး၊ အံ၊
 ဧတ္ထ၊ ဤပုန်တို့တွင်၊ ပန္တိမာနံ၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော ပုန်တို့သည်၊ ပုရိမာနံ၊
 ရှေ့၌ဖြစ်ကုန်သော၊ တိတ္ထံ၊ သုံးပုန်တို့၏၊ သာကောနိဉာပကာနိ၊ သိစေတတ်
 ကုန်သောပုန်တို့တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယောတိက္ခ၊ အကြင် ရဟန်းသည်၊
 ပရိယောသိတော၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စဆုံးပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော
 ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သုတ္တာဝိ၊ ပြီးပြီးသော ဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောစဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း၊ သုတိတော၊
 ရောင့်ရဲပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ယာဝဒတ္ထ
 ပဝါရဏာယ၊ အလိုရှိတိုင်းစားပြီး၍ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ ပဝါရိတော၊ ဖြစ်အပ်ပြီး
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ယာဝဒတ္ထော၊
 အလိုရှိတိုင်းစားပြီး၍ ဖြစ်အပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထို
 ရဟန်းသည်၊ ပရိပုဏ္ဏော၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြည့်စုံပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပန္တိမာနံ၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ တိတ္ထံ၊ သုံးပုန်တို့၏၊ သာကော
 နိဉာပကာနိ၊ သိစေတတ်ကုန်သောပုန်တို့တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပုရိမာနံ၊
 ရှေ့ပုန်တို့သည်၊ ပန္တိမာနံ၊ နောက်ပုန်တို့၏၊ သာကောနိ ဉာပကာနိ၊ သိစေ
 တတ်ကုန်သောပုန်တို့တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သုတ္တာ
 ဝိ၊ ပြီးပြီးသောဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိယောသိတော
 ဆုံးပြီးသောဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဝါရိတော၊

မြစ်အပ်ပြီ၊ တသွား၊ ထိုကြောင့်၊ သုတိတော၊ ရောင့်ရဲစေအပ်ပြီ၊ ယသွား၊
 အကြင်ကြောင့်၊ ပရိပုဏ္ဏော၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြည့်စုံပြီ၊ တသွား၊ ထိုကြောင့်
 ယာဝဒတ္တော၊ အလိုရှိသိုင်းစားပြီး၍ မြစ်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေဉ္စသဗ္ဗံ၊
 ဤအလုံးစုံသောစကားကို၊ ပရိကပ္ပေတွာ၊ သိယာဇေနာဝိသိယာ ဟူသော
 ဤအနက်နှစ်ပါးသည် ဤအရာ၌ ဖြစ်သင့်၏ဟု ကြံ၍၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သိယာတိ၊ သိယာဟူသည်ကား၊ ကော်သေစ၊
 အချို့ဟူသောအနက်၌ လည်းကောင်း၊ ဝိကပ္ပနေဝါ၊ အထူးကြံခြင်းဟူသော
 အနက်၌လည်းကောင်း၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပထဝီဓာတုသိယာ အဇ္ဈတ္တိကာသိ
 ယာဗာဟိရာတိတ္ထေ၊ ပထဝီဓာတုသိယာ အဇ္ဈတ္တိကာသိယာဗာဟိရာဟူသော
 ဤပါဌ်၌၊ ကော်သေ၊ အချို့ဟူသောအနက်၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပထဝီဓာတု၊
 ပထဝီဓာတ်သည်၊ သိယာ၊ အချို့ကား၊ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်၏၊
 သိယာ၊ အချို့ကား၊ ဗာဟိရာ၊ ဗာဟိရာသန္တာန်၌ ဖြစ်၏၊ သိယာ အညတရဿ
 ဘိက္ခုနော အာပတ္တိ ဝိတိက္ကမောတိတ္ထေ၊ သိယာ အညတရဿ ဘိက္ခုနော
 အာပတ္တိဝိတိက္ကမော ဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ဝိကပ္ပနေ၊ အထူးကြံခြင်း ဟူသော
 အနက်၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အညတရဿ၊ တသောကံသော၊ ဘိက္ခုနော၊
 ရဟန်းအား၊ အာပတ္တိဝိတိက္ကမော၊ အာပတ်ကိုလွန်ကျူးခြင်းသည်၊ သိယာ၊
 ဖြစ်ရာသေသသော၊ ဣတိ၊ ဤသိယာခေါ်ပနမေ အစရှိသောပါဌ်၌၊ ဥဘယဗ္ဗိ၊
 နှစ်ပါးစုံသောအနက်သည်လည်း၊ ဝတ္တတိ၊ သင့်၏၊ အတိရေကောစ၊ လွန်သည်
 လည်းဖြစ်သော၊ အတိရေကမ္မောစ၊ လွန်သော သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်
 သော၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဆဋ္ဌိယမ္မော၊ စွန့်အပ်သောသဘောရှိသောတောဇဉ်
 သည်၊ အဝိကောစ၊ အလွန်လည်းဖြစ်၏၊ ဆဋ္ဌေယဗ္ဗောစ၊ စွန့်လည်းစွန့်အပ်၏
 အညံ၊ တပါးသော၊ ဘိဗ္ဗိ၊ တစုံတခုသောကိစ္စကို၊ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်ပြီ၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထာတိ၊ အထဟူသည်
 ကား၊ တဒိကာလေ၊ ထိုငါတုရား၏ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စပြီးသည်၏အခြားမဲ့၌၊
 ဇိဗ္ဗန္တာဒုဗ္ဗလျာပရေတာတိ၊ ဇိဗ္ဗန္တာဒုဗ္ဗလျာပရေတာဟူသည်ကား၊ ဇိဗ္ဗန္တာ
 ယစ၊ ဆာသေဝင်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဗလျာနစ၊ အားနည်းခြင်းဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဝိဒိဝသာနိ၊ ရှစ်ချက်တို့ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ ဒသဝိဒိ
 ဝသာနိ၊ ဆယ်ချက်တို့ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ ပရေတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်
 သည်၊ ဖုဋ္ဌာ၊ တွေ့ကုန်သည်၊ အနုဂတာစ၊ အစဉ်လိုက်အပ်ကုန်သည်လည်း၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဇော်မွတ်ဆာသေဝင်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်
 ကုန်သောရဟန်းတို့တွင်၊ ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဇိဗ္ဗန္တိ

၁၁

တာဝိးသာလေဝင်ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော်သည်။ ခုဗ္ဗဿ၊ အားနည်း
ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဇိဗ္ဗန္တိ၊ သာလေဝင်ခြင်းကို၊ သတိတုံ၊
ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ၊ သက္ကောန္တိ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏။ ဣမေပန၊ ဤဥပမာ
ပြုသောရဟန်းနှစ်ဦးတို့မည်သည်ကား၊ တာဝိဿ၊ ထိုဝတ်မွတ်သောလေဝင်
ခြင်းကိုပျော်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်သောရဟန်းတို့နှင့်တူကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊
မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိဣဓံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒသေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဥတယံ၊
ဇိဗ္ဗန္တိ၊ ခုဗ္ဗဿ၊ ယုဒသော၊ ပုန်နှစ်ရ အပေါင်းကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး
တုဟန္တိ၊ ဧတ္ထ၊ တုဟံဟူသောဤပုန်၌၊ တေအဟန္တိ၊ ဝဒန္တေ၊ တေအဟံ
ဟူ၍ပုန်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ သစေအာကင်္ခိယတိ၊ သစေ
အာကင်္ခိယဟူသည်ကား၊ ယဒိဣန္ဒြိယ၊ အကယ်၍အလိုရှိသည် ဖြစ်ကုန်အံ့၊
အပ္ပဟရိတေတိ၊ အပ္ပဟရိတေ ဟူသည်ကား၊ အပ္ပမုဗ္ဗဟရိတေ၊ စိမ်းရှင်
ပေါက်ရောက်သော မြက်သစ်ပင် စသည်တို့မှ ကင်းသောအရပ်၌၊ ယသ္မိံ
ဌာနေ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဝိဇ္ဇာပါတဇ္ဈောတ္ထရဏေန၊ ဆွမ်း၏၊ ဣမ်းမိုးခြင်း
ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိနဿနဓမ္မာနိ၊ ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိကုန်
သော၊ တိဏာနိ၊ မြက်တို့သည်၊ နန္တိနသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ တသ္မိံဌာနေ၊ ထိုအရပ်
၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တေန၊ ထိုအပ္ပဟရိတေ
ဟူသောပါ၌ဖြင့်၊ နိတ္တိဏဉ္စ၊ မြက်မရှိသော အရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ မဟာ
တိဏဂဟနဉ္စ၊ ကြီးပြီးသောမြက်ရိုးကိုလည်းကောင်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်
၌၊ သကဓေနိ၊ တည်းဖြင့်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာပါတေ၊ ဆွမ်းကို၊ ခဝဠိတေ၊ စွန့်အပ်
သည်ရှိသော်၊ တိဏာနိ၊ မြက်တို့သည်၊ နဝိနသန္တိ၊ မပျက်စီးကုန်၊ တဉ္စဌာနံ၊
ထိုအရပ်ကို၊ ပရိဂ္ဂဟိတံ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ ဘူတဂါမသိက္ခာပဒဿ၊ ဘူတဂါမသိက္ခာပုန်၏၊ အဝိကော ဗနတ္ထံ၊
မပျက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ တေဝစနံ၊ ဤအပ္ပဟရိတေဟူသောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊ အပ္ပါဏကေတိ၊ အပ္ပါဏကေဟူသည်ကား၊ နိပ္ပါဏကေ
ရိုးမရှိသောရေ၌ လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာပါတဇ္ဈောတ္ထရဏေန၊ ဆွမ်း၏၊ ဣမ်း
မိုးခြင်းကြောင့်၊ မရိတဗ္ဗပါဏကရဟိတေဝါ၊ သေလတ္တံ့သောရိုးတို့မှကင်း
သောရေကန်၌လည်းကောင်း၊ မဟာဥဒကက္ခန္ဓေဝါ၊ များစွာသောရေအထဲ၌
လည်းကောင်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပရိတ္တောဒကေဝေ၊ နည်းသောရေ၌သာလျှင်၊
ဘတ္တပက္ခေပေန၊ ဆွမ်းကို လည်းလောင်းသဖြင့်၊ အာဇ္ဈုလိတေ၊ မွေနှောက်
သည်ရှိသော်၊ သုရမပါဏကာ၊ သိပ်မွေ သောရိုးတို့သည်၊ မရန္တိ၊ သေကုန်
၏၊ မဟာတဋ္ဌာကာဒိသု၊ ကြီးသော တောက်ဆည်ကန်စသည်တို့၌၊ နမရန္တိ၊

မသေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ ပါထကာနု
ရက္ခနတ္ထံ၊ သတ္တဝါတို့ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤအပ္ပဟရိတေ
ဟူသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဩဝိဿာဝိဿာမိတိ၊ ဩဝိ
ဿာဝိဿာမိဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓာပေဿာမိ၊ ဝုဇ်စေအံ့၊ ထဋ္ဌေကဿာတိ၊
ထဋ္ဌေကဿဟူသည်ကား၊ ကောသုဒ္ဓိသု၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သောရဟန်း
တို့တွင်၊ ကေဿ၊ ထယောက်သောရဟန်း၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း
သည်၊ ဣဓံဓမ္မဒေသနံ၊ ဤဓမ္မဒါယာဒသုတ်ဒေသနာတော်ကို၊ သုဠု၊ ကောင်း
စွာ၊ သုတဝါ၊ နာဘူးသင်ဘူးသည်ဖြစ်၍၊ ဝုနုပ္ပုနံ၊ အတန်တလဲလဲ၊ အာဝဇ္ဇေတိ
စ၊ ဆင်သည်း ဆင်ခြင်၏၊ ထံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်ထော်
မူ၍၊ ဝုတ္တံခေါ် ပနေထန္တိ၊ ဝုတ္တံခေါ်ပနေတံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊
အယံဝုတ္တသဒ္ဓေါ၊ ဤဝုတ္တသဒ္ဓါသည်၊ ကာပမ္ပိကောမာဏဝေါဒဟရောဝုတ္တ
သိရောတိအာဒိသု၊ ကာပမ္ပိကောမာဏဝေါဟဒရောဝုတ္တသိရောဤသို့ အစရှိ
သောပါဠိရပ်တို့၌၊ ကေသော ဟာရဏေဝိ၊ ဆံကိုပယ်ခြင်း အနက်၌လည်း၊
ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဒဟရော၊ ငယ်နုသော၊ ကာပမ္ပိကော၊ ကာပမ္ပိက အမည်
ရှိသော၊ မာဏဝေါ၊ လူသင်သည်၊ ဝုတ္တသိရော၊ ဆံကိုပယ် အင်ပြီးသော
ဥက္ခောင်းရှိ၏၊ ယထာဟရဒိကံ ဗိဇ္ဇံခေတ္တေ ဝုတ္တံဝိရူဟရတိတိ အာဒိသု၊
ယထာဟရဒိကံဗိဇ္ဇံခေတ္တေဝုတ္တံဝိရူဟတိဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ရော
ဝိတေဝိ၊ စိုက်ပျိုးခြင်း အနက်၌လည်း၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ယထာဟရဒိကံ၊
ဆောင်ခဲ့တိုင်းသော၊ ဗိဇ္ဇံ၊ ပျိုးစေ့ကို၊ ခေတ္တေ၊ လယ်၌၊ ဝုတ္တံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်
သည်ရှိသော်၊ ဝိရူဟတိ၊ ပေါက်၏၊ ဝုတ္တမိဒံဘဂဝတာ၊ ဝုတ္တမိဒံအရဟတာ
တိအာဒိသု၊ ဝုတ္တမိဒံဘဂဝတာ၊ ဝုတ္တမိဒံအရဟတာ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိ
ရပ်တို့၌၊ ကထိတေဝိ၊ ဟောခြင်းအနက်၌လည်း၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တကထိတံ၊ ဟော
တော်မူအပ်ပြီ၊ အရဟတာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကိုခံတော်မူထိုက်သောမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊
ဣပေန၊ ဤဝုတ္တံခေါ်ပနေတံဟူသောပါဠိ၌ကား၊ ကထိတေ၊ ဟောခြင်းအနက်
၌၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ အဿ၊ ထိုဝုတ္တံခေါ်ပနေတံဟူသော
ဝုန်၏၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ကထိတံခေါ်ပန၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသည်
သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အာ
မိသညတရန္တိ၊ အာမိသညတရံ ဟူသည်ကား၊ စတုန္နံ ပစ္စယာမိသာနံ၊
ထေးပါးကုန်သောပစ္စည်းအာမိသတို့တွင်၊ အညတရံဧကံ၊ ထပါးပင်ထည့်၊

ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယဒိန္ဒြိယဒိဋ္ဌိ၊ ယဒိဋ္ဌိဟူသည်
 ကား၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ သဗ္ဗဝိင်္ဂိတိဘတ္တိဝစနေသု၊ အလုံးစုံသော
 လိင်္ဂိတတ် ပုဒ်တို့၌၊ တာဒိသောဝ၊ ထိုယဒိဋ္ဌိဟူသော ပုဒ်နှင့်တူသည်သာ
 တည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောပါဠိအရာတို့၌၊ အတ္ထတော၊ အနက်
 အားဖြင့်၊ ပရိကာမေတဗ္ဗော၊ ဉ္စုတ်စေအပ်၏၊ ဣပေန၊ ဤယဒိဋ္ဌိဝိဇ္ဇာပါ
 တော ဟူသောပုဒ်၌ကား၊ အဿ၊ ထိုယဒိဋ္ဌိဟူသော နိပါတ်ပုဒ်၏၊ ယော
 ဇေသောတိ၊ ယောဇေသောဟူ၍၊ အတ္ထော၊ ပုလ္လိင်ဟူသောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊
 မှတ်အပ်၏၊ ယောဇေသော ဝိဇ္ဇာပါတောနာမ၊ အကြင်ဆွမ်းမည်သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆွမ်းသည်၊ အာဓိသညတရံ၊ ပစ္စည်းထေးပါးတို့တွင်
 တပါးပါးပင်ဟည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂတ္တံဂတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ယံနုနာဟန္တိဇ္ဇေ၊ ယံနုနာဟံဟူသောဤပုဒ်၌၊ သာရဝတာဟန္တိအတ္ထော၊
 သာရဝတာဟံဟူသောအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 ဝတ၊ စင်စစ်၊ ဂတ္တိဒိဝိ၊ နေ့ညဉ့်ကိုလည်း၊ ဝိတိနာမေယျံ၊ လွန်စေရမူ
 ကား၊ သာရ၊ ကောင်း၏၊ ဇေန္တိ၊ ဇေဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣဓံ
 ခတံ၊ ဤခဏကို၊ ဝိတိနာမေတိယထာ၊ လွန်စေသကဲ့သို့၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူ
 သာလျှင်၊ ဂတ္တိဒိဝိ၊ နေ့ညဉ့်ကိုလည်း၊ ဝိတိနာမေယျန္တိ၊ ဝိတိနာမေယျံဟူ
 သည်ကား၊ ခေပေယျံ၊ ကုန်စေရမူကား၊ အတိဝစာပေယျံ၊ လွန်စေရမူ
 ကား၊ သာရ၊ ကောင်း၏၊ သောတံဝိဇ္ဇာပါတန္တိ၊ သောတံဝိဇ္ဇာပါတံဟူသည်
 ကား၊ သဒေဝကေန၊ နတ်နှင့်ထကွသော၊ လောကေန၊ သတ္တလောကသည်၊
 ထိရဿ၊ ဦးဖြင့်၊ သမ္ပဒိန္တိထဗ္ဗရူပံ၊ ခံခြင်းငှါထိုက်သောသဘောရှိသော၊
 သုဂတာတိရိတ္တံ၊ ဘုရားရှင်၏အကြွင်းဖြစ်သော၊ တံဝိဇ္ဇာပါတန္တိ၊ ထိုဆွမ်း
 ကိုလည်း၊ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အဘုဋ္ဌိတွာ၊ မစားမူ၍၊ ဓမ္မဒါယာဒ
 ဘာဝံ၊ ဓမ္မဒါယာဒ၏ အဖြစ်ကို၊ အာကင်္ခမာနော၊ တောင့်တသည် ဖြစ်၍၊
 အာဒိတ္တသိယူပမံ၊ အာဒိတ္တသိယူပမသုတ္တန်ဒေသနာတော်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊
 ဆင်ခြင်၍၊ တေနေဝဇိဓာ ဣဒဗ္ဗေဓု၊ ထိုတော်မူတ်ဆာလောင်ခြင်းအား
 နည်းခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ တံဂတ္တိဒိဝိ၊ ထိုနေ့ညဉ့်ကို၊ ဝိတိနာမေယျံ၊
 လွန်စေရာ၏၊ အထဒုတိယသ္မာတိ ဣမသ္မိပနဝါရေ၊ အထဒုတိယသ္မာ
 ဟူသောဤဝါရ၌ကား၊ ဇေသေသော၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သောအနက်သည်၊ သင်္ခေ
 ပေါ၊ အကျဉ်းလည်း၊ သဓေသောတိက္ခ၊ ယံနုနာဟံ၊ (ပ)၊ ဝိတိနာမေယျန္တိ၊
 သဓေသောတိက္ခ၊ ယံနုနာဟံ၊ (ပ)၊ ဝိတိနာမေယျံဟူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္နေန္တော၊
 ကြံပြီးသော်၊ ဇေဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝိန္နေယျ၊ ကြံပြန်ရာ၏၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ပဗ္ဗဇိ

၉၉

တောန၊ရဟန်းသည်၊ဝါဠုမိဂါကုဏေ၊သားရဲတို့၏ နှောင့်ရှက်ရာ ဖြစ်သော၊
အရညော၊တောခွံ၊ တောသန္တရိယ၊ဆေးကဲ့သို့၊ ပဉ္စကာမဂုဏဝါဠုကုဏေ၊
ကာမဂုဏ ငါးပါးလည်းဟူသော သားရဲတို့၏ နှောင့်ရှက်ရာ ဖြစ်သော၊
ဂါမေ၊ရွာခွံ၊ဝိဇ္ဇာပါတောဝိ၊ဆွမ်းကိုလည်း၊ရက္ခံ၊ဆင်းရဲစွာ၊ပရိယေသိတံ၊
ရှာဖွေခြင်းငှါ၊ ဂန္တဗ္ဗော၊သွားအပ်၏။ အယံပနဝိဇ္ဇာပါတော၊ဤတရားရှင်၏
တုန်းပေးကြွင်းဖြစ်သော ဆွမ်းတော်သည်ကား။ ဣတိပရိယေသနာ ဗိနာ၊
ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောရှာဖွေရခြင်းစသည်မှလည်း၊ဝိရက္ခောစ၊ကင်းလည်း
ကင်းလွတ်၏၊သုဂတာတိရိက္ခောစ၊ တရားရှင်၏အကြွင်းတော်လည်းဖြစ်
၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဥဘတော၊မိမျိုးဘဲမျိုးနှစ်ပါးစုံမှ၊သုဇာတဝတ္တိယကုမာရော
ဝိယ၊စင်ကြယ်သဖြင့်ကောင်းသောဇာတ်ရှိသောမင်းသားကဲ့သို့၊ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ပဉ္စဟိ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ယေဟိစကာရဏေဟိ၊အကြင်အကြောင်း
တို့ဖြင့်၊ဝိဇ္ဇာပါတော၊ဆွမ်းသည်၊နပရိတုဗ္ဗိတဗ္ဗော၊မသုံးဆောင်အပ်သည်
ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဣဒံဝိဇ္ဇာပါတံ၊ဤဆွမ်းသည်၊သေယျတာကတံ၊အဘယ်
နည်းဟူမူကား၊ ဝုပ္ပလံ၊ဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ဝရဟိတော၊ ကဲ့ရဲ့၍၊ဝိဇ္ဇာပါတော၊ဆွမ်း
သည်၊ နပရိတုဗ္ဗိတဗ္ဗော၊ မသုံးဆောင်အပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊
မှန်၏၊အလန္တိပုပ္ပလသံ၊အလန္တိပုဂ္ဂိုလ်၏၊သန္တကော၊ ဥစ္စာဖြစ်သောဆွမ်း
သည်၊ အပ္ပရိသဒ္ဓဥပ္ပတ္တိတာယ၊ မစင်ကြယ်သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊နပရိတုဗ္ဗိတဗ္ဗော၊မသုံးဆောင်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဘိက္ခုနီ
ပရိပါစနအသန္တသန္တ ဝအနုပ္ပန္နော၊ ဘိက္ခုနီမသည် ဖိရင်အပ်သော ဆွမ်း
ထင်ရှားမရှိသောဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ပြောပြခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဆွမ်း
သည်၊ နပရိတုဗ္ဗိတဗ္ဗော၊ မသုံးဆောင်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊သာမိကာနုကမ္မာယ၊ဆွမ်းရှင်ကိုခြီးဖြင့်လိုသဖြင့်၊နပရိတုဗ္ဗိတဗ္ဗော၊
မသုံးဆောင်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဝိဇ္ဇာပါတသာမိကော၊ ဆွမ်းရှင်
ဖြစ်သော၊ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ဇိဗ္ဗန္တိတော၊ဇော်ပွတ်ဆာထောင်၏၊ဣတိ၊
ဤသို့၊သောဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ဓာတော၊ရောင့်ရဲစေအပ်၏၊တသေဝ၊
ထိုရဟန်း၏သာလျှင်၊အန္တေဝါသိကာဒိသု၊အနီးနေတပည့်ဝသောသူတို့၌၊
အနုကမ္မာယ၊ ခြီးမြှောက်လိုသဖြင့်၊ နပရိတုဗ္ဗိတဗ္ဗော၊ မသုံးဆောင်အပ်
သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ အညေဝါ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တပ္ပမီဗဒ္ဓါ၊
ထိုအထွေရဟန်းနှင့် စပ်ကုန်သော၊ အန္တေဝါသိကာ၊ အနီးနေတပည့်တို့
သည်၊ဇိဗ္ဗန္တိတာ၊ဇော်ပွတ်ဆာထောင်ကုန်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ထေဝိ၊ထိုအနီး
နေတပည့်တို့သည်လည်း၊ ဓာတာသုဟိတာ၊ ရောင့်ရဲကုန်ပြီ၊ အဝိစခေါ၊

စင်စစ်သော်ကား၊ ဝိဇ္ဇာပါတသာမိကော၊ ဆွမ်းရှင်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
သည်း၊ အသဒ္ဓေါ၊ မယုံကြည်အပ်၊ အသာဒ္ဓထာယ၊ မယုံကြည်အပ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ နပရိတုပ္ပိတဗ္ဗော၊ မသုံးဆောင်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေဟိစကာရတေဟိ၊ ထိုအကြောင်းတို့မှလည်း၊ အယံဝိဇ္ဇာ
ပါယော၊ ဤဘုရားရှင်၏ အကြွင်းဖြစ်သောဆွမ်းတော်သည်၊ ဝိရုတ္တော၊
လွတ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇဇ္ဇိနံ၊ ဇဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်တို့
ထက်၊ အဂ္ဂေါ၊ ကဲလွန်တော်မူ၏၊ ဝိဇ္ဇာပါယော၊ ဆွမ်းသည်၊ ဖရိသုဒ္ဓုပ္ပတ္တိ၊
စင်ကြယ်သောဖြစ်ခြင်းရှိ၏၊ ဘဂဝါစ၊ ဘုရားရှင်သည်လည်း၊ ခေတော
သုဟိတော၊ ရောင့်ရဲတော်မူပြီ၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ယေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်အပ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ ထက်၊
အဂ္ဂေါ၊ ကဲလွန်တော်မူ၏၊ ပစ္စာဝီသကောဝိစ၊ တောင့်တအပ်သည်လည်း
ဖြစ်သော၊ အညော၊ ဘုရားမှတပါးသော၊ ပုဂ္ဂဏော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇေတွာစ၊ ကြံ၍လည်းသောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တံဝိဇ္ဇာ
ပါတံ၊ ထိုဆွမ်းတော်ကြွင်းကို၊ ဘုပ္ပိတွာ၊ စား၍၊ (ပ)၊ ဝီတိနာမေယျံ၊ လွန်စေ
ရာ၏၊ ဧတ္ထာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ယောဝိ၊
အကြင်ရဟန်းသည်လည်း၊ အဘုပ္ပိတွာ၊ ဆွမ်းတော်ကြွင်းကို မစားမူ၍၊
သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သောဝိ၊ ထိုရဟန်းသည်
လည်း၊ ဘုပ္ပိတဗ္ဗကမေဝ၊ စားအပ်သည်သာ ဟွင်ဖြစ်သော၊ ဝိဇ္ဇာပါတံ၊
ဆွမ်းကို၊ နဘုတ္တော၊ မစားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောဝိ၊ အကြင်ရဟန်း
သည်လည်း၊ ဘုပ္ပိတွာ၊ စား၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊
သောဝိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ ဘုပ္ပိတဗ္ဗကမေဝ၊ စားအပ်သောဆွမ်းကို
ဟွင်၊ ဘုတ္တော၊ စားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဇ္ဇာပါယော၊ ဆွမ်း၌၊ ဝိသေသော၊
အထူးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပုဂ္ဂဏေပန၊ ပုဂ္ဂိုလ်၌ကား၊ ဝိသေသော၊ အထူးသည်၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံပုဂ္ဂလဝိသေသံ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်အထူးကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကိဉ္ဇာဝိသောတိ
အာဒိံ၊ ကိဉ္ဇာဝိသောဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊
တတ္ထပါဠေ၊ ထိုကိဉ္ဇာဝိသောစသောပါဌ၌၊ ကိဉ္ဇာဝိတိသေသသဒ္ဓေါ၊ ကိဉ္ဇာဝိ
ဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ အနုဇာနနပသံသနတ္ထေ၊ ခွင့်ပြုခြင်းခြီးပွင်းခြင်းအနက်
၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့၊ အနုဇာနာတိ၊ ခွင့်ပြုသနည်း၊
တသာဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ထံအနုဝဇ္ဇပရိဘောဂံ၊ ထိုအပြစ်မရှိသော
ဆွမ်းကိုသုံးဆောင်ခြင်းကို၊ အနုဇာနာတိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို။

ပသံသတိ၊ ခြီးမွမ်းသနည်း။ အတုတွာ။ အပြစ်မရှိသောဆွမ်းကိုမစားမူ၍၊
သမဏဓမ္မကရတံ၊ ရဟန်းတို့၏တရားကိုအားထုတ်ခြင်းကိုးပသံသတိ၊ ခြီး
မွမ်း၏။ နှစ်အယံအဓိပ္ပါယ်ယော။ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော။ ဆိုလိုသည်။
ဟောတိဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘုဒ္ဓိတဗ္ဗမေဝ၊
သုံးဆောင်အပ်သော ဆွမ်းကိုသာလျှင်၊ ဘုဒ္ဓိတွာ။ သုံးဆောင်၍၊ ကာတဗ္ဗ
မေဝ၊ ပြုအပ်သောရဟန်းတရားကိုသာလျှင်။ ယဒိဝိကရေယျ၊ အကယ်၍
ကားပြု၏၊ အထခေါ၊ ထိုသို့ပြုငြားသော်လည်း။ မေ၊ ငါတုရား၏၊ ဓမ္မဒါယာ
ဒေ၊ ဓမ္မဒါယာဒပဋိပတ်၌၊ အသုရောဓေ၊ မရသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ပုရိမောဘိက္ခုတိ၊ ပုရိမောဘိက္ခုဟူသည်ကား၊ ပုရိမော၊ ရှေးဖြစ်သော၊
ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ထမ္ဘိဝိဇ္ဇာပါတံ၊ ထိုအကြွင်းဖြစ်သော
ဆွမ်းကိုလည်း၊ ပဋိကိရိတွာ၊ ပယ်၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရော
တိ၊ အားထုတ်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ မမ၊ ငါတုရား၏၊ သုရေသု၊
ရဲရင့်ကုန်သော၊ ဧဝံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောရဟန်းတို့တွင်၊ အသုရတရော
ဝိယ၊ အလွန်မရဲရင့်သော ရဟန်းကဲ့သို့၊ သောယေဝ၊ ထိုဒုတိယရဟန်း
သည်သာလျှင်၊ မေ၊ ငါတုရား၏၊ ဓမ္မဒါယာဒေ၊ ဓမ္မဒါယာဒပဋိပတ်၌၊ အသု
ရောဓ၊ မရသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မမ၊ ငါတုရား၏၊ ပဏ္ဍိတောသု၊ ပညာ
ရှိကုန်သော၊ ဧဝံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောရဟန်းတို့တွင်၊ ပဏ္ဍိတတရော၊
လွန်စွာပညာရှိသော ရဟန်းသည်၊ ပုဇ္ဇတရောဝိယစ၊ လွန်စွာပူဇော်ထိုက်
သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပါသံသတရောဝိယစ၊ လွန်စွာခြီးမွမ်းထိုက်သကဲ့
သို့လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒုတိယဘိက္ခုတော၊ အကြွင်းတော်
ဖြစ်သော ဆွမ်းကိုစား၍ ရဟန်းတရားကို အားထုတ်သော နှစ်ယောက်
မြှောက်သောရဟန်းတို့ထက်၊ သောယေဝ၊ ထိုအကြွင်းတော်ဖြစ်သောဆွမ်း
ကိုမစားမူ၍ ရဟန်းတရားကိုအားထုတ်သော ပဌမရဟန်းသည်သာလျှင်။
အဘိရေကေန၊ အလွန်အားဖြင့်၊ ပူဇနိယောစ၊ ပူဇော်ထိုက်သည်လည်း
ကောင်း၊ ပါသံသနိယောစ၊ ခြီးမွမ်းထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်းဖြင့်၊ သာ
ဓဇ္ဇော၊ ပြီးစေတော်မူလိုရကား၊ တံကိဿဟေတုကိအာဒိ၊ တံကိဿ
ဟေတု ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တဿ၊ ထို
ပါဠိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ သောဘိက္ခု၊
ထိုရဟန်းသည်၊ တဂ္ဂတော၊ မြတ်စွာတုရား၏၊ ပုဇ္ဇတရောစ၊ ပူဇော်ထိုက်

၂၀၆

သညံသညံ၊ ပါသံသတရောစ၊ ခြီးမွမ်းထိုက်သညံသညံ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တုဋ္ဌာကံ၊ သင်တို့၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သိယော၊ ဖြစ်ရာ
၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တဗ္ဗိတဿတံ၊ ဝိဇ္ဇာပါတပဋိက္ခိယနံ၊ ထိုဆွမ်း
တော်ကြွင်း ထိုပယ်ခြင်းသည်။ တဿတိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဒိဃ
ရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ကတံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အပ္ပိန္နတာ
ယ၊ အလိုနည်းခြင်းငှါ၊ (လ)ဝိရိယာရမ္ဘယ၊ အားထုတ်ခြင်း လုံ့လ၏ဖြစ်
ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ရွှေဦးအံ့၊ တဿ၊
ထိုရဟန်းအား၊ အပရေနသမယေန၊ နောက်အခါ၌၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းထေး
ပါးတို့၌၊ အတြိန္ဒြတာဝါ၊ ထိုထိုသို့သောသူတပါးတို့၏ လာဘ်ကိုအလိုရှိ
သောအဖြစ်သည်သညံကောင်း၊ ပါဝိန္ဒြတာဝါ၊ ထင်ရှားမရှိသောလူတို့ကို
ပြောပြလိုသဖြင့်ယုတ်မာသော အလိုရမက်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်သညံ
ကောင်း၊ မဟိန္ဒြတာဝါ၊ များစွာသောပစ္စည်း ဝတ္ထုတို့ကိုရလိုသောအဖြစ်
သည်သညံကောင်း၊ ဥပ္ပန္နဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တတော၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်း
ကြောင့်၊ နံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ အရေ၊ အချင်းရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ သုဂ
ထာတိရိတ္တံ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏အကြွင်းတော်ဖြစ်သော၊ ဝိဇ္ဇာပါတပဋိက္ခိယနံကို
လည်း၊ ပဋိက္ခိဝိတ္တာ၊ ပယ်ပြီး၍၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဣန္ဒြိ၊ အလို
ရမက်ကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေတိသထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊
ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဣမိနာဝိဇ္ဇာပါတပဋိက္ခေပဏုသေန၊ ဤဆွမ်းတော်
ကြွင်းကိုပယ်ကြောင်း ဖြစ်သောချွန်းသည်၊ နိဝါရေဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
အသန္တုဗြိယာစ၊ မရောင့်ရဲခြင်း၏ လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော၊
အသလ္လေခဿစ၊ မခေါင်းပါးခြင်း၏လည်းကောင်း၊ နိဝါရတော၊ ဖြစ်ရာ၌၊
သေနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဿ၊
ထိုရဟန်းအား၊ အပ္ပိန္နတာယ၊ အလိုနည်းခြင်းငှါ၊ သန္တုဗြိယာ၊ ရောင့်ရဲ
လွယ်ခြင်းငှါ၊ သလ္လေခါယ၊ ခေါင်းပါးခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
သုဘရတာယာတိတ္ထေ၊ သုဘရတာယဟူသောဤပုဒ်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊
သညံကား၊ ဝဏ္ဏနာ၊ အတွင်တည်း၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့
သောရဟန်းသည်၊ အတ္တနောဝိ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာကာနန္တိ၊ အလုပ်
အကျွေးဖြစ်ကုန်သောဒါယကာတို့၏လည်းကောင်း၊ ဒုပ္ပရော၊ ပွေးမြှောက်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုပ္ပေါသော၊ လုပ်ကျွေးခက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဧကေစ္စော၊ အချို့သောရဟန်းသည်၊ အတ္တနောဝိ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာ
ကာနန္တိ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သောဒါယကာတို့၏လည်းကောင်း၊ သုဘ

ရော၊ မြွေ၊ မြွေလွယ်သည်။ သုဗ္ဗောသော၊ လုပ်ကျွေးလွယ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊
ချွဲဦးအံ့၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အဗ္ဗိဿဒိနိ၊ အချဉ်စသောခဲ
ဘွယ်စားဘွယ်ကိုကို၊ ထဒ္ဓါ၊ ရကုန်သည်ရှိသော်၊ အနုဗ္ဗိဿဒိနိ၊ မချဉ်သော
အချဉ်သောခဲဘွယ်စားဘွယ် တို့ကို၊ ပရိယောသတိ၊ ရှာပြန်၏။ အညဿ၊
တဦးသောဒါယကာ၏။ စာရေးအိပ်၌၊ ထဒ္ဓါ၊ ရအပ်သောခဲဘွယ်တော့စဉ်
ကို၊ အညဿ၊ တဦးသောဒါယကာ၏။ စာရေးအိပ်၌၊ ဆနေန္တော၊ ပယ်စွန့်ခဲ့
၍၊ သဗ္ဗဂါမံ၊ အလုံးစုံသောရှာ၌။ ဝိစရိတွာ၊ လှည့်လည်၍၊ ဝိတ္တပတ္တောဝ၊
အချည်းနှီးသောသင်္ဂဟိတရှိသည် ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ပဝိ
သိတွာ၊ ဝင်၍၊ နိပ္ပန္နတိ၊ အိပ်၏။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ
၏၊ နုတ္တရော၊ မွေးမြူခက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောပနဘိက္ခု၊ အကြင်
ရဟန်းသည်။ သာလိမံသောဒနာဒိနံ၊ သားနှစ်မြှင်းသော သထေးထမင်းစ
သည်တို့ဖြင့်၊ ပတ္တံ၊ သင်္ဂဟိတကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ခိန္နေဝိ၊ လှူသော်လည်း၊
နုတ္တရတာဝံ၊ မျက်နှာမသာသည်၏အဖြစ်ကို၊ အနတ္တမနဘာဝမေဝ၊ နှလုံး
မသွယ်ဝံသည်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏။ တေသံဝါ၊ ထိုဒါယ
ကာတို့၏လည်း၊ သဗ္ဗါဝ၊ မျက်မှောက်တည်စင်လျှင်၊ တံဝိဏ္ဏပါတံ၊ ထို
ဆွမ်းကို၊ တုဗ္ဗေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ခိန္နံ၊ လှူသနည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ အပသဒေန္တော၊ ခြိမ်းလျက်၊ သာမဏေရဂဟဋ္ဌာဒိနိဗ္ဗိ၊
သာမဏေလူစသောသူတို့အားလည်း၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်း
သည်၊ ဥပဋ္ဌာကာနံ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သောဒါယကာတို့၏၊ နုတ္တရော၊
မွေးမြူခက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ခိသ္မာ၊ မြင်၍၊
မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ နုရတော၊ အဝေးမှ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ နုတ္တရော၊
မွေးမြူခက်၏၊ ပေါထိတုဗ္ဗိ၊ မွေးမြူခြင်းငှါလည်း၊ နသက္ကာ၊ မဝတ်နိုင်၊ ဣတိ၊
ဤသို့ကြံကုန်ဆိုကုန်၍၊ ပရိဝုဇ္ဇန္တိ၊ ကြဉ်ကုန်၏။ ယောပနဘိက္ခု၊ အကြင်
ရဟန်းသည်၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ လူခံဝါ၊ ကြမ်းသောဆွမ်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ပဏီတံဝါ၊ ဖွန့်ဖြတ်သော ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ထဒ္ဓါ၊ ရ၍၊
တုဗ္ဗဂိတ္တောဝ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း၊ တုဗ္ဗိတွာ၊ စား၍၊
ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ အာဂတံ၊ ထာသတ်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကမ္မံ၊ ကမ္မ
ဋ္ဌာနံ၊ စီးဖြန်းခြင်းတည်းဟူသော အမှုကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏။ အယံဘိက္ခု၊
ဤရဟန်းသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သုဘာရော၊ မိမိကိုယ်ကိုမွေးမြူလွယ်
သောရဟန်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောဝ၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။

ပုရေသမ္ဘိ၊ တပါးကုန်သော အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ကုန်သော ဒါယကာတို့၏ လည်း။ အပ္ပံဝါ၊ နည်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဗဟုံဝါ၊ များသည်လည်းဖြစ်သော၊ လှခံဝါ၊ ကြမ်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဏီတံဝါ၊ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ အဟိဇ္ဇေတွာ၊ မကဲ့ရဲ့မူ၍၊ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်၊ ဝိပ္ပသန္နမုခေ၊ ကြည်စင်သောမျက်နှာရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တေသံ၊ ထိုဒါယကာတို့၏၊ သမ္ပ၊ ခါဝ၊ မျက်မှောက်၌သာလျှင်။ ဝေရိတုပ္ပိတွာ၊ သုံးဆောင်၍၊ ယာတိ၊ သွားလေ၏၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဥပဋ္ဌာကာနံ၊ အလုပ် အကျွေးဖြစ်ကုန်သော ဒါယကာတို့၏၊ သုဘရော၊ မွေးမြူလွယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေတံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အတိဝိယဝိသဋ္ဌာ၊ အလွန်သန့်ရှင်းသော စိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဘဒ္ဒန္တော၊ အရှင်ကောင်းသည်၊ သုဘရော၊ မွေးမြူလွယ်၏၊ ယောကောနဝိ၊ အနည်းငယ်သောပစ္စည်းဖြင့်လည်း၊ တုဿတိ၊ နှစ်သက်တတ်၏၊ မယမေဝ၊ ငါတို့သည်သာလျှင်၊ နံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ပေါသေဿာမ၊ လုပ်ကျွေးကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပေါသေန္တိ၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ အပရေနသမယေန၊ နောက်အခါ၌၊ တဿဘိက္ခုနေ၊ ထိုဆွမ်းတော်ကြွင်းကိုပယ်သောရဟန်းအား၊ အတ္တနောဝါ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာကာနံဝါ၊ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ကုန်သော ဒါယကာတို့၏ လည်း ကောင်း၊ ဗုတ္တရထာနယေန၊ အလုပ်အကျွေးခက်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသောနည်းဖြင့်၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ သဝေဥပ္ပဗ္ဗိဿတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တတော၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ နံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ အရေ၊ အချင်းရဟန်း၊ တံနာမ၊ သင်စင်ထုတ်လည်း၊ ဟဒါ၊ ထိုဆွမ်းတော်ကြွင်းကိုအလိုရှိလျှင်တည်းပေးလောဟုဆိုသောအခါ၌၊ သုဂတောတိရိတ္တေန၊ သုရားရှင်၏အကြွင်းတော်ဖြစ်သော၊ ဝိဇ္ဇူပါတမ္ဘိ၊ ဆွမ်းကိုလည်း၊ ပဋိက္ခိဝိတွာ၊ ပယ်၍၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိတ္တံ၊ လုပ်ကျွေးခက်သောစိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေဘိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပပ္ပဝေက္ခမာနော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဣမိနာဝိဇ္ဇူပါတပဋိက္ခေပအင်္ဂိယေန၊ ဤဆွမ်းတော်ကြွင်းကိုပယ်ကြောင်းဖြစ်သောချွန်းသည်၊ နိဝါရေဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သုဘရထာယ၊ မွေးမြူလွယ်ခြင်း၏အဖြစ်၌၊ သံဝတ္ထိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ကောသန္တံ ပျင်းရိသောသူ၏အဖြစ်သည်၊ သဝေပနဥပ္ပဗ္ဗိဿတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ထမ္ဘိကောသန္တံ၊ ထိုပျင်းရိသောသူ၏

၂၀၆

အဖြစ်ကိုလည်း၊ အရေ၊အချင်းရဟန်း၊ တွံနာမ၊သင်ကဲ့သို့သောရဟန်းစင်
 လျက်လည်း၊ တဒါ၊ထိုအလိုရှိလျှင်တည်းပေးသောဟုခွင့်ပြုတော် မူသော
 အခါ၌လည်း၊ သုဂတာတိရိတ္တံ၊တရားရှင်၏အကြွင်းတော်ဖြစ်သော၊ ဝိဇ္ဇာ
 ပါတိစ္ဆိ၊ ဆွမ်းကိုလည်း၊ ပဋိက္ခိဝိတွာ၊ ပယ်ပြီး၍၊တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊
 ဇိဗ္ဗန္တိ၊ဗုဒ္ဓဓမ္မပရေထောတိ၊ ငတ်မွတ်ဆာလောင် ခြင်းဖြင့်နှိပ်စက် သော်
 လည်း၊သမတာဓမ္မံ၊အားထုတ်သောရဟန်းတရားကို၊ ကတွာ၊အားထုတ်၍၊
 အဇ္ဇ၊ယခု၊ကောသန္တံ၊ပျင်းရိသောသူ၏အဖြစ်ကို၊ အနုယုတ္တထိ၊ ဟဉ်စေတိ
 သလော၊ဣတိဇံ၊ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ဆင်ခြင်လတ်သော်၊ တေနဝကို
 သေန၊ထိုဆွမ်းတော်ကြွင်းကိုမစားမူ၍ပယ်ခြင်းတည်းဟူသောချွန်းသည်၊
 နိဝါရေဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဇံ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ အဿ၊ထို
 ရဟန်းအား၊ ဝိရိယာရက္ခာယ၊အားထုတ်ခြင်းဟူသောဝိရိယ၏ဖြစ်ခြင်းငှါ၊
 သံဝတ္တိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ဇံ၊ဤသို့၊ အဿ၊ထိုရဟန်းအား၊ဣဒံဝိဇ္ဇာပါတ
 ပဋိက္ခိပနံ၊ ဤတရားရှင်၏စားကြွင်းဖြစ်သောဆွမ်းကိုပယ်ခြင်းသည်၊ ဇိဗ္ဗ
 ရတ္တံ၊ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊အပ္ပိစ္ဆတာယ၊အလိုနည်းခြင်းငှါ၊(ပ)
 ဝိရိယာရက္ခာယ၊ ဝိရိယကိုအားထုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
 ဇံ၊ဤသို့၊ အဿတိက္ခုနော၊ထိုရဟန်းအား၊ ဣမေပဉ္စဂုတာ၊ ဤငါးပါး
 သောကျေးဇူးတို့ သည်၊ ပရိပုရာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒသကထာ
 ဝတ္ထုနိ၊ အပ္ပိစ္ဆတာအစရှိသောဆယ်ပါးသော ကထာဝတ္ထု တို့သည်၊ပရိပူ
 ရေဿန္တိ၊ပြည့်စုံကုန်လတ္တံ့၊ကထံ၊ အဘယ်သို့ပြည့်စေသနည်းဟူမူကား၊
 ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ အဋ္ဌာပါဠိယံယေဝ၊ဤဓမ္မဒါယာဒသုတ်ပါဠိ၌သာလျှင်၊အပ္ပိစ္ဆ
 တာသန္တုပ္ပိတာဝိရိယာရက္ခာယေန၊ အပ္ပိစ္ဆတာသန္တုပ္ပိတာဝိရိယာရက္ခာ
 တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊တိတိ၊သုံးပါးကုန်သောကထာဝတ္ထုတို့သည်၊ အာဂ
 တာနိ၊လာကုန်၏၊ သေသာနိ၊ကြွင်းကုန်သောခြောက်ပါးကုန်သောအာကာ
 သဝတ္ထုတို့သည်၊သလ္လေခေန၊သလ္လေခဖြင့်၊သင်္ဂဟိတာနိ၊သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်
 ၏၊ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ယဒိဒံယေဣမေသလ္လေခါ၊အကြင်သလ္လေခတို့သည်၊သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏၊ဣဒံသလ္လေခံ၊ဤသလ္လေခသည်။ သဗ္ဗကထာဝတ္ထုနံ၊ အလုံးစုံသော
 ကထာဝတ္ထုတို့၏၊နာမမေဝ၊အမည်ပင်တည်း၊ ယထာဟ၊တရားအဘယ်
 ကဲ့သို့ဟောတော် မူသနည်း ဟူမူကား၊သာစခေါအယံအာနန္ဒကထာအတိ
 သလ္လေခိကာစေတော ဝိဝရဏသပ္ပါယာဧကန္တနိဗ္ဗိဒါယဝိရာဂါယ နိရော
 ဓာယ ဥပသမာယ အဘိညာယသမ္မောဓာယနိဗ္ဗနာယ သံဝတ္တတိ၊သေယူ
 တိဒံ၊အပ္ပိစ္ဆကထာတိ၊သာစခေါအယံအာနန္ဒကထာအတိသလ္လေခိကာစေ

တောဝိဝရဏသပ္ပါယာဧကန္တ နိဗ္ဗိဒါယဝိရာဂါယနိရောဓာယဥပသာမာယာ
အဘိညာယသဗ္ဗောဓာယနိဗ္ဗာနာယသံဝတ္ထတိ၊ သေယျဝိဒံ၊ အပ္ပိန္နကထာ
ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတေသံမုဗြိ၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အဘိသလ္လေမိကာ၊ လွန်စွာကိလေသာ
ကိုခေါင်းပါးစေတတ်သော၊ စေတောဝိဝရဏသပ္ပါယာ၊ ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်
ခြင်းကိုစိတ်ဆို၊ တားမြစ်တတ်ကုန်သောနိဝရဏတို့၏ ဝေးသည်၏ အဖြစ်
ကိုပြုတတ်သော သမထဝိပဿနာကိုအား၊ လျောက်ပတ်သော၊ သာစခေါ
အယံကထာ၊ ထိုဆယ်ပါးသောကထာသည်။ ဧကန္တနိဗ္ဗိဒါယ၊ စင်စစ်ဝင့်
ဆင်းရဲမှပြီးငွေ့ခြင်းငှါ၊ ဝိရာဂါယ၊ စင်စစ်ဝင့်ဆင်းရဲမှကင်းခြင်းငှါ၊ နိရော
ဓာယ၊ စင်စစ်ဝင့်ဆင်းရဲ၏ချုပ်ခြင်းငှါ၊ ဥပသာမာယ၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်း
ခြင်းငှါ၊ အဘိညာယ၊ အဘိညေယျဓမ္မကို ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းငှါ၊
သဗ္ဗောဓာယ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သစ္စာလေးပါးတို့ကိုသိခြင်းငှါ၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ အနု
ပါဒိသေသနိဗ္ဗာနခတ်ဖြင့်ငြိမ်းခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံသာကထာ၊
ထိုဆယ်ပါးသောကထာသည်။ သေယျထာကထာမာ၊ အတယ်နည်းဟူမူ
ကား၊ အပ္ပိန္နကထာ၊ အပ္ပိန္နကထာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္ထာရော၊
အကျယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣမေပဉ္စဂုဏာ၊ ဤငါးပါး
သောကျေးဇူးတို့သည်၊ ပရိပူရာ၊ ပြည့်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒသကထာ
ဝတ္ထုနိ၊ ဆယ်ပါးသောဝတ္ထုတို့သည်၊ ပရိပူရေဿန္တိ၊ ပြည့်ကုန်လတ္တံ့၊
ဒသကထာနိ၊ ဆယ်ပါးသောဝတ္ထုတို့သည်၊ ပရိပူရာနိ၊ ပြည့်ကုန်သည်
ရှိသော်၊ တိသောသိက္ခာ၊ သုံးပါးသော သိက္ခာတို့ကို၊ ပရိပူရေဿန္တိ၊
ပြည့်စေကုန်လတ္တံ့၊ ကထံ၊ အတယ်သို့၊ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်သနည်း၊
ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ကိုချဲ့ပြီးအံ့၊ ဧတေသု၊ ဆိုဆယ်ပါးသောကထာတို့
တွင်၊ အပ္ပိန္နကထာ၊ အပ္ပိန္နကထာ လည်းကောင်း၊ သန္တောသကထာ၊
သန္တောသကထာလည်းကောင်း၊ အသံသဂ္ဂကထာ၊ ငါးပါးသောသံသဂ္ဂတို့
မှကင်းကြောင်းဖြစ်သောကထာလည်းကောင်း၊ သီလကထာ၊ သီလကထာ
လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာစသေသာကထာ၊ ဤလေးပါးကုန်သောကထာ
တို့သည်၊ အမိဝိသသိက္ခာသင်္ဂဟိတာယေဝ၊ အမိဝိသသိက္ခာ၌သြိုဟ်
အပ်ကုန်သည့်သာလျှင်တည်း၊ ပဝိဝေကကထာ၊ ပဝိဝေကကထာလည်း
ကောင်း၊ ဝိရိယာရမ္ဘကထာ၊ ဝိရိယာရမ္ဘကထာလည်းကောင်း၊ သမာဓိ
ကထာ၊ သမာဓိကထာလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာတိသေသာစ၊ ဤသုံးပါးသော
ကထာတို့သည် လည်း၊ အမိဝိတ္ထသိက္ခာသင်္ဂဟိတာ၊ အမိဝိတ္ထသိက္ခာ၌

သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ပညာကထာ၊ ပညာကထာလည်း
 ကောင်း၊ ဝိရတ္တိကထာ၊ ဝိရတ္တိကထာလည်းကောင်း၊ ဝိရတ္တိညာဏဒဿန
 ကထာ၊ ဝိရတ္တိညာဏဒဿနကထာ လည်းကောင်း၊ ဣတိဇ္ဈမာတိသော၊
 ဤသုံးပါးသောကထာတို့သည်၊ အဓိပညာသိက္ခာသင်္ဂဟိတော၊ အဓိပညာ
 သိက္ခာ၌ သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်သည်သာ လျှင်တည်း။ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဒသ
 ကထာဝတ္ထုနိ၊ ဆယ်ပါးကထာဝတ္ထုတို့သည်၊ ပရိပူရာနိ၊ ပြည့်ကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ တိသောသိက္ခာ၊ သုံးပါးသောသိက္ခာတို့ကို၊ ပရိပူရေဿန္တိ၊ ပြည့်စေ
 ကုန်လတ္တံ့၊ တိသောသိက္ခာ၊ သုံးပါးသောသိက္ခာတို့သည်လည်း၊ ပရိပူရာ၊
 ပြည့်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စအသေက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသော အသေက္ခန္ဓေ
 တည်းဟူသောကျေးဇူးတို့ကို၊ ပရိပူရေဿန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်လတ္တံ့၊ ကထံ
 ပရိပူရေဿန္တိ၊ အဘယ်သို့ပြည့်စေကုန်လတ္တံ့နည်းဟူမူကား၊ ဟိဝိတ္ထာရေ
 မိ၊ အကျယ်ကိုချဲ့ပြီးအံ့၊ ပရိပူရာ၊ ပြည့်ပြီးသော၊ အဓိသိလသိက္ခာ၊ အဓိသိလ
 သိက္ခာသည်၊ အသေက္ခန္ဓာ၊ ရဟန်းတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သိလက္ခန္ဓောယေဝ၊
 သိလဟူသော ကျေးဇူးသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဓိဝိတ္ထသိက္ခာ၊
 အဓိဝိတ္ထသိက္ခာသည်၊ အသေက္ခန္ဓာ၊ ရဟန်းတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမာ
 ဓိက္ခန္ဓော၊ သမာဓိက္ခန္ဓာသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဓိပညာသိက္ခာ၊
 အဓိပညာသိက္ခာသည်၊ အသေက္ခန္ဓာ၊ ရဟန်းတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ပညာဝိရတ္တိ
 ဝိရတ္တိညာဏဒဿနက္ခန္ဓာဝေ၊ ပညာဝိရတ္တိ ဝိရတ္တိညာဏဒဿနက္ခန္ဓာတို့
 သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ တိသောသိက္ခာ၊ သုံး
 ပါးသော သိက္ခာတို့သည်၊ ပရိပူရာ၊ ပြည့်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အသေက္ခန္ဓာ၊
 ရဟန်းတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဝေက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသောဝေက္ခန္ဓာတို့ကို၊
 ပရိပူရေဿန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်လတ္တံ့၊ ပဉ္စဝေက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးကုန်သောအသေက္ခန္ဓာ
 တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သောကျေးဇူးကားတို့သည်၊ ပရိပူရာ၊ ပြည့်ကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဝါတံ
 ကို၊ ပရိပူရေဿန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်လတ္တံ့၊ သေယုထာဝရိ၊ ဥပမာမည်သည်
 ကား၊ ဥပရိပဗ္ဗတေ၊ တောင်ထိပ်၌၊ ပါဝဿကော၊ ရွာသော၊ မဟာမေဓော၊
 သည်းစွာသော မိဗန်းကြီးသည်၊ အဘိဝုတ္တော၊ လွန်စွာ ရွာသည်ရှိသော်၊
 ပဗ္ဗတကန္ဓရပသာခါ၊ တောင်ထိပ်၌စီးသော ချောက်လက်တို့ကို၊ ပရိပူရေ
 တိ၊ ပြည့်စေ၏၊ သာ၊ ထိုချောက်လက်တို့သည်၊ ပရိပူရာ၊ ပြည့်ကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ ကုသုဗ္ဗေ၊ ချောက်ငယ်တို့ကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏၊ ကုသုဗ္ဗာ၊ ချောက်
 ငယ်တို့သည်၊ ပရိပူရာ၊ ပြည့်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မဟာသုဗ္ဗေ၊ ချောက်ကြီးတို့

ကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏၊ မဟာသုတ္တံ၊ ချောက်ကြီးတို့သည်၊ ပရိပူရ၊ ပြည့်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကုန္ဒဒိယော၊ တောင်ခြေရင်းမှစ၍သက်ဆင်းစီးဝင် ထေသောမြစ်ငယ်တို့ကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏၊ ကုန္ဒဒိယော၊ တောင်ခြေ ရင်းမှစ၍သက်ဆင်းစီးဝင် ထေသောမြစ်ငယ်တို့သည်၊ ပရိပူရ၊ ပြည့်ကုန် သည်ရှိသော်၊ မဟာနဒိယော၊ မြစ်ကြီးတို့သို့၊ ဩဏရန္တိယော၊ သက်ဆင်း စီးဝင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏၊ မဟာနဒိယော၊ မြစ်ကြီး တို့သည်၊ ပရိပူရ၊ ပြည့်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မဟာသရဒ္ဒသဂရံ၊ များစွာသော ရေအရရှိသောမဟာသရဒ္ဒရာကို၊ ပရိပူရေတိယထော၊ ပြည့်စေသကဲ့သို့၊ ဝေပေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တဿတိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဣမေပဉ္စဂုဏာ၊ ဤငါးပါးသော ကျေးဇူးတို့သည်၊ ပရိပူရ၊ ပြည့်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒသ ကထာဝတ္ထုနိ၊ ဆယ်ပါးသောကထာဝတ္ထုတို့ကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍၊ အမတံ၊ သေခြင်း၏ကင်းရာဖြစ်သော၊ ယာဝနိဗ္ဗာနံ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန ဓာတ်တိုင်အောင်၊ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဓမ္မဒါယာပနိပဒံ၊ ဓမ္မဒါယာဒပနိပတ်ကို၊ ပနိပန္နော၊ ကျင့်သော၊ အယံတိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ပရမဓမ္မဒါယာဒံ၊ လွန်မြတ်သောဓမ္မဒါယာဒ၏ အဖြစ်ကို၊ ထာတိ၊ ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သမ္ပဿ မာနော၊ မတောံမပြန် မြင်တော်မူသော၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ တံကိဿ၊ ဟေတု တဦးတဿ တိက္ခဝေတိက္ခုနောတိအာဒိ၊ ထံကိဿဟေတု တဦး တဿတိက္ခဝေတိက္ခုနောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော် မူပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဿတိက္ခုနော၊ ထိုဓမ္မဒါယာဒအဖြစ်ရှိသော ရဟန်း အား၊ ဂုဇ္ဇတရပါသံသထရတာဝကာရဏေန၊ လွန်စွာပူဇော်ထိုက်သည်၏ အဖြစ်လွန်စွာဦးမွမ်းထိုက်သည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဓမ္မဒါယာဒဘာဝံ၊ ဓမ္မဒါယာဒ၏အဖြစ်ကို၊ သာဓေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခု အခါ၌၊ ထေတိက္ခု၊ ထိုဓမ္မဒါယာဒဒေသနာတော်ကိုနာကုန်သောရဟန်းတို့ ကို၊ တဒတ္ထာယ၊ ထိုဓမ္မဒါယာဒဖြစ်ခြင်း၌၊ နိယောဇေန္တော၊ မူလဂုဏ်ဟုဆို အပ်သောအပ္ပိစ္ဆိမာစသောကျေးဇူးတို့ဖြင့် ထိုက်တွန်းတော်မူလိုရကား၊ တဿာတိ ဟမေတိက္ခဝေတိအာဒိ၊ တဿာတိဟမေတိက္ခဝေဤသို့အစရှိ သောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ကိံကောအတ္ထော၊ အဘယ်အနက် ကို၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့် ယောတိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ထံဝိဗ္ဗာပါတံ၊ ထိုသွမ်းကို၊ ဘုပ္ပိတွာ၊ စွား၍၊ သမကာဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကရေယျ၊ အားထုတ်ရာ၏၊ သော

တိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဣမေဟိပဉ္စဟိမူလဂုဏေဟိ၊ ဤငါးပါးသောမူလ
 ကျေးဇူးတို့မှ၊ ပရိဗာဟိရော၊ အပဖြစ်၏၊ ယောဓနဘိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်း
 သည်ကား၊ အတုတွာ၊ မစားမူ၍၊ ကရေယျ၊ ရဟန်းတရားကိုအားထုတ်ရာ
 ၏၊ သောဘိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဣမေသံပဉ္စမူလဂုဏာနံ၊ ဤငါးပါးသော
 မူလကျေးဇူးတို့၏ဘာဂီ၊ အဘို့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 တသ္မာတိဟမေဘိက္ခဝေ၊ (ပ)၊ နောအာမိသဒါယာဒါတိ၊ တသ္မာတိဟမေ
 ဘိက္ခဝေ၊ (ပ)၊ နောအာမိသဒါယာဒါဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ဣဒမ
 ဝေါစဘဂဝါတိ၊ ဣဒမဝေါစဘဂဝါဟူသည်ကား၊ နိဒါနပရိယောသာန
 တော၊ နိဒါန်းအစုံးမှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှသောက်၊ နောအာမိသ
 ဒယာဒါတိ၊ နောအာမိသ ဒါယာဒါတိုင်အောင်သော၊ ဣဒံသုတ္တပ္ပဒေသံ၊
 ဤသုတ်အရာကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ဣဒံဝတွာစသုဂတောတိဣဒဉ္စသုတ္တပ္ပဒေသံ၊ ဣဒံဝတွာစသုဂတောဟူသော
 ဤသုတ်၏အရာကို၊ ဝတွာစ၊ ဟောတော်မူပြီး၍သည်၊ သောဘာဏာယ၊ တင့်
 တယ်သော၊ ပမှိပဒါယ၊ ပမှိပတ်ဖြင့်၊ ဂတတ္တာ၊ ထာတော်မူတတ်သည်၏ အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ သုဂတောတိသင်္ခံ၊ သုဂတဟူသောခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊
 ရောက်သော၊ သွေဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်သာလျှင်၊ ဥဋ္ဌာယာသနာ
 ဝိဟာရံပါဝိသိ ပညတ္တာဝရဗုဒ္ဓါသနတော၊ ခင်းထားအပ်သော မြတ်သော
 ဘုရားနေရာတော်မှ၊ ဥဋ္ဌဟိတွာ၊ ထထော်မူ၍၊ ပရိသယ၊ ပရိသတ်သည်၊
 အသံဘိန္နာဝေ၊ မကွဲဝိသာလျှင်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဝိဟာရံမဟာဂန္ဓ
 ကုမ္ပိ၊ မြတ်သော ဂန္ဓကိုမှိုတိုက်တော်သို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူသနည်း၊ ဓမ္မထောမနတ္ထံ၊ ဓမ္မကိုပြီးပွမ်း
 ခြင်းငှါ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့သည်၊ ဒေသနာယ၊ ဟောအပ်
 သောဒေသနာသည်၊ အပရိနိဋ္ဌိတာယ၊ မပြီးမီးဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့၊ ပဝိ
 သန္တာ၊ ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပုဂ္ဂလထောမနတ္ထံဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြီးပွမ်းခြင်းငှါ
 ၎င်း၊ ဓမ္မထောမနတ္ထံဝါ၊ ဓမ္မကိုပြီးပွမ်းခြင်းငှါသည်၊ ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗ္ဗိဟိ
 နှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်တော်
 မူကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ပုဂ္ဂလထောမနတ္ထံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြီးပွမ်း
 ခြင်းငှါ၊ ပဝိသန္တော၊ ဝင်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စိန္တေတိကိရ၊
 ကြံတော်မူသတတ်၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ သံဝိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊
 ဥဒ္ဓိဋ္ဌံ၊ ထုတ်၍ပြအပ်သော၊ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ အဝိဘတ္တံ၊ မဝေ
 ဘန်အပ်သေးသော၊ ဣဒံ ဥဒ္ဓေသံ၊ ဤဥဒ္ဓေသပါဠိကို၊ ဓမ္မပရိဝ္ဗါဟကာ၊ ထရား

ကိုနာယုကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ အနက်သဒ္ဓါအားဖြင့်
ဆောင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် သင်ယူ၍၊ အာနန္ဒဝါ၊ အာနန္ဒာသို့ ၎င်း၊
ကစ္စာနံဝါ၊ ကစ္စည်းသို့ ထည်းကောင်း၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊
မေးကုန်လတ္တံ့၊ တေ၊ ထိုအာနန္ဒာကစ္စာယနတို့သည်၊ မဟံ၊ ငါတုရား၏၊ ဥာ
ကောန၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်နှင့်၊ သံသန္ဓေတွာ၊ နှိုးနှော၍၊ ကထေဿန္တိ၊ ဖြေကုန်
လတ္တံ့၊ တေထာ၊ ထိုသို့ဟောအပ်သောဒေသနာကိုအစဉ်မှီးသဖြင့် ငါတုရား
၏အလိုကို မချွတ်ယွင်းစေမူ၍ ဖြေခြင်းကြောင့်၊ ဓမ္မပဋိဂ္ဂါဟကာ၊ ထရား
ကိုနာခံကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဝုန၊ တတန်၊ ဖံ၊ ငါတုရားကို၊ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊
မေးကုန်လတ္တံ့၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဘိက္ခု
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အာနန္ဓေန၊ အာနန္ဒာသည်၊ သုကထိတံ၊ ကောင်းစွာဟော
အပ်၏၊ ကစ္စာနေန၊ ကစ္စည်းသည်၊ သုကထိတံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်၏၊
တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ဖံ၊ ငါတုရားကို၊ တေမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ စေဝိပုစ္ဆေယျာ
ထ၊ အကယ်၍မေးကုန်ငြားအံ့၊ အဟံဝိ၊ ငါတုရားသည်လည်း၊ နံအတ္ထံ၊ ထိုအ
နက်ကို၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအာနန္ဒာကစ္စာယနစသောသူတို့သည်ဖြေအပ်သည်နှင့်
အတူသာလျှင်၊ ဗျာကရေယျံ၊ ဖြေကြားရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ
အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုတော်မူ၍၊ တေပုဂ္ဂလေ၊ ထိုအာနန္ဒာကစ္စာယနစသောပုဂ္ဂိုလ်
တို့ကို၊ ထောမိဿာမိ၊ ခြီးမွမ်းအံ့၊ တတော၊ ထိုသို့ခြီးမွမ်းခြင်းကြောင့်၊ တေသု
ထိုအာနန္ဒာကစ္စာယနစသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဝါရင်၊ ရိုသေခြင်းကို၊ ဧနေတွာ၊
ဖြစ်စေ၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဥပသင်္ကမိဿန္တိ၊ ဆည်းကပ်ကုန်လတ္တံ့၊
တေဝိဘိက္ခု၊ ထိုဆည်းကပ်ကုန်သောရဟန်းတို့ကိုလည်း၊ အတ္ထေစ၊ အနက်
၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေစ၊ ပါဠိ၌လည်းကောင်း၊ နိယောဇေဿန္တိ၊ တိုက်တွန်း
ကုန်လတ္တံ့၊ တေဟိ၊ ထိုအာနန္ဒာကစ္စာယနစသောမထေရ်တို့သည်၊ နိယောဇိ
တာ၊ တိုက်တွန်းအပ်ကုန်သော၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဝိလေသ
ဘိက္ခာ၊ သုံးပါးသောဘိက္ခာတို့ကို၊ ပရိပူရန္တာ၊ ဖြည့်ကုန်လျက်၊ ဒုက္ခဿန္တိ၊
ဝရိုဏ်းရဲ၏ဆုံးရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သည်ကို၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်
လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေတိ၊ ကြံတော်မူ၏၊ ဓမ္မထောမနတ္ထံ၊ ဓမ္မကိုခြီးမွမ်း
ခြင်းငှါ၊ ပရိသန္တော၊ ဝင်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဣဓေဝ၊ ဤဓမ္မဒါယာဒသုတ်၌
သာလျှင်၊ ဗိန္ဒေတိယထာ၊ ကြံတော်မူသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အညတ္ထ
တပါးသော သုတ်အရာ၌လည်း၊ ဓမ္မထောမတ္ထံ၊ ဓမ္မကို ခြီးမွမ်းငှါ၊ ဂန္ဓ
ကုမ္ပိ၊ ဂန္ဓကုမ္ပိသို့၊ ပရိသန္တော၊ ဝင်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဗိန္ဒေတိ၊ ကြံတော်
မူ၏၊ မယိ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝိဟာရံ၊ ဂန္ဓကုမ္ပိကျောင်းတော်တွင်းသို့၊ ပရိဇ္ဈေ၊

ဝင်ထော်မူသည်ရှိသော်၊ ထမေဝအာမိသဒါယာဒံ၊ ထိုအာမိသဒါယာဒံကို
 ပင်လျှင်၊ ကရဟန္တာ၊ ကဲ့ရဲ့လျက်၊ ဓမ္မဒါယာဒဉ္စ၊ ဓမ္မဒါယာဒံကိုလည်း၊ ထော
 မန္တာ၊ ခြီးမွမ်းလျက်၊ ဣမိသံယေဝပရိသတိ၊ ဤစည်းဝေးသောပရိသတ်၌
 သျှင်၊ နိဿိန္ဒော၊ ထိုင်နေလျက်၊ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ ခံဝံ၊ ထရား
 ကို၊ ဒေသိသတိ၊ ဟောလတ္တံ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟောသည်ရှိသော်၊ ခွံနွံ၊ နှစ်ယောက်
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဧကန္တာသယာယ၊ တူသောဆန္ဒ
 အားဖြင့်ဖြစ်သော၊ မတိယာ၊ အလိုအားဖြင့်၊ ဒေသိတာ၊ ဟောအပ်သော၊ အယံ
 ဒေသနာ၊ ဤဓမ္မဒါယာဒသုတ်ဒေသနာသည်၊ မဂ္ဂါစ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း
 ဖြစ်သောစရီးလည်းကောင်း၊ ဂရုကာစ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ တာဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပါသာဏန္တတ္တသဒိသာ၊ ကျောက်တီးနှင့်
 တူသည်၊ စတုရောစာနိတ္တရုဏဋ္ဌေန၊ ဩဇာလေးပါး၊ ငှက်ငှက်မြောက်
 ကြောင်းဟူသောအနက်အားဖြင့်၊ တိတ္ထေ၊ ဆိပ်၌၊ ဌဝိတနာဝါရိယစ၊ ထား
 အပ်သောဓမ္မကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂမနဋ္ဌေန၊ မင်္ဂသို့ရောက်ကြောင်းဟူ
 သောအနက်သဘောအားဖြင့်၊ စတုယုတ္တအာဇာရထေဝရိယစ၊ လေးစီး
 သောဆုံးမအပ်ပြီးသောမြင်းကသောရထားကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ တာဝိသ
 တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ယထာစ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအမှုကို၊
 ကရောန္တဿ၊ ပြုသောသူအား၊ အယံဒဏ္ဍော၊ ဤသို့သောဒဏ်သည်၊ ဟော
 တု၊ ဖြစ်စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိသတိ၊ ပရိသတ်၏အသလယ်၌၊ အာကံ၊ အာဏာ
 ကို၊ ဌပေတွာ ထား၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ရာဇိနိ၊ မင်းသည်၊
 ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ထက်သို့၊ အာရုဋ္ဌေ၊ တက်သည်ရှိသော်၊ ထတ္ထေဝ၊ ထို
 စည်းဝေးသော ပရိသတ်၌သာလျှင်၊ နိဿိန္ဒော၊ ထိုင်နေလျက်၊ သေနာပတိ၊
 စစ်သူကြီးသည်၊ ရညာ၊ မင်းသည်၊ ဌဝိတံ၊ ထားအပ်သော၊ တံအာကံ၊ ထိုအာ
 ဏာကို၊ ပဝေတ္ထတိယထာ၊ ဖြစ်စေသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူလည်း၊ မယာ၊ ငါ
 သည်၊ ဌဝိတံ၊ ထားအပ်သော၊ ဒေသနံ၊ ဥဒဋ္ဌာသဖြစ်သောဓမ္မဒါယာဒဒေသနာ
 ကို၊ ဣမိသံယေဝပရိသတိ၊ ဤပရိသတ်၌သာလျှင်၊ နိဿိန္ဒော၊ ထိုင်နေလျက်
 သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ ထောမေတွာ၊ ခြီးမွမ်း၍၊ ဒေသိသတိ၊
 ဟောလတ္တံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဟောသည်ရှိသော်၊ ခွံနွံ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော
 အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ မတိယာ၊ အလိုဆန္ဒအားဖြင့်၊ ဒေသိတာ၊ ဟောအပ်သော
 အယံဒေသနာ၊ ဤဒေသနာသည်၊ ဗလဝတရားလွန်စွာအားကြီးသည်ဖြစ်၍၊
 မဇ္ဈိက သူရိယေဝရိယ၊ မွန်းတည့်အခါတောက်ပသော နေကဲ့သို့၊ ပဇ္ဇ
 လိသတိ၊ တောက်ပလတ္တံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဣဝ၊ ဤဓမ္မဒါယာဒသုတ်၌၊ ဓမ္မထော

မနုဏ္ဏံ၊ ဓမ္မကိုဠိးပွမ်းခြင်းငှါ၊ အာသနံ၊ နေရာမှ၊ ဥဠာယ၊ ထထောင်မှု၍၊ ဝိဟာရံ၊ ဂန္ဓကုဋိကျောင်းတွင်းသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်ထောင်မှုလေ၏၊ ဤဒိသေသုစဠာနေသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သောအရာတို့၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဿိန္နာသနေယေဝ၊ နေထောင်မှုသောနေရာ၌လျှင်၊ အန္တရဟိကော၊ ကွယ်ထောင်မှု၍၊ ဝိတ္တဝတိယာ၊ ဝိတ်၏အတွင်းအားဖြင့်ကိုယ်ထောင်ကိုညွှတ်စေသဖြင့်၊ ဝိဟာရံ၊ ဂန္ဓကုဋိကျောင်းထောင်တွင်းသို့၊ ပဝိသတိ၊ ဝင်ထောင်မှု၏၊ ဣတိဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကာယဝတိယော၊ ဝိတ်ကိုကိုယ်သို့လိုက်စေသဖြင့်၊ ယဒိဝဇ္ဈယျ၊ အကယ်၍ကြွတော်မူသည်ဖြစ်အံ့၊ ဗ္ဗာပရိသာ၊ အလုံးစုံသော မရိသတ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝန်းရံ၍၊ ဝဇ္ဈယျ၊ လိုက်ရာ၏၊ သာ၊ ထိုမရိသတ်သည်၊ ဧကဝါရံ၊ တကြိမ်၊ တိန္နာ၊ ကွဲသည်ရှိသော်၊ ဂုဏံ၊ တတန်း၊ ဒုဿန္တိ၊ ဝါတာ၊ စည်းဝေ၊ နှိုင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိဤသို့ကြံတော်မူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိတ္တဝတိယာဝေ၊ ကိုယ်ထောင်ကိုဝိတ်သို့လိုက်စေသဖြင့်သတည်း၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်ထောင်မှု၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ မဝိဇ္ဇေမန၊ ဂန္ဓကုဋိကျောင်းထောင်တွင်းသို့ ဝင်သည်ရှိသော်ကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဓိပ္ပါယာနုရူပံ၊ အလိုတော်အားလျော်စွာ၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုဓမ္မဒါယာဒသုတ် တည်းဟူသောဓမ္မကို၊ ထောမေတုကာမေ၊ ခြီးပွမ်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တဩခေါ၊ ထိုသို့ဝင်ထောင်မှုသောအခါ၌၊ အာယသ္မာသာရိပုဗ္ဗော၊ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာသည်၊ (ပ)၊ ဧဝံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုတဩခေါအာယသ္မာသာရိပုဗ္ဗောစသောပါဠိ၌၊ အာယသ္မာတိဧဝံဝစနံ၊ အာယသ္မာဟူသော ဤစကားသည်၊ ဝိယဝစနံ၊ ချစ်၍ဆိုအပ်သောစကားတည်း၊ သာရိပုတ္တောတိနာမ်၊ သာရိပုတ္တရာဟူသောဤအမည်သည်၊ တဿထေရဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ နာမ်၊ အမည်တည်း၊ တဉ္စခေါ၊ ထိုအမည်သည်တည်း၊ မာတိတော၊ မဟ်တော်မှ၊ အာဂတံ၊ လာသော၊ နာမ်၊ အမည်တည်း၊ ဝိတိတော၊ အဘဓမ္မည်းတော်မှ၊ အာဂတံ၊ လာသော၊ နနာမ်၊ အမည်မဟုတ်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သေထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်၊ ရူပသာရိယာ၊ ရူပသာရိအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ပုဏ္ဏားမ၏၊ ပုဏ္ဏော၊ သားတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာရိပုတ္တောတိ၊ သောရိပုတ္တောဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အဓိရပတ္တန္တံ၊ သောတိ၊ အဓိရပတ္တန္တံ သာဟူသည်ကား၊ ပတ္တန္တံ သာသတော၊ ဖဲသည်ဖြစ်၍၊ နမိရေန၊ မကြွေမြင့်သဖြင့်၊ အာဝုသော ဘိက္ခဝေတိဇ္ဇေပန၊ အာဝုသောဘိက္ခဝေဟူသော ဤဝန်၌ကား၊

ဘဂဝန္တော၊ ဘုန်းတော်ကြီးကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ သာဝကော
သာဝကတို့ကို၊ အာလပန္တော၊ ခေါ်တော်မူကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခဝေတိ၊
ဘိက္ခဝေဟူ၍၊ အာလပန္တိ၊ ခေါ်တော်မူကုန်၏၊ သာဝကာပန၊ သာဝကတို့သည်
ကား၊ ဗုဒ္ဓေဟိ၊ ဘုရားရှင်တို့နှင့်၊ သဒိဿ၊ တူကုန်သည်၊ မဟောမ၊ မဖြစ်
ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အာရုဿတိ၊ အာရုဿော
ဟူ၍၊ ဝတ္ထာ၊ ဆိုပြီး၍၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ ဘိက္ခဝေတိ၊ ဘိက္ခဝေဟူ၍၊ တဏန္တိ၊
ဆိုကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓေဟိ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်လည်း၊ အာလဝိတေ၊ ခေါ်တော်မူအပ်
သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ တဒ္ဓန္တေတိ၊ တဒ္ဓန္တေဟူ
၍၊ ပဋိဝေဓံ၊ စကားတုံ့ကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ သာဝကေဟိ၊ သာဝကတို့သည်၊
အာလဝိတေ၊ ခေါ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊
အာရုဿတိ၊ အာရုဿောဟူ၍၊ ပဋိဝေဓံ၊ စကားတုံ့ကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ ကိတ္တာ
ဝတာနုခေါအာရုဿတိတ္ထေ၊ ကိတ္တာဝတာနုခေါအာရုဿောဟူသောဤဝါ
ကျ၍၊ ကိတ္တာ ဝတာ တိစ္ဆံဝေဓံ၊ ကိတ္တာဝတာ ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊
ပရိစ္ဆေဒဝေဓံ၊ ပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ ကိတ္တကေန၊ အဘယ်
မျှသောအပိုင်းအခြားဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ နုကာရော၊ နုသဒ္ဓါသည်၊ ပုစ္ဆာယံ၊ ပုစ္ဆာ၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခေါကာရော
ခေါသဒ္ဓါသည်၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်သာတည်း၊ သတ္ထုပမိဝိတ္တဿဝိဟရ
တောတိ၊ သတ္ထုပမိဝိတ္တဿဝိဟရတောဟူသည်ကား၊ ကာယဝိတ္တဥပမိဝိ
ဝေကေဟိ၊ ကာယဝိဝေကဝိတ္တဝိဝေကဥပမိဝိဝေကဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊
တိဟိဝိဝေကေဟိ၊ သုံးပါးသောဝိဝေကတို့ဖြင့်၊ ဝိဟရန္တဿ၊ နေထော်မူသော
သတ္ထုနော၊ ဘုရားရှင်၏၊ ဝိဝေကံနာနုသိက္ခန္တိတိ၊ ဝိဝေကံနာနုသိက္ခန္တိ
ဟူသည်ကား၊ တိတ္ထံဝိဝေကာနံ၊ သုံးပါးသောဝိဝေကတို့တွင်၊ အညတရတ္ထိ၊
တပါးမီးသော ဝိဝေကကိုလည်း၊ နာနုသိက္ခန္တိ၊ အတုလိုက်၍မကျင့်ကုန်၊
အာမိသဒါယာဒါဝ၊ အာမိသကိုအမွေခံကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာသည်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ သုက္ခပက္ခေဝိ၊
သုက္ခပက္ခ၌လည်း၊ သေနယော၊ ဤနည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဧဝံဣမတ္ထိ
ဝေဓေန၊ ဤစကားကို၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာသည်၊
ပုတ္တေ၊ မိန့်အပ်သည်ရှိသော်၊ ထမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ သောတုကာမာ၊ နာလို
ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ခုရတောဝိခေါတိအာဒိ၊ ခုရတောဝိခေါဤ
သို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ခုရ

၂၆၈

ထောဝီတိ၊ နုရတောဝီဟူသည်ကား၊ တိရောရဋ္ဌတောဝီ၊ တိုင်းတပါးမှလည်း
 ကောင်း၊ တိရောဇနပဒတောဝီ၊ ဇနပုဒ်တပါးမှလည်းကောင်း၊ အနောကယော
 ဇနဂဏနတောဝီ၊ များစွာသောယူဇနာတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သောအရပ်မှ
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သန္တိကေတိ၊ သန္တိကေဟူသည်ကား၊ သမိဓမ၊ အနီး၌၊ အညာတုန္တိ၊
 အညာတုံဟူသည်ကား၊ ဇာနိတုံ၊ ဗုဒ္ဓါတုံ၊ သိခြင်းငှါ၊ အာယသ္မန္တံ၊ ယေဝ
 သာရိပုတ္တံ၊ ပဋိဘာတုတိ၊ အာယသ္မန္တံ၊ ယေဝသာရိပုတ္တံ၊ ပဋိဘာတု ဟူသည်
 ကား၊ အာယသ္မတောယေဝသာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ သာသျှင်း
 ဘာဂေါ၊ အဘို့သံည်းဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသော၊ အာယသ္မာဝသာရိပုတ္တော၊
 အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်သည်းနံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ နံသုတ္တံ၊ ထိုသုတ်ကို၊
 အတ္ထနောမိမိ၏၊ ဘာဝံ၊ အဘို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဘဇတု၊ ခွဲဝေတော်မူပါ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသဝ္ဗံ၊ မှန်၏၊ ယဒိဒံ
 ယံ၊ ဣဒံအတ္ထက္ခာနံ၊ အကြင်အနက်ကိုဟောခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဒိဒံတံ
 ဣဒံအတ္ထက္ခာနံ၊ ထိုအနက်ကိုဟောခြင်းသည်၊ အာယသ္မတော၊ အရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာ၏၊ ဘာဂေါ၊ အဘို့တည်း၊ အဋ္ဌာကံပန၊ ငါတို့၏ကား၊ သဝနံ၊ နာခြင်း
 သည်၊ ဘာဂေါ၊ အဘို့တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထံ၊
 ဤအာယသ္မန္တံ၊ ယေဝ သာရိပုတ္တံ၊ ပဋိဘာတုဟူသောဝါကျ၌၊ အဓိပ္ပါယော၊
 အလိုတည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ သဒ္ဓလက္ခဏေန၊ သဒ္ဓလက္ခ
 ဏာ၌၊ သမေတိ၊ ညီ၏၊ ကေမိပန၊ အချို့ကုန်သောဆရာတို့သည်ကား၊ ပဋိ
 ဘာတုကိ၊ ပဋိဘာတုဟူသည်ကား၊ ဒိဿတု၊ ဉာဏ်ဖြင့်ထင်းပါစေလော့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ အပရေ၊ ထပါးကုန်သော ဆရာတို့သည်၊
 ဥပဋ္ဌာတု၊ ဉာဏ်အား ထင်ပါစေလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊
 ဓာရေဿန္တိတိ၊ ဓာရေဿန္တိဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပဟေဿန္တိ၊ နှုတ်တက်ပြု၍
 သင်ပါကုန်လတ္တံ့၊ ပရိယာပုဏိဿန္တိ၊ သရဏ္ဍာပတ်ပါကုန်လတ္တံ့၊ တထော၊
 ထိုနောင်မှ၊ နေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ကထေတုကာမော၊ ဟောတော်
 မူလိုသော၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ တေနဟိတိအာဒိ၊
 တေနဟိဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တတ္ထပါဠေ၊
 ထိုပါဠိ၌၊ တေနာတိ၊ တေနဟူသည်ကား၊ ကာရဏဝစနံ၊ အကြောင်းကို
 ဟောသောသဒ္ဓါတည်း၊ ဟိကာရော၊ ဟိသဒ္ဓါသည်၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ဝုဒ်
 တည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သောတုကာမာ၊ နာလိုခြင်းငှါအလိုရှိကုန်
 သည်၊ အတ္ထံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊

၃၀၀ မူဝါဒပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာသိသျှ။

ဘာဝါ၊ ဝန်ကို၊ အာရောဓယိတ္တ၊ တင်ကုန်ပြီး၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုကာထ၊
နာလင်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေဝိ
တိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့ သည်သည်း၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊
သမ္ပန္နိန္ဒြိယံ၊ သုဝန်ခံကုန်ပြီး၊ ထေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝမာရသောတိ(ပ)ပစ္စသေသာ
သုန္တိ၊ ဧဝမာရသော(ပ)ပစ္စသေသာသံဟူ၍၊ အာဟ၊ မိန့်ပြီး၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
နေသံတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့၏အာမိသဒါယာဒံ၊ အာမိသကိစ္စပွေခံခြင်းကို
ဂရဟန္တေန၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူသဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တုမှေဝိ
တေနအာဒိယာဘဝယျာထာတိ၊ တုမှေဝိ တေနအာဒိယာဘဝယျာထ
ဟူ၍၊ ဧကေနဝါကာရေန၊ တရသောအာမိသဒါယာဒံ၏အဖြစ်ကို ပြီးစေ
တတ်သော ကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏ အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော အပြစ်အားဖြင့် သာ
လျှင်းဝုတ္တမတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီးသော အနက်ကို၊ တိဟိအာကာရေဟိ၊ သုံးပါး
သောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော၊ အာယသ္မာသာရိ
ဝုတ္တော။ အရှင်သာရိဝုတ္တရာသည်၊ ဣဝာရသော သတ္တုပမိ ဝိတ္တဿဝိရ
ဟတော(ပ)၊ ဧတ္တာဝတာခေါ အာရသော သတ္တုပမိ ဝိတ္တဿ ဝိရဟတော
သာဝကာဝိဝေကံနာနုယိက္ခန္တိတိ၊ ဣဝာရသော သတ္တုပမိ ဝိတ္တဿဝိရဟတော
တော(ပ)၊ ဧတ္တာဝတာခေါအာရသော သတ္တုပမိဝိတ္တဿဝိရဟတောသာဝ
ကာဝိဝေကံနာနုယိက္ခန္တိဟူ၍။ ဧဝံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်
မူ၏၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောဒေသနာအစဉ်ဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယဉ္ဇအာမိသဒါယာဒပရိပဒံ၊ အကြင်အာမိသကိစ္စပွေ
ခံခြင်းတည်းဟူသောအကျင့်ကို၊ ဂရဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူလျက်၊ တုမှေဝိ
တေနအာဒိယာဘဝယျာထာတိ၊ တုမှေဝိတေနအာဒိယာဘဝယျာထဟူ
၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ အတ္တနာ၊ အရှင်သာရိဝုတ္တရာသည်၊ ကိတ္တာဝတာ
နုခေါ(ပ)၊ နာနုယိက္ခန္တိတိ၊ ကိတ္တာဝတာနုခေါ(ပ)၊ နာနုယိက္ခန္တိ ဟူ၍၊ ယဉ္ဇ
ဝုန္တိ၊ အကြင်ဝုန္တကို၊ ဝုန္တိ၊ မေးတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုဝုန္တပါဠိ၏၊ ဝိတ္တာ
ရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ အတ္တော၊ အနက်သည်၊ သုဝိဘတ္တော၊ ကောင်းစွာ
ဝေဖန်အပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောစတ္တော၊ ထိုအနက်သည်သည်း၊
ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာဒိယာဘဝံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်အဖြစ်ကို၊
အနာမသိတွာစ၊ မသုံးသပ်မူ၍လည်း၊ ဝိဘတ္တော၊ ဝေဖန်အပ်သည်၊ ဟောတိ
ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဘဂဝတောယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားအားသာလျှင်၊ သာဝ
ကော၊ သာဝကတို့ကို၊ အနုဂ္ဂဗျန္တဿ၊ အတုလိုက်၍မကျင့်စေသည်ရှိသော်
အဟတ္တိတေနအာဒိယာဘဝိဿာပိတိ၊ အဟတ္တိတေနအာဒိယာဘဝိဿာပိ

ဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ သာဝကာနံ၊ သာဝကတို့အား၊ ဝတ္ထု၊
ဆိုခြင်းငှါ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ သုက္ကပက္ခေ၊ သုက္ကပက္ခန္တိလည်း၊ ဇေယနယော၊
ဤကဏ္ဍပက္ခန္တိဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အယံ၊ ဤဆို
အပ်ခဲ့ပြီး သည်ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဧတ္ထ၊ ဤဥဒ္ဓေသပါဠိအစဉ်၌၊ အနု
သန္တိက္ကမယောဇနာ၊ အနုသန္ဓေအစဉ်ကို ယောဇနာခြင်းတည်း။ အယံပန၊
ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ အတ္ထဝတ္ထနာ၊ အနက်အတွင်းတည်း။ ဣဓာတိ၊ ဣဓ
ဟူသည်ကား၊ ဣမတ္ထိံ သာသနော၊ ဤတရားရှင်သာသနာတော်၌၊ သတ္ထု၊ မိ
ဝိတ္တဿာတိ၊ သတ္ထု၊ မိဝိတ္တဿဟူသည်ကား၊ တိတိဝိဝေကေတိ၊ သုံးပါး
သောဝိဝေကတို့ဖြင့်၊ အတ္တန္တပမိဝိတ္တဿ၊ စင်စစ်ဝိဝေက ရှိတော်မူသော၊
သတ္ထု၊ နော၊ တရားရှင်၏၊ ဝိဝေကံနာနုသိက္ခန္တိတိ၊ ဝိဝေကံနာနုသိက္ခန္တိ
ဟူသည်ကား၊ ကာယဝိဝေကံ၊ ကာယဝိဝေကကို၊ နာနုသိက္ခန္တိနပရိပူရေန္တိ
အတုလိုက်၍မပြည့်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ကိရိမံ၊ သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ဝိဝေကံ၊ ဝိဝေကကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊
ယဒိ၊ နဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဟောပြားအံ့၊ ပုစ္ဆာယ၊ ပုစ္ဆာ၏၊ အဝိသေသော၊
မထူးခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အယံပဉ္စော၊
ဤပုစ္ဆာသည်၊ ဗျာကရဏပက္ခော၊ ဖြေခြင်းအဘို့ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ဣမိနာပဒေန၊ ဤဝိဝေကံနာနုသိက္ခန္တိ ဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ ကာယဝိဝေကံ၊ ကာ
ယဝိဝေကကို၊ အပရိပူရိယမာနံ၊ မပြည့်ခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ယေ
သဉ္စဓမ္မာနန္တိ အာဒိနာ၊ ယေသဉ္စဓမ္မာနံ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိဖြင့်၊ မိတ္တဝိဝေ
ကံ၊ မိတ္တဝိဝေကကို၊ အပရိပူရမာနံ၊ မပြည့်ခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊
ဗာဟုလ္လိကတိအာဒိနာ၊ ဗာဟုလ္လိကတိသို့အစရှိသောပါဠိဖြင့်၊ ဥပမိဝိဝေ
ကဉ္စ၊ ဥပမိဝိဝေကကိုလည်း၊ အပရိပူရမာနံ၊ မပြည့်ခြင်းကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊
ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝိဝေကံ နာနုသိက္ခန္တိ အစရှိသောပါဠိ၌၊ သင်္ခေပ
တော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
ယေသဉ္စဓမ္မာနန္တိ ဣဒံပဒံ၊ ယေသဉ္စဓမ္မာနံဟူသောဤဝုန်ကို၊ လောဘတာဒ
ယော၊ လောဘအစရှိကုန်သောဓမ္မတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူပြီးယေဓမ္မာ၊ အကြင်လောဘအစရှိကုန်သောအကုသိုလ်ဓမ္မတို့ကို၊
ပရတော၊ နောက်၌၊ တတြာဝုသောလောဘောဝပါပကောတိအာဒိနာယောန၊
တတြာဝုသောလောဘောဝပါပကောဤသို့ အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဝက္ခတိ၊
ဟောလတ္တံ့၊ နပဇာဟန္တိတိ၊ နပဇာဟန္တိဟူသည်ကား၊ နပရိစ္စန္တိ၊ မစွန့်
ကုန်၊ မိတ္တဝိဝေကံ၊ မိတ္တဝိဝေကကို၊ နပရိပူရေန္တိ၊ မပြည့်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

ဝတ္တံဝတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဗဟုလ္လိကာယာတိ၊ဗဟုလ္လိကာ
 ဗဟုသည်ကား၊ စိဝရာဒိဗဟုလ္လံယ၊သင်္ကန်းစသော ပရိက္ခရာတို့၏မျှား
 စွာရခြင်းငှါ၊ပဗ္ဗိပန္နာ၊ကျင့်ကုန်၏၊သာသနံ၊ဘုရားရှင်၏အဆုံးအမတော်ကို
 သိထိလံ၊သျှော့သျှော့ပြု၍၊ဇဏ္ဍန္တိ၊ယူတတ်ကုန်၏။ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်
 သာထလိကာ၊သာထလိကာမည်ကုန်၏။ဩက္ကမနေပုဗ္ဗိမာတိတ္တေ၊ဩက္က
 မနေပုဗ္ဗိမာဟူသောဤပါဠိ၌၊ အဝဇမတ္တေန၊ ကာမဘုံတည်း ဟူသော
 အောက်သို့လားကြောင်းဖြစ်သောအနက်သဘောအားဖြင့်၊ ပဉ္စနိဝရဏာနိ။
 ငါးပါးသောနိဝရဏတို့ကို၊ ဩက္ကမနံ၊သင်၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ဆိုအပ်ကုန်၏။
 တေပဉ္စနိဝရဏေ၊ ထိုကာမဘုံသို့လားကြောင်းဖြစ်သော ငါးပါးကုန်သော
 နိဝရဏတို့ကို၊ ပုဗ္ဗိမာ၊ရှေ့သွားပြီကုန်၍၊ ဣတိ၊ဤသို့။ဝတ္တံဝတ္တော၊ဆိုလို
 သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ပရိဝေကောတိ၊ပရိဝေကောဟူသည်ကား၊ ဥပမိဝေ
 ကော၊ ကာရပမိစသောအလုံးစုံသေးပါးသောဥပမိတို့၏ ဆိတ်ရာ ဖြစ်သော။
 နိဗ္ဗာနေ၊နိဗ္ဗာန်၌။ နိက္ခိတ္တရရာတိ၊နိက္ခိတ္တရရာဟူသည်ကား၊ ဩရောဂီတရ
 ရာ၊ စွန့်အပ်သောအားထုတ်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ တဒမိဂမာယ၊ထိုနိဗ္ဗာန်ကို
 မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ အာရန္တိ၊အားထုတ် အပ်သော ဝိရိယကိုလည်း။
 အကုရမာနာ၊ မပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣတိအယံ၊ဤဆိုအပ် ခဲ့ပြီးသည်ကား။
 အတ္ထဝဏ္ဏနာ၊ အနက်အဖွင့်တည်း။ ဧတ္တာဝတာ၊ဤမျှအတိုင်း အရှည်ဖြင့်၊
 ဥပမိဝေကံ၊ဥပမိတို့၏ကင်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊နပရိပူရေန္တိ၊မပြည့်ကုန်
 ဣတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တံဝတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဧတ္တာဝတာ၊ဤအမျှ
 အရှည်ရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ အနိယမေနော၊တစုံတခုသော အထူးကို
 မမှတ်မူ၍သာလျှင်၊ ဝတ္တာ၊ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ဒေသနံ၊
 ဒေသနာကို၊နိယမေန္တော၊ မှတ်လိုသော အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊တကြာ
 ဝုသောကိအာဒိ၊တကြာဝုသောဤသို့ အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ဟော
 တော်မူပြီးတသွား၊ထိုကြောင့်၊သာဝကာတိဟိဋ္ဌာနေဟိတိ၊သာဝကာတိဟိ
 ဋ္ဌာနေဟိဟူ၍၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ အနိယမေတွာဝ၊ မမှတ်မူ၍သာလျှင်၊ ဝုတ္တမာနေ၊
 ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊တစွာစနံ၊ထိုစကားကို၊အညေ၊တပါးသောသူတို့
 ကို၊ဘဏာသိ၊ဆို၏။အဓော၊ငါတို့ကို၊ နဘဏာတိ၊မဆို၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဥဒါသိနာ
 ဝိ၊လျှပ်လျှူကုန်သည်လည်း၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ထေရာနဝါမဇ္ဈိမာတိ၊
 ထေရာနဝါမဇ္ဈိမာဟူ၍၊ ဧဝံလနံ၊ဤသို့မူကား။ နိယမေတွာ၊ မှတ်၍၊ဝုတ္တမာ
 နေ၊ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ အဓော၊ငါတို့ကို၊ဘဏာသိ၊ဆို၏။ ဣတိ၊ဤသို့။
 အာဒါရံ၊ရိုသေခြင်းကို၊ကရာန္တိ၊ပြုကုန်၏။ယထာ၊ဥပမာမည်သည်ကား။

ရညာ၊မင်းသည်။ အမတ္တေဟိ၊အမတ်တို့ကို၊ နဂရဝိဝိယော၊မြို့ခရီးတို့ကို၊
သောဓေတဗ္ဗာ၊သုတ်သင်စေအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂုတ္တေဝိ၊ ဆိုသော်
လည်း။ ကေန၊အဘယ်သူသည်။ သောဓေတဗ္ဗာနုခေါ၊ သုတ်သင်အပ်သ
နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့၊မညမာနာ၊ အောက်ခေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နသောဓေန္တိ၊
မသုတ်သင်ကုန်၊ အတ္တနောအတ္တနော၊ မိမိမိ၏၊ဓာရန္တရံ၊ အိမ်တံခါးကို၊
သောဓေတဗ္ဗံ၊ သုတ်သင်အပ်၏။ ဣတိပန၊ ဤသို့မူကား။ တေရိယာ၊စည်
လည်ခြင်းသည်။ နိက္ခန္ဓာယ၊ ထွက်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော
မြို့နေ လူအပေါင်းတို့ သည်၊ မဟုတ္တေန၊ တစထာခြင်းဖြင့်၊ သောဓေန္တိစ၊
သုတ်လည်းသုတ်သင်ကုန်၏။ အယံကရောန္တိစ၊တန်းဆာလည်းဆင်ကုန်၏
ဝေတထာ။ထိုအတူ၊ဣဒံသမ္ဘဒံသောဥပမာသမ္ဘတ္တိ၊ ဤဥပမာ၏ပြည့်စုံခြင်း
ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏။ တတ္ထတတ္ထံပါဌေ၊ ထိုတကြာရသောအစရှိသော
ပါဌ်၌၊ တကြာတိ၊တကြာဟူသည်ကား။ ဝေသုသာဝကေသု၊ထိုသာဝက
တို့တွင်၊ ထေရာတိ၊ထေရာဟူသည်၊ဒသဝသေ၊ဆယ်ဝါရှိသော ရဟန်း
တို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊ ဂုတ္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တိဟိဌာနေ ဟိတိ၊
တိဟိဌာနေဟိဟူသည်ကား။ တိဟိကာရဏေဟိ၊ သုံးပါးသောအကြောင်း
တို့ဖြင့်၊ဟိသမ္ဘံ၊မှန်၏။ အယဌာနသဒ္ဓေါ၊အယဌာနသဒ္ဓါသည်၊ ဣဿရိယဥ
တိဓဏ ကာရဏေသု၊ အစိုးရခြင်း ဟူသောအနက် တည်ခြင်း ဟူသော
အနက်ဓာတာကာလ ဟူသောအနက် အကြောင်းဟူသော အနက်တို့၌၊ ဒိဿ
တိ၊ထင်၏။ တိဝိတ္ထာရေမိ၊ချွဲဦးအုံ၊ကိံပနာယသ္မာဒေဝါနမိန္ဒောကမ္ဘိကတွာ
ဣဝံဌာနံပတ္တောတိအာဒိသု၊ ကိံပနာ ယသ္မာဒေဝါန မိန္ဒောကမ္ဘိကတွာ၊ ဣဝံ
ဌာနံပတ္တောဤသို့၊အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ဣဿရိယေ၊ အစိုးရခြင်းဟူ
သောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ထင်၏။ အာယသ္မာ ဒေဝနမိန္ဒော၊ အရှင်သိကြား
မင်းသည်။ ကိံပနကမ္ဘံ၊ အဘယ်ကောင်းမှုကံကို။ ကတွာ၊ပြု၍၊ ဣဝံဌာနံ၊
ဤအစိုးရသောသိကြားအဖြစ်သို့၊ ပတ္တော။ ရောက်ပေသနည်း။ ဌာနကုသ
လောဟောတိ အက္ခဏာဝေမိတိအာဒိသု၊ ဌာနကုသလောဟောတိ အက္ခဏာ
ဝေမိဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဥတိယံ၊ တည်ခြင်းရပ်ခြင်းဟူသောအ
နက်၌၊ ဒိဿတိ၊ထင်၏။ အက္ခဏာဝေမိ၊ မရှည်မြင့်သောဓာတ်၌ ပြက်သော
လျှပ်စစ်ရောင်ဖြင့် စက်ဝန်းအမှတ်ကိုမှန်အောင်ပစ်နှိုင်းသော လေးသမား
သည်၊ဌာနကုသလော၊ရပ်ခြင်း၌လိမ္မာသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဌာနသောပေ
တံတထာဂတံပဋိဘာတိတိအာဒိသု၊ဌာနသောပေတံတထာဂတံပဋိဘာတိ
ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ဓဏ၊ဓာတာကာလဟူသောအနက်၌၊ဒိဿတိ

ထင်၏။ ဌာနသောဝိ။ တာဓကခြင်းဖြင့်လည်း။ ဇေတံတထာဂထံ။ ထိုဘုရားရှင်သည်။ ပဋိဘာတိ။ ထင်၏။ ဌာနဉ္စဌာနတော အဌာနဉ္စ အဌာနတောတိ အာဒီသု။ ဌာနဉ္စဌာနတော အဌာနဉ္စ အဌာနတော ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌။ ကာရဏေ။ အကြောင်းဟူသော အနက်၌။ နိဿတိ။ ထင်၏။ ဌာနဉ္စ။ အကြောင်းဟုတ်သည် ကိုလည်း။ ဌာနတော။ အကြောင်း ဟုတ်သော အားဖြင့်။ အဌာနဉ္စ။ အကြောင်းမဟုတ် သည်ကိုလည်း။ အဌာနတော။ အကြောင်း မဟုတ်သော အားဖြင့်။ ဇာနာတိ။ ထိ၏။ ဣပေန။ ဤတိဟိဌာနေဟိစသောပါဠိရပ်၌ကား။ ကာရဏေယေဝ။ အကြောင်းဟူသော အနက်၌သာလျှင်။ နိဿတိ။ ထင်၏။ တိသစ္စံ။ မှန်၏။ ကာရဏံ။ အကြောင်းကို။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။ တတ္ထ။ ထိုကြောင်း၌။ ထဒါယတ္တ ဝုတ္တိဘာဝေန။ ထိုအကြောင်းနှင့် စပ်၍ဖြစ်သည် ၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဗလံ။ အကျိုးသည်။ တိဉ္စတိ။ တည်တတ်၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဌာနန္တိ။ ဌာနဟူ၍။ ဝုတ္တိတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဣမိနာပဌမေနဌာနေန ထေရာတိက္ခ။ ဂါရဟ္တာတိတ္ထေ။ ဣမိနာပဌမေနဌာနေနထေရာတိက္ခ။ ဂါရဟ္တာဟူသောဤ ပါဠိ၌။ ဂါရဟ္တာတိ။ ဂါရဟ္တာဟူသည်ကား။ ဂရဟိတဗ္ဗာ။ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်၏။ ကိ' ဂရဟိတဗ္ဗာ။ အဘယ်သို့ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သနည်း။ ထေရာနာမ။ မထေရ်တို့ မည်ကုန်သည်။ သမာနာ။ ဖြစ်ကုန်လျက်။ အရညဝနပတ္တာနိ။ တောတို့တွင် ကြီးစွာသောတော အရံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ပဏ္ဍာနိ။ တောစွန်၌ဖြစ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ။ တောကျောင်းတို့သို့။ နဉ္စပေန္တိ။ မကပ်ကုန်။ ဂါမဏ္ဍသေနာသနံ။ ရွာနီးကျောင်းကို။ နရစ္စန္တိ။ မထွတ်နှိုင်းကုန်။ သင်္ဂီတိကာရာမဝံ။ အပေါင်းအဘော်၌ မွေ့လျော်သောသူ၏ အဖြစ်ကို။ ဝဇေဏ္ဍာ။ ပွားစေကုန်လျက်။ ဝိဟရန္တိ။ နေကုန်၏။ ကာယဝိဝေကမ္ပိ။ ကာယဝိဝေကမျှကိုလည်း။ နပရိပူရေန္တိ။ မပြည့်ကုန်။ နဝမဇ္ဈိမကာလေ။ နဝကာလ မဇ္ဈိမကာလ၌။ ကိဒိသာ။ အဘယ်ကဲ့သို့သဘောရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ။ ဖြစ်လေကုန်ရာ အံ့နည်း။ ဣတိဇေ။ ဤသို့။ နိန္ဒိတဗ္ဗာ။ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ အာရသော။ ငါ့ရှင်တို့။ ဣမိနိန္ဒ။ ဤကဲ့ရဲ့ခြင်းကို။ လဘန္တိ။ ရကုန်၏။ ဣတိဣမံ အတ္ထံ။ ဤအနက်ကို။ ဒသေတိ။ ပြ၏။ ဒုတိယေနဌာနေ နာတိတ္ထေဝိ။ ဤဒုတိယေနဌာနေနဟူသောပါဠိ၌လည်း။ ဣပေနာမ။ ဤရဟန်းတို့မည်သည်ကား။ ထေရာ။ မထေရ်တို့သည်။ သမာနာပိ။ ဖြစ်ကုန်လျက်လည်း။ ယေသံဓမ္မာနံ။ အကြင်အလောဘအစရှိကုန်သောအကုသိုလ်ဓမ္မတို့ကို။ သတ္ထာ။ ထုရားရှင်သည်။ ပဟာနံ။ ပယ်စိပ်သည်ကို။ အာဟာ။ ဟောထေဝ်မူ၏။ တေလောဘာဒိဓမ္မေ။ ထိုလောဘအစရှိကုန်သော အကုသိုလ် တရားတို့ကို။ နဟေန္တိ။

မစွန့်ကုန်၊ အတ္တရာသဗ္ဗာဓုမတ္တဗ္ဗိ၊ လက်ပြစ်တတွက်ကာလမျှလည်း၊ ဧက
မန္တံ၊ သင့်တင့်လျော်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိဝိဒိတွာ၊ နေ၍၊ မိတ္တေကင်္ဂံ၊ မိတ်၏
ထည်ကြည်ခြင်းကို၊ နုလဘန္တိ၊ မရကုန်၊ နဝမန္တိမကာလေ၊ နဝကာလမန္တိမ
ကာလ၌၊ ကိဗ္ဗိယာ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်လေကုန်
ရာအံ့နည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ နိဒ္ဒိတဗ္ဗာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣမံနိန္ဒ၊ ဤကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၊ သဘန္တိ၊ ရကုန်၏၊ ဣတိ
ဣမံအတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာ
ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏၊ တတိယေနာတိတ္ထောဝိ၊ တတိယေနဟူသော
ဤပါဌ၌လည်း၊ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣမေနာမ၊ ဤရဟန်းတို့မည်သည့်
ကား၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ သမာနာဝိ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်လည်း၊ ဣတိဇိတ
ရေန၊ ရရတိုင်းသောမစ္စည်းဖြင့်၊ နယာပေန္တိ၊ မမျှနိုင်ကုန်၊ စိဝရပတ္တသေနာ
သနပူတိကာယ၊ မဏ္ဍနာနယောဝံ၊ သင်္ကန်းကိုတန်းဆာဆင်ခြင်းသပိတ်ကို
တန်းဆာဆင်ခြင်းကျောင်းကို တန်းဆာဆင်ခြင်းပုဂံလှစွာသော ရူပကာယ
ကိုတန်းဆာဆင်ခြင်း၌ အတန်တလဲလဲအားထုတ်ခြင်း လုံ့လကို၊ အနုတ္တော၊
အားထုတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပမိဝိဝေကံ၊ ဥပမိဝိဝေကကို၊ အပ္ပရယမာနာ၊
မပြည့်ကုန်မူ၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ နဝမန္တိမကာလေ၊ နဝကာလမန္တိမကာ
လ၌၊ ကိဗ္ဗိယာ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်လေရာကုန်
အံ့နည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ နိဒ္ဒိတဗ္ဗာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣမံနိန္ဒ၊ ဤကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၊ သဘန္တိ၊ ရကုန်၏၊ ဣတိဇေ
အတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဿတိ၊ ပြ၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာ
ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ မန္တိမနဝဝါရေသု၊ မန္တိမဝါရနဝဝါရတို့၌၊
သေနယော၊ ဤထေရဝါရ၌ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်နည်းတူပင်တည်း၊ အယံပန၊
ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ မန္တိမာတိ၊ မန္တိမာ
ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စဝသေပဉ္စဝသာတော၊ ငါးဝါမှ၊ ဥပါဒါယပဋ္ဌာယ၊ စဉ်း
ယာဝနဝဝသာ၊ ကိုးဝါတိုင်အောင်ဝါရှိကုန်ပြီးသောရဟန်းတို့ကို၊ ဝုစ္စန္တိ၊
ဆိုအပ်ကုန်၏၊ နဝါတိ၊ နဝါဟူသည်ကား၊ ဥနပဉ္စဝသာ၊ ငါးဝါမပြည့်
သေးသောရဟန်းတို့ကို၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုထေရဝါရ၌၊ နဝ
မန္တိမကာလေ၊ ကိဗ္ဗိယာအဟောသုန္တိ၊ နဝမန္တိမကာလေ၊ ကိဗ္ဗိယာအဟော
သုံဟူ၍၊ ဝုတ္တံယထာစ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣမ
ဤမန္တိမဝါရနဝဝါရတို့၌၊ နဝကာလေ၊ နဝကာလ၌၊ ကိဗ္ဗိယာ၊ အဘယ်သို့
သဘောရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ရှာလေကုန်အံ့နည်း၊ ထေရကာလေ၊

ထေရ်မြောက်သောကာလ၌။ ကိဒိသာ၊ အဘယံသို့သဘောရှိ ကုန်သည်၊
ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့နည်း။ မဇ္ဈိမထေရ်ကာလေ၊ မဇ္ဈိမထေရ်ကာလ၌။
ကိဒိသာ၊ အဘယံသို့သဘောရှိကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့နည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထု၊ ဆို၍။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယဉ်အပ်၏။ ဣမသ္မိံ၊ ကဏ္ဍပက္ခေ၊
ဤကဏ္ဍပက္ခ၌လည်း။ ဝုတ္တပစ္စနိကနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ဆန်ကုန်
သောနည်းဖြင့်၊ သုတ္တပက္ခေ၊ သုတ္တပက္ခ၌။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဣတ္ထံ၊ ဤသုတ္တပက္ခ၌။ သင်္ခေပေါ၊
အကျဉ်းတည်း။ ဣမေ၊ ဤအရှင်တို့သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ထေရာ၊ မထေရ်ဖြစ်
ကုန်သည်။ သမာနာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ယောဇနာပရိပရာယ၊ ယူဇနာ
အဆက်ဆက်အား ဖြင့်၊ အရညဓနပတ္တာနိ၊ တောတို့တွင်ကြီးစွာသော
တောအုပ်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပန္နာနိ၊ လူတို့၏ဥပစာရေမှဝေးကုန်သော၊
သေနာသနာနိ၊ ထောကျောင်းတို့ကို။ သေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏။ ဂါမန္တသေနာသနံ၊
ရွာနီးကျောင်းသို့၊ ဥပဝန္တိ၊ ကပ်ခြင်းငှါ။ ယုတ္တကာထေဝိ၊ သင့်သောကာလ၌
လည်း။ နဥပဝန္တိန္တိ၊ မကပ်လာပေကုန်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇိတ္တသရီရာဝိ၊ အိုမင်း
သောကုလိယံရှိကုန်သော်လည်း။ အာရန္တဝိရိယာ၊ လွန်စွာအားထုတ်ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ပစ္စယဒါယကာနံ၊ ပစ္စည်းဒါယကာတို့အား။ ပဿာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်း
ကို။ ဇနေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ နဝမဇ္ဈိမကာလေ၊ နဝမဇ္ဈိမကာလ၌။ ကိဒိသာ၊
အဘယံသို့အားထုတ်ခြင်းသဘောရှိကုန်သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ပေကုန်လိမ့်
နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဌမေန၊ ဧည့်စွာသော၊ ဣဒိနာဌာနေန၊ ဤအကြောင်း
ဖြင့်။ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်။ ပါသံသာ၊ မြီးမွမ်းထိုက်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ပသံသံ၊ မြီးမွမ်းခြင်းကို။ သဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ လာဘာဒယော၊
လာဘ်အစရှိသည်တို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဝိတ္တဝိဝေကံ၊ ဝိတ္တဝိဝေကကို။
ပူရေန္တိ၊ ပြည့်ကုန်၏။ အယတ္ထိမဟာထေရော၊ ဤမထေရ်ကြီးသည်။ သဒ္ဓိဝိဟာ
ရိကအန္တေဝါသိက ပရိဝါရိတော၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိ ကတပည့်အန္တေဝါသိက
တပည့်ခြံရံအပ်သည်။ ဟုတ္ထာ၊ ဖြစ်၍။ နိသီဒိတံ၊ နေခြင်းငှါ။ ယုတ္တကာထေဝိ၊
သင့်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဤဒိသေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝယေ၊ ကြီးရင့်
တော်မူသောအယုပယ်သည်။ ဝတ္ထမာနေဝိ၊ ရောက်တော်မူပေထျက်လည်း။
ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကတ္တာ၊ ပြုပြီး၍။ ပဝိဋ္ဌော၊ တောအရပ်သို့
ဝင်သည်ရှိသော်၊ သာယံ၊ ညအခါ၌။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။ သာယံ၊ ညအခါ၌၊
ပဝိဋ္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ဝင်သည်ရှိသော်၊ ပါတော၊ နံနက်စောစောအ
ခါ၌။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကသိတာပရိကမ္ဘံ၊ ကသိုလ်းပရိကံကို။

ကရောတိ၊ ပြု၏။ သမာပတ္တိယော၊ သမာပတ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ မဂ္ဂ
 ဖဿနိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့ကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ သဗ္ဗဏ္ဍာရိ၊ ခပ်သိမ်းသောတရား
 ပဟာနဝိက္ခန္တန ပဟာနသရန္တေန ပဟာနဝနိပဿန္တိ ပဟာနသတ္တိတည်း
 ဟူသောအပြားအားဖြင့်တည်း။ ဗိက္ခဝိဝေကံ၊ ဗိတ်၏ကိလေသာမှခတ်ခြင်း
 ဟူသော ဗိက္ခဝိဝေကကို။ ပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုတိယေန၊
 နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဣမိနာဌာနေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်၊ ထေရာ၊ မထေရ်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပါသံသာ၊ ခြီးမွမ်းထိုက်ကုန်သည်။
 ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပသံသံ၊ ခြီးမွမ်းခြင်းကို။ သဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ ယသ္မိံကာ
 ထေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ထေရသော၊ မထေရ်အား။ ပဉ္စဒူကူလကောသေယျာဒိနိ၊
 ပဉ္စဒူရောင်တိုင်း၌ ဖြစ်သောပုဆိုးတွဲဖြူပုဆိုးဝိုးချည်ပုဆိုး အစရှိကုန်သော
 သုခသမ္ပဿာနိ၊ ချမ်းသာသောအတွေ့ရှိကုန်သော။ လဟုစိဝရာဒိယုတ္တာနိ၊
 ပေါ့သောသင်္ကန်းစသည်တို့ သည် လျောက် ပတ်ကုန်၏။ တသ္မိမ္မိကာထေ၊
 ထိုသို့သိပ်မွေ့နူးညံ့သော သင်္ကန်းတို့နှင့်သာလျောက်ပတ်ကုန်သောကာထ
 ဌ်လည်း။ အပဿိမဟာထေရော၊ ဤမထေရ်မြတ်သည်။ ပံသုကူလသနိ၊ ပံသုကူ
 သင်္ကန်းတို့ကို။ ဓာရေတိနာမ၊ ဆောင်တော်မူပေ၏တကား။ အသိထိလံ၊
 မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝိဂတ
 နိဝရဏတော၊ ကင်းပြီးသောနိဝရဏရှိသည်ဖြစ်၍။ ဖလသမာပတ္တိံ၊ ဖလ
 သမာပတ်ကို။ အပ္ပေတွာ၊ ဝင်စား၍။ ဥပဓိဝိဝေကံ၊ ဥပဓိဝိဝေကကို။ မရိပူရ
 ယမာနေ၊ ပြည့်စေလျက်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ နဝမန္တိမကာထေ၊ နဝကာထ
 မန္တိမကာထ၌။ ကိဒိသော၊ အဘယ်သို့အားထုတ်ခြင်း သဘောရှိသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တတိယေန၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဣမိနာ
 ဌာနေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်။ ပါသံသာ၊ ခြီးမွမ်း
 ထိုက်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပသံသံ၊ ခြီးမွမ်းခြင်းကို။ သဘန္တိ၊
 ရကုန်၏။ မန္တိမနဝဝါရေသု၊ မန္တိမဝါရနဝဝါရတို့၌။ ယေနယော၊ ဤနည်းလျှင်
 နည်းရှိ၏။ တတြာရသောတိ၊ အပဿိအနုသန္တိ၊ တတြာရသော၊ အစရှိသောဤအ
 နုသန္ဓေသည်။ ကောအနုသန္တိ၊ အဘယ်သို့သော အနုသန္ဓေနည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်။ နဝဟာကာရေဟိ၊ ကိုးပါးသောအကြောင်းတို့
 ဖြင့်၊ အာသိသဒါယာဒပဒိုပဒံ၊ အာသိသကိုအမွေခံခြင်းတည်းဟူသောအကုဋ်
 ကို။ ဂရဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူလျက်။ နဝဟိ၊ ကိုးပါးကုန်သော အကြောင်း
 တို့ဖြင့်။ ဓမ္မဒါယာဒပဒိုဒံ၊ ဓမ္မကိုအမွေခံခြင်းတည်းဟူသော အကုဋ်ကို၊
 ထောမေန္တော၊ ခြီးမွမ်းတော်မူလျက်။ အဋ္ဌာရသဟာကာရေဟိ၊ တဆဲ့ရှစ်

ပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို၊ နိဋ္ဌပေတွာ၊ ပြီးစေ၍၊ ယေ
သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ အကြင်လောကအစရှိကုန်သောအကုသိုလ်ဓမ္မတို့ကို၊ သတ္ထာ၊
တရားရှင်သည်၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ပိတ်သည်ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တေဓ
ဓမ္မေ၊ ထိုအကုသိုလ်ဓမ္မတို့ကို၊ နပဇဟန္တိ၊ မစွန့်ကုန်၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ယေ
တေပဟာတဗ္ဗဓမ္မာ၊ အကြင်ပယ်အပ်ကုန်သောအကုသိုလ်ဓမ္မတို့ကို၊ ဝုတ္တာ
ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီး၊ တေဓမ္မေ၊ ထိုအကုသိုလ်ဓမ္မတို့ကို၊ သဗ္ဗပတော၊
သရုပ်အားဖြင့်၊ ဣမေကေတိ၊ ဣမေကေဟူ၍၊ ဒသေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ တတြာ
ဝုသောလောဘောစာတိအာဒိ၊ တတြာဝုသော လောဘောစဤသို့ အစရှိ
သော၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊
အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေတည်း၊ အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ ပောဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ပရိ
ယာယေနေဝ၊ ပရိယာယ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ ကထိတော၊
ဟောအပ်ပြီး၊ အာမိသံ၊ အာမိသကိုကား၊ ပရိယာယေနာရိ၊ ပရိယာယ်အား
ဖြင့်မည်ကောင်း၊ နိပ္ပရိယံ၊ ယေနာရိ၊ နိပ္ပရိယာယဓမ္မအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
ကထိသံ၊ ဟောအပ်ပြီး၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိပ္ပရိယာယဓမ္မံ၊ နိပ္ပရိယာယဓမ္မ
ဟုဆိုအပ်သော၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂံ၊ လောကုတ္တရာမဂ်ကို၊ ကထေတုံ၊ ဟော
ခြင်းငှါ၊ ဣဒံ၊ ဤတတြာဝုသောအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်
မူပြီး၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်လျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤတတြာဝုသော အစရှိသော
ပါဠိ၌၊ အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေတည်း၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ တတြာတိဣဒံဝစနံ
တတြာဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ အတိတဒေသနာနိဒဿနံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော
ဒေသနာကိုညွှန်းကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း၊ သတ္ထုပရိဝိတ္တဿဝိဟာရ
တောသာဝကာဝိဝေကံနာနုသိက္ခန္တိတိအာဒိနာနယေန၊ သတ္ထုပရိဝိတ္တဿ
ဝိဟာရတော သာဝကာဝိဝေကံနာနုသိက္ခန္တိ ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်၊
ဝုတ္တဒေသနာယ၊ ဟောတော်မူအပ်သောဒေသနာတော်၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
ဝုတ္တာ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ လောဘောစ ပါပကော ဒေါသောစ
ပါပကောတိ၊ လောဘောစ ပါပကောဒေါသောစ ပါပကောဟူကုန်သော၊
ဣမေဓမ္မော၊ ဤနှစ်ပါးကုန်သော တရားတို့သည်၊ ပါပကာထာမကာ၊
ယုတ်မာကုန်၏၊ ဣမေဓမ္မော၊ ဤနှစ်ပါးကုန်သော တရားတို့ကို၊ ပဟာ
တဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိဣဒံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊
တတ္ထ၊ ထိုလောက ဒေါသနှစ်ပါးတို့တွင်၊ လောဘော၊ လောဘသည်၊
လုတ္တနုလက္ခဏော၊ အာရုံကိုမက်မောခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ဒေါသော၊ ဒေါသ
သည်၊ ဗုဿနုလက္ခဏော၊ ပြစ်မှားခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ တေသု၊ ထိုလောက

ဒေါသနှစ်ပါးတို့တွင်။ လောဘော၊ လောဘသည်။ အာမိသဒါယာဒဿ၊
အာမိသကိုအမွေခံခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပစ္စယာနံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို၊
လောဘော၊ ရခြင်း၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်။ ပစ္စယာနံ၊ ပစ္စည်း
တို့ကို၊ အလောဘော၊ မရခြင်း၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ လောဘောန၊ လောဘဖြင့်၊
အလတ္တံ၊ မရသေးသောပစ္စည်းကို၊ ပတ္တေတိ၊ တောင့်တ၏။ ဒေါသောန၊ ဒေါသ
ဖြင့်၊ အလောဘောန၊ မရသည်ရှိသော်။ ဝိဿာတတ္ထံ၊ ပင်ပန်းသည်၏အဖြစ်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ လောဘောစ၊ လောဘသည်လည်း။ ဒေယျဓမ္မေ၊
ပေးလှူအပ်သောဝတ္ထု၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်။ အဒါယ
ကောဝါ၊ မပေးလှူသောသူ၌လည်းကောင်း၊ အမနုဉ္ဏဒါယကောဝါ၊ မနှစ်သက်
အပ်သောဝတ္ထုကိုပေးလှူသောသူ၌ လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ လော
ဘောန၊ လောဘဖြင့်၊ နဝ၊ ကိုပါးကုန်သော၊ တဏှာမူလကော၊ တဏှာမူလအ
ကြောင်းရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ ဒေါသောန၊
ဒေါသဖြင့်၊ ပဉ္စမန္တရိယာနိ၊ ငါးပါးသောမစ္ဆေရတို့ကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ
စွာဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နေသံ၊ ထိုလောဘဒေါသတို့၏၊ ပဟာနုပါယံ၊ ပယ်ခြင်း
၏အကြောင်းကို၊ ဒသောန္တော၊ ပြီးတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ လောဘဿစပ
ဟာနာယာတိအာဒိ၊ လောဘဿစပဟာနာယဤသို့အစရှိသောစကားကို၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တဿ၊ ထိုပါဠိ၏။ အတ္တော၊ အနက်ကား၊ ပါမကဿ၊
ယုတ်မာစွာသော၊ တဿစပနလောဘဿ၊ ထိုလောဘကိုလည်းကောင်း။
တဿစပနဒေါသဿ၊ ထိုဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်း
၌၊ အတ္ထိမန္တိမာပဋိပဒါတိအုဒ္ဓံဝစနံ၊ အတ္ထိမန္တိမာပဋိပဒါဤသို့အစရှိသော
စကားကို၊ မဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို၊ သန္တာယ၊ ရည်၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
တိသစ္စံ၊ မှန်၏။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ လောဘော၊ လောဘသည်။ ဧကော၊ ထရ
သော၊ အန္တော၊ အတို့တည်း။ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်။ ဧကော၊ ထရသော၊
အန္တော၊ အတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေန္တေအန္တေ၊ ထိုနှစ်ပါးသောတရား
အတို့တို့သို့၊ နဉ္စပေတိနဉ္စပဝတ္ထတိ၊ မကပ်၊ ဧတေဟိအန္တေဟိ၊ ထိုနှစ်ပါး
သောတရားအတို့တို့မှ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိရုတ္တော၊ လွတ်၏။ တသ္မာ
အန္တနုယဝိရုတ္တတ္တာ၊ ထိုအယုတ်တရား နှစ်ပါးတို့မှလွတ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ မန္တိမာပဋိပဒါတိ၊ မန္တိမာပဋိပဒါဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧတေသံ၊
ထိုအယုတ်တရားနှစ်ပါးတို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဝေဝတ္ထာ၊ ဖြစ်သည်၏အ
ဖြစ်ကြောင့်၊ မန္တိမာ၊ မန္တိမာမည်၏။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗတောစ၊ ဝန်ရုက္ခမှထွက်
မြောက်လိုကုန်သော သူတို့သည် ကျင့်အပ်သောကြောင့်လည်း။ ပဋိပဒါ၊

၀၀၀

ပဋိပဒါမည်၏။ ယထာ။ အကြင်အသံဝိဿယာမကဟူသော အနက်သဘော
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ လောဘော၊ လောဘသည်၊ ဧကော၊ တစ်ခုသော၊ အန္တော၊
 အယုတ်တရားမည်၏။ တထာ။ ထိုအသံဝိဿယာမကဟူသော အနက်သဘောဟူ
 သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂေါ၊ ကာမသုခလ္လိကာနု
 ယောဂသည်၊ ဧကော၊ တစ်ခုသော၊ အန္တော၊ အယုတ်တရားမည်၏။ ယထာ၊
 အကြင်အသံဝိဿယာမကဟူသော အနက်သဘောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒေါ
 သော၊ ဒေါသသည်၊ ဧကော၊ တစ်ခုသော၊ အန္တော၊ အယုတ်တရားမည်၏။
 တထာ၊ ထိုအသံဝိဿယာမကဟူသော အနက်သဘော အခြင်းအရာဖြင့်၊
 အတ္တကိလ္လမယာနုယောဂေါ၊ အတ္တကိလ္လမယာနုယောဂသည်၊ ဧကော၊
 တစ်ခုသော၊ အန္တော၊ အယုတ်တရားမည်၏။ ယထာ၊ အကြင်အသံဝိဿယာ
 မကဟူသော အနက်သဘောအခြင်းအရာဖြင့်၊ လောဘော၊ လောဘသည်၊
 ဧကော၊ တစ်ခုသော၊ အန္တော၊ အယုတ်တရားမည်၏။ တထာ၊ ထိုအသံဝိဿ
 ယာမကဟူသော အနက်သဘောအခြင်းအရာဖြင့်၊ သဿတံ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ
 သည်၊ ဧကော၊ တစ်ခုသော၊ အန္တော၊ အယုတ်တရားမည်၏။ ယထာ၊ အကြင်
 အသံဝိဿယာမကဟူသော အနက်သဘောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဒေါသော၊
 ဒေါသသည်၊ ဧကော၊ တစ်ခုသော၊ အန္တော၊ အယုတ်တရားမည်၏။ တထာ၊
 ထိုအသံဝိဿယာမကဟူသော အနက်သဘောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥဒ္ဓစ္ဆဒေါ၊
 ဥဒ္ဓစ္ဆဒိဋ္ဌိ သည်၊ ဧကော၊ တစ်ခုသော၊ အန္တော၊ အယုတ်တရားမည်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုရိမနယေနေဝ၊ ဧတေဒ္ဓေအန္တေနဥပေတိအစရှိသောရှေး၌ ဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ ရွှေအပ်၏၊ စက္ခု၊ ကရုဏီတိအာဒိဟိ
 ပန၊ စက္ခုကရုဏီဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့ဖြင့်ကား၊ တမေဝပဋိပဒံ၊ ထိုမဇ္ဈိမ
 ပဋိပတ်ကိုပင်လျှင်၊ တောမေတိ၊ ပြီးပွင်းတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သာ၊ ထို
 မဇ္ဈိမပဋိပတ်သည်၊ သစ္စာနံ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို၊ ဒဿနေန၊ မြင်ခြင်းဖြင့်၊
 ပရိဏာယကဋ္ဌေန၊ အစိုးရသော အနက်သဘောအားဖြင့်၊ ဒဿနာယ၊ သစ္စာ
 လေးပါးတို့ကိုမြင်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စက္ခု၊
 ကရုဏီ၊ စက္ခုကရုဏီမည်၏၊ သစ္စာနံ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို၊ ဝိဒိတကရ
 တဋ္ဌေန၊ သိခြင်းကို ပြုတတ်သော အနက်သဘော အားဖြင့်၊ ဉာဏာယ၊
 သိခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဉာဏကရုဏီ၊ ဉာဏ
 ကရုဏီမည်၏၊ ရာဂါဒိနဉ္စ၊ ရာဂအစရှိလှန်သော အဏုသိုလ် မွေတို့၏
 လည်း၊ ဝုပသမနတော၊ သရဇ္ဈေဒ ပဟာနသတ္တိဖြင့် ငြိမ်းခြင်းကြောင့်၊ ဥပ
 သမာယ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏ သရဇ္ဈေဒပဟာနသတ္တိဖြင့် ငြိမ်းခြင်းငှါ၊

သံဝတ္ထတိနာမ၊ ဖြစ်သည်မည်၏၊ စတုနံ သစ္စာနံ၊ ထေးပါးကုန်သောသစ္စာတို့ကို အဘိညေဃုဘာဝဒဿနတော၊ အဘိညေဃုအဖြစ်၏ ထင်ခြင်းကြောင့်၊ အဘိညာယ၊ သစ္စာထေးပါးတို့၏အဘိညေဃုအဖြစ်၏ ထင်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္မောဓောတိ၊ သမ္မောဓောဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂေါ၊ အရိယမဂ်တည်းကဿတ္ထာယ၊ ထိုမဂ်ကိစ္စ အကျိုးငှါ၊ သံဝတ္ထနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သမ္မောဓာယ၊ မဂ်ကိစ္စအကျိုးငှါ၊ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ငှန်၏၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်သည်၊ ကာတဗ္ဗ ကိစ္စကရဏတော၊ ပြုအပ်သော မဂ်ကိစ္စကို ပြုခြင်းကြောင့်၊ မဂ္ဂေါယေဝ၊ မဂ်သည်ပင်လျှင်၊ မဂ္ဂတ္ထာယ၊ မဂ်ကိစ္စအကျိုးငှါ၊ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗာနံနာမ၊ နိဗ္ဗာန်မည်သည်ကား၊ အပစ္စယံ၊ ကံစိတ်ဥတု အာဟာရတည်းဟူသောအကြောင်းတရားထေးပါးတို့မှကင်း၏၊ တဿပန၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုလျှင်၊ သန္တိကိရိယပစ္စက္ခကမ္မာယ၊ မြင်ခြင်းကိုပြုခြင်းဟုဆိုအပ်သောမျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အဖွင့်သည်လျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤစက္ခုကရဏီအစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ သာရော၊ ကောင်းမြတ်သော အနက်အဖွင့်တည်း၊ ဣတော၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသော အဖွင့်မှ၊ အညယာ၊ တပါးသော ဒုက္ခဿ၊ ပရိညာယဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိံ ကရောတိတိစက္ခုကရဏီအစရှိသောအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထာ ဖြစ်သော၊ ဝဏ္ဏနာ၊ အနက်အဖွင့်သည်၊ ပပဇ္ဈော၊ ကြာမြင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံမဇ္ဈိမာပဋိပဒံ၊ ထိုမဇ္ဈိမာပဋိပဒါကို၊ သရူပတော၊ သရုပ်အားဖြင့်၊ ဒသောတုကာမော၊ ပြတော်မူလိုရကား၊ ကတမာစဿတိ၊ ကတမာစဿဟူ၍၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ အယမေဝါတိအာဒိနာနယေန၊ အယမေဝ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအယမေဝမဂ္ဂေါစသောပါဠိ၌၊ အယမေဝါတိအဝဓာရဏာဝစနံ၊ အယမေဝဟူသော အဝဓာရဏကိုဆိုခြင်းသည်၊ အညမဂ္ဂပဋိသေခနတ္ထံ၊ သာသနာတော်မှအပ ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော မဂ်၏ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုဖြစ်ခြင်းအကျိုးရှိ၏၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓဿာဝကာနံ၊ တရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါသာဝက တို့အား၊ သာဓာရဏဘာဝ ဒဿနတ္ထပ္ပ၊ ဆက်ဆံသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းအကျိုးလည်းရှိ၏၊ သစ္စံ၊ ငှန်၏၊ ဧသေဝမဂ္ဂေါနတ္ထညောဒဿနဝိသုဒ္ဓိယာတိ၊ ဧသေဝ မဂ္ဂေါနတ္ထညော ဒဿနဝိသုဒ္ဓိယာဟူ၍၊ ဧဝံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ဧသေဝဧသောဝေ၊ ဤအရိယ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည် သာလျှင်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂမည်၏၊ ဒဿနဝိသုဒ္ဓိယာ၊ မြင်ခြင်း၏စင်ကြယ်ခြင်းငှါ၊

အညော၊ တပါးသော မဂ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သွာယံသော အယံမဂ္ဂေါ၊ ထိုမဂ်သည်၊ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏၊ အာရကတ္တဒဝိ၊ ဝေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ အရိယော၊ အရိယမည်၏၊ အပရိဟာနာယ၊ မဆုတ်ယုတ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ အရိယော၊ အရိယမည်၏၊ အရိယေန၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ဒေသိတော၊ ဟောအပ်၏၊ ဣတိဝိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ အရိယော၊ အရိယမည်၏၊ အရိယတာဝ မဇ္ဈိတာတာယ၊ အရိယ၏အဖြစ်ကိုပြုတတ်သောတရားအထူးကိုရခြင်းငှါ၊ သံဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ အရိယော၊ အရိယမည်၏၊ အဋ္ဌဟိအင်္ဂေတိ၊ ရှစ်ပါးသော အစိတ်တို့နှင့်၊ ဥပေတတ္တာ၊ ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဋ္ဌဂီကော၊ အဋ္ဌဂီကမည်၏၊ မဇ္ဈဂီကတူရိယာဒိနိဗ္ဗယ၊ ငါးပါးသော အစိတ်ရှိသောတူရိယာစသည်တို့ကဲ့သို့၊ အင်္ဂီရက္ခော၊ အစိတ်မှ လွတ်သောမဂ်မည်သည်၊ နစအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာတို့ကို၊ မာရေန္တော၊ သတ်ဖြတ်လျက်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားတတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ္ဂတိ၊ ရှာတတ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ နိဗ္ဗာနတ္ထိကေဟိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိကုန်သော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ မဂ္ဂိယတံ၊ ရှာအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တေဟိ၊ ထိုသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ မဂ္ဂတိပဋိပဋ္ဌိသတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်မည်၏၊ သေယျာဝိဒန္တိ၊ သေယျာဝိဒ်ဟူသည်ကား၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ တသ၊ ထိုသေယျာဝိဒ်ဟူသောနိပါတ်ပုဒ်၏၊ သောမဂ္ဂေါ၊ ထိုမဂ်သည်၊ ကာတာမော၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေတုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍မေးငြားအံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဋ္ဌဂီနိ၊ အင်္ဂီရှစ်ပါးရှိကုန်သော၊ တာနိ၊ ထိုမဂ်တို့သည်၊ ကာတာမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧကမေကံ၊ တပါးတပါးသော၊ အင်္ဂံ၊ အစိတ်သည်၊ မဂ္ဂေါယေဝ၊ မဂ်မည်သည်သာလျှင်တည်း၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗာဒိဗ္ဗိမဂ္ဂေါစေတောတုစတံ၊ သဗ္ဗာဒိဗ္ဗိမဂ္ဂေါစေတောတုစဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ပေါရာဏာဝိ၊ မဟာအဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်လည်း၊ ဒဿနမဂ္ဂေါပညာဟူသောမဂ်သည်၊ သဗ္ဗာဒိဗ္ဗိ၊ သဗ္ဗာဒိဗ္ဗိမည်၏၊ အဝိနိရောဓနမဂ္ဂေါ၊ ဝိတက်ဟူသောမဂ်သည်၊ သဗ္ဗာသင်္ကပ္ပေါ၊ သဗ္ဗသင်္ကပ္ပမည်၏၊ (ပ)၊ အဝိက္ခေပမဂ္ဂေါ၊ ကေဂ္ဂတာဟူသောမဂ်သည်၊ သဗ္ဗာသမာဓိ၊ သဗ္ဗာသမာဓိမည်၏၊ ဣတိဤသို့၊ ဘာယန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ သဗ္ဗာဒိဗ္ဗာဒိသု၊ သဗ္ဗာဒိဗ္ဗိအစ

၂၁

ရှိကုန်သော၊ ဧကေသု၊ ထိုမဂ္ဂင်၍ပါးတို့တွင်၊ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်သည်၊
သမ္ဗာဒဿနံ ထက္ခဏာ၊ မဘောက်မပြန် မြင်ခြင်းထက္ခဏာရှိ၏။ သမ္ဗာ
သင်္ကပ္ပေါ၊ သမ္ဗာသင်္ကပ္ပသည်။ သမ္ဗာအဘိနိရောဓနထက္ခဏော၊ မဘောက်
မပြန်သမ္ဗယုတ်တရားတို့ကို နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောအာရုံသို့ တင်ခြင်းထက္ခ
ဏာရှိ၏။ သမ္ဗာဝါစာ၊ သမ္ဗာဝါစာသည်၊ သမ္ဗာပရိဂ္ဂဟထက္ခဏာ၊ ကောင်းစွာ
ဝစိကံ ဘို့ကိုသိမ်းစည်းခြင်းထက္ခဏာရှိ၏။ သမ္ဗာကမ္မန္တော၊ သမ္ဗာကမ္မန္တသည်
သမ္ဗာသမုဋ္ဌာနထက္ခဏော၊ ကောင်းစွာကာယကံတို့ကိုဖြစ်စေခြင်းထက္ခဏာ
ရှိ၏။ သမ္ဗာအာဇီဝေါ၊ သမ္ဗာအာဇီဝသည်။ သမ္ဗာဝေါဒါနထက္ခဏော၊ ကောင်း
စွာအသက်မွေးခြင်း၏ဝင်ကြယ်ကြောင်းဟူသောထက္ခဏာရှိ၏။ သမ္ဗာဝါယာ
မော၊ သမ္ဗာဝါယာမသည်။ သမ္ဗာပဂ္ဂဟထက္ခဏော၊ သမ္ဗယုတ်တရားတို့
ကိုကောင်းစွာခြီးမထောက်ပံ့ခြင်း ထက္ခဏာရှိ၏။ သမ္ဗာသတိ၊ သမ္ဗာသတိ
သည်၊ သမ္ဗာဥပဋ္ဌာနထက္ခဏာ၊ အာရုံသို့ကပ်၍မဘောက်မပြန်ထင်ခြင်းထက္ခ
ဏာရှိ၏။ သမ္ဗာသမာဓိ၊ သမ္ဗာသမာဓိသည်။ သမ္ဗာသမောဓနထက္ခဏော၊ အာ
ရုံ၌သမ္ဗယုတ်တရားတို့ကို ကောင်းစွာ ထားခြင်းထက္ခဏာရှိ၏။ နေသံ၊ ထို
သမ္ဗာဒိဋ္ဌိစသောပုဒ်တို့၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဝိဂြိုဟ်သဒ္ဓါကိုကား၊ ယာဓမ္မဇာတိ၊
အကြင်တရားသဘောသည်၊ သမ္ဗာ၊ မဘောက်မပြန်၊ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဓမ္မဇာတိ၊ ထိုတရားသဘောသည်၊ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိ၊
သမ္ဗာဒိဋ္ဌိမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတေနဝနယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုသမ္ဗာဒိဋ္ဌိအစရှိသောမဂ္ဂင်
တရားရှစ်ပါးတို့တွင်၊ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကိုလည်းကောင်း၊ တပစ္စနိကာကိလေသေ၊ ထိုသမ္ဗာဒိဋ္ဌိ
နှင့်ဆန့်ကျင်တက်ဖြစ်ကုန်သောကိလေသာတို့ကို လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊
အဝိဇ္ဇာကိုလည်းကောင်း၊ ပဇဟတိ၊ စွန့်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း၊ အာရမ္မဏံ
ကရောတိ၊ အာရုံပြု၏၊ သမ္ဗယုတ္တဓမ္မေ၊ သမ္ဗယုတ်တရားတို့ကိုလည်း၊
ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တေစခေါ၊ ထိုသမ္ဗယုတ်တရား တို့ကိုလည်း၊ အသမ္ဗော
ဟတော၊ မောဟကို ဖြတ်သောအားဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ အာရမ္မဏတော၊
အာရုံပြုသောအားဖြင့်၊ နောပဿတိ၊ မမြင်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ဗာဒိဋ္ဌိတိ၊
သမ္ဗာဒိဋ္ဌိဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သမ္ဗာသင်္ကပ္ပေါ၊ သမ္ဗာသင်္ကပ္ပသည်၊
မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပကိုလည်းကောင်း၊ တပစ္စနိကာကိလေသေ၊
ထိုသမ္ဗာသင်္ကပ္ပနှင့် ဆန့်ကျင်တက်ဖြစ်သော ကိလေသာတို့ ကိုလည်း
ကောင်း၊ ပဇဟတိ၊ စွန့်တတ်၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ အာရမ္မဏံ

၂

ကရောတိ။ အာရုံပြု၏။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ။ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ထည်း။
သမ္မာအာရောပေတိ။ ကောင်းစွာ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအာရုံသို့ဆောင်တတ်၏။
တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါတိ။ သမ္မာသင်္ကပ္ပဟူ၍။ ဝုပ္ပတိ။ ဆိုအပ်
၏။ သမ္မာဝါစာ။ သမ္မာဝါစာသည်။ ဖိစ္ဆာဝါစဉ္စ၊ ဖိစ္ဆာဝါစာကိုလည်းကောင်း၊
တပ္ပတ္တနိက ကိလေသေ။ ထိုသမ္မာဝါစာနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော
ကိလေသာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဇာတိ။ စွန့်တတ်၏။ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ကို
ထည်း။ အာရမ္မဏံကရောတိ။ အာရုံပြု၏။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ။ သမ္ပယုတ်တရား
တို့ကိုလည်း။ သမ္မာပရိဂ္ဂဗျတိ။ ကောင်းစွာ သိမ်းဆည်းတတ်၏။ တသ္မာ။
ထိုကြောင့်။ သမ္မာဝါစာတိ။ သမ္မာဝါစာဟူ၍။ ဝုပ္ပတိ။ ဆိုအပ်၏။ သမ္မာ
ကမ္မန္တော။ သမ္မာကမ္မန္တသည်။ ဖိစ္ဆာကမ္မန္တဉ္စ၊ ဖိစ္ဆာကမ္မန္တ ကိုလည်း
ကောင်း။ တပ္ပတ္တနိကကိလေသေ။ ထိုသမ္မာကမ္မန္တနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်
သောကိလေသာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဇာတိ။ စွန့်တတ်၏။ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်
ဟူသောအာရုံကိုလည်း။ ကရောတိ။ ပြုတတ်၏။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ။ သမ္ပယုတ်
တရားတို့ကိုလည်း။ သမ္မာသရဋ္ဌာပေတိ။ ကောင်းစွာအာရုံ၌ဖြစ်တတ်၏။
တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သမ္မာကမ္မန္တောတိ။ သမ္မာကမ္မန္တဟူ၍။ ဝုပ္ပတိ။ ဆိုအပ်၏။
သမ္မာအာဇီဝေါ။ သမ္မာအာဇီဝသည်။ ဖိစ္ဆာအာဇီဝဉ္စ၊ ဖိစ္ဆာအာဇီဝကိုလည်း
ကောင်း။ တပ္ပတ္တနိကကိလေသေ။ ထိုသမ္မာအာဇီဝနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်
သောကိလေသာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဇာတိ။ စွန့်တတ်၏။ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ အာ
ရမ္မဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအာရုံကိုလည်း။ ကရောတိ။ ပြုတတ်၏။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ
။ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကိုလည်း။ သမ္မာဝေါဒါပေတိ။ ကောင်းစွာ ပြုဝင်စေ၏။
တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ သမ္မာအာဇီဝေါတိ။ သမ္မာအာဇီဝဟူ၍။ ဝုပ္ပတိ။ ဆိုအပ်
၏။ သမ္မာဝါယာမော။ သမ္မာဝါယာမသည်။ ဖိစ္ဆာဝါယာမဉ္စ၊ ဖိစ္ဆာဝါယာမကို
လည်း။ တပ္ပတ္တနိကဓမ္မေ။ ထိုသမ္မာဝါယာမနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သော
ကိလေသာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကောသဇ္ဇဉ္စ၊ ပျင်းရိသောသူ၏အဖြစ်ကို
လည်းကောင်း၊ ပဇာတိ။ စွန့်တတ်၏။ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ အာရမ္မဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော
အာရုံကိုလည်း။ ကရောတိ။ ပြုတတ်၏။ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ။ သမ္ပယုတ်တရား
တို့ကိုလည်း။ သမ္မာပရိဂ္ဂဗျတိ။ ကောင်းစွာ ခြီးမြှင့်တတ်၏။ တသ္မာ။ ထို
ကြောင့်။ သမ္မာဝါယာမောတိ။ သမ္မာဝါယာမဟူ၍။ ဝုပ္ပတိ။ ဆိုအပ်၏။ သမ္မာသ
တိ။ သမ္မာသတိသည်။ ဖိစ္ဆာသတိစ၊ ဖိစ္ဆာသတိကိုလည်းကောင်း၊ တပ္ပတ္တနိက
ကိလေသေ။ ထိုသမ္မာသတိနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောကိလေသာတို့ကို
လည်းကောင်း၊ ပဇာတိ။ စွန့်တတ်၏။ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ အာရမ္မဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော

အာရုံကိုလည်း၊ ကရောတိ၊ ငြိတတ်၏၊ သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ၊ သမ္ပယုတ်တရား
တို့ကိုလည်း။ သမ္မာဥပဋ္ဌာပေတိ၊ ကောင်းစွာထင်စေတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ သမ္မာသတိတိ၊ သမ္မာသတိဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သမ္မာသမာဓိ၊
သမ္မာသမာဓိသည်၊ မိစ္ဆာသမာဓိဉ္စ၊ မိစ္ဆာသမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ တပ္ပစူ
နိကကိလေသေစ၊ ထိုသမ္မာသမာဓိနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောကိလေသော
တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စဉ္စ၊ ဥဒ္ဓစ္စကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟေတိ၊ စွန့်တတ်၏၊
နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ အာရမ္မဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအာရုံကိုလည်း၊ ကရောတိ၊ ငြိတတ်၏၊
သမ္ပယုတ္တဓမ္မေ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကိုလည်း၊ သမ္မာသမာဓိယတိ၊ ကောင်း
စွာအာရုံ၌ထား၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္မာသမာဓိတိ၊ သမ္မာသမာဓိဟူ၍၊
ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အယံခေါအာရုဓောတိ၊ အယံခေါအာရု
ဓောအစရှိသည်ဖြင့်၊ တမေဝမဇ္ဈိမပဒိုပဒံ၊ ထိုမဇ္ဈိမပဒိုပတ်ကိုပင်၍၊ နိဂ
မေန္တော၊ နိဂုံးအုပ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီးတသ္မာ၊
ထိုနိဂုံးပါဠိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ စတ္တာရောပိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂေ၊ လောကုတ္တရာမဂ်တို့ကို၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂတာဝ
သာမညေန၊ လောကုတ္တရာမဂ်၏အဖြစ်တူသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ကောတော
ကတ္တာ၊ တပေါင်းတည်းပြု၍၊ ကထိတော၊ ဟောအပ်သော၊ အဠာကော၊
ရှစ်ပါးသော အစိတ်ရှိသော၊ ယွာယံယောအယံမဂ္ဂေ၊ အကြင်မဂ်သည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အာရုဓော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အယံခေါသာမဇ္ဈိမပဒိုပဒါ၊ ဤရှစ်ပါးသော
အစိတ်ရှိသောမဂ်တည်းဟူသောမဇ္ဈိမပဒိုပတ်သည်၊ (ပ) နိဗ္ဗာနယ၊ အနုပါ
မိသောသနိဗ္ဗာနခတ်အကျိုး၌၊ ဝံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဟာတဗ္ဗဓမ္မေသု၊ ပယ်အပ်ကုန်သောအ
ကုသိုလ်ဓမ္မတို့တွင်၊ လောဘဒေါသေ၊ လောဘဒေါသ တို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ တပ္ပဟာနုပါယဉ္စ၊ ထိုလောဘဒေါသတို့ကို ပယ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်
သော မဂ်တည်းဟူသော မဇ္ဈိမပဒိုပတ်ကို လည်းကောင်း၊ ဒသောတ္တာ၊
ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အညော၊ လောဘဒေါသမှတပါးကုန်သော၊ ပဟာ
တဗ္ဗဓမ္မေပိ၊ ပယ်အပ်သော အကုသိုလ်ဓမ္မတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊
ထိုပဟာတဗ္ဗအကုသိုလ်ဓမ္မတို့၏၊ ပဟာနုပါယဉ္စ၊ ပယ်ကြောင်းဖြစ်သော
မဂ်တည်းဟူသောမဇ္ဈိမပဒိုပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒသောန္တော၊ ပြတော်မူ
လိုသည်ဖြစ်၍၊ တတြိဂုဿောကောစေတတိအာဒိ၊ တတြိဂုဿော ကော
စေတဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တတ္ထ၊ ထိုကော
စေတရှိသောအကုသိုလ်ဓမ္မတို့တွင်၊ ကောစေ၊ ကောစေသည်၊ ကုဇ္ဈနုယက္ခ

ကော၊ အမျက်ထွက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ စက္ခုတ္တထက္ခ
 ကော၊ ကြမ်းကြုတ်သော အဖြစ်လျှင်လက္ခဏာရှိ၏။ အာစာတကရဏရ
 သော၊ အနတ္တဝရတိအစရှိသည်ဖြင့်မျက်ကြုတ်ကိုးစာနှင့် ငြိုးထားရန်ကို ပြု
 ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဒုဿနပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ပြစ်မှားခြင်းလျှင်ဥပဇာတိအားရှေ့ရှု ထင်
 သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဥပနာယော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်။ ဥပဗန္ဓနလက္ခ
 ကော၊ အဆင့်ဆင့်ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝေရံ၊ ဖွဲ့အပ်ပြီးသောရန်ငြိုး
 ကို၊ အပ္ပဋိနိဿန္တနရသော၊ မစွန့်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ကောဓာနုပ္ပဗန္ဓဘာဝပစ္စု
 ပဋ္ဌာနော၊ ကောဓသို့အစဉ်ဖွဲ့သောအားဖြင့်လျှင်ဥပဇာတိအားရှေ့ရှုထင်သော
 အခြင်းအရာရှိ၏။ စသတ္တံ၊ ရန်၏။ ပုဗ္ဗကာယေ၊ ရှေးကာလ၌။ ကောဓော၊
 အမျက်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အပရကာယေ၊ နောက်ကာလ၌၊ ဥပနာယော၊
 ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ဧဝံဝစ
 နံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီး၊ မက္ခော၊ မက္ခသည်။ ပရဂုဏမက္ခ
 နလက္ခဏော၊ ရေသုတ်ဖြင့်ရေကိုသုတ်သကဲ့သို့သုတပါးတို့၏ ဂုဏ်ကိုချေ
 ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ တေသံ၊ ထိုသုတပါးတို့၏ ဂုဏ်ကို၊ ဝိနာသနရသော၊
 ဖျက်ဆီးခြင်းကိစ္စရှိ၏။ တဒဝုတ္တဒန ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ထိုသုတပါးတို့၏ဂုဏ်
 ကိုဖုံးလွှမ်းလျှို့ဝှက်ခြင်းလျှင် ဥပဇာတိအားရှေ့ရှုထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။
 ပလာသော၊ ပလာသသည်။ ယုဂဂ္ဂါဟလက္ခဏော၊ အပြိုင်ယူခြင်းလက္ခ
 ဏာရှိ၏။ ပရဂုဏေဟိ၊ သုတပါးတို့၏ဂုဏ်တို့နှင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂုဏာနံ၊
 ဂုဏ်တို့ကို၊ သမိတကရဏရသော၊ အတူပြုခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ပရေသံ၊ သုတပါး
 တို့၏။ ဂုဏိပမာဏေန၊ ဂုဏ်ကိုနှိုင်းရှဉ်ခြင်းဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာန ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊
 ထင်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဣဿာ၊ ဣဘာသည်။ ပရသမ္ပတ္တိ
 ဝိယူနလက္ခဏာ၊ သုတပါးတို့၏စည်းစိမ်ကိုရှုတ်ချခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ၊
 တနည်းကား။ တဿ၊ ထိုသုတပါးစည်းစိမ်ဖြင့်၊ အက္ခမနလက္ခဏာ၊ သည်း
 မခံနိုင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ကတ္တံ၊ ထိုသုတပါးစည်းစိမ်၌၊ အနဘိရတိရသား၊
 မန္တေလျော်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ တတော၊ ထိုသုတပါးစည်းစိမ်မှ၊ ဝိရုဓဘာဝပစ္စု
 ပဋ္ဌာနော၊ ရှုခြင်းငှါမပေးခြင်းကြောင့်မျက်နှာလွှဲသောအဖြစ်လျှင်ဥပဇာတိအား
 ရှေ့ရှုထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ မန္တေရံ၊ မန္တေရသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
 သမ္ပတ္တိနိဂုဟနလက္ခဏံ၊ စည်းစိမ်ကိုလျှို့ဝှက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ သမ္ပတ္တိယာ၊ စည်းစိမ်ကို၊ ပရေဟိ၊ သုတပါးတို့နှင့်၊ သာဓာရဏဘာဝံ၊
 ဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကို၊ အသုခါယနရသံ၊ မချမ်းသာခြင်း ကိစ္စရှိ၏။
 သံကောစနပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ တွန့်တိုခြင်းလျှင်ဥပဇာတိအားရှေ့ရှုထင်သောအခြင်း

အရာရှိ၏၊ မယော၊ မယောသည်၊ ကတပါပ ပဋိစ္ဆာဒန လက္ခဏာ။ ပြုအပ်ပြီး
သော ဒုစရိုက်စသောမကောင်းမှုကိုးစွမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ တဿ။
ထိုပြုအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုကိုးစွမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ တ
ဒါဝရဏပစ္စုပဋ္ဌာနာ၊ ထိုပြုအပ်ပြီးသော ဒုစရိုက်စသော မကောင်းမှုကိုး
စွမ်းလွှမ်းခြင်းလျှင်ဥာဏ်အားရှေးရှုထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ သာထေယျံ၊
သာထေယျသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အဝိဇ္ဇမာနဂုဏပွ ကာသနလက္ခဏံ၊
ထင်ရှားမရှိသောသိလစသောဂုဏ်ကို ထင်စွာပြောပြခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊
တေသံ၊ ထိုမိမိ၏ထင်ရှားမရှိသောသိလစသောဂုဏ်တို့ကို၊ သရဒါဟရဏ
ရသံ၊ ပေါင်းရုံး၍ဆောင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ သရိရာကာရေဟိဝိ၊ ကိုယ်အမူအရာ
တို့ဖြင့်လည်း၊ တေသံ၊ ထိုမိမိ၏ထင်ရှားမရှိသော သိလစသောဂုဏ်တို့ကို
ဝိဘူတာကရဏပစ္စုပဋ္ဌာနံ၊ ထင်စွာပြောပြခြင်းလျှင် ဥာဏ်အားရှေးရှုထင်သော
အခြင်းအရာရှိ၏၊ ထန္တော၊ ထန္တသည်၊ ဗိတ္တဿ၊ ဗိတ်၏၊ ဥဒ္ဓုမာတာတာဝ
လက္ခဏော၊ တက်သောအဖြစ်လျှင်လက္ခဏာရှိ၏၊ အပ္ပတိဿပာဝုတ္တိရသော
မနှိပ်ချသော ဖြစ်ခြင်းလျှင်ကိစ္စရှိ၏၊ အမဒ္ဒဝတာ ပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ မနူးညံ့သော
အဖြစ်လျှင်ဥာဏ်အားရှေးရှုထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ သာရန္တော၊ သာရန္တ
သည်၊ ကရဏုတ္တရိယလက္ခဏော၊ ပြုအပ်သောအမူအရာ၏ လွန်သောအမူ
အရာလက္ခဏာရှိ၏၊ ဝိပစ္စနိကာတာရသော၊ အထူးအားဖြင့် ဆန့်ကျင်သော
အဖြစ်လျှင်ကိစ္စရှိ၏၊ အဝါရဝပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ မရှိသေသည်၏ အဖြစ်လျှင်
ဥာဏ်အားရှေးရှု ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ မာနော၊ မာနသည်၊ ဥတ္တတိ
လက္ခဏော၊ သေယူစသည်ဖြင့်ထက်ကြွခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ အဟံကာရ
ရသော၊ ငါဟု၍ပြီးမြှင့်ခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ ဥဒ္ဓုမာတာတာဝပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ ဖူးဖူး
ရောင်သောအဖြစ်လျှင်ဥာဏ်အားရှေးရှု ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ အတိ
မာနော၊ အတိမာနသည်၊ အတ္တုတ္တတိ လက္ခဏော၊ လွန်စွာထက်ကြွခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏၊ အတိဝိယအဟံကာရရသော၊ လွန်စွာငါဟုပြီးမြှင့်ခြင်းကိစ္စ
ရှိ၏၊ အပ္ပန္နုန္နုမာတာတာဝပစ္စုပဋ္ဌာနော၊ လွန်စွာဖူးဖူးရောင်သော အဖြစ်
လျှင်ဥာဏ်အားရှေးရှုထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏၊ မဒေါ၊ မဒသည်၊ မတ္တတာဝ
လက္ခဏော၊ ယစ်သောအဖြစ်လျှင်လက္ခဏာရှိ၏၊ မဒဝါဟနရသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်
ကိုယစ်သည်၏ အဖြစ်ကိုယူသကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏၊ ဥဗ္ဗာဒပစ္စုပဋ္ဌာနော၊
ဗိတ်၏ရူးခြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းလျှင်ဥာဏ်အားရှေးရှုထင်သောအခြင်းအရာရှိ
၏၊ ပမာဒေါ၊ ပမာဒသည်၊ ပဗ္ဗသုကာမရဏေသု၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့
၌၊ ဗိတ္တဝေါသဂ္ဂလက္ခဏော၊ ဗိတ်ကိုထွတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊ ဝေါသဂ္ဂနုပ္ပါဒ

နရသော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌ ထွက်ပြီးသောစိတ်ကိုအားအဆင့်ပေးခြင်း
 ကိစ္စရှိ၏။ သတိဝိပဿနာ၊ သမုပ္ပါယနာ၊ သတိ၏ကင်းလွတ်ခြင်းလျှင်ဉာဏ်
 အားရှေးရှုထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဣတိဝေံ။ ဤသို့။ ဣမေသံဓမ္မာနံ။ ဤ
 ကောဓဥပနာဟစသောအကုသလပါပဓမ္မတို့၏လက္ခဏာဒီဒ္ဓိ၊ လက္ခဏာအ
 စရှိသည်တို့ကိုဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ အယံ။ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်လျှင်
 ဧတ္ထံ။ ဤသုတ်၌။ သင်္ခေါပေါ။ အကျဉ်းထည်း။ ဝိတ္ထာရောပန၊ အကျယ်ကိုကား။
 တတ္ထကတမောကောဓေတိအာဒိနာ။ တတ္ထကတမောကောဓေဤသို့အစ
 ရှိသော၊ ဝိတင်္ဂေ၊ ဝိတင်း၌။ ဂုတ္တနယေနေဝ။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာ
 လျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့။ ဝိသေသတော၊ အထူးအား
 ဖြင့်၊ ဧတ္ထံ။ ဤကောတအစရှိသောထရားတို့တွင်၊ အာမိသဒါယာဒေါ။ အာမိ
 သကိုအမွေခံခြင်းရှိသောရဟန်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား။ အလဘန္တော၊
 အာမိသကို မရသည်ရှိသော်၊ အညဿ၊ တပါးသော၊ လာဘီနော၊ ရသော
 လာဘ်ရှိသောရဟန်းအား၊ ကုဇ္ဈတိ၊ အမျက်ထွက်၏။ တဿ၊ ထိုအာမိသကို
 အမွေခံခြင်းရှိသောရဟန်း၏၊ သကိံ။ တကြိမ်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊ ကောဓေ
 အမျက်သည်၊ ကောဓေယေဝ။ ကောဓသာလျှင်မည်၏။ တတုတ္တရိ၊ ထိုတ
 ကြိမ်ထက်အလွန်၊ ဥပ္ပန္နော၊ အကြိမ်ကြိမ်ဖြစ်သော၊ ကောဓေ၊ ကောဓေသည်
 ဥပနာဟော၊ ဥပနာဟမည်၏။ ဝေံ။ ဤသို့။ ကုဒ္ဓေါစ၊ အမျက်ထွက်တတ်သည်
 လည်းဖြစ်သော၊ ဥပနယန္တောစ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့တတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ယော
 တိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အညဿ။ တပါးသော၊ လာဘီနော၊ ရသော
 လာဘ် ရှိသောရဟန်း၏၊ သန္တေ၊ ထင်ရှားရှိသည် လည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 ဂုဏးသိသစသောဂုဏ်တို့ကို၊ မက္ခေတိ၊ ချေတတ်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုသူ
 တပါးတို့၏ဂုဏ်ကို ချေတတ်သော ရဟန်းသည်၊ အဟိံ၊ ငါသည်လည်း၊
 တာဒိသော၊ ထိုရဟန်းနှင့်တူသောဂုဏ်ရှိ၏။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ယုဂ္ဂါတံ။
 အစုံယူခြင်းကို၊ ဂဗ္ဘာတိ၊ ယူတတ်၏။ အယံ၊ ဤသို့သုက္ခေ၊ ဇူးကို ချေခြင်း
 အပြိုင်ပြိုင်ခြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုအာမိသကို အမွေခံခြင်း ရှိသောရဟန်း၏၊
 မက္ခေစ၊ မက္ခလည်းမည်၏၊ ပဏာသောစ၊ ပဏာသလည်းမည်၏။ ဝေံ။ ဤသို့။
 မက္ခိပဿသိ တဿ၊ မက္ခိပဿ သိနှင့်ပြည့်စုံသော ဂုဏ်လည်း၊ တာတ
 သက္ကာရာဒိသု၊ တာတသက္ကာရအစရှိသည်တို့၌၊ ဣမဿ၊ ဤရဟန်းအား၊ ဣဝိ
 နာ။ ဤသာတသက္ကာရဖြင့်။ ကိံ။ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။
 ဣဿတိ။ ငြိုးစု၏၊ ပဒသတိ၊ ပြန်မှား၏။ အယံ၊ ဤသို့ငြိုးစုခြင်းပြန်မှားခြင်း
 သည်၊ အဿ၊ ထိုအာမိသကိုအမွေခံခြင်းရှိသောရဟန်း၏၊ ဣဿ၊ ဣဿာ

မည်၏။ အဿ။ ထိုအာမိသကုအမွေခံခြင်းရှိသောရဟန်း၏။ ကာမိ။ တရံဟ
 ခုသော။ သမ္ပတ္တိ။ ဥစ္စာသည်။ သစေပနဟောတိ။ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။
 တဿ။ ထိုမိမိဥစ္စာကို။ တေန။ ထိုသူတပါးနှင့်။ သာဓာရဟာဘာဝံ။ ဆက်ဆံ
 သည်၏အဖြစ်ကို။ သောဘိက္ခု။ ထိုအာမိသကုအမွေခံခြင်း ရှိသောရဟန်း
 သည်။ နုသဟတိ။ သည်းမခံနိုင်။ ဣဒံ။ ဤသို့မိမိဥစ္စာကိုသူတပါးတို့နှင့်ဆက်
 ဆံသည်၏အဖြစ်ကိုသည်းမခံနိုင်ခြင်းသည်။ အဿ။ ထိုအာမိသကုအမွေခံ
 ခြင်းရှိသောရဟန်း၏။ မစ္ဆေရံ။ မစ္ဆေရမည်၏။ တာဘဟေတုခေါပန။ ထာဘ
 ဟူသောအကြောင်းကြောင့်လျှင်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ သန္တေပိ။ ထင်ရှားရှိသည်
 သည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒေါသေ။ အပြစ်တို့ကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတိ။ ဖုံးလွှမ်း၏။ အယံ။
 ဤသို့ဖုံးလွှမ်း ခြင်းသည်။ အဿ။ ထိုရဟန်း၏။ မာယာ။ မာယာ မည်၏။
 အသန္တေပိ။ ထင်ရှားမရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဂုဏေ။ သိသတသော
 ဂုဏ်တို့ကို။ ပကာသေတိ။ ထင်ရှားပြီ၏။ ဣဒံ။ ဤသို့မိမိနှင့် ထင်ရှားမရှိသော
 ဂုဏ်ကိုပြောပြခြင်းသည်။ အဿ။ ထိုအာမိသကုအမွေခံခြင်းရှိသောရဟန်း
 ၏။ သာထေယျံ။ သာထေယျမည်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့ထင်ရှားမရှိသောဂုဏ်ကိုပြော
 ပြခြင်းတည်းဟူသောပဋိပတ်ကို။ မဋိပန္နော။ ကျင့်သော။ သောဘိက္ခု။ ထို
 ရဟန်းသည်။ ယထာမိပ္ပါယံ။ အကြင် အကြင် အလိုရှိ အပ်သော။ သာဘံ။
 လာဘ်ကို။ သစေထာတိ။ အကယ်၍ရသည်ဖြစ်အံ့။ တေန။ ထိုသို့လာဘ်ရ
 ခြင်းကြောင့်။ ထဋ္ဌေါ။ ခက်ထန်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အမုရုစိတ္တော။ မနွဲ့ညံ့
 သောစိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣဒံ။ ဤအမှုကို။ ဧဝံ။ ဤသို့။ နကာတဗ္ဗံ။
 မပြုအပ်။ ဩဝဒိတုံ။ ဆုံးမခြင်းငှါ။ အသက္ကု။ ကောယျော။ မတတ်ကောင်း
 သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အယံ။ ဤသို့ခက်ထန်ခြင်းသည်။ အဿ။ ထိုအာမိသ
 ကုအမွေခံခြင်းရှိသောရဟန်း၏။ ထဋ္ဌော။ ထဋ္ဌမည်၏။ နံဘိက္ခု။ ထိုအာမိသ
 ကုအမွေခံခြင်း ရှိသောရဟန်းကို။ ကောမိ။ တရံတယေသကံသော ရဟန်း
 သည်။ ကိဉ္စိ။ တရံထွန်းသောစကားကို။ ဣဒံ။ ဤအမှုကို။ ဧဝံ။ ဤသို့။ နကာ
 တဗ္ဗံ။ မပြုအပ်။ ဣတိ။ ဤသို့။ သစေပနဝေတိ။ အကယ်၍ဆိုသည်ဖြစ်အံ့။ တေန
 ထိုသို့ဆိုခြင်းကြောင့်။ သာရုဗ္ဗစိတ္တော။ ပူပန်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်
 ၏။ တာကုမ္ပိကာရခေါ။ တွန့်ရှုံ့သောမျက်နှာရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ထွံ။ သင်
 သည်။ မေ။ ငါ့အား။ ကော။ အဘယ်သို့သောသတောရှိသောသူမှတ်သနည်း။
 ဣတိ။ ဤသို့။ ပသယျ။ နှိပ်စက်၍။ ဘဏိ။ ဆို၏။ အယံ။ ဤသို့အမျက်တွက်ခြင်း
 နှိပ်စက်၍ဆိုခြင်းသည်။ အဿ။ ထိုအာမိသကုအမွေခံခြင်းရှိသောရဟန်း၏
 သာရုဗ္ဗော။ သာရုဗ္ဗမည်၏။ တတော။ ထိုနောင်မှ။ ထဋ္ဌေန။ ထဋ္ဌကြောင့်

၀၀၀

အဟာမေဝ၊ ငါသည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ ဖြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနံ၊ မိမိ
ကိုယ်ကို၊ မညန္တော၊ မှတ်ထင်သောရဟန်းသည်၊ မာနိ၊ မာန်မူသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ သာရန္တေန၊ ချုတ်ချယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့ကား၊ ကော၊
အဘယ်သို့သဘောရှိကုန်သောရဟန်းတို့ပေနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဓေ၊ သူတ
ပါးတို့ကို၊ အတိမညန္တော၊ မထည်မဲ့ခြင်ပြုသောရဟန်းသည်၊ အတိမာနိ၊
လွန်စွာမာန်မူခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤသို့လွန်စွာ မာန်မူခြင်း
သည်၊ အဿ၊ ထိုအာမိသကို အမွေခံခြင်းရှိသောရဟန်း၏၊ မာနောစ၊ မာန်
မူခြင်းသည်၎င်း၊ အတိမာနောစ၊ လွန်စွာမာန်မူခြင်းသည်လည်း ကောင်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအာမိသကို အမွေခံခြင်းရှိသော ရဟန်းသည်၊
တေတိမာနာတိမာနာတိ၊ ထိုမာနအတိမာနတို့ကြောင့်၊ ဇာတိမဒါဒိအနေက
ရှုပုံ၊ ဇာတ်ကို၌မာန်ယစ်ခြင်းအစရှိသော၊ မဒံ၊ မာန်ယစ်ခြင်းကို၊ ဇနေတိ၊
ဖြစ်စေတတ်၏၊ မတ္တော၊ မာန်ယစ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကာမ
ဂုဏာဒိတောဒေသု၊ ကာမဂုဏ်အစရှိသည်အပြားရှိကုန်သော၊ ဝတ္ထု၊ သု၊ အာရုံ
တို့၌၊ ပမဇ္ဇတိ၊ စိတ်ကိုထွတ်၏၊ အယံ၊ ဤသို့ယစ်ခြင်းစိတ်ကို ထွတ်ခြင်း
သည်၊ အဿ၊ ထိုအာမိသကိုအမွေခံခြင်းရှိသောရဟန်း၏၊ မဒေါစ၊ မဒ
လည်းမည်၏၊ ပမာဒေါစ၊ ပမာဒလည်းမည်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ အာမိသဒါ
ယာဒေါ၊ အာမိသကိုအမွေခံခြင်းရှိသောရဟန်းသည်၊ ပါပကေဟိ၊ ယုတ်မာ
ကုန်သော၊ ဣမေဟိ၊ ဓမ္မေဟိစ၊ ဤဇောတာအစရှိသောတဆဲ့ခြောက်ပါးသော
အကုသိုလ်ဓမ္မတို့မှ လည်းကောင်း၊ အညေဟိ၊ ထိုအကုသိုလ် ဓမ္မတဆဲ့
ခြောက်ပါးတို့မှတပါးကုန်သော၊ ဇေရူပေဟိ၊ ဤသို့သသောရှိကုန်သော၊
ဓမ္မေဟိစ၊ အကုသိုလ်ဓမ္မတို့မှလည်းကောင်း၊ အပရိရတ္တော၊ မလွတ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တာဝ၊ ဂှေဦးစွာ၊
တ္ထေ၊ ဤဓမ္မဒါယာဒသုတ်၌၊ ပဟံတဗ္ဗဓမ္မာ၊ ပယ်အပ်သောအကုသိုလ်ဓမ္မ
တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ပဟာနုပါယော၊ ပယ်ကြောင်းဖြစ်သော
မဂ်ဟူသောမဏ္ဍိမာပရိပတ်သည်၊ ပါဠတောစ၊ ပါဠိအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
အတ္ထတောစ၊ အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဝါရတို့
၌၊ နိဗ္ဗိယေသောယေဝ၊ အထူးမရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ထိုသို့မရှိသော်
လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရိယာမဂ်၌၊ ဥာတာပနိဗ္ဗယပါရ ဝတ္ထံ၊ မဂ်၏အဋ္ဌင်္ဂ၏အဖြစ်
သတ္တင်္ဂ၏အဖြစ်အစရှိသောအထူးကိုထင်စွာသိသောဥာဏ်ဖြင့်အာသေဝန
ပစ္စည်း၏အစွမ်းအားဖြင့်လေ့ကျက်ခြင်း၌လိမ္မာခြင်းအကျိုး၌၊ အယံဘောဒေါ
စ၊ ဤအထူးကိုလည်းကောင်း၊ အယံကမောစ၊ ဤအစဉ်ကိုလည်းကောင်း၊

အယံဘာဝနာနယောစ၊ ဤဘာဝနာနည်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ ဘောဒေါ၊ အထူးကို၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊
ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
အယံမဇ္ဈိမာပဓိပဒါ၊ ဤမဇ္ဈိမပဓိပတ်သည်၊ ကဒါမိ၊ တရံတခါ၊ အရိယော၊
မြတ်သော၊ အဋ္ဌဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဒါမိ၊ တရံတခါ၊ သတ္တဂီကော၊ အင်္ဂါ ခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊
မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ရွှေဦးအံ့၊ ထောကုတ္တရာပဌမ
ဈာနဝသေန၊ ထောကုတ္တရာပဌမဈာန်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဈမာနေ၊ ဖြစ်
သော၊ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်၊ အဋ္ဌဂီကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ အဝသေသဈာနဝသေန၊ ကြွင်းသောဒုတိယဈာန်ဝသည့်တို့၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ သတ္တဂီကော၊ အင်္ဂါ ခုနစ်ပါးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥက္ကဋ္ဌနိဒ္ဒေ
သတောပန၊ ဥက္ကဋ္ဌနိဒ္ဒေသအားဖြင့်ကား၊ ဣ၊ ဤမဂ်၌၊ အဋ္ဌဂီကောတိ၊
အဋ္ဌဂီကောဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တတော၊ ထိုအဋ္ဌဂီက
မဂ်မှ၊ ယရံ၊ အလွန်၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂင်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊
တ္ထေ၊ ဤမဂ္ဂင်၌၊ ဘောဒေါ၊ အထူးကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယသ္မာပန၊
အကြင်ကြောင့်ကား၊ သဗ္ဗကုသသနံ၊ ခပ်သိမ်းသောကုသိုလ်တို့တွင်၊ သဗ္ဗာ
နိဋ္ဌိ၊ သဗ္ဗာနိဋ္ဌိသည်၊ သေယျာ၊ မြတ်၏၊ ယထာဟ၊ တရားအဘယ်ကဲ့သို့
ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ပညာဟိသေဋ္ဌာကုသလဝဒန္တိတိ၊ ပညာ
ဟိသေဋ္ဌာကုသလဝဒန္တိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ပညာဟိပညာပဝေ၊
ပညာသည်သာလျှင်၊ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်သော၊ ကုသလော၊ ကုသိုလ်မည်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကုသလဝါရေ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သောအခါ၌၊ ဝုဗ္ဗင်္ဂမာ၊
ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိ၏၊ ယထာဟ၊ တရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူ
ကား၊ ကထဗ္ဗဘိက္ခဝေသဗ္ဗာနိဋ္ဌိဝုဗ္ဗင်္ဂမာဟောတိသဗ္ဗာနိဋ္ဌိသဗ္ဗာနိဋ္ဌိတိပဇာ
နာတိ၊ မိစ္ဆာနိဋ္ဌိမိစ္ဆာနိဋ္ဌိတိပဇာနာတိတိ၊ ကထဗ္ဗဘိက္ခဝေသဗ္ဗာနိဋ္ဌိဝုဗ္ဗင်္ဂမာ
ဟောတိသဗ္ဗာနိဋ္ဌိသဗ္ဗာနိဋ္ဌိတိပဇာနာတိ၊ မိစ္ဆာနိဋ္ဌိမိစ္ဆာနိဋ္ဌိတိ ပဇာနာတိ
ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဗ္ဗ၊ အဘယ်သို့လျှင်
သဗ္ဗာနိဋ္ဌိ၊ သဗ္ဗာနိဋ္ဌိသည်။ ဝုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
သနည်း၊ သဗ္ဗာနိဋ္ဌိ၊ သဗ္ဗာနိဋ္ဌိကို၊ သဗ္ဗာနိဋ္ဌိတိ၊ သဗ္ဗာနိဋ္ဌိဟူ၍၊ ပဇာနာတိ၊
သိ၏၊ မိစ္ဆာနိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာနိဋ္ဌိကို၊ မိစ္ဆာနိဋ္ဌိတိ၊ မိစ္ဆာနိဋ္ဌိဟူ၍၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္ထာရေ၊ အကျယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယထာဟ၊
တရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဝိဇ္ဇာစခေါဘိက္ခဝေ

ပုဗ္ဗင်္ဂမာကုသဏာနံဓမ္မာနံ သမာပတ္တိယာတိ။ ဝိဇ္ဇာစခေါတိက္ခဝေပုဗ္ဗင်္ဂမာ
ကုသဏာနံဓမ္မာနံ သမာပတ္တိယာဟူ၍။ အာဟာပောတေတံမူပိ။ တိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ကုသဏာနံဓမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့သို့၊ သမာပတ္တိယာ၊ ရောက်
ခြင်းငှါ။ ဝိဇ္ဇာစခေါ၊ ဝိဇ္ဇာသည်လျှင်။ ပုဗ္ဗင်္ဂမာ၊ အကြီးတည်း။ သေသင်္ဂါနိ၊
သမ္မာဒိဋ္ဌိကြွင်းသောမဂ္ဂင်တို့သည်။ ထဗ္ဗဘဝါတိနိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိ
ကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏။ ယထာဟ၊ ထုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူ
မူကား၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသာသမ္မာသင်္ကပ္ပေါပဟောတိ၊ (ပ)။ သမ္မာသတိသာသမ္မာ
သမာဓိပဟောတိတိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသာသမ္မာသင်္ကပ္ပေါပဟောတိ၊ (ပ)။ သမ္မာ
သတိသာသမ္မာသမာဓိပဟောတိဟူ၍။ အာဟာပောတေတံမူပိ၊ တိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ သမ္မာ
သင်္ကပ္ပေါ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်၊ ပဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ (ပ)။ သမ္မာသတိသာ၊ သမ္မာ
သတိနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဝိနာကာမေန၊ ဤအစဉ်ဖြင့်၊ ထောနိအင်္ဂါနိ၊
ထိုမဂ္ဂင်တို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
မဂ္ဂင်၌၊ ကာမော၊ အစဉ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဘာဝနာနယောတိ၊ ဘာ
ဝနာနယောဟူသည်ကား၊ ကောစိ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမထပုဗ္ဗင်္ဂံ၊
သမထလျှင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ
၏။ ကောစိ၊ အချို့သောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိပဿနာပုဗ္ဗင်္ဂံ၊ ဝိပဿနာ
လျှင်ရှေ့သွားရှိသော၊ သမထံ၊ သမထကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ကထံဘာ
ဝေတိ၊ အဘယ်သို့ ပွားစေသနည်းဟူမူကား၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာ တော်၌၊
ကေစ္စော၊ အချို့သောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥပစာရသမာ
ဓိံဝါ၊ ဥပစာရသမာဓိကိုထည်းကောင်း၊ အပ္ပနာသမာဓိံဝါ၊ အပ္ပနာသမာ
ဓိကိုထည်းကောင်း၊ ဥပ္ပာဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အယံ၊ ဤဥပစာရသမာဓိအပ္ပနာ
သမာဓိသည်၊ သမထော၊ သမထမည်၏။ သော၊ ထိုယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
တဉ္စ၊ ထိုသမထကိုထည်းကောင်း၊ တံသမ္ဘယုတ္တေစဓမ္မေ၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့်
ယှဉ်ကုန်သောတရားတို့ကိုထည်း ကောင်း၊ အနိစ္စာဒိဟိ၊ အနိစ္စအစရှိသည်
တို့ဖြင့်၊ ဝိပဿတိ၊ ရှု၏။ အယံ၊ ဤသို့ရှုခြင်းသည်၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာ
မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သမထော၊ သမထမည်သည်၊ သမ္ဘာ
ယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်၌၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာသည်၊ သမ္ဘာယတိ၊ ဖြစ်
၏။ ထေန၊ ထိုကြောင့်၊ သမထပုဗ္ဗင်္ဂံဝိပဿနံဘာဝေတိတိ၊ သမထပုဗ္ဗင်္ဂံ
ဝိပဿနံဘာဝေတိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သမထပုဗ္ဗင်္ဂံ၊ သမထလျှင်ရှေ့

သွားရှိသော၊ ဝိပဿနံ၊ ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိကိုအားထုတ်၍ အကြင်
အခြင်းဖြင့် ရအပ်ပြီးသော ထရုဏဝိပဿနာကို၊ ဘာဝယတော၊ ပွားစေ
သောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မဂ္ဂေါ၊ ထောကုတ္တရာမဂ်၏ ရှေ့အတိုင်းဖြစ်သော
ထောကီမဂ္ဂင်သည်၊ သဗ္ဗာယတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ထံမဂ္ဂံ၊ ထိုထောကီမဂ္ဂင်ကို၊ အာသေဝတိ၊ နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာဉာဏ်၏ အစွမ်း
ဖြင့်အတန်တလဲလဲမှီဝဲ၏။ ဘာဝေတိ၊ ရုက္ခိတုကမျတာဉာဏ်၏အစွမ်းဖြင့်ပွား
စေ၏။ ဗဟုလိကရောတိ၊ ပဋိသင်္ခါနုပဿနာဉာဏ်၏ အစွမ်းဖြင့်အတန်
တလဲလဲလေ့လာ၏။ ထံမဂ္ဂံ၊ ထိုထောကီမဂ္ဂင်ကို။ အာသေဝတော၊ နိဗ္ဗိဒါနု
ပဿနာဉာဏ်၏အစွမ်းဖြင့် အတန်တလဲလဲမှီဝဲသော၊ ဘာဝယတော၊ ရုက္ခိတု
ကမျတာဉာဏ်၏ အစွမ်းဖြင့်ပွားစေသော၊ ဗဟုလိကရောတော၊ ပဋိသင်္ခါနု
ပဿနာဉာဏ်၏အစွမ်းဖြင့်အတန်တလဲလဲလေ့လာသော၊ တဿ၊ ထိုယော
ဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်တို့သည်၊ ဗဟိယန္တိ၊ ပျောက်
ကုန်၏။ အနုသယာ၊ အနုသယတို့သည်၊ ဗျန္တိ၊ မဂ်၏အစဉ်အားဖြင့် ဆုံးကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမထပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ သမထလျှင်ရှေ့သွား
ဖြစ်သော၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣပေန၊ ဤသာသနာ
တော်၌ကား၊ ဧကန္တော၊ အချို့သောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်
ပြီးသောအပြားရှိသော၊ သမထံ၊ ဥပစာရသမာဓိအပ္ပနသမာဓိကို၊ အနုပ္ပါ
ဒေတွာဝအနုပ္ပါဒေတွာဧဝ၊ မဖြစ်စေမူ၍သာလျှင်၊ ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါး
သောဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို၊ အနိစ္စာဒိဟိ၊ အနိစ္စအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝိပဿတိ၊
ရှု၏။ အယံ၊ ဤသို့ရှုခြင်းသည်၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာမည်၏။ တဿ၊ ထိုယော
ဂီပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝိပဿနာပါရိပုရိယာ၊ ဝုပ္ပာနဂါမိနိဝိပဿနာ၏ပြည့်စုံခြင်း
သို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ထတ္ထ၊ ထိုထောကုတ္တရာအရိယာမဂ်၌၊
ဇာတာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ၊ တရားတို့တွင်ထည်း၊ ဧဝါသဂ္ဂါရမ္မဏတော
နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြုသောအဖြစ်ဖြင့်၊ ဝိတ္တဿဧကဝ္ဂတာ၊ ဝိတ္တေကဝ္ဂတာသည်၊
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသို့ထောကုတ္တရာမဂ်စတာ၌ သမာဓိ၏ ဖြစ်ခြင်း
သည်၊ သမထော၊ သမထမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စမံ၊ ငှေးဦးစွာ၊ ဝိပဿနာ၊
ဝိပဿနာသည်၊ သဗ္ဗာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်၌၊ သမထော၊ သမထ
သည်၊ သဗ္ဗာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိပဿနာပုဗ္ဗင်္ဂမံသမထံတာ
ဝေတိတိ၊ ဝိပဿနာပုဗ္ဗင်္ဂမံသမထံတာဝေတိဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝိပဿ
နာပုဗ္ဗင်္ဂမံ၊ ဝိပဿနာလျှင်ရှေ့သွားရှိသော၊ သမထံ၊ သမထကို၊ ဘာဝယ
တော၊ ပွားစေသော၊ တဿပုဂ္ဂလသမာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်၊

၀၀၀

သဉ္ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ သောပုဂ္ဂလေသးထိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တံမဂ္ဂံထိထောကီမဂ်
 ကို။ အာသေဝကီ၊ အဘန်တလဲလဲဖြစ်၏။ (ပ)၊ ဗဟုလိကဧရာတိ၊ အဘန်တလဲ
 လဲလေ့သာ၏။ တံမဂ္ဂံ၊ ထိထောကီမဂ်ကို။ အာသေဝတော၊ ဖြစ်သော၊ (ပ)။
 တသး၊ ထိထောကီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနုသယာ၊ အနုသယတို့သည်၊ ဗျန္တိ၊ မဂ်၏
 အစဉ်အားဖြင့်ခုံးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိပဿနာ
 ပုဗ္ဗင်္ဂံ၊ ဝိပဿနာလျှင်ရှေ့သွားရှိသော၊ သမထံ၊ သမထကို၊ ဘာဝတိ၊ ဖြစ်
 စေ၏။ သမထပုဗ္ဗင်္ဂံ၊ သမထလျှင်ရှေ့သွားရှိသော၊ ဝိပဿနံပန၊ ဝိပဿနာ
 ကိုကား၊ ဘာဝယတောဝိ၊ ပွားစေသောပုဂ္ဂိုလ်အားထည်း၊ ဝိပဿနာပုဗ္ဗင်္ဂံ၊
 ဝိပဿနာလျှင်ရှေ့သွားရှိသော၊ သမထံ၊ သမထကို၊ ဘာဝယတောဝိ၊ ပွားစေ
 သောပုဂ္ဂိုလ်အားထည်း၊ ထောကုတ္တရမဂ္ဂက္ခဏော၊ လောကုတ္တရာမဂ်ဇာတိ၊
 သမတဝိပဿနာ၊ သမာဓိပညာတို့သည်၊ ယုဂနန္ဓာဝ၊ တူသောကိစ္စရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်အစုံဖွဲ့ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤမဂ္ဂင်၌၊ ဘာဝနာနယော၊ ဘာဝနာနည်း
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဝိအပ်၏။ ဓမ္မဒါယာဒသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဓမ္မဒါယာဒသုတ်
 ၏အဖွင့်သည်၊ နိဗ္ဗိတာနိဗ္ဗိတုတာဝတာပတ္တာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘယဘောရဝသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဧဝံမေသုတံပုဂ္ဂိုလောဤသုတ်သည်၊ ဘယဘော
 ရဝသုတ္တံ၊ ဘယဘောရဝသုတ်တည်း၊ တတြ၊ ထိုဘယဘောရဝသုတ်၌၊ အယံ၊
 ဤဆိုယတ္တံ၊ သည်ကား၊ အပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနာ၊ မဖွင့်သေးသောပုဒ်တို့၏ အဖွင့်
 တည်း။ အထာတိဇေသောသဓဓေါ၊ အထဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ အဝိဇ္ဇေဒ
 နက္ခေ၊ မပြတ်ဖြစ်ခြင်းဟူသောအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ခေါတိ
 ဇေသောသဓဓေါ၊ ခေါဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊ အဝဓာရဏက္ခေ၊ အဝဓာရဏ
 အနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ဘဂဝတော၊ တရားရှင်၏၊ သာဝတ္ထိယံ၊
 သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဝိဟာဓေ၊ နေထော်မူခြင်းသည်၊ အဝိန္တိန္နယေဝ၊ မပြတ်မီ
 သည်သာလျှင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဧဏုသောဏီတိဧတံနာမ်၊ ဧဏုသော ဏီဟူသောဤ အမည် သည်။
 တသး၊ ဖြောဟ္မဏသး၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ မာတာပိတုဟိ၊ အမိအဘတို့ သည်၊
 ကထံ၊ မည်အပ်သော၊ နနာမ်၊ အမည်မဟုတ်၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။

ဌာနန္တရပဋိလာဘသန္တံ၊ ပုရောဟိတ်ဟူသောအရာအထူးကိုရခြင်းကြောင့်
ရအပ်သောအမည်တည်း။ တေံနာမံ၊ ဤဇာဏုသောဏီဟူသော အမည်
သည်။ ဇာဏုသောဏီဌာနံပုရောဟိတဌာနံ၊ ပုရောဟိတ်အရာကို၊ တဿ၊
ထိုပုဏ္ဏားအား၊ ရညာ၊ မင်းသည်၊ ဖိန္နံ၊ ပေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ထန္တံ၊ ရအပ်သော၊
နာမံကို၊ အမည်ဖြစ်သတတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇာဏုသောဏီဏီ၊ ဇာဏု
သောဏီဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယောဒ္ဓိဇော၊ အကြင်ပုဏ္ဏားသည်၊ ဗြဟ္မံ၊
ဗေဒင်ကို၊ ဘဏတိ၊ သရဏ္ဍာယံတတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်၊ ယောဒ္ဓိဇော၊ ထို
ပုဏ္ဏားသည်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်၏၊ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ သဏ္ဍာယ
တိ၊ သရဏ္ဍာယံတတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဗ္ဘေဒ၊ အနက်တည်း၊
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဒမေဝ၊ ဤဗြဟ္မံဘဏတိတိဗြာဟ္မဏောဟူသော ဝိဂြိုဟ်
သဒ္ဓါသည်သာလျှင်၊ ဇာတိဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားဇာတ်ဖြစ်ကုန်သောသူတို့၏၊
နိရုတ္တိဝစနံ၊ ဝိဂြိုဟ်သဒ္ဓါတည်း၊ အရိယာပန၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုကား၊
ဗာဟိယပါပတ္တာ၊ အပဋ္ဌိအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ဗြာဟ္မဏာတိ၊ ဗြာဟ္မဏတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ယေနဘဂဝါတေနု
ပသကံမိတိတ္ထေ၊ ယေနဘဂဝါတေနုပသကံမိဟူသောဤပုဒ်၌၊ ယေနဘဂ
ဝေဝစနံ၊ ယေနဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ ဘုဗ္ဗတ္ထေ၊ သတ္တဝီအနက်၌၊ ကရဏ
ဝစနံ၊ ကရိုဏ်းဝိတတ်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဘ
ဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံ
မိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထေ၊ ဤယေနဘဂဝါတေနုပသကံမိဟူသော
ပုဒ်၌၊ အဗ္ဘေဒ၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယေနကာရ
ဏေန၊ အကြင်အထူးထူးသောဂုဏ်ကိုရလိုသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာတရားသို့၊ ဒေဝမနုဿေဟိ၊ နတ်လူတို့သည်၊ ဥပသကံမိတဗ္ဗေ၊
ကပ်အပ်၏၊ တေနကာရဏေန၊ ထိုအထူးထူးသော ဂုဏ်ကို ရလိုသော
အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပသကံမိ၊ ကပ်လေ၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထေ၊ ဤယေန
ဘဂဝါတေနုပသကံမိဟူသောပုဒ်၌၊ အဗ္ဘေဒ၊ အနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်
၏၊ ကေနစကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဒေဝမနုဿေဟိ၊ နတ်လူ
တို့သည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသို့၊ ဥပသကံမိတဗ္ဗေ၊ ကပ်အပ်သနည်း၊
သာရပလုပတောဂါမိပ္ပါယေန၊ ချိုမြိန်သောအရာ သာနှင့်ပြည့်စုံသောအသီး
ကိုသုံးဆောင်လိုသောကြောင့်၊ ဗိဇဂဏေဟိ၊ ဌာနအပေါင်းတို့သည်၊ နိစ္စ
ဖလိတမဟာရုက္ခော၊ အခါမပြတ်သီးသောအသီးရှိသောသစ်ပင်ကြီးသို့၊ ဥပ
သကံမိတဗ္ဗေဟိ၊ ကပ်အပ်သကဲ့သို့၊ နာနုပ္ပကာရဂုဏာဝိသေသာမိဂမာမိပ္ပါ

၀၀၀

၃၂၆ မူလစက္ကဝါသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ယေန၊ အထူးထူးအပြားအပြားသော ဂုဏ်ဝိသေသကိုရလိုသောကြောင့်၊
 ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗော။ ကပ်အပ်၏၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။
 ဂတော၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဥပသင်္ကမိတွာတိ၊ အုပ်စုဝတ်၊ ဥပသင်္ကမိတွာဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ဥပသင်္က
 မနပရိယောသာနဒိပနံ။ ကပ်ခြင်း၏ အဆုံးကိုညွှန်ခြင်းတည်း။ အထဝါ၊
 တနည်းကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂတော၊ သွား၏။ တတော၊ ထိုသွားရာအရပ်၌။ ဘဂ
 ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမိပသင်္ဂါတံ၊ သမိပဟုဆိုအပ်သော၊ အာသန္န
 ထရံ၊ အလွန်နိုးသော၊ ဌာနံ၊ အရပ်သို့၊ ဂတံ၊ သွား၍၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။
 ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဂဝတာသဒ္ဓိံသဗ္ဗောဒိတိ၊
 ဘဂဝတာသဒ္ဓိံသဗ္ဗောဒိဟူသည်ကား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေန
 ပြာဟ္မဏေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သဗ္ဗောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
 ဟောပြော၏။ ခမနိယာဒိနိ၊ ခမနိယအစရှိကုန်သောစကားတို့ကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊
 မေးသည့်ဖြစ်၍၊ သမ္ပပဝတ္တမောဒေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်း
 ရှိသည်။ အဟောသိဟထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ သောဝိပြာဟ္မ
 ဏော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ တဒန္တကရဏေန၊ ထိုဘုရားရှင်၏အတူသို့
 လိုက်၍ဆိုသဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္ပပဝတ္တ
 မောဒေါ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး
 သိတောဒကံ၊ ရေအေးသည်၊ ဥဗ္ဗောဒကေန၊ ရေပူနှင့်။ သဗ္ဗောဒိတံ၊ ပေါင်း
 အပ်သည်ရှိသော်၊ ဧကိဘာဝံ၊ တပေါင်းတည်းအဖြစ်သို့၊ အဂမာသိဝိယ၊
 ရောက်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ကပ္ပိ၊ အသို့
 နည်း။ ခမနိယံ၊ ခံပါ၏လော။ ကပ္ပိ၊ အသို့နည်း။ ယာပနိယံ၊ ယူနိုင်ပါ၏လော။
 ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ ကပ္ပိ၊ အသို့နည်း။ ဘောတောဂေါတမဿ၊
 အရှင်ဂေါတမ၏၊ သာဝကာနဉ္စ၊ တပည့်တို့အားလည်း။ အပ္ပါဗာဓံ၊ အနာကင်း
 ဗ၊ ၏လော။ အပ္ပါတကံ၊ ဆင်းရဲကင်းပါ၏လော။ လဟုဌာနံ၊ ယှဉ်စွာလှိုင်
 ပါ၏လော၊ ဗလံ၊ ခွန်အားနှင့်ပြည့်စုံပါ၏လော၊ ဗာသုဝိဟာရော၊ ချင်းသာစွာ
 နေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါ၏လော။ ဣတိအာဒိကာယ၊ ဤသို့အစရှိသော၊
 ယာယစကထာယ၊ အကြင်စကားဖြင့်လည်း။ သဗ္ဗောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
 ပြော၏။ ဝိတိပါမောဇ္ဇသင်္ဂါတံ၊ နှစ်သက်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းဟုဆိုအပ်
 သော၊ တံသဗ္ဗောဒံ၊ ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ ဇနနတောစ၊ ဖြစ်စေတတ်သော
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗောဒိတံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းငှါ၊ ယုတ္တဘာဝတော
 စ၊ သင့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗောဒနိယံ၊ သဗ္ဗောဒနိယ

မည်၏။ တတ္ထ။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ဗျဉ္ဇနမရရတာယ။ သဒ္ဓါသယာသသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သုဗိရုဗ္ဗိကာလံ။ အလွန်ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ထည်း။ သာရေတုံ။ အောက်မေ့စေခြင်းငှါ။ နိရုန္တရံ။ မပြတ်။ ပဝတ္ထေတုံ။ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ဟရဏီယတောစ။ ဆောင်အပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ သရိတဗ္ဗတောစ။ အောက်မေ့အပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ သာရဏီယံ သာရဏီယမည်၏။ သုယျမာနသုတောစ။ ကြားသောသူတို့အားနားချင်း သာသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သမ္ဗောဒနီယံ။ သမ္ဗောဒနီယမည် ၏။ အနုဿရိယမာနသုတောစ။ ဆင်ခြင်အောက်မေ့တိုင်းချင်းသာသည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ သာရဏီယံ။ သာရဏီယမည်၏။ တထာ။ ထို အတူ။ ဗျဉ္ဇနပရိသုဒ္ဓတာယ။ သဘာဝနိရုတ္တိဖြစ်၍ သဒ္ဓါစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္ဗောဒနီယံ။ သမ္ဗောဒနီယမည်၏။ အတ္ထပရိသုဒ္ဓတာယ။ အနက်စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သာရဏီယံ။ သာရဏီယမည်၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ အနေကေဟိ။ များစွာကုန်သော။ ပရိယာပေဟိ။ အကြောင်းတို့ ဖြင့်။ သမ္ဗောဒနီယံ။ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ သာရဏီယံ။ အသက်ထက်ဆုံးအောက်မေ့အပ်သော။ ကထံ။ စကားကို။ ဝီတိသာရေတွာ မရိယောသာပေတွာ။ ပြီးဆုံးစေ၍၊ နိဗ္ဗပေတွာ။ ပြီးစေ၍၊ ယေနတ္ထေန။ အကြင် အကျိုးကြောင့်။ အာဂတော။ လာ၏။ တံအတ္ထံ။ ထိုအကျိုးကို။ ပုစ္ဆိတုကာ မော။ မေးလိုသည်ဖြစ်၍။ ဧကမန္တံ။ တင့်အပ်လျောက်မတ်စွာ၊ နိဝိဒ္ဓိ။ ထိုင်နေ ၏။ ဧကမန္တန္တိ။ သောသဒ္ဓေါ။ ဧကမန္တံဟူသောဤသဒ္ဓါသည်။ ဝိသင်္ခန္ဓိမ သူရိယာပရိဝတ္တန္တိတိအာဒိသုဝိယ။ ဝိသင်္ခန္ဓိမသူရိယာပရိဝတ္တန္တိဤသို့ အစရှိသောပါဠိရုပ်တို့၌ကဲ့သို့။ ဘာဝနဝံသကနိဋ္ဌေသော။ ကြိယာနုလ္လိင်ကို ညွှန်ကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ယထာ။ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ နိဝိဒ္ဓော။ ထိုင်နေသည်ရှိသော်။ ဧကမန္တံ။ တင့်အပ်လျောက် မတ်သောအရပ်၌။ နိဝိဒ္ဓော။ ထိုင်နေသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တထာ။ ထို အခြင်းဖြင့်။ နိဝိဒ္ဓတိ။ ထိုင်နေ၏။ ဣတိဧဝံ။ ဤသို့။ ဧတ္ထ။ ဤဧကမန္တံဟူသော ပုဒ်၌။ အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ မှတ်အပ်၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဧတံ။ ဤဧကမန္တံဟူသောသဒ္ဓါသည်။ ဘုဗ္ဗတ္ထေ။ သတ္တမိအနက်၌။ ဥပယောဂပစနံ။ နုတ်ယာဝိဘတ်တည်း။ နိဝိဒ္ဓိတိ။ နိဝိဒ္ဓိဟူသည်ကား။ ဥပဝိသိ။ အနီးသို့ဝင် ၏။ ဟိသန္တံ။ မှန်၏။ ပဏ္ဍိတာ။ ပညာရှိကုန်သော။ ဝုရိသာ။ ယောက်ျားတို့သည်။ ဂရုဌာနီယံ။ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သောအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ။ ကပ်၍။ အာသနကုသလတာယ။ နေရာ၌လိမ္မာသည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧကမန္တံ။

တင့်အပ်လျောက်ပတ်စွာ၊ နိဿိဒန္တိ၊ ထိုင်နေထိုင်၏။ အယဉ္ဇ၊ ဤပုစ္ဆာသသည်
ထည်း၊ နေသံ၊ ထိုပညာရှိသောယောက်ျားတို့တွင်၊ အညတရော၊ တယောက်
ပင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်စွာ၊ နိဿိဒန္တိ၊
ထိုင်နေ၏။ ကထံပန၊ အတယ်သို့လျှင်၊ နိဿိန္ဒော၊ ထိုင်နေသည်ရှိသော်၊ ဧက
မန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်စွာ၊ နိဿိန္ဒော၊ ထိုင်နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ခာနိသဇ္ဇဒေါသေ၊
ခြောက်ပါးသောနေရာအဖြစ်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍၊ နိဿိန္ဒော၊ ထိုင်နေ
သည်ရှိသော်၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်စွာ၊ နိဿိန္ဒော၊ ထိုင်နေသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း၊ ဣဒံ၊
ဤနေရာ၏အဖြစ်ခြောက်ပါးဟူသည်၊ သေယျထာကတဓံ၊ အတယ်နည်းဟု
မူကား၊ အတိဒ္ဓရံ၊ အလွန်ဝေးသောနေရာထည်းကောင်း၊ အဓ္မာသန္တံ၊ အလွန်
နီးလွန်းသောနေရာထည်းကောင်း၊ ဥပရိဝါတံ၊ လေညာအရပ်ထည်းကောင်း၊
ဥဏ္ဍတပဒေသံ၊ မြင့်ရာအရပ်ထည်းကောင်း၊ အတိသမ္ပုဓံ၊ ရှေ့တူရူအရပ်
ထည်းကောင်း၊ အတိပစ္ဆာ၊ နောက်တူရူအရပ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေဝ၊
ဤခြောက်ပါးတို့တည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ရွှေဦးအံ၊ အတိဒ္ဓရေ၊ ဝေးလွန်းရာအ
ရပ်၌၊ နိဿိန္ဒော၊ ထိုင်နေသောသူသည်၊ ကထေတုကာမော၊ စကားဆိုလို
သည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဥစ္စာသဒ္ဓေန၊ မြင့်သောအသံဖြင့်၊
ကထေတဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဓ္မာသန္တံ၊ နီးလွန်းရာအရပ်၌၊
နိဿိန္ဒော၊ ထိုင်နေသောသူသည်၊ သံစာဇနံ၊ ကိုယ်ထက်စသည်ဖြင့် ထိပါး
ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။ ဥပရိဝါတံ၊ လေညာအရပ်၌၊ နိဿိန္ဒော၊ ထိုင်
နေသောသူသည်၊ သရိဓုဝန္တေန၊ ကိုယ်အနံ့ဖြင့်၊ ဗာဓတံ၊ နှိပ်စက်တတ်၏။
ဥဏ္ဍတပဒေသေ၊ မြင့်ရာအရပ်၌၊ နိဿိန္ဒော၊ ထိုင်နေသောသူသည်၊ အဂါရံ၊
မရှိသောသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပကာသေတိ၊ ပြုတတ်၏။ အတိသမ္ပုဓံ၊ ရှေ့တူရူ
အရပ်၌၊ နိဿိန္ဒော၊ ထိုင်နေသောသူသည်၊ ဒဠုကာမော၊ ရှုလိုသည်၊ သစေ
ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ စက္ခုနာ၊ တယောက်သောသူ၏ စက္ခုသည်၊
စက္ခု၊ တယောက်သောသူ၏စက္ခုကို၊ အာဟာရံ၊ ထိပါးတိုက်ခိုက်၍၊ ဒဠုဗ္ဗံ၊
ရှုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အတိပစ္ဆာ၊ နောက်တူရူအရပ်၌၊ နိဿိန္ဒော၊ ထိုင်
နေသောသူသည်၊ ဒဠုကာမော၊ ရှုလိုသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊
ဂိဝံ၊ ထည်ကို၊ ပသာရေတွာ၊ ဆန့်၍၊ ဒဠုဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံဗွိပြာဟေတော၊ ဤပုစ္ဆာသသည်ထည်း၊ ဧတေခာနိ
သဇ္ဇဒေါသေ၊ ဤခြောက်ပါးသောနေရာ၏အဖြစ်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍၊

၀၀၀

နိဝိဒိတိုင်းနေ၏။ ယေန၊ထိုကြောင့်၊ ကေမန္တနိဝိဒိတိ၊ကေမန္တနိဝိဒိဟူ
၍၊ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်ပြီ၊ ယေမေတိတ္ထေ၊ယေမေဟူသော၍ပုန်၌၊ ယေဇ္ဇမေတိ
ဝဒန္တဒေါ၊ယေဇ္ဇမေဟူသောပုန်ဖြတ်ခြင်းကို၊ကာတဗ္ဗော၊ပြုအပ်၏၊ကုလ
ပုတ္တဝတိ၊ ကုလပုတ္တာဟူသည်ကား၊ ဇာတိကုလပုတ္တာစ၊ ဇာတိကုလ
ပုတ္တတို့ ထည်းကောင်း၊ အာစာရကုလပုတ္တာစ၊ အာစာရကုလပုတ္တတို့
လည်းကောင်း၊ဇူတိ၊ ဤသို့၊ကုလပုတ္တာ၊ကုလပုတ္တတို့သည်၊ဒုဝါ၊နှစ်ပါး
အပြားရှိကုန်၏၊တတ္ထ၊ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊တေနခေါပနသမယေန၊ထိုအခါ၌၊
ရဋ္ဌပါထောနာမ၊ ရဋ္ဌပါထအမည်ရှိသော၊ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်၊
ကသ္မိံယေဝထုလ္လကောဋ္ဌိကေ၊ထိုမျှားစွာသာလျှင်ဖြစ်သောအမျိုးအပေါင်း
၌၊အဂ္ဂကုလိတဿ၊ ဖြတ်သောအမျိုး၌ဖြစ်ခြင်းရှိသောသူ၏၊ ပုတ္တေားသား
တည်း၊ဇူတိဇေံ၊ဤသို့၊ အာဂတာ၊လာကုန်သော၊ ဥစ္စာကုလဗ္ဗသုတာ၊ မြင့်
မြတ်သောအမျိုး၌ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ ဇာတိကုလပုတ္တာနာမ၊
ဇာတိကုလပုတ္တမည်ကုန်၏၊ ယေတေကုလပုတ္တာ၊ အကြင်အမျိုးသားတို့
သည်၊ သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါ ယုံကြည်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာတည်
ထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊ အနာဂါရိယံ၊ရဟန်းပေါင်၌၊ပဗ္ဗဇိတာ၊ရဟန်း
ပြုကုန်၏၊ ဇူတိဇေံ၊ဤသို့၊ အာဂတာပန၊လာကုန်သော အမျိုးသားတို့သည်
ကား၊ ယတ္ထကဿပိကုလေ၊အမှတ်မရှိသောအမျိုး၌၊ ပသုတာဝိ၊ ဖြစ်ကုန်
သော်လည်း၊ အာစာရသမ္ပန္နာ၊အာစာရနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော အမျိုးသားတို့
သည်၊ အာစာရကုလပုတ္တာနာမ၊ အာစာရကုလပုတ္တမည်ကုန်၏၊ ဣပေန၊
ဤယေမေ ကုလပုတ္တာဟူသော ပါဌ၌ကား၊ ဇွိဟိ၊နှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာရ
ကောဟိ၊ ကုလအာစာရနှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ကုလပုတ္တာ
ယေဝ၊ ကုလပုတ္တမည်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ သဒ္ဓါဟိ၊ သဒ္ဓါဟူသည်
ကား၊သဒ္ဓါယ၊ယုံကြည်၍၊အဂါရသ္မာတိ၊အဂါရသ္မာဟူသည်ကား၊အဂါရ
တော၊အိမ်မှ၊အနာဂါရိယန္တိ၊အနာဂါရိယံဟူသည်ကား၊ပဗ္ဗဇ္ဇေ၊ရှင်အဖြစ်
ကိုလည်းကောင်း၊ဘိက္ခု၊သာဝဉ္ဇေ၊ရဟန်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ပဗ္ဗဇ္ဇာဝိ၊ရဟန်းအဖြစ်သည်လည်း၊ဧတ္ထ၊ဤရဟန်းအဖြစ်၌၊အဂါရိယံ၊
လူ၏အစီးအပွားဟုဆိုအပ်သော လယ်ထွန်ခြင်း နွားမွေးခြင်း စသောအမှု
သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဇူတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အနဂါရိယာ၊ အနဂါရိယ မည်၏၊
အဂါရဿ၊လူ၏၊ဟိတံ၊အစီးအပွားဖြစ်သော၊ ကသိဂေါရက္ခာဒိကမ္မံ၊လယ်
ထွန်ခြင်းနွားမွေးခြင်းစသောအမှုသည်၊ ဧတ္ထ၊ဤရဟန်းအဖြစ်၌၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊
ဇူတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဘိက္ခု၊ဝိ၊ရဟန်းတို့သည်

လည်း၊ ဟောသော၊ ထိုရဟန်းအဖြစ်အား။ အင်္ဂါရုံ၊ လပတ်တွင်ခြင်းခွားမွေးခြင်း
စသော လူ၏အစီးအပွားသည်၊ နတ္ထိမရှိ။ ဣတိတာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနဂါ
ရုံ၊ အနဂါရမည်၏။ အနဂါရသော၊ ရဟန်း၏၊ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်သည်။ အနဂါရိ
ယံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်၊ မဗ္ဗဇိတာတိ၊ မဗ္ဗဇိတာဟူသည်ကား။ ဥပဂတာ၊ ကပ်
ကုန်၏။ ဇေံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗထာဝီ၊ ခပ်သိမ်းသောအပြားအားဖြင့်သည်။ အနဂါ
ရိယသင်္ခါတံ၊ အနဂါရိဟဟုဆိုအပ်သော။ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရှင်၏ အဖြစ်သို့သည်
ကောင်း၊ ဘိက္ခုတာဝံဝါ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သို့သည်ကောင်း၊ ဥပဂတာ၊ ရေခံ
ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပုဗ္ဗင်္ဂမောတိ၊
ပုဗ္ဗင်္ဂမောဟူသည်ကား၊ ပုရတောဂါမိ၊ ပဋိပတ်တည်းဟူသောသွားခြင်းဖြင့်
ရှေ့သွားဖြစ်၏။ နာယကော၊ ပဋိပတ်တည်းဟူသော သွားခြင်းဖြင့်ခရီးညွှန်
သည်ဖြစ်၏။ ဗဟုကာရောတိ၊ ဗဟုကာရောဟူသည်ကား၊ ဟိတကိရိယာ
ယ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သောအကျိုးစီးပွားကိုကျင့်ခြင်းဖြင့်၊ ဗဟုမကာရော။
များစွာကျေးဇူးရှိပေ၏။ ဘဝန္တေ၊ သံဝေါတမောသမာဒပေတာတိ၊ ဘဝန္တေ
သံဝေါတမောသမာဒပေတာဟူသည်ကား၊ ထေကုလဝုတ္တော၊ ထိုဇာတိကု
လဝုတ္တအာစာရဝုတ္တတို့ကို၊ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ အဓိသိ
သာဒိန္နံ၊ အဓိသိသစသောဘိက္ခာတို့ကို၊ ဂါဟေတာ၊ ယူစေတတ်၏။ ဘိက္ခာပေ
တာ၊ ကျင့်စေတတ်၏။ သာဇနတာတိ၊ သာဇနတာဟူသည်ကား၊ သောဇန
သမူဟော၊ ထိုလူအပေါင်းသည်၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိံ အာပဗ္ဗတိတိ၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတိံ အာ
ပဗ္ဗတိဟူသည်ကား။ ဒဿနာနုဂတိံ၊ အယူဖြင့်အစည်လိုက်၍၊ ပဋိဇ္ဇေတိ၊
ကျင့်၏။ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ယံဒိဋ္ဌိကော၊ အကြင်သာသ
နာဟူသောအယူရှိ၏။ ယံခန္တိကော၊ အကြင်သာသနာကိုနှစ်သက်ခြင်းရှိ
၏။ ယံရုစိကော၊ အကြင်သာသနာကိုအလိုရှိ၏။ ထေဝိ၊ ထိုနှစ်ပါးကုန်သော
ကုလဝုတ္တတို့သည်သည်။ တန္တိဋ္ဌိကော၊ ထိုသာသနာဟူသော အယူရှိကုန်
သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တံခန္တိကော၊ ထိုသာသနာကိုနှစ်သက်ခြင်းရှိကုန်
သည်။ ထံရုစိကော၊ ထိုသာသနာကိုအလိုရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ကသ္မာပန၊ အဘယ်
ကြောင့်လျှင်၊ အယံပြာဟ္မကော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ ဇေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ အာဟ၊ ဆိုစေသင့်နည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။
ပုဏ္ဏ၊ အမေးတည်း။ ဧဝမေသောပြာဟ္မကော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာ
လ၌၊ အနေကော၊ များစွာကုန်သော၊ ဒေဝပုဏ္ဏောဝိယ၊ နတ်သားကဲ့သို့၊ ပဉ္စဟိ
ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ဖြင့်၊ ပရိစာရိယမာနေ၊ စမွယ်ကုန်

သော၊ အန္တော၊ အတွင်း၌လည်းကောင်း၊ ဗဟိ၊ အပဉ္စလည်းကောင်း၊
သုသံဝိဟိတာရက္ခေ၊ ကောင်းစွာ စီရင်အပ်သော အစောင့်အရှောက်ရှိကုန်
သော၊ အဂါရမဇ္ဈေ၊ အိမ်၏အလယ်၌၊ ဝသန္တေ၊ နေကုန်သော၊ ကုလပုဏ္ဏေ၊
အမျိုးကောင်းသားတို့ကိုး၊ ဗိသွာ၊ မြင်ပြီး၍၊ တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့
သည်၊ အပရေနသမယေန၊ နောက်အခါ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
မရရသံ၊ ကောင်းမြတ်သော အရသာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ ထရား၊
သနာကိုး၊ သုတ္တာ၊ နာရ၍၊ သဒ္ဓါယံ၊ ယုံကြည်သဖြင့်၊ စရား၊ အိမ်မှ၊ နိက္ခမံ၊
ထွက်ခဲ့၍၊ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ စာသန္တာ၊ ဒနပရမတာယ၊ အစားအဝတ်
ကိုအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ သန္တ၊ ဧဇ္ဈေ၊ ရောင့်ရဲကုန်သော၊ အရညကေသု၊ တော၌
ဆောက်လုပ်ကုန်သော၊ သေနာသနေသု၊ ကျောင်းတို့၌၊ ကေနမိ၊ တစုံတခု
သော အစောင့် အရှောက်ဖြင့်၊ အရက္ခိယမာနေဝိ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်ကုန်
သည်ဖြစ်၍လည်း၊ အနုသင်္ကတပရိသင်္ကတေ၊ ငှေးဦးစွာစိတ်၏ထိတ်လန့်
ခြင်းထဲဖြတ်ဖြတ်လန့်ခြင်း မရှိကုန်သော၊ ဟဋ္ဌဝဟဇ္ဈေ၊ အလွန်ရှင်သန်း
ခြင်းရှိကုန်သော၊ ဥဒ္ဓုဒ္ဓေ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်ကုန်သော အမျိုးသားတို့
ကို၊ အသဒ္ဓ၊ မြင်လေ၏။ ဗိသွာ၊ မြင်ပြီး၍လည်း၊ ဣမေသံ၊ ကုလပုဏ္ဏာနံ၊
ဤအမျိုးသား တို့အား၊ အယံ ဗာသုဝိဟာရော၊ ဤချမ်းသာ စွာနေရခြင်း
သည်၊ ကံ၊ အဘယ်ကို၊ နိဿာယ၊ မြဲ၍၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝိန္တန္တော၊ ကြံသည်ရှိသော်၊ သမဏံ၊ ဂေါထမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကိုး၊ နိလ၊
ယ၊ မြဲ၍၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ ပဿာဒံ၊
ကြည်ညိုခြင်းကို၊ အလတ္တကိရ၊ ရသထတ်၊ သော၊ ပြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏား
သည်၊ ထံပဿာဒံ၊ ထိုကြည်ညိုခြင်းကို၊ နိဝေဒေတုံ၊ ကြားခြင်းငှါ၊ အဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
အာဂတော၊ လာ၏၊ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောစကား
အစဉ်ကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ အဟ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ တံ၊ ဝစနံ၊ ထို
စကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြန္တော၊ ဝန်ခံတော်မူလို
သည်ဖြစ်၍ လည်းကောင်း၊ အပ္ပာနုမောဒန္တော၊ လွန်စွာဝမ်းမြောက်
တော်မူ၍လည်းကောင်း၊ ဧဝမေတံ၊ ပြာဟ္မဏာတိ၊ အာဒိ၊ ဧဝမေထံ၊ ပြာဟ္မ
ဏဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဟိ၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊
ဤဧဝမေတံ၊ ပြာဟ္မဏာဟူသောပုဂ္ဂိုလ်၊ နိပါ၊ တော၊ နိပါတ်ဖြစ်သော၊ ဧဝန္တိ၊
အယံ၊ သဒ္ဓေါ၊ ဧဝံဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဝစနသမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြန္တနုမောဒနုတ္ထောယေ
ဝ၊ စကားကို ဝန်ခံခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်း အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ မမံ

၂၂

ဥဒ္ဓါယာတိ။ မဇ္ဇိမဋ္ဌာယဟူသည်ကား။ ဝံ၊ ငါတုရားကို။ ဥဒ္ဓါယာ၊ ရည်၍၊ သဒ္ဓါ
 တိ၊ သဒ္ဓါဟူသည်ကား။ သဒ္ဓါ၊ ယောဝံ၊ ယံကြည်သဖြင့်သာလျှင်၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊
 ရဟန်းပြု၏။ နုဇ္ဈာနော၊ မြဲနှိပ်စက်သောကြောင့် ရဟန်းပြုသည် မဟုတ်။
 နဘယနော၊ မင်းရိုးသူစသောဘေး နှိပ်စက်သောကြောင့် ရဟန်းပြုသည်
 မဟုတ်။ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟာ၊
 ဆိုတော်မူ၏။ ဟိသမ္ပံ၊ ငှက်၏၊ ဘဂဝါ၊ တုရားရှင်သည်။ ဤဒိသာနံယောဝံ၊ ဤသို့
 သဒ္ဓါယံကြည်၍ ရဟန်းပြုခြင်းစသော သဘောရှိသောသူတို့၏ သာလျှင်။
 ဝုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ပဋိပတ်အားဖြင့်ရှေ့သွားတည်း။ ဣဟရေသံ၊ အတိဇ္ဈာလုအစရှိ
 သောသဘောနှင့် ပြည့်စုံကုန်သောသူတို့၏။ နဝုဗ္ဗင်္ဂမော၊ ရှေ့သွားမဟုတ်။
 ဒုရုတိသမ္ပဝါနိတိ၊ ဒုရုတိသမ္ပဝါနိဟူသည်ကား။ ဝံ၊ ထိုတောအုပ်၌နေခြင်း
 ကို၊ သမ္ပဝိတံ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ။ ဒုက္ခာနိ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ဒုဿဟာနိ၊ သည်းခံ
 နှိုင်းခံကုန်၏။ အပ္ပေသက္ခေဟိ၊ တုန်းပါရမီနည်းကုန်သောသူတို့သည်။ အဇ္ဈော
 ဂါဟိတံ၊ သက်ဝင်ခြင်းငှါ။ နသတ္တာ၊ မတတ်နှိုင်းရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ
 ဝုတ္တာ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အရညဝနပတ္တာနိတိ၊ အရညဝနပတ္တာ
 နိဟူသည်ကား။ အရညာနိစ၊ လူတို့နှင့်မဝေးသောတောတို့လည်းကောင်း။
 ဝနပတ္တာနိစ၊ လူတို့၏ ဥပစာမှဝေးသော တောတို့ လည်းကောင်း။ တတ္ထ၊
 ထိုအရညဝနပတ္တာနိဟူသောပါဌ၌။ အဘိဓမ္မပရိယာပေန၊ အဘိဓမ္မာဒေ
 သနာနည်းအားဖြင့်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ရွာမှထွက်၍၊ ဗဟိဇ္ဈန္နိလော၊ ထံခါးခုံ၏အပ
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံသမ္ပံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ အရညန္တိ၊ အရညဟူ၍၊ ကိဉ္ဇာဝိ
 ဝုတ္တံ၊ အကယ်၍ကားဆိုအပ်၏။ တထာဝိ၊ ထိုသို့ဆိုအပ်သော်လည်း။ ပဉ္စဝနု
 သတိကံပန္နိမန္တိ၊ ပဉ္စဝနုသတိကံပန္နိမံဟူ၍။ အရညကင်္ဂ၊ အရညကင်္ဂ
 ထင်ကို၊ နိပ္ပာဒကံ၊ ပြီးစေတတ်သော၊ ယံထံသေနာသနံ၊ အကြင်ကျောင်းကို။
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တဒေဝံ၊ ထိုအရညကင်္ဂထင်ကို ပြီးစေတတ်သော
 ကျောင်းကိုသာလျှင်။ အမိပ္ပေဝံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိယဗ္ဗံ၊
 ဝိအပ်၏။ ဝနပတ္တန္တိ၊ ဝနပတ္တံ ဟူသည်ကား။ ဂါမန္တံ၊ ရွာ၏အနီးသို့။
 အဘိက္ခမိတွာ၊ လွန်၍။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ အနုနုရူပံ၊ မလျောက်ပတ်သော၊
 စုတုဏဋ္ဌာနံ၊ သွားလာရာအရပ်တည်း။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ နကသိယတိ၊
 မထွန်အပ်။ နဝပ္ပိယတိ၊ မရိုက်ပျိုးအပ်။ ဧတံဋ္ဌာနံ၊ ထိုအရပ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 ၏။ ဝနပတ္တန္တိ ဧတံ၊ ဝနပတ္တံဟူသောဤအမည်သည်။ ဒုရနံ၊ ဝေးကုန်သော၊
 သေနာသနာနံ၊ ကျောင်းတို့၏။ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဝနပတ္တန္တိ ဧတံ၊
 ဝနပတ္တံဟူသောဤအမည်သည်။ ဝနသတ္တာနံ၊ တောအုပ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။

သေနာသနာနံ။ ကျောင်းတို့၏။ အဓိဝစနံ။ အမည်တည်း။ ဝနပတ္တန္တိ ဧတံ။ ဝန
 ပတ္တံဟူသော ဤအမည်သည်။ ဘိသနကာနံ။ စိတ်၏စိတ်လွန်ခြင်းဖြင့်စွာ
 ကြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ သေနာသနာနံ။ တောကျောင်းတို့
 ၏။ အဓိဝစနံ။ အမည်တည်း။ ဝနပတ္တန္တိ ဧတံ။ ဝနပတ္တံဟူသော ဤအမည်
 သည်။ သလောမဟံသာနံ။ ကြက်သီးမွေးညင်းထဲခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်
 သော။ သေနာသနာနံ။ ကျောင်းတို့၏။ အဓိဝစနံ။ အမည်တည်း။ ဝနပတ္တန္တိ
 ဧတံ။ ဝနပတ္တံဟူသော ဤအမည်သည်။ ပရိယန္တာနံ။ အစွန်းဖြစ်ကုန်သော။
 သေနာသနာနံ။ ကျောင်းတို့၏။ အဓိဝစနံ။ အမည်တည်း။ ဝနပတ္တန္တိ ဧတံ။
 ဝနပတ္တံဟူသော ဤအမည်သည်။ နမနူဿု ပစာရာနံ။ လူတို့၏ဥပစာရ
 မဟုတ်ကုန်သော။ သေနာသနာနံ။ ကျောင်းတို့၏။ အဓိဝစနံ။ အမည်တည်း။
 ဧတ္ထစ။ ဤဝုဒ္ဓိတို့တွင်လည်း။ ပရိယန္တာနန္တိ။ ပရိယန္တာနံဟူသည်။ ဣမံဧကံ
 ပရိယာယံ။ ဤတရသောသဒ္ဓါလွယ်ကို။ ဌပေတွာ။ ထား၍။ သောပရိယာယေ
 ဟိ။ ကြွင်းသောသဒ္ဓါလွယ်တို့ဖြင့်။ ဝနပတ္တာနိ။ ဝနပတ္တတို့ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ။
 သိအပ်ကုန်၏။ ပန္တာနိတိ။ ပန္တာနိဟူသည်ကား။ ပရိယန္တာနိ။ အစွန်းဖြစ်ကုန်
 သော။ အတိရုရာနိ။ လူတို့၏ ဥပစာရမှလွန်စွာဝေးကုန်သော။ ဒုတ္တရံပဝိဝေ
 ကန္တိ။ ဒုတ္တရံပဝိဝေကံဟူသည်ကား။ ကာယဝိဝေကံ။ ကာယဝိဝေကကံ။
 ဒုတ္တရံ။ ပြုနိုင်ခဲ့၏။ ဒုရထိရမန္တိ။ ဒုရထိရမံဟူသည်ကား။ အတိရမိတံ။ စိတ်
 ကိုမွေ့လျော်စေခြင်းငှါ။ နုသုခံ။ မပြုလွယ်။ ဧကဋ္ဌေတိ။ ဧကဋ္ဌေဟူသည်
 ကား။ ဧကီဘာဝေ။ တယောက်လည်း အဖြစ်၌။ ကိံ။ အဘယ် အနက်ကို။
 ဒသေတိ။ ပြသနည်း။ ကာယဝိဝေကေ။ ကာယဝိဝေကကို။ ကထေဝိ။ ပြုသော်
 လည်း။ တတ္ထ။ ထိုတော၌။ ဗိတ္တံ။ စိတ်ကို။ အတိရမာပေတံ။ မွေ့လျော်စေခြင်း
 ငှါ။ ဒုတ္တရံ။ ပြုနိုင်ခဲ့၏။ ဟိသစ္စံ။ ငှန်၏။ အယံဇောကော။ ဤလူအပေါင်းသည်။
 နှယ်နှယ်ရာမော။ နှစ်ယောက်နှစ်ယောက်တို့၏အဖြစ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းရှိ၏။
 ဟရန္တိ မညေတိ။ ဟရန္တိ မညေဟူသည်ကား။ ဟရန္တိ ဝိယ။ ပင်ပန်းခြင်း၏
 ဖြစ်ခြင်းကြောင့်တော့ကိုဆောင်သကဲ့သို့။ စာသန္တိ ဝိယ။ ကြောက်ခြင်းပူပန်
 ခြင်း၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့် စားခြင်းငှါလာကုန်သော ဘိလူးရက္ခိုက်မြေထုတ်
 ဘိလူး စသည်တို့ကဲ့သို့။ မနောတိ။ မနောဟူသည်ကား။ မနံ။ စိတ်ကို။ နုသမာ
 မိံ။ အလတမာနဿာတိ။ နုသမာမိံ အလတမာနဿဟူသည်ကား။ ဥပစာရ
 သမာမိံဝါ။ ဥပစာရသမာမိကို လည်းကောင်း။ အပ္ပနာသမာမိံဝါ။ အပ္ပနာ
 သမာမိကို လည်းကောင်း။ အလတန္တဿ။ မရသော ရဟန်းအား။ ကိံ။
 အဘယ်အနက်ကို။ ဒသေတိ။ ပြသနည်း။ ဤနိဿယ။ ဤသို့ဥပစာရသမာမိ

အပ္ပနာသမာဓိကိုမရသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဘိက္ခုနဝိဂါမိသန္ဓေ
 ဟိ၊ မြက်သစ်ရွက်သားအစရှိသည်တို့၏အသံတို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊
 ဝိဝိဓေဟိ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ဘိသနကေဟိ၊ ကြောက်
 မက်တွယ်သောအာရုံတို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ နာနာစိတ္တံ၊ အထူးထူး
 သောစိတ်သည်၊ ဝိက္ခိပန္နိမညေ၊ ပျံလွင့်ကုန်သောစိတ်ကား၊ ဣတိဣဒံ
 သဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသောစကားကို၊ ပြာဟ္မဇော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိ
 တာနံ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်၍ရဟန်းပြုကုန်သော၊ ကုဿပုတ္တဝနံ၊ အမျိုးသားတို့
 အား၊ အရညဝါသေ၊ တောကျောင်းနေခြင်း၌၊ ဝိမ္ဘိတော၊ အံ့တွယ်သရဲ
 ရှိပေစွဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ပြာဟ္မဇာသား၊ ထိုပုဏ္ဏား
 အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုရိမနယေနဝ၊ ရှေးဖြစ်သောနည်း
 ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေမေ တံပြာဟ္မဇာကိအာဒိဟိ၊ ဝေမေတံပြာဟ္မဇာဤသို့
 အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ တံတံဝစနံ၊ ထိုထိုသို့သော စကားကို၊ သမ္ပနိန္ဒိတွာ၊
 ဝန်ခံ၍၊ အတ္တနုမောဒိတွာဝ၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်၍ သာလျှင်၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ သောဇ္ဇာသုဋ္ဌာနေသု၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးသော အကြောင်း
 တို့၌၊ အာရမ္မဏ ပရိဂ္ဂဟိတာနံယေဝ၊ အာရုံကို သိမ်းဆည်းကုန်သော
 ရဟန်းတို့၏ သာလျှင်၊ တာဒိသာနိ၊ ထိုသို့ သဘောရှိကုန်သော၊ သေနာ
 သနာနိ၊ ကျောင်းတို့သည်၊ ဒုရုဘိသမ္ဘဝါနိ၊ မွေ့လျော်နိုင်ခဲ့ကုန်၏၊ တေသု၊
 ထိုတဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သောအကြောင်းတို့၌၊ အာရမ္မဏပရိဂ္ဂဟယုတ္တဝ
 နံ၊ အာရုံကိုသိမ်းဆည်းခြင်း၌လုံ့လပြုကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အတ္တနာဝ၊
 ကိုယ်တော်မြတ်သည်သာလျှင်၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားစောင်းဖြစ်သည်၊
 သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့ တဆဲ့ခြောက်ပါးသော
 အရာတို့၌ အာရုံကိုသိမ်းဆည်းသော သဘောရှိသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်
 ၏၊ တာဒိသာနံ၊ ထိုသို့စိတ်၏စိတ်လန့်ခြင်းလွန်စွာကြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေ
 တတ်ကုန်သော၊ သေနာသနာနံ၊ တောကျောင်းတို့၏၊ ဒုရုဘိသမ္ဘဝတံ၊ စိတ်၏
 မွေ့လျော်ခြင်းကိုဖြစ်စေနိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေဝတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ မယှဉ်
 ခေါ်တိအာဒိ၊ မယှဉ်ခေါ်၍သို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊
 တတ္ထပါဠေ၊ ထိုမယှဉ်ခေါ် အစရှိသောပါဠိ၌၊ ပုဗ္ဗေဝသမ္ဗောဓာတိ၊ ပုဗ္ဗေဝ
 သမ္ဗောဓာ ဟူသည်ကား၊ သမ္ဗောဓတော၊ အရိယာမဂ်ဉာဏ် ဖြစ်သည်မှ၊
 ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးအတို့ကာလ၌သာလျှင်၊ အရိယမဂ္ဂပတ္တိတော၊ အရိယာမဂ်သို့
 ရောက်သည်မှ၊ အပရိတာပေယေဝ၊ တပါးသောရှေ့အတို့ကာလ၌သာလျှင်

၂၃

ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗာန်ရတ္တံ၊ ရတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနတ္တိသမ္ပန္နဿာ
တိ၊ အနတ္တိသမ္ပန္နဿ ဟူသည်ကား။ အပ္ပမိဒိဒ္ဓစတု၊ ဒ္ဓဿ။ ထိုးထွင်း၍
မသိအပ်သောဝဂ္ဂာလေးပါးရှိသော၊ ဗောဓိသတ္တဿဝသတောတိ၊ ဗောဓိ
သတ္တဿဝသတောဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓန္တကသတ္တဿဝ၊ အကြွင်းမဲ့ဥယျ
ဓမ္မငါးပါးကိုသိခြင်းငှါ ထိုက်သော သတ္တဝါ၏သာလျှင်၊ သမ္မာသမ္ဗောဓိ၊
သမ္ဗညုတဉာဏ် အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ်ကို၊ အဓိဝနန္တံ။ ရခြင်းငှါ၊ အရဟ
သတ္တဿဝ၊ ထိုက်သောသတ္တဝါဖြစ်၍သာလျှင်၊ သတော၊ ထင်ရှားဖြစ်သော
ဝါ၊ တနည်းကား။ ဗောဓိယာ၊ မဂ်ဉာဏ်၌၊ သတ္တဿဝသဂ္ဂဿဝ၊ ကပ်ငြိ
သည်သာလျှင်၊ သတော၊ ထင်ရှားဖြစ်သော၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဒီပကံ၊ ရသသဂ
ဝတော၊ ဒီပကံရာအမည်တော်ရှိသောဘုရားရှင်၏၊ ဝါဒမူလေ၊ ခြေထောက်
ရင်း၌၊ အပ္ပဓမ္မသမောဓာနေ၊ ရှစ်ပါးသောတရားတို့ကိုပေါင်းသဖြင့်၊ အဘိ
နိဟာရသမိဒ္ဓိတော၊ ဆုတောင်းခြင်း၏ပြည့်စုံသည်မှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ တထာ
ဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိသတ္တော၊ မဂ်ဉာဏ်၌တပ်သည်၊ တဂ္ဂေါ
ကပ်ငြိသည်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သော၊ ဤမဂ်ဉာဏ်သို့၊ ပတ္တဗ္ဗာ၊ ရောက်အပ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့လုံးလိုက်၍၊ တဒမိဂမာယ၊ ထိုမဂ်ဉာဏ်ကိုရခြင်းငှါ၊ ပရတ္တမံ၊
လုံ့လကို၊ အရစ္စန္တောယောဝ၊ မတ္တတ်မူ၍သာလျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြွင်းကြောင့်၊
အာဂတော၊ လာ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗောဓိသတ္တောတိ၊ ဗောဓိသတ္တောဟူ
၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တဿမယျန္တံ၊ တဿမယံဟူသည်ကား။ ဇဝံ၊ ဤသို့၊
ဗောဓိသတ္တဿဝ၊ ဘုရားလောင်း ဖြစ်၍သာလျှင်၊ သတော သန္တဿ၊
ထင်ရှားဖြစ်သော၊ တဿမယံ၊ ထိုငါ့အား၊ ယေခေါကေမိ သမဏာဝါ
ဗြာဟ္မဏာဝါတိ၊ ယေခေါကေမိ သမဏာဝါဗြာဟ္မဏာဝါ ဟူသည်ကား၊
ယေကေမိ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊ ပဗ္ဗန္ဓုပဂတာဝါ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ကပ်
ကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ တောဝါဒိနောဝါ၊ တောဝါဒီဟူသော
အမည်ရှိကုန်သော ပုတ္တားတို့ သည်လည်းကောင်း၊ အပရိသုဒ္ဓ ကာယ
ကမ္မန္တာတိ၊ အပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တဟူသည်ကား၊ အပရိသုဒ္ဓေန၊ မစင်
ကြယ်သော၊ ပါတာတိပါတာဒိနာ၊ ပါတာတိပါတာအစရှိသော၊ ကာယ
ကမ္မန္တေန၊ ကာယကံနှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတာ။ ပြည့်စုံကုန်၏။ အပရိသုဒ္ဓကာယ
ကမ္မန္တာသဒေါသဟေတုတိ၊ အပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တာသဒေါသဟေတုဟူ
သည်ကား၊ အပရိသုဒ္ဓဿ၊ မစင်ကြယ်သော၊ ကာယကမ္မန္တ သင်္ခါတဿ၊
ကာယကံဟုဆိုအပ်သော၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဒေါသဿ၊ အပြစ်၏၊ ဟေတု၊
အကြောင်းကြောင့်၊ အပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တကာရဏာ၊ မစင်ကြယ်သော

ကာယကံဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်
ဟောတီးဖြစ်၏။ ဟဝေတိ၊ ဟဝေဟူသည်ကား။ ကေသဝစနေ၊ စင်စစ်ဟူ
သောအနက်ကိုဟောခြင်း၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ အကုသလန္တိ၊
အကုသလ်ဟူသော၊ သာဝဇ္ဇဉ္ဇ၊ အပြစ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အက္ခမဉ္ဇ၊
သည်းမခံနိုင်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဘယဘေရဝန္တိ၊ ဘယဘေရံဟူသည်
ကား၊ ဘယဉ္ဇ၊ ကြောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဘေရဝဉ္ဇ၊ ကြောက်မက်
သွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်သောအာရုံကိုလည်းကောင်း။ ဇေတံ၊ ဤဘယဘေရဝ
ဟူသောအမည်သည်။ ဗိတ္တုတြာသဿစ၊ ဗိတ်၏ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသော
ဗိတ္တုတြာသဒေါသ၏ လည်းကောင်း၊ ဘယာနကာရမ္မဏာသစ၊ ကြောက်
ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်အာရုံ၏လည်းကောင်း၊ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ တတြ၊
ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်းဘယံ၊ တေးသည်၊ သာဝဇ္ဇဉ္ဇေ၊ အပြစ်ရှိသောအနက်သ
ဘောကြောင့်၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်မည်၏၊ ဘေရဝံ၊ ကြောက်မက်သွယ်
သောအာရုံသည်၊ အက္ခမဉ္ဇေ၊ သည်းမခံနိုင်သောအနက်သဘောကြောင့်၊
အကုသလံ၊ အကုသိုလ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အဂ္ဂါ
ယန္တိတိ၊ အဂ္ဂါယန္တိဟူသည်ကား။ ပတ္တောသန္တိ၊ ခေါ်သကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်၏၊
ကထံဟောန္တိ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ခေါ်သည်ဖြစ်ကုန်သနည်းဟူမူကား၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပါတာတိပါတာဒိနိ၊ ပါတာတိပါတအ
စရှိသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အယုတ္တံ၊ မပြုသင့်သောအမှု
ကို၊ အကမ္မာ၊ ပြုမိကုန်၏၊ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ အမရန္တိ၊ မြစ်မှူးမိကုန်
၏၊ တေ၊ ထိုသူတို့သည်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ သစေဇာနေယျံ၊ အကယ်၍သိကုန်
ငြားအံ့၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အနုဗန္တိတွာ၊ အစည်လိုက်၍၊ အနယဗျသနံ၊ အ
ကျိုးမဲ့ပျက်သည်လည်းဖြစ်သို့၊ အာပါဒေယျံ၊ ရောက်စေကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
လုံးပျက်၍၊ အရုဉ္ဇံ၊ တောသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်လေ၍၊ ဣန္ဒြေ၊ ရေဝါ၊ ရူးရှိသော
ကြီးစွာသောခြုံတောအုပ်အတွင်း၌၎င်း၊ ဂုဗ္ဘန္တရေဝါ၊ ငယ်သောတောခြုံ၏
အတွင်း၌လည်းကောင်း၊ နိဝိဒန္တိ၊ ထိုင်နေကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏား
တို့သည်၊ အပ္ပမတ္တကမ္မိ၊ စိုးစဉ်းမျှလည်းဖြစ်သော၊ တိဏသဒ္ဓိဝါ၊ မြက်သံ
ကိုလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဏသဒ္ဓိဝါ၊ သစ်ရွက်သံကိုလည်းကောင်း၊ သုတွာ၊ ကြား
၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နဋ္ဌာ၊ ပျက်ကုန်သည်၊ အမ္မာ၊ မြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
တသန္တိ၊ ထိတ်လန့်ကုန်၏၊ ဝိတသန္တိ၊ ပြင်းစွာထိတ်လန့်ကုန်၏၊ ပရေဟိ၊
သူတပါးတို့သည်၊ အဂတ္တာ၊ လာလတ်၍၊ ပရိဝါရိကာဝိယ၊ ခြံကုန်သကဲ့သို့
ဗန္ဓာဝိတာဝိယ၊ ဖွဲ့ချည်၍ပုတ်ခတ်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ

ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တံဘယဘောရံ။ ထိုကြောက်ခြင်း ကြောက်မက်
တွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အာရုံကို၊ အတ္တနိမိမိသို့၊ သမာရောမနဗ္ဗေန၊
ကောင်းစွာတင်တတ်သောအနက်သဘောကြောင့်၊ အဝုယန္တိ ပက္ခောသန္တိ၊
ခေါ်သကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်၏။ နခေါပနာဟံပဋိသေဝါမိတိ၊ နခေါပနာဟံပဋိသေဝါ
မိဟူသည်ကား၊ အဟံခေါပန၊ ငါသည်လျှင်၊ အပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တော၊
မစင်ကြယ်သောကာယကံရှိသည်။ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ အရညဝနပတ္တာနိ၊ ကော
သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သောလူမနီးကုန်သော၊ ပန္တာနိ၊ ဝေးကုန်သော၊ သေနဝသနာ
နိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ နပဋိသေဝါမိ၊ မငြိမ်း၊ ယေဟိဝေါတိဇ္ဇေ၊ ယေဟိဝေါဟူ
သောဤဝုဒ္ဓန္တိ၊ ဝေါတိ၊ ဝေါဟူသည်ကား၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊
အရိယာ၊ အရိယာဖြစ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါမ၊ ဖြတ်စွာဘုရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊
ဗုဒ္ဓသာဝကောမ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏တပည့်သားတော်တို့ကို လည်းကောင်း၊
ပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တာတိ၊ ပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တာဟူ၍၊ ဝုဒ္ဓန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်
၏။ ဤဒိသာ၊ ဤဘုရား ရဟန္တာတို့ကဲ့သို့ စင်ကြယ်သော ကာယကံရှိကုန်
သည်။ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ အဟံတေသံ အညတရောတိ၊ အဟံတေသံအညတ
ရောဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုဘုရားရဟန္တာတို့တွင်၊ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်
လည်း၊ ကောအညတရော၊ တယောဂ်ပင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗောဓိ
သတ္တော၊ ဘုရားထောင်းသည်၊ ဂဟဇ္ဈာဝိ၊ လူဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗ
ဇိတောဝိ၊ ရဟန်းဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ ပရိသုဒ္ဓကာယကမ္မန္တောမ၊ စင်
ကြယ်သော ကာယကံရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိယျေတိဇေသော
သဇ္ဈေ၊ ဘိယျေဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ အတိရေကဇ္ဈေ၊ လွန်ခြင်းအနက်၌၊
နိပါတော၊ နိပါတ်ဝုဒ္ဓိတည်း၊ ပလ္လောမန္တိ၊ ပလ္လောမံဟူသည်ကား၊ မန္တလော
မတံ၊ ကျသောအမွှေးရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ခေမံ၊ စားငြိမ်းသောအဖြစ်သို့၊
သောတ္ထိဘာဝံ၊ ချမ်းသာသောအဖြစ်သို့၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊
အနက်လည်း၊ အာပါဒိန္တိ၊ အာပါဒိ ဟူသည်ကား၊ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်ပြီ၊ အတိ
ရေကံ၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ သောတ္ထိဘာဝံ၊ ချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်သို့၊
ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတိရေကေန၊ အလွန်အားဖြင့်၊ သောတ္ထိဘာဝံ၊ ချမ်း
သာသည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇိ၊ ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလို
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရညေဝိဟာရာယာတိ၊ အရညေဝိဟာရာယ
ဟူသည်ကား၊ အရညေဝိဟာရတ္ထာယ၊ တော၌နေခြင်းငှါ၊ ကာယကမ္မန္တ
ဝါရကထာ၊ ကာယကမ္မန္တဝါရကထာသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

သဗ္ဗတ္ထံ အလုံးစုံသော ဝစိကမ္မန္တဝါရ မနောကမ္မန္တဝါရတို့၌၊ ယေ
နယော၊ ဤကာယကမ္မန္တဝါရ၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊မှတ်
အပ်၏၊' အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သညကား၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊
တာဝ၊ရှေးဦးစွာ၊ဝစိကမ္မန္တဝါရေ၊ဝစိကမ္မန္တဝါရ၌၊အပရိသုဒ္ဓဝစိကမ္မန္တ
တိ၊အပရိသုဒ္ဓဝစိကမ္မန္တဟူသည်ကား၊ အပရိသုဒ္ဓေန၊ မစင်ကြယ်သော၊
ရသာဝါဒါဒိနာ၊ ရသာဝါဒအစရှိသော၊ ဝစိကမ္မန္တေန၊ဝစိကံနှင့်၊ သမန္တာ
ဂတာ၊ပြည့်စုံကုန်၏၊ တေသမဏ၊ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
ကထံ၊အဘယ်သို့၊ဘယဘောရံ၊ကြောက်ခြင်းကြောက်မက်ဘွယ်ကိုဖြစ်
စေတတ်သော အာရုံကို၊ အဋ္ဌါယန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်သနည်း၊ တေသမဏ
ဗြာဟ္မဏာ၊ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ရသာဝါဒေန၊ရသာဝါဒဖြင့်၊ပရေသ၊
သူတပါး၏၊အတ္ထံ၊အကျိုးစီးပွားကို၊တဉ္စိတွာ၊ဖျက်ဆီး၍၊ဝိသုဏဝါစာယ၊
ဝိသုဏဝါစာဖြင့်၊ မိတ္တဘေဒံ၊သုန္နိယောကံတို့၏ အချစ်ကိုဖျက်ဆီးခြင်း
ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊ပရေသဝါစာယ၊ပရေသဝါစာဖြင့်၊ ပရေသံ၊သူတပါးတို့အား၊
ပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်အလည်၌၊ သဗ္ဗာနံတုဒိတွာ၊ လွန်စွာနှုတ်လှံထိုး၍၊
နိရတ္ထကဝါစာယ၊ အကျိုးမရှိသော သဗ္ဗဗ္ဗဏ္ဍာပဖြင့်၊ ပရပုတ္တာနံ၊ သူတပါး
သားသမီးတို့၏၊ ကမ္မန္တေ၊ အမှုတို့ကို၊နာသေတွာ၊ဖျက်ဆီး၍၊ မယံ၊ငါတို့
သည်၊ အယုတ္တံ၊မပြုသင့်သော အမှုကို၊ အကမ္မ၊ ပြုမိချေကုန်ပြီ၊ ယေသံ၊
အကြင်သူတို့အား၊အပရုတ္တိမှာ၊ချွတ်ယွင်း၍ပြုမိကုန်၏၊တေ၊ထိုသူတို့သည်
နော၊ငါတို့အား၊သစေဇာနေယျံ၊အကယ်၍သိစေကုန်ငြားအံ့၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ
၌၊အနုဗန္ဓိတွာ၊အစဉ်လိုက်၍၊အယနုဗုသနံ၊အကျိုးမဲ့ဖျက်ဆီးခြင်းသို့၊ပါပေ
ယျံ၊ရောစေကုန်ရာ၏၊ဣတိ၊ဤသို့နှစ်လုံးလိုက်၍၊အရညံ၊တောသို့၊ပဝိတံတွာ
ဝင်၍၊ဂမ္မန္တရေဝါ၊ဆူးရှိသော ကြိုးစွာသော ခြုံယောအရပ် အတွင်း၌လည်း
ကောင်း၊ ဂမ္မန္တရေဝါ၊ငယ်သော တောခြုံ၏အတွင်း၌လည်းကောင်း၊နိယိ
ဒန္တိ၊ထိုင်နေကုန်၏၊ တေသမဏ၊ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
အပ္ပမတ္တကံ၊အနည်းငယ်ထည်းဖြစ်သော၊ တိဏသဒ္ဓိဝါ၊မြက်သံကိုလည်း
ကောင်း၊ ပဏ္ဏသဒ္ဓိဝါ၊သစ်ရွက်သံကို လည်းကောင်း၊ သုတွာဝါ၊ကြား၍
လည်း၊ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ နုဋ္ဌာ၊ဖျက်စီး ကုန်သည်၊ အမ္မ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊တသန္တိ၊ထိတ်လန့်ကုန်၏၊ဝိတသန္တိ၊ပြင်းစွာထိတ်လန့်ကုန်၏၊ပရေ
တိ၊သူတပါးတို့သည်၊အာဂတိံ၊လာ၍၊ပရိဝါရိတာဝိယ၊ခြံရံအပ်ကုန်သကဲ့
သို့၊ဗန္ဓာဝစိတာဝိယစ၊နှောင်ဖွဲ့၍ပုတ်ခတ်အပ်ကုန်သကဲ့သို့လည်း၊ဟောန္တိ
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ တံဘယဘောရံ၊ ထိုကြောက်ခြင်း ကြောက်မက်

တွယ်သောအာရုံကို၊ အတ္တနိ၊မိမိသို့၊ သမာရောပနဋ္ဌေန၊ ကောင်းစွာတင်
 တတ်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ အဂ္ဂယန္တိပက္ကောသန္တိ၊ ခေါ်သကဲ့သို့
 ဖြစ်ကုန်၏။ ။မနောကမ္မန္တဝါရေ၊ မနောကမ္မန္တဝါရ၌၊ အပရိသုဒ္ဓမနော
 ကမ္မန္တာတိ၊ အပရိသုဒ္ဓ မနောကမ္မန္တာ ဟူသည်ကား၊ အပရိသုဒ္ဓေန၊ မစင်
 ကြယ်သော၊ အဘိဇ္ဈာဒိန၊အဘိဇ္ဈာအစရှိသော၊ မနောကမ္မန္တေန၊မနောကံ
 နှင့်၊သမန္နာဂတာ၊ပြည့်စုံကုန်၏။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်။ ကထံ၊အဘယ်သို့၊ ဘယဘောရံ၊ ကြောက်ခြင်း ကြောက်မက်
 တွယ်ကိုဖြစ်တတ်သောအာရုံကို၊အဂ္ဂါယန္တိ၊ခေါ်ကုန်သနည်း၊ တေသမဏ
 ဗြာဟ္မဏာ၊ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မရေသံ၊သုတပါးတို့၏၊ရက္ခိတဂေါ
 ဝိတေသု၊စောင့်ရှောက်အပ်လိုခြင်းအပ်ကုန်သော၊ ဘဗ္ဗေသု၊သိညာဏ
 က အသိညာဏက ဘဗ္ဗေသုတို့၌၊ အဘိဇ္ဈာ ဝိသမထောဘံ၊ ရှေ့ကပ်ခြင်း
 ဟူသောသောတမညိညွတ်သောသောတကို၊ဥပ္ပါဒိတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ပရဿ၊
 သုတပါးအား၊ဣန္ဒြိတွာ၊အမျက်ထွက်၍၊ပရပုက္ကေ၊သုတပါးသားသမီးတို့
 ကို၊မိစ္ဆာဒဿနံ၊ဘောက်ပြန်ချွတ်ယွင်းသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူကို၊ ဂါဟာ
 ဗေတွာ၊ယူစေ၍၊ မယံ၊ငါတို့သည်၊ အယုတ္တံ၊မသင့်သော အမှုကို၊အကမ္မ၊
 ပြုမိကုန်ပြီး(ပ)၊အတ္တနိ၊မိမိ၌၊သမာရောပနဋ္ဌေန၊ကောင်းစွာတင်တတ်သော
 အနက်သဘောကြောင့်၊ အဂ္ဂယန္တိပက္ကောသန္တိ၊ခေါ်ဝေါ်သကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်
 ၏။ ။အာဇီဝဝါရေ၊အာဇီဝဝါရ၌၊ အပရိသုဒ္ဓါဇီဝါတိ၊ အပရိသုဒ္ဓါဇီဝါ
 ဟူသည်ကား၊အပရိသုဒ္ဓေန၊မစင်ကြယ်သော၊ဝေဇ္ဇကမ္မဒူတကမ္မဝနိပ္ပယော
 ဂါဒိန၊ဆေးကုခြင်းတမန်သည်တို့၏အမှုကိုပြုခြင်းကြွေးမြီချခြင်းစသော၊
 ကေဝိသတိအနေသနာဘောဒေန၊နှစ်ဆဲ့တပါးသောအနေသနအပြားရှိသော၊
 အာဇီဝေန၊အသက်မွေးခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ပြည့်စုံကုန်၏။တေသမဏ
 ဗြာဟ္မဏာ၊ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ကထံ၊အဘယ်သို့လျှင်၊ ဘယဘောရ
 ဝံ၊ကြောက်ခြင်း ကြောက်မက်တွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သောအာရုံကို၊အဂ္ဂါ
 ယန္တိ၊ခေါ်ကုန်သနည်း၊ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 ဧဝံ၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောကုလသုဒ္ဓါကအနေသနအမှုဖြင့်၊ ဇိဝိတံ၊အသက်
 မွေးခြင်းကို၊ကပ္ပေတွာ၊ပြုစေ၍၊လာသနသောဂံကာ၊သာသနာကိုသုတ်သင်
 တတ်ကုန်သော၊ ဝေဝိဇ္ဇကာ၊ဝိတကတ်သုံးပုံကို ဆောင်ကုန်သော၊ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့သည်။ သာသနံ၊သာသနာတော်ကို၊ သောဓေတုံ၊သုတ်သင်ခြင်း
 ဌာနိက္ခန္တာထွက်ကုန်ပြီး၊ အဇ္ဈဝါ၊ယနေ့ လည်းကောင်း၊ သွဝါ၊နက်ဖန်
 လည်းကောင်း၊ဣမ၊ဤအရပ်သို့၊အာဂမိသန္တိ၊လာကုန်လတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့

၁၁

သုဏန္တိကိရ၊ ကြားကုန်သတတ်၊ တေသမဏာဗြာဟ္မဏာ၊ ထိရဟန်းပုဏ္ဏား
တို့သည်၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ပဓိသေတွာ၊ ဝင်၍၊ ဝန္တန္တရေဝါ၊ ဆူးရှိသောကြီး
စွာသောခြံတောအုပ်အတွင်း၌လည်းကောင်း၊ (၁)၊ တေသန္တိ၊ ထိတ်လန့်ကုန်
၏၊ ဝိတသန္တိ၊ ပြင်းစွာထိတ်လန့်ကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊
အာဂတ္တံ၊ လာလတ်၍၊ ဝရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ ဂဟိတာဝိယစ၊ ဖင်းကုန်
သံကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဩဝါဒဝတ္ထုနိဝါသိတာဝိယစ၊ အဝတ်ဖြူလဲကုန်
သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘယဘေရဝံ၊
ကြောက်ခြင်း၊ ကြောက်မက်သွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အာရုံကို၊ အဝှါ
ယန္တိ၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ တာဒိသမော၊
ထိုနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတော၊ ဤပါဠိအစဉ်မှ၊ ဝရံ၊ နေဘက်ဖြစ်သော
ပါဠိအစဉ်၌၊ အဘိဇ္ဈာလုတိအာဒိသု၊ အဘိဇ္ဈာလုအစရှိသည်တို့၌၊ အဘိဇ္ဈာ
ဗျာပါဒါ၊ အဘိဇ္ဈာဗျာပါဒတို့သည်၊ မနောကမ္မန္တေန၊ မနောကံဖြင့်၊ သင်္ဂဟိ
တာ၊ သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်သည်၊ ကိဉ္ဇာဝိဟောန္တိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်ကုန်၏၊
တထာဝိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ နိဝရဏပသေန၊ နိဝရဏ၏အစွမ်းဖြင့်
ကား၊ ထိုအဘိဇ္ဈာစသည်တို့ကို၊ ပုန၊ ထပ်မံ၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ထိအပ်ကုန်၏၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ အဘိဇ္ဈာလုတိ၊
အဘိဇ္ဈာလုပူသည်ကား၊ ဝရဗာဏ္ဏာဒိအဘိဇ္ဈာယနုသိတာ၊ သူတပါးတို့၏
ဥဗ္ဗာဗာဏ္ဏာစသည်တို့၌ရှေးရှုကြံခြင်းအလေ့သဘောရှိ၏၊ ကာမေသုတိဗ္ဗ
သာရာဂါတိ၊ ကာမေသုတိဗ္ဗသာရာဂါဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထု၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထု၊
ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဗဟုသကိဏေသာရာဂါ၊ ထူထင်သောသကိဏေသာ၏အစွမ်း
ဖြင့်ဖြစ်သောရာဂတည်း၊ တေသမဏာဗြာဟ္မဏာ၊ ထိရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊
ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ဘယဘေရဝံ၊ ကြောက်ခြင်း၊ ကြောက်မက်သွယ်ကို ဖြစ်
စေတတ်သော အာရုံကို၊ အဝှါယန္တိ၊ ခေါ်ကုန်သနည်း၊ တေသမဏာဗြာဟ္မဏာ
ထိရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အဝတ္ထိတာရမ္ပဏာ၊ မပိုင်းခြား အပ်သော
အာရုံရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဝတ္ထိတာရမ္ပဏာနံ၊ မပိုင်းခြား
အပ်သော အာရုံရှိကုန်သော၊ အရညေ၊ တော၌၊ ဝိဟရန္တာနံ၊ နေကုန်သော၊
တေသံသမဏာဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထိရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဗိဝါ၊ နေအခါ၌၊ ဗိဠံ၊
မြင်အပ်သောအာရုံသည်၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဘယဘေရဝံ၊ ကြောက်ခြင်း၊
ကြောက်မက်သွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော အာရုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပဋ္ဌာ
တိ၊ ထင်၏၊ တေသမဏာဗြာဟ္မဏာ၊ ထိရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အာကုလ
မိတ္တာ၊ နှောင့်ရှက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမတ္တကေနာမိ၊ အနည်း

ဇယ်မှဖြင့်လည်း၊ တသန္တိ။ ဝိတ်လန့်ကုန်၏။ ဝိတ္တသန္တိ။ ပြင်းစွာဝိတ်လန့်
ကုန်၏။ ရန္တုဝါ။ ကြိုးကိုလည်းကောင်း၊ လတံဝါ။ နွယ်ကိုလည်းကောင်း။
ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သပ္ပသညိနော၊ မြွေဟုမှတ်ထင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏
ခါဏံ၊ သစ်ပုပ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ယက္ခသညိနော၊ ဘိလူးဟုမှတ်ထင်ကုန်
သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ထလံဝါ၊ ကြည်းကုန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗဗ္ဗတံ
ဝါ၊ တောင်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဟတ္ထိသညိနော၊ ဆင်ဟုမှတ်ထင်
ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ သပ္ပါဒိဟိ၊ မြွေအစရှိသည်တို့သည်၊ အနယ
ဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့၊ အာပါဒိတာဝိယ၊ ရောက်စေအပ်ကုန်သကဲ့
သို့။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤတွင်စကားဟုရပ် အပြီးသတ်တည်း။
သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်။ တာဒိသမေဝ၊ ထိုမနောကမ္မန္တဝါရ၌
ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဗျာပန္နဗိက္ခာတိ၊ ဗျာပန္နဗိက္ခာ
ဟူသည်ကား၊ ပကတိဘာဝဗိဇယောနေ၊ ပြုကတော့သဘောကိုစွန့်ခြင်းဖြင့်၊
ဝိပန္နဗိက္ခာ၊ ပျက်စီးသောစိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏။ ကိလေသာနုဂတံ၊ ကိလေသာသို့အစဉ်လိုက်သော၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်။
ပကတိဘာဝံ၊ ပြုကတော့သောသဘောကို၊ ဝိဇဟတိ၊ စွန့်၏။ ပုရာဏာဘတ္တ
ဗျဉ္ဇနံဝိယ၊ သိုးထေပြီးသောထမင်းဟင်းလျာကဲ့သို့၊ ပူတိကံ၊ စိတ်၏သိုးပုပ်
ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဠမနသင်္ကပ္ပါတိ၊ ပရဠမနသင်္ကပ္ပဟူသည်
ကား၊ ပရဠမိတ္တသင်္ကပ္ပါ၊ ပြစ်မှားသော စိတ်အကြံရှိကုန်သည်။ ပရေသံ၊
သူတပါးတို့အား၊ အဘဒ္ဒိကေန၊ မကောင်းစွာသော၊ အနတ္တဇနကေန၊ အကျိုး
မဲ့ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ဗိတ္တသင်္ကပ္ပေန၊ စိတ်အကြံနှင့်၊ သမန္တာဂတာ၊ ပြည့်စုံ
ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘေသမတာ
ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်းဂုဏ္ဏားတို့သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဘယဘေရဝံ၊
ကြောက်ခြင်း ကြောက်မက်ဘွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အာရုံကို။ အပ္ပါ
ယန္တိ။ ခေါ်ကုန်သနည်း။ ဘယဘေရဝဂ္ဂါယနံ၊ ကြောက်ခြင်းကြောက်မက်
ဘွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်သောအာရုံကိုခေါ်ခြင်းကို၊ ဣတော၊ ဤဝါရမှ၊ ဗေတုတိ၊
စ၍၊ အဘိဇ္ဈာလုဝါရေ၊ အဘိဇ္ဈာလုဝါရ၌၊ ဂုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ယတ္ထပန၊ အကြင်ဝါရ၌ကား၊ ဝိသေ
သော၊ အထူးသည်။ ဘာဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုဝါရ၌၊ ဝက္ခာမ၊
ဆိုပေကုန်အံ့၊ နာခေါပနာဟံဗျာပန္နဗိက္ခောတိတ္ထေပန၊ နာခေါပနာဟံဗျာပန္န
ဗိက္ခောဟူသောဤပါဠိ၌၊ မေတ္တဗိက္ခော၊ မေတ္တာစိတ်ရှိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။
ဟိတဗိက္ခော၊ သတ္တဝါတို့၌အစီးအပွားနှင့်ဝပ်သောစိတ်ရှိ၏။ ဣတိဣဓံအတ္ထံ၊

ဤသို့သောအနက်ကိုးဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဟိသဝ္ဗံ၊ မှန်၏၊ ဗောဓိသတ္တံ၊
 ဘုရားထောင်းတို့သည်၊ ဤဒေသ၊ ဤသို့သတ္တဝါတို့၏ စီးပွားနှင့်စပ်သော
 စိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော
 အရာတို့၌၊ ဝုတ္တဒေါသပဋိပက္ခဝသေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြစ်မှဆန်ကျင်
 တက်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗောဓိသတ္တံသမ္ဘုရားထောင်း၏၊ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်တို့
 ကိုးဝဏ္ဏတဗ္ဗံ၊ ခြီးမွမ်းအပ်ကုန်၏၊ ဝိနိဗ္ဗုပ္ပာဒိယုတ္တိတာတိ၊ ဝိနိဗ္ဗုပ္ပာဒိ
 ယုတ္တိတာဟူသည်ကား၊ ဗိတ္တကေလညဘူတေန၊ စိတ်၏ကြင်နာခြင်းကိုဖြစ်စေ
 တတ်သော၊ ဝိနေန၊ ဝိနသည်လည်းကောင်း၊ သေသနာမကာယဂေလည
 ဘူတေန၊ ကြွင်းသောနာမကာယ၏ကြင်နာခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ မိဇ္ဇေ
 နဝ၊ မိဇ္ဇသည်လည်းကောင်း၊ ပရိယုတ္တိတာအဘိဘူတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်
 သည်၊ ဂတိတာ၊ စွဲလမ်းအပ်ကုန်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေသမဏာဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နိဒ္ဒါဗဟု
 သာ၊ အိပ်ခြင်း များကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥဒ္ဓတာတိ၊ ဥဒ္ဓတာ
 ဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓစ္စပကတိကာ၊ ဥဒ္ဓစ္စအလေ့သဘောရှိကုန်သည်၊ ဝိပ္ပန္နမာန
 ဗိတ္တာ၊ ကုန်ထွင်ပျံလွင့်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟိသဝ္ဗံ၊ မှန်၏၊ ဥဒ္ဓစ္စေန၊ ဥဒ္ဓစ္စ
 ဖြင့်၊ ဓဇယဗ္ဗိယံ၊ စိုက်ဆောက်အပ်သောတံခွန်တိုင်၌၊ ဓဇံ၊ တံခွန်ကို၊ ဝါတေန
 ထေသည်၊ ပဟာတာဝိယ၊ ခတ်အပ်သကဲ့သို့၊ ဧကာရမ္မဏေ၊ တခုသောအာရုံ
 ၌၊ ဗိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိပ္ပန္နတိ၊ ကုန်ထွင်၏၊ အဂ္ဂပဿန္တုဗိတ္တာတိ၊ အဂ္ဂပဿန္တု
 ဗိတ္တာဟူသည်ကား၊ အနိဗ္ဗုတဗိတ္တာ၊ မငြိမ်းသောစိတ်ရှိကုန်၏၊ ဣမ၊ ဤအဂ္ဂ
 ပဿန္တုဗိတ္တာ ဟူသောပါဌ်၌၊ ကုတ္တုစုံ၊ ကုတ္တုစုံကို၊ ဝဟေဝံ၊ ယူခြင်းငှါ၊
 ဝရုတိ၊ သင့်၏၊ ကဗီဝေမိကိန္တုတိဇ္ဇေ၊ ကဗီဝေမိကိန္တုဟူသောဤပုဒ်၌၊
 ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ဣဒံနိဝရတံ၊ ဤနိဝရတာသည်၊ ဧကမေဝ၊ တပါး
 မရှိတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤအာရုံသည်၊ ကိန္တုခေါ၊ အဘယ်အာရုံနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ကင်္ခတော၊ ယုံမှားခြင်းကြောင့်၊ ကင်္ခါ၊ ကင်္ခါမည်၏၊
 ဣဒံ၊ ဤတရားသဘောသည်၊ ဣဒမေဝ၊ ဤသို့သဘောလက္ခဏာရှိသည်သာ
 လျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဇ္ဈေတံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှါ၊ အသမတ္တဘာဝတော၊
 မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိမိကိန္တုတိ၊ ဝိမိကိန္တုဟူ၍၊ ဝရုတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုကင်္ခါဝိမိကိန္တုနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊
 သမဏာဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ကဗီဝေမိကိန္တုတိ၊ ကဗီဝေမိကိန္တု
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ အတ္တုတ္တံသကာပရဝန္တိတိ၊ အတ္တုတ္တံသကာ
 ပရဝန္တိဟူသည်ကား၊ သေသမဏာဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့

၂၃

သည့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥက္ကံသန္တိ ဥက္ကံသန္တိ၊ ခြီးမြင့်ကုန်၏၊ ဥစ္စေဋ္ဌာနေ၊
မြင့်သောအရပ်၌၊ ဥပေန္တိ၊ ထားကုန်၏၊ ပရေ၊ သူတပါးကိုလည်း။ ဝစ္ဆေန္တိ ဝ
ရဟန္တိ၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ နိန္ဒန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ နိစေဋ္ဌာနေ၊ နိမ့်သောနေရာ၌၊
ဥပေန္တိ၊ ထားကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ထိုအတ္တုက္ကံသကပရဝန္တိဟူသောအမည်သည်
တေသံ၊ ထိုကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချတတ်သောအလေ့သဘောရှိကုန်သောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်
တို့၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည့်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ဘယဘောရံ၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်မက်တွယ်ကို
ဖြစ်စေတတ်သောအာရုံကို၊ အဂ္ဂါယန္တိ၊ ခေါ်ကုန်သနည်း။ တေသမဏဗြာဟ္မ
ဏာ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည့်။ အသုကောစ၊
ဤအမည်ရှိသောသူသည်လည်းကောင်း၊ အသုကောစ၊ ဤအမည်ရှိသော
သူသည်လည်းကောင်း၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥက္ကံသန္တိ ကိရ၊ ခြီးမြင့်ကုန်
သတတ်။ အဓမ္မ၊ ငါတို့ကို၊ ဝရဟန္တိ ကိရ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်သတတ်။ ဒါသေဝိယ၊
ကျွန်တို့ကိုကဲ့သို့၊ ကရောန္တိ ကိရ၊ ပြုကုန်သတတ်၊ နေ၊ ထိုသူတို့ကို၊ ဝဏ္ဏထ၊
ဖမ်းကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုဗန္ဓာ၊ အစဉ်လိုက်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဿ
ယိတွာ၊ ပြေးကုန်၍၊ အရညံ၊ တေသသို့၊ မဝိသေတွာ၊ ဝင်၍၊ ဝန္တိန္တရေဝါ၊
ဆူးရှိသောကြိုးစွာသော ခြုံတောအုပ်အတွင်း၌၊ နိဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ဣတိ
အာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားရပ်ကို၊ ကာယကမ္မန္တသဒိသံ၊ ကာယကမ္မန္တ
ဝါရနှင့်အတူ၊ ဝိတ္တံ၊ ရေတဖွံ့၊ ရွှေအပ်၏၊ ထန္တိတိ၊ ထန္တိဟူသည်ကား၊ ကာယ
ထန္တနုဏောမဟံသနကရေန၊ ကိုယ်၏ကုန်ထွက်ခြင်းခက် ထန်ခြင်းအမွေး
၏ရှင်ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ ထန္တေန၊ ထန္တနှင့်၊ သမန္တာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်
သောရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ဘိရုကဇာတိကာတိ၊ ဘိရုက ဇာတိကာ
ဟူသည်ကား၊ ဘိရုကပကာတိကာ၊ ကြောက်တတ်သော အလေ့သဘော
ရှိကုန်သောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ဂါမဒါရကာဝိယ၊ ရွာသူသားငယ်တို့
ကဲ့သို့၊ ဘယဗဟုထာ၊ ကြောက်ခြင်းများကုန်၏၊ အသုရကတရာ၊ မရဲလွန်း
ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထာဘာသက္ကာရ
သိထောကန္တိဇ္ဈေ၊ ထာဘာသက္ကာရသိထောကံဟူသောဤပုဒ်၌၊ လန္တတိ၊
ရအပ်၏၊ ဣတိတာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ လာဘော၊ လာဘမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤလာဘ
ဟူသောအမည်သည်။ စတုန္နံပစ္စယာနံ၊ လေးပါးသော အကြောင်းတို့၏၊
အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ သက္ကာရောတိ၊ သက္ကာရောဟူသည်ကား၊ သန္တ
ရကာရော၊ ကောင်းစွာပြုပြင်အပ်သော ပစ္စည်းတည်း။ ဟိသန္တံ၊ ပွန်၏၊ ပဏီ
တပဏီတာ၊ အမြတ်ထက် အမြတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ သန္တရသန္တရာစ၊ ကောင်း

နိုးရာရာလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဘိသင်္ခိတိယော၊ ပြုပြင်စီရင်၍၊ ကထာ၊ ပြုအပ်
 ကုန်သော၊ မစ္စယာဇေ၊ မစ္စည်းတို့ကိုသာလျှင်၊ သက္ကာရောတိ၊ သက္ကာရဟူ၍၊
 ဝုပ္ပန္နိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ယောဝံ၊ အကြင်မျှသောကံ၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်
 အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ဂါရဝကိရိယာ၊ အရိုအသေပြုခြင်းကိရိယာသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဝုပ္ပာဒိဟိဝါ၊ ပန်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်မူလည်း၊ ပူဇာ၊ ပူဇော်ခြင်းကို၊
 သက္ကာရောတိ၊ သက္ကာရဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္နိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ သိယောကာတိ၊ သိလော
 ကာဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုဘာဏာနံ၊ ခြီးပွမ်း၍ ဆိုခြင်းလည်း၊ ဇေတံသာဘဉ္စ၊
 ဤရအပ်သောလာတ်လည်း၊ ဇေတံသက္ကာရဉ္စ၊ ဤအရိုအသေပြုပြင်၍လျှင်ခြင်း
 လည်း၊ ဇေတံသိလောကဉ္စ၊ ဤခြီးပွမ်း၍ဆိုခြင်းလည်း၊ သာတာသက္ကာရသိလော
 ကံ၊ ရအပ်သောလာတ်အရိုအသေပြုပြင်၍လျှင်ခြင်းခြီးပွမ်း၍ဆိုခြင်း၊ နိကာမ
 ယမာနာတိ၊ နိကာမယမာနာ ဟူသည်ကား၊ မတ္ထယမာနာ၊ ထောင့်တကုန်
 သောရဟန်းဝုပ္ပန္နားတို့သည်၊ ဘယတောရဝဂ္ဂါယနံ၊ ကြောက်ခြင်းကြောက်
 မက်တွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ အာရုံကိုခေါ်ခြင်းသည်၊ အဘိဇ္ဈာလုဝါရ
 သဒိသမေဝ၊ အဘိဇ္ဈာလုဝါရနှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဇေတ္ထံ၊ ဤအရာ၌၊
 တဒတ္ထဒိပကံပန၊ ထိုသာသာအစရှိသည်ကိုပယ်၍တော၌သာလျှင် နေသော
 ရဟန်းအား ဘေးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြတတ်သော၊ ဝိယဂါမိကဝတ္ထု၊
 ဝိယဂါမိဝတ္ထုကို၊ ကထေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိရ၊ အဆင့်စကားကြားဘူးသည်
 ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဇေကာ၊ တယောက်သော၊ ဝိယဂါမိကောနာမ၊ ဝိယဂါမိက
 အမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သမာဗိန္နရထင်္ဂါနံ၊ ဆောက်တည်
 အပ်သောရတင်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ သာဘံ၊ လာဘ်ရခြင်း
 ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အဟံဝိ၊ ငါသည်လည်း၊ ရထင်္ဂါနံ၊ ရတင်တို့ကို၊ သမာဗိ
 ယိတွာဆော်တည်၍၊ သာဘံ၊ လာဘ်ကို၊ ဥပ္ပာဒေမိ၊ ဖြစ်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝိန္တော၊ ကြံ၍၊ သောသာနိကင်္ဂံ၊ သုသာန်ရတင်ကို၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်
 တည်၍၊ သုသာနေ၊ သုသာန်သင်းချိုင်း၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ အထ၊ ထိုသို့နေသော
 အခါ၌၊ ဇေကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဇေကာ၊ တရသော၊ ကမ္မရဇေတ္တာ၊ အယွယ်လွန်
 ခြီး၍အိုမင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ယယ် ထွန်ခြင်းလည်းဝန်ကိုဆောင်ခြင်း
 စသောအမှုမှလွတ်သော၊ ဇရုဂ္ဂဝေါ၊ နွားအိုသည်၊ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌၊ ဇေဂါဝရေ၊
 စားကျက်၌၊ စရိတွာ၊ ကျက်စား၍၊ ရတ္တိ၊ ည၌အခါ၌၊ တသ္မိံ၊ သုသာနေ၊ ထို
 ဝိယဂါမိကနေသောသုသာန်၌၊ ဝုပ္ပဂုဗ္ဗေ၊ ပန်းခြံ၌၊ ယိသံကတွာ၊ ဥက္ခာင်းပြု၍
 ရောမဋ္ဌယမာနောစ၊ စားမြို့ပြန်လျက်၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ ဝိယဂါမိကော၊ ဝိယ
 ဂါမိကရဟန်းသည်၊ ရတ္တိ၊ ည၌အခါ၌၊ စက်မနာ၊ စကြံမှ၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်

သည့်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိန္ဒာဒိန္နိ၊ အနုသန္တံ၊ ဂျုရ်ဂျုရ်ဟူသော မေးသံကို၊
သုတ္တံ၊ ကြား၍၊ စိန္တယိ၊ ကြံ၏၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဧသေသော၊ ဤဝိယ
ဂါမိကရဟန်းသည်၊ လာဘဂိဇ္ဈေါ၊ လာဘ်ခွဲမက်မောသည့်ဖြစ်၍၊ သုသာနေ၊
သုသာန၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတ္တံ၊ သိ၍၊ ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားမင်း
သည်၊ ဝိသောဓေတုံ၊ သုတ်သင်ခြင်းငှါ၊ အာဇတော၊ လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံး
ပိုက်၍၊ သော၊ ထိုဝိယဂါမိကရဟန်းသည်၊ ဧရဂ္ဂဝဿ၊ နွားအို၏၊ ဝုရတော၊
ရှေ့မှ၊ အဗ္ဗေယိ၊ လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟေတု၊ ချီမြှောက်၍၊ သပ္ပုရိသ၊ သူတော်
ကောင်းဖြစ်ကော်မူပေသော၊ ဒေဝရာဇာ၊ သခင်သိကြားမင်း၊ အဇ္ဈိယ၊ နေ၊
မေး၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ကေရုတ္တိ၊ တညဉ့်မျှ၊ ခမ၊ သည်းခံကော်မူပါ၊ သွေးနက်
ဖြန့်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအမှုကို၊ နကရိသာမိ၊ မပြုပါလော့၊
ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ နမယမာနော၊ ရှိခိုးလျက်၊ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး၊
ယာစန္ဒော၊ တောင်းပန်သည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊
သုရိယော၊ နေသည်၊ ဥဋ္ဌိတေ၊ တက်ထော်သော်၊ တံဇရဂ္ဂံ၊ ထိန္ဒာဒိန္နိ၊
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကတ္တရယဋ္ဌိယာ၊ ဝါးရင်းတောင်ငွေဖြင့်၊ ပဟရိတွာ၊ ရိုက်ခတ်၍
သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ တိံသာပေတိ၊ ကြောက်စေဘိ၏
တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ပလသပေတိ၊ ပြေးစေ၏၊ ကုသိတာတိ၊ ကုသိတာ
ဟူသည်ကား၊ ကောသဇ္ဇာနုဂတာ၊ ပျင်းရိခြင်းသို့ အစဉ်လိုက်သော စိတ်ရှိ
ကုန်သော၊ ဟိနဝိရိယာတိ၊ ဟိနဝိရိယာဟူသည်ကား၊ ဟိနာ၊ ယုတ်သောလို့
ထွက်ကုန်သော၊ ဝိရိယေန၊ ဝိရိယမှ၊ ရဟိတာ၊ ကင်းကုန်သော၊ ဝိပ္ပယုတ္တံ၊
မဟဉ်ကုန်သော၊ နိဗ္ဗိရိယာ၊ ဝိရိယမရှိကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တံ၊
ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကုသိတဟိနဝိရိယ နှစ်ပါးတို့တွင်၊
ကုသိတာ၊ ပျင်းရိကုန်သောသုတို့သည်၊ ကာယိကဝိရိယာရမ္ဘဝိရဟိတာ၊
ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သောအားထုတ်ခြင်း ဝိရိယကင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ ဟိနဝိရိယာ၊ ယုတ်သောလို့ ထွက်ကုန်သောသုတို့သည်၊ စေတသိက
ဝိရိယာရမ္ဘဝိရဟိတာ၊ စိတ်ဖြင့်အားထုတ်အပ်သော ဝိရိယကင်းကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အာရမ္မဏဝဝတ္ထာနု
မတ္တိမ္ပိ၊ အာရုံကိုပိုင်းခြားခြင်းမျှကိုလည်း၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နုသတ္ထောန္တိ၊
မတတ်နိုင်ကုန်၊ အဝဝတ္ထိတာရမ္မဏာနံ၊ မပိုင်းခြားအပ်သော အာရုံရှိကုန်
သော၊ ကေသံ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဣတိ၊ အာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊
အလုံးစုံသော စကားရပ်သည်၊ ပုဗ္ဗသဒိသမေဝ၊ ငှားနှံဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်နှင့်
တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ရဋ္ဌဿတိတိ၊ ရဋ္ဌဿတိဟူသည်ကား၊ နဋ္ဌဿ

တိ၊ ဖျောက်သောသတိရှိကုန်သည်၊ အသမ္ပတနာတိ၊ အသမ္ပတနာဟူသည်
 ကား၊ မညာရဟိတာ၊ မညာကင်းကုန်သည်၊ ဣမသဝစ၊ ဤဝါရ၏လည်း။
 ပဋိမက္ခေ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော သတိဝါရဦး၊ ဥပဋ္ဌိတသတိဟမသ္မိတိ၊
 ဥပဋ္ဌိတသတိဟမသ္မိဟူ၍၊ ဝစနတော၊ ဟောတော် မူသောကြောင့်၊ ဇေတံ၊
 ထိုမညာသည်၊ သတိသာဓ နိယမေဝ၊ သတိ၏ ထည်ရာ သည်သာလျှင်၊
 ဧတ္ထံ၊ ဤသတိမညာ နှစ်ပါးတို့တွင်၊ မညာပန၊ မညာကိုကား၊ သတိဒုဗ္ဗလ
 ဒိပနတ္ထံ၊ သတိ၏အားနည်းသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏၊ မညာသမ္ပယုတ္တာ၊ မညာနှင့်မယှဉ်သော သတိလည်း
 ကောင်း၊ မညာပိပ္ပယုတ္တာဝ၊ မညာနှင့်မယှဉ်သောသတိလည်းကောင်း၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ သတိ၊ သတိသည်၊ နုပိဝေ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ ထတ္ထံ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊
 မညာသမ္ပယုတ္တာ၊ မညာနှင့်မယှဉ်သော သတိသည်၊ ဗလဝတိ၊ အားကြီး၏၊
 မညာပိရတ္တာ၊ မညာနှင့်မယှဉ်သော သတိသည်၊ ဒုဗ္ဗလော၊ အားနည်း၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယဒါဝိ၊ အကြင်အခါ၌လည်း၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းဝုတ္တား
 တို့အား၊ သတိ၊ သတိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထဒါဝိ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ တေသံ၊
 ထိုရဟန်းဝုတ္တားတို့အား၊ ဒုဗ္ဗလောယ၊ အားနည်းသော၊ သတိယာ၊ သတိ၏၊
 သတိကိစ္ဆာတာဝကော၊ သတိ၏ကိစ္စမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အသမ္ပတ
 နန္ဒာ၊ မညာကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရဋ္ဌသသတိယေဝ၊ ရဋ္ဌသသတိမည်ကုန်
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဒိပေတုံ၊ ပြခြင်း
 ငှါ၊ အသမ္ပတနာတိ၊ အသမ္ပတနာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ရဋ္ဌသ
 တိ၊ လွတ်သောသတိရှိကုန်သော၊ အသမ္ပတနာ၊ မညာမှကင်း ကုန်သော၊
 ကေသမဏဗြာဟ္မတာ၊ ထိုရဟန်းဝုတ္တားတို့သည်၊ အာရဗ္ဗဏမဂ္ဂတ္ထာနမတ္တံ
 ဝိ၊ အာရုံကိုပိုင်းခြားခြင်းကိုမျှတည်း၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နုသတ္ထေ၊ နှို၊ မတတ်
 နှိုင်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသောစကားရပ်သည်၊ ပုဗ္ဗသဒိသမေဝ၊
 ရှေး၌ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊ အသမာဟိတာတိ၊ အသ
 မာဟိတာဟူသည်ကား၊ ဥပစာရပ္ပနာ သမာဓိပိရဟိတာ၊ ဥပစာရသမာဓိ
 အပ္ပနာ သမာဓိမှကင်းကုန်သည်၊ ဝိဗ္ဗန္တိဗ္ဗိတ္တောတိ၊ ဝိဗ္ဗန္တိ ဗိတ္တောဟူ သည်
 ကား၊ ဥဗ္ဗန္တိဗိတ္တော၊ မရပ်တည်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊ သမာဓိပိရဟေန၊
 သမာဓိကင်းသဖြင့်၊ လဇ္ဈေ၊ ကာသေန၊ ရအပ်သောအခွင့်ရှိသော၊ ဥဒ္ဓစ္စေန၊
 ဥဒ္ဓစ္စဖြင့်၊ သမာဓိပိရဟာနံ၊ သမာဓိမှကင်းကုန်သော၊ တေသံသမဏဗြာဟ္မ
 ဏာနံ၊ ထိုရဟန်းဝုတ္တားတို့၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နာနာရဗ္ဗဏေသု၊ အထူး
 ထူးသောအာရုံတို့၌၊ ဝရိ ဗ္ဗမတိ၊ လည်း၏၊ ဝနသာခါသု၊ တောသစ်ခက်တို့၌၊

ဝနမက္ကဋ္ဌေသမိယ။ တောမျောက်ကဲ့သို့၊ ဥဒ္ဓန္တေန၊ ဥဒ္ဓစ္စဖြင့်၊ ကောရမ္မဏေ။
 တရသောအာရုံ၌၊ ဝိပ္ပန္နတိ၊ တုန်ထွက်၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အသမာယိ
 တာ၊ မတည်ကြည်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပန္နန္တိ၊ တုန်ထွက်
 သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာရမ္မဏဝဝတ္ထာနမတ္တိ၊ အာရုံကိုပိုင်းခြား
 ခြင်းမျှကိုလည်း၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နာယက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဣတိ
 အာဒိသဗ္ဗံ၊ ဤသို့အစရှိသောအလုံးစုံသောစကားရပ်သည်၊ ပုဗ္ဗသဒိသမေဝ။
 ရှေး အဘိဇ္ဈာလဝါရနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဒုပ္ပညာတိဇေတံ၊ ဒုပ္ပညာ
 ဟူသောဤအမည်သည်၊ နိပ္ပညာနံ၊ ပညာမရှိကုန်သောဝုပ္ပါယ်တို့၏၊ အဓိဝစ
 နံ၊ အမည်တည်း၊ ပညာပန၊ ပညာမူကား၊ ဒုဋ္ဌာနမေ၊ မကောင်းသောမည်သည်
 နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဇေရဂါတိ၊ ဇေရဂါဟူသည်ကား၊ ဇေရခါ၊ အပြစ်ရှိသောစကား
 ရှိကုန်၏၊ ခကောရသာ၊ ခအက္ခရာ၏၊ ဂကောရော၊ ဂအက္ခရာကို၊ ကတော၊
 ပြုအပ်၏၊ ဇာလရခါ၊ အရိအရည်ရှိသောစကားရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
 ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ ကဇေယန္တနံ၊ စကားဆို
 ကုန်သော၊ ဒုပ္ပညာနံ၊ ပညာမရှိကုန်သောသူတို့အား၊ ရစတော၊ ခံတွင်းမှ၊
 ဇာလံ၊ အရိအရည်တံထွေးသည်၊ ဂဇ္ဇတိ၊ လျှောက်၏၊ ဇာလံ၊ အရိအ
 ရည်တံထွေးကိုလည်း၊ ဇေတတိ၊ ဇေတဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယထာဟာ၊
 တရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း၊ ပဿေလရဂံဥရဂံဒုဇိဝန္တိ၊ ပဿေ
 လရဂံဥရဂံဒုဇိဝံဟူ၍၊ အာဟာ၊ မိန့်ပြီ၊ ဇေရဂံ၊ တံထွေးထွေးသော၊ ဒုဇိဝံ၊
 လျှာနှစ်ခွရှိသောဥရဂံ၊ ဖြွေကို၊ ပဿ၊ မြင်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသမ
 ဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဇေရဂါတိ၊ ဇေရဂါဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊
 ဆိုကုန်၏၊ ဇေရခါတိဝိ၊ ဇေရခါဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 ဇေရကာတိဝိ၊ ဇေရကာဟူ၍လည်း၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သော ဆရာတို့
 သည်၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏၊ အပရေ၊ တပါးကုန်သောဆရာတို့သည်၊ ဇေရခါ
 တိဝိ၊ ဇေရခါဟူ၍လည်း၊ ပဋ္ဌန္တိ၊ ရွတ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဝုဒ်တို့
 ၌၊ ဇေရခါတိအတ္ထော၊ ဇေရခါဟူသောဤအနက်ကို၊ ဒဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊
 တေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကတံ၊ အဘယ်သို့၊ ဘယဘေရဝံ၊ ကြောက်
 ခြင်းကြောက်မက်ဘွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အာရုံကို၊ အဝ္ဗါဟန္တိ၊ ခေါ်
 ကုန်သနည်း၊ ဒုပ္ပညာ၊ မကောင်းသောပညာရှိကုန်သော၊ ဇေရဂါ၊ ဒုစရိုက်
 တည်းဟူသော အပြစ်နှင့်တကွသောစကားရှိကုန်သော၊ တေသမဏဗြာဟ္မ
 ဏာ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အာရမ္မဏဝဝတ္ထာနမတ္တိ၊ အာရုံကိုပိုင်းခြား

ခြင်းမျှကိုလည်း။ ကာဝံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်အဝဝတ္ထိ
တာရမ္မတာနံ၊ မပိုင်းခြားအပ်သော အာရုံရှိကုန်သော။ အရေညာ၊ တော၌၊ ဝိဟ
ရန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ တောသံသမဏာဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား
ဒီဝါ၊ နေအခါ၌၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်အပ်သော အာရုံသည်။ ရတ္တိ၊ ည၌။ တယတေရဝံ၊
ကြောက်ခြင်းကြောက်မက်ဘွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အာရုံသည်။ ဟုတွာ
ဖြစ်၍။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ တေသမဏာဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
အာကုလမိတ္တာ၊ နှောင့်ရှက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တကေနာ၊
အနည်းငယ်မျှ ဖြင့်လည်း။ တသန္တိ၊ ထိတ်လန့်ကုန်၏။ ဝိတသန္တိ၊ ပြင်းစွာ
ထိတ်လန့်ကုန်၏။ ရန္တုဝါ၊ ကြိုးကိုလည်းကောင်း၊ တတံဝါ၊ နှုတ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သပ္ပသည်နော၊ မြွေဟုမှတ်ထင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ခါဏံ၊ သစ်တုတ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ယက္ခသည်နော၊ ဘီလူးဟုမှတ်
ထင်ကုန်သည်။ တလံဝါ၊ ကြည်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတံဝါ၊ တောင်ကို
လည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဟန္တိသည်နော၊ ဆင်ဟုမှတ်ထင်ကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သပ္ပါဒိဟိ၊ မြွေသည်တို့သည်။ အနယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့
မျက်စိခြင်းသို့။ အာပါဒိတာဝိယ၊ ရောက်စေအပ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝံဘယတေရဝံ၊ ထိုကြောက်ခြင်း ကြောက်မက်
ဘွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အာရုံကို။ အတ္တနိ၊ မိမိသို့။ သမာရောပနဋ္ဌေန၊
ကောင်းစွာ တင်တတ်သော အနက် သဘောအားဖြင့်၊ အဝါယန္တိ၊ မက္ကောသန္တိ
ခေါ်ကုန်၏။ ပညာသမ္ပန္နောဟမသ္မိတိတ္ထေ၊ ပညာသမ္ပန္နောဟမသ္မိဟူသော ဤ
ပုဒ်၌၊ ပညာသမ္ပန္နောတိ၊ ပညာသမ္ပန္နောဟူသည်ကား။ ပညာယ၊ ပညာနှင့်။
သမ္ပန္နောသမ္ပန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဝိပဿနာပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်။
သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်။ နောစခေါဟောတိ၊ မဖြစ်။ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ္ဂပညာနှင့်။
သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်။ နစဟောတိ၊ မဖြစ်။ အဝိစခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား။
ဣမေသုဝေသဋ္ဌသသုဋ္ဌာနေသု၊ ဤတဆွဲခြောက်ပါးကုန်သော အရာတို့၌၊ အာ
ရမ္မဏဝဝတ္ထာနပညာယ၊ အာရုံကိုပိုင်းခြားခြင်းပညာနှင့်။ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံ
၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သေသံ၊ ကြွင်းသော
စကားရပ်သည်။ သပ္ပတ္တိ၊ အလုံးစုံသော အရာတို့၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤတွင်စကားတရပ် အပြီးသတ်
၏။ -။ သောဋ္ဌသဋ္ဌာနာရမ္မဏပရိဂ္ဂဟော၊ တဆွဲခြောက်ပါးသော အရာတို့
၌ အာရုံကိုသိမ်းဆည်းခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး။ တသ
မယန္တိ၊ အယံအနုသန္တိ၊ တသမယံဟူသော ဤ အနုသန္တေသည်။ ကောအနု

သန္တိ၊ အဘယံ အနုသန္တေနည်း။ ဗောဓိသက္ကော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဣမာနိ
သောဋ္ဌဿရမ္မဏာနိ၊ ဤတဆွဲခြောက်ပါးသောဋ္ဌာနတို့၌ဖြစ်ကုန်သောအာ
ရုံတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏှန္တောစ၊ ထိမ်းဆည်းသော်လည်း။ ဘယဘောရံ၊ ကြောက်
ခြင်းကြောက်မက်ဘွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အာရုံကို။ အဓိသွာ၊ မမြင်
သောကြောင့်၊ ဘယဘောရံနာမ၊ ကြောက်ခြင်းကြောက်မက်ဘွယ်ကိုဖြစ်
စေတတ်သောအာရုံမည်သည်ကား၊ ဧဝံဉာပါသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။
ရတ္တိသု၊ ထဆုတ်ပက္ခစတုဒ္ဒတိညဉ့်စသည်တို့၌။ ဧဝံဉာပေ၊ ဤသို့ကြောက်
ခြင်းကြောက်မက်ဘွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အာရုံကိုဖြစ်စေတတ်သော
သဘောရှိသော၊ သေနာသနေဝလေနာသနေဝေ၊ ကျောင်း၌သာလျှင်၊ ပညာ
ယတိကိရ၊ ထင်သတတ်၊ ဟန္တ၊ ယခု၊ နံဘယဘောရံ၊ ထိုကြောက်ခြင်းကြောင့်
မက်ဘွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သောအာရုံကို၊ တတ္ထာဝိ၊ ထိုကျောင်း၌လည်း၊
ဂဂေသိသမာမိ၊ ရှာအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ ဘယဘောရံ၊ ကြောက်ခြင်း
ကြောင့်မက်ဘွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သောအာရုံကို၊ ဂဂေသနံ၊ ရှာခြင်းကို၊ အ
ကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီးတော့မတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဗုဒ္ဓန်းပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒေသန္တော
ပြုတော်မူလို၍၊ တဿမယုန္တိအာဒိ၊ တဿမယုဉာဉ်ရှိသည်ကို၊ အာဟ၊
မိန့်တော်မူပြီး၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုတဿမယုစသောပါဌ၌၊ ယာတာတိဧတံ
ဥဘယံ၊ ယာတာဟူသောဤသဒ္ဒါနှစ်ခုအပေါင်းသည်၊ ရတ္တိနံယေဝ၊ ညဉ့်တို့
၏သာလျှင်၊ ဥဒ္ဓေသနိဒ္ဓေသဂစနံ၊ မမှတ်မူ၍ရှေးဦးစွာညွှန်းခြင်းမှတ်ပြီး၍တ
တန်ညွှန်းခြင်းကိုဟောသောသဒ္ဒါတည်း။ အဘိညာတာတိဧတ္ထ၊ အဘိညာ
တာဟူသောဤပုဒ်၌၊ အဘိတိ၊ အဘိဟူသည်ကား။ လက္ခဏတ္ထေ၊ မှတ်
ကြောင်းဟူသောအနက်၌၊ ဥပသဂ္ဂေါ၊ ဥပသာရပုဒ်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
အဘိညာတာတိဧတ္ထ၊ အဘိညာတာဟူသောဤပုဒ်၌၊ စန္ဒပါရိပူရိယာ၊ လ၏
ပြည့်ခြင်းကြောင့်၊ စန္ဒပရိက္ခယေန၊ လ၏ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဣတိဧဝမာဒိတိ၊
ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ လက္ခဏေတိ၊ မှတ်ကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဥာတာသိအာရံ
ကုန်၏၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဧဝံတဗ္ဗော၊ ထိအပ်၏၊ အဘိ
လက္ခဏာတိဧတ္ထ၊ အဘိလက္ခဏာဟူသောဤပုဒ်၌၊ အဘိသဒ္ဓေါ၊ အဘိသဒ္ဓါ
သည်၊ ဥပသဂ္ဂမတ္တမေဝ၊ ဥပသာရပုဒ်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
အဘိလက္ခဏာတိဧတ္ထ၊ အဘိလက္ခဏာဟူသော ဤပုဒ်၌၊ လက္ခဏိယာ၊
လက္ခဏဝက်စသောအမှတ်အားဖြင့်မှတ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတ္ထေဝအတ္ထော၊ ဤသို့
သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သောအနက်ကို၊ ဧဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဥပပါသ

ထသမာဒါနုဓမ္မသဝနပူဇာသက္ကာရာဒိကရဏတ္ထံ၊ ဥပုသ်ဆောင်တည်ခြင်း
 တရားနာခြင်းပူဇော်သက္ကာရစသည်တို့ကိုပြုခြင်းငှါ။ ထက္ခေတဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်
 ကုန်သောနေ့တို့တည်း။ သလ္လက္ခေတဗ္ဗာဥပထက္ခေတဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်သော
 နေ့တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စာတုဒ္ဒ
 သိတိ၊ စာတုဒ္ဒသိဟူသည်ကား။ ပက္ခဿ၊ ထဆန်းပက္ခဿသုတ်ပက္ခဏိ၊ ပဌမ
 ဒိဝသတော၊ ရှေးဦးစွာသောနေ့မှ၊ ပတုတိ၊ စ၍။ စတုဒ္ဒသန္တံ၊ တဆဲ့လေးရက်
 တို့၏၊ ပုရုလိ၊ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဧကာရတ္ထိ၊ တခုသောညဉ့်တည်း။ ပဉ္စ
 ဒသိစ၊ တဆဲ့ငါးရက်တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောနေ့သည်တည်းကောင်း။
 အဋ္ဌမိစ၊ ရှစ်ရက်တို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သောနေ့သည်လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊
 ဤအတူတည်း။ ပက္ခဿာတိ၊ ပက္ခဿာဟူသည်ကား။ သုတ္တပက္ခဿစ၊
 ထဆန်းပက္ခဏိ တည်းကောင်း။ ကဏ္ဍပက္ခဿစ၊ ထဆုတ်ပက္ခဏိ တည်း
 ကောင်း။ ကော၊ တခုသောပက္ခကို၊ တိသောတိသော၊ သုံးပါးသုံးပါးသော
 ညဉ့်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ငြိ၍။ ဆရတ္ထိယော၊ ခြေညဉ့်တို့သည်။ ဟသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ပိ၊ အလုံးစုံသောစာတုဒ္ဒ
 သိစသည်တို့၌။ ပက္ခဝစနံ၊ ပက္ခသဒ္ဒါကို၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။
 ပက္ခဿ၊ ပက္ခဏိ၊ စာတုဒ္ဒသိ၊ စာတုဒ္ဒသိတည်း။ ပက္ခဿ၊ ပက္ခဏိ၊ ပဉ္စဒသိ၊
 ပဉ္စဒသိတည်း။ ပက္ခဿ၊ ပက္ခဏိ၊ အဋ္ဌမိ၊ ရှစ်ရက်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယော
 ဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊ ပဉ္စမိ၊ ငါးရက်ကို။ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ နဂဟိတာ၊ မယူအပ်သနည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။
 ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း။ အသမ္ပကာလိကတ္တာ၊ အခါခပ်သိမ်းမရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ နဂဟိတာ၊ မယူအပ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ ပရိဟာရော၊ အဖြေ
 တည်း။ ကိရိတ္တာရေမိ၊ ချွဲဦးအံ့။ ဘဂဝတိ၊ တုန်းတော်ကြီးသော၊ ဗုဒ္ဓေ၊
 တရားရှင်သည်။ အနုပ္ပန္နေဝိ၊ မဖြစ်မိလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဗ္ဗိတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍၊ အပ
 ရိနိဗ္ဗုတေဝိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်မပြုမိလည်းကောင်း။ ပဉ္စမိပဉ္စမိ၊ ငါးပါးငါးပါးသော
 နေ့ကို၊ အနုဘိသက္ခိတာယေဝ၊ မမှတ်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ပရိနိဗ္ဗု
 တေဝန၊ တရားရှင်ပရိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီးသည်ရှိသော်ကား။ ဓမ္မသင်္ဂါဟကာ၊
 ဝိမုက္ခကတ်သုံးပုံတည်းဟူသော သူတော်ကောင်း တရားကိုသင်္ဂါဟနာထင်
 ကုန်သော၊ ထေရားရဟန္တာမထေရ်တို့သည်။ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားကိုနာရခြင်း
 သည်။ ဝိဓေန၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိန္ဒေသံ၊ ကြိုက်နှစ်
 ထတော၊ ထိုသို့ကြိုပြီးသောနောက်မှ၊ ပဉ္စမိတိ၊ ပဉ္စမိဟူ၍၊ သမ္ပန္နိတွာ၊ သရုတ်
 ၍။ ဓမ္မသဝနဒိဝသံ၊ တရားနာရာဖြစ်သော နေ့ကို။ ဌပေသံ၊ ထားထုန်ပြီ။

တတော၊ ထိုသို့ထားသောအခါမှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ သာဒိဝသော၊ ထိုမဉ္ဇူမီနေ့
သည်၊ အဘိဓကက္ခိကာ၊ အမှတ်ဖြင့်သိအပ်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
အသဗ္ဗကာလိကတ္တာ၊ အခါခပ်သိမ်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတ္ထေ၊
ဤပက္ခသ္မာစာတုဒ္ဒသိစသောပါဠိအရာ၌၊ နဂဟိတာ၊ မယူအပ်၊ ဣတိ၊ အယံ၊
ဤသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း၊ တထာဂ္ဂပါသုတိ၊ တထာဂ္ဂပါသု
ဟူသည်ကား၊ တထာဂိဓာသု၊ ထိုသို့စာတုဒ္ဒသိပဉ္စဒသိအဋ္ဌမီအပြားရှိကုန်
သော၊ အာရာမစေတီယာနိတိ၊ အာရာမစေတီယာနိဟူသည်ကား၊ ဝုပ္ပာရာမ
ပဿာရာမာဒယော၊ မန်းအရံသစ်သီးအရံစသောအရံတို့တည်း၊ အာရာမာ
ဝေ၊ အရံတို့သည့်သာလျှင်၊ အာရာမစေတီယာနိ၊ အာရာမစေတီယမည်
ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ စိတ္တိကာတဋ္ဌေန၊ ပူဇော်ခြင်းကိုပြုရာဖြစ်သောအနက်
သဘောကြောင့်၊ စေတီယာနိတိ၊ စေတီယာနိဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊
ပူဇနိယဋ္ဌေန၊ ပူဇော်ရာဖြစ်သောအနက်သဘောကြောင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပန္တံ
ဝုပ္ပတ္တာ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝနစေတီယာနိတိ၊ ဝနစေတီယာနိဟူ
သည်ကား၊ ပထိဟုရောဝနသဏ္ဌာသုတာဝနဒေဝဿဝနာဒိနိ၊ ပထိနုဇာ
တကိုပေးရာဖြစ်သောတောအုတ်သုတာဝနမည် သောတောဒေဝဿဝနတော
အစရှိသည်တို့တည်း၊ ဝနာနိယေဝ၊ တောတို့သည်ပင်လျှင်၊ ဝနစေတီယာနိ၊
ဝနစေတီယမည်ကုန်၏၊ ရုက္ခစေတီယာနိတိ၊ ရုက္ခစေတီယာနိဟူသည်ကား၊
ဂါမနိဝမာဒိသု၊ ရွာနိရုံးအစရှိကုန်သော၊ ခွါရေသု၊ တံခါး၏အနီးတို့၌၊ ပူဇနိယ
ရုက္ခာ၊ ပူဇော်အပ်သောသစ်ပင်တို့တည်း၊ ရုက္ခာယေဝ၊ သစ်ပင်တို့သည်
ပင်လျှင်၊ ရုက္ခစေတီယာနိ၊ ရုက္ခစေတီယမည်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ လော
ကိယာ၊ လူတို့သည်၊ ဗိဗ္ဗာမိဝတ္ထာတိဝါ၊ နတ်တို့သည်စောင့်ကုန်၏ဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ မဉ္ဇမာနာ၊ မှတ်ထင်ကုန်သည်၊ တေသုယေဝဝ၊ ထိုနတ်ကွင်း
စင်သစ်ပင်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗသညိနော၊ နတ်ဟုအမှတ်ရှိကုန်သည်၊
ဟုဝတ္ထာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အာရာမဝနရုက္ခ၊ အရံတောသစ်ပင်တို့ကို၊ စိတ္တိံ၊ အရို
အသေကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
တေသုဗ္ဗေဝ၊ ထိုအလုံးစုံတို့ကိုလည်း၊ စေတီယာနိတိ၊ စေတီယာနိဟူ၍၊
ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဘိသနာကာနိတိ၊ ဘိသနာကာနိဟူသည်ကား၊ တယ
ဇနကာနိ၊ ကြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်၏၊ ပဿတောဝိ၊ မြင်သောသူ
အားလည်းကောင်း၊ သုဏတောဝိ၊ ကြားသောသူအားလည်းကောင်း၊ ဘယံ၊
ကြောက်ခြင်းကို၊ ဇနေန္တိ၊ မြင်စေတတ်ကုန်၏၊ သယောမဟံသာနိတိ၊
သယောမဟံသာနိဟူသည်ကား၊ ပဝိသမာနသေဝ၊ ဝင်သောသူအားသာ

သျှင်၊ လောမဟံသဇနနဝေဒ။ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်
 သောကြောင့်၊ သမောဝ။ တောအုပ်သို့ဝင်သည်နှင့်တပြိုင်နက်မင်သျှင်၊ လော
 မဟံသေန၊ အမွေး၏ရှင်ခြင်းဖြင့်။ ဝတ္ထန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပေဝနာမပသော
 ယုန္တိ၊ အပ္ပေဝနာမပသောယုံဟူသည်ကား။ တံဘယတေရဝံ၊ ထိုကြောက်
 ခြင်း ကြောက်မက်ကွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သောအာရုံကို။ အဝိနာမပသော
 ယုန္တိမေဝ၊ မြင်ရမည်သည်းမသိ။ အပရေနသမဟေနာတိ၊ အပရေနသမဟေ
 နဟူသည်ကား။ ဧတဒဟောသိယံနုနာဟန္တိ၊ ဧတဒဟောသိယံနုနာဟံဟူ၍၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗိန္တိတကာလေကော၊ ကြံသောကာလမှ။ ဗဠာယ၊ စ၍၊ အညောနံ၊
 ထပါးသော၊ ကာလေန၊ အခါ၌၊ တတ္ထစမေဗြာဟ္မဏာဝိဟရတောတိ၊ တတ္ထ
 စမေဗြာဟ္မဏာဝိဟရတောဟူသည်ကား။ တထာရှုမေသု၊ ထိုသို့ကြောက်
 ခြင်း ကြောက်မက်ကွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သောအာရုံကိုဖြစ်ခြင်း သဘော
 ရှိကုန်သော၊ သေနသနေသုစ၊ တောကျောင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ မနုဿာ
 နံ၊ လူတို့၏၊ ယံယံအာယာစန ဥပဟာရကရဏာရဟယက္ခဋ္ဌာနံ၊ အကြင်
 အကြင် တောင်းပန်ခြင်း လုပ်ကျွေးခြင်း ပူဇော် သကာကို ဆောင်ခြင်း
 ဗလိနတ်စာကိုပေးခြင်းကို ဆောင်ရာဖြစ်သော နတ်တို့၏နေရာသည်၊ ပုပ္ဖ
 ရူမသမံရဟိရဝသာမေဒဝိဟကပပ္ပာသသူရာမေရယာဒိတိ၊ ပန်းအရိုး အထုံ
 အသား အသွေးအကြော အဆီအပျဉ်းအဆုတ်သေအရက် စသည်တို့ဖြင့်၊
 ဩကိန္တကိလိန္တရေဏိတလံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဖရိဖရေကြံအပ် လိမ်းကျံ
 အပ်သောမြေအပြင်ရှိ၏။ ယက္ခရက္ခသဝိသာစာနံ၊ ဘီလူးရက္ခိုက်မြေထုတ်
 ဘီလူးတို့၏။ ဧကနိပါတိယ၊ တပေါင်းတည်းစည်းဝေးရာ အရပ်ကဲ့သို့၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယံဌာနံ၊ အကြင်အရပ်သည်။ ဒိဝါဝိ၊ နေအခါ၌လည်း။
 ပဿန္တာနံ၊ မြင်ကုန်သောသူတို့အား။ ဟဒယံ၊ နှလုံးသည်၊ ဗလတိမညော၊
 ကွဲအုံသကဲ့သို့ဖြစ်၏။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်တော်မူ၍၊ တတ္ထစ
 မေဗြာဟ္မဏာဝိဟရတောတိ၊ တတ္ထစမေဗြာဟ္မဏာဝိဟရတောဟူ၍၊ အာဟ၊
 ဟောတော်မူပြီး၊ မဂေါဝါအာဂစ္ဆတိတိ၊ မဂေါဝါအာဂစ္ဆတိဟူသည်ကား။
 သိင်္ဂါနိဝါ၊ ဥချိုတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခုရာနိဝါ၊ ခွါတို့ကို လည်းကောင်း၊
 ကောဇ္ဇေန္တော၊ ခွေ ခတ်ကျောက်ကန်ကုန်ဝလျက်၊ ဂေါကဏ္ဍ ခွေဒိဝရာဟာဒိ
 ဘောဒေါ၊ ပိုင်းကြွယ်သစ်တောဝက်အစရှိသည် အပြားရှိသော၊ မဂေါဝါ၊
 အခြေလေးခုရှိသောသက္ကဝါသည်မူလည်း။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏။ ဣဝံ၊ ဤမဂေါဝါအာဂစ္ဆတိစသော ပါဠိအရာ၌၊ မဂေါတိနာမံ၊ မဂ
 ဟူသောအမည်သည်၊ သဗ္ဗစတုပ္ပဒါနံ၊ အထုံးစုံအခြေလေးခု ရှိကုန်သော

၂

သတ္တဝါတို့၏။ နာမ်၊ အမည်တည်း။ ကတ္တဝိပန၊ အမျိုးသောပါဠိအရာတို့၌ ကား၊ ကာဠုထိင်္ဂါလောဝိ၊ မည်းနက်သောအဆင်းရှိသောမြေခွေးကိုလည်း။ ဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောထော် မူသနည်း ဟူမူကား၊ ဥသဘဿဝတေခန္ဓော၊ သိဟဿဝဝိဇ္ဇိတံ၊ မဂရာဇ နမောတုတ္ထ၊ အဝိကိဗ္ဗိယဘာမသေတိ။ ဥသဘဿဝတေခန္ဓော၊ သိဟ ဿသဝဝိဇ္ဇိတံ၊ မဂရာဇနမောတုတ္ထ၊ အဝိကိဗ္ဗိယဘာမသေဟူ၍။ အသဟ ဟောထော်မူပြီ။ ဘောသိင်္ဂါလ၊ အိုမြေခွေး။ တေ၊ သင်၏။ ခန္ဓော၊ လည်တိုင် သည်။ ဥသဘဿန္ဓာယော၊ ခန္ဓောဇ္ဈဝ၊ လည်တိုင်ကဲ့သို့တကား၊ တေ၊ သင် ၏၊ ဝိဇ္ဇိတံ၊ စမ္ပယံခြင်းသည်။ သိဟဿ၊ ခြင်္သေ့၏။ ဝိဇ္ဇိတံဇ္ဈဝ၊ စမ္ပယံ ခြင်းကဲ့သို့လည်း။ မဂရာဇ၊ သားတို့၏မင်းဖြစ်သောသူ၊ တေ၊ သင်အား။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေလော့။ ကိဗ္ဗိ၊ တရံတရသောပေးကမ်း ဘွယ်ကို။ အဝိယဘာမသေ၊ ရပါကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ၊ မောရောဝါကဠု ပါတေတိတိ၊ မောရောဝါကဠုပါတေတိဟူသည်ကား၊ မောရောဝါ၊ ဥဒေါင်း သည်မူလည်း၊ သုက္ခကဠု၊ သစ်ခက်ခြောက်ကို၊ ရုက္ခဇော၊ သစ်မင်္ဂ၊ စာ လေတွာ၊ ထွက်၍၊ ပါတေတိ၊ ချ၏။ ဇ္ဈ၊ ဤမောရောဝါကဠုပါတေတိစသော ပါဠိအရာ၌၊ မောရဝဟဏေနေဝ၊ မောရသဒ္ဓါဖြင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗပက္ခိဂဟဏံ၊ အလုံးစုံသောဌာန်အပေါင်းကိုယူခြင်းကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တေ၊ ထိုကြောင့်၊ ယောကောစိ၊ အမှတ်မရှိသောပက္ခိ၊ ဌာန်သည်၊ ဇ္ဈ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ မောရော ဝါတိတ္ထေ၊ မောရောဝါဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝါသဒ္ဓေန၊ ဝါသဒ္ဓါဖြင့်၊ အညောဝါ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ကောစိ၊ တရံတရသော၊ ပက္ခိ၊ ဌာန်ကို၊ ဂဟဏံ၊ ယူခြင်းကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဇ္ဈ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ပုရိမေ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ မဂဂဟဏေဝိ၊ သားအပေါင်းကိုယူရာ၌ လည်း၊ ယေနယော၊ ဤနည်းပင်တည်း။ ဝါတောဝါပက္ခိကသမ္ပုဇေရေတိတိ၊ ဝါတော ဝါပက္ခိကသမ္ပုဇေရေတိဟူသည်ကား၊ ဝါတောဝါ၊ လေသည်မူလည်း၊ ပက္ခိက ဝေဒံ၊ သစ်ရွက်မျက်ကို၊ ဗာဇေတိ၊ ခတ်၏။ ဇေတံနုနတံဘယဘေရဝံ အာ ဂစ္ဆတိတိ၊ ဇေတံနုနတံဘယဘေရဝံအာဂစ္ဆတိဟူသည်ကား၊ ဟံဘယ ဘေရဝံ၊ အကြွင်းကြောက်ခြင်း ကြောက်မက်ဘွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အာရုံသည်၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ဇေတံ၊ ဤသို့လာသောအာရုံသည်၊ ဘယဘေ ရဝံနု၊ ကြောက်ခြင်းကြောက်မက်ဘွယ်ကို ဖြစ်စေတတ်သောအာရုံပင် လော၊ ဇ္ဈ၊ ဤသို့သောပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဣတော၊ ဤပါဠိ၌၊ ပတုတိ၊ စ၊ စ၍လည်း၊ အာရမ္မဏမေ၊ အာရုံသည်သာလျှင်၊
 ဘယဘေရဝံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။
 ပရိတ္တဿ၊ စ၊ နည်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ အဓိမတ္တဿ၊ စ၊ လွန်သည်လည်း
 ဖြစ်သော။ ဘယဿ၊ ကြောက်အပ်သောအာရုံ၏။ အာရမ္မဏတ္တံ၊ အာရုံ
 သဘောရှိသည့်အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ သုခါရမ္မဏံ၊ သုခ၏အာရုံဖြစ်သော၊
 ရူပံ၊ ရူပါရုံသည်။ သုခမေဝသုခံ၊ သုခမည်သကဲ့သို့တည်း။ ကိန္နု၊ ခေါ်အဟံ
 အညဒတ္တ၊ ဘယပါမိကိဝိဟရာမိတိ။ ကိန္နု၊ ခေါ်အဟံ အညဒတ္တ၊ ဘယပါမိ
 ကိဝိဟရာမိ ဟူသည်ကား။ အဟံခေါ၊ ငါသည်သာလျှင်။ ကိံ၊ ကာရဏံ။
 အဘယံ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ကေသေနော၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဘယံ၊
 ဘေးကို၊ အာကခိမာနေအန္တ မာနေ၊ လိုချင်သည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ဝိဟရာ
 မိ၊ နေရအံ့နည်း။ ယထာဘူတံ၊ ယထာဘူတသဘာဝံ။ ယထာဘူတံ ယထာ
 ဘူတသဟူသည်ကား။ ယေနယေန ဣရိယာပထေန၊ အကြင်အကြင်သို့
 သဘောရှိသောဣရိယာပုထ်ဖြင့်၊ ဘူတသဘာဝိယသ၊ ဖြစ်၍၊ သထောဝတ္ထ
 မာနဿ၊ ထင်ရှားဖြစ်သော၊ ဝါ၊ ယနည်းကား။ သမင်္ဂီဘူတသ၊ ပြည့်စုံသည်
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မေတိ၊ မေဟူသည်ကား။ မမ၊ ငါ၏၊ သန္တိကော၊ အထံသို့၊
 တထာဘူတံ၊ တထာဘူတောဝါတိ၊ တထာဘူတံ၊ တထာဘူတောဝါဟူသည်
 ကား။ ထေနကေနော ဣရိယာပထေန၊ ထိုထိုသို့သဘောရှိသောဣရိယာပုထ်
 ဖြင့်၊ ဘူတသဘာဝိတော၊ ဖြစ်၍၊ သန္တောဝတ္ထမာနေ၊ ထင်ရှားဖြစ်သော၊
 သမင်္ဂီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်လည်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်
 ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သောခေါဟံပတိဝိနေမိတိ၊ သောခေါဟံပတိ
 ဝိနေမိဟူသည်ကား။ စကံ၊ မန္တဿ၊ စကြံသွားသော၊ ဟေမိသတ္တဿ၊
 ဘုရားသောင်းအား၊ မိဂရုရသဒ္ဓါဒိတေဒေ၊ အခြေလေးခုရှိသောသတ္တဝါတို့
 ၏ခွဲဝိသံသည်အပြားရှိသော။ တတ္ထံ၊ ဘယဘေရဝါရမ္မဏေ၊ ထိုကြောက်
 မက်ဘွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော အာရုံသည်။ အာဂတော၊ ထာလတ်သော်၊
 မဟာသတ္တော၊ ဘုရားသောင်းသည်။ နေဝတိဋ္ဌတိကိရ၊ မရပ်သတတ်၊ နနိ
 သိဒတိကိရ၊ မထိုင်သတတ်၊ နပသာတိကိရ၊ မရှုသတတ်။ အထခေါ၊ စင်
 စစ်သော်ကား။ စကံ၊ မန္တောဝ၊ စကြံသွား၍သာလျှင်၊ ပရိဝိသန္တော၊ ရံစမ်း
 လတ်သော်၊ ပရိဝိနန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ်သော်။ ဘယဘေရဝံ၊ ကြောက်မက်
 ဘွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်သောအာရုံကို၊ နပသာတိ၊ မမြင်၊ စသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဇေတံ၊
 ဤအာရုံသည်။ မိဂသိဂရုရသဒ္ဓါဒိမတ္တမေ၊ အခြေလေးခုရှိသောသတ္တဝါ
 တို့၏ဥချိုသံခွဲဝိသံသောအသံသည့်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထို

တရားထောင်းသည်။ တံသဒ္ဓံ၊ ထိုအသံကို ဥတ္တံ၊ သိ၍၊ ဧဝံ၊ ဤအသံသည်၊
 ဣဒံနာမ၊ ဤအမည်သောအသံတည်း။ နဘယဘောရဝံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်
 ကိုဖြစ်စေတတ်သောအသံမဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံတော်မူ၍၊ တထော၊ ထို
 နောက်မှ၊ တိဋ္ဌတိဝါ၊ ရပ်မူလည်းရပ်၏၊ နိသိဒတိဝါ၊ ထိုင်မူလည်းထိုင်၏၊
 သယတိဝါ၊ အိပ်မူလည်းအိပ်၏၊ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဒဿန္တော၊
 ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သောခေါ အဟန္တိ အာဒိ၊ သောခေါအသံဤသို့
 အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သဗ္ဗပေယျာလေသု၊ အစုံရံ
 သောပေယျာလတို့၌၊ ဧသနဇယာ၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဣတော၊ ဤပါဠိတွ်
 ပရဉ္စ၊ နောက်၌လည်း၊ ဣရိယာပထပဋိပါဒိယာ၊ ဣရိယာပုတ်တို့၏ အစဉ်
 အားဖြင့်၊ အဝတ္ထာ၊ မဆိုမူ၍၊ အာသန္နပဋိပါဒိယာ၊ နိုးသောဣရိယာပုတ်အစဉ်
 အားဖြင့်၊ ဣရိယာပထာ၊ ဣရိယာပုတ်တို့ကို၊ ဝုတ္ထာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိအပ်ကုန်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ရှိ၏၊ စက်မန္တဿ၊ စကြံသွား
 သောတရားထောင်းအား၊ ဘယဘောရဝေ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ကိုဖြစ်စေ
 တတ်သောအသံသည်၊ အာဂတော၊ လာလတ်သော်၊ နဋ္ဌတော၊ မရပ်၊ နနိသိန္နော၊
 မထိုင်၊ နနိပ္ပန္နော၊ မလျောင်း၊ ဌိတဿာဝိ၊ ရပ်သောတရားထောင်းအားလည်း၊
 အာဂတော၊ လာလတ်သော်၊ နစက်မတိ၊ စကြံမသွား၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဿ၊
 ထိုတရားထောင်း၏၊ အာသန္နပဋိပါဒိယာ၊ နိုးသောဣရိယာပုတ်၏ အစဉ်
 ဖြင့်၊ ဝုတ္ထာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိစရိယာမာပနံ၊ ဤသည်လျှင်စကားတရပ်ပြီးသတ်
 သတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘိသနေကောသု၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ဟူ၍သိအပ်
 ကုန်သော၊ ဌာနေသုဝိ၊ အရပ်တို့၌လည်း၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊
 ဘယဘောရဝါဘာဝံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော အသံမရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒသေပတ္တာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဈာယနံ၊
 ဈာန်ကိုစီးဖြန်းလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သဗ္ဗောဟဋ္ဌာနေသု၊ မောဟာဂ်ကုန်
 သောအရာတို့၌၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ အသဗ္ဗောဟာဝိဟာရံ၊ မော
 ဟကင်း၍နေခြင်းကို၊ ဒသေဝရံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ သန္တိခေါပနုဗြဟ္မဏာအာဒိ
 တိ၊ သန္တိခေါပနုဗြဟ္မဏ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်
 မူပြီးတတ္ထံ၊ ထိုသန္တိခေါပနုဗြဟ္မဏစသောပါဠိ၌၊ သန္တိတိ၊ သန္တိဟူသည်
 ကား၊ အတ္ထိသံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဥပလန္တန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ ရတ္ထိယေဝသမာ
 နန္တိ၊ ရတ္ထိယေဝသမာနံဟူသည်ကား၊ ရတ္ထိယေဝ၊ ညဉ့်သည်သာလျှင်၊
 သန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်သူကို၊ ဒဝါတိသဉ္ဇာနန္တိတိ၊ ဒဝါတိသဉ္ဇာနန္တိ ဟူသည်
 ကား၊ အယံ၊ ဤအခါသည်၊ ဒိဝသော၊ နေ့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဉ္ဇာနန္တိ၊

၁၂

သိကုန်၏၊ ဗီဝါယောဝသမာနန္တိ၊ ဗီဝါယောဝသမာနံဟူသည်ကား၊ ဗီဝသံယောဝ၊ နေသည်သာလျှင်၊ သန္တံ၊ ထင်ရှားဖြစ်လျက်၊ ရတ္တိတိသဉ္ဇာနန္တိတိ၊ ရတ္တိတိသဉ္ဇာနန္တိ ဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤအခါသည်ကား၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဉ္ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ကသ္မာပန၊ အဘယံကြောင့်လျှင်၊ ဧတေ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဧဝံသညိနော၊ ဤသို့ညဉ့်ကိုနေ-နေ ကိုညဉ့်ဟု အမှတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ဝုဠာနကော သညာသာဝတောဝါ၊ ဈာန်မှထခြင်း၌ မလိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သကုဏရုတတောဝါ၊ ဌက်မည်သံကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဧဝံသညိနော၊ ဤသို့ ညဉ့်ကိုနေ-နေ ကိုညဉ့်ဟု အမှတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း၊ ကထံဟောန္တိ၊ အဘယံသို့ ဖြစ်ကုန်သနည်းဟူမူကား၊ ဣဒ၊ ဤလောက၌၊ ဧကန္တော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဩဒါတကသိဏလာဘိ၊ ဩဒါတကသိဏ်းလျှင် အာရုံရှိသောဈာန်ကိုရသည်ဖြစ်၍၊ ဗီဝါ၊ နေအခါ၌၊ ပရိကမ္ပံ၊ သမာပတ်၏ရှေးအသို့၌ ဖြစ်သောဩဒါတကသိဏ်းကို စီးဖြန်းခြင်းကို၊ ကထွာ၊ ပြု၍၊ ဗီဝါ၊ နေအခါ၌၊ သမာပန္နော၊ ဈာန်ကိုဝင်စားသည်ရှိသော်၊ ဗီဝါယောဝ၊ နေအခါ၌သာလျှင်၊ ဝုဠာဟာမိ၊ ထအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနသိကာရံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ဥပ္ပာဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အဒ္ဓါနပရိစ္ဆေဒေ၊ အခွန်ကာလကိုပိုင်းခြားခြင်း၌၊ ကုသလော၊ လိမ္မာသည်၊ နောစခေါဟောတိ၊ မဖြစ်သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗီဝသံ၊ နေကို၊ အတိတ္တမိတွာ၊ လွန်၍၊ ရတ္တိသာတေ၊ ညဉ့်အသို့၌၊ ဝုဠာတိ၊ ထ၏၊ အသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဩဒါတကသိဏ ဖရဏာဝသေန၊ ဩဒါတကသိဏ်း၏ နှံ့ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ ဝိသဒံ၊ သန့်ရှင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိဘူတံ၊ ထင်သည်၊ သုစိဘူတံ၊ စင်ကြယ်စွာဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗီဝါ၊ နေအခါ၌၊ ဝုဠာဟာမိတိ၊ ထအံ့ဟူ၍၊ ဥပ္ပါဒိတ မနသိကာရ တာယ၊ ဖြစ်စေအပ်ပြီးသောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဩဒါတကသိဏဖရဏာဝိသဒစိဘူတတာယစ၊ ဩဒါတကသိဏ်း၏နှံ့ခြင်းဖြင့်သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ ထင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ရတ္တိယောဝ၊ ညဉ့်သဉ္ဇာသာလျှင်၊ သမာနံ၊ ဖြစ်လျက်၊ ဗီဝါတိ၊ နေဟူ၍၊ သဉ္ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဣပန၊ ဤသောက၌ကား၊ ဧကန္တော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိဗ္ဗာနသိဏလာဘိ၊ နိဗ္ဗာနသိဏ်းလျှင် အာရုံရှိသောဈာန်ကိုရသည်ဖြစ်၍၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ပရိကမ္ပံ၊ သမာပတ်၏ရှေးအသို့၌ နိဗ္ဗာနသိဏ်းကို စီးဖြန်းခြင်း

ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ သမာပန္နော၊ ချာန်ကိုဝင်စားသည်ရှိသော်
 ရတ္တိယေဝ၊ ညဉ့်၌သံသယျင်၊ ဝုဠဟာဒိတိ၊ ထအံဟူ၍၊ မနသိကာရံ၊ နှလုံး
 သွင်းခြင်းကို၊ ဥပ္ပာဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ အဗ္ဗါနုပရိစ္ဆေဒေ၊ အစွန့်ကာလကိုပိုင်း
 ခြားခြင်း၌၊ ကုသလော၊ ထိဗ္ဗာသည်၊ နောစခေါ ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သော၊ ထို
 ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်ကို၊ အဘိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ ဗီဝိသဘာဝေ၊ နေအဘို့
 ၌၊ ဝုဠာတိ၊ ထ၏။ အသော၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိယကာသိ ဣပရဏာ ဝသေနစ၊
 နိယကာသိုဏ်း၏နဲ့ခြင်း၏အတွင်းအားဖြင့်ထည်း၊ အဝိသဒံ၊ မသန့်ရှင်းသည်။
 အဝိဘူတံ၊ မထင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရတ္တိ၊
 ညဉ့်၌၊ ဝုဠဟာဒိတိ၊ ထအံဟူ၍၊ ဥပ္ပဗိတမနသိကာရတာယစ၊ ဖြစ်စေအပ်
 သောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ထည်းကောင်း၊ နိယကာသိဣ
 ပရဏာဝိသ ဒါဝိဘူတတာယစ၊ နိယကာသိုဏ်း၏ နဲ့ခြင်းဖြင့် မသန့်ရှင်း
 သည်ဖြစ်၍မထင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ထည်းကောင်း၊ ဗီဝိယေဝ၊ နေသည်
 သာယျင်၊ သမာနံ၊ ဖြစ်လျက်၊ ရတ္တိတိ၊ ညဉ့်ဟူ၍၊ သဗ္ဗာနာတိ၊ သိ၏၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဟာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဝုဠာနကောသလ္လဘာဝတော၊ ထခြင်း၌ မထိဗ္ဗာ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံသညိနော၊ ဤသို့ညဉ့်ကိုနေ့ နေ့ကိုညဉ့်ဟုအမှတ်
 ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ အဘို့တပါးကိုဆိုဦးအံ့၊ သကုဏာရုတ
 တော၊ ဌက်မည်သံကြောင့်၊ ဧဝံသညိနော၊ ဤသို့ညဉ့်ကိုနေ့ နေ့ကိုညဉ့်ဟု
 အမှတ်ရှိကုန်သည်၊ ကထံဟောန္တိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ ဝုဠာ၊ အမေးတည်း၊ ဣဝ၊ ဤထောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော
 ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အန္တောသေနာသနေ၊ ကျောင်းတွင်း၌၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်၌၊ နိယန္တော၊
 နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗီဝိ၊ နေအခါ၌၊ ရဝနကသကုဏာ
 မည်တတ်ကုန်သော ဌက်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ကာကာဒယော၊ ကျီးအစရှိ
 သည်ရှိသည်၊ စန္ဒာလောကေန၊ လရောင်ဖြင့်၊ ဗီဝိတိ၊ နေဟူ၍၊ မညမာနာ၊
 မှတ်ထင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ရဝန္တိ၊ မည်ကုန်၏၊ အညေဟိဝိ
 တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ နေရာကျဉ်းမြောင်းခြင်းစသော
 အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ရဝန္တိ၊ မည်ကုန်၏၊ သောဝုဂ္ဂလော၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 တေသံ၊ ထိုကျီးစသောဌက်တို့၏၊ သန္တံ၊ မည်သံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ရတ္တိ
 ယေဝ၊ ညဉ့်သည်သာယျင်၊ သမာနံ၊ ဖြစ်လျက်၊ ဗီဝိတိ၊ နေဟူ၍၊ သဗ္ဗာနာတိ၊
 သိ၏၊ ဣပေန၊ ဤထောက၌ကား၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဗ္ဗ
 တန္တရေ၊ တောင်ခေါင်း၏ အတွင်း၌၊ ဂန္တိရာယ၊ နက်စွာသော၊ စာနဝနပ
 နိစ္ဆန္နာယ၊ ထူထဲသောကွန်ယက်နှင့်တူသောတောအုပ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော၊

ဂိရိဂူဟာယ၊ တောင်ခေါင်း၌၊ သတ္တဝါဟ ဝဒ္ဓလိကာယ၊ ခုနစ်ရက်ထည်
 အောင်စွေသောရိပ်းသည်၊ ဝတ္ထမာနာယ၊ ဖြစ်လတ်သည်ရှိသော်၊ အန္တရ
 ဟိကသုရိယာလောကော၊ ကွပ်သောနေရောင် ထည်းဟူသော အလင်းရှိ
 သော၊ ကာလေ၊ အခါ၌၊ နိဝိဒ္ဓော၊ ထိုင်နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုအ
 ခါ၌၊ ရတ္တိ၊ ည၌၊ ရဝနကသကုတာ၊ မည်တတ်သော ဌက်ဟုဆိုအပ်ကုန်
 သော၊ ဥရုကာဒယော၊ ခင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်တို့သည်၊ မန္တန္တိကသမယေဝိ၊ မွန်း
 တည့်ကာလ၌ထည်း၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောသစ်ပင်စသည်၌၊ သမန္တ
 ကာရေ၊ အလွန်မိုက်သော အမိုက်တိုက်၌၊ နိလိနာ၊ နားကုန်ထွက်၊ ရတ္တိ
 သညာယဝါ၊ ည၌ဟူသောအမှတ်ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ အညေဟိဝါ၊ တပါး
 ထည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ နေရာကျဉ်းမြောင်းခြင်း စသောအ
 ကြောင်းတို့ကြောင့် ထည်းကောင်း၊ ဝရန္တိ၊ မည်ကုန်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေသံ၊ ထိုခင်ပုဂ္ဂိုလ်သောဌက်တို့၏၊ သန္တံ၊ အသံကို၊ သုတွာ၊
 ကြား၍၊ နိဝါယေဝ၊ နေသည်သာလျှင်၊ သမာနံ၊ နှစ်ထွက်၊ ရတ္တိတိ၊ ည၌ဟူ
 ၍၊ သညာနာတိ၊ သိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သကုတာရုတတော၊ ဌက်မည်သံကြောင့်၊
 ဧဝံသညိနော၊ ဤသို့ည၌ကိုနေ နေ့ကိုည၌ဟုအမှတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိပရိသမာမနံ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်သ
 တည်း။ ။ ဣဒမဟန္တိ ဧတ္ထ၊ ဣဒမဟံဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဣဒံအဟန္တိ ပဒေစ္ဆ
 ဒေါ၊ ဣဒံအဟံဟူသောပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာလဓမ္မော၊ ပြုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 သညာနန္တံ၊ သိသော၊ သမ္မောဟာပိဟာရသ္မိံ ဝဒါမိတိ၊ သမ္မောဟာပိဟာရသ္မိံ
 ဝဒါမိဟူသည်ကား၊ သမ္မောဟာပိဟာရံ၊ သမ္မောဟာပိဟာရသ္မိံ၊ ပရိယာပန္တံ
 အန္တောဂဓံ၊ အတွင်းဝင်သည်တည်း၊ သမ္မောဟာပိဟာရာနံ၊ သမ္မောဟာပိ
 ဟာရပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်းအညတရံ၊ ထယောကံဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဟောထော်မူ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံခေါပနုဗြာဟ္မဏ
 (ပ)၊ သညာနာမိတိ၊ အဟံခေါပနုဗြာဟ္မဏ၊ (ပ)၊ သညာနာမိဟူသည်ကား၊ ဟေ
 မိသတ္တံသ၊ ဘုရားထောင်းအား၊ ရတ္တိနိဝပရိစ္ဆေဒေါ၊ ည၌နေအပိုင်းအခြား
 သည်၊ ပါကဇော၊ ထင်းရှား၏၊ သတ္တဝါဟဝဒ္ဓဇေဝိ၊ ခုနစ်ရက်ထည်အောင်
 ရိပ်းစွေသောအခါ၌ ထည်းကောင်း၊ စန္ဒိမ သုရိယောသု၊ လနေ တို့သည်၊
 အနိဿ မာနေသုရိ၊ မထင်ကုန်သော်ထည်းကောင်း၊ ဇာနာတိယေဝ၊ သိ
 သည်သာ လျှင်တည်း၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသော ကာလသည်၊ ပုရေဘတ္တကာ
 လော၊ ဆွမ်းမစားမီကာလသည်၊ ဝတော၊ ရောက်ပြီ၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသောကာ
 လကား၊ ပစ္ဆိမဘတ္တကာလော၊ ဆွမ်းစားပြီးသော ကာလသည်၊ ဧတ္တကံ၊

ဤမျှသောကာလကား။ ပဌမယာမော၊ ပဌမယံသည်။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသော
 ကာလကား။ မဇ္ဈိမယာမော၊ မဇ္ဈိမယံသည်။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသောကာလကား။
 ပစ္ဆိမယာမော၊ ပစ္ဆိမယံသည်။ ဂတော၊ ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနတ်၊
 သိ၏။ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သည့်နာမ်ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ
 ပြီ။ ပုရိတပါရမီ။ ဖြည့်အပ်ပြီးသော ပါရမီရှိသော၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရား
 ထောင်းသည်။ ယံကာလပရိစ္ဆေဒံ၊ အကြင်ကာလအပိုင်းအခြားကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 ဇာနတ်၊ သိ၏။ ဧတဉ္စဇာနနံ၊ ထိုသို့သိခြင်းသည်။ အနန္တရိယံ၊ အံ့ဘွယ်မရှိ
 သေး၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပဒေသညာတေ၊ ထမိတ်သောညာတံ၊ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်
 သော၊ သာဝကာနဓိ၊ တပည့်သားကိုအားလည်း၊ ရတ္တိဒိဝပရိစ္ဆေဒေါ၊ ညဉ့်နေ့
 အပိုင်း အခြားသည်။ ပါကဇော၊ ထင်းရှားသည်။ ဧဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိရ၊
 အဆင့်စကားကြားဘူးသည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ကဏ္ဍာဏိယ၊ မဟာဝိဟာရေ၊ က
 ဏ္ဍာဏိယမည်သောကျောင်းကြီး၌၊ ဂေါတ္တတ္ထေရော၊ ဂေါတ္တမထေရ်သည်။ နှဂီလကာ
 လေ၊ မွန်းမတည့်မီ အရိပ်လက်နှစ်သစ် ရှိသောကာလ၌၊ ဘတ္တံ၊
 ဆွမ်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အဂီလကာလေ၊ မွန်းမတည့်မီ အရိပ်လက်
 တသစ်အကြွင်းရှိသောကာလ၌၊ ဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏။ သူရိယေ၊ နေသည်။ အဒိဿ
 မာနေဝိ၊ မထင်သော်လည်း။ ပါတောဝ၊ စောစောကပင်လျှင်၊ သေနာသနံ၊
 ကျောင်းတွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ တာယဝေလာယ၊ ထိုအခါဖြင့်။ နိက္ခ
 မတိ၊ ထွက်၏။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ အာရာမိကာ၊ အရံစောင့်တို့သည်။ သေ
 နက်ဖြန်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ နိက္ခမနကာလေ၊ ထွက်သော ကာလ၌၊
 ပသဝိဿာမ၊ ဖူးမြင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးလိုက်၍၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို၊ သမ္မာ
 ဒိတွာ၊ ပီရင်၍။ ကာလထမ္ဘမူလေ၊ ကာလကိုမှတ်ကြောင်းဖြစ်သောတိုင်၏
 အနီး၌။ နိဝိဒိသု၊ နေကုန်ပြီ။ ထေရော၊ ဂေါတ္တမထေရ်သည်။ နှဂီလကာ
 လေယေဝ၊ မွန်းမတည့်မီအရိပ်လက်နှစ်သစ်မလွန်သော ကာလ၌သာလျှင်၊
 နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။ တထော၊ ထိုကာလမှ၊ ပဘုတိ၊ စ၍၊ သူရိယေ၊ နေသည်။
 အဒိဿမာနေဝိ၊ မထင်သော်လည်း။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ နိက္ခမနသညာ
 ယဝေ၊ ထွက်သောအမှတ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဘေရိ၊ စည်ကို။ အကောဓေန္တ
 ကိရ၊ ခတ်ကုန်သတတ်။ အဓဂရိဟာရေဝိ၊ အဓဂရမည်သော ကျောင်း
 တိုက်၌လည်း။ ကာလဒေဝတ္ထေရော၊ ကာလဒေဝတ် မထေရ်သည်။ အန္တော
 ဝသော၊ ဝါတွင်း၌။ ယာမဃာဏ္ဍိကံ၊ သံဃာ၏ ထိုထိုသို့သောဝတ်ကို ဖြစ်
 ခြင်းငှါ ယံမှတ်ကျောက်စည်ကို၊ ပဟရတိ၊ ခတ်၏။ ဧတံ၊ ဤသို့ခတ်ခြင်း
 သည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ အာပိတ္တံ၊ အထွေ အကျက်တည်း။ ယာမ

ယန္တနာလိကံ၊ ယံမှတ်ယန္တရားခွက်ကို၊ နဝပယောဇေတိ၊ မဟာဉာ၊ အညော၊
ထပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ပယောဇေန္တိ၊ ဟင်္ဂကုန်၏၊
အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ပဌမေယာဒမေ၊ ပဌမယံသည်၊ နိက္ခန္တေ၊ ထွက်လတ်သော်၊
ထေရော၊ ကာလဒေဝတ် မထေရ်သည်၊ ရုက္ခံ၊ ကျောက်စည် ခတ်သော
ဆောက်ပုတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဌိတမတ္တေယေဝဝါ၊ ရပ်ခါမျှ၌လည်း
ကောင်း၊ ကေန္တေဝါရံ၊ ထကြိမ်နှစ်ကြိမ်၊ ပဟရန္တေယေဝဝါ၊ ခတ်သောကာ
၌ လည်းကောင်း၊ ယာမယန္တံ၊ ယံမှတ်ယန္တရားခွက်သည်၊ ပတတိ၊ ကျွန်
တော်၊ ဤသို့၊ တိသုယာမေသု၊ ညဉ့်သုံးယံတို့၌၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊
ကတွာ၊ အားထုတ်၍၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ပါတောယေဝ၊ နံနက်စော
စောကလျှင်၊ ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဝိဗ္ဗုပါတံ၊ ဆွမ်းကို၊
အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ ဘောဇနဝေလော
ယ၊ ဆွမ်းစားအံ့သောအခါ၌၊ ဗတ္တံ၊ သမိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဒိဝါဝိ
ဟာရဋ္ဌာနံ၊ နေနေရာအရပ်သို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရား
ကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ကာလထန္တံ၊ ပွန်းတည့်တိုင်
ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ထေရဿ၊ မထေရ်ကို၊ အဒိသွာ၊ မမြင်သောကြောင့်၊ အာဂ
မနတ္ထာယ၊ ကြွတော်မူလာမိမ့်သောဌာ၊ ပေသေန္တိ၊ စေကုန်၏၊ သောဘိက္ခု၊
ထိုပင့်ခြင်းငှါ သွားသော ရဟန်းသည်၊ ထေရံ၊ ကာလဒေဝတ် မထေရ်ကို၊
ဒိဝါဝိဟာရဋ္ဌာနာ၊ နေနေရာအရပ်မှ၊ နိက္ခမန္တေယေဝဝါ၊ ထွက်သည်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ အန္တရမဂ္ဂေဝါ၊ ခရီးအကြား၌ လည်းကောင်း၊
ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဒေသညာကေ၊ အစိတ်သော သာဝကပါရမီ
ဉာဏ်၌၊ ဌိတဝနံ၊ ထည့်ကုန်သော၊ သာဝကာနတ္ထိ၊ ထပည့်သားတို့အားလည်း၊
ရတ္တိဒိဝပရိစ္ဆေဒေါ၊ ညဉ့်နေအပိုင်းအခြားသည်၊ ပါကဇေ၊ ထင်ရှားသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗောဓိသတ္တာနံ၊ ဘုရားထောင်းတို့အား၊ ရတ္တိဒိဝပရိစ္ဆေဒေါ၊
ညဉ့်နေအပိုင်းအခြားသည်၊ ပါကဇေ၊ ထင်ခြင်းသည်၊ ကိမာရ်၊ မန၊ အဘယ်
ဆိုသူဟုရာရှိအံ့နည်း၊ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ဤသည်လျှင် စကားထရပ် အပြီး
သတ်သတည်း၊ ယံခေါထံ(ပ)၊ ဝဒေယျာတိတ္ထေပန၊ ယံခေါထံ(ပ)၊ ဝဒေယျ
ဟူသောဤပါဠိ၌ကား၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ဝုတ္တံ၊ အသုဇ္ဈောဟဓမ္မော၊ မထွေဝေခြင်း
သဘောရှိသော၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်၊ ထောကေ၊ ထောက၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်
သည်ရှိသော်(ပ)၊ ဧဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ သုခါယသုခံကာဝု၊ ချမ်း
သာကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံခေါထံဝစနံ၊ အကြင်
စကားကို၊ ဝဒမာနော၊ ဆိုသော၊ ကောပိ၊ ထရံတယောဂ်သော သူသည်၊

သမ္ဘာမဘောဘက်မပြန်၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ သမ္ဘာမဘောဘက်မပြန်၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ နဝိတထဝါဒီ၊ ချွတ်ယွင်းသည်ကို ဆိုလေ့မရှိ။ အယံ၊ ဤသူသည်။ မမေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဝဒမာနေဒ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ သမ္ဘာမဘောဘက်မပြန်၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုသည်မည်ရာ၏။ သမ္ဘာမဘောဘက်မပြန်၊ ဝဒမာနေဒ၊ ဆိုသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိတထဝါဒီ၊ ဘောဘက်ပြန်ချွတ်ယွင်းသော စကားကို ဆိုလေ့ရှိသည်။ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ပဒေသမ္ပန္နော၊ ပုဒ်တို့၏ စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုယံခေါ်တံဗြဟ္မဏ စသောပါဌ၌၊ အသမ္ဘောဟ၊ မ္ဘောတိ၊ အသမ္ဘောဟ၊ မ္ဘောဟူသည်ကား၊ အသမ္ဘောဟသဘာဝေါ၊ သဘောအား ဖြင့်ဖြစ်သောမောဟမရှိ၊ လောကေတိ၊ လောကေဟူသည်ကား၊ မန္တသေ၊ လောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ ဗဟုဇနဟိတာယာတိ၊ ဗဟုဇနဟိတာယ ဟူသည်ကား၊ ဗဟုဇနသ၊ များစွာသောလူအပေါင်း၏၊ ဟိတတ္ထာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ ပညာသမ္ပတ္တိယာ၊ ပညာ၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗုဓိကသမ္ပရာယိကဟိတု၊ ပဒေသကော၊ မျက်မှောက်တမလွန်၌၊ ဖြစ်သောအကျိုးစီးပွားကို ညွှန်ပြပေတတ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဗဟုဇနသုခါယာတိ၊ ဗဟုဇနသုခါယဟူသည်ကား၊ ဗဟုဇနသ၊ များစွာသောလူအပေါင်း၏၊ သုခတ္ထာယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ စာကသမ္ပတ္တိယာ၊ စာက၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ ဥပကရဏသုခဿ၊ အဆောက်အဦတည်း ဟူသောသုခကို၊ ဒါယကော၊ ပေးတတ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကောနူကမ္ဘာယာတိ၊ လောကနူကမ္ဘာယ ဟူသည်ကား၊ လောကသ၊ လူအပေါင်းကို၊ အနူကမ္ဘတ္ထာယ၊ စောင့်ရှောက်ပြီးဖြင့်ခြင်းငှါ၊ မေတ္တာကရဏာသမ္ပတ္တိယာ၊ မေတ္တာကရဏာတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ မာတာဝိတဇရာ၊ အမိအဘတို့သည်၊ ပုတ္တဝိတဇရာ၊ သားသမီးတို့ကို၊ ရက္ခိတာဝိယစ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်သကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊ ဂေါပါယိတာဝိယ၊ လုံခြုံစေကုန်သကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်းကို၊ ရက္ခိတာ၊ စောင့်ရှောက်တတ်၏၊ ဂေါပါယိတာ၊ လုံခြုံစေတတ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတ္ထာယဟိတာယသုခါယဒေဝမနုဿာနန္တိဣ၊ အတ္ထာယဟိတာယသုခါယဒေဝမနုဿာနဟူသော၊ ဤပါဌ၌၊ ဒေဝမနုဿဂ္ဂဟဏေန၊ ဒေဝမနုဿသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဘဗ္ဗပုဂ္ဂလ ဝေနေယျ၊ သတ္တေယေဝ၊ ကျွတ်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကိုသာလျှင်၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ တေသံ၊ ထိုဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကုန်သောဝေနေယျသတ္တဝါတို့အား၊ နိဗ္ဗာန

မဂ္ဂဗလာမိဂမာယ။ နိဗ္ဗာန်မဂ်ဖိုလ်ကိုရခြင်းငှါ၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အတ္ထာယာတိ၊ အတ္ထာယဟူ၍၊ ဝုဓတ္တ၊ ဆိုအပ်သည် ဂှိသေဝ်၊ ပရမတ္ထတ္ထာယ၊ မဘောက်မပြန်သောအကျိုးဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းငှါ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိတာယာတိ၊ ဟိတာယဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တံသမ္ဘဝက မဂ္ဂတ္ထာယ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော မဂ်အကျိုးငှါ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ နိဗ္ဗာနသမ္ဘဝကမဂ္ဂ တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက် စေတတ်သောမဂ်မှ၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ဟိတံနာမ၊ စီး ပွားခြင်းမည်သည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ သုခါယာတိ၊ သုခါယဟူ၍၊ ဝုဓတ္တ၊ ဆိုအပ် သည်ရှိသော်၊ ဗလသမာပတ္တိသုခတ္ထာယ၊ ဗလသမာပတ်ချင်းသာဟူသော အကျိုးငှါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ တံတော၊ ထိုဗလသမတ်ချင်းသာထက်၊ ဥတ္တရိသုခါတာဝတော၊ လွန်သောချင်းသာ၏မရှိခြင်းကြောင့်တည်း၊ စသစ္စံ မှန်၏၊ အယံသမာဓိပစ္စုပ္ပန္နသုခေါစေဝအာယတိံ၊ စသုခဝိပါကောတိ၊ အယံသ မာဓိပစ္စုပ္ပန္နသုခေါစေဝအာယတိံ၊ စသုခဝိပါကောဟူ၍၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤကား ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ အယံသမာဓိ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိသည်၊ ပစ္စုပ္ပန္နသုခေါစေဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ချင်းသာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာယတိဉ္စ၊ နောင်ထမလွန်ဘဝ၌လည်း၊ သုခဝိပါကောစ၊ ချင်းသာသောအကျိုး ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဂ ဝါ၊ ဖြတ်စွာတရားသည်၊ ဗုဒ္ဓဂုဏ မမှီသာတာဝသောနံ၊ တရားတို့၏ဂေချး ဇူးတို့ကိုရခြင်းအဆုံးရှိသော၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်ဖြစ်၏၊ အသမ္ဘောဟ ဝိဟာရံ၊ မတွေ့ဝေသောနေခြင်းကို၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဝုဏ္ဏားအား၊ ဒေသေတွာ၊ ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယာယာပဋိပဒါယ၊ အကြင်ပဋိပတ်ကြောင့်၊ ကော မိမတ္တံ၊ အထွေသို့ရောက်သော၊ တံအသမ္ဘောဟဝိဟာရံ၊ ထိုမတွေ့ဝေသော နေခြင်းကို၊ အမိဂတော၊ ရတော်မူပြီးတံပဋိပဒံ၊ ထိုပဋိပတ်ကို၊ ဝုဗ္ဗတာဂတော တာဝနာ၏ရှေးအတို့၌ ဖြစ်သော အားထုတ်ခြင်းဝိရိယာဓမ္မအစရှိသည်မှ၊ ပထတိ၊ စ၍၊ ဒေသေတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ အာရဒ္ဓံခေါပနမေဗြာဟ္မဏာတိအာဒိံ၊ အာရဒ္ဓံခေါပနမေဗြာဟ္မဏဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော် မူပြီ၊ ကေဝိပန၊ အချို့ကုန်သောဆရာတို့သည်ကား၊ ဣမံအသမ္ဘောဟဝိဟာရံ ဤထုရားရှင်၏ အသမ္ဘောဟဝိဟာရကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊

ပုဏ္ဏား၏။ ကာယပဋိပဒါယ၊ အဘယ်မည်သောပဋိပတ်ကြောင့်၊ ဣဝံ၊ ဤအသမ္ဘောဟာရိဟာရသို့၊ ပုတ္တသန္တေ၊ ရောက်ပေသနည်း။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်အကြံကို၊ အညာယသိကောသု၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမာယပဋိပဒါယ၊ ဤပဋိပတ်ကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဣဝံအသမ္ဘောဟာရိဟာရံ၊ ဤအသမ္ဘောဟာရိဟာရသို့၊ ပုတ္တသန္တေ၊ ရောက်ကောသု၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသန္တေ၊ ပြတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ အာရန္တံ၊ အာရန္တံခေါ်ပနမေဗြာဟ္မဏ အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ တတ္ထံ၊ ထိုအာရန္တံခေါ်ပန မေဗြာဟ္မဏအစရှိသောပါဠိ၌၊ အာရန္တံခေါ်ပနမေဗြာဟ္မဏဝိရိယံ၊ အဟောသိတိ၊ အာရန္တံခေါ်ပနမေဗြာဟ္မဏ ဝိရိယံအဟောသိဟူသည်ကား၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ မဟာ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နမော၊ ဖြစ်သော၊ အယံအသမ္ဘောဟာရိဟာရော၊ ဤအသမ္ဘောဟာရိဟာရကို၊ ကုသိတေနဝါ၊ ပျင်းရိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရဋ္ဌသတိနာဝါ၊ လွတ်သောသတိရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာရဗ္ဗကာယေနဝါ၊ ပူပန်သောကိုယ်ရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိက္ခိတ္တမိတ္တေနဝါ၊ ပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊ နအဓိဂတော၊ မရအပ်။ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သောကား၊ တဒမိဂမာယ၊ ထိုအဘုမရှိသော အသမ္ဘောဟာရိဟာရကိုရခြင်းငှါ၊ မေ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ အာရန္တံခေါ်ပန၊ အားထုတ် အပ်သည်သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း။ ဗောဓိမတ္ထော၊ ဗောဓိပင်၏အနီး၌၊ နိဝိဇ္ဇေန၊ ထိုင်နေထိုင်မူသဖြင့်၊ မယာ၊ ငါဘုရားသည်၊ စကုရုတိကဝိရိယံ၊ အင်္ဂါ လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောဝိရိယကို၊ အာရန္တံ၊ အားထုတ်အပ်ပြီးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ပဂ္ဂတိတံ၊ ခြီးမြင့်အပ်ပြီးသည်၊ အသိတိလပ္ပဝတ္တိတံ၊ မလျော့သောဖြစ်ခြင်းရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တံပုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အာရဗ္ဗဏ္ဍာယေဝစ၊ အားထုတ်အပ်သောဝိရိယရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ မေ၊ ငါ၏၊ တံဝိတ္တံ၊ ထိုဝိတ်သည်၊ အသလ္လိနံ၊ တွန့်တိုခြင်းမရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဥပဋ္ဌိတာသတိအသမ္ပုဋ္ဌာတိ၊ ဥပဋ္ဌိတာသတိအသမ္ပုဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ ကေဝလဉ္စ၊ စင်စစ်လည်း၊ ဝိရိယမေဝ၊ ဝိရိယသည်သာလျှင်၊ နဟောသိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်သေး၊ မေ၊ ငါ၏၊ သတိဝိ၊ သတိသည်လည်း၊ အာရဗ္ဗဏ္ဍာတိ၊ ရုခိတာဝေန၊ အာရုံသို့ရှေးရှုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ထင်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဥပဋ္ဌိတတ္ထာယေဝ၊ သတိ၏ထင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ အသမ္ပုဋ္ဌာ၊ မမှေးပသာဒွေိကာယောသတိ၊ ပသာဒွေိကာယောဟူသည်ကား၊

ကောယပိတ္တ ပဿဒ္ဓိသတ္တဝေဒနံ။ ကောယပဿဒ္ဓိပိတ္တ ပဿဒ္ဓိဖြစ်သဖြင့်၊ မေ၊
 ငါ၏။ ကောယောဝိ၊ နာမကောယရူပကောယသည်လည်း၊ ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ တတ္ထ
 ဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နာမကောယော၊ နာမကောယ
 သည်။ ပဿဒ္ဓေ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောပူပန်ခြင်းငြိမ်းလတ်သော်၊ ရူပ
 ကောယောဝိ၊ ရူပကောယသည်လည်း၊ ပဿဒ္ဓေါယောဝ၊ ငြိမ်းသည်သာလျှင်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နာမကောယောရူပကောယောဝိ၊ နာမ
 ကောယောရူပ ကောယောဟူ၍၊ အဝိသေသေတွာဝ၊ အထူးမပြုမူ၍သာလျှင်၊
 ပဿဒ္ဓေါကောယောဝိ၊ ပဿဒ္ဓေါကောယောဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
 အသာရဒ္ဓေါတိ၊ အသာရဒ္ဓေါဟူသည်ကား။ သောစခေါ၊ ထိုနာမကောယရူပ
 ကောယသည်လည်း၊ ပဿဒ္ဓတ္တာယောဝ၊ ငြိမ်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊
 အသာရဒ္ဓေါ၊ ပူပန်ခြင်းမရှိ၊ ဝိဂတဒရထော၊ ကင်းသောပူပန်ခြင်းရှိ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမာဟိတံပိတ္တံ၊ ကေဂ္ဂန္တိ၊
 သမာဟိတံပိတ္တံ ကေဂ္ဂံဟူသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ ပိတ္တဗ္ဗိ၊ စိတ်သည်လည်း၊
 သမ္မာအာဟိတံ၊ ကောင်းစွာအာရုံ၌ထားအပ်ပြီ။ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ ဌာပိတံ၊
 ထားအပ်ပြီး အပ္ပိတံဝိယ၊ အပ္ပနာသို့ရောက်သကဲ့သို့၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။
 သမာဟိတတ္တာဝေစ၊ စိတ်၏တည်ကြည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊
 ကေဂ္ဂံအစသံ၊ တုန်ယှုပ်ခြင်းမရှိ၊ နိဗ္ဗန္တံ၊ တုန်ယှုပ်ခြင်းကင်း၏။ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ
 သောအာရဒ္ဓံခေါပနမေအစရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဈာနဿ၊ ဈာန်၏။ ပုဗ္ဗ
 ဘာဂပ္ပဗ္ဗိပဒါ၊ ရှေးအသို့၌ဖြစ်သောပဗ္ဗိပတ်သည်။ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣမာယပဗ္ဗိပဒါယ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးသောပဗ္ဗိပတ်ဖြင့်၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သော၊ ပဌမဈာန်၊ ပဌမဈာန်ကို။ အာဒိ
 ကတွာ၊ အစပြု၍၊ ဝိဇ္ဇတ္တယပရိယောသာနံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးအဆုံးရှိသော။ ဝိသေ
 သံ၊ တရားအထူးကို၊ ဒေသောန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍၊ သောခေါအ
 ဟန္တိအာဒိ၊ သောခေါအဟံ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူပြီ။ တတ္ထပါဌေ၊ ထိုသောခေါပန အဟံစသောပါဌ၌၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝကာ
 မေတိ၊ (ပ)၊ စတုတ္ထံဈာန် ဥပသမ္ပန္နဝိဟာသိန္တိ ဧတ္ထ၊ ဝိဝိဇ္ဇေဝကာမေတိ၊ (ပ)၊
 စတုတ္ထံဈာန်ဥပသမ္ပန္နဝိဟာသိ' ဟူသောပါဌ၌၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ သံဝစနံ၊
 အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗိ၊ ဆိုအပ်သည်လည်း၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံသဗ္ဗံ၊
 ထိုအလုံးစုံသော စကားအစဉ်ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျင်း၌၊ ပထဝိ

ကသိကကထာယံ၊ ပထဝီကသိကကဏ္ဍန္တံ၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအင်္ဂါ၊ ပြီးဟိသန္တံ၊ မှန်၏။
 ကောဝလံ၊ သက်သက်၊ ကတ္တံ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဥပသမ္ပန္တဝိဟရတိတိ၊
 ဥပသမ္ပန္တဝိဟရတိဟူ၍၊ အာဂတံ၊ လာ၏။ ဣမံ၊ ဤပမ္ပ သုဒ္ဓိမည်သော
 ကျမ်း၌၊ ဝိဟာသိန္တိ၊ ဝိဟာသိဟူ၍၊ အာဂတံ၊ လာ၏။ အယမေဝ၊ ဤသည်
 သာသျှင်၊ ဝိသေသော၊ ထူး၏။ ကိံပနကမ္ပံ၊ အဘယ်အမှုကိုလျှင်၊ ကတ္တာ၊
 ပြု၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမာနိ ဗျာနာနိ၊ ဤဗျာန်တို့ကို၊ ဥပ
 သမ္ပန္တံ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊
 ဣမာနိဗျာနာနိ၊ ဤဗျာန်တို့ကို၊ ဥပသမ္ပန္တံ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူ
 ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိသမ္ဘနာ၊ အဖြေတည်း၊ ကတရံ၊ အဘယ်
 မည်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဣမာနိဗျာနာနိ၊ ဤဗျာန်တို့
 ကို၊ ဥပသမ္ပန္တံ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူသနည်း၊ အာနာပါနာသတိ
 ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အာနာပါနာသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဣမာနိ
 ဗျာနာနိ၊ ဤဗျာန်တို့ကို၊ ဥပသမ္ပန္တံ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ၊ စတ္တာရိ၊
 သေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိစပနဗျာနာနိ၊ ဤဗျာန်တို့ သည်ကား၊ ကောသဉ္စိ၊
 အချို့ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ စိတ္တေကဝ္ဗတတ္ထာနိ၊ စိတ်၏ တည်ကြည်ခြင်း
 အကျိုးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကောသဉ္စိ၊ အချို့ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့
 အား၊ ဝိပဿနာပါဒကာနိ၊ ဝိပဿနာ၏အခြေတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ကောသဉ္စိ၊ အချို့ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အဘိညာပါဒကာနိ၊ အဘိညာဏ်
 ၏အခြေတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကောသဉ္စိ၊ အချို့ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့
 အား၊ နိရောဓ ပါဒကာနိ၊ နိရောဓ သမာပတ်၏ အခြေတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ကောသဉ္စိ၊ အချို့ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဘဂေါက္ကမနတ္ထာနိ၊
 ဗြဟ္မထုံသို့ပို့သန္ဓေနေသောအားဖြင့်သက်ခြင်းအကျိုးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ကတ္တံ၊ ထိုငါးတို့တွင်၊ ဝိဟာသဝါနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် တို့အား၊
 စိတ္တေကဝ္ဗတတ္ထာနိ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းအကျိုးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ထေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဗျာနံ၊ ဗျာန်ကို၊
 သမာပဉ္စိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ကေဝုပိတ္တာ၊ ထည်ကြည်သော စိတ်ရှိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဗီဝသံ၊ စာနေပတ်လုံး၊ ဝိဟရိဿာမ၊ နေကုန်အုံး၊
 ဣတိဣစ္စေဝ၊ ဤသို့လျှင်၊ ကသိကပရိကမ္ပံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ ကတ္တာ၊
 ပြု၍၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်စေ
 ကုန်၏၊ သမာပတ္တိထော၊ သမာပတ်မှ၊ ဂုဠာယ၊ ထ၍၊ သမာပတိတေန၊ တည်

၁၁

ကြည်သော၊ ဖိတ္တေန၊ ဖိတ်ဖြင့်၊ ဝိပဿိယသမ၊ ဝိပဿနာကိုရှုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍၊ နိဗ္ဗတ္တန္တနံ၊ ဖြစ်စေကုန်သော၊ သေက္ခပုထုဇ္ဇနာနံ၊
 သေက္ခပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဝိပဿနာပါဒကာနိ၊ ဝိပဿနာ၏အခြေတို့
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်ကား၊ အဋ္ဌ
 သမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊
 အဘိညာပါဒကဿနံ၊ အဘိညာဏ်၏အခြေဖြစ်သောများကို၊ သမာပဋိတွာ
 ဝင်စား၍၊ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဧကောဝိဟုတွာပ
 ဟုသာဟောတိတိ၊ ဧကောဝိဟုတွာပဟုသာဟောတိဟူ၍၊ ဝုတ္တနယ၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသော နည်းရှိကုန်သော၊ အဘိညာယော၊ အဘိညာဉ်တို့ကို၊ ပတ္တေန္တော၊
 တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့
 အား၊ အဘိညာပါဒကာနိ၊ အဘိညာဉ်၏အခြေတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ယေပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊ ရှစ်ပါးသော
 သမာပတ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိရောဓသမာပတ္တိံ၊ နိရောဓသမာ
 ပတ်ကို၊ သမာပဋိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ အစိတ္တံ၊
 စိတ်မရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧဇ္ဈဝဓမ္မေ၊ ယျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်
 ဌံ၊ နိရောဓနိဗ္ဗာနံ၊ စိတ်စေတသိက်စိတ္တဇရုပ်တို့၏ချုပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော
 ငြိမ်းခြင်းသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရိယသမ၊ နေကုန်အံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့
 အား၊ နိရောဓ ပါဒကာနိ၊ နိရောဓသမာပတ်၏ အခြေတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်ကား၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော၊
 ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ အသရိယိ နန္တရနာ၊
 မယုတ်သောများရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗြဟ္မဏောကော၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊ ဥပ္ပန္နိဿာ
 မ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ တေသံ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဘဝေါတ္တမနတ္ထာနိ၊ ဗြဟ္မာထုံသို့ပမိုသန္ဓေအားဖြင့်သက်
 ဝင်ခြင်းအကျိုးရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘဂဝတာပန၊ ဘုရားရှင်
 သည်ကား၊ ဣဒံစတုတ္ထဗျာနံ၊ ဤစတုတ္ထဗျာန်ကို၊ ဗေမိဓုက္ခမူလေ၊ ဗေမိပင်
 ၏အနီး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ တဿဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊
 တံစတုတ္ထဗျာနံ၊ ထိုစတုတ္ထဗျာန်သည်၊ ဝိပဿနာပါဒကဉ္စေ၊ ဝိပဿနာ၏
 အခြေသည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဘိညာပါဒကဉ္စေ၊ အဘိညာဉ်၏
 အခြေသည်လည်း၊ အဟောတိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သဗ္ဗကိစ္စသာဓကဉ္စေ၊ အနုပုဗ္ဗဝိဟာရ
 သမာပတ်စသောအလုံးစုံသော ကိစ္စကိုပြီးစေတတ်သည်လည်း၊ အဟော

ထိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သဗ္ဗထောကီယံ၊ ထောကုတ္တရာရုဏဒါယကံ၊ အထုံးစုံသောထော
 ကီထောကုတ္တရာရုဏ်ကိုလေးတတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။
 ယေသဉ္စရုဏာနံ၊ အကြင်လောကီ လောကုတ္တရာ ရုဏ်တို့ကို၊ ဒါယကံ၊
 လေထတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ တေသံရုဏာနံ၊ ထိုထောကီထောကုတ္တ
 ရာရုဏ်တို့တွင်၊ ဧကဒေသံ၊ တစ်တစ်ကို၊ ဒသေ၊ နှော့၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်
 ၍၊ သောဇေဝံသမာဟိတေဝိတ္ထေတိအာဒိ၊ သောဇေဝံသမာဟိတေဝိတ္ထေဤသို့
 အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုသောဇေဝံ
 သမာဟိတေဝိတ္ထေ အစရှိသောပါဌ်၌၊ ခိန္နုဝိဇ္ဇာနံ၊ နှစ်ပါးကုန်သောဝုဗ္ဗေနိဝါ
 သညာဏံ၊ ခိဗ္ဗစက္ခုညာဏ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော ဝိဇ္ဇာတို့၏၊ အနုပဒဝတ္ထုနာစေ
 ဝ၊ အစဉ်ဖြစ်သောဝုဒ်၏ အဖွင့်ကိုလည်းကောင်း၊ တာဝနာနယောစ၊ တာဝ
 နာနည်းကို လည်းကောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဝိတ္ထာရိတော၊
 ချွေအပ်ပြီးဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ကောဝလံ၊ သက်သက်၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊
 သောဇေဝံသမာဟိတေဝိတ္ထေ၊ (ပ)၊ အဘိနိန္ဒာမေတိတိ၊ သောဇေဝံသမာဟိတေ
 ဝိတ္ထေ၊ (ပ)၊ အဘိနိန္ဒာမေတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣမ၊ ဤပဗ္ဗသုဒ္ဓနိမည်
 သောကျမ်း၌၊ အဘိနိန္ဒာမေသိန္တိ၊ အဘိနိန္ဒာမေသိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။
 အယံခေါမေပြာဟ္မဏာတိ၊ အယံခေါ မေပြာဟ္မဏာဟူသော၊ အယဉ္စအပ္ပနာ
 ဝါရော၊ ဤအပ္ပနာဝါရ သည်လည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ အနာဂ
 တော၊ မလာ၊ ဣတိအယာမေဝ၊ ဤအပ္ပနာဝါရ၏ မလာခြင်းသည်သာလျှင်၊
 ဧတ္ထေဤပါဠိအစဉ်၌၊ ဝိသေသော၊ ထူး၏။ တတ္ထ၊ ထိုသောဇေဝံသမာဟိတေ
 ဝိတ္ထေအစရှိသောပါဌ်၌၊ သေတိ၊ သောဟူသည်ကား၊ သောအဟံ၊ ထိုငါ
 သည်၊ အဘိနိန္ဒာမေသိန္တိ၊ အဘိနိန္ဒာမေသိဟူသည်ကား၊ အဘိနိဟရိ၊
 ရှေးရှုဆောင်ပြီး၊ အဘိနိန္ဒာမေသိန္တိစ၊ အဘိနိန္ဒာမေသိဟူ၍လည်း၊ ဝစန
 တော၊ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ သေတိဧတ္ထ၊ သောဟူသော ဤဝုဒ်၌၊
 သောအဟန္တိ၊ သောအဟံဟူ၍၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ အဧတ္ထာ၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဣဒံဝုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိညာဏံ၊ ဤဝုဗ္ဗ
 နိဝါသာနုဿတိညာဏ်သည်၊ အာဂတံ၊ လာ၏။ တသ္မာ၊ တို့ကြောင့်၊ သောတ
 တောရုတောဣဂူပပန္နောတိဧတ္ထ၊ သောတတောရုတောဣဂူပပန္နောဟူသော
 ဤဝုဒ်၌၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိပ
 သ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသောတတောရုတောအစရှိသောပါဌ်၌၊ သော
 တတော ရုတောတိ၊ သောတတောရုတောဟူသည်ကား၊ ပရိနိဝတ္တန္တဿ

အပြန်အားဖြင့်ဆင်ခြင်သောတရားသောင်း၏။ ဗစ္စဝေက္ခနံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း
 တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဓူပပန္နောတိ၊ ဣဓူပပန္နောဟူသော
 ဤပါဠိ၏သည်။ ဣဓူပပဏ္ဏိယာ၊ ဤပဏ္ဏိမဘိကကိုယ်တော်၏ အဖြစ်မှ၊
 အနန္တရံ၊ အခြားမဲ့၌ အရကြဉ်ဒပါဒိန္နံ၊ အရကြဉ်ဒပါဒိဟူသောစကားကို
 တုသိတာဝနံ၊ တုသိတာနတ်ပြည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ အာဟာ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တတြိပါသိ၊ ဧဝန္နာမောတိ၊ တ
 ကြပါသိ၊ ဧဝန္နာမောဟူသည်ကား၊ တတြိပါသိတုသိတာဝနော၊ ထိုတုသိတာ
 နတ်ပြည်၌၊ သေတကောတုနာမ၊ သေတကောတုအမည်ရှိသော၊ ဧဝပုတ္တော၊
 နတ်သားသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဧဝံဂေါတ္တောတိ၊ ဧဝံဂေါတ္တောဟူသည်
 ကား၊ တာဟိဧဝ တာဟိ၊ ထိုတုသိတာ နတ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဧက
 ဂေါတ္တော၊ တူသောအနွယ်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဧဝံဂတ္ထောတိ၊ ဧဝံ
 ဂတ္ထောဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏဝတ္ထော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိ
 သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဧဝမာဟာရောတိ၊ ဧဝမာဟာရောဟူသည်ကား၊
 ဗိဗ္ဗသုဒ္ဓါဟာရော၊ နတ်တို့၏သုဒ္ဓါတုတ်အာဟာရရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ
 ဧဝံသုခဒုက္ခံပဋိသံဝေဒိတိ၊ ဧဝံသုခဒုက္ခံပဋိသံဝေဒိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 ဗိဗ္ဗသုခပဋိသံဝေဒိ၊ နတ်တို့၏ချမ်းသာကိုစားဘူးသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊
 ဒုက္ခံပန၊ ဆင်းရဲသည်ကား၊ သင်္ခါရဒုက္ခမတ္တမေဝ၊ သင်္ခါရဒုက္ခမျှသာလျှင်
 တည်း၊ ဧဝမာယုပရိယန္တောတိ၊ ဧဝမာယုပရိယန္တောဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ သတ္တပဏ္ဏာသ ဝဿ၊ ကောဋီသမ္ဘိဝဿ၊ သထေသဟဿ၊ ယုပရိ
 ယန္တော၊ အနှစ်ငါးဆယ်ခုနစ်ကုဋေ၊ အနှစ်ခြောက်သန်း အပိုင်းအခြားရှိ၏၊
 သေတတောရတောတိ၊ သေတတောရတောဟူသည်ကား၊ သေတအဟံ၊
 ထိုငါသည်၊ တတောတုသိတာ ဘဝနတော၊ ထိုတုသိတာ နတ်ပြည်မှ၊
 ရတော၊ ရတေခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဣဓူပပန္နောတိ၊ ဣဓူပပန္နောဟူသည်ကား၊ မ
 ဟာမာယာယ၊ မဟာမာယာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရား၏၊ ဣဓေက္ခန္တ
 မိ၊ ဤဝမ်းတိုက်၌၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ အယံခေါမေ
 ပြာဟ္မဏာတိအာဒိသု၊ အယံခေါမေပြာဟ္မဏာဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊
 မေတိ၊ မေဟူသည်ကား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ ဝိဒိတ
 ကရတဋ္ဌေန၊ သိခြင်းကိုပြုသောအနက်သဘောကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာမည်၏။
 ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဝိဒိတံ၊ သိသည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုသနည်း၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊
 ဂြှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာအစည်ကို၊ ဝိဒိတံ၊ သိသည်ကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊
 အဝိဇ္ဇာတိ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ တသေဝပုဗ္ဗေနိဝါသယ၊ ထိုဂြှေး၌နေဘူး

၂၆

သောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ အဝိဒိတကရဏဋ္ဌေန၊ မသိသည်ကိုပြုခြင်းဟူသော
အနက်သဘောကြောင့်၊ တပ္ပဒိစ္ဆာဒကော၊ ထိုရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်
တသည်ကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သော၊ မောဟော၊ မောဟတည်း၊ ဟာမောတိ၊ တမော
ဟူသည်ကား၊ သွေဝမောဟော၊ ထိုမောဟကိုပင်လျှင်၊ မဒိစ္ဆာဒကဋ္ဌေန၊
ဖုံးလွှမ်းတတ်သောအနက်သဘောကြောင့်၊ တမောတိ၊ တမောဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊
ဆိုအပ်၏၊ အာလောကောတိ၊ အာလောကောဟူသည်ကား၊ အာလောဝဗိဇ္ဇာ
ထိုဝုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ်ဟူသော ဝိဇ္ဇာကိုမင်လျှင်၊ ဩဘာသ၊ ကရဏဋ္ဌေန၊
အထင်းကို ပြုခြင်းဟူသော အနက်သဘောကြောင့်၊ အာလော ကောတိ၊
အာလောကဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤပါဠိအစဉ်၌လည်း၊ ဝိဇ္ဇာအဓိ
ဂတာတိအယံ၊ ဝိဇ္ဇာအဓိဂတာဟူသောဤစကားသည်၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ပထံသာဝစနံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်
ကိုဖျောက်၍ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော တရားအထူးတို့ကိုသိစေတတ်သော
ကြောင့်ပြီးပွင်းသောစကားတည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဠိ၌၊ ယောဇနာမန၊ ယောဇနာ
ခြင်းကိုကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ မေမယာ၊ ငါတို့အယံခေါ်
ဝိဇ္ဇာ၊ ဤဝုဗ္ဗေနိဝါသ ညာဏ်တည်း ဟူသောဝိဇ္ဇာကို၊ အဓိဂတာ၊ ရပ်ပြီး
တဿမေ၊ ထိုငါ့အား၊ အဓိဂတာဝိဇ္ဇာယ၊ ရအပ်ပြီးသောဝိဇ္ဇာရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟတာဝိနဋ္ဌာ၊ ပျောက်ပြီး ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်အဝိဇ္ဇာ၏ပျောက်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊
ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဣတရထိ၊ ပဒစ္စယေ၊ ဤပဌမဝိဇ္ဇာမှတစ်ပါးသော ဝုဒ္ဓိစိုက်
အပေါင်း၌လည်း၊ သေနယော၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ မှတ်
အပ်၏၊ ယထာတန္တိ၊ ဧတ္ထ၊ ယထာတံဟူသောဤဝုဒ္ဓိ၌၊ ယထာတိ၊ ယထာ
ဟူသည်ကား၊ ဩပဗ္ဗေ၊ ဥပမာအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ဝုဒ္ဓိတည်း၊ တန္တိ၊
တံဟူသည်ကား၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ဝုဒ္ဓိသာလည်း၊ သတိယာ၊ သတိ၏၊
အဝိပ္ပဝါသေန၊ မကင်းခြင်းဖြင့်၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မဆုံသောသတိရှိသော၊ ဝိရိ
ယတာပေန၊ ဝိရိယကည်းသော ပူပန်ခြင်းဖြင့်၊ အာတာဝိနေ၊ ငြင်းသော
လုံ့လရှိလှသော၊ ကာယေစ၊ ကိုယ်၌လည်းကောင်း၊ ဇီဝိတေစ၊ အသက်၌
လည်းကောင်း၊ အနုပေက္ခတာယ၊ ဝဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဗဟိ
တက္ကဿ၊ ပေသိတက္ကဿ၊ စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣတိအယံ
အဝိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဝိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ အပ္ပမတ္တသားမစေ့စေ့သောသတိရှိထသော၊ အာတာဝိနော၊ ပြင်း
သောလုံးထရှိထသော၊ မဟိတတ္တသ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်သောပိတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေတော၊ နေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟညေ
ယူယထာ၊ ပျောက်ရာသကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယူယထာ၊ ဖြစ်ရာ
သကဲ့သို့၊ ထမော၊ အဓိကံသည်၊ ဝိဟညေယူယထာ၊ ပျောက်ရာသကဲ့သို့၊ အာ
လောကော၊ အသင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယူယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊
ဤအတူသာလျှင်၊ မမ၊ ငါတုရားအား၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ဝိဟတာ၊
ပျောက်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ထမော၊ အဓိကံသည်၊ ဝိဟတော၊
ပျောက်ပြီ၊ အာလောကော၊ အသင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ၊ မဝေနာနုယော
ဂဿ၊ ကမ္မဋ္ဌန်းစီးပြန်းခြင်း၌အားထုတ်သော၊ ဇေတသမေ၊ တိုငါ့အား၊ အနု
ရူပမေဝ၊ လျောက်ပတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဗလံ၊ အကျိုးကို၊ ထန္တံ၊ ရအပ်
ပြီ၊ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ဤသည်လျှင်စကားတရပ်အပြီးသတ်သတည်း။ ။
ပုဗ္ဗေနိဝါသကထာ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသကထာသည်၊ နိဗ္ဗိတာ နိဗ္ဗိတုတာဂတာ
ပတ္တာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ရတုပပါတကထာယံ။ ရတိပရိသန္ဓေကိုသိသော နိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဏ်
ကထာ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣမ၊ ဤတယတောရဝသုတ်၌၊ ဘဝတော
မြတ်စွာတုရား၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ပါဠိ၊ ပါဠိသည်၊ အာဂတာ၊ လာ၏၊
တသ္မာ၊ ထိုသို့တုရား၏ အစွမ်းအားဖြင့် လာသောပါဠိ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
ပဿာမိဇာနာမိတိ၊ ပဿာမိဇာနာမိဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယံ၊
ဤသို့ပဿာမိဇာနာမိဟူ၍ဟောခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဝိသေသော၊ ထူး၏၊
သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျင်း၌၊ ဂုတ္တ
သဒိသမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ဧတ္ထပန၊ ဤရတုပ
ပါတကထာ၌ကား၊ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗစက္ခုညာဏဝိဇ္ဇာ၊ နိဗ္ဗ
စက္ခု ညာဏ်တည်းဟူသောဝိဇ္ဇာတည်း၊ အဝိဇ္ဇာတိ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊
သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ရတိပရိသန္ဓိန္ဒြာဒိကာ၊ ရတိပရိသန္ဓေကိုဖုံးလွှမ်း
တတ်သော၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာတည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊
ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိပရိသမာ
ပနံ၊ ဤသည်လျှင်စကားတရပ်အပြီးသတ်သတည်း။ ။ ယသ္မာစ၊ အကြင်
ကြောင့်လည်း၊ ပုရိတပါရမီနံ၊ ဖြည့်အပ်ပြီးသော ပါရမီရှိကုန်သော၊ မဟာ
သတ္တာနံ၊ တုရားလောင်းတို့အား၊ ပရိကမ္မကိစ္စနာမ၊ ပရိကံကို ပြုခြင်းကိစ္စ
မည်သည်၊ နန္တိ၊ မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေ၊ ထိုတုရားလောင်းတို့သည်၊ ဝိတ္ထေ၊

၁၃

ပရိကံမိတ်ကို၊ အဘိနိန္ဒာမိတာမတ္တေယေဝ၊ ဂှေရုညွတ်ခြင်းမျှသောလျှင်၊
 အနေကမိတ်တံ၊ ယျာသောအပြားရှိသော၊ ပုဇ္ဇေနိဝါသံ၊ ဂှေနှံနေဘူးသောခန္ဓာ
 အဝဉ်စသည်ကို၊ အနုဿရန္တိ၊ အောက်မေ့နိုင်ကုန်၏၊ ဗိဗ္ဗေနစက္ခုနာ၊ ဗိဗ္ဗ
 စက္ခုအဝိညာဏ်ဖြင့်၊ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျင်း၌၊ ပရိကမ္ပံ၊ ပရိကံကို၊ အာဒိကတွာ၊
 အစပြု၍၊ ယောဘာဝနာနယော၊ အကြင်ဘာဝနာနည်းကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ တေန၊ ထိုပရိကံကိုအစပြု၍ဆိုအပ်သောဘာဝနာနည်းဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤပါဠိ
 အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာ၌၊ အတ္တော၊ အကျိုးသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤတွင်စကား
 တရပ် အပြီးသတ်သတည်း။ ။ တတိယဝိဇ္ဇာပစ၊ အာသဝက္ခယဉာဏ်
 ဟူသောတတိယဝိဇ္ဇာ၌၊ သောဇေသမာဟိတေမိတ္တေတိ၊ သောဇေသမာဟိ
 တေမိတ္တေဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာပါဒကံ၊ ဝိပဿနာ၏ အခြေဖြစ်သော၊
 စတုတ္ထဈာန်စိတ္တံ၊ စတုတ္ထဈာန်စိတ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အာသဝါနံ
 ခယဉာဏာယောတိ၊ အာသဝါနံခယဉာဏာယဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂ
 ဉာဏတ္ထာယ၊ အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်အကျိုး၌၊ ဟိသမ္ပံ၊ ရှိ၏၊ အရဟတ္တ
 မဂ္ဂေ၊ အဟတ္တမဂ်ကို၊ အာသဝဝိနာသနတော၊ အာသဝေါတို့ကိုဖျက်ဆီး
 တတ်သောကြောင့်၊ အာသဝါနံ ခယောတိ၊ အာသဝါနံ ခယောဟူ၍၊
 ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ လတြစ၊ ထိုစကား၌လည်း၊ ဇေတံညာဏံ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်
 ဉာဏ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုခယဉာဏ်၌၊ ပရိယာပန္နတ္တာ၊ အကျုံးဝင်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗံ၊ ရှိအပ်၏၊ စိတ္တံအဘိနိန္ဒာမေ
 သိန္တိ၊ စိတ္တံအဘိနိန္ဒာမေသိဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာစိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်
 ကို၊ အဘိနိဟရိ၊ အာရုံသို့ဂှေရှုဆောင်ပြီး၊ သောဇုဒ္ဓံဒုက္ခန္တိ ဝေမာဒိသု၊
 သောဇုဒ္ဓံဒုက္ခံဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကား၊ ဧတ္ထေကံ၊
 ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ ဣတော၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ထက်၊ ဘိယျော၊
 အလွန်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံ သည်းဖြစ်သော၊ ဒုက္ခသဗ္ဗံ၊
 ဒုက္ခသစ္စာကို၊ သရသထက္ခဏပုဋိဝေဓေန၊ သဘောဟုဆိုအပ်သောထက္ခဏာ
 ကိုအသမ္ဘောဟဟူသော ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်
 သည်အတိုင်း၊ အတ္တညာထိံ ဇာနိံပမှီဝိန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီး၊ တဿစ
 ဒုက္ခဿ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာကို၊ နိဗ္ဗတ္တကံ၊ ဖြစ်စေတတ်သော၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊
 အယံ၊ ဤတဏှာသည်၊ ဒုက္ခသရဒယော၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သောသရဒ
 ယသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ အတ္တညာ
 ထိံ ဇာနိံပမှီဝိန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီး၊ တဒုဘယဗ္ဗိ၊ ထိုဒုက္ခ သရဒယနှစ်ပါး

သညသညး၊ ယံဌာနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ နိရုတ္တိတိ၊
ချုပ်၏၊ တေသံ၊ ထိုသစ္စာနှစ်ပါးတို့၏၊ အပဝတ္တိ၊ မဖြစ်ရာဖြစ်သော၊ တံနိဗ္ဗာ
နံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်၊ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိရောဓ
သစ္စာသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ အပ္ပညာ
သိ၊ ဇာနိ၊ မမှီဝဲ၍၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီး၊ တဿ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့၊ သမ္မာပကံ၊
ရောက်စေတတ်သော၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို၊ အယံ၊ ဤအရိယမဂ်
သည်၊ ဒုက္ခနိရောဓဝါဒိနိပ္ပဒိပဒါ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း
ဟူသော အကျင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သရသဇ္ဇက္ခဏပဒိုဝေဓေန၊ သဘော
ဟုဆိုအပ်သော ကိစ္စလက္ခဏာကိုထိုးထွင်း၍ သိခြင်းဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊
ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း၊ အပ္ပညာသိ၊ ဇာနိ၊ မမှီဝဲ၍၊ ထိုးထွင်း၍ သိပြီး၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဇေ၊
ဤသို့၊ သရူပတော၊ သရုပ်အားဖြင့်၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ဒဿေတွာ၊
ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကိလေသဝဓောန၊ ကိလေသာ၏ အစွမ်း
အားဖြင့်၊ မရိယာယတော၊ မရိယာယပ်အားဖြင့်၊ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်
မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣမေအာသဝါတိအာဒိ၊ ဣမေအာသဝါဤသို့အစရှိသော
စကားကို၊ အာဟ၊ ပောတော်မူပြီး၊ တဿမေဇေ၊ ဇာနိတောဇေ၊ မဿတော
တိ၊ တဿမေဇေ၊ ဇာနိတောဇေ၊ မဿတောဟူသည်ကား၊ ဇေ၊ ဤသို့၊
ဇေနန္တဿ၊ သိသော၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ပဿန္တဿ၊ မြင်သော၊ တဿမေတ္တံ၊ ထို
ငါ့အား၊ ပိပဿနာယ၊ ပိပဿနာနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ကောဒိုပုတ္တံ၊ အထွေသို့
ရောက်သော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ ကထေတိ၊ ပောတော်မူ၏၊ ကာမာသဝါတိ၊ ကာ
မာသဝါဟူသည်ကား၊ ကာမာသဝတော၊ ကာမာသဝမှ၊ ပိရုတ္တိတ္ထတိ၊ ဣဒိနာ၊
ပိရုတ္တိတ္ထဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ မလက္ခဏံ၊ မိလ်အချိန်အထန်ကို၊ ဒဿေတိ၊
ပြ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ မဂ်အချိန်အထန်၌၊ ပိတ္တံ၊ ပိတ်သည်၊ ပိရုတ္တ
တိ၊ လွတ်ဆဲ၊ မလက္ခဏေ၊ မိလ်ခဏ၌၊ ပိရုတ္တံ၊ လွတ်ပြီးသည်၊ ပောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ပိရုတ္တသို့၊ ပိရုတ္တဒိတိညာဏန္တိ၊ ဣဒိနာ၊ ပိရုတ္တသို့၊ ပိရုတ္တဒိတိညာဏ်ဟူ
သောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခနညာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခနညာဏ်ကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြ၏၊
ဝိကာဇာတိတိအာဒိဟိ၊ ဝိကာဇာတိအစရှိသောပါဌ်တို့ဖြင့်၊ တဿ၊ ထိုပစ္စ
ဝေက္ခနညာဏ်၏၊ ဘူမိံ၊ အာရုံကို၊ ဒဿေတိ၊ ပြ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ထေန
ညာဏေန၊ ထိုပစ္စဝေက္ခနညာဏ်ဖြင့်၊ ဝစ္စဝေက္ခန္တော၊ ခင်ခြင်ထော်မူသော၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇာတိ၊ ပမိုသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ ဝိကာ၊ ကုန်ပြီး၊
ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ကို၊ အပ္ပညာသိ၊ သိပြီး၊ ဘဂဝတော၊

မြတ်စွာဘုရား၏။ ကကမာ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဇာတိပန၊ ဇာတိသည်
 ကား၊ ဝိဏာ၊ ကုန်သနည်း၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ နံဇာတိ၊ ထိုဇာတိကို၊
 အတ္တညာသိ၊ သိသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တ၊ အမေးတည်း၊
 တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အယံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ အတိတာ၊ အတိတ်ဘဝ
 အဆက်ဆက်၌ ဖြစ်သော၊ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်၊ နိဗ္ဗာ၊ မကုန်၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ဝုဇ္ဇေဝ၊ ရှေးဘဝ အဆက်ဆက်၌ပင်
 လျှင်၊ ဝိဏတ္တ၊ ကုန်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ အနာဂတာ၊ အနာ
 ဂတ်ဘဝ အဆက်ဆက်၌ဖြစ်သော၊ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်၊ နိဗ္ဗာ၊ မကုန်၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အနာဂတေ၊ အနာဂတ်ဘဝအဆက်
 ဆက်၌၊ ဝါယာမာဘာဝတော၊ အားထုတ်ခြင်း၏ မရှိသေးသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း၊ ဗစ္စုပ္ပန္န၊ ဗစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ဖြစ်သော ဇာတိသည်၊ နိဗ္ဗာ၊
 မကုန်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ အဝိဇ္ဇမာနတ္တာ၊ ထင်ရှား
 မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကစတုပဉ္စဝေါကာရဘဝေသု၊ ဧကဝေါ
 ကာရ ဘဝစတုဝေါကာရဘဝပဉ္စဝေါကာရဘဝတို့၌၊ ဧကစတုပဉ္စက္ခန္ဓာ
 ဘေဒါ၊ တပါးသောခန္ဓာလေးပါးသောခန္ဓာငါးပါးသောခန္ဓာအပြားရှိသော၊
 ယာပနဇာတိ၊ အကြင်ဇာတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သာဇာတိ၊ ထိုဇာ
 တိသည်၊ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 အနုပ္ပါဒဓမ္မဝံ၊ တတန်မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇနေန၊
 ရောက်သဖြင့်၊ ဝိဏာ၊ ကုန်ပြီ၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဂ္ဂဘာ
 ဝနာယ၊ မဂ်ကိုပွားစေခြင်းဖြင့်၊ ပဟိနကိလေသေ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေ
 သတို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၍၊ ကိလေသာဘာဝေ၊ ကိလေ
 သာ၏မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇမနာဝိ၊ ထင်ရှားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊
 ကံသည်၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ အပ္ပမိသန္တိကံ၊ ပမိုသန္ဓေကို ပေးခြင်း
 သဘောမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံဇာတိ၊ ထိုဇာတိကို၊
 ဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တညာသိ၊ ထိုးထွင်း၍သိပြီ၊ ဝုတိလန္တိ၊ ဝုသိတံ
 ဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တံ၊ ရိဝုတ္တံ၊ သုံးအပ်ပြီး၊ ကထံ၊ ပြုအပ်ပြီး၊ စရိတံ၊ ကျင့်အပ်ပြီး၊
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနည်းတည်း၊ ဗြဟ္မစရိ
 ယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ၊ အရိယမဂ်တည်း ဟူသော
 မြတ်သော အကျင့်ကို၊ ဟိသမ္ဘံ၊ ဖြစ်၍၊ ဝုထုဇ္ဇနကဿ၊ ကကောန၊ ဝုထုဇဉ်
 ကဿ၊ ကဝုတ္တိလံနှင့်၊ သန္တိ၊ တကွ၊ သတ္တသေခါ၊ ခုနစ်ယောက်သောသေက္ခ

ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဗြဟ္မစရိယဝါဝံ၊ မဂ်တည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို၊
ဝသန္တိနာမ၊ သုံးဆဲမည်ကုန်၏၊ ဝိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ ဝုတ္တဝါသော၊ သုံးအပ်ပြီးသော အရိယာမဂ်တည်းဟူသော
အကျင့်ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊
ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ ဗြဟ္မစရိယဝါဝံ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသော မြတ်သော
အကျင့်ကိုသုံးအပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်တော်
မူသည်ဖြစ်၍၊ ဝုသိတံဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဝုသိတံဗြဟ္မစရိယံဟူ၍၊ အတ္တညာသိ၊
သိတော်မူပြီ၊ ကတံကရဏီယန္တိ၊ ကတံကရဏီယံဟူသည်ကား၊ စတုသု
သစ္စေသု၊ လေးပါးကုန်သောသစ္စာတို့၌၊ စတုဟိမဂ္ဂေဟိ၊ လေးပါးကုန်သော
မဂ်တို့၌၊ ပရိညာပဟာနသန္တိကိရိယာဘာဝနာဝသေန၊ ပရိညာဉ်ကိစ္စ
ပဟာနကိစ္စသန္တိကိရိယာကိစ္စတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သောဠသဝိဇ္ဇိကိစ္စံ၊
ထဆဲ့ခြောက်ပါးအပြားရှိသောကိစ္စကိုထည်း၊ နိဠဝိတံ၊ ပြီးစေအပ်ပြီ၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပုထုန္နနကဏ္ဍာ
ဏကာဒယော၊ ပုထုဇဉ်ကဏ္ဍာဏပုဂ္ဂိုလ်အစရှိသည်တို့သည်၊ တံကိစ္စံ၊ ထို
မဂ်ကိစ္စကို၊ ကဗျောန္တိ၊ ပြုကုန်ဆဲ၊ ဝိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ကတကရဏီယော၊ ပြုအပ်ပြီးသောမဂ်ကိစ္စရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂ
ဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်
ပြီးသောမဂ်ကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်တော်မူသည်
ဖြစ်၍၊ ကတံကရဏီယန္တိ၊ ကတံကရဏီယံဟူ၍၊ အတ္တညာသိ၊ သိတော်မူ
ပြီ၊ နာပရံ၊ ဣတ္ထတ္တာယာတိ၊ နာပရံ၊ ဣတ္ထတ္တာယဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
၌၊ ပုန၊ တဘန်၊ ဣတ္ထဘာဝါယ၊ ထဆဲ့ခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စအကျိုး၌၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ သောဠသကိစ္စဘာဝါယ၊ ထဆဲ့ခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စအကျိုး၌၊
ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကိလေသက္ခယာယ၊ ကိလေသာ၏ကုန်ခြင်း၌၊ မဂ္ဂဘာဝ
နာကိစ္စံ၊ မဂ်ကိုပွားစေခြင်းကိစ္စသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အတ္တညာသိ၊ သိတော်မူပြီ၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဣတ္ထတ္တာယာတိ၊
ဣတ္ထတ္တာယဟူသည်ကား၊ ဣတ္ထဘာဝတော၊ ဤပစ္စုပ္ပန် ခန္ဓာအစဉ်သန္တာန်
တည်းဟူသော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်မှ၊ ဧဝံပကာရာ၊ ဤသို့အပြားရှိသော၊
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣမသ္မာဝတ္ထမာနခန္ဓသန္တာနာ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝခန္ဓာအစဉ်
သန္တာန်မှ၊ အပရံ၊ တပါးသော၊ ခန္ဓသန္တာနံ၊ ခန္ဓာအစဉ်သန္တာန်သည်၊ မယှံ၊
ငါ့အား၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပရိညာတာ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ကုန်ပြီးသော၊ ဣမေပန
ပစ္စက္ခန္တော၊ ဤခန္ဓာငါးပါးတို့သည်၊ သိန္နမူလကား၊ မြတ်သော အဖြစ်ရှိကုန်

သော၊ ရုက္ခာဓိယ၊ သစ်ပင်ကိုကဲ့သို့၊ တေ၊ ထိုခန္ဓာကိုသည်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်
ကုန်၏။ စရိမကဗိညာဏနိရောဓေန၊ ပစ္ဆိမဗိညာဉ်၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊
အနုပါဒါနော၊ ထောင်ရာမီး စာမရှိသော၊ ဇာတဝေဒေါ၊ အဖြစ်မြန်သော
မီးသည်၊ နိဗ္ဗာတိဓိယ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗာယိဿန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အတ္တညာသိ၊ သိတော်မူပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့
ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခနညာဏပရိဂ္ဂဟိတံ၊ ပစ္စဝေက္ခနာ ညာဏ်ဖြင့်သိမ်း
ဆည်းအပ်ပြီးသော၊ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏၊ ခယညာဏာဓိဝဓံ၊
ကုန်ကြောင်း ဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ညာဏ်ကို ရခြင်းကို၊ ပြာဟ္မဏသေ၊
ပုဏ္ဏားအား၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ အယံခေါမေပြဟ္မဏာ
တိအာဒိ၊ အယံခေါမေပြာဟ္မဏာ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူပြီ၊ တတ္ထပါဌေ၊ ထိုအယံခေါမေပြဟ္မဏစသောပါဌ၌၊ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ဝိဇ္ဇာ
ဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တ မဂ်ညာဏဝိဇ္ဇာ၊ အရဟတ္တ မဂ်ညာဏ်တည်း၊
ဟူသောဝိဇ္ဇာတည်း၊ အဝိဇ္ဇာတိ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ စတုသစ္စမရှိန္တာဒိ
ကာ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကိုဖုံးလွှမ်းတတ်သော၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာတည်း၊ သေသံ
တြင်းသော စကားရပ်သည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်
သာသျှင်တည်း၊ ဧတ္တာဝတာစ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်
လည်း၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏေန၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ်ဖြင့်၊ တတိသညာဏံ၊
အတိတံသ ညာဏ်ကို၊ ဗိဗ္ဗစက္ခနာ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခညာဏ်ဖြင့်၊ ပဗ္ဗုပ္ပန္နာနာဂတံ
သညာဏံ၊ ပဗ္ဗုပ္ပန္နံသညာဏ်အနာဂတံသညာဏ်ကို၊ အာသဝက္ခယေန၊ အာသ
ဝက္ခယညာဏ်ဖြင့်၊ သကလ လောကီယ လောကုတ္တရဂုဏံ၊ အလုံးစုံသော
အသာဓာနုဏလောကီဂုဏ်လောကုတ္တရာဂုဏ်အပါင်းကို၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့
တိဟိဝိဇ္ဇာဟိ၊ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်
သော၊ သဗ္ဗညုဂုဏေ၊ ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်တို့ကို၊ သင်္ဂဟေတွပ၊ ပေါင်း၍၊ ပကော
သေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော ဘုရားရှင်သည်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်
၏၊ အာသန္ဓေဟာဝိဟာရံ၊ မတွေဝေသောနေခြင်းရှိသည်ကို၊ ပြာဟ္မဏသေ၊
ပုဏ္ဏားအား၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ဧဝံဣမသ္မိံ ဝစနေ၊ ဤစကားကို၊ တ
ဝတား၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ပြာဟ္မ
ဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ သမဏဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ သဗ္ဗညုတံ၊
သဗ္ဗညုအဖြစ်သို့၊ ပရိဇ္ဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏၊ အဇ္ဇာဝိဝါ၊ ယခုအခါ၌လည်း၊ အရည
ဝါသံ၊ တော၌နေခြင်းကို၊ နဝိဇ္ဇဟာတိ၊ မစွန့်၊ အသေ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမအား၊
ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သော၊ အညန္တိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်၊

အတ္တိနုခေါ၊ ဤထေသေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိနန္တကိရ၊ ကြိယတတ်၊ အထ၊
ထိုသို့ကြိယသောအခါ၌၊ အသ၊ ထိုပုတ္တား၏၊ အတ္တသယံ၊ အကြံကို၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိနိတွာ၊ သိထောင်မူ၍၊ ဣမိနာအတ္တသယာနသန္တိနာ၊
ဤအတ္တသယာနသန္တိဖြင့်၊ သိယာခေါပနတေတိအာဒိ၊ သိယာခေါပနတေ
ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိ၌၊
သိယာခေါပန ပြာဟ္မဏဇေမသသတိ၊ သိယာခေါပန ပြာဟ္မဏ ဇေမသသ
ဟူသည်ကား၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား၊ ကဒါစိ၊ တရံတခါ၊ တုပဉ္စံ၊ သင်၏၊ ဇေမိတ္တံ၊
ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ ဇေဝပယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ နခေါပနေတံ ပြာဟ္မဏဇေ
ဒဋ္ဌဗ္ဗန္တိ၊ နခေါပနေတံ ပြာဟ္မဏဇေ ဒဋ္ဌဗ္ဗဟူသည်ကား၊ ပြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား၊
တယာ၊ သင်သည်၊ မဟံ၊ ငါဘုရား၏၊ ဇေတံခေါပန မန္တသေနာသန မမှီသေ
ဝနံ၊ ဤလူတို့၏ဥပစာရမှဝေးသောကျောင်းကိုမှီဝဲခြင်းကို၊ အဝိတရာဝါဒီတာ
ယ၊ အဝိတရာဝါဒသည်တို့၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ နဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်
ဇေ၊ ဤသို့၊ မန္တသေနာသနမမှီသေဝနေ၊ လူတို့၏ဥပစာရမှဝေးသောကျောင်း
ကိုမှီဝဲခြင်း၌၊ အကာရဏံ၊ အကြောင်း မဟုတ်သည်ကို၊ မမှီကွိဝိတွာ၊ ပယ်
တော်မူ၍၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
နွေခေါအဟန္တိအာဒိ၊ နွေခေါအဟံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူပြီ၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ အတ္ထေယေဝ၊ အတ္ထသည်ပင်လျှင်၊ အတ္ထ
ဝသော၊ အတ္ထဝသမည်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နွေခေါအဟံပြာဟ္မဏ အတ္ထ
ဝသေတိတ္ထေ၊ နွေခေါအဟံပြာဟ္မဏအတ္ထဝသေဟူသောဤပုဒ်၌၊ ပြာဟ္မဏ၊
ပုတ္တား၊ အဟံခေါ၊ ငါသည်လျှင်၊ နွေအတ္ထေနွေကာရဏာနိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော
အကြောင်းတို့ကို၊ သမ္ဘယမာနော၊ ကောင်းစွာမြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပုတ္တံပုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တနောစ ဒိဋ္ဌဓမ္မေသုခ
ဝိဟာရန္တိတ္ထေ၊ အတ္တနောစဒိဋ္ဌဓမ္မေသုခဝိဟာရံဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ
နာမ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မမည်သည်ကား၊ ပစ္စက္ခော၊ မျက်မှောက်ရှုခပ်သော၊ အယံအတ္တ
ဘဝေါ၊ ဤအတ္တဘဝတည်း၊ သုခဝိဟာရောနာမ၊ သုခဝိဟာရမည်သည်
ကား၊ စတုနံ၊ ဣဒိယာပထဝိဟာရနံ၊ လေးပါးလှုပ်သောဣဒိယာပထဝိဟာရ
တို့၏၊ ဟေသုကာ၊ ချမ်းသာခြင်းတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧကကသ၊ တယောက်
အထည်းတည်း၊ အရညေ၊ တော၌၊ ဝိဟာရတော၊ နေသောရဟန်းအား၊ အန္တ
မသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဥစ္စာရမသ္မာဝကိစ္စံ၊ ကျင်ကြီး
ကျင်ပယ်ကိစ္စကို၊ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်
သော၊ ဣဒိယာပထဝိ၊ ဣဒိယာပုထ်တို့သည်၊ ဟေသုကာ၊ ချမ်းသာကုန်သည်။

၁၃

ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာဒံ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဿ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်
တော်၏အဖြစ်၏။ သုခဝိဟာရံ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းကို၊ ဣတိ၊ အသိအဇ္ဈော၊
ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပန္တိမဇနထံ၊ အနုကမ္မမာ
နောတိ၊ ပန္တိမဇနထံ အနုကမ္မမာနော ဟူသည်ကား၊ ကထံ၊ အတယ်သို့၊
အရည ဝါသေန၊ တောကျောင်း၌နေသဖြင့်၊ ပန္တိမဇနတာ၊ နောင်လာလူ
အပေါင်းသည်။ အနုကမ္မိတာ၊ ခြီးမြှင့်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
တိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏။ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတာ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်၍ ရဟန်းပြုကုန်သော၊ ထူထ
ပုတ္တာ၊ အမျိုးသားတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အရညဝါသံ၊
တောကျောင်း၌နေခြင်းကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်၍၊ ယဿ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏၊
ပရိညာတဗ္ဗံ၊ ပိုင်ခြား၍သိအပ်သောတရားသည်၊ နေပအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပဟာတဗ္ဗံ
ပယံ၊ အပ်သော အကုသိုလ်ဓမ္မသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဘာဝေဗ္ဗံ၊ ပွားစေအပ်
သောအရိယာမဂ်သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ သန္တိကာတဗ္ဗံ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်
သောနိဗ္ဗာန်သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဘဂဝါဝိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ အရည
သေနာသနာနိ၊ တောကျောင်းတို့ကို၊ နရစ္ဆတိနာမ၊ မလွှတ်တံ့သေး၏၊ မဟံ
ဝန၊ ငါတို့မူကား၊ ကိံမင်္ဂံ၊ အဘယ်ဆိုသွယ်၍အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္နေတဿ၊
ကြံ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတောကျောင်း၌၊ ဇေတဝိဟာရံ၊ ထိုသို့နေခြင်းကို၊ ဝသိတဗ္ဗံ၊
နေအပ်သည်ကို၊ မညိဿန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော
ကျောင်း၌နေသည်ရှိသော်၊ ခိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာသာလျှင်၊ နုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ
၏၊ အန္တကရာ၊ အဆုံးကိုပြုကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ပန္တိမဇနတာ၊ နောင်လာလူအပေါင်းသည်၊ အနုကမ္မိတာ၊ ခြီးမြှင့်အပ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒသေဇ္ဈော၊ ပြတော်မူလိုသော
ဘုရားရှင်သည်၊ ပန္တိမဇနထံ၊ အနုကမ္မမာနောတိ၊ ပန္တိမဇနထံ၊ အနုကမ္မ
မာနောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ဝတံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ သုက္ခဿ၊
ကြား၍၊ အတ္တမနေ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဇော၊ ဇာတုသောတိ
ပုဏ္ဏားသည်၊ အနုကမ္မိတရူပါတိအာဒိံ၊ အနုကမ္မိတရူပါဤသို့အစရှိသော
စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ အနုကမ္မိတရူပါတိ၊
အနုကမ္မိတရူပါဟူသည်ကား၊ အနုကမ္မိတဇာတိကာ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်
သောသဘောရှိကုန်၏၊ အနုကမ္မိတသဘာဝါ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်သော
သဘောရှိကုန်၏၊ ဇနတာတိ၊ ဇနတာဟူသည်ကား၊ ဇနသမူဟော၊ လူ
အပေါင်းတည်း၊ ယထာတံ၊ အရဟတာသမ္ဘာသမ္ဘုဋ္ဌေနာတိ၊ ယထာတံ၊ အရ
ဟတာသမ္ဘာသမ္ဘုဋ္ဌေန ဟူသည်ကား၊ အရဟံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံဝေသိ

မူထိုက်သော၊ သမ္ဘာသမ္ဘုရား၊ ဖြတ်စွာတုရားသခင်သည်။ အနုကမ္မဗျူဟာ
ယထာ၊ အစဉ်ပြီးမြင့်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ အနုကမ္မဗျူဟာ၊
အစဉ်စောင့်ရှောက်သော သဘောရှိကုန်၏။ ဣတိဝေဉ္စပန၊ ဤသို့လျှင်၊
ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊ ပုန၊ ထပ်မံ၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်စွာတုရား၏၊ တံဝေဉ္စဒေသနံ၊
ထိုဟောတော်မူသောဒေသနာကို၊ အတ္တန္တမောဒမေဒနော၊ အလွန်ဝမ်းမြောက်
သည်ဖြစ်၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာတုရားကို၊ အဘိက္ကန္တဘော ဂေါတမ
အဘိက္ကန္တဘောဂေါတမာတိ၊ အဘိက္ကန္တဘောဂေါတမအဘိက္ကန္တဘော
ဂေါတမဟူ၍၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဂေါတမနာမေသံသယျာကံ၏၊ တတ္ထ
မိဋ္ဌေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ အယံအဘိက္ကန္တသဒ္ဓေါ၊ ဤအဘိက္ကန္တသဒ္ဓါသည်၊ ခယသုန္ဒ
ရာဘိဗ္ဗုဒ္ဓအတ္တန္တမောဒနော၊ ကုန်ခြင်းဟူသောအနက်ကောင်းခြင်းဟူသော
အနက်လွန်စွာအဆင်းလှခြင်း ဟူသောအနက် အလွန်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဟူ
သောအနက်တို့၌၊ ဗိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ရှေးဦးအံ၊ အဘိက္ကန္တဘောန္တ
ရတ္ထိ နိက္ခန္တောပဋ္ဌမောယာမော ပိရနိသိန္ဓော ဘိက္ခုသံစောတိ အာဒိ၊
အဘိက္ကန္တဘောန္တရတ္ထိနိက္ခန္တော ပဋ္ဌမောယာမောပိရနိ သိန္ဓောဘိက္ခုသံ
စောတိ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ခယ၊ ကုန်ခြင်း၌၊ ဗိဿတိ၊ ထင်၏၊
ဘန္တော၊ ဖြတ်စွာတုရား၊ ရတ္ထိ၊ ညဉ့်သည်၊ အဘိက္ကန္တ၊ လွန်ပြီ၊ ပဋ္ဌမောယာ
မော၊ ပဋ္ဌမယံသည်၊ နိက္ခန္တော၊ ထွက်ပြီ၊ ဘိက္ခုသံစော၊ ရဟန်းအပေါင်း
သည်၊ ပိရနိသိန္ဓော၊ နေရသည်ကြာမြင့်ပြီ၊ အယံဣမေသံစတုန္တံပုဂ္ဂလာနံ
အဘိက္ကန္တတရောစပဏိတတရောစတိအာဒိ၊ အယံဣမေသံစတုန္တံပုဂ္ဂ
လာနံ အဘိက္ကန္တတရောစပဏိတ တရောစဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊
သုန္ဒရေ၊ ကောင်းခြင်းဟူသောအနက်၌၊ ဗိဿတိ၊ ထင်၏၊ စတုန္တံ၊ လေး
လေးကံကုန်သော၊ ဣမေသံပုဂ္ဂလာနံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အယံ၊ ဤစတုတ္ထ
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဘိက္ကန္တရောစ၊ အလွန်လည်းနှစ်သက်အပ်၏၊ ပဏိတ
တရောစ၊ ကောင်းလည်းကောင်းမြတ်၏။ ။ ကောမေဝန္တတိပါဒါနိ၊ ဣဒ္ဓိယာ
ယသယာဇလံ၊ အဘိက္ကန္တနဝဏ္ဏေန၊ သဗ္ဗာဩဘာသယံဗိဿတိအာဒိ၊
ကောမေဝန္တတိပါဒါနိ၊ ဣဒ္ဓိယာယသယာဇလံ၊ အဘိက္ကန္တနဝဏ္ဏေန၊ သဗ္ဗာ
ဩဘာသယံဗိဿတိသို့ အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ အဘိဗ္ဗုပေ၊ လွန်စွာ
အဆင်းလှခြင်းအနက်၌၊ ဗိဿတိ၊ ထင်၏။ ။ ဣဒ္ဓိယာနတ်၏တန်ခိုးဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ယသံသာ၊ နတ်၏အခြံအရံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇလံဇလန္တော၊
သောက်မလျက်၊ အဘိက္ကန္တန၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိသော၊ ဝဏ္ဏေန၊ နတ်၏
အဆင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗာဗိဿ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ ဩဘာသယံ

၂၁

ဩဘာသယန္တော၊ လွန်းထောက်ပလျက်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဗါဒါနိ၊ ခြေတော်တို့
ကို၊ ဝတ္တတိ၊ ရှိခိုးသည်ကား၊ ကော၊ အတယ်သူနည်း၊ အဘိက္ကန္တံ၊ တန္တေ
တိအာဒိ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ တန္တေ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အတ္တနုမောဒ
နေ၊ လွန်စွာဝမ်းမြောက်ခြင်းအနက်၌၊ ဗိသတိ၊ ထင်၏၊ တန္တေ၊ အရှင်တရား၊
အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိပေစွတကား၊ ဣတိ၊ ဤအဘိက္ကန္တံဘော၊
ဂေါတမစသောပါဠိ၌လည်း၊ အတ္တနုမောဒနေယော၊ လွန်စွာဝမ်းမြောက်ခြင်း
အနက်၌သာလျှင်၊ ဗိသတိ၊ ထင်၏၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ အတ္တနု
မောဒနေ၊ လွန်စွာဝမ်းမြောက်ခြင်းအနက်၌၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊ သာဓု၊ ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
၏၊ ဘယောစ၊ ကြောက်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ကောစေတ၊ အမျက်
ထွက်သောအခါလည်းကောင်း၊ ပသံ၊ သာယံ၊ ခြီးပွမ်းသောအခါ၌ လည်း
ကောင်း၊ ဘုရိတေ၊ အဆောတလျှင်ပြုအပ်သောအမှုကိုစွက်ပြုသောအခါ၌
လည်းကောင်း၊ ကောတုဟယော၊ ဗိဇ္ဇာသုတရတမင်္ဂလာစသော အရပ်အရပ်
ကျက်ကျက်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ အန္တရေ၊ အံ့ဩသောအခါ၌လည်း
ကောင်း၊ ဟာယောစ၊ ရွှင်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ သောကေး၊ မိုးရိမ်သော
အခါ၌လည်းကောင်း၊ ပဿာဒေစ၊ ကြည်ညိုသောအခါ၌ လည်းကောင်း၊
ဗုခေါ၊ ပညာရှိသည်၊ အာမေဓိတံ၊ အာမေဓိတံကို၊ ကရေ၊ ပြုရာ၏၊ ဣတိ
ဣမိနာစလက္ခဏေန၊ ဤလက္ခဏာဖြင့်လည်း၊ ဣတိ၊ ဤအဘိက္ကန္တံ စသောပါဠိ
၌၊ ပဿာဒေဝသေန၊ ကြည်ညိုခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပသံ
သာဝသေန၊ ခြီးပွမ်းခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အယံ၊ ဗြာဟ္မ
တော၊ ဤဇာတုသောတိဝုတ္တော၊ သည်း၊ ဗိက္ခုတ္တု၊ နှစ်ကြိမ်၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်
သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ အဘိက္ကန္တံ၊
အဘိက္ကန္တံ၊ အဘိက္ကန္တံ အဘိက္ကန္တံ ဟူသည်ကား၊ အထိ၊ အလွန်
ကောင်း၏၊ အထိမနာပံ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်ရှိ၏၊ အထိ၊ သန္နရံ၊ အလွန်ကောင်း
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုနှစ်ပါး
သောအဘိက္ကန္တံသဒ္ဓါတို့တွင်၊ ဧကေန၊ တခုသော၊ အဘိက္ကန္တံသဒ္ဓေန၊ အဘိ
က္ကန္တံသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ ထေဝမေတိ၊ ခြီးပွမ်း၏၊ ဧကေန၊
တခုသော၊ အဘိက္ကန္တံသဒ္ဓေန၊ အဘိက္ကန္တံသဒ္ဓါဖြင့်၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ပဿာ
ဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊ ထေဝမေတိ၊ ခြီးပွမ်း၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ အယံ၊ ဤသို့
လက္ခံ၊ သည်ကား၊ ဧတ္ထံ၊ ဤအဘိက္ကန္တံဟူသောပုဒ်၌၊ အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပါယ်

တည်း။တောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ၊တောတောဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါ
တမဏ္ဍိ၊ ယဒိဒံယောဓောဓမ္မဒေသနာ၊ အကြင်တရား ဒေသနာတော်သည်၊
အတ္ထိရှိ၏၊ သာဓမ္မဒေသနာ၊ ထိုတရား ဒေသနာတော်သည်၊ အဘိက္ကန္တံ၊
အလွန်ကောင်း၏၊ တောတောဂေါတမဿ၊ အရှင်ဂေါတမဏ္ဍိ၊ဓမ္မဒေသနံ၊
တရားဒေသနာတော်ကို၊အာဂပ္ပစွေ၍၊ မမ၊အကျွန်ုပ်၏၊ ယဒိဒံယောဓော
ပဿဒေါ၊အကြင်ကြည်ညိုခြင်းသည်၊အတ္ထိရှိ၏၊သောယာဒေါ၊ထိုကြည်
ညိုခြင်းသည်၊အဘိက္ကန္တံ၊အဘိက္ကန္တော၊အလွန်ကောင်း၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊
ဘဂဝတောယေဝ၊မြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်၊ဝစနံ၊တရားဒေသနာတော်
ကို၊ဇ္ဇေဇ္ဇေအတ္ထေ၊နှစ်ပါးနှစ်ပါးသောအနက်တို့ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ထောမေ
တိ၊ပြီးပွမ်း၏၊တောတောဂေါတမဿ၊အရှင်ဂေါတမဏ္ဍိ ဒေသနံ၊တရားဒေ
သနာတော်သည်၊ ဒေါသနာသနတော၊ ရာဂစသောကိလေသာ တည်းဟူ
သောအပြစ်ကိုပျောက်တတ်သောကြောင့်၊အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်ကောင်း၏၊
ဂုဏာဒိဂမနတော၊ သိထစသောကျေးဇူးတို့ကိုရစေတတ် သောကြောင့်၊
အဘိက္ကန္တံ၊အလွန်ကောင်း၊တထာ၊ထိုအတူ၊ သဒ္ဓါဇနနတော၊ သဒ္ဓါတရား
ကိုဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်ကောင်း၏၊ မညာဇနန
တော၊ မညာတရားကို ဖြစ်စေတတ် သောကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်
ကောင်း၏၊သာတ္ထတော၊အနက်နှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့်၊အဘိက္ကန္တံ၊အလွန်
ကောင်း၏၊ သဗျဉ္ဇနတော၊ သဘာဝနိရုတ္တိသဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံသော ကြောင့်၊
အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်ကောင်း၏၊ ဥတ္တာနပဒတော၊ ပေါ်သော ပုဒ်ရှိသော
ကြောင့်၊အဘိက္ကန္တံ၊အလွန်ကောင်း၏၊ ဂန္တိရတ္တတော၊ နက်နဲသောအနက်
ရှိသောကြောင့်၊အဘိက္ကန္တံ၊အလွန်ကောင်း၏၊ ကဏ္ဏသုခတော၊သာယာပြေ
ပြစ်သော သဒ္ဓါရှိ သည် ဖြစ်၍ ကြားတိုင်း နားချင်းသာ သော ကြောင့်၊
အဘိက္ကန္တံ၊အလွန်ကောင်း၏၊ ဟဒယာဓိမတော၊ နှလုံးသို့ဝင်သောကြောင့်၊
အဘိက္ကန္တံ၊အလွန်ကောင်း၏၊အနတ္တုတ္တံသနတော၊ မိမိကိုယ်ကိုမမြီးမြှောင်
သောကြောင့်၊အဘိက္ကန္တံ၊အလွန်ကောင်း၏၊ အပရဝဗ္ဗနတော၊သူတပါးကို
မရှုတ်ချသောကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်ကောင်း၏၊ ကရုဏာသိတလ
တော၊ ကရုဏာဖြင့်ချမ်းမြေ့သောကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊အလွန်ကောင်း၏၊
ပညာဝဒါတတော၊ပညာဖြင့်ကိလေသာတည်းဟူသောအဓိကကိုဖျက်ဆီး
ခြင်းကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊အလွန်ကောင်း၏၊ အပါတရမဏိယတော၊ကြား
သောသူတို့အားသာယာစွာထင်သော အာရုံရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊
ဝိမဒ္ဒက္ခမတော၊ ရှေ့နောက်မဆန့်ကျင် သည်ဖြစ်၍ နှောက်ရှက်ခြင်း ဌာနံ

သောကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်ကောင်း၏၊ သုယျမာနသုခတော၊ ကြား
 တိုင်နားချင်းသာသောကြောင့်၊ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်ကောင်း၏၊ ဝိမံသိယမာန
 ဟိတတော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်သည် ရှိသော် အကျိုးစီးပွားရှိသော ကြောင့်၊
 အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်ကောင်း၏၊ ဣတိဝေမာဒိဟိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
 သောဓေအဗ္ဗံ၊ ဟဉ်အပ်၏၊ တတော၊ ထိုအဘိက္ကန္တံတောတော်တမဟူသော
 နှစ်ပုဒ်တို့မှ၊ ဝရန္တိ၊ နောက်၌လည်း၊ စတုဟိဥပမာဟိ၊ ထေးပါးကုန်သောဥပမာ
 တို့ဖြင့်၊ ဒေသနံယေဝ၊ ဒေသနာတော်ကိုသာလျှင်၊ ထောမေတိ၊ ပြီးပွမ်း၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုဥပမာ၌၊ နိကုဇ္ဈိတန္တိ၊ နိကုဇ္ဈိတံဟူသည်ကား၊ အဓောရုခဌဝိ
 တံ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်အောက် သို့မျက်နှာပြု၍ထား၊ အပ်သော
 အိုးကို၊ ဟေဋ္ဌာရုခဓာတံ၊ မိမိသဘောအားဖြင့်အောက်သို့မျက်နှာမူ၍တည်
 သောအိုးကို၊ ဥက္ကုဇ္ဈေယျာတိ၊ ဥက္ကုဇ္ဈေယျဟူသည်ကား၊ ဥပရိမခံ၊ အထက်
 သို့မျက်နှာမူသည်ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ပဋိစ္စန္တိန္တိ၊ ပဋိစ္စန္တိဟူသည်ကား၊
 တိဿပဏ္ဏာဒိစ္စာဒိတံ၊ မြက်သစ်ရှက်စသည်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သောဝတ္ထုကို၊
 ဝိဝရေယျာတိ၊ ဝိဝရေယျဟူသည်ကား၊ ဥဋ္ဌာရေယျ၊ ဖွင့်လှစ်သည်ကိုပြုရာ
 ၏၊ ရဋ္ဌသာတိ၊ ရဋ္ဌသာဟူသည်ကား၊ ဒိသာရဋ္ဌသာ၊ ခရီးမှားသောသူအား၊
 မဂ္ဂံအာပိက္ခေယျာတိ၊ မဂ္ဂံအာပိက္ခေယျဟူသည်ကား၊ ဟေတ္ထေ၊ လက်၌၊
 ဝဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ယေသေသော၊ ဤသည်ကား၊ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ အန္ဓကာရေတိ၊ အန္ဓကာရဟူသည်ကား၊ ကာဠပက္ခစာ
 တုဒ္ဒသိအဓေရုတ္တိစာနဝနသတ္တမေစာပရုဏေဟိ၊ လက္ခယံပက္ခတဆဲ့ထေးရက်
 မြော်သောနေညဉ့်သန်းခေါင်အခါတခဲနက်သောတောအုပ်မိလင်းဝိမ်တက်
 ခြင်းတို့ဖြင့်၊ စတုရင်္ဂေ၊ အင်္ဂါထေးပါးရှိသော၊ တမေ၊ အရံက်၌၊ အယံ၊ ဤဆို
 အပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အနုတ္တာနပဒတ္ထော၊ မပေါ်သောပုဒ်တို့
 ၏အနက်တည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုထက္ကံ၊ သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယယောဇနာ၊
 အဓိပ္ပါယ်ကိုယောဇနာခြင်းတည်း၊ ကောမိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်၊
 နိကုဇ္ဈိတံ၊ အောက်သို့မျက်နှာပြု၍ထား၊ အပ်သောအိုးကို၊ ဥက္ကုဇ္ဈေယျာတော
 အထက်သို့မျက်နှာပြု၍ထားရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံကထာ၊ ထိုအတူ၊ သဒ္ဓမ္မဝိရခံ၊
 သူတော်ကောင်းတရားမှမျက်ကွယ်ဖြစ်သော၊ အသဒ္ဓမ္မေ၊ မသူတော်တရား
 ၌၊ ပတိတံ၊ ကျသော၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အသဒ္ဓမ္မာ၊ မသူတော်တရားမှ၊ ဝုဋ္ဌာ
 ပေန္တေန၊ ထစေသဖြင့်၊ ပဋိစ္စန္တိ၊ မြက်သစ်ရှက်အစရှိသည်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်
 သောဝတ္ထုကို၊ ဝိဝရေယျာတော၊ ဖွင့်လှစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံကထာ၊ ထိုအတူ၊
 ကဿပသာ၊ ကဿပအမည်ရှိသော၊ တဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသ

နန္တရမာနတော၊ သာသနာတော်ကွယ်သည်မှ၊ ပထဝီ၊ စ၍၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဂဟန
မဋ္ဌိန္ဒြိယံ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော တောမြို့ဖြင့်ဖုံးထွင်းအပ်သော၊ သာသနံ။
သာသနာတော်ကို၊ ဝိဝရန္တေန၊ ဖွင့်တော်မူသဖြင့်၊ ရုဠာ၊ ခရီးမှားသောသူ
အား၊ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို၊ အာရိက္ခေယျ ယထာ၊ ကြားရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံထထာ၊
ထိုအတူ၊ ကုဗ္ဗုဒိဋ္ဌာ မဂ္ဂုပ္ပဋိပန္နဿ၊ အပါယ်သို့ သွင်းကြောင်း ဖြစ်သော
စက်ဆုပ်အပ်သောခရီးမှားသောခရီးသို့သွားစေသော၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊
သဂ္ဂမောက္ခဂ္ဂံ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ခရီးကို၊ အာရိက္ခေယျန္တေန၊
ထင်စွာပြုသဖြင့်၊ အန္တကာရေ၊ အဓိကံတိုက်၌၊ တေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီး
တန်ဆောင်ကို၊ ဓာရေယျယထာ၊ ထွန်းညှိရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံထထာ၊ ထိုအတူ၊
မောဟန္တကာရေ၊ မောဟတည်းဟူသော အဓိကံတိုက်၌၊ နိရုဠာ၊ ဂုတ်
သော၊ ဗုဒ္ဓါဒိရတနရူပါနိ၊ ထုရားစသောရတနာသုံးပါးဟူသောရူပါရုံတို့ကို၊
အာသမတော၊ မမြင်သော၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ တပ္ပမိစ္ဆာဒကမောဟန္တကရံ၊
ထိုထုရားစသောရတနာသုံးပါးတည်းဟူသောရူပါရုံကိုဖုံးထွင်းထတ်သော
မောဟတည်းဟူသော အဓိကံတိုက်ကို၊ ဝိဒ္ဓံသကဒေသနာပဇ္ဇောတံ၊ ဖျက်
ဆီးထတ်သောဒေသနာဟူသောဆီမီးတန်ဆောင်ကို၊ ဓာရေဏန၊ ထွန်းညှိ
တော်မူသဖြင့်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ တောတာဂေါတမေန၊ အရှင်ဂေါတမ
သည်၊ ဧတေဟိပရိယာယေဟိ၊ ဤဥပမာဥပမေယျဟူသောအကြောင်းတို့
ဖြင့်၊ စကာသိတတ္တာ၊ ပြအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနေကပရိယာယေန၊
များစွာသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို၊ ပကာသိတော၊ ပြတော်
မူပေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ တောမေတ္တာ၊ ခြီးပွမ်း
ခြီး၍၊ ဣမာယဒေသနာယ၊ ဤဘယဘောရဝသုတ်ဒေသနာတော်ဖြင့်၊ ရတနတ္ထ
ယေ၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်း၌၊ ပဿန္တိက္ကော၊ ကြည်ညိုသောမိတ်ရှိသည်၊
ဟုတွားဖြစ်၍၊ ပဿန္နာကာရံ၊ ကြည်ညိုသောအခြင်းအရာကို၊ ကရောန္တော၊
ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ သောဟန္တိ အာဒိ၊ သောဟံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊
အာဟ၊ ဆိုပြီးတတ္ထပါဠေ၊ ထိုသောဟံအစရှိသောပါဠိ၌၊ သောဟန္တိ ဧတ္ထ၊
သောဟံဟူသောဤဝန်၌၊ သောဟန္တိ မဒေန္တဒေါ၊ သောဟံဟူ၍ဝန်
ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏၊ ဘဝန္တံဂေါတမံ သရဏံဂစ္ဆာမိတိ၊
ဘဝန္တံဂေါတမံ သရဏံဂစ္ဆာမိဟူသည်ကား၊ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်
ဂေါတမသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သရဏပရာယနံ၊ သည်းလျောင်းရာဖြစ်၏၊
အစာဿ၊ မကောင်းမှုမှ၊ တာထာ၊ စောင့်ရှောက်ပေတတ်၏၊ ဟိတဿစ၊
အစီးအပွားကိုထည်း၊ ဝိဇာတာ၊ စီရင်ပေတတ်၏၊ ဣတိဣဝိနာအဓိပ္ပါယေန၊

ဤသို့သောအလိုဖြင့်၊ တာဝန္တဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို၊ သရဏံ။ ကိုးကွယ်
ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ ဘဇာမိသေဝါ၊ မိပယိရုပါသာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဝါ။
တနည်းကား၊ ဧဝံ၊ ဤမကောင်းမှုမှစောင့်ရှောက်၍ ချမ်းသာကိုဆောင်ပေ
တတ်၏ဟူ၍၊ ဇာနာမိဗုဒ္ဓာမိ၊ သိပါ၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
အနက်ထည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယေသံသတုနံ၊ အကြင်ခေတ်တို့
၏၊ ဂတိအတ္ထော၊ သားခြင်းဟူသောအနက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေသံသတုနံ
ထိုခေတ်တို့၏၊ ဗုဒ္ဓိမိအတ္ထော၊ သိခြင်းဟူသောအနက်သည်ထည်း၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဂစ္ဆာမိတိ၊ ဣမသ၊ ဂစ္ဆာမိဟူသောဤသို့၏၊ ဇာ
နာမိဗုဒ္ဓာမိတိ၊ ဇာနာမိဗုဒ္ဓာမိဟူသော၊ အယံအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဝုတ္တော
ဆိုအပ်၏။ ဓမ္မဉ္စတိက္ခယံ၊ စာဉ္စတိက္ခယပန၊ ဓမ္မဉ္စတိက္ခယံ၊ စာဉ္စ ဟူသော
ဤပါဌ်၌ကား၊ အဓိဂတမဂ္ဂေ၊ ရအပ်ပြီးသောမဂ္ဂသစ္စာရှိကုန်သော၊ သန္တိ
ကတနိရောဓေ၊ မျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီးသော နိရောဓသစ္စာ ရှိကုန်သော
သူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း၊ ဝဋီပဗ္ဗမာနေစ၊
ကျင့်ကုန်သောသူတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အပါယေသု၊ အပါယ်တုံတို့၌၊ အပတ
မာနေ၊ မကျစေသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်တတ်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မော၊ ဓမ္မမည်၏။ သောဓမ္မော၊ ထိုတရားသည်၊ အတ္ထ
တော၊ အနက်အားဖြင့်၊ အရိယမဂ္ဂေါစေဝ၊ အရိယမဂ်သည်လည်းကောင်း၊
နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မော၊ ဓမ္မမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယာဝ
တာတိက္ခဝေဓမ္မာသင်္ခတာအရိယော၊ အဋ္ဌာဝိကောမဂ္ဂေါတေသံအဂ္ဂမက္ခာယာ
တိတိ၊ ယာဝတာတိက္ခဝေဓမ္မာသင်္ခတာအရိယော၊ အဋ္ဌာဝိကောမဂ္ဂေါတေသံ
အဂ္ဂမက္ခာယာတိဟူ၍၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီး
ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ သင်္ခတာ၊
သင်္ခတဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထို
သင်္ခတတရားတို့တွင်၊ အရိယော၊ ဖြတ်သော၊ အဋ္ဌာဝိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်
ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါတိ၊ ဖြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်
၏၊ ကေဝလဉ္စ၊ သက်သက်လည်း၊ အရိယမဂ္ဂေါစေဝ၊ အရိယမဂ် သည်
ထည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မော၊ ဓမ္မမည်သည်၊
န၊ မဟုတ်သေး၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အရိယဖလေဟိ၊ အရိယဖိုလ်
တို့နှင့်၊ သန္တိ၊ တက္က၊ ပရိယတ္တိဓမ္မာဝိ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မသည်လည်း၊ ဓမ္မော၊ ဓမ္မ
မည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဆတ္တမာဏဝကာဝိမာနေ၊ ဆတ္တမာဏဝကဝတ္ထု၌၊

ရာဂဝိရာဂ မနေဇမသောကံ၊ ဓမ္မမသင်္ခတမပ္ပဋိကုလံ၊ မရုရမိဓံပကုတံ သုဝိဘတ္တံ၊ ဓမ္မမိဓံသရဏတ္ထရုပေဟိတိ၊ ရာဂဝိရာဂမ နေဇမသောကံ၊ ဓမ္မမသင်္ခတမပ္ပဋိကုလံ၊ ဓမ္မမိဓံပကုတံသုဝိဘတ္တံ၊ ဓမ္မမိဓံသရဏတ္ထရုပေဟိဟု ဤထေဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတေဝံမူအပ်ပြီ။ ရာဂဝိရာဂံ၊ ရာဂ၏ ကင်းကြောင်းဖြစ်သော၊ ဣဓံဓမ္မဉ္စ၊ ဤမဂ်တရားကိုလည်းကောင်း၊ အနေဇံ၊ ရာဂစသောကိလေသာမရှိထသော၊ အသောကံ၊ စိုးရိပ်ခြင်းမရှိထသော၊ ဣဓံဓမ္မဉ္စ၊ ဤမိလိတရားကိုလည်းကောင်း၊ အသင်္ခတံ၊ မပြုပြင်အပ်သော၊ ဣဓံဓမ္မဉ္စ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရားကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပဋိကုလံ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်း မရှိသော၊ မရုရံ၊ ကောင်းမြတ်သော၊ ပကုတံ၊ လေ့လာပြီးသော၊ သုဝိဘတ္တံ၊ ကောင်းစွာ ဝေဘန်အပ်သော၊ ဣဓံဓမ္မဉ္စ၊ ဤပရိယတ်တရား ကိုလည်းကောင်း၊ သရဏတ္တံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဥပေဟိ၊ လည်းကပ်လေထော။ ။

တ္ထေဇေါသံဂါယာယံ၊ ဤဂါထာ၌၊ ရာဂဝိရာဂေါ တိပဇ္ဇေန၊ ရာဂဝိရာဂ ဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏၊ အနေဇမသောကန္တိ ပဇ္ဇေန၊ အနေဇမသောကံဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဗလံ၊ မိလိကို၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ် ၏၊ ဓမ္မမသင်္ခတန္တိ ပဇ္ဇေန၊ ဓမ္မမသင်္ခတံဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏၊ အပ္ပဋိကုလံမရုရမိဓံပကုတံသုဝိဘတ္တန္တိ ပဇ္ဇေန၊ အပ္ပဋိ ကုလံမရုရမိဓံပကုတံသုဝိဘတ္တံဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဝိနိကာတ္ထယေန၊ ဝိနုကတ် သုံးပုံ၌၊ သဟ၊ တကွ၊ ဝိဘတ္တာ၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်သော၊ သဗ္ဗဓမ္မက္ခန္ဓာ၊ အလုံးစုံသော ဓမ္မဓန္ဓာတို့ကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေမိ တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဗိဗ္ဗိသိသံသံစာသတေန၊ အယူဝိသတုသည်၏ အဖြစ် တည်းဟူသောအပေါင်းဖြင့်၊ သံဟတော၊ ပေါင်းအပ်သည်တည်း၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံစော၊ သံစာမည်၏၊ သော၊ ထိုသံစာသည်၊ အတ္ထ တော၊ အနက်အားဖြင့်၊ အဋ္ဌအရိယ ပုဂ္ဂလသမူဟော၊ ရှစ်ယောက်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အပေါင်းတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တသ္မိံ၊ ယောဂဝိမာနေ၊ ထိုဆတ္တမာဏဂကဝိမာနပတ္တု၌ပင်လျှင်၊ ယတ္ထစဒိန္ဒုမဟာပုဏ္ဏမာဟု၊ စတု သုသုစိသုပုရိသယုဂေသု၊ အဋ္ဌစပုဂ္ဂလဓမ္မဒသာတော၊ သံစာမိဓံသရဏတ္ထ ရုပေဟိတိ၊ ယတ္ထစဒိန္ဒုမဟာပုဏ္ဏမာဟု၊ စတုသုသုစိသုပုရိသယုဂေသု၊ အဋ္ဌစ ပုဂ္ဂလဓမ္မဒသာတော၊ သံစာမိဓံသရဏတ္ထရုပေဟိဟု၊ ဤထေဝံဝစနံ၊ ထိုစကား ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတေဝံမူအပ်ပြီ။ သုစိသုစင်ကြယ်ကုန်ထသော၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယတ္ထစယောသုပုရိသယုဂေသု၊ အကြင်ယောဂျားမြတ် အစုံတို့အား၊ ဒိန္ဒု၊ လှူအပ်သောအလှူကို၊ မဟာပုလံ၊ များသော အကျိုးရှိ၏

ဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဆိုလှန်ပြီး၊ ဓမ္မဒဿ၊ ထရားကိုမြင်ကုန်သော၊ တေပုရိသယုဂါ၊
ထိုယောကျ်ားမြတ်အရံတို့သည်၊ ပုဂ္ဂလဝသေန၊ အသီးအသီးသောပုဂ္ဂိုလ်
၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဋ္ဌစပုဂ္ဂလံ၊ ရှစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။ ဣမံ
သံဃံ၊ ဤသံဃာကို၊ သရဏတ္ထံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဥပေဟိ၊ ဆည်းကပ်သ
သော၊ ။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သံဃော၊ အပေါင်းတည်း။ ဘိက္ခုသံဃော၊
ရဟန်းတို့၏ အပေါင်း၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကား
အစဉ်ဖြင့်၊ ပြာဟ္မဏော၊ ပုတ္တုားသည်၊ ဝီဏိသရဏဂမနာနိ၊ သုံးပါးသော
သရဏဂုံတို့ကို၊ ပဋိဝေဒေတိ၊ ကြား၏။ ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေသုသရဏ
ဂမနေသု၊ ထိုသရဏဂုံတို့၌၊ ကောသလ္လတ္ထံ၊ လိမ္မာစိမ့်သောငှါ၊ သရဏံ၊
သရဏသည်းကောင်း၊ သရဏဂမနံ၊ သရဏဂမနသည်းကောင်း၊ ယော၊
အကြင်သူသည်၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ သရဏ
ဂမနပ္ပဘေဒေါ၊ သရဏဂုံ၏အပြား သည်းကောင်း၊ သရဏဂမနပလံ၊
သရဏဂုံ၏အကျိုး သည်းကောင်း၊ သံကိလေသော၊ သရဏဂုံ၏ညစ်ညူး
ခြင်းသည်းကောင်း၊ ဘေဒေါ၊ သရဏဂုံ၏ ပျက်စီးခြင်း သည်းကောင်း၊
ဣတိအယံဝိမိ၊ ဤအစီရင်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ လိအင်၏၊ ဣဒံဝိမိ၊ ဤအစီရင်သည်
သေယျတာကာတမော၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ ထာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ မဒတ္ထ
ဘော၊ ပုဒ်အနက်အားဖြင့်၊ ယံရတနတ္ထယံ၊ အကြင်ရတနာသုံးပါး အပေါင်း
သည်၊ ဟိ သတိ၊ ပျက်ဆီးတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံရတနတ္ထယံ၊
ထိုရတနာသုံးပါးအပေါင်းသည်၊ သရဏံ၊ သရဏမည်၏၊ သရဏဂတာနံ၊
ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ကုန်သောသူတို့အား၊ ဧဝနေဝသရဏဂမနေ
န၊ ထိုသို့ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းဖြင့်လျှင်၊ ဘယံ၊
ဝရံဆင်းရဲဘေးကို၊ သန္တာသံ၊ စိတ်၏ထိတ်လန့်ခြင်းဟူသောပူပန်ခြင်းကို၊
ဒုက္ခံ၊ ကာယိကဒုက္ခကို၊ ဒုဂ္ဂတိပရိကိလေသံ၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝ၌အလျှိုးဝင်သော
အလုံးရံသောဝရံဆင်းရဲကို၊ ဟနတိဝိနာသေတိ၊ ပျက်ဆီးတတ်၏၊ ဣတိအယံ
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝဉ္စ၊ ထိုသရဏဂုံဟူသောအမည်
သည်သည်း၊ ရတနတ္ထယသေဝ၊ ရတနာသုံးပါး၏သာလျှင်၊ အဓိဝစနံ၊
အမည်တည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဟိတော၊ အစီးအပွားကို၊ ပဝတ္ထနေနံ၊
ဖြစ်စေသဖြင့်၊ အဟိတာစ၊ အစီးအပွားမရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ နိဝတ္ထနေနံ၊
နစ်စေသဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဘယံ၊ ဝရံဆင်းရဲဘေးကို၊ ဟိ သတိ၊
ပျက်ဆီးတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်၏၊ ဓမ္မော၊ မဂ္ဂဓမ္မ
သည်၊ ဘဝကန္တရာ၊ ဘဝတည်းဟူသောစိုးခဲ့မှ၊ ဥတ္တရဏေနစ၊ ထုတ်ဆောင်

သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မော၊ ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ပရိယတ္တိဓမ္မသည်၊ အသာသဒါနနုစာ၊ သက်သာရာကိုပေးသဖြင့်လည်း၊ သတ္တဝန်၊ သတ္တဝါတို့၏၊ တယံ၊ ဝနီဆင်းရဲဘေးကို၊ ဟိ၊ သတိဝိနာသေတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ သံစော၊ သံစာသည်၊ အပ္ပကာနိစ္စ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တရာနံ၊ ပူဇော်သကာပြုခြင်းတို့၏၊ ဝိပုလဗလပဋိဏာဘကရဇောနံ၊ ပြန့်ပြောသောအကျိုးကိုရခြင်းကိုပြုသဖြင့်၊ တယံ၊ ဝနီဆင်းရဲဘေးကို၊ ဟိ၊ သတိဝိနာသေတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဒိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းပရိယာယအားဖြင့်လည်း၊ ရတနတ္ထယံ၊ ရတနာတို့၏သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းသည်၊ သရဏံ၊ သရဏမည်၏၊ တပ္ပသာဒတဂ္ဂရတတယံ၊ ထိုရတနာသုံးပါး၌ကြည်ညိုခြင်း အရိုအသေအလေးအမြတ်ပြုခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိဟတကိလေသော၊ ဖျောက်အပ်ပြီးသောကိလေသဒွှိသော၊ တပ္ပရူပနုဏာကာရပဝတ္ထော၊ ထိုရတနာသုံးပါးသို့လည်း လျောင်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော၊ ဝိတ္ထုပ္ပာဒေါ၊ ဝိတ္ထုပ္ပာဒ်သည်၊ သရဏဂမနံ၊ သရဏဂမနမည်၏၊ တံသမ္ပိသတ္ထော၊ ထိုဝိတ္ထုပ္ပာဒ်နှင့်ပြည့်စုံသောသတ္တဝါသည်၊ သရဏံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့ကိုကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝတ္ထုတိ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ဝိတ္ထုပ္ပာဒေန၊ ဝိတ္ထုပ္ပာဒ်ဖြင့်၊ ဇောနိတိဏိရတနာနိ၊ ထိုရတနာသုံးပါးတို့သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာတည်း၊ ဇောနိတိဏိရတနာနိ၊ ဤသုံးပါးသောရတနာတို့သည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပရာယနံ၊ လည်းလျောင်းရာတည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့ဥပေတိ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ဇွေးဦးစွာ၊ သရဏံ၊ သရဏကိုလည်းကောင်း၊ သရဏဂမနံ၊ သရဏဂမနကိုလည်းကောင်း၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝတ္ထုတိ၊ ရောက်၏၊ ဣဒံတယံ၊ ဤသုံးပါးအပေါင်းကို၊ ဇေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သရဏဂမနပ္ပသောဒေပနံ၊ သရဏဂုံ၏ အပြား၌၊ လောကုတ္တရဉ္စ၊ လောကုတ္တရာ သရဏဂုံလည်းကောင်း၊ လောကီယဉ္စ၊ လောကီသရဏဂုံလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သရဏဂမနံ၊ သရဏဂုံသည်၊ ဒုပိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ပောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာ သရဏဂုံသည်၊ ဒိဋ္ဌသဇ္ဈာနံ၊ မြင်အပ်ပြီးသောသဇ္ဈာန်ကုန်သောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ မဂ်၏အနိက်အထန်၌၊ သရဏဂမနုပတ္တိလေသသရဇ္ဈဒေန၊ သရဏဂုဏ်၏ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့ကိုအကြွင်းမဲ့ဖြတ်သဖြင့်၊ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနာရမ္မ

ကံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသောအာရုံရှိသည်။ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ကိစ္စတော၊ ကိစ္စအားဖြင့်၊
 သကသေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ရတနတ္ထပေ၊ မုတနာသုံးပါးအပေါင်း
 ခွံ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ပြည့်စုံ၏။ လောကီယံ၊ လောကီသရဏာရုံသည်၊ ပုထုဇ္ဇနာနံ၊
 ပုထုဇ်ဉ်တို့အား၊ သရဏဂမနုပတ္တိလောသဝိက္ခမ္ဘနေ၊ သရဏာရုံ၏ညစ်ညူး
 ကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့ကိုခွါသဖြင့်၊ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံပြုသော
 အားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါဒိဂုဏာရမ္မဏံ၊ ဘုရားစသည်တို့၏ ရံလျှင်အာရုံရှိသည်။
 ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒြိယ၊ ပြည့်စုံ၏။ တံ၊ ထိုလောကီသရဏာရုံသည်၊ အတ္တ
 တော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါဒိသု၊ ဘုရားအစရှိကုန်သော၊ ဝတ္ထု၊ သု၊ ရတနာသုံး
 ပါးတို့၌၊ သဒ္ဓါပဋိသောတော၊ သဒ္ဓါတရားကိုချခြင်းတည်း၊ စသန္တံ၊ မှန်၏။
 သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ သဒ္ဓါမူလိကာ၊ သဒ္ဓါလျှင်အကြောင်းရင်းရှိ၏။ ဒသ
 သုပညာကိရိယာဝတ္ထု၊ သု၊ ဆယ်ပါးကုန်သောပညာကိရိယာဝတ္ထုတို့၌၊ ဒိဋ္ဌိဇု
 ကမ္မန္တိ၊ ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တယိဒံတံ၊ ဤသောကီယသရ
 ဏဂမနံ၊ ထိုလောကီသရဏာရုံသည်လည်း၊ အတ္တသန္တိယျာတနေ၊ မိမိကိုယ်
 ကိုဆောင်းနှင်းသဖြင့်လည်းကောင်း၊ တပ္ပရာယနတာယံ၊ ထိုရတနာသုံးပါး
 သို့လည်းလျောင်းသဖြင့်လည်းကောင်း၊ သိဿာတာဂူပဂမနေ၊ ရတနာ
 သုံးပါးတို့၏တပည့်အဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါဏိပါတေန၊
 အရိအသေပြုသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုခ၊ လေးပါးအပြား
 အားဖြင့်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ အတ္တသန္တိယျာတနံ
 နာမ၊ အတ္တသန္တိယျာတနာသရဏာရုံမည်သည်ကား၊ အဇ္ဈအာဒိ၊ ကတ္တာ၊ ယနေ၊
 ကိုအစပြု၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
 အား၊ နိယျာတေမိ၊ ဆောင်နှင်းပါ၏။ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်အား၊ နိယျာတေမိ၊
 ဆောင်နှင်းပါ၏။ သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား၊ နိယျာတေမိ၊ ဆောင်းနှင်း
 ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သောရတနာသုံးပါးတို့အား၊
 အတ္တပရိစ္စနံ၊ အတ္တတောကိုစွန့်ခြင်းတည်း၊ တပ္ပရာယနတာနာမ၊ တပ္ပရာ
 ယနတာမည်သည်ကား၊ အဇ္ဈအာဒိ၊ ကတ္တာ၊ ယနေ၊ ကိုအစပြု၍၊ အဟံ၊ ဤသူ
 သည်၊ ဗုဒ္ဓပရာယနေ၊ ဘုရားသာလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသောသူတည်း၊
 ဓမ္မပရာယနေ၊ တရားသာလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသောသူတည်း၊ သံဃ
 ပရာယနေ၊ သံဃာသာလျှင်လည်းလျောင်းရာရှိသောသူတည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဓာရေထ၊ မှတ်တော်မူပါကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တပ္ပရာယနတာဂေါ၊ ထိုရတနာသုံးပါးသို့လည်းလျောင်းသောအဖြစ်တည်း၊
 သိဿာတာဂူပဂမနံ၊ သိဿာတာဂူပဂမနံ သရဏာရုံမည်သည်ကား၊ အဇ္ဈ

အာဒိကတွာ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ အန္တေဝါသိကော၊ တပည့်တည်း၊ ဓမ္မဿ၊ ကရားထော်၏၊ အန္တေဝါသိ
ကော၊ တပည့်တည်း၊ သံဃဿ၊ သံဃာထော်၏၊ အန္တေဝါသိကော၊
တပည့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဓာရေထ၊ မှတ်တော်မူပါကုန်
ထော၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ သိသာတာပဂမော၊ တပည့်၏အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်း
တည်း၊ ပါဏိပါတောနာမ၊ ပါဏိပါတမည်သည်ကား၊ အဇ္ဈအာဒိကတွာ၊
ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ အဘိဝါဒနံ၊ ရှိခိုးခြင်းကို၊ ပစ္စုဒ္ဓာနံ၊
နေရာမှထ၍ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို၊ အဗ္ဗုတိကမ္ဘံ၊ လက်ဆုပ်ချီခြင်းကို၊ သာမိမိ
ကမ္ဘံ၊ အရိအသေပြုခြင်းကို၊ ဗုဒ္ဓါဒိနံ၊ ယေဝတိဏ္ဍဝတ္ထုနံ၊ ဘုရားစသောရတနာ
သုံးပါးတို့အားသာလျှင်၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဓာရေ
ထ၊ မှတ်တော်မူပါကုန်၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓါဒိသု၊ ဘုရားအစရှိသောရတနာ
သုံးပါးတို့၌၊ ပရမနိပစ္စကာရော၊ လွန်စွာကျိုးနွံတုံ့ဝင်သော အခြင်းအရာ
တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ စတုနံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမေသံအာကာရာနံ၊
ဤအခြင်းအရာတို့တွင်၊ အညတရစ္စ၊ တပါးပါးသောအခြင်းအရာကိုတည်း၊
ကရာန္တေန၊ ပြုသောသူသည်၊ သရဏဂမနံ၊ သရဏဂုံသည်၊ ဂဟိတံ၊ ယေဝ၊
ယူအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိစ၊ တနည်းတည်း၊ ဘဂဝတော
မြတ်စွာဘုရားအား၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တဘောကို၊ ပရိစ္စဇာမိ၊ စွန့်ပါ၏၊ ဓမ္မဿ၊
ကရားထော်အား၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တဘောကို၊ ပရိစ္စဇာမိ၊ စွန့်ပါ၏၊ သံဃဿ၊
သံဃာထော်အား၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တဘောကို၊ ပရိစ္စဇာမိ၊ စွန့်ပါ၏၊ ဇိဝိတံ၊
အသက်ကို၊ ပရိစ္စဇာမိ၊ စွန့်ပါ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္တံ၊ အတ္တဘောကို၊ ပရိစ္စတ္တော
ယေဝ၊ စွန့်အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဇိဝိတံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေကို၊
ပရိစ္စတ္တံ၊ ယေဝ၊ စွန့်အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဇိဝိတပရိယတ္တိကံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ
ဆုံးသည်တိုင်အောင်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ၊
ဆည်းကပ်ပါ၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာတည်း၊
ထေဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာတည်း၊ တာဏံ၊ စောင့်ရှောက်ရာတည်း၊ ဣတိဇေဝိ၊
ဤသို့လည်း၊ အတ္တသန္နိယျာတနံ၊ အတ္တသန္နိယျာတနသရဏဂုံကို၊ ဝေဒိတမ္ဘံ၊
သိအပ်၏၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ သတ္တံ၊ ရဗ္ဗ၊ ဘုရားရှင်ကိုသာလျှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်၊ ပဿေယျံ၊ ဖူးမြင်ရလိမ့်၊ ဘဂဝန္တမေဝ၊ ဘုရားရှင်ကိုသာလျှင်၊ ပဿေ
ယျံ၊ ဖူးမြင်ရလိမ့်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ သုဂတဉ္စ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်
မူတတ်သောဘုရားရှင်ကိုသာလျှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်တည်း၊ ပဿေယျံ၊ ဖူး
မြင်ရလိမ့်၊ ဘဂဝန္တမေဝ၊ ဘုရားရှင်ကိုသာလျှင်၊ ပဿေယျံ၊ ဖူးမြင်ရလိမ့်၊

ဝထ၊စင်စစ်၊ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓဉ္စ၊ အထုံးစုံသောတရားတို့ကို မတော့ကံမပြန်
သိတော်မူသော တရားရှင်ကိုသာလျှင်၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ ပသေယျံ၊
ဖူးမြင်ရလို၏၊ ဘဂဝန္တမေဝ၊ တရားရှင်ကိုသာလျှင်၊ ပသေယျံ၊ဖူးမြင်ရလို
၏၊ ဣတိဇေဝဋ္ဌိ၊ ဤသို့လည်း၊ မဟာကထာပဿ၊ မဟာကထာပထဝေရ်၏၊
သရဏဂမနော၊သရဏဂုံယူခြင်း၌၊ သိသာတာပဂ္ဂမနံ၊သိသာတာပဂ္ဂမန
သရဏဂုံကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံပိယ၊မှတ်အပ်သကဲ့သို့၊ သိသာတာပဂ္ဂမနံ၊ သိသာ
တာပဂ္ဂမနသရဏဂုံကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မှတ်အပ်၏၊ သောအဟံ၊ထိုအကျွန်ုပ်
သည်၊သမ္ဘုဒ္ဓဉ္စ၊တရားရှင်ကိုလည်းကောင်း၊ဓမ္မသ၊တရားတော်၏၊ သုဓမ္မ
တဉ္စ၊ကောင်းသောတရားတော်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ နမဿမာနော၊
ရှိခိုးဈေးကမ်း၊ ဂါမာ၊ တရွာမ၊ ဂါမံ၊တရွာသို့၊ တရားတပြည်မှ၊ ဝရံ၊ တပြည်သို့၊
ပိစရိ၊ သာမိ၊ သွားပါအံ့၊ ဣတိဇေဝဋ္ဌိ၊ ဤသို့လည်း၊ အာဠဝကာဒိနံ၊ အာဠဝက
ဘီးလူးစသောသူတို့၏၊ သရဏဂမနံပိယ၊ သရဏဂုံကဲ့သို့၊ တပ္ပရာယနတာ၊
တပ္ပရာယနသရဏဂုံ၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်၏၊ အထခေါ၊ထိုအခါ
၌၊ ဗြဟ္မာယ၊ဗြဟ္မာယအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မဇော၊ ဝုဏ္ဏားသည်၊ အာသနာ၊
နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ထ၍၊ ဧကံသံဇေတသ္မိံ၊အံသော၊ပရံ၊တစာကံလက်ဝဲထက်၌၊
ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ကိုယ်ဝတ်ရထားကို၊ ကရိတဉ္စ၊ တင်သည်ကိုပြု၍၊ ဘဂဝ
ထော၊ မြတ်စွာတရား၏၊ ပါဒေသု၊ ခြေတော်တို့၌၊ သိရသ၊ ဦးဖြင့်၊ နိပ
ကိတဉ္စ၊ဝတ်၍၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာတရား၏၊ ပါဒါနိ၊ခြေတော်တို့ကို၊ ရစေ
နစ၊မျက်နှာဖြင့်လည်း၊ မဋ္ဌိရမ္ပတိ၊ထိစေ၏၊ ပါဏိပိစ၊လက်တို့ဖြင့်လည်း၊
မရိသမ္ဘာဟတိ၊ဆုတ်နယ်၏၊ ဘောဂေါတမ၊အရှင်ဂေါတမ၊ အဟံ၊အကျွန်ုပ်
သည်၊ဗြဟ္မာယ၊ဗြဟ္မာယအမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မဇော၊ဝုဏ္ဏားလည်း၊ ဘော
ဂေါတမ၊အရှင်ဂေါတမ၊အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်၊ဗြဟ္မာယ၊ဗြဟ္မာယအမည်ရှိသော
ဗြဟ္မဇော၊ဝုဏ္ဏားလည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊နာမဉ္စ၊အမည်ကိုလည်း၊ သေဇေတိ၊
ကြား၏၊ဇေဝဋ္ဌိ၊ဤသို့လည်း၊ ပါဏိပါတော၊ပါဏိပါတသရဏဂုံကို၊ ဒဋ္ဌဇ္ဇော
မှတ်အပ်၏၊ သောပနသသောပနသောပ၊ဏိပါတော၊ထိုပါဏိပါတသရ
ဏဂုံသည်၊ ဥာဟိဘယာစရိယာဒက္ခိဏေယျဝသေနပန၊ ဆွေမျိုး၏အစွမ်း
ကြောက်သည်၏အစွမ်းဆရာ၏အစွမ်း မြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်သည်၏
အစွမ်းအားဖြင့်ကား၊ စတုပ္ပိဓော၊လေးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊
တတ္ထ၊ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ ဒက္ခိဏေယျပါဏိပါတေန၊ဒက္ခိဏေယျ၏အဖြစ်
လျှင်အကြောင်းရှိသော အရိအသေပြုခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ သရဏဂမနံ၊သရ
ဏဂုံကိုယူခြင်းသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတရေဟိ၊ဤမှတစ်ပါးကုန်သောဆွေ

မျိုးတို့၏အဖြစ်အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သောအရိအသေပြုခြင်း
 တို့ဖြင့်၊ သရဏဝေဒနံ၊ သရဏဝံကိုယူခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိယသ္မာ
 အကြင်ကြောင့်၊ သေဋ္ဌဝသေနေဝ၊ အမြတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ သရ
 ဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာကို၊ ဂဟ္ဘတိ၊ ယူအပ်၏၊ သေဋ္ဌဝသေန၊ အမြတ်၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ ပျက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယောသင်္ဂဟိယော
 ဝါ၊ အကြင်သင်္ဂဟိဝင် မင်းမျိုးသည်၎င်း၊ ယောကောလိယောဝါ၊ အကြင်
 ကောလိယမျိုးသည် ထည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ထုရားကား၊ အမှတ်၊ ငါတို့၏၊
 ဥပတကော၊ အဆွေအမျိုးတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍၊ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုး၏၊
 သရဏံ၊ သရဏဝံသည်၊ အဂတိတမေဝ၊ မယူအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ယောဝါ၊ အကြင်သူသည်မူလည်း၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါ
 တမသည်၊ ရာဇပုဇိတော၊ မင်းတို့သည် ပူဇော်အပ်သောသူတည်း၊ မဟာနု
 ဘာဝေါ၊ ကြီးသော အနုဘောဘိရှိ၏၊ အဝဋ္ဌိယမာနေ၊ ရှိမခိုးသည်ရှိသော်၊
 အနတ္တမ္ပိ၊ အကျိုးမဲ့ကိုလည်း၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘယေန၊
 ကြောက်သောကြောင့်၊ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုး၏၊ တသ၊ ထိုသူအား၊ သရဏံ၊ သရဏဝံ
 သည်၊ အဂတိတမေဝ၊ မယူအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောဝါ၊
 အကြင်သူသည်လည်း၊ ဗောဓိသတ္တကာလေ၊ ထုရားလောင်းဖြစ်သောကာလ
 ဌ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ကိဉ္စ၊ ထရံတရသော၊
 ဥပ္ပယိတံ၊ အတတ်သင်တူးသည်ကို၊ သရမာနေ၊ အောက်မှသည် ဖြစ်၍
 ထည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓကာလေဝါ၊ ထုရားဖြစ်သော ကာလ၌မူလည်း၊ စာရံ၊
 အိမ်၌၊ အာဝာရံအာဝာသန္တော၊ နေသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ဘောဂေ၊
 ဥစ္စာကို၊ စတုခ၊ လေးပါးအဖို့ဖြင့်၊ ဝိဘဇေ၊ ခွဲဝေရာ၏၊ ဧကေန၊ တခုသော
 အဖို့ဖြင့်၊ ဘောဂေ၊ စည်းဝိပ်တို့ကို၊ ထုဇ္ဈယျ၊ ခံစားရာ၏၊ ဗွိတိ၊ နှစ်တို့သော
 ဥစ္စာတို့ဖြင့်၊ ကမ္မံ၊ ကုန်သွယ်ခြင်း၊ သယံ၊ လုပ်ခြင်း၊ စသောအမှုကို၊ ပယော
 ဇယေ၊ ယှဉ်စေရာ၏၊ စတုတ္ထဉ္စ၊ လေးတို့မြောက်သောဥစ္စာကိုလည်း၊ အာပ
 ဒါသု၊ တေးရန်တို့သည်၊ သန္တေသု၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်ပါ
 လတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ နိဝေပေယျ၊ မြေ၌မြုပ်ထားရာ၏၊ ဧဝှပံ၊
 ဤသို့သဘောရှိသော၊ အနုဿသနိံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဥပ္ပဟေတွာ၊ သင်၍၊ မေ၊
 ငါ၏၊ အာစရိယော၊ ဆရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ ဝန္တတိ၊ ရှိခိုး၏၊ သရ
 ဏံ၊ သရဏဝံသည်၊ အဂတိတမေဝ၊ မယူအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤထုရားရှင်သည်၊ လောကေ၊
 လောက၌၊ အဂ္ဂဒက္ခိယောယျ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံယိုက်သော ထုရားပေ

၂၁

တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ လုံးဝိုက်၍။ ဝန္တတိ။ ရှိခိုး၏။ ထေနေဝ။ ထိုသူသည်သာ
လျှင်။ သရဏံ။ သရဏာရုံသည်။ ဂဟိတံ။ ယူအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဧဝံ။
ဤသို့။ ဂဟိတသရဏာသမယူအပ်ပြီးသော သရဏာရုံရှိသော။ ဥပါသကာသမ
ဝါ။ သိတင်းသည်။ သောကျားအားလည်းကောင်း။ ဥပါသိကာယဝါ။ သိတင်း
သည်မိန်းမအား လည်းကောင်း။ အညတိတ္ထိယေသု။ အညတိတ္ထိတို့၌။ ပဗ္ဗဇိ
တမ္ပိရဟန်းပြုသည်သည်။ ဖြစ်သော။ ဥာတိ။ ဆွေးမျိုးကို။ အယံ။ ဤသူကား။
မေ။ ငါ၏။ ဥာတကော။ ဆွေးမျိုးတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ လုံးဝိုက်၍။ ဝန္တတိ။ ရှိခိုး၏။
ဣတိ။ ဤသို့။ ဝန္တတော။ ရှိခိုးသောသူအား။ သရဏဂမနံ။ သရဏာရုံသည်။ နဘိဇ္ဇတိ
တိ။ မပျက်။ အပဗ္ဗဇိတံ။ ရဟန်းမဖြစ်သောလူကို။ ဝန္တတော။ ရှိခိုးသောသူအား။
ပဂေဝ။ အဘယ်ဆိုငွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း။ နဘိဇ္ဇတိဇေ။ မပျက်သည်သာလျှင်
တည်း။ တထာ။ ထိုအတူ။ ရာဇာနံ။ မင်းကို။ ဘယဝသေန။ ကြောက်သည်၏
အတွင်းအားဖြင့်။ ဝန္တတော။ ရှိခိုးသောသူအား။ နဘိဇ္ဇတိ။ မပျက်။ ဟိယသ္မာ။
အကြင်ကြောင့်။ သောရာဇာ။ ထိုမင်းသည်။ ရဗ္ဗပုဇိတတ္ထာ။ ပြည်သူတို့သည်
ပူဇော်အပ်သည်၏။ အဖြစ်ကြောင့်။ အဝဋ္ဌိယမာနေဝ။ ရှိမခိုးသည် ရှိသော်။
အနတ္ထမ္ပိ။ အကျိုးမဲ့ကိုလည်း။ ကရေယျ။ ပြုရာ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဝန္တ
တော။ ရှိခိုးသောသူအား။ နဘိဇ္ဇတိ။ မပျက်။ တထာ။ ထိုအတူ။ ယိကိဋ္ဌိ။ အမှတ်
မရှိသော။ သိပ္ပံ။ အတတ်ကို။ သိက္ခာပကံ။ သင်စေတတ်သော။ တိတ္ထိယံ။ အည
တိတ္ထိကို။ အယံ။ ဤသူသည်။ မေ။ ငါ၏။ အာစရိယော။ သရဏတည်း။ ဣတိ။
ဤသို့။ ဝန္တတော။ ရှိခိုးသောသူအားလည်း။ နဘိဇ္ဇတိ။ မပျက်။ ဣတိဇေ။ ဤသို့။
သရဏဂမနပ္ပသေဒေါ။ သရဏာရုံအပြားကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။
ဧတ္ထစ။ ဤသရဏာရုံတို့တွင်လည်း။ ထောကုတ္တရဿ။ ထောကုတ္တရားဖြစ်
သော။ သရဏဂမနဿ။ သရဏာရုံ၏။ စတ္တာရိ။ ထေးပါးကုန်သော။ သာမည
ပဿနိ။ သာမညမိုက်တို့သည်။ ဝိပါကဖလံ။ ဝိပါကဖလမည်၏။ သဗ္ဗဒုက္ခက္ခ
ယော။ အလုံးစုံသောဒုက္ခ၏ကုန်ခြင်းသည်။ အာနိသံသဖလံ။ အာနိသံသပလ
မည်၏။ ဟိသမ္ဘံ။ မှန်၏။ ယောစဗုဒ္ဓဗ္ဗဗ္ဗ။ သံဃာဗ္ဗသရဏံဂတော။ စတ္တာရိ
အရိယသမ္ဘာနိ။ သမ္မပ္ပညာယပဿတိ။ ဒုက္ခံဒုက္ခသရပျိဒံ။ ဒုက္ခသစ
အတိတ္တံ။ အရိယံစာဠာဂိကံမဂ္ဂံ။ ဒုက္ခပဿမဂါမိနံ။ ဧတံခေါသရဏံ
ခေမံ။ ဧတံသရဏရတ္တံ။ ဧတံသရဏမာဂဗ္ဗ။ သဗ္ဗဒုက္ခာပရန္တတိတိ။ ယောစ
ဗုဒ္ဓဗ္ဗဗ္ဗ။ သံဃာဗ္ဗသရဏံဂတော။ စတ္တာရိ အရိယသမ္ဘာနိ။ သမ္မပ္ပညာယ
ပဿတိ။ ဒုက္ခံဒုက္ခသရပျိဒံ။ ဒုက္ခသစအတိတ္တံ။ အရိယံစာဠာဂိကံမဂ္ဂံ။
ဒုက္ခပဿမဂါမိနံ။ ဧတံခေါသရဏံခေမံ။ ဧတံသရဏရတ္တံ။ ဧတံသရ

ကမာဂမ္ဘေသဗ္ဗဒုက္ခာမရက္ခတိဟူ၍၊ ဧတံဝစနံ။ ဤစကားကိုးဘဝတားမြတ်
စွာထုရားသည်။ ဂုတ္တံ၊ ဟောသောတံမူအပ်ပြီးယောစ။ အကြင်သူသည်လည်း။
ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ ထုရားကို လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဉ္စ၊ ထုရားကို လည်းကောင်း။ သံဃဉ္စ၊
သံဃာကို လည်းကောင်း။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတော၊ ရောက်၏။
သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာ လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသရပ္ပါဒံ၊ ဒုက္ခ၏
အကြောင်းဖြစ်သောသရဒယသစ္စာ လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသေစ၊ ဒုက္ခသစ္စာ
ကိုလည်း။ အတိက္ကန္တံ၊ လွန်ရာဖြစ်သောနိရောဓသစ္စာလည်းကောင်း၊ အရိယံ၊
မြတ်သော၊ အဋ္ဌကိတံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဒုက္ခုပသာမဂါမိနံ၊ ဒုက္ခ၏
ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာ လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မတာရိယေ၊ ပါးလွန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို
သဗ္ဗပ္ပညာယာ၊ မသောက်မပြန်သောပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဧတံခေါ
သရဏံ၊ ဤသရဏဂုံသည်လျှင်၊ ခေမံ၊ စားမရှိ၊ ဧတံသရဏံ၊ ဤသရဏဂုံ
သည်၊ ဥဏ္ဏဓံ၊ မြတ်၏။ ဧတံသရဏံ၊ ဤသရဏဂုံကို၊ အာဂမ္ဘ၊ စွဲ၍၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ၊
ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲမှ၊ ပရက္ခတိ၊ လွတ်၏။ အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ နိစ္စ
တော၊ နိစ္စအားဖြင့်၊ အနုပဂမနာဒိဝသေနိ၊ မကပ်ခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်း
အားဖြင့်လည်း၊ ဧတသ၊ ထိုလောကုတ္တရာသရဏဂုံ၏၊ အာနိသံသပလံ၊
အာနိသံသပလံကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏၊ အဋ္ဌာနမေတံဘိက္ခ
ဝေအနဝကာသော၊ ယံဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နောပုဂ္ဂလော ကိဋ္ဌိသင်္ခါ ခနိစ္စတောဥပဂစ္ဆေ
ယျ၊ သုခတောဥပဂစ္ဆေယျ၊ ကိဋ္ဌိဓမ္မံအတ္တတောဥပဂစ္ဆေယျ၊ မာတရံဇိဝိတာ
ဝေါရောပေယျ၊ ဝိတရံ၊ အရဟန္တံ ဇိဝိတာဝေါရောပေယျ၊ ဒုဋ္ဌမိတ္တောတထာ
ဂတသာ လောဟိတံဥပ္ပါဒေယျ၊ သံဃံဘိန္ဒေယျ၊ အညံသတ္တာရံဥဒ္ဓိသေယျ၊
နေတံဌာနံဝိဇ္ဇတိတိ၊ အဋ္ဌာနမေတံဘိက္ခဝေအနဝကာသော၊ ယံဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော
ပုဂ္ဂလောကိဋ္ဌိသင်္ခါ ခနိစ္စတောဥပဂစ္ဆေယျ၊ သုခတောဥပဂစ္ဆေယျ၊ ကိဋ္ဌိဓမ္မံ
အတ္တတောဥပဂစ္ဆေယျ၊ မာတရံဇိဝိတာ ဝေါရောပေယျ၊ ဝိတရံ၊ အရဟန္တံ
ဇိဝိတာဝေါရောပေယျ၊ ဒုဋ္ဌမိတ္တောတထာဂတသာ လောဟိတံဥပ္ပါဒေယျ၊
သံဃံဘိန္ဒေယျ၊ အညံသတ္တာရံဥဒ္ဓိသေယျ၊ နေတံဌာနံဝိဇ္ဇတိဟူ၍၊ ဧတံ
ဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝယာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်အပ်ပြီး
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သောတာပတ္တိမဂ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊
ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သင်္ခါရံ၊ စတုတ္ထဗ္ဗကသင်္ခါရတို့တွင် တပါးပါး၌
အကျုံးဝင်သော၊ ကိဋ္ဌိ၊ တရံတရသော သင်္ခါရကို၊ နိစ္စတော၊ နိစ္စအား
ဖြင့်၊ ယံဥပဂစ္ဆေယျ၊ အကြင်စွဲလမ်းရာ၏၊ သုခတော၊ သုခအားဖြင့်၊

၈

ယံဥပဂစ္ဆေယျ၊ အကြင်စွဲလမ်းရာ၏။ ကိပ္ပိဝေဋ္ဌံ၊ ထရံတရသော၊ စညတ်နှင့်
 တကွဖြစ်သောဓမ္မကို၊ အတ္တကော၊ အတ္တဟူ၍၊ ယံဥပဂစ္ဆေယျ၊ အကြင်စွဲ
 လမ်းရာ၏။ မာတရံ၊ အမိကို၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၊ ယံဝေါရောပေယျ၊ အကြင်
 ချရာ၏။ ဝိထရံ၊ အဘကို၊ အရဟန္တံ၊ ရဟန္တာကို၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၊
 ယံဝေါရောပေယျ၊ အကြင်ချရာ၏။ ဒုဋ္ဌမိတ္တော၊ ဒေါသ မိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ထောပိတံ၊ လွေးကို၊ ယံဥပ္ပါဒေယျ၊
 အကြင်ဖြစ်စေရာ၏။ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ ယံတိဇ္ဇေယျ၊ အကြင်သင်းခွဲရာ၏။
 အညံ၊ ထုရားမှ တပါးသောသူကို၊ သတ္တာရံ၊ ဆရာဟူ၍၊ ယံဥဒ္ဓိသေယျ၊
 အကြင် ညွှန်းရာ၏။ ဇေတိဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ အဌာနံ၊ အကြောင်း
 မဟုတ်၊ ဇေတိဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ နိဇ္ဈတိ၊ မရှိ၊ ဧသောဩကာသော၊
 ဤအရာသည်၊ အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်၊ လောကီယသော၊ လောကီဖြစ်
 သော၊ သရဏဂမနဿပန၊ သရဏဂုံ၏ကား။ ဘဝသမ္ပဒါဝိ၊ သုဂတိဘဝ၏
 ပြည့်စုံခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဘောဂသမ္ပဒါဝိ၊ အသုံးအဆောင်တို့၏
 ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပယမေဝ၊ အကျိုးပင်ချုပ်ကည်း၊ ဟိသန္တံ၊
 မှန်၏။ ယေကေစိဗုဒ္ဓံသရဏံဂတာသော၊ နတေဂမိဿန္တိ၊ အပါယတုမိ၊ ပဟာ
 ယမာနုသံဒေဟံ၊ ဒေဝကာယံပရိပူရေဿန္တိတိ၊ ယေကေစိဗုဒ္ဓံသရဏံဂတာ
 သော၊ နတေဂမိဿန္တိ၊ အပါယတုမိ၊ ပဟာယမာနုသံဒေဟံ၊ ဒေဝကာယံပရိ
 ပူရေဿန္တိဟူ၍၊ ဇေတိဌာနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဂတ္တံ၊ ဟောထော်မူအပ်ပြီ၊ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ တောသော၊ ဆည်းကပ်ကုန်၏
 ဧဝ၊ ထိုသူတို့သည်၊ အပါယတုမိ၊ အပါယ်ထုံသို့၊ နဂမိဿန္တိ၊ မသားရကုန်
 ထတ္တံ၊ မနုဿဒေဟံ၊ လူ၏ကိုယ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဒေဝကာယံ၊ နတ်၏
 ကိုယ်ကို၊ မရိပူရိဿန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်ထတ္တံ၊ အပရတ္တိ၊ တပါးလည်း၊ အထ
 ခေါသက္ကောဒေဝါနမိန္ဒော၊ အသိတိယာ၊ ဒေဝတာသဟသောဟိသမ္ဘိ၊ ယေနာ
 ယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ တေနုပသကံမိ၊ (ပ)၊ ဧကမန္တံဌိတံခေါသတ္တံ၊ ဒေ
 ဝါနမိန္ဒံ၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလာနော၊ တေနဝေါစ၊ သာရခေါဒေဝါနမိန္ဒံ၊ ဗုဒ္ဓံ
 သရဏံဂမနံဟောတိ၊ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂမနဟောတုခေါဒေဝါနမိန္ဒံ၊ ဧဝမိဝေကေစ္စ
 သတ္တာကာယဿ၊ ဘောဒါပရံမရဏာသုဂတိသဂ္ဂံလောကံ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ တေ
 အညောဒေဝေဒသဟိ ဌာနေဟိ အဓိဂဏ္ဌန္တိ၊ ဗိဇ္ဇေန အာယုနာ၊ ဗိဇ္ဇေနဝဇ္ဇေန
 သုခေနယသေန၊ အဓိပတောယေန၊ ဗိဇ္ဇေဟိ ရူပေဟိသဇ္ဇေဟိဂန္ဓေဟိ ရသေဟိ
 ဖောဋ္ဌဗ္ဗေဟိတိ၊ အထခေါ သက္ကောဒေဝါ နမိန္ဒော အသိတိယာ၊ ဒေဝတာ

သဟာသေဟိသဒ္ဓိယေနာ ဟသ္မာမဟာ မောဂ္ဂဿနော၊ တေနုပသကံမိ၊
 (ပ)။ဧကမန္တံဌိတံခေါသက္ကံဒေဝါနမိန္ဒံအာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂဿနော တေ
 ဒဝေါစ။ သာဓုခေါဒေဝါနမိန္ဒံ ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂမနံဟောတိ၊ ဗုဒ္ဓံသရဏံဂမန
 ဟောတုခေါဒေဝါနမိန္ဒံဧဝမိမေ ကာဠေသတ္တာကာယသသတေဒါ ပရံမရဏာ
 သုဂတိံသဂ္ဂံလေသကံ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ တေအညေ ဒေဝေ ဒသဟိဌာနေဟိ အဓိ
 ဂဏ္ဌန္တိ ဒိဗ္ဗေနအာယုနာဒိဗ္ဗေနဝဏ္ဏေန သုခေနယသေနအဓိပတေယေျနဒိဗ္ဗ
 ဟိရူပေဟိသဒ္ဓေဟိဂန္ဓေဟိ ရသေဟိဖောဋ္ဌဗ္ဗေဟိဟူ၍၊ သုတ္တံ၊ဟောတေတံမူ
 အဝံပြီ၊အထခေါ၊ထိုအခါ၌၊ဒေဝါနမိန္ဒော၊နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊
 သိကြားမင်းသည်၊အသိတိယာဒေဝတာသဟာသေဟိ၊ ရှစ်သောင်းသော
 နတ်တို့နှင့်၊သဒ္ဓိ၊တက္က၊ယေန၊အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂဿ
 နော၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂဿာန်သည်၊အဋ္ဌိ၊ရှိ၏၊တေန၊ထိုအရပ်သို့၊ဥပသကံ
 မိ၊ကပ်၏၊(ပ)။ဧကမန္တံ၊ သင့်ကင့်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ဌိတံခေါ၊ရပ်
 သော၊ဒေဝါနမိန္ဒံ၊နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကံ၊သိကြားမင်းကို၊ အာယသ္မာ
 မဟာမောဂ္ဂဿနော၊အရှင်မဟာမောဂ္ဂဿာန်သည်၊ဧတံဝစနံ၊ဤစကားကို၊
 အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏၊ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊သိကြားမင်း၊ ဗုဒ္ဓံ၊တုရားကို၊ သရဏံ၊
 ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂမနံ၊ဆည်းကပ်ခြင်းသည်၊ သာဓုခေါ၊ကောင်းကိုးစီး
 ပွားကို ရှုကံဆောင်ပေတတ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊
 သိကြားမင်း၏၊ဗုဒ္ဓံ၊တုရားကို၊သရဏံ၊ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ဂမနဟောတုခေါ၊
 ရောက်ခြင်း ဟူသော အကြောင်း ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဣမံ၊ဤလှပြည်၌၊
 ဧကဠေ၊အချို့ကုန်သော၊ သတ္တဝ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ ကာယသသ၊ဥပါဒိန္နက
 ခန္ဓာ၏၊ သေဒါ၊ချုပ်သည်မှ၊ပရံမရဏာ၊ရတိနေကံ၌၊ သုဂတိံ၊ကောင်းမှု
 ကိုပြုသောသူတို့၏လားရာဖြစ်သော၊သဂ္ဂံလေသကံ၊နတ်ပြည်သို့၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊
 ရောက်ကုန်၏၊ တေ၊ထိုသူတို့သည်၊အညေ၊တပါးကုန်သော၊ဒေဝေ၊နတ်တို့
 ကို၊ ဒိဗ္ဗေန၊နတ်၌ဖြစ်သော၊အာယုနာ၊အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဒိဗ္ဗေန၊နတ်၌ဖြစ်သော၊ဝဏ္ဏေန၊အဆင်းလှခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုခေန၊
 ချမ်းသာကြီးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယသေန၊အခြံအရံများခြင်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊အဓိပတေယေန၊အစိုးရခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗေဟိ၊နတ်၌ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ရူပေဟိ၊ ရူမာရုံတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓေဟိ၊ သဒ္ဓါရုံတို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓေဟိ၊ဂန္ဓာရုံတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရသေဟိ၊ရသာရုံတို့
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေဟိ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ဒသဟိဌာနေဟိ၊ဆယ်ပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အဓိဂဏ္ဌန္တိ၊လွှမ်း

ရိုးနိုင်ကုန်၏။ ဓမ္မစ၊ ထရား၌လည်း ကောင်း။ သံစောစ၊ သံစာ၌လည်း
ကောင်း။ သေနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ အဝိစ၊ ထနည်းထည်း။ ဝေဏာ
မသုတ္တာဒိဝသေနာဝိ၊ ဝေဏာမသုတ်စသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထည်း။
သရဏဂမနဿ၊ သရဏဂုံ၏။ ပလဝိသေသော၊ အကျိုးထူးကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သရဏဂမနပလံ၊ သရဏဂုံ၏အကျိုးကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုလောကီလောကုတ္တရာသရဏဂုံနှစ်ပါးတို့တွင်၊ လော
ကီယသရဏဂမနံ၊ လောကီသရဏဂုံသည်။ တိသုဝတ္ထု၊ သုရတနာသုံးပါး
တို့၌၊ အညာဏသံသယမိစ္ဆာညာဏာဒိဟိ၊ ဂုဏ်ကိုမသိခြင်းထရားဟုတ်ထေ
၏လောမဟုတ်၏။ လောဟုယံမှားခြင်းထိုရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်တို့ကိုဂုဏ်
မဟုတ်ဟုတော့က်ပြန်၍သိခြင်းစသည်တို့ဖြင့်၊ သံကိလိသာတိ၊ ညစ်ညူး၏။
မဟာဇုတိကံ၊ များသောအရောင်ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မဟာဝိပ္ပာရံ၊
များစွာပြန့်ပြောခြင်းရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ လောကုတ္တရဿ၊ လောကုတ္တ
ရာသရဏဂုံ၏။ သံကိလေသော၊ ညစ်ညူးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ လောကီ
ယဿစ၊ လောကီသည်းဖြစ်သော၊ သရဏဂမနဿစ၊ သရဏဂုံ၏လည်း။
သာဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အနဝဇ္ဇောစ၊ အပြစ်မရှိသည်
လည်းဖြစ်သော၊ ဘေဒေါ၊ ပျက်ခြင်းသည်။ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊
ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ သာဝဇ္ဇော၊ အပြစ်ရှိသောပျက်ခြင်းသည်။ အညသတ္ထာရာ
ဒိသု၊ သာသနာတော်မှအပအယူရှိသောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစရာ စသည်တို့၌၊ အတ္တ
သန္နိယျာတနာဒိဟိ၊ မိမိကိုယ်ကိုဆောင်ရှင်းခြင်းအစရှိကုန်သောအကြောင်း
တို့ဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဘေဒေါ၊ ထိုပျက်ခြင်းသည်။ အနိဗ္ဗုပ္ပလော၊
မကောင်း၊ သောအကျိုးရှိ၏။ အနဝဇ္ဇော၊ အပြစ်မရှိသော ပျက်ခြင်းသည်။
ကာလံကိရိယာယ၊ သေသဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဘေဒေါ၊ ထိုသေ၍
ပျက်ခြင်းသည်။ အဝိပါကတ္တာ၊ အကျိုးပေးခြင်းသဘောမရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အပဇော၊ အကျိုးမရှိ၊ လောကုတ္တရဿပန၊ လောကုတ္တရာသရဏဂုံ
၏ကား၊ ဘေဒေါ၊ ပျက်ခြင်းသည်။ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း၊ တိသတ္ထံ၊
မှန်၏။ ဘဝန္တရေဝိ၊ ဘဝတပါး၌လည်း။ အရိယသဝကော၊ အရိယာဖြစ်
သောတပည့်သည်။ အညသတ္ထာရံ၊ သာသနာတော်မှအပအယူရှိသောမိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိစရာကို၊ နုဉ္ဇိသတိ၊ ဆရာဟူ၍မညွှန်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ သရဏဂမနဿ၊
သရဏဂုံ၏။ သံကိလေသောစ၊ ညစ်ညူးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဘေဒေါစ၊
ပျက်ခြင်းကိုလည်း ကောင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊
ဤသည်လျှင်စကားတရပ်အပြီးသတ်သတည်း။ ။

ဥပါသကံဝံဘဝံဂေါတမောဓာရေတုတိ၊ ဥပါသကံဝံဘဝံဂေါ တမော
 ဓာရေတုဟူသည့်ကား၊ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ဖံ၊ အက္ခန္တံ
 ကို၊ အယံ၊ ဤဇာတုသောဏိပုဏ္ဏားသည်။ ဥပါသကော၊ သိတင်းသည်
 တည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဓာရေတုဇာနာတု၊ သိတော်မူပါလော၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယန၊ အသို့တပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊
 ဤအရာ၌၊ ဥပါသကံဝံဂေါတမောသလ္လတ္တံ၊ ဥပါသကာ၏အစီအရင်၌ဝိဇ္ဇာစိဉ်
 သောဌါ၊ ကော၊ အတတ်သူသည်။ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာမည်သနည်း၊
 ကသ္မာ၊ အတတ်ကြောင့်၊ ဥပါသကောတိ၊ ဥပါသကာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်
 သနည်း၊ အသ၊ ထိုဥပါသကာ၏၊ သိလံ၊ သိလကား၊ ကိ၊ အတတ်နည်း၊
 အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်ကော၊ အတတ်နည်း၊ ဝိပဏ္ဍိ၊ သိလအာဇီဝ
 တို့၏ပျက်စီးခြင်းသည်၊ ကာ၊ အတတ်နည်း၊ သမ္ပတ္တိ၊ သိလအာဇီဝတို့၏
 ပြည့်စုံခြင်းသည်ကော၊ အတတ်နည်း၊ ဣတိဣဒံပကိဏ္ဏကံ၊ ဤသို့ပြုစုသော
 ပကိဏ္ဏကကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပြုစုသောစကားရပ်၌၊
 ကောဥပါသကောတိ၊ ကောဥပါသကော ဟူသည် ကား၊ ယောကောစိ၊
 အဋ္ဌတံမရှိသော၊ တိသရဏဂတော၊ ရတနာသုံးပါးတို့ကိုကိုးကွယ်ရာဟူ
 ၍ဆည်းကပ်တတ်သော၊ ဂဟဋ္ဌော၊ လူတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယထောခေါ
 မဟာနာမဥပါသကော ဗုဒ္ဓံသရဏံဂတောဟောတိ၊ ဓမ္မံ၊ သံဃံသရဏံ
 ဂတောဟောတိ၊ ဧတ္တာဝတာခေါမဟာနာမ ဥပါသကော၊ ဟောတိတိ၊
 ယထောခေါမဟာနာမဥပါသကောဗုဒ္ဓံသရဏံဂတောဟောတိ၊ ဓမ္မံ၊ သံဃံ
 သရဏံဂတောဟောတိ၊ ဧတ္တာဝတာခေါမဟာနာမ ဥပါသကောဟောတိ
 ဟူ၍၊ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်ပြီး၊ မဟာနာမ၊ မဟာနံ၊ ယထောခေါ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊
 ဥပါသကော၊ သိတင်းသည်သည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ
 ၍၊ ဂတော၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မံ၊ ဘုရားကို၊
 သံဃံ၊ သံဃာကို၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတော၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့
 ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာနာမ၊ မဟာနံ၊ ဧတ္တာဝတာခေါ၊ ဤမျှ
 သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကာမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကသ္မာဥပါသကောတိ၊ ကသ္မာဥပါသကောဟူသည်ကား၊ ရတနတ္ထယသ၊
 ရတနာသုံးပါးသို့၊ ဥပါသနကော၊ ဆည်းကပ်တတ်သောကြောင့်၊ ဥပါသ
 ကော၊ ဥပါသကာမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုသိတင်းသည်သည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပါသတိ၊ ဆည်းကပ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊

ဥပါသကော၊ ဥပါသကာမည်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သံစဉ်၊ သံဃာကို။ ဥပါသတိ
ဆည်းကပ်တတ်၏။ ဣတိ၊ သိသော။ ထိုကြောင့်၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသကောမည်
၏။ ကိမဿ၊ သိသန္တိ။ ကိမဿ၊ သိလိဟူသည့်ကား။ ပဉ္စဝေရမဏိယော၊
ငါးပါးသောဝိရတိတို့တည်း။ ယထာဟ၊ တရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူ
သနည်းဟူမူကား။ ယထောခေါမဟာနာမဥပါသကော၊ ပါဏာတိပါတာပဋိပ
ရတောဟောတိ၊ အနိန္ဒာဒါနာ၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ ရသ၊ ဝါဒါ၊ သုရာမေရ
ယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာပဋိပရတောဟောတိ၊ ဧတ္တာဝတာခေါမဟာနာမဥပါသ
ကော၊ သိလဝါဟောတိတိ၊ ယထောခေါမဟာနာမဥပါသကော၊ ပါဏာတိပါတာ
ပဋိပရတောဟောတိ၊ အနိန္ဒာဒါနာ၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ ရသ၊ ဝါဒါ၊ သုရာမေရ
ယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာပဋိပရတောဟောတိ၊ ဧတ္တာဝတာခေါမဟာနာ
မဥပါသကော၊ သိလဝါဟောတိဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး။ မဟာနာမ၊
မဟာနံ၊ ယထောခေါ၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဥပါသကော၊ သိလင်းသည်
သည်၊ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုသျှင်စွာချခြင်းမှ၊ ပဋိပရတော၊ ကြဉ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနိန္ဒာဒါနာ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်မပေးအပ်
သောသူတပါး၏ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမှ၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ မသွားလာအပ်
သောမိန်းမတို့၌ သွားလာလွန်ကြွေးခြင်းမှ၊ ရသ၊ ဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်သော
စကားကိုဆိုခြင်းမှ၊ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌နေ
လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သုရာငါးပါး မေရိယငါးပါးတည်း ဟူ
သောယဇ်မျိုးတို့ကို သုံးဆောင်ခြင်းမှ၊ ပဋိပရတော၊ ကြဉ်သည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ မဟာနာမ၊ မဟာနံ၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဥပါသ
ကော၊ ဥပါသကာသည်၊ သိလဝါ၊ သိလရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကော၊ အာဇီ
ဝေါတိ၊ ကောအာဇီဝေါဟူသည်ကား။ ပဉ္စမိစ္ဆာဝါဏိဇ္ဇေ၊ ငါးပါးသောမ
သင့်တင့်သော ကုန်သွယ်ခြင်းတို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဓမ္မန၊ တရားနှင့်၊
သမေန၊ ညီညာဖြင့်၊ ဇီဝိတကပ္ပနံ၊ အသက်မွေးခြင်းကိုပြုခြင်းတည်း။ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏။ ပဉ္စိမာဘိက္ခဝေဝါဏိဇာဥပါသကေန၊ အကရဏိယာ၊ ကတမာပဉ္စ၊
သတ္တဝါဏိဇ္ဇာ၊ သတ္တဝါဏိဇ္ဇာ၊ ဖံသဝါဏိဇ္ဇာ၊ မဇ္ဇဝါဏိဇ္ဇာ၊ ဝိသဝါဏိဇ္ဇာ၊
ဣမာခေါဘိက္ခဝေပဉ္စဝါဏိဇ္ဇာဥပါသကေန၊ အကရဏိယာ၊ ကတမာပဉ္စသတ္တဝါဏိဇ္ဇာ၊ သတ္တ
ဝါဏိဇ္ဇာ၊ ဖံသဝါဏိဇ္ဇာ၊ မဇ္ဇဝါဏိဇ္ဇာ၊ ဝိသဝါဏိဇ္ဇာ၊ ဣမာခေါဘိက္ခဝေပဉ္စ
ဥပါသကေန၊ အကရဏိယာဟူ၍။ ဧဝံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ တဂဝတာ၊ ဖြတ်
စွာတရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီး၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဣမာပဉ္စဝါ

ဏိဇ္ဇာ၊ ဤငါးပါးသော ကုန်သွယ်ခြင်းတို့ကို၊ ဥပါသကေန၊ ဝိတင်းသည်
 သည်၊ အကရဏိယာ၊ မပြုအပ်ကုန်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်၊ ကတမာ၊ အတယ်
 သည်၊ ဘိုးနည်း၊ ဟူမူကား၊ သတ္တဝါဏိဇ္ဇာ၊ ထက်နက်ကုန်သွယ်ခြင်း၎င်း၊ သတ္တ
 ဝါဏိဇ္ဇာ၊ လူကုန်သွယ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝိသဝါဏိဇ္ဇာ၊ ကြက်ဝက်
 စသည်ကိုအသားပွါးအောင်မွေး၍၊ ဟင်းမျိုးအလိုငှါကုန်သွယ်ခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ မဇ္ဇဝါဏိဇ္ဇာ၊ သေရည်သေရက်ကုန်သွယ်ခြင်း လည်းကောင်း၊
 ဝိသဝါဏိဇ္ဇာ၊ အဆိပ်ကုန်သွယ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ခုဟန်းတို့၊
 ဣမာခေါပဉ္စဝါဏိဇ္ဇာ၊ ဤငါးပါးသောကုန်သွယ်ခြင်းတို့ကို၊ ဥပါသကေန၊
 ဝိတင်းသည်သည်၊ အကရဏိယာ၊ မပြုအပ်ကုန်၊ ကာဝိပတ္တိတိ၊ ကာဝိပတ္တိ
 ဟူသည်ကား၊ တသေဝ ဝိသသေဝ၊ ထိုငါးပါးသော ဝိသ၏ လည်း
 ကောင်း၊ တသေဝအာဇီဝသေဝ၊ ထိုအသက်မွေးခြင်း၏ လည်းကောင်း၊
 ယာဝိပတ္တိ၊ အကြင်ပျက်စီးခြင်းသည်၊ အတ္တိရှိ၏၊ အယံဝိပတ္တိ၊ ဤပျက်စီး
 ခြင်းသည်၊ အသေ၊ ထိုဝိတင်းသည်၏၊ ဝိပတ္တိပျက်စီးခြင်းမည်၏၊ အဝိစ၊
 တနည်းလည်း၊ ယာယဝိပတ္တိသာ၊ အကြင်ပစ္စိပတ်ဖြင့်၊ သေသောဥပါ
 သကော၊ ဤဝိတင်းသည်သည်၊ စဏ္ဍာလောစေဝ၊ နွန်းစဏ္ဍာ၊ နှင့်တူသော
 ဥပါသကာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မလဉ္စ၊ အညစ်အကြေးလိမ်းကျ
 သောဥပါသကာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပတိကိဇ္ဈာစ၊ ယုတ်မာသော
 ဥပါသကာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာပတိပတ္တိ၊ ထိုဆိုးသွမ်း ယုတ်
 မာညစ်ညမ်းသောအကျင့်သည်လည်း၊ တသေ၊ ထိုဝိတင်းသည်၏၊ ဝိပတ္တိ၊
 ပျက်စီးခြင်းမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဟေစ၊ ထိုနွန်းစဏ္ဍာ၊
 နှင့်တူသည်၏အဖြစ်စသည်တို့သည်လည်း၊ အတ္ထတော၊ အနက်အားဖြင့်၊
 အသဒ္ဓိယာဒယော၊ အသဒ္ဓိယအစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စဓမ္မာ၊ ငါးပါးကုန်သော
 တရားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယထာဟ၊ ထုရားအတယ်သို့ဟော
 ကော်မူသနည်း၊ ဟူမူကား၊ ပဉ္စဟိဘိက္ခဝေဓမ္မဟိသမန္နာဂတောဥပါသက
 စဏ္ဍာလောစဟောတိ၊ ဥပါသကမလဉ္စ၊ ဥပါသကပ္ပတိကိဇ္ဈာစ၊ ကတမေဟိ
 ပဉ္စဟိ၊ အသဒ္ဓေါဟောတိ၊ ဒုသိသောဟောတိ၊ ကောတုဟလမဂ်လိကော
 ဟောတိ၊ မဂ်လံပဇ္ဇတိ၊ နောကမ္ဘံ၊ ဣတောဗဟိဒ္ဓါဒက္ခိဏေပသျံ၊
 တတ္ထပုဗ္ဗကာရံကရောတိတိ၊ ပဉ္စဟိဘိက္ခဝေဓမ္မဟိသမန္နာဂတောဥပါ
 သကစဏ္ဍာလောစဟောတိ၊ ဥပါသကမလဉ္စ၊ ဥပါသကပ္ပတိ ကိဇ္ဈာစ၊
 ကတမေဟိပဉ္စဟိ၊ အသဒ္ဓေါဟောတိ၊ ဒုသိသောဟောတိ၊ ကောတုဟလ
 မဂ်လိကောဟောတိ၊ မဂ်လံပဇ္ဇတိ၊ နောကမ္ဘံ၊ ဣတောဗဟိဒ္ဓါဒက္ခိဏေပသျံ

ပရိယေသတိတတ္ထစုပ္ပကာရံ ကရောတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေဟိ၊ မကောင်းသော
 တရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါသကော၊ ဘိတင်းသည်
 သည်၊ ဥပါသကဓဏ္ဍာထောစ၊ နှုံးစဏ္ဍားနှင့်တူသော ဥပါသကာ သည်
 ထည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါသကမလဉ္စ၊ အညစ်အကြေးလိမ်းကျံသော ဥပါ
 သကာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါသကပတိကိဋ္ဌောစ၊ ယုတ်မာ
 သော ဥပါသကာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေဟိပဉ္စဟိ၊ အဘယ်
 ငါးပါးတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသနည်း။ အဿဇ္ဈေ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏
 ဂုဏ်ကိုယုံကြည်ခြင်း မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုဿီသော၊ ဘိတမရှိ
 သည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကောတုဟသမင်္ဂလိကော၊ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာသုတမင်္ဂလာ
 ရတမင်္ဂလာတည်းဟူသော အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သောမင်္ဂလာနှင့်ပြည့်
 စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မင်္ဂလံ၊ ဒိဋ္ဌစသောမင်္ဂလာကို၊ ပစ္စေတိ၊ ယုံကြည်၏။
 ကမ္ဘံ၊ ကံကို၊ နောပစ္စေတိ၊ မယုံကြည်။ ဣထောစ၊ ဤတရားရှင်သာသနာတော်
 မှလည်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအပေါင်း၌၊ ဒက္ခိဏေယျံ၊ မြတ်သော
 အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာ၏။ တတ္ထစ၊ ထိုသာသနာတော်မှအပအ
 ယူရှိသောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့၌လည်း၊ ဗုဒ္ဓကာရံ၊ ရှေးဦးစွာပူဇော်
 ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏။ စ၊ အတို့တပါးကိုဆိုပြီးအုံးကာသမ္ပတ္တိတိ၊ ကာသမ္ပတ္တိ
 ဟူသည်ကား။ အဿ၊ ထိုဥပါသကာ၏။ သာဝီလသမ္ပဒါစ၊ ထိုဘိတ၏ပြည့်
 စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သာအာဇီဝသမ္ပဒါစ၊ ထိုအသက်မွေးခြင်း၏
 ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ အဿ၊ ထိုဘိတင်းသည်၏။ ရတနဘာ
 ဝါဒိကရာ၊ ရတနာနှင့်တူသည်၏အဖြစ်အစရှိသည်တို့ကိုပြုတတ်ကုန်သော၊
 သဒ္ဓါဒယော၊ သဒ္ဓါအစရှိကုန်သော၊ ယေပဉ္စဓမ္မာ၊ အကြင်ငါးပါးကုန်သော
 တရားတို့သည်လည်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပဉ္စဓမ္မာ၊ ထိုငါးပါးကုန်သော
 တရားတို့သည်၊ သမ္ပတ္တိယေဝ၊ သမ္ပတ္တိမည်သလျှင်ကတည်း၊ ယထာဟ၊
 တရားအဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ပဉ္စဟိဘိက္ခဝေဓမ္မေဟိ
 သမန္နာဂတော ဥပါသကော ဥပါသကရတနဉ္စဟောတိ ဥပါသကပရမဉ္စ၊
 ဥပါသကဓဏ္ဍရိကောစ၊ ကတမေဟိပဉ္စဟိ၊ သဒ္ဓေါဟောတိ၊ ဝီလဝါဟော
 တိ၊ နကောတု ဟသမင်္ဂလိကောဟောတိ၊ ကမ္ဘံပစ္စေတိ၊ နောမင်္ဂလံ၊ နဣ
 ထော ဗဟိဒ္ဓါဒက္ခိဏေယျံဂဂေသတိ၊ ဣစစုပ္ပကာရံကရောတိတိ၊ ပဉ္စဟိ
 ဘိက္ခဝေဓမ္မေဟိ သမန္နာဂတောဥပါသကော ဥပါသက ရတနဉ္စဟောတိ၊
 ဥပါသကပရမဉ္စဥပါသကဓဏ္ဍရိကောစ၊ ကတမေဟိပဉ္စဟိ၊ သဒ္ဓေါဟောတိ၊

သိလဝါဟောတိ၊ နကောထုဟသမင်္ဂလိကောဟောတိ၊ ကမ္မံပစ္စေတိ၊ နော
မင်္ဂလံ၊ နန္တကော ဗဟိဒ္ဓါဒက္ခိဏေယျံဂဝေသတိ၊ ဣစ္ဆေယျကောရံကရောတိ
ဟူ၍၊ အာဟာယောတေသံမူပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်
သော၊ ဓမ္မဟိ၊ ကျေးဇူးထရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော၊ ဥပါ
သကော၊ သိတင်းသည်သည်၊ ဥပါသကရထနဉ္စ၊ ရတနာနှင့်တူသောဥပါ
သကာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပါသကပဒမဉ္စ၊ ကြာပဒံမာနှင့်တူ
သော ဥပါသကာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပါသကပုဏ္ဏာရိကောစ၊
ကြာပုဏ္ဏာရိကံနှင့်တူသောဥပါသကာသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထ
မေဟိပစ္စတိ၊ အဘယ်မည်ကုန်သောကျေးဇူးထရားငါးပါးတို့နှင့်၊ သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံသနည်းဟူမူကား၊ သဒ္ဓေါ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏၊ ဂုဏ်ကို
ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သိလဝါ၊ သိလရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ကောထုဟသမင်္ဂလိကော၊ ဒိဋ္ဌစသော ခုတ်ခုတ် ကျက်ကျက်
သော မင်္ဂလာနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ပစ္စေတိ၊
ယုံကြည်၏၊ မင်္ဂလံ၊ ဒိဋ္ဌစသောမင်္ဂလာကို၊ နောပစ္စေတိ၊ မယုံကြည်၊ ဣစ္ဆေယျ
ဤထုရားရှင် သာသနာထေဝံမှ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဖြစ်သောမိတ္တဒိဋ္ဌိတို့၏အပေါင်း
၌၊ ဒက္ခိဏေယျံ၊ ဖြတ်သောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နဂဝေသတိ၊ မရှာ၊ ဣစ္ဆေယျ
ဤထုရားရှင် သာသနာထေဝံ၌သာလျှင်၊ ပုဏ္ဏာရံ၊ ရှေးဦးစွာ ပူဇော်ခြင်း
ကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အဇ္ဈတဂ္ဂေတိတ္ထေ၊ အဇ္ဈတဂ္ဂေဟူသောဤပါဌ်၌၊
အယံအဂ္ဂသဒ္ဓေါ၊ ဤအဂ္ဂသဒ္ဓါသည်၊ အာဒိကောမ္ဘိ ကောဠာသသောဋ္ဌေသု၊
အစဟူသောအနက်အဆုံးဟူသောအနက်အဘို့အစဟူသောအနက်အမြတ်
ဟူသောအနက်တို့၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအံ၊ အဇ္ဈတဂ္ဂေ
သမ္ပဒေါဝါရိက အာဝရာမိ ခွါရံနိဂဏ္ဌာနံ နိဂဏ္ဌိနန္တိ အာဒိသု၊ အဇ္ဈတဂ္ဂေ
သမ္ပဒေါဝါရိကအာဝရာမိခွါရံနိဂဏ္ဌာနံနိဂဏ္ဌိနံ ဤသို့အစရှိသောပါဌ်ရပ်တို့
၌၊ အာဒိမိ၊ အစဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ သမ္ပဒေါဝါရိက၊ အချင်း
တံခါးစောင့်၊ အဇ္ဈတဂ္ဂေအဇ္ဈတံအဂ္ဂေအာဒိ ကတွာ၊ ထနေ၏အဖြစ်ကိုအစ
ပြု၍၊ နိဂဏ္ဌာနံ၊ နိဂဏ္ဌယောကျ်ားတို့အားလည်းကောင်း၊ နိဂဏ္ဌိနံ၊ နိဂဏ္ဌိ
မိန်းမတို့အားလည်းကောင်း၊ ခွါရံ၊ တံခါးကို၊ အာဝရာမိ၊ ဝိတ်၏၊ တေနော
အင်္ဂုလဂ္ဂေနတံအင်္ဂုလဂ္ဂံပရာမသေယျဉ္စ၊ ဂံဝေဠုဂ္ဂန္တိ အာဒိသု၊ တေနောအင်္ဂု
လဂ္ဂေနတံအင်္ဂုလဂ္ဂံပရာမသေယျဉ္စ၊ ဂံဝေဠုဂ္ဂန္တိသို့အစရှိသောပါဌ်ရပ်တို့၌၊
ကောမ္ဘိယံ၊ အဆုံးဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ တေနောအင်္ဂုလဂ္ဂေန၊
ထိုထက်ညှိုးပျားဖြင့်လျှင်၊ တံအင်္ဂုလဂ္ဂံ၊ ထိုထက်ညှိုးပျားကို၊ ပရာမသေယျ

သုံးသပ်ရာ၏။ ဥစ္ဆိဂ္ဂံ၊ ဤညွန့်၊ ဝေဠုဂ္ဂံ၊ ဝါးညွန့်၊ အနုဇာနာမိတိက္ခဝေအဗ္ဗိ
လဂ္ဂံ၊ မရရဂ္ဂံ၊ တိတ္ထဂ္ဂံ၊ ဝိဟာရဂ္ဂေနဝါ၊ ပရိဝေဏဂ္ဂေနဝါ၊ ဘာဇေတုန္တိ
အာဒိသု၊ အနုဇာနာမိတိက္ခဝေအဗ္ဗိလဂ္ဂံ၊ မရရဂ္ဂံ၊ တိတ္ထဂ္ဂံ၊ ဝိဟာရဂ္ဂေနဝါ၊
ပရိဝေဏဂ္ဂေနဝါ၊ ဘာဇေတုန္တိသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ကောဠာသေ၊
အတို့အရဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဗ္ဗိလဂ္ဂံ
ဝါ၊ ချဉ်သောအတို့ အရကိုလည်းကောင်း၊ မရရဂ္ဂံဝါ၊ ချိုသောအတို့အရ
ကိုလည်းကောင်း၊ တိတ္ထဂ္ဂံဝါ၊ ခါးသောအတို့အရကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဟာ
ရဂ္ဂေနဝါ၊ ကျောင်း၏အတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိဝေဏဂ္ဂေနဝါ၊ မရရတံ
အတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘာဇေတု၊ ဝေဘန်စိဉ်သောဌ၊ အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြု
တော်မူ၏၊ ယာဝတာတိက္ခဝေသတ္တာအပဒါဝါ၊ (ပ)၊ တထာဂတောထေသံ
အဂ္ဂမက္ခာယတိတိ၊ အာဒိသု၊ ယာဝတာတိက္ခဝေ သတ္တာအပဒါဝါ၊ (ပ)၊
တထာဂတောထေသံအဂ္ဂမက္ခာယတိ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ သေ
ဋ္ဌေ၊ အမြတ်ဟူသောအနက်၌၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယာဝ
တာ၊ အကြင်မျှထောက်လှန်သော၊ အပဒါဝါ၊ အခြေမရှိသည်လည်းဖြစ်လှန်
သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိလှန်၏၊ (ပ)၊ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့
ထက်၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာ
ယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣပေန၊ ဤအဇ္ဇတဂ္ဂေဟူသောပါဌ်၌ကား၊ အယံအဂ္ဂသဒ္ဓေါ၊
ဤအဂ္ဂသဒ္ဓါကို၊ အာဒိမ္မိ၊ အစဟူသောအနက်၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေတိတ္ထေ၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ
ဟူသောဤပုဒ်၌၊ အဇ္ဇတံ၊ ယနေ၏အဖြစ်ကို၊ အာဒိ၊ ကတော၊ အစပြု၍၊ ဣတိ
ဝေ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
အဇ္ဇတန္တိ၊ အဇ္ဇတံဟူသည်ကား၊ အဇ္ဇတာဝံ၊ ယနေ၏အဖြစ်ကို၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေ
တိဝါ၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဌ်ရှိ၏၊ ဒကာရော၊ ဒအက္ခရာသည်၊
ပဒသန္တိကာရော၊ ပုဒ်စပ်ခြင်းကိုပြုတတ်၏၊ အဇ္ဇ၊ ယနေကို၊ အဂ္ဂံကတော၊
အစပြု၍၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပါဏု
ပေထန္တိ၊ ပါဏုပေတံဟူသည်ကား၊ ပါဏေဟိ၊ အသက်တို့နှင့်၊ ဥပေတံ၊
ပြည့်စုံသရွှေကာလပတ်လုံး၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှထောက်၊ မေ၊ အက္ခရ်၏၊
ဇိဝိတံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေသည်၊ မတ္တတိ၊ အစဉ်သန္တာန်မပြတ်မူ၍ဖြစ်၏၊ တာဝ၊
ထိုမျှလောက်၊ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံသရွှေ ကာလပတ်လုံး၊ အနညသတ္ထုကံ၊
ရတနာသုံးပါးမှတစ်ပါးသောဆရာမရှိသည်ဖြစ်၍၊ တိဟိသရဏဂမနေဟိ၊
သုံးပါးသောသရဏဂုံတို့ဖြင့်၊ သရဏံဂတံ၊ ရတနာသုံးပါးကိုကိုးကွယ်ရာ

ဟူ၍ဆည်းကပ်ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဥပါသကံ၊ သိတင်းသည်ဖြစ်သော၊ ကပ္ပိယကာရကံ၊ ကပ္ပိယကာရကဟူ၍၊ ခံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ ဘဝံဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်၊ ဓာရေတုဇာနာတု၊ သိတော်မူပါ၊ ဟိ၊ ယံ၊ ဟိ၊ ဟိ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တိ၊ ဝိ၊ တေန၊ ထက်ထွဋ္ဌာသော၊ အသိနာ၊ သန်လျက်ဖြင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သိ၊ သံ၊ ဥက္ကောင်းကို၊ သစေဝိဆိန္ဒယျ၊ အကယ်၍မူလည်းဖြတ်အံ့၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို၊ နဗုဒ္ဓေါတိဝါ၊ ဘုရားမဟုတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဓမ္မံ၊ ယရားကို၊ နဓမ္မောတိဝါ၊ ယရားမဟုတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ နသံဃောတိဝါ၊ သံဃာမဟုတ်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ နေဝဝဗေယျံ၊ မဆိုပေရား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တသန္တိယျာတနေန၊ ရတနာသုံးပါးတို့အားမိမိကိုယ်ကိုဆောင်ရှင်းခြင်းဖြင့်၊ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာ၊ ရောက်ပြီး၍၊ စတုဟိစပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်လည်း၊ ပဝါ၊ ရေတွင်း၊ ဘိတ်ပြီး၍၊ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဝါ၊ ဧတွာ၊ ရှိသောစွာရှိသိုးဦး၍၊ တိ၊ ကုတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ ပဒက္ခိတံ၊ လကျောရစ်သည်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပတ္တမိ၊ ဖဲထေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း။ ။ ဘယဘေရဝသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ ဘယဘေရဝသုတ်၏အတွင်းသည်၊ နိဗ္ဗိတာနိဗ္ဗိဣတဝတာပတ္တာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီး။ ။

အနင်္ဂီတာသုတ်။

☰

ဧဝံမေသုတံ၊ (ပ)၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တောတိဣဒံသုတ္တံ၊ ဧဝံမေသုတံ၊ (ပ)၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တောဟူသောဤသုတ်သည်၊ အနင်္ဂီတာသုတ္တံ၊ အနင်္ဂီတာသုတ်တည်း၊ တတြ၊ ထိုအနင်္ဂီတာသုတ်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုသတ္တံ၊ သည်ကား၊ အနုတ္တာနုပဒဝဏ္ဏနာ၊ မပေါ်သောပုဒ်တို့၏အတွင်းတည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေကို၊ ပုတ္တာယထာစ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝံထထာ၊ ထိုအတူ၊ သဗ္ဗသုတ္တေသု၊ အလုံးစုံသောသုတ်တို့၌၊ အနုသန္တိ၊ အနုသန္ဓေစကားစပ်ကို၊ ပုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤအနင်္ဂီတာသုတ်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ ဧတ္တကမ္ပိ၊ ဤမျှသောအနုသန္ဓေစကားကိုလည်း၊ အဝတ္ထာ၊ မဆိုမူ၍၊ အပုဗ္ဗပဒဝဏ္ဏနံယေဝ၊ အသစ်သောပုဒ်တို့၏ အတွင်းကိုသာလျှင်၊ ကရိသာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ စတ္တာရောတိ၊ စတ္တာရောဟူသည်ကား၊ ဝတာနပရိစ္ဆေဒေါ၊ အရေအတွက်ကို ပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း၊ ပုဂ္ဂဏာတိ၊ ပုဂ္ဂဏာဟူသည်ကား၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့၊ နရာ၊ သတ္တဝါတို့၊

ပေါသား၊ သတ္တဝါတို့၊ ကြော့ဝတာဝ၊ စက္ကာရော ပုဂ္ဂလာဝံသော ဤမျှ
 အတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ခြံငုံလည်း၊ မဟာဝေထရော၊ အရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာသည်၊ ပုဂ္ဂလဝါဒီ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထင်ရှားရှိ၏ဟု ယူလေ့ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 နဂဟေတဗ္ဗံ၊ မမှတ်သင့်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာသည်၊ ဗုဒ္ဓပုတ္တာနံ၊ ထုရားသားတော်ဖြစ်ကုန်သောသာ ဝကအပေါင်း
 တို့တွင်၊ သေဋ္ဌော၊ လကျာရံသာဝက တပည့်မြတ်ပေတည်း၊ သော၊ ထို
 အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိစေတော်မူတတ်
 သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို၊ အဝိ
 လောမေဇန္တောယေဝ၊ မချေမှု၍သာလျှင်၊ ဧဒေသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိစေတော်မူတတ်သော၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
 ထုရား၏၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတော်သည်၊ သမ္ဗုတိဒေသနာဝ၊ သမ္ဗုတိဒေ
 သနာ လည်းကောင်း၊ ပရမတ္ထဒေသနာဝ၊ ပရမတ္ထဒေသနာလည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိသ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ဒေသနာတို့
 တွင်၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါ၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမ၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ား
 ခတ္ထိယော၊ မင်း၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုတ္တား၊ ဧဝေါ၊ နတ်၊ မာရော၊ မာရ်၊ ဣတိဝေ
 ခူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ဒေသနာသည်၊ သမ္ဗုတိဒေသနာ၊ သမ္ဗုတိဒေ
 သနာမည်၏၊ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တံ၊ အနတ္တ၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့၊ ဝေ
 တု၊ ဓာတ်၊ အာယတနာ၊ အာယတန၊ သတိဗျဉာနာ၊ သတိဗျဉာန်တို့၊ ဣတိ
 ဝေခူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသောဒေသနာသည်၊ ပရမတ္ထဒေသနာ၊ ပရမတ္ထ
 ဒေသနာမည်၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုနှစ်ပါးကုန်သော ဒေသနာတို့တွင်၊ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ ယေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သမ္ဗုတိဝသေန၊
 ပညတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ အတ္ထံ၊
 အနက်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုးထွင်း၍၊ မောဟံ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်
 ပျောက်၍၊ ဝိသေသံ၊ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသော တရားအထူးကို၊ အဓိဝန္တု၊
 သိခြင်းငှါ၊ သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ သမ္ဗုတိ
 ဒေသနံ၊ သမ္ဗုတိဒေသနာကို၊ ဧဒေသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယေပနပုဂ္ဂလာ၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ပရမတ္ထဝသေန၊ ခန္ဓာအုဋ္ဌေဝသောပရမတ္ထ၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊
 ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုးထွင်း၍၊ မောဟံ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်ပျောက်၍၊ ဝိသေ
 သံ၊ နိဗ္ဗာန်အရဟတ္တဖိုလ် ဟူသော တရားအထူးကို၊ အဓိဝန္တု၊ သိခြင်းငှါ၊
 သမတ္တာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပရမတ္ထဒေသနံ၊ ပရ

မတ္တဒေသနာကို၊ ဒေသတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်
 နှ့်၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သညကား၊ ဥပမာ၊ ဥပမာတည်း၊ ဟိပါကဒိုကရောမိ၊
 ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ယထာ၊ ဥပမာမည်သညကား၊ ဒေသတာသာကုသလော၊
 အရပ်သူတို့၏ဘာသာ၌လိမ္မာသော၊ ဟိတ္ထဝေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ အတ္ထ
 သံဝတ္ထကော၊ အနက်ကိုဖွင့်တတ်သော၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ ယေဇ
 နာ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဒမိဇ္ဇဘာသာယ၊ ကျေးဘာသာဖြင့်၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်
 သည်ရှိသော်၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊
 ဒမိဇ္ဇဘာသာယ၊ ကျေးဘာသာဖြင့်၊ အာမိက္ခတိ၊ ကြား၏၊ ယေဇနာ၊
 အကြင်သူတို့သည်၊ အန္ဓကတာသာဒိသု၊ တောင်သူသာသာအစရှိသည်တို့
 တွင်၊ အညတရာယ၊ ထမ်းပါးသော ဘာသာဖြင့်၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်
 ရှိသော်၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ တာယ
 ဘာသာယ၊ ထိုထိုသို့သောဘာသာဖြင့်၊ အာမိက္ခတိ၊ ကြား၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့
 ကြားသည်ရှိသော်၊ တေမဒဏကော၊ ထိုလူလင်တို့သည်၊ ဆေကံ၊ လိမ္မာ
 သည်၊ ဗျတ္တံ၊ ထင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာစရိယံ၊ ဆရာကို၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊
 ခိပ္ပမေဝ၊ သျှင်စွာသာသျှင်၊ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို၊ ဂတ္တန္တိ၊ သင်နိုင်ကုန်၏၊ တတ္ထံ၊
 ထိုဥပမာစကား၌၊ အာစရိယောပိယ၊ ဆရာကဲ့သို့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးကို
 သိစေတော်မူတတ်သော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊
 တေဟောဗေဒါပိယ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကဲ့သို့၊ ကထေတဗ္ဗဘာဝေ၊ ဟောအပ်
 သည်၏အဖြစ်၌၊ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်သော၊ တိဏိဝိဇ္ဇကာနိ၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံတို့
 ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာနိ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ ဒေသဘာသကော၊ လ္လမိဝ၊ ဒေသဘာသာ၌
 လိမ္မာသောဆရာ၏အဖြစ်ကဲ့သို့၊ သမ္ဗုတိပရမတ္ထကောသလ္လံ၊ သမ္ဗုတိပရ
 မတ္တ၌လိမ္မာသောဘုရား၏ အဖြစ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ နာနာဒေသဘာ
 သာ၊ အထူးထူးသောအရပ်ဒေသ၌ဖြစ်သောဘာသာရှိကုန်သော၊ မာဏဝ
 ကာပိယ၊ လူလင်တို့ကဲ့သို့၊ သမ္ဗုတိပရမတ္တဒေသနာ၊ မမှီဝဲ၍နသမတ္တာ၊
 သမ္ဗုတိပရမတ္တဒေသနာဖြင့်သိခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ ဝေနေယျသတ္တာ၊
 ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ အာစရိယသ၊ ဆရာ၏၊
 ဒမိဇ္ဇဘာသာဒိအာမိက္ခတံပိယ၊ ဒမိဇ္ဇဘာသာစသည်ကိုကြားခြင်းကိုကဲ့သို့၊
 ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဗုတိပရမတ္တဝသေန၊ သမ္ဗုတိပရမတ္တ၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေသနာ၊ ဟောခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ စသစ္စံ၊ မှန်၏
 ဧတ္ထံ၊ ဤအရာ၌၊ နုဝေသစ္စာနိအက္ခာသိ၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါဝေထံဝရော၊ သမ္ဗုတိပရ
 မတ္တဗ္ဗံ၊ တတိယံနုပထမ္ဘတိ၊ သင်္ကေတဝစနံသစ္စံ၊ လောကသမ္ဗုတိကာ

ရဏံ၊ ပရမတ္ထဝစနံသစ္စံ၊ ဓမ္မာနံဘူတကာရဏံ။ ။ တသ္မာဝေါဟာရကုသ
လဿ၊ လောကနာထဿ သတ္ထုနော၊ သမ္ဗုတိံ ဝေါဟရန္တဿ၊ ရဿာဝါ
ဒေါနဇာယတိတိ။ ။ ဒုဝေသဂ္ဂာနိအက္ခာသိ၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါဝဒကံဝရော၊ သမ္ဗု
တိံ ပရမတ္ထဉ္စ၊ တတိယံနုပလတ္တတိ။ ။ သင်္ကေတဝစနံသစ္စံ၊ လောကသမ္ဗု
တိကာရဏံ၊ ပရမတ္ထဝစနံသစ္စံ၊ ဓမ္မာနံဘူတကာရဏံ။ ။ တသ္မာဝေါဟာ
ရကုသလဿ၊ လောကနာထဿ သတ္ထုနော၊ သမ္ဗုတိံ ဝေါဟရန္တဿ။
ရဿာဝါဒေါနဇာယတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ဝဒကံဝဒန္တနံ။ မြတ်
ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ ဝရော၊ မြတ်တော်မူသော၊ သမ္ဗုဒ္ဓေါ။ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ သမ္ဗုတိဉ္စ၊ သမ္ဗုတိသစ္စာလည်းကောင်း၊ ပရမတ္ထဉ္စ၊ ပရမတ္ထ
သစ္စာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝေသဂ္ဂာနိ၊ နှစ်ပါးကုန်သောသစ္စာတို့ကို
အက္ခာသိ၊ ကြားထော်မူ၏၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသစ္စာကို၊ နုပလတ္တတိ
နဉ္စပလတ္တတိ၊ မရအပ်။ ။ လောကသမ္ဗုတိကာရဏံ၊ လောကဝေါဟာရ၏
အကြောင်းဖြစ်သော၊ သင်္ကေတဝစနံ၊ ပညတ်စကားသည်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဓမ္မာ
နံ၊ ကက္ခဋ္ဌဗုသနစသောသဘောရှိကုန်သောပထဝီဗောဓိအစရှိကုန်သောပရ
မတ္ထဓမ္မတို့၏၊ ဘူတကာရဏံ၊ မသောကမပြန်မှန်သော ကိစ္စလက္ခဏာ
ဟူသောအကြောင်းရှိသော၊ ပရမတ္ထဝစနံ၊ ပရမတ္ထစကားသည်၊ သစ္စံ၊ မှန်
၏။ ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေါဟာရကုသလဿ၊ ဝေါဟာရ၌လိမ္မာတော်
မူသော၊ လောကနာထဿ၊ လူသုံးဦးတို့၏ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော၊
သမ္ဗုတိဝေါဟရန္တဿ၊ ပညတ်အားဖြင့်ဟောတော်မူသော၊ သတ္ထုနော၊
မြတ်စွာဘုရားအား၊ ရဿာဝါဒေါ၊ ရဿာဝါဒသည်၊ နဇာယတိ၊ မဖြစ်၊ အဝိစ၊
ထနည်းလည်း၊ အဋ္ဌဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုဂ္ဂလကထံ၊ ပုဂ္ဂလဒေသနာတော်ကို၊ ကထေ
တိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကထံကထာဟိကာရဏေဟိ၊ အဘယ်အကြောင်းတို့ဖြင့်၊
ကထေသိ၊ ဟောတော်မူသနည်း၊ ဟိရောတ္တပ္ပဒီပနတ္ထံ၊ လူကိုစောင့်ရှောက်
ခြင်းကိစ္စရှိသောဟိရိသြတ္တပ္ပဓမ္မတို့ကိုကိစ္စအားဖြင့်ပြခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
ကမ္မသကတာ ဒီပနတ္ထံ၊ ကံသာလျှင်မိမိဥစ္စာရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ
လည်းကောင်း၊ ပစ္စတ္တပုရိသကာရဒီပနတ္ထံ၊ အဝိးအသီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်ပြုအပ်သောအမှုကိစ္စကိုပြခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အနန္တရိယဒီပနတ္ထံ၊
အနန္တရိယကံငါးပါးကိုပြခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဝိဟာရဒီပနတ္ထံ၊ ဗြဟ္မ
ဝိဟာရဘာဝနာကိုပြခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသဒီပနတ္ထံ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါ
သာနုဿတိ အဘိညာဉ်ကိုပြခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒက္ခိဏဝိသုဒ္ဓိဒီပနတ္ထံ၊

၀

အလ္လ၏အလ္လပေးပုဂ္ဂိုလ်အလ္လခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုစွဲ၍စင်ကြယ်ခြင်းကိုပြခြင်းငှါ
 လည်းကောင်း၊ ကောကဿ၊ လူအပေါင်း၏၊ သမ္ပုတိယာ၊ ဝေါဟာရမညတ်
 ကို၊ အပ္ပဟာနတ္ထံ၊ မပယ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌဟိကာ
 ရဏေဟိ၊ ရှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ပုဂ္ဂလကထံ၊ ပုဂ္ဂလကထာကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့
 သည်၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့သည်၊ အာယတနာနိ၊ အာယတန တို့သည်၊
 ဟိရိယန္တိ၊ ရှက်ကုန်၏၊ ဩတ္တပ္ပန္တိ၊ လန့်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဟော
 တော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ နဇာနာတိ၊
 မထိနိုင်ရာ၊ သဗ္ဗောဟံ၊ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ခဲ့ရာ၏၊
 ခန္ဓာဓာတုအာယတနာနိ၊ ခန္ဓာဓာတ်အာယတနတို့သည်၊ ဟိရိယန္တိ၊ ရှက်
 ကုန်၏၊ ဩတ္တပ္ပန္တိ၊ လန့်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဣဒံစနံ၊ ဤစကားသည်၊ ကိံနာမဝစ
 နံ၊ အဘယ်မည်သောစကားနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသတ္တု၊ ဆန့်ကျင်ဘက်
 အားဖြင့်နှလုံးသွင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဘုရားရှင်၏ရန်သူသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊ ဟိရိယတိ၊ ရှက်၏၊ ဩတ္တပ္ပတိ၊ လန့်၏၊ ပူရိသော၊
 ယောကျ်ားသည်၊ ခန္တိယော၊ မင်းသည်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဝုဏ္ဏားသည်၊ ဧဒေါ၊
 နတ်သည်၊ မာရော၊ မာရ်သည်၊ ဟိရိယတိ၊ ရှက်၏၊ ဩတ္တပ္ပတိ၊ လန့်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်ကား၊ ဇာနာတိ၊ ထိ၏၊ သဗ္ဗောဟံ၊ ပြင်းစွာ
 တွေဝေခြင်းသို့၊ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်၊ ပဋိသတ္တု၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်
 နှလုံးသွင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဘုရားရှင်၏ရန်သူသည်လည်း၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပန္တိ၊
 နတ္ထံ၊ ထောကပါလနက်စွာရှိကုန်သောဟိရိ၊ ဩတ္တပ္ပဓမ္မတို့ကိုကိစ္စအားဖြင့်ပြ
 ခြင်းငှါ၊ ပုဂ္ဂလကထံ၊ ပုဂ္ဂလဒေသနာတော်ကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ ကမ္မဿကာ၊ ကံသာလျှင်မိမိဥစ္စာရှိကုန်၏၊ ဓာတုယော
 ဓာတ်တို့သည်၊ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့သည်၊ ကမ္မဿကာ၊ ကံသာ
 လျှင်မိမိဥစ္စာရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူရာ၌လည်း၊ ဧသေ
 ဝနယော၊ ဤနည်းပင်လျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ကမ္မဿကာတာဒိပနတ္ထံ၊ ကံသာလျှင်မိမိဥစ္စာရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုပြ
 ခြင်းငှါ၊ ပုဂ္ဂလကထံ၊ ပုဂ္ဂလဒေသနာတော်ကို၊ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ဝေဠုဝနာဒယော၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်အစရှိကုန်သော၊ မဟာဝိဟာရာ၊
 ကျောင်းကြီးတို့ကို၊ ခန္ဓေဟိ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ ကာရာဝိတာ၊ ပြုစေအပ်ကုန်၏၊
 ဓာတုဟိ၊ ဓာတ်တို့သည်၊ အာယတနေဟိ၊ အာယတနတို့သည်၊ ကာရာဝိတာ၊

ပြုစေအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂုတ္တေဝိ၊ ဟောရာ၌လည်း။ ဇေသဝနယော၊
ဤနည်းပင်လျှင်တည်း။ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
မစ္စတ္တပုရိသကာရဒိပနတ္ထံ၊ အသီးအသီးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ပြုအပ်သော
ကိစ္စကိုပြုခြင်းငှါ။ ပုဂ္ဂလကထံ၊ ပုဂ္ဂလဒေသနာတော်ကို။ ကထေတိ၊ ဟော
တော်မူ၏။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ မာတရံ၊ အမိကို။ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေါ
ရောပေန္တိ၊ ချကုန်၏။ ဝိတရံ၊ အဘကို။ အရဟန္တံ၊ ရဟန္တာကို။ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိ
တိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပေန္တိ၊ ချကုန်၏။ ရဟိရပ္ပါဒကမ္မံ၊ ဘုရားအားသွေးစိမ်းတည်
အောင်ပြုသောအမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ သံဃာဘေဒကမ္မံ၊ သံဃာအား
သင်းခွဲသောအမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့သည်။ အာယ
တနာနိ၊ အာယတနတို့သည်။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂုတ္တေဝိ၊
ဟောရာ၌လည်း။ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းပင်လျှင်တည်း။ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာနန္တရိယဒိပနတ္ထံ၊ အာနန္တရိယကံကိုပြု
ခြင်းငှါ။ ပုဂ္ဂလကထံ၊ ပုဂ္ဂလဒေသနာတော်ကို။ ကထေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။
ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ မေတ္တာယန္တိ၊ ချစ်ကုန်၏။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့သည်။
အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့သည်။ မေတ္တာယန္တိ၊ ချစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဂုတ္တေဝိ၊ ဟောရာ၌လည်း။ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းပင်လျှင်တည်း။ ထသ္မာ၊
ထိုကြောင့်။ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗြဟ္မဝိဟာရဒိပနတ္ထံ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရ
ဘာဝနာကိုပြုခြင်းငှါ။ ပုဂ္ဂလကထံ၊ ပုဂ္ဂလဒေသနာတော်ကို။ ကထေတိ၊
ဟောတော်မူ၏။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာ
အစဉ်စသည်ကို။ အနုဿရန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့
သည်။ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့သည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသော
ခန္ဓာအစဉ်စသည်ကို။ အနုဿရန္တိ၊ အောက်မေ့ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂုတ္တေဝိ၊
ဟောရာ၌လည်း။ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းပင်လျှင်တည်း။ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသဒိပနတ္ထံ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုသတိအ
တိညာဉ်ကိုပြုခြင်းငှါ။ ပုဂ္ဂလကထံ၊ ပုဂ္ဂလဒေသနာတော်ကို။ ကထေတိ၊
ဟောတော်မူ၏။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။ ဒါနံ၊ ပေးလှူအပ်သောဒါန ဝတ္ထုကို။
ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊ ခံကုန်၏။ ဓာတုအာယတနာနိ၊ ဓာတ်အာယတနတို့သည်။ ဒါနံ၊
ပေးလှူအပ်သောဒါန ဝတ္ထုကို။ ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊ ခံကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂုတ္တေဝိ၊
ဟောအပ်သည်ရှိသော်လည်း။ မဟာဇနော၊ လူမျိုးအပေါင်းသည်။ နဇာနာ
တိ၊ မသိရှိရုံ၊ သဗ္ဗေဟံ၊ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ခဲ့ရာ
၏။ ခန္ဓာဓာတုအာယတနာနိ၊ ခန္ဓာဓာတ်အာယတနတို့သည်။ ဒါနံ၊ ပေးလှူ

အပ်သော ဒါနဝတ္ထုကို၊ ပဋိဂ္ဂဗျန္တိ။ ခံကုန်၏။ ဣဒံစနံ။ ဤစကားသည်၊
 ကိန္နာမဝစနံ။ အယ်နယ်စကားနည်း၊ ဣတိ။ ဤသို့။ ပဋိသတ္တု။ ဆန်ကျင်ဘက်
 အားဖြင့်နှလုံးသွင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တရားရှင်၏ရန်သူသည်၊ ဟောတိ။
 ဖြစ်ခဲ့ရာ၏။ သိဇ္ဇဝဇ္ဇော။ သိဇ္ဇာရှိကုန်သော၊ ကာလျာဏဇ္ဇော။ ကောင်းသော
 အကျင့်ရှိကုန်သော။ ဝုဂ္ဂဇော။ ဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဒါနံ။ ပေးလှူအပ်သောဒါန
 ဝတ္ထုကို၊ ပဋိဂ္ဂဗျန္တိ။ ခံကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တပန။ ဟောအပ်သည်ရှိ
 သော်ကား၊ ဇာနာတိ။ ထိရာ၏။ သဗ္ဗောဟံ။ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းသို့၊ နအာပဇ္ဇ
 တိ။ မရောက်ရာ။ ပဋိသတ္တု။ ဆန်ကျင်ဘက်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်တရားရှင်၏ရန်သူသည်၊ နဟောတိ။ မဖြစ်နားဝသွား၊ ထိုကြောင့်
 ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်။ ဒက္ခိတာဝိသုဒ္ဓိဒီပနတ္ထံ။ အလှူဒါန၏အလှူပေး
 ဝုဂ္ဂိုလ် အလှူခံဝုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုစွဲ၍ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ၊ ဝုဂ္ဂ
 လကထံ။ ဝုဂ္ဂဇာဒေသနာတော်ကို၊ ကထေတိ။ ဟောတော်မူ၏။ စ။ အဘို့
 တပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊ လောကသမ္ဘူတိ။ လောကဝေါဟာရကို၊ ဗုဒ္ဓါ။ သစ္စာလေး
 ပါးကို သိစေတော်မူတတ်သော၊ ဘဂဝဇ္ဇော။ မြတ်စွာတရားတို့သည်။
 နပဇ္ဇဟန္တိ။ မစွန့်ကုန်၊ လောကသမ္ဘူတိယ။ လောကဝေါဟာရအားဖြင့်၊
 လောကနိရုတ္တိယာ။ လူတို့၏အနက်ကိုထုတ်၍ဆိုသောသဒ္ဓါဖြင့်၊ လောကဝ
 ဘိဇ္ဇာပေ။ လူတို့သည် ခေါ်ဝေါ် အပ်သော ပညတ်စကား၌၊ ဌိဝသယေဝ။
 တည်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မံ။ တရားကို၊ ဒေသန္တိ။ ဟောတော် မူကုန်၏။
 တသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊ ဘဝဝါ။ မြတ်စွာတရားသည်။ လောကသမ္ဘူတိယာ။
 လောကဝေါဟာရကို၊ အပ္ပဟာနတ္ထိမ္ပိ။ မပယ်ခြင်းငှါလည်း၊ ဝုဂ္ဂလကထံ။
 ဝုဂ္ဂဇာဒေသနာတော်ကို၊ ကထေတိ။ ဟောတော်မူ၏။ တသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊
 အဟိန္ဒိအာယသ္မာ။ ဤအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း၊ လောကဝေါဟာရ
 ကုသလတာယ။ လောကဝေါဟာရ၌လိမ္မာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓဿ။
 သစ္စာလေးပါးကို သိစေတော်မူတတ်သော၊ ဘဂဝတော။ မြတ်စွာတရား၏။
 ဒေသနံ။ ဒေသနာတော်ကို၊ အဝိဇ္ဇောဇမ္ဗော။ မချေမှု၍၊ လောကသမ္ဘူတိ
 ယံ။ လောကဝေါဟာရ၌၊ ဌတွာ။ တည်၍၊ စက္ကာရောမေ အာရသောဝုဂ္ဂ
 လာတိ။ စက္ကာရော မေအာရသောဝုဂ္ဂလာဟူ၍၊ အာဟာ။ ဟောတော်မူပြီး၊
 တသ္မာ။ ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထ။ ဤစက္ကာရောမေအာရသောဝုဂ္ဂလာစသောပါဌ၌၊
 ပရမတ္ထဝသေန။ မဘောက်မပြန်သောအနက်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုဂ္ဂလံ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်
 ကို၊ အဂ္ဂဟေတွာ။ မမှတ်မူ၍၊ သမ္ဘူတိဝသေနဝ။ လောကဝေါဟာရ၏
 အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝုဂ္ဂဇော။ ဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ သဇ္ဇော

၂၁

သံဝိဇ္ဇာမာနာကိ၊ သန္တောသံဝိဇ္ဇာမာနာဟု သည်ကား၊ လောကသင်္ကေတ
ဝသေန၊ လောကဝေါဟာရ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဥပဇ္ဈာ
နသရအပ်ကုန်၏၊ လောကသိန္တိ၊ လောကသို့ ဟူသည်ကား၊ သတ္တလော
ကော၊ သတ္တလောက၌၊ သင်္ကဏောဝသမာနောတိအာဒိသုပန၊ သင်္ကဏောဝ
သမာနောဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌ကား၊ ကတ္ထမိ၊ အချို့သောပါဠိရပ်၌၊
ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ အင်္ဂီတာန္တိ၊ အင်္ဂီတာဟူ၍၊ ဂုဗ္ဘန္တိ၊ ဆိုအပ်
ကုန်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်း၊ ဟူမူကား၊
တတ္ထကတမာနိတိဏိအင်္ဂီတာနိ၊ ရာဂေါအင်္ဂီတာံ၊ ဒေါသောအင်္ဂီတာံ၊ မော
ဟော၊ အင်္ဂီတာန္တိ၊ တတ္ထကတမာနိ တိဏိအင်္ဂီတာနိ၊ ရာဂေါအင်္ဂီတာံ၊ ဒေါ
သောအင်္ဂီတာံမောဟောအင်္ဂီတာံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ အတ္ထပါဠေ၊
ထိုပါဠိ၌၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်တရားတို့သည်၊ အင်္ဂီတာနိ၊ ကိလေသာ
မည်ကုန်သနည်း၊ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊ အင်္ဂီတာံ၊ အင်္ဂီတာမည်၏၊ ဒေါသော၊
ဒေါသသည်၊ အင်္ဂီတာံ၊ အင်္ဂီတာမည်၏၊ မောဟော၊ မောဟသည်၊ အင်္ဂီတာံ၊
အင်္ဂီတာမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အင်္ဂီတာနိ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ တိဏိ၊ သုံးပါး
တို့သည်၊ ကတ္ထမိ၊ အချို့သောပါဠိအရာ၌၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ မလံဝါ၊
အညစ်အကြေးသည်လည်းကောင်း၊ ပကောဝါ၊ ညွှန်သည်လည်းကောင်း၊
အင်္ဂီတာံ၊ အင်္ဂီတာမည်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်း
ဟူမူကား၊ တသေဝရဇဿဝါ၊ အင်္ဂီတာဿဝါ၊ ပဟာနာယဝါယမတိတိ၊
တသေဝရဇဿဝါ၊ အင်္ဂီတာဿဝါ၊ ပဟာနာယဝါယ မတိဟူ၍၊ အာဟ၊
ဟော တော်မူပြီး၊ တသေဝရဇဿဝါ၊ ထိုရှုအညစ် အကြေးကို လည်း
ကောင်း၊ အင်္ဂီတာဿဝါ၊ ညွှန်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊
ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏၊ ကတ္ထမိ၊ အချို့သောပါဠိရပ်၌၊ တထာဂ္ဂပေါဘူမိဘာ
ဂေါ၊ သောဗောဓိယင်္ဂီတာံစေတိယင်္ဂီတာန္တိ အာဒိနံ၊ တထာဂ္ဂပေါဘူမိဘာဂေါ၊
သောဗောဓိယင်္ဂီတာံစေတိယင်္ဂီတာံအစရှိသောပါဠိတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်း
ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တထာဂ္ဂပေါ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သောဘူမိ
ဘာဂေါ၊ အကြင်မြေအတို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောဘူမိဘာဂေါ၊ ထိုမြေ
အတို့သည်၊ ဗောဓိယင်္ဂီတာံ၊ ဗောဓိပြင်မည်၏၊ စေတိယင်္ဂီတာံ၊ စေတိပြင်မည်
၏၊ ဣပေန၊ ဤအင်္ဂီတာံဟူသောပုဒ်၌ကား၊ နာနာပကာရာ၊ အထူးထူးအပြား
ပြားရှိကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇကိလေသာ၊ ထက်သောကိလေသာတို့ကို၊ အင်္ဂီတာန္တိ၊
အင်္ဂီတာဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တထာဝံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပါပကာနံခေါဇေဝံအာရသော၊ အကုသလာနံ၊ ဣစ္ဆာဝစရာနံ၊ အဓိ

၄၁၀ မူလမဏ္ဍာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဝစနံ၊ ယဒိဒံအင်္ဂါဏန္တိ ယဒိဒံအင်္ဂါဏန္တိ။ ဗါပကာနံခေါဇ္ဇဝံအာရုသောအကု
သလာနံဣန္ဒြိယဝစရာ အဓိဝစနံ၊ ယဒိဒံအင်္ဂါဏံဟူ၍၊ ဝက္ခတိ၊ ဟော
တော်မူလတ္တံး၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အင်္ဂါဏေန၊ ရာဂ
စသောကိလေသာနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ သင်္ဂဏော၊ သင်္ဂဏမည်၏၊ သင်္ဂဏောဝသမာနောတိ၊ သင်္ဂ
ဏောဝသမာနော ဟူသည်ကား၊ သင်္ဂဏလေသောယေဝ၊ ရာဂစသောညစ်
ညူးကြောင်း၊ ကိလေသာ ဂှိသည်သာလျှင်၊ သန္တော၊ ထင်ရှားဖြစ်လျက်၊
အတ္ထိမေအတ္ထတ္တံအင်္ဂါဏန္တိ ယထာဘူတံနပဇာနာတိတိ၊ အတ္ထိမေ အတ္ထတ္တံ
အင်္ဂါဏန္တိ ယထာဘူတံနပဇာနာတိဟူသည်ကား၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ ဗိတ္တသန္တာနေ၊ ဗိတ်ဟူသောအစဉ်၌၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာသည်၊
အတ္ထိ၊ ဂှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့သည်၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣမေကိလေသာနာမ၊ ဤကိလေသာတို့မည်သည်
ကား၊ ကက္ခန္ဓော၊ ရှုန့်ရင်းကုန်၏၊ ဝါဠော၊ ကြမ်းကုန်၏၊ ပဇဟိတဗ္ဗာ၊ ဝှုန့်အပ်ကုန်
၏၊ နဂဟောတဗ္ဗာ၊ မစွဲသင်းအပ်ကုန်၊ ဝိသဒုဠသလ္လသဒိသာ၊ အဆိပ်ကို
သောက်သဖြင့်ပျက်ချော်သောခြားနှင့်တူကုန်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဣမေကိ
လေသာနာမစသောဆိုအပ်ပြီးသောအပြားအားဖြင့်၊ ယထာဘူတံသရတောဝိ၊
ရာဂ စသော အကုသိုလ် ဓမ္မတို့၏ မကောင်းကျိုး ကိုပေးခြင်း စသော
မသောက်မပြန်သော ကိစ္စလက္ခဏာအားဖြင့်လည်း၊ နဇာနာတိ၊ မသိ၊ ယော
ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္ထိတိစ၊ ဂှိ၏ဟူ၍လည်း၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊
သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေဠု၊ ဤသို့ဣမေကိလေသာနာမစသော
ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားအားဖြင့်လျှင်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမေးငါ၏၊ အတ္ထတ္တံ၊ ဗိတ်အစဉ်တည်းဟူသောအတ္ထတ္တသန္တာန်၌၊
အင်္ဂါဏံ၊ ကိလေသာသည်၊ အတ္ထိ၊ ဂှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ကိလေသာ
တို့၏ မသောက်မပြန်သော ကိစ္စလက္ခဏာကို၊ ပဇာနာတိတိ၊ သိ၏ဟူ၍၊
ပုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယဿပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အားကား၊ မဂ္ဂေန၊ အရိယာမဂ်
ဖြင့်၊ သမူဟတာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်အပ်ကုန်ပြီးသော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာ
တို့သည်၊ နဗညပ္ပန္နန္တိ၊ တတန်လည်းမဖြစ်ကုန်၊ ယေနဝါတေနဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်
ပြားပြားသော အမှုသစ်ကိုပြုခြင်း ပရိပဿတိကို သင်ခြင်း ရတင်ကိုဆောင်
ခြင်းစသည်တို့တွင်တပါးပါးသောအကြောင်းဖြင့်လည်း၊ ဝါရိတတ္ထော၊ ဖြစ်
အပ်ပြီးသောအကုသိုလ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့
သည်၊ နဗညပ္ပန္နန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဧတ္ထ၊ ဤယထာဘူတံစသော

အနက်ကသုတ်၊

၄၁၁

ပါဠိအရာ၌။ အနက်ကသုတ်။ အနက်ကဟူ၍။ အဓိပ္ပာယ်တော်။ အလိုရှိအပ်၏။ နတ္ထိ
 မေအဇ္ဈတ္တံအင်္ဂါနန္တိ ယထာဘူတံပဇာနာတိတိ။ နတ္ထိမေအဇ္ဈတ္တံအင်္ဂါနန္တိ
 ယထာဘူတံပဇာနာတိ ဟူသည်ကား။ မယှံးငါ့အား။ ကိလေသေား ကိလေ
 သာသည်။ ယေနဝါတေနဝါ။ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော အမှုသစ်ကို ပြုခြင်း
 ပရိယတ်ကိုသင်ခြင်း ရသင်ကိုဆောင်ခြင်း စသည်တို့တွင်တပါးပါးသော
 အကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဝါရိတတ္ထာ။ ဖြစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ နတ္ထိမရှိ၏
 မဂ္ဂေန။ အရိယမဂ်ဖြင့်။ သမူဟတတ္ထာ။ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ နတ္ထိမရှိ။ ဣတိ။ ဤသို့။ နဇာနာတိ။ မသိ။ ကက္ခဋ္ဌာ။ ကြွင်းကုန်သော။ ဝါ
 ဋ္ဌာ။ ရှုန်ရင်းကုန်သော။ ဝိသဒ္ဓဋ္ဌသလ္လသဒိသာ။ အဆိပ်ကိုသောက်သဖြင့်ပျက်
 ချော်သောမြားနှင့် တူကုန်သော။ တေကိလေသာ။ ထိုကိလေသာတို့သည်။
 ဥပ္ပဇ္ဈမာနာ။ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ မဟာအနတ္တံ။ များသောအကျိုးမဲ့ကို။ က
 ရိသာန္တိ။ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ဣတိဇေ။ ဤသို့။ ယထာဘူတံ။ ရသတော်။ အကုသိုလ်
 ဓမ္မတို့ကိုမသော့မပြန်သောကိစ္စကုန်ကုန်အားဖြင့်လည်း။ နဇာနာတိ။ မသိ။
 ယောပန။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ ဣဝိနာကာရဇောနု။ ဤအမှုသစ်ကိုပြုခြင်း
 စသောအကြောင်းမဂ်ဟူသောအကြောင်းဖြင့်။ နတ္ထိတိ။ မရှိဟူ၍။ ဇာနာတိ။
 သိ၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဣမေနမကိလေသာကက္ခဋ္ဌာစသောအကြောင်းဖြင့်လည်း။
 ဇာနာတိ။ သိ၏။ သောပုဂ္ဂလော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မေ။ ငါ၏။ အဇ္ဈတ္တံ။ စိတ်အစဉ်
 ဟူသောအဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌။ အင်္ဂါတံ။ ကိလေသာသည်။ နတ္ထိမရှိ။ ဣတိ။ ဤသို့။
 ယထာဘူတံ။ ဟုတ်မှန်သည်အတိုင်း။ ဗဇာနာတိတိ။ သိ၏ဟူ၍။ ဝုစ္ဆတိ။ ဆို
 အပ်၏။ တကြာတိ။ တကြာဟူသည်ကား။ တေသုစတုသုပုဂ္ဂလေသု။ ထိုလေး
 ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ဝါ။ ထနည်းကား။ တေသုဒ္ဓိသုအင်္ဂါကသု။
 ထိုနှစ်ပါးကုန်သောအင်္ဂါတို့တွင်။ ယာယန္တိ။ ပဒသော။ ယာယံဟူသောဝုဒ်၏။
 ယောအသန္တိ။ ပဒစ္ဆေဒေါ။ ယောအယံဟူ၍ ဝုဒ်ဖြစ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗော။
 ပြုအပ်၏။ ယောအယံပုဂ္ဂလော။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယာယန္တိ။ ပိ။ ယောယံဟူ
 ၍လည်း။ ပါဠော။ ပါဠိသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ကောနုခေါအာဝုသောသာရိပုတ္တဟေ
 တုကောပစ္စယောတိဇ္ဈော။ ကောနုခေါအာဝုသောသာရိပုတ္တဟေတုကောပစ္စ
 ယောဟူသောဤဝုဒ်၌။ သမာဓိနိဝိဇ္ဇေန။ ကောင်းစွာ အကျုံးဝင်သော။ ဥတ
 ယေနာပိ။ နှစ်ပါးသောဟေတုပစ္စယသမ္ဘူတိဖြင့်လည်း။ အာယာသ္မာမဟာမောဂ္ဂ
 လာနော။ အရှင်မဟာမောဂ္ဂဏာန်သည်။ ကာရဏမေဝ။ အကြောင်းကိုပင်
 ဟျင်။ ဝုစ္ဆတိ။ မေး၏။ ယေနိမေသန္တိ။ ယေနိမေသံဟူသည်ကား။ ယေနဟေ
 တုနာ။ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ ယေနပစ္စယေန။ အကြင်အထောက်ပံ့ဖြင့်။

၂၁

ခြံ့နှံ့ယောင်ကျန်သော၊ ဣဒေသံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဧကော၊ တယောက်
 သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သေဋ္ဌပုရိသောတိ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊
 ဆိုအပ်၏၊ ဧကော၊ တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဟိနပုရိသော၊ ယုတ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သောဟေတု၊ ထိုအကြောင်းကား၊
 ဧကော၊ အဘယ်နည်း၊ သောပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့ကား၊ ဧကော၊
 အဘယ်နည်း၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤကောနုခေါအာသုသောစသောပါဌ်နှံ့၊
 သဗ္ဗန္ဓော၊ ပုန်တို့၏စစ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိထဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကော
 နုခေါအာသုသောစသောပါဌ်နှံ့၊ နပဇာနာတိတိ၊ နပဇာနာတိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝုဓတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ပဇာနာ နပဇာနာတိ ဣဒေမဝဉ္ဇာယံ၊
 ဤပဇာနာနပဇာနာဟူသောပုန်နှစ်ခုအပေါင်းသည်သာလျှင်၊ ဟေတုစေ
 ဝ၊ ဟိတိသည်လည်းကောင်း၊ ပစ္စယောစ၊ အကြောင်းသည်လည်းကောင်း၊
 ကိဉ္ဇာဝိဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏၊ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊
 ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိစိတြပဋိကာနတာယ
 ဆန်းကြပ်သောပညာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ၊ ထိုမေးအပ်သောစကား
 ကို၊ ပါကဗ္ဗတရံ၊ လွန်စွာထင်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ငြို၍၊ ဒသေတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊
 ပုန၊ ထပ်၊ သတြာဝုသောတိအာဒိံ၊ တတြာဝုသောဤသို့ အစရှိသော
 စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုတတြာဝုသော ပါဠိနှံ့၊
 တသေတံ ပါဠိကပ်နှံ့၊ တသေတံ ပါဠိကပ်ဟူသည်ကား၊ တသေပုဂ္ဂ
 လသေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဧဝံသင်္ဂဏသေအပ္ပဟာနံ၊ ထိုကိလေသာကို မပယ်
 ရခြင်းကို၊ ပါဠိကပ်တဗ္ဗံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဧသဧသောပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဣဒေမဝ၊ ဤအကုသိုလ်နှင့်တကွဖြစ်သော အဘို့ရှိသည်၏အဖြစ်သို့
 သာလျှင်၊ ပါပုဏိသတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ အညံ့တပါးသောအဘို့သို့၊ နပါ
 ပုဏိသတိ၊ မရောက်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထိတဗ္ဗံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ အဝသံ
 ဘာဝိ၊ မချွတ်မယွင်းဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုဓတ္တာ၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နဆန္ဒဇနေသာတိတိ အာဒိနာနယေန၊ နဆန္ဒဇနေသာတိ
 အစရှိသော နည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ် သော၊ အဆန္ဒဇနနာဒိံ၊ အကုသိုလ်ကို
 ပယ်ခြင်းငှါ ဆန္ဒကိုမဖြစ်စေခြင်းသည်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဣဒံစနံ၊
 ဤစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုနဆန္ဒဇနေသာတိစသော ပါဠိနှံ့၊
 နဆန္ဒဇနေသာတိတိ၊ နဆန္ဒဇနေသာတိဟူသည်ကား၊ အပ္ပဇာနန္တော၊ မသိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဘသေအင်္ဂဏသေ၊ ထိုကိလေသာကို၊ ပဟာနတ္ထံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊
 ကတ္တုကမျတာဆန္ဒံ၊ ပြုလိုကာမျှလက္ခဏာရှိသောဆန္ဒကို၊ နဇနေသာတိ၊

အနက်တသုတ်၊

၄၁၃

မဖြစ်စေလတ္တံ့၊ နဝါယမိဿတိတိ၊ နဝါယမိဿတိဟူသည်ကား၊ တတော
ထိုကတ္တုကမ္ဘာသာနွယ်ကပ်၊ ဗလဝတရံ၊ အားကြီးသော၊ ဝါယာဓံ၊ လုံ့လ
ကို၊ နကရိဿတိ၊ မပြုလတ္တံ့၊ နဝိရိယံအာရတိဿတိတိ၊ နဝိရိယံအာရ
တိဿတိဟူသည်ကား၊ ထာမဂတဝိရိယံပန၊ အားရှိသောအဖြစ်သို့ရောက်
သောဝိရိယကိုမူကား၊ နေဝအာရတိဿတိ နအာရတိဿတိဇေ၊ အား
မထုတ်လတ္တံ့သည် စင်စစ်ပင်တည်း။ နပဝဠောဿတိ၊ မဖြစ်စေလတ္တံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သင်္ဂဏောတိ၊ သင်္ဂ
ဏောဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိတိ၊ ရာဂအစရှိကုန်အား၊ ဣမေဟိအင်္ဂဏောတိ၊
ဤကိလေသာတို့ဖြင့်၊ သင်္ဂဏော၊ ကိလေသာရှိသည်၊ သံကိလိဋ္ဌမိတ္တောတိ၊
သံကိလိဋ္ဌမိတ္တောဟူသည်ကား၊ ထေဟိယေဝ၊ ထိုရာဂစသောကိလေသာ
တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ သုဗ္ဗုတရံ၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ ကိလိဋ္ဌမိတ္တော၊ ထမင်း
အိုးလက်သုတ်ကဲ့သို့ညှပ်ညှူးသောမိတ်ရှိ၏၊ ထေဟိယေဝ၊ ထိုရာဂစသော၊
မထိနမိတ္တော၊ ဆီသည်တို့၏လက်သုတ်ကဲ့သို့ လွန်စွာ ညှပ်ညှူးသောမိတ်
ရှိသည်၊ ဝိဗာမိတမိတ္တော၊ နှိပ်စက်တတ်သောမိတ်ရှိသည်၊ ဥပတာဝိတ
မိတ္တောစ၊ ပူပန်စေအပ်သောမိတ်ရှိသည်လည်း၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ကာဇံက
ရိဿတိတိ၊ ကလံကရိဿတိဟူသည်ကား၊ မရိဿတိ၊ သေလတ္တံ့၊ သေ
ယျထာပီတိ၊ သေယျထာပီဟူသည်ကား၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်
ကား၊ ကံသပါတိတိ၊ ကံသပါတိဟူသည်ကား၊ ကံသလောဟတာဇနံ၊
ကြေးခွက်တည်း၊ အာတတာတိ၊ အာတတာဟူသည်ကား၊ အာနိတာ၊
ဆောင်အပ်၏၊ အာပဏာဝါကမ္မာရ ကုလ္လဝါတိ၊ အာပဏာဝါကမ္မာရ ကု
လ္လဝါဟူသည်ကား၊ အာပဏာတောဝါ၊ အိမ်ဈေးမှတည်းကောင်း၊ ကံသ
ပါတိကာရကာနံ၊ ကြေးခွက်ကိုပြုလုပ်တတ်ကုန်သော၊ ကမ္မာရာနံ၊ ပတင်း
တို့၏၊ စာရတောဝါ၊ အိမ်မှတည်းကောင်း၊ ရဇေနတိ၊ ရဇေနဟူသည်ကား၊
အာဂန္တုကရဇေန၊ အာဂန္တုကမြို့ဖြင့်၊ ပံသုအာဒိနာ၊ မြေမှန်အစရှိသည်ဖြင့်၊
မလေနတိ၊ မလေနဟူသည်ကား၊ ကတ္တော၊ ထိုကြေးခွက်၌သာလျှင်၊ ဥဗ္ဗိ
တေန၊ တက်သော၊ သောဟမထေန၊ ကြေးညှိဖြင့်၊ ပရိယောနန္ဒါတိ၊ ပရိယော
နန္ဒါဟူသည်ကား၊ သဉ္ဇန္တာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်၊ နစေဝပရိတုဉ္ဇေယျုန္တိ၊
နစေဝပရိတုဉ္ဇေယျုဟူသည်ကား၊ ဥဒကခါဒနိယမက္ခိပနာဒိတိ၊ ရေခဲဘွယ်
ကိုထည့်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို၊ နကရေ
ယျု၊ မပြုကုန်ရာ၊ နစပရိယောဒပေယျုန္တိ၊ နစပရိယောဒပေယျုဟူသည်
ကား၊ ဓောဝနဗံသနာဒိတိ၊ ဆေးခြင်း ပွတ်ခြင်းစသည်တို့ဖြင့်၊ ပရိသုန္ဓံ၊

စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ နကာရာပေယျ၊ မဋ္ဌိစေကုန်ရာ၊ ရတပထေတိ၊ ရတ
 ပထေဟူသည်ကား၊ ရတပထေ၊ မြူထရာအရပ်၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အယမေ
 ဝ၊ ဤရတပထေဟူ၍သာလျှင်၊ ပါဠော၊ ပါဌ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ရတသံ၊
 မြူ၏၊ အာဂမနဋ္ဌာနေ၊ သာရာအရပ်၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝဋ္ဌာနုဋ္ဌာနေ၊ ထရာ
 အရပ်၌၊ ဟေဋ္ဌာမဇ္ဈေဝါ၊ ညောင်စောင်းအောက်၌ လည်းကောင်း၊ ထုသ
 ကောဋ္ဌကေဝါ၊ ဖွဲထိုက်၌လည်းကောင်း၊ ဘာဇနန္တရေဝါ၊ အိုးခွက်ကြား၌
 လည်းကောင်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ရဇေန၊ မြူဖြင့်၊ ဩကိရိသတိ၊
 ဖြိုင်းလတ္တံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ သံကိလိဋ္ဌတရာ အယမလဂ္ဂဟိတာတိ ဧတ္ထ၊ သံကိလိဋ္ဌတရာ
 အယမလဂ္ဂဟိတာဟူသောပုဒ်၌၊ ရတပထေ၊ မြူထရာအရပ်၌၊ နိက္ခိပနေန၊
 ထားခြင်းကြောင့်၊ သံကိလိဋ္ဌတရာ၊ လွန်စွာညစ်ညူးကုန်သည်၊ အပရိဘော
 ဂပရိသောဒါပနေဟိ၊ မသုံးဘောင်ခြင်းမပွတ်သတ်ခြင်းတို့ကြောင့်၊ မလဂ္ဂ
 ဟိတာတရာ၊ လွန်စွာညစ်ညူးကုန်သည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံဝတ္ထော၊ ဆိုလို
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတဉ္စဝစနံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးစကားရပ်သည်လည်း
 စဗ္ဗိပုစ္ဆာဝစနံ၊ အနုမတိပုစ္ဆာအားဖြင့် တာဇနမေးခြင်းတည်း၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုပါဠိ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ အတ္ထော၊ အနက်
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်မောဂ္ဂသာန်၊ သာကံသပါတိ၊
 ထိုကြေးခွက်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကရိယမာနာ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ အပရေန
 ကာလေန၊ နောက်ကာလ၌၊ သံကိလိဋ္ဌတရာစ၊ လွန်စွာညစ်ညူးသည်လည်း
 ကောင်း၊ မလဂ္ဂဟိတာတရာစ၊ အလွန်အညစ်အကြေးကပ် သည်လည်း
 ကောင်း၊ မတ္တိကသိတိတိဝါ၊ မြေခွက်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကံသပါတိတိဝါ၊
 ကြေးခွက်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဇုဇ္ဇာနာ၊ မသိအပ်သည်၊
 ဘဝေယျနုခေါ၊ ဖြစ်ရာအံ့သော၊ နေဘဝေယျနုခေါ၊ မဖြစ်ရာအံ့သော၊ ဣတိ
 အတ္ထော၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ထေရော၊ အရှင်
 မဟာမောဂ္ဂသာန်သည်၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဗုဒ္ဓိဇာနန္တော၊ ဝန်ခံလိုရကား၊
 ဧဝမာဝုသောတိ၊ ဧဝမာဝုသောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ ဝုန၊ တာဇနံ၊ ဓမ္မသေ
 နာပတိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဩပဗ္ဗံ၊ ဥပမာကို၊ သမ္ပုဗ္ဗိပါဒေန္တော၊ ဥပ
 မေယျအနက်နှင့် အတူပြု၍နိုးနှော လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဧဝမေဝခေါတိအာဒိ၊
 ဧဝမေဝခေါဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစ
 ကား၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဩပဗ္ဗသံသန္ဓနာ၊ ဥပမာကို
 ဥပမေယျအနက်နှင့်အတူပြု၍ နိုးနှောခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏၊

၁၁

ကိလိဋ္ဌကံသပါဏိ သဒိသော၊ ကြေးခွက်ညှစ်နှင့်တူသော၊ သင်္ဂဏော၊
 ကိလေသာရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သံကိလိဋ္ဌ
 ကံသပါဏိယာ၊ ကြေးခွက်ညှစ်၏၊ နပရိတုညနံ၊ မသုံးဆောင်ခြင်းကို၊ အောဒိ
 ကာတွာ၊ အစပြု၍၊ ရဇာပထနိက္ခေပေါဝိယာ၊ မြူထရာအရပ်၌ထား၊ အပ်သကဲ့သို့
 ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ လတာမာနဿ၊ ရသော၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 ၏၊ ဝေဇ္ဇကမ္မာဒိသု၊ ဆေးကျခြင်းစသော ကုလဒူသက အနေသနအမှုတို့၌၊
 မသုတပုဂ္ဂလသန္တိကော၊ အလေ့အလာ ဝါသနာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အထံ၌၊
 ပဗ္ဗန္တံပဋိလာဘော၊ ရဟန်းအဖြစ်ကိုရခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ သံကိ
 လိဋ္ဌကံသပါဏိယာ၊ ကြေးခွက်ညှစ်၏၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ သံကိဋ္ဌတရအာဝေါဝိ
 ယ၊ လွန်စွာညှစ်သည်၏အဖြစ်ကဲ့သို့၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ အာစရိယု
 ပဏ္ဍာယာနံ၊ ဆရာဥပဏ္ဍာယ်တို့၏၊ အနုသိက္ခတော၊ အတုသို့လိုက်၍ကျင့်
 သော၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝေဇ္ဇကမ္မာဒိကရဏံ၊ ဆေးကျခြင်း
 စသောကုလဒူသက အနေသနအမှုကိုပြုခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဧတ္ထ
 ဤအာဇီဝဝိပဏ္ဍိ၌၊ ဌိတဿ၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သင်္ဂဏကာလကိရိယာ၊
 ကိလေသာနှင့်တကွသေခြင်းကိုပြုရခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အထဝါ၊
 တနည်းကား၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ဒုက္ကဒုက္က သိတ ဝိတိက္ကမနံ၊
 ဒုက္ကဒုက္ကသိကိုလွန်ကျူး၍ကျင့်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပါဌ၌
 ဌိတဿ၊ တည်သော ရဟန်း၏၊ သင်္ဂဏကာလကိရိယာ၊ ကိလေသာနှင့်
 တကွသေခြင်းကိုပြုရခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
 အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ပါဝိတ္တိယထုလ္လစ္စယဝိတိက္ကမနံ၊ ပါဝိတ်ထုလ္လစ္စည်း
 အာပတ်ကိုလွန်ကျူးခြင်းသည်၊ သံဃာဒိသေသဝိတိက္ကမနံ၊ သံဃာဒိသိသံ
 အာပတ်ကိုလွန်ကျူးခြင်းသည်၊ ပါရာဇိကဝိတိက္ကမနံ၊ ပါရာဇိကအာပတ်ကို
 လွန်ကျူးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မာတုဃာထာဒိအာနန္တရိယကရဏံ၊
 မာတုဃာထာက အစရှိသော အာနန္တရိယကံကို ပြုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအာပတ်ကြီး အာပတ်ငယ် အနန္တရိယကံ၌၊ ဌိတဿ၊ တည်
 သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သင်္ဂဏကာလကိရိယာ၊ ကိလေသာနှင့်တကွသေခြင်းကိုပြု
 ရခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဥပမာဥပမေယျနီးနှောခြင်းကိုသိ
 အပ်၏၊ သံကိလိဋ္ဌမိတ္တောကာလံကရိယာတိတိဇ္ဈေစ၊ သံကိလိဋ္ဌမိတ္တော
 ကာလံကရိယာတိဟူသောဤပါဌ၌လည်း၊ အကုသလမိတ္တေန၊ အကုသိုလ်
 မိတ်ဖြင့်၊ ကာလံ၊ စုတိခြင်းကို၊ ကရိယာတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ နဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မမှတ်အပ်၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ သဗ္ဗသတ္တံ၊

ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့သည်၊ မကတိပိတ္တေန၊ ပြကတေသောပိတ်ဟုဆို
 အပ်သော၊ ဘဝဂ်ပိတ္တေနဝ၊ ဘဝဂ်ပိတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ကာလံကရာန္တိ၊
 ရတေကုန်၏၊ အယံပန၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်မူကား၊ စိတ္တသန္တာန်၊ ကိလေသာဟူသော
 အညစ် အကြေးရှိသော ပိတ်သန္တာန် အစဉ်ကို၊ အဝိသော၊ ခေတ္တာ၊ သီလ
 ပညာစသည်တို့ဖြင့် စင်ကြယ်အောင် မသုတ်သင်မှု၍၊ ကာလံ၊ ရတေခြင်း
 ကို၊ ကရိသတိ၊ ပြုထွက်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေယမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ သန္တာယ၊
 ရည်တော်မူ၍၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ နုတိယဝါရေ၊ နုတိယဝါ၌၊ ပရိဟောဒမေယျန္တိ၊
 ပရိဟောဒမေယျဟူသည်ကား၊ ခေဝနဗံသနသဏ္ဌာသာရိကပရိမဇ္ဇနာဒိ
 ဟိ၊ ဆေးခြင်း၊ ပွတ်ခြင်း၊ သိမ်မွေ့သောပြာဖြင့် ပွတ်ခြင်းစသည်တို့ဖြင့်၊ ပရိ
 သန္တံ၊ စင်ကြယ်စွာသော၊ အာဒါသမဏ္ဌာယသဒိသံ၊ ကြေးရံဝန်းနှင့်တူသည်
 ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုကုန်ရာ၏၊ နစနံရတေပထေတိ၊ နစနံရတေပထေဟူသည်
 ကား၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ဌာနေ၊
 အရပ်၌၊ အနိက္ခိဝိတ္တာ၊ မထားမူ၍၊ ကရဏ္ဍု၊ မဇ္ဈိသာဒိသုဝါ၊ ကြုတ်ပူတာတ
 တင်းစသည်တို့၌မူလည်း၊ ဌာပေယျ၊ ထားကုန်ရာ၏၊ ပလိဝေဓဋ္ဌေတွာဝါ၊ ဝုဆို
 စသည်ဖြင့်ရစ်၍မူလည်း၊ နာဂဒန္တေ၊ ဆင်ဝှက်သစ်ကောက်၌၊ လဂ္ဂေယျ၊
 ဆွဲကုန်ရာ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်ကို၊ ဝုတ္တနယသန္တာသရေနေဝ၊
 မဋ္ဌမဝါရန္တိ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းကို အစဉ်မှီးသဖြင့်သာလျှင်၊ ဝဟောတဗ္ဗံ၊
 ယူအပ်၏၊ ဇတ္ထစ၊ ဤဝါရန္တိလည်း၊ ဥပမာသံသန္ဓနာ၊ ဥပမာကိုဥပမေယျအ
 နက်နှင့်အတူအားဖြင့်နှိုးနှောခြင်းကို၊ ဇေ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကိလိဋ္ဌကံသပိတိယဒိသော၊ ညစ်ညူးသောကြေးခွက်နှင့်
 တူသော၊ သင်္ဂဏာဘဗ္ဗဝုပ္ပလော၊ ကိလေသာရှိသောကျွတ်ထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်
 ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ကိလိဋ္ဌကံသပိတိယာ၊ ညစ်သောကြေးခွက်၏၊
 ပရိတုညနံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို၊ အာဒိ၊ ကတွာ၊ အစပြု၍၊ သုဋ္ဌဌာနေ၊ စင်ကြယ်
 ရာအရပ်၌၊ ဌာပနံပိယ၊ ထားသကဲ့သို့၊ မဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ လဝမာနဿ၊
 ရသော၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ လေသလတိက္ခ၊ သန္တိ၊ ကော၊ သီလကို
 ချစ်မြတ်နိုးသော ရဟန်း၏အထံ၌၊ မဗ္ဗန္တံ၊ မရှိတာဘော၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို
 ရခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ယေ၊ အကြင်ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်တို့သည်၊
 ဩဝေန္တိ၊ ရှေးဦးစွာ ဆုံးမတတ်ကုန်၏၊ အနုသာသန္တိ၊ အဆင့်ဆင့်ဆုံးမ
 တတ်ကုန်၏၊ အပ္ပမတ္တ ကမ္ဘိပမာဒံ၊ အနည်းငယ်သော မေ့လျော့ခြင်းကို
 လည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဒဏ္ဍကမ္ဘိကတွာ၊ ဒဏ်အမှုကိုပြု၍၊ ပုနပ္ပနံ၊ အဘန

၀၀၀

ထလဲလဲ၊ သိက္ခာပေန္တိ။ ကျင့်စေကုန်၏။ သံကိလိဋ္ဌကံသပါတိယာ၊ ညစ်ညူး
သောကြေးခွက်၏။ အပရကာလေ၊ နောက်ကာလ၌။ ပရိသုဒ္ဓပရိယေဝဒေါ
ထဘာဝေါဝိယ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ပြီးပြီးပြန်သောအရောင်ရှိသည်
၏အဖြစ်ကဲ့သို့။ အာစရိယုပစ္စာယာနံ၊ ဆရာဥပစ္စာယ်တို့၏။ အနုသိက္ခတော
အကျင့်သို့ အတုလိုက်၍ ကျင့်သော၊ ဝာဿ ဝုပ္ပလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။
အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ သမ္မာဝတ္တပ္ပဋိပတ္တိ၊ ကောင်းသောဝတ်ပစ္စိပတ်
သီလစသောအကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤကောင်း
သောဝန်ပစ္စိပတ် စင်ကြယ်သော သီလစသောအကျင့်၌။ ဌိတာဿ၊ တည်
သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အနက်ဏကာလကိရိယာ၊ ကိလေသာမရှိ သေခြင်းကိုပြုရ
ခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗာ၊ ဖွတ်အပ်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား။ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သ
ဖြင့်။ ပရိသုဒ္ဓဝိယေ၊ စင်ကြယ်သောသီလ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ အတ္တနော၊
မိမိအား။ အနုရူပံ၊ လျောက်ပတ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်ကို။ ဥဂ္ဂ
ဏ္ဍိတွာ၊ သင်၍။ ခုတင် နိ၊ ခုတင်တို့ကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏။ အနုကုလ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ စရိုက်အား လျော်သော ကမ္မဋ္ဌာနံကို။
ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂါမန္တ သေနာသနဝါသံ၊ ရွာနီးကျောင်း၌ နေခြင်းကို။
ရုဗ္ဗိတွာ၊ ဖွတ်၍။ ပန္တသေနာ သနဝါသော၊ လူတို့၏ ဥပစာရနှင့် မနီးသော
တောကျောင်း၌နေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဘုရားစကားတော်
ကို သင်ခြင်း ခုတင်ကို ဆောင်ခြင်း ကမ္မဋ္ဌာနံကို အားထုတ်ခြင်း စော
ကျောင်းနေခြင်း၌။ ဌိတာဿ၊ တည်သောရဟန်း၏။ အနက်ဏကာလကိရိယာ။
ကိလေသာမရှိ သေခြင်းကို ပြုရခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗာ၊ ဖွတ်အပ်၏။ အထဝါ၊
တနည်းကား။ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ကသိဏပရိကမ္ပံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံ
ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အဋ္ဌသမာပတ္တိနိဗ္ဗတ္တနေန၊ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်ကိုဖြတ်
စေသဖြင့်။ ကိလေသာဝိက္ခန္တံ၊ ကိလေသာကိုခွါရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဝိပဿနာပါဒကဿနာ၊ ဝိပဿနာ၏အခြေဖြစ်သောချာန်မှ။ ဝုဠာယ၊ ထ၍။
ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်။ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို။ တဒင်္ဂနိ
ဝရဏံ၊ တဒင်္ဂပဟာနံဖြင့်ပယ်ရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောတာပတ္တိ
ဖလမိဂမော၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကိုရခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (ပ)။ အရ
ဟတ္တဖလ သန္တိကိရိယာ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို မျက်မှောက် ပြုခြင်းသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤကသိုဏ်းပရိကံပြုခြင်းစသောချာန်ပါး
သောတရားအထူး၌။ ဌိတာဿ၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အတ္တန္တံ၊ စင်စစ်။ အနက်
ဏကာလကိရိယာ၊ ကိလေသာမရှိသေခြင်းကိုပြုရခြင်းကို။ ဒဠဗ္ဗာ၊ ဖွတ်အပ်

၏။ တတိယဝါရေ၊ တတိယဝါရ၌ သုဘနိမိတ္တန္တိ၊ သုဘနိမိတ္တဟူသည်
 ကား၊ ရာဂဋ္ဌာနိယံ၊ ရာဂဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဣဋ္ဌာရဗ္ဗဏ်း၊ ဣဋ္ဌာရုံ
 ထည်း။ မနသိကရိယသတိတိ၊ မနသိကရိယသတိဟူသည်ကား။ တထိံ၊ ပန၊
 ထိုရာဂဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောဝိသဘာဝမာတုဂါမစသောအာရုံ
 သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ တံနိမိတ္တံ၊ ထိုအာရုံကို။ အာဝိဇ္ဇိယသတိ၊ နှလုံးသွင်း
 လတ္တံ့။ တဿသုဘနိမိတ္တသမနသိကာရာတိ၊ တဿသုဘနိမိတ္တသမန
 သိကာ ရာဟူသည်ကား။ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ သုဘနိမိတ္တံ၊
 မာတုဂါမစသော ဝိသဘာဝအာရုံကို၊ မနသိကာရကာရဏာ၊ နှလုံးသွင်း
 ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အနုဋ္ဌိသေသသတိတိ၊ အနုဋ္ဌိသေသသတိဟူ
 သည်ကား။ ဟိံ သိသတိ၊ နှိပ်စက်လတ္တံ့။ အဓိတဝိသတိ၊ လွှမ်းမိုးလတ္တံ့။
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကုသလဝါရုံ
 ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်းကို၊ ပစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ သယမေဝ၊ ရာဂဟုဆိုအပ်သော
 မိမိသည်လျှင်၊ အကုသလဖလံ၊ အကုသိုလ်စေသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြတ်၍၊
 တိဋ္ဌန္တော၊ တည်၍၊ ကုသလဝိတ္တံ၊ ကုသိုလ်ပိတ်ကို၊ အနုဋ္ဌိသေသတိ၊ ဖျက်ဆီး
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်ကို၊
 ဝုတ္တနယာနုသာဓေနေဝ၊ ပဌမဝါရ၌ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကို အစည်မှီး
 သဖြင့်သာလျှင်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဝါရ၌၊ ဥပဗ္ဗသံသန္ဓနာပန၊
 ဥပမာကို ဥပမေယျအနုကံနှင့်အတူပြု၍ နှိုးနှေးခြင်းကိုကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
 လတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ပရိသုဒ္ဓကံသပါတိသဒိသော၊
 စင်ကြယ်သော ကြေးခွက်နှင့်တူသော၊ ပကတိယံ၊ သဘောအားဖြင့်၊
 အပ္ပကိလေသော၊ ကိလေသာနည်းသော၊ အနုဂီတပုဂ္ဂလော၊ ကိလေသာ
 မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ပရိသုဒ္ဓကံသပါတိယံ၊ စင်ကြယ်
 သောကြေးခွက်၏၊ နပရိတုညနံ၊ မသုံးဆောင်ခြင်းကို၊ အာဒိကတွာ၊ အစ
 ပြု၍၊ ရဇာပထနိက္ခေပေါဝိယံ၊ မြူထရာအရပ်၌ ထားအပ်သကဲ့သို့၊ ပဗ္ဗန္တံ၊
 ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ တာမာနဿ၊ ရသော၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ဣတော၊ ဤစကားအစဉ်မှ၊ ပရိ၊ နောက်ဖြစ်
 သော၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားရပ်သည်၊ ပဌမဝါရသဒိသမေဝ၊ ပဌမဝါရ၌
 ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ စတုတ္ထဝါရေ၊ စတုတ္ထဝါရ၌၊
 သုဘနိမိတ္တနမနသိကရိယသတိတိ၊ သုဘနိမိတ္တနမနသိကရိယသတိဟူသည်
 ကား၊ တထိံ၊ ထိုရာဂဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောဝိသဘာဝမာတုဂါမ
 စသောဣဋ္ဌာရုံ၌၊ သတိဝိရဟာဘာဝတော၊ သတိ၏ကင်းခြင်း၏ မရှိခြင်း

ကြောင့်၊ ထံနိမိတ္တံ၊ ထိုဝိသဘာဝဖြစ်သော ဣဋ္ဌာရုံကို၊ နာဝဇ္ဇိသတိ၊ အဆင့်
ဆင့်နှလုံးမသွင်းလေတ္တံ၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်ကို၊ ဒုတိယဝါရာနု
သာရေန၊ ဒုတိယဝါရကိုအစဉ်မှီးသဖြင့်၊ ဝေဒတဗ္ဗံ၊ ထိအပ်၏၊ အယံခေါအာ
ဝံသသတိအာဒိ၊ အယံခေါအာဝုသောစသောစကားရပ်သည်လည်း၊ ကောနု
ခေါအာဝုသောအာဒိမှ၊ ကောနုခေါအာဝုသောအစရှိသောစကားရပ်၌၊ ဝုတ္တနု
ယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ
၌၊ တံအင်္ဂံ၊ ထိုကိလေသာကို၊ နာနဗ္ဗကာရတော၊ အထူးထူး အပြားပြား
အားဖြင့်၊ ပါကဗ္ဗံ၊ ထင်သည်ကို၊ ကာရာပေတုကာမေန၊ ပြုစေလိုသော၊
အာဟတ္ထတာမဟာမောဂ္ဂသာနေန၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂသာန်သည်၊ အင်္ဂံ၊
အင်္ဂါ၊ အာဒိနာနယေန၊ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါ၊ အင်္ဂါ၊ အင်္ဂါ၊ အင်္ဂါ၊ အင်္ဂါ၊ အင်္ဂါ၊
မေးအပ်သော၊ တံဝစနံ၊ ထိုမေးအပ်သောစကားကို၊ ဗျာကဏှောန္တော၊ ဖြေကြား
တော်မူလိုသော အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ပါပကာနံခေါတံအာဝုသသတိ
အာဒိ၊ ပါပကာနံခေါတံအာဝုသော ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟာ
ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထပါဌေ၊ ထိုပါဌ၌၊ ဣတ္ထာဝစရာနန္တိ၊ ဣတ္ထာဝစရာနံဟူ
သည့်ကား၊ ဣတ္ထာယ၊ ယုတ်မာသောအလိုရမက်ဖြင့်၊ အဝစရာနံ၊ အလိုသို့
လိုက်ကုန်သော၊ ဣတ္ထာဝသေန၊ ယုတ်မာသောအလိုရမက်၏အစွမ်းအားဖြင့်
ဩတိတ္ထာနံ၊ စိတ်အစဉ်သို့သက်ဝင်ကုန်သော၊ ပဝတ္ထာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ နာ
နဗ္ဗကာရာနံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ကောပအပစ္စယာနံ၊ ကောပအ
ပစ္စယာတို့၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း၊ ယံဣကေကစ္စသာသတိ၊ ယံဣကေကစ္စသာဟူသည်ကား၊ ယေန၊ အကြင်
အကြောင်းဖြင့်၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဣကေကစ္စသာ၊ အချို့သောရဟန်းအား၊
ဝေဣတ္ထာ၊ ဤယုတ်မာသောအလိုရမက်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံဌာနံ
တံကာရကံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိအတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဥပလက္ခတိ၊ ရအပ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာပန္နောအသန္တိ၊
အာပန္နောအသံဟူသည်ကား၊ အာပန္နော၊ အပတ်သို့ရောက်သည်၊ တေဝေယျံ၊
ဖြစ်ရာ၏၊ နစမံဘိက္ခု၊ ဇာနေယျ၊ နစမံဘိက္ခု၊ ဇာနေယျ၊ ဟူသည်ကား၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ မံ၊ ဝါကို၊ အာပန္နဘာဝံ၊ အပတ်သို့ရောက်
သည်၏အဖြစ်ကို၊ နဇာနေယျ၊ မထိပါကုန်မူကား၊ အဟောဝတေ၊ ကောင်း
လေစွတကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့တောင့်ကရာ၌၊ ဌာနံ၊ အကြောင်းသည်၊ ကိံလနံ၊
အဘယ်နည်းဟူမူကား၊ လာဘတ္ထိကတာ၊ လာဘ်ကိုအလိုရှိသည်၏အဖြစ်
တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ လာဘတ္ထိကော၊ လာဘ်ကိုအလိုရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း

သည်။ ဇေဝံ၊ ဤသို့။ ဗိဇ္ဇေယျံ၊ ကြံရာ၏။ စ၊ အကြောင်းတပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ပင်္ကတိ
ယာဝိ၊ သဘောအားဖြင့်လည်း။ ကထာပုညော၊ ပြုအပ်ပြီးသောကုသိုလ်တရား
ရှိသော။ မနုဿဟိ၊ လူတို့သည်။ ယက္ခကော၊ အရိအသေပြုအပ်သော။ ဂရု
ကထော၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဇေဝံ၊ ဤသို့။ ဗိဇ္ဇေ
ယိ၊ ကြံ၏။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့။ အာပန္နံ၊ ရောက်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊
ထေရာ၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်ရန်သောရဟန်းတို့သည်။ ဥတွာ၊ အာပတ်သင့်သည်
၏အဖြစ်ကိုသိ၍၊ မဇ္ဈိမာနံ၊ မဇ္ဈိမရဟန်းတို့အား။ အာရောစေန္တိ၊ ကြားကုန်၏။
ထေ၊ ထိုမဇ္ဈိမရဟန်းတို့သည်။ နဝကာနံ၊ ဘိတင်း၊ ငယ်ရဟန်းတို့အား။
အာရောစေန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ နဝကာ၊ ဘိတင်း၊ ငယ်ရဟန်းတို့သည်။ ဝိဟာ
ရေး၊ ကျောင်း၌။ ဝိဇာသဒါဒါနံ၊ စားကြွင်းစား စသောသူတို့အား။ အာရော
စေန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ ထေ၊ ထိုစားကြွင်းစားတို့သည်။ ဩဝါဒံ၊ ဆုမွန်ရာအရပ်
သို့။ အာဂတာနံ၊ ထာကုန်သော။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့အား။ အာရောစေန္တိ
ကြားကုန်၏။ ဇေဝံ၊ ဤသို့။ ကမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ စတသေသပရိသာ၊ လေးပါး
ကုန်သောပရိသတ်တို့သည်။ ဇာနန္တိ၊ ဘိက္ခု၏။ ဇေဝံ၊ ဤသို့သိသည်ရှိသော်၊
အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သာဘန္တရာယော၊ သတိ၏အန္တရာယ်သည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ အဟိ၊ ငါသည်။ ဝတ၊ ဝင်စစ်။ အာပတ္တိံ၊ စ၊ အာပတ်သို့လည်း။ အာ
ပန္နော၊ ရောက်သည်။ အသံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ခံ၊ ငါ့ကို။ အာပန္နတာဝံ၊ အာပတ်သို့ရောက်
သည်၏အဖြစ်ကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ နစ၊ ဇာနန္တယျံ၊ မထိပါကုန်မူကား။
အဟောဝတ၊ ကောင်းလေစွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗိဇ္ဇေယျံ၊ ကြံ၏။ ယံတံ
ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခု၊ ဇာနန္တယျံ၊ ယံတံဘိက္ခု၊ ဘိက္ခု၊ ဇာနန္တယျံဟု သည် ကား။
ယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်း ကြောင့်၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို။
အညော၊ တပါးကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ လန္တိပေသထရဟန်းတို့သည်။ အာပန္န
တာဝံ၊ အာပတ်သို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနန္တယျံ၊ ဘိက္ခု၏။ တံကား
ရဏံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါပနအတ္ထိယေဝ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။
နတ္ထိ၊ မရှိသည်ကား။ နော၊ မဟုတ်။ ဟိသစ္စံ၊ ငှန်၏။ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်။
ဥတွာ၊ အာပတ်သင့်သည်၏အဖြစ်ကိုသိ၍၊ မဇ္ဈိမာနံ၊ မဇ္ဈိမရဟန်းတို့အား။
အာရောစေန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ ဇေဝံ၊ ဤသို့။ သောဘိက္ခု၊ ထိုသာဘတ္ထိကရဟန်း
သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဧေး၌။ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ စတုသုပရိသာသု။
လေးပါးသောပရိသတ်တို့၌။ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေဝံ၊
ဤသို့။ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်လည်း ဖြစ်သော။ အယသောဘိဘူတော၊
အကျော်အစောမဲ့သည်ရှိစက် အပ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဂါမသ

အနက်ကသုတ်၊

၄၂၁

တစ်၊ အရာသောရွာသို့လည်း။ ပထဝီတွာ၊ ဝင်၍၊ ဥဗ္ဗာရသတေသု၊ တံခါးခုံ
အရာတို့၌၊ ပါဒေသု၊ ခြေတို့ကို၊ ဆီ၌တွာ၊ ဖြတ်၍၊ ယထာဓဇာတေနေဝ၊ ဆေး
ဖြတ်၍၊ သာယျင်ဖြစ်သော၊ ပတ္တန၊ သတ်ဖြင့်၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊ တတော၊
ထိုနောက်မှ၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သို့၊ အာ
ပန္နောတိ၊ ရောက်၏ဟူ၍၊ ဇာနိန္ဒ၊ သိက္ခာ၏၊ တေဟိစ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်
လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နာသိတော၊ ဖျက်ဆီးအပ်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဣတိဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ သော
တိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကုရိတော၊ အမျက်ထွက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အ
ပတိတော၊ နှလုံးမသာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊
ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ကုရိတော၊ အမျက်ထွက်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကောဓာတိဘူတော၊ အမျက်သည်နှိပ်စက်အပ်သည်
အပတိတောစ၊ မနှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေါမ
နဿာတိဘူတော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သောစိတ်ရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောစေဝခေါအာရသောကောပေါယောစအပ္ပစ္စယောဥဘ
ယမေထံအင်္ဂါန္တိ၊ ယောစေဝခေါအာရသောကောပေါယောစအပ္ပစ္စယော
ဥဘယံမေထံအင်္ဂါဏံဟူသည်ကား၊ အာရသော၊ ငါရှင်မဟာမောဂ္ဂဇောနံ၊
သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ဂဟိတော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဖြင့်ရေတွက်အပ်သော၊ ယောစာယံ
ယောစ အယံကောပေါ၊ အကြင်ကောပသည်၎င်း၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓ သင်္ဂဟိ
တော၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာဖြင့်ရေတွက်အပ်သော၊ ယောစအပ္ပစ္စယော၊ အကြင်
အပ္ပစ္စယသည်လည်း ကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံဥဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးရံသော
တရားသည်လည်း၊ အင်္ဂါဏံ၊ အင်္ဂါဏမည်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤကောပ
အပ္ပစ္စယဟူသောဝုဒ္ဓိ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဗုဒ္ဓဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣဒ္ဓိဝစနံ၊
ဤစကားကိုလည်း၊ တာဒိသစနံ၊ ထိုကောပအပ္ပစ္စယတို့သည်နှိပ်စက်အပ်
သောသဘောရှိကုန်သော၊ ဝုပ္ပဏာနံ၊ ဝုပ္ပုလ်တို့၏၊ ဝုသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်၏၊ သောဘောပန၊ သောဓာသည်ကား၊ ဣမဿအင်္ဂါဏဿ၊ ဤကောပ
အပ္ပစ္စယကိလေသာနှစ်ပါး၏၊ ဝုပ္ပကာလဝသေန၊ ရှေးအတို့ကာလ၌ဖြစ်သည်
၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ မောဟော၊ မောဟသည်၊ သမ္ပယောဂဝသေနာရိ၊ သမ္ပ
ယုတ်ဖြစ်သောသဟာဇာတ်၏အစွမ်းအားဖြင့် လည်း၊ ဂဟိတောယေဝ၊ ယူ
အပ်သည်သာယျင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုရဟောမန္တိ၊ အနုရဟောမံဟူ
သည့်ကား၊ ဝုရိမသဒိသော၊ ရှေး၌ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောကောပအပ္ပစ္စယသည်နှိပ်
စက်အပ်သောသဘောရှိသော၊ သိက္ခ၊ လောဘတ္တိကရဟန်းသည်၊ ဂဟေတွာ

၄၂၂ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ခေါ်၍၊ ဝိဟာရပစ္စန္ဓော၊ အစွန်ဖြစ်သောကျောင်း၌၊ သေနသနံ၊ ကျောင်း
တွင်းသို့၊ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍၊ ခွါရံ၊ တံခါးကို၊ ထကေတွာ၊ ဝိတ်၍၊ စော
ဇေန္တော၊ စောဒနာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏၊ ဌာနံခေါပနေ
တန္တိ၊ ဌာနံခေါပနေတံဟူသည်ကား၊ ဇေတံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊
ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ယံတံတိက္ခ၊ အကြင်အာပတ်သို့ရောက်သော လာဘတ္တိက
အလတ္တိရဟန်းကို၊ စတုပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်လေးပါးတို့၏အလယ်သို့၊ အာ
နေတွာ၊ သေဝင်၍၊ ဗျက္ခာ၊ ဝိနည်း၌လိမ္မာကုန်သော၊ ဝိနိတာ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး
သုံးပါးတို့ကိုဆုံးမကုန်ပြီးသော၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ တယာ၊ သင်သည်၊
အသုကမ္ဘိနာမဌာနေ၊ ဤမည်သောအရပ်၌၊ ဝေဇ္ဇကဋ္ဌံ၊ ဆေးကုခြင်းအမှုကို၊
ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိအာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ စောဇေ
ယျ၊ စောဒနာကုန်ရာ၏၊ သောဘိက္ခ၊ ထိုကောပအပ္ပတ္တယနှင့်ပြည့်စုံသော
လာဘတ္တိကအလတ္တိရဟန်းသည်၊ စတုသုပရိသာသု၊ ပရိသတ်လေးပါးတို့၌၊
ပါကဇော၊ ကျေးဇူးမဲ့၏ထင်ရှားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ပါက
ဇောစ၊ ကျေးဇူးမဲ့၏ထင်ရှားသည်လည်းဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ အယာသဝ
တိတူတော၊ အကျော်အစောမဲ့ သည်နှိုင်းစက် အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားရပ်သည်၊ ဝုပ္ပသဒိသမေဝ၊ ရှေး၌ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်
နှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊ သပ္ပဗ္ဗိပုဂ္ဂဏေတိ၊ သပ္ပဗ္ဗိပုဂ္ဂလောဟူသည်
ကား၊ သမာနော၊ အာပတ်သင့်ခြင်းတူသော၊ ဝုဂ္ဂဏေ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ သာပတ္တိကော၊ အာပတ်သင့်ခြင်းတူသောဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမာနော၊
သမာနမည်၏၊ ပဗ္ဗိပုဂ္ဂဏေတိ၊ ပဗ္ဗိပုဂ္ဂလောဟူသည်ကား၊ စောဒကော၊ စော
ဒကပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ အယံ၊ ဤလာဘတ္တိကရဟန်းသည်၊ သာပတ္တိကေနော၊
အာပတ်သင့်ခြင်းတူသော ရဟန်းသည်လျှင်၊ စောဒနံ၊ စောဒနာ ခြင်းကို၊
ဣစ္ဆတိ၊ ကောင်းတ၏၊ တွတ္တိ၊ သင်သည်လည်း၊ ဣမိမိစအာပတ္တိံ၊ ဤမည်
ဤမည်သောအာပတ်သို့လည်း၊ အာပန္နော၊ ရောက်၏၊ တံအာပတ္တိံ၊ ထိုအာ
ပတ်ကို၊ တာဝပဋိကရောဟိ၊ ကုဦးသော၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ စော
ဒေသတိ၊ စောဒနာရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်
ကောင်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနော၊ မှတ်ထင်သည်ဖြစ်၍၊ ဣစ္ဆတိ၊ ကောင်း
တ၏၊ အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ ဇာတိအာဒိဟိ၊ ဇာတိအစရှိသည်တို့ဖြင့်
လည်း၊ သမာနော၊ တူသော၊ ဝုဂ္ဂဏေ၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သပ္ပဗ္ဗိပုဂ္ဂဏေ၊
သပ္ပဗ္ဗိပုဂ္ဂလမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံ၊ ဤလာဘတ္တိက ရဟန်းသည်
အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကုလေန၊

၂

အမျိုးအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗာဟုဿစွေန၊ ဈာနသောအကြားအမြင်
ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗျတ္တတာယ၊ ထင်သောပညာရှိသည်၏
အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂုဏင်္ဂေန၊ ဂုဏ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒိ
တိဝိ၊ ဤသို့အစရှိသောဂုဏ်တို့ဖြင့်လည်း၊ သမာနေနေဝ၊ တူသောရဟန်း
သည်သာလျှင်၊ စောဒနံ၊ စောဒနာခြင်းကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ တောင့်တ၏၊ တာဒိသေန၊
ထိုသို့သဘောရှိသော ရဟန်းသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သောစကားသည်၊ နာတိ
ဒုက္ခံ၊ မဆင်းရဲလွန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနေဝ၊ မှတ်
ထင်သည်ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒြိယံ၊ တောင့်တ၏၊ အပ္ပဗ္ဗိပုဂ္ဂလောတိဇ္ဇေ၊ အပ္ပဗ္ဗိပုဂ္ဂ
လောဟူသောဤပုဂ္ဂိုလ်၊ အယုတ္တော၊ အာပတ်သင့်ခြင်း မတူသည်၏အဖြစ်
ကြောင့် မသင့်တင့်သော၊ ပဗ္ဗိပုဂ္ဂလော၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ အပ္ပဗ္ဗိပုဂ္ဂလော၊ အာပတ်သင့်ခြင်းမတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်မသင့်
တင့်သောဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၊ ဣမေဟိအာပတ္တောဒိတိ၊ ဤအာ
ပတ်သင့်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အသဒိသတ္တာ၊ မတူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
ပဗ္ဗိသတ္တာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ရန်သူဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗိသန္ဓေ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်
သောပြောင့်နှင့်တူသော၊ စောဒကော၊ စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘဝိတံ၊ ဖြစ်
ခြင်းငှါ၊ အယုတ္တော၊ မသင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ ဣတိသောဣဝိတောတိ၊ ဣတိသောဣဝိတောဟူသည်ကား၊ သော
ဘိက္ခု၊ ထိုသာသနာတို့ကရဟန်းသည်၊ ဣတိဣမာယအပ္ပဗ္ဗိပုဂ္ဂလစောဒနာယ
ဝေ၊ ဤသို့အာပတ်သင့်ခြင်းဟူသောဆန့်ကျင်ဘက်ပုဂ္ဂိုလ်၏စောဒနာခြင်း
ကြောင့်လျှင်၊ ဣဝိတော၊ အမျက်ထွက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စတုတ္ထ
ဝါရေ၊ စတုတ္ထဝါရ၌၊ အဟော ဝတာတိ၊ အဟောဝတ ဟူသည်ကား၊
အဟောဝတရေအမှောက်ပဏ္ဍိတကာ အဟောဝတရေအမှောက်ဗဟုဿတ
ကာထေဝိဇ္ဇကာတိဇ္ဇေ၊ အဟောဝတရေအမှောက်ပဏ္ဍိတကာအဟောဝတ
ရေအမှောက် ဗဟုဿတကာ ထေဝိဇ္ဇကာ ဟူသောဤပါဠိ၌၊ ဧဟရာနဗ္ဗိ၊
သုတပညာနည်းကုန်သောသူတို့၏၊ အတ္ထေ၊ အနက်၌၊ ဒိသတိ၊ ထင်၏၊ ရေ၊
အချင်းတို့၊ အမှောက်၊ ငါတို့အား၊ အဟောဝတပဏ္ဍိတကာ၊ ပညာနည်းကုန်၏
တကား၊ ရေ၊ အချင်းတို့၊ အမှောက်၊ ငါတို့အားသာလျှင်၊ ထေဝိဇ္ဇကာ၊ ပေဒင်
သုံးပုံအတတ်တို့သည်၊ အဟောဝတဗဟုဿတကာ၊ နည်းသောအကြား
အမြင်ရှိကုန်၏တကား၊ အဟောဝတမံဒဟရံယေဝသမာနံရဇ္ဇေအဘိသိဇ္ဇေ
ယျ၊ နိဇ္ဇေ၊ အဟောဝတမံဒဟရံယေဝသမာနံရဇ္ဇေအဘိသိဇ္ဇေယျဟူသော
ဤပါဠိ၌၊ ပတ္ထနာယံ၊ တောင့်တခြင်းအနက်၌၊ ဒိသတိ၊ ထင်၏၊ ဒဟရံယေဝ၊

ငယ်စဉ်သာလျှင်။ သမာနံဖြစ်သော။ မီးငါ့ကို။ ရေစွမ်းမင်းအဖြစ်၌။ အဘိ
 ဘိဓ္ဌေယျံ။ အဘိဘိက်သွန်းပါကုန်မှုကား။ အဟောဝတ။ ကောင်းထေစွ
 ထကား။ ဣမေဤအဟောဝတဟူသောဝုဒ်၌။ ပတ္တနာယမေဝ။ တောင့်တခြင်း
 အနက်၌သာလျှင်။ ဒိဿတိ။ ထင်၏။ ပဋိပုစ္ဆိတွာပဋိပုစ္ဆိတွာတိ။ ပဋိပုစ္ဆိတွာ
 ပဋိပုစ္ဆိတွာဟူသည်ကား။ ပုနပ္ပုနံအဘန်တလဲလဲ။ ပုစ္ဆိတွာမေး၍။ သာ
 တတ္ထိကော။ ထာဘ်ကိုအလိုရှိသော။ အယံဘိက္ခု။ ဤရဟန်းသည်။ ဘဂဝ
 တော။ မြတ်စွာဘုရား၏။ အတ္ထာနံမိမိကိုယ်ကို။ ပဋိပုစ္ဆိတဗ္ဗံမေးအပ်သည်
 ၏အဖြစ်ကို။ ဣတ္ထတိ။ တောင့်တ၏။ တဗ္ဗခေါ။ ထိုသို့တောင့်တခြင်းသည်
 လည်း။ အနုမတိပုစ္ဆာယ။ အနုမတိပုစ္ဆာဖြင့်။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံမေးအပ်သည်၏အ
 ဖြစ်ကို။ ဣတ္ထတိ။ တောင့်တ၏။ မဂ္ဂံဝါ။ မဂ်ကိုလည်းကောင်း။ ဖလံဝါ။ ဖိုလ်ကို
 လည်းကောင်း။ ဝိပဿနံဝါ။ ဝိပဿနာကိုလည်းကောင်း။ အန္တရံထူးသည်
 ကို။ ကာတွာ။ ပြု၍။ ပုစ္ဆိတဗ္ဗံ မေးအပ်သည်ကို။ နောဣတ္ထတိ။ မတောင့်တ။
 ဟိသဗ္ဗံမှန်၏။ အယံဘိက္ခု။ ဤသာဘတ္ထိကရဟန်းသည်။ သာရိပုတ္တရာဒယော
 သာရိပုတ္တရာ အစရှိလျှင်သော။ မဟာထေရေ။ မထေရ်တို့ကို။ သာရိပုတ္တ
 သာရိပုတ္တရာ။ မောဂ္ဂဇာနံ။ မောဂ္ဂဇာနံ။ ကသာပ။ ကသာပ။ ရာဟုထ။ ရာဟု
 သာယံဝစနံ။ အကြင်စကားကို။ မဟာ။ ငါသည်။ ဝုတ္တံ။ ဟောအပ်သတ္တံ။ တံ။
 ထိုငါဘုရားသည် ဟောအပ်သတ္တံ။ သောစကားကို။ တံ။ သင်သည်။ ကိ
 မညသိ။ အဘယ်သို့အောက်မေ့သနည်း။ စက္ခု။ စက္ခုပသာဒသည်။ နိစ္စံဝါ။
 နိစ္စသော။ အနိစ္စံဝါ။ အနိစ္စသော။ ဣတိဇံ။ ဤသို့။ ပရိသမဇ္ဈေ။ ပရိသတ်ထေး
 ပါးတို့၏အထပတ်၌။ ပဋိပုစ္ဆိတွာ။ မေး၍မေး၍။ ဓမ္မံထရားကို။ ဒေသေန္တံ။
 ဟောတော်မူသော။ ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဿတိ။ မြင်၏။ တေသံ။
 ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မဟာမောဂ္ဂဇာနံ အစရှိသော မထေရ်တို့အား။
 ထေရာ။ မထေရ်တို့သည်။ ပဏှိတာ။ ပညာရှိကုန်၏။ သတ္ထု။ ဘုရားရှင်၏။
 ဗိတ္တံ။ ဗိတ်ကို။ အာရာဇေန္တံ။ နှစ်သိမ့်စေကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝဏ္ဏံ။ ကျေးဇူး
 ကိုးတထေန္တံ။ ခြီးမွမ်းကုန်သော။ သာဓာသက္ကာရဉ္စ။ ထာဘ်ပူဇော်သကားကို
 ထည်း။ ဥပဟရန္တေ။ ဆောင်၍လျှူကုန်သော။ မနုဿေ။ သူတို့ကိုလည်း
 ကောင်း။ ပဿော။ အကြင်ကြောင့်။ ပဿတိ။ မြင်၏။ တာသ္မာ။ ထိုကြောင့်။
 တံသာဘသက္ကာရဉ္စ။ ထိုထာဘ်ပူဇော်သကားကိုလည်း။ ဣတ္ထန္တော။ တောင့်
 တသည်ဖြစ်၍။ ဇံ။ ဤသို့။ ဗိန္ဒေတွာ။ ကြံ၍။ နိဗ္ဗတိတွာ။ ပိုက်ဆောက်၍။
 ဌာပိတတ္ထန္တောပိယ။ ထားအပ်သောသည်တိုင်ကဲ့သို့။ ဘဂဝတော။ ဘုရားရှင်
 ၏။ ပုရတောဝ။ ရှေ့ဟော်၍လျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သောကုပိကောတိ။ သောကု

ဝိတောဟူသည်ကား။ အထ။ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ။ ဘုရားရှင်သည်။ ဝံ။ ထိုထာ
 ဘတ္တိကရဟန်းကို။ အမနုဘိကရိတွာဝ။ နှလုံးမသွင်းမူ၍သာလျှင်။ အညံ့
 တပါးသော။ ထေရ်မထေရ်ကို။ ပဋိပုတ္တိတွာ။ မေး၍မေး၍။ ဓမ္မံ။ တရားကို။
 ဒေသေတိ။ ဟောတော်မူ၏။ တေန။ ထိုတပါးသော မထေရ်ကိုမေး၍မေး၍
 ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။ သော။ ထိုထာဘတ္တိကရဟန်းသည်။ ဘဂဝတော
 စ။ ဘုရားရှင်အားလည်းကောင်း။ ထေရဿစ။ မထေရ်အားလည်းကောင်း။
 ကုပိတော။ အမျက်ထွက်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ကထံ။ အဘယ်သို့။ ဘဂဝ
 တော။ ဘုရားရှင်အား။ ကုပ္ပတိ။ အမျက်ထွက်သနည်း။ အဟံ။ ငါသည်။ ပဗ္ဗဇိ
 တကာလတော။ ရဟန်း ပြုသောကာလမှ။ ပံဘုတိ။ စ၍။ ဂန္ဓကုဋိပရိဝေတာ
 ဟော။ ဂန္ဓကုဋိပရဝုဏ်မှ။ ဗဟိနိက္ခမနံ။ အပသို့ထွက်ဘူးသည်ကို။ နဇာနဓိ။
 မထိစဘူးပါ။ သဗ္ဗကာလံ။ အခါခပ်သိမ်း။ ဆာယာဝ။ အရိပ်ကဲ့သို့။ နဇိဗဟာမိ
 မစွန့်။ အထ။ ထိုသို့ရံမက်ပါလျက်။ ခံ။ ငါ့ကို။ နာဓံ။ အမည်ကို။ ပုတ္တိတွာ။ မေး၍
 မေး၍။ ဓမ္မဒေသနာမတ္တဗ္ဗိ။ တရားဒေသနာကို ဟောခြင်းမျှသည်လည်း။
 နတ္ထိမရှိ။ ထံရဟတ္တံ။ ထိုအခိုက်အတန့်ကာလ၌။ ဒိဗ္ဗမတ္တဒိဗ္ဗမတ္တကမေဝ။
 မြင်ဘူးခါမြင်ဘူးခါမျှဖြစ်သော။ ထေရ်မထေရ်ကို။ ပုတ္တိတွာ။ မေး၍မေး၍။
 ဓမ္မံ။ တရားကို။ ဒေသေတိ။ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိဇံ။ ဤသို့။ ဘဂဝတော။
 ဘုရားရှင်အား။ ကုပ္ပတိ။ အမျက်ထွက်၏။ ကထံ။ အဘယ်သို့လျှင်။ ထေရဿ
 မထေရ်အား။ ကုပ္ပတိ။ အမျက် ထွက်သနည်း။ အဟံမဟလ္လ ကတ္ထေရော။
 ဤမထေရ်အိုသည်။ ဘဂဝတော။ ဘုရားရှင်၏။ ပုရတော။ ရှေ့တော်၌။ ခဏု
 ဝိဿ။ သစ်သုတ်ကဲ့သို့။ နိသိဒတိ။ ထိုင်နေ၏။ ကဒါ။ အဘယ်အခါ၌။ ဣဓံမ
 ဟလ္လကတ္ထေရံ။ ဤမထေရ်အိုကို။ ဓမ္မကမ္ဘိကာ။ ဓမ္မကံကိုပြုကုန်သောသမ္ဘိ
 ဝေသလရဟန်းတို့သည်။ အဘဗ္ဗဋ္ဌာနံ။ မထိုက်သောအရာသို့။ ပါပေတွာ။
 ရောက်စေ၍။ သာသနတော။ သာသနာတော်မှ။ နိဟရိဿန္တိ။ နှုတ်ထုတ်
 ပါကုန်အံ့နည်း။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ အဟံမဟလ္လကတ္ထေရော။ ဤမထေရ်အိုသည်။
 ဣမတ္ထံဝိဟာရေး။ ဤကျောင်းတိုက်၌။ ယဒိနဘဇေယျ။ အကယ်၍ မရှိပါ
 သည်ဖြစ်အံ့။ အဝယံ။ မချွတ်။ ဘဂဝါ။ ဘုရားရှင်သည်။ မယာ။ ငါ့၌။ သန္တိ။
 တက္ခ။ သလ္လပေယျ။ စကားဆိုရာ၏။ ဣတိဇံ။ ဤသို့။ ထေရဿ။ မထေရ်အား။
 ကုပ္ပတိ။ အမျက် ထွက်၏။ «ပုရက္ခိတွာ ပုရက္ခိတွာတိ။ ပုရက္ခိတွာပု
 ရက္ခိတွာဟူသည်ကား။ ပုရတောပုရတော။ ရှေ့မှရှေ့မှ။ ကတွာ။ ပြု၍။ သမ္ပရိ
 ဝါရေတွာ။ ခြံရံ၍။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုတ္တံပုတ္တော။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
 အယတ္တိ။ ဤဟန်းသည်လည်း။ သာဘတ္တိကောယေဝ။ လာဘ်ရခြင်းကိုအလို

၄၂၆ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ရှိသော ရဟန်းမင်းသည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ အယံဘိက္ခု။ ဤသာဘတ္တိက
ရဟန်းသည်း၊ ဗဟုသုတေ၊ များသောအကြားအမြင် ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု။
ရဟန်းတို့ကိုမဟာပရိဝါရေန၊ များစွာသောအခြံအရံဖြင့်၊ ဂါမံ၊ ရွာတွင်း
သို့၊ ပရိသန္တေ၊ ဝင်သည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ စေတိယံ၊ စေတီကို၊ ဝန္တန္တေ၊
ရှိခိုးဝင်သည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မသုတိ၊ မြင်၏။ ထေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့
၏၊ တံသမ္ပတ္တိံ၊ ထိုအခြံအရံနှင့်ပြည့်စုံခြင်း၊ ရဟန်းတို့သည် ပြုအပ်သော
ပူဇော်သက္ကာရဂရုကာရ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဗိသွား၊ မြင်၍၊ ပသန္တေ၊ ကြည်ညို
ကုန်သော၊ ဥပါသကေ၊ ဝိတင်းသည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မသန္တာကာရံ၊
ကြည်ညိုခြင်းအခြင်းရာကို၊ ကရောန္တေ၊ ပြုကုန်သော၊ ဥပါသကေ၊ ဝိတင်း
သည်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မသုတိ၊ မြင်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အခြံအရံ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဣန္ဒြိယံ၊ တောင့်တ၏၊ ကုရိ
ထေတိ၊ ကုရိတောဟူသည်ကား၊ အယံဘိ၊ ဤသာဘတ္တိက ရဟန်းသည်
လည်း၊ ဘိက္ခုနဉ္စ၊ ရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း၊ ထေရဿစ၊ မထေရ်အား
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣသုဌာနေသု၊ နှစ်ပါးသောအရာတို့၌၊ ကုပ္ပတိ၊
အမျက်ထွက်၏၊ ဂထံ၊ အဘယ်သို့၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ကုပ္ပတိ၊
အမျက်ထွက်သနည်း၊ ဣမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ယဒေဝစိဝရံ
ဝါ၊ အကြင်သင်္ကန်းသည်လည်းကောင်း၊ ယဒေဝယောဇ္ဇဝရိဏ္ဏပါတောဝါ၊
အကြင်ဆွမ်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုဆွမ်းသင်္ကန်းကို၊
ဂဟေတွာ၊ ပူ၍၊ မရိတုဉ္ဇန္တိ၊ သိုးဆောင်ကုန်၏၊ မယံ၊ ငါ၏လျှင်၊ ပတ္တစိ
ဝရံ၊ သီတိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍၊ ဝိဗ္ဗိတော၊ နေခံမှနေခံမှ၊ အာ
ဂန္တန္တောဝိ၊ လိုက်သောတရံတယေ၊ ခက်သောသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏၊ ဂထံ၊ အဘယ်
သို့၊ ထေရဿ၊ မထေရ်မြတ်အား၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်သနည်း၊ ဧသေ၊
မဟာလ္လကတ္ထေရော၊ ဤမထေရ်အိုသည်၊ တေသုတေသုဌာနေသု၊ ထိုသို့သော
အရာ၌နေတို့၌၊ သယမေဝ၊ မိမိသည်သာလျှင်၊ ပဉ္စဉ္စယတိ၊ ထင်းရှား၏၊
ကုဒါသုနာမ၊ အဘယ်နံ၊ ရောအခါ၌၊ နံ၊ မဟာလ္လကတ္ထေရံ၊ ထိုမထေရ်အိုကို၊
ဓမ္မကမ္ဘိကာ၊ ဓမ္မကံကိုပြုကုန်သော၊ ထဇ္ဇိပေသထရဟန်းတို့သည်၊ နိက္ကဓ
သန္တိ၊ နှင်ထုတ်ပါကုန်အံ့နည်း၊ ဣမေသိ၊ ဤမထေရ်အိုသည်၊ အသတိ၊ မရှိ
သည်ရှိသော်၊ အဝသံ၊ မချွတ်၊ ဇံ၊ ငါ့ကို၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ပရိဝါ
ရိသန္တိ၊ ဧဝံ၊ ခြံကုန်လတ္တံ့သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်
ထွက်၏။ ။ သတ္တဂ္ဂေတိ၊ သတ္တဂ္ဂေဟူသည်ကား၊ ဘောဓနဌာနေ၊ ဆွမ်းစား

ရာအရပ်၌၊ အဂ္ဂါသနန္တိ၊ အဂ္ဂါသနံဟူသည်ကား၊ သံဃာတ္ထေရာသနံ၊ သံဃာ
ထေရ်တို့၏နေရာတည်း။ အဂ္ဂေါဒကန္တိ၊ အဂ္ဂေါဒကံဟူသည်ကား၊ ဒက္ခိ
ယောဒကံ၊ အမြတ်အားဖြင့်ဆောင်အပ်သောရေတည်း။ အဂ္ဂဝိဇ္ဇာန္တိ၊ အဂ္ဂ
ဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား၊ သံဃာတ္ထေရဝိဇ္ဇာ၊ သံဃာထေရ်တို့အား လှူအပ်သော
ဆွမ်းတည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအဂ္ဂါသနံအဂ္ဂေါဒကံ
အဂ္ဂဝိဇ္ဇာဟူသောသုံးခု၌၊ အဂ္ဂန္တိတေ၊ အဂ္ဂံဟူသောဤအမည်သည်၊ ပဏိ
တာဒိဝစနံ၊ အမြတ်ကိုဟောသောသဒ္ဓါတည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးတို့၌၊ အဟံ၊
ငါသည်။ သဘောယျံဇေ၊ ရချင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဣစ္ဆာ၊ ဤသို့
သောအလိုသည်။ နာတိသာဝဇ္ဇာ၊ အပြစ်မကြီးလွန်း၊ အညေးသူတပါးတို့
သည်။ နလဘောယျံ၊ မရကုန်မူကား၊ အဟောဝတ၊ ကောင်းလေစွတကား၊
ဣတိပန၊ ဤသို့ဖြစ်သောအလိုသည်ကား၊ အတိမဟာသာဝဇ္ဇာ၊ လွန်စွာကြီး
သောအပြစ်ရှိ၏၊ အယဒ္ဓိယာဘဇ္ဇိကော၊ ဤသာဘရုဇ်းဖြင့်အလိုရှိသော
ရဟန်းသည်၊ စိဝရောရဏာဒိဟိ၊ သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံခြင်းစသည်တို့ဖြင့်၊
ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဒါမိ၊ တရံတခါ၊
ပဗ္ဗဇတိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ ကဒါမိ၊ တရံတခါ၊ ဝိမ္ဘမတိ၊ လူထွက်၏၊ ဇောန၊ ထို
ရဟန်းပြုစုံ လူထွက်စုံဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ သဒ္ဓပုဗ္ဗံ၊ ရဘူးသော၊ အာသနာဒိ၊ နေရာဦးစသည်ကို၊
ပစ္ဆာ၊ ဝိက္ခာဝေပသောနောက်ကာလ၌၊ အလဘန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍၊
ဇေံ၊ ဤသို့ယုတ်မာသောအကြံအားဖြင့်၊ မိန္တေယိ၊ ကြံ၏၊ နသောဘိက္ခု၊ သ
ဘောယျာတိ၊ နသောဘိက္ခု၊ သဘောယျဟူသည်ကား၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုသာ
ဘတ္တိကရဟန်းသည်၊ ထေရာနံ၊ မထေရ်ကြီးတို့အား၊ အဂ္ဂါသနာဒိသု၊ နေရာ
ဦးစသည်တို့သည်၊ ပတ္တေသု၊ ရောက်ကုန်ပြီးသော်၊ တဒနုသာရေန၊ ထို
မထေရ်ကြီးတို့ကိုအစဉ်မှီးသဖြင့်၊ မဇ္ဈိမနဉ္စ၊ မဇ္ဈိမရဟန်းတို့အား လည်း
ကောင်း၊ အညောသံ၊ ထေရမဇ္ဈိမတို့မှတပါးကုန်သော၊ နဝါနဉ္စ၊ ဝီးတင်းငယ်
ရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း၊ ပတ္တေသု၊ ရောက်ကုန်ပြီးသော်၊ နလဘတိ၊
မရ၊ ကဒါမိ၊ တရံတခါ၊ ယံဝါတံဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော၊ သဗ္ဗဟိနံ၊
အလုံးစုံသော နေရာစသည်တို့အောက်ယုတ်သော၊ အာသနာဒိ၊ နေရာစ
သည်ကို၊ သဘတိ၊ ရ၏၊ ကုဝိတောတိ၊ ကုဝိတောဟူသည်ကား၊ အယဒ္ဓိ၊
ဤသာဘတ္တိကရဟန်းသည်လည်း၊ မနုဿာနဉ္စ၊ လူတို့အားလည်းကောင်း၊
ထေရာနဉ္စ၊ မထေရ်တို့အားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခုသုဋ္ဌာနေသု၊ နှစ်ပါး
သောအရာတို့၌၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏၊ ကဝံ၊ အဘယ်သို့၊ မနုဿာနံ၊

လူတို့အား၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်သနည်း၊ ဣမေ၊ ဤလူတို့သည်၊ မင်္ဂလာ
 ဒီသု၊ မင်္ဂလာဘတ်စသည်တို့၌၊ ဇံ၊ ငါ့ကိုးနိဿယ၊ အဋ္ဌိပြု၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 တို့ကို၊ သဘန္တိ၊ ရကုန်၏၊ ဧဝေ၊ ဤလူတို့သည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ ဧတ္ထ
 ကော၊ ဤမျှအရေထွက်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကိုးဂဟေတွာ၊ ပဋိခေါ
 ၍၊ အဋ္ဌကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အနုကမ္ပံ၊ ခြီးမြှင့်ထောက်ပံ့ခြင်းကို၊ ကရော
 ထ၊ ပြုပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံရဟတ္ထံ၊
 ထိုအရိုက်အထန်ကာလ၌၊ ခိဋ္ဌမတ္တကံ၊ ဧတ္ထမြင်ကာသာဖြစ်သော၊ မဟာဗ္ဗ
 ကတ္ထေရံ၊ မထေရ်ဆိုသို့၊ ပတွာ၊ ရေခံ၍၊ ဂတာ၊ ကပ်ထေကုန်၏၊ ဧဟေတု၊ ထို
 သို့ကပ်ထင်စေပြီး၊ နေသံ၊ ထိုလူတို့အား၊ ကိစ္စေ၊ မင်္ဂလာဘတ်စသောပြုတွယ်
 ကိစ္စသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သတ်သော်၊ ဇာနိဿာမိ၊ ထိရလိမ့်၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊
 မနုဿာနဉ္စ၊ လူတို့အားလည်း၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏၊ ကထံ၊ အတတ်သို့၊
 ထေရနံ၊ မထေရ်တို့အား၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်သနည်း၊ ဣမေနာမ၊ ဤ
 မထေရ်တို့မည်သည်၊ ယဒိနာဘဝေယျံ၊ အကပ်၍မရှိပါကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဇံ၊
 ငါ့ကိုးမနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ နိမန္တေယျံ၊ ပဋိဘိတ်ကုန်ရာသည်သာလျှင်
 ဟည်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ထေရနံ၊ မထေရ်တို့အား၊ ကုပ္ပတိ၊ မျက်ထွက်၏၊ အနု
 မောဒေယျန္တိ၊ အနုမောဒေယျံဟူသည်ကား၊ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊
 ကရေယျံ၊ ပြုကုန်ရာ၏၊ အယတ္တိယာဘတ္တိကော၊ ဤသာဘတ္တိကရဟန်းသည်
 ဟံဝါတံဝါ၊ ဟုတ်ဟုတ် ပြားပြားသော၊ ခတ္တာနုမောဒနံ၊ တစ်တံသောအနု
 မောဒနာကို၊ ဇာနတိ၊ သိ၏၊ သော၊ ထိုသာဘတ္တိကရဟန်းသည်၊ အနုမော
 ဒနဌာနေ၊ အနုမောဒနာပြုရာအရပ်၌၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ မာတုဂါမာ၊
 မာတုဂါမတို့သည်၊ အာဂန္တန္တိ၊ လာကုန်၏၊ တာ၊ ထိုမာတုဂါမတို့သည်၊
 ဇံ၊ ငါ့ကိုးသဉ္ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ တတော၊ ထိုသိသည်မှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ ထာထက
 ဘိက္ခု၊ အိုးကျက်ဆောင်သောဆွမ်းကို၊ ဒဿန္တိ၊ လှူကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ပတ္ထေန္တော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍၊ ဇံ၊ ဤသို့၊ မိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ဌာနန္တိ၊ ဌာနံ
 ဟူသည်ကား၊ ဗဟုသုတာနံ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောရဟန်း
 တို့၏၊ အနုမောဒနာ၊ အနုမောဒနာပြုခြင်းသည်၊ ဘာရော၊ ဝန်တည်း၊ ထေရနံ၊
 ထိုသို့အနုမောဒနာကို ပြုခြင်းသည် ဗဟုသုတ ရဟန်းတို့၏ ဝန်ဖြစ်သော
 ကြောင့်၊ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောရဟန်းသည်၊ အနု
 မောဒေယျံ၊ အနုမောဒနာကိုပြုရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဧဟေတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုရိတောတိ၊ ကုရိတောဟူသည်ကား၊ အယတ္တိ၊ ဤသာဘတ္တိ
 ကရဟန်းသည်လည်း၊ မနုဿာနဉ္စ၊ လူတို့အားလည်း၊ ကောင်း၊ ထေရဿာ၊

၀၀၀

မထေရ်အားလည်းကောင်း၊ ဓမ္မကထိကဿ၊ ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်အား
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသုဋ္ဌာနေသု၊ သုံးပါးသောအရာတို့၌၊ ကုပ္ပတိ၊
အမျက်ထွက်၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်
ထွက်သနည်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဧကံ၊ ဣမေ၊ ဤလူတို့သည်၊ ပံ၊ ငါသို့၊ ဥပသင်္က
မိတွာ၊ ကပ်၍၊ ယာစန္တိ၊ ယေဝ၊ တောင်းပန်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အဋ္ဌာ
ကံ၊ ငါတို့၏၊ နာဂတ္ထေရော၊ နာဂထေရ်သည်၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့၏၊ သုမနတ္ထေ
ရော၊ သုမနထေရ်သည်၊ အနုမောဒဏု၊ အနုမောဒနာပြုတော်မူပါသော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ယာစန္တိ၊ ယေဝ၊ တောင်းပန်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အဇ္ဈမနု၊ ယခုမူ
ကား၊ နာဂေါရံ၊ မဆိုကုန်၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ ကုပ္ပတိ၊
အမျက်ထွက်၏၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ထေရဿ၊ မထေရ်အား၊ ကုပ္ပတိ၊
အမျက်ထွက်သနည်း၊ ယံသံစာတ္ထေရော၊ ဤသံစာထေရ်သည်၊ ဘုဒ္ဓာကံ၊
သင်တို့၏၊ ကုလူပကံ၊ ဆရာဖြစ်သော၊ နာဂတ္ထေရံ၊ နာဂထေရ်သို့၊ သုမနတ္ထေ
ရံ၊ သုမနထေရ်သို့၊ ဥပသင်္ကမယ၊ ကပ်ကြလေကုန်၊ အဟံ၊ ဤနာဂထေရ်သု
မနထေရ်သည်၊ အနုမောဒဿတိ၊ အနုမောဒနာပြုလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာဂဏ
တိ၊ မရဝိ၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ထေရဿ၊ မထေရ်အား၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏၊
ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ဓမ္မကထိကဿ၊ ဓမ္မကထိကအား၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်
ထွက်သနည်း၊ ထေရေန၊ မထေရ်သည်၊ ဝုတ္တမတ္တယေဝ၊ ဆိုကာမျှ၌သာ
လျှင်၊ ပဟာရဏဒ္ဓကုတ္တုထောဝိယ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကိုရအပ်သောကြက်ကဲ့
သို့၊ တုရိတတုရိတံ၊ ဆောဆောလျှင်လျှင်၊ ပသာတိ၊ မြင်၏၊ ဣဓံနာမ၊ ဤဓမ္မ
ကထိကရဟန်းကို စင်ထုက်လည်း၊ နိက္ကမုန္တံ၊ နှင်ထုတ်ကုန်သောရဟန်း
တို့သည်၊ နတ္ထိနုသန္တိ၊ မရှိပါကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤဓမ္မကထိက
ရဟန်းသည်၊ အသတိ၊ မရှိသော်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အနုမောဒေယျံဇေ၊ အနု
မောဒနာပြုရာသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မကထိကဿ၊ ဓမ္မက
ထိကရဟန်းအား၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏၊ အာရာမဂတာနန္တိ၊ အာရာမ
ဂတာနံဟူသည်ကား၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌၊ သန္နိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးကုန်
သောရဟန်းတို့တည်း၊ အယံဝိသာဘတ္ထိကော၊ ဤသာဘတ္ထိကရဟန်းသည်
လည်း၊ ယံဝါတံပါ၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော၊ ဓမ္မကထံ၊ တစ်စုံတစ်ခု
ဓမ္မကထာကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ သော၊ ထိုသာဘတ္ထိကရဟန်းသည်၊ တာမိ
သေသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ လတ္တီပေသလဗဟုသုတရဟန်း
တို့၏နေရာအရပ်တို့၌၊ ခွိယောဇနတိယောဇနတော၊ နှစ်ယူဇနာသုံးယူဇနာ
ဝေးသောအရပ်တို့မှ၊ သန္နိပတိတွာ၊ စည်းဝေးကုန်၍၊ တိက္ခမံ၊ ရဟန်းတို့

သည့်၊ သတ္တရတ္တိကာနိ၊ ညဉ့်သုံးပိတတ်လုံးဟောအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မသင်္ခနာနိ၊
တရားနာခြင်းတို့ကို၊ သုအန္တေ၊ နာကုန်သော၊ တုဋ္ဌမိတ္တေ၊ နှစ်သိင်္ဂသော၊ ပိတ်
ရှိသည့်သည့်၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သာဓုသာဓုတိ၊ သာဓုသာဓုဟူ၍၊ မဟာသဒ္ဓေန၊
သည့်၊ စွာသောအသံဖြင့်၊ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းကြီးကို၊ ဒေန္တေ၊ စ၊ ပေးသည်
သည့်၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒဟရေဝါ၊ မပွင်းလပ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သာမဏေ
ရေဝါ၊ သာမဏေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တတော၊ ထိုနောက်
မှ၊ နုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ အန္တောဂါမဂဇေ၊ ရွာတွင်း
သို့ သွားကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဥပါသကာ၊ ဘိတင်းသည်တို့
သည့်၊ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ကေ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရား
ကို၊ ကထေသံ၊ ဟောကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏၊ တေ၊
ထိုရဟန်းလေးသာမဏေတို့သည်၊ အသုကောစ၊ ဤအမည်ရှိသောမထေရ်
သည်လည်း၊ ကထေသိ၊ ဟော၏၊ အသုကောစ၊ ဤအမည်ရှိသောမထေရ်
သည်လည်း၊ ကထေသိ၊ ဟော၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တံဝစနံ၊
ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပဿန္တ၊ ကြည်ညိုကုန်သော၊ မနုဿာ၊ လူတို့
သည်၊ ဓမ္မကထိကာနံ၊ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ မဟာသက္ကာရံ၊ များစွာ
သောပူဇော်သက္ကာကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ သော၊ ထိုသာသနတ္ထိကရဟန်း
သည်၊ တံသာသနတ္ကာရံ၊ ထိုသာသနပူဇော်သက္ကာကို၊ ဣစ္ဆမာနော၊ တောင့်
တသည့်ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မိန္တေ၊ ကြံ၏၊ ဌာနန္တိ၊ ဌာနံဟူသည်ကား၊ ဗဟုသု
တာနံ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိကုန်သော၊ ဝိနိစ္ဆယကုသထာနံ၊ ယုံမှား
ခြင်းအမေးပြဿနာကို ဆုံးဖြတ်ခြင်း၌လိမ္မာကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊ ဓမ္မ
ဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်၊ ဘာရော၊ ဝန်တည်း၊ ဇထန၊ ထိုကြောင့်၊
ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော ရဟန်းသည်၊ ဒေသေယျ
ဟောရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုပ္ပိ
တောတိ၊ ကုပ္ပိတောဟူသည်ကား၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ မန္တဘာဝဿမန္တဘာ
ဝါ၊ နံ့သောဝညာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ စတုပ္ပဒိကံ၊ လေးပါးအတိုင်း
အရှည်ရှိသော၊ ဝါထိ၊ ဝါထာကိုလည်း၊ ဝတ္ထု၊ ဟောခြင်းငှါ၊ ဩကာသံ၊
အခွင့်ကို၊ အသဘာမာနော၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ ကုရိတော၊ အမျက်ထွက်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မန္တော၊ နံ့သော၊ ဒုပ္ပညော၊ မညာမရှိသော၊
အယံ၊ ဤသာသနတ္ထိကရဟန်းသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒေသေတုံ၊ ဟောခြင်း
ငှါ၊ ကုတောထဘိဿာမိ၊ အဘယ်မှာရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုရိတော၊
အမျက်ထွက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခုနိနန္တိ၊ ဘိက္ခုနိနံဟူသည်ကား၊

၉

ဩဝါဒတ္ထံဝါ၊ ဆုံးမခံခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓေသတ္ထံဝါ၊ ပါဠိသင်ခြင်းငှါ
 လည်းကောင်း၊ ပရိပုစ္ဆတ္ထံဝါ၊ အဋ္ဌကထာသင်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ပူဇာ
 ကရုဏတ္ထံဝါ၊ ပူဇော်ခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ အာရာမံအရံသို့၊
 အာဂတိံ၊ လာလတ်၍။ သန္နိမတိတဘိက္ခုနီနံ၊ စည်းဝေးကုန်သော ရဟန်း
 မိန်းမတို့၏၊ အယတ္ထိ၊ ဤရဟန်းသည်လည်း၊ လာဘတ္ထိကော၊ လာဘတ္ထိက
 ရဟန်းပင်တည်း။ တေသ၊ ထိုလာဘတ္ထိကရဟန်း၏၊ ဧဝံစိတ္တံ၊ ဤသို့သော
 စိတ်အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမာဘိက္ခုနီယော၊ ဤရဟန်းမိန်းမတို့
 သည်၊ မဟာကုလော၊ များသောအမျိုးမှ၊ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏၊ တာသု၊
 ထိုရဟန်း မိန်းမတို့သည်၊ ကုဏ္ဍေသု၊ အမျိုးတို့သို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ နိသိ
 ဒိတွာ၊ ထိုင်၍၊ နိသိန္ဒာသု၊ နေကုန်သည်ရှိသော်၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊
 ကဿ၊ အတတ်ရဟန်း၏၊ သန္နိကေ၊ အထံ၌၊ ဩဝါဒံဝါ၊ ဆုံးမခံခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓေသံဝါ၊ ပါဠိသင်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပရိပုစ္ဆံဝါ၊
 အဋ္ဌကထာသင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဂဗ္ဘထ၊ ခံကုန်သင်ကုန်သနည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိသန္တိ၊ မေးကုန်လတ္တံ့၊ တေတာ၊ ထိုသို့မေးခြင်းကြောင့်၊
 အသုကောနာမအယော၊ ဤအမည်ရှိသော အရှင်သည်၊ ဗဟုသုတော၊
 များသောအကြားအမြင်ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုအရှင်အား၊ ဒေထ၊ လူကုန်သော၊
 ကရောထ၊ အရိအသေပြုကုန်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ခန္တိ၊ ဆိုကုန်လတ္တံ့၊
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုလာဘတ္ထိကရဟန်း၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော
 အလိုသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဌာနန္တိ၊ ဌာနံဟူသည်ကား၊ ဩဝါဒံပေယောနာမ
 ရဟန်း မိန်းမတို့အား၊ ဩဝါဒပေးခြင်း မည်သည်ကား၊ ဗဟုသုတာနံ၊
 အကြားအမြင်များကုန်သောရဟန်းတို့၏၊ တာရော၊ ဝန်တည်း၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော ရဟန်းသည်၊
 ဒေသေယျ၊ ပောသရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ကုရိတောတိ၊ ကုရိတောဟူသည်ကား၊ အယံ၊ အကြင်လာဘတ္ထိက
 ရဟန်းသည်၊ ခွံသုဌာနေသု၊ နှစ်ပါးသောအရာတို့၌၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏၊
 တာသဗ္ဗဘိက္ခုနီနံ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့အားလည်း၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏၊
 ဣမာ၊ ဤရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ နိဿယ၊ အဖို့
 ပြု၍၊ ဥပေါသထပ္ပဝါရဏာဒီနိ၊ ဥပုသ်ကို မေးခြင်း ပဝါရဏာကိုမေးခြင်း
 စသည်တို့ကို၊ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏၊ တာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ ဣဒါနိ၊
 ဟုအခါ၌၊ တံရဟတ္တံ၊ ထိုအခိုက်အတန့်ကာလ၌၊ ဒိဋ္ဌမတ္တကမဟာလ္လကတ္ထေ
 ရဿ၊ မြင်ဘူးကာမှသာဖြစ်သောမထေရ်တို့၏၊ သန္တိ၊ အထံသို့၊ ဂတော၊

သွားကြလေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏။ ဓမ္မကထိကဿ
 စ၊ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း။ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏။ ဧဝံဧသော၊
 ဤဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣမာသံ၊ ဤရဟန်းမိန်းမတို့အား။ သဟဿ၊
 အဆောင်တလျှင်။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ အဒါသိယေဝ၊ ပေးသလျှင်က
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏။ ဥပါသကာနန္တိ၊ ဥပါသ
 ကာနံဟူသည်ကား။ အာရာမဂဿာနံ၊ အရံသို့သာကုန်သော၊ ဥပါသကာနံ၊
 သီတင်းသည်တို့အား။ နိဿန္တကမ္မန္တာ၊ စွန့်လွှတ်သော အမှုရှိကုန်သော၊
 မဟာဥပါသကာနာမ၊ သီတင်းသည် ကြီးတို့မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသီတင်းသည်တို့သည်။ ပုတ္တဘာတုကာနံ၊
 သားညီအစ်ကိုတို့အားကမ္မံ၊ ပြုအပ်သောအမှုကို။ နိယျာဇေတွာ၊ ဆောင်နှင်း
 ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တာ၊ နာကုန်လျက်၊ ဝိစရန္တိ၊ တွည့်သည်ကုန်၏။ အယံ၊
 ဤသာသနတ္ထိကရဟန်းသည်။ တေသံ၊ ထိုသီတင်းသည်ကြီးတို့အား။ ဓမ္မံ၊
 တရားကို။ ဒေသေတံ၊ ဟောခြင်းငှါ။ ဣန္ဒြိယံ၊ တောင့်တ၏။ ကိံ၊ ကာရဏာ၊
 အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဣမေ၊ ဤသီတင်းသည်ကြီးတို့သည်။ ပသိ
 မိတွာ၊ ကြည်ညို၍။ ဥပါသိကာနန္တိ၊ သီတင်းသည်မတို့အားလည်း။ အာရာ
 မေသန္တိ၊ ကြားကုန်သတ္တံ။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြားသည်ရှိသော်။ တေတေ၊ ထိုသို့
 ကြားခြင်းကြောင့်၊ ဥပါသိကာဟိ၊ သီတင်းသည်မတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ မဟံ၊
 ငါ့အား။ သာသနတ္ထာရံ၊ သဘာဝပူဇော်သကာကို၊ ဥပဟရိဿန္တိ၊ ဝေ၊ ဆောင်
 ကုန်သတ္တံ၊ သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသေတံ၊ ဟောခြင်းငှါ။ ဣန္ဒြိယံ၊
 တောင့်တ၏။ ဌာနံ၊ ဌာနသဒ္ဓါကို၊ ဗဟုသုတေနေဝ၊ ဗဟုသုတသဒ္ဓါနှင့်သာ
 လျှင်။ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏။ ကုရိတောတိ၊ ကုရိတောဟူသည်ကား။
 အယတ္တိ၊ ဤသာသနတ္ထိကရဟန်းသည်လည်း။ ဦသုဌာနေသု၊ နှစ်ပါးသောအရာ
 တို့၌၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏။ ဥပါသကာနန္တိ၊ သီတင်းသည်တို့အားလည်း။
 ဣမေ၊ ဤသီတင်းသည်တို့သည်။ အညတ္ထ၊ တပါးသောရဟန်းတို့၏ အထံ၌၊
 ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တိ၊ နာကုန်၏။ အဓာကံ၊ ငါတို့၏။ ကုလုမကဿ၊ ဆရာ
 ၏။ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ၌။ သုဏာမ၊ နာကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ နာရန္တိ၊
 မလာကုန်။ ဟောတု၊ ထိုသို့မလာသည် ဖြစ်စဉ်စေပြီး။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 တေသံ၊ ထိုလူတို့အား။ ကိစ္စေ၊ ပြုတွယ်ကိစ္စသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သတ်သော်၊
 ဇာနိဿာမိ၊ ထိရအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံ၌။ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏။ အယံ၊
 ဤဓမ္မကထိက ရဟန်းသည်။ တေသံ၊ ထိုသီတင်းသည် တို့အား။ ဓမ္မံ၊
 တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မကထိကဿစ၊ ဓမ္မကထိက

ရဟန်းအားလည်း၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏၊ ဥပါသိကာနန္တိ၊ ဥပါသိကာနံ
 ဟူသည်ကား၊ အာရာမဂဏာနုဉ္စ၊ အရံသို့သာကုန်သောသီတင်းလည်းမတို့
 အားလည်း၊ ကုပ္ပတိ၊ အမျက်ထွက်၏၊ ဥပါသိကာနာမ၊ ဥပါသိကာတို့မည်
 သည်ကား၊ အာသနပူဇော်တိကရဏတ္ထံဝါ၊ ပန်းနေရာပူဇော်ခြင်းအစရှိသည်
 ကိုပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥပေါသထဒိဝသော၊ ဥပုသ်နေ့၌၊ ဓမ္မသဝနတ္ထံဝါ၊
 ထရားနာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သမ္ဘိပတိတာ၊ စည်းဝေးကုန်သောသီတင်း
 သည်မတို့တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ ဥပါသကာဝါရေ၊
 ဥပါသကာ ဝါရ၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည် သာထွင်
 တည်း၊ သက္ကဓရယျန္တိ၊ သက္ကဓရယျံဟူသည်ကား၊ သက္ကစ္စဉ္စ၊ ရှိသေ
 စွာပြုသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ကဓရယျံ၊ ပြုကုန်ရာ၏၊ သန္ဓရဉ္စ၊ ကောင်းမြတ်
 စွာစီရင်သည်ကိုလည်း၊ ကဓရယျံ၊ ပြုကုန်ရာ၏၊ ဣမိနာ၊ ဤရဟန်းသည်၊
 အတ္တနိမိမိန္ဒ၊ ကရိယမာနံ၊ ပြုအပ်သော၊ ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာ ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သန္ဓရံ၊ ကောင်းမြတ်သော၊ ကာတံ၊ စီရင်အပ်သော၊ သက္ကစ္စဉ္စ၊ အရိအ
 သေကိုလည်းကောင်း၊ ပတ္တေတိ၊ တောင့်တ၏၊ ဂရံကဓရယျန္တိ၊ ဂရံကဓရ
 ယျံဟူသည်ကား၊ ဘာရိယံ၊ အလေးအမြတ် ပြုအပ်သည်ကို၊ ကဓရယျံ၊
 ပြုကုန်ရာ၏၊ ဣမိနာ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တနံ၊
 မိမိကိုယ်ကို၊ ဂရုဌာနေ၊ လေးမြတ်အပ်သောအရာ၌၊ ဌပိယမာနံ၊ ထားအပ်
 သည်ကို၊ ပတ္တေတိ၊ တောင့်တ၏၊ မာနေယျန္တိ၊ မာနေယျံဟူသည်ကား၊
 ဝိယောယေယျံ၊ ချစ်ပါကုန်မှုကား၊ ပူဇေယျန္တိ၊ ပူဇေယျံဟူသည်ကား၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သက္ကဓရေန္တာ၊ အရိအသေပြုကုန်သူကံ၊ ဂရုကဓရေန္တာ၊ အလေး
 အမြတ်ပြုကုန်သူကံ၊ မာနေန္တာ၊ မြတ်နိုးကုန်သူကံ၊ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းတို့
 ဖြင့်၊ ပူဇေယျံ၊ ပူဇော်ပါကုန်မှုကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စယပူဇံ၊ ပစ္စည်းဖြင့်
 ပူဇော်ခြင်းကို၊ ပတ္တေတိ၊ တောင့်တ၏၊ ဌာနန္တိ၊ ဌာနံဟူသည်ကား၊ ဝိယော
 ဂရုဘာဝနိယောတိ၊ ဝိယောဂရုဘာဝနိယောစသည်ဖြင့်၊ ဝုတ္တပ္ပကာရော၊
 ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ဗသသုသုတောစ၊ ဗဟုသုတ ရဟန်းသည်
 လည်းကောင်း၊ သီလဝါစ၊ သီလရှိသောရဟန်းသည်လည်း ကောင်း၊
 ဧတံမိမိံ၊ ထိုသက္ကာရစသောအစီအရင်ကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ တေန၊
 ထိုသို့ ထိုက်ခြင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိယော
 ဂရုဘာဝနိယောစသည်ဖြင့် ဆိုအပ်သောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်းကို၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့သက္ကာရစသည်ကို၊ ကဓရယျံ၊ ပြုကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တ
 ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုရိတောတိ၊ ကုရိတောဟူသည်

ကား။ အယဝိဇ္ဇာဤသဘတ္တိက ရဟန်းတည်တည်း။ နိဗ္ဗာန်ပေးကုန်သော၊
 ဌာနေသု။ အရာတို့၌။ ကုပ္ပတိ။ အမျက်ထွက်၏။ ဘိက္ခုနဉ္စ။ ရဟန်းတို့အား
 တည်း။ ဣမေ။ ဤရဟန်းတို့သည်။ ဧတံ။ ဤရဟန်းတို့၊ သက္ကရာဇ်။ အရိ
 အသေပြုကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ကုပ္ပတိ။ အမျက်ထွက်၏။ ဣမသ္မိံ။ ဤမထေရ်
 တည်း။ အသတိ။ မရှိသည်ရှိသော်။ ခံ။ ငါ့ကို။ သက္ကရာဇ်ယျံ။ ယေဝ။ အရိအသေ
 ပြုကုန်ရာ တည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ထေရသမ။ မထေရ်အား
 တည်း။ ကုပ္ပတိ။ အမျက်ထွက်၏။ ဣတော။ ဤဝါရမှ။ မရေသု။ နောက်၌ဖြစ်
 ကုန်သော။ တိသုဝါရေသု။ သုံးဝါရတို့၌။ ဧသနယော။ ဤဝါရ၌ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောနည်းကို။ ဗုဒ္ဓဗ္ဗော။ မှတ်အပ်၏။ ။ ပဏိတာနံပိဝရာနန္တိ။ ပဏိတာနံပိ
 ဝရာနံဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓကုလပနုဏ္ဏ ကောသလယောဒိနံ။ သိင်္ဃမ္ပေသော
 ဝုဆိုး၊ ဗွံပြုဝုဆိုး၊ ပနုဏ္ဏရာဇ်တိုင်းမှဖြစ်သော ဝုဆိုး၊ ဝိုးချည်ဝုဆိုး၊ အစရှိ
 ကုန်သော၊ မဟာဗ္ဗသုရမသုခသမ္ဘဝသနံ။ ယျာဓွာအတိုးထိုက်သော ဝုဆိုး၊
 သိင်္ဃမ္ပေသောဝုဆိုးချမ်းသာသောအစွေရှိသောဝုဆိုးဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊
 ပိဝရာနံ။ သင်္ကန်းတို့ကို။ ဣတော။ ဤဝါရ၌တည်း။ အဟံ။ ငါသည်။ တာဝီယေဝ
 ရသည်သာလျှင်။ အသမ။ ဖြစ်ပါမူကား။ အဟောဝတ။ ကောင်းစေစွတကား။
 ဣတိဣစ္ဆာ။ ဤသို့သောအလိုသည်။ နာတိမဟာသဝဇ္ဇာ။ အပြစ်မကြီးလွန်း
 အညော။ တပါးသောသူသည်။ နုလသတိ။ မရသည်။ အသမ။ ဖြစ်ပါမူကား။
 အဟောဝတ။ ကောင်းစေစွ။ ဣတိပနုဏ္ဏ။ ဤသို့သောအလိုရှိသည်ကား။
 မဟာသဝဇ္ဇာ။ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏။ ပဏိတာနံပိဣပါတာနန္တိ။ ပဏိတာ
 နံပိဣပါတာနံဟူသည်ကား။ သပ္ပိတေလမံသ သက္ကရာဇ်ပုရိတာနံ။ ထော
 ပတံ ဆီ သားပင်းမျိုး စသည်တို့ဖြင့် ဖြစ်ကုန်သော။ သေဗ္ဗပိဣပါတာနံ။
 မွန်မြတ်သောဆွမ်းတို့ကို။ ပဏိတာနံသေနာသနာနန္တိ။ ပဏိတာနံသေနာ
 သနာနံဟူသည်ကား။ အနေကသတသဟာသဝဗ္ဗနကနံ။ ယျာဓွာသောအတိုး
 တတိန်းထိုက်ကုန်သော။ မဗ္ဗပိဋ္ဌာဒိနံ။ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်အစရှိသည်တို့
 ကို။ ပဏိတာနံပိဣပါတာနပစ္စယဘောသန္ဓပရိက္ခာရာနန္တိ။ ပဏိတာနံပိဣပါတာနပစ္စ
 ယဘောသန္ဓပရိက္ခာရာနံဟူသည်ကား။ သပ္ပိတေလမရဟာဏိတာဒိနံ။ ထော
 ပတံဆီ ပျားတင်လဲအစရှိကုန်သော။ ဥတ္တမဘောသန္ဓာဒိနံ။ မြတ်သောဆေး
 စသည်တို့ကို။ သဗ္ဗတ္ထာဝိ။ အလုံးစုံသောဆေးပါးသောပစ္စယဝါရတို့၌တည်း။
 ဗဟုသုတေတိစ။ ဗဟုသုတရဟန်းတို့နှင့်တည်းကောင်း။ ဝုညဝန္တေဟိစ။
 ဝုညဝန္တရဟန်းတို့နှင့်တည်းကောင်း။ ယေဝဇေတဗ္ဗံ။ ယှဉ်အပ်၏။ ကုပိတော
 တိ။ ကုပိတောဟူသည်ကား။ သဗ္ဗတ္ထာဝိ။ အလုံးစုံသောဆေးပါးသောပစ္စယဝါ

၂၂

ရတို့၌လည်း။ နှိသုဋ္ဌာနေသု။ နှစ်ပါးသောအရာတို့၌။ ကုပ္ပတိ။ အမျက်ထွက်၏။
မနုဿာနဉ္စ။ လူတို့အားလည်း။ ဣမေသံနာမ။ ဤလူတို့မည်သည်ကား။ မရိမိ
တတာဝေါဝိ။ ဆင်ခြင်သောအဖြစ်မျှသည်လည်း။ နတ္ထိမရှိ။ ဒိဗ္ဗာရတ္ထံ။ ရှည်
မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး။ ဧကတော။ တပေါင်းတည်း။ ဝသန္တသားနေသော
ပံသုကူလတ္ထာယဝါ။ ပံသုကူအကျိုးငှါလည်းကောင်း။ ဝိဇ္ဇာပါတတ္ထာယဝါ။
ဆွမ်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း။ သပ္ပိတေသာဒိကာရဏာဝါ။ ထောပတ်ဆီစ
သောအကြောင်းကြောင့်လည်းကောင်း။ စာရပဋိစါဒိယာ။ အိမ်စဉ်အားဖြင့်။
စရန္တသဝိ။ သွားသည်လည်းဖြစ်သော။ မေ။ ငါ့အား။ ဧကဒိဝသမ္ဘိ။ တနေ့၌
လည်း။ ကိပ္ပိ။ တစုံတခုသော။ ပဏီတံ။ ပွန်မြတ်သော။ ပစ္စယံ။ ပစ္စည်းကို။
နဗေန္တိ။ မလွှဲပါကုန်း။ အာဂန္တုကံ။ အာဂန္တုကဖြစ်သော။ မဟလ္လကံပန။
မထေရ် အိုကိုမူကား။ ဒိသ္မာဝ။ မြင်လျှင်ပင်။ ယံပစ္စယံ။ အကြင်ပစ္စည်းကို။
ဣန္ဒြိယံ။ တောင့်တ၏။ တံပစ္စယံ။ ထိုပစ္စည်းကို။ ဗေန္တိ။ လျှာကုန်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
ကုပ္ပတိ။ အမျက်ထွက်၏။ ထေရသစ။ မထေရ်အားလည်း။ အဟတ္ထိမဟလ္လ
ကော။ ဤမထေရ်အိုသည်လည်း။ ဣမေသံ။ ဤလူတို့အား။ အတ္တနံ။ မိမိကိုယ်
ကို။ ဒသောန္တောယောဝ။ ပြဿည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ စရတိ။ ထည်သည်၏။
ကဒါသုနာမ။ အဘယ်နံယောအခါ၌။ နံ။ ထိုမထေရ်အိုကို။ ဓမ္မကမ္ဘိကော။
ဓမ္မကံကိုပြုကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ နိတ္တဗေယျံ။ နှင်ထုတ်ပါကုန်မူကား။
အဟောဝထ။ ကောင်းလေစွတကား။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဣမသ္မိံ။ ဤမထေရ်အို
သည်။ အသတိ။ မရှိသည်ရှိသော်။ အဟံ။ ငါသည်။ ဇာတိဇေ။ ပွန်မြတ်သော
ပစ္စည်းတို့ကိုရသည်သာလျှင်။ အသံ။ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ကုပ္ပတိ။ အမျက်
ထွက်၏။ ဣမေသံခေါ ဇေတံအာရသောတိ။ ဣမေသံခေါ ဇေတံအာရသောပစ္စ
သည်ကား။ ဧဟဋ္ဌာ။ အောက်၌။ ဧကုနဝိသတိဝါရေဟိ။ တဆဲ့ကိုးပါးရရှိ၍။
ဝတ္တာနံ။ ဟောအပ်ကုန်သော။ ဣမေသံဣန္ဒြာဝစရာနံ။ ဤယုတ်မာသောအလို
ရမက်တို့ကို။ ဒိဿန္တိစေတသုယျန္တိ စာတိ။ ဒိဿန္တိစေတသုယျန္တိ ဧပု
သည်ကား။ ဣန္ဒြာဝစရာ။ ယုတ်မာသောအလိုရမက်တို့ကို။ စက္ခုနာ။ စက္ခု
ဝိညာဉ်ဖြင့်။ နဒိဿန္တိ။ မထင်မြင်အပ်ကုန်။ သောထေန။ သောတဝိညာဉ်
ဖြင့်။ နသုယျန္တိ။ မကြားအပ်ကုန်။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။
မနောဝိညာဏဝိသယတ္တာ။ မနောဝိညာဉ်၏အာရုံဖြစ်သောကြောင့်လည်း။
ပန။ ထိုသို့မမြင် မကြားသော်လည်း။ အပ္ပဟိနဣန္ဒြာဝစရဿ။ မပယ်အပ်
သောအလိုရမက်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ။ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဣန္ဒြာဝစရဝသေန။ ယုတ်
မာသောအလိုရမက် ဖြစ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္ထကယကမ္ဘံးဖြစ်

သော ကိုယ်အမူအရာကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်၍၊ ဒိဋ္ဌာရိယာစ၊ မြင်အပ်ကုန်သကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ ဝစီကမ္ဘံ၊ ဝစီကံကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ သုတာရိယာစ၊ ကြားအပ်
ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဒိဿန္တိ
ဝေသုယုန္တိ စာထိ၊ ဒိဿန္တိ စေဝသုယုန္တိ စဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီး
ပစ္စက္ခကာလံ၊ မျက်မှောက်ကာလ၌၊ ဒိဿန္တိ၊ မြင်အပ်ကုန်၏၊ အသုကော၊
ဤအမည်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဤဒိဿောကိရ၊ ဤသို့ယုတ်မာသော
သသောရှိသတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိရောက္ခကာလေ၊ မျက်ကွပ်သောကာလ၌
သုယုန္တိ၊ ကြားအပ်ကုန်၏၊ ကိဉ္ဇာရိတိ၊ ဣဒံစနံ၊ ကိဉ္ဇာရိ ဟူသောဤသဒ္ဒါ
သည်၊ အနုဂ္ဂဟဝရဟဝစနံ၊ ပြီးပွမ်းကွဲခဲ့ခြင်းအနက်ကို ဟောသောသဒ္ဒါ
တည်း၊ တေန၊ ထိုကိဉ္ဇာရိသဒ္ဒါဖြင့်၊ အာရညကတ္တံ၊ တော၌နေသည်အဖြစ်ကို၊
အနုဂ္ဂဏ္ဍာတိ၊ ပြီးမြင့်၏၊ ဣန္ဒြာဝစရာနံ၊ ယုတ်မာသောအလိုရမက်တို့ကို၊ အပ္ပ
ဟာနံ၊ မပယ်ခြင်းကို၊ ဝရဟတိ၊ ကွဲခဲ့၏၊ တဩဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ အယံ၊ ဤ
ဆိုသတ္တံ၊ သည်ကား၊ ဟောစနာ၊ ယှဉ်ခြင်းတည်း၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုသာဘတ္ထိ
ကရဟန်းသည်၊ ဝါမန္တသေနာသနံ၊ ရွာနီးကျောင်းကို၊ မဒိုက္ခိဝိတွာ၊ ပယ်၍၊
အာရညိကော၊ အရညကင်ရတင်ကိုဆောက်တည်တည်၊ ကိဉ္ဇာရိဟောတိ၊
အကယ်၍ကားဖြစ်၏၊ အန္တေ၊ အစွန်ဖြစ်သော၊ ပန္တသေနာသာနေ၊ လူတို့၏
ဥပစာရဗ္ဗဝေးသောတောကျောင်း၌၊ ကိဉ္ဇာရိဝသတိ၊ အကယ်၍ကားနေ၏၊
တထာရိ၊ ထိုသို့နေသော်လည်း၊ အဿ၊ ထိုသာဘတ္ထိကရဟန်းအား၊ အပ္ပဟိ
နာ၊ မပယ်အပ်ကုန်သေးသော၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊
ဣန္ဒြာဝစရာ၊ ကောပအပ္ပပ္ပယမက္ခိမဇ္ဇာဝိစသော ယုတ်မာသော အလို
ရမက်တို့ကိုလည်း၊ ဒိဿန္တိ စေဝ၊ မြင်သည်၊ မြင်အပ်ကုန်၏၊ သုယုန္တိ စ၊
ကြားသည်၊ ကြားအပ်ကုန်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုသာဘတ္ထိကရဟန်းသည်၊
အတိရေကဿာဘံ၊ အတိရေကဿာဘ်ကို၊ မဒိုက္ခိဝိတွာ၊ ပယ်၍၊ ဝိဏ္ဏုပါတိ
ကော၊ ဝိဏ္ဏုပါတ်ရတင်ကိုဆောက်တည်သည်၊ ကိဉ္ဇာရိဟောတိ၊ အကယ်၍
ကားဖြစ်၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုသာဘတ္ထိကရဟန်းသည်၊ လောလုပ္ပစာရံ၊ လျှပ်
ပေါ်သောသွားခြင်းကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ရှောင်ကြဉ်၍၊ သာပဒါနစာရိ၊ အိမ်စဉ်
မပြတ်ဆွမ်းခံ သွားလေ့ရှိသည်၊ ကိဉ္ဇာရိဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏၊
သောဘိက္ခု၊ ထိုသာဘတ္ထိကရဟန်းသည်၊ ဝဟပတိစိဝရံ၊ ဒါယကာတို့
လှူသောသင်္ကန်းကို၊ မဒိုက္ခိဝိတွာ၊ ပယ်၍၊ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူရတင်ကို
ဆောက်တည်သည်၊ ကိဉ္ဇာရိဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏၊ လူစိဝရစ
ရာ၊ ရှန်ရင်းသောသင်္ကန်းကို ဆောင်သည်၊ ကိဉ္ဇာရိဟောတိ၊ အကယ်၍

၀၀၀

ကားဖြစ်၏။ တထာဝရံ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ဧတ္တကား၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်
 ရှိကုန်သော၊ အပ္ပဟိနာ၊ မပယ်အပ်ကုန်သော၊ ဣန္ဒြာဝစရာ၊ ယုတ်မာသော
 အလိုမမက်တို့ကို၊ ဒိဿန္တိစေ၊ မြင်လည်းမြင်အပ်ကုန်၏။ သုယုန္တိစ၊
 ကြားလည်းကြားအပ်ကုန်၏။ ဧတ္ထပန၊ ဤလူခဏဝရခရောဟူသောပုဂ္ဂိုလ်ကား
 လူခန္တိ၊ လူခံဟူသည်ကား၊ သတ္တလူခံ၊ ထားဖြင့်ဖြတ်ခြင်းကြောင့် ရှုရင်း
 ခြင်း၊ လည်းကောင်း။ သုတ္တလူခံ၊ ချည်ဖြင့်ချုပ်ခြင်းကြောင့် ရှုရင်းခြင်း
 ၎င်း၊ ရတနလူခံ၊ ဆိုးရည်ဖြင့်ဆိုခြင်းကြောင့် ရှုရင်းခြင်း၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 တိဟိကာရဏတိ၊ သုံးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်လူခံ၊ ရှုရင်းခြင်းကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ သဏ္ဌန၊ ထားငယ်ဖြင့်၊ ခဏ္ဍာ
 ခဏ္ဍိကံ၊ အပိုင်းအပိုင်းဖြတ်သည်ကို၊ ဆိန္တံ၊ ဖြတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ သတ္တလူခံ
 နာမ၊ ထားငယ်ဖြင့်ဖြတ်ခြင်းကြောင့်ရှုရင်းခြင်းမည်၏။ တံ၊ ထိုပုဆိုးသည်၊
 အဋ္ဌေန၊ အတိုးဖြင့်၊ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ ဝုလဒိဓာသုတ္တကေန၊ ရှုရင်း
 သောရှည်သောချည်ဖြင့်၊ သိဗ္ဗိတံ၊ ချုပ်အပ်သော ပုဆိုးသည်၊ သုတ္တလူခံ
 နာမ၊ ချည်ဖြင့်ချုပ်ခြင်းကြောင့် ရှုရင်းခြင်းမည်၏။ တံ၊ ထိုပုဆိုးသည်။
 ဖဿန၊ အထွေဖြင့်၊ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ ခရသမ္ပသံ၊ ကြမ်းသောအထွေ
 ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရတနေန၊ ဆိုးရည်ဖြင့်၊ ရတ္တံ၊ ဆိုအပ်သောပုဆိုး
 သည်၊ ရတနလူခံနာမ၊ ဆိုရည်ဖြင့်ဆိုခြင်းကြောင့်ရှုရင်းခြင်းမည်၏။ တံ၊
 ထိုပုဆိုးသည်၊ ဝဋ္ဌေန၊ အဆင်းဖြင့်၊ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ ဗုဗ္ဗတ္တံ၊ အဆင်း
 မဟုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောတိက္ခ၊ ထိုသာဘတ္တိက ရဟန်းသည်၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သတ္တလူခံသုတ္တလူခံရတနလူခဏဝရခရော၊ ထားငယ်ဖြင့်ဖြတ်
 ခြင်းကြောင့်ရှုရင်းသောသင်္ကန်း၊ ချည်ဖြင့်ချုပ်ခြင်းကြောင့်ရှုရင်းသော
 သင်္ကန်း၊ ဆိုးရည်ဖြင့် ဆိုးခြင်းကြောင့် ရှုရင်းသော သင်္ကန်းကို ဆောင်
 သည်။ ကိဉ္ဇာဝိဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏။ တထာဝရံ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်
 လည်း။ အသေ၊ ထိုသာဘတ္တိကရဟန်းအား၊ ဧတ္တကား၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်
 ရှိကုန်သော၊ အပ္ပဟိနာ၊ မပယ်အပ်ကုန်သော၊ ဣမေဝဣန္ဒြာဝစရာ၊ ဤကော
 ပအပ္ပက္ခယမက္ခိယဇ္ဇာဝိစသောယုတ်မာသောအလိုမမက်တို့ကို၊ ဒိဿန္တိစေ
 ဝ၊ မြင်လည်းမြင်အပ်ကုန်၏။ သုယုန္တိစ၊ ကြားလည်းကြားအပ်ကုန်၏။ အထ
 ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ နံတိက္ခ၊ ထိုသာဘတ္တိကရဟန်းကို၊ ဝိညူ၊ ပညာရှိ
 ကုန်သော၊ သဗြဟ္မစာရိ၊ သိတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ နေဝသတ္တရောန္တိ၊ အရို
 အသေမပြုကုန်၊ (ပ)နုပူဇေန္တိ၊ မပူဇော်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောဇနာ၊ ယောဇ
 နာခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်ကုန်၏။ တံကိဿဟေတုတိဧတ္ထ၊ တံကိဿ

၄၃၀ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဟေတုဟူသောဤပုဒ်၌ တန္တိ၊ တံဟူသည်ကား၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာ
တည်း။ ကိဿဟေတုတိ၊ ကိဿဟေတုဟူသည်ကား၊ ကိကာရဏာ။
အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ တေဟိတဿ။ (ပ)၊ သုယုန္တိ စ၊ တေဟိတဿ။
(ပ)၊ သုယုန္တိ ဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုသာသတ္တိ
ကရဟန်းအား၊ ပါပကော၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ တေဣန္ဒြိယဝစရား၊ ထိုကောပ
အပ္ပက္ခယမက္ခိပဋ္ဌာသိစသောယုတ်မာသောအလိုရမက်တို့ကို၊ သုယုန္တိ စ၊
ကြားလည်း ကြားအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဣမေသံဣန္ဒြိယဝစ
ရာနံ၊ ဤယုတ်မာသောကောပအပ္ပက္ခယစသောအလိုရမက်တို့ကို၊ အပ္ပဟိ
နတ္တာ၊ မပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်လျှင်၊
ဧတ္ထ၊ ဤတံကိဿဟေတုဟူသောပုဒ်၌၊ အဓိပါယော၊ အလိုတည်း၊ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ တမတ္တံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဥပမာယာဥပမာဖြင့်၊ ပါကဋံ၊ ထင်သည်
ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ သေယျထာဝီတိအာဒိ၊ သေယျထာဝီဤသို့
အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုသေယျထာ
ဝီစသောဥပမာပါ၌၌၊ ကုဏ္ဍပန္နိ၊ ကုဏ္ဍပံဟူသည်ကား၊ မဏကဇ္ဇဝရံ၊ သေ
ပြီးသောအကောင်တည်း။ အဟိဿ၊ မြွေ၏၊ ကုဏ္ဍပံ၊ သေပြီးသောအကောင်
တည်း။ အဟိကုဏ္ဍပံ၊ မြွေ၏သေပြီးသောအကောင်၊ ဣတရာနိ၊ ဤမှတပါး
ကုန်သောဣတ္တုရကုဏ္ဍပမနုဿကုဏ္ဍပတိဟူသည်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤအဟိကုဏ္ဍ
ပမအဇ္ဈမင်္ဂတည်း၊ ဧတ္ထစ၊ ဤဥပမာစကားရပ်၌လည်း။ အဟိပဋိကူလဇိရုန္တ
နိယာဘာဝတော၊ လွန်စွာရှုံ့ရှာဘွယ်စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
ဣမေနေဝတိတိ၊ ဤသုံးပါးကုန်သောအကောင်ပျက်တို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်
ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ပာသတ္တံ၊ မှန်၏၊ အညေသံ၊
သုံးပါးသောအကောင်းပျက်တို့မှတပါးကုန်သော၊ သာသက၊ ရာဒိနံ၊ ယုန်ဝက်
အစရှိသည်တို့၏၊ ကုဏ္ဍပံ၊ အကောင်ကို၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ကဋု၊ က
ပဏ္ဏာဒိဟိ၊ ဂျင်းကရေဝေးရှက်စသည်တို့ဖြင့်၊ အဘိသင်္ခရိတွာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍၊
ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ စားလည်းစားကုန်၏၊ ဣမေသံ၊ ဤမြေခွေးလူတို့၏၊ ကုဏ္ဍပံပန၊
အကောင်သည်ကား၊ အဘိနဝတ္ထိ၊ အသစ်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဇိရုန္တန္တိယေဝ၊
စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ကာဏာတိတ္ထမေန၊ နှစ်ရက်သုံး
ရက်စသောကာလလွန်ပြီးသော၊ ပူတိဘူတေန၊ သိုးပုပ်လေပြီးသောအကောင်
ဖြင့်၊ ကောပနဝါဒေါ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဇိရုန္တန္တိယေဝ၊ စက်
ဆုပ်ဘွယ်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ရစယိတွာတိ၊ ရစယိတွာဟူသည်

ကား၊ ဝဇေတွာ၊ အဆင့်ဆင့်ထည့်စေ၍၊ ပရိပူဇေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဣတိ၊
 အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကုဏ္ဍပံ၊ ခြွေကောင်ပုပ်စသည်
 ကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကံသပါတိယံ၊ ကြေးခွက်၌၊ ပက္ခိဝိတွာ၊ ထည့်၍၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အညိဿာတိ၊ အညိဿာ
 ဟူသည်ကား၊ အပရာယ၊ တရသောကြေးခွက်ဖြင့်၊ ပဋိကုဋ္ဌိတွာတိ၊ ပဋိ
 ကုဋ္ဌိတွာဟူသည်ကား၊ ဝိဒဟိတွာ၊ ဝိတ်၍၊ အန္တရာပဏန္တိ၊ အန္တရာပဏံ
 ဟူသည်ကား၊ အာပဏာနံ၊ အိပ်ဈေးတို့၏၊ အန္တရေ၊ အကြားဖြစ်သောရိုး၌၊
 မဟာဇနသံကိဏ္ဍံ၊ များစွာသောလူတို့ဖြင့်ရောငြင်းသော၊ ရုတ္တံရခံ၊ ခဏ်းသို့
 ရှေးရှု၊ ပဋိပဇ္ဇေယျန္တိ၊ ပဋိပဇ္ဇေယျံဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇေယျံ၊ သွားရကုန်
 မူကား၊ ဧညဉ္ဇေညိဝိယာတိ၊ ဧညဉ္ဇေညိဝိယဟူသည်ကား၊ စောက္ခစောက္ခိဝိယ။
 လွန်စွာရှုကြည့်သူဟုသောဝတ္ထုကဲ့သို့တကား၊ မနာပမနာပံဝိယ။ လွန်စွာ
 မြတ်နိုးအပ်သောဝတ္ထုကဲ့သို့တကား၊ အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ ဝရကာပဏ္ဍာ
 ကာရံဝိယ၊ မင်္ဂလာဖြစ်စိမ့်သောဌာအမိဟူသော အမည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်အပ်
 သောချွေးမအားပျံသံအပ်သော လက်ဆောင် ကဲ့သို့တကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇနတ္တံ၊ မင်္ဂလာဖြစ်စိမ့်သောဌာအ
 မိဟူသောအမည်ဖြင့်ခေါ်ဝေါ်အပ်သော ချွေးမကို၊ ဝရကာတိ၊ ဝရကာဟူ၍၊
 ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တာသာ၊ ထိုချွေးမသစ်အား၊ နိယမာနံ၊ အောင်အပ်သော၊
 ပဏ္ဍာကာရံ၊ လက်ဆောင်သည်၊ ဧညံ၊ ဧညမည်၏၊ ဥဘယတြာဝိ၊ နှစ်ပါး
 သောအနက်နှိုက်သည်၊ အာဒရဝသေနဝိ၊ ရိုသေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်
 ထည်းကောင်း၊ မသံသာဝသေနဝိ၊ ခြီးမွမ်းသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ထည်း
 ကောင်း၊ ဝုနရုတ္တံ၊ အာမေမှိုက်စကားဖြင့်ဆိုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဧညံဧညံဗျာတိဝိ၊ ဧညံဧညံဗျာဟူ၍သည်၊ ပါဠော၊ ပါဌသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 အပါပုရိတွာတိ၊ အပါပုရိတွာ ဟူသည်ကား၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ သဟ
 ဒဿနေနအမနာပတာစသဏ္ဌဟေယျာတိ၊ သဟဒဿနေနအမနာပတာစ
 သဏ္ဌဟေယျဟူသည်ကား၊ တဿကုဏ္ဍပဿ၊ ထိုအကောင်ပုပ်ကို၊ ဒဿ
 နေန၊ မြင်သည်နှင့်၊ သဟေဝ၊ တပြိုင်နက်သာလျှင်၊ တဿဇနဿ၊ ထိုသူအား။
 အမနာပတာ၊ နှစ်လိုဘွယ်မရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏၊ အ
 မနာပတာတိစတံ၊ အမနာပတာဟူသောဤအမည်သည်ထည်း၊ ဣဒံ၊ ဤတ္ထု
 သည်၊ အမနာပံ၊ နှလုံးကိုမပွားစေတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နိတ္တစေတသိကာနံ
 ဖြစ်သောဝိတ်စေတသိက်တို့၏၊ အဝိစနံ၊ အမည်တည်း၊ ပဋိကုဏ္ဍေဇရုတ္တိ
 တာသု၊ ရွံရှာဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်စက်ဆုပ်ဘွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်တို့၌၊ သေ

၂၁

၄၄၀. မူလမဏ္ဍိယသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

နယော၊ ဤနည်းပင်တည်း၊ ဖိစာန္တိတာနန္တိတိ၊ ဖိစာန္တိတာနန္တိဟူသည်ကား၊
ဆာသာနန္တိ၊ ငတ်ပွတ်ဆာလေပင်ကုန်သော သူတို့အားလည်း၊ နဘောတ္ထက
မျာတာအသဒတိ၊ နဘောတ္ထကမျာတာအသဒဟူသည်ကား၊ ထုဋ္ဌိတုကာမ
ထာ၊ စားခြင်းငှါအလိုရှိသောအဖြစ်သည်။ နာဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ ပဂေဝသု
ဟိတာနန္တိ၊ ပဂေဝသုဟိတာနံဟူသည်ကား၊ အဆာတာနံပန၊ ဆာထောင်
ပွတ်ထိပ်ခြင်းမရှိကုန်သော သူတို့အားကား၊ ပဌမတရမေဝ၊ ငှေးဦးကပင်
လျှင်၊ ထုဋ္ဌိတုကာမတာ၊ စားလိုသောအဖြစ်သည်။ နာဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝတ္တံဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတြ၊ ထိုဥပမာစကား၌၊
အယံ၊ ဤဆိုဝတ္တံ၊ သည်ကား၊ ဥပမာသံသန္ဓနာ၊ ဥပမာကိုဥပမေယျအနက်
နှင့်အသွေ့ခြင်းနှောခြင်းတည်း၊ ပရိသုဒ္ဓကံသပါတိသဒိသံ၊ စင်ကြယ်သော
ကြေးခွက်နှင့်တူသော၊ ဣမသေ၊ ဤသောတတ္ထိက ရဟန်း၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာလိင်္ဂံ၊
ရဟန်း၏အသွင်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ကုဏပရစနံပိယ၊ အကောင်ပုပ်အနံ၊
ဖြင့်ထိုးအပ်သကဲ့သို့၊ ဣမသေ၊ ဤသောတတ္ထိက ရဟန်း၏၊ ဣန္ဒြာဝစရနံ၊
မက္ခိပဇ္ဇာသိစသောဣန္ဒြာဝစရကိုကို၊ အပ္ပဟာနံ၊ မပယ်ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊
မှတ်အပ်၏၊ ကံသပါတိယာ၊ တရသောကြေးခွက်ဖြင့်၊ မနိကုဇ္ဇနံပိယ၊ မှောက်
သကဲ့သို့၊ အာရညကင်္ဂါဒိဟိ၊ အရညကင်္ဂါရောင်စသည်တို့ဖြင့်၊ ဣန္ဒြာဝစရ
ပဋိန္ဒာဒနံ၊ ဣန္ဒြာဝစရကိုထိုးထွင်းခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ကံသပါတိ၊
ကြေးခွက်ကို၊ ပိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ ကုဏပဒသဒေနန၊ အကောင်ပုပ်ကိုမြင်
သဖြင့်၊ ဇနာသ၊ သူအပေါင်း၏၊ အမနာပတာပိယ၊ မနှစ်သက်အပ်သည်၏
အဖြစ်ကဲ့သို့၊ အာရညကင်္ဂါဒိနိ၊ အရညကင်္ဂါရောင်စသည်တို့ကို၊ အနာဒိ
ယိတွာ၊ အရှိအသေမပြုမူ၍၊ ဣန္ဒြာဝစရဒသဒေနန၊ ယုတ်မာသောအလို
ရမက်တို့ကိုမြင်သဖြင့်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သိတင်းသုံးဆောင်တို့၏၊ အသက္ကာရ
ကရဏာဒိတာ၊ အရှိအသေမပြုခြင်းစသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ်အပြီးသတ်သတည်း။ သုတ္တပက္ခေ
ပန၊ သုတ္တပက္ခန္တိကား၊ ကိဉ္ဇာပီတိဣဒံစနံ၊ ကိဉ္ဇာပီဟူသောဤသဒ္ဒါသည်၊
အနုဂ္ဂဟပသံသာဝစနံ၊ မြီးဖြင့်ခြင်းမြီးပွမ်းခြင်းကိုဟောသောသဒ္ဒါတည်း၊
တေန၊ ထိုကိဉ္ဇာပီသဒ္ဒါဖြင့်၊ အာရညကတ္တံ၊ အရညကင်္ဂါရောင်ကို ဆောက်
တည်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အနုဂ္ဂဗျာတိ၊ မြီးဖြင့်၏၊ ဣန္ဒြာဝစရပ္ပဟာနံ၊ မက္ခိ
ပဇ္ဇာသိစသောဣန္ဒြာဝစရကိုပယ်ခြင်းကို၊ ပသံသတိ၊ မြီးပွမ်း၏၊ နေမန္တနိ
ကောတိ၊ နေမန္တနိကော ဟူသည်ကား၊ နိမန္တနပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော၊ ဒါယကာ
တို့သည်ဘိဝံသီလျှင်အပ်သောဆွမ်းကိုခံသည်၊ ဝိဝိနိတကာဠကန္တိ၊ ဝိဝိနိတ

ကာဠကံဟူသည်ကား၊ ဝိဝိနိတွာ၊ ရွေး၍၊ အပနိတကာဠကံ၊ ပြစ်ပယ်အပ်
 ပြီးသော စပါးလုံးကျောက် စစ်စသောအညစ်အကြေးရှိထသော၊ အနေက
 သူပုံ အနေကဗျဉ္ဇနန္တိတ္ထေ၊ အနေကသူပုံ အနေကဗျဉ္ဇနံဟူသော ဤပုဒ်၌၊
 သူပေါနာမ၊ သူပမည်သည်ကား၊ ဟတ္ထဟာရိယော၊ ထက်ဖြင့်ဆောင်
 ကောင်းသော ငါးဟင်းမျိုး၊ ဝဲနောက်ဟင်းစသည်ကို၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ဗျဉ္ဇနန္တိ၊ ဗျဉ္ဇနံဟူသည်ကား၊ ဥတ္တရိဘင်္ဂံ၊ အထူးထူးအပြားပြား ရှိသော၊
 သားဟင်းမျိုးစသောလက်သုပ်ကို၊ ဂုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေန၊ ထိုသူပုံ ဗျဉ္ဇနံ
 ဟူသောနှစ်ပုဒ်ဖြင့်၊ မစ္ဆမံသရဌသူပါဒိဟိ၊ ငါးအမဲ၊ ဝဲနောက်ဟင်းစသည်
 တို့ဖြင့်၊ အနေကသူပုံ၊ များသောဟင်းမျိုးရှိထသော၊ နာနပ္ပကာရမံသာဒိဗျဉ္ဇ
 နေဟိ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော သား ဟင်းမျိုးအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
 အနေကဗျဉ္ဇနံ၊ များသောလက်သုပ်ရှိထသော၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကိုး
 ဂုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်ကို၊
 ဂုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
 ဥပမာသံသန္ဓနေဝ၊ ဥပမာကိုဥပမေယျအနက်နှင့်အတူပြု၍နှိုးနှောရာ၌ထည်း
 သာလိဝရဘတ္တရစနံဝိယ၊ ပွန်မြတ်သော သလေးထမင်းအနံ့ဖြင့် ထုံအပ်
 သကဲ့သို့၊ ဣစ္ဆာဝစရပ္ပဟာနံ၊ ဣစ္ဆာဝစရကိုပယ်ခြင်းကိုးဒဠဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်
 ၏၊ အာရကံသပါတိယာ၊ တခုသောကြေးခွက်ဖြင့်၊ ပရိကုဇ္ဇနံဝိယ၊ ရှောင်
 သကဲ့သို့၊ အပ္ပိစ္ဆတာသရဋ္ဌာနေဟိ၊ အပ္ပိစ္ဆတာကျေးဇူးသည် ဖြစ်စေအပ်
 ကုန်၏၊ ဂါမန္တဝိဟာရာဒိဟိ၊ ရွာနီးကျောင်း၌နေခြင်းစသည်တို့ဖြင့်၊ ဣစ္ဆာ
 ဝစရပ္ပဟာနပရိစ္ဆဒကံ၊ ဣစ္ဆာဝစရကိုပယ်ခြင်းဖြင့်ဖုံလွှမ်းခြင်းကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊
 မှတ်အပ်၏၊ ကံသပါတိ၊ ကြေးခွက်ကို၊ ဝိဝရိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ သာလိဝရဘတ္တ
 ဒဿနေန၊ ပွန်မြတ်သောသလေးထမင်းကိုမြင်သဖြင့်၊ မဟာဇနဿ၊ လူများ
 အပေါင်း၏၊ မနာမတာဝိယ၊ နှစ်သက်အပ်သောအဖြစ်ကဲ့သို့၊ ဂါမန္တဝိဟာ
 ရာဒိနိ၊ ဂါမန္တဝိဟာရစသည်တို့ကို၊ အာနာဒိယိတွာ၊ အရိုအသေမစွဲလမ်းမူ
 ၍၊ ဣစ္ဆာဝစရပ္ပဟာနဒဿနေန၊ ဣစ္ဆာဝစရကိုပယ်ခြင်းကို မြင်သဖြင့်၊
 သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သိတင်းသုံးဘော်တို့၏၊ သက္ကာရကရဏာဒိတာ၊ သက္ကာရကို
 ပြုခြင်းစသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဥပမာမံအာရသောသာ
 ရိဂုတ္တပဒိုဘာဘိတိ၊ ဥပမာမံအာရသောသာရိဂုတ္တပဒိုဘာဘိဟူသည်ကား
 အာရသောသာရိဂုတ္တ၊ ငါ့ရှင်သာရိဂုတ္တရာ၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ဥပမာ၊ ဥပမာသည်
 ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧကံဥပမံ၊ တခုသောဥပမာကို၊ ဝတ္ထုကာ
 မော၊ ဆိုလို၏၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။

၀

ပဋိဘာတုတန္တိ၊ ပဋိဘာတုတံဟူသညံကား။ တုယံ၊ သင်္ခါအား။ ပဋိဘာတု၊
ထင်စေလော။ တံ၊ သင်သည်။ ဥပဋ္ဌာတု၊ ထင်စေလော။ ဝေ၊ ဆိုလော။ ဣတိအ
ယံ၊ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ကေမိဒါဟန္တိ၊ ကေမိ
ဒါဟံဟူသောဤဝုဒ္ဓိ၊ ဣဒန္တိ၊ ဣဒံဟူသညံကား။ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာ
တည်း။ ကေသ္မိံ၊ သမ္ပယော၊ တပါးသောအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ
ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တုဗ္ဗတ္ထော၊ သတ္တံ၊ အနက်၌။ ဥပယောဂ
ဝစနံ၊ ဒုတိယသတ်တည်း။ ရာဇဂဟေဝိဟရာမိဂိရိဗ္ဗဇေတိယေ၊ ရာဇဂ
ဟေဝိဟရာမိဂိရိဗ္ဗဇေဟူသောဤပါဌ၌။ ရာဇဂဟန္တိ၊ ရာဇဂဟံဟူသညံ
ကား။ တဿနဂရသား၊ ထိုမြို့၏နာမ်။ အမည်တည်း။ သမန္တတောဝနံ၊ ထက်
ဝန်းကျင်မှကား။ ဂိရိပရိက္ခေပေန၊ တောင်အရံဖြင့်။ ဝဇေဝိယံ၊ နွားခြံကဲ့သို့။
သဗ္ဗတတ္ထာ၊ ထည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဂိရိဗ္ဗဇန္တိ၊ ဂိရိဗ္ဗဇံဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊
ဆိုအပ်၏။ တသ္မိံ၊ နဂရေ၊ ထိုမြို့၌။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ တံနဂရံ၊ ထိုမြို့ကို။ နိဿယ
ယံ၊ ဖြစ်၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလို
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထဝ္ဗါဟန္တိ၊ အထဝ္ဗါဟံဟူသောဤပါဌ၌။
အထခေါအဟန္တိ၊ ပဒစ္ဆေဒေါ၊ အထခေါအဟံဟုဝုဒ္ဓိဖြစ်ခြင်းကို။ ကမ္မတဗ္ဗော
ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤအထခေါအဟံဟူသောဤဝုဒ္ဓိလည်း။ အထဝိသေသော
သဒ္ဓေါ၊ အထဟူသောဤသဒ္ဓါသည်။ အညာမိကာရဝစနာရန္တေ၊ တပါးသော
အရာ ဆိုခြင်းကိုအားထုတ်ခြင်း။ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း။ ခေါတိ၊ ခေါဟူ
သညံကား။ ပဒပူရဏမတ္တေ၊ ဝုဒ္ဓိပြည့်ကာမျှ၌။ နိပါတော၊ နိပါတ်တည်း။
ဝုဗ္ဗန္တသမယန္တိ၊ ဝုဗ္ဗန္တသမယံဟူသညံကား။ ဝိဝသသော၊ နေ၏။ ဝုဗ္ဗဘာဂသ
မယံ၊ နံနက်ဖြစ်သောအတိုကာလတည်း။ ဝုဗ္ဗန္တသမယေ၊ နံနက်အခါ၌။ ဣတိ
အဟံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဝုဗ္ဗန္တနံနက်
ဖြစ်သော၊ သမယေ၊ အခါ၌။ ဝုဗ္ဗန္တသမယံ၊ နံနက်ဖြစ်သောအခါ၌။ ဝုဗ္ဗန္တ
နံနက်ကာလ၌၊ ကေဝတံ၊ ကရသောကတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊
ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဗ္ဗန္တယောဂေ၊ အဗ္ဗန္တသံယောဂ
အနက်၌။ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယသတ်ကို။ လတ္တံ၊ ရအပ်၏။ နိဝါ
သေတွာတိ၊ နိဝါသေတွာဟူသညံကား။ မရိဒဟိတွာ၊ ပြင်ဝတ်ဝတ်၍။
ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ နိဝါသနပရိဝတ္တနဝသေန၊ ဝတ်သည်မှပြင်၍ဝတ်သည်
၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဧတံ၊ ဤနိဝါသနကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဂါမပ္ပဝေသ
နတ္ထာယ၊ ရွာသို့ဝင်ခြင်းငှါ။ သဗ္ဗပေတွာ၊ ပြုပြင်၍။ နိဝါသနဝသေန၊ ဝတ်
သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏။ သောထေရော၊

အနက်အဓိပ္ပာယ်

၄၄၃

ထိုရှင်မဟာမောက္ခထာန်သည်။ တကော၊ ထိုကာလမှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊
 အနိဝတ္တော၊ အဝတ်ကင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပတ္တဝီဝရမာဒါယာတိ၊
 ပတ္တဝီဝရမာဒါယဟူသည်ကား၊ ပတ္တံ၊ သဝိတ်ကို၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ စိဝ
 ရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ အာဒိပိတော၊ ယူ၍၊ ဝိဇ္ဇာပဟာတိ၊ ဝိဇ္ဇာ
 ယဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာပါတတ္တာယ၊ ဆွမ်းအကျိုးငှါ၊ သမိတိတိ၊ သမိတိ
 ဟူသည်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုရထားလုပ် သား၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ယာနကာရ
 ပုတ္တောတိ၊ ယာနကာရပုတ္တောဟူသည်ကား၊ ရထကာရပုတ္တော၊ ရထား
 လုပ်သားတည်း၊ ပဏ္ဍ၊ ပုတ္တောတိ၊ ပဏ္ဍ၊ ပုတ္တောဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍ၊ သာ၊
 ပဏ္ဍ၊ အမည်ရှိသောသူ၏၊ ပုတ္တော၊ သားတည်း၊ အာဇီဝိကောတိ၊ အာဇီဝိ
 ကောဟူသည်ကား၊ နဂ္ဂသမဏကော၊ အဝတ်မဝတ်သော ရဟန်းပေောင်
 တတ္ထတွန်းတည်း၊ ပုရာဏကယာနပုတ္တောတိ၊ ပုရာဏကယာန ပုတ္တော
 ဟူသည်ကား၊ ပုရာဏကယာနကာရကုလသ၊ ရဟန်းပြုသည်မှရှေ့ကာ
 လ၌ရထားလုပ်အမျိုး၏၊ ပုတ္တောသားတည်း၊ ပစ္စ၊ ပဋိထောတိ၊ ပစ္စ၊ ပဋိထော
 ဟူသည်ကား၊ ဥပဂတိံ၊ အနီးသို့ကပ်၍၊ ဌိတော၊ ရပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဝက်၊ နာမ၊ ဝက်၊ မည်သည်ကား၊ ကေတော၊ တတက်မှ၊ ကုဋိသံ၊ ကောက်
 သောအကောဇ်တို့တည်း၊ ဖိဂ္ဂန္တိ၊ ဖိဂ္ဂဟူသည်ကား၊ သပ္ပဂတမဂ္ဂသဒိသံ၊
 ဖြေ၏သွားရာ သမ်းကြောင်းနှင့်တူသောအကောက်သည်၊ ဖိဂ္ဂံ၊ ဖိဂ္ဂမည်၏၊
 ဒေါသန္တိ၊ ဒေါသံ ဟူသည်ကား၊ ဖေရု၊ ဝိသမဂ္ဂဏ္ဌကဒိ၊ အကာရှိရာ
 အရပ်မညီညွတ်ရာအရပ် အဖုရှိရာအရပ်စသည်တည်း၊ ယထာယထာတိ၊
 ယထာယထာဟူသည်ကား၊ ကာလတ္ထေ၊ ကာလအနက်၌၊ နိပါတော၊ နိပါတ်
 ပုဒ်တည်း၊ ယဒါယဒါ၊ အကြင်ကြင်အခါ၌၊ ယသ္မိံ၊ ယသ္မိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်
 အကြင်အခါ၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ပုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တကာတထာတိ၊ အယံ၊ တထာတထာဟူသောဤသဒ္ဒါသည်လည်း၊ ကာ
 လတ္ထောယေဝ၊ ကာလအနက်ရှိသလျှင်ကတည်း၊ တသ္မိံ၊ တသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထို
 ထိုသို့သောကာလ၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ပုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သော၊ ထိုပဏ္ဍ၊ ၏သားတည်း၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ သုတ္တံ၊ နုပျာသမေး၊ တမျဉ်း
 ကြိုးကိုအစဉ်မှီးသဖြင့်၊ ဝိန္တေ၊ ကြံ၏၊ ဣတရော၊ တယောက်သမိတိသည်၊
 တေန၊ ထိုပဏ္ဍ၊ ၏သားတည်း၊ ဝိန္တိ၊ တက္ခဏေ၊ ကြိအပ်သောခဏ၌၊ ဝိန္တိ၊ တဌာ
 နမေဝ၊ ကြံရာအရပ်ကိုသာလျှင်၊ တက္ခလံ၊ ရှေ့၏၊ အတ္တမနေ၊ တိ၊ အတ္တမနေ
 ဟူသည်ကား၊ သကမနေ၊ မိမိစိတ်ဟုတ်သည်၊ တုဌမနေ၊ နှစ်သံနှင့်သော
 စိတ်ရှိသည်၊ ဝိတိ၊ သောမနသောတိ၊ ဝိတိသောမနသောတို့သည်၊ ဝဟိတမနေ

၄၄၄ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ယူအပ်သောစိတ်သည်၊ အတ္တမနဝါစံနိစ္ဆာရေသီတိ၊ အတ္တမနဝါစံနိစ္ဆာရေသီဟူသည်ကား၊ အတ္တမနတာယ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္တမနတာယဝသးဝင်း၊ ဖြစ်သော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်အား၊ ယုတ္တံ၊ သင့်သော၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ နိစ္ဆာရေသီ၊ မြွက်၏၊ ဥဒိရယိ၊ မြွက်၏၊ မဗျာဟတိ၊ မြွက်ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟဒယာဟဒယံမညောအညာယာတိ၊ ဟဒယာဟဒယံမညောအညာယဟူသည်ကား၊ စိတ္တေန၊ သင်၏စိတ်ဖြင့်၊ စိတ္တံ၊ ငါ၏စိတ်ကို၊ ဇာနိတွာဝိယ၊ သိသကဲ့သို့၊ အသဒ္ဓါတိ၊ အသဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မသံဃောသု၊ တရားတရားသံဃာတို့၌၊ သဒ္ဓါဝိရုဟိတာ၊ ယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါမှ ကင်းကုန်သည်၊ ဇိဝိကတ္ထာတိ၊ ဇိဝိကတ္ထာဟူသည်ကား၊ ဣတာတယာဒိဝိဇ္ဇိတာ၊ မြီတင်ခြင်းမင်းသောစသည်တို့သည်နှစ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟိသာသနာတော်မှအပဖြစ်သောလူ၏ဘောင်၌၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣမေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဇိဝိကတ္ထိကာ၊ အသက်မွေးခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နသဒ္ဓါတိ၊ နသဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ နသဒ္ဓါယ၊ ခုတနာသုံးပါးဂုဏ်ကို၊ မယုံကြည်သဖြင့်၊ သဠာမာယာဝိနောတိ၊ သဠာမာယာဝိနောဟူသည်ကား၊ မာယာသာဓဋ္ဌပေယျဟိ၊ မာယာသာဓဋ္ဌပေယျတို့၌၊ ယုတ္တော၊ ပြည့်စုံကုန်သောသူတို့တည်း၊ ကေဠုတိနောတိ၊ ကေဠုတိနောဟူသည်ကား၊ သိက္ခိတကေရာဇိကာ၊ သင်အပ်ပြီးသောသာဓဋ္ဌပေယျရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ နိပ္ပန္နိယာမဂတသာဓဋ္ဌပေယျာ၊ ဖြစ်စေအပ်သော အားရှိသော အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော စဉ်းလဲခြင်းတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသဝ္ဓံ၊ မှန်၏၊ သာဓဋ္ဌယျာနံ၊ စဉ်းလဲခြင်းရှိကုန်သော သူတို့အား၊ အဘူတဂုဏဒသာနထော၊ ထင်ရှားမရှိသောဂုဏ်ကိုပြတတ်သော ကြောင့်၊ အဘူတဂုဏဂုဏဒသာနသမံ၊ ထင်ရှားမရှိသောစဉ်းလဲမျှဝှက်သောဂုဏ်ကိုပြသည်နှင့်တူ၏၊ ဣတိကတွာဣမိနာကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်၊ ကေရာဇိယန္တိ၊ ကေရာဇိယံဟူ၍၊ ဂုဏတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥန္နဋ္ဌာတိ၊ ဥန္နဋ္ဌာဟူသည်ကား၊ ဥဂ္ဂတနဋ္ဌာတက်သော အချည်းနှီးသော မာန်ရှိကုန်၏၊ ဥဗ္ဗိတတုတ္တမာနာ၊ တက်သော အချည်းနှီးသောမာန်ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စပယောတိ၊ စပယာဟူသည်ကား၊ ပတ္တစိဝရာဒိမဏ္ဍနာဒိနာ၊ သမိတ်သင်္ကန်းစသည်တို့ကို တန်ဆာဆင်ခြင်းစသော၊ စာပလ္လေန၊ လျှပ်ပေါ်ခြင်းနှင့်၊ ယုတ္တော၊ ပြည့်စုံကုန်သောရဟန်းတို့တည်း၊ ရခရာတိ၊ ရခရာဟူသည်ကား၊

ရသရာ၊ ကြမ်းသောစကားရှိကုန်သောရဟန်းတို့တည်း။ ခရဝစနာ၊ ကြမ်း
သောစကားရှိကုန်သောရဟန်းတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလို
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိကိတ္တဝါစာတိ၊ ဝိကိတ္တဝါစာဟူသည်ကား။ အသံ
ယတဝစနာ၊ မစောင့်စည်းသောစကားရှိကုန်သော ရဟန်းတို့တည်း။ ဒိဝ
သတ္တိ၊ တနေ့ပတ်လုံးသည်။ နိရုတ္တကဝစနပ္ပယာဝိနော၊ အကျိုးနှင့်မစပ်သော
စကားကိုပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သောရဟန်းတို့တည်း။ ဣန္ဒြိယေသုအဂ္ဂုတ္တုဒ္ဓါရာ
တိ၊ ဣန္ဒြိယေသုအဂ္ဂုတ္တုဒ္ဓါရာဟူသည်ကား၊ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ ဣန္ဒြိ
ယေသု၊ ဣန္ဒြိယတို့၌။ အသံဝုတ္တကမ္မဒ္ဓါရာ၊ မဝိတ်ဆိုကုန်သောကမ္မဒ္ဓါရာရှိကုန်
သောရဟန်းတို့တည်း။ ဘောဇနော၊ အမတ္တညနောတိ၊ ဘောဇနော၊ အမတ္တည
နောဟူသည်ကား။ ဘောဇနော၊ ဘောဇနံ၊ ပရိယေသနပနိဂ္ဂဟံ၊ ပရိယေသ
နော၊ ရှာဖွေခြင်းခံခြင်းသုံးဆောင်ခြင်းတို့၌။ ယုတ္တကား၊ အသင့်အားဖြင့်ဖြစ်
ကုန်သော။ ယာယနမတ္တာ၊ ယုလောကံရုံသောအတိုင်းအရှည်တို့ကို။ ဇာနိ
တဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ယသား၊ ထိုသိအပ်သောအတိုင်းအရှည်ကို။ အဇာနန
ကာ၊ မသိကုန်သောရဟန်းတို့တည်း။ ဇာဂရိယံအနုယုတ္တံ၊ ဇာဂရိယံအ
နုယုတ္တံဟူသည်ကား။ ဇာဂရေ၊ နိုးကြားခြင်းလုံ့လ၌။ အနုယုတ္တံ၊ လုံ့လ
မပြုကုန်သောရဟန်းတို့တည်း။ သာမညေအနုပေက္ခဝန္တောတိ၊ သာမညေအ
နုပေက္ခဝန္တောဟူသည်ကား။ သမဏဓမ္မေ၊ အားထုတ်အပ်သောရဟန်းတရား
၌။ နိရုပေက္ခာ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိကုန်သောရဟန်းတို့တည်း။ ဓမ္မနုဓမ္မပနိပဋ္ဌိရ
တိတာ၊ ဓမ္မာနုဓမ္မပနိပတ်တကင်းသောရဟန်းတို့တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သိက္ခာယနတိဗ္ဗဝါရဝါတိ၊ သိက္ခာယနတိဗ္ဗဝါရ
ဝါဟူသည်ကား။ သိက္ခာပဒေသု၊ သိက္ခာပုဒ်တို့၌။ ဗဟုလဂါရဝါ၊ များစွာရှိသေ
ခြင်းရှိသည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အာပတ္တိဝိတိတ္တမဗဟု
သာ၊ အာပတ်ကိုလွန်ကျူးခြင်းများကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဗဟုလ္လိ
ကာတိအာဒိ၊ ဗဟုလ္လိကာအစရှိသောပုဒ်ကို။ ဓမ္မဒါယာဒေ၊ ဓမ္မဒါယာဒေသုတ်
၌။ ကုသိတာတိအာဒိနာနယောနေဝ၊ ကုသိတာဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်သာ
လျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ဓမ္မပရိယာယောနာတိ၊ ဓမ္မပရိယာယောနဟူသည်ကား။
ဓမ္မဒေသနယ၊ တရားဒေသနာသဖြင့်။ သဒ္ဓါအဂါရသ္မာတိ၊ သဒ္ဓါအဂါရသ္မာ
ဟူသည်ကား။ ဗကတိယာဝိ၊ သဘောအားဖြင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတာဝိ၊
သဒ္ဓါယုံကြည်၍ရဟန်းပြုကုန်သောရဟန်းတို့သည်လည်း။ သဒ္ဓါယံ၊ သဒ္ဓါယုံ
ကြည်၍။ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊
ရဟန်းဘောင်၌။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုသောသူတို့မည်ကုန်၏။ ဝိဝန္တိ၊ မညေစာ

၄၄၆ မူလပတ္တသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

သန္တိမညေတိ။ ဝိဝန္တိမညေစသန္တိမညေ ဟူသည် ကား၊ ဝိဝန္တိဝိယ၊
သောက်ကုန်သကဲ့သို့၊ စာသန္တိဝိယ၊ စားကုန်သကဲ့သို့၊ အတ္တမနဝါစံ၊ ဝမ်း
မြှုပ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောစကားကို၊ နိစ္ဆာဓရန္တံ၊ ဖြိုက်ဆိုကုန်သောသူတို့
သည်၊ စသော၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဝိဝန္တိဝိယ၊ သောက်ကုန်သကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်၏၊ အတ္တ န
မောဒေန္တံ၊ လွန်စွာဝမ်းမြောက်ကုန်သောသူတို့သည်၊ မနသာ၊ မိတ်ဖြင့်၊ စာ
သန္တိဝိယ၊ စားကုန်သကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်၏၊ သာဓုဝကောတိ၊ သာဓုဝတဟူသည်
ကား၊ သန္တရံဝတ၊ ကောင်းပေစွတကား၊ သဗြဟ္မစာရိတိဇ္ဈေ၊ သဗြဟ္မစာရိ
ဟူသောဤပုဒ်၌၊ ရသ၊ ခြီး၊ ရသသသည်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊ ဒိဃာ၊ ဒိဃသသည်
လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊ ရသော၊ ရသသသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သာရိပုတ္တဿ၊
အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဗြဟ္မစာရိသန္ဓေ၊ ဗြဟ္မစာရိသန္ဓါ
သည်၊ ဟောတိ၊ ထင်၏၊ ဒိဃာ၊ ဒိဃသသည်၊ ကတိ၊ ရှိသော်၊ သဗြဟ္မစာရိရိနံ၊
သတင်းသုံးဘော်တို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သဗြဟ္မစာရိသန္ဓေ၊ သဗြဟ္�စာရိ
သန္ဓါသည်၊ ဟောတိ၊ ထင်၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သာရိပုတ္တဿ၊ အရှင်
သာရိပုတ္တရာ၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဟောတိ၊ ထင်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သဗြဟ္မ
စာရိသရိပုတ္တော၊ သတင်းသုံးဘော်ဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊
အေးရှေး ငါတို့ကို၊ အကုသလေ၊ အကုသိုလ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာပေတွာ၊ ထစေ၍၊ ဣတိ
အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သဗြဟ္မ
စာရိနံ၊ သိသင်းသုံးဘော်တို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဟောတိ၊ ထင်၏၊ တဒါ၊
ထိုအခါ၌၊ သဗြဟ္မစာရိယော၊ သတင်းသုံးဘော်တို့ကို၊ အကုသလော၊ အကု
သိုလ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာပေတွာ၊ ထစေ၍၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ မှတ်အပ်
၏၊ ဒဟာရာတိ၊ ဒဟာရာဟူသည်ကား၊ တရုဏော၊ ငယ်နှုသောသူတည်း၊
ယုဝါတိ၊ ယုဝါဟူသည်ကား၊ ယောဗ္ဗန္ဓာဘာဝေ၊ အဆင်းအယွယ်၏ပြည့်စုံ
သည်၏အဖြစ်၌၊ ဗြဟ္မော၊ တည်သောသူတည်း၊ မဏ္ဍနကဇာတိကောတိ၊
မဏ္ဍနကဇာတိကောဟူသည်ကား၊ အသင်္ကာရသဘာဝေါ၊ တန်ဆာဆင်
ခြင်း၌အလေ့သဘောရှိသောသူတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးယောက်တို့တွင်၊ ကော
မိ၊ အချို့သောသူငယ်သည်၊ တရုဏော၊ ငယ်နှုသော်လည်း၊ ယုဝါ၊ အဆင်း
အယွယ်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အတိ
တရုဏော၊ လွန်စွာငယ်နှုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကောမိ၊ အချို့သော
သူငယ်သည်၊ ယုဝါ၊ အဆင်းအယွယ်နှင့်ပြည့်စုံပါသော်လည်း၊ မဏ္ဍနက
ဇာတိကော၊ တန်ဆာဆင်ခြင်း၌ အလေ့သဘောရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဥပသန္တသဘာဝေါ၊ ငြိမ်သက်သော သဘော

ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါးတနည်းကား။ အာထာသိယဗျာနာဒိဟိ။ ယှင်းရိ
 ခြင်းယှက်စီးခြင်းစသည်တို့ဖြင့်၊ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်။ ဟောတိ
 ဖြစ်၏။ ဣဓပန၊ ဤဥပမာစကား၌ကား။ ဥပမိတော၊ ဥပမာပြုအပ်သော
 သူငယ်သည်။ ဒဟရောစေဝ၊ လွန်စွာငယ်နုသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ယုဝါစ၊ အဆင်းအယွယ်၌ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဏ္ဍန
 ဇာတိကောစ၊ တန်ဆာဆင်ခြင်း၌ အလှသဘောရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသူငယ်ကို။ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဒဟရောယုဝါမဏ္ဍနဇာတိကောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်
 မူ၏။ ဥပ္ပဿဒိနိ၊ ကြာမန်းအစရှိသည်တို့ကို၊ လောကသဗ္ဗတတ္ထာ၊ လူတို့သည်
 မင်္ဂလာဟု သမုတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။
 ဣတိဟတေတိ၊ ဣတိဟတေဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေဥတော၊ ထိုနှစ်
 ယောက်ကုန်သော၊ မဟာနာဂါတိ၊ မဟာနာဂါဟူသည်ကား။ နွေဝိမဟာ
 နာဂါ၊ နှစ်ဦးသောရဟန္တာကြီးတို့သည်လည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ငှက်၏။ နွေဝိ၊ နှစ်ဦး
 လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧတေအဂ္ဂသာဝကော၊ ထိုအဂ္ဂသာဝကတို့ကို၊ မဟာ
 နာဂါတိ၊ မဟာနာဂတို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တတြ၊ ထိုမဟာနာဂါ
 ဟူသောဝန်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဝစနုတ္ထော၊ ဝစနုတ္ထတည်း။
 ယေဝုဂ္ဂဏ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဆန္ဒဒိဟိ၊ ဆန္ဒအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
 နဂစ္ဆန္တိ၊ မလိုက်ကုန်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေဝုဂ္ဂဏ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်။ နာဂါ၊ နာဂမည်ကုန်၏။ တေနတေနမဂ္ဂေန၊ ထိုထိုသို့သောမင်္ဂ
 ဖြင့်၊ ဗဟိနေ၊ မယ်အပ်ကုန်ပြီးသော။ ကိဇေသေ၊ ကိဇေသေတို့ကို၊ ယေဝုဂ္ဂ
 ဏ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ နအာဂစ္ဆန္တိ၊ ထာန်မဖြစ်စေကုန်။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေဝုဂ္ဂဏ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ နာဂါ၊ နာဂမည်ကုန်
 ၏။ ယေဝုဂ္ဂဏ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ နနပ္ပကာရကံ၊ အထူးထူးအပြား
 ပြားရှိသော။ အာဂုံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နကာရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်။ တေဝုဂ္ဂဏ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ နာဂါ၊ နာဂမည်ကုန်၏။ အယံ၊
 ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤပပဉ္စသုဒ္ဓနိအမည်ရှိသောအဋ္ဌကထာ၌၊
 သင်္ခေါပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္ထာရောပန၊ အကျယ်ကိုကား၊ မဟာနိဇ္ဈေသ၊
 မဟာနိဇ္ဈေသကျမ်း၌၊ ဝုတ္တန္တိယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အဝိစ၊ တနည်းလည်း။ ယေဝုဂ္ဂဏ၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာဂုံ၊ မကောင်းမှုကို၊ နကာရောတိ၊ မပြု၊ ကိပ္ပိဝိ၊ တရံတရံလည်း
 ဖြစ်သော။ လောကေ၊ လောက၌၊ သဗ္ဗသံယောဂေသဗ္ဗသံယောဂါနိ၊ အလုံးစုံ

အခြားရှိကုန်သောသံယောဇဉ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ဗန္ဓနာနိ၊ အနှောင်အဖွဲ့
 တို့ကိုးဝိသန္ဓေ၊ အရိယာမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်စွန့်၍၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောတဝဂ်တိ
 တို့၌၊ နသန္ဓတိ၊ မကပ်ငြိး၊ တိဟိဝိရတ္တိဟိ၊ သုံးပါးသောဝိရတ္တိတို့ဖြင့်၊ ဝိပ္ပ
 ရတ္တော၊ လွတ်၏၊ တဇော၊ ထိုသို့လွတ်ခြင်းကြောင့်၊ တာဒိ၊ ဣဋ္ဌာရုံစသည်
 တို့၌သည်းခံခြင်း၊ ဂေဇျးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောဝုပ္ပလေ၊ ထိုဝုပ္ပုလ်ကို၊
 တတတ္တာ၊ ထိုဣဋ္ဌာရုံ စသည်တို့၌သည်းခံခြင်း၊ သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ နာဂေါ၊ နာဂဟူ၍၊ ဝုပ္ပတေ၊ ဆိုအပ်၏။ ။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊
 ဤနာဂေါဟူသောပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 မဟန္တာ၊ ကြီးမြတ်စွာကုန်သော၊ နာဂါ၊ ရဟန္တာတို့တည်း၊ မဟာနာဂါ၊
 ကြီးမြတ်ကုန်သော ရဟန္တာတို့၊ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ ဝိဏာသဝ
 နာဂေဟိ၊ ဝိဏာသဝဖြစ်ကုန်သော ရဟန္တာတို့ထက်၊ ပုဇ္ဇတရာစ၊ လွန်စွာ
 လည်းပူဇော်ထိုက်ကုန်၏၊ ပါသံသတရာစ၊ လွန်စွာလည်းပြီးစွမ်းထိုက်
 ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အညမညသံသတ
 တိ၊ အညမညသံသဟူသည်ကား၊ အညော၊ တဦးသောမထေရ်မြတ်သည်၊
 အညသံသတဦးသောမထေရ်မြတ်၏၊ သမနူမောဒိံသုတိ၊ သမနူမောဒိံသု
 ဟူသည်ကား၊ သမံ၊ အညီအညွတ်၊ အနူမောဒိံသု၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏၊
 တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ဣမာယဉာဓမ္မာယ၊ ဤဉာဓမ္မာစကားဖြင့်၊ မဟာ
 မောဂ္ဂလာနေ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်၊ အနူမောဒိံဝမ်းမြောက်တော်
 မူပြီး၊ ပဋိဘာတုတံအဝသောတိအာဒိနာ၊ ပဋိဘာတုတံအာ ဝသောဤသို့
 အစရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဓမ္မဓေသနာမတိ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ အနူ
 မောဒိံဝမ်းမြောက်တော်မူပြီးတော့၊ ထိုကြောင့်၊ အညမညသံသသုသာသိတံ
 သမနူမောဒိံသုတိ၊ အညမညသံသုသာသိတံသမနူမောဒိံသုဟူ၍၊ ဝုပ္ပု
 ဆိုအပ်ပြီး၊ ။ အနဂီဏသုတ္တဝတ္ထနာ၊ အနဂီဏသုတ်၏ ဖွင့်ရာဖွင့်ကြောင်းဖြစ်
 သောစကားအစဉ်သည်၊ နိဗ္ဗိတာနိဗ္ဗိတုတာဝဂတာမတ္တာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။

အာကင်္ခယသုတ်။

ဇေမေသုတန္တိ၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဇေမေသုတံဟူသောဤသုတ်သည်၊ အာကင်္ခ
 ယသုတ္တံ၊ အာကင်္ခယသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုအာကင်္ခယသုတ်၌၊ သမ္ပန္န
 သိသာတိဧတ္ထ၊ သမ္ပန္နသိသာဟူသောဤပုဒ်၌၊ ပရိပုဏ္ဏသမဂ္ဂိမရရဝသေန၊
 ပရိပုဏ္ဏသမ္ပန္နသမဂ္ဂိသမ္ပန္နမရရသမ္ပန္တတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ သမ္ပန္နံ၊ ပြည့်စုံခြင်း

သည်။ တိရိစ္ဆာန်သုံးပါးအပြားရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ သမ္ပန္နသမ္ဘလိ
ကောဒါရုံ၊ သုဝါတုဇ္ဇန္တိကောသိယ၊ ပဋိဝေဒေမိတေဗြဟ္မေနနဝါရေတုရသမ္ဘ
ဟေတိဇ္ဈေ၊ သမ္ပန္နသမ္ဘလိကောဒါရုံ၊ သုဝါတုဇ္ဇန္တိကောသိယ၊ ပဋိဝေဒေမိ
တေဗြဟ္မေနနဝါရေတုရသမ္ဘဟေတိသောဤပါဠိရပ်၌၊ ဣဒံသမ္ပန္နံ၊ ဤသမ္ပန္န
သည်။ ပရိပုဏ္ဏသမ္ပန္နနာမ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သော
သမ္ပန္နမည်၏။ သမ္ပန္နသမ္ဘလိကောဒါရုံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်စုံခြင်းသို့
ရောက်သော သလေးစပါးရှိသော လယ်ကိုး သုဝါ၊ ကျေးသား တို့သည်၊
တုဇ္ဇန္တိ၊ စားကုန်၏၊ ကောသိယ၊ ကောသိယအနွယ်ဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မေ၊ အရှင်
ပုဏ္ဏား၊ တေးရှင်ပုဏ္ဏားအား၊ ပဋိဝေဒေမိ၊ သျှောက်ကြားပါ၏၊ နံသုဝံ၊ ထို
ကျေးသားအပေါင်းကို၊ ဝါရေတုံ၊ မြစ်ခြင်း၌၊ နဉ္ဇသမ္ဘဟေ၊ မစွမ်းနိုင်။
ဣဒိနာပါတိ မောက္ခသံဝရေနဉ္ဇပေတောဟောတိ သရပေတောဉ္ဇပါဂတော
သရပါဂတောဉ္ဇပပန္နောသမ္ပန္နောသမန္နာဂတောတိဇ္ဈေ၊ ဣဒိနာပါတိမောက္ခ
သံဝရေနဉ္ဇပေတောဟောတိသရပေတော ဉ္ဇပါဂတော သရပါဂတောဉ္ဇပ
ပပန္နောသမ္ပန္နောသမန္နာဂတောဟူသောဤပါဠိရပ်၌၊ ဣဒံသမ္ပန္နံ၊ ဤသမ္ပန္နသည်
သမ္ဘိသမ္ပန္နနာမ၊ ကောင်းစွာ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သော သမ္ပန္နမည်၏။
ဣဒိနာပါတိမောက္ခသံဝရေန၊ ဤပါတိမောက္ခသံဝရသိလနှင့်၊ ဉ္ဇပတော၊
ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သရပေတော၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံသည်၊ ဉ္ဇပါ
ဂတော၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်ပြီး၊ သရပါဂတော၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံခြင်းသို့
ရောက်သည်၊ ဉ္ဇပပန္နော၊ ဖြစ်သည်၊ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသည်၊ သမန္နာဂတော၊
ကောင်းစွာ အဆင့်ဆင့် ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဣဒိဿာတာဇ္ဇေ၊ ပထဝိယာဟေဋ္ဌိမတလံသမ္ပန္နံသေယျထာဝရုဒ္ဓမရံ အနေဇ္ဇ
ကံဇေ မဿာဒန္တိဇ္ဈေ၊ ဣဒိဿာတာဇ္ဇေ၊ ပထဝိယာဟေဋ္ဌိမတလံသမ္ပန္နံ
သေယျထာဝရုဒ္ဓမရံ အနေဇ္ဇကံဇေပမဿာဒံဟူသောဤပါဠိရပ်၌၊ ဣဒံသမ္ပန္နံ၊
ဤသမ္ပန္နသည်၊ မရရသမ္ပန္နနာမ၊ ကောင်းမြတ်သော အရသာနှင့်ယှဉ်သော
သမ္ပန္နမည်၏။ ဘန္တေ၊ ရွှေထုန်းတော်ရှင်၊ ဣဒိဿာပထဝိယာ၊ ဤမြေ၏၊ ဟေဋ္ဌိ
မတလံ၊ အောက်အပြင်သည်။ သမ္ပန္နံ၊ ချိုသောအရသာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ အနေဇ္ဇ
ကံ၊ ပျားငယ်တည်းဟူသောအပြစ်ကင်းသော၊ ရုဒ္ဓမရံသေယျထာဝရံ၊ ပျား
ငယ်၏အရသာကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဿာဒံ၊ ချိုမြိန်သောအရသာ
နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဣပေန၊ ဤသမ္ပန္နသိသာဟူသော ပုဒ်၌ကား၊ ပရိပုဏ္ဏသမ္ပန္နဗ္ဗိ၊
ပရိပုဏ္ဏသမ္ပန္နသည်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘိသမ္ပန္နဗ္ဗိ၊ သမ္ဘိသမ္ပန္နသည်လည်း
ကောင်း၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ပန္နသိသာတိဇ္ဈေ၊ သမ္ပန္နသိ

၄၅၀ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

၂၂

ထာဟူသောဤပုဒ်၌၊ မရိပုဏ္ဏသိယာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံသောသိယရှိ
သည်။ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ သိယသမာပိနော၊ သိယ
နှင့်ကောင်းစွာပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့
လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့၌သိယာ ဟူသောပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊
အနက်ကို၊ ဝေဒိယဗျော၊ သိအပ်၏၊ သိလန္တိ၊ သိလံဟူသည်ကား၊ ကေနဌေန၊
အတယ်အနက် သဘောကြောင့်၊ သိလံ၊ သိလမည်သနည်း၊ သိလနဌေန၊
ကာယကံဝစိကံတို့ကို ကောင်းစွာထားတတ်သောအနက်သဘောကြောင့်၊
သိလံ၊ သိလမည်၏၊ တသမ၊ ထိုသိလ၏၊ ဝိတ္ထာရကထာ၊ အကုသိုလ်ကိုဆိုရာ
ဆိုကြောင်းဖြစ်သောစကားအစဉ်ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဝုတ္တော၊
ဆိုအပ်ပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောအနက်တို့တွင်၊ မရိပုဏ္ဏသိယာ၊ တိဇ္ဇမိနာ
အတ္ထေန၊ မရိပုဏ္ဏသိယာဟူသောဤအနက်ဖြင့်၊ ခေတ္တေ၊ လယ်၌၊ ဒေါသဝိဂ
မေန၊ အပြစ်ကင်းသဖြင့်၊ ခေတ္တပါရိပုရိယေ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှထပ်၏ပြည့်စုံ
သကဲ့သို့၊ သိသမ္ဘိ၊ သိယသည်လည်း၊ ဒေါသဝိဂမေန၊ အပြစ်မှကင်းသဖြင့်၊
သိယပါရိပုရိ၊ သိလ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ယထာ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ခေတ္တေ၊ လယ်သည်၊
ဗိဇ္ဇေလ္လံ၊ မရောက်ခြင်းခွေးမြွေခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်မျိုးစေ့၏ ပြတ်ခြင်း
လည်းကောင်း၊ ဝပ္ပေလ္လံ၊ ကြံသောအခါ၌အချို့သော အရပ်တို့ကိုမန့်သည်ဖြစ်
၍ကြံခြင်း၏ပြတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဥဒကလ္လံ၊ နည်းလွန်းသည်များလွန်း
သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ရေကြောင့်ပြတ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဥသလ္လံ၊ အချို့
သောအရပ်၌ လေးကြိမ် ငါးကြိမ်ထွန်၍ နက်စွာရှိလေ့သဖြင့် ကျစ်မြေ့၏
ပေါက်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဒေါသသမန္တာဂတံ၊ လေးပါး
သောအပြစ်နှင့် ပြည့်စုံသည်ရှိသော်၊ အပရိပူရိ၊ မပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသော အပြစ်တို့တွင်၊ ဗိဇ္ဇေလ္လံနာမ၊ ဗိဇ္ဇေလ္လံမည်
သည်ကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်လယ်၌၊ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌၊ ဗိဇ္ဇာနိ၊
မျိုးစေ့တို့သည်၊ ခတ္တာနိဝါ၊ ကျိုးပြတ်ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ပူတိနိဝါ၊
ခွေးမြွေကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုမျိုးစေ့တို့
ကို၊ ယတ္ထ၊ အကြင်လယ်၌၊ ဝပ္ပန္တိ၊ ကြံကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလယ်၌၊ သသမံ၊
ကောက်သည်၊ နဉ္ဇေတိ၊ မပေါက်ရောက်၊ ခေတ္တေ၊ လယ်သည်၊ ခတ္တံ၊ ပြတ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝပ္ပလ္လံနာမ၊ ဝပ္ပလ္လံမည်သည်ကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်
လယ်၌၊ အကုသလော၊ မလိမ္မာသော လယ်လုပ်ယောကျ်ားသည်၊ ဗိဇ္ဇာနိ၊
မျိုးစေ့တို့ကို၊ ဝပ္ပန္တော၊ ကြံသည်ရှိသော်၊ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြားကိုပြု၍

နိပါတေတိ၊ ကြံ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ အကြား အကြား ကိပ္ပုရိန္ဒ ကြံသော်လည်း၊
သဗ္ဗတ္ထ၊ အသုံး၊ ရံသော အရပ်၌၊ သသံ၊ ကောက်သည်၊ နဉ္ဇေဋ္ဌတိ၊ မပေါက်ရာ၊
ခေတ္တံ၊ လယ်သည်၊ ခဏ္ဍံ၊ ပြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဒက ခဏ္ဍံနာမ၊ ဥဒက
ခဏ္ဍံမည်သည်ကား၊ ယတ္ထကတ္တမိ၊ အမှတ်မရှိသော အရပ်၌၊ ဥဒကံ၊ ခေသည်
အတိဗဟုဝါ၊ အလွန်များသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နဝါဟောတိ
မရှိသည်မူလည်းဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တတြာပိ၊ ထိုလယ်၌လည်း၊ သသံ၊
ကောက်တို့သည်၊ နဉ္ဇေဋ္ဌန္တိ၊ မပေါက်ရောက်ကုန်၊ ခေတ္တံ၊ လယ်သည်၊ ခဏ္ဍံ၊
ကျိုးပြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥသခဏ္ဍံနာမ၊ ဥသခဏ္ဍံမည်သည်ကား၊
ယတ္ထ၊ အကြင်လယ်၌၊ ကသသကော၊ လယ်လုပ်ယောကျ်ားသည်၊ ကိသ္မိပ္ပိပ
ဒေသေ၊ တရံတရသော အရပ်၌၊ နဂ်ဇေန၊ ထွန်ခြင်း၊ ဘုမိံ၊ မြေကို၊ စတ္တာရော
ပဉ္စဝါရေ၊ လေးကြိမ်ဝါးကြိမ်တို့ကို၊ ကသသန္တော၊ ထင်၍ထင်၍ ထွန်သည်ရှိ
သော်၊ အတိဂန္တိရံ၊ အလွန်နက်သည်ကို၊ ကရောန္တိ၊ ငြိုကုန်၏၊ တတော၊
ထိုသို့ ထွန်ကြောင်း၏ နက်ခြင်းကြောင့်၊ ဥသံ၊ ကျစ်မြေ၏ ပေါက်ခြင်း
သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တတြာပိ၊ ထိုလယ်၌လည်း၊ သသံ၊
ကောက်သည်၊ နဉ္ဇေဋ္ဌတိ၊ မပေါက်ရောက်၊ ခေတ္တံ၊ လယ်သည်၊ ခဏ္ဍံ၊ ပြတ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဒိသဉ္စခေတ္တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော လယ်သည်
လည်း၊ မဟပ္ပလံ၊ များသော အကျိုးရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မဟာနိသံ
သံ၊ များသော အာနိသင်ရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တတြာပိ၊
ထိုလယ်၌လည်း၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော မျိုးတို့ကို၊ ဝပ္ပိတွာပိ၊ စိုက်ပျိုး၍
လည်း၊ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သော အသီးကို၊ လတတိ၊ ရ၏၊ ဣမေသံပန၊ စတုန္နံ
ဒေါသာနံ၊ ဤလေးပါးသော အပြစ်တို့၏၊ ဝိဂမာ၊ ကင်းခြင်းကြောင့်၊ ခေတ္တံ၊
လယ်သည်၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ကောက်ဖြင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဒိသဉ္စ
ခေတ္တံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ကောက်ဖြင့်ပြည့်သော လယ်သည်၊ မဟပ္ပလံ၊
များသော အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာနိသံသံ၊ များသော အာနိသင်
ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝေမဝးဤ အတူလျှင်၊ ခဏ္ဍံ၊ ကျိုးသည်၏ အဖြစ်
သည်လည်းကောင်း၊ ဆိန္ဒု၊ ပြတ်သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ သမလံ၊ ပြော
သည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ကမ္မဝသံ၊ ကြားသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဒေါသာသမ္ပန္နာဂတံ၊ လေးပါးသော အပြစ်တို့နှင့် ပြည့်စုံ
သော၊ သိလံ၊ သိလသည်၊ အပရိပူရံ၊ မပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဒိ
သံစသိလံ၊ ထိုသို့လေးပါးသော အပြစ်တို့နှင့်ပြည့်စုံသော သဘောရှိသော
သိလသည်လည်း၊ မဟပ္ပလံ၊ များသော အကျိုးရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊

၄၅၂ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

မဟာနိသံသံ၊ ဈာနသောအာနိသင်ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣမေသံပန
စတုန္ဒဒေါဿနံ၊ ဤထေးပါးသောအပြစ်တို့၏၊ ဝိဂမာ၊ ကင်းခြင်းကြောင့်၊
သီလဓတ္တံ၊ သီလတည်းဟူသော လယ်သည်၊ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဒိသဉ္စသီလံ၊ ထိုသို့ထေးပါးသော အပြစ်တို့မှကင်း
သောသဘောရှိသောသီလသည်လည်း၊ မဟာပွလံ၊ ဈာနသောအကျိုးရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာနိသံသံ၊ ဈာနသောအာနိသင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ မန၊ အတို့တပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊ သီလသမာဓိနောတိ ဣမိနာအတ္ထေန၊
သီလသမာဓိနော ဟူသောဤဒုတိယ အနက်ဖြင့်၊ သီလေန၊ သီလနှင့်၊
သမာဓိဘူတာ၊ ကောင်းစွာပြည့်စုံကုန်သည်ရှိသော်၊ သမောဓာနံ၊ ပေါင်းမိ
ခြင်းသို့၊ ဂတာ၊ ချောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ သမန္တာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်၊
ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဝ၊ ဤအာကင်္ခယ
သုတ်၌သာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊
ထိုသမ္ပန္နသီလာဟူသောဝုဒ်၌၊ သီလဝိပဏ္ဍိယာ၊ သီလ၏ပျက်စီးခြင်း၌၊ အာဒိ
နဝဒဿနနစ၊ အပြစ်ကိုမြင်ခြင်းကြောင့် ထည်းကောင်း၊ သီလသမ္ပတ္တိ
ယာ၊ သီလ၏ပြည့်စုံခြင်း၌၊ အာနိသံသဒဿနနစ၊ အကျိုးအာနိသင်ကို
မြင်ခြင်းကြောင့်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒွိဟိကာရဏေဟိ၊ နှစ်ပါးသော
အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ သမ္ပန္နသီလတာ၊ ပြည့်စုံသော သီလရှိသောသူ၏
အဖြစ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒုဘယဗ္ဗိ၊ ထိုသမ္ပတ္တိဝိပဏ္ဍိစကား
ရပ်ကိုလည်း၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဝိတ္ထာရိတံ၊ ချဲ့အပ်ပြီးတတ္ထ၊
ထိုသမ္ပန္နသီလာစသောပါဌ၌၊ သမ္ပန္နသီလာတိ၊ သမ္ပန္နသီလာဟူ၍၊ ဧတ္ထာ
ဂတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလကို၊ ဥဒ္ဓိဝိတွာ၊ ညွှန်းတော်မူ
ပြီး၍၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝရတာတိဣမိနာ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝရတာ
ဟူသောဤပါဌဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုထေးပါးသောသီလတို့တွင်၊ ဇေဋ္ဌကသီလံ၊
အကြီးဖြစ်သောပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို၊ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ချဲ့၍၊ ဒေသေသိ၊
ပြတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒွိဟိဟာရဝါသီသုမတ္ထေရော၊ ဒွိဟိဟာရဋ္ဌိဝိတင်း
သုံးနေလေ့ရှိသော သုမထေရ်သည်၊ အာဟာကိရ၊ ဆိုပြီးသတတ်၊ အဿ၊
ထိုသုမထေရ်၏၊ အန္တေဝါသိကော၊ အနီးနေတပည့်ဖြစ်သော၊ တေဝိဒုကစူ
ဇ္ဇနာဂတ္ထေရောဝန၊ တိဝိဒုကစူဇ္ဇနာဂမထေရ်သည်ကား၊ အာဟာ၊ ဆိုပြီး၊ ဥဘ
ယတြာပိ၊ ဥဇ္ဇေသနိဇ္ဇေသနှစ်ပါးစုံ၌ ထည်း၊ ပါတိမောက္ခသံဝရော၊ ပါတိ
မောက္ခ သံဝရသီလကို၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟော

တော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါတိမောက္ခသံဝရောယေဝ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရ
သညံသာသျှင်၊ ဝိလံ၊ ဝိလမည၏။ ဣဟရာနိ၊ ဤပါတိမောက္ခသံဝရဝိလ
မှတပါး ကုန်သော၊ တိဏိမန၊ သုံးပါးကုန်သော အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိပစ္စယ
သန္နိသိကာဣန္ဒြိယသံဝရကိုကား၊ ဝိလန္တိ၊ ဝိလဟူ၍၊ ဝတ္ထုဋ္ဌာနံနာမ၊ ဟော
သောပါဠိအရာမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုဇာနန္တော၊ ခွင့်ပြု
လျက်၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ ဣန္ဒြိယသံဝရောနာမ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရဝိလ
မည်သည်ကား။ ဆန္ဒါရရက္ခာမတ္တကမေဝ၊ ခြောက်ခွါရတို့ကိုစောင့်ရှောက်
ကာမျှပင်တည်း။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသိလ မည်သည်ကား။
ဓမ္မန၊ တရားနှင့်၊ သမေန၊ ညီသဖြင့်၊ ပစ္စယပုပ္ဖတ္တိမတ္တကံ၊ ပစ္စည်းတို့ကိုဖြစ်စေ
ခြင်းမျှသာတည်း။ ပစ္စယသန္နိသိတံ၊ ပစ္စယသန္နိသိတသိလသည်။ မဇ္ဈိမဇ္ဈ
ပစ္စယေ၊ ရအပ်သောပစ္စည်းတို့ကို၊ ဣဒမတ္ထံ၊ ဤအကျိုးသည်။ ဣမာသပစ္စ
ယသာ၊ ဤပစ္စည်း၏အတ္ထံ၊ အကျိုးတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်
ခြင်၍၊ ပရိဘုဉ္ဇနမတ္တကံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းမျှသာတည်း။ နိဗ္ဗရိယာပေသန၊ ရချ
အားဖြင့်၊ ပါတိမောက္ခသံဝရောဝ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသညံသာသျှင်၊ ဝိလံ၊
ဝိလမည်၏။ ယသသတိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ သော၊ ထိုပါတိမောက္ခ
သံဝရဝိလသည်၊ တိန္ဒော၊ ပျက်၏။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ဆိန္နသိ
သော၊ ဥက္ခောင်းပြတ်ပြီးသော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဟတ္ထပါဒေ၊
ထက်ခြေတို့ကို၊ ရက္ခိယသတိ၊ စောင့်ရှောက်နိုင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝတ္ထုဗ္ဗေ၊
မိယ၊ မဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သေသာနိ၊ ကြွင်းကုန်သောဝိလ
တို့ကို၊ ရက္ခိယသတိ၊ စောင့်ရှောက်နိုင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝတ္ထုဗ္ဗေ၊ မဆို
အပ်၊ ယသပန၊ အကြင်ရဟန်းအားကား။ သော၊ ထိုပါတိမောက္ခသံဝရဝိလ
သည်၊ အရောဂေါ၊ ကျိုးပြတ်ခြင်းစသောအပြစ်ကင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ အတ္ထိန္နသိသော၊ မပြတ်သောဥက္ခောင်းရှိသော၊
ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဇိဝိတဉ္စ၊ အသက်ကိုလည်းကောင်း၊ သေသာနိ၊
ကြွင်းသောအင်္ဂါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပါကတိကာနိ၊ ပြကတေ
တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိမိယ၊ တတ်
နိုင်သကဲ့သို့၊ သေသာနိ၊ ကြွင်းကုန်သော သုံးပါးသော ဝိလတို့ကို၊ ပုန၊
တဖန်၊ ပါကတိကာနိ၊ ပြကတေတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ခြင်းငှါ၊
ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္ပန္န
သိယသတိဣဒိနာ၊ သမ္ပန္နသိလာ ဟူသော၊ ဤပါဌဖြင့်၊ ပါတိမောက္ခသံဝရ၊
ပါတိမောက္ခသံဝရဝိလကို၊ ဥဒ္ဓိသိတွာ၊ ညွှန်းတော်မူ၍၊ သမ္ပန္နပါတိမောက္ခာ

၂၁

တိ။သမ္ပန္နပါတိ မောက္ခောဟူ၍။ တသေဝ။ထိုသမ္ပန္နသီလံ ဟူသောပုဒ်၏
လည်း။ ဝေဝစနံ။ သဒ္ဓါလွယ်ကို။ ဝတ္ထော။ဟောပြော၍။ တံ။ထိုသမ္ပန္န ပါတိ
မောက္ခောဟူသောပုဒ်ကို။ဝိတ္ထာရေတွာ။ခွဲ၍။ဒေသန္တော။ပြတော်မူလိုသော
ဘုရားရှင်သည်။ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝတာတိအာဒိ။ပါတိမောက္ခသံဝရ
သံဝတာ၍သို့အစရှိသောစကားကို။အာဟ။ဟောတော်မူပြီး။ တတ္ထ။ထိုပါ
တိမောက္ခသံဝရ သံဝတာစသောပါဌ်၌။ ပါတိမောက္ခသံဝရ သံဝတာတိ။
ပါတိမောက္ခ သံဝရသံဝတာ ဟူသည်ကား။ ပါတိမောက္ခ သံဝရနု။ပါတိ
မောက္ခသံဝရသီလန္တံ။ သမန္တာဝတာ။ ပြည့်စုံကုန်သော ရဟန်းတို့တည်း။
အာစရဂေါစရသမ္ပန္နာတိ။အာစရဂေါစရသမ္ပန္နာဟူသည်ကား။ အာစရ
နစ။ကိုယ်၌ ဖြစ်သော မလ္လန်ကျူးခြင်း နှုတ်၌ဖြစ်သော မလ္လန်ကျူးခြင်းဟု
ဆိုအပ်သော အာစရနှင့် ထည်းကောင်း။ ဂေါစရနစ။ ပြည့်တန်းဆာမစ
သောသူတို့၌အကျမ်းဖွဲ့၍ဆွမ်းမခံခြင်း စသောဂေါစရနှင့် ထည်းကောင်း။
သမ္ပန္နာ။ပြည့်စုံကုန်သော ရဟန်းတို့တည်း။ အနုမဇ္ဈေသုတိ။ အနုမဇ္ဈေသု
ဟူသည်ကား။ အပ္ပမဇ္ဈေသု။ အနည်းငယ်သော အပတ်သို့ ရောက်ခြင်း၏
အကြောင်းဖြစ်သောအကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ဝဇ္ဇေသုတိ။ဝဇ္ဇေသုဟူသည်
ကား။ အကုသလဓမ္မေသု။ ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သော အကုသိုလ်ဓမ္မတို့၌။ တယ
ဒဿာဝီတိ။ တယဒဿာဝီဟူသည်ကား။ တယဒသိနော။ အနုဂ္ဂါအတိုင်း
အရှည်ရှိသောအဖြစ်ကို မြင့်မိုရ်တောင်ပမာဏကဲ့သို့ပြု၍စားဟု ရှုလေ့ရှိ
ကုန်သည်။ သမာဒါယာတိ။ သမာဒါယဟူသည်ကား။ သမ္ဘာ။ကောင်းစွာ။
အာဒိယိတွာ။ အရိုအသေပြု၍။ သိက္ခထသိက္ခာပဒေသုတိ။သိက္ခထသိက္ခာ
ပဒေဟူသည်ကား။သိက္ခာပဒေသု။သိက္ခာပုဒ်အပေါင်းတို့တွင်။ယံယံသိက္ခာ
ပဒံ။အကြင်အကြင် သိက္ခာပုဒ်သည်။ အတ္ထိ။ရှိ၏။ တံတံသိက္ခာပဒံ။ ထိုထို
သိက္ခာပုဒ်ကို။ သမာဒိယိတွာ။ကောင်းစွာ အရိုအသေပြု၍။ သိက္ခထ။ကျင့်
ကုန်သော။ အဝိစ။တနည်းလည်း။သမာဒါယသိက္ခထသိက္ခာပဒေသုတိ။သ
မာဒါယသိက္ခထသိက္ခာပဒေသုဟူသည်ကား။သိက္ခာပဒေသုသိက္ခာကောဠိ
သေသု။သိက္ခာအရတို့၌။ သိက္ခိတဗ္ဗံ ။ကျင့်အပ်သော။ ကာယိကံ။ကာယာစွါ
ရ၌ဖြစ်သော။ဝါစသိကံ။ဝိစွါရ၌ဖြစ်သော။ ယံကိဗ္ဗိသိက္ခာပဒံ။ အမှတ်မရှိ
သောသိက္ခာပုဒ်သည်။ အတ္ထိ။ရှိ၏။တံသဗ္ဗံ။ ထိုအလုံးစုံသောသိက္ခာပုဒ်ကို။
သမာဒါယ။ဆောက်တည်၍။သိက္ခထ။ကျင့်ကုန်သော။ ဣဝိအယံ။ဤသည်
လျှင်။ ဧတ္ထ။ဤသိက္ခထသိက္ခာပဒေသု ဟူသောပုဒ်၌။ သင်္ခေါပေါ။ အကျဉ်း
တည်း။ဝိတ္ထာရေတာပန။အကျယ်အားဖြင့်ကား။ သမ္ဘာနိ။အလုံးစုံကုန်သော။

ပါတိမောက္ခသံဝရာဒီနိ။ပါတိမောက္ခသံဝရအစရှိကုန်သော၊ဇောနိပဒါနိ။
ထိုရန်တို့ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဂုတ္တာနိ၊ဆိုအပ်ကုန်ပြီ။
အာကင်္ခယုစေတိဗ္ဗဒံဒေသနံ၊ အာကင်္ခယုစေအစရှိသောဤဒေသနာကို၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊ အာရန္တံ၊အား
ထုတ်တော်မူအပ်သနည်း၊ ဝိယောနိသံသဒဿနတ္ထံ၊ဝိယ၏အကျိုးအာနိ
သင်ကိုပြခြင်းငှါ၊ အာရန္တံ၊အားထုတ်တော်မူအပ်၏။ အပိရပဋ္ဌဇိတာနံဝါ၊
ရဟန်းပြု၍မကြာမြင့်ကုန်သေးသောရဟန်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓညာနံ
ဝါ၊ဗညာနည်းကုန်သောရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ဝိလံ၊ဝိလကို၊ ပူရေထ၊ဖြည့်ကြကုန်သော၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဒေတိ၊
ဟောတော်မူ၏။ ဝိလပူရေထ၊ဝိလကိုဖြည့်ခြင်း၌၊အာနိသံသော၊အကျိုး
အာနိသင်ကား၊ကောနုခေါ၊အဘယ်နည်း၊ဝိသေသော၊အထူးကား၊ကောနု
ခေါ၊အဘယ်နည်း၊ရမ္မိ၊စီးပွားခြင်းကား၊ကား၊အဘယ်နည်း၊ဣတိ၊ဇံပိတ္တံ၊
ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ သစေဝိအဿ၊အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ စေသံ
ဘိက္ခုနံ၊ထိုရဟန်းတို့အား၊ သတ္တရသအာနိသံသော၊တစ်ယောက်ချစ်ပါးသော
အကျိုးအာနိသင်တို့ကို၊ ဒေသေတုံ၊ပြခြင်းငှါ၊ဇံ၊ဤသို့အာကင်္ခယုစေအစ
ရှိသောစကားကို၊ အဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ အပ္ပဝနာမ၊ စင်စစ်သျှင်၊
သဗြဟ္မစာရိနံ၊ ဝိတင်းသုံးဘော်တို့၏၊ ဝိယမနာပတာဒိအာသဝက္ခယပရိ
ယောသာနံ၊ချစ်မြတ်နိုးအပ်သည်၏အဖြစ်ကိုစင်ပြု၍အာသဝက္ခယဆုံးသည်
တိုင်အောင်၊ ဇေတံအာနိသံသံ၊ ထိုအကျိုးအာနိသင်ကို၊ သုတ္တဝါ၊နာရ၍
လည်း၊ ဝိလံ၊ဝိလကို၊ ပရိပူရေယျံ၊ ဖြည့်ကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ၊ ဣတိ၊
ဤသို့ကြံတော်မူ၍၊အဟ၊ဟောတော်မူ၏။ကိံဝိယ၊ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့
နည်းဟူမူကား၊ ဝိသကဏ္ဍကဝါဏိဇေဝိယ၊ ဝိသကဏ္ဍကကုန်သည်ကဲ့
သို့တည်း။ ဝိသကဏ္ဍကဝါဏိဇေနာမ၊ဝိသကဏ္ဍကကုန်သည်မည်သည်
ကား၊ဂုဠဝါဏိဇေ၊တင်လဲကုန်သည်တည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဂုဠတိ၊ဆိုအပ်၏။
ကိရိပ္ပိတ္တာရေမိ၊ခွဲဦးအံ့သော၊ထိုဝိသကဏ္ဍကကုန်သည်သည်၊ဂုဠဗာဏိ
တာဏ္ဍသက္ကရာဒီနိ၊တင်လဲပိုင်တင်လဲရည်တင်လဲပိုင်သကာစသည်တို့ကို၊
သကဇေန၊ထွန်းဝန်ဖြင့်၊အာဒါယ၊ဆောင်ယူ၍၊ ပစ္စန္တဂါမံ၊ပစ္စန္တရာဇိရွာ
သို့၊ဂစ္ဆံ၊သွား၍၊ ဝိသကဏ္ဍကံ၊ဝိသကဏ္ဍကကို၊ ဂဗ္ဘထ၊ယူလိုက်ကြ
ကုန်၊ဝိသကဏ္ဍကံ၊ ဝိသကဏ္ဍကကို၊ ဂဗ္ဘထ၊ ယူလိုက်ကြကုန်၊ ဣတိ၊
ဤသို့ဥဠောသေတိ၊ကြွေးကြော်၏။တံသန္တံ၊ထိုကြွေးကြော်သံကို၊သုတ္တဝ၊
ကြား၍၊ ဂါမိကာ၊ပစ္စန္တရာဇိရွာနေလူအပေါင်းတို့သည်၊ ဝိသံနာမ၊အဆိပ်

၄၂၆ မူလစက္ကသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

မည်သည်ကား။ ကက္ခဏံရုန့်ရင်း၏။ ယော။ အကြင်သူသည်။ နံဝိသံ။ ထိုအ
ဆိပ်ကို။ ခါဒတိစား၏။ ယော။ ထိုသူသည်။ မရတိ။ သေ၏။ ကဏ္ဍကန္တိ။
ဆူးသည်လည်း။ ဝိဇ္ဇိတွာ။ ရူး၍။ မာရေတိ။ သေစေတတ်၏။ ဧတဉ္စတောဝိ။
ထိုနှစ်ပါးသောအဆိပ်ဆူးတို့သည်လည်း။ ကက္ခဏံ။ လွန်စွာရုန့်ရင်းကုန်၏။
ဧတ္ထ။ အဆိပ်ဆူးနှစ်ပါးတို့၏။ အာနိသံသော။ အကျိုးအာနိသင်ကား။ ကော။
အဘယ်နည်း။ ဣတိ။ ဤသို့ကြံကုန်ဆိုကုန်၍။ ဂေဟန္တိရာနိ။ အိမ်တံခါးတို့ကို။
ထကောသုံ။ ဝိတ်ကုန်ပြီးဒါရကေစ။ သားငယ်တို့ကိုလည်း။ ပဏာပေသုံးပြေး
စေကုန်ပြီးတံအာကာရံ။ ထိုပစ္စန္တရာဇ်ရွာနေလူအပေါင်းတို့၏အမူအရာကို။
ဒိသ္မာ။ မြင်၍။ ဝါဏိဇဇော။ ကုန်သည်သည်။ ဣမေဝါဓိကာ။ ဤပစ္စန္တရာဇ်ရွာနေ
လူအပေါင်းတို့သည်။ အဝေါဟာရဏုသာယာ။ ဝေါဟာရ၌မလိမ္မာကုန်းဟန္တ။
ယခုအခါ၌။ နေထိုလူတို့ကို။ ဥပါယေန။ သိသောစကားကို ဆိုခြင်းတည်း။
ဟူသောအကြောင်းဖြင့်။ ဂဏ္ဍာပေမိယူစေအံ့။ ဣတိ။ ဤသို့ကြံ၍။ အတိမရရံ
အလွန်ချိုသောအရသာကို။ ဂဏ္ဍထ။ ယူလိုက်ကြကုန်။ အတိသဒ္ဓံ။ အလွန်
ကောင်းမြတ်သောအရသာကို။ ဂဏ္ဍထ။ ယူလိုက်ကြကုန်။ ဂုဠံ။ တင်လဲဆိုင်
ကို။ ဗာဏိတံ။ တင်လဲရည်ကို။ သက္ကာရံ။ သကာရှုန့်ကို။ ဂဏ္ဍထ။ ယူလိုက်ကြ
ကုန်။ သမ္ပန္တနည်းသောအတိုးကို။ ဒတွာ။ ပေး၍။ သတ္တတိ။ ရလိမ့်သတည်း။
ကုဋမာသကကုဋကဟာပဏာဒိဟိဝိစဉ်းလဲသောဝဲစဉ်းလဲသောအသပြာ
စသည်တို့ဖြင့်လည်း။ သတ္တတိ။ ရလိမ့်သတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့ဆို၍။ ဥဋ္ဌာသေ
တိ။ ကြွေးကြော်၏။ တံသန္တံ။ ထိုကြွေးကြော်သံကို။ သုတ္တာ။ ကြား၍။ ဝါဓိကာ
ရွာနေလူအပေါင်းတို့သည်။ ဟတ္ထဗုဒ္ဓာ။ အလွန်ရွှင်သန်းသောဝိတ်ရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍။ အာဂတ္တံ။ လာသတ်၍။ ဗဟုဋ္ဌိ။ များစွာလည်းဖြစ်သော။ မူလံ။
အတိုးကို။ ဒတွာ။ ပေး၍။ ဂဟေသုံ။ ယူကုန်ပြီး။ တတ္ထ။ ထိုဥပမာစကား၌။
ဝါဏိဇဇော။ ကုန်သည်၏။ ဝိသကဏ္ဍကံဂဏ္ဍထာတိ။ ဝိသကဏ္ဍကံဂဏ္ဍထ
ဟူ၍။ ဥဋ္ဌာသန္တံဝိယ။ ကြွေးကြော်သကဲ့သို့။ ဘဂဝတော။ ဘုရားရှင်၏။ သမ္ပန္တ
သိယာဝိက္ခဝေ ဝိဟရထသမာဒါယသိက္ခထသိက္ခာပဒေသုတိ။ သမ္ပန္တသိ
ယာဝိက္ခဝေဝိဟရထသမာဒါယသိက္ခထသိက္ခာပဒေသုဟူ၍။ ဝစနံ။ ဟော
တော်မူအပ်သောစကားကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ဥဘောပေတေကက္ခဏာ
ကောတ္ထေ အာနိသံသောတိ။ ဥဘောပေတေ ကက္ခဏာကောတ္ထေအာနိသံ
သောဟူ၍။ ဝါဓိကာနံ။ ရွာနေလူအပေါင်းတို့၏။ ဝိန္တနံဝိယ။ ကြံခြင်းကဲ့သို့။
ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္ပန္တသိယာဝိဟရထာတိ။ သမ္ပန္တသိယာဝိဟရ
ထဟူ၍။ အာဟာ။ ဟောတော်မူ၏။ ဧတံသိလဉ္စ။ ဤသိလသည်လည်း။ ကက္ခဏံ။

၁၁

ကြမ်းတန်းစွာ၏၊ ဗရုဿံးရုန့်ရင်းစွာ၏၊ ဝိဇ္ဇာဒိပစ္စနိကံ၊ ငြိုးတူးခြင်းအစရှိ
သည့်တို့၏ ဆန့်ကြင်ဘက်ဖြစ်၏၊ သမ္ပန္နသိလံ၊ ပြည့်စုံသောသိလတို့၏၊
အာနိသံသော၊ အကျိုးအာနိသင်ကား၊ ကောနု၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ဗိန္တနံ၊ ကြံခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ
၌၊ တဿဝါ၊ ထိုအခါ၊ ထိုကုန်သည်၏၊ အဘိမရရံ၊ ဂဏှထောင်၊ အာဒိဝေဒနံ၊
ယ၊ အဘိမရရံ၊ ဂဏှထောင်၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကိုဆိုခြင်းကိုကဲ့သို့၊ ဘဂဝ
တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိယမနာ၊ ပတာဒိအာသဝက္ခယမရိယောနံ၊ ဝိယမနာ
ပတာအစအာသဝက္ခယအဆုံးရှိသော၊ သတ္တရုဿအာနိသံသပကာသနတ္ထံ၊
တဆဲ့ရုနစ်ပါးသောအာနိသံသကိုပြခြင်းငှါ၊ အာကင်္ခေယျ၊ စေတိအာဒိဝေဒနံ၊
အာကင်္ခေယျစေအစရှိသောစကားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထံ၊
ထိုအာကင်္ခေယျ စေတိက္ခဝေ အစရှိသောပါဌ်၌၊ အာကင်္ခေယျစေတိ၊ အာ
ကင်္ခေယျ စေအစရှိသော စကားကို၊ ယဒိ၊ အာကင်္ခေယျ ယဒိ ဣတ္ထေယျ၊
အကဟံ၍ တောင့်တသည့်ဖြစ်အံ့၊ ဝိယောစအာသန္တိ၊ ဝိယောစအာသံဟူ
သည့်ကား၊ ဝိယစက္ခုဟိ၊ ချစ်သောမျက်စိတို့ဖြင့်၊ ယသိတဗ္ဗော၊ ရှုအပ်သည်၊
အသံ၊ ဖြစ်ပါမှုကား၊ သိနေဟုပ္ပတ္တိယာ၊ သိနေဟုဖြစ်ခြင်း၏၊ ပဒဋ္ဌာနုဘူ
တော၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သည်၊ ဘဂေယျံ၊ ဖြစ်ပါမှုကား၊ အဟောဝတ၊
ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မနာ
ပေါတိ၊ မနာပေါဟူသည့်ကား၊ တေသံ၊ ထိုသိလင်းသုံးဘော်တို့၏၊ မနဝဗ္ဗန
ကော၊ မိတ်ကိုအဆင့်ဆင့် ငွါးစေထတ်သောသူသည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
တေသံ၊ ထိုသိလင်းသုံးဘော်တို့၏၊ အနေနးမိတ်ဖြင့်၊ ပတ္တဗ္ဗော၊ အာရုံပြု၍ငွါး
သဖြင့်ရောက်အပ်သော သူသည်၊ မေတ္တာ၊ ဝိတ္တေန၊ မေတ္တာမိတ်ဖြင့်၊ ဗရိ
တဗ္ဗော၊ နှံ့အပ်သောသူသည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂရုတိ၊ ဂရုဟူသည့်ကား၊ တေသံ၊ ထိုသိလင်း သုံးဘော်တို့၏၊
ဂရုဋ္ဌာနိကော၊ အလေးအမြတ်ပြုခြင်း၏လည်ရာဖြစ်သော၊ ပါသာဏန္တတ္ထံ
သဒိသော၊ ကျောက်တီးနှင့်တူသည်၊ ဘာဝနိယောတိ၊ ဘာဝ နိယောဟူ
သည့်ကား၊ အဋ္ဌိ၊ မချွတ်၊ အယံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်၊ ဇာနံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်
သိအပ်သောကားကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ပဿံ၊ ပညာစက္ခုဖြင့်မြင်အပ်သော
ကားကို၊ ပဿန္တောဝေ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ဣဝိဇ
ဝံ၊ ဤသို့၊ သမ္ဘာဝနိယော၊ ခြီးပွမ်းအပ်သည်၊ သိလေသွေဝသပရိပူရကာရိ
တိ၊ သိလေသွေဝသပရိပူရကာရိဟူသည့်ကား၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသိလေသု၊
စတုပါရိသုဒ္ဓိ သိလတို့၌၊ ပရိပူရကာရိဝေ၊ ပြည့်စုံစွာဖြည့်လေ့ရှိသည်သာ

လျှင်၊ အသမာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အနုနေန၊ မယုတ်သော၊ မရှိပူရိတာကာရေန၊ ဖြည့်
သောအခြင်းအရာနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဇ္ဈတ္တစေတောသမ
ထမနုယုတ္တောတိ၊ အဇ္ဈတ္တစေတောသမထမနုယုတ္တောဟူသည်ကား၊ အတ္တ
နေ၊ မိမိ၏၊ ဗိတ္တသမထေ၊ ဝိပဿနာ၏တည်ရာဖြစ်သောစိတ်၏တည်ကြည်
ခြင်းသမာဓိနှင့်၊ ယုတ္တော၊ လုံ့လပြုသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအဇ္ဈတ္တစေ
တောသမထံဟူသောဝုဒ်နှင့်၊ အဇ္ဈတ္တန္တိ၊ ဝါ၊ အဇ္ဈတ္တဟူ၍၎င်း၊ အတ္တနောတိ
ဝါ၊ အတ္တနောဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိဇေတံဥတယံ၊ ဤသဒ္ဓါနှစ်ပါးသည်၊ ဧကံ
ဇ္ဇူ၏၊ ဧကတ္ထံ၊ တူသောအနက်ရှိ၏။ ဗျဉ္ဇနဇေဝ၊ သဒ္ဓါသည်သာလျှင်၊ နာနံ၊
ထူး၏၊ သမထန္တိဇေတံပန၊ သမထံဟူသောဤသဒ္ဓါသည်ကား၊ ဘုမ္မဧတ္ထ၊
သတ္တဝိအနက်၌၊ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဒုတိယာဝိဘတ်တည်း။ အနုတိဣဒိနာဥပ
သဂ္ဂေန၊ အနုဟူသောဤဥပသာရဝုဒ်နှင့်၊ ယောဂေ၊ ဟဉ်ရာနှင့်၊ သိဇ္ဇံ၊ ပြီး၏။
အနိရုက္ခာတဇ္ဈာနောတိ၊ အနိရုက္ခာတဇ္ဈာနေဟူသည်ကား၊ ဗဟံ၊ အပယျံ၊
အနိဟတဇ္ဈာနော၊ မထုတ်သောချာန်ရှိသည်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဝိနာသိ
တဇ္ဈာနော၊ မပျက်သောချာန်ရှိသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣဒံနိရုက္ခာရဏံ နာမံ၊
ဤနိရုက္ခာရဏသဒ္ဓါသည်၊ နိဟရဏဝိနာသတ္ထံ၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်းပျက်ခြင်း
ဟူသောအနက်ရှိ၏။ ထမ္ဘံနိရုက္ခာတွာနိဝါတဝုတ္တိတိ၊ အာဒိသုဝအာဒိသုဣဝ၊
ထမ္ဘံနိရုက္ခာတွာနိဝါတဝုတ္တိဤသို့အစရှိသောပဋိရပ်တို့၌ကဲ့သို့၊ အသေ၊ ထို
နိရုက္ခာရဏံဟူသောဝုဒ်၏၊ မယောဂေါ၊ ဥဒါဟရဏံကို၊ ဓမ္မဇ္ဈော၊ မှတ်အပ်
၏၊ ထမ္ဘံ၊ သည်တိုင်ကို။ နိရုက္ခာတွာ၊ စိုက်ဆောက်၍၊ နိဝါတဝုတ္တိ၊ အပြီနေ
သောသူ၊ ဝိပဿနာယသမန္နာဂတောတိ။ ဝိပဿနာယ သမန္နာ ဂတောဟူ
သည်ကား၊ သတ္တဝိဓာယံ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော၊ အနုပဿနာယ၊ အနု
ပဿနာနှင့်၊ ယုတ္တော၊ လုံ့လ ပြုသည်တည်း။ သတ္တဝိဓာ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိ
သော၊ အနုပဿနာနာမ၊ အနုပဿနာ မည်သည်ကား၊ အနိစ္စာနုပဿနာ၊
တေတုမ္ဘက ဓမ္မအပေါင်းကိုအနိစ္စဟု အဘိဓာန်တလဲလဲရှုသည်၏ အတွင်းအား
ဖြင့်ဖြစ်သောဥာဏ်တည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာနုပဿနာ၊ တေတုမ္ဘကဓမ္မအပေါင်း
ကိုဒုက္ခဟူ၍ အဘိဓာန်တလဲလဲ ရှုသည်၏ အတွင်းအားဖြင့် ဖြစ်သောဥာဏ်
တည်းကောင်း၊ အနတ္တာနုပဿနာ၊ တေတုမ္ဘကဓမ္မအပေါင်းကိုအနတ္တဟူ၍
အဘိဓာန်တလဲလဲရှုသည်၏ အတွင်းအားဖြင့် ဖြစ်သော ဥာဏ်တည်းကောင်း၊
နိဗ္ဗိဒါနုပဿနာ၊ မြင်ပြီးသောဓက္ခဏာရေးရှိသောတေတုမ္ဘကဓမ္မအပေါင်း၌
ပြီးငွေသောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်၍အဘိဓာန်တလဲလဲ ရှုသောဥာဏ်တည်း

ကောင်း၊ ဝိရာဂနူပဿနာ၊ ငြိမ်းငြိမ်းသော သင်္ခါရတို့၌တပ်ခြင်းကင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်၍ အတန်တလဲလဲ ရှုသောဉာဏ် လည်းကောင်း၊ နိရောဓနူပဿနာ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအတန်တလဲလဲ ရှုသောဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တိနူပဿနာ၊ တောတုမ္မကသင်္ခါရအပေါင်းကိုစွန့်သောအစွမ်းအား ဖြင့်ဖြစ်၍ အတန်တလဲလဲ ရှုသောဉာဏ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနူပဿနာ၊ အနူပဿနာသည်။ သတ္တဝိသမာဓိ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ တာ၊ ထိုခုနစ်ပါးသောအနူပဿနာတို့ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဝိတ္ထာရိတာ၊ ချဲ့အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗြူဟေတာသုညာဂါရာနန္တိ၊ ဗြူဟေတာသုညာဂါရာနံဟူသည်ကား သုညာဂါရာနံသုံးပါးသောဝိဝေကတို့ကို၊ ဝေဇေတာ၊ ပွားစေတတ်၏၊ ဧတ္ထေ၊ ဤဗြူဟေတာသုညာဂါရာနံဟူသောပါဌ်၌လည်း၊ သမထဝိပဿနာဝသေန၊ သမထဝိပဿနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ရတ္တိဒိဝံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ သုညာဂါရံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့၊ ပဝိသိတွာ ဝင်လေ၍၊ နိဝိဒမာနော၊ ထိုင်နေသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ ဗြူဟေတာသုညာဂါရာနန္တိ၊ ဗြူဟေတာသုညာဂါရာနံဟူ၍၊ ဝေဒိတဇ္ဈော၊ သိအပ်၏၊ ဧကေသုမကာဒိပါသာဒေ၊ ထုံတဆင့်ရှိသည်စသောပြာသာဒ်၌၊ ကုရုမာရောဝိပန၊ နေခြင်းကိုပြုသော်လည်း၊ သုညာဂါရာနံသုံးပါးသော ဝိဝေကတို့ကို၊ ဗြူဟေတာ၊ ပွားစေတတ်သည်၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဠဇ္ဈော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဧတ္တာဝတာစ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကား အစဉ်ဖြင့်လည်း၊ တဏှာဝိစရိတဒေသနာ၊ အဇ္ဈတ္တိကသု ပါဒါယအစရှိသော နည်းဖြင့်ဖြစ်သောတဏှာ ဝိစရိတသုတ် ဒေသနာကို၊ ပဌမံ၊ ဧေးဦးစွာ၊ တဏှာဝသေန၊ တဏှာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အာရဒ္ဓါဝိ၊ အားထုတ်အပ်သော်လည်း၊ တဏှာပဒဠာနတ္တာ၊ တဏှာလျှင် မှီရာအကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မာနဒိဋ္ဌိယော၊ မာနဒိဋ္ဌိတို့သို့၊ ဩသရိတွာ၊ ဒေသတဗ္ဗအဖြစ်ဖြင့်သက်၍၊ ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သိက္ခတ္တယဒေသနာ၊ သိက္ခတ္တ ယဒေသနာသည်၊ ဇာတာယထာ၊ ဖြစ်သနဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အယံဒေသနာ၊ ဤအာကင်္ဂေယျသုတ်ဒေသနာသည်၊ ပဌမံ၊ ဧေးဦးစွာ၊ အဝိသိသဝိက္ခာဝသေန၊ အဝိသိသဝိက္ခာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာရဒ္ဓါဝိ၊ အားထုတ် အပ်သော်လည်း၊ သမထဝိပဿနာနံ၊ သမထဝိပဿနာတို့၏၊ သီလပဒဠာနတ္တာ၊ သီလလျှင် မှီရာအကြောင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမထ ဝိပဿနာယော၊ သမထ ဝိပဿနာတို့သို့၊ ဩသရိတွာ၊ ဒေသတဗ္ဗအဖြစ်ဖြင့်သက်၍၊ ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သိက္ခတ္တယဒေသနာ၊ သိက္ခတ္တယ ဒေသနာသည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ

တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဟိသဗ္ဗံ၊ ရှိ၏။ တဗ္ဗာ၊ ထိုသိက္ခတ္တယ ဒေသနာစာထာ
 ဟူသောစကား၌။ သိလေသွေဝသယပရိပူရကာရီတိ၊ သိလေသွေဝသယပရိ
 ပူရကာရီဟူ၍။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊
 အဓိဝိသသိက္ခာ၊ အဓိဝိသသိက္ခာကို။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ အဇ္ဈတ္တံစေတော
 သမထမနုယုတ္တော အနိရာကတဇ္ဈာနောတိ၊ အဇ္ဈတ္တံစေတောသမထမနု
 ယုတ္တောအနိရာကတဇ္ဈာနောဟူ၍။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော
 စကားအစဉ်ဖြင့်၊ အဓိဝိတ္တသိက္ခာ၊ အဓိဝိတ္တသိက္ခာကို။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဝိပဿနာယသမန္နာဂတောတိ၊ ဝိပဿနာယသမန္နာဂတောဟူ၍။ ဧတ္တာဝ
 တာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ အဓိပညာသိက္ခာ၊ အဓိ
 ပညာသိက္ခာကို။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ ဗြူဟေတာသုညာဂါရာနန္တိ၊ ဣမိနာပန၊
 ဗြူဟေတာသုညာဂါရာနံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်ကား၊ သမထဝသေန၊ သမထ
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သုညာဂါရဝဗုဒ္ဓေန၊ သုညာဂါရဝဗုဒ္ဓါပေးစေခြင်း၌၊ အဓိဝိတ္တ
 သိက္ခာ၊ အဓိဝိတ္တသိက္ခာကို။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝိပဿနာဝသေန၊ ဝိပဿနာ
 ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဓိပညာသိက္ခာ၊ အဓိပညာသိက္ခာကို။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဧဒ္ဓိဝိသိက္ခာ၊ နှစ်ပါးကုန်သောအဓိဝိတ္တအဓိပညာသိက္ခာတို့
 ကိုလည်း။ သင်္ဂါဟေတွာ၊ ပေါင်းရုံး၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧတ္ထစ၊ ဤဝုဒ္ဓိတို့တွင်
 လည်း။ အဇ္ဈတ္တံစေတော သမထမနုယုတ္တောအနိရာကတဇ္ဈာနောတိ၊ ဣမေ
 ဟိပဒေဟိ၊ အဇ္ဈတ္တံစေတောသမထမနုယုတ္တော အနိရာကတဇ္ဈာနောဟူ
 သောဤဝုဒ္ဓိတို့တွင်၊ သိသာနုရက္ခိကာဝေ၊ သိသကိုစောင့်ရှောက်တတ်သည်
 သာသျှင်ဖြစ်သော၊ ဗိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ ဗိတ္တေကဂ္ဂတာကို။ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏။
 ဝိပဿနာယသမန္နာဂတိ၊ ဣမိနာပဒေန၊ ဝိပဿနာယဟူသောဤဝုဒ္ဓိဖြင့်၊ သိသာနု
 ရက္ခိကာ၊ သိသကိုစောင့်ရှောက်တတ်သော၊ သင်္ဂါရမရိဂ္ဂဟော၊ သင်္ဂါရကို
 သိမ်းဆည်းတတ်သောဝိပဿနာညာဏ်ကို။ ကထိတာ၊ ဆိုအပ်၏။ ကထံ၊
 အဘယ်သို့သျှင်၊ ဗိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ ဗိတ္တေကဂ္ဂတာသည်။ သိလံ၊ သိသကို။ အနု
 ရက္ခာဘိ၊ စောင့်စည်းစောင့်ရှောက်သနည်း။ ဟိဝိတ္တ၊ ရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့၍ ဆိုပေအံ့
 ယသ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ ဗိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ ဗိတ္တေကဂ္ဂတာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဗျာဓိမ္မိ၊ အနာသည်၊ ဥပ္ပန္နန္တု၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝိဟည
 တိ၊ ပင်ပန်း၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဗျာဓိဝိဟတော၊ အနာသည်နှိပ်စက်
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိက္ခိတ္တံ၊ ဗိတ္တေက၊ မျှလွှင့်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သိလံ၊ သိသ
 ကိုးဝိနာသေတွာဝိ၊ ပျက်ဆီး၍လည်း။ ဗျာဓိ၊ အနာကို၊ ဝုပသမိကတ္တာ၊ ငြိမ်း
 အောင်ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယသပန၊ အကြင်ရဟန်းအားကား။

မိတ္တေကပ္ပတာ၊ မိတ္တေကပ္ပတာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။
 ထံဗျာမိဒုက္ခံ၊ ထိုဗျာမိဒုက္ခကို၊ ဝိက္ခန္တိက္ခာ၊ ခွါ၍၊ သမာပတ္တိ၊ သမာပတ်ကို၊
 သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။ သမာပန္နက္ခဏေ၊ သမာပတ်ကိုဝင်စားသောခဏ၌၊
 ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသည်။ ခုရာသကထံ၊ ဝေးသောအဖြစ်သို့ရောက်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဗလဝတရံ၊ အားကြီးသော၊ သုခံ၊ သုခသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ မိတ္တေကပ္ပတာ၊ မိတ္တေကပ္ပတာသည်။ သိလံ၊ သိလကို၊ အနုရက္ခတိ၊
 အစဉ်စောင့်ရှောက်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ သင်္ခါရပရိဂ္ဂဟော၊ သင်္ခါရကို
 သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ သိလံ၊ သိလကို၊ အနုရက္ခတိ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်
 သနည်း။ ဟိဝိတ္ထာဓေမိ၊ အကျယ်ခွဲ၍ဆိုပေအံ့။ ယသေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 သင်္ခါရပရိဂ္ဂဟော၊ သင်္ခါရကိုသိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တဿ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မမ၊ ငါ၏၊ ရူပံ၊ ရုပ်တည်း။ မမ၊ ငါ၏၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘော၌၊ ဗလဝမမတ္တိ၊ အားကြီးစွာ
 မြတ်နိုးသောအဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောပုဂ္ဂလေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 တထာရူပေသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဒုန္တိက္ခဗျာမိတယာဒိသု၊ ငတ်
 မွတ်ခြင်းအနာဒိဝက်ခြင်းခိုးသူဘေးစသည်တို့သည်။ သမ္ပတ္တေသု၊ ရောက်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ သိလံ၊ သိလကို၊ ဝိနာသေတွာပိ၊ ပျက်ဆီး၍လည်း၊ အတ္တ
 ဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ ပေါသေတာ၊ မွေးတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယသေ
 ပန၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အားကား။ သင်္ခါရပရိဂ္ဂဟော၊ သင်္ခါရကိုသိမ်းဆည်း
 ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘော၌၊
 ဗလဝမမတ္တိ၊ အားကြီးစွာမြတ်နိုးသောအဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ သိနေ
 ဟောဝိ၊ ချစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သောပုဂ္ဂလေ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တထာရူပေသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဒုန္တိက္ခဗျာမိ
 တယာဒိသု၊ ငတ်မွတ်ခြင်း အနာဒိဝက်ခြင်း ခိုသူအစရှိသည် တို့သည်။
 သမ္ပတ္တေသု၊ ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အန္တံ၊ အူမသည်
 ဗဟိ၊ ဝမ်းတွင်းမှအသိရှိ၊ သစေဝိနိက္ခမန္တိ၊ အကယ်၍မူလည်းထွက်ကုန်
 အံ့။ သစေဝိဥပသုယျတိ၊ အကယ်၍မူလည်း ပူပန်သည် ဖြစ်အံ့။ သစေဝိ
 ဝိသုယျတိ၊ အကယ်၍မူလည်းပြင်းစွာပူပန်သည်ဖြစ်အံ့။ သတဓာဝိ၊ အပိုင်း
 အရာသည်။ ကောင်း။ သဟသဓာဝိ၊ အပိုင်းအထောင် လည်းကောင်း။
 ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကောဝိ၊ ခိုးသူတို့သည်အပိုင်းအပိုင်းဖြတ်အပ်သည်။ သစေဟော
 တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ သိလံ၊ သိလကို၊ ဝိနာသေတွာပိ၊ ပျက်ဆီး၍၊ အတ္တဘာ
 ဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ ပေါသေတာ၊ မွေးမြူတတ်သည်။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဧဝံ၊

၁၁

ဤသို့။ သင်္ခါရပရိဂ္ဂဟော၊ သင်္ခါရကိုသိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ သိလံ၊ သိလ
ကို၊ အနုရက္ခတိ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်၏။ ဗြူဟေတာသုညာဂါရာနန္တိ၊ ဣမိနာ
မန၊ ဗြူဟေတာသုညာဂါရာနံ ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်ကား။ တသေဝဉ္စတ
လာသးထိုသမာဓိသင်္ခါရပရိဂ္ဂဟန္တံပါး၏သာလျှင်၊ ဗြူဟနဝနာ၊ ပွားခြင်း
သည်။ သာတဇ္ဈာကိရိယာ၊ လျောက်ပတ်သည်ကိုပြုခြင်းကိုးသိတာ၊ ပြုအပ်
၏။ ။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သိတင်းသုံးဘော်တို့၏။ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည် လည်း။
အသံ၊ ဖြစ်ပါမှုကား။ အဟောဝတ၊ ကောင်းလေစွယ်ကား။ မနာပေါစ၊ နှလုံး
ကိုပွားစေတတ်သည် လည်း။ ကောင်း။ ဂရုစ၊ အလေးပြုအပ်သည် လည်း။
ကောင်း။ ဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာဘာဝနာကို ပွားစေအပ်သည် လည်း။
ကောင်း။ အသံ၊ ဖြစ်ပါမှုကား။ အဟောဝတ၊ ကောင်းလေစွယ်ကား။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဣမေစတ္တာဓောဓဇ္ဈ၊ ဤထေးပါးသောတရားတို့ကို။ အာကင်္ခန္တန၊
ထောင့်တသောရဟန်းသည်။ အညံ၊ တပါးသော။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော။
ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသာကိစ္စသည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ။ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်။ သိသဒိဂုဏ
သမန္တဒဂတန၊ သိလစသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဤဒိသော၊ ဤသို့သိလနှင့်ပြည့်စုံသောသဘောရှိသောရဟန်း
သည်။ သဗြဟ္မစာရိနံ၊ သိတင်းသုံးဘော်တို့၏။ ဝိယောစ၊ ချစ်အပ်သည်
လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနာပေါစ၊ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်လည်း။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂရုစ၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဘာဝနိယောစ၊ မေတ္တာဘာဝနာဖြင့်ပွားစေအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သိလဒဿနသမ္ပန္နံ၊ ဓမ္မဉ္စသစ္စဝါဒိနံ၊ အတ္တနောကမ္မကုဗ္ဗာနံ၊
တံစနောကုရုတေဝိယန္တိ၊ သိလဒဿနသမ္ပန္နံ၊ ဓမ္မဉ္စသစ္စဝါဒိနံ၊ အတ္တနော
ကမ္မကုဗ္ဗာနံ၊ တံစနောကုရုတေဝိယံဟူ၍၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဂုတ္တံဟိ
ဂုတ္တံဇေ၊ ဟောတေဝိမူအပ်သည်သာ လျှင်တည်း။ ဟောစနော၊ အကြင်
ရဟန်းသည်။ သိသဒဿနသမ္ပန္နော၊ သိသပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သိလဒဿန
သမ္ပန္နံ၊ သိလဒဿနသမ္ပန္နော၊ သိသပညာနှင့်ပြည့်စုံသော။ တစ္စနောသောစ
နော၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဓမ္မတ္ထသစ္စဝါဒိနံ၊ ပါဠိအနက်သစ္စာကိုဆိုလေ့ရှိကုန်သော။
အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏။ ကမ္မကုဗ္ဗာနံ၊ သိလပြီးခြင်းစသောအမှုကိုပြုလေ့ရှိကုန်
သောသိတင်းသုံးဘော်တို့၏။ ဝိယံ၊ ချစ်ခြင်းကို၊ ကုရုတေ၊ ပြုအပ်၏။ ထသ္မာ၊
ထိုကြောင့်။ အာကင်္ခယျစေတိက္ခဝေတိက္ခ၊ သဗြဟ္မစာရိနံဝိယောစသံမနာ
ပေါစဂရုစဘာဝနိယောစာတိဝိထေသွဝဿပရိပူရကာရိ၊ (ပ)၊ သုညာဂါ

အာကင်္ခယသုတ်၊

၄၆၃

ရာနန္တိ၊ အာကင်္ခယစေတိက္ခ၊ စေတိက္ခ၊ သဗြဟ္မစာရီနိဝိယောစသံမနာပေါ
 စဂရုစဘာဝနိယောစတိဝိလေသေဝသပရိပူရကာရီ၊ (၁) သညာဝါရာနံ
 ဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်
 ပစ္စယလာဘာဒိ၊ ပစ္စည်းလေးပါး၏ရခြင်းစသည်ကို၊ ပတ္တယန္တေနိဝေတောင့်
 တသော၊ ရဟန်းသည်လည်း၊ ဣမေဝ၊ ဤသီလတို့နှင့်ပြည့်စုံစွာ၊ ဖြည့်
 ကျင့်ခြင်းကိုသာလျှင်၊ ကရုဏီယံ၊ ပြုအပ်၏၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကိစ္ဆိ၊ တစ်
 တခုသောကိစ္စကို၊ နကရုဏီယံ၊ မပြုအပ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာကင်္ခယ
 စေတိက္ခ၊ အသန္တိ၊ အာမိ၊ အာကင်္ခယစေတိက္ခ၊ အသံဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီးစွာ၊ ဤအာကင်္ခယစေတိက္ခပေါ်၌
 ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောဘနိမိတ္တံ၊ လာဘ်ရခြင်း၏အကြောင်း
 သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သီလာဒိပရိပူရဏံ၊ သီလစသည်ကိုဖြည့်ခြင်းကို၊
 နကထေဟိ၊ ဟောတော်မူ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိယဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊
 မှန်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဆိန္ဒကထေဟ၊ ပြတ်သောစကားရှိသော၊
 ရခေါဝိယ၊ သူအကဲ့သို့၊ ဟုတ္ထာ၊ ဖြစ်၍၊ ပယုတ္တံ၊ ဩဘာသပရိယာယနိဓိတ်
 အာမန္တဗ္ဗဝိညဋ္ဌိကိစ္စ၊ အာနိသင်နှင့်စပ်သော၊ သာသေသနံ၊ အာဇီဝကို
 ဖြတ်တတ်သော၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ နဘဏောနဘဏောယု၊ မဆိုရာ၊ ဣတိဇေ၊
 ဤသို့၊ သာဝကော၊ ထပည့်သားထော်တို့ကို၊ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏၊
 သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထံ၊ အဘယ်မှာလျှင်၊ လောဘနိ
 မိတ္တံ၊ လာဘ်ရခြင်း၏ အကြောင်းရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ သီလာဒိပရိ
 ပူရဏံ၊ သီလစသည်ကိုဖြည့်ခြင်းကို၊ ကထေသတိ၊ ဟောပေလတ္တံ့နည်း၊
 ပန၊ စင်စစ်သောကား၊ ဂုဂ္ဂလန္တာသယဝသေန၊ ဂုဂ္ဂလန္တာသယ၏အတွင်း
 အားဖြင့်၊ ဇေတံ၊ ဤသတိအသံအစရှိသောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ ဟိဝိည္ဇာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့၍ဆိုပေအံ့၊ ယေဝံတိက္ခန္တံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့
 ၏၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈာသယော၊ အလိုသည်၊ ဘပေယု၊ ဖြစ်ရာ၏၊ မယံ၊ ငါတို့
 သည်၊ စတုဟိပစ္စယေဟိ၊ လေးပါးသောပစ္စည်းတို့ဖြင့်၊ သစေနကိလမေယျာ
 မ၊ အကယ်၍ မစင်စန်းပါကုန်သည် ဖြစ်အံ့၊ သီလာဒိ၊ သီလစသည်ကို၊
 ပူရေတံ၊ ဖြည့်ခြင်းငှါ၊ သတ္တုဏေယျာမ၊ တဟံနှိုင်းကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဇ္ဈာသယော၊ အလိုသည်၊ ဘပေယု၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဇေတံတိက္ခန္တံ၊ ထိုရဟန်း
 တို့၏၊ အဇ္ဈာသယဝသေန၊ အလို၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဇေတံ၊ ဤသတိအသံစသည်ဖြင့်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ အဝိစ၊
 တနည်းလည်း၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယဒိဒယေဣမေပစ္စယာနာမ၊

အကြင်ပစ္စည်းလေးပါးကို မည်သည့် သန္တိရှိကုန်၏ တဒိဒံတောဣမေ
 စက္ကာရာပစ္စယာ။ ထိုထေးပါးသောပစ္စည်းတို့သည်။ ဝိသယံ၊ ဝိသန္တိ။
 ပရမာနိသံသောဇေ၊ မွန်မြတ်သောအကျိုးပင်တည်း။ ကထာဟိတတော
 ဇေ။ ထိုကြောင့် သာယျင်၊ ပဏ္ဍိတမနုဿာ။ ပညာရှိသော လူတို့သည်။
 ကောဠာဒိသု၊ ကျိုးစသည့်တို့၌၊ ဌဝိတံ၊ ထားအပ်သောဆန်စသည်ကို။ နိဟ
 ရိတွာ၊ ထုတ်၍၊ ပုတ္တာဒိနန္ဒိ၊ သားသွီးစသောသူတို့အားလည်း။ အဒတွာ၊
 မပေးမူ၍၊ အတ္တနာဝိ၊ မိမိသည်လည်း။ အပရိဘုဉ္ဇိတွာ၊ မစားမူ၍၊ ဝိသ
 ဝန္တနံ၊ ဝိသရှိကုန်သောသူတို့အား။ ဇေန္တိ၊ ဣကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝိသယံ၊ ဝိသန္တိ၊ ဝိသနိသံသဒဿနတ္ထံဟိဝိသနိသံသဒဿနတ္ထံဇေ။
 ဝိသနိသံသကို ပြခြင်းငှါသာယျင်၊ ဇေဝစနံ၊ ဤလာဘီအသံအစရှိ
 သောစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီး၊ တတိယဝါရေ၊ တတိယဝါရ၌၊
 ယေသာဟန္တိဇ္ဈေ၊ ယေသာဟိဟူသောဤပုဒ်၌၊ ယေသာအဟန္တိပဒေစ္စ
 ဒေါ၊ ယေသံအဟိဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ တေသံတေ
 ကာရာတိ၊ တေသံတေကာရာဟူသည်ကား၊ တေသံဒေဝါနံဝါ၊ ထိုနတ်တို့
 အားလည်းကောင်း၊ တေသံမနုဿာနံ၊ ထိုလူတို့အားလည်းကောင်း၊ မယိ၊
 ငါ၌၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ တေပစ္စယဒါနကာရာ၊ ထိုပစ္စည်းလေးပါးကို
 ဣခြင်းတည်းဟူသောကောင်းမှုတို့သည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဒေဝါရိ၊ နတ်တို့
 သည်လည်း။ ဝိသနိဂုဏယုတ္တာနံ၊ ဝိသအစရှိသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံ
 ကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို။ ဇေန္တိ၊ ဣကုန်၏။
 ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ မနုဿာယေဝ၊ သူတို့သည်သာယျင်၊ နဇေန္တိ၊ မဣ
 ကုန်၊ ကိံဝိသ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အာယသ္မတောမဟာကဿ
 ပဿ၊ အရှင်မဟာကဿပအား၊ သက္ကော၊ ထိုကြားမင်းသည်၊ ဒေတိဝိသ၊
 ဣသကဲ့သို့တည်း၊ မဟာပဿမဟာနိ သံသာတိဇေဝံ ဥတယံ၊ မဟာပဿ
 မဟာနိသံသာဟူသော ဤပုဒ်နှစ်ရ အပေါင်းသည်။ အတ္ထတော၊ အနက်
 အားဖြင့်၊ ဇေတံ၊ တူ၏။ ဗုဒ္ဓနမေဝ၊ သဒ္ဓါသည်သာယျင်၊ နနံ၊ ထူး၏။ ဝါ၊
 တနည်းကား၊ မဟန္တံ၊ ကြီးမြတ်သော၊ လောကီယသုခံ၊ လောကီသုခသည်။
 ဖလံ၊ ဖလမည်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာပဿ၊ မဟာပဿမည်၏။
 မဟာတော၊ များစွာသော။ လောကုတ္တရာသုခသေဝ၊ လောကုတ္တရာသုခ၏
 လည်း၊ ပစ္စယာ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ မဟာနိသံသာ၊ မဟာနိသံသမည်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝိသ
 နိဂုဏယုတ္တာယ၊ ဝိသအစရှိသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံ သောရဟန်းအား။

ကဋ္ဌန္တုဘိက္ခဝိ၊ တဟင်းချိုမျှသော ဆွမ်းကိုလှူသော ကောင်းမှုသည်
လည်းကောင်း၊ ပဉ္စရတနမတ္တာယ၊ ငါးထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဘူမိ
ယ၊ ခြေအရပ်၌၊ ပဏ္ဏသာဏာဝိ၊ သစ်ရွက်မိုးသောစရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကာတွာ၊
ဆေးကပ်လုပ်၍၊ ဖိနွာ၊ လှူအပ်သောကောင်းမှုသည်၊ အနေကာနိ၊ များစွာကုန်
သော၊ ကပ္ပသဟဿာနံ၊ ကမ္ဘာအထောင်တို့ပတ်လုံး၊ နုဂ္ဂတိဝိနိပါတတော၊
နုဂ္ဂတိဘုံသို့ပျက်စီး၍ကျခြင်းမှ၊ ရက္ခဘိ၊ စောင့်ရှောက်တတ်၏၊ ပရိယော
သာနေစ၊ အဆုံးစွန်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌လည်း၊ အမတာယ၊ သေခြင်း၏
ကင်းရာဖြစ်သော၊ ပရိနိဗ္ဗာနမာတုယာ၊ အနုပါဒိသော၊ နိဗ္ဗာနသတ်၏၊
ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒါနံ၊
အကျိုးအာနိသင်ရှိရာ၌၊ ဝိရောဒနံ၊ အဟမဒါသိန္နံ၊ အာဒိနိ၊ ဝိရောဒနံ၊ အဟမဒါ
သိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့သည်၊ ဝတ္ထုနိ၊ ဝတ္ထုတို့တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
သကလမေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဖေတဝတ္ထုစ၊ ဖေတဝတ္ထုသည်
လည်းကောင်း၊ ဝိမာနဝတ္ထုစ၊ ဝိမာနဝတ္ထုသည်လည်းကောင်း၊ သာဓကံ၊
သက်သေတည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပစ္စယဒါယကေတိ၊ ပစ္စည်းဒါယကာ
တို့သည်၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ ကတာနံ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ကာရာနံ၊ ကောင်းမှုတို့၏၊
မဟပ္ပဃတံ၊ များစွာအကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဣန္ဒြေန္တေနာပိ၊ တောင့်တ
သောရဟန်းသည်လည်း၊ သိသာဒိဂုဏယုတ္တေနဝ၊ သိသအစရှိသော
ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်သာလျှင်၊ တဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်
ကိုးဒသေတိ၊ ပြု၏၊ စတုတ္ထဝါရေ၊ စတုတ္ထဝါရ၌၊ ဥာတိတိ၊ ဥာတိဟူ
သည်ကား၊ သဿုသဿုရပက္ခိကား၊ ယောက္ခမယောကျ်ားသူယောက္ခမ
မိန်းမသူတို့၏အပင်းအသင်းဖြစ်ကုန်သောသူတို့တည်း၊ သာယောဟိတာ
တိ၊ သာယောဟိတာဟူသည်ကား၊ ကေယောဟိတဗဒ္ဓါ၊ အမျိုးအားဖြင့်
တသွေးတည်းစပ်ကုန်သော၊ ဝိတိဝိတာမဟာဒယော၊ အဘအဘိုးအဘေး
အစရှိကုန်သောသူတို့တည်း၊ ပေတောတိ၊ ပေတောဟူသည်ကား၊ ပစ္စဘာဝံ၊
ပြိတ္တာထုံ၌ဖြစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်သော
သူတို့တည်း၊ ကာလကံတာတိ၊ ကာလကံတာဟူသည်ကား၊ မတာ၊ သေလေ
ကုန်ပြီးသော သူတို့တည်း၊ တေသန္တိ၊ တေသံ ဟူသည်ကား၊ တေသံ၊
ထိုသေလေကုန်ပြီးသော သူတို့အား၊ မယိ၊ ငါ၌၊ တံပဿန္တိတ္တတံဝါ၊ ထို
ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ပဿန္တေန၊ ကြည်
ညိုစွာသော၊ ဖိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ တံအနုဿရတံဝါ၊ ထိုအောက်မေ့ခြင်းသည်
လည်းကောင်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယသဘိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်း၏၊ ကာ

လက်တော။ သေပြီးသော။ စိတ်ဝါးအာသလည်လည်းကောင်း။ မာတာဝါး
အမိသလည်လည်းကောင်း။ အရှက်ကံးပါတို့၏ ဉာတကော။ အဆွေဖြစ်သော။
ထေရော။ မထေရ်သလည်။ သိလဝါး။ သိလရှိ၏။ ကရုဏာသော။ ကောင်းသော
သတောရှိ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ မသန္တမိတ္တော။ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသလည်။
ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ တံဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းကို။ အနုဿာရတိ။ အောက်မေ့၏။ တသ။
ထိုရဟန်းအား။ သောမိတ္တပ္ပဿဒေါဝိ။ ထိုစိတ်၏ ကြည်ညိုခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။ တံအနုဿာရဏမတ္တမ္ပိ။ ထိုအောက်မေ့ကာမျှသည်လည်းကောင်း။
မဟာမ္မလံ။ များသောအကျိုးရှိသည်။ မဟာနိဝံသမေဝ။ များသောအကျိုး
အာနိသင် ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အနေကာနိကပ္ပသဟာဿာနိ။
များစွာကမ္ဘာအထောင်တို့ပတ်လုံး။ ဒုဂ္ဂတိကော။ ဒုဂ္ဂတိတုံမှ။ ဝါရေတုဉ္စ၊ ဖြစ်
ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ အန္တေ။ အဆုံးတွင်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ အမတံ။
သေခြင်း၏ကင်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့။ ပါပေတုဉ္စ။ ရောက်စေခြင်းငှါလည်း
ကောင်း။ သမတ္ထမေဝ။ စွမ်းနိုင်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ။
မှန်၏။ စာဂတော။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယေတေဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု။ သိလ
သမ္ပန္နာ သမာဓိသမ္ပန္နာပညာပိရတ္တိပိရတ္တိဉာဏဒဿနသမ္ပန္နာ။ ဒဿနံပါဟံ
သိက္ခဝေတေသံ ဘိက္ခုနံဗဟုပကာရံဝဒါမိသဝနံအနုဿာတိ အနုပဗ္ဗန္တုဥပ
သကံမနံ ပယိရူပါသနံ ပါဟံဘိက္ခဝေတေသံဘိက္ခုနံဗဟုပကာရံဝဒါမိတိ။
ယေတေဘိက္ခဝေဘိက္ခု။ သိလသမ္ပန္နာသမာဓိသမ္ပန္နာပညာပိရတ္တိ ပိရတ္တိဉာ
ဏဒဿနသမ္ပန္နာ။ ဒဿနံပါဟံဘိက္ခဝေတေသံဘိက္ခုနံဗဟုပကာရံဝဒါမိသ
ဝနံ။ အနုဿာတိ။ အနုပဗ္ဗန္တုဥပသကံမနံပယိရူပါသနံ ပါဟံဘိက္ခဝေတေသံ
ဘိက္ခုနံဗဟုပကာရံဝဒါမိဟူ၍။ တေဝစနံ။ ဤကောင်းကို။ ဝုတ္တံ။ ဟောတေသံမူ
အပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ယေတေဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ သိလ
သမ္ပန္နာ။ သိလနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။ သမာဓိသမ္ပန္နာ။ သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံကုန်၏။
ပညာပိရတ္တိပိရတ္တိဉာဏဒဿနသမ္ပန္နာ။ ပညာပိရတ္တိပိရတ္တိဉာဏအခြင်နှင့်
ပြည့်စုံကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ တေသံဘိက္ခုနံ။ ထိုရဟန်းတို့အား။
ဒဿနမ္ပိ။ ဖူးမြင်ရခြင်းကို၎င်း။ သဝနမ္ပိ။ ကြားရခြင်း ကိုလည်းကောင်း။
နုဿာတိ။ အဘနိတလဲလဲအောက်မေ့ရခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အနုပဗ္ဗန္တု။ အ
နီးသို့ရောက်၍။ ဥပသကံမနမ္ပိ။ ရှိခိုးခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း
ကပ်ရခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဗဟုပကာရံ။ ကျေးဇူးများသည်၏အဖြစ်ကို။
အဟံ။ ငါသည်။ ဝဒါမိ။ ဟောတေသံမူ၏။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ တေသံဘိက္ခုနံ။
ထိုရဟန်းတို့အား။ ပရိရူပါသနမ္ပိ။ လုပ်ကျွေးသောအားဖြင့် အဘနိတလဲလဲ

ဆည်းကပ်ရခြင်းကိုလည်း၊ ဗဟုကာရံ၊ ကျေးဇူးများသည်၏ အဖြစ်ကို။
 အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဉာတိသာ
 သောဟိတာနံ၊ မိတ်ဆွေတမျိုးကို၏။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ ဗိတ္တပသာဒဿဝ၊ မိတ်
 ၏ကြည်ညိုခြင်း၏လည်းကောင်း၊ အနုဿတိယာစ၊ အဘန်တလဲလဲအောက်
 ခေခြင်း၏လည်းကောင်း။ မဟပ္ပဓေတံ၊ များစွာ အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။
 ဣန္ဒန္တနာရိ၊ တောင့်တသဖြင့်လည်း၊ ဝိသဒ္ဓိဂုဏယုတ္တေန၊ ဝိသဒ္ဓိအစရှိ
 သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်လည်းလျှင်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤ
 အနက်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြ၏။ ဆဉ္စဝါရေ၊ ဆဉ္စဝါရ၌၊ အရတိရတိသဟော
 အဿန္တိ၊ အရတိရတိသ ဟောအသံ ဟူသည်ကား။ အရတိယာစ၊ ဆန်
 ကျင်သဖြင့်မမွေ့လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ရတိယာစ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး
 တို့၌မွေ့လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သဟောအတိဘဝိတာ၊ နှိပ်စက်နိုင်
 သည်၊ အဇ္ဈောတ္တရတိ၊ ထွန်းရိုးနိုင်သည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ပါမူကား။ အဟော
 ဝတ၊ ကောင်းလေစွ၊ ဧတ္ထစ၊ ဤအရတိရတိသဟောဟူသောပုဒ်၌လည်း။ အရ
 တိတိ၊ အရတိဟူသည်ကား။ အမိကုသလေသုစမေဓသု၊ အလွန်မြတ်ကုန်
 သောသမထဝိပဿနာဟူသောကုသိုလ်ဓမ္မတို့၌လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓသေနာ
 သနေစ၊ လူတို့၏ဥပစာရမှတစ်ဆင့်သော ကျောင်း၌လည်းကောင်း၊ ဥက္ကဏ္ဌာ၊
 မမွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍ဆန့်ကျင်သည်၊ ရတိတိ၊ ရတိဟူသည်ကား၊ ဝဇ္ဇကာ
 မဂုဏရတိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌တဏှာဖြင့်မွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ နဝမံအ
 ရတိသဟေယျာတိ၊ နဝမံအရတိသဟေယျဟူသည်ကား၊ ငံ၊ ငါ့ကို၊ အရတိ၊
 အမိကုသိုလ် တောကျောင်း၌ မမွေ့လျော်ခြင်းသည်၊ နအတိဘဝေယျံ၊ နှိပ်
 စက်၍မဖြစ်ပါမူကား။ နမဗ္ဗေယျ၊ မနင်းနယ်ပါမူကား။ နအဇ္ဈောတ္တ ရေယျ၊
 မထွက်ရိုးပါမူကား၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဥပ္ပန္တိဟူသည်ကား၊ ဇာတံနိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊
 မှန်၏၊ ဝိသဒ္ဓိဂုဏယုတ္တေန၊ ဝိသဒ္ဓိသောကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်း
 သည်၊ အရတိ၊ အမိကုသိုလ် တောကျောင်း၌ မမွေ့လျော်ခြင်း ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ရတိ၊ ကာမဂုဏ်၌ မွေ့လျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သဟတိ၊
 ပျောက်နိုင်၏၊ အဇ္ဈောတ္တရတိ၊ ထွန်းရိုးနိုင်၏၊ မဇ္ဈိတ္တာ၊ နင်းနယ်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊
 တည်နိုင်၏။ ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့မမွေ့လျော်ခြင်းကိုနှိပ်နင်းနိုင်
 သောသဘောရှိသော၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်ကို၊ ဣန္ဒန္တနာရိ၊ တောင့်တ
 သောရဟန်းသည်လည်း၊ ဝိသဒ္ဓိဂုဏယုတ္တေန၊ ဝိသဒ္ဓိအစရှိသောဂုဏ်နှင့်
 ပြည့်စုံသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒေသေတိ၊
 ပြ၏။ ဆဉ္စဝါရေ၊ ဆဉ္စဝါရ၌၊ ဘယဝိတ္တု၊ ကြာသောဝိ၊ ကြောက်ခြင်းမိတ်

၄၆၀ မူလမဏ္ဍာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

ဣတိတိလနိဗြင်း သညံလည်း ကောင်း၊ အာရမ္မဏာမ္ပိ၊ အာရုံ သညံလည်း
 ကောင်း၊ ဘောရဝဋ္ဌိ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သညံလည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏမေ
 ဝ၊ အာရုံမည်သညံသာလျှင်တည်း။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သညံ၊ ပစ္စ
 မဝါရေ၊ ပစ္စမဝါရ၌၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသညံသာလျှင်
 တည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ သိတဒိဂုဏမယုတ္တော၊ သိတအစရှိသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်
 စုံသော ရဟန်းသည်၊ ဘယဘောရဝံ၊ စိတ်၏စိတ်လနိဗြင်း ကြောက်မက်
 ဘွယ်သောအာရုံကို၊ သဟတိ၊ သည်းခံနိုင်၏၊ အဇ္ဈောတ္ထရတိ၊ ထွင်းနှိုင်း၏၊
 မန္တိတွာ၊ နင်းနယ်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်နိုင်၏၊ ကိံဗိယ၊ အဘယ်မထေရ်ကဲ့သို့
 နည်းဟူမူကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးကတည်း၊ ပါနိယကောနိယဝါသိမဟာဒတ္တတ္ထေ
 ရောဝိယ၊ ပါနိယကောနိယအရပ်၌သိတင်းသုံးနေလေ့ရှိသော မဟာဒတ္တ
 မထေရ်ကဲ့သို့တည်း၊ ကိရ၊ အဆင့်စကားကြားဘူးသည်ကို ဆိုပြီးအံ့၊ ထေ
 ရော၊ မဟာဒတ္တမထေရ်သည်၊ မဂ္ဂံ၊ ခဏ်သို့၊ ဝဋ္ဋိပန္နော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ အည
 တရံဝါ၊ အမှတ်မရှိသညံလည်းဖြစ်သော၊ ဝေါသာဒိကံ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော
 အရည်၊ တောကိုးဒိတွာ၊ မြင်၍၊ အဇ္ဈ၊ ယခု၊ ဣမေဝ၊ ဤတော၌ပင်လျှင်၊ သမဏ
 ဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကတွာ၊ အားထုတ်၍၊ ဂမိသာဝမိ၊ သွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 နှလုံးပိုက်၍၊ မဂ္ဂါ၊ ခဏ်မှ၊ ဩက္ကမ္ပ၊ ဖြစ်၍၊ အညတရသိဉ်၊ ရုက္ခမူလေ၊ တခုသော
 သစ်ပင်ရင်း၌၊ သံဃာသမ္ဘိ၊ ဒုက္ခကို၊ မညာပေတွားခင်း၍၊ မလ္လဂင်္ဂံ၊ ထက်
 ဝပ်ကို၊ အာတုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ရုက္ခဒေဝတာ၊ ရုက္ခစိုးမ၏၊
 ဒါရကာ၊ သားငယ်တို့သည်၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ သိတတေဇေန၊ သိတ၏
 တန်ခိုးကြောင့်၊ သကဘာဝေန၊ မိမိ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သန္တာရေတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ၊
 အသက္ကောန္တာ၊ မထတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဿရံ၊ ကြင်နာသော အသံကို၊
 အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီ၊ ဒေဝတာဝိ၊ ရုက္ခစိုးမသည်လည်း၊ သကလရုက္ခံ၊ အလုံးစုံ
 သောသစ်ပင်ကို၊ စာလေတိ၊ ထွက်၏၊ ထေရော၊ မဟာဒတ္တမထေရ်သည်၊ အစ
 လောဝ၊ မထုန်ထွက် သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေ၏၊ သာဒေဝတာ၊
 ထိုရုက္ခစိုးမသည်၊ ဂူမာယိ၊ အခိုးလွှတ်၏၊ ဝဇ္ဇယိ၊ အလျှံလွှတ်၏၊ ထေရံ၊
 မဟာဒတ္တမထေရ်ကို၊ စာလေတုံ၊ ထုန်ထွက်စေခြင်းငှါ၊ နေဝသက္ခိ၊ မထတ်
 နိုင်သလျှင်ကတည်း၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဥပါသိကဝဇ္ဈန္တန၊ သိတင်း
 သည်မ၏အသွင်ဖြင့်၊ အာဂန္တာ၊ ထာလတ်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊
 သော၊ ဤသို့ရှိခိုး၍ရပ်သောသူကား၊ ကာ၊ အဘယ်သူပေနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုတ္တာ၊ မေးအပ်သောနတ်မိန်းမသည်၊ ဘဇ္ဇန္တ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ဧတသိဉ်၊ ရုက္ခ၊ ဤသစ်ပင်၌၊ အဝိဝတ္ထာ၊ စောင့်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်

မိန်းမပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏။ ဧတေဝိကာရေ၊
ထိုဘောက်ပြန်ခြင်းတို့ကို၊ တံ၊ သင်သည်။ အကာသိ၊ ပြုသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တန္တေ၊ အရှင်တရား၊ အာမ၊ ဟုတ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊
လျှောက်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အကာသိ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့
လည်း။ ဝုတ္တာ၊ မေးအပ်သောနတ်မိန်းမသည်။ တန္တေ၊ အရှင်တရား၊ တုမှာကံ၊
ကိုယ်တော်မြတ်တို့၏။ သိလကောဇေန၊ သိလ၏အာနုဘော်ကြောင့်။ မေ၊
ကျွန်တော်မ၏။ ခါရကာသော၊ ငယ်တို့သည်။ သကတာဇေန၊ မိမိ၏အဖြစ်ဖြင့်။
သန္တာရေတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အသက္ကေန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။
ဝိဿနံ၊ ကြင်နာသောအသံကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်ပြီ။ သာဟံသာအဟံ၊
ထိုကျွန်တော်မသည်။ တုမှာ၊ ကိုယ်တော်တို့ကို။ ပသဒပေတုံ၊ ပြေးစေခြင်း
ငှါ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘောက်ပြန်သောအခြင်းအရာကို။ အကာသိ၊ ပြုမိပြီ။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏။ ဧတေရာ၊ မဟာဒတ္တမထေရ်သည်။ အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုသို့မချမ်းသာ သည်ရှိသော်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်။ တန္တေ၊ အရှင်တရား၊ ဣမ၊ ဤသစ်ပင်ရင်း၌။ မာဝသထ၊ မနေပါကုန်
ထင့်။ မဟံ၊ ကျွန်တော်မအား။ အဟံသု၊ မချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဇ္ဇိကစ္ဆေဝ၊ ရှေ့ဦးကပ်လျှင်။ နာဝေသိ၊ မဆိုသနည်း။ ဣဒါနိ
ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ ကိစ္ဆိ၊ တစ်ကွန်းသောစကားကိုမျှ။ မာအဝေ၊ မဆိုသင့်။
ပါဒိယကောမ္ဘိယမဟာဒတ္တော၊ ပါဒိယကောမ္ဘိယ အရပ်၌ နေလေ့ရှိ သော
မဟာ ဒတ္တမထေရ် သည်။ အမနုဿဘယေန၊ နတ်ကိုကြောက် သော
ကြောင့်။ ဂတော၊ ပြေးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနတော၊ သူဟပါးတို့ဆိုအံ့သည်
မှ။ ဣဇ္ဇာမိ၊ ရှက်နိုး၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣဝေ၊ ဤသစ်ပင်
ရင်း၌ပင်လျှင်။ ဝသိသံ၊ နေဦးအံ့။ တံပန၊ သင်သည်ကား။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ ကေဒိ
ဝသံ၊ တရက်မျှ။ ယတ္ထကတ္ထမိ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်၌။ ဝသဟိ၊ နေထေဦး
လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သိလဝဒိဂုဏယုတ္တော၊ သိလ
အစရှိသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်။ ဘယဘောရဝသဟော၊
စိတ်၏ဝိတ်ဆန့်ခြင်းဟူသောဘေးကြောက်မက်သွယ်သော အာရုံဟူသော
ဘောရဝကိုသည်းခံနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဤဒိသံ၊
ဤသို့။ ဘယဘောရဝကိုပျောက်နိုင်သောသဘောရှိသော။ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်
၏အဖြစ်ကို။ ဣတ္ထန္တနာရိ၊ တောင့်တသောရဟန်းသည်လည်း။ သိလဝဒိ
ဂုဏယုတ္တေန၊ သိလအစရှိသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသည်သာလျှင်။ ဘဝိ
တဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ ဒေယတိ၊ ပြု၏။ သတ္တမဝါ

ရေ၊ သတ္တမဝါရန္တံ၊ အဘိဓေတသိကာနန္တိ။ အဘိဓေတသိကာနံဟူသည့်
 ကား၊ အဘိဏ္ဍန္တံ၊ ပြကတေသောကာမာဝစရမိတ်ထက်လွန်သော၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊
 နိဝရဏသောအညစ်အကြေးမှစင်သော၊ ဝိတ္တံ၊ သမထဝိသသနာမိတ်ကို၊
 အဘိဓေတောဘိ၊ အဘိဓေတောဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 အဓိဝိတ္တံ၊ သမာဓိနှင့်ယှဉ်သောမိတ်သည်၊ အဘိဓေတသိ၊ ပြကတေသော
 ကာမာဝစရမိတ်ထက်လွန်သော ဥပစာရ အဖြစ်သို့ ရောက်သော မိတ်၌၊
 ဇာတာ၊ ဖြစ်သောဥပစာရသမာဓိတည်း၊ အဘိဓေတသိကာ၊ ပြကတေသော
 ကာမာဝစရမိတ် ထက်လွန်သောဥပစာရအဖြစ်သို့ရောက်သောမိတ်၌ ဖြစ်
 သောဥပစာရသမာဓိ၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဘိဓေတော၊ ဥပစာရသို့ရောက်
 သောကာမာဝစရမိတ်ကို၊ သန္တိသိတာနိ၊ မှီကုန်သောသမာဓိကို တည်း၊
 ဣတိဘသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဘိဓေတသိကာနိ၊ အဘိဓေတသိကာမည်ကုန်၏၊
 ဗိဇ္ဇေဓမ္မသုခဝိဟာရာနန္တိ၊ ဗိဇ္ဇေဓမ္မသုခဝိဟာရာနံဟူသည့်ကား၊ ဗိဇ္ဇေဓမ္မ၊ မျက်
 မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊ သုခဝိဟာရာနံ၊ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်း၏
 အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သောသမာဓိကိုကို၊ ဗိဇ္ဇေဓမ္မာတိ၊ ဗိဇ္ဇေဓမ္မဟူသည်
 ကား၊ ပစ္စက္ခော၊ မျက်မှောက်ရှုအပ်သော၊ အတ္တတာဝေါဝိ၊ အတ္တဘေဝကို
 လည်း၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ သုခဝိဟာရာနန္တိ၊ ဝတ္ထု၊
 သုခဝိဟာရာနံဟူသောဤဝုန်၌၊ သုခဝိဟာရာတူတာနံ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်း
 ၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အ
 နက်တည်း၊ ဇေတံ၊ ဤသုခဝိဟာရာနံဟူသောအမည်သည်၊ ရူပါဝစရဈာနာနံ၊
 ရူပါဝစရဈာနံတို့၏အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တာနိ၊ ထိုရူပါ
 ဝစရဈာနံတို့ကို၊ အပ္ပေတွာ၊ ဝင်စား၍၊ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေကုန်သော၊ ဈာယိ
 နော၊ ဈာနသောတိပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်၊ ဣမသ္မိံ၊ ယေဝအတ္တတာဝေ၊ ဤမျက်
 မှောက်သောအတ္တဘော၌၊ အသင်္ဂါကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်ညူးခြင်းမှကင်းသော၊ နေက္ခမ္မ
 သုခံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောနိဝရဏမှထွက်မြောက်ရာဖြစ်သောဈာနသုခ
 ကို၊ ဝိဒ္ဓန္တိ၊ ရကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗိဇ္ဇေဓမ္မသုခဝိဟာရာနိတိ၊ ဗိဇ္ဇေဓမ္မသုခ
 ဝိဟာရာနိဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ နိကာမလောဘိတိ၊ နိကာမလောဘိဟူ
 သည်ကား၊ နိကာမေန၊ မိမိ၏အလို၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ လောဘိ၊ ရသည်၊ အတ္တ
 နော၊ မိမိ၏၊ ဣတ္ထာဝသေန၊ အလို၏အစွမ်းဖြင့်၊ လောဘိ၊ ရသည်၊ ဣတ္ထိတိတ္ထိ
 တက္ခဏာ၊ အလိုရှိတိုင်းအလိုရှိတိုင်းသောစကား၌၊ သမာပဇ္ဇိတံ၊ ဝင်စားခြင်း
 ဌ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အနိစ္ဆလောဘိတိ၊ အနိစ္ဆလောဘိဟူသည်ကား၊ သုခေနော၊ လွယ်

၁၁

သဖြင့်သာလျှင်၊ မဇ္ဈနိကာယဓမ္မ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်ကုန်သောနိဝရဏဓမ္မတို့
ကို၊ ဝိက္ခန္တိတွာ၊ ခွါ၍၊ သမာပဇ္ဇိတုံ၊ ဝင်စားခြင်းငှါ၊ သမက္ခော၊ စွမ်းနိုင်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အကသိရယာဘိတိ၊
အကသိရယာဘိဟူသည်ကား၊ အကသိရာနံ၊ မကျဉ်းမြောင်းကုန်သော၊
ဝိပုဿနံ၊ ပြန့်ပြောကုန်သော အာရုံရှိကုန်သော ဈာန်တို့ကို၊ ထာဘီ၊ ရသည်။
ယထာပရိစ္ဆေဒေယေဝ၊ ပိုင်းခြားတိုင်း သောဓဏန္တိ သာလျှင်၊ ဝုဠာတုံ၊
ထခြင်းငှါ၊ သမက္ခော၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ထာဘီ
ယေဝ၊ ဈာန်ကိုရသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယတက္ခဏေ၊ အလို
ရှိတိုင်း အလိုရှိတိုင်းသော ဓဏန္တိ၊ သမာပဇ္ဇိတုံ၊ ဝင်စားခြင်းငှါ၊ နမန
သက္ခောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယထာ၊ ထိုအလို
ရှိတိုင်း အလိုရှိတိုင်းသော ဓဏန္တိ၊ သမာပဇ္ဇိတုံ၊ ဝင်စားခြင်းငှါ၊ သက္ခောတိ၊
တတ်နိုင်၏။ ပရိဗန္ဓိကေပန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဘေးရန်တို့ကိုကား၊ ကိစ္ဆေန၊
ပင်ပန်းသဖြင့်၊ ဝိက္ခန္တိတိ၊ ခွါနိုင်၏။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယထာ
ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သမာပဇ္ဇတိစ၊ ဝင်သည်၊ ဝင်စားနိုင်၏။ ပရိဗန္ဓိကေ၊ ဆန့်
ကျင်ဘက်ဘေးရန်တို့ကို၊ အကိစ္ဆေန၊ မပင်ပန်းသဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိက္ခန္တိ
တိစ၊ ခွါသည်၊ ခွါနိုင်၏။ နာဠိကယန္တိယ၊ နာဠိမှတ်ယန္တိ ရားကဲ့သို့၊ ယထာ
ပရိစ္ဆေဒေယေဝ၊ ပိုင်းခြားတိုင်းသော ကာလန္တိသာလျှင်၊ ဝုဠာတုံ၊ ထခြင်း
ငှါ၊ နသက္ခောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ယောပန၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား၊ တိရိစ္ဆေ၊
သုံးပါးအပြားရှိသည်ထည်းဖြစ်သော၊ ဣမံသမ္ပဒံ၊ ဤပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဣန္ဒြိယိ၊
အလိုရှိ၏။ ထာဘီ၊ ထိုရဟန်းသည်ထည်း၊ သိလေသု၊ သိလတို့၌၊ ပရိပူရကာရီ
ဝေ၊ ပြည့်စုံစွာ ဖြည့်လေ့ရှိသည်သာလျှင်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊
အဘိညာပါဒကေ၊ အဘိညာဉ်၏အခြေဖြစ်သော၊ ဗျာနေ၊ ဈာန်ကို၊ ဝုတ္တော၊
ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ အဘိညာနံ၊ အဘိညာဉ်တို့၏၊ ဝါရော၊ ဝါရသည်၊
ကိပ္ပာဝိအာဂကော၊ အကယ်၍ကား၊ လာသင့်၏။ အတခေါ၊ ထိုသို့လာသင့်
သော်ထည်း၊ နံ၊ ထိုအဘိညာဉ်၏ဝါရကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ အဝ္ဗ
ဟေတွာဝ၊ မယူမူ၍သာလျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကေဝလံ၊ သက်
သက်၊ အဘိညာပါဒကဈာနနိစ၊ အဘိညာဉ်၏အခြေဖြစ်ကုန်သော ဈာန်
တို့သည်ထည်းကောင်း၊ အဘိညာယောယေဝ၊ အဘိညာဉ် တို့သည်
ထည်းကောင်း၊ သိလသနံ၊ သိလတို့၏၊ နအာနိသံသော၊ အကျိုးမဟုတ်သေး၊
အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဝတ္ထာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာရုပ္ပန္တောနာ

နိဝါဒအရူပဗျာနိတို့သည်လည်းကောင်း၊ တယော၊ ဘိုးမီးကုန်သော၊ ဟေဋ္ဌာ
 အရိယမဂ္ဂါစ၊ အောက်မင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိသေသနံ၊ ဝိသေသတို့၏။
 အာနိသံသော၊ အကျိုးတည်း၊ တသ္မာ၊ ယုံကြောင့်။ တံသမ္ပံ၊ ထိုအလုံးစုံသော
 ဝိသေသအကျိုးကို၊ ဝရိယာဒိယိက္ခာ၊ ကျိုး၍၊ ဒေသဝံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ အာ
 ကခေယျစေ၊ (ပ)၊ ယေတေသန္တာတိဇေဝမာဒိ၊ အာကခေယျစေ၊ (ပ)၊ ယေ
 တေသန္တာဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တတ္ထပါ
 ဌေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ သန္တာတိ၊ သန္တာဟူသည်ကား၊ အင်္ဂါသန္တာတာယစေဝ၊ အင်္ဂါ
 ငြိမ်သက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း၊ အာရမ္မဏသန္တာတာယစ၊
 အာရုံငြိမ်သက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သန္တာ၊ သန္တာမည်ကုန်
 ၏၊ ဝိမောက္ခာတိ၊ ဝိမောက္ခဟူသည်ကား၊ ဗစ္စနိကဓမ္မေတိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်
 ဖြစ်ကုန်သောဓမ္မတို့မှ၊ ဝိရတ္တတ္တာစ၊ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ အာရမ္မဏ၊ အာရုံ၌၊ အဝိရတ္တတ္တာစ၊ လွတ်လွတ်နှလုံးသွင်းခြင်း
 ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း ကောင်း၊ ဝိမောက္ခာ၊ ဝိမောက္ခမည်ကုန်၏၊
 အတိတ္တဗ္ဗရူပေတိ၊ အတိတ္တဗ္ဗရူပဟူသည် ကား၊ ရူပါဝစရေျာနေ၊ ရူပါဝစ
 ရေျာနိတို့ကို၊ အတိတ္တမိတ္တာ၊ လွန်၍၊ ယေတေဝိမောက္ခာ၊ အကြွင်ဝိမောက္ခ
 တို့သည်၊ ရူပေ၊ ရုပ်တို့ကို၊ အတိတ္တဗ္ဗ၊ လွန်၍၊ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပဒသမ္ပန္နာ၊ ပုဒ်တို့၏စပ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဟိသမ္ပံ၊ မှန်
 ၏၊ ဣတရထာ၊ ဤသို့ယေတေဝိမောက္ခာ အတိတ္တဗ္ဗရူပေသန္တာဟုပုဒ်တို့၏
 စပ်ခြင်းကို ပြသည့်မှတ်ပါးသောအပြားအားဖြင့်၊ အတ္ထေ၊ အနက်ကို၊ ဂယ
 မာနေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ ရူပေ၊ ရုပ်တို့ကို၊ အတိတ္တဗ္ဗ၊ လွန်၍၊ ကိံ၊ အ
 ဘယ်ကို၊ ကဇ္ဇေတိ၊ ပြုသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နုပညာယေပဗျူ၊ မထင်ကုန်ရ၊
 အာရုပ္ပါတိ၊ အာရုပ္ပါဟူသည်ကား၊ အာရမ္မဏတောစ၊ အာရုံအားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဖိပါကတောစ၊ ဝိပါကအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရူပမိရဟိတော၊
 ရုပ်မှကင်းသောသဘောရှိသည်လည်းကောင်း၊ နာမကာယဖြင့်၊ ဖုသိက္ခာ
 ရောက်၍၊ နာမကာယနု၊ နာမကာယဖြင့်၊ ဖုသိက္ခာပါပုဏ်တော၊ ရောက်၍၊
 အမိဂန္တာ၊ ရ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ 'ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်က
 တည်း၊ ဣဒံအယံအမိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအမိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလို
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောဝိတိက္ခ၊ အကြွင်ရဟန်းသည်လည်း၊ ဣမေ
 ဝိမောက္ခေ၊ ဤဝိမောက္ခတို့ကို၊ ဖုသိက္ခာ၊ ရောက်၍၊ ဝိဟရိတုကာမော၊ နေလို
 ၏၊ သောဝိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ သိလေသု၊ သိလေတို့၌၊ ပရိပူရကာရိစေ၊

ပြည့်စုံစွာ ဖြည့်စေ့ရှိသည်သာလျှင်။ အသေ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နဝမဝါရေ၊ နဝမဝါရ၌၊ တိဏ္ဍိသံ
ယောဇနာနန္တိ၊ တိဏ္ဍိသံယောဇနာနံဟူသည်ကား၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဝိပိကိစ္ဆာ
သီလဗ္ဗတပရာမာသသင်္ခါတာနံ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိပိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတပရာ
မာသဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ တိဏ္ဍိဗန္ဓနာနံ၊ သုံးပါးကုန်သောအနှောင်အဖွဲ့တို့
၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တာနိ၊ ထိုသုံးပါးကုန်သောအနှောင်အဖွဲ့တို့သည်။ ခန္ဓဂတိ
ဘဝါဒီတိ၊ ခန္ဓဂတိဘဝတို့နှင့်၊ ခန္ဓဂတိဘဝါဒယော၊ ခန္ဓဂတိဘဝအစရှိ
သည်တို့ကို၊ သံယောဇနန္တိ၊ ယှဉ်စေတတ်ကုန်၏။ ကမ္မံဝါ၊ ကံကိုမူလည်း၊
ပထေ၊ အကျိုးနှင့်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သံယောဇနန္တိ၊ ယှဉ်စေတတ်
ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သံယောဇနာနိတိ၊ သံယောဇနတို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တိ၊
ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဗန္ဓနာနိ၊ အနှောင်အဖွဲ့တို့တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပရိက္ခယာတိ၊ ပရိက္ခယာဟူသည်ကား၊ ပရိက္ခယေန
သရဉ္စေဒပဟာန သတ္တိဖြင့်ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သောတာပန္နောတိ၊ သောတာ
ပန္နောဟူသည်ကား၊ သောတံ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသောသောတာသို့၊ အာပန္နော
အစမှစရံသည်တည်း၊ သောတောတိစတံ၊ သောတောဟူသောဤအမည်
သည်တည်း၊ မဂ္ဂဿ၊ ရှေးဦးစွာရအပ်သောမဂ်၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊
သောတာပန္နောတိစတံ၊ သောတာပန္နောဟူသောဤအမည်သည်၊ တင်္ခါဏေ။
ထိုသောတာပတ္တိမဂ်ခဏ၌၊ ဝုပ္ပလဿ၊ သောတာပန်ဝုပ္ပုလ်၏၊ အဓိဝစနံ၊ အ
ဓိဝစနအမည်တည်း၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်သို့ဟောတော်မူသနည်းဟု
မူကား၊ သောတောတိဟိဒံသာရိပုတ္တုဝုပ္ပတိကတမောနုခေါသာရိပုတ္တုသော
တာတိ၊ အယမေဝဟိတန္တေအရိယောအဋ္ဌကိကောမဂ္ဂေါ၊ သေယျထိဒံ၊ သဗ္ဗာ
ဒိဋ္ဌိ၊ (ပ)သဗ္ဗာသမာဓိတိ၊ သောတာပန္နောတိဟိဒံသာရိပုတ္တုဝုပ္ပတိ၊ ကတမော
နုခေါသာရိပုတ္တု သောတာပန္နောတိ၊ ယောဟိတန္တေ ဣမိနာ အဋ္ဌကိကေန
မဂ္ဂေနသမန္နာဂတော၊ အယံဝုပ္ပတိသောတာပန္နော၊ ယောယံအာယသ္မာဇေနာ
မောဇေဝဂေါတ္တောတိ၊ သောတောတိဟိဒံသာရိပုတ္တု ဝုပ္ပတိ၊ ကတမောနုခေါ
သာရိပုတ္တုသော တာတိ၊ အယမေဝဟိတန္တေ အရိယောအဋ္ဌကိကော မဂ္ဂေါ၊
သေယျထိဒံ၊ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိ၊ (ပ)၊ သဗ္ဗာသမာဓိတိ၊ သောတာပန္နောတိဟိဒံသာရိ
ပုတ္တုဝုပ္ပတိ၊ ကတမောနုခေါသာရိပုတ္တု သောတာပန္နောတိ၊ ယောဟိတန္တေ
ဣမိနာအဋ္ဌကိကေနမဂ္ဂေနသမန္နာဂတော၊ အယံဝုပ္ပတိသောတာပန္နော၊ ယော
ယံအာယသ္မာ ဇေနာမောဇေဝဂေါတ္တောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာရိ
ပုတ္တု၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သောတောတိဟိဒံသာတောတိဣဒံဝစနံ၊ သောတော

၂၁

ဟူသောဤစကားကို၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ကတမော
အဘယ်သည်သာလျှင်၊ သောတာပနဓါ၊ သောတာပန်သည်။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ အရိယော၊ မြတ်သော၊
အဋ္ဌာဝိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော၊ အယမေဝမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်လွှတ်တည်း၊ ဣဒံ
တာနိမဂ္ဂင်္ဂါနိ၊ ထိုမဂ္ဂင်္ဂါသည်၊ သေယျထာကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့
နည်းဟူမူကား၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင်္ဂါလည်းတပါး၊ (ပ)၊ သမ္မာသမာဓိ၊
သမ္မာသမာဓိမဂ္ဂင်္ဂါလည်းတပါး၊ ဣတိဣမာနိအဋ္ဌ၊ ဤရှစ်ပါးတို့လည်း၊ သာရိ
ပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ သောတာပနောဟိဟိဒံ သောတာပနောဟိ ဣဒံဝစနံ၊
သောတာပနောဟူသောဤစကားကို၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိ
ပုတ္တရာ၊ ကတမော၊ အဘယ်သည်လျှင်၊ သောတာပနဓါ၊ သောတာပန်
မည်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ သော
ဟိပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဋ္ဌာဝိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံ
သော၊ ဣဒံနာမဂ္ဂေန၊ ဤမဂ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ပေသအယံအာ
ယသ္မာ၊ အကြင်အသက်ရှည်သောအရှင်သည်၊ ဧဝံနာမေ၊ ဤအမည်ရှိ၏၊
ဧဝံဂေါတ္တော၊ ဤသို့သောအနွယ်ရှိ၏၊ အယံပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သော
တာပနော၊ သောတာပန်ဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣပေန၊ ဤသောတာပနော
ဟောတိဟူသောဝုဒ္ဓိ၌ကား၊ မဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည်၊ ဗလသ၊ သော
တာပတ္တိဖိုလ်အား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နာမံ၊ သောတာပန်ဟူသော
အမည်ကို၊ ဗန္တံ၊ ပေးအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗလဋ္ဌေ၊ သောတာပတ္တိ
ဖိုလ်၌တည်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သောတာပနဓါ၊ သောတာပန်ဟူ၍၊ ဧဝံဂေါတ္တော၊
ထိုအပ်၏၊ အဝိနိပါတဓမ္မာတိ၊ အဝိနိပါတဓမ္မာဟူသည်ကား၊ ဝိနိပါတေ
တိ၊ ဘောက်ပြန်သောဆင်းရဲခြင်းပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်စေတတ်၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိနိပါတော၊ ဝိနိပါတ်မည်၏။ အသ၊ ထိုသောတာပန်
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိနိပါတော၊ ဘောက်ပြန်သောဆင်းရဲခြင်းပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်
စေတတ်သော၊ ဓမ္မော၊ သဘောသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
အဝိနိပါတဓမ္မာ၊ အဝိနိပါတဓမ္မမည်၏။ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ အပါယော၊
အပါယ်၌၊ ဝိနိပါတသဘာဝေါ၊ ဘောက်ပြန်သောဆင်းရဲခြင်းပင်ပန်းခြင်း
သို့ရောက်စေခြင်းသဘောမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ပေသဋ္ဌေ၊ အကြင်အကု
သိုလ်ဓမ္မာရှိသည်၊ အပါယဂါမိနိယာ၊ အပါယ်သို့လားစေတတ်ကုန်၏၊ တေ
သံဓမ္မာနံ၊ ထိုအပါယ်သို့ လားစေတတ်သော အကုသိုလ်ဓမ္မာတို့ကို၊ ပယိ

နက္ခာ။ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အဿ။ ထိုသောတာပန်
 ဝုတ္တိလ်အား။ သဗ္ဗေမိပရံ။ အထက်မဂ်သုံးခုသည်သာလျှင် အလွန်ဖြစ်
 သော။ အယနံဂတိလည်းလျောင်းရာသည်။ အတ္ထိရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထို
 ကြောင့်။ သဗ္ဗေမိပရာယနော။ သဗ္ဗေမိပရာယနမည်၏။ ဥပရိမဂ္ဂတ္တယံ။
 အထက်မဂ်သုံးခု အပေါင်းသို့။ အဝဿံ။ မချွတ် မယွင်း။ သမ္မာပကော။
 ရောက်စေတတ်၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ကာသ္မာ
 အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ ပရိလဒ္ဓပဋ္ဌမမဂ္ဂတ္တာ။ ရအပ်ပြီးသောပဋ္ဌမ
 မဂ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဝိဇ္ဇေသ္မဝါတိ။ ဝိဇ္ဇေ သ္မဝဟူ
 သည်ကား။ ဤဒိဿာ။ ဤသို့သောတာပန်ဝုတ္တိလ်နှင့်တူသောသဘောရှိသည်
 ဖြစ်၍။ ဟောတုကာမောဝိ။ ဖြစ်လိုသောရဟန်းသည်လည်း။ ဝိဇ္ဇေသု။ ဝိဇ္ဇာ
 တို့၌။ ပရိပူရကာရီဇေ။ ပြည့်စုံစွာဖြည့်လေ့ရှိသည်သာလျှင်။ အဿ။ ဖြစ်ရာ၏
 ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနက်တည်း။ ဒဿမဝါရေဒဿမ
 ဝါရ၌။ ပဋ္ဌမမဂ္ဂေန။ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်။ ပရိက္ခိတာနိဝိ။ ကုန်ပြီးသည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ တိဏိသံယောဇနာနိ။ သုံးပါးကုန်သောသံယောဇဉ်တို့ကို။
 သကဒါဂါမိမဂ္ဂဿ။ သကဒါဂါမိမဂ်၏။ ဝဏ္ဏတာဏနတ္ထံ။ ကေဗုဇူးကို။ ခြီးမွမ်း
 ခြင်းငှါ။ ဝုတ္တာနိ။ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ရာဂဒေါသမောဟာနံတနုတ္တာတိ။ ရာဂဒေါ
 သမောဟာနံတနုတ္တာဟူသည်ကား။ ဧတေသံ။ ထိုရာဂဒေါသမောဟတို့၏။
 ဟနုဘာဝေန။ ခေါင်းပါးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တနုတ္တကရဏေန။ ခေါင်းပါး
 ခြင်းကိုပြုခြင်းကြောင့်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။
 ဖြစ်၏။ တတ္ထ။ ထိုသို့ခေါင်းပါးရာ၌။ အဓိဗ္ဗုပ္ပတ္တိယာစ။ ရံခါရံခါ ဖြစ်ခြင်း
 ကြောင့်လည်းကောင်း။ ပရိယုဋ္ဌါနမန္တတာယစ။ ကိလေသာဖြစ်ခြင်း အား
 နည်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ခွိတိ။ နှစ်ပါးကုန်
 သော။ ကာရဏေဟိ။ အကြောင်းတို့ကြောင့်။ တနုတ္တံ။ ခေါင်းပါးသည် ၏
 အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ဟိ။ ဝံ။ မှန်၏။ သကဒါဂါမိဿ။ သကဒါဂံ
 ဝုတ္တိလ်အား။ ဝဇ္ဇာနုဿာရိမဟာဇနဿ။ ဝဇ္ဇာခင်းရဲသို့အစဉ်လိုက်သော
 သတ္တဝါအပေါင်းအား။ ကိလေသာ။ ကိလေသာတို့သည်။ အဘိဏ္ဍံ။ မပြတ်။
 ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ။ ဣဝံ။ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ တထာ။ ထိုအတူ။ ကိလေသာ။ ကိလေသာတို့
 သည်။ အဘိဏ္ဍံ။ မပြတ်။ နဥပ္ပဇ္ဇန္တိ။ မဖြစ်ကုန်။ ကဒါပိကဒါပိ။ ရံခါရံခါ။
 ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိဇ္ဇေကာရာ။ ကြံသောအခြင်းအရာရှိကုန်သည်။ ဟု တွာ
 ဖြစ်ကုန်၍။ ဝိဇ္ဇာဝါဝိတေ။ ကြံကြံပိုက်ပျိုးအပ်သော။ ခေတ္တေ။ ထပ်၌။ အင်္ဂံ
 ရာဝိယ။ အညွန့်ကဲ့သို့။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာဝိစ။ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း။ ဝဇ္ဇာနုဿာရိ

၄၇၆ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

မဟာဇနသေဝ။ ဝဋ်သို့ အစဉ်လိုက်သော လူများအပေါင်း အားကဲ့သို့၊
မဒ္ဒန္တ၊ နင်းနယ်ကုန်လျက်၊ ဗရန္တ၊ ပြန့်နှံ့ကုန်လျက်၊ ဆာဒေန္တ၊ ဖုံးလွှမ်း
ကုန်လျက်၊ အန္တကာရံ၊ အဓိကံတိုက်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်လျက်၊
နဥဒ္ဓန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ မနွမန္တ၊ အလွန်နဲ့ ကုန်သည်၊ တနုကာကာရာ၊ ကြံသော
အခြင်းရာရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အတ္တပဉ္စလမိဝစ၊ တိပ်လွှာကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ မက္ခိကာပတ္တမိဝစ၊ ယင်၏အတောင်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ကေဝိဇေယရာ၊ အချို့ကုန်သော
မထေရ်တို့သည်၊ သကဒါဂါမိသ၊ သကဒါဂံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကိဇေယသ၊
ကိဇေယသတို့သည်၊ စိရေန၊ ကြာမြင့်မှူးကိဉ္ဇာဝိဥပ္ပန္နန္တိ၊ အကပတ်၍ကားဖြစ်
ကုန်၏၊ စ၊ ထိုသို့ကြာမြင့်မှဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ ဗဟလ၊ ထူထဲကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တထာဟိတတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
အသ၊ ထိုသကဒါဂံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပုတ္တာစ၊ သားတို့သည်လည်းကောင်း၊
ဗိဘရာစ၊ သွီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဗိသန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဘဏန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ဇေဝနဝစနံ၊ ဤစကားသည်၊ အပ္ပမာဏံ၊ ပမာဏမ
ဟုတ်၊ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏၊ ပုတ္တဗိဘရာ၊ သားသွီးတို့သည်၊ အင်္ဂပစ္စင်္ဂံ၊ အင်္ဂါကြီး
ငယ်ကို၊ ဗရာမာသနမတ္တေနပိ၊ သုံးသပ်ကာမျှဖြင့်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ အသ၊ ထိုသကဒါဂံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဓိစ္စုပ္ပတ္တိယာစ၊ ရံခါရံခါဖြစ်ခြင်းသ
ဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဗရိယုဋ္ဌာနမန္တတာယစ၊
အားနည်းစွာဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဗြဟ္မာယောဂကာရဏတိ၊ နှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့်သာလျှင်၊
ကိဇေယသနံ၊ ကိဇေယသတို့၏၊ တနုတ္တံ၊ ခေါင်းပါးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇေဒိ
တဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သကဒါဂါမိတိ၊ သကဒါဂါမိဟူသည်ကား၊ သကံ၊ အာဂမ
နဓမ္မော၊ တကြိမ်သာလျှင်ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်လူ့ပြည်သို့ပြန်လည်ခြင်းသဘော
ရှိ၏၊ သကံ၊ ဒေဝဇ္ဈမံ၊ လောကံအာဂတိံ၊ သကံ၊ ဒေဝဇ္ဈမံလောကံအာဂတိံ
ဟူသည်ကား၊ ဇောဝါရံယေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်၊ ဇ္ဈမံနုဿသေဝကံ၊
ဤလူ့တုံသို့၊ ပဋိသန္တိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊
ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏၊ ယောဝိပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဣဓ၊ ဤလူ့ပြည်
တုံ၌၊ သကဒါဂါမိမဂ္ဂံ၊ သကဒါဂါမိမဂ်ကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဣဓေဝ၊
ဤလူ့တုံ၌သာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ သေဝိ၊ ထိုသကဒါဂံ
ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ နဂဟိတော၊ မယူအပ်၊ ယောဝိ၊ အကြင်
သကဒါဂံပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဣဓ၊ ဤလူ့ပြည်၌၊ မဂ္ဂံ၊ သကဒါဂါမိ မဂ်ကို၊

၀၀၀

ဘာဝေတွာ၊ ပွါးစေ၍၊ ဒေဝေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ပဒိုသန္ဓေအား
ဖြင့်ဖြစ်စေ၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုနတ်ပြည်၌သာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊
ယောဝိ၊ အကြင်သကဒါဂံဝုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဒေဝေသေကော၊ နတ်ပြည်၌၊
မဂ္ဂံ၊ သကဒါဂါမိမဂ်ကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွါးစေ၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုနတ်ပြည်၌
သာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ ယောဝိ၊ အကြင်သကဒါဂံ ဝုဂ္ဂိုလ်
သည်လည်း၊ ဒေဝေသေကော၊ နတ်ပြည်၌၊ မဂ္ဂံ၊ သကဒါဂါမိမဂ်ကို၊ ဘာ
ဝေတွာ၊ ပွါးစေ၍၊ ဣဝေဝမနုဿေသေကော၊ ဤလူ့ပြည်၌ သာလျှင်၊
နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ပဒိုသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်လာ၍၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ ယောဝိ၊
ထိုသကဒါဂံကိုလည်း၊ ဣဝေ၊ ဤအရာ၌၊ နဂဟိတော၊ မယူအပ်၊ ယောဝန၊
အကြင်သကဒါဂံဝုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ဣဝေ၊ ဤလူ့ပြည်၌၊ မဂ္ဂံ၊ သကဒါဂါမိမဂ်
ကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွါးစေ၍၊ ဒေဝေသေကော၊ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တေ၊ ဖြစ်လေ၏၊
တတ္ထေ၊ ထိုနတ်ပြည်၌၊ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊
ဝုန၊ တဘန်၊ ဣဝေ၊ ဤလူ့ပြည်သို့သာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ပဒိုသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်
လာ၍၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ အယံ၊ ဤပဉ္စမသကဒါဂံကို၊ ဣဝေ၊ ဤအရာ၌
ဂဟိတော၊ မယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ ဒုက္ခဿန္တံ၊ ကရေ
ယုန္တိ၊ ဒုက္ခဿန္တံ၊ ကရေယျံဟူသည်ကား၊ ဝဋ္ဋုဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ ပရိစ္ဆေ
ဒံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ကရေယျံ၊ ပြုရမူကား၊ အဟောဝတ၊ ကောင်းစေစွတ
ကား၊ သိစေသွေဝါတိ၊ သိစေသွေဝဟူသည်ကား၊ ဤဒိဿော၊ ဤသကဒါဂံ
ဝုဂ္ဂိုလ်နှင့်တူစွာ၊ ဟောတုကာမောဝိ၊ ဖြစ်လိုသောသူသည်လည်း၊ သိစေ
သု၊ သိသတို့၌၊ ပရိပူရကာရိဝေ၊ ပြည့်စုံစွာဖြည့်လေ့ရှိသည်သာလျှင်၊ အဿ၊
ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။ ကော
ဒသမဝါရေ၊ ကောဒသမဝါရံ၌၊ ပဉ္စန္ဒန္တိ၊ ဧသောသန္ဓေ၊ ပဉ္စန္ဒံဟူသောဤသန္ဓေ
သည်၊ ဂဏနပရိစ္ဆေဒေါ၊ အရေအတွက်ကိုပိုင်းခြားကြောင်းဖြစ်သောသန္ဓေ
တည်း၊ ဩရုတ္တုဂိယာနန္တိ၊ ဩရုတ္တုဂိယာနံဟူသည်ကား၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်
အတို့ကို၊ ဩရံ၊ ဩရဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟေဋ္ဌာဘာဂိယာနံ၊ အောက်
ကာမာဝစရတုံ၌ ပဒိုသန္ဓေ နေခြင်း အတို့ကိုကုန်သော သံယောဇဉ်တို့၏၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကာမာဝစရေသေကော၊
ကာမာဝစရတုံ၌၊ ဥပ္ပတ္တိပစ္စယာနံ၊ ပဒိုသန္ဓေနေခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်
သောသံယောဇဉ်တို့၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပာယော၊ အဓိပ္ပာယ်
တည်း၊ သံယောဇနာနန္တိ၊ သံယောဇနာနံဟူသည်ကား၊ ဗန္ဓနနံ၊ အနှောင်
အဖွဲ့ဖြစ်ကုန်သော သံယောဇဉ်တို့၏၊ တာနိ၊ ထိုဩရုတ္တုဂိယာသံယောဇဉ်

၄၂၀ မူလစက္ကဝသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ငါးပါးတို့ကို ကာမရာဂဗျာပါဒသံယောဇနေဟိ၊ ကာမရာဂသံယောဇနဗျာ
ပါဒသံယောဇန အနိစ္စသိက္ခိ၊ တက္ခလပုဗ္ဗေ၊ ရှေးနဝမဝါရဒသမဝါရန္တိ၊ ဝုတ္တ
သံယောဇနာနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောသုံးပါးကုန်သောသံယောဇနတို့ကိုသာ
လျှင်၊ ဝေဒိဘဗျာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏ဟိသန္တံ၊ နှစ်၏၊ ယသား၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊
တောနိ၊ ထိုငါးပါးကုန်သောကြာမှ ဟ္တာဂိယသံယောဇနတို့ကို၊ အပ္ပဟိနာနိ၊
မပယ်အပ်ကုန်သေးသောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘဝဇ္ဇေ၊ နေဝသညာ
နာသညာသတနတံ၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သည်၊ ကိဉ္ဇာဂိဟောတိ၊ အကယ်၍ကား
ဖြစ်၏အထခေါ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ အာယုပရိက္ခယော၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ၏ကုန်
ခြင်းကြောင့်၊ ကာမဝစရေ၊ ကာမဝစရတံ၊ နိဗ္ဗတ္တတိယေဝ၊ ဖြစ်ပြန်သည်
သာလျှင်တည်း။ သွာယံသောအယံပုဂ္ဂလော၊ ထိုနေဝသညာနာသညာသတန
တံသို့ပင် သန္ဓေ အားဖြင့်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂိယဗုဒ္ဓိသမန္တ၊ ပမော၊ မျှ၊ အပ်
သောများချိတ်ရှိသောငါးနှင့်တူ၏၊ ဒိသသုတ္တကေန၊ ရှည်စွာသောကြိုးဖြင့်၊
ပါဒေ၊ ခြေ၍၊ ဗန္ဓဝိဟင်္ဂမေဝဗန္ဓဝိဟင်္ဂမောဇ္ဈဝ၊ ဖွဲ့ချည်အပ်သောဌက်နှင့်
လည်းတူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝုတ္တာနန္တိ၊
ဆိုအပ်ခဲ့ကုန်ပြီးသောသံယောဇနငါးပါး တို့ကို၊ ဇ္ဈေစ၊ ဤပါရ၍လည်း၊
ဝစနံ၊ တတန်ထပ်၍ဆိုပြန်ခြင်းသည်၊ ဝတ္ထုဘဂနတ္ထမေဝ၊ အနာဂါမိမဂ်၏
ဂုဏ်ကိုပြီးစွမ်းရခြင်းအကျိုးရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏၊ ဩပါတိကောတိတေ၊ ဩပါတိကောဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊
သေသယောနိမုခိက္ခပဝစနံ၊ ဗြဟ္မတုံမှကြွင်းသောကာမတုံသို့ပင်သန္ဓေနေ
ရခြင်းကိုပယ်ကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊ တတ္ထပရိနိဗ္ဗာယီတိ၊ တတ္ထပရိ
နိဗ္ဗာယီဟူသည့်ကား၊ တတ္ထဝဗြဟ္မလောကေ၊ ထိုဗြဟ္မပြည်၌ သာလျှင်၊
ပရိနိဗ္ဗာယီ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ အနာဝတ္ထိဓမ္မောတသ္မာလောကောတိ၊ အနာဝတ္ထိ
ဓမ္မောတသ္မာလောကောဟူသည့်ကား၊ ကတောဗြဟ္မလောကော၊ ထိုဗြဟ္မတုံမှ၊
ပရိသန္ဓိသေန၊ ပရိသန္ဓေ၏အဝှမ်းအားဖြင့်၊ ပုန၊ တတန်၊ အနာဝတ္ထိသဘာ
ဝေါ၊ မပြန်လည်ခြင်းသဘောရှိ၏၊ သိလေသွဝါတိ၊ သိလေသွဝဟူသည်
ကား၊ ဤဒိသော၊ ဤသို့အနာဂံပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တူသောသဘောရှိသည်၊ ဟောတု
ကာမော၊ ဖြစ်သိုသည်ဖြစ်အံ့၊ သိလေသု၊ သိလတို့၌၊ ပရိပူရကာရိတေ၊ ပြည့်စုံ
စွာဖြည့်လေ့ရှိသည်သာလျှင်၊ အသေ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဣသံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊
ဒေသသိ၊ ပြု၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေ၊ အနာဂါမိမဂ်ကို၊ ဝုတ္တော၊
ဟောအပ်သည့်ရှိသော်၊ စတုတ္ထသမဂ္ဂသေ၊ စတုတ္ထမဂ်၏၊ ဝါရော၊ ဝါရ
သည်၊ ကိဉ္ဇာဂိအာဂတော၊ အကယ်၍ကားလည်းသင့်၏၊ အထခေါ၊ ထိုသို့သာ

သဋ္ဌိသော်လည်း၊ နံ၊ ထိုစတုတ္ထမဂ်ကို၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝ
ဟောတွာဝ၊ မယူမူ၍သာလျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကေဝလံ၊ သက်
သက်၊ အာသဝက္ခယာဘိညာဇေ၊ အာသဝက္ခယအဘိညာဉ်သည်သာလျှင်၊
သိသာနံ၊ သိသတို့၏၊ အာနိသံသော၊ အာနိသံမဟုတ်သေး။ အဝိစခေါ၊ စင်
စင်သော်ကား၊ လောကီယပဉ္စာဘိညာယောဝိ၊ ငါးပါးကုန်သောလောကီ
အဘိညာဉ်တို့သည်လည်း၊ သိသာနံ၊ သိသတို့၏၊ အာနိသံသော၊ အာနိသံ
သပင်တည်း၊ ဟသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာဝိ၊ ထိုထောက်အဘိညာဉ်တို့ကိုလည်း
ဒဿေတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ အာသဝက္ခယော၊ အာ
သဝက္ခယအဘိညာဉ်ကို၊ ကဝိတေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေသနာ၊
ဒေသနာသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ အပြီးအဆုံးသို့ရောက် သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
ဝေဠသတိ၊ ဤသို့ဒေသနာ၏ပြီးခြင်းဆုံးခြင်းသို့ရောက်သည်ရှိသော်လည်း၊
ဣမေသံဂုဏာနံ၊ ဤလောကီအဘိညာဉ်ငါးပါးတည်းဟူသောဂေဠုးဇူးတို့
၏၊ အကဝိတတ္ထာ၊ မဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အယံကထာ၊ ဤအ
ကင်္ခေယျတည်းဟူသောဒေသနာသည်၊ မုဏ္ဍာဘိညာကတာနာမ၊ လောကီ
အဘိညာဉ်တည်းဟူသော ဥသျှောင်မှကင်းသောဒေသနာမည်သည်။ ဘဝေ
ယျ၊ ဖြစ်ခဲ့ရာ၏၊ တသ္မာစ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ အဘိညာပါရိပုရိ၊ အဘိညာဉ်၏
ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဒဿေတုတ္ထိ၊ ပြုခြင်းငှါလည်း၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်
ကြောင့်လည်း၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေ၊ အနာဂါမိမဂ်၌၊ ဌိတဿ၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ သုခေန၊ လွတ်သဖြင့်၊ ဣဒ္ဓိဝိကုပ္ပနံ၊ ဣဒ္ဓိဝိအဘိညာဉ်ဒ္ဓိဝိကုပ္ပနာတန်ခိုး
သည်၊ ဣဇ္ဈာဘိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သမာဓိ
ပရိဗန္ဓာနံ၊ သမာဓိ၏ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမရာဂဗျာပါဒါနံ၊
ကာမရာဂဗျာပါဒတို့၏၊ သမူဟတတ္ထာ၊ အကြွင်းမဲ့အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် ဖြတ်
အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အနာဂါမိ၊
အနာဂံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သိလေသုစ၊ သိသတို့၌လည်းကောင်း၊ သမာဓိစရ၊
သမာဓိ၌လည်းကောင်း၊ ပရိပူရကာရီ၊ ပြည့်စုံစွာဖြည့်လေ့ရှိ၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ယုတ္တဋ္ဌာနေယေဝ၊ ဟောသင့်သောအရာ၌သာလျှင်၊ လောကီ
ကာဘိညာယော၊ လောကီအဘိညာဉ်တို့ကို၊ ဒဿေတုတ္ထိ၊ ပရိပတိအစဉ်
အားဖြင့်ပြုခြင်းငှါလည်း၊ အာကင်္ခေယျစေ၊ (ပ)၊ အနေကဝိဟိတန္တိဝေ
မာဒိ၊ အာကင်္ခေယျစေ၊ (ပ)၊ အနေကဝိဟိတံဤသို့ အစရှိသော ကောင်းကို၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ အနုသန္တိ၊
ရှေးနောက်ဖြစ်သောစကားအစပ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုအနေကဝိဟိတံအစရှိ

၁၁

သောစကားအစဉ်၌ အနေကရိဟိတံအဋ္ဌိဝိမံ နှိအာဓိနာနယောန၊ အနေကရိ
ဟိတံအဋ္ဌိဝိမံ။ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့် အာဂတာနံ လာယုနံသော။ ပဉ္စနိဂ္ဂိ
သောကိကာဘိညာနံ။ ငါးပါးကုန်သောသောကိအဘိညာဉ်တို့၏လည်း။ ပါဠိ
ဝဏ္ဏနာ။ ပါဠိအတွင်းကို ဘာဝနာနယောန၊ ဘာဝနာနည်းနှင့် သဒ္ဓိ၊ တက္က၊ ဝိ
သုဒ္ဓိ၊ ခရေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျွမ်း၌၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီး၊ ဆဋ္ဌာဘိညာယ၊ ခြောက်ခု
ခြောက်သောအာသဝက္ခယအဘိညာဉ်၌၊ အာသဝါနံ ခယာတိ၊ အာသဝါနံ
ခယာဟူ သည်ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗကိလေသာနံ၊
အလုံးစုံသောကိလေသာတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝန္တိ၊ အနာ
သဝံဟူသည်ကား၊ အာသဝဝိရဟိတံ၊ အာသဝေါတို့မှကင်းသည်၊ စေတော
ဝိရတ္တိပညာဝိရတ္တိတိတ္ထေ၊ စေတောဝိရတ္တိပညာဝိရတ္တိဟူသော ဤနှစ်ပုဒ်
တွင်း၊ စေတောဝစနေန၊ စေတောသဒ္ဓါဖြင့်၊ အရဟတ္တဖလသမ္ပယုတ္တော၊
အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော၊ သမာဓိ၊ သမာဓိတုံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ပညာ
ဝစနေန၊ ပညာသဒ္ဓါဖြင့်၊ တံသမ္ပယုတ္တာ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော။
ပညာဝ၊ ပညာဘိသာလျှင်၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထစ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်
လည်း၊ သမာဓိ၊ သမာဓိသည်၊ ရာဂတော၊ ရာဂမှ၊ ဝိရတ္တတ္တာ၊ လွတ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ စေတောဝိရတ္တိ၊ စေတောဝိရတ္တိမည်၏၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊
အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာမှ၊ ဝိရတ္တတ္တာစ၊ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်း၊
ပညာဝိရတ္တိ၊ ပညာဝိရတ္တိမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ စသေဝံ၊
မှန်၏၊ တဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ ယောဟိသာဘိက္ခဝေသမာဓိ၊
တဒဿသမာဓိန္ဒြိယံ၊ ယောဟိသာဘိက္ခဝေပညာ၊ တဒဿပညိန္ဒြိယံ ဣတိ
ခေါဘိက္ခဝေ ရာဂဝိရာဂါစေတော ဝိရတ္တိ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါပညာ ဝိရတ္တိတိ၊
ယောဟိသာဘိက္ခဝေသမာဓိ၊ တဒဿသမာဓိန္ဒြိယံ၊ ယောဟိသာဘိက္ခဝေ
ပညာ၊ တဒဿပညိန္ဒြိယံ ဣတိခေါဘိက္ခဝေ ရာဂဝိရာဂါစေတောဝိရတ္တိ
အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါပညာဝိရတ္တိဟူ၍၊ ဧဝံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ယောတော်
မူအပ်ပြီး၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ ယောဟိသမာဓိ၊
အကြင်သမာဓိသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ တံ၊ ထိုသမာဓိသည်
သမာဓိန္ဒြိယံ၊ သမာဓိဋ္ဌေမည်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်း
အား၊ ယောဟိပညာ၊ အကြင်ပညာသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊
တံ၊ ထိုပညာသည်၊ ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညိဋ္ဌေမည်၏၊ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ရာဂဝိရာဂါ၊ ရာဂ၏ကင်းခြင်းကြောင့်၊ စေတောဝိရတ္တိ၊ စေ
တောဝိရတ္တိမည်၏၊ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ကင်းခြင်းကြောင့်၊ ပညာ

ဝိရတ္တိ၊ ပညာဝိရတ္တိမည်၏။ အဝိစအာပရော၊ တပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊
မယော၊ ငါသည်၊ ရုက္ခတေးဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤနှစ်ပါးကုန်သော စေတောဝိရတ္တိ
ပညာဝိရတ္တိတို့တွင်။ သမထဗလံ၊ ထောကီသမထတာဝနာ အကြောင်း
ရှိသောဝိပဿနာအာရုံနှင့်စပ်သော အကျိုးဖြစ်သောလောကုတ္တရာသမထ
၏တူသောအကျိုးသည်၊ စေတောဝိရတ္တိ၊ စေတောဝိရတ္တိမည်၏။ ဝိပဿနာ
ဗလံ၊ ဝိပဿနာအာရုံနှင့်စပ်သောအကျိုးဖြစ်သော လောကုတ္တရာဝိပဿ
နာ၏ တူသောအကျိုးသည်၊ ပညာဝိရတ္တိ၊ ပညာဝိရတ္တိမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေတိ၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မဟူသည်ကား။ ဣမသ္မိံ
ယောဂအတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘောဉ်သာလျှင်၊ သယံအဘိညာသာန္တိကတွာ
တိ၊ သယံအဘိညာသာန္တိကတွာဟူသည်ကား။ အတ္တနောယောဂမိမိ၏သာ
လျှင်၊ ပညာယံ၊ သုဘမယဉာဏ်စသည်ကဲ့သို့သုတပါးလျှင် ဗြုရာရှိသော
အဖြစ်နည်းယူသည်၏အဖြစ်ကိုလွှတ်၍သုတပါးကြွားဘူးကာမျှဖြစ်သော
အသံကို အစဉ်လျှောက်သဖြင့် ဖြစ်သောတာဝနာဓိကမဉာဏ်ဖြင့်၊ ပဋ္ဌကွံ
ကတွာ၊ သသံတူညာဏ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြု၍၊ အပရပစ္စယေန၊ သုတပါးဗြုရာ
မရှိသဖြင့်၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။
ဥပသမ္ပန္နဝိဟာရေယုန္တိ၊ ဥပသမ္ပန္နဝိဟာရေယုဟူသည်ကား။ ပါပုဂ္ဂံတွာ၊
ရောက်၍၊ သမ္ဘါဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟာရေယု၊ နေရမှုကား။ အယော
ဂတာ၊ ကောင်းလေစွာကား။ သိသေသွေဝါတိ၊ သိလေသွေဟူသည်ကား။
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာသပေ၊ အလုံးစုံသောအာသဝေါတို့ကို၊ နိဋ္ဌဂတိံ၊ ဆုံးခြင်း
သို့ရောက်စေ၍၊ စေတောဝိရတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို၊ ပညာဝိရတ္တိ၊
အရဟတ္တဖိုလ် ပညာကို၊ အဝိဝန္တုကာမေဝိ၊ ရောက်လိုသော သူသည်
လည်း၊ သိလေသု၊ သိလတို့၌၊ ပရိပူရကာရီဇေ၊ ပြည့်စုံစွာဖြည့်လေ့ရှိသည်
သာလျှင်၊ အသေ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိဣမံအတ္တံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ပြတော်
မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တဂဝါ၊ တရားရှင်သည်၊ သိလောနိသံသကထံ၊ သိလောနိ
သံသကထာကို၊ ယာဝအရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်၊ ကလေတွာ
ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သဗ္ဗမ္ဘိ၊ အလုံးစုံတဆွဲရန်ပါးအပြား
ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ တံသိလောနိသံသံ၊ ထိုဟောအပ်ပြီးသော သိလ၏
အကျိုးကို၊ သမ္ဘိဏ္ဍိတွာ၊ ပေါင်းရုံး၍၊ ဒေသေတွာ၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
သမ္ဘန္တသိလောဘိက္ခဝေ၊ (ပ)၊ ဣဒေမေကံပဋိစ္စရတ္တံန္တိ၊ သမ္ဘန္တသိလောဘိက္ခဝေ
(ပ)ဣဒေမေကံပဋိစ္စရတ္တံဟူ၍၊ နိဝမနံ၊ နိဂုံးစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး
တသ၊ ထိုနိဂုံးပါရှိ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ သင်္ခေပဠေ၊ အကျဉ်း

ဖြစ်သောအနက်တည်း။ သမ္ပန္နသိလသင်္ဂဟဇဝ ဝိဟရထ။(ပ)။ သမာဒါယ
သိက္ခထသိက္ခာပဒေသုတိ။ သမ္ပန္နသိလသင်္ဂဟဇဝ ဝိဟရထ။(ပ)။ သမာဒါယ
သိက္ခထသိက္ခာပဒေသုဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓေဒေသနာကိုအားထုတ်သော ရှေးကာလ
၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံဝစနံ၊ အကြွင်းစကားကို၊ မယားငါတုရားသည်၊ ဇေ၊
ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ဇေဝံသဗ္ဗတ္ထိ၊ ထိုအလုံးစုံသော သမ္ပန္နသိလသ
သိက္ခဇဝ အစရှိသောစကားကိုလည်း။ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ သမ္ပန္နသိ
လော။ ပြည့်စုံသောသိလရှိသော။ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ သဗြဟ္မစာရိနံ၊
သိတင်းသုံးဘော်တို့၏၊ ဝိယော၊ ရှစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မနာပေါ၊
နှလုံးကိုပွားစေတတ်သည်၊ ဂရု၊ အထေးအမြတ်ပြုအပ်သည်။ ဘာဝနိယော၊
မေတ္တာဘာဝနာကိုပွားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပစ္စယာနံ၊ ပစ္စည်းထေး
ပါးတို့ကိုလောဘိ၊ ရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပစ္စယဒါယကာနံ၊ ပစ္စည်းကို လှူ
ကုန်သောဒါယကာတို့အား၊ မဟပ္ပဏကရော၊ အကျိုးကြီးသည်၏အဖြစ်ကို
ပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဂုဗ္ဗဉာတိနံ၊ သေလေပြီးသော မိဘဆွေမျိုးတို့၏၊
အနုသာရဏစေတနာယ၊ အောက်မေ့သောစေတနာ၏၊ ပလမဟတ္တကရော
အကျိုး၏ကြီးသောအဖြစ်ကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရတိရတိသဟော၊
အဓိကုသိုလ်ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တို့၌မေ့လျော့ခြင်း ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌
မေ့လျော့ခြင်းကိုဖျောက်နှိပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တယတေရဝသဟော
စိတ်၏ ထိတ်လန့်ခြင်းဟူသောသော၊ ကြောက်မက်သွယ် အာရုံဟူသော
တေရဝကိုသည်းခံနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ရူပါဝစရဗျာနာနဉ္စ၊ ရူပါဝစရ
ဗျာနံတို့ကိုသည်းကောင်း၊ အရူပါဝစရဗျာနာနဉ္စ၊ အရူပါဝစရ ဗျာနံတို့ကို
သည်းကောင်း၊ ထာဘိ၊ ရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟေဋ္ဌမာနိ၊ အောက်၌ဖြစ်
ကုန်သော၊ တိဏိသာမညဖဏာနိ၊ သုံးပါးကုန်သောသာမညဖိုလ်တို့လည်း
ကောင်း။ မဉ္ဇုလောကီကာဘိညာ၊ ငါးပါးသော လောကီ အဘိညာဉ်တို့
လည်းကောင်း၊ အာသဝက္ခယညာဏံ၊ အာသဝက္ခယညာဏ်လည်းကောင်း၊
ဣတိစ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဣမေစဂုဏေ၊ ဤကျေးဇူးတို့ကိုလည်း။ သယံ၊
မိမိကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ၊ ထူးသောညာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သန္တိကတော၊ မျက်
မှောက်ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသော အကျိုးကို၊
မနိစ္စစွဲ၍၊ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသောအကျိုးကို၊ သန္တာယ၊ ရည်၍၊ ဂုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ သင်္ခေသက္ခော၊ အကျဉ်းဖြစ်
သော အနက်တည်း။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤအာကာရေယုသုတ် ဒေသနာတော်ကို၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝေါစ၊ ကရုဏာရှေးရှု ဟောတော်မူ၏။

၀၀၀

အာကင်္ခေယျသုတ်၊

၄၈၃

တေဘိက္ခု။ ထိုအာကင်္ခေယျသုတ်ကိုနာခံကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝ
တော၊ ဘုရားသခင်၏၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောအခါ ကင်္ခေယျ
သုတ်ဒေသနာတော်ကို၊ အတ္တမနာ၊ နှစ်သိင်္ဂသောဝိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊
အံဘိနန္ဒ၊ အတ္တံဝမ်းမြောက်ကုန်ပြီ။ အာကင်္ခေယျသုတ္တဝတ္ထနာ၊ အာ
ကင်္ခေယျသုတ်၏တွင်ရာတွင်ကြောင်းဖြစ်သောစကားအစဉ်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ
နိဗ္ဗိတဂတာပတ္တာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဝတ္ထသုတ်၊

ဇေမေသုတန္တိ၊ ဇေမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ ဝတ္ထသုတ္တံ၊ ဝတ္ထ
သုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဝတ္ထသုတ်၌၊ သေယျထာဝိတိက္ခဝေဝတ္ထန္တိ ဇေတံဝစနံ
သေယျထာဝိတိက္ခဝေဝတ္ထံဟူသော၍ စကားသည်၊ ဥပမာဝစနမေဝ၊ ဥပ
မာစကားပင်လျှင် တည်း။ စသတ္ထံ၊ မှန်၏။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို၊ ကရောန္တော၊
ပြုတော်မူလိုသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကတ္တမိ၊ အချို့သောသုတ်
၌၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဥပမံယေဝ၊ ဥပမာကိုသာလျှင်၊ ဒသေတွာ၊ ပြစ်၊ ပစ္စာ၊
နောက်၌၊ အတ္ထံ၊ ဥပမေယျတ္ထကို၊ ဒသေတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ကတ္တမိ၊ အချို့သော
သုတ်၌၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အတ္ထံ၊ ဥပမေယျတ္ထကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ပစ္စာ၊
အခြားမဲ့သောကာလ၌၊ ဥပမံ၊ ဥပမာကို၊ ဒသေတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ကတ္တမိ၊
အချို့သောသုတ်၌၊ ဥပမာယ၊ ဥပမာဖြင့်၊ အတ္ထံ၊ ဥပမေယျတ္ထကို၊ ပရိဝါရေ
တွာ၊ ခြံရံ၍၊ ဒသေတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ကတ္တမိ၊ အချို့သောသုတ်၌၊ အတ္ထေန၊
ဥပမေယျတ္ထဖြင့်၊ ဥပမံ၊ ဥပမာကို၊ ဒသေတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ တထာတံဝစနံ၊
ထိုစကားကို၊ တိဝိတ္ထာရေမိ၊ ရွဲဦးအံ့၊ သေသောတဂဝါ၊ ဤဘုရားရှင်သည်၊
သေယျထာဝိအသုဘိက္ခဝေန္တေအဂါရာသန္နန္ဒါရာ တတ္ထစက္ခုမာ ပုရိသော
မဇ္ဈေဌိတောပသေယျာတိ၊ သေယျထာဝိအသုဘိက္ခဝေန္တေအဂါရာသန္နန္ဒါ
ရာတတ္ထစက္ခုမာပရိသော မဇ္ဈေဌိတော ပသေယျ ဟူသော၊ သကဇ္ဈိ၊
အလုံးစုံသည်ဖြစ်သော၊ ဒေဝဇ္ဈတသုတ္တံ၊ ဒေဝဇ္ဈတသုတ်ကို၊ ဥပမံ၊ ဥပမာကို၊
ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒသေတွာ၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ ပစ္စာ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သောကာလ
၌၊ အတ္ထံ၊ ဥပမေယျတ္ထကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြုတော်မူလျက်၊ အာဟ၊ ဟောတော်
မူပြီးဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သန္နန္ဒါရာ၊ ရှေးရှုသောတံခါးရှိကုန်သော၊ ဇ္ဈေအဂါ
ရာ၊ နှစ်ဆောင်သောအိမ်တို့သည်၊ အသျှ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တတ္ထ၊
ထိုအိမ်၌၊ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျား

၄၀၄ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

သည်။မဇ္ဈိမအာယတနံ၊ ဌိတော၊ ရုပ်ထူ၍၊ပဿေ၊ရှုရာ၏၊ တိရောကုန္တံ၊ တိရောပါကာရံ၊တိရောမဗ္ဗတံ၊အာသန္ဓမာနောဂစ္ဆတိ၊သယျာထာဝရိ၊အာကာသော၊ တိအာဒိနာမနနယေန၊ တိရောကုန္တံ၊တိရောပါကာရံ၊တိရောမဗ္ဗတံ၊အာသန္ဓမာနောဂစ္ဆတိ၊သေယျာထာဝရိ၊အာကာသော၊ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ သကထမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဣဒံဣဒ္ဓိဝိဓံ၊ဤဣဒ္ဓိဝိဓကို၊ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ အတ္ထံ၊ ဥပမေယျတ္ထကို၊ဒသေတွာ၊ပြပြီး၍၊ ပစ္ဆိမံ၊အခြားမဲ့ဖြစ်သောကာလ၌၊ဥပမံ၊ဥပမာကို၊ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလျက်၊အာဟ၊ဟောတော်မူပြီး၊တိရောကုန္တံ၊နံရံ၏ဘဗကံသို့၊တိရောပါကာရံ၊တံတိုင်း၏ဘဗကံသို့၊ တိရောမဗ္ဗတံ၊ ထောင်၏ဘဗကံသို့၊အာကာသောသေယျာထာဝရိ၊ကောင်းကင်၌ကဲ့သို့၊အာသန္ဓမာနော၊ကပ်ငြိခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ဂစ္ဆတိ၊သွားနိုင်၏၊သေယျာထာဝရိ၊ပြာဟ္မဏာပုရိသော၊သာရဏ္ဍိကော၊သာရဂဝေဝတိ၊တိအာဒိနာမနနယေန၊သေယျာထာဝရိ၊ပြာဟ္မဏာပုရိသော၊သာရဏ္ဍိကော၊သာရဂဝေဝတိ ဤသို့အစရှိသော နည်းဖြင့်၊ သကထမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဂုဠသေရူပမသုတ္တံ၊ ဂုဠသေရောပမသုတ်ကို၊ဥပမာယ၊ဥပမာဖြင့်၊ အတ္ထံ၊ဥပမေယျတ္ထကို၊ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလျက်၊အာဟ၊ဟောတော်မူပြီး၊ပြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား။ သေယျာထာဝရိ၊ဥပမာမည်သည်ကား၊သာရဏ္ဍိကော၊ အနှစ်ဖြင့်အလိုရှိသော၊ သာရဂဝေဝတိ၊အနှစ်ကိုရှာလေ့ရှိသော၊ ပုရိသော၊ယောဂ်ျားသည်၊ ဣပေနဘိက္ခဝေ ဧကေစ္စေကုလပုတ္တံ၊ခမ္ဘံပရိယာပုဏ္ဏိ၊သုတ္တံ။ (ပ)။ သေယျာထာဝရိ၊ဘိက္ခဝေပုရိသော၊ အလဂန္ဓတ္ထိကော၊တိ အာဒိနာမနနယေန၊ ဣပေနဘိက္ခဝေ ဧကေစ္စေကုလပုတ္တံ၊ခမ္ဘံပရိယာပုဏ္ဏိ၊ သုတ္တံ။(ပ)။ သေယျာထာဝရိ ဘိက္ခဝေပုရိသော၊အလဂန္ဓတ္ထိကော၊ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ သကထမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊အလဂန္ဓသုတ္တံ၊ အလဂန္ဓသုတ်၎င်း၊ မဟာသာရူပမသုတ္တံ၊ မဟာသာရောပမသုတ်၎င်း၊ဣတိဧဝမာဒိနံ၊ဤသို့အစရှိကုန်သော၊သုတ္တာနိသုတ်တို့ကို၊အတ္ထေန၊ဥပမေယျတ္ထဖြင့်၊ ဥပမံ၊ဥပမာကို၊ပရိဝါရေတွာ၊ခြံရံ၍၊ဒသေန္တော၊ပြတော်မူလျက်၊ အာဟ၊ဟောတော်မူပြီး၊ သွာယံသော၊အယံဘဂဝါ၊ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမံသုတ္တံ၊ဤဝတ္ထုသုတ်ကို၊ ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ဥပမံ၊ဥပမာကို၊ဒသေတွာ၊ပြပြီး၍၊ပစ္ဆိမံ၊အခြားမဲ့ဖြစ်သောနောက်ကာလ၌၊ အတ္ထံ၊ဥပမေယျတ္ထကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်ကား၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒသေတိ၊ပြတော်မူသနည်း၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊အမေးတည်း၊ ပုပ္ဖလန္တာသယေနဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အလိုအတ္ထာသယအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒေသနာဗိယာ

၂

သေနဝါ၊ ဒေသနာတော်၌စမ္ပယံခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်း ကောင်း၊
 ဒေသတိ၊ဟောတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ ယေဝုပ္ပယာ၊အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်းပဋ္ဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ဥပမံ၊ဥပမာကို၊ဒေသတော၊ပြပြီး၍၊ ဝုဇ္ဈမာနံ၊ဟော
 အပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္ထံ၊အနက်ကို၊ သုခေန၊လွတ်သဖြင့်၊ ဝဋ်ဝိဇ္ဈန္တိ၊ထိုး
 ထွင်း၍သိကုန်၏၊တေသံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပဋ္ဌမံ၊ရှေးဦးစွာ၊ဥပမံ၊ဥပမာ
 ကို၊ဒေသတိ၊ပြတော်မူ၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံသောသုံးပါးတို့၌လည်း၊ သေ
 နယော၊ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ယထာစ ဓမ္မဓာတုယာ၊အကြင်သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏ်ဘည်းဟူသောဓမ္မဓာတ်၏လည်း၊ သုပ္ပဒိုဝိဒ္ဓတ္တာ၊ကိုးထွင်း၍သိအပ်
 ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေသနာဝိလာသံ၊ ဒေသနာတော်၌ တင့်တယ်
 စမ္ပယံခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊
 ထိုသဗ္ဗညုဘဉာဏ်ဘည်းဟူသော ဓမ္မဓာတ်ကို၊ သုပ္ပဒိုဝိဒ္ဓါ၊ ထိုထွင်း၍
 သိတော်မူပြီ၊ ဝေဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သေသောတဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ဒေသနာဝိလာသံ၊ ဒေသနာတော်၌တင့်တယ်စမ္ပယံခြင်းသို့၊ပတ္တော၊
 ရောက်တော်မူ၏၊ဓမ္မိဿရော၊တရားကိုအစိုးရတော်မူ၏၊ဓမ္မရာဇာ၊တရား
 ကြောင့်မင်းဖြစ်တော်မူ၏၊ သောထဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယထာ
 ယထာယံပံဒေသနံ၊ အကြင်အကြင်ဒေသနာတော်ကို၊ ဒေသေတုံ၊ ဟော
 ခြင်းငှါ၊ဣစ္ဆကိ၊အလိုရှိတော်မူ၏၊ ယထာယထာ၊အကြင်အကြင်သို့သော
 အပြားအားဖြင့်၊ဒေသေတုံ၊ဟောခြင်းငှါ၊ဣစ္ဆကိ၊အလိုရှိတော်မူ၏၊ တထာ
 တထာ၊ ထိုထိုသို့သောအပြား အားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေတိ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိဇံ၊ဤသို့၊ဣမိနာပုဂ္ဂလဇ္ဈာသယေနဝါ၊ဤပုဂ္ဂလဇ္ဈာ
 သယဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣမိနာဒေသနာဝိလာသေဝါ၊ ဤဒေသနာဝိလာ
 သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားအားဖြင့်၊ ဒေသေ
 တိ၊ပြတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ထိုဥပမာ
 စကား၌၊ ဝတ္ထန္တိ၊ ဝတ္ထံဟူသည်ကား၊ ပကတိပရိသုဒ္ဓဝတ္ထံ၊ ပြကတေ့အား
 ဖြင့်စင်ကြယ်သောပုဆိုးတည်း၊သံကိလိဋ္ဌံမလဂ္ဂဟိတန္တိ၊သံကိလိဋ္ဌံမလဂ္ဂ
 ဟိတံဟူသည်ကား၊ အာဂန္တု၊ကေန၊အာဂန္တု၊ကဖြစ်သော၊ ပံသုရဇာဒိနာ၊
 မြေမှုန့်မြှူအစရှိသော၊ သံကိလေသေန၊ ညစ်ညူးကြောင်းဖြင့်၊ သံကိလိဋ္ဌံ၊
 ညစ်ညူးသော ပုဆိုးတည်း၊ သေဒဇ္ဇေလ္လိကာဒိနာ၊ ချွေးကိုယ်မှပေါက်သော
 ဆားအစရှိသော၊ မလေနစ၊ အညစ်အကြေးဖြင့်လည်း၊ ဝဟိဝတ္ထော၊ စွန်း
 သည်၏ဖြစ်ကြောင့်၊မလဂ္ဂဟိတံ၊ချွေးကိုယ်မှပေါက်သောဆားအစရှိသော
 အညစ်အကြေးဖြင့်စွန်းသောပုဆိုးတည်း၊ ရက်ဇာတေတိဇ္ဇေ၊ ရက်ဇာတေ

၄၈၆ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဟူသောဤပုဒ်၌၊ ရက်မေဝ။ ဆိုးရည်သည်ပင်လျှင်၊ ရက်စာတ်။ ရက်စာတ်မည်
၏။ ဥပသံဟရေယျာတိ။ ဥပသံဟရေယျဟူသည်ကား၊ ဥပနာမေယျ၊
ဆောင်းရာ၏။ ယဒိနိဿကာယာတိ၊ ယဒိနိဿကာယဟူသည်ကား၊ နိဿကာ
ယ၊ ညှိမိသောငှါ။ ဝါ၊ ထနည်းကား၊ နိဿကာတ္ထာယ၊ ညှိသောအဆင်း
ဖြစ်မိသောငှါ။ ဣတိ၊ ဤတို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဝိတကစသောပုဒ်တို့၌၊ ဧဝံ၊ ဤအတူပင်လည်း၊
တိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ရေတော၊ ခဝါသည်သည်၊ နိဿကာတ္ထာယ၊ ညှိသောအဆင်း
ဖြစ်မိသောငှါ။ ဥပသံဟရေယျာ၊ နှစ်သည်ရှိသော်၊ ကံသနိဿပဿသနိ
ဿာဒိကေ၊ ကြေးညှိရည်သစ်ရှက်ရည်အစရှိသော၊ နိဿရဇ်၊ ညှိသောဆိုး
ရည်၌၊ ဥပသံဟရတိ၊ ထည့်၏။ ဝိတကတ္ထာယ၊ ရွှေသောအဆင်းဖြစ်မိ
သောငှါ။ ဥပသံဟရေယျာ၊ ထည့်သည် ရှိသော်၊ ကဏိကာရ ပုပ္ဖသဒိသော၊
မဟာလှေးကားပွင့်နှင့်တူသော၊ ဝိတရဇ်၊ ရွှေသောဆိုးရည်၌၊ ဥပသံဟရ
တိ၊ ထည့်၏။ သောဟိတကတ္ထာယ၊ နိသောအဆင်းဖြစ်မိသောငှါ။ ဥပသံ
ဟရေယျာ၊ ထည့်နှစ်သည်ရှိသော်၊ ဗန္ဓုဇိဝကပုပ္ဖသဒိသော၊ မိုးစွေထပ်ခေါင်
ရန်းပွင့်နှင့်တူသော၊ သောဟိတကရဇ်၊ နိသောဆိုးရည်၌၊ ဥပသံဟရတိ၊
ထည့်၏။ မဉ္ဇုတ္ထကတ္ထာယ၊ မောင်းသောအဆင်း ဖြစ်မိသောငှါ။ ဥပသံ
ဟရေယျာ၊ ထည့်နှစ်သည်ရှိသော်၊ ကဏိရပုပ္ဖသဒိသော၊ ကဏားထပ်ပွင့်
နှင့်တူသော၊ မဉ္ဇုရတ္ထရဇ်၊ ဧဉ်းယပ်နိသောဆိုးရည်၌။ ဥပသံဟရေယျာ၊
ထည့်နှစ်ရာ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယဒိနိဿကာယ၊ (ပ)၊ ယဒိမဉ္ဇုတ္ထကာယာ
တိ၊ ယဒိနိဿကာယ၊ (ပ)။ ယဒိမဉ္ဇုတ္ထကာယဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊
ဒုရတ္တဝဏ္ဏမေဝဿာတိ၊ ဒုရတ္တဝဏ္ဏမေဝဿဟူသည်ကား၊ ဒုဋ္ဌုရဇိတ
ဝဏ္ဏမေဝ၊ မကောင်းသဖြင့်ဆိုးအပ်သောအဆင်းရှိသည်သာလျှင်၊ အသ၊
ဖြစ်ရာ၏။ အပရိသုဒ္ဓဝဏ္ဏမေဝဿာတိ၊ အပရိသုဒ္ဓဝဏ္ဏမေဝဿ ဟူသည်
ကား၊ အသ၊ ထိုပုဆိုး၏၊ နိဿဝဏ္ဏာဝိ၊ ညှိသောအဆင်းသည်လည်း၊ ပရိ
သုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်သည်၊ နာဇေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ သောသဝဏ္ဏာဝိ၊ ကြွင်းသော
အဆင်း သည်လည်း၊ ပရိသုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်သည်၊ နာဇေယျ၊ မဖြစ်ရာ၊
တိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဝုတ္တံ၊ ပုဆိုးသည်၊ နိဿကုတ္တိ
ယာ၊ ညှိသောဆိုးရည်၏ထည့်ရာဖြစ်သောဆိုးတို့၌၊ ပက္ခိတ္တမ္ပိ၊ ထည့်အပ်
သော်လည်း၊ သုနိလံ၊ ကောင်းစွာညှိသောအဆင်းရှိသည်၊ နသောတိ၊ မဖြစ်၊
သောသကုတ္တိသု၊ ကြွင်းသောဆိုးရည်သည်ဖြင့်ထည့်ရာဖြစ်သောဆိုးတို့၌၊
ပက္ခိတ္တမ္ပိ၊ ထည့်အပ်သော်လည်း၊ ဝိတကာဒိဝဏ္ဏံ၊ အရွှေအစရှိသောအဆင်း

ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ မိလ္လာတနိလကုရုဏ္ဏကဏိကာရ၊ ဗန္ဓုဇိဝက
ကဏိရုပ္ပာဏ္ဏမဝ၊ ညှိုးလေပြီးသောလိတ်ဆူးညှိပွင့်မဟာသေ့ကားပွင့်
လတ်ခေါင်ရန်း၊ မိလ္လစေ့ပွင့် ကုလားလေပွင့်အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်း
ရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံကိဿဟေတုတိ၊ တံကိဿဟေတုဟူ
သည်ကား၊ တံဝတ္ထံ၊ ထိုဝုဆိုးသည်။ ကိဿဟေတုကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်
အကြောင်းကြောင့်၊ ဤဒိသံ၊ ဤသို့မကောင်းသဖြင့်စွဲသောအဆင်းရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ တသ္မိံ ဝတ္ထေ၊ ထိုဝုဆိုး၌၊ တံရက်စာ
တံ၊ ထိုဆိုးရည်သည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဤဒိသံ၊
ဤသို့သဘောရှိသော၊ နုရတ္ထဝတ္ထံ၊ မကောင်းသဖြင့် စွန်းသော အဆင်းရှိ
သည်။ အပရိသုဒ္ဓံ၊ မစင်ကြယ်သော၊ ဝတ္ထံ၊ အဆင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်
သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ယသ္မာပန၊ အကြင်
ကြောင့်ကား၊ တံ၊ ထိုမကောင်းသော အဆင်း၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အသ္မာ
ဝတ္ထသး၊ ထိုဝုဆိုး၏၊ သံကိလိဋ္ဌဘာဝေါယေဝ၊ ညစ်ညူးသောအဖြစ်သည်
သာလျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤမစင်ကြယ်သောအဆင်းရှိရာ၌၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်း
တည်း၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသောအကြောင်းသည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊
အညံကိပ္ပိ၊ တပါးသောတစုံတခုသောအကြောင်းကို၊ နဝေဝေယျ၊ မရှာလေ
သင့်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပရိသုဒ္ဓတ္တာဘိက္ခ
ဝေဝတ္ထုသာတိ၊ အပရိသုဒ္ဓတ္တာဘိက္ခဝေဝတ္ထုသဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်
မူပြီး၊ ဝေမေဝတိ၊ ဣဒံစနံ၊ ဝေမေဝဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဥပမာသမ္ပုဗ္ဗိပါဒ
နံ၊ ဥပမာကိုဥပမေယျနှင့်အတူပြု၍ ဦးနောခြင်းကိုပြီးစေကြောင်းဖြစ်သော
သဒ္ဓါတည်း။ မိတ္တေသံကိလိဋ္ဌတိ၊ မိတ္တေသံကိလိဋ္ဌဟူသည်ကား၊ မိတ္တမိုး
မိတ်သည်၊ သံကိလိဋ္ဌမိတ္တံ၊ ညစ်ညူးသည်ရှိသော်၊ ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်
ကား၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံကိလိဋ္ဌဝတ္ထေန၊ ညစ်ညူးသော
အဝတ်ဖြင့်၊ ဩပမ္ပံ၊ ဥပမာကို၊ အကာသိ၊ ပြုသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝေယျ၊
အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ ဝါယာမမဟပွလဒဿနတ္ထံ၊ အားထုတ်ခြင်းလုံ့လ၏
များသောအကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ အကာသိ၊ ပြုတော်
မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း။ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်
ထင်စွာပြဦးအံ့၊ အာဂန္တုကေဟိ၊ အာဂန္တုက ဖြစ်ကုန်သော၊ မလေဟိ၊
မြှုပ်သော အညစ်အကြေး ကြောင့်၊ သံကိလိဋ္ဌဝတ္ထံ၊ ညစ်ညူးသောဝုဆိုး
သည်။ ပကတိယာ၊ သဘောအားဖြင့်၊ ပဏ္ဍရတ္တာ၊ ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ပုန၊ တဖန်၊ ခေါဟမာနံ၊ ပွပ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ပဏ္ဍရံ၊ ပြုသည်၊ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပုဆိုး၌၊ ဇာတိကာဠုကော၊ ဇာတ်အားဖြင့်မည်းသောအဆင်း
ရှိသော၊ ဇွေကလောမေ၊ သိုးမွေး၌၊ ဝါယာမော၊ လုံ့လသည်၊ သမ္ပလော၊
အကျိုးရှိသည်၊ နဟောတိဝိယ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဝါယာမော၊ လုံ့လသည်၊
နိပ္ပလော၊ အကျိုးမရှိသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊
ထိုအတူ၊ ဗိတ္တိဗ္ဗိ၊ ဗိတ်သည်လည်း၊ အာဂန္တုကေဟိ၊ အာဂန္တုကဖြစ်ကုန်
သော၊ ကိလေသဟိ၊ ကိလေသတို့ကြောင့်၊ သံကိဋ္ဌံ၊ ညစ်ညူး၏၊ မကတိ
ယာပန၊ သဘောအားဖြင့်ကား၊ တံဗိတ္တံ၊ ထိုဗိတ်သည်၊ သကထေဝိ၊ အလုံးစုံ
လည်းဖြစ်သော၊ မဇ္ဈိသန္တိဘဝဂ်ဝါရေ၊ ပဋိသန္ဓေဘဝင်အကြိမ်၌၊ ပဗ္ဗေရမေ
ဝ၊ ပြုစင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ့်သို့ဟောတော်မူ
သနည်း၊ ပတာသရမိဒံဘိက္ခဝေဗိတ္တံ၊ တဉ္စခေါအာဂန္တုကေဟိဥပတ္တိလေ
သေဟိဥပတ္တိလိဋ္ဌန္တိ၊ ပတာသရမိဒံဘိက္ခဝေဗိတ္တံတဉ္စခေါအာဂန္တုကေဟိ
ဥပတ္တိလေသေဟိဥပတ္တိလိဋ္ဌံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဣဒံဗိတ္တံ၊ ဤဘဝင်ဗိတ်သည်၊ ပတာသရ၊ ပြီးပြီးပြန်သော
အရောင်ရ၏။ တဉ္စခေါ၊ ထိုဗိတ်သည်လည်း၊ အာဂန္တုကဟိ၊ အာဂန္တုကဖြစ်
ကုန်သော၊ ဥပတ္တိလေသေဟိ၊ ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသတို့
ကြောင့်၊ ဥပတ္တိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်ညူး၏၊ တံဗိတ္တံ၊ ထိုဗိတ်ကိုး၊ ဝိသောပေမာနံ၊
ဝိသသနာဖြင့်သုတ်သင်အပ်သည်ရှိသော်၊ ပတာသရတရံ၊ အရဟတ္တမဂ်ခ
ဏန္တပြီးပြီး ပြန်သော အရောင်ရှိသည်ကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်း၌၊ သတ္ထာ၊
ကတ်ကောင်း၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဗိတ်ကိုစင်ကြယ်အောင်ပြုခြင်း၌၊ ဝါယာမော၊
လုံ့လသည်၊ နိပ္ပလော၊ အကျိုးမရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊
ဝါယာမမဟပ္ပလဒသာနတ္ထံ၊ လုံ့လ၏ များသောအကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကို
ပြုခြင်း၌၊ သံကိလိဋ္ဌဝတ္ထေန၊ ညစ်ညူးသောပုဆိုးဖြင့်၊ ဥပမာ၊ ဥပမာကို၊
အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဒုဂ္ဂတိပါဒီ
ကင်္ခါတိ၊ ဒုဂ္ဂတိပါဒီကင်္ခါဟူသည်ကား၊ ဤဒီသေ၊ ဤသို့ညစ်ညူးသောသ
ဘောရှိသော၊ ဗိက္ခေ၊ ဗိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သတ်သည်ရှိသော်၊ ဒုဂ္ဂတိ၊
စက်ဆုပ်အပ်သောဂတိကို၊ ပါဒီကင်္ခါတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ သေသောပုဂ္ဂ
လော၊ ဤညစ်ညူးသော ဗိတ်နှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုဂ္ဂတိမေဝ၊
စက်ဆုပ်အပ်သောဂတိသို့သာလျှင်၊ ပါပုဏိသတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ အညံ့၊
တမ်းသောဂတိသို့၊ နပါပုဏိသတိ၊ မရောက်လတ္တံ့၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊
ဒုဂ္ဂတိ၊ စက်ဆုပ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ဒုဂ္ဂတိဂတိဒုဂ္ဂတိကို၊ ဣန္ဒိတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိ
အပ်၏၊ အဝသံ၊ မချွတ်မယွင်း၊ ဘာဝိ၊ နှစ်ပါးသော ဒုဂ္ဂတိတို့၏ဖြစ်ခြင်း

၁၁

သဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သာစာ
ယံသာစအယံဒုဂ္ဂတိနာမ၊ ထိုဒုဂ္ဂတိမည်သည်ကား၊ ပဋိပတ္တိဒုဂ္ဂတိ၊ ပဋိပတ္တိ
ဒုဂ္ဂတိသည်းကောင်း၊ ဂတိဒုဂ္ဂတိ၊ ဂတိဒုဂ္ဂတိသည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဒုပိဿ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဋိပတ္တိဒုဂ္ဂတိပိ၊ ပဋိပတ္တိ
ဒုဂ္ဂတိသည်သည်း။ အဂါရိယပဋိပတ္တိဒုဂ္ဂတိ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏
ဘောင်၌နေသောလူတို့၏ပဋိပတ္တိဒုဂ္ဂတိသည်းကောင်း၊ အနဂါရိယပဋိပတ္တိ
ဒုဂ္ဂတိ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌နေသော ရဟန်းတို့၏ ပဋိ
ပတ္တိဒုဂ္ဂတိသည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုပိဿ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအံ့၊ အဂါရိကော၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ
သည်း သံကိလိဋ္ဌမိတ္တော၊ ညစ်ညူးသောအကုသိုလ်မိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ပါတာမ္ဘိ၊ သတ္တပါကိုလည်း၊ ဟနတိ၊ သတ်၏၊ အဒိန္နမ္ဘိဥပ္ပာဒှင်သည် ကိုယ်
နှုတ်ဖြင့် မပေးသောလူဇာတ်၏ ဥပ္ပာကိုလည်း၊ အာဒိယတိ၊ ခိုးယူ၏၊
သကသေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒသအကုသလ ကမ္မပထေ၊
ဆယ်ပါးသောအကုသလကမ္မပထတို့ကို၊ ပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ အယံ၊ ဤသို့
ဆယ်ပါးသောအကုသလကမ္မပထတို့ကိုပြည့်စေခြင်းသည်၊ အဿအဂါ
ရိယဿ၊ ထိုအိမ်ရာထောင်သောလူ၏၊ ပဋိပတ္တိဒုဂ္ဂတိ၊ ပဋိပတ္တိဒုဂ္ဂတိမည်
၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဋိပတ္တိဒုဂ္ဂတိ၌၊ ဥတော၊ တည်သော၊ သော၊ ထိုလူသည်၊ ကာ
ယဿ၊ ဥပါဒိန္နကကာယ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ပရံ၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သောကာ
လ၌၊ နိရယမ္ဘိ၊ ငရဲဘုံသို့လည်း၊ ဝုတ္တတိ၊ လားရ၏၊ တိရုတ္တာနယောနိမ္ဘိ၊
တိရုတ္တာန၏ အမျိုးသို့လည်း ကောင်း၊ ပေတ္တိဝိသယမ္ဘိ၊ ပြိတ္တာတို့အရာသို့
လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တတိ၊ လားရ၏၊ အယံ၊ ဤသို့အပါယ်ဘုံသို့လားရခြင်း
သည်၊ အဿ၊ ထိုလူ၏၊ ဂတိဒုဂ္ဂတိ၊ ဂတိဒုဂ္ဂတိမည်၏၊ အနဂါရိယေဝိ၊
ရဟန်းသည်လည်း၊ ဣမသ္မိံသာသနော၊ ဤဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌၊
ပဗ္ဗဇိကော၊ ရဟန်းပြုအပ်သည်ဖြစ်လျက်၊ သံကိလိဋ္ဌမိတ္တော၊ ညစ်ညူးသော
မိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခုတယျာပတိတာဝမနံ၊ တမနံသည်တို့၏ အမှုလူတို့စေပါး
လိုက်သောလက်ဆောင်သတင်းစကားကိုယူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ သွား၏၊ ဝုတ္တကမ္မံ၊
ခွင့်မပြုအပ်သောသူတို့၌သတိကိုမဂ်မောသဖြင့် ဆေးကုခြင်းကို၊ ကရော
တိ၊ ပြု၏၊ သံဃဘေဒါယ၊ သံဃာကိုသင်းခွဲခြင်း၌၊ စေတိယဘေဒါယ၊
စေတိကိုပျက်ဆီးခြင်း၌၊ ပရတ္တမတံ၊ လုံ့လပြု၏၊ ဝေဠုဒါနာဒိတိ၊ ဝါပေး
ခြင်းအစရှိကုန်သောကုသလအနုသနတို့ဖြင့်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်း
ကို၊ ကပ္ပေတိ၊ မွေး၏၊ သကထမ္ဘိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ အနာစာရဉ္စ၊ မကုန်

အပ်သော အကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ အင်္ဂါစဉ်း ဆွမ်းခံမသွားအပ်သော
 အရပ်သို့ဆွမ်းခံသွားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပရိပူဇေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ အယံ။
 ဤသို့ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ အသော၊ ထိုရဟန်း၏။ အနဂါရိယပဗ္ဗိပတ္တိဒုဂ္ဂတိ၊
 အိမ်မှာမထောင်သောရဟန်းဘောင်၌ နေသော ရဟန်းတို့၏ ပဗ္ဗိပတ္တိဒုဂ္ဂတိ
 မည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပဗ္ဗိပတ္တိဒုဂ္ဂတိ၌၊ ဌိတော၊ တည်သော၊ သောတိက္ခ၊ ထို
 ရဟန်းသည်၊ ကာယသော၊ ဥပါဒိတ္ထကာကာယ၏။ ဟေဒါ၊ ဖျက်သည်မှ၊ ပရံ၊
 အခြားမဲ့ဖြစ်သောနေ့ကံကာလ၌၊ နိရယတ္တိ၊ ငရဲတုံသို့လည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားရ
 ၏။ တိရစ္ဆာနယောနိစ္စံ၊ တိရစ္ဆာန်၏ အမျိုးသို့လည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားရ၏။
 ပေတ္တိဝိသယတ္တိ၊ ပြဋ္ဌာတို့၏အရာသို့လည်း၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားရ၏။ သမဏယက္ခော
 နာမ၊ သမဏယက္ခမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမဏပေတော၊ ရဟန်း
 ပြဋ္ဌာမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဒိတ္တေတိ၊ ရဲရဲတောက်ကုန်သော၊
 သဟံသို့အာဒိတိ၊ ရကုန်စသည်တို့ဖြင့်၊ သမ္ပန္နလိတကာယော၊ အလျှံဝိနိဝိနိ
 တောက်သော ကိုယ်ရှိ သည် ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌဿရံ၊ ကျင်နာသော အသံကို၊
 ကရောဇ္ဇော၊ ပြုချက်၊ ဝိစရတိ၊ ထိုဗုဒ္ဓါရှင်ပြေးသွားရ၏။ အယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အသော၊ ထိုရဟန်း၏။ ဂတိဒုဂ္ဂတိ၊ အလွန်ပင်ဆင်းရဲသည်မည်၏။
 သေယျထာဝီတိ၊ သေယျထာဝီအစရှိသောစကားကို၊ သုတ္တပက္ခံ၊ သုတ္တပက္ခ
 ကို၊ ဒသောတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အာရဇ္ဈေ၊ အားထုတ်ကော်မူအပ်၏။ တသော၊
 ထိုသုတ္တပက္ခံ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ကဏ္ဍပက္ခေ၊ ကဏ္ဍပက္ခံ၊ ဝုတ္တပက္ခံ
 ကောနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှဆန်ကျင်စက်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။ စ၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထာဝီ၊ ဤသုတ္တပက္ခံမည်၊ သုဂတိနာမ၊
 သုဂတိမည်သည်ကား၊ ပဗ္ဗိပတ္တိသုဂတိ၊ ပဗ္ဗိပတ္တိသုဂတိလည်း ကောင်း၊
 ဂတိသုဂတိ၊ ဂတိသုဂတိလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဓ၊ နှစ်ပါးအပြား
 ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဗ္ဗိပတ္တိသုဂတိ၊ ပဗ္ဗိပတ္တိသုဂတိသည်လည်း၊
 အဂါရိယပဗ္ဗိပတ္တိသုဂတိ၊ အဂါရိယပဗ္ဗိပတ္တိသုဂတိလည်းကောင်း၊ အနဂါရိ
 ယပဗ္ဗိပတ္တိသုဂတိ၊ အနဂါရိယပဗ္ဗိပတ္တိသုဂတိလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဒုဝိဓ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ ရှေ့ဦးအံ့၊ အဂါရိ
 ယော၊ လူသည်၊ ပရိသုဒ္ဓမိတ္တော၊ အချင်းခပ်သိမ်းစင်ကြယ်သောဝိတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ပါကာတိပါတာဝီ၊ ပါကာတိပါတာဝါလည်း၊ ဝိရမတိ၊ ကြဉ်၏။ အနိန္ဒာ
 ဒါနာဝီ၊ အနိန္ဒာဒါနိလည်း၊ ဝိရမတိ၊ ကြဉ်၏။ သကထေဝီ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
 သော၊ ဒသကုသလကမ္မပထေ၊ ဆယ်ပါးသောကုသလ ကမ္မပထတို့ကို၊
 ပရိပူဇေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ အယံ၊ ဤသို့ပြည့်စေခြင်းသည်၊ အသော၊ ထိုလူ၏။

၂၃

အဂါရိယပဋိပတ္တိသုဂတိ၊ အဂါရိယပဋိပတ္တိသုဂတိမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပဋိပတ္တိသုဂတိ၌၊ ဌိတော၊ တည်သော၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကာယဿ၊ ဥပါဒိဏ္ဏကကာယ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ဝရံ၊ စုတိစိတ်၏အခြားမဲ့ဖြစ်သောနောက်ကာလ၌၊ မနုဿမဟတ္တတမ္ပိ၊ လူ့ဘုံ၌ကြီးမြတ်သော လူ၏အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ဒေဝမဟတ္တတမ္ပိ၊ နတ်ဘုံ၌ကြီးမြတ်သောနတ်၏ အဖြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ အယံ၊ ဤသို့လူ့ဘုံနတ်ဘုံ၌ ကြီးမြတ်သော အဖြစ်သို့ရောက်ခြင်းသည်၊ အယံ၊ ထိုလူ၏၊ ဂတိသုဂတိ၊ ဂတိသုဂတိမည်၏။ အနဂါရိယောဝိ၊ ရဟန်းသည်လည်း၊ ဣမတ္ထိံသာသနေး၊ ဤတရားရှင်သာသနာတော်၌၊ ဗုဒ္ဓဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ပရိသုဒ္ဓမိတ္တော၊ အချင်းခပ်သိမ်းစင်ကြယ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိဝိသံ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိဝိသကို၊ သောဇေတိ၊ သုတ်သင်၏၊ တေရုဿရတင်္ဂါနိ၊ တဆွဲသုံးပါးသောရတင်တို့ကို၊ သမာဗိယတိ၊ ဆောက်တည်၏၊ အဋ္ဌတိံသာရမ္ပဏေသု၊ အာကာသအာလေကသည်ကြဉ်အပ်သောသုံးဆွဲရှစ်ပါးသောသမထကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံတို့တွင်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ အနုကုလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဝေဇျာက်ပတ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပန္တသေနာသနေး၊ လူတို့၏ဥပစာရမှတစ်ဆင့်သောတောကျောင်းကို၊ ပဋိသေဝမာနောစ၊ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ ကာသိတာပရိကမ္ပံ၊ ကာသိတံ၊ ပရိကံကို၊ ကတွာ၊ စီးဖြန်း၍၊ ဈာနသမာပတ္တိယော၊ ဈာနသမာပတ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗုဏ္ဏတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ သောတာ ပတ္တိမဂ္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ကို၊ ဘာဇေတိ၊ ပွားစေ၏။ (၁)၊ အနာဂါမိမဂ္ဂံ၊ အနာဂါမိမဂ်ကို၊ ဘာဇေတိ၊ ပွားစေ၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အသာ၊ ထိုရဟန်း၏၊ အနဂါရိယပဋိပတ္တိသုဂတိ၊ အနဂါရိယပဋိပတ္တိသုဂတိမည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကောင်းသောပဋိပတ်၌၊ ဌိတော၊ တည်သော၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကာယဿ၊ ဥပါဒိဏ္ဏကကာယ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ဝရံ၊ စုတိစိတ်၏အခြားမဲ့ဖြစ်သောနောက်ကာလ၌၊ မနုဿထောကောဝိ၊ လူ့ပြည်၌လည်း ။ တိသုမဟာတုလေသု၊ သုံးပါးသောမင်းပုဂ္ဂိုလ်များသို့ကြွယ်မျိုးတို့၌၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ ဆသုဝါကာမာဝစရဒေဝေသု၊ ကာမာဝစရနတ်ပြည်ခြောက်ထပ်တို့၌၎င်း၊ ဒေသသုဝါ၊ ဖြိဟ္မဘဝနေသု၊ ဝေဟဂ္ဂိလံတိုင်အောင်သော ဆယ်ပါးသောဖြိဟ္မဘုံတို့၌၎င်း၊ ပဉ္စသုဝါသုဒ္ဓါဝါသေသု၊ ငါးပါးလှန်သော သုဒ္ဓါဝါသတုံတို့၌ လည်းကောင်း၊ စတုသုဝါအာရုပ္ပေသု၊ အရူပလေးဘုံတို့၌လည်းကောင်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အသာ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဂတိသုဂတိ၊ ဂတိသုဂတိမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စကားတရပ်အပြီးသတ်လေတည်း။

ဝေ။ ဤသို့။ မိတ္တေ၊ မိတ်သညံ။ သံကိလိဋ္ဌေ။ ညစ်ညူးသတ်သော်။ ဒုဂ္ဂတိ။ စက်ဆုတ်အပ်သောပဋိပတ္တိဒုဂ္ဂတိဂတိဒုဂ္ဂတိကို။ ပဋိကင်္ခါ။ အလိုရှိအပ်၏။ အသံကိလိဋ္ဌေ၊ မညစ်ညူးသတ်သော်။ သုဂတိ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သောပဋိပတ္တိသုဂတိဂတိသုဂတိကို။ ပါမိကင်္ခါ။ အလိုရှိအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝတ္တော၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ယေဟိဥပတ္တိဇေသေဟိ။ အကြင်ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကြောင့်။ မိတ္တံ၊ မိတ်သညံ။ သံကိလိဋ္ဌံ။ ညစ်ညူးသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဧတေ။ ထိုမိတ်၏ညစ်ညူးကြောင်း ဖြစ်သော ကိလေသာတို့ကို။ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ကာတမေစတိက္ခဝေ။ မိတ္တဿ ဥပတ္တိဇေသေ အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘောတိအဒိ။ ကာတမေစတိက္ခဝေမိတ္တဿ ဥပတ္တိဇေသေ အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘော ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ အာဟာ၊ ဟောတော်မူပြီး ထက္က။ ထိုကာလမှစတိက္ခဝေမိတ္တဿဥပတ္တိဇေသေအစရှိသောစကား၌။ သကာတဇ္ဈေ၊ မိမိဥစ္စာ၌။ ဆန္ဒရာဂေါ။ အားကြီးသောရာဂသည်။ အဘိဇ္ဈာ၊ အဘိဇ္ဈာမည်၏။ ပရတဇ္ဈေ၊ သူတပါးဥစ္စာ၌။ ဆန္ဒရာဂေါ။ အားကြီးသောရာဂသည်။ ဝိသမလောဘော၊ ဝိသမလောဘမည်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား။ သကာတဇ္ဈေဝါ၊ မိမိဥစ္စာ၌လည်းကောင်း၊ ပရတဇ္ဈေဝါ၊ သူတပါးဥစ္စာ၌လည်းကောင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ယုတ္တပတ္တဋ္ဌာနေဝါ၊ သင့်သောအရာလျှောက်ပတ်သောအရာ၌။ ဆန္ဒရာဂေါ။ အားကြီးသောရာဂသည်။ အဘိဇ္ဈာ၊ အဘိဇ္ဈာမည်၏။ အယုတ္တအပတ္တဋ္ဌာနေ။ မသင့်သောအရာမလျှောက်ပတ်သောအရာ၌။ ဆန္ဒရာဂေါ။ အားကြီးသောဆန္ဒရာဂသည်။ ဝိသမလောဘော၊ ဝိသမလောဘမည်၏။ ဝေရေပန၊ မဟာသံဃာရက္ခိတမထေရ်သည်ကား။ အာဟာ၊ ဆိုပြီးကိ။ အာဟာ၊ အတယ်သို့ဆိုသနည်း။ ကိဿ။ အတယ်ကြောင့်။ ဝိနိဘောဂံ။ အသီးခွဲခြမ်းခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုလုပ်သနည်း။ ယုတ္တဝါ၊ သင့်သောအရာ၌ လည်းကောင်း။ အယုတ္တဝါ၊ မသင့်သောအရာ၌လည်းကောင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ရာဂေါ။ ရာဂသည်။ ဝိသမံ၊ မညီညွတ်သောတရားမည်၏။ ဒေါသော၊ ဒေါသသည်။ ဝိသမံ၊ မညီညွတ်သောတရားမည်၏။ မောဟော၊ မောဟသည်။ ဝိသမံ၊ မညီညွတ်သောတရားမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနတော၊ ဟောတော် မူသောကြောင့်။ ကောမိ၊ တရံထရသော၊ လောဘော၊ လောဘာသည်။ အဝိသမောနာ၊ မညီညွတ်သောတရားမည်သည်။ နုတ္တိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သေသော၊ လောဘောဟေဝ။ ဤလောဘသည်သာလျှင်။ အဘိဇ္ဈာယ နုတ္တေန၊ တရံထရသော လျှောက်ပတ်သည် မလျှောက်ပတ်သည်ဟူသော အာရုံကို

ကြံတက်ထောင့်ကတတ်သောအနက်သဘောအားဖြင့်၊ အဘိဇ္ဈာ၊အဘိဇ္ဈာ
မည်၏၊ ဝိသမဋ္ဌေန၊မညိမညွတ်ဖြစ်ခြင်းဟူသောအနက်သဘောအားဖြင့်၊
ဝိသမံ၊ဝိသမမည်၏၊ ဧတံ၊ ဤအဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘဟူသော အမည်
နှစ်ပါးသည်၊ ကေတ္တံ၊ တူသောအနက်၏၊ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သဒ္ဓါသည်သာ
လျှင်၊နာနံ၊ထူး၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အာဟ၊ဆိုပြီး သောပနေသသောပနသော
အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘော၊ ထိုအဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊
ဖြစ်သည်ရှိသော်၊စိတ္တံ၊စိတ်ကို၊ဗုဒ္ဓေတိ၊ဗျက်ဆီးတတ်၏၊ ဩဘာသိတံ၊
တောက်ပခြင်းငှါ၊နုဒေတိ၊မပေးတတ်၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊စိတ္တသဥပက္ကိ
လေသောတိ၊စိတ္တသဥပက္ကိလေသောဟူ၍၊ဝုပ္ပတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ။သေဇေသေ
သောဘော၊ ဤလောဘကို၊ဝုပ္ပတိယထာစ၊ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝံတ
ထာ၊ထိုအတူ၊ နဝရိခအာစာတဝတ္ထုသန္တတေ၊ ကိုးပါးအပြား ရှိသော
အာစာတဝတ္ထုအားဖြင့် ဖြစ်သော ဒေါသကို၊ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒဟူ၍၊
ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်၏၊ ဒသဝရိခအာစာတဝတ္ထုသန္တတေ၊ဆယ်ပါးအပြားရှိ
သော အာစာတဝတ္ထုအားဖြင့် ဖြစ်သောဒေါသကို၊ ကောသော၊ ကောသ
ဟူ၍၊ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်၏၊ ဝုနပ္ပုနံ၊အတန်တလဲလဲ၊ စိတ္တဝရိယောနန္တနေ၊
စိတ်ကို၊ဖွဲ့ရှက်သောအားဖြင့်ဖြစ်သောဒေါသသည်၊ ဥပနာဟော၊ဥပနာဟ
မည်၏၊အဂါရိယသ္မာဝါ၊လူအားလည်းကောင်း၊အနာဂါရိယသ္မာဝါ၊ရဟန်း
အားလည်းကောင်း၊ သုကထကရုဏာဝိနာသနေ၊ကောင်းစွာရှေ့အတို့က
လွန်ပြီဘူးသော ကျေးဇူးကို ရေသုတ်ဖြင့် ရေကိုသုတ်သကဲ့သို့ ချေခြင်း
သည်၊မက္ခော၊မက္ခမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ အဂါရိယောဝိ၊လူသည်လည်း၊
ကေနမိ၊တရံတယောက်သော၊ အနုကမ္မကေန၊သနားတတ်သောသူသည်၊
ဒလိဒ္ဓေါ၊သူဆင်းရဲသည်၊သမာနေ၊ဖြစ်သော်လည်း၊ဥဇ္ဈေဋ္ဌာနေ၊မြင့်သော
အရာ၌၊ဌဝိတော၊ထားအပ်၏၊ အပရေနသမယေန၊နောက်အခါ၌၊ တယာ၊
သင်သည်၊ကိံ၊အဘယ်မည်သောကျေးဇူးဥပကာရကို၊မယံ၊ငါ့အား၊ကတံ
ပြုဘူးသနည်း၊ဣတိ၊ဤသို့ဆို၍၊တသေ၊ထိုကျေးဇူးရှင်၏၊ သုကထကရုဏံ၊
ကောင်းစွာပြုဘူးသောကျေးဇူးကို၊ဝိနာသေတိ၊ချေဖျောက်တတ်၏၊အနဂါရိ
ယောဝိ၊ရဟန်းသည်လည်း၊သမာမဏေရကာလတော၊သမာမဏေလက်ထက်
မှ၊ပတုတိ၊အစပြု၍၊အာစရိယေနဝါ၊ဆရာသည်လည်းကောင်း၊ ဥပဇ္ဈာယေ
နဝါ၊ဥပဇ္ဈာယ်သည်လည်းကောင်း၊စတုဟိပစ္စေတိ၊ဟိစ၊ပစ္စည်းလေးပါးတို့
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥဗ္ဗေသပရိပုစ္ဆာဟိစ၊ပါဠိကိုသင်စေခြင်း အဋ္ဌကထာ
ကိုသင်စေခြင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊အနုဂ္ဂဟေတွာ၊မြီးမြင့်၍၊ ဓမ္မကထာ

၁၇

၄၆၄ မူလပစ္စယာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

နယပကာရကကောသလ္လဒါနိနိသိန္နကထာပရိကထာစသည်တို့၏ အစွမ်း
အားဖြင့်ဖြစ်သော ဓမ္မကထာနည်း ခုနစ်ကျမ်းသော အဘိဓမ္မာဟုဆိုအပ်
သောပကာရကောသလ္လဒါနိနိသိန္နကထာတို့ကို သိက္ခိကောသလ်စေ
အပ်၏။ အပရေနသမယောန၊ နောက်ကာလ၌၊ ရာဇရာဇမဟာမတ္တာဒိတိ၊
မင်းမင်း၏အမတ်ကြီး အစရှိသော သူတို့သည်၊ ဘဒ္ဒကောသလ် အရိအသေ
ပြု၍ပူဇော်အပ်သော အဖြစ်သို့ ရောက်လာတတ်သော်၊ ဂရုကတော၊ အထေး
အမြတ်ပြုအပ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်လာတတ်သော်၊ အာစရိယသုပစ္စယာယောသု၊
ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၌ အဓိပ္ပာယ်ကတော၊ အရိအသေပြုခြင်းမှသက်သက်ကင်း
လျက်၊ စရမာနော၊ တွည့်သည့်သည်ရှိသော်၊ အယံ၊ ဤသူကို၊ အဓမ္မဟိ၊ ငါတို့
သည်၊ ဒဟရကာလေ၊ သာမဏဇာတိပဉ္စင်းငယ်လက်ထက်၌၊ ဇေ၊ ဤသို့စာ
ပေသင်စေခြင်း၊ သင်္ကန်းပေးခြင်းစသဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟိတော၊ ပြီးမြင့်အပ်သည်
ဖြစ်၍၊ သံဝဓိတော၊ ကြီးပွားခြင်းသို့လည်းရောက်ပြီး၊ အထပန၊ ထိုသို့ပြီးမြင့်
ပါလျက်သည်၊ ဣဒါနိ၊ သခုအခါ၌၊ နိသိန္နဟော၊ ဝဲကွက်ခြင်းကင်းသည်၊ ဇေ
တော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုဏ္ဏမာနော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ မယံ၊ ငါအား၊
တုဓမ္မဟိ၊ သင်တို့သည်၊ ကိ၊ အဘယ်မည်သောစိုးစဉ်းသောကျေးဇူးဥပ
ကာရကို၊ ကထံ၊ ပြုဘူးပေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေသံ၊ ထိုဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ
တို့၏၊ သုကတကရကံ၊ ပစ္စည်းပေးခြင်းစာပေကျမ်းဂန်သင်စေခြင်းဖြင့်
ပြုဘူးပေသော ကျေးဇူးကို၊ ဝိနာသေတိ၊ ချေဖျောက်တတ်၏၊ တသ၊
ထိုရဟန်း၏၊ သုကတကရကဝိနာသနော၊ သူတပါးတို့သည်ပြုဘူးပေသော
ကျေးဇူးကိုချေဖျောက်တတ်ခြင်းထက္ခာတာရှိသော၊ သောမက္ခော၊ ထိုမက္ခ
သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဘွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိတ္တံ၊ ဘဝင်ပိတ်ကို၊ ဒုသေတိ၊ ပျက်ဆီးတတ်၏၊
တြိဘာသိသံ၊ တောက်ပခြင်း၌၊ နုဒေတိ၊ မပေး၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိတ္တံသ၊
ဥပတ္တိလေသောတိ၊ ဝိတ္တံသဥပတ္တိလေသောဟူ၍၊ ဂုဏ္ဏတိ၊ ဆိုအပ်၏။
အယံ၊ ဤမက္ခိကို၊ ဝိတ္တံသဥပတ္တိလေသောတိ၊ ဝိတ္တံသဥပတ္တိလေသော
၍၊ ဂုဏ္ဏတိသထာစ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်း။ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗဟုသု
တော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ဂုဏ္ဏလေဝိ၊ ဂုဏ္ဏလိလည်း။ အဇ္ဈောတ္တ
ရိတွာ၊ ထွန်းမြီး၍၊ ဤဒိသသေစေ၊ ဤသို့သောတို့သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊
ဗဟုသုတသ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောဂုဏ္ဏလိ၏၊ ဂတိ၊ ဘဝဂတိ
သည်၊ အနိယတာ၊ မပြုသေး၊ တဝဝါ၊ သင်၏လည်းကောင်း၊ မမဝါ၊ ငါ၏
လည်းကောင်း၊ ဝိသေသော၊ အထူးကား၊ ကော၊ အဘယ်နည်း၊ ဣတိ၊ အာဒိနာ
နယောန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သော၊ ယုဂပ္ပါဟပ္ပါဟိ၊

အပြိုင်ပြိုင်သော အားဖြင့်ယူခြင်းသည်၊ ပဉ္စာသော၊ ပဉ္စာသမည်၏၊ ပရေသံ၊
သုတပါးတို့၏၊ သက္ကာရာဒိန္နံ၊ အရိအသေပြုခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ခိယုနာ၊
ရှုတ်ချခြင်းသည်၊ ဣသာ၊ ဣသာမည်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သမ္ပတ္တိယော၊
သက်ရှိသက်မဲ့ဥစ္စာကို၊ ပရေဟိ၊ သုတပါးတို့နှင့်၊ သာမာရဏဘာဝံ၊ ဆက်
ဆံသည်၏အဖြစ်ကို၊ အသဟာမာနာ၊ သည်းမခံနိုင်ခြင်းသည်၊ မစ္ဆာရိယံ၊
မစ္ဆာရိယမည်၏၊ ဝဉ္စနိကစရိယဘူတာ၊ တွဉ်းပတ်သော အားဖြင့်ဖြစ်သော
အကျင့်သည်၊ မာယာ၊ မာယာမည်၏၊ ကောရာဇိက ဘာဝေနံ၊ စဉ်းလဲ
ကောက်ကျစ်သောအဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သော သဘောသည်၊ သာဌေ
ယျံ၊ သာဌေယျမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကောရာဇိကော၊ စဉ်းလဲ လျှိုဝှက်
သောသူသည်၊ အာယတန မစ္ဆောပိယ၊ ဥက္ခေခင်းကား၊ မြွေ အမြီးကား
ငါးနှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အာယတန မည်သော ငါးကဲ့သို့၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ အာယတနမစ္ဆောနာမ၊ အာယတနမစ္ဆာမည်သည်ကား၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ဘုရားဟိ၊ သင်တို့နှင့်၊ သဒိယော၊ တူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာပေ
တံ၊ ထိစေခြင်းငှါ၊ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့အား၊ နဂိုဉ်း၊ အမြီးကို၊ ဒသေတိကိရ၊
ပြုသတတ်၊ သပ္ပါနံ၊ မြွေတို့အား၊ သိသံ၊ ဥက္ခေခင်းကို၊ ဒသေတိကိရ၊ ပြုသ
တတ်၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ကောရာဇိကော၊ စဉ်းလဲကောက်ကျစ်
သော၊ ဝုပ္ပဏော၊ ဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယံယံသုတ္တန္တိ ကံဝါ၊ အကြင်အကြင်သုတ္တန်ကို
တတ်သောရဟန်းအထံသို့ လည်းကောင်း၊ ယံယံအတိဓမ္မိကံဝါ၊ အကြင်
အကြင်အတိဓမ္မာကိုတတ်သော ရဟန်းအထံသို့လည်းကောင်း၊ ဥပသင်္ကမ
တိ၊ ကပ်အပ်၏၊ တံ၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘုရားအရှင်
ဘုရားတို့၏၊ သန္တစရော၊ အနီး၌ကြည်လည်သောသူတည်း၊ ဘုရားအရှင်
ဘုရားတို့သည်၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အနုကာမ္ပကာ၊ မြီးဖြင့်တော်မူပေတုန်၏၊
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘုရားအရှင်တို့ကို၊ နရဉ္ဇာမိ၊ မလွှတ်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဝေမေဝ၊ ဤသို့လျှင်၊ တေဝိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊
အဟံ၊ ဤရဟန်းကား၊ အဋ္ဌေငါတို့ကို၊ သဂါရဝေ၊ ရှိသေခြင်းရှိ၏၊ သပ္ပ
တိသော၊ တုတ်ဝတ်ခြင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညိဿန္တိ၊ အောက်မေ့တုန်
ထက္ကံ၊ တာသ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ကောရာဇိကဘာဝေနံ၊ စဉ်းလဲလျှိုဝှက်သည်၏
အဖြစ်အားဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ ဧတံ၊ ထိုတရားသည်၊ သာဌေယျံ၊
သာဌေယျမည်၏၊ တံ၊ ထိုသာဌေယျသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ စိတ္တံ
စိတ်ကို၊ ဒုသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ ဩဘာသိတံ၊ တောက်ပခြင်းငှါ၊ နဒေတိ၊
မပေးတတ်၊ တာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စိတ္တဿဥပဇ္ဈိယေသေတိ၊ စိတ္တဿဥပဇ္ဈိ

သောဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ၊ တေဉ္စ၊ ထိုသာဓဋ္ဌယျကိုလည်း၊ ဗိတ္တံသာ၊
ဥပတ္တိဏေသောတိ၊ ဗိတ္တံသာဥပတ္တိဏေသောဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိယထာ၊ ဆိုအပ်သ
ကဲ့သို့။ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝါတာဝါရိတဘတ္တ၊ ဝါရိယဘာဝပတ္တိတိတသိရ
အနိဝါတဝုတ္တိကရကရော၊ လေဖြင့်ပြည့်သောသားရေအိတ်ကဲ့သို့ထက်
ဝန်းကျင်မှနှောင်ဖွဲ့သည်၏ အဖြစ်၍၊ သောဥက္ခေသင်းရှိသည် ဖြစ်၍မနှိမ့်ချ
သောဖြစ်ခြင်းကိုပြုတတ်သောသဘောရှိသော၊ ထမ္မော၊ ထမ္မ ကို၊ ဝုပ္ပတ္တော၊
ဆိုအပ်၏။ တသုတ္တရိကရဏော၊ ထိုထမ္မ ထက်အလွန်နှစ်ဆထက်သုံးဆ
ထက်စသည်ပြုခြင်းသဘောသည်၊ သာရဓမ္မော၊ သာရဓ္မ မည်၏။ သော၊
ထိုသာရဓ္မကို၊ အကုသလဝသေနဝေ၊ အကုသိုလ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်
ထည်းကောင်း၊ ကုသလဝသေနဝ၊ ကုသိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်ထည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ နုပိဓေန၊ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်၊ ထမ္မတိ၊ ရအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်
ပါးတို့တွင်၊ အဂါရိယသမာ၊ လူအား၊ ပရေန၊ သူတပါးသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်
သော၊ အဏ္ဍကံ၊ ရှေး၊ တန်ခါဆင်ခြင်း အစရှိသည်ကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊
တန္တိရုဏတန္တိရုဏကရဏေန၊ ထိုသူထက်နှစ်ဆထက် နှစ်ဆထက်ပြုခြင်း
ဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ဖြစ်သောသာရဓ္မ သည်။ အကုသလော၊ အကုသိုလ်မည်
၏၊ အနဂါရိယသမာ၊ ရဟန်းအားလည်း၊ ယတ္ထကံယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှ
လောက်အကြင်မျှထောက်သောနိကာယတို့ကို၊ ပရော၊ သူတပါးသည်၊ ပရိယာ
ဝုဏ္ဏာတိဝါ၊ သင်မှုလည်းသင်၏။ ကထေတိဝါ၊ ဟောမှုလည်းဟော၏၊
မာနဝသေန၊ မာန၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ တန္တိရုဏတန္တိရုဏကရဏေန၊ ထိုသူတို့
ထက်နှစ်ဆထက်နှစ်ဆ ထက်ပြုသဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ဖြစ်သောသာရဓ္မ
သည်။ အကုသလော၊ အကုသိုလ်မည်၏၊ ပန၊ ကဏ္ဍပက္ခမ္ဘယပါးသုတ္တပက္ခ
ကိုဆိုပြီးအုံး၊ အဂါရိယသမာ၊ လူအား၊ ကေသသကာဘတ္တံ၊ တချောင်းသော
တရားတံကို၊ ဓေန္တံ၊ ဣသော၊ ပရိ၊ သူတပါးကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိ
အား၊ ဓန္တဝါတိဏိဝါ၊ နှစ်ချောင်းသုံးချောင်းသောတရားတံတို့ကို၊ ဒါတုကာ
မတာယ၊ ဣလိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ဖြစ်သောသာရဓ္မ သည်။
ကုသလော၊ ကုသိုလ်မည်၏။ အနဂါရိယသမာ၊ ရဟန်းအားလည်း၊ ပရေန၊
သူတပါးသည်၊ ကေနိကာယေ၊ တချောင်းနိကာယတို့ကို၊ ဂဟိတေ၊ သင်
သည်တို့ကို၊ မာနံ၊ မာနကို၊ အနိသယာယ၊ မရှိမူ၍၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ တံ၊
ထိုသင်သောသူကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ အာလသိယံ၊
ပျင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ အဘိဘူယျ၊ ဝီရိယဖြင့်နှိပ်စက်၍၊ ဓန္တနိကာယေ၊
နှစ်ချောင်းနိကာယတို့ကို၊ ဂဟေတုကာမတာယ၊ သင်လိုသည်၏အဖြစ်ဖြင့်

၂၂

ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ဖြစ်သောသာရန္တသည်။ ကုသလော၊ ကုသိုလ်မည်၏။ ဣပေန၊
ဤအရာ၌ကား။ အကုသလော၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သောသာရန္တကို။ အဓိပ္ပေ
တော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အယံ၊ ဤသာရန္တသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်
သည်ရှိသော်။ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို။ ဒုဿတိ၊ ဗျက်ဆီးတတ်၏။ ဩဘာသိတုံ၊
ထောက်မခြင်းငှါ။ နဒေတိ၊ မပေးတတ်။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ထိုသာ
ရန္တကို။ ဗိတ္တဿဥပက္ကိလေသောတိ၊ ဗိတ္တဿဥပက္ကိလေသောဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏။ အယံ၊ ဤသာရန္တကို။ ဗိတ္တဿဥပက္ကိလေသောတိ၊ ဗိတ္တဿ
ဥပက္ကိလေသောဟူ၍။ ဝုစ္စတိယထာစ၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့လည်း။ ဧဝံတထာ၊
ထိုအတူ။ ဇာတိအာဒိနိ၊ ဇာတိအစရှိသည်တို့ကို။ နိဿာယ၊ ငြိ၍။ ဗိတ္တဿ၊
ဗိတ်ကို။ ဥဏ္ဏတိဝသေန၊ သေယျာဟမဗ္ဗေဝသည်ဖြင့်ပြီးဖြစ်သည်၏အစွမ်း
အားဖြင့်။ ပဝတ္ထမာနေ၊ ဖြစ်သောမာနသည်လည်းကောင်း။ အဇ္ဈုဏ္ဏတိဝ
သေန၊ လွန်စွာတက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော။ အတိမာ
နေစ၊ လွန်သောမာနကိုလည်းကောင်း။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ မဒဂ္ဂဟဏာ
ကာရော၊ ယစ်ခြင်းကိုစွဲလမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော။ မဒေါစ၊
မဒသည်လည်းကောင်း။ ကာဂုမဏေသု၊ ငါးပါးကုန်သော ကာမဂုဏ်တို့၌။
ဗိတ္တဝေါဿဂ္ဂဝသေန၊ ဗိတ်ကိုလွှတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊
ဖြစ်သော။ ပမာဒေါစ၊ ပမာဒသည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်သည်ရှိ
သော်။ ဗိတ္တံ၊ တဝင်ဗိတ်ကို။ ဒုဿတိ၊ ဗျက်ဆီးတတ်၏။ ဩဘာသိတုံ၊
ထောက်မခြင်းငှါ။ နဒေတိ၊ မပေးတတ်။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ ဗိတ္တဿဥပက္ကိ
လေသောတိ၊ ဗိတ္တဿဥပက္ကိလေသောဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကသ္မာပန၊
အဘယ်ကြောင့်ကား။ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာတရားသည်။ ဥပက္ကိလေသံ၊ ဥပက္ကိ
လေသကို။ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ရှိသော်။ ထောတံ၊ ထောတကို။
အာဒိကတွာ၊ အစပြု၍။ ဒဿတိ၊ ပြတော်မူသနည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား။ ဝုတ္တော၊ အမေးတည်း။ တဿ၊ ထိုလောဘ၏။ ပဋ္ဌရပ္ပတ္တိတော၊ ထိုထိုသို့
ဖြစ်သောဘဝ၌အလုံးစုံသော အကုသိုလ်တို့၏ ဂှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်းကြောင့်
တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ယတ္ထကတ္ထမိ၊ အမှတ်မရှိသောဘဝဝတ်တို့၌။ ဥပ္ပန္နာနံ၊
ဖြစ်ကုန်သော။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသတ္တဝါတို့အား။ အန္တမသော
ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ သုဒ္ဓါဝါသတုမိယဗ္ဗိ၊ သုဒ္ဓါဝါသတုံ၌လည်း
သဗ္ဗပဋ္ဌမံ၊ အလုံးစုံသော အကုသိုလ်တို့၏ ဂှေးဦးစွာ။ ဘဝနိကန္တိဝသေန။
ဘဝနိကန္တိ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ လောဘော၊ လောဘသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။
တတော၊ ထိုနောက်မှ။ အတ္တနေ၊ အတ္တနေ၊ ဒေါသမောဟဟု ဆိုအပ်သော

၄၆၈

မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

မိမိ မိမိအား၊ အနုရူပပစ္စယံ၊ ဂေယျကံပတ်ကြောင်းကို၊ မဋ္ဌိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ယထာ
သတ္တဝံ၊ ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ၊ ဣတရေ၊ ဤလောဘာတရားတပါးကုန်သော
ဒေါသမောဟတို့သည်၊ ဥပ္ပတ္တိန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတေသောဋ္ဌဘေဝံ၊ ဤတဆွဲ
ခြောက်ပါးသော အကုသိုလ်တို့သည်သာလျှင်၊ ဝိတ္တဿ၊ ဝိတ်၏၊ ဥပတ္တိလေ
သာ၊ ညစ်ညူးကြောင်းတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဟုတ်ကုန်သေး၊ ပနတထာဝရံ၊
ထိုသို့တဆွဲခြောက်ပါးသော အကုသိုလ်ဓမ္မတို့သည်သာလျှင် ဝိတ်၏ ဥပတ္တိ
လေသမဟုတ်လေသော်လည်း၊ ဧတေနနယေန၊ ဤတဆွဲခြောက်ပါးသော
ဥပတ္တိလေသကို ပြသောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗေဝိကိလေသာ၊ အလုံးစုံသော ကိလေ
သာတို့သည်လည်း၊ ဂဟိတာယေဝ၊ ယူအပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဧတ္ထာဂတာ၊ ဤမျှအတိုင်း
အရှင်ရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ သံကိလေသံ၊ ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သော
သံကိလေ သပက္ခကို၊ ဒဿတွာ၊ ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝေါဒါနံ၊
စင်ကြယ်ကြောင်း ဖြစ်သော ဝေါဒါနပက္ခကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလို
သောဘုရားရှင်သည်၊ သခေါသောဘိက္ခဝေတိအာဒိံ၊ သခေါသော ဘိက္ခ
ဝေ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အောဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုသခေါ
သောစသောပါဠိ၌၊ ဣတိဝိဒိတွာတိ၊ ဣတိဝိဒိတွာဟု သည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
အဘိဇ္ဈာဝိသမလောဘအစရှိသည် သည်စင်စစ်ဝိတ်၏ညစ်ညူးကြောင်း
တည်းဟူ၍၊ ဇာနိတွာ၊ သဘောသက္ခကာဖြစ်ခြင်း၊ ချုပ်ခြင်းကိုအကြောင်း
အားဖြင့်မဂ်၏၊ ဧတေအတို့၌ဖြစ်သောပညာဖြင့်သိ၍၊ ပဇဟတိတိ၊ ပဇဟတိ
ဟူသည်ကား၊ သရဇ္ဈေဒပ္ပဟာနဝသေန၊ သရဇ္ဈေဒပဟာရ၏ အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ အရိယမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ ပဇဟတိ၊ စွန့်၏၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထို
စကား၌၊ ကိလေသပဋိပါဒ်ယာ၊ ကိလေသအစဉ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊
မဂ္ဂပဋိပါဒ်ယာ၊ မဂ်အစဉ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗ္ဗိခ၊ နှစ်ပါး
အပြားအားဖြင့်၊ ပဟာနံ၊ ပယ်သည်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တာဝ၊ ရှေ့ဦး
စွာ၊ ကိလေသပဋိပါဒ်ယာ၊ ကိလေသအစဉ်အားဖြင့်၊ အဘိဇ္ဈာ၊ အဘိဇ္ဈာ
လည်းကောင်း၊ ဝိသမလောဘော၊ ဝိသမလောဘလည်းကောင်း၊ တဇ္ဈော၊
တတ္ထလည်းကောင်း၊ သာရဇ္ဈော၊ သာရဇ္ဈလည်းကောင်း၊ မာနေ၊ မာနလည်း
ကောင်း၊ အတိမာနေ၊ အတိမာနလည်းကောင်း၊ မဒေါ၊ မဒလည်းကောင်း၊
ဣတိဣမေသကိလေသာ၊ ဤခြောက်ပါး ကုန်သောကိလေသာတို့ကို၊ အရ
ဟတ္ထမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္ထမဂ်သည်၊ မဟိယုန္တိ၊ မဟိအပ်ကုန်၏၊ ဗျာပါဒေါ၊
ဗျာပါဒလည်းကောင်း၊ ကောဓော၊ ကောဓလည်းကောင်း၊ ဥပါနာဟော၊ ဥပါ

နာဟလည်းကောင်း၊ ပမာဒေါ၊ ပမာဒလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေစတ္တာရော
 ကိဏဿ၊ ဤသေးပါးသော ကိလေသာတို့ကို၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာ
 ဂါမိမဂ်သည်၊ ပဟိယုန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ မက္ခော၊ မက္ခလည်းကောင်း၊
 ပဠာသော၊ ပဠာသလည်းကောင်း၊ ဣဿ၊ ဣဿာလည်းကောင်း၊ မစ္ဆရိယံ၊
 မစ္ဆရိယလည်းကောင်း၊ မာယာ၊ မာယာလည်းကောင်း၊ သာဠေပျံ၊ သာဠေ
 ပျံလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေဆ၊ ဤခြောက်ပါးကုန်သော ကိလေသာတို့
 ကို၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည်၊ ပဟိယုန္တိ၊ ပယ်အပ်
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ အတို့တပါးကို ဆို၍၊ အံ၊ မဂ္ဂ
 ပဋိပဒိုဿ၊ မဂ်အာဠာအားဖြင့်၊ ပဟာဒန၊ ပယ်ရာ၌၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေန၊
 သောပတ္တိမဂ်သည်၊ မက္ခော၊ မက္ခလည်းကောင်း၊ ပဠာသော၊ ပဠာသလည်း
 ကောင်း၊ ဣဿ၊ ဣဿာလည်းကောင်း၊ မစ္ဆရိယံ၊ မစ္ဆရိယလည်းကောင်း၊
 မာယာ၊ မာယာလည်းကောင်း၊ သာဠေပျံ၊ သာဠေပျံလည်းကောင်း၊ ဣတိ
 ဣမေဆ၊ ဤခြောက်ပါးကုန်သော ကိလေသာတို့ကို၊ ပဟိယုန္တိ၊ ပယ်အပ်
 ကုန်၏၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိ မဂ်သည်၊ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒ လည်း
 ကောင်း၊ ကောဇော၊ ကောဇလည်းကောင်း၊ ဥပနာဟော၊ ဥပနာဟလည်း
 ကောင်း၊ ပမာဒေါ၊ ပမာဒလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေစတ္တာရော၊ ဤသေးပါး
 သော ကိလေသာတို့ကို၊ ပဟိယုန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရ
 ဟတ္တမဂ်သည်၊ အဘိဇ္ဈာ၊ အဘိဇ္ဈာလည်းကောင်း၊ ဝိသမသောဘော၊ ဝိသ
 မသောဘလည်းကောင်း၊ ထမ္ဘော၊ ထမ္ဘလည်းကောင်း၊ သာရုတ္တော၊ သာရုတ္တ
 လည်းကောင်း၊ မာနော၊ မာနလည်းကောင်း၊ အတိမာနော၊ အတိမာနလည်း
 ကောင်း၊ မဒေါ၊ မဒလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေဆ၊ ဤခြောက်ပါးသော ကိ
 လေသာတို့ကို၊ ပဟိယုန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
 ၏။ ဣမသ္မိံ ပနဌာနေ၊ ဤသခေါသောတိက္ခဝေ စသည်ဖြင့်သာသောဝါရအ
 ရာ၌၊ ဣမေကိလေသာ၊ ဤအဘိဇ္ဈာ ဝိသမသောဘောသော ကိလေသာတို့
 သည်၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဝဇ္ဈာဝါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည် ပယ်အပ်ကုန်
 သည်မူလည်း၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်၊ သေသ မဂ္ဂဝဇ္ဈာဝါ၊ ကြွင်းသော
 မဂ်တို့သည်ပယ်အပ်ကုန်သည်မူလည်း၊ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်၊ အထခေါ၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေနော၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ပဟာနံ၊
 ပယ်ခြင်းကို၊ သန္ဓယ၊ ရည်တော်မူ၍၊ အဘိဇ္ဈာဝိသမသောဘံ ဝိတ္တဿ ဥပတ္တိ
 လေသံ၊ ပဇာတိတိအာဒိံ၊ အဘိဇ္ဈာဝိသမသောဘံ ဝိတ္တဿ ဥပတ္တိလေသံ
 ပဇာတိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

၂၁

ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပဝေ
ဏီမဂ္ဂါဝတော၊ ဆရာအဆက်ဆက်အားဖြင့်ဆိုအပ်သော စကားအစဉ်မှ
လာသော၊ သန္တ ဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ သောစ၊ ထိုအစဉ်သည်လည်း၊ ဥပရိ၊
အထက်၌၊ စတုတ္ထမဂ္ဂဿေဝ၊ စတုတ္ထမဂ်၏သာလျှင်၊ နိဗ္ဗိဇ္ဈတ္တာ၊ ပြုအပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယုဇ္ဈတိ၊ သင့်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တတိယမဂ္ဂေန၊
တတိယမဂ်သည်၊ ပဟိနာဝသေသာနံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာတို့မှ
ကြွင်းကုန်သော၊ ဝိသမလောဘာဒိနံ၊ ဝိသမလောဘအစရှိသော ကိလေသာ
တို့ကို၊ ကေန၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
သေသာနံ၊ ဝိသမလောဘအစရှိသည်မှကြွင်းကုန်သော ဗျာပါဒစသောကိ
လေသာတို့ကို၊ ဣမိနာစနယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့် သာလျှင်၊
ယေဝိကိလေသာ၊ အကြင်မကွဲအစရှိသော ကိလေသာတို့ကိုလည်း၊ သော
တာစက္ကိမဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်၊ ပဟိယုန္တိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ တေဝိ၊
ထိုမကွဲ အစရှိသော ကိလေသာတို့သည်လည်း၊ တံသရဋ္ဌာ၊ မကပ်ကွပ်နံ၊
ထိုမကွဲအစရှိသောကိလေသာတို့ကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သောစိတ်တို့၏၊ အပ္ပ
ဟိနတ္တာ၊ အကြွင်းမဲ့မပယ်ရသေးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေန
ဝ၊ အနာဂါမိမဂ်သည်သာလျှင်၊ သုပ္ပဟိနာ၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်အပ်ကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ကေဝိပန၊ အချို့ကုန်
သောဆရာတို့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ ပဌမမဂ္ဂေနစ၊ ပဌမမဂ်ဖြင့်လည်း
ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဘွင့်ကုန်၏။ တံပဌမမဂ္ဂပ္ပဟာနံ၊ ထိုပဌမ
မဂ်ဖြင့်သာလျှင် ပယ်ခြင်းသည်၊ ပုဗ္ဗာပရေန၊ ဧးနာကံစကားအားဖြင့်၊
နသန္တိယတိ၊ မစပ်၊ ကေဝိ၊ အချို့ကုန်သောဆရာတို့သည်၊ ဝိက္ခန္ဓနပဟာနန္တိ၊
ဝိက္ခန္ဓနပဟာနံကိုလည်း၊ ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ဘွင့်ကုန်၏။ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊
တေသံ၊ ထိုကေဝိဆရာတို့၏၊ ဣတ္ထာမတ္တမေဝ၊ အလိုမျှသည်သာတည်း။
ယတောခေါ၊ ဘိက္ခဝေ တိဧတ္ထ၊ ယတောခေါ၊ ဘိက္ခဝေဟူသော ဤပုဒ်၌၊
ယတောတိ၊ ယတောဟူသည်ကား၊ ယမိကာလေ၊ အကြင်ကာလ၌၊ ပဟိ
နောဟောဝီတိ၊ ပဟိနော ဟောတိ ဟူသည်ကား၊ အနာဂါမိမဂ္ဂက္ခဏေ၊
အနာဂါမိမဂ်၏ အခိုက်အတန့်၌၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို၊ သန္ဓာယေဝ၊ ရည်
၍သာလျှင်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ သောဗုဒ္ဓေ အဝေစ္စ ပဿာဒေနာတိ၊
သောဗုဒ္ဓေ အဝေစ္စပဿာဒေနဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကေဝသ
တောခေါ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိသမလောဘော၊ ဝိသမလောဘကို၊
ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊

ဗုဒ္ဓ၊ ဘုရား၌၊ အဝေဇ္ဇပ္ပဿာဒေန၊ မတုန်မလှုပ်သက်၍ ကြည်ညိုခြင်း၌၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝေံ၊ ဤအတူ၊ ဧကမေ
ကေနပဒေန၊ တစ်ခုတည်း၌၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယဉ်အပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်းအား၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိ မဂ်ဖြင့်
လောကုတ္တရပ္ပဿာဒေါ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အာ
ဂတော၊ လာ၏၊ အထပတ္တံ၊ ထိုမှနောက်၌၊ အပရေန သမယေန၊ နောက်
ကာလ၌၊ ဗုဒ္ဓဂုဏာစ၊ ဘုရားကျေးဇူးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မသံဃာဂုဏာ
စ၊ တရားသံဃာတို့၏ ကျေးဇူးတို့ ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဿရတော၊
အောက်မေ့သော၊ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ တောကိကော၊ တောကီ
သဒ္ဓါဟု ဆိုအပ်သောပဿာဒသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊
သဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ လောကီ ဟလောကုတ္တရမိဿကံ၊ လောကီ
လောကုတ္တရာရောသော၊ တံပဿာဒံ၊ ထိုနှစ်ပါးသောပဿာဒကို၊ ဒသေန္တော၊
ပြတော်မူလိုသော၊ ဘဂဝါ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ဗုဒ္ဓေ အဝေဇ္ဇပ္ပဿာဒေနာတိ
အာဒိ၊ ဗုဒ္ဓအဝေဇ္ဇပ္ပဿာဒေနဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူပြီ၊ ဝတ္ထုပါဌေ၊ ထိုဗုဒ္ဓအဝေဇ္ဇပ္ပဿာဒေနစသောပါဌ၌၊ အဝေဇ္ဇပ္ပဿာ
ဒေနာတိ၊ အဝေဇ္ဇပ္ပဿာဒေနဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မ သံဃာဂုဏာနံ၊ ဘုရား
တရားသံဃာတို့၏ ဂုဏ်တို့ကို၊ ယထာဂတော၊ မတောင်မပြန်မှန်သော
အားဖြင့်၊ ဥာဟတ္တာ၊ သိအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အစလေန၊ မတုန်လှုပ်
သော၊ အတ္တတေန၊ မရွေ့သော၊ ပဿာဒေန၊ ကြည်ညိုခြင်းသဒ္ဓါ၌၊ သမန္နာ
ဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယထာ၊ အကြင် မတုန်မလှုပ်သော
အခြင်းအရာရှိသောသဒ္ဓါဖြင့်၊ အနုဿရတော၊ အောက်မေ့သော၊ ယဿ
ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ သောအဝေဇ္ဇပ္ပဿာဒေါ၊ ထိုမတုန်မလှုပ်သော
ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇော၊ ဖြစ်၏၊ တံပိဓံ၊ ထိုအစီအရင်ကို၊ ဒသေန္တော၊
ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣတိဝိသောဘဂဝါတိအာဒိနာနယေန၊ ဣတိဝိသော
ဘဂဝါဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ တိဏိအနုဿာတိဋ္ဌာနာနိ၊ သုံးပါးကုန်
သောအနုဿာတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို၊ ဝိတ္တာရေယိ၊ ချဲ့တော်မူ၏၊ တေသံ၊ ထို
သုံးပါးသောအနုဿာတိကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၏၊ အတ္ထဝတ္ထုနာ၊ အနက်အတွင်းကို၊
သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်
ကျင်း၌၊ အနုဿာတိကထာယံ၊ အနုဿာတိကထာ၌၊ ဂုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ပြီ၊
ဝေံ၊ ဤသို့၊ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုအနာဂံရဟန်း၏၊ လောကီယ၊ လောကုတ္တရ
မိဿကံ၊ လောကီလောကုတ္တရာရောသော၊ ပဿာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊

ဒဿေတော၊ ပြီးတတ်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကိလေသပ္ပဟာနဉ္စ၊ ပယ်အပ်
ပြီးသောကိလေသာကိုလည်းကောင်း၊ အဝေက္ခပ္ပသာဒေသမန္နာဂတဉ္စ၊ မတုန်
မလှုပ်သော၊ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စဝေက္ခတော
ဆင်ခြင်သည့်ရှိသော်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ သောမနဿာဒိ အာနိသံသံ၊
သောမနဿအစရှိသောအကျိုးအာနိသံသကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလို
သည့်ဖြစ်၍၊ ယတောမိခေါပနဿာတိအာဒိ၊ ယတောမိခေါပနဿာ၊ ဤသို့
အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာပောတော်မူပြီး၊ တဿ၊ ထိုပါဠိ၏၊ အတ္ထော၊
အနက်ကား၊ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြပြီးအံ့၊ ပစ္စန္တ၊ ရွာစွန်စနပုန်၌၊ ဝုဠိတံ၊
ထသော၊ စောရပဒ္ဓံ၊ ခိုးသူဘေးကို၊ ဂူပသမေတော၊ ငြိမ်းစေ၍၊ တံ၊ ထိုခိုးသူ
ဘေး၏ငြိမ်းခြင်းကို၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်လျက်၊ မဟာနဂဇေ၊ မင်းနေ
ပြည်ကြီး၌၊ ဝဿန္တဿ၊ နေသော၊ ရညော၊ မင်းအား၊ ဗလဝသောမနဿံ၊
အားကြီးသောသောမနဿသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိပိဟ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ မမ၊ ငါ့အား၊
ဣမပိမေစကိလေသာ၊ ဤမည် ဤမည်သောကိလေသာတို့ကို၊ ပဟိနာ၊
ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကိလေသပ္ပဟာနံ၊ ပယ်အပ်
ပြီးသောကိလေသာကို၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော၊ အနာဂါမိဿ၊ အနာ
ဂံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗလဝသောမနဿံ၊ အားကြီးသောသောမနဿသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
တိ၊ ဖြစ်၏၊ တံဗလဝသော မနဿံ၊ ထိုအားကြီးသော သောမနဿ ကို၊
ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယတောမိ
ခေါပနဿာ တိအာဒိ၊ ယတောမိခေါပနဿာ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊
အာဟာပောတော်မူပြီး၊ တဿ၊ ထိုပါဠိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ယွာယံ
သောအယံအနာဂါမိဘိက္ခု၊ အကြင်အနာဂံရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓေ၊
ထုရားဂုဏ်၌၊ အဝေက္ခပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မလှုပ်သက်၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊
သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မေ၊ ထရားဂုဏ်၌၊ အဝေက္ခပ္ပ
သာဒေန၊ မတုန်မလှုပ်သက်၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေသာကဿ၊ လူဆိုးပါး၏၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊
ပုညဓမ္မံ၊ ကောင်းမှုသည်း ဟူသော မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်တာမြေ
ကောင်းသကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံစော၊ သံဃာဂုဏ်၌၊ အဝေက္ခပ္ပသာဒေန
န၊ မတုန်မလှုပ် သက်၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုအနာဂံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယတောမိခေါ၊ အကြင်
အကြင်သို့သောမင်္ဂသညံ၊ ပယ်အပ်သောအပိုင်းအခြားရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်
သောကိလေသာကို၊ စတ္တံ၊ စွန့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိနိဿန္တံ၊

၂၀

တဘန်စွန့်အပ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ သကသကဩမိဝသေန၊ကိလေသာ
တည်းဟူသော မိမိမိမိတို့၏ အပိုင်းအခြား၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ စက္ခုမေဝ၊
စွန့်သည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သကသကဩမိဝသေန၊ မဂ်ဟူသော
မိမိမိမိတို့၏အပိုင်းအခြား၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ တံတံ ကိလေသဇာတံ၊
ထိုထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သောကိလေသာကို၊ ဝန္တံ၊အန်အပ်
ပြီး၊ရတ္တံ၊လွတ်အပ်ပြီး၊ပဟိနံ၊ပယ်အပ်ပြီး၊ပဋိနိဿဉ္စံ၊ အကြွင်းမဲ့စွန့် အပ်ပြီး၊
ကိလေသောမိဝ၊ ကိလေသာဟူသော အပိုင်းအခြားလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂေါ
မိဝ၊ မဂ်ဟူသောအပိုင်းအခြားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဩမိ၊အပိုင်း
အခြားတို့သည်၊ဇော၊နှစ်ပါးတို့တည်း၊တတ္ထ၊ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ကံလေသော
မိဝသေနာပိ၊ ကိလေသာတို့ကို ပိုင်းခြားသည်၏ အစွမ်း အားဖြင့်လည်း၊
ယေကိလေသာ၊ အကြွင်ကိလေသာတို့ကို၊ ပဿမဂ္ဂဝဇ္ဇော၊ အကြွင်မဂ်ဖြင့်
သတ်အပ်ကုန်၏၊တေကိလေသာ၊ထိုကိလေသာတို့သည်၊ အညမဂ္ဂဝဇ္ဇော
ဟိ၊ကပါးသောမဂ်ဖြင့် သတ်အပ်ကုန်သောကိလေသာတို့နှင့်၊ အမိသော၊
မရောကုန်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊သကောနေဝဩမိနာ၊ ကိလေသာဟုဆိုအပ်
သောမိမိ၏အပိုင်းအခြားဖြင့်သာလျှင်၊ ပဟိနာ၊ပယ်အပ်ကုန်၏၊ မဂ္ဂေါမိဝ
သေနာပိ၊ မဂ်ဟူသောအပိုင်းအခြား၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ ယေကိလေ
သာ၊အကြွင်ကိလေသာတို့ကို၊သေနမဂ္ဂေန၊အကြွင်မဂ်သည်၊ပဟာတဗ္ဗော၊
ပယ်အပ် ကုန်၏၊ တေနမဂ္ဂေန၊ ထိုမဂ်ဖြင့်၊ တေယေဝ၊ ထိုကိလေသာတို့
သည်သာလျှင်၊ပဟိနာ၊ပယ်အပ်ကုန်သည်၊ဟောန္တံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊
သကသကဩမိဝသေန၊မဂ်ဟုဆိုအပ်သောမိမိမိမိတို့၏ အပိုင်းအခြား၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ တံတံကိလေသဇာတံ၊ ထိုထိုသို့သော သဘော ရှိသော
ကိလေသာကို၊ စက္ခုမေဝ၊ စွန့်အပ်သည် သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဋိ
နိဿဉ္စံ၊အကြွင်းမဲ့စွန့်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုကိလေသောမိ
မဂ္ဂေါမိအားဖြင့်စွန့်အပ်ပြီးသောကိလေသာကို၊စက္ခုမေဝက္ခိတွာစ၊ဆင်ခြင်၍
လည်း၊လဒ္ဓသောမနသော၊ရအပ်သောသောမနဿရှိသော၊ သောတိက္ခု၊
ထိုအနာဂံရဟန်းသည်၊ တတုတ္ထရိပိ၊ ထိုပယ်အပ်ပြီးသောကိလေသာလျှင်
အာရုံရှိသောသောမနဿ၏ဖြစ်ခြင်းထက်အလွန်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေ၊တုရားရှင်
၏ဂုဏ်ကျေးဇူး၌၊ အဝေဗ္ဗပ္ပသာနေန၊မတုန်မရွက်သက်၍ ကြည်ညိုခြင်း
သဒ္ဓါဟုဆိုအပ်သောပသာဒနှင့်၊သမန္နာဂတော၊ပြည့်စုံသည်၊ အမှီဖြစ်၏၊
ဣတိ၊ဤသို့၊အတ္ထဝေဒံ၊ အတ္ထဝေဒဟုဆိုအပ်သောသောမနဿဝေဒနာထို
သောမနဿဝေဒနာနှင့် ဟဉ္ဇသော ဉာဏ်ကို၊ ထာတိ၊ရှိ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊

သမ္ပန္နောပဝါဒ်တရားကို ဝေဒိတဗျောသိအပ်၏။ ယထောပိဓေါတိဝိယထော
မိခေါဟူ၍လည်း ပါဠိပေါဋ္ဌာပါဌာသညာ အတ္ထိရှိ၏။ တဿ ထိပါဌိ၏ ဝသေန။
အစွမ်းဖြင့်။ အယံအဋ္ဌော။ ဤအနက်ကို ဝေဒိတဗျောသိအပ်၏။ ဣမဿ
ဘိက္ခုနော။ ဤအနာဂံရဟန်းအား။ ယထောယသ္မာ အကြင်ကြောင့်။ ဩမိ
အောက်မင်သုံးခုအပိုင်းအခြားကို ကာတွာပြု၍ စတ္တံ အရဟတ္တမဂ်သည်
ပယ်အပ်သော ကိလေသာမှ တပါးသော ကိလေသာတို့ကို ဝှန်အပ် သည်။
ဟောတိ ဖြစ်၏။ ပဋိနိဿန္တံ။ အကြွင်းမဲ့ဝှန်အပ်သည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ တတ္ထ
ပါဠိ။ ထိုယထောပိဓေါပနအစရှိသောပါဌိ၌ ယထောတိ ယထောဟူသည်
ကား။ ကာရဏဝစနံ။ အကြောင်းကို ဟောသောသဒ္ဓါတည်း။ ယသ္မာတိ။
ယသ္မာဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ ဟောဋ္ဌာ။ အောက်၌။
ထယောမဂ္ဂါ။ သုံးပါးသောမဂ်တို့ကို ဩမိတိ၊ ဩမိဟူ၍၊ ဝတ္ထန္တံ ဆိုအပ်
ကုန်၏။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်၊ တေတိ၊ ထိုအောက်မင်သုံးခုတို့သည်။
ဩမိ အပိုင်းအခြားကို ကာတွာပြု၍၊ ကောဋ္ဌာသံ၊ အဘို့ကို၊ ကာတွာပြု၍။
ဥရိမဂ္ဂေန၊ အထက်ဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်သည်။ မဟာတဗ္ဗကိလေသေ။
ပယ်အပ်သော ကိလေသာတို့ကို၊ ဥပေတွာထား၍၊ ပဇဟန္တိ၊ ဝှန်ကုန်၏။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဩမိတိ၊ ဩမိဟူ၍၊ ဝတ္ထန္တံ ဆိုအပ်ကုန်၏။ အရဟတ္တ
မဂ္ဂေါပန၊ အရဟတ္တမဂ်သည်ကား၊ ကိဉ္စိတဝံ၊ ဝေဝေသံ၊ ကိလေ
သာကို၊ အနဝသေသေတွာ။ မကြွင်းစေမူ၍၊ ပဇဟတိ၊ ဝှန်၏။ ထသ္မာ။
ထိုကြောင့်။ သောမဂ္ဂေါ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်ကို၊ အနောမိတိ၊ အနောမိဟူ၍၊
ဝတ္ထတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣမဿစ ဘိက္ခုနော။ ဤအနာဂံ ရဟန်း အားလည်း။
ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ မဂ္ဂတ္ထယေန၊ မဂ်သုံးပါးအပေါင်းဖြင့်၊ စတ္တံ၊ ကိလေသာ
ကို ဝှန်အပ်ပြီး၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယထော မိခေါပန စတ္တံဟော တိတိ၊
ယထောပိဓေါပနစတ္တံဟောတိဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောထော်မူအပ်၏။ တတ္ထပါဠိ။
ထိုယထောပိဓေါဟူသောပါဌိ၌၊ ခေါပနာတိ၊ ခေါပနဟူသည်ကား။ နိပါတ
မတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဝိဇ္ဇိတော၊
အပေါင်းဖြစ်သော အနက်တည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အယံဘိက္ခု။
ဤအနာဂံ ရဟန်းသည်။ ဩမိ။ အောက် မင်သုံးခုဖြင့် အပိုင်းအခြားကို၊
ကာတွာပြု၍၊ စတ္တံ၊ အရဟတ္တမဂ်သည် ပယ်အပ်သော ကိလေသာမှတစ်ပါး
သော ကိလေသာတို့ကို ဝှန်အပ်သည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ ပဋိနိဿန္တံ၊ အကြွင်း
မဲ့ဝှန်အပ်သည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုကိလေသော
မိမဂ္ဂေါမိအားဖြင့်ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာတို့၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာဝ၊ ဆင်ခြင်

၍သာလျှင်၊ သန္တသောမနသော၊ ရအာရံသောသောမနသော၊ သော
 တိက္ခ၊ ထိုအနာဂံရဟန်းသည်၊ ထတုတ္တရိဝိ၊ ထိုပယ်အပ်ပြီးသောကိလေ
 သာ သာလျှင်အာရံရှိသော သောမနသော ဉာဏ်၏ ဖြစ်ခြင်းထက် အလွန်
 လည်း၊ ဗုဒ္ဓေတုရားဂုဏ်၌၊ အဝေဇ္ဈပ္ပသာဒေန၊ မတုန်မလှုပ်သက်၍ကြည်
 ညိုခြင်းသဒ္ဓါဟုဆိုအပ်သောပသာဒနှင့်၊ သမန္တဝ တော၊ ပြည့်စုံသည်၊ အဓိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထဝေဒံ၊ အတ္ထဝေဒဟုဆိုအပ်သောသောမနသောဝေဒ
 နာဉာဏ်ကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ပါဠိ၊
 ပါဠိကို၊ နေထံဗ္ဗံ၊ ဆောင်အပ်၏၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ဝတ္ထုန္တိ ဣဒံပဒံ၊ ဝတ္ထု
 ဟူသောဤပုဒ်ကို၊ သကဘာဝ ပရိစ္စုဓနဝသေန၊ မိမိသဘောအားဖြင့် ဖြစ်
 သောကိလေသာကိုစွန့်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝန္တိန္တိ
 ဣဒံပဒံ၊ ဝန္တိဟူသောဤပုဒ်ကိုကား၊ အနာဒိယနဘာဝဒဿနဝသေန၊ တဘန်
 စွန့်အပ်ပြီးသော ကိလေသာကို စွဲသင်းခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝုတ္တုန္တိ ဣဒံ၊ ဝုတ္တံဟူသောဤပုဒ်
 ကို၊ သန္တတိတော၊ မိမိအစဉ်သန္တာန်မှ၊ ဝိနိမောစနဝသေန၊ ကောင်းစွာလွတ်
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပဟိနန္တိ ဣဒံပဒံ၊ ပဟိနံ
 ဟူသောဤပုဒ်ကို၊ ဝုတ္တုဿာဝိ၊ ကိလေသာရှလွတ်ပြီးသော အနာဂံဝုတ္တုလံ
 အားလည်း၊ ကွမ်းတစ်စုံတစ်ခုသောအရာ၌၊ အနဝဋ္ဌာနဒဿနဝသေန၊ အမြဲ
 မတည်သည်၏အဖြစ်ကိုပြသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ ပဋိနိဿုဋ္ဌိန္တိ ဣဒံပဒံ၊ ပဋိနိဿုဋ္ဌိဟူသောဤပုဒ်ကို၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ဂွေး၌၊ အာဒိဏ္ဏ
 ဝုဗ္ဗဿ၊ စွဲသင်းဘူးသောကိလေသာကို၊ နိဿုဋ္ဌာဘာဝဒဿနဝသေန၊ စွန့်သည်
 ကိုပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 ပရိရခံ၊ ဂွေးရှု၊ နိဿုဋ္ဌာဘာဝဒဿနဝသေန၊ စွန့်သည်၏အဖြစ်ကိုပြသည်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဘာဝနာဗသေန၊ ဘာဝနာ၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတိတုယျ၊ နှိပ်စက်၍၊ နိဿုဋ္ဌာဘာဝနာ ဒဿနဝသေန၊
 စွန့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကိုပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ လဘတိ၊ အတ္ထဝေ
 ဒံလဘတိ၊ ဓမ္မဝေဒန္တိ ဝေတ္ထု၊ လဘတိ၊ အတ္ထ ဝေဒံလဘတိ၊ ဓမ္မဝေဒံဟူသော
 ဤပါဠိ၌၊ ဗုဒ္ဓါဒိသု၊ တုရားအစ ရှိကုန်သောရတနာသုံးပါးတို့၌၊ အဝေဇ္ဈပ္ပသာ
 ဒေါယေဝ၊ မတုန်မလှုပ်သက်၍ ကြည်ညိုခြင်းသဒ္ဓါဟု ဆိုအပ်သောပသာ
 ဒသို့သာလျှင်၊ အရဏီယတော၊ ရောက်အပ်သောကြောင့်၊ အတ္ထော၊ အတ္ထ
 မည်၏၊ ဥပဂန္တုတော၊ ရောက်အပ်သောကြောင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊

၁၇၈

ဆိုလိုသည်။ ဟောတီးဖြစ်၏။ ဓာရဏတော၊ ဆောင်တတ်သော ကြောင့်၊
 ဓမ္မော၊ ဓမ္မမည်၏။ ဝိနိပါတ်တံ၊ အပါပတ်ဝင့် ဆင်းရဲသို့ကျခြင်းငှါ၊ အပ္ပဒါ
 နတော၊ မပေးတတ်သောကြောင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။
 ဟောတီးဖြစ်၏။ ဝေဒေါတိ၊ ဝေဒေါဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓာဝိ၊ ကျင်းဝန်သည်
 လည်းကောင်း၊ ဥာဏာဝိ၊ ဥာဏ်သည်လည်းကောင်း၊ သောမနဿ၊ မှီးသော
 မနဿသည်လည်းကောင်း၊ ဝေဒေါ၊ ဝေဒမည်၏။ ဟိဝိတ္ထာ၊ ရေမီး၊ ချွေချွေ ဆိုပြီး
 အံ၊ တိဏ္ဍိ၊ ဗေဒါနံ၊ ပါရဂူတိ၊ အာဒိ၊ သု၊ တိဏ္ဍိ၊ ဗေဒါနံ၊ ပါရဂူဤသို့အစရှိသောပါဠိ
 ရပ်တို့၌၊ ဂန္ဓာ၊ ကျင်းဝန်ကို၊ ဝေဒေါတိ၊ ဝေဒဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တိဏ္ဍိ၊
 သုံးပါးကုန်သော၊ ဝေဒါနံ၊ ဗေဒင်တို့၏၊ ပါရဂူ၊ ကင်းတဘက်သို့ရောက်၏။
 အယံ၊ ပြာဟူကာ ဝေဒဂူအာဇာဓညံ၊ အကိဉ္ဇနံ၊ ကာမဘဝေ၊ အဗတ္တန္တိ၊ အာဒိ၊ သု၊
 အယံ၊ ပြာဟူကာ ဝေဒဂူ အာဇာဓညံ၊ အကိဉ္ဇနံ၊ ကာမ ဘဝေ၊ အဗတ္တံ ဤသို့အစရှိ
 သောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်ကို၊ ဝေဒေါတိ၊ ဝေဒဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 ပြာဟူကာ၊ ဝုတ္တော၊ အယံ၊ တိဏ္ဍိ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဝေဒဂူ၊ ဥာဏ်တို့ဖြင့်ကုန်
 တတ်၏။ အာဇာဓညံ၊ သိအပ်သောတရားကိုသိ၏။ အကိဉ္ဇနံ၊ ကြောင့်ကြပလိ
 ဟောမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာမဘဝေ၊ ကာမတံ၌၊ အဗတ္တံ၊ ထောင့်တခြင်းမရှိ၊
 ယေဝေဒဇာတာ၊ ဝိစရန္တိ၊ လောကေတိ၊ အာဒိ၊ သု၊ ယေဝေဒဇာတာ၊ ဝိစရန္တိ
 လောကေ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ သောမနဿံ၊ သောမနဿ၊ ဝေဒ
 နာကို၊ ဝေဒေါတိ၊ ဝေဒဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ လောကေ၊ လောက၌၊
 ယေဝုတ္တဿ၊ အကြင်ဝုတ္တိလ်တို့သည်၊ ဝေဒဇာတာ၊ ဖြစ်သော သောမနဿ
 ဝေဒနာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဣပေနံ၊ ဤအတ္ထဝေဒံ၊ ဓမ္မ
 ဝေဒံဟူသော ပါဠိ၌ကား၊ သောမနဿဉ္စ၊ သောမနဿ၊ ဝေဒနာကို လည်း
 ကောင်း၊ သောမနဿ၊ သမ္ပယုတ္တဥာဏဉ္စ၊ သောမနဿ၊ ဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သော
 ဥာဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အမိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။
 တသ္မာ၊ ဤကြောင့်၊ လာတိ၊ အတ္ထဝေဒံ၊ လာတိ၊ ဓမ္မဝေဒန္တိ၊ ဧတ္ထ၊ လာတိ
 အတ္ထဝေဒံ၊ လာတိ၊ ဓမ္မဝေဒံဟူသောပါဠိ၌၊ အဝေဠုပ္ပသာဒါ၊ ရုဗ္ဗဏသော
 မနဿဉ္စ၊ အဝေဠုပ္ပ သာဒကိုအာမူပြု၍ ဖြစ်သော သောမနဿ ကိုလည်း
 ကောင်း၊ သောမနဿ၊ မဟဥာဏဉ္စ၊ သောမနဿ၊ ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော
 အားဖြင့်ပြီးသောဥာဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ လာတိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ
 ဤအတ္ထဝေဒံ၊ ဓမ္မဝေဒံဟူသောပါဠိ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ အတ္ထဝေဒန္တိ၊ အတ္ထဝေဒံဟူသည်ကား၊
 အဝေဠုပ္ပသာဒံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်၌မတုန်မလှုပ်သက်၍ ကြည်ညို

များသော သည်။ ဟူသောအသံသာဒကို၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့
အပတ်၌၊ အဝေက္ခပဿာဒကို အာရုံရှိသောအားဖြင့်မှီ၍ဖြစ်သော။ ဝတ္ထုပ
အမေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဝေဒံ၊ သော
သေဝေဒနာ ထိုသောမနဿဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သောဥာဏ်ကို၊ လဘတိ၊
ရ၏။ ဓမ္မဝေဒန္တိ၊ ဓမ္မဝေဒံဟူသည်ကား၊ အဝေက္ခပဿာဒဿ၊ အဝေက္ခပဿာဒ
၏ဟောတု၊ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဩဓိသော၊ ပိုင်းခြားသောအားဖြင့်၊ ကိလေ
သပ္ပဟာနံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောကိလေသာကို၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာကိုအာရုံ ရှိသောအားဖြင့်
မှီ၍ဖြစ်သော၊ ဝတ္ထုပကာရမေဝ။ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသည်သာလျှင်
ဖြစ်သော၊ ဝေဒံ၊ သောမနဿဝေဒနာထိုသောမနဿဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော
ဥာဏ်ဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသောဝေဒနာကို၊ လဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိဝေဗ္ဗိ၊
ဤသို့သည်၊ ဧတ္ထံ၊ ဤအတ္ထဝေဒံဓမ္မဝေဒံဟူသောစါဉ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဟောတုဗ္ဗိဥာဏံဓမ္မပဋိသန္တိဒါဟော
တုပဓေဥာဏံအတ္ထပဋိသန္တိဒါတိ၊ ဟောတုဗ္ဗိဥာဏံဓမ္မပဋိ သန္တိဒါဟောတု
ပဓေဥာဏံအတ္ထပဋိသန္တိဒါဟူ၍၊ ဧတံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ဘဝဝသာ၊
မြတ်စွာ ထုရားသည်။ ဝတ္ထံ၊ ဟောစေတီမူအပ်ပြီ၊ ဟောတုဗ္ဗိ၊ အကြောင်း၌၊
ဥာဏံ၊ သိသောဥာဏ်သည်၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါမည်၏၊ ဟောတု
ပဓေ၊ အကြောင်း၏အကျိုး၌၊ ဥာဏံ၊ သိသောဥာဏ်သည်၊ အတ္ထပဋိသန္တိ
ဒါ၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါမည်၏၊ ဓမ္မပဿဉ္စိ ဘံပါရဇ္ဇန္တိ၊ ဓမ္မပဿဉ္စိဘံပါရဇ္ဇံဟု
သည်ကား၊ တမေဝအတ္ထုဉ္စ၊ ထိုအကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ တမေဝဓမ္မုဉ္စ၊
ထိုအကြောင်း ကိုလည်းကောင်း၊ အတ္ထုဓမ္မာနိသံသဘူတံ၊ အတ္ထုဓမ္မတို့၏
အာနိသံသ ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဝေဒန္တံ၊ သောမနဿ ဝေဒနာဥာဏ် ဟူသော
ဝေဒနာကို လည်းကောင်း၊ ပစ္စဝေက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊
ဥပ္ပန္နံပါရဇ္ဇံ၊ ဖြစ်သောပါမောဇ္ဇကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အနဝဇ္ဇေလက္ခ
တောန၊ အပြစ်မရှိခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ ပစ္စဝေက္ခနာကာရဗ္ဗဝဋ္ဌေန၊ ဆင်
ခြင်သောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော၊ ဓမ္မေန၊ အကြောင်းနှင့်၊ ဥပသဉ္စိတံ၊
စပ်သော၊ တံ၊ ထိုနူသောပီတိဟုဆိုအပ်သော ပါမောဇ္ဇကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပရေဒိတဿပီတိဇာယတီတိ၊ ပရေဒိတဿပီ
တိဇာယတိဟူသည်ကား၊ ဣဒိနာပါရဇ္ဇေန၊ ဤပါမောဇ္ဇဖြင့်၊ ပရေဒိတဿ၊
ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိရာမိသာပီတိ၊ အာမိသကင်းသော
ပီတိသည်၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပီတိမနဿာတိ၊ ပီတိမနဿ ဟူသည်ကား၊

တာယပီတိယာ။ ထိုပီတိဖြင့်။ ပီတိတမနသေ။ ပဿန္တိကိရုက်သေ။
ကုန်သောမွန်မြတ်သောပီတိအဟုန်တို့ဖြင့်ရောင့်ရဲသောစိတ်ရှိသော။
အား။ ကာယောမသယန္တဝီရိယ။ ကာယောပဿန္တဝီဟူသည်ကား။ ကာ
ဝိနာမကာရသည်လည်း။ ပဿန္တေ။ ငြိမ်းသည်။ ဝုပဿန္တေရထော။ ကံ
သာတည်းဟူသောပူဇန်ခြင်းမှငြိမ်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပဿန္တကာပေ
သုန္တိ။ ပဿန္တကာယောသုခံဟူသည်ကား။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဝုပဿန္တကာယဒရ
ထော။ ကိလေသာတည်းဟူသောပူဇန်ခြင်းမှငြိမ်းသောကိလေသာကိုပုဂ္ဂိုလ်
သည်။ စေတသိကသုခံ။ စေတသိကသုခကို။ မနိဝံဇေဇေတိ။ ခံစား၏။
စိတ္တံသမာဓိယတိတိ။ စိတ္တံသမာဓိယတိဟူသည်ကား။ စိတ္တံ။ စိတ်သည်။
သမ္ဘာ။ ကောင်းစွာ။ အာဓိယတိ။ အာရုံ၌တည်ကြည်၏။ အပ္ပိတံဝိယ။ အပ္ပနာ
ဈာန်ကို ဝင်စားသကဲ့သို့။ အစလံ။ မတုန်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌတိ။ တည်
၏။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ကိလေသပ္ပဟာနံ။ ကိလေသာကို မပယ်ခြင်း ကိုလည်း
ကောင်း။ အဝေဓ္မပဿာ ဒဿမန္တာဂတံ။ အဝေဓ္မ ပဿာဒနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို
လည်းကောင်း။ ပစ္စဝေက္ခထော။ ဆင်ခြင်သော။ အသေ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဥပ္ပဇ္ဇ
မာနံ။ ဖြစ်သော။ သောမနသောဒိအာနိသံသံ။ သောမနသအစရှိသောအာနိသံ
သကို။ ဒေသေတွာ။ ပြတော်မူပြီး၍။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ယတောဓိဓေါပနမေ
တိဝါရေန။ ယတောဓိဓေါပနမေဤသို့အစရှိသောဝါရဖြင့်။ တသးထိုအနာ
ဂံရဟန်း၏။ ပစ္စဝေက္ခနာယ။ ပစ္စဝေက္ခနာ၏။ မဝတ္ထာကာရံ။ ဖြစ်သောအ
ခြင်းအရာကို။ ပကာသေတွာ။ ထင်ရှားစွာပြတော်မူပြီး၍။ တသေဝ။ ထိုအ
နာဂံပုဂ္ဂိုလ်၏သာသျှင်း။ အနာဂါမိမဂ္ဂါနာဘဝသုစကံ။ အနာဂါမိမဂ္ဂါ၏အနာ
ဘဝကိုပြတော်မူတတ်သော။ ဖလံ။ အကျိုးကို။ ဒေသေန္တော။ ပြတော်မူလို
သည်ဖြစ်၍။ သခေါသောတိက္ခဝေတိအာဒိ။ သခေါသောတိက္ခဝေဤသို့အစ
ရှိသောစကားကို။ အာဟ။ ဟောတော်မူပြီး တတ္ထပါဠေ။ ထိုပါဠိ၌။ ဧဝံသိ
သောတိဣဒိနာ။ ဧဝံသိသောဟူသောဤပါဠိဖြင့်။ တသးထိုအနာဂံပုဂ္ဂိုလ်
၏။ အနာဂါမိဂ္ဂသမ္ပယုတ္တံ။ အနာဂါမိမဂ္ဂနှင့်ယှဉ်သော။ သိလက္ခန္ဓံ။ သိလက္ခန္ဓ
ကို။ ဒေသတိ။ ပြတော်မူ၏။ ဧဝံဓမ္မောဧဝံသပညောတိဣမေဟိ။ ဧဝံဓမ္မော
ဧဝံသပညောဟူသောဤဝုဒ်တို့ဖြင့်။ ဝံသမ္ပယုတ္တမေဝ။ ထိုအနာဂါမိမဂ္ဂနှင့်
ယှဉ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ သမာဓိက္ခန္ဓဉ္စ။ သမာဓိက္ခန္ဓကိုလည်းကောင်း။
ပညက္ခန္ဓဉ္စ။ ပညက္ခန္ဓကိုလည်းကောင်း။ ဒေသတိ။ ဖြစ်တော်မူ၏။ သာဝဏီ
နန္တိ။ သာဝဏီဟူသည်ကား။ လောဟိတသာလိဂန္ဓသာလိအာဒိနံ။ နိသော
သလေး ကောင်းသော အနံ့ရှိသောသလေးအစရှိကုန်သော။ အနေကဓူပါနံ။

၀၀၀

ဈေးသော အပြားရှိကုန်သော သလေးတို့၏၊ ဝိဇ္ဇာပါကန္တိ၊ ဝိဇ္ဇာပါတံဟူ
သည့်ကား၊ ဩဒနံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဝိမိတကာဠကန္တိ၊ ဝိမိတကာဠဟူသည့်ကား၊
အပနိတကာဠကံ၊ ရွေး၍ မယ်အပ်ပြီးသော ကျောက်စင် စပါးလုံးစသော
အမည်း အညစ်မှကင်းသော၊ နေဝဿတံ ဟောတိ အန္တရာ ယာယာတိ၊
နေဝဿတံဟောတိအန္တရာယာယဟူသည့်ကား၊ ဇေဝိသေ၊ ဤသို့သတော
ရှိသော၊ တဿတိက္ခ၊ နေ၊ ထိုအနာဂံရဟန်းအား၊ ဝုတ္တပ္ပကာရာနံ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သော အပြားရှိသောဆွမ်းတို့ကို၊ တံဝိဇ္ဇာပါကောဇနံ၊ ထိုဆွမ်းကိုစား
ခြင်းသည်၊ မဂ္ဂဿဝါ၊ မဂ်၏၎င်း၊ ဗလဿဝါ၊ ဗိုလ်၏လည်းကောင်း၊ အန္တ
ရာယာယ၊ အန္တရာယ်ကိုပြုခြင်း၎င်း၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပဋိ
လဒ္ဓဂုဏဿ၊ ရအပ်ပြီးသော ဂုဏ်ရှိသောအနာဂံရဟန်း၏၊ တံဝိဇ္ဇာပါတံ၊
ထိုဆွမ်းသည်၊ အန္တရာယာယ၊ အန္တရာယ်ကိုဖြစ်စေခြင်း၎င်း၊ ကိံကရိဿ
တိ၊ အဘယ်မှာပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း၊ အဿ၊ ထိုအနာဂံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အပ္ပဋိ
လဒ္ဓေါ၊ မရအပ်သေးသော၊ ယောဝိ စတုတ္ထမဂ္ဂေါ၊ အကြင်စတုတ္ထမဂ်
သည်လည်းကောင်း၊ ယံစတုတ္ထ ဗလဉ္စ၊ အကြင်စတုတ္ထ ဗိုလ်သည်လည်း
ကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တပ္ပဋိလာဘာယ၊ ထိုစတုတ္ထမဂ်ထိုစတုတ္ထ ဗိုလ်ကို
ရခြင်း၎င်း၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာရတ္တတောဝိ၊ အားထုတ်အပ်သော်
လည်း၊ အဿ၊ ထိုအနာဂံပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တံဝိဇ္ဇာပါတံ၊ ထိုဆွမ်းသည်၊ အန္တ
ရာယာယ၊ အန္တရာယ်ကိုပြုခြင်း၎င်း၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အန္တရာယ်၊ အန္တ
ရာယ်ကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်း၎င်း၊ အသမတ္ထမေဝ၊ မစွမ်းနိုင် သည့်သာလျှင်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဝုတ္တပ္ပကာရသီလ
ဓမ္မပညာသင်္ဂဟေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော ဝိလသမာဓိမညာတို့
ကိုပေါင်းရုံးခြင်းသတောရှိသော၊ မဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိစိတ္တတ္ထာ၊
စင်ကြယ်သော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်
ကြောင့်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤအန္တရာယ်မရှိသည်၏ အဖြစ်၌၊ ဧဝေဒေ၊ ဤအနာ
ဂါမိမဂ်ဖြင့်စိတ်၏ စင်ကြယ်ခြင်း သည်သာလျှင်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်း
တည်း၊ ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဒနုရူပံ၊ ထိုအနာဂါမိမဂ်ဖြင့်စိတ်၏ စင်ကြယ်
ခြင်းအားကျောက်ပတ်သော၊ ဥပဓံ၊ ဥပမာကို၊ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလို
သည်ဖြစ်၍၊ သေယျဏာဝီတိအာဒိ၊ သေယျဏာဝိဤသို့အစရှိသောစကား
ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး တတ္ထ၊ ထိုဥပမာစကား၌၊ အန္တိန္တိ၊ အန္တိဟူ
သည့်ကား၊ ဝိပဿန္တံ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်သော၊ မလဝိဂမေန၊ အညစ်အကြေး
ကင်းသဖြင့်၊ မရိသုန္ဓံ၊ စင်ကြယ်စွာသော၊ ပတယရာယ၊ ပြီးပြီးပြန်သော

အရောင်ရှိသည့်အဖြစ်ကြောင့်ပရိယောဒါတံးပြီးပြီးဖြစ်သောအရောင်
ရှိ၏။ ဥက္ကာမုခန္တိ၊ ဥက္ကာမုခံဟူသည့်ကား၊ သုဝဏ္ဏကာရာနံ၊ ရွှေပန်းထိပ်
သည်ကို၏။ မူသာမုခံ၊ ဖိုဝကို၊ ပိသတ္တံ၊ မှန်၏။ ဣဒေ၊ ဤအရာ၌၊ သုဝဏ္ဏကာရာနံ၊
ရွှေပန်းထိပ်သည်ကို၏။ မူသာ၊ ဖိုဝသည်။ ဥက္ကာ၊ ဥက္ကာမည်၏။ အညတ္တပနံ၊
တပါးသောပါဠိရပ်တို့၌ကား၊ ဒိဝိကာယောဝိ၊ မီးရှူးတိုင်တို့ကိုထည်း။ ဝုစ္စန္တိ
ဆိုအပ်ကုန်၏။ တိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးခုံး၊ ဥက္ကာသုခာရိယမာနာသုတိ၊ ဥက္ကာသု
ခာရိယမာနာသုဟူ၍၊ အာဂတဌာနေ၊ သာရာအရပ်၌၊ ဒိဝိကာ၊ မီးရှူးတိုင်ကို၊
ဥက္ကာတိ၊ ဥက္ကာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဥက္ကာသု၊ မီးရှူးတို့ကို၊ ခာရိယမာနာသု
ထောင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဥက္ကံဗန္ဓေယျဥက္ကံဗန္ဓိတွာဥက္ကာမုခံအာလိမ္မေ
ယျာတိ၊ ဥက္ကံဗန္ဓေယျဥက္ကံဗန္ဓိတွာဥက္ကာမုခံအာလိမ္မေယျဟူ၍၊ အာဂတဌာ
နေ၊ သာရာအရပ်၌၊ အင်္ဂါ၊ ရကပလ္လံ၊ မီးမယ်ဖြူခိုးကင်းကို၊ ဥက္ကာတိ၊ ဥက္ကာ
ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်မြေညက်လိမ်းကျံခြင်းစ
တည့်ကို ဂြိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒါရုဗတိကင်္ဂါရာဒိကေန၊ ထင်း၏ခတ်မိ
ခြင်းမီး၏ပြည့်ခြင်းအစရှိသောအကြောင်းကြောင့်၊ နဘိဇ္ဇတိ၊ မူကွဲ၊ တထာ၊
ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဥက္ကံ၊ မီးမယ်ဖြူကို၊ အနုမတ္တိကာယောပါဒိနာ၊ ကျသောမြေ
ညက်လိမ်းကျံခြင်းစသည်ဖြင့်၊ ဗန္ဓေယျ၊ လိမ်းကျံရာ၏။ ဥက္ကံ၊ မီးခိုးကင်း
ကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ မြေညက် စသည်ဖြင့်လိမ်းကျံ၍၊ ဧက္ကာမုခံ၊ ခိုးကင်းဝက်အံ၊
အလိမ္မေယျ၊ မြေညက်စသည်ဖြင့်လိမ်းကျံရာ၏။ ကမ္မာရာနံယထာဥက္ကာ
အန္တောရယတိနောဗဟိတိ၊ ကမ္မာရာနံယထာဥက္ကာအန္တောရယတိနော
ဗဟိဟူ၍၊ အာဂတဌာနေ၊ သာရာအရပ်၌၊ ကမ္မရုဒ္ဓါနံ၊ ရွှေပန်းထိပ်သည်ကို၏။
ရွာဘိတိ၊ ကို၊ ဥက္ကာ၊ ဥက္ကာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကမ္မာရာနံ၊ ရွှေပန်းထိပ်
သည်ကို၏။ ဥက္ကာ၊ ရွက်တီးသည်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အန္တော၊
အတွင်း၌၊ ရှာယတိ၊ လောင်၏။ ဗဟိ၊ အပ၌၊ နောရယတိ၊ မလောင်၊ ဧဝံပိပါ
ကောဥက္ကာသတောဘိသတိတိ၊ ဧဝံပိပါကောဥက္ကာသတောဘိသတိ
ဟူ၏။ အာဂတဌာနေ၊ သာရာအရပ်၌၊ ဝါတဝေဝေါ၊ ထေတို့၏အဟုန်သည်
ခတ်မိခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အရောင်ကို၊ ဥက္ကာတိ၊ ဥက္ကာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊
ဆိုအပ်၏။ ဥက္ကာသတော၊ ဥက္ကာရောင်၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဧဝံပိပါကော၊ ဤသို့
အကျိုးရှိသည်၊ ဘိသတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ။ ဣမသ္မိံ၊ ပနဌာနေ၊ ဤအရာ၌လည်း
ကောင်း၊ အညောသု၊ တပါးကုန်သော။ ဧဝံပေသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊
သဏ္ဌာသေန၊ ညှပ်ဖြင့်၊ ဇာတဇ္ဈဝံ၊ ရွှေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ဥက္ကာမုခေ၊
ဖိုဝ၌၊ ပက္ခိပတိ၊ ထည့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဂတဌာနေသုစ၊ သာရာအရပ်တို့

၀

နှိယည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏကာရာနံ၊ ရွှေမန်းတိမ်သည်တို့၏၊ မူသာ၊ ဖိုဝက်၊
 ဥက္ကာတိ၊ ဥက္ကာဟူ၍၊ ဝေဒိဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဩဝေနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ အဟံ
 ဤဆိုသတ္တံ့သည်ကား၊ ဥပမာသံသန္ဓနာ၊ ဥပမာကိုဥပမေယျအနက်နှင့်
 အတူပြု၍၊ နှောခြင်းတည်း၊ ဟိပါကဋံကရောမိ၊ ထင်စွာပြုပြီးအံ့၊ သံကိလိဋ္ဌ
 ဝတ္တံပိယစ၊ ညစ်ညူးသောအဝတ်ပုဆိုးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သံကိလိဋ္ဌဇာ
 တရူပံပိယစ၊ ညစ်ညူးသောရွှေကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဣမသာဘိက္ခုနော၊
 ဤရဟန်း၏၊ ပုထုဇ္ဇနကာလေ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သောအခါ၌၊ ကာမရာဂါမိမေသာနု
 ဝတမိတ္တံ၊ ကာမရာဂအစရှိသော အညစ်အကြေးသည် အစဉ်လိုက်အပ်
 သောစိတ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အန္တောဒကံပိယစ၊ အလွန်ကြည်ထင်
 သောနေကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဥက္ကာရခံပိယစ၊ ဖိုဝက်သို့လည်းကောင်း၊
 အနာဂါမိမဂ္ဂေါ၊ အနာဂါမိမဂ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တံဥဒကဉ္စ၊ ထိုရေ
 ကိုလည်းကောင်း၊ တံဥက္ကာရဉ္စ၊ ထိုဖိုဝက်လည်းကောင်း၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊
 ဝတ္ထုသုဝဏ္ဏာနံ၊ ပုဆိုးရွှေတို့၏၊ ဝရိသုဒ္ဓတာပိယ၊ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်
 ကဲ့သို့၊ တသာဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ပုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြား
 ရှိသော၊ သိယဓမ္မပညာသင်္ဂဟိတံ၊ သိယသမာဓိပညာတို့ဖြင့်သင်္ဂြိုဟ်အပ်
 သော၊ အနာဂါမိမဂ္ဂံ၊ အနာဂါမိမဂ်ကို၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊ ဝိသုဒ္ဓမိတ္တတော၊
 စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤတွင်
 စကားတရပ် အပြီးသတ်တည်း၊ သောမေတ္တာသဟာဂတေန စေတသးအစရှိသည်ဖြင့်၊ ယထာနုသန္တိ
 ဝသေန၊ ယထာနုသန္တေ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်၊ ဝတာ၊
 ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပုစ္ဆာနုသန္တိ၊ ပုစ္ဆာနုသန္တေ လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈာ
 သယာနုသန္တိ၊ အဇ္ဈာသယာနုသန္တေလည်းကောင်း၊ ယထာနုသန္တိ၊ ယထာ
 နုသန္တိလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုသန္တိ၊ အနုသန္တိတို့သည်၊ တိသေ၊ သ၊
 သုံးပါးတို့တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ ဧဝံ၊ ဝတ္ထေ အညတရောဘိက္ခု၊
 ဘဂဝန္တံ၊ ဧဝံ၊ ဝေါ၊ သိယာနုခေါဘန္တေ ဗဟိဒ္ဓါအပရိတဿ၊ နာတိ
 သိယာဘိက္ခုတိ ဘဂဝါ အဝေါစာတိ၊ ဧဝံ၊ ဝတ္ထေ အညတရော တိက္ခု၊
 ဘဂဝန္တံ၊ ဧဝံ၊ ဝေါ၊ သိယာနုခေါဘန္တေ ဗဟိဒ္ဓါအပရိတဿ၊ နာတိသိယာ
 ဘိက္ခုတိဘဂဝါ အဝေါစဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆန္တာနံ၊ မေးကုန်သောသူ
 တို့အား၊ ဝိသုဒ္ဓိတသုတ္တဝသေန၊ ဖြေတော် မူအပ်သောသုတ်တို့၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ပုစ္ဆာနုသန္တိ၊ ပုစ္ဆာနုသန္တေကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဝတ္ထေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ အညတရော၊ မထင်ရှား

သေ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ထေဝစနံ၊ ဤ
စကားကိုအဝေါစ၊ သျှောက်၏။ ကိံ၊ အဝေါစ၊ အဘယ်သို့သျှောက်သနည်း။
ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓဝတ္ထုတို့၌၊ အပရိတသနာ၊
တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်မတောင့်တခြင်းသည်၊ သိယာနုခေါ၊ ဖြစ်ရာအံ့သော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သိယာနုခေါ၊ ပနတေ
ပြာဟ္မဏဇေမယံ၊ အဇ္ဈာဝိနုနယမတော၊ ဂေါတမော၊ အဝိတရာဂေါတိ၊ သိယာ
နုခေါ၊ ပနတေ၊ ပြာဟ္မဏဇေမယံ၊ အဇ္ဈာဝိနုနယမတော၊ ဂေါတမော၊ အဝိတရာ
ဂေါဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ အဇ္ဈာသယံ၊ အလိုဆန္ဒကို၊
ဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ဂုတ္တဿ၊ ဟောတော်မူ အပ်သော၊ သုတ္တဿ၊ သုတ်၏၊
ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဇ္ဈာသယာ နုသန္တိ၊ အဇ္ဈာသယာ နုသန္တေကို၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပြာဟ္မဏ၊ ဂုတ္တော၊ အသယဟေ၊ ထိုသင်အား၊ အဇ္ဈာ
ဝိ၊ ယခုအခါ၌လည်း၊ သမတော၊ ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ အဝိ
တရာဂေါ၊ မကင်းသောရာဂရှိသည်၊ ဟောတိနုန၊ ဖြစ်စေသကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊
ဤသို့သော အကြံသည်၊ သိယာ နုခေါ၊ ပန၊ ဖြစ်ရာသည် သာလျှင်တည်း၊
ယေနပနဓမ္မေန၊ အကြင်တရားဖြင့်၊ အာဒိဋ္ဌိ၊ အစ၌၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်၊
ဥဗ္ဗိတာ၊ ဖြစ်၏၊ တဿဓမ္မဿ၊ ထိုတရားအား၊ အနုဇ္ဈပဓမ္မ ဝသေနဝါ၊
လျော် သောဓမ္မ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပရိမက္ခ ဝသေနဝါ၊
ဆန့်ကျင်တက်ဖြစ်သောတရား၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယေသု
သုက္ကဿ၊ အကြင်သုတ်တို့၌၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။
အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏၊ တေသံ၊ ထိုသုတ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယထာနု
သန္တိ၊ ယထာနုသန္တေကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သုတ္တာနိ၊ ထိုသုတ်
တို့သည်၊ ယေယျထာကကမာနိ၊ အဘယ်သည် တို့နည်းဟူမူကား၊ အာ
ကဓိယျသုတ္တေ၊ အာကဓိယျသုတ်၌၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ သိလေန၊ သိလ
ဖြင့်၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်၊ ဥဗ္ဗိတာ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဆအတိညာ
ခြောက်ပါးသောအတိညာဉ်တို့သည်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ ကကရူပမေ၊
ကကရူပမသုတ်၌၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ အက္ခန္တိ ယာ၊ သည်းမခံခြင်းကြောင့်၊
ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်၊ ဥဗ္ဗိတာ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ကကရူပမောဝါ
ဒေါ၊ ကကရူပမသြဝါဒသည်၊ အာဂတာ၊ လာ၏၊ အလဂ္ဂဓမ္မ၊ အလဂ္ဂဓမ္မ
သုတ်၌၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဒိဋ္ဌိပရိဒိပနေ၊ ဒိဋ္ဌိကိုပြသဖြင့်၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာ
သည်၊ ဥဗ္ဗိတာ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝဇ္ဇသုညတာပကာသနာ၊ ဝဇ္ဇ၏

သုညတအဖြစ်ကိုပြခြင်းသည်။ အာဂတာ၊ သာဏီ၊ စူဠဝေဒလ္လသ၊ စူဠဝေဒလ္လသုတ်၏၊ ဝုဒ္ဓေ၊ ရှေးဖြစ်သော၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ကိလေသပရိဒီပနေန၊ ကိလေသာကို ပြသဖြင့်၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ ဥဗ္ဗိတာ၊ ဖြစ်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဗြဟ္မဝိဟာရာ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတို့သည်။ အာဂတာ၊ သာကုန်၏။ ကောသမ္ပကသုတ္တ၊ ကောသမ္ပကသုတ်၌၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဘဏ္ဍုနေန၊ ငြင်းခုံခြင်းဖြင့်၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ ဥဗ္ဗိတာ၊ ဖြစ်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သာရဏီယဓမ္မာ၊ သာရဏီယဓမ္မတို့သည်။ အာဂတာ၊ သာကုန်၏။ ဣမဝိဇ္ဇိဝတ္ထသုတ္တ၊ ဤဝတ္ထသုတ်၌လည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ကိလေသပရိဒီပနေန၊ ကိလေသာကိုပြသဖြင့်၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ ဥဗ္ဗိတာ၊ ဖြစ်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဗြဟ္မဝိဟာရာ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတို့သည်။ အာဂတာ၊ သာကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ယထာနုသန္ဓိဝသေနဒေသနာဂတာဝါ၊ ယထာနုသန္ဓိဝသေနဒေသနာဂတာဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဆိုအပ်ပြီး ဗြဟ္မဝိဟာရေသုဓန၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတို့၌ကား။ အနုပဒတ္တဝတ္ထနာစ၊ အစဉ်ဖြစ်သောဝုဒ္ဓိ၏ အတွင်း၌လည်း ကောင်း၊ ဘာဝနာနယောစ၊ ဘာဝနာနည်းကိုလည်း ကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောစကားအစဉ်ကို၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်ပြီး။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘာဝနာ၊ ဖြတ်စွာတရားသည်။ အဘိဇ္ဈာဒီနံ၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိကုန်သော၊ ဥပက္ကိလေသနံ၊ ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသတို့၏၊ ပဋိပက္ခတူဝံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗသေဝ၊ အချင်းခပ်သိမ်းသေလျှင်၊ ကာမရာဂဗျာပါဒပ္ပဟာနေန၊ ကာမရာဂဗျာပါဒကိုပယ်သဖြင့်၊ ဝိဟတမဂ္ဂတ္ထိကတ္တော၊ ပယ်ပျောက်အပ်ပြီးသော ဆန့်ကျင်ဘက်တရားရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ လန္ဓပဒဋ္ဌာနံ၊ ရအပ်သောအကြောင်းရှိသော၊ တဿအနာဂါမိနေ၊ ထိုအနာဂံပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတာဝနံ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရတာဝနာကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အသာ၊ ထိုအနာဂံပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အရဟတ္တပယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အကျိုး၌၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ အရဟတ္တပတ္တံ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်းကို၊ ဒေသေတွံ၊ ပြတော်မူခြင်း၌၊ သောအတ္ထိ ဣဒန္တိအာဒိ၊ သောအတ္ထိဣဒံ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဠိ ရပ်၌၊ အတ္ထေ၊ အနက်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘာဝိတဗြဟ္မဝိဟာရော၊ ပွားစေအပ်သောဗြဟ္မဝိဟာရရှိသော၊ သောအနာဂါမိ၊ ထိုအနာဂံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေသံဗြဟ္မဝိဟာရာနံ၊ ထိုဗြဟ္မဝိဟာရတရားတို့တွင်၊ ယတောကုတောမိ၊ အမှတ်မရှိတပါး

ပါးသောဗြဟ္မဝိဟာရမှ၊ ဓမ္မာယ၊ ထ၍၊ တေဇဝဗြဟ္မဝိဟာရဓမ္မ၊ သမ္ပယုတ်
ထရားနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သောထိုဗြဟ္မဝိဟာရတို့ကို၊ နာမဝသေန၊ နာမ်၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ ပိုင်းခြားပြီး၍၊ တေသံ၊ ထိုဗြဟ္မဝိဟာရ၏အ
စွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သောနာမ်တရားတို့၏၊ နိဿယံဟဒယဝတ္ထု၊ ခြံရံ့ဖြစ်သော
ဟဒယဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထု၊ နိဿယာနိ၊ ဟဒယဝတ္ထု၊ ခြံရံ့ဖြစ်
ကုန်သော၊ တူတာနိ၊ မဟာတုတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိဣမိနာနယေန၊
ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ တူတူပါဒါယဓမ္မ၊ တူတူရုပ်ဥပါဒါရုပ် တရားတို့ကို၊
ရူပဝသေန၊ ရုပ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ ပိုင်းခြားပြီး၍၊ ဣဒံ၊ ဤနာမ်
ရုပ်တရားသည်၊ အတ္ထိအတ္ထိဇေ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာ
တိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့သောဘာကို ပိုင်းခြားသော
အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ အနေန၊ ဤအနာဂံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုက္ခသစ္စဝဝတ္ထာနံ၊
ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား ခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တတော၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာကိုပိုင်းခြား သည်မှ၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အတို့
ကာလ၌၊ တဿဒုက္ခဿ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာ၏၊ သရဒယံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော
သရဒယသစ္စာကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈန္တော၊ ထိုးထွင်း၍သိသည်ရှိသော်၊ ဟိနံ၊ ယုတ်
သောလောဘဟူသော သရဒယသစ္စာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာ
နာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့သောဘာကို ပိုင်းခြားသော
အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ အနေန၊ ဤအနာဂံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သရဒယသစ္စဝဝတ္ထာနံ
သရဒယသစ္စာကို ပိုင်းခြားခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
တတော၊ ထိုသရဒယသစ္စာကိုပိုင်းခြားပြီးသည်မှ၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်
အတို့ကာလ၌၊ တဿ၊ ထိုသရဒယ သစ္စာ၏၊ ပဟာနူပါယံ၊ ပပင်ခြင်း၏
အကြောင်းကို၊ ဝိဝိနန္တော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ မဏိတံ၊ မြတ်သော
မဂ္ဂသစ္စာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊
ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့မဂ္ဂသစ္စာကိုသိသောအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ အနေန၊ ဤအ
နာဂံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဂ္ဂသစ္စဝဝတ္ထာနံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုပိုင်းခြားခြင်းကို၊ ကတံ၊
ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုမဂ္ဂသစ္စာကို ပိုင်းခြားသည်မှ၊
အပရဘာဂေ၊ နောက်အတို့ကာလ၌၊ တေနမဂ္ဂေန၊ ထိုမဂ်ဖြင့်၊ ဝဇ္ဇဗ္ဗံ၊
ရောက်အပ်သော၊ ဌာနံ၊ အရပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဝိနန္တော၊
စုံစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဣမဿသညာဝထဿ၊ ဤလညာဖြင့်ရောက်
အပ်သော ဗြဟ္မဝိဟာရအာရုံထက်၊ ဥဋ္ဌရိ၊ လွန်စွာသော၊ နိဿရဏံ၊ အလုံး
စုံသော ဝဋ်ဒုက္ခ၏ ထွက်မြောက် ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ အတ္ထိ၊

ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ယော၊ ငါသည်၊ အဓိ
 ဂတဿ၊ ရအပ်သော၊ ဣမဿ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရ သညာဂတဿ၊ ဤဗြဟ္မဝိ
 ဟာရသညာ၏အာရုံသက်၊ ဥတ္တရိ၊ လွန်စွာသော၊ နိဿရဏံ၊ အလုံးစုံသော
 ဝဋ်၊ ရုက္ခ၏ထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဣတိအသံ၊ ဤသည်ကား၊
 အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဧတ္တာဝတော၊ ဤသို့နိဗ္ဗာန်ကိုဝိုင်းခြားသော
 အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ အနန၊ ဤအနာဂံပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိရောဓသစ္စဝဝတ္ထာနံ၊
 နိရောဓသစ္စာကိုဝိုင်းခြားခြင်းကို၊ ကတံ၊ ငြိအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 တဿဧဝံဇာနတော ဧဝံပဿတောတိ၊ တဿဧဝံဇာနတော ဧဝံပဿ
 တောဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာပညာယစ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်လည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ စတုဟိအာကာရေဟိ၊ လေးပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဝတ္ထာ
 ရိသစ္စာနိ၊ လေးပါးသောသစ္စာတို့ကို၊ ဇာနတော၊ သိသော၊ မဂ္ဂပညာယ၊
 အရဟတ္တမဂ်ပညာဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လေးပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့် လေး
 ပါးသောသစ္စာကို၊ ဓဿတော ဖြစ်သော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဘယ
 ဘေရဝေ၊ ဘယဘေရဝသုတ်၌၊ ဝတ္ထနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်
 သာလျှင်၊ ကာမာသဝါ၊ ကာမာသဝဋ္ဌာနည်း၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိမုတ္တတိ၊
 လွတ်၏။ ဣတ္တတ္ထာတိပဇာနာတိတိ၊ ဣတ္တတ္ထာတိပဇာနာတိဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ယာဝအရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်၊ ဧဝသနံ၊ ဧဝသနာတေတံကို၊
 ပါပေတွာ၊ ရောက်စေတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ တဿံပရိသတိ၊ ထိုပရိသတ်၌၊ နာနသုဒ္ဓိကော၊ ရေချိုးခြင်းဖြင့်
 မကောင်းမှုမှစင်ကြယ်၏ဟူသောမိစ္ဆာအယူရှိသော၊ ဗြဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား
 သည်၊ နိဿိန္နော၊ ထိုင်နေ၏။ သောဗြဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 နာနသုဒ္ဓိယာ၊ ရေဆေးခြင်းဖြင့်စင်ကြယ်ခြင်း၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို၊ ဝစ္စ
 မာနံ၊ ဆိုအပ်သောစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်း၍၊ အရ
 ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝ
 ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဒိတော၊ သိတော်မူအပ်၏။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား
 အား၊ စောဒနတ္ထာယ၊ အမွှင်ပေးခြင်းငှါ၊ အယံဝုပ္ပတိတိက္ခဝေတိက္ခုသိန္နာ
 ထောအန္တရေနသိန္နာနေနာတိ၊ အယံဝုပ္ပတိတိက္ခဝေတိက္ခုသိန္နာထောအန္တ
 ရေနသိန္နာနေနဟူ၍၊ ဝါဓေက္ကံ၊ အသီးဖြစ်သော၊ ဣဝံအနုသန္တိံ၊ ဤအနု
 သန္ဓေကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တတ္ထပါဌေ၊ ထိုအယံဝုပ္ပတိတိက္ခဝေ
 တိက္ခုသိန္နာသောပါဌ၌၊ အန္တရေနသိန္နာနေနာတိ၊ အန္တရေနသိန္နာနေနဟူသည်

ကား၊ အတ္တန္တရေန၊ ဖိတ်၏အစဉ်တည်းဟူသောအတွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သော၊
 ကိလေသဝုတ္တနသိန္နာနေန၊ ကိလေသတည်းဟူသော အညစ်အကြေးကို
 စင်ကြယ်စေတတ်သောအရိယာမဂ်တည်းဟူသောကြည်လင်လှစွာသော
 ရေချိုးခြင်းဖြင့်၊ သုန္ဓရိကတာရန္တရိဇောတိ၊ သုန္ဓရိကတာရန္တရိဇောဟူသည်
 ကား၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဂေါတ္တဝသေန၊ အနွယ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘာရန္တ
 ဇောနာမ၊ ဘာရန္တရိဇအမည်ရှိသော၊ သောဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 သုန္ဓရိကယပနနိယာ၊ သုန္ဓရိကဖြစ်၍လျှင်၊ သိသိန္နာတဿ၊ ဦးခေါင်းနှင့်
 တကွရေချိုးသောသူအား၊ ပါပပ္ပဟာနံ၊ မကောင်းမှုကိုပယ်ဖျောက်ရခြင်း
 သည်းဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဗိဋ္ဌိ၊
 မိစ္ဆာအယူသည်၊ ယံသွားအကြွင်းကြောင့်၊ အတ္တိရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သုန္ဓရိကတာရန္တရိဇောတိ၊ သုန္ဓရိကတာရန္တရိဇော ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊
 သောဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တံဝစနံ၊
 ထိုအယံဝုတ္တတိတိက္ကဝေတိက္ကုသိန္နာတော အစရှိသော စကားကို၊ သုတွာ၊
 ကြား၍၊ ဖိန္နသိ၊ ကြံ၏၊ ကိံ၊ ဖိန္နသိ၊ အတတ်သို့ကြံသနည်း၊ မယဇ္ဇိ၊ ငါတို့
 သည်လည်း၊ နှာနသုဒ္ဓိံ၊ ရေချိုးခြင်းဖြင့်မကောင်း မှုစင်ကြယ် ခြင်းကို၊
 ဝဇ္ဇေမ၊ ခြီးပွမ်းကုန်၏။ သမဏောပိဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်
 လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုငါတို့နှင့်အတူသာလျှင်၊ ဝဇ္ဇေတိ၊ ခြီးပွမ်း၏၊ ဒါနိ
 ဣဒါနိ၊ ယခုခါ၌၊ ဧသဇ္ဇေသာသမဏောဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်၊
 အဓေဟိ၊ ငါတို့နှင့်၊ သမာနန္တန္ဓော၊ တူသောအလိုဆန္ဒရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဖိန္နသိ၊ ကြံ၏၊ အယပတ္တာ၊ ထိုမှနေသကဲ့သို့၊ ဇာဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
 ဗာဟုကနဒိံ၊ ဗာဟုကအမည်ရှိသောဖြစ်သို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဗာဟု
 ကအမည်ရှိသောဖြစ်၍၊ တံပါပံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို၊ ပဝါဟေတွာ၊ မျှော၍၊
 အာဂတံပိယ၊ လာသကဲ့သို့၊ မညမာနေ၊ မှတ်ထင်သည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတိပန
 ဘဝံဂေါတမောဗဟုကံနဒိံ သိန္နာယိတုန္တိ၊ ဂစ္ဆတိပနဘဝံဂေါတမောဗဟု
 ကံနဒိံ သိန္နာယိတုံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုပြီး၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တဿ
 ဗြာဟ္မဏဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဂစ္ဆာမိတိဝါ၊ သွား၏ဟူ၍လည်း၊ ကောင်း၊
 နဂစ္ဆာမိတိ၊ မသွားဟူ၍လည်း၊ ကောင်း၊ အဝတ္တာယေဝ၊ မဆိုမူ၍သာလျှင်၊
 ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဗိဋ္ဌိသမုတ္တာတံ၊ မိစ္ဆာအယူကိုဖျောက်ခြင်းကို၊
 ကတ္တုကာမော၊ ပြုတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ကိံ၊ ဗြာဟ္မဏဗာဟုကယနနိယာ
 ကိံ၊ ဗာဟုကနဒိကရိယသတိတိ၊ ကိံ၊ ဗြာဟ္မဏဗာဟုကယနနိယာကိံ၊ ဗာဟု
 ကနဒိကရိယသတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တဿ၊ ထိုပါပိ၏၊ အတ္ထော၊

အနက်ကား၊ ဗဟုကာယ၊ ဗဟုကာမြစ်ဖြင့်၊ ကိံပယောဇနံ၊ အတယ်အကျိုး
 ရှိမည်နည်း၊ သာ၊ ထိုဗဟုကာမြစ်သည်၊ ကိံကရိသတိ၊ အတယ်မည်သော
 အစီးအပွားကိုပြုနိုင်စေတ္တံ့နည်း၊ သာ၊ ထိုဗဟုကာမြစ်သည်၊ ကသမိ၊ တရံ
 တယောက်သောသူ၏၊ အတ္တံယ၊ အကျိုးစိပွားကိုပြုခြင်းငှါ၊ အသမတ္တံ၊
 မစွမ်းနိုင်၊ တတ္ထံ၊ ထိုဗဟုကာမြစ်သို့၊ ကိံဂမိသောမိ၊ အတယ်ရှာသွားအံ့
 နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊
 ပြာဟ္မတော၊ သုန္ဒရိကဘာရန္နီဇုတ္တံ၊ သည်တံ၊ ထိုဗဟုကာမြစ်ကို၊ ပသံ
 သန္တော၊ ငြီးမွမ်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ လောကသမ္ပတာတိအာဒိ၊ လောကသမ္ပတာ
 ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆိုပြီ၊ တတ္ထပါဌေ၊ ထိုပါဌ၌၊ လောက
 သမ္ပတာတိ၊ လောကသမ္ပတာဟူသည်ကား၊ လူတာဝာသမ္ပတာ၊ လူအပေါင်း
 သည်မကောင်းမှုမှစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပေးတတ်၏ ဟု၊ ခရုတ်အပ်
 ၏၊ လူတာဝန္တံ၊ လူတာဝံဟူ သည်ကား၊ စောက္ခတာဝံပိသုန္ဒိတာဝံ၊
 မကောင်းမှုမှ စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေတိ၊ ပေးတတ်၏၊ ဣတိဇေ၊
 ဤသို့၊ သမ္ပတာ၊ လူအပေါင်းသည်ခရုတ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊
 ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ လောကသမ္ပတာတိ၊ လောကသမ္ပတာဟူ၍
 ထည်း၊ ပါဌေ၊ ပါဌသည်၊ အတ္ထံ၊ ရှိ၏၊ တသ၊ ထိုပါဌ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်
 ကား၊ သေဌလောကံ၊ မြတ်သောလူတို့နတ်တို့သို့၊ ဂမိယတိ၊ သွားအပ်၏၊ ဣတိ
 ဇေသမ္ပတာ၊ ဤသို့ခရုတ်အပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ ဝုညသမ္ပတာတိ၊ ဝုညသမ္ပတာဟူ သည်ကား၊ ဝုညန္တိသမ္ပတာ၊
 ကောင်းမှုဟူ၍ခရုတ်အပ်၏၊ ပဝါဟောတိတိ၊ ပဝါဟောတိဟူသည်ကား၊
 ဂမိယတိပိသောစေတိ၊ သုတ်သင်တတ်၏၊ ဂါထာဟိအဇ္ဈာဘာဝိတိ၊ ဂါထာ
 ဟိအဇ္ဈာဘာဝိဟူသည်ကား၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ အဘာသိ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ ဂါထာစ၊ ဂါထာကိုထည်း၊ ဝုစ္စမာနာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်
 ရှိသော်၊ တဒတ္ထဒိပနမေဝဝါ၊ ထိုရှေး၌သာပြီးသောဒေသနာ၏ အနက်ကို
 ပြုခြင်းငှါသာလျှင်ထည်း၊ ဂါထာရုစိကနံ၊ ဂါထာကို နှစ်သက်ကုန်သော
 သူတို့အား၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ပိသေသတ္ထဒိပနတ္ထံဝါ၊ ထူးသောအနက်
 ကိုပြုခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဣပေနံ၊ ဤသုတ်၌
 ကား၊ ဥဘယတ္ထဒိပနတ္ထံ၊ နှစ်ပါးသောအနက်တို့ကိုပြုခြင်းငှါ၊ တော၊ ဤဂါ
 ထာတို့ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟုကန္တိ၊ ဣဒမေဝဝစနံ၊ ဗဟုကံဟူသောဤပုဒ်သဒ္ဒါကိုလျှင်
 ဧတ္ထံ၊ ဤသုတ်၌၊ တဒတ္ထဒိပနတ္ထံ၊ ထိုအောက်၌ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဝုစ္စတိ

ပနာဘဝံဂေါတမောဗဟုကံနဒိသိနာယိတုံအစရှိသောအနက်ကိုပြတတ်၏။
 သေသာနိ၊ ကြွင်းကုန်သောစကားတို့သည်၊ ဝိသေသတ္ထဒီပကာနိ၊ ထူးသော
 ဗဟုကာမြစ်မှကြွင်းသောအဓိကဏ္ဍဆိပ်အစရှိသော အနက်တို့ကိုပြတတ်
 ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗဟုကံ၊ ဗဟုကမြစ်သို့၊ သိလောကော၊ လူများ
 အပေါင်းသည်၊ နှာနေန၊ ရေချိုးခြင်းဖြင့်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပဝါဟေတု၊
 မျှောခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆတိယထေဝ၊ သွားသကဲ့သို့သျှင်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
 အဓိကဏ္ဍဒီနိ၊ အဓိကဏ္ဍအစရှိသောဆိပ်တို့သို့၊ သိလောကော၊ လူများ
 အပေါင်းသည်၊ နှာနေန၊ ရေချိုးခြင်းဖြင့်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပဝါဟေတု၊
 မျှောခြင်းငှါ၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလူအပေါင်းတို့တွင်၊ ယေမနုဿာ၊
 အကြင် လူအပေါင်းတို့သည်၊ ကေသံဌာနာနံ၊ ထိုမြ်ရှိရာအရပ်တို့၏၊ အာ
 သန္တာ၊ အနီး၌နေကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်
 ဒိဝဿဿ၊ တနေ့အတို့၏၊ တိက္ခတ္ထု၊ သုံးကြိမ်၊ နှာယန္တိ၊ ရေချိုးကုန်၏၊ ယေ
 မနုဿာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ ခုရာ၊ ဝေးကုန်၏၊ တေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်၊
 ယထာတ္ထမံ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ ဗိက္ခတ္ထု၊ နှစ်ကြိမ်၊ သကိံ၊ တကြိမ်၊ ဧကဒိဝ
 သန္တရံ၊ တရက်ချာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယာဝသံဝစ္ဆရံ၊ တနှစ်ချာ၊ နှာယန္တိ၊ ရေချိုး
 ကုန်၏၊ ယေပန၊ အကြင်လူတို့သည်ကား၊ သဗ္ဗထာပိ၊ ခပ်သိမ်းသော မြစ်တို့၌
 လည်း၊ ဂစ္ဆံ၊ သွားခြင်းငှါ၊ နာသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ တေမနုဿာ၊ ထို
 လူတို့သည်၊ စာဒေယိတိ၊ အိုးတို့ဖြင့်လည်း၊ တတော၊ ထိုမြစ်မှ၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊
 အာဟာရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍၊ နှာယန္တိ၊ ရေချိုးကုန်၏၊ ဧတဉ္စသဗ္ဗံ၊ ထိုအ
 ထုံးစံသည်ပင်လျှင်၊ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဝံဝိသေ
 သတ္ထံ၊ ဤအနက်အထူးကို၊ ဒီပေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ အဓိကဏ္ဍဒီနိဟိတိ၊ အဓိကဏ္ဍ
 ဒီနိဟိယူ၍၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိရပ်၌၊ အဓိကဏ္ဍန္တိ၊
 အဓိကဏ္ဍဘူသည်ကား၊ နှာနုသဗ္ဗာ၊ ရဝသေန၊ ရေချိုးကာသပတ်မှန်အစရှိသော
 အဆောက်အဦတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ လဗ္ဗဝေါဟာရံ၊ ရအပ်သောခေါ်ဝေါ်
 ခြင်းရှိသော၊ ဧကံဘိတ္ထံ၊ တခုသောဆိပ်ကို၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဂယာ၊ ဝိတိ၊ ဂယာ
 ဟူ၍သည်၊ မဏ္ဍာသဝါဒိသဗ္ဗာနုဘိတ္ထမေဝ၊ ဝန်းသောသဗ္ဗာန်ထေးထောင့်
 ကန်သဗ္ဗာန်ရှိသောဆိပ်ကို၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပယောဂေါတိဧတံဝိ၊ ပယော
 ဂေါ ဟူသောဤအမည်သည်လည်း၊ ဂင်္ဂါယံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏၊ ဧကံဘိတ္ထမေဝ၊
 တခုသောဆိပ်ပင်လျှင်လည်း၊ မဟာပနာဒဿ၊ မဟာပနာဒအမည်ရှိသော၊
 ရညော၊ မင်း၏၊ ဂင်္ဂါယံ၊ ဂင်္ဂါ၌၊ နိရုပ္ပပါသာဒဿ၊ နစ်လေသောပြဿန်၏၊
 သောပါနသဗ္ဗ၊ ခဋ္ဌာနံ၊ စောင်းတန်းငွေကား၏ရှေးရှုရာအရပ်တည်း၊ ဗဟုကာ

သုန္ဒရိကာ ပရဿတိ ဗဟုမတိတိ။ ဗဟုကာသုန္ဒရိကာ ပရဿတိဗဟု
မတိဟူကုန်သော၊ ဣမာပနစတသော၊ ဤလေးပါးတို့သည်၊ နဒိယော၊ ဖြစ်
တို့တည်း။ ဗာလောတိ။ ဗာလော ဟူသည်ကား၊ နုပွညော၊ ပညာမရှိသော
သူတည်း။ ပက္ခန္ဓာတိ။ ပက္ခန္ဓာဟူသည်ကား၊ ပဝိသန္ဓောဝင်သည်ရှိသော်၊
နသုဏ္ဏတိတိ၊ နသုဏ္ဏတိဟူသည်ကား။ ကိလေသသုဒ္ဓိံ၊ ကိလေသသဖြင့်စင်
ကြယ်ခြင်းသို့၊ နပါဝုဏ္ဏတိ၊ မရောက်၊ ကေဝလံ၊ စင်စစ်၊ ရဇာဇလ္လ
မေဝ၊ မြို့ချေးကိုယ်မှပေါက်သောသားစသောအညစ်အကြေးကို သာသျှင်၊
ပဝါဟေတိ။ ဖျော့နှိပ်၏၊ ကိံသုန္ဒရိကာ ကရိဿသတိတိ၊ ကိံသုန္ဒရိကာ
ကရိဿတိဟူသည်ကား။ ကိလေသဝိသောဓန၊ ကိလေသကိုသုတ်သင်
ခြင်း၌၊ သုန္ဒရိကာ၊ သုန္ဒရိကာဖြစ်သည်၊ ကိံကရိဿတိ၊ အတယ်မှာပြုနိုင်
စေတ္တံနည်း။ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော ကိလေသာ၏ စင်ကြယ်ခြင်းစသည်ကို၊
ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသမတ္တာ၊ မစွမ်းနိုင်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါ
ယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဗယာဂဗဟုကာသု၊ ပယာဂဆိပ်ဗဟုကာဖြစ်တို့၌
လည်း၊ ဇေသဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဝုတ္တဟိ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော၊
ဣမေဟိစတုဟိပဒေဟိ၊ ဤသုံးပါးကုန်သော သုန္ဒရိကာ ပယာဂဗဟုကာ
ဟူသော သုံးပုဒ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတရာနိဝိ၊ ဤသုံးပါးတို့မှတစ်ပါး
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော အဓိကတ္တအစရှိကုန်သော
ပုဒ်တို့သည်၊ လက္ခဏာဟာရနယေန၊ လက္ခဏာဟာရနည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တာနေဝ၊
ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသည်သာလျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သုန္ဒရိကာ၊ သုန္ဒရိကာဖြစ်တို့သည်၊ ပယာဂါ၊ ပယာဂ
ဆိပ်တို့သည်၊ ဗဟုကာ၊ ဗဟုကာဖြစ်တို့သည်၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသောကိလေ
သာဖြင့်စင်ကြယ်ခြင်းစသည်ကို၊ နကရောန္တိ ယလေဝ၊ မပြုနိုင်ကုန်သကဲ့သို့
လျှင်၊ တထာ၊ ထိုအစု၊ အဓိကတ္တာဒယောဝိ၊ အဓိကတ္တအစရှိသောဆိပ်တို့
သည်သည်၊ နကရောန္တိ၊ မပြုနိုင်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်
၏၊ ဝေရိန္တိ၊ ဝေရိဟူသည်ကား၊ ပါဏာတိ ပါဏာဒိပဉ္စ ဝေရသမန္နာဂတံ၊
ပါဏာတိပါဏအစရှိသော ငါးပါးသောရန်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကတ
ကိဗ္ဗိသန္တိ၊ ကတကိဗ္ဗိသံ ဟူသည်ကား၊ ကတလုဒ္ဓကမ္ဘံ၊ ပြုအပ်ပြီးသောရန်
ရင်းသောမကောင်းမှုရှိသောသူကို၊ နဟိနံသောဓယေတိ၊ နဟိနံသောဓယေ
ဟူသည်ကား၊ သုန္ဒရိကာဝါ၊ သုန္ဒရိကာဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပယာဂါဝါ၊ ပယာ
ဂဆိပ်လည်းကောင်း၊ ဗဟုကာဝါ၊ ဗဟုကာဖြစ် လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမာ
တိတ္ထနဒိယော၊ ဤဆိပ်ဖြစ်တို့သည်၊ နသောဓယေနသေဓေတိ၊ မသုတ်သင်

၀

နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပကမ္မိနန္တိ၊
ပါပကမ္မိနံ ဟူသည်ကား။ ပါပကေဟိ၊ ယုတ်မာကျန်သော၊ ဝေရကိဗ္ဗိ
သကမ္မေဟိ၊ ပါဏာတိ ပါတစသော မကောင်းမှုရန် ကြမ်းကြုတ်သော
မကောင်းမှုကံတို့နှင့်၊ ယုတ္တံ၊ ပြည့်စုံသော ဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝါ၊ ထနည်းကား၊
လောမကကမ္မယုတ္တံ၊ ယုတ်မာသောမကောင်းမှုကံနှင့်ပြည့်စုံသောဝုဂ္ဂိုလ်ကို
ဝေရကိဗ္ဗိသဘာဝံ၊ ဝေရကိဗ္ဗိသအဖြစ်သို့၊ အမတ္တေဟိ၊ မရောက်ကုန်သော၊
ခုဒ္ဒကေဟိပါပေဟိ၊ အနည်းငယ်ဖြစ်ကုန်သော မကောင်းမှုကံတို့နှင့်၊ ယုတ္တံ၊
ပြည့်စုံသော ဝုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ သုဒ္ဓဿာတိ၊ သုဒ္ဓဿဟူသည်ကား။ နိတ္တိလေသဿ၊ ကိလေသာမရှိ
သောဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဒါဗဂ္ဂဟိ၊ သဒါဗဂ္ဂဟူသည်ကား။ နိစ္စိ၊ အခါခပ်သိမ်း
လည်း၊ ဗဂ္ဂုနနက္ခတ္တမေဝ၊ ဗဂ္ဂုနနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဗဂ္ဂုန
မာသေ၊ တပေါင်းသန္တံ၊ ဥတ္တရဗဂ္ဂုနဒိဝေ၊ ဥတ္တရဗဂ္ဂုလီနက္ခတ်နှင့်ယှဉ်
သောနေဉ္စ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ နှာယတိ၊ ရေချိုး၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊
ဝံ၊ ဝတ္ထုရံ၊ တနှစ်ပတ်လုံး၊ ကတပါပံ၊ ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကို၊ သော၊ ဝေတိ
ကိ၊ သုတ်သင်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သော၊ ပြောဟော၊ ထိုဝုတ္တော၊ သည်၊
ဝံ၊ ဝိဗ္ဗိကော၊ ဤသို့သော မိစ္ဆာအယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထို
ကြောင့်၊ အဿ၊ ထိုဝုတ္တော၊ ၏။ ဝံ၊ ဝိဗ္ဗိ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကို၊ ပဋိဟနန္တော၊ မသင့်
သည်၏အဖြစ်ကိုပြ၍ မယံပျောက်တော်မူလိုသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ သုဒ္ဓဿဝေသဒါဗဂ္ဂဟိ၊ သုဒ္ဓဿဝေသဒါဗဂ္ဂဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏။ သုဒ္ဓဿဝေသဒါဗဂ္ဂဟိ၊ သုဒ္ဓဿဝေသဒါ ဗဂ္ဂဟူသည်ကား။
နိတ္တိလေသဿ၊ ကိလေသာမှကင်းသောဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိစ္စိ၊ အမြဲ ဗဂ္ဂုနနက္ခတ္တံ
ဗဂ္ဂုနနက္ခတ်နှင့်ယှဉ်၏။ ဣတရော၊ ဤမှတစ်ပါးသော သိလအစရှိသည်တို့၏
အစွမ်းအားဖြင့် စင်ကြယ်သောသူသည်။ ကိ၊ သုဇ္ဈိသတိ၊ အဘယ်မှာစင်
ကြယ်နိုင်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္တော၊ အနက်တည်း။ ဥပေါ
သ၊ ထာသဒါတိ၊ ဥပေါသံထော သဒါဟူသည်ကား။ သုဒ္ဓဿစ၊ စင်ကြယ်
သောသူအားလည်း၊ စာတုဒ္ဓဿပန္နရသဒိသု၊ စာတုဒ္ဓဿိပန္နရသိအစရှိသော
နေတို့၌၊ ဥပေါသထင်္ဂါနိ၊ ဥပုသ်အင်္ဂါတို့ကို၊ အသမာဓိယတောဝိ၊ မဆင်
တည်သော်လည်း၊ နိစ္စမေဝ၊ အခါမပြတ်သာလျှင်၊ ဥပေါသထော၊ အရိယာ
ဥပုသ်ဖြင့်စောင့်အပ်သောဥပုသ်ရှိ၏။ သုဒ္ဓဿသုဝိကမ္မဿတိ၊ သုဒ္ဓဿသုဝိ
ကမ္မဿဟူသည်ကား။ နိတ္တိလေသဿ၊ ကိလေသာကင်းသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ သုဒ္ဓဿ၊ စင်ကြယ်သော မနောကံရှိသော ဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ သုဝိဟိ၊

စင်ကြယ်ကုန်သော၊ ကာယကမ္မာဒိဟိ၊ ကာယကံဝစိကံ အကျင့်တို့နှင့်၊
သမန္နာဝတဿ၊ ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဒါသမ္ပန္နတေဝတန္တိ၊ သဒါ
သမ္ပန္နတေဝတံ ဟူသည်ကား၊ ဤဒိသဿစ၊ဤသ္မိသဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်
အားသည်၊ ကုသလလုပသမ္ဘိတံ၊ ကုသိုလ်နှင့်စပ်သော၊ ဝသသမာဓိနုတ္တိ၊
ရတင်စသောအကျင့်ကို ဆောက်တည်ခြင်းသည်လည်း၊ နိစ္စံးအခါမပြတ်၊
သမ္ပန္နမေဝစ၊ ပြည့်စုံသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်
ကား၊အတ္ထော၊အနက်တည်း၊ ဣဓေဝသိန္နာဟိတိ၊ ဣဓေဝသိန္နာဟိဟူသည်
ကား၊မမ၊ငါတုရား၏၊ဣမတ္ထိယေဝသာသနေး၊ဤသာသနာတော်၌သာလျှင်၊
သိန္နာဟိ၊ဦးခေါင်းနှင့်တကွရေချိုးလော့၊ကိံကော၊အတ္ထော၊အတယ်အနက်
ကို၊ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်သနည်း၊ အဇ္ဈတ္တကကိလေသ
မလပ္ပဝါဟနံ၊အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်သောကိလေသာတည်းဟူသော အညစ်
အကြေးကိုဆေးလျှော်ခြင်းကို၊ သစေဣတ္ထသိ၊အကယ်၍ တောင့်တသည်
ဖြစ်အံ့၊ဣဓေဝမမသာသနေး၊ဤငါတုရားသာသနာတော်၌သာလျှင်၊အဗ္ဗုဒ္ဓိက
မဂ္ဂသလိလေန၊အင်္ဂါ၂၅၀ပါးရှိသော အရိယာမဂ်တည်းဟူသော ကြည်လင်
ထွဋ်သောရေဖြင့်၊ သိန္နာဟိ၊ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ရေချိုးလော့၊ဟိသစ္စံ၊ဌာန်၏၊
အညတြ၊ တုရားသာသနာတော်မှ တပါးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏ အပေါင်း၌၊
ဣဒံ၊ဤအရိယာမဂ်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊ဣတိအယံအတ္ထော၊ဤသို့သော အနက်
ကို၊ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ၊

ဣဒါနံ၊ယခုအခါ၌၊ အဿ၊ထိုပုဏ္ဏားအား၊ သပ္ပါယ ဒေသနာ ဝသေန၊
လျှောက်ပတ်သော ဒေသနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊တိသုဝိဒ္ဓါရေသု၊သုံးပါးကုန်
သောစွါရတို့၌လည်း၊ သုဒ္ဓိံ၊စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလို
သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဘူတေသု ကရောဟိ ခေမတန္တိအာဒိံ၊ သဗ္ဗဘူတေသု
ကရောဟိခေမတံ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး
တတ္ထပါဠေ၊ထိုပါဌ၌၊ ခေမတန္တိ၊ခေမတံဟူသည်ကား၊ ခေမတဝံ၊ဘေး
မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဟိတဘာဝံ၊ သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးစီးပွားရှိသည်၏
အဖြစ်ကို၊ မေတ္တံ၊သတ္တဝါတို့အား မေတ္တာဘာဝနာကို၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
ဝုတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဧတေန၊ထိုခေမတံဟူသောပါဌဖြင့်၊
အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ မနောဒ္ဓါရသုဒ္ဓိံ၊ မနောဒ္ဓါရ၏ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊
ဒဿိတာ၊ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ သစေရသာနဘဏသိကိဧတေန၊
သစေရသာနဘဏသိဟူသော ဤပါဌဖြင့်၊အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား၊ဝစိဒ္ဓါရ
သုဒ္ဓိံ၊ ဝစိဒ္ဓါရ၏စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဒဿိတာ၊ပြအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

သဝေပါဏ်နဟိ သသိသဝေအဒိန္နနာဒိယသိတိဇေတေဟိ။ သဝေပါဏ်နဟိ သသိ သဝေန အဒိန္နနာဒိယသိဟူသောဤပုဒ်တို့ဖြင့်။ ကာယခန္ဓါရေး၊ ကာယ ခန္ဓါရ နှ့်၊ သုဒ္ဓိး စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ သဒ္ဓ ဟာနောမစ္ဆရီတိဇေတေဟိ။ သဒ္ဓဟာနောမစ္ဆရီ ဟူသော ဤပုဒ်တို့ဖြင့်ကား၊ နံပြာဟ္မဏံ ထိုဝုဇ္ဈာားကို၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ပရိသုဒ္ဓခန္ဓါရသဒ္ဓါသမ္ပဒါယစ၊ စင်ကြယ် သောခန္ဓါရသဒ္ဓါ၏ပြည့်စုံခြင်း၌လည်းကောင်း၊ စာဝသမ္ပဒါယစ၊ စာဝ ဖြစ်ပြည့် စုံခြင်း၌ ထည်းကောင်း၊ နိယောဇေသိးတိုက်တွန်း တော်မူ၏။ ကိံ ကာဟ သိဂယံဂ ဇ္ဇာဥပါနောဝိတေဂယာတိအယမ္ပနဂါတာ။ ကိံ ကာဟသိဂယံ ဂဇ္ဇာဥပါနောဝိ တေဂယာဟူသော ဤဂါထာသည်ကား၊ ဥပဗ္ဗဂါထာ၊ ထက်ဝက်သောဂါထာတည်း။ သဗ္ဗဘူတေသု၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၌၊ ခေမတံ၊ သေးမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ သဝေကရိဿသိ၊ အကယ်၍ ပြုသည် ဖြစ်အံ့၊ ရသာ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို၊ သဝေနာဘဏိဿသိ၊ အကယ်၍ မဆို သည်ဖြစ်အံ့၊ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို၊ သဝေနဟာနိဿသိ၊ အကယ်၍မသတ် သည်ဖြစ်အံ့၊ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်မပေးသောလူဇာတ်ရှိသော သူ၏ဥစ္စာကို၊ သဝေနာဒိယိသာတိ၊ အကယ်၍မယူသည်ဖြစ်အံ့၊ သဒ္ဓဟာနော ယံကြည်ခြင်းရှိသည်၊ အမစ္ဆရီ၊ ဝန်မတိုခြင်းရှိသည်၊ သဝေဘင်္ဂိဿတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ ဂယံ၊ ဂယာမည်သောဆိပ်သို့၊ ဂဇ္ဇာ၊ သွား၍၊ ဥပါနော၊ ရေတွင်းသည်။ ကိံ ကာဟသိ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ တေ၊ သင်အား၊ ဂယာ၊ ဂယာမည်သောဆိပ်သည်၊ ကိံ အသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ရာမည်နည်း ၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဂယာယာဝိ၊ ဂယာမည်သောဆိပ်၌ထည်းကောင်း၊ ဥပါနော၊ ရေတွင်း ၌လည်းကောင်း၊ နှာယန္တိဿ၊ ရေချိုးသော၊ တေ၊ သင့်အား၊ ဣမာယဇေတပဒုံ ပတ္တိယာ၊ ဤရေချိုးခြင်းတည်းဟူသောအကုသိုလ်ဖြင့်၊ ကိလေသသုဒ္ဓိံ၊ ကိလေ သာ၏ စင်ကြယ်ခြင်းကို၊ ကိံ ကာဟသိ၊ အဘယ်မှာ ပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း၊ သရိရမလသုဒ္ဓိပန၊ ကိုယ်အညစ်အကြေး၏ စင်ကြယ်ခြင်းသည်ကား၊ ဥဘ ယတ္တံ၊ နှစ်ပါးသော ဂယာမည်သော ဆိပ်ရေတွင်း၌၊ သမာ၊ ညီတူ ညီမျှ၊ သုတ္တံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ဣတိဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ယောဇေတဗ္ဗာ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ လောကေ၊ လောက၌၊ ဂယာ၊ ဂယာမြစ်ကို၊ သမ္ပတတရာ၊ လွန်စွာမကောင်းမှုကို ဆေးလျှော်ရာ ဟူ၍ သရုတ်အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂစ္ဆတိပန ဘဝံဂေါတမောဗဟုကန္တိ၊ ဂစ္ဆတိပနဘဝံဂေါတမောဗဟုကံဟူ၍၊ ပံ၊ ဝေန်၊ အကြင် စကားကို၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ကိံ ကာဟသိ ဗဟုကံ

၀၀၀

ဝတ္ထုတိ၊ ကိံကာဟသိဗဟုကံဝတ္ထုဟူ၍၊ အဝတ္ထု၊ မဆိုမူ၍၊ ကိံကာဟ
သိဗဟုဝတ္ထုတိ၊ ကိံကာသိဗဟုဝတ္ထုဟူ၍၊ အာဟ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဣတိ။
ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ဇေဝုပတ္တတိဝေမာဒိ၊ ဇေဝုပတ္တဤသို့အစရှိသော စကားရပ်သည်၊ ဘယ
ဘောဓု၊ ဘယဘောရဝသုတ်၌၊ ဝတ္ထုတ္တု၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ပါကဓုမေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာလျှင်တည်း၊ ဧကောပူပကဗ္ဗောတိအာဒိသု
မန၊ ဧကောပူပကဗ္ဗောဤသို့အစရှိသောပုံငြိရပ်တို့၌ကား၊ ကာယဝိဝေကော
န၊ ကာယဝိဝေကဖြင့်၊ ဧကော၊ တယောကံအထည်းထည်း၊ ဗိတ္တံ၊ ဝိဝေကောန၊
ဗိတ္တဝိဝေကဖြင့်၊ ပူပကဗ္ဗော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကမ္မ
ဗ္ဗာန၊ ကမ္မဗ္ဗာနံ၌၊ သဘိအဝိဗဟုနော၊ သတိကိုမစွန့်လွှတ်သဖြင့်၊ အပ္ပ
မက္ခော၊ မမေ့မလျော့သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာယိကစေတသိက၊ ဝိရိယ
သင်္ခါတေန၊ ကာယိကဝိရိယစေတသိကဝိရိယ ဟုဆိုအပ်သော၊ အာတာ
ပေန၊ လုံ့လဖြင့်၊ အာတာပိ၊ ကိံသေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ကာယေစ၊ ကိုယ်၌လည်းကောင်း၊ ဇီဝိတေစ၊ အသက်၌ လည်း
ကောင်း၊ အနုပေက္ခတာယ၊ ဝိသုတ္တံခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဟိတဗ္ဗော
စေတ္တံ၊ အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အညတရ၊ ဣရိယာပထဝိဟာရေန၊
တပါးပါးသော ဣရိယာပထဝိဟာရဖြင့်၊ ဝိဟာရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊
နဝိရသေဝါတိ၊ ဣဒံစနံ၊ နဝိရသေဝဟူသောဤစကားကို၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ပဟန်း
အဖြစ်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကုလပုတ္တောတိ၊ ကုလ
ပုတ္တောဟူသည်ကား၊ ဇာတိကုလပုတ္တောစ၊ ဇာတိကုလပုတ္တ တို့လည်း
ကောင်း၊ အာစာရကုလပုတ္တောစ၊ အာစာရကုလပုတ္တ တို့လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးသားတို့သည်၊ ဒွိဓာ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်၏၊
အယံပန၊ ဤသုန္ဒရိကတာရန္တ၊ ပုတ္တာလည်းကား၊ ဥပယထာပိ၊ ဇာတိ
အာစာရ ဟူသောနှစ်ပါးသော အဘို့ဖြင့်လည်း၊ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးသား
မည်၏၊ အဂါရသ္မာတိ၊ အဂါရသ္မာဟူသည်ကား၊ စာရာ၊ အိမ်၌၊ အဂါရသေ၊
လူ၏၊ ဟိတံ၊ လယ်ထွန်ခြင်း၊ နွားကျောင်းခြင်းစသော အစီးအပွားတည်း၊
အဂါရိယံ၊ လူ၏ လယ်ထွန်ခြင်း၊ နွားကျောင်းခြင်းစသော အစီးအပွား၊ ကသိ
ဂေါရက္ခာဒိကုဋ္ဌုမ္ပေါသနကမ္ပံ၊ လယ်ထွန်ခြင်း၊ နွားကျောင်းခြင်း ဥဒ္ဓာကို
သည်းဘု၊ ခြင်း ဟူသောအမှုကို၊ အဂါရိယန္တံ၊ အဂါရိယံဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆို
အပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤရဟန်း၏ အဖြစ်၌၊ အဂါရိယံ၊ လယ်ထွန်ခြင်း၊ နွားကျောင်း
ခြင်း စသောလူ၏ အစီးအပွားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတံတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊

၅၂၄ မူကပတ္ထာယ-အဋ္ဌကထာနိဿယ။

အနဂါရိယံ၊ အနဂါရိယမည်၏။ ဧတံ၊ ဤအနဂါရိယဟူသောအမည်သည်၊
ပဗ္ဗန္ဓာယ၊ ရဟန်း၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ပဗ္ဗန္ဓိတိ၊ ပဗ္ဗန္ဓိဟူသည်
ကား၊ ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏၊ တဒနုတ္တရန္တိ၊
တဒနုတ္တရ်ဟူသည်ကား၊ တံအနုတ္တရံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ထက် အလွန်မရှိ
သော၊ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ ဟူသည်
ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယာယ၊ အရိယာမဂ်တည်းဟူသော ဖြစ်သော အကျင့်
၏၊ ပရိယောသာနံ၊ အခြားမဲ့အဆုံးဖြစ်သော၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
တဿ၊ ထိုအရဟတ္တမဂ်၏အခြားမဲ့ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ အတ္ထော
ယ၊ အကျိုး၌၊ ကုလဝုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ ပဗ္ဗန္ဓိ၊ ကပ်ကုန်
၏၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေတိ၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မဟူသည်ကား၊ တသ္မိံယေဝအတ္တဘာဝေ၊
ထိုပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောအတ္တဘောသ္မိသာသျှင်၊ သယံအဘိညာသန္တိကတွာတိ၊
သယံအဘိညာသန္တိကတွာဟူသည်ကား၊ အတ္တနောယေဝ၊ မိမိ၏သာသျှင်၊
ပညာယ၊ မဂ်ပညာ ဖိုလ်ပညာဖြင့်၊ ပစ္စက္ခံကတွာ၊ မျက်မှောက် ပြု၍၊
အပရပ္ပစ္စယံ၊ ပရိယတ္တိတည်းဟူသောသူတပါးမှီရာမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥတွာ၊
ထိ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥပသမ္ပန္နဓိဟာ
သိန္တိ၊ ဥပသမ္ပန္နဓိဟာသိဟူသည်ကား၊ ပါဝုဏိတွာ၊ ရောက်၍၊ သမ္မာ
ဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဘာသိ၊ နေပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဟရန္တောစ၊ နေသော်
တည်း၊ မေ၊ ငါအား၊ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ ဝိဏာ၊ ကုန်ပြီ၊ (ပ)၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အတ္တညာသိ၊ သိပြီ၊ ဧတေန၊ ဤဝိဏာဇာတိ၊ (ပ)၊ အတ္တညာသိဟူသော
ပါဌ်ဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပစ္စဝက္ခနာဘူမိံ၊ ပစ္စဝက္ခနာညာဏ်
၏တည်ရာအာရုံကို၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
၏၊ ကထမာပနဇာတိ၊ အဘယ်မည်သော ဇာတိသည်၊ ဝိဏာ၊ ကုန်ပေ
သနည်း၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ နံဇာတိ၊ ထိုဇာတိကို၊ အတ္တညာသိ၊
သိပေသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တာ၊ အမေးတည်း၊ ပရိဟာရော၊
အခြေကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆင့်ဦးအုံးဧတံကာရဏံ၊
ထိုအကြောင်းကို၊ ဘယဘောရဇေဝိ၊ ဘယဘောရဝသုတ်၌လည်း၊ ကာမဉ္စ
ဝုတ္တံ၊ အကယ်၍ကားဆိုအပ်ပြီ၊ တထာဝိ၊ ထိုသို့ဆိုအပ်ပြီးသော် လည်း၊
နံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဣဓ၊ ဤဝတ္ထုသုတ်၌၊ ပဌမပုရိမဝသေန၊ ပဌမ
ပုရိမ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယောဇနာနယဿ၊ ယောဇနာနည်းကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊
ပြခြင်း၌၊ ပုန၊ တဖန်၊ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊

ဘဏ္ဍာမ၊ ဆိုကုန်အံ၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗုဒ္ဓေ၊
 ရှေးအတိတ်ဘဝအဆက်ဆက်၌၊ ဗိဇာတ္တာ၊ ကုန်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 အဘိတာ၊ အတိတ်ဘဝအဆက်ဆက်၌ဖြစ်သော၊ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်၊ နိဗ္ဗိ
 တာ၊ မကုန်၊ အနာဂတာ၊ အနာဂတ်ဘဝအဆက်ဆက်၌ဖြစ်သော၊ ဇာတိ၊
 ဇာတိသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအနာဂတ်ဘဝအဆက်ဆက်၌၊ ဝါယာမာတာဝတော
 အားထုတ်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ မကုန်၊ ပစ္စုပ္ပန္နော၊ ပစ္စုပ္ပန်
 တဝ၌ဖြစ်သော၊ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်၊ ဝိဇ္ဇမာနတ္တာ၊ ထင်ရှားရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ မကုန်၊ မဂ္ဂဿပန၊ မဂ်၏ကား၊ အဘာဝိတတ္တာ၊ မပွားစေအပ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကစတုပဉ္စဝေါကာရဘဝေသု၊ ဧကဝေါကာရဘဝ
 စတုဝေါကာရဘဝ ပဉ္စဝေါကာရဘဝတို့၌၊ ဧကစတု ပဉ္စက္ခန္ဓပုတေဒါ၊
 တပါးသောခန္ဓာလေးပါးသောခန္ဓာငါးပါးသောခန္ဓာအပြားရှိသော၊ ယာဇာ
 တိ၊ အကြင်ဇာတိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သာဇာတိ၊ ထိုဇာတိသည်၊
 မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏၊ ဘာဝိတတ္တာ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုပ္ပါဒ
 ဓမ္မတံ၊ တဘန်မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇနေန၊ ရောက်စေ
 သဖြင့်၊ ဗိဇာကုန်ပြီးသော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဂ္ဂဘာဝနာယ၊ မဂ်ကို
 ပွားစေခြင်းဖြင့်၊ ပဟိနကိဏေသ၊ ပယ်အပ်သော ကိဏေသာတို့ကို၊ ပစ္စု
 ဝေက္ခိတ္တာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ကိဏေသာဘာဝေ၊ ကိဏေသာ၏မရှိခြင်း၌၊ ဝိဇ္ဇမာနမ္ပိ
 ထင်ရှားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ အာယတိံ၊ နောင်အနာဂတ်
 ကာလ၌၊ အပ္ပဋ္ဌိသန္တိကာ၊ ပဋ္ဌိသန္ဓေဟူသောအကျိုးကိုပေးခြင်းသဘော မရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍၊ တံဇာတိ၊ ထို
 ဇာတိကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဝုဿိတန္တိ၊ ဝုဿိတံဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တံသုံးအပ်ပြီး
 ပရိဝုတ္တံ၊ အတန်တလဲလဲသုံးအပ်ပြီးကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးစရိတ်၊ ကုဋ်အပ်ပြီး၊ နိဋ္ဌာ
 ဝိတံ၊ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်စေအပ်ပြီး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊
 အနက်တည်း၊ ဗြဟ္မစရိယန္တိ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ၊
 အရိယာမဂ်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ကတံကရဏီယန္တိ၊
 ကတံကရဏီယံဟူသည်ကား၊ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗေသု၊ သစ္စာ
 တို့၌၊ စတုဟိမဂ္ဂေဟိ၊ လေးပါးသောမဂ်တို့ဖြင့်၊ ပရိညာပဟာနသန္တိ၊ ကိရိ
 ယဘာဝနာဝသေန၊ ပရိညာကိစ္စပဟာနကိစ္စ သန္တိ၊ ကိရိယကိစ္စ ဘာဝနာ
 ကိစ္စတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သောဇ္ဇသဝိဓိကိစ္စံ၊ တဆွဲခြေပါးအပြားရှိသော
 ကိစ္စကိုလည်း၊ နိဋ္ဌာဝိတံ၊ ပြီးစေအပ်ပြီး၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အ
 နက်တည်း၊ နာပရိက္ခတ္တတ္တာယာတိ၊ နာပရိက္ခတ္တတ္တာယဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ၊

၁၂၁

ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ပုန့်တဘန်၊ ဣတ္ထတာဝါယ၊ တဆွဲခြောက်ပါးသောမင်
 ကိစ္စအကျိုး၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သောဇ္ဇာသကိစ္စတာဝါယ၊ တဆွဲခြောက်ပါးသော
 မင်ကိစ္စကို ပွားခြင်းအကျိုး၌၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကိလေသကွယာယ၊
 ကိလေသာကိုကုန်စေခြင်း၌၊ မဂ္ဂဘာဝနာ၊ မင်၏ပွားစေခြင်းကိစ္စသည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ ထိ၏၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဣတ္ထတ္ထာယာ
 တိ၊ ဣတ္ထတ္ထာယဟူသည်ကား၊ ဣတ္ထတာဝတော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ဖြစ်သော
 ခန္ဓာစသည်မှ၊ ဣမသ္မာ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော၊ ဧဝံပကာရာ၊ ဤသို့အပြား
 ရှိသော၊ ဣဒါနိ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ ဝတ္ထမာနက္ခန္ဓသန္တာနာ၊ ဖြစ်ဆဲသောခန္ဓာ
 အစဉ်မှ၊ ပရံ၊ တပါးသော၊ ခန္ဓသန္တာနံ၊ ခန္ဓာအစဉ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ပရိညာ
 တာ၊ ပိုင်းခြား၍ ထိအပ်ကုန်ပြီးသော၊ ဣမေပနပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးတို့
 သည်သာလျှင်၊ ဆိန္ဒုမူလကော၊ ရေသောက်မြစ် ပြတ်ပြီးသော၊ ရုက္ခောဓိယ၊
 သစ်ပင်ကဲ့သို့၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘညာသိ၊ ထိပြီ အည
 တရောတိ၊ အညတရော ဟူသည်ကား၊ ဧကော၊ တယောက်သော ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရဟတန္တိ၊ အရဟတံဟူသည်ကား၊ အရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကာနံ၊ တပြည့်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ အရဟတံအရဟန္တာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အတ္တန္တရော၊ အတွင်း၌
 ဝင်သော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 အပြီးဘည်း၊ ဝတ္ထသုတ္တ ဝဏ္ဏနာ၊ ဝတ္ထသုတ်၏ ဘွင်ရာ ဘွင်ကြောင်း
 ဖြစ်သောစကား အစဉ်သည်၊ နိဗ္ဗိဘာနိဗ္ဗိဇ္ဇာတာဝတာပတ္တာ၊ အပြီးအဆုံးသို့
 ရောက်ပြီ။ ၊

သလ္လေခသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံ အစရှိသော သုတ်သည်၊ သလ္လေခသုတ္တံ၊
 သလ္လေခသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသလ္လေခသုတ်၌၊ မဟာရုဇ္ဈာဝါနဝံ၊ မဟာ
 ရုဇ္ဈဟူသောအမည်သည်၊ တဿထေရေဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ နာမံ၊ အမည်
 တည်း၊ သာယန္တသမယန္တိ၊ သာယန္တသမယံဟူသည်ကား၊ သာယန္တကာလေ၊
 ညချမ်းသောအခါ၌၊ ပဋိသလ္လဗနာ ဌိတောတိဇေတ္ထ၊ ပဋိသလ္လဗနာဌိတောဟူ
 သောဤပါဌ၌၊ ပဋိသလ္လဗနန္တိ၊ ပဋိသလ္လဗနံဟူသည်ကား၊ ထေဟိတေဟိသတ္တ
 သင်္ခါရေဟိ၊ ထိုထိုသို့သောသတ္တဝါသင်္ခါရအာရုံတို့မှ၊ ပဋိနိဝေတ္တတွင်၊ ပြန်
 နစ်၍၊ သလ္လဗနံနိယနံ၊ ကာယဝိဝေကဝိတ္တဝိဝေကတို့ ထိုထိုအာရုံတို့မှ

ဆိတ်သည်၏ အဖြစ်တည်း။ ကော်ဘာဝေါ၊ ကာယဝိဝေကဖြင့်တယောကံ
 အထည်းထည်း ကိန်းအောင်းသည်၏အဖြစ်၊ ဝိဝေကော၊ ဝိတ္တဝိဝေကဖြင့်
 ကိလေသာတည်းဟူသော အပေါင်း အဘော်မှပွဲ၍ တယောကံ အထည်း
 တည်းကိန်းအောင်းခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ယောတိ၊ ကျ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ တတော၊ ထိုနှစ်ပါးအပြားရှိသောကာ
 ယဝိဝေက ဝိတ္တဝိဝေကမှ၊ ဝုတ္တိတော၊ ဘဝင်သို့ သက်သော အားဖြင့် ထ၏၊
 သောတိ၊ ကျ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပဋိသန္ဓာနာ၊ တယောကံအထည်းတည်း
 ကိန်းအောင်းရာမှ၊ ဝုတ္တိတောနာမ၊ ထခြင်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယ်
 ပန အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်မဟာရန္တသည်၊ ပဋိသန္ဓာနာနံ၊ ကာယဝိဝေကဝိတ္တ
 ဝိဝေကအားဖြင့် တယောကံ အထည်းတည်းကိန်းအောင်းခြင်း တို့တွင်၊
 ဥတ္တမဗလ သမာပတ္တိတော၊ မြတ်သော ပထသမာပတ်မှ၊ ဝုဠာသိ၊ တဖြိုး
 တသွား၊ ထိုကြောင့်၊ ပဋိသန္ဓာနာ၊ ဝုတ္တိတောတိ၊ ပဋိသန္ဓာနာ၊ ဝုတ္တိတောဟူ၍၊
 ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဘဂဝန္တံ၊ အဘိဝါဒေတွာတိ ဘဂဝန္တံ၊ အဘိဝါဒေတွာ
 ဟူသည်ကား၊ သမဒသနရဇ္ဇလဝိဘူသိတေန၊ ညီညွတ်သောဆယ်ခြောင်း
 သောလက်သည်းရောင်တို့၏တောက်ပခြင်းဟုဆိုအပ်သောထင့်တယ်ခြင်း
 ဖြင့်၊ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သက္ကန္တံ၊ ရိုသေစွာ၊ ဝန္တံ၊
 ရှိခိုး၍၊ အဘိဝန္တာပေတွာဝါ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးခြင်းကို ပြုစေ၍လည်း၊ ဝန္တံ၊ ဝန္တံ၊
 တော၊ သင်အား၊ သုခိ၊ ချမ်းသာသော ကံယံ၊ ဖိတ်ရှိသည်၊ ဘဂဝတု၊ ဖြစ်သော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစိဘောဒံ၊ နှုတ်မြွက်ခြင်းကို၊ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဘဂ
 ဝါပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ ဝန္တိတော၊ ရှိခိုးအပ်သည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်
 လတ်သော်၊ သုဂဏ္ဌဒုန္နဘိသဒိသံ၊ ရွှေမရိုးစည်ငယ်နှင့်တူသော၊ ဂိဝံ၊ ထည်
 တော်ကို၊ ပဂ္ဂဟ္မာ၊ ညွှတ်တော်မူ၍၊ ကဏ္ဍသုခံ၊ ပေမနိယံ၊ နားချမ်းသာသည်ဖြစ်
 ၍မြတ်နိုး ဘွယ်ရှိသော၊ အမတာဘိသေကသဒိသံ၊ အမြိုက်ရေစဉ်သွန်း
 လောင်းအပ်သည်နှင့်တူသော၊ ဗြဟ္မဇောသံ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏အသံထက်မက
 သာယာစွာသောအသံတော်ကို၊ နိဗ္ဗာရေန္တော၊ မြွက်ဆိုတော်မူလျက်၊ သုခိ၊
 ချမ်းသာသောကံယံ၊ ဖိတ်ရှိသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်သော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဿ
 တဿ၊ ထိုထိုသို့သောသူ၏နာမံ၊ အမည်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဝဒတိ၊ ကိရ၊ ဆို
 တော်မူသတတ်၊ ဇဝံ၊ ဤသို့အမည်ကိုယူ၍ သုခိပဟေတုဟုဆိုတော်မူခြင်း
 သည်၊ တထာဂတာနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏အာဝိဇ္ဇန္တံ၊ အလေ့အကျင့်တော်တည်း၊
 တဩဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ အယ်၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ သာဓကသုတ္တံ၊
 သာဓကသုတ်တည်း၊ ဘန္တော၊ မြတ်စွာဘုရား၊ ဒေဝါနုမိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုး

ရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ သာမဇ္ဈော၊ အမတ်နှင့်တကွ၊ သပရိဇ
 နော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့
 ကို၊ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်၊ ဝန္ဓတိ၊ ရှိခိုး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စသိခေါ၊ ပဉ္စသိခနတ်သား
 သည်၊ အဝေါစ၊ နားတော်လျှောက်၏၊ ပဉ္စသိခ၊ ပဉ္စသိခနတ်သား၊ သာမဇ္ဈော၊
 အမတ်နှင့်တကွသော၊ သပရိသော၊ အခြံအရံနှင့်တကွသော၊ ဒေဝါနမိန္ဒော၊
 နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်၊ သုခိ၊ ချမ်းသာသော
 ကိုယ်စိတ်ရှိသည်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊
 မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အသုရာ၊ အသုရာတို့သည်၊ နာဂါ၊ နဂါးတို့သည်၊
 ဂန္ဓဗ္ဗာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်၊ သုခကာမာ၊ ချမ်းသာကိုတောင့်တကုန်၏၊ အညေ
 တပါးကုန်သော၊ ပုထုကာယသားများစွာကုန်သော၊ ယေဝပဇာ၊ အကြွင်းသတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေပဇာ၊ ထိုများစွာကုန်သောသတ္တဝါတို့
 သည်၊ သုခကာမာ၊ ချမ်းသာကိုတောင့်တကုန်၏၊ ဣတိ ဝေဉ္စုန၊ ဤသို့လျှင်၊
 တဘာဂတာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ တထာကထာ၊ ထိုထိုသို့သော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝေဉ္စုပေ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ မဟောသက္ခေ၊
 ကြီးသောသန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ယက္ခေ၊ နတ်တို့ကို၊ အတိဝဒန္တိ၊ ကရုဏာ
 ဉာဏ်တို့ဖြင့်ရှေးရှုဆိုတော်မူ၏၊ ဣတိ အဟံ၊ ဤသည်ကား၊ သာကေ၊ သာဓက
 ကသုတ်တည်း၊ ယောဇ္ဇမာတိ၊ ယောဇ္ဇမာဟူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်သောစကားတို့ကို၊ အဘိဓမ္မံ၊ ရှေးရှုသည်ကို၊ ကရောန္တံ၊
 ဝိသ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အနေကဝိဟိတာတိ၊ အနေကဝိဟိ
 တာဟူသည်ကား၊ နာနပ္ပကာရာ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ဗိဗ္ဗိယော
 တိ၊ ဗိဗ္ဗိယောဟူသည်ကား၊ မိစ္ဆာ၊ ဗိဗ္ဗိယော၊ မိစ္ဆာ၊ ဗိဗ္ဗိတို့သည်၊ လောကေ
 ဥပ္ပဇ္ဇန္တိတိ၊ လောကေဥပ္ပဇ္ဇန္တိဟူသည်ကား၊ သက္ခေသု၊ သက္ကဝါတို့၌၊
 ပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်းရှူးဖြစ်ကုန်၏၊ အတ္တဝါဒပုဋိသံယုတ္တာတိ၊ အတ္တဝါဒပုဋိ
 သံယုတ္တာဟူသည်ကား၊ ရူပံ၊ အတ္တတောသမနုဗသတိတိ၊ အာဒိနယပ္ပဝတ္ထေ
 န၊ ရူပံ၊ အတ္တတောသမနုဗသတိ၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ အတ္တဝါ
 ဒေန၊ အတ္တဝါဒမိစ္ဆာ၊ ဗိဗ္ဗိနှင့်၊ ပဋိသံယုတ္တာ၊ အာရုံ၏အဖြစ်အားဖြင့်စင်ကုန်
 ၏၊ တာ၊ ထိုအတ္တဝါဒဗိဗ္ဗိတို့သည်၊ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆလပ်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ လောကဝါဒပဋိသံယုတ္တာတိ၊ လောကဝါဒပဋိသံယုတ္တာဟူသည်ကား၊
 သဿတော၊ အတ္တာစ၊ လောကောစာတိ၊ အာဒိနယပ္ပဝတ္ထေန၊ သဿတော၊
 အတ္တာစလောကောစ၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ လောကဝါဒေန၊
 လောကဝါဒမိစ္ဆာ၊ ဗိဗ္ဗိအယူနှင့်၊ ပဋိသံယုတ္တာ၊ ဤရာအားဖြင့်စင်ကုန်၏၊ တာ၊

၀၀၀

ထိုထောကဝါဒ ဗိဇ္ဇိတို့သည်။ အဋ္ဌ၊ရှစ်ပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။
အတ္တဝေ၊ အတ္တဘောသည်လည်းကောင်း၊ လောကောဝေ၊ သင်္ခါရလောက
သည်လည်းကောင်း၊ သဿတော၊မြဲ၏။ အသဿတောဝေ၊ မြဲလည်းမမြဲ၊
သဿတောဝေ၊မြဲလည်းမြဲ၏။ အသဿတောဝေ၊မြဲလည်းမမြဲ၊ နေဝသဿ
တောဝေ၊မြဲလည်းမမြဲ၊နအသဿတောဝေ၊ မမြဲသည်လည်းမဟုတ်၊အန္တဝါ၊
အဆုံးရှိ၏။နအန္တဝါဝေ၊အဆုံးလည်းမရှိ၊အန္တဝါဝေ၊အနန္တဝါဝေ၊အဆုံးလည်း
ရှိ၏၊အဆုံးလည်းမရှိ၊နေဝအန္တဝါဝေ၊အဆုံးလည်းမရှိ၊နအန္တဝါဝေ၊အဆုံးမရှိ
သည်လည်းမဟုတ်၊ဣတိဇံ၊ဤသို့၊ပဝတ္တတ္တ၊ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
အဋ္ဌ၊ရှစ်ပါးတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊အာဒိမေဝါတိအာဒိသု၊အာဒိမေဝ
အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အယံ၊ဤသို့လတ္တံ့သည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်
လည်း၊ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ အာဒိမေဝ။၊နှလုံးသွင်းသောအစ၌ပင်လျှင်၊
မနုသိကရောန္တဿ၊ သမထဝိပဿနာဖြင့် နှလုံးသွင်းသော ဝုတ္တိလ်အား၊
သောတာပတ္တိမဂ္ဂံ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သို့၊ အပတွာဝိ၊ မရောက်မူ၍လည်း၊
ဝိပဿနာ မိဿကာသမထမနုသိကာရမေဝ၊ ဝိပဿနာနှင့်ရောသော သမ
ထကို နှလုံးသွင်းခြင်းကိုလျှင်၊ မနုသိကရောန္တဿ၊ နှလုံးသွင်းသော၊
တိက္ခု၊နော၊ရဟန်းအား၊ ဇံ၊ဤအမှုအတိုင်းအရှည်ရှိသောအကြောင်းဖြင့်၊
တောသံ၊ထိုမိစ္ဆာဗိဇ္ဇိတို့ကို၊ ဧတ္တကေနောဥပါယေန၊ဤအမှုအတိုင်းအရှည်
ရှိသောအစ၌ သမထဝိပဿနာကိုနှလုံးသွင်းခြင်းဟူသော အကြောင်းဖြင့်
လျှင်၊ တောသံဗိဇ္ဇိနံ၊ ထိုအတ္တဝါဒဗိဇ္ဇိလောက ဝါဒဗိဇ္ဇိတို့ကို၊ ပဟာနဉ္စ၊
တဒင်္ဂိပဟာနံဖြင့်ပယ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပရိနိဿဂ္ဂါဝေ၊ သရစ္ဆေဒ
ပဟာနံဖြင့်စွန့်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဟောတိကိံနုခေါ၊ ဖြစ်ထေသလော၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ ဣဒဉ္စေဝဝစနံ၊ ဤစကားကိုလည်း၊ ထေရော၊မထေရ်သည်၊
အတ္တနော၊မိမိအား၊အနိမိမာနိကော၊ အရိယာဓမ္မကိုရ၏ဟုဖြစ်သောမာန်မ
ရှိသည်၊ သမာနောဝိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊အနိမိမာနိကံ၊ အရိယာဓမ္မကိုရ၏ဟု
မာန်ရှိကုန်သောဝုတ္တိလ်တို့၏၊ အနိမိမာနုပ္ပဟာနုတ္တံ၊အရိယာဓမ္မကိုရ၏ဟုဖြစ်
သောမာန်ကိုပယ်ခြင်းငှါ၊ အနိမိမာနိကောဝိယ၊ အရိယာဓမ္မကိုရ၏ဟုဖြစ်
သောမာန်ရှိသကဲ့သို့၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဝုတ္တတိ၊မေး၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိ
ထဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊အပရေန၊တပါးကုန်သောမထေရ်တို့သည်ကား၊အာဟု၊
ဆိုကုန်ပြီ၊ကိံ အာဟု၊အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်းဟူမူကား၊ ထေရုဿ၊ရန္တ
မထေရ်၏၊အန္တဝါသိကာ၊တပည့်တို့သည်၊အာဒိမနုသိကာရေနော၊အစ
၌သမထဝိပဿနာကိုနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ဗိဇ္ဇိနံ၊အတ္တဝါဒဗိဇ္ဇိလော

ကဝါဒဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ သရက္ခေဒမ္မဟာနံ၊ သရက္ခေဒမ္မဟာနံဖြင့်ပယ်ခြင်းသည်၊
ဘောဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဣ ဘဝံသညိနောဝိ၊ ဤသို့မှတ်ထင်ကုန်သော တပည့်တို့
သည်လည်းကောင်း၊ သမာပတ္တိဝိဟာရာ၊ သမာပတ်ဖြင့် နေခြင်းကြောင့်၊
သလ္လေခဝိဟာရာ၊ သလ္လေခဝိဟာရတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိဇံ
သညိနောဝိ၊ ဤသို့မှတ်ထင်ကုန်သော တပည့်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သောထေရော၊ ထိုရန္ဒမထေရ်သည်၊ တေသံအန္တေဝါသိ
ကာနံ၊ ထိုအန္တေဝါသိကတပည့်တို့၏၊ အတ္ထာယ၊ ထိုမိတ္တာအယူကိုစွန့်အောင်
ဟောဝိသုသောဌ၊ ဘဂဝန္တံ၊ ဖြတ်စွာတုရားကို။ ဝုစ္ဆတိ၊ မေးလျှောက်၏။
ဣဘိ၊ ဤသို့၊ အဟု၊ ဆိုကုန်၏။ အထ၊ ထိုမေးလျှောက်သောအခါ၌၊ အဿ
ထေရဿ၊ ထိုရန္ဒမထေရ်အား၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာတုရားသည်၊ တေသံဒိဋ္ဌိနံ၊
ထိုအတ္ထဝါဒဒိဋ္ဌိသောကဝါဒဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ပဟာနူပါယံ၊ ပယ်ရခြင်း၏၊ အကြောင်း
ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော် မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ယာဇ္ဈမာဏ်အာဒိ၊ ယာဇ္ဈမာ
ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုယာ
ဇ္ဈမာအစရှိသောပါဠိ၌၊ ယတ္ထစေတသဒိဋ္ဌိယောဥပ္ပဇ္ဇန္တိတိအာဒိ၊ ယတ္ထစေ
တသဒိဋ္ဌိယောဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့
ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရသံ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတေသု၊ ထိုခန္ဓာငါး
ပါးတို့၌၊ ဧတေဒိဋ္ဌိယော၊ ထိုအတ္ထဝါဒဒိဋ္ဌိသောကဝါဒဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊
အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဖြစ်ကုန်၏။ ယထာဟ၊ တုရားအတယ်ကဲ့သို့ဟော
တော်မူသနည်း ဟုမူကား၊ ရူပေခေါဘိက္ခဝေသတိရူပံအဘိနိရိဿဇံဒိဋ္ဌိ
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ သောအတ္တာသောလောကော သောပေစ္စဘဝိဿာမိ နိစ္စောရဝေါ
သဿတောအဝိပရိဏာမဓမ္မောတိ၊ ရူပေခေါ ဘိက္ခဝေသတိ ရူပံအဘိနိ
ရိဿဇံဒိဋ္ဌိဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ သောအတ္တာသောလောကောသော ပေစ္စဘဝိဿာမိ
နိစ္စောရဝေါသဿတောအဝိပရိဏာမဓမ္မောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ရူပေခေါ၊ ရုပ်သည်လျှင်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ရူပံ၊ ရုပ်ကို၊ အဘိနိရိဿ၊
အာရုံပြုသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်း၍၊ ဇံဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့သောမိတ္တာအယူသည်၊
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သောအတ္တာ၊ ထိုအတ္တသောသည်၊ သောလောကော၊ ထိုလော
ကပင်တည်း၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အုံးနိစ္စော၊ မြဲ၏။ ရဝေါ၊
အရှည်တည်၏။ သဿတော၊ မပြတ်ဖြစ်၍တည်၏။ အဝိပရိဏာမဓမ္မော၊
ဘောက်ပြန်ခြင်းသဘောမရှိ၊ အာရမ္မဏဝသေနပနံ၊ အာရုံ၏အစွန်းအားဖြင့်
ကား၊ ကေဝစနံ၊ ကေဝရ်ဝိဘတ်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ယတ္ထစတိ၊ ယတ္ထစဟူ၍၊

အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။ ယထိ၊ အာရမ္မဏော၊ အကြင်အာရုံ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတ္ထဝ၊ ခန္ဓာဟူ
သောအာရုံ၌လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အနုသေန္တိ၊ အဘန်တလဲလဲကိန်း
ကုန်၏။ သမုဒါဝရန္တိ၊ ကာယဒွါရဝစီဒွါရသို့ရောက်၍ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ
ဣမေသံ၊ ဤသုံးပုဒ်တို့၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ နာနာကာရဏံ၊
ထူးသောအကြောင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိကထံဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အထယ်
သို့သိအပ်သနည်းဟူမူကား၊ ဇာတိဝသေန၊ ဖြစ်ခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဇာ
တာ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဘို့ကို၊ ဇာယမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ဘိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဝုပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊
အာသေဝိတာ၊ ထိုအပ်ကုန်သော၊ ထာမဂတာ၊ အားရှိသောအဖြစ်သို့ရောက်
ကုန်သော၊ အပ္ပမိုဝိနိတာ၊ သမုဒ္ဓေဒဝိနဟာသတ္တိဖြင့်မပျောက်အပ်ကုန်သော
ကိလေသာဘို့ကို၊ အနုသေန္တိ ဘိ၊ အနုသေန္တိဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။
ကာယဝစီဒွါရံ၊ ကာယဒွါရဝစီဒွါရသို့၊ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်ကုန်သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
တို့သည်း၊ သမုဒါဝရန္တိ ဘိ၊ သမုဒါဝရန္တိဟူ၍၊ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊
ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ဧတေသံ၊ ထိုသုံးပါးတို့၏၊ နာနာကာရဏံ၊ ထူး
သောအကြောင်းတည်း၊ တံနေတံမမာတိအာဒိသု၊ တံနေတံမမာဤသို့ အစ
ရှိသောပစ္စိုချပ်ဘို့၌၊ ပဉ္စခန္ဓပ္ပဘောဒံ၊ ခန္ဓာငါးပါးအပြားရှိသော၊ ယံအာရမ္မ
ဏံ၊ အကြင်အာရုံသည်အတ္ထိ ရှိ၏။ ဧဝံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသော အာ
ရုံသည်၊ မဟံ၊ ငါ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တေမ္မိ၊ ထိုခန္ဓာငါး
ပါးအပေါင်းကိုသည်း၊ ဧသော၊ ဤခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်
နာဝိအသ္မိ၊ ဖြစ်သည်မဖြစ်၊ ဧသော၊ ဤခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်၊ မေ၊ ငါ၏။
အတ္တော၊ အတ္တဘောသည်၊ နာဝိဟောတိ၊ ဖြစ်သည်မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့အတ္တ
ဘောဟူ၍၊ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်သော ခန္ဓာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝမေတံ ယထာတူတံ
သမ္ပပ္ပညာယပဿတောတိတ္ထေ၊ ဧဝမေတံယထာတူတံသမ္ပပ္ပညာယပဿ
တောဟူသောဤပါဌ၌၊ တာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်း
ဖြင့်၊ ပဒတ္ထော၊ ပုဒ်၏အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယသ္မာပန၊ အကြင်
ကြောင့်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုံးပါးတို့တွင်၊ ဧတံမမာတိ၊ ဧတံမမဟူ၍၊ ဂါဟော၊
စွဲသမ်းခြင်းသည်၊ တဏှာဂါဟော၊ တဏှာဖြင့် စွဲသမ်းခြင်းမည်၏။ တဉ္စ၊
ထိုတဏှာဂါဟာကိုလည်း၊ ဂဏှန္တော၊ စွဲသမ်းသော သူသည်၊ အဋ္ဌေသတ
တဏှာဝိစရိတပ္ပဘောဒံ၊ တရုတ်ရှစ်ပါးသော တဏှာဝိစရိတ်အပြားရှိသော၊

၂၃

တဏှာပပဉ္စံ၊ တဏှာပပဉ္စကိ၊ ဂဏှာတိ၊ စွလင်း၏၊ ဧသော ဟမထိတိ၊
ဧသောဟမထိဟူ၍၊ ဂါဟော၊ စွလင်းခြင်းသည်၊ မာနဂါဟော၊ မာနဖြင့်
စွလင်းခြင်းမည်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုမာနဂါဟကိုလည်း၊ ဂဏှန္တော၊ စွလင်းသော
သူသည်၊ နဝပ္ပဘေဒံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော၊ မာနပပဉ္စံ၊ မာနပပဉ္စကိ၊ ဂဏှာ
တိ၊ စွလင်း၏၊ ဧသောမေအတ္တာတိ၊ ဧသောမေအတ္တာဟူ၍၊ ဂါဟော၊ စွလင်း
ခြင်းသည်၊ ဗိဋ္ဌိဂါဟော၊ ဗိဋ္ဌိဂါဟမည်၏၊ တဉ္စ၊ ထိုဗိဋ္ဌိ ဂါဟကို လည်း၊
ဂဏှန္တော၊ စွလင်းသောသူသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗိဋ္ဌိပပဉ္စံ၊ ခြောက်ဆဲ့ နှစ်ပါးသော
ဝိဋ္ဌာဗိဋ္ဌိတည်း၊ ဟူသောပပဉ္စကိ၊ ဂဏှာတိ၊ စွလင်း၏၊ တဉ္စ၊ ထိုကြောင့်၊
နေတံမမာတိ၊ နေတံမမဟူ၍၊ ဝဒန္တော၊ ဟောတော်မူသော၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ယထာဝုတ္တပ္ပဘေဒံ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့် ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသော
အပြားရှိသော၊ တဏှာပပဉ္စံ၊ တဏှာပပဉ္စကိ၊ ပဒိုက္ခိပတိ၊ ပယ်တော်မူ၏၊
နေသောဟမထိတိ၊ နေသောဟမထိဟူ၍၊ ဝဒန္တော၊ ဟောတော် မူသော၊
တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာနပပဉ္စံ၊ မာနပပဉ္စကိ၊ ပဒိုက္ခိပတိ၊ ပယ်တော်
မူ၏၊ နမေသော အတ္တာတိ၊ နမေသော အတ္တာဟူ၍၊ ဝဒန္တော၊ ဟောတော်
မူသော၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗိဋ္ဌိပပဉ္စံ၊ ဗိဋ္ဌိပပဉ္စကိ၊ ပဒိုက္ခိပတိ၊ ပယ်
တော်မူ၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤတဏှာမာနဗိဋ္ဌိတို့တွင်၊ ဗိဋ္ဌေကဋ္ဌာ
ယောဝ၊ ဗိဋ္ဌိနှင့်ယောဝနေကဋ္ဌအားဖြင့် တူသောတည်ရာရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်
ကုန်သော၊ တဏှာမာနာ၊ တဏှာမာနတို့ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဧဝ
မေတန္တိ၊ ဧဝမေတံဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နေတံမမာတိအာဒိန၊ အာကာ
ရေန၊ နေတံမမဤသို့အစရှိသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထိုခန္ဓ
ငါးပါးအပေါင်းကို၊ ယထာဘူတန္တိ၊ ယထာတံဟူသည်ကား၊ ယထာသဘာဝ
ဝံ၊ ရူပနအနိစ္စသောသဘောအလျောက်၊ ယထာ၊ အကြင်အနိစ္စဒက္ခအနတ္တ
အသဘာဟူသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊
ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ ရှိ၏၊ ခန္ဓပဉ္စကံ၊ ခန္ဓငါးပါးအပေါင်း
သည်၊ ဧတေနဝအာကာရေန၊ ထိုအနိစ္စသော အခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ မမန္တိ၊ အာဒိနာပန၊ မခံအစရှိသည်ဖြင့်ကား၊ ဂဟမာနဓိ၊ ယူအပ်
သည်ရှိသော်လည်း၊ တေနာကာရေန၊ ထိုငါးပါး၏ ဥစ္စာငါးပါးကိုယ် ဟူသော
အခြင်းအရာဖြင့်၊ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ သဗ္ဗပ္ပညာယပဿတောတိ၊ သဗ္ဗပ္ပညာ
ယပဿတောဟူသည်ကား၊ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂပညာပရိယောသာနာယ၊
သောတာပတ္တိမဂ်၊ ပညာအဆုံးရှိသော၊ ပိပဿနာပညာယ၊ ပိပဿနာပညာ

ဖြင့်၊ သုဠ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဿန္တဿ၊ အလွန်နှင့်တကွ မြင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊
ဝေမေကာသန္တိ၊ ဝေမေကာသံဟူသည်ကား၊ ဇေတနဉ္စပါယေန၊ ထိုဝိပဿ
နာဉ္စာဏ်မဂ်ဉာဏ်ဟူသော အကြောင်းဖြင့်၊ တောသံ၊ ထိုပဗ္ဗတများတို့ကို၊
ပဟာနံပရိနိဿဂ္ဂေါတိဇေတံဥဘယန္တိ၊ ပဟာနံပရိနိဿဂ္ဂေါ ဟူသော ဤနှစ်
ပါးသော အမည်သည်လည်း။ သရက္ခေဒပ္ပဟာနယော၊ သရက္ခေဒပ္ပဟာနံ၏၊
အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ။ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ သုရားသည်၊
အာဒိမနယိကာရေနော၊ အစဉ် သမထ ဝိပဿနာကို နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်
လျှင်၊ ဒိဋ္ဌိနံ၊ အတ္တဝါဒဒိဋ္ဌိသောကဝါဒဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်၊
ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော၊ နော၊ မဖြစ်ရာအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မ
တာမဟာရဇ္ဈေန၊ အရှင်မဟာရဇ္ဈသည်၊ အဓိမာနိကာနံ၊ အဓိမာနိကပုဂ္ဂိုလ်
တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုဠော၊ မေးအပ်သော်၊ သော
တာပတ္တိမဂ္ဂေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌိပဟာနံ၊ ဒိဋ္ဌိပဟာနကို၊ ဒသေတော
ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိယရအခါ၌၊ သယမေဝ၊ ကံပယ်တော်သည်သာလျှင်၊ အဓိမာ
နိကာနံ၊ အဓိမာနိကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဖျာနံ၊ ဖျာနံကို၊ ဝိဘဇန္တော၊ ခွဲဝေတော်
မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဌာနံခေါပနတိအာဒိ၊ ဌာနံခေါပနဤသို့အစရှိသောစကားကို
အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တတ္ထပါဠေးထိပါဠိ၌၊ အဓိမာနိကာနာမ၊ အဓိမာနိက
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ မည်သည်ကား။ ယေသံ၊ အကြွင်း ရဟန်းတို့အား၊ အပတ္တေ၊
မရောက်သေးသော အရိယာတို့၏ တရား၌၊ ပတ္တသညာယ၊ ရောက်ပြီ
ဟူသောအမှတ်ဖြင့်၊ အဓိမာနော၊ အရိယာတို့၏တရားကိုရ၏ ဟူသောမာန်
သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ လွှာယံသောအယံအဓိမာနံ၊ ထိုအဓိမာန်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာ
နော၊ မဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သောကဝဇ္ဇာနုသာရိနံ၊ သောကတည်းဟူသောဝန်သို့
အစဉ်လိုက်ကုန်သော၊ ဗာသပုထုဇ္ဇနာနံ၊ ဗာသပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊
နေဝဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ အရိယာသာဝကာနံ၊ အရိယာသာဝကတို့အား၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ
မဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သောတာပန္နဿ၊ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂံပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိမာနော၊ ရ၏
ဟူသောမာန်သည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ သကဒါဂါမိဿ၊ သကဒါဂံပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ အဟံ၊ ငါသည်။ အနာဂါမိ၊ အနာဂံပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိမာ
နော၊ ရ၏ဟူသောမာန်သည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ အနာဂါမိနော၊ အနာဂံပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အရဟာ၊ ရဟန္တာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိမာနော၊ ရ၏
ဟူသောမာန်သည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ ကာရကသေဝပန၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို
အားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သာလျှင်၊ ဝသေနဝါ၊ အစွမ်းအားဖြင့် လည်း

၅၃၄ မူလပဏ္ဏာသ-အဋ္ဌကထာနိဿယ

၂

ကောင်း။ သမထေနဝါ။ သမထ၏အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာ
ဝသေနဝါ။ ဝိပဿနာ၏အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိက္ခန္တိတက်လေ
သသေ။ ခွါအပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိသော၊ နိစ္စံ၊ မပြတ်၊ ယုတ္တပယုတ္တသံ။
ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌လုံ့ လာရှိသော။ အာရဒ္ဓဝိပဿနာသံ။ အားထုတ်
အပ်သော ဝိပဿနာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။
သမထဝိက္ခန္တိတာနံဝါ၊ ဈာန်ဖြင့်ခွါအပ်ပြီးသည့်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝိပဿ
နာဝိက္ခန္တိတာနံဝါ။ ဝိပဿနာဖြင့် ခွါအပ်ပြီး သည့်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။
ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏။ သရဒါစာရံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို။ အပဝသတော၊
မမြင်သော၊ တာသ၊ ထိုပုထုဇဉ်အား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သောတာပန္နော၊ သော
တာပန်လေလော။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သကဒါဂါမိ
သကဒါဂံလေသော။ အနာဂါမိ၊ အနာဂံလေလော။ အရဟာ၊ ရဟန္တာလေ
လော။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အဝိမာနေ၊ အရိယာတို့၏ ဓမ္မင်္ဂရ၏
ဟူသောမာန်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိ'ဝိယ၊ အဘယ်မထေရ်ကဲ့သို့နည်း
ဟူမူကား၊ ဝါဠုဂီရတိသပဗ္ဗတဝါဝိဓမ္မဒိန္နတ္ထရေန၊ ဝါဠုဂီရတိသံ၊ တောင်
၌နေထေရ်ရှိသော ဓမ္မဒိန္န မထေရ်သည်။ ဩဝါဒိတ ထေရောနံဝိယ၊ ဆုံးမအပ်
သောမထေရ်တို့ကဲ့သို့လည်း။ အဝိရူပသမ္ပန္နသမ္ပ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်၍ မကြာမြင့်မီ
သာသျှင် ဖြစ်သော။ ထေရဿ၊ ဓမ္မဒိန္နမထေရ်၏။ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌။
ဋ္ဌက္ခာ၊ တည်၍။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဝိသေသံ၊
မဂ်ဖိုလ်ဟူသော တရားအထူးကို၊ အဝိဂစ္ဆိ'သုကိရ၊ ရကုန်သတတ်။
တံပဝတ္တိ'၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ တိဿာမဟာဝိဟာရဝါဝိ
ဘိက္ခုသံစော၊ တိဿမဟာဝိဟာရ၌နေထေရ်ရှိကုန်သော ရဟန်းအပေါင်း
သည်၊ ထေရော၊ ဓမ္မဒိန္နမထေရ်သည်။ အဋ္ဌာနနိယောဇကော၊ အကြောင်း
အရာမဟုတ်သည့်၌တိုက်တွန်းတတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ထေရံ၊ ဓမ္မဒိန္န
မထေရ်ကို၊ အာနေတ၊ ဆောင်ချေကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ သမ္ပ
ဟူလေ၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဝါဟေသိ၊ စေ၏။ တေ၊
ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဝတ္တာ၊ သွား၍၊ အာရသောဓမ္မဒိန္န၊ ငါ့ရှင်ဓမ္မဒိန္န၊ ဘိက္ခု
သံစော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပတ္တောသပေတိ၊ ခေါ်စေ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုဓမ္မဒိန္နမထေရ်သည်၊ ကိ'ပန၊
အဘယ်သို့နည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်တရားတို့၊ တုမှ၊ အရှင်တရား တို့သည်။
အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သရတံ၊ ကိုးကွယ်ရာရှိသည်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဝဝေ
သထ၊ ရှာကြကုန်၊ သပ္ပုရိသ၊ သုတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တုမှ၊

အရှင်ဓုရားတို့သည်။ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာရှိသည်
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝဝေသထ၊ ရှာကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး၍၊ သော၊ ထိုဓမ္မဒိန္န မထေရ်သည်၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊
ထိုရဟန်းတို့အား၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အဒါသိ၊ ပေးပြီ၊ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံ
သာသျှင်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝု
ဏိံ သု၊ ရောက်လေကုန်ပြီ၊ ဘိက္ခုသံစော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊
တဘနံ၊ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ပါဟေသိ၊ စေလိုက်
၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်၊ ပတိတာ၊ စေအပ်
ကုန်သော၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ တဗ္ဗေဝ၊
ထိုဝါဇ္ဇင်္ဂရုတိသေတောင်၌သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ၊
ရောက်၍၊ ဝိဟရိံ သု၊ နေကုန်ပြီ၊ တထော၊ ထိုနောက်မှ၊ သံစော၊ သံဃာ
သည်၊ ဝတာဝတာ၊ သွားတိုင်း သွားတိုင်းကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ နာ
ဂစ္ဆန္တိ၊ မပြန်လာကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညဟရံ၊ တယောက်သော၊ ဂုဗ္ဗမဗ္ဗဇိ
တံ၊ တောထွက်ရဟန်းကြီးကို၊ ပါဟေသိ၊ စေလိုက်၏၊ သော၊ ထိုတောထွက်
ရဟန်းကြီးသည်၊ ဝတ္တာဝ၊ သွား၍သာလျှင်၊ ဘန္တေဓမ္မဒိန္နံ၊ အရှင်ဓမ္မဒိန္န၊
တိက္ခတ္တံ၊ သုံးကြိမ်၊ တိဿမဟာ ဝိဟာရဝါသိ၊ တိဿမဟာ ဝိဟာရ၌
နေထေ့ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုသံစော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ တုယှံ၊ သင်၏၊
သန္တိကေ၊ အထံသို့၊ ပေသေသိ၊ စေ၏၊ တွံ၊ အရှင်သည်၊ သံဃဿ၊ သံဃာ
တော်၏၊ အာဏံ၊ အာဏာကို၊ ဝရံ၊ အလေးပြုသည်ကို၊ နကရောတိနာမ၊
မပြုဘိသနည်း၊ နာဂစ္ဆ တိနာမ၊ မလာဘဲနေဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ
ဆို၏၊ ထေရော၊ ဓမ္မဒိန္နမထေရ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသံဃာကို မရိုမသေပြုခြင်း
သည်၊ ကိံ အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ပဏ္ဍသာ
လံ၊ သစ်ရွက်ရိုးသောကျောင်းသို့၊ အပဝိသိတွာဝ၊ မဝင်မူ၍သာလျှင်၊ ပတ္တ
စိဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဝါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌
ပင်လျှင်၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏၊ သော၊ ထိုဓမ္မဒိန္နမထေရ်သည်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီး
အကြား၌၊ တံကနကဝိဟာရံ၊ ထိုရွာဖြင့်ပြီးသော ကျောင်းသို့၊ ပါဝိသိ၊
ဝင်လေ၏၊ တတ္ထစ၊ ထိုကျောင်း၌လည်း၊ သဗ္ဗိဝဿာဝိတော၊ အဝါခြောက်
ဆယ်လွန်ပြီးသော၊ ဧကောမဟာထေရော၊ တပါးသောမဟာထေရ်ကြီး
သည်၊ အဓိမာနေန၊ အရိယာတို့၏ ဓမ္မကိုရ၏ဟူသောမာန်ဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပဗ္ဗိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏၊ ထေရော၊ ဓမ္မဒိန္နမထေရ်သည်၊
တံ၊ ထိုမထေရ်ကြီးသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍၊ ဝဒ္ဓိတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ ပဗ္ဗသန္ဓာရံ၊

အစေ့အစပ်စကားကို။ ကတ္တာပြုပြီး၍။ အဓိကံ။ ရအပ်သော အရိယာဓမ္မ
ကိုပုစ္ဆိမေး၏။ ထေရော၊ မဟာထေရ်သည်။ ဓမ္မဒိန္န၊ ဓမ္မဒိန္န။ အာမ၊ ဩဝါ
ရုဗြိ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိတေန၊ ရဟန်းသည်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော၊ ယံကိစ္စံ၊ အကြင်ကိစ္စ
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံကိစ္စံ၊ ထိုကိစ္စကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ဗိရုကာတံ၊ ပြုအပ်ပြီး
သည်။ ကြာမြင့်ပြီး၊ ထေရုဟိ၊ ယခု အခါ၌၊ အတိတာသမ္ဘိတသော၊ အဝါခြောက်
ဆယ်လွန်ပြီးသည်။ အဓိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘု
ရား၊ ဣဒ္ဓိ၊ တန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းကိုလည်း၊ ဝလဇ္ဇေထကိ၊ သုံးဆောင်တော်မူ
ပါကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ ဓမ္မဒိန္န၊ ဓမ္မဒိန္န။ အာမဝ
လဇ္ဇေမ၊ ဩဝါသုံးဆောင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား၊ သာရ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ တုပ္ပာကံ၊ ကိုယ်တော်တို့သို့။
ပဋိရခံ၊ ရှေးရှု။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော၊ မဟာပဏ္ဏိ၊ ဆင်
တော်မူပါလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်ဆို၏။ အာရသော၊ ငါ့ရှင်
ဓမ္မဒိန္န၊ သာရ၊ တောင်းပြီး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ထေရော၊ မဟာထေရ်
သည်။ သဗ္ဗသေတံ၊ အလုံးစုံပြုသော၊ သတ္တပတိဋ္ဌံ၊ ခုနစ်ပါးသောတည်ခြင်းရှိ
သော၊ တိဓာပတိန္နံ၊ သုံးပါးသောအပြားအားဖြင့်ပျက်သော၊ နဂုံဋ္ဌံ၊ အခြီးကို။
ဝိဇယမာနံ၊ မြှောက်ချီလျက်၊ သောဏ္ဍံ၊ နှာမောင်းကို၊ မုခေ၊ ခံတွင်း၌၊ ပက္ခိ
ဝိတွာ၊ ထည့်၍၊ ခွိဟိဒန္တဟိ၊ အစွယ်နှစ်ချောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈိတုကာမိဝိယ၊
ထိုးလိုသကဲ့သို့။ ပဋိရခံ၊ ရှေးရှု။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော၊ မဟာပဏ္ဏိ၊ ဆင်
ကြီးကို၊ မာပေတိ၊ တန်ဆင်း၏။ သော၊ ထိုမဟာထေရ်သည်။ အတ္ထေနာယေဝ၊
မိမိသည်ပင်လျှင်။ မာပိတံ၊ တန်းဆင်းအပ်သော၊ တံပဏ္ဏိ၊ ထိုဆင်ကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဘိတော၊ ကြောက်ရကား။ ပဿယိတုံ၊ ပြေးအံ့သောငှါ။ အာရ
ဘိ၊ အားထုတ်၏။ တဒါစ၊ ထိုအားထုတ်သောအခါ၌ပင်လျှင်။ အတ္တာနံ၊ မိမိ
ကိုယ်ကို။ အဘံ၊ ငါကား။ နအရဟာ၊ ရဟန္တာမဟုတ်ချေသေး။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဥတွာ၊ သိ၍၊ ဓမ္မဒိန္နံ၊ ဓမ္မဒိန္နမထေရ်၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌၊ ဥက္ကုမ္ပိကံ၊
ဆောင်ကြောင်း၊ နိဝါဒိတွာ၊ ထိုင်၍၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်ဓမ္မဒိန္န၊ တံ၊ ငါ့ရှင်ဓမ္မ
ဒိန္နသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ ကုံးကွယ်ရာသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်ပါလော။ ဣတိ
ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဓမ္မဒိန္နော၊ ဓမ္မဒိန္နမထေရ်သည်။ ဘန္တေ၊ တန်ခိုးတော်
ရှင်။ မာသောမိ၊ ပိုးရိပ်တော်မမူပါလင့်။ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာမယာရှိ
သည်။ မာအဟောယိ၊ ဖြစ်တော်မမူပါလင့်။ ကာရုကာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီး
ဖြန်းခြင်းအမှု၌အားထုတ်ကုန်သောအရှင်ကောင်းတို့အားသာလျှင်။ အဓိမာ
နော၊ အရိယာတို့၏ဓမ္မကိုရ၏ဟုဖြစ်သောမာန်သည်။ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊

ဤသို့ရှိသောစွာလျှောက်ဆို၍၊ ထေရ်၊ မဟာထေရ်ကို၊ သမဿသိတွာ၊ သက်
သာရာကိုရစေ၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ မထေရ်ကြီးအား မဂ်ဖိုလ်ရခြင်းငှါ လျှောက်ခတ်
သောကမ္မဋ္ဌာနံကို၊ အဒါသိ၊ မေးပြီးထေရော၊ မဟာထေရ်သည်၊ တဿ၊ ထို
ဓမ္မဒိန္နမထေရ်၏၊ ဩဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ဋ္ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဝါယမန္တော၊ အား
ထုတ်သည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏ္ဏိ၊ ရောက်လေ၏။
မိတ္တယပဗ္ဗတေဝိ၊ မိတ္တယတောင်၌လည်း၊ တာဒိသော၊ ထိုမထေရ်နှင့်တူသော
ထေရောစ၊ မထေရ်ကြီးသည်လည်း၊ ဝဿတိ၊ နေ၏၊ ဓမ္မဒိန္နံ၊ ဓမ္မဒိန္နမထေရ်
သည်၊ ဟတ္ထိ၊ ထိုမထေရ်ကြီးသို့လည်း၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ကပ်၍၊ တတ္ထေဝ၊
ထိုရှေးအတူသာလျှင်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏၊ သောဝိ၊ ထိုမထေရ်ကြီးသည်
လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးမထေရ်ကြီးနှင့်အတူသာလျှင်၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြား
၏၊ တထော၊ ထိုနောင်မှ၊ ထိုမဟာထေရ်ကို၊ ဓမ္မဒိန္နံ၊ ဓမ္မဒိန္နမထေရ်သည်
ဣဒ္ဓိဝိ၊ ထန်ဝိုး၊ ဘန်ဆင်းခြင်း ကိုလည်း၊ ဝဋ္ဌဗ္ဗေထကံ၊ သုံးဆောင်တော်
မူ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်ဓမ္မဒိန္န၊ အာ
မဝဋ္ဌဗ္ဗေမ၊ ဩဝါဒသုံးဆောင်ဘူးလှန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ ကေပေါက္ခရကံ၊ တခု
သောလေးထောင့်ရေကန်ကို၊ မာပေထ၊ ဘန်ဆင်း တော်မူပါလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ထေရော၊ မဟာထေရ်သည်၊ မာပေသိ၊ ဘန်
ဆင်း၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဧတ္ထ၊ ဤလေးထောင့်ရေကန်၌၊ ပဒမဂုမ္ဘံ၊
ပဒုမ္မာကြာရုံကို၊ မာပေထ၊ ဘန်ဆင်းတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
လျှောက်ဆို၏၊ ကတ္ထိ၊ ထိုပဒုမ္မာကြာရုံကိုလည်း၊ မာပေသိ၊ ဘန်ဆင်းပြီး၊ ပဒမ
ဂုမ္ဘေ၊ ပဒမာကြာရုံ၌၊ မဟာပဒမံ၊ ကြီးစွာသောပဒုမ္မာကြာပွင့်ကို၊ မာပေထ၊
ဘန်ဆင်းတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ ကတ္ထိ၊ ထိုကြီး
စွာသောပဒုမ္မာကြာပွင့်ကိုလည်း၊ မာပေသိ၊ ဘန်ဆင်း၏၊ ကေသ္မိ၊ ပဒမဂုမ္ဘေ၊
တခုသောပဒုမ္မာကြာရုံ၌၊ ဋ္ဌတွာ၊ ရပ်၍၊ မရုဓာသရေန၊ သာယာစွာသောအ
သံဖြင့်၊ ဝါယန္တံ၊ သိထျက်၊ နန္တံ၊ ကသော၊ ကေဣတ္ထိဝိဂ္ဂဟံ၊ ထယောက်သော
မိန်းမ၏ကိုယ်ကို၊ မာပေထ၊ ဘန်ဆင်းတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
လျှောက်ဆို၏၊ ကတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမကိုလည်း၊ မာပေသိ၊ ဘန်ဆင်း၏၊ သော၊
ထိုဓမ္မဒိန္နမထေရ်သည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဧတံ၊ ထိုမိန်းမကို၊ ပုနပ္ပုနံ၊
အဘန်တလဲလဲ၊ ဥပနိဇ္ဈာယထ၊ တမိန်းမိန်းကြည့်တော် မူပါကုန်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝတွာ၊ လျှောက်ဆို၍၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ပါသံ၊ ပြဿာန်သို့၊ ပါဝိသိ၊
ဝင်လေ၏၊ တံ၊ ထိုမိန်းမကို၊ ဥပနိဇ္ဈာယတော၊ တမိန်းမိန်း ကြည့်သော။

ထေရဿ၊ မထေရ်ကြီးအား၊ သမ္ဗိဝသသာနိ။ အဝါခြောက်ဆယ်တို့ပတ်လုံး၊
ဝိက္ခန္တိက ကိလေသာ၊ ခွါအပ်ပြီးသော ကိလေသာ တို့သည်၊ စလိံသု၊
လျှင်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုမဟာထေရ်သည်။ တဒါ၊ ထိုကိလေသာ လျှင်သော
အခါ၌၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုး ဥတွာ၊ ပုထုဇဉ်၏ အဖြစ်ကိုသိ၍၊ ပုရိမ
ထေရောပိယ၊ ရှေးဖြစ်သော မထေရ်ကြီးကဲ့သို့၊ ဓမ္မဒိန္နထေရဿ၊ ဓမ္မဒိန္န
မထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုး ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
ဝါယမန္တော၊ လုံ့လပြုသည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏိ၊
ရောက်လေ၏။ ဓမ္မဒိန္နောပိ၊ ဓမ္မဒိန္နမထေရ်သည်လည်း၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်
သဖြင့်၊ ဘိဿမဟာဝိဟာရံ၊ ဘိဿမဟာဝု ကျောင်းသို့၊ အဂမာသိ၊ ရောက်
လေ၏။ တသ္မိပ္ပသမယော၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ စေတိ
ယဂီဏံ၊ စေတိယင်ပြင်ကို၊ သမ္ပဗ္ဗိတွာ၊ တမြက်ထွန်း၍၊ ဗုဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ ထုရား
လျှင်အာရုံရှိသော၊ ဝီတိံ၊ ဝီတိကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နိဝိန္နာ၊ ထိုင်နေ
ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတံ၊ ဤသို့စေတိကိုတမြက်ထွန်း၍ထုရား
လျှင်အာရုံရှိသောဝီတိကိုဖြစ်စေ၍ ထိုင်နေခြင်းသည်၊ တေသံ၊ ထိုမထေရ်
တို့၏၊ ဝတ္တံကိရ၊ ဝတ်ဖြစ်သတတ်၊ တေန၊ ထိုဝတ်ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
နေသံ၊ ထိုမထေရ်တို့တွင်၊ ဧကောပိ၊ ထယောက်သော မထေရ်မျှလည်း၊
ဣဒ၊ ဤအရပ်၌၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သဝိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဌပေသိ၊ ထားလေသ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဓမ္မဒိန္နံ၊ ဓမ္မဒိန္နမထေရ်ကို၊ ပုန္တိတေဝရိ၊ မေးအပ်သောသူမျှလည်းလည်း
နာဟောသိ၊ ရှိသည်မဖြစ်၊ ဓမ္မဒိန္နာ၊ ဓမ္မဒိန္နမထေရ်သည်၊ ဧသော၊ ဤသို့စေ
တိယင်ပြင်ကိုတမြက်ထွန်းခြင်း ထုရားလျှင်အာရုံရှိသောဝီတိကိုဖြစ်စေ၍
ထိုင်နေသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့အညာသိ၊ သိ၏။ ဥတွာပန၊
သိပြီး၍ကား၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုန္တိံသု၊ မေးကုန်၏၊ သော၊ ထိုဓမ္မဒိန္နမထေရ်
သည်၊ ပုန္တိတပဉ္စေ၊ မေးအပ်သောပြဿနာတို့ကိုး တိက္ခေန၊ ထက်ထွစွာသော
အသိနာ၊ သန်သျက်ဖြင့်၊ ကုမုဒန၊ ဇ္ဇကာသိပံ၊ ကုမုဒြာ၊ ကြာရိုးစည်းကို၊ ဆိန္ဒန္တော
ပိယ၊ ဖြတ်သကဲ့သို့ဆိန္ဒတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ပါဒဂုံလိယာ၊ ခြေပိုးဖြင့်၊ မဟာပထ
ဝိ၊ မြေကြီးကို၊ မဟာရိ၊ ဂုတ်ခတ်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ထုရားတို့၊ အစေတနာ၊ စိတ်
မရှိသော၊ အယံမဟာပထဝီဝိ၊ ဤမြေကြီးသည်လည်း၊ ဓမ္မဒိန္နဿ၊ ဓမ္မဒိန္န
မထေရ်၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိပါ၏၊ ထုဋ္ဌေပန၊ အရှင်ထုရားတို့သည်
ကား၊ နဇာနိတ္ထ၊ မသိကုန်၊ ဣတိစ၊ ဤသို့သောစကားကိုလည်း၊ ဝတွာ၊ ဆိုပြီး
၍၊ အစေတနာယံ ပထဝီ၊ ဝိဇာနာတိဂုဏာဂုဏံ၊ သစေတနာထခေါဘန္တေ၊
နဇာနာထဂုဏာဂုဏန္တိ၊ အစေတနာယံပထဝီ၊ ဝိဇာနာတိဂုဏာဂုဏံ၊ သစေ

တနာထဝေါကန္တေနနာနာထဂုဏာဂုဏံဟူသော၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကန္တေန၊ အရှင်တုရားတို့၊ အဝေတနာ၊ မိတ်မရှိသော၊ အယံပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်၊ ဂုဏာဂုဏံ၊ ကျေးဇူးရှိသောသူကျေးဇူးမရှိသောသူကို၊ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊ သဝေတနာ၊ မိတ်ရှိကုန်သော၊ နော၊ ငါတို့သည်၊ ဂုဏာဂုဏံ၊ ကျေးဇူးရှိသောသူကျေးဇူးမရှိသောသူကို၊ နာနာထ၊ မထိကုန်။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တဝဒေဝ၊ ထိုဧကန်ပင်လျှင်၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်သို့၊ အဗ္ဘုပ္ပတ္တိံ၊ ယုံထက်၍၊ ဝါဠုရိတိ၊ သံပဗ္ဗတမေဝ၊ ဝါဠုရိတိသံတောင်သို့သာလျှင်၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ။

ဝေ၊ ဤသို့၊ ကာရကသသာဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်သော ရဟန်းအားသာလျှင်၊ အဓိမာနော၊ အနိသာတို့၏ဓမ္မကိုရ၏ဟုဖြစ်သောမာနသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာတုရားသည်၊ တာဒိသာနံ၊ ထိုသို့ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်ခြင်းသဘောရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ ဝိဘဇန္တော၊ ခွဲဝေတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဌာနံခေါပနာတိအာဒိ၊ ဌာနံခေါပန၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ပောတော်မူပြီ။ တဿ၊ ထိုပါဠိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ဧဝံကာရကံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတကာရကံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိသည်ကား၊ နော၊ မဟုတ်၊ ယေန၊ အကြင်ဈာန်ဖြင့်၊ ဣမ၊ ဤသောသနာတော်၌၊ ဧကန္တော၊ အချို့သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗာဟိရပရိဗ္ဗာဇကောဟိ၊ သာသနာတော်မှအပဖြစ်သောရဟန်းယောင်ပရိမိတ်တို့၌၊ ဝသေတံ၊ ဆက်ဆံသော၊ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့မှ၊ ဝိဝိဇ္ဈေဝ၊ ဆိတ်၍သာလျှင်၊ ပဌမံဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟေယျ၊ နေရာ၏။ ယံသနတဿဧဝမဿ၊ သလ္လေခေနဝိဟရာမိတိ၊ ယံသနတဿ၊ ဧဝမဿသလ္လေခေန၊ ဝိဟရာမိဟူသည်ကား၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပဌမံဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟေယျ၊ ဟု၊ နေ၏ဟူ၍၊ ဝတ္ထော၊ ဆိုအပ်၏။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ပဌမဈာနသင်္ခါတံ၊ ပဌမဈာန်ဟုဆိုအပ်သော၊ ယံပရိပတ္တိဝိဓာနံ၊ အကြင်ပရိပတ်ဟူသောအစီအရင်သည်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ သလ္လိခတိ၊ ဖြတ်တတ်၏။ ဧတနသလ္လိခေန၊ ထိုကိလေသာကိုဖြတ်တတ်သောပဌမဈာန်တည်းဟူသောအစီအရင်ဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိမာနဝသေန၊ အနိသာတို့၏ဓမ္မကိုရ၏ဟုဖြစ်သောမာန၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧဝံပိတ္တံ၊ ဤသို့သောမိတ်အကြံသည်၊ အဿာတဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဧဝံဌာနံ၊ ဤအ

ကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ရှိ၏။ အဓိမာနိကာသ၊ အရိယာတို့၏ ဓမ္မကိုရ၏ဟု ဖြစ်
သော မာနရှိသောရဟန်း၏။ တံပဌမဈာန်၊ ထိုပဌမဈာန်ကို။ သလ္လေခေါတိ၊
ကိလေသာကို ဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သော တရားဟူ၍၊ တံပရိဝိတာက္ကံ၊ ထိုသို့
သောအကြံသည်။ နယုဇ္ဇတိ၊ သင့်သည်မဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အဓိမာနိကာသ၊
အရိယာတို့၏ ဓမ္မကိုရ၏ဟု ဖြစ်သော မာနရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။
ဈာန်၊ ဈာန်သည်။ သလ္လေခေါဝါ၊ ကိလေသာကို ဖြတ်တတ် သည်လည်း
ကောင်း။ သလ္လေခမဗ္ဗိပဒါဝါ၊ ကိလေသာကိုဖြတ်တတ်သော မဗ္ဗိပါနသည်
လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကသ္မာ၊ အသတ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား။
အံပိယသနာမာဒကတ္တော၊ ပိယသနာ၏အခြေမဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်
တည်း။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဈာန်၊ ဈာန်
ကို။ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ တထော၊ ထိုဈာန်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ သင်္ခါ၊ ရေ၊
တေဘုမ္မကသင်္ခါ၊ ရတို့ကို၊ နသမ္ပသတိ၊ မသုံးသပ်၊ အသေ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဈာန်
စန၊ ပိယသနာ၏အခြေမဟုတ်သောဈာန်သည်ကား၊ ဝိတ္တေကဂ္ဂမတ္တံ၊ စိတ်၏
တည်ကြည်ခြင်းမျှကို။ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရော၊ မျက်
မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ချမ်းသာစွာ နေရခြင်း၏ အကြောင်းသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တမတ္တံ၊ ထိုအနက်ကို။ ဒသေသန္တော၊
ပြတော်မူလိုသော။ တတဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ နခေါပနေတေ ခုန့်အရိ
ယသမာပိနယောသလ္လေခါဝုတ္တန္တိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရတေ အရိယသမာပိနယော
ဝုတ္တန္တိတိ၊ နခေါပနေတေခုန့်အရိယသမာပိနယောသလ္လေခါဝုတ္တန္တိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိ
ဟာရတေဟေအရိယသမာပိနယောဝုတ္တန္တိဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တတ္ထ
ပါဠေ၊ ထိုပါဌ၌၊ ဧတေတိ၊ ဧတေဟူ၍၊ ဈာနဓမ္မဝသေန၊ ဈာနဓမ္မတို့၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ဗဟုဝစနံ၊ ဗဟုဝစိတိဘတ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဧတေပဌမ
ဈာနဓမ္မာ၊ ထိုပဌမဈာန်တရားတို့ကို။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ သို့လိုသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ သမာပတ္တိဝသေန၊ ဝင်စားသည်၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧကန္တိ၊ တခုတည်းအဖြစ်သည်တည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ပဌမံဈာန်၊ ပဌမဈာန်ကို။ ဝုနပ္ပနံ၊ အဘန်
တံလဲလဲ။ သမာပတ္တိဝသေန၊ ဝင်စားခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တတ္တော၊
ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗဟုတ္တံ၊ များသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဝန္တတိ၊ ရောက်
၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ အာရမ္မဏဝသေန၊ အာရုံ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗဟုတ္တံ၊
များသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဝန္တတိ၊ ရောက်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧကန္တိပဌမဈာန်၊
တခုသောပဌမဈာန် သည်လည်း။ ပထဝိကသိတာဒိသု၊ ပထဝိကသိတံ၊

အစရှိသည်တို့၌၊ ဗဝတ္ထိဝသေန၊ ဖြစ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဗဟုတ္တံ၊
များသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
၏၊ ဒုတိယတတိယစတုတ္ထများနေသု။ ဒုတိယချာန်တတိယချာန်စတုတ္ထချာန်
တို့၌၊ ဝေသနယော၊ ဤပဋ္ဌမချာန်၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ပန၊ အတို့ကပါးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အာရုပ္ပများနေသု၊ အရူပချာန်တို့၌၊
အာရမ္မဏာဘောဒါဘဝတော၊ အာရုံအပြားမရှိခြင်းကြောင့်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကရဏ
နွယဝသေန၊ ဈာနဓမ္မကိုအာဘန်ကလဲလဲဝင်စား၏ဟု ဆိုအပ်သောရှေး၌
ဆိုအပ်ပြီးသောအကြောင်းနှစ်ပါး၏အစွမ်းအားဖြင့်သာယျှင်၊ ဗဟုဝစနံ၊ ဗဟု
ဝင်္ဂဝိဘတ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ယသ္မာစ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း၊ ဧတေ
သံ၊ ထိုအရူပချာန်တို့၏၊ အင်္ဂါ၊ အင်္ဂါတို့သည်လည်း၊ သန္တာနိ၊ ကိလေ
သာတည်းဟူသောပူပန်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ငြိမ်သက်ကုန်၏၊ အာ
ရမ္မဏာနိရိ၊ အာရုံတို့သည်လည်း၊ နိဗ္ဗုတာနိစေတ၊ တာဝနာ ဝိသေသ၏
အစွမ်း အားဖြင့် ငြိမ်းလည်းငြိမ်းကုန်၏။ သုခုမာနိစ၊ တာဝနာဝိသေသ၏
အစွမ်းအားဖြင့် သိမ်မွေ့လည်း သိမ်မွေ့ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဝုတ္တော၊
ဆိုသိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တာနိ၊ ထိုချာန်စသည်
တို့ကို၊ သန္တာဧတေဝိဟာရာတိ၊ သန္တာဧတေဝိဟာရာဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ အယံ၊
ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ စတုနန္ဒိ၊ လေးပါးလည်းဖြစ်
ကုန်သော၊ ဧတသံ၊ ထိုအရူပချာန်တို့၏၊ သာဓာရဏာ၊ ဆက်ဆံသော၊ ဝဏ္ဏ
နာ၊ အတွင်းတည်း၊ ဝိသေသဝဏ္ဏာပန၊ ထူးသောအတွင်းကိုကား၊ သဗ္ဗသေသ
ရူပသညာနန္တိ၊ အာဒိပဒါနုသာရတော၊ သဗ္ဗသေသရူပသညာနံအစရှိသောပုဂ္ဂ
တို့ကိုအစဉ်မှီးသဖြင့်၊ ဝဏ္ဏဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်သည်၊ သိယော၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သာဝဏ္ဏနာ၊
ထိုအတွင်းကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသော
အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝုတ္တာယေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာယျှင်တည်း။
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဓိမာနိကဿ၊ အရိယာတို့၏ဓမ္မကို
ရ၏ဟုဖြစ်သောမာန်ရှိသော၊ ဝိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏၊ ဈာနဝိဟာရော၊ ဈာန်၌
နေခြင်းသည်၊ အဝိပဿနာပါဒကတ္တာ၊ ဝိပဿနာ၏အခြေမဟုတ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်၊ သလ္လေခဝိဟာရော၊ ကိလေသာကိုဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သော
ဝိဟာရသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုအဓိမာ
နိကရဟန်းသည်၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ သမာပဋိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ တေတော၊ ထိုချာန်
မှ၊ ဝုတ္တာယ၊ ထ၍၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ နသမ္ပယတိ၊ မသုံးသပ်၊ ဝိတ္တေကာဂ္ဂံ၊

ဝိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းကို၊ ကရောဏိ၊ ပြု၏၊ အသာ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဗိဇ္ဇနဗ္ဗ
သုခဝိဟာဇရာပန၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ချင်းသာစွာနေရခြင်း
၏အကြောင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တမတ္ထံ၊
ထိုအနက်ကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလျက်၊ ရူပဈာနာနိစ၊ ရူပါဝစရဈာန်တို့
ကိုလည်းကောင်း၊ အရူပဈာနာနိစ၊ အရူပါဝစရဈာန်တို့ကိုလည်းကောင်း။
ဝိတဇိက္ခာ၊ ဝေတာန်တော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိစ၊ ယခုအခါ၌လည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်
သလ္လေခသုတ်၌၊ စတုစက္ကသဝီသာယအာကာရေဟိ၊ ဝိဟိံသာအစရှိသော
လေးဆဲ့လေးပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ သလ္လေခေါ၊ ကိလေသာကိုဖြတ်
ခြင်းကို၊ ကာတဇ္ဇော၊ ပြုအပ်၏၊ တံစဝတ္ထု၊ ထိုအကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊
တံစသလ္လေခံ၊ ထိုသလ္လေခကို လည်းကောင်း၊ ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလို
သည်ဖြစ်၍၊ ဣခခေါပနဝေါတိအာဒိ၊ ဣခခေါပနဝေါဤသို့အစရှိသောစကား
ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကသ္မာမန၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အ
ဋ္ဌဟိသမာပတ္တိဟိ၊ ရှစ်ပါးကုန်သောသမာပတ်တို့ထက်၊ အဝိဟိံသာဒယော
စ၊ အဝိဟိံသာအစရှိသော လေးဆဲ့လေးပါးသော တရားတို့ကိုသာလျှင်၊
သလ္လေခါတိ၊ သလ္လေခတို့ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သောနည်း၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးလည်း၊ လောကုတ္တရပါဒကတ္တာ၊ လော
ကုတ္တရာတရားကိုးပါး၏အခြေဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ဣတိအယံ
ဤသည်ကား၊ ပရိဟာဇရာ၊ အဖြေလည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗာဟိရကာနံ၊ သာ
သနာတော်မှအပဖြစ်ကုန်သောဈာန်ရရှင်ရသေ့တို့၏၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိယောဂ၊
ရှစ်ပါးကုန်သောသမာပတ် တို့သည်၊ ဝဋ္ဋပါဒကာယောဂ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏
အခြေတို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သာသနော၊ တရားသာသနာ
တော်၌၊ သရဏဂမနန္တိ၊ ကိုးကွယ်သည်ကပ်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်းသည်လည်း၊
လောကုတ္တရပါဒကံ၊ လောကုတ္တရာတရားကိုးပါး၏အခြေသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊ အဝိဟိံသာဒယော၊ အဝိဟိံသာအစရှိသည်တို့သည်၊ ပဇေဝ၊ အဘယ်
ဆိုသွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဣဒါနာယေဝစသုတ္တေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောသုတ်ဖြင့်
သာလျှင်၊ ဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဝိအပ်၏၊ ယထာဟ၊ အဘယ်
ကဲ့သို့၊ ဟောတော်မူသနည်း၊ ဗာဟိရကာသ၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိလာဘိနောတျာဒိ
ဗာဟိရကာသ၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိလာဘိနော ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာ
ဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဗာဟိရကာသ၊ သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော၊ အဋ္ဌ
သမာပတ္တိလာဘိနော၊ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်ကိုရသော၊ ပဉ္စာဘိညသဝိ၊ ငါး
ပါးသောအဘိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဗိန္နုဒါနတော၊ လှူ

သောဒါနထက်၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ဟိသရဏဂတသ၊ သရဏဂုံ
သုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောသူအား၊ ခိန္နဒါနံ၊ လှူအပ်သောအလှူသည်၊ မဟပဗ္ဗလတ
ရံ၊ သွန်စွာအကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဒံစနံ၊ ဤစကား
ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်တော်မူ၍၊ ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိသုတ္တေ၊ ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိသုတ်၌၊
ဗာဟိရကေကာမေသုဝိတရာဂေဒါနံ၊ ဒတွာကောဓိုသတ သဟဿရဏာ
ပါဠိကဗီတဗ္ဗာ၊ သောတာပတ္တိပလသန္တိကိရိယာယ၊ ပဋိပန္နေဒါနံ၊ ဒတွာအ
သင်္ခေယျ၊ အပ္ပမေယျ၊ ဒက္ခိဏာပါဠိကဗီတဗ္ဗာ၊ ကောမန ဝါဒေါသော တာ
ပန္နေတိ၊ ဗာဟိရကေကာမေသုဝိတရာဂေဒါနံ၊ ဒတွာကောဓိုသတသဟဿ
ရဏာပါဠိကဗီတဗ္ဗာ၊ သောတာပတ္တိပလသန္တိကိရိယာယ၊ ပဋိပန္နေဒါနံ၊ ဒတွာ
အသင်္ခေယျ၊ အပ္ပမေယျ၊ ဒက္ခိဏာပါဠိကဗီတဗ္ဗာ၊ ကောမန ဝါဒေါသော
တာပန္နေဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဗာဟိရကေ၊ သာသနာတော်မှအပ
ဖြစ်သော၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထု၊ ကာမကိလေသာကာမတို့၌၊ ဝိတရာဂေ၊ ဈာန်
တည်းဟူသော ဝိက္ခန္ဓနပဟာန်ဖြင့် ရာဂကင်းသော ဝိတရာဂဈာန်ရ ရှင်
ရသေ့၌၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ကောဓိုသတသဟဿရဏာ၊ ကုဇေ
တသိန်းသောဝဏ္ဏအကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပါဠိကဗီတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်
၏၊ သောတာပတ္တိပလသန္တိကိရိယာယ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ဗျက်
မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ပဋိပန္နေ၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒတွာ၊
လှူသောကြောင့်၊ အသင်္ခေယျ၊ မရေတွက်နိုင်သော အကျိုးရှိသော၊ အပ္ပ
မေယျ၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သောအကျိုးရှိသော၊ ဒက္ခိဏာ၊ အလှူကောင်းမှုကို၊
ပါဠိကဗီတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ သောတာပန္နေ၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ခိန္နေ၊
လှူအပ်သည်ရှိသော်၊ ကောမနဝါဒေါ၊ အတယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ သရဏဂမနတော၊ သရဏဂုံဆောက်တည်သောသူမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊
တတ္ထ၊ ထိုအလှူ၏အကျိုးကိုဆိုရာ၌၊ သောတာပတ္တိ ပလသန္တိကိရိယာယ၊
သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို ဗျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ ပဋိပန္နေ၊ ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်
ကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အယံ၊
ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌၊ တာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ ပါဠိယော
ဇနာ၊ ပါဠိကိုယောဇနာခြင်းတည်း၊ အနုပဒဝတ္ထနာယံပန၊ အစဉ်ဖြစ်သော
ပုဒ်၏အတွင်း၌ကား၊ ဣသတိတေ၊ ဣပဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဝိဟိံသာဒိ
ဝတ္ထုဒိပနံ၊ ဝိဟိံသာအစရှိသောဝတ္ထုကိုပြကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း၊
ခေါပနာတိ၊ ခေါပနဟူသည်ကား၊ နိပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်မျှသာတည်း၊ ဝေါတိ၊
ဝေါဟူသည်ကား၊ ကရဏတ္ထေ၊ ကရိုက်အနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ သာမိဝိဘတ်

တည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ သင်္ခေပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော
 အနက်တည်း၊ မရေမိဟိ သကာဘိဿန္တိ တိအာဒိနာနပေသန၊ မရေမိဟိ
 သကာဘိဿန္တိ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ယဒေတံပံဇေတံမိဟိ သာဒိ
 ဝတ္ထု၊ အကြင်မိဟိ သာအစရှိသောဝတ္ထုကို၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣဓ၊
 ဤမိဟိ သာ၏ဝတ္ထု၌၊ ဘုရေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ သလ္လေခေါ၊ ဖြတ်ခြင်းကို၊
 ကာကဓမ္မော၊ ပြုအပ်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊
 ဝတ္တာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိတ္တာရေန္တော၊ ရွှေတော်
 မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ မရေမိဟိ သ ကာဘိဿန္တိ မယမေတ္ထအမိဟိ သကာ
 ဘိဿာမာတိ သလ္လေခေါ ကရဏီယောတိအာဒိ၊ မရေမိဟိ သကာ
 ဘိဿန္တိ မယမေတ္ထအမိဟိ သကာဘိဿာမာတိ သလ္လေခေါကရဏီ
 ယော ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထပါဌေ၊
 ထိုပါဌ၌၊ မရေမိ၊ မရေဟူသည်ကား၊ ယေကေမိ၊ အမှတ်မရှိတရကုန်သော၊
 ဣဓံသလ္လေခံ၊ ဤသလ္လေခကို၊ အနုယုတ္တာ၊ မပျဉ်းကုန်သောသုတို့သည်၊
 မိဟိ သကာဘိဿန္တိ တိ၊ မိဟိ သကာဘိဿန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပါဏိနာ
 ဝါ၊ လက်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ လေရူနာဝါ၊ ခဲဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိအာဒိ
 တိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါကို၊ မိဟိ သကာ၊ ညှဉ်းဆဲ
 တတ်ကုန်သည်၊ ဘိဿန္တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ မယမေတ္ထအမိဟိ သကာဘိဿာ
 မာတိ၊ မယမေတ္ထအမိဟိ သကာဘိဿာမဟူသည်ကား၊ မယံပန၊ ဝါတို့
 သည်ကား၊ ယတ္ထေဝဝတ္ထုသို့၊ အကြင်သတ္တဝါစသော ဝတ္ထု၌သာလျှင်၊
 ပရေ၊ တပါးကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ မိဟိ သကာ၊ ညှဉ်းဆဲ
 တတ်ကုန်သည်၊ ဘိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဇေတ္ထဝ၊ ဤသတ္တဝါစသော
 ဝတ္ထု၌ပင်လျှင်၊ အမိဟိ သကာ၊ မညှဉ်းဆဲကုန်သည်၊ ဘိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်
 အံ၊ အမိဟိ သံ၊ မညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဝိဟရိသယာမ၊ နေ
 ကုန်အံ၊ ဣတိသလ္လေခေါကရဏီယောတိ၊ ဣတိသလ္လေခေါ ကရဏီယော
 ဟူသည်ကား၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဘုရေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ သလ္လေခေါ၊ ကိစ္ဆေသာ
 ကိုဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာကဓမ္မော၊ ပြုအပ်၏၊ သလ္လေခေါတိစ၊ သလ္လေခဟူ၍လည်း၊
 ဣဓ၊ ဤပုဒ်၌၊ အမိဟိ သာဝ၊ မညှဉ်းဆဲခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဓမ္မော၊
 ထိအပ်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အမိဟိ သာ၊ မညှဉ်းဆဲခြင်းသည်၊
 မိဟိ သံ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ သလ္လေခတိ၊ ဖြတ်တတ်၏၊ တံ၊ ထိုညှဉ်းဆဲခြင်း
 ကို၊ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်တတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သလ္လေခေါတိ၊ သလ္လေခဟူ၍၊
 ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ဇေသနယော၊ ဤနည်းလျှင်

နည်းရှိ၏။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း။
 ပရေမိန္ဒာဒိဋ္ဌိတိတ္ထေ၊ ပရေမိန္ဒာဒိဋ္ဌိဟူသောဤပါဌ်၌၊ ကမ္မပထာနံ၊ ကမ္မပ
 ထတို့၏။ အန္တမိန္ဒာဒိဋ္ဌိဉ္စ၊ အဆုံး၌ဖြစ်သော မိန္ဒာဒိဋ္ဌိကို လည်းကောင်း၊
 မိန္ဒာတ္တာနံ၊ မိန္ဒာတ္တတရားတို့၏။ အာဒိမိန္ဒာဒိဋ္ဌိဉ္စ၊ အစ၌ဖြစ်သောမိန္ဒာ
 ဒိဋ္ဌိကိုလည်းကောင်း။ ဝိသေသတွာ၊ ရော၍။ ဒိဋ္ဌိဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိဒိဋ္ဌိဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊
 ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ မယမေတ္တသမ္မာဒိဋ္ဌိတိ၊
 မယမေတ္တသမ္မာဒိဋ္ဌိဟူ၍၊ ဝုတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဟောရာအရပ်၌၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိံ၊ သမ္မာ
 ဒိဋ္ဌိကို၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧတ္ထစ၊ ဤပါရ၌လည်း။
 ကမ္မပထာ၊ ကမ္မပထတို့သည်၊ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ
 သုတ္တံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်၌၊ အာဝိ၊ ထင်စွာ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ မိန္ဒာတ္တသု
 မိန္ဒာတ္တတရားတို့၌၊ မိန္ဒာဒိဋ္ဌိအာဒယော၊ မိန္ဒာဒိဋ္ဌိအစရှိသည် တို့သည်၊
 ဗ္ဗိဝေဝိတက္ကေ၊ ဗ္ဗိဝေဝိတက္ကသုတ်၌၊ အာဝိ၊ ထင်စွာ၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။
 အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤပါရ၌၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။
 ယေဇန၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို၊ အတိပါတေန္တိ၊ ယှဉ်စွာ
 ချတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဇန၊ ထိုသူတို့သည်၊ ပါဏာတိ
 ပါတိ၊ ပါဏာတိပါတိမည်ကုန်၏။ ပါဏဿာတကာ၊ သတ္တဝါကိုသတ်ဖြတ်
 တတ်ကုန်သောသူတို့တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း။ ယေဇန၊ အကြင်သူတို့သည်၊ အဗိန္နံ၊ အရှင်သည်ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်
 မပေးသောလူဇတ်ရှိသောသူ၏ဥစ္စာကို၊ အာဒိယန္တိ၊ သူတတ်ကုန်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဇန၊ ထိုသူတို့သည်၊ အဗိန္နာဒါယိ၊ အဗိန္နာဒါယိမည်
 ကုန်၏။ ပရဿ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာကို၊ ဟာရိနေ၊ လောင်တတ်ကုန်သောသူ
 တို့တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယေဇန၊
 အကြင်သူတို့သည်၊ အဗြဟ္မံ၊ မမြတ်သော၊ ဟိနံသာမကံ၊ လွန်စွာယုတ်မာ
 သော၊ ကမ္မံ၊ မေထုန်ရှိခြင်းအမှုကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ တေဇန၊ ထိုသူတို့သည်၊ အဗြဟ္မစာရိ၊ အဗြဟ္မစာရိမည်ကုန်၏။
 မေထုနမ္မပဒိသေဝကာ၊ မေထုနအကျင့်ကိုရှိပ်ကုန်သောသူတို့တည်း။ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ယေဇန၊ အကြင်သူတို့သည်၊
 ဗြဟ္မံသဉ္စ၊ မြတ်သော၊ ပဒိပဒံ၊ အကျင့်ကို၊ စရန္တိ၊ ကျင့်တတ်ကုန်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဇန၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဗြဟ္မစာရိ၊ ဗြဟ္မစာရိမည်ကုန်
 ၏၊ မေထုနပုပ္ဖိဝိရတာ၊ မေထုနအကျင့်မှကြဉ်ကုန်သောသူတို့တည်း။ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧတ္ထစ၊ ဤဗြဟ္မစာရိဟူသောဝုန်

၂၁

၌ထည်း။ ဗြဟ္မစရိယံ။ မေထုန်အကျင့်မှကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော မြတ်သော အကျင့်ကို။ သလ္လေခေါတိ။ သလ္လေခဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအင်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်သည်။ အဗြဟ္မစရိယံ။ မမြတ်သော အကျင့်ကို။ သလ္လေခေါတိ။ မြတ်တတ်၏။ ယေဝုပ္ပလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရသား၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေပုပ္ပလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ရသဝါဒီ၊ ရသဝါဒီမည်ကုန်၏။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ အတ္ထဘာဉ္ဇနကံ၊ အကျိုးစီးပွားကို ဗျက်စီးတတ်သော၊ တုန္တံ၊ အချည်းနှီးသော၊ အလိကံ၊ မမှန်သော၊ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသိတာရော၊ ဆိုတတ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဇေတသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ဝိသုဏာ၊ ချောပစ်တတ်သော၊ ဝါစာ၊ စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဝိသုဏာဝါစာ၊ ဝိသုဏာဝါစာမည်ကုန်၏။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ မမန္တေဒိကာ၊ အချစ်ကိုဖြတ်တတ်ကုန်သောသူတို့တည်း။ ဇေတသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ဗရသ၊ ရုန့်ရင်းသော၊ ဝါစာ၊ စကားသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဗရသဝါစာ၊ ဗရသဝါစာမည်ကုန်၏။ ယေဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်။ သမ္ပနိရတ္တကဝစနံ၊ အနက်ခြံ မရှိသော စကားကို။ ပလပန္တိ၊ ပြောဆိုတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ သမ္ပပ္ပလာပိ၊ သမ္ပပ္ပလာပိမည်ကုန်၏။ ယေဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အဘိဇ္ဈာယန္တိ၊ သူတပါးတို့၏ဘဏ္ဍာကိုလောဘ၏ အငွင်းအားဖြင့် ရှေးရှုကြံတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ အဘိဇ္ဈာလု၊ အဘိဇ္ဈာလုမည်ကုန်၏။ ပရတဏ္ဍလုတ္တနသိလာ၊ သူတပါးတို့၏ဘဏ္ဍာတို့၌တပ်စွမ်းတတ်သော အလေ့သဘောရှိကုန်သူတို့တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဇေတသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ဗျာပန္တံ၊ ဗျက်စီးသော၊ ပုတိတူတံ၊ သိုးပုပ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၍၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဗျာပန္တံမိတ္တံ၊ ဗျာပန္တံမိတ္တံမည်ကုန်၏။ ဇေတသံ၊ ထိုသူတို့အား။ မိစ္ဆာပါဝိကာဝိညူဂရဟိတာ၊ ပညာရှိတို့သည် ကဲ့ရဲ့အပ်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမည်ကုန်၏။ ကမ္မပထပရိယာပန္နာယ၊ ကမ္မပထ၌အကျုံးဝင်သော၊ နတ္ထိဒိန္နန္တိ၊ အာဒိဝတ္ထုကာယစ၊ နတ္ထိဒိန္နန္တိအစရှိသည်လျှင်အာရုံရှိသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်လည်းကောင်း၊ မိစ္ဆတ္တပရိယာပန္နာယ၊ မိစ္ဆတ္တတရားတို့၌ အကျုံးဝင်သော၊

အနိယျာနိကဒိဋ္ဌိယာစ။ အနိယျာနိကမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့် လည်းကောင်း။ သမန္နာ
 ဂတာ။ ပြည့်စုံကုန်သောသူတို့တည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း။ ဧဝေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ သမ္မာ၊ ကောင်းသော။ သောတတာ။
 တင့်တယ်သော။ ဝိညူပသတ္တံ။ ပညာရှိတို့သည်ပြီးစွမ်းအပ်သော။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိ
 သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ သမ္မာ
 ဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိမည်အုန်၏။ ကမ္မပထပရိယာပန္နာယ၊ ကမ္မပထ၌အကျုံးဝင်
 သော။ အတ္ထိဒန္တိ၊ အာဒိကာယ၊ အတ္ထိဒန္တိဤသို့အစရှိသောအားဖြင့်ဖြစ်သော
 ကမ္မသကတာ၊ ဒိဋ္ဌိယာစ၊ ကမ္မသကတာပညာနှင့် လည်းကောင်း။ သမ္မတ္တ
 ပရိယာပန္နာယ။ သမ္မတ္တတရားတို့၌ အကျုံးဝင်သော။ မဂ္ဂဒိဋ္ဌိယာစ၊ မဂ်
 ပညာနှင့် လည်းကောင်း။ သမန္နာဂတာ။ ပြည့်စုံကုန်သော သူတို့တည်း။
 ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပါတိ၊ မိစ္ဆာ
 သင်္ကပ္ပါ ဟူသည်ကား။ အယာထာဝ အနိယျာနိက အကုသလသင်္ကပ္ပါ၊
 မဘောက်မပြန်၊ မှန်သောသဘောအားဖြင့် ဖြစ်သော ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်
 မြောက်ကြောင်းမဟုတ်အကုသိုလ်ဝိတက်ရှိကုန်သောသူတို့တည်း။ မိစ္ဆာ
 ဝါစာတိအာဒိ၊ မိစ္ဆာဝါစာ ဤသို့အစရှိကုန်သော ပုဒ်တို့၌၊ သေနယော။
 ဤမိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ၌ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိ၏။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်
 ကား။ ဝိသေသော။ အထူးတည်း။ ဟိပါကဋ်ကရောမိ၊ ထင်စွာပြဋ္ဌိအုံးမိစ္ဆာ
 သင်္ကပ္ပါဒသောဝိယ၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ အစရှိသောတရားတို့ကဲ့သို့။ မိစ္ဆာသတိ
 နာမ၊ မိစ္ဆာသတိမည်သည်ကား။ ပါဝိဇ္ဇေတော။ အသီးဖြစ်သော။ ကောမိ
 ဓမ္မော။ တစုံတခုသောတရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ ထိုသို့တရားကိုယ်အသီး
 မရှိသော်လည်း။ အတိတံ၊ အတိတ်အာရုံကို၊ ဝိန္တယတော။ ကြံစည်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝေတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ စတုန္တုမ္ပိအကုသလက္ခန္ဓာနံ။ ထေးပါး
 ကုန်သောအကုသိုလ်ခန္ဓာတို့၏။ ဧတံ၊ ဤမိစ္ဆာသတိဟူသောအမည်သည်။
 အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘဝဝတာ။ မြတ်စွာတရားသည်။ အတ္ထေသဘိက္ခ
 ဝေအနုဿာတိနေသာနတ္ထိတိဝဒါမိပုတ္တဇာတံဝါတိက္ခဝေအနုဿရတော။
 နေသာတံဝါတိက္ခဝေ အနုဿရတောယသလ္လာဘံ ဝါတိက္ခဝေ အနုဿရ
 တောတိ၊ အတ္ထေသဘိက္ခဝေအနုဿာတိနေသာနတ္ထိတိဝဒါမိပုတ္တဇာတံဝါ
 တိက္ခဝေအနုဿရတော။ နေသာတံဝါတိက္ခဝေအနုဿရတော၊ ယသလ္လာ
 ဘံဝါ တိက္ခဝေအနုဿရတောဟူ၍။ ယမ္ပိဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ပုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်၏။ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပုတ္တဇာတံဝါ၊ သားရဲခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ အနုဿရတော၊ အောက်မှသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သောအနုဿာတိ။

ဤအတိတ်ကိုအာရုံပြု၍ အောက်မေ့ခြင်းသည်။ အတ္တိရှိ၏။ သောသတိ၊
 ဤအတိတ်ကိုအာရုံပြု၍ အောက်မေ့ခြင်းကို၊ နတ္တိတိ၊မရှိဟူ၍၊ နဝဒါမိ၊
 ဟောတော်မူသောတိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ နေလာဘံဝါ၊ဥစ္စာ၏ရခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ အနုဿရတော၊အောက်မေ့သောသူအား။ တိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊
 ယသလောဘံဝါ၊ အခြံအရံ အကျော်အစော၏ ရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
 အနုဿရတော၊ အောက်မေ့သောသူအား။ ဧတာအနုဿတိ၊ ဤအတန်
 တလဲလဲအောက်မေ့ခြင်းသည်။ အတ္တိရှိ၏။ သောသတိ၊ထိုသတိကို၊ နတ္တိ
 တိ၊မရှိဟူ၍၊ နဝဒါမိ၊ဟောတော်မူသောတံ၊ ထိုထိုသို့သောအတိတ်အာရုံ
 ကို၊ ဗိန္ဒန္တိဿ၊ကြံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သတိပဋိရူပကေန၊သတိနှင့်အတူ
 အားဖြင့် ဖြစ်သော အကုသိုလ် နာမက္ခန္ဓာဖြင့်၊ဥပ္ပတ္တိံ၊ဖြစ်ခြင်းကို၊ သန္ဓာ
 ယ၊ရည်၍၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊မိစ္ဆာ ဥာဏီ
 တိတ္ထေ၊မိစ္ဆာဥာဏီဟူသောဤပုဂ္ဂိုလ်၊ မိစ္ဆာဥာဏန္တိ၊ မိစ္ဆာဥာဏ်ဟူသည်
 ကား၊ပါပကိရိယာသု၊ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းတို့၌၊ ဥပါယဗိန္ဒာဝသေန၊
 အကြောင်းကို ကြံသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပါပံ၊မကောင်းမှုကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊မယာ၊ငါသည်၊သုကတံ၊ကောင်းမှုကိုပြုအပ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပစ္စဝေက္ခ
 နာကာရေနစ၊ ဆင်ခြင်သောအခြင်းအရာ အားဖြင့်လည်း။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်
 သော၊မောဟော၊မောဟကို၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ တေန၊ထိုမောဟနှင့်၊
 သမန္ဓာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပုပ္ဖဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မိစ္ဆာဥာဏီ၊
 မိစ္ဆာဥာဏီမည်ကုန်၏။ သမ္မာဥာဏီတိတ္ထေပန၊သမ္မာဥာဏီဟူသောဤပုဂ္ဂို
 လ်ကား၊ကျေနပ်သတိတောဒံ၊တရယုတ်နှစ်ဆယ်အပြားရှိသော၊ပစ္စဝေက္ခနာ
 ဥာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခနာဥာဏ်ကို၊ သမ္မာဥာဏန္တိ၊ သမ္မာဥာဏ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊
 ဆိုအပ်၏၊တေန၊ထိုသမ္မာဥာဏ်နှင့်၊သမ္မန္ဓာဂတာ၊ပြည့်စုံကုန်သော၊ပုပ္ဖဿ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊သမ္မာဥာဏီ၊သမ္မာဥာဏီမည်ကုန်၏၊မိစ္ဆာပိရုတ္တိတိ၊မိစ္ဆာ
 ပိရုတ္တိဟူသည်ကား၊ အပိရုတ္တာယေဝ၊ဝနိဆင်းရဲမှမလွတ်ကုန်သည်သာ
 ဟျင်၊သမာနာ၊ဖြစ်ကုန်လျက်၊မယံ၊ငါတို့သည်၊ပိရုတ္တာ၊ဝနိဆင်းရဲမှလွတ်
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဤသို့မှတ်ထင် ကုန်သော သူတို့တည်း။ ဝါ၊
 ကနည်းကား၊အပိရုတ္တိယံ၊ဝနိဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်းမဟုတ်သော
 အကုသိုလ်ပဋိပတ်၌၊ပိရုတ္တိသည်၊ဧဝံ၊ဝနိဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်း
 ဖြစ်၏ဟု မှတ်ထင်ကုန်သောသူတို့တည်း။ တဩဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊
 အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့၊သည်ကား။ ဝစနတ္ထော၊ဝစနတ္ထတည်း။ ဧတေသံ၊ထိုသူ
 တို့အား၊မိစ္ဆာပိရိကာ၊ယုတ်မာသော၊ပိပရိတာ၊ဘောက်ပြန်သော၊ပိရုတ္တိ၊

ဝရ်ဆင်းရဲမှ လွတ်၏ဟု နှလုံးသွင်းခြင်းသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ မိစ္ဆာဝိရတ္တိ၊ မိစ္ဆာဝိရတ္တိမည်ကုန်၏၊
မိစ္ဆာဝိရတ္တိ ဘိဝေတံ၊ မိစ္ဆာဝိရတ္တိဟုသော ဤအမည်သည်တည်း။ ဗေဿာ
ဝုတ္တေန၊ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ အာကာရေန၊ အခြင်းအရာအား
ဖြင့်၊ ပဝတ္ထာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ အကုသလက္ခန္ဓာနံ၊ အကုသိုလ်နမက္ခန္ဓာတို့
၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဗေဿဗ္ဗယုတ္တာနိ၊ ဖိုလ်နှင့် ယဉ်ကုန်သော၊
သမ္မာဒိဋ္ဌိအာဒိနိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအစရှိကုန်သော။ အဠာဂီနိပန၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးတို့ကို
ကား၊ ဋ္ဌမေတ္တာ၊ ထား၍၊ သေသမေတ္တာ၊ ကြွင်းသော သမ္မယုတ်တရားတို့ကို၊
သမ္မာဝိရတ္တိတိ၊ သမ္မာဝိရတ္တိဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ သာဝ၊ ထို
ဖိုလ်၌ရှိသော သမ္မာဒိဋ္ဌိ အစရှိသော ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါနှင့်ယဉ်သောသမ္မ
ယုတ်တရားတို့ကိုတည်း။ မိစ္ဆာဝိရတ္တိ၊ မိစ္ဆာဝိရတ္တိကို၊ သလ္လိမိက္ခာ၊ ဖြစ်၍၊
ဋ္ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သလ္လောခေါ်တီးသလ္လောဟူ၍၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသလ္လောပရိပတ်၌၊ နိယောဓဇေန္တော၊ တိုက်တွန်း
တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ မယမေတ္တာသမ္မာဝိရတ္တိ ဘဝိဿာမတိသလ္လောခေါ
ကရဏီယောတိ၊ မယမေတ္တာ သမ္မာဝိရတ္တိဘဝိဿာ မတိသလ္လောခေါကရ
ဏီယောဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ။ ဣတော၊ ဤပါဠိအစဉ်မှ၊ ပရာနိ၊
နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ တိဏိ၊ သုံးပါးသောပုဒ်တို့ကို၊ နိဝရဏာဝသေန၊
နိဝရဏတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ အဘိဇ္ဈာဓု
ဗျာပနုမိတ္တောတိ၊ အဘိဇ္ဈာဓုဗျာပနုမိတ္တောဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကမ္မပထေသု၊
ကမ္မပထတို့၌၊ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧတ္ထပန၊
ဤသုံးပုဒ်တို့တွင်ကား၊ ပဌမာနိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇေနိဝရဏာနိ၊ နှစ်ပါး
သောနိဝရဏတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိတိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်
ကုန်၏၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ ယေဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ထိနမိဇ္ဇေန၊ ထိန
မိဇ္ဇသည်၊ ပရိယုဋ္ဌိ တာအဘိဘူတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ထိနမိဇ္ဇပရိယုဋ္ဌိတာ၊ ထိနမိဇ္ဇပရိယုဋ္ဌိတ
မည်ကုန်၏၊ ယေဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဥဒ္ဓုဇ္ဈေန၊ ဥဒ္ဓုဇ္ဈနှင့်၊ သမန္နာဂတာ၊
ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဥဒ္ဓုတာ၊
ဥဒ္ဓုတမည်ကုန်၏၊ ယေဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ဝိဝိနန္တော၊ တစုံတခုသော
သဘောကို ဆင်ခြင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကိစ္ဆန္တိ၊ ပင်ပန်းကုန်၏၊ သန္နိဋ္ဌာနံ၊
ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဝိဝိကိစ္ဆော၊ ဝိဝိကိစ္ဆာမည်ကုန်

၂

၏။ ကောဓနာတိအာဒိနိ။ ကောဓနအစရှိကုန်သော။ ဒသ။ ဆယ်ပုဒ်တို့ကို။
 စိတ္တဿစိတ်၏။ ဥပတ္တိလေသဝသော။ ညစ်ညူးကြောင်းဖြစ်သည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ။ ဟောဟောသမူအပ်ကုန်၏။ ကတ္ထ။ ထိုဆယ်ပါးသောပုဒ်တို့
 ကွင်း။ ကောဓာဒိသု။ ကောဓအစရှိသည်တို့၌။ ယံဝစနံ။ အကြင်စကားကို။
 ဝတ္ထုဗ္ဗံဆိုအပ်သည်။ သိယာ။ ဖြစ်ရာ၏။ တံသဗ္ဗံ။ ထိုအလိုရှိသောစကားကို။
 ဓမ္မဒါယာဒဝတ္ထသုတ္တေသု။ ဓမ္မဒါယာဒသုတ်ဝတ္ထသုတ်တို့၌။ ဝုတ္တံဆိုအပ်
 ပြီး။ ဧတ္ထ။ ဤပုဒ်တို့၌။ အသံပနံ။ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဝစနုတ္ထော။ ဝစနုတ္ထ
 တည်း။ ကောဓနာတိ။ ကောဓနာဟူသည်ကား။ ကုတ္တုနသိလော။ အမျက်ထွက်
 တတ်သော အလေ့သဘောရှိကုန်သောသူတို့တည်း။ ဥပနာဟိတိ။ ဥပနာဟိ
 ဟူသည်ကား။ ဥပနာဟနသိသော။ ရန်ငြိုးဖွဲ့တတ်သော အလေ့သဘောရှိကုန်
 သောသူတို့တည်း။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဧတေသံ။ ထိုသူတို့အား။ ဥပနံ။ ဟော။
 ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တေဇနာ။ ထိုသူ
 တို့သည်။ ဥပနာဟိ။ ဥပနာဟိမည်ကုန်၏။ တထာ။ ထိုအတူ။ မက္ခိ။ မက္ခိမည်
 ကုန်၏။ ပထာသိစ။ ပထာသိသည်။ မည်ကုန်၏။ ယေဇနာ။ အကြင်သူတို့သည်။
 ဣဿန္တိ။ ငြိုးစူတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တေဇနာ။ ထိုသူတို့
 သည်။ ဣဿုကိ။ ဣဿုကိမည်ကုန်၏။ ယေဇနာ။ အကြင်သူတို့သည်။ မစ္ဆရာ
 ယန္တိ။ ဝန်တိုတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တေဇနာ။ ထိုသူတို့သည်
 မစ္ဆရိ။ မစ္ဆရိမည်ကုန်၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဧတေသံ။ ထိုသူတို့အား။ မစ္ဆရံ။
 ဝန်တိုခြင်းသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တေဇနာ။ ထိုသူတို့
 သည်။ မစ္ဆရိ။ မစ္ဆရိမည်ကုန်၏။ ယေဇနာ။ အကြင်သူတို့သည်။ သဌယန္တိ။
 စဉ်းလဲတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တေဇနာ။ ထိုသူတို့သည်။
 သဌာ။ သဌာမည်ကုန်၏။ သဗ္ဗာ။ ဟုတ်မှန်တိုင်း။ နဘာသန္တိ။ မဆိုတတ်ကုန်။
 ဣတိ။ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဧဝံ။ ဤသဌာဟူ
 သောအမည်သည်။ ကေရာမ္ပိကယုတ္တာနံ။ စဉ်းလဲသောသဘောနှင့်ပြည့်စုံ
 ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အဓိဝစနံ။ အမည်တည်း။ ဧတေသံ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့
 အား။ မာယာ။ လှည့်ပတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ တေ
 ဇနာ။ ထိုသူတို့သည်။ မာယာဝိ။ မာယာဝိမည်ကုန်၏။ ထန္တသမာဓိတာယာ။
 ထန္တနှင့် ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ထန္တိ။ ထန္တိမည်ကုန်၏။ အတိမာန
 သောဂေနံ။ လွန်သောမာန်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ အတိမာနံ။ အတိမာနိ
 မည်ကုန်၏။ ဝုတ္တပစ္စနိကနယေန။ ကဏ္ဍပက္ခန္ဓဆိုအပ်ပြီးသည်မှဆန်ကျင်
 တက်ဖြစ်သော နည်းဖြင့်။ သုတ္တပက္ခော။ သုတ္တပက္ခကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်

၏။ ခုဗ္ဗစာတိ။ ခုဗ္ဗစာဟူသည်ကား။ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ။ ခုက္ခာ၊ ခဲယဉ်း
 ကုန်သောသူတို့တည်း။ ကိဗ္ဗိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောစကားကို။ ဝုတ္တမာနာ၊ ဆိုအပ်
 သည်ရှိသော်။ နုဿဟန္တိ၊ သည်းမခံနိုင်ကုန်။ တဗ္ဗိပရိတာ၊ ထိုခုဗ္ဗစပုဂ္ဂိုလ်
 ၄ ဘောက်ပြန်သောဆိုလွယ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သုဗ္ဗစာ၊ သုဗ္ဗစာမည်
 ကုန်၏။ ဇေတသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ဒေဝဒတ္တာဒိသဒိသာ၊ ဒေဝဒတ်အစရှိ
 သောသူတို့နှင့် တူကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ မိတ္တာ၊ အဆွေ
 ခင်ပွန်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေဇနာ၊ ထို
 သူတို့သည်။ ပါပမိတ္တာ၊ ပါပမိတ္တမည်ကုန်၏။ ဇေတသံ၊ ထိုသူတို့အား။ ဗုဒ္ဓါ
 ဝါ၊ တရားသည်းဖြစ်ကုန်သော။ သာရိပုတ္တာဒိသဒိသာဝါ၊ အရှင်သာရိပုတ္တ
 ရာအစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်တူသည်တည်းဖြစ်ကုန်သော။ ကဏ္ဍာဏမိတ္တာ၊
 အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ ကဏ္ဍာဏမိတ္တာ၊ ကဏ္ဍာဏ မိတ္တမည်ကုန်၏။
 ကာယဒုက္ခရိတာဒိသု၊ ကာယဒုက္ခရိတ်အစရှိသည်တို့၌။ စိတ္တဝေါသာဂ္ဂဝသေ
 န၊ စိတ်ကိုလွှတ်သည်၏အစွမ်း အားဖြင့်။ ပမတ္တာ၊ ပမတ္တမည်ကုန်၏။ ဝိပရိ
 တာ၊ ပမတ္တမှဘောက်ပြန်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အပ္ပမတ္တာ၊ အပ္ပမတ္တာ
 မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဣမာနိတိဏိ၊ ဤသို့
 ဒုက်တို့ကို၊ ပကိဏ္ဍကဝသေန၊ ပကိဏ္ဍက၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟော
 အပ်ကုန်၏။ အသဒ္ဓါတိအာဒိနိ၊ အသဒ္ဓအစရှိကုန်သော။ သတ္တု၊ ခဲနစ်ပါးကုန်
 သောဒုက်တို့ကို။ အသဒ္ဓဗ္ဗဝသေန၊ အသပ္ပုရိသတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။
 ဝုတ္တာနိ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအသဒ္ဓအစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဇေတသံ၊
 ထိုသူတို့အား။ တိသုဝတ္ထု၊ သု၊ ရတနာသုံးပါးတို့၌။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါ
 သည် နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ အသဒ္ဓါ၊
 အသဒ္ဓမည်ကုန်၏။ သုက္ကပက္ခေ၊ သုက္ကပက္ခ၌။ ယေဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်။
 သဒ္ဓဟန္တိ၊ ရတနာသုံးပါးကိုယုံကြည်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓမည်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဇေတသံ၊
 ထိုသူတို့အား။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။
 တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါမည်ကုန်၏။ ဇေတသံ၊ ထိုသူတို့အား။
 ဟိရိ၊ ဟိရိသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့
 သည်။ အဟိရိကာ၊ အဟိရိကမည်ကုန်၏။ ဇေတသံ၊ ဤအဟိရိကဟူသောအမည်
 သည်။ အကုသလသမာပတ္တိယာ၊ အကုသိုလ်အရာသို့ရောက်အပ်သည်၌။
 အဓိဂုဏ္ဏမာနာနံ၊ မစက်ဆုပ်နိုင်ကုန်သောသူတို့၏။ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း။

ဧတေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ မနေ၊ စိတ်၌၊ ဟိရိ၊ ဟိရိသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဝါ၊ တနည်း
 ကား၊ ဟိရိယာ၊ ဟိရိတရားနှင့်၊ ယုတ္တမနာ၊ ယှဉ်သောစိတ်သည်၊ အတ္တိ၊
 ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဟိရိမနာ၊ ဟိရိစိတ်
 မည်ကုန်၏၊ ယေဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ နုဩတ္တပ္ပန္နိ၊ မကောင်းမှုမှ
 မယန့်တတ်ကုန်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်၊
 အနောတ္တပ္ပိ၊ အနောတ္တပ္ပိ မည်ကုန်၏၊ အကုသလ သမာပတ္တိပဿ၊ အကု
 သိုလ်ဓမ္မသို့ ရောက်အပ်သည်မှ၊ နဘာယန္တိ၊ မကြောက်တတ်ကုန်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဗ္ဗိပရိတာ၊ ထိုအနောတ္တပ္ပိ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှတော့ကံပြန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဩတ္တပ္ပိ၊ ဩတ္တပ္ပိမည်ကုန်
 ၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အပ္ပံနည်းသော၊ သုတံ၊ အကြားအမြင်သည်၊
 အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်၊ အပ္ပသုတာ၊
 အပ္ပသုတာမည်ကုန်၏၊ အပ္ပန္တိစ၊ အပ္ပဟူသည်ကိုလည်း၊ ထောကန္တိ၊ နည်း
 ၏ဟူ၍၊ နဂဟေကဗ္ဗိ၊ မယူအပ်၊ နတ္တိတိ၊ မရှိဟူ၍၊ ဂဟေကဗ္ဗိ၊ ယူအပ်၏၊
 ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ အပ္ပသုတာတိ၊ အပ္ပသုတာဟူသည်ကား၊ နိသုတာ၊ သုတ
 မရှိကုန်သော၊ သုတဝိရဟိတာ၊ သုတမကင်းကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ဝုတ္တန္တိ၊
 ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ဗဟု၊ များစွာသော၊ သုတံ၊ အကြား
 အမြင်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်၊
 ဗဟုသုတာ၊ ဗဟုသုတာမည်ကုန်၏၊ ဧတံ၊ ထိုဗဟုသုတာဟူသောအမည်
 သည်၊ တတာဂတာဘာသိတံ၊ ဖြတ်စွာသုရားသည်ဟောတော်မူအပ်သော၊
 ဧကမ္ဘိကထံ၊ တခုသောစကားတော်ကိုလည်း၊ ယာယာဝတော၊ မသောကံ
 မပြန်သောအားဖြင့်၊ ဥက္ခာ၊ သိပြီး၍၊ အနုဗ္ဗပမဋ္ဌိဝန္တာနံ၊ ထောကုတ္တရာဓမ္မအား
 လျော်စွာကျင့်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ယေဝုပ္ပဿ၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကုန္တိတာ၊ သမာပဋိဝတ်ကိုအားထုတ် သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့် ကဲ့ရဲ့အပ် ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ သိဒန္တိ၊ သံကိသေသ ပက္ခန္တိနစ်
 တတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ကုသိတာ၊
 ကုသိသမည်ကုန်၏၊ ဧတံ၊ ဤကုသိတာဟူသောအမည်သည်၊ ဟိနဝိရိယာနံ၊
 ယုတ်သောဝိရိယရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဧတေ
 သံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အာရဒ္ဓပဂ္ဂဟိတံ၊ ခြီးမြှင့်အပ်သော၊ ဝိရိယံ၊ ဝိရိယသည်၊
 အတ္တိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်၊ အာရဒ္ဓဝိရိ
 ယာ၊ အာရဒ္ဓဝိရိယမည်ကုန်၏၊ ဧတံ၊ ဤအာရဒ္ဓဝိရိယဟူအမည်သည်၊
 သမ္ပပ္ပဓာန ယုတ္တာနံ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်ကို အားထုတ်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊

၀၀၀

အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဧတေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ခုဋ္ဌာ၊ လွတ်သော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ခုဋ္ဌဿတိ၊ ခုဋ္ဌဿတိမည်ကုန်၏၊ နုဋ္ဌဿတိ၊ ပျောက်ကင်းသော သတိရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ထင်သော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဥပဋ္ဌိတာသတိ၊ ဥပဋ္ဌိတာသတိမည်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤဥပဋ္ဌိတာသတိဟူသောအမည်သည်၊ နိစ္စံ၊ အခါမပြတ်၊ အာရမ္မဏာဘိရုပ္ပဝတ္တသတိနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသော အာရုံသို့ရှေးရှုဖြစ်သောသင်္ခရာပြည့်စုံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဧတေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ခုဋ္ဌာ၊ ပျက်သော၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ခုပ္ပညာ၊ ခုပ္ပညာမည်ကုန်၏၊ နုဋ္ဌပညာ၊ ပျက်သောပညာရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေဝုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပညာယ၊ ပညာနှင့်၊ သမ္ပန္နာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဝုဂ္ဂလာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပညာသမ္ပန္နာ၊ ပညာသမ္ပန္နမည်ကုန်၏၊ ပညာတိစ၊ ပညာဟူသည်လည်း၊ ဣဝံ၊ ဤပညာသမ္ပန္နာဟူသောဝုဒ်၌၊ ဝိပဿနာပညာ၊ ဝိပဿနာပညာကို၊ ဧဝံ၊ ထိုသို့၊ သိအပ်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိပဿနာသမ္ပာရော၊ ဝိပဿနာဟူသော အဆောက်ဦးသည်၊ ပရိပူရော၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤအရာ၌၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံ၊ ဤပညာသမ္ပန္နာဟူသောစကားသည်၊ ဝိပဿနာပညာဝ၊ ဝိပဿနာပညာသာလျှင် တည်း၊ ဣတိအယံအာတာ၊ ဤအာတာ သည်၊ ပေါရာဏာနံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာဆရာတို့၏၊ အာတာ၊ အာတာတည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧတ္တကမေဝ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ လောကုတ္တရဂုဏာနံ၊ လောကုတ္တရာကျေးဇူးတို့ကို၊ အဓိကမဿ၊ ရခြင်း၏၊ အန္တရာယကရံ၊ အန္တရယ်ကိုပြုတတ်သော၊ အနိယျာနိကဒိဋ္ဌိ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်းမဟုတ်သော သိက္ခာဒိဋ္ဌိကို၊ ဝီဟာကာရေဟိ၊ သုံးပါးသောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သန္တိပရာမာသိတိအာဒိ၊ သန္တိပရာမာသိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုသန္တိပရာမာသိအစရှိသောပါဠိ၌၊ ယေဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ သန္တိဋ္ဌိ၊ မိမိ၏ဘေးကင်းပြန်သောသိက္ခာအယူကို၊ ပရာမသန္တိ၊ ဘုရားအလိုမှ တပါးသော အားဖြင့် သုံးသပ်တတ်

ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ သန္တိဋ္ဌိပရာမာသိ၊
သန္တိဋ္ဌိပရာမာသိ မည်ကုန်၏။ ယေဇနာ၊ အကြင်သူ တို့သည်။ အာဒါနံ၊
ငါ၏ အယူသာဓုန်၏ဟု မြဲမြံစွာစွဲလမ်းခြင်းကို။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ စွဲလမ်းထတ်ကုန်
၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဇနာ၊ ထိုသူတို့သည်။ အာဒါနဂ္ဂါဟိ၊ အဒါ
နဂ္ဂါဟိမည်ကုန်၏။ အာဒါနန္တိ၊ အာဒါနံ ဟူသည်ကား၊ ခန္ဓံ၊ မြဲမြံစွာစွဲလမ်း
ခြင်းကို။ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဒဋ္ဌဂ္ဂါဟိ၊ မြဲမြံစွာမိမိအယူကိုစွဲလမ်းထတ်ကုန်
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဝေဠာ၊ အနက်တည်း။
ယုတ္တကာရဏံ၊ လျောက်ပတ်သောအကြောင်းကို၊ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍သာလျှင်၊
လန္တိ၊ မိမိအယူကို၊ ပဋိနိဿန္တန္တိ၊ စွန့်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ပဋိနိဿဂ္ဂိ၊ ပဋိနိဿဂ္ဂိမည်၏။ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲသဖြင့်၊ ကိန္တေန၊ ငြိုငြင်သဖြင့်၊
ကာဝိရေန၊ ပင်ပန်းသဖြင့်၊ ဗဟုမ္ဘိ၊ များစွာလည်း၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊
ဒေသတော၊ ပြ၍၊ ပဋိနိဿဂ္ဂံ၊ စွန့်စိပ်သည်ကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊
မတတ်နှိုင်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂိ၊ ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂိမည်၏၊
ယေဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အတ္တဇနာ၊ မိမိ၏။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာ
အယူကို၊ ဣဒမေဝ၊ ဤငါ၏အယူသည်သာလျှင်၊ သစ္စံ၊ ဓုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ခန္ဓံ၊ မြဲမြံစွာ၊ ဂဏ္ဍိတော၊ စွဲလမ်း၍၊ ဗုဒ္ဓါဒိတိ၊ ဘုရားအစရှိကုန်သောပညာရှိတို့
သည်။ အဝိ၊ စင်စစ်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ဒေသတော၊ ပြ၍၊ ဝုတ္တမာနာ၊
ဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နပဋိနိဿန္တန္တိ၊ မစွန့်နိုင်ကုန်၊ ဧဝံ၊ ထိုဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂိ
ဟူသောအမည်သည်၊ တေသံ၊ ထိုမိမိ၏မိစ္ဆာအယူကိုမလွှတ်မူ၍ စွဲလမ်း
တတ်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ ဓုန်၏။ တာဒိ
သာ၊ ထိုသို့စွဲလမ်းတတ်သောအလေ့သဘောရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်။ ယံယဒေဝဓမ္မံဝါ၊ အကြင်အကြင်ဟုတ်မှန်သောသဘောကိုလည်း
ကောင်း၊ ယံယဒေဝဓမ္မံဝါ၊ အကြင်အကြင်မဟုတ်မှန်သောသဘောကို
လည်းကောင်း။ ဂဏ္ဍန္တိ၊ စွဲလမ်းတတ်ကုန်၏။ တံသမ္ဘိ၊ ထိုအလုံးစုံကို၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ အဓာကံ၊ ငါတို့၏၊ အာစရိယေဟိ၊ ဆရာတို့သည်၊ ကလိတံ၊ ဆိုဘူး၏၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဓေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ သုတံ၊ ကြားဘူး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဏ္ဍန္တိ၊
စွဲလမ်းတတ်ကုန်၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ကုဗ္ဗော၊ လိပ်
သည်။ အင်္ဂါနိ၊ လက်ခြေဥကွောင်းသည်၊ ဟူသောအင်္ဂါတို့ကို၊ သကေကပါ
ယေ၊ မိမိအခွံနို့၊ အန္တေယေဝ၊ အတွင်းသို့သာလျှင်၊ သမောဒဟန္တိ၊ ဣဝ၊
ရုဝေးသွင်းကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကုန္တိလဂ္ဂါဟိ၊ မိကျောင်း၏တပ်း
ယူ ကိုက်ခဲခြင်းကဲ့သို့ သောစွဲလမ်းခြင်းကို၊ ဂဏ္ဍန္တိ၊ စွဲလမ်းကုန်၏။

နိဿိန္ဒန္တိ၊ မစွန့်ကုန်၊ ဂုတ္တဝိပရိယာယောန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှတော့ကပ်ပြန်
သောအားဖြင့်၊ သုတ္တပက္ခော၊ သုတ္တပက္ခကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧဝံ။
ဤသို့၊ စတုစက္ကာထိသာယာအာကာရေဟိ၊ အဝိဟိသာအစရှိသောလေးဆွဲ
လေးပါးအပြားတို့ဖြင့်၊ သလ္လောခံ၊ သံလေခကို၊ ဒေသထွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တထိံ၊ သလ္လောခေ၊ ထိုလေးဆွဲလေးပါးသောသလ္လောခ၌၊
မိတ္တုပ္ပါဒဿာဝိ၊ ဆောက်တည်၍ကျင့်အံ့ဟူသောမိတ်၏ဖြစ်ခြင်း၏လည်း၊
ဗဟုပကာရတံ၊ ကျေးဇူးများသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသထံ၊ ပြတော်မူခြင်း
ငှါ၊ မိတ္တုပ္ပါဒဓိခေါအဟန္တိ အာဒိ၊ မိတ္တုပ္ပါဒဓိခေါအဟံ ဤသို့အစရှိသော
စကားကို၊ အဟံ၊ ဟောတော်မူပြီးတော့၊ ထိုပါဠိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊
ရန္တု၊ ရန္တု၊ အဟံ၊ ဝါသုရားသည်၊ ကုသလေသုဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌၊
မိတ္တုပ္ပါဒဓိ၊ မိတ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဗဟုပကာရံ၊ ကျေးဇူးများသည်ကို၊
ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယစ၊
နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယာပနအနုရိမိယနာ၊ အကြင်ဆောက်တည်၍ကျင့်
ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတာအနုရိမိယနာ၊ ထိုဆောက်တည်၍ ကျင့်ခြင်း
သည်၊ ကောပနဝါဒေါ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ပဌမံ၊ ငှေးဦးစွာ၊ မိတ္တံ၊
မိတ်သည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ တေသံ
ဓမ္မာနံ၊ ထိုကုသိုလ်ဓမ္မတို့ကို၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ကရတံ၊ ပြုခြင်းသည်၊
ဝါစာယစ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်း၊ ကရတံ၊ ပြုခြင်းသည်၊ ကရောထ၊ ပြုကြပါကုန်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာကာပနံ၊ သူတပါးတို့အား ခိုက်တွန်းခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ ဥပ္ပဟပရိပုစ္ဆာဒိနိဝါ၊ ပါဠိသင်ခြင်း၊ အဋ္ဌကထာသင်ခြင်းအစရှိ
သည်တို့ကိုလည်း၊ ကရတံ၊ ပြုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ကိုယ်
နှုတ်တို့ဖြင့် ကုသိုလ်ကိုပြုရာ၌၊ ဝါဒေါယေဝ၊ ဆိုဘွယ်သည် မင်လျှင်၊
ကောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိတော့အံ့နည်း၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ တာအနုရိမိယနာ၊
ထိုကုသိုလ်ဓမ္မတို့ကိုကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်ဆောက်တည်၍ကျင့်ခြင်းတို့သည်၊
ဧကန္တဗဟုပကာရာယေဝ၊ စင်စစ်ကျေးဇူးများကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊
ဣတိဣဒံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒေသထံ၊ ပြ၏၊ ကသ္မာပန၊ အဘယ်ကြောင့်
လျှင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤကုသိုလ်ဓမ္မတို့၌၊ မိတ္တုပ္ပါဒေါဝိ၊ မိတ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊
ဗဟုပကာရော၊ များသောကျေးဇူးရှိလေသနည်း၊ ဣတိအဟံ၊ ဤသည်ကား၊
ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ဧကန္တဟိတသုခဝဟတ္တာစ၊ စင်စစ်စီးပွားချမ်းသာကို
ရှက်ဆောင်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အနုရိမိယနာနံ၊
ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် ဆောက်တည်၍ ကျင့်ခြင်း တို့၏၊ ဟေတုတ္တာစ၊

၁၆

အကြောင်းဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဗဟုပကာရော၊
 များသောကျေးဇူးရှိ၏။ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း။
 ဟိဝိတ္ထာဓရမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေသာမိ၊ ပေးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တုပ္ပါ
 ဒေါ၊ ဖြစ်သောဝိတ္တုပ္ပါဒ်သည်။ သယမ္ပိ၊ ဝိတ္တုပ္ပါဒ်ဟုဆိုအပ်သောမိမိသည်
 ထည်း။ ဧကန္တဟိတသုခါဝဟော၊ စင်စစ်စီးပွားချမ်းသာကိုဆောင်တတ်၏။
 အနုဝိမိယနာနံ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်ဆောက်တည်၍ကျင့်ခြင်းတို့၏၊ ဟေတုရိ၊
 အကြောင်းထည်းဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့အလှူပေးအံ့ဟူ၍၊ ဥပ္ပန္န
 ဝိတ္တုတ္တာယေဝ၊ ဖြစ်သောမိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လျှင်၊ ဓုတိယဒိဝသေ၊
 နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ မဟာဝိမိံ၊ ခရီးမကိုလည်း၊ ပဒဟိတွာ၊ မိတ်၍၊
 မဟာမဏ္ဍပ်၊ မဏ္ဍပ်ကြီးကို၊ ကတွာ၊ ဆောက်လုပ်၍၊ ဘိက္ခုသတသဝါ၊
 ရဟန်း တရားအားထည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုသဟသသဝါ၊ ရဟန်းတထောင်
 အားထည်းကောင်း၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဘိက္ခုသံစံ၊ ရဟန်းအ
 ပေါင်းကို၊ နိမန္တေ၊ ပင့်ဘိတ်ကြကုန်၊ ပူဇေထ၊ ပူဇော်ကြကုန်၊ ပရိဝိသထ၊
 ဆွမ်းဖြင့်လုပ်ကျွေးကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဇနော၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော
 လူတို့ကို၊ အာတာပေတိ၊ စေ၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သံစာသေ၊ သံစာအား၊ စိဝရံ၊
 သင်္ကန်းကို၊ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာကျောင်းကို၊ ဘေသန္တံ၊ ဆေးကို၊
 ဒေသာမိ၊ လှူအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ မိတ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ သယမ္ပိ၊
 ဝိတ္တုပ္ပါဒ်ဟုဆိုအပ်သောမိမိသည်ထည်း။ ဧကန္တဟိတသုခါဝဟော၊ စင်စစ်
 စီးပွားချမ်းသာကိုရှက်ဆောင်ပေတတ်၏။ အနုဝိမိယနာနံ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်
 ဆောက်တည်၍ကျင့်ခြင်းတို့၏၊ ဟေတုရိ၊ အကြောင်းထည်းဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နဝိတ္တုတ္တာယေဝ၊ ဖြစ်သော
 မိတ်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ စိဝရာဒိနိ၊ သင်္ကန်းအစရှိသည်တို့ကို၊ အဘိ
 သင်္ဂီရောတိ၊ ပြုပြင်စီရင်၏၊ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ဒါပေတိ၊ လှူလည်းလှူစေ၏။ သရဏ
 ဝမနာဒိသု၊ သရဏာကိုဆောက်တည်ခြင်း အစရှိသည်တို့၌၊ သေနယော၊
 ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သရဏံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့အားကိုး
 ကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝတ္ထာမိ၊ ရောက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာစ၊
 ဖြစ်စေပြီး၍လည်း၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌၊ ကာယေနဝါ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဝါစာယဝါ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သရဏံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့အား
 ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝဗ္ဗာတိ၊ ယူ၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဉ္စဂံသိလံဝါ၊ ပဉ္စဂံ
 သိလကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဂံသိလံဝါ၊ အဋ္ဌဂံသိလကိုလည်းကောင်း၊
 ဒသဂံသိလံဝါ၊ ဒသဂံသိလကိုလည်းကောင်း၊ သမာဓိယိသောမိတိ၊ ဆောင်

တည်အံ့ဟူ၍၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ကာယေနဝါ၊ ကိုယ်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဝါစာယဝါ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမာဒိယတိ၊ ဆောက်
တည်၏၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ စတုသုဘိလေသု၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိဝိသတိန္တံ၊
ပတ်ပွတ်သသာမိ၊ တည်အံ့၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊
ဖြစ်စေ၍၊ ကာယေနစ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယစ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ပူရေတဗ္ဗံ၊ ဖြည့်အပ်သော၊ ဝိလံ၊ ဝိလကို၊ ပူရေတိ၊ ဖြည့်၏၊ ဗုဒ္ဓ
ဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်ကို၊ ဥပ္ပဟိဿာမိ၊ သင်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်
ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာစ၊ ဖြစ်စေပြီး၍လည်း၊ ဧကံဝါနိကာယံ၊ ထာဝရသောနိကာယံ
ကိုလည်းကောင်း၊ ဧဝံယောဝါစက္ကာရောဝါ ပဉ္စနိကာယေဝါ၊ နှစ်ခု
နိကာယံ သုံးခုနိကာယံလေးခုနိကာယံ ငါးခုနိကာယံတို့ကိုလည်း၊ ဝါစာ
ယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဥပ္ပဏ္ဍာတိ၊ သင်ယူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ရတင်္ဂသမာဒါနကမ္မဋ္ဌာ
နုပ္ပဟာကသိတာ ပရိကမ္မဿာနသမာပတ္တိ ဝိပဿနာမဂ္ဂဖလပစ္စေက ဗောဓိ
သမ္မာသမ္ဗောဓိဝသေန၊ ရတင်ကိုဆောက်တည်ခြင်းကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသင်ခြင်း
ကသို့တီး၊ ပရိကံကိုစီးဖြန်းခြင်း၊ ဓမ္မာနိသမာပတ် ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ပစ္စေက
ဗောဓိဉာဏ် သမ္မာသမ္ဗောဓိဉာဏ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်
အပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွေဦးအံ့၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိတ္တံ၊ ပြုဒေါ၊ ဗိတ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ သယမ္ပိ၊ ဗိတ္တံပြုန်ဟုဆို
အပ်သောမိမိသည်လည်း၊ ဧကန္တဟိတာသုခါဝဟော၊ စင်စစ် စီးပွားချင်း
သာကိုဆောင်တတ်၏၊ အနုဝိသိယနန္တိ၊ ဆောက်တည်၍ ကျင့်ခြင်းသည်
လည်း၊ ဧကန္တဟိတာသုခါဝဟော၊ စင်စစ်စီးပွားချင်းသာကိုဆောင်တတ်၏၊
အနုဝိသိယနာနံ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်ဆောက်တည်၍ကျင့်ခြင်းတို့၏၊ ဧဟတုဝိ၊
အကြောင်းလည်းဖြစ်၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘုရားဖြစ်အံ့ဟူ၍၊ ဥပ္ပန္န
ဗိတ္တတ္တာယေဝ၊ ဖြစ်သောဗိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ အပရေ
သမယေန၊ နောက်ကာလ၌၊ ကမ္မသဟာသဟာသမာဓိကာနိ၊ ကမ္မသဟာသိန်း
အလွန်ရှိကုန်သော၊ စက္ကာရိအာသင်္ချေယျာနိ၊ လေးအာသင်္ချေတို့ပတ်လုံး၊ ကာ
ယေနစ၊ ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယစ၊ နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါရု
မိယော၊ ပါရုမိတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍၊ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်ထက္က
သော၊ လောကံ၊ သတ္တလောကကို၊ ထာရေန္တော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှကယ်တင်
တော်မူလျက်၊ ဝိစရတိ၊ ကြွေတော်မူ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အဆုံးရုံသောအရာ
ရွာနတိန္တံ၊ ဗိတ္တံပြုဒေါဝိ၊ ဗိတ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊ ဗဟုပကာရော၊ များစွာ
ကျေးဇူးရှိ၏၊ ကာယဝါစာဟိပန၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်ကား၊ အနုဝိသိယနာနံ၊

သေဝက်တည်၍ကျွင့်ကုန်သောသူတို့အား၊ အတိဗဟုပကာရာဇယဝ။လွန်
စွာကျေးဇူးများကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်
ကုန်၏။ ဇေ၊ ဤသို့၊ ကုသလေသုဓမ္မေသု။ ကုသိုလ်တရားတို့၌၊ ဗိတ္တုပ္ပါ
ဒဿာဝိ၊ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်း၏လည်း။ ဗဟုပကာရဝံ၊ ကျေးဇူးများသည်၏
အဖြစ်ကို၊ ဒသေသတွာ၊ ပြကော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ လတ္တ၊ ထိုသို့လ်
တရားတို့၌၊ နိယောဓေဇ္ဇော၊ တိုက်တွန်းတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ တသ္မာတိ
ဟရန္တာဘိအာဒိ၊ တသ္မာတိဟရန္တ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊
ဟောတော်မူပြီ၊ တံ၊ ထိုတသ္မာတိဟရန္တအစရှိသောစကားရပ်သည်၊ အတ္ထ
ဘော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဝါကဇ္ဇမေဝ၊ ထင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဇေ၊
ဤသို့၊ စတုစက္ကာတိသာယအာကာရေဟိ၊ လေးဆဲ့လေးပါးသောအပြား
အားဖြင့်၊ ဒသိတေ၊ ပြကော်မူပြီးသောသလ္လေခေ၊ သလ္လေခ၌၊ ဗိတ္တုပ္ပါ
ဒဿာဝိ၊ ဗိတ္တုပ္ပါဒ်၏လည်း၊ ဗဟုပကာရဝံ၊ ကျေးဇူးများသည်၏အဖြစ်ကို၊
ဒသေသတွာ၊ ပြကော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တသေဝသလ္လေခသေ၊ ထို
သလ္လေခ၏သာလျှင်၊ ဟိတာဝိဂမာယ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကစသောသမ္ပတ္တိစီးပွားအရ
ယာမဂ်လည်းဟူသော စီးပွားကိုရခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂဘာဝံ၊ အကြောင်း၏အဖြစ်
ကို၊ ဒသေသဇ္ဇော၊ ပြကော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊ သေယျထာဝီတိအာဒိ၊ သေယျ
တာဝိအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တဿ၊ ထိုပါဠိ၏၊
အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ရန္တ၊ ရန္တ၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ခါဏု
ကဏ္ဍကပါသာဏာဒိဟိ၊ သစ်ငှက်ဆူးကျောက် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝိသ
မော၊ မညီမညွတ်သော၊ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တဿ၊ ထို
သစ်ငှက် ဆူးကျောက်တို့ဖြင့် မညီမညွတ်သောခရီးကို၊ ဗရိက္ခမနာယ၊
ဖဲခြင်းငှါ၊ ဗရိဝဇ္ဇနတ္ထာယ၊ ကြဉ်ခြင်းငှါ၊ အညော၊ ကပါးသော၊ သုဗရိကမ္မ
ကတောဝိယ၊ ကောင်းစွာအညီအညွတ်ပြုအပ်သကဲ့သို့သော၊ တူဝိဘာဝေါ၊
မြေအတို့ရှိသော၊ မဂ္ဂေါ၊ ခရီးသည်လည်း၊ ဘဝေယျ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏၊
ယထာစ၊ ဥပမာကနည်းလည်း၊ ရုက္ခမူလပါသာဏပါပတကုန္တိ၊ လမကာ
ရာဒိပရိယျာကုလံ၊ သစ်မြစ်ကျောက်ကမ်းပါးဖြတ် မိကျောင်းမကမ်း အစ
ရှိသည်တို့ဖြင့်နှောင့်ရှက်သော၊ ဝိသမံ၊ မညီမညွတ်သော၊ တိတ္ထံ၊ ဆိပ်သည်၊
အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တဿ၊ ထိုဘေးရန်ရှိသောဆိပ်ကို၊ ဗရိက္ခမနာယ၊ ဖဲခြင်း
ငှါ၊ ဗရိဝဇ္ဇနတ္ထာယ၊ ကြဉ်ခြင်းငှါ၊ အညံ၊ ကပါးသော၊ အဝိသမံ၊ ညီညွတ်
သော၊ အနုပုဗ္ဗကုန္တိရသောပါနပလကဘဒိဝံ၊ အစဉ်အတိုင်း နက်သော
စောင်းတန်းတောက်ကားပြင်နှင့်တူသော၊ တိတ္ထံ၊ ဆိပ်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၀၀၀

ယံတိတ္ထံ၊ အကြင်ဆိပ်သို့၊ ပရိပဇ္ဇော၊ ဆင်းသက်သောသူသည်။ သုခေနော၊ လွယ်သဖြင့်သာလျှင်၊ တံနဒိံဝါ၊ ထိုခြစ်သို့လည်းကောင်း၊ တံတဇ္ဇာကံဝါ၊ ထိုရေကန်သို့လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈောဂါဟောတွာ၊ ဆင်းသက်လေ၍၊ နှာယောယျဝါ၊ ရေချိုးမှုလည်းမျိုးရာ၏၊ ဥတ္တရေယျဝါ၊ တက်မှုလည်းတက်ရာ၏၊ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ရန္တု၊ ရန္တု၊ ဝိသမမဂ္ဂဝိသမတိတ္ထသဒိသာယ၊ မညီမညွတ်သောခရီး၊ မညီမညွတ်သောဆိပ်နှင့်တူသော၊ ဝိဟိံသောယ၊ ဝိဟိံသာနှင့်၊ သမန္တာဂတဿ၊ ပြည့်စုံသော၊ ဝိဟိံသကပုဂ္ဂလဿ၊ ဆုတပါးတို့အား၊ သက်ဆုတ်ဆုတ်ကျောက်၊ ဒုတ်ထုံတံတို့ဖြင့် ညှဉ်းဆဲကြောင်းဖြစ်သောဝိဟိံသရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမမဂ္ဂသမတိတ္ထသဒိသာ၊ ညီညွတ်သောခရီး၊ ညီညွတ်သောဆိပ်နှင့်တူသော၊ အဝိဟိံသ၊ အဝိဟိံသသည်၊ ပရိတ္တမနာယ၊ ဖဲခြင်း၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိပါကနိကရောမိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ဝိသမမဂ္ဂဝိသမတိတ္ထပရိဝဇ္ဇနတ္ထာယ၊ မညီမညွတ်သောခရီး၊ မညီညွတ်သောဆိပ်ကိုကြည့်ဖဲခြင်း၌၊ သမော၊ ညီညွတ်သော၊ မဂ္ဂေါစ၊ ခရီးသည်လည်းကောင်း၊ တိတ္ထဉ္စ၊ ဆိပ်သည်လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တံ၊ စီရင်အပ်သည်၊ ဟောတိယထေဝ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိဟိံသပရိဝဇ္ဇနတ္ထာယ၊ ဝိဟိံသကိုကြည့်ဖဲခြင်း၌၊ အဝိဟိံသပရိယတ္တာယံ၊ စီရင်အပ်သော အဝိဟိံသသည်၊ ဟူသောခရီး၌၊ ပရိပဇ္ဇော၊ သွားသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုခေနော၊ လွယ်သဖြင့်သာလျှင်၊ မနုဿဂတိံဝါ၊ မနုဿဂတိသို့လည်းကောင်း၊ ဒေဝဂတိံဝါ၊ ဒေဝဂတိသို့လည်းကောင်း၊ အဇ္ဈောဂါဟောတွာ၊ သက်ဝင်လေ၍၊ သမ္ပတ္တိံဝါ၊ လူချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာကိုလည်း၊ အနုဘဝေယျ၊ ခံစားရာ၏၊ လောကားသုံးပါးသောလောကဌ၊ ဥတ္တရေယျဝါ၊ လွန်မြောက်မှုလည်း လွန်မြောက်ရာ၏၊ ဧထေနော ဥပါယေန၊ ဤသို့အဝိဟိံသာဟူသောပုဒ်၌ဆိုအပ်ပြီးသောအစီအရင်အကြောင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗဗေဒါနိ၊ အလုံးစုံသောလေးဆဲ့သုံးပုဒ်တို့ကို၊ ယောဇေတဗ္ဗာနိ၊ ယှဉ်အပ်ကုန်၏။

ဝေံ၊ ဤသို့၊ တသေဝ၊ ထိုသလ္လော၏သာလျှင်၊ ဟိတဝဓိဂမာယ၊ နိဗ္ဗဓိရှိကစသောသမ္ပတ္တိ မဂ္ဂသမ္ပတ္တိတည်းဟူသောအစီးပွားကိုရခြင်း၌၊ မဂ္ဂဘာဝနံ၊ ပွားစေအပ်သောမဂ်ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဥပရိဘာဂဂမနိယတံ၊ အထက်အတို့သို့ ရောက်ကြောင်း၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလို သည်ဖြစ်၍၊ သေယျထာပီတိအာဒိံ၊ သေယျထာပီတိသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ တဿ၊ ထိုပါဠိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ ရန္တု၊ ရန္တု၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပရိ

သန္တိယာ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဇနကာဝါ၊ ဖြစ်စေတတ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 အဇနကာဝါ၊ မဖြစ်စေတတ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေကေမိ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော၊ အကုသလာဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 ပဋိသန္တိယာ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဗိန္ဒယာပိ၊ ပေးအပ်သောကံ၌လည်း၊ ဝိပါကဇနကာ
 ဝါ၊ အကျိုးကိုပေးပြီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဇနကာဝါ၊ အကျိုးကို
 မပေးသေးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေကေမိ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊
 အကုသလာဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော၊ တေအကုသလာဓမ္မာ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ဇာတိ
 ဝသေန၊ အကုသိုလ်ဇာတ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဓောဘာဂံ၊ အောက်အပို
 သို့၊ ဂမနိယာ၊ သွားခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပါက
 ကာလေ၊ အကျိုးပေးသောကာလ၌၊ အနိဗ္ဗာနန္တဝိပါကတ္တာ၊ အလိုမရှိအပ်
 မှုနစ်သက်အပ်သောအကျိုးကိုပေးခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 ဧဝံနာမာဝ၊ ဤသို့အဓောဘာဂဂမနိယဟူသော အမည်ရှိကုန်သည်သာလျှင်
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယထာစ၊ ဥပမာတနည်းလည်း၊ ပဋိသန္တိယာဇနကာဝါ၊
 ပဋိသန္ဓေကိုဖြစ်စေတတ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဇနကာဝါ၊ ပဋိသန္ဓေ
 ကိုမဖြစ်စေတတ်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေကေမိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
 ကုသလာဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ပဋိသန္တိယာ၊ ပဋိ
 သန္ဓေကို၊ ဗိန္ဒယာပိ၊ ပေးအပ်သောကံ၌လည်း၊ ဝိပါကဇနကာဝါ၊ အကျိုး
 ပေးပြီးသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဇနကာဝါ၊ အကျိုးကိုမပေးသေးသည်
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေကေမိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကုသလာဓမ္မာ၊ ကုသိုလ်
 တရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေကုသလာ
 ဓမ္မာ၊ ထိုကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ဇာတိဝသေန၊ ကုသိုလ်ဇာတ်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဥပရိဘာဂံ၊ အထက်ဟူသောအပိုသို့၊ ဂမနိယာ၊ လားကြောင်း
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပါကကာလေ၊ အကျိုးပေးသောကာလ၌၊ အနိဗ္ဗာ
 နန္တဝိပါကတ္တာ၊ အလိုမရှိအပ်သက်အပ်သော အကျိုးကိုပေးခြင်း သဘော
 ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံနာမာဝ၊ ဤသို့ဥပရိဘာဂ ဂမနိယဟူသော
 အမည်ရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူ
 သာလျှင်၊ ဝုန္တု၊ ဝုန္တု၊ ဝိဟိံသကဿ၊ ဝိဟိံသာနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ (ထ)
 ဥပရိဘာဂါယ၊ အထက်အပိုဖြစ်ခြင်း၌၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤတွင်
 စကားတရပ်အပြီးသတ်လည်း၊ တတြေဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊
 သည်ကား။ ဩပဗ္ဗသံသန္ဓနာ၊ ဥပမာကို ဥပမေးယျ၊ အနက်နှင့် အတူပြု၍

နှီးနှောခြင်းတည်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ အကုသလော၊ အကုသိုလ်
 တရားတို့သည်၊ အဝေတာတာဂံ၊ အပါယ်လေးထုံတည်းဟူသောအောက်အတို့
 သို့၊ ဂမနိယာ၊ လားကြောင်းဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့
 သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိဟိံသကဿ၊ ဝိဟိံသာနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်
 ၏၊ ကော၊ တခုသော၊ ဝိဟိံသာဝိ၊ ဝိဟိံသာ သည်တည်း။ အဝေတာတာဂံ၊
 အပါယ်လေးထုံတည်းဟူသောအောက်အတို့သို့၊ ဂမနိယာ၊ လားကြောင်း
 ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကုသလော၊ ကုသိုလ်
 တရားတို့သည်၊ ဥပရိဘာဂံ၊ အထက်အတို့သို့၊ ဂမနိယာ၊ လားကြောင်း
 ဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ယထာစ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့တည်း။ ဧဝံတထာ၊
 ထိုအတူ၊ အဝိဟိံသကဿ၊ အဝိဟိံသာနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ကော၊
 တခုသော၊ အဝိဟိံသာဝိ၊ အဝိဟိံသာ သည်တည်း။ ဥပရိဘာဂဂမနိယာ၊
 အထက်အတို့သို့လားကြောင်းဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝေနေဝဥပါ
 ယေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြစ်သည်သာလျှင်၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊
 အကုသလေန၊ အကုသိုလ်တရားနှင့်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို၊ ကုသလေန၊
 ကုသိုလ်တရားနှင့်၊ ဥပမေတဗ္ဗံ၊ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်
 လျှင်၊ ဧတ္ထေ၊ ဤအဝေတာတာဂဂမနိယဥပရိဘာဂဂမနိယဝါရန္တံ၊ အဓိပ္ပါယ်
 ကိရ၊ ဘုရားအလိုထော်ဖြစ်သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤတွင်စကားတရပ်အပြီးသတ်
 သတည်း။ ။

ဧဝံ။ ဤသို့၊ တသေဝသလ္လေဇ္ဇသော၊ ထိုသလ္လေဇ္ဇ၏သာလျှင်၊ ဥပရိဘာဂ
 ဂမနိယတံ၊ ဥပရိဘာဂဂမနိယ၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသေတွာ၊ ပြထော်မူပြီး၍၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မရိနိဗ္ဗာပနေ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာတည်းဟူသော
 ပူပန်ခြင်းကိုငြိမ်းစေခြင်း၌၊ သမတ္ထတာဝံ၊ စွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒေသေ
 တုံ၊ ပြထော်မူခြင်းငှါ၊ သေဝတရန္တုတိအာဒိံ၊ သေဝတရန္တုဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ အာဟာ၊ ဟောထော်မူပြီး၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ သေဝတိ
 ဒေသေသဇ္ဈေ၊ သေဝဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဂုတ္တပ္ပကာရဂုဂ္ဂလနိဇ္ဈေသော၊
 ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကိုညွှန်ကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း။
 တဿ၊ ထိုသောဟူသောသဒ္ဓါ၏၊ ယေဝတိဣန္ဒဝိညဇ္ဈေသဝစနံ၊ ယေဝဟူသော
 ဤဥဇ္ဈေသသဒ္ဓါကို၊ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ယောဂုဂ္ဂလေသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပလိပပလိပန္တေ၊ နက်စွာသောကာမဂုဏ်ငါးပါး
 တည်းဟူသောညွှန်ပျောင်း၌နှစ်၏၊ ဂုန္န၊ ဂုန္န၊ ဝတ၊ စင်စစ်။ သောဂုဂ္ဂလေသ၊
 ထိုနက်စွာသော ကာမဂုဏ်ငါးပါးတည်းဟူသော ညွှန်ပျောင်း၌ နှစ်သော

၀၀၀

ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပလိပပလိပန္တံ၊ နက်စွာသောကာမဂုဏ် ငါးပါးတည်းဟူသော
 ညွှန်ပျောင်း၌နစ်သော၊ ပရံ၊ သူတယောက်ကို၊ ဥဒ္ဓရိဿတိ။ နိဗ္ဗာန်တည်း
 ဟူသော ကြည်းကုန်ထက်သို့ ထုတ်ဆောင်နိုင်လတ္တံ့၊ ဇေတံဌာနံ၊ ထို
 အကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗပဒေသု၊ အလုံးစုံသော
 ပုဒ်တို့၌၊ သမ္ပန္နော၊ ပုဒ်တို့၏စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပလိပပလိ
 ပန္တံ၊ ပလိပပလိပန္တံဟူသည်ကား၊ ဂန္တိရကန္တမေ၊ နက်စွာသော ညွှန်
 ၌၊ နိရုဂ္ဂေါ၊ နစ်သောသူကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဇေသဇေသော၊ ဤနက်စွာသော
 ညွှန်အိုင်၌နစ်သောသူကို၊ အရိယဿ၊ ငါတရား၏၊ ဝိနယော၊ အဆုံးအမဖြစ်
 သော သာသနာတော်၌၊ နိရုဂ္ဂေါတိ၊ နစ်၏ဟူ၍၊ နောစခေါဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်၊
 အရိယဿ၊ ငါတရား၏၊ ဝိနယောပန၊ အဆုံးအမဖြစ်သော သာသနာတော်၌
 ကား၊ ပလိပန္တံ၊ ပလိပပလိပန္တံဟူသည်ကား၊ ပဉ္စကာမဂုဏော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့
 ကို၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ပလိပန္တံ၊ ပလိပန္တံဟူသည်ကား၊ တတ္ထံ၊
 ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌၊ နိရုဂ္ဂေါ၊ နစ်သော၊ ဗာဏပုထုဇ္ဇနော၊ မိုက်သော
 ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထေ၊ ဤပလိပ
 ပလိပန္တံဟူသောပုဒ်၌၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထယောစနာ၊ အနက်ယောစနာခြင်း
 ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝုန္တံ၊ ဝုန္တံ၊ ယထာ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ကောစိ၊
 တစ်တယောက်သော၊ ဝုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ယာစနာသိကဂ္ဂါ၊
 နှာသီးဖျားတိုင်အောင်၊ ဂန္တိရေ၊ နက်စွာသော၊ ကန္တမေ၊ ညွှန်အိုင်၌၊ နိရုဂ္ဂေါ၊
 နစ်၏၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုနှာသီးဖျားတိုင်အောင် နစ်သောညွှန်အိုင်၌လျှင်၊ နိရုဂ္ဂံ၊
 နှာသီးဖျားတိုင်အောင်ညွှန်အိုင်၌နစ်သောသော၊ အပရုတ္တိ၊ တယောက်သော
 သူကိုလည်း၊ ဟတ္ထေဝ၊ တက်၌လည်းကောင်း၊ သိသေဝါ၊ ဥက္ခာသင်း၌
 လည်းကောင်း၊ ဂဟေတွားကိုင်၍၊ ဥဒ္ဓရိဿတိ၊ ကြည်းကုန်းထက်သို့
 ထုတ်ဆောင်နိုင်လတ္တံ့၊ ဣတိဇေတံဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊
 ယေနကာရဇာန၊ အကြင် အကြောင်းဖြင့်၊ သော၊ ထိုနှာသီးဖျားတိုင်
 အောင်ညွှန်အိုင်၌နစ်သောယောက်ျားသည်၊ တံ၊ ထိုနှာသီးဖျားတိုင်အောင်
 ညွှန်အိုင်၌နစ်သော ယောက်ျားတယောက်ကို၊ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်ဆယ်၍၊
 တလေ၊ ကြည်းကုန်းထက်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေယျ၊ တည်စေရာ၏၊ တံကာရတံ၊
 ထိုအကြောင်းသည်၊ နယိအတ္ထိ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း၊ ဇေမေဝ၊ ဤအတူ
 သလျှင်၊ ယောဝုဂ္ဂဇော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပဉ္စကာမ
 ဂုဏ ပလိပေ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတည်းဟူသော နက်စွာသော ညွှန်အိုင်၌၊
 ပလိပန္တံ၊ နစ်၏၊ သောဝုဂ္ဂဇော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝတာစင်စစ်၊ တထေဝ၊

ထိုအတူသာလျှင်။ ပလိပန္နံ နှစ်သော။ မရံ၊ သူတပါးကို၊ ဥဒ္ဓရိယတိ၊ နိဗ္ဗာန်
တည်းဟူသော ကြည်းကုန်းထက်သို့တင်နှိုင်းလတ္တံ့။ ဣတိတေဝံဋ္ဌာနံ၊ ထို
အကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ။

တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကြည်းကုန်းထက်သို့တင်နှိုင်းရာ၌၊ တေ
ကာရတံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်သည်။ သိယော၊ ဖြစ်ရာ၏။
ပုထုဇ္ဇနာနိစ္စံ၊ ပုထုဇဉ်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ သိက္ခ၊ သိက္ခ၊ နိဗ္ဗပါသကဉ္စပါ
သိကာနံ၊ ရဟန်းယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်းမတိုင်းသည်ယောကျ်ား၊ သိတင်း
သည်မိန်းမတို့၏၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားနာရ၍၊ ဓမ္မံ၊
သစ္စာထေးပါးတရားကို။ အဘိသမေတာရာ၊ ထိုးထွင်း၍သိကုန်သောသူတို့
သည်။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောန္တိ ယေဝ၊ ဖြစ်သလျှင်ကတည်း၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပလိပပလိပန္နော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတည်းဟူသောနက်
စွာသောညွှန်ခိုင်၌ နှစ်သောသူသည်။ ဥဒ္ဓရတိ၊ ထုတ်ဆယ်နှိုင်း၏။ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝဒေယျ သိဉ္စာအံ၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊
နဒဠ္လံ၊ မမှတ်အပ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပုထုဇဉ် သို့သည်တရားဟော၍
အကျွတ်တရားကိုရရာ၌၊ ဘဂဝါယေဝ၊ တရားရှင်သည်သာလျှင်။ ဥဒ္ဓရတိ၊
ထုတ်ဆယ်တော်မူနှိုင်း၏။ ပသံသာမတ္တမေဝပန၊ ခြီးမွမ်းခြင်းမျှကိုသာလျှင်၊
ဓမ္မကထိကာ၊ တရားဟောပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်။ ယ ဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ ကိမိဝ၊
အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ရညာ၊ မင်းသည်။ ဗဟိတထေခဝါစကောဝိယ၊
စေအပ်သော ကမ္မည်းစာရင်းကို ဘတ်သော ယောကျ်ားကဲ့သို့ တည်း။
ဟိပါကနိ ကရောမိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ရညာ၊ မင်းသည်။ ပစ္စန္တေနပဒေ၊
ပစ္စန္တရစ်ဇနုပုဒ်၌၊ ဗဟိတံ၊ စေအပ်သော၊ လေခံ၊ ကမ္မည်းစာကို၊ တတ္ထ၊
ထိုပစ္စန္တရစ်ရှာ၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ လေခံ၊ ကမ္မည်းစာကို၊ ဝါစေတု၊
ဘတ်ခြင်းငှါ၊ အဇနန္တ၊ မထိနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယောပုရိသော၊ အကြင်
ယောကျ်ားသည်၊ ဝါစေတု၊ ဘတ်ခြင်းငှါ၊ ဇနာတိ၊ သိ၏။ တေန၊ ထို
ယောကျ်ားကို၊ ဝါစာပေတွာ၊ ဘတ်စေ၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊
သုတ္တံ၊ ကြား၍၊ ရညော၊ မင်း၏။ အာတံ၊ အာတာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
ဒေရန၊ ရှိသေခြင်းဖြင့်၊ သမ္မာဒေန္တံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုလူတို့၏၊ အယံ
အာတာ၊ ဤအာတာသည်။ လေခဝါစကောယ၊ ကမ္မည်းစာကို ဘတ်တတ်
သောသူ၏။ အာတာ၊ အာတာသည်။ နစဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိဝေဝိတ္တံ၊
ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ လေခဝါစကောပန၊ ကမ္မည်း
စာကိုဘတ်တတ်သောသူသည်ကား၊ ဝိသုဋ္ဌာယ၊ သန့်ရှင်းသော၊ အနေထ

ဝဠာယ၊ သျှာရည်မရှိသော၊ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်၊ ဝါစေသိ၊ ဘတ်ပြီး၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပသံသာမတ္တမေဝ၊ မြီးမွမ်းခြင်းမျှ ကိုသာလျှင်၊ အဘထိယထာ၊
 ရသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ပုထုဇ္ဇနာနံ၊ ပုထုဇ္ဇဉ် တို့၏၊ ဒေသနာ၊
 ဒေသနာသည်၊ ပသံသာမတ္တမေဝ၊ မြီးမွမ်းခြင်းမျှကိုသာလျှင်၊ ဓမ္မကထိ
 ကာ၊ ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ယာဇ္ဇိ၊ ရတုန်၏၊ သာရိပုတ္တပတု
 တယော၊ သာရိပုတ္တရာ အစရှိကုန်သော၊ ဓမ္မကထိကာ၊ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ကိဉ္ဇာဝိဒေသေန္တိ၊ အကယ်၍ ကားဟောကုန်၏။
 အထခေါ၊ ထိုသို့ဟောကုန်သော်လည်း၊ တေ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်
 တို့သည်၊ လိဝိတပတ္ထဝါစကောဝိယ၊ ကမ္မည်းစာကိုဘတ်သောယောကျ်ား
 ကဲ့သို့၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကာ၊ ရညော၊ မင်း၏၊ အာဏာ
 ဝိယ၊ အာဏာကဲ့သို့၊ တဝဝကောယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်၊ ဓမ္မဒေ
 သနာ၊ တရားဒေသနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာဓမ္မဒေသနာ၊ ထိုတရားဒေ
 သနာသည်၊ ယေဝ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုသာဝကတို့ဟော
 သောတရားကို၊ သုတ္တံ၊ ကြား၍၊ အဘိသမေန္တိ၊ အကျတ်တရားကိုရကုန်၏။
 တေ၊ ထိုသူတို့ကို၊ အဝဝါယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်၊ ဥဒ္ဓရတိ၊
 ထုတ်ဆယ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဓမ္မကထိကာပန၊
 ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ဝိသယတ္ထာယ၊ သန့်ရှင်းသော၊ အနေလဂ
 ဇ္ဇာယ၊ သျှာရည်မရှိသော၊ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေန္တိ၊
 ဟောကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပသံသာမတ္တမေဝ၊ မြီးမွမ်းခြင်းမျှကိုသာလျှင်၊
 ယာဇ္ဇိ၊ ရတုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထိုကြောင့်၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊
 ပုတ္တမေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤတွင် စကားတရပ်အပြီး
 သတ်တည်း၊ ပုတ္တဝိပရိယာယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှပြန်သော အားဖြင့်၊
 သုတ္တပက္ခော၊ သုတ္တပက္ခကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အဒန္တော၊ အဝိနိတော၊
 အပရိနိဗ္ဗုတော၊ အဝိနိဗ္ဗုတော၊ အပရိနိဗ္ဗုတောဟူသော
 ဤပုဒ်နှစ်ကား၊ အနိဗ္ဗိသတာယ၊ မအန်အပ်သေးသောရာဂအစရှိသောကိလေ
 သာတည်းဟူသော အဆိပ်ရည်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဒန္တောမယဉ်
 ကျေး၊ အဆိပ်ကွဲကိနိယတာယ၊ သံဝရိနည်းစသောငါးပါးသောဝိနည်းတို့
 ကိုရိုသေစွာ မကျင့်အပ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝိနိတော၊ ငါးပါး
 သောဝိနည်းမှကင်း၏၊ အနိဗ္ဗုတကိလေသကာယ၊ မငြိမ်းသေးသောကိလေ
 သာရှိသည်အဖြစ်ကြောင့်၊ အပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာမှမငြိမ်းသေး၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သောတာပိသော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောရာဂ

စသောကိလေသာတည်းဟူသောအဆိပ်ရှိသောသူသည်။ မရုံ၊ ကိလေသာ
 တည်းဟူသောအဆိပ်ရှိသောသူကို၊ ဒေမေသတိ၊ ဆုံးမလတ္တံ့၊ နိဗ္ဗိဿံ၊ ရာဂ
 စသောကိလေသာအဆိပ်မရှိသည်ကို။ ကရိသတိ၊ ပြုနိုင်လတ္တံ့။ ဝိနေသ
 တိဝါ၊ သံဝရဝိနည်းစသော ငါးပါးသောဝိနည်းတို့ဖြင့် ဆုံးမမှုလည်းဆုံးမ
 လတ္တံ့။ ကိလေသာသိက္ခာ၊ သုံးပါးသောသိက္ခာတို့ကို၊ သိက္ခာပေသတိ၊ ကျင့်
 စေနိုင်လတ္တံ့။ ပရိနိဗ္ဗာပေသတိ၊ ကိလေသာကိုငြိမ်းစေနိုင်လတ္တံ့။ ဝါစာ
 ယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ကိလေသော၊ ကိလေသာကိုကို၊ နိဗ္ဗာပေသတိ၊ ငြိမ်းစေနိုင်
 လတ္တံ့။ ဣတိတေဝံဋ္ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဂုတ္တုပိမရိယောယော
 န၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်မှပြန်သောအားဖြင့်။ သုတ္တပက္ခော၊ သုတ္တပက္ခကို၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

ဝေမေဝခေါရုန္ဒုပိဟိံသကဿ၊ (ပ)၊ မရိနိဗ္ဗာပာတိတ္ထေပန၊ ဝေမေဝ
 ခေါရုန္ဒုပိဟိံသကဿ၊ (ပ)၊ မရိနိဗ္ဗာယ ဟူသော ဤဝုဒ္ဓိကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့။ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယထာ
 ဥပမာမည်သည်ကား၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အတ္တနာ၊ မိမိ
 သည်၊ အပလိပပလိပန္နော၊ ကာမဂုဏ်တည်းဟူသောနက်စွာသောညွှန်အိုင်
 နှိမနစ်သောသူသည်။ ပလိပပလိပန္နံ၊ နက်စွာသော ကာမဂုဏ်ငါးပါးတည်း
 ဟူသောညွှန်အိုင်နှိမနစ်သော၊ မရုံ၊ သူတပါးကို၊ ဥဒ္ဓရိသတိ၊ ထုတ်ဆယ်နိုင်
 လတ္တံ့။ ဒန္တော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အဆိပ်ရည် ကင်းသည်ဖြစ်၍
 ယဉ်ကျေးပြီသောသူသည်။ ဒမိသတိ၊ ယဉ်ကျေးအောင်ပြုနိုင်လတ္တံ့။ ဝိနိ
 တော၊ ငါးပါးသောဝိနည်းနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်။ ဝိနေသတိ၊ ငါးပါးသော
 ဝိနယနှင့်ပြည့်စုံအောင်ပြုနိုင်လတ္တံ့။ ပရိနိဗ္ဗာတော၊ ကိလေသာငြိမ်းပြီးသော
 သူသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာပေသတိ၊ ကိလေသာကိုငြိမ်းစေနိုင်လတ္တံ့။ ဣတိတေဝံဋ္ဌာ
 နံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဇေတံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ကိံပန၊
 အဘယ်နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဂုတ္တု၊ အမေးတည်း၊ အပလိပပလိ
 ပန္နတ္တု၊ မနစ်သည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဒန္တုတ္တု၊ ကိလေသာဟူ
 သောအဆိပ်ရည် မရှိသည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိနိတတ္တံ၊ ငါးပါး
 သောဝိနယရှိသည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗာတတ္တု၊ ကိလေ
 သာငြိမ်းသည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ ကာရ
 ဏံ၊ အကြောင်းတည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း၊
 ဝေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ရုန္ဒု၊ ရုန္ဒု၊ ပိဟိံသကဿ၊ ပိဟိံသာနှင့်ပြည့်
 စုံသော၊ ဂုရိသဂုဏ္ဏဿ၊ ယောကျ်ားဖြစ်သောဂုရုတ်အား၊ အပိဟိံသာ၊

အဝိဟိံသသညံ။ ပရိနိဗ္ဗာနာယ။ ကိလေသာ၏ ငြိမ်းခြင်းငှါ။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။
 ကိံကောအတ္ထော။ အဘယံအနက်ကို။ ဝုတ္တံဝုတ္ထော။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။
 ဖြစ်သနည်း။ ယောဝုဂ္ဂဇော။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တနာ။ မိမိသည်။ အဝိ
 ဟိံသကော။ အဝိဟိံသနှင့်ပြည့်စုံ၏။ တသဝုဂ္ဂဇသ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 ၏။ ယာအဝိဟိံသ။ အကြင်အဝိဟိံသာသည်။ အတ္ထိရှိ၏။ ဝိဟိံသကသ။
 ဝိဟိံသာနှင့် ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ အယံ။ ဤအဝိဟိံသာသည်။ မရသ။
 သူတပါး၏။ ယာသောဝိဟိံသ။ အကြင်ဝိဟိံသာသည်။ အတ္ထိရှိ၏။ တသ။
 ထိုဝိဟိံသာကို။ ပရိနိဗ္ဗာနာယ။ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ။
 မှန်၏။ အတ္တနာ။ မိမိသည်။ အဝိဟိံသကော။ အဝိဟိံသာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ မရသ။
 သူတပါး၏။ ဝိဟိံသာစေတနံ။ ဝိဟိံသာနှင့်ယှဉ်သော စေတနာကို။ နိဗ္ဗာ
 ဝေသာတိ။ ငြိမ်းစေနိုင်လတ္တံ့။ ဣတိဇေတံဌာနံ။ ထိုအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ။
 ရှိ၏။ ဇေတံ။ ထိုအကြောင်းသည်။ ကိံပန။ အဘယံနည်း။ ဣတိအယံ။ ဤသည်
 ကား။ ဝုတ္ထာ။ အမေးတည်း။ အဝိဟိံသကတ္ထမေဝ။ အဝိဟိံသာနှင့်ပြည့်စုံ
 သောအဖြစ်သည်ပင်လျှင်။ ကာရဏံ။ အကြောင်းတည်း။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။
 ယောဝုဂ္ဂဇော။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယံဓမ္မံ။ အကြင်တရားကို။ အတ္တနာ။
 မိမိသည်။ အဓိဂတံ။ ရအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ယောဝုဂ္ဂဇော။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ ပရံ။ သူတပါးကို။ တတ္ထာယ။ ထိုမိမိရသောတရားအကျိုးငှါ။ သမာ
 ဒပေတံ။ ဆောက်တည်စေခြင်းငှါ။ သက္ကောတိ။ တတ်နိုင်၏။ ဣတိအယံ။ ဤ
 သည်ကား။ ဝိသန္ဓနာ။ အဖြေတည်း။ အထဝါးတနည်းကား။ ယထာ။ ဥပမာ
 မည်သည့်ကား။ အတ္တနာ။ မိမိသည်။ အပလိမမလိပန္နော။ နက်စွာသောကာ
 မဂုဏ်ငါးပါးတည်းဟူသောညွှန်အိုင်၌မနက်၊ ဒန္တော။ ယဉ်ကျေး၏။ ဝိနိဇ္ဇော
 ငါးပါးသောဝိနည်းရှိ၏။ ပရိနိဗ္ဗာတော။ ကိလေသာမှငြိမ်း၏။ ပလိပပလိပန္နံ။
 နက်စွာသောကာမဂုဏ်ငါးပါးတည်းဟူသောညွှန်အိုင်၌နစ်သော။ အဒန္တဉ္စ
 မယဉ်ကျေးသည်လည်းဖြစ်သော။ အဝိနိတဉ္စ။ ငါးပါးသောဝိနည်းမှ ကင်း
 ဘည်သည်ဖြစ်သော။ အပရိနိဗ္ဗာတဉ္စ။ ကိလေသာမှမငြိမ်းသည်လည်းဖြစ်
 သော။ ပရံ။ သူတပါးကို။ ဥဒ္ဓရိသမကိ။ ဝုတ်ရောင်နိုင်လတ္တံ့။ ဒမေသာတိ။ ဆုံး
 မလတ္တံ့။ ဝိနေသာတိ။ ငါးပါးသောဝိနည်းနှင့်ပြည့်စုံအောင်ပြုနိုင်လတ္တံ့။ ပရိ
 နိဗ္ဗာဝေသာတိ။ ကိလေသာငြိမ်းစေနိုင်လတ္တံ့။ ဣတိဇေတံဌာနံ။ ထိုအကြောင်း
 သည်။ ဝိဇ္ဇတိယထာ။ ရှိသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ။ ဤအတူသာလျှင်။ ဝိဟိံသကသ။
 ဝိဟိံသာနှင့်ပြည့်စုံသောပုရိသပုဂ္ဂလသ။ ယောဝုဂ္ဂဇာ။ ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား
 ဝိဟိံသာ။ ဝိဟိံသာကို။ ပဟာနာယ။ ပယ်ခြင်းငှါ။ မဂ္ဂံ။ အကြောင်းကို။ တာဝ

ယတော၊ ပွားစေသော၊ ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊ ယောဂကျားဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 ဥပ္ပန္န၊ ဖြစ်သော၊ အဝိဟိံ သာ၊ အဝိဟိံ သာသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာနာယ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု
 ခြင်းငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပရိနိဗ္ဗူတော၊ ကံထေသာငြိမ်းပြီး
 သောသူသည်၊ အပရိနိဗ္ဗူတံ၊ ကံထေသာ၏ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ သမတ္ထောဝိယံ၊
 စွမ်းနိုင်သကဲ့သို့၊ အဝိဟိံ သာစေတနာစ၊ အဝိဟိံ သာစေတနာသည်လည်း၊
 ဝိဟိံ သာစေတနံ၊ ဝိဟိံ သာစေတနာကို၊ ပရိနိဗ္ဗာပေတုံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊
 သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ ဒေသေန္တော၊ ပြုတော်မူလို
 သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝမေဝခေါ ခုန့်တိအာဒိ၊ ဧဝမေခေါခုန့် ဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီး၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော
 ယထာစ၊ မှတ်အပ်သကဲ့သို့လည်း၊ ဇံတယာ၊ ထိုအတူ၊ သဗ္ဗတ္ထပဒေသု၊
 အလုံးစုံသော ပါဏာတိပါတဿအစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ဒဠဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အတိဝိတ္ထာရတယေနပန၊ အလွန် ကျယ်အပ်အံ့သည်မှ
 ကြောက်သောကြောင့်၊ အနုပဒယောဇနာ၊ အစဉ်ဖြစ်သောပုဒ်၏ ယောဇနာ
 ခြင်းကို၊ နကတာ၊ မပြုအပ်၊ ။ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ တဿ၊ ထိုသလ္လော၏၊ ပရိ
 နိဗ္ဗာပနေ၊ ဝိဟိံ သာသည်ကိုငြိမ်းစေခြင်း၌၊ သမတ္ထတာဝံ၊ စွမ်းနိုင်သည်၏
 အဖြစ်ကို၊ ဒေသာတွဝ၊ ပြုတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံဒေသနံ၊ ထိုခေ
 သနာကို၊ နိဝမေတွာ၊ နိဂုံးအုပ်၍၊ ဓမ္မပဋိပတ္တိယံ၊ ဓမ္မပဋိပတ်၌၊ နိယောဇေတုံ၊
 တိုက်တွန်းခြင်းငှါ၊ ဣတိခေါခုန့်တိအာဒိ၊ ဣတိခေါခုန့်ဤသို့အစရှိသော
 စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ သလ္လောပရိယာ
 ယောတိ၊ သလ္လောပရိယာယောဟူသည်ကား၊ သလ္လောကာရဏံ၊ သလ္လော
 ဟူသော အကြောင်းတည်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ယေနယော၊
 ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤတရားတို့တွင်၊ အဝိဟိံ သာဒယောဇေ၊ အဝိ
 ဟိံ သာအစရှိသည်တို့သည်သာလျှင်၊ ဝိဟိံ သေဒိနံ၊ ဝိဟိံ သာအစရှိသည်
 တို့ကို၊ သလ္လောနုတော၊ ဖြတ်တတ်သောကြောင့်၊ သလ္လောကာရဏံ၊ သလ္လော
 ဟူသောကြောင်းမည်၏၊ တေသံ၊ ထိုသလ္လောတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ဗိက္ခဿ၊ ဗိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗတော၊ ဖြစ်စေအပ်သောကြောင့်၊ ဗိတ္တု၊ ပြု
 ဒကာရဏံ၊ ဗိက္ခုပြုဒကာရဏမည်၏၊ ဝိဟိံ သာနိပရိက္ခမနဿ၊ ဝိဟိံ သာ
 အစရှိသည် တို့မှ ဖဲခြင်း၏၊ ဟောတုတော၊ အကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်၊
 ပရိက္ခမနကာရဏံ၊ ပရိက္ခမန ကာရဏမည်၏၊ ဥပရိဘာဝ နိပ္ပါဒနတော၊
 အထက်ဟူသောအတို့ကိုပြီးစေတတ်သောကြောင့်၊ ဥပရိဘာဝကာရဏံ၊

ဥပရိဘာဂကာရဏမည်၏။ ဝိဟိံသာဒိန္နံ၊ ဝိဟိံသာ အစရှိသည်တို့ကို၊ ပရိ
 နိဗ္ဗာပနုဿေ။ ငြိမ်းစေကာတ်သောကြောင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာပနုကာရဏံ၊ ပရိနိဗ္ဗာ
 ပနကာရ ဏမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ယေတေသိနာတိ၊
 ယေတေသိနာဟူသည်ကား၊ ဟိတံ၊ သတ္တဝါတို့၏အစီးအပွားကို၊ ဇေယျန္တေန၊
 မေတ္တာကိုရှေးရှုပြုသည်၏။ အစွမ်းအားဖြင့်ရှာတော်မူဟုတ်သော၊ အနုကမ္မ
 ကေနာတိ၊ အနုကမ္မကေနဟူသည်ကား၊ အနုကမ္မမာနေန၊ ကရုဏာ၏အစွမ်း
 အားဖြင့် အစဉ်သနားတော်မူတတ်သော၊ အနုကမ္မဉ္စပါဒါယတိ၊ အနုကမ္မ
 ဉ္စပါဒါယဟူသည်ကား၊ အနုကမ္မမိတ္တေန၊ ကရုဏာနှင့်ယှဉ်သော်လည်းကောင်း၊
 ပရိဂ္ဂဟေတု၊ သိမ်းဆည်း၍၊ ပရိစ္စုဒ္ဓံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဂုတ္တံ၊ ခံလို
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတံ၊ ဝေါတံ၊ မယာတိ၊ ကတံ၊ ဝေါတံ၊ မယာဟူသည်
 ကား၊ မယာ၊ ဝါဘုရားသည်၊ ဣမေပဉ္စပရိယာသယော၊ ဤငါးပါးသောအ
 ကြောင်းတို့ကို၊ ဒေသန္တေန၊ ပြတော်မူသဖြင့်၊ ဝုဋ္ဌာကံ၊ သင်တို့အား၊
 တံဓမ္မဒေသနံ၊ ထိုတရားဟောခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။
 အနုကမ္မကသ၊ ကရုဏာ၏အစွမ်းဖြင့်အစဉ် သနားတော်မူ တတ်သော၊
 သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ယဒိဒံယာသောအဝိပရိတဓမ္မဒေသနာ၊ အကြင်
 မသောကမပြန် တရားဟောခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတ္တကမေဝ၊ ဤ
 မသောကမပြန်တရားဟောခြင်းသည်သာလျှင်၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စမည်၏။ ဣတော၊
 ဤတရားကို ဟောသည်မှ၊ ပရမ္ပန္န၊ နောက်ကာလ၌ကား၊ ပရိပတ္တိနာမ၊
 ပရိပတ်မည်သည်ကား၊ သာဝကောနံ၊ သာဝကတို့၏၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စတည်း။
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တောနိရုဇ္ဈရက္ခမူလသနိ(၈)အဋ္ဌာကံ၊ အနုသာသနိတိ၊
 တောနိရုဇ္ဈ ရက္ခမူလသနိ(၈)အဋ္ဌာကံ၊ အနုသာသနိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူပြီး၊ တတ္ထစပါဠေ၊ ထိုတောနိရုဇ္ဈ အစရှိသောပါဌ်တည်း။ ရက္ခ
 မူလသနိတိ၊ အနုသာသနိဟူသောအတိုင်း၊ ရက္ခမူလသောနာသနံ၊
 သစ်ပင်ရင်းတည်းဟူသော ကျောင်းကို၊ ဒေသတိ၊ ဖြစ်၏။ သုညာဂါရာနိတိ၊
 အနုသာသနိဟူသောအတိုင်း၊ သုညာဂါရာနိဟူသောအတိုင်း၊ သုညာဂါရာနိဟူသော
 နှစ်ခုအပေါင်းဖြင့်လည်း၊ ယောဂါနု ရူပသေနာသနံ၊
 ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးခြင်းခြင်း အားလျောက် ဖတ်သော ကျောင်းကို၊ အာရိက္ခတိ၊
 ကြားတော်မူ၏။ ဒါယန္တံ၊ ဘုရားအပွေတော်ကို၊ နိယျာတေတိ၊ ဆောင်နှင်း
 တော်မူ၏။ ယာယာတိ၊ ယာယာဟူသည်ကား၊ အာရမ္မဏပနိဗ္ဗာနေနစ၊
 ကသိုဏ်းစသော အာရုံကိုကပ်၍ ရှုတတ်သော ယာနိဖြင့် လည်းကောင်း၊

အဋ္ဌတိ သာဓုပ္ပတာနိ၊ အာကာသအာလောကသင်္ဃာတိ အဝိသောသုံးဆွဲ
ရှစ်ပါးသော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံတို့ကို လည်းကောင်း၊ လက္ခဏာပနိစ္ဆာနေနစ။
အနိစ္စဝသော၊ လက္ခဏာရေးသို့ကပ်၍ ရှုတတ်သောမျှန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊
အနိစ္စာဒိတော၊ အနိစ္စအစရှိသောအားဖြင့်၊ ခန္ဓာယာတနာဒိနိ၊ ခန္ဓာအာယာတန
အစရှိသည်တို့ကို၊ ဥပနိစ္ဆာယထ၊ ကပ်၍ရှုကြကုန်၊ သမထဉ္စ၊ သမထအာဝ
နာကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပဿနဉ္စ၊ ဝိပဿနာဘာဝနာကိုလည်းကောင်း၊ ဝဇေ
ထ၊ ပွားစေကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
မာပမာဒတ္တာတိ၊ မာပမာဒတ္တဟူသည်ကား၊ မာပမဇ္ဇိတ္တ၊ မှေ့ချော့သည်မ
ဖြစ်စေကုန်လင်း၊ မာပစ္ဆာဝိပ္ပဋိသာရိနောအဟုဝတ္တာတိ၊ မာပစ္ဆာဝိပ္ပဋိသာ
ရိနောအဟုဝတ္တဟူသည်ကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟေတိက္ခ၊
အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ ဂုဗ္ဗေ၊ ဂြေးကာလ၌၊ ဒဟရကာလေ၊ ငယ်ရွယ်သော
ကာလ၌လည်းကောင်း၊ အာရောဂ္ဂကာလေ၊ အနာကင်းသောကာလ၌လည်း
ကောင်း၊ သတ္တသပ္ပါယာဒိသမ္ပတ္တိကာလေ၊ ခုနစ်ပါးသောလျောက်ပတ်သည်
အစရှိသည်တို့၏ပြည့်စုံသောကာလ၌လည်းကောင်း၊ သတ္တုသမ္ပုဗ္ဗိဘာဝ
ကာလေစ၊ သမ္ပညာတရား၏ မျက်မှောက်ဖြစ်သောကာလ၌လည်းကောင်း၊
ယောနိသောမနသိကာရဝိရဟိတာ၊ ယောနိသော မနသိကာရမှကင်းကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ဂုတ္တံဒိဝံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ မဂ်သဘတ္တံ၊ ကျွန်းသိုးတို့၏အစာသည်
ဟုတ္တံ၊ ဖြစ်၍၊ သေယျသုခံ၊ လက်ဝဲနံတောင်းထက်ျာနံတောင်းတို့ကိုပြန်ကာ
ပြန်ကာလူးလည်း၍အိပ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောချမ်းသာကို၊ ဝိဇ္ဇသုခံ၊ ငိုက်မည်း
ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောချမ်းသာကို၊ အနုဘောန္တာ၊ ခံစားကုန်လျက်၊ ပမဇ္ဇန္တိ၊
မှေ့ချော့ကုန်၏။ ကေတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌၊ ဇ
ရာကာလေစ၊ အိုသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ရောဂကာလေစ၊ အနာရောဂါစွဲ
ရောက်သောကာလ၌လည်းကောင်း၊ မရုဏကာလေစ၊ သေခါနီးသောကာလ
၌လည်းကောင်း၊ ဝိပတ္တိကာလေစ၊ ဝိပတ္တိကာလ၌လည်းကောင်း၊ သတ္တုပရိ
နိဗ္ဗုတကာလေစ။ တရားပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီးသည်နောက်ကာလ၌လည်း
ကောင်း၊ ဂုဗ္ဗေ၊ ဂြေးကာလ၌၊ တံပမာဒဝိဟာရံ၊ ထိုမှေ့ချော့ပေါ်သွန်း၍နေ
ခြင်းကို၊ အနုသာရန္တာ၊ အတန်ထလဲလဲအောက်မှေ့ကုန်လျက်၊ သပဋိသန္တိ
ကာလကိရိယံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသဘောရှိသည်ဖြစ်၍သေခြင်းကိုပြုလတ္တံ့
သည်ကို၊ သမ္ပဿမာနာ၊ မချွတ်မယွင်းမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပဋိသာရိနော၊
နှလုံးမသာရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တုဗ္ဗေပန၊ သင်တို့သည်ကား
တာဒိသာ၊ ထိုသို့နှလုံးမသာသောသဘောရှိကုန်သည်၊ မာအဟုဝတ္တံ၊ မဖြစ်

ပါစေကုန်သင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဒသေယန္တော၊ ပြတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ မာပန္တ၊ ပိပ္ပနိသာရိနောအဟု ဝတ္ထုတိ၊ မာပန္တ၊ ပိပ္ပနိသာရိနောအဟု ဝတ္ထုဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ အယံဝေါ၊ အမှန်အနုသာသနီတိ၊ အယံဝေါ၊ အမှန်အနုသာသနီဟူသည်ကား။ အမှန်၊ ငါတရားတို့၏။ သန္တိကာ၊ အတံမှ။ ဈာယထမာပမာဒတ္ထတိ၊ ဈာယထမာပမာဒတ္ထဟူ၍။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ အယံအနုသာသနီ၊ ဤသို့ဆုံးမခြင်းသည်။ သြဝါဒေါ၊ အဆုံးအမတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထံဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သလ္လေခသုတ္တဝတ္ထနာ၊ သလ္လေခသုတ်၏အတွင်းသည်။ နိဗ္ဗိတာနိဗ္ဗိတောဂတာပတ္တော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ္တံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်တည်း။ တတ္ထံ၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်၌။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိအာရုဿေဝုတ္တတိ၊ ကိတ္တာဝတာနုခေါအာရုဿေဝါ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိအာရုဿေဝုတ္တတိ။ ကိတ္တာဝတာနုခေါအာရုဿေဝဟူ၍လည်းကောင်း။ ကတမံပနာရုဿေအကုသလန္တိဝါ။ ကတမံပနာရုဿေ အကုသလံဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေရေနံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ယတ္ထကား၊ အကြင်မျှထောက်သော။ ပုစ္ဆော၊ ပုစ္ဆောကို။ ဝတ္ထော၊ မိန့်အပ်၏။ သမ္မာ၊ အလုံးစုံသောပုစ္ဆာသည်။ ကထေတုကမျတာပုစ္ဆာဇေ၊ ကထေတုကမျတာပုစ္ဆာသာလျှင်တည်း။ တတ္ထံ၊ ထိုပုစ္ဆာ၌။ ဟသ္မော၊ အကြင်ကြောင့်။ ဇာနန္တ၊ သိကုန်သောသူတို့သည်လည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အဇနန္တ၊ မသိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဗာဟိရကာရိ၊ ဗာဟိရကာဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း။ သာသနိကာရိ၊ သာသနာတော်၌ဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း။ အနုဿဝါဒိဝသေနာရိ၊ အဆင့်ကြားခြင်းအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အတ္တပစ္စေက္ခေနာရိ၊ မိမိမျက်မှောက်ပြုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တသ္မော၊ ထိုကြောင့်။ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်သောသူတို့၏။ တံဝစနံ၊ ထိုဆိုအပ်သောစကားကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲမှီ၍။ နိက္ခတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ်။ အာမသာန္တော၊ သုံးသပ်တော်မူလိုကောင်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိအာရုဿေဝုတ္တတိ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိအာရုဿေဝုတ္တတိဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်

၀၀၀

ကား၊ ဧတ္ထေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ အဓိပ္ပါယ်သော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ အပရေဟိတိ၊ တပါး
 ကုန်သော သူတို့သည်လည်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။
 အပရေဟိတိ၊ တပါးသော သူတို့သည်လည်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို၊ ဝုတ္တတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တမာနော၊ ဆိုအပ်သော၊ ယွာယံယောအယံဝုတ္တ
 သော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္ထဉ္စ၊ ဝစနတ္ထကိုလည်းကောင်း၊ လက္ခဏဉ္စ၊
 သဘာဝတ္ထကိုလည်းကောင်း၊ ဥပါဒါဟ၊ စွဲ၍၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်၊ ကိတ္တာ
 ဝတော၊ အဘယ်မျှသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယာ
 သာဝကသည်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိမည်သည်၊ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်သနည်း၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်သော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိ
 ဌ်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ သောဘဏာယ၊ တင့်တယ်သော၊
 ပဿာဋ္ဌာယစ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာနှင့်၊ သမန္နာ
 ဝတော၊ ပြည့်စုံသောသူတည်း၊ ယဒါပန၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ ဓမ္မေယေဝ၊
 သဏ္ဌာဝဓမ္မံသာလျှင်၊ အယံသမ္မာဒိဋ္ဌိသဒ္ဓေါ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိသဒ္ဓါသည်၊ ဝုတ္တတိ
 ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌အသေ၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိသဒ္ဓါ၏၊ သောဘဏာစ၊ ကောင်း
 သည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဿာဋ္ဌာစ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ပညာ
 တည်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းသော တင့်တယ်သော ခြီးမွမ်းအပ်သောပညာ၊
 ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဇ္ဈော၊ သိအပ်၏။ သာစာယံ
 သာစအယံသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ လောကီယံ လောကုတ္တရာတိ၊ လော
 ကီသမ္မာဒိဋ္ဌိ လောကုတ္တရာ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟူ၍၊ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ကမ္မဿကတဉ္စာဏဉ္စ၊ ကံသာ
 လျှင်မိမိဥစ္စာရှိ၏ဟု သိသောဉ္စာဏ်သည် လည်းကောင်း၊ သစ္စာနုလောမိ
 ကဉ္စာဏဉ္စ၊ သစ္စာအားလျော်စွာ သိသော ဝိပဿနာ ဉ္စာဏ်သည် လည်း
 ကောင်း၊ လောကီယာသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ လောကီသမ္မာဒိဋ္ဌိမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
 သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ သမ္မာရိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊
 သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ သာသဝါပညာ၊ အာသဝေါ၏ အာရုံဖြစ်သောပညာမည်၏၊
 အရိယမဂ္ဂဖလသမ္ပယုတ္တာ၊ အရိယာတို့၏မဂ်ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သောပညာသည်
 လောကုတ္တရာသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ လောကုတ္တရာသမ္မာဒိဋ္ဌိမည်၏၊ ပုဂ္ဂလောပန၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်ကား၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ သေခေါစ၊ သေခ
 ပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ အသေခေါစ၊ အသေခပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ တိဝိဓော၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးတို့
 တွင်၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်၊ ဗာဟိရကောစ၊ ဗာဟိရကပုထုဇဉ်၎င်း၊

သာသနိကောစ၊ သာသနိကပုထုဇဉ် သည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နုပိဓော၊
နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ယောက်သောပုထုဇဉ်တို့
တွင်းဗာဟိရကော၊ ဗာဟိရဖြစ်သော၊ ကမ္မဝါဒိ၊ ကံသာလျှင် အကြောင်းရှိ၏
ဟုယူဆေရှိသောပုထုဇဉ်သည်၊ ကမ္မဿကတဒိဋ္ဌိယာ၊ ကမ္မဿကတပညာ
ဖြင့်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တဒိဋ္ဌိ၊ ရာမာသ
ကတ္တာ၊ အတ္တဝါဒဒိဋ္ဌိကိုစွဲလမ်းသုံးသပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္ပာနုဇ္ဈော
မိကာယ၊ သမ္ပာအားထောင်စွာဖြစ်သော ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊
သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သာသနိကော၊ သာသနာတော်တွင်း၌
ဖြစ်သောပုထုဇဉ်သည်၊ န္ဒိဟိဝိ၊ နှစ်ပါးသည်၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ကမ္မဿကတာ
ပညာဟိ၊ ဝိပဿနာပညာတို့ဖြင့်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သေခေါ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိယတာယ၊ သမ္ပတ္တနိယမအဖြစ်သို့ရောက်သော၊
သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိမည်၏၊ အသေခေါ၊ အသေခ
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အသေခါယ၊ ရဟန္တာတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ သမ္မာ
ပညာဖြင့်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣပေန၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိ
သုတ်၌ကား၊ နိယတာယ၊ သမ္ပတ္တနိယမ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ နိယျာ
နိကာယ၊ ဝရ်ဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊ လောကုတ္တရဓာတုသလ
သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ လောကုတ္တရာဓာတုသိုလ်နှင့်ယှဉ်သောမဂ်ပညာဟုဆိုအပ်သော
သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ
မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အမိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့်လျှင်၊
ဥဇုဂတာသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဓမ္မေစအဝေစ္စပဿာဒေန သမန္နာဂတော အာဂတောဣဝံ
သဒ္ဓမ္မန္တိ၊ ဥဇုဂတာသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဓမ္မေစအဝေစ္စပဿာဒေန သမန္နာဂတော အာ
ဂတောဣဝံသဒ္ဓမ္မံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီးဥဇုဂတာ၊ ဖြောင့်စွာဖြစ်ခြင်း
သဘောရှိသော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓမ္မေစ၊ တရား၌
လည်း၊ အဝေစ္စပဿာဒေန၊ မတုန်မတွင် သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်းသဒ္ဓါ
ဟူသောပဿာဒနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဣဝံသဒ္ဓမ္မံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်
တည်းဟူသောသဒ္ဓမ္မသို့၊ အာဂတော၊ လာ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ လောကုတ္တရ
ဓာတုသလသမ္မာဒိဋ္ဌိယေဝစ၊ လောကုတ္တရာ ဓာတုသိုလ်နှင့်ယှဉ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိ
တို့သည်လည်း၊ အန္တန္တိယံ၊ သဿတဒိဋ္ဌိဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော အယုတ်
တရားနှစ်ပါး အပေါင်းကို၊ အနုပဂမ္မ၊ မကပ်မူ၍၊ ဥဇုဂတာဝေန၊ ဖြောင့်သော
သဘောရှိသောမဂ်ဖြင့်၊ ဂတတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာယဝဂ္ဂီ
ဒိနိ၊ ကာယဝဂ္ဂီအစရှိကုန်သော၊ သမ္ပဝဂ္ဂီနိ၊ အလုံးစုံသော ဝဂ္ဂီတရားတို့

ကို၊ သရုန္တိန္ဒြိယာ၊ ဖြတ်၍၊ ဂတတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဇုဂတာ။
 ဖြောင့်စွာဖြစ်သော သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာယောဝစဒိဋ္ဌိယာ။
 ထိုမဂ်ပညာတည်းဟူသော သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့်လည်း၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော
 ဝုတ္တိလ်သည်။ နဝပ္ပကာရေဝိ၊ ကိုးပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ထော
 ကုတ္တရဝေဓေ၊ ထောကုတ္တရာတရား၌၊ အဝေက္ခပ္ပသာဒေန အဝေလပသာဒေန၊
 မထုန်မထွက်သက်၍ ကြည်ညိုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သဒ္ဓါတည်းဟူသော
 ပသာဒနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗဒိဋ္ဌိဂဟတာ
 နိဝ၊ အလုံးစုံသော ဝိတ္ထာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော စွဲစပ်ခြင်းတို့ကိုလည်း၊ ဝိနိဗ္ဗေ
 ဓဗ္ဗန္တော၊ ဖြေလျက်၊ သဗ္ဗကိလေသော၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့ကို၊ ပဇ
 ဟန္တော၊ စွန့်လျက်၊ ဇာတိသံသာရာ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိသော သံသာရာမှ၊ နိက္ခ
 မန္တော၊ ထွက်မြောက်လျက်၊ ပဋိပတ္တိံ၊ တာဝနာတိသမယတည်း ဟူသော
 ပဋိပတ်ကို၊ ပရိနိဗ္ဗပေန္တော၊ ပြီးစေလျက်၊ အရိယောန၊ မြတ်သော၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်
 သဗ္ဗုဒ္ဓပဝေဒိတံ၊ တရားရှင်တို့သည်ထိအပ်သော၊ အမတောဂဓံ၊ သေခြင်း၏
 ကင်းရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနသင်္ခါတံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဣမံသဒ္ဓမ္မံ၊ ဤ
 သဒ္ဓမ္မသို့၊ အာဂတော၊ လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။

ယတောခေါတိဇေတဝစနံ၊ ယတောခေါဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ ကာလ
 ပရိစ္ဆေဒဝစနံ၊ မဂ်၏ဖြစ်သော ကာလအပိုင်းအခြားကို ဟောသောသဒ္ဓါ
 တည်း။ ယသ္မိံကာလေ၊ အကြင်မဂ်၏ အခိုက်အတန့်ဖြစ်သော ကာလ၌၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အကုသလဉ္စပဇာနာ
 တိတိ၊ အကုသလဉ္စပဇာနာတိဟူသည်ကား၊ ဒသကုသလ ကမ္မပထသင်္ခါ
 တံ၊ ဆယ်ပါးသောအကုသလကမ္မပထဟုဆိုအပ်သော၊ အကုသလဉ္စ၊ အကု
 သိုလ်ကိုလည်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ နိရောဓာရမ္မတာယ၊ နိဗ္ဗာန်
 လျှင်အာရုံရှိသော၊ ပဇာနာယ၊ သိခြင်းဖြင့်၊ ကိစ္စဝသေန၊ ကိစ္စ၏အစွမ်းဖြင့်၊
 ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဝိဇ္ဈန္တော၊ ထိုးထွင်း
 ၍သိသည်ဖြစ်၍၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ကို၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်
 သိ၏။ အကုသလမူလဉ္စပဇာနာတိတိ၊ အကုသလမူလဉ္စပဇာနာတိဟူသည်
 ကား၊ တဿ၊ ထိုအကုသိုလ်၏၊ မူလပစ္စယတူတံ၊ အသာဓာရဏမူလ
 အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ အကုသလမူလဉ္စ၊ အကုသိုလ်မူလကိုလည်း၊
 ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေနေဝပကာရေန၊ ထိုဆို
 အပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့် သာလျှင်၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဒုက္ခသရ
 ဒယော၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သော သရဒယသစ္စာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊

ဝဋ်ဝိတ္တန္တော၊ ထိုးထွင်း၍သိသည်ဖြစ်၍၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ကုသလဗ္ဗကုသလမူလဗ္ဗာတိတ္ထေဝိ၊ ကုသလဗ္ဗကုသလမူလဗ္ဗဟူသောဤပုဒ်၌သည်း၊ ဒေသနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ဧတ္ထစ၊ ဤကုသလဗ္ဗကုသလမူလဗ္ဗဟူသောပုဒ်၌လည်း၊ ဝတ္ထုပဇာနနာ၊ ဒုက္ခသစ္စာအစရှိသည်ကိုသိခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာယထာ၊ သိအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣတော၊ ဤဝါရမှ၊ ပရေသု၊ တပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗဝါရေသု၊ အလုံးစုံသောဝါရတို့၌၊ ကိစ္စဝသေနဝ၊ ကိစ္စ၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝတ္ထုပဇာနနာ၊ ဒုက္ခသစ္စာအစရှိသည်ကိုအပြားအားဖြင့်သိခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဧတ္တာဝတာဝိတိ၊ ဧတ္တာဝတာဝိဟူသည်ကား၊ ဧတ္တကေန၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဣဓိနာအကုသလာဒိပဇာနနေနဝိ၊ ဤအကုသိုလ်အစရှိသည်ကိုအပြားအားဖြင့်သိခြင်းသည်လည်း၊ သမ္မာဒိဗ္ဗဟောတိတိ၊ သမ္မာဒိဗ္ဗဟောတိဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တပ္ပကာရာယ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော၊ လောကုတ္တရသမ္မာဒိဗ္ဗယာ၊ လောကုတ္တရာသမ္မာဒိဗ္ဗနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဇကတာယ၊ ဖြောင့်စွာဖြစ်သောသဘောရှိသောသမ္မာဒိဗ္ဗဖြင့်၊ ဣဓံသန္တံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောသန္တံသို့၊ အာဂတော၊ ထာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ သံဝိတ္တဒေသနာ၊ အကျဉ်းဖြစ်သောဒေသနာသည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေသဒေသနာယေဝစ၊ ဤဒေသနာကိုသာလျှင်၊ သံဝိတ္တာ၊ ချုံးအပ်၏၊ တေသံပနတိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အားကား၊ ဝိတ္တာရဝသေနဝ၊ အကျယ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ သမ္မာမနသိကာရပ္ပဋိဝေဓော၊ ဝိပဿနာပဋိပတ်၌ နှလုံးသွင်းခြင်းမရှိဖြင့်ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကိုလည်း၊ ဝိတ္တာရေနစ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်း၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ သံဝိတ္တဒေသနာယ၊ အကျဉ်းဖြစ်သောဒေသနာ၌၊ ဧန္တု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဟေဗ္ဗိမမဂ္ဂါ၊ အောက်မဂ်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဝိတ္တာရဒေသနာယ၊ ဝိတ္တာရဒေသနာ၌၊ ဧန္တု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဥပရိမမဂ္ဂါ၊ အထက်မဂ်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခု၊ မဟာဝိဟာရ၌ဝိဇ္ဇာကတ်သုံးခုတည်းဟူသော

ဒုတိယဝါရေပန၊ ဒုတိယဝါရ၌ကား၊ ဒေသနာဝိ၊ ဒေသနာကိုလည်း၊ ဝိတ္တာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ မနသိကာရပ္ပဋိဝေဓော၊ ဝိပဿနာပဋိပတ်၌ နှလုံးသွင်းခြင်းမရှိဖြင့်ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကိုလည်း၊ ဝိတ္တာရေနစ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်း၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ သံဝိတ္တဒေသနာယ၊ အကျဉ်းဖြစ်သောဒေသနာ၌၊ ဧန္တု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဟေဗ္ဗိမမဂ္ဂါ၊ အောက်မဂ်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဝိတ္တာရဒေသနာယ၊ ဝိတ္တာရဒေသနာ၌၊ ဧန္တု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဥပရိမမဂ္ဂါ၊ အထက်မဂ်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိက္ခု၊ မဟာဝိဟာရ၌ဝိဇ္ဇာကတ်သုံးခုတည်းဟူသော

သုတေသ်ကောင်းတရားကိုသင်္ဂါယနာတင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ငါးပါး
သောနိကာယအပေါင်း၌နေကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ အာဟံသု၊ဆိုကုန်ပြီ၊
ကသ္မာ၊အာဟံကြောင့်၊အာဟံသု၊ဆိုကုန်သနည်း၊ဝိတ္ထာရဒေသနာတသာနေ
ဝိတ္ထာရဒေသနာ၏အဆုံး၌၊သဗ္ဗသောရာဂါနုသယံပဟာယာတိအာဒိဝစနံ၊
သဗ္ဗသောရာဂါနုသယံပဟာယာ၍သို့အစရှိသောစကားကို၊သမ္မသမာနာ။
ကောင်းစွာမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊ထေရောပနံ၊ဝိဟာရ၌
နေလေ့ရှိသောမဟာသံဃာရက္ခိတမထေရ်သည်ကား၊ သံဝိတ္ထဒေသနာယ
ဝိ၊ သံဝိတ္ထဒေသနာ၌လည်း၊ ဝတ္ထာရောမဂ္ဂါ၊ လေးပါးကုန်သောမဂ်တို့ကို၊
ရာသိတော၊အပေါင်းအားဖြင့်၊ ကထိတာ၊ဟောအပ်ကုန်၏၊ ဝိတ္ထာရဒေသ
နာယတ္ထိ၊ ဝိတ္ထာရဒေသနာ၌လည်း၊ဝတ္ထာရောမဂ္ဂါ၊ လေးပါးကုန်သော မဂ်
တို့ကို၊ ရာသိတော၊အပေါင်းအားဖြင့်၊ ကထိတာ၊ဟောအပ်ကုန်၏၊ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟံ၊ဆိုပြီ၊ ဣမ၊ဤအရာ၌၊ သံဝိတ္ထဝိတ္ထာရဒေသနာသု၊ သံဝိတ္ထ
ဝိတ္ထာရဒေသနာတို့၌၊ယာစာယံ၊ ယာစာယံဝိစရဏာ၊ အကြင်ရံစမ်းဆင်
ခြင်ခြင်းကို၊အာဝိကတာ၊ထင်စွာပြုအပ်ပြီ၊သာဝိစာရဏာ၊ ထိုရံစမ်းဆင်
ခြင်ခြင်းကို၊သဗ္ဗဝါရေသု၊အလုံးစုံသောဝါရတို့၌၊ ဣမ၊ဤအရာ၌၊ ဝတ္ထန
ယောနေဝ၊ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ဝေဒိတဗ္ဗာ၊သိအပ်ကုန်၏၊ဟိဝသံ
မှန်၏၊အပုဗ္ဗာနုတ္တာနပဒဝဏ္ဏနာမတ္တမေဝ၊အသစ်ဖြစ်သောပုဒ်၊မပေါ်သော
ပုဒ်တို့၏ အတွင်းမျှကိုသာလျှင်၊ ဣတော၊ဤဝါရမှ၊ ပရံ၊နောက်၌၊ ဝတ္ထနံ၊
အတွင်းကို၊ကရိယာမိ၊ပြုပေအံ့၊ တတ္ထ၊ထိုဝါရတို့တွင်၊တာဝ၊ရှေ့ဦးစွာ၊
ပဌမဝါရသာ၊ ပဌမဝါရ၏၊ဝိတ္ထာရဒေသနာယံ၊ ဝိတ္ထာရဒေသနာ၌၊ ပါတာ
တိပါတောခေါအာ ဝုသောအကုသလန္တိ အာဒိသု၊ ပါတာတိ ပါတော ခေါ
အာဝုသော အကုသလံ၍သို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အကောသလ္လပဝတ္တိ
ယာ၊ မလိဗ္ဗာသောသူ၏အဖြစ်၏၊ဆန့်ကျင်ထက်အားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊
ပရတော၊ နောက်၌၊ဝတ္တဗ္ဗံ၊ဆိုအပ်သော၊အကုသလံ၊အကုသိုလ်ကို၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ကုသလပဋိပက္ခတောဝါ၊ ကုသိုလ်၏ဆန့်
ကျင့်ဘက်ဖြစ်သောကြောင့်၊တံလက္ခဏာတောဝါ၊ထိုကုသိုလ်၏ဆန့်ကျင်
ဘက်သဘောလက္ခဏာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သာဝဇ္ဇ
နက္ခိပိတံ၊ အပြစ်နှင့်တကွဆင်းရဲသောအကျိုးရှိ၏၊ ဝါ၊တနည်းကား၊
သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်ညူးသောသဘောရှိ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊
တာဝ၊ရှေ့ဦးစွာ၊ဧတ္ထ၊ဤဝိတ္ထာရဒေသနာ၌၊သောဝရဏပဒဝဏ္ဏနာ၊ဆက်
ဆံသောပုဒ်တို့၏အတွင်းတည်း၊ ပန၊ဆက်ဆံသည်မှတစ်ပါးမဆက်ဆံသည်

ကိုဆိုဦးအံ့၊ အသာဓာရဏေသု၊ မဆက်ဆံသောပုဂ္ဂိုလ်၊ ပါဏသမ္ပဝါကို၊ အတိပါဏော၊ သွင်စွာချခြင်းတည်း၊ ပါဏာတိပါဏော၊ သတ္တဝါကို သွင်စွာချခြင်း၊ ပါဏဝဓော၊ သတ္တဝါကိုသတ်ခြင်း၊ ပါဏစာဝဏော၊ သတ္တဝါ ကိုသတ်ခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ပါဏောတိဇ္ဇေ၊ ပါဏောဟူသောဤပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝေါဟာရ ဟော၊ ပညတ်အားဖြင့်၊ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်၊ ပါဏော၊ ပါဏမည်၏၊ ပရမတ္ထဏော၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်၊ ဇိဝိတိန္ဒြိယံ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေသည်၊ ပါဏော၊ ပါဏာမည်၏၊ တတ္ထံ၊ ပနပါဏေ၊ ထိုသတ္တဝါ၌၊ ပါဏသညိနော၊ သတ္တဝါ ဟုအမှတ်ရှိသောသူ၏၊ ဇိဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒကဉ္စပတ္တမသရဋ္ဌာဝိကာ၊ ဇိဝိ တိန္ဒြေကို ဖြတ်တတ်သော ပယောဂလုံ့လကိုဖြစ်စေ တတ်သော၊ ကာယ န္ဓါရဝစိန္ဒါရာနံ၊ ကာယန္ဓါရဝစိန္ဒါရတို့တွင်၊ အညတရ န္ဓါရပွဝတ္တော၊ တပါး ပါးသော န္ဓါရ၌ဖြစ်သော၊ ဝဓကာစတနာ၊ သတ်ကြောင်း ဖြစ်သောစေတ နာသည်၊ ပါဏာတိပါဏော၊ ပါဏာတိ ပါဏမည်၏၊ သော၊ ထိုပါဏာတိ ပါဏသည်၊ ဂုဏဝိရဟိတေသု၊ ဝိရဟသောဂုဏ်မှ ကင်းကုန်သော၊ တိရစ္ဆာနဝဏာဒိသု၊ တိရစ္ဆာန်အစရှိကုန်သော၊ ပါဏေသု၊ သတ္တဝါတို့တွင် ခုခွကေ၊ ငယ်သော၊ ပါဏေ၊ သတ္တဝါ၌၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအပြစ် ရှိ၏၊ မဟာသဒ္ဓါရေ၊ ကြီးသောကိုယ်ရှိသော သတ္တဝါ၌၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏၊ ကာသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ပယောဂမ ဟန္တတာယ၊ လုံ့လပယောဂများသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏၊ ပယောဂသမတ္တေဝိ၊ ပယောဂလုံ့လ မျှသော်လည်း၊ ဝတ္ထုမဟန္တတာယ၊ အတ္တဘောတည်း ဟူသောဝတ္ထု ကြီးသည်၏အဖြစ် ကြောင့်၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏၊ ဂုဏဝဇ္ဇေသု၊ ဝိရဟအစရှိ သောဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော၊ မနုဿာဒိသု၊ လူအစရှိသည် တို့တွင်၊ အပ္ပဂုဏေ၊ ဝိရဟသောဂုဏ်အားဖြင့် နည်းသော ဂုဏ်ရှိသော၊ ပါဏေ၊ သတ္တဝါ၌၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအပြစ်ရှိ၏၊ မဟာဂုဏေ၊ ကြီးမြတ် သောဂုဏ်ရှိသောသတ္တဝါ၌၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ များသောအပြစ်ရှိ၏၊ သဒ္ဓါရ ဂုဏာနံ၊ ကိုယ်ဂုဏ်တို့၏၊ သမဘာဝေ၊ မျှသောအဖြစ်သည်၊ သတိပန၊ ရှိ သော်လည်း၊ ကိလေသာနဉ္စ၊ ကိလေသာတို့၏လည်းကောင်း၊ ဥပက္ကမာနဉ္စ၊ ပယောဂလုံ့လတို့၏ လည်းကောင်း၊ ရဒုတာယ၊ နူးညံ့သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအပြစ်ရှိ၏၊ တိဗ္ဗတာယ၊ ထက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ များသောအပြစ်ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ

၆၆

တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုပါဏာတိပါတကံ၏၊ ပါဏော၊ သတ္တဝါလည်း
 ဖြစ်စေ ၊ ပါဏသညိတာ၊ သတ္တဝါဟုအမှတ်ရှိသည် လည်းဖြစ်စေ။ ဝဓက
 ဝိတ္တံ၊ သတ်လိုသောစိတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ၊ ဥပက္ကမော၊ ပယောဂလုံ့လရှိ
 သည်လည်းဖြစ်စေ၊ တေန၊ ထိုလုံ့လဖြင့်။ မရဏံ၊ သေသည်လည်းဖြစ်စေ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စသမ္ဘာရာ၊ ငါးပါးကုန်သောအကြောင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ သာဟတ္ထိကော၊ သာဟတ္ထိက ပယောဂလည်းကောင်း၊ အာ
 တတ္ထိကော၊ အာတတ္ထိကပယောဂလည်းကောင်း၊ နိဿဂ္ဂိယော၊ နိဿဂ္ဂိ
 ယပယောဂလည်းကောင်း၊ ထာဝရော၊ ထာဝရပယောဂ လည်းကောင်း၊
 ဝိဇ္ဇာမယော၊ ဝိဇ္ဇာမယပယောဂလည်းကောင်း၊ ဣဒ္ဓိမယော၊ ဣဒ္ဓိမယပယော
 ဂလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စပယောဂါ၊ ခြောက်ပါးသော ပယောဂတို့
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတ္ထပန၊ ဤအရာ၌ကား၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤပပဉ္စသုဒ္ဓနိ
 မည်သောကျမ်း၌၊ ဝိတ္တာရိယမာနေ၊ ချဲ့အပ်သည်ရှိသော်၊ အတိပပဉ္စော၊
 အလွန်ကျယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ခဲ့ရာ၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ မယံ၊ ငါတို့
 သည်၊ နံ၊ ထိုစကားကို၊ နဝိတ္တာရိယသမာမ၊ မချဲ့ကုန်အံ့၊ အညဉ္စ၊ တပါးလည်းဖြစ်
 သော၊ ဧဝရုပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသောစကားရပ်ကို၊ နဝိတ္တာရိယသမာမ၊ မချဲ့ကုန်
 အံ့၊ အတ္ထိကေဟိပန၊ အလိုရှိကုန်သောသူတို့သည်ကား၊ သမန္တပါသာဒိက
 ဝိနယအဋ္ဌကထံ၊ သမန္တပါသာဒိက အမည်ရှိသော ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌၊
 ဩစောကေတွာ၊ ဩညှိ၍၊ ဝဟေထဗ္ဗော၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ အဓိန္နံ၊ အရှင်
 သည်ကိုယ်နွှတ်တို့ဖြင့်မပေးအပ်သောလူဇာတ်၏ဥစ္စာကို၊ အာဒါနံ၊ ယူခြင်
 သည်၊ အဓိန္နာဒါနံ၊ အဓိန္နာဒါနမည်၏၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏ဥစ္စာကို၊ ဟရဏံ၊
 ဆောင်ခြင်း၊ ထေယျံ၊ ခိုးခြင်း၊ စောရိကား၊ ခိုးခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊
 ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ အဓိန္နန္တိ၊ အဓိန္နဟူ
 သည်ကား၊ ပရပရိဂ္ဂဟိတံ၊ သူတပါးတို့သည်သိမ်းဆည်းအပ်သော ဥစ္စာ
 တည်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ဥစ္စာ၌၊ ပရော၊ ဥစ္စာရှင်တည်းဟူသောသူတပါးသည်၊
 ယထာကာမကာရိတံ၊ အလိုရှိတိုင်းပြုအပ်သည်အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇန္တော၊
 ရောက်သည်ရှိသော်၊ အဒဏ္ဌာရဟောစ၊ ဒဏ်ထားခြင်းငှါ မထိုက်သည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုပဝဇ္ဇောစ၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ပရပရိဂ္ဂဟိတေ၊ သူတပါးတို့သည်သိမ်းဆည်းအပ်သော၊ တသ္မိံပန၊
 ထိုဘဏ္ဍာ၌ကား၊ ပရပရိဂ္ဂဟိတသညိနေ၊ သူတပါးတို့သည် သိမ်းဆည်း
 အပ်သော ဥစ္စာဟုအမှတ်ရှိသောသူ၏၊ တဒါဒါယကဥပက္ကမသရဋ္ဌာဝိကား၊
 ထိုသူတပါးတို့၏ ဥစ္စာကိုယူတတ်သော ပယောဂလုံ့လကို ဖြစ်စေတတ်

သော။ ထေယျစေတနာ၊ ခိုးကြောင်းဖြစ်သော စေတနာသည်။ အဒိန္နာဒါနံ၊
အဒိန္နာဒါနမည်၏။တံ၊ ထိုအဒိန္နာဒါနသည်။ ဟိနေ၊ ယုတ်သော။ ပရသန္တကေ၊
သုတပါးဥစ္စာ၌၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇံ၊ နည်းသောအပြစ်ရှိ၏။ မဏိတေ၊ မြတ်သောသူ
တပါးဥစ္စာ၌၊ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏။ ကပ္ပာ၊ အတယ်ကြောင့်
နည်းဟူမူကား။ ဝတ္ထုပဏိတတာယ၊ ဝတ္ထုမြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
တည်း။ ဝတ္ထုသမတ္ထေ၊ ဝတ္ထုမျှသည်၏အဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဂုဏာမိ
ကာနံ၊ ဂုဏ်လွန်မြတ်ကုန်သောသူတို့၏။ သန္တကေ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဝတ္ထု၊ ထို့
ဝတ္ထု၌၊ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏။ တံတံဂုဏာမိကံ၊ ထိုထိုသို့သော
ဂုဏ်ဖြင့်လွန်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲမှီ၍၊ တေတာတကော၊ ထိုထိုသို့
သောဂုဏ်ဖြင့် လွန်မြတ်သောသူ၏ဥစ္စာမှ။ ဟိနဂုဏဿ၊ ယုတ်သောဂုဏ်ရှိ
သောသူ၏။ သန္တကေ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဝတ္ထု၊ ထို့။ ဝတ္ထု၌၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇံ၊ နည်း
သောအပြစ်ရှိ၏။ ထဿ၊ ထိုအဒိန္နာဒါန၏။ ပရပရိဂ္ဂဟိတံ၊ သုတပါးတို့သည်
သိမ်းဆည်းအပ်သောဥစ္စာသည်ဖြစ်စေ၊ ပရပရိဂ္ဂဟိတသညိတာ၊ သုတပါး
တို့သည်သိမ်းဆည်းအပ်သောဥစ္စာဟု အမှတ်ရှိသည်တည်းဖြစ်စေ၊ ထေယျ
စိတ္တံ၊ ခိုးလိုသော စိတ်ရှိသည်တည်းဖြစ်စေ၊ ဥပက္ကမော၊ ခိုးအံ့ဟုလုံ့လကို
ပြုသည်တည်းဖြစ်စေ၊ ထေန၊ ထိုလုံ့လဖြင့်၊ ဟရဏံ၊ ခိုးသည်တည်းဖြစ်စေ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စသမ္ဘာရာ၊ ငါးပါးကုန်သောအကြောင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ သာဟတ္ထိကာပယောဂ၊ သာဟတ္ထိက အစရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်
သော၊ ခပယောဂ၊ ခြောက်ပါးသောပယောဂတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ တေစခေါ၊ ထိုခြောက်ပါးသော ပယောဂတို့သည်တည်း။ ယထာနုဂ္ဂဟံ၊
ဖြစ်သင့်သည်အားထျှော်စွားထေယျာဝဟာရော၊ ချိန်စဉ်းလဲ တင်းစဉ်းလဲ
အသပြာစဉ်းလဲ စသည်ဖြင့် ဟုညွှတ်၍ ခိုးခြင်းတည်းကောင်း။ မသယှာ
ဝဟာရော၊ အနိုင်အထက်ပြု၍ခိုးခြင်းတည်းကောင်း။ ပရိစ္ဆန္နာဝဟာရော၊
မြက်သစ်ရွက်စသည်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်း၍ခိုးခြင်းတည်းကောင်း။ မရိကပ္ပါဝဟာ
ရော၊ အရပ်ဥစ္စာကိုကြံ၍ခိုးခြင်းတည်းကောင်း။ ကုဿာဝဟာရော၊ ကမ္မည်း
ပြောင်း၍ခိုးခြင်းတည်းကောင်း။ ဣတိဣမေသံအဝဟာရေနံ၊ ဤငါးပါးသော
ခိုးခြင်းတို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤပပဉ္စသုဒ္ဓနီမည်သောအဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေပေါ၊ အ
ကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္ထာရောပန၊ အကျယ်ကိုကား။ သမန္တပါသာဒိကာယံ၊
သမန္တပါသာဒိကအမည်ရှိသော ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်
ပြီ။ ။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရောတိဧတ္ထပန၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရော၊ ဟူသော

ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား၊ ကာမေသုတိ၊ ကာမေသုဟူသည်ကား၊ မေထုနသမာစာရေသု
မေထုနအကျင့်တို့၌၊ မိစ္ဆာစာရေတိ၊ မိစ္ဆာစာရေဟူသည်ကား၊ ကေနန္တိန္တိ
တော၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ စင်စစ်ကဲ့ရဲ့အပ်သော၊ သာမကာစာရေ၊
ယုတ်မာသောအကျင့်တည်း။ ထက္ခတာတောပန၊ ထက္ခတာအားဖြင့်ကား၊
အသဒ္ဓမ္မာဓိပ္ပာယေန၊ မေထုနအကျင့်ကို မှီဝဲလိုသဖြင့်၊ ကာယာဒ္ဓါရပ္ပဝတ္ထာ၊
ကာယာဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သော၊ အဂမနိယဋ္ဌာနဝိတိက္ကမစေတနာ၊ မသွားလာအပ်
သောအရာဟုဆိုအပ်သောမိန်းမတို့၌လွန်ကျူးကြောင်းဖြစ်သော စေတနာ
သည်၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရေ၊ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရမည်၏။ တဿ၊ ထိုကာ
မေသုမိစ္ဆာစာရ၏။ အဂမနိယဋ္ဌာနံနာမ၊ အဂမနိယဋ္ဌာန မည်သည်ကား၊
တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပုရိသာနံ၊ ယောကျ်ားတို့အား၊ မာတုရက္ခိတာ၊ အမိစောင့်
သောမိန်းမလည်းကောင်း၊ ဝိတုရက္ခိတာ၊ အဘစောင့်သော မိန်းမလည်း
ကောင်း၊ မာတာဝိတုရက္ခိတာ၊ အမိအဘစောင့်သောမိန်းမလည်းကောင်း၊
ဘာတုရက္ခိတာ၊ မောင်စောင့်သောမိန်းမလည်းကောင်း၊ ဘဂိနိရက္ခိတာ၊
အမည်မ စောင့်သော မိန်းမလည်းကောင်း၊ ဉာတိရက္ခိတာ၊ ခေတ္တမျိုးစောင့်
သောမိန်းမလည်းကောင်း၊ ဂေါတ္တရက္ခိတာ၊ အနွယ်စောင့်သောမိန်းမလည်း
ကောင်း၊ ဓမ္မရက္ခိတာ၊ ဘိဝံသ်သုံးဘော် စောင့်သောမိန်းမလည်းကောင်း၊
သာရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်ရှိသော မိန်းမလည်းကောင်း၊ သပရိဒဏ္ဍာ၊
ဒဏ်ထားသောမိန်းမလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာတုရက္ခိတာဒယော၊
မာတုရက္ခိတာ အစရှိကုန်သော၊ ဒသ၊ ကကျိပ်ကုန်သော မိန်းမတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဓနက္ခိတာ၊ ဥစ္စာဖြင့်ဝယ်အပ်သောမိန်းမ လည်းကောင်း၊
ဆန္ဒဝါသိနီ၊ အလိုတူ၍နေသော မိန်းမလည်းကောင်း၊ တောဂဝါသိနီ၊
ဥစ္စာစည်းစိမ်အကျိုးငှါနေသောမိန်းမလည်းကောင်း၊ ပဉ္စဝါသိနီ၊ အဝတ်
ပုဆိုးအကျိုးငှါနေသောမိန်းမ လည်း ကောင်း၊ ဩပပတ္တကိနီ၊ ရေခွက်၌
လက်ချ၍နေသောမိန်းမလည်း ကောင်း၊ ဩဘူရုပ္ပဉာ၊ ခေါင်းချချ၍နေ
သောမိန်းမလည်းကောင်း၊ ဒါဝိစတရိယာစ၊ ကျွန်မလည်းဖြစ်မယားလည်း
ဖြစ်သောမိန်းမလည်းကောင်း၊ ကမ္မကာရိကစတရိယာစ၊ အမှုလုပ်လည်း
ဖြစ်မယားလည်းဖြစ်သောမိန်းမ လည်းကောင်း၊ ဓဗ္ဗဟူသ၊ သုံ့ရမယား
လည်းကောင်း၊ ရဟုတ္တိကာ၊ အခိုက်အတန့်ဖြစ်သောမယားလည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓနက္ခိတာဒယော၊ ဓနက္ခိတာအစရှိကုန်သော၊ ဒသ၊ ကကျိပ်ကုန်
သော၊ ဇောစ၊ ထိုမိန်းမတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသတိ ဣတ္ထိယော၊
နှစ်ကျိပ်သောမိန်းမတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတ္ထိသုပန၊ နှစ်ကျိပ်သော

၀၀၀

မိန်းမတို့တွင်ကား၊ ခွံနံ၊ နှစ်ယောက် ကုန်သော။ သာရက္ခသပရိဒဏ္ဍာနံ၊
 အစောင့် အရှောက်ရှိသော မိန်းမ ဒဏ်ထားသော မိန်းမတို့အား ထည်း
 ကောင်း။ ခနတ္တိတာဒိနံ၊ ခနတ္တိတ အစရှိကုန်သော မိန်းမတို့အား ထည်း
 ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤဒသန္တံ၊ တကျိပ်နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမ
 တို့အား။ အညေဝုရိသာ၊ တပါးကုန်သော ယောက်ျားတို့သည်၊ ဣဒံဋ္ဌာနံ၊
 ဤအရာသည်၊ အဂမနိယဋ္ဌာနံနာမ၊ မသွားလာအပ်သောအရာမည်၏။ သော
 ပနေသသောယနဇေသမိစ္ဆာစာရော၊ ထိုမိစ္ဆာစာရသည်။ ဘိလ္လာဒိဂုဏဝိရ
 တိတေ၊ ဘိလ္လာအစရှိသောဂုဏ်မှကင်းသော။ အဂမနိယဋ္ဌာနေ၊ မသွားလာ
 အပ်သောအရာ၌၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအပြစ်ရှိ၏။ ဘိလ္လာဒိဂုဏ
 သမ္ပန္နော၊ ဘိလ္လာအစရှိသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အဂမနိယဋ္ဌာနေ၊ မသွား
 လာအပ်သောအရာ၌၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ များသောအပြစ်ရှိ၏။ တဿ၊
 ထိုကာမေသုမိစ္ဆာစာရ၏၊ အဂမနိယဝတ္ထု၊ မသွားလာအပ်သော ဝတ္ထု၊
 ဟုဆိုအပ်သောမိန်းမလည်းဖြစ်စေ၊ တသ္မိ၊ ထိုမသွားလာအပ်သော ဝတ္ထု၊
 ဖြစ်သောမိန်းမ၌၊ သေဝနမိတ္တံ၊ ဖြစ်လိုသောစိတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ၊ သေ
 ဝနပယောဂေါ၊ ဖြစ်အံ့ဟူသော ပယောဂလုံ့လ ရှိသည့်လည်း ဖြစ်စေ၊
 မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ မဂ္ဂပနိပတ္တိ၊ မဂ်၌လွန်းကျူးခြင်းကို၊ အဓိဝါသနံ၊ သာယာ
 သည်လည်းဖြစ်စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သမ္ဘာရာ၊
 အကြောင်း အင်္ဂါတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သာဟတ္ထိကောဝေ၊
 သာဟတ္ထိကသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဧကော၊ တပါးသော၊ ပယောဂေါ၊ ပယော
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ရသတိ၊ ရသာဟူသည်ကား၊ ဝိသံဝါဒနု
 ရေက္ခာရဿ၊ ချွတ်ယွင်းစေခြင်းကို ရှေ့သောသူ၏၊ အတ္ထဘဉ္ဇနကော၊
 သူတပါး၏ အကျိုးစီးပွားကိုဖျက်ဆီးတတ် သည် လည်း ဖြစ်သော၊ ဝစိပ
 ယောဂေါဝါ၊ ဝစိပယောဂသည် လည်း ကောင်း၊ ကာယပယောဂေါဝါ၊
 ကာယပယောဂသည်လည်းကောင်း၊ ရသာဝါဒေါ၊ ရသာဝါဒမည်၏၊ ဝိသံ
 ဝါဒနာဗိပ္ပာယေန၊ ချွတ်ယွင်းစေလိုသဖြင့်၊ ပရိသံဝါဒကဿ၊ သူတပါးတို့
 ကိုချွတ်ယွင်း စေတတ်သော၊ အဿပန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏လျှင်၊ ကာယဝစိ
 ပယောဂဿရုဋ္ဌာပိကာ၊ ကာယပယောဂဝစိယောဂကိုဖြစ်စေတတ်သော၊
 စေတနာ၊ စေတနာသည်၊ ရသာဝါဒေါ၊ ရသာဝါဒမည်၏၊ အပရော၊ တပါး
 သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဂုဏတေ၊ သိုဦးအံ့၊ ရသတိ၊ ရသာ
 ဟူသည်ကား၊ အဘူတံ၊ မဟုတ်သော၊ အတန္တံ၊ မမှန်သော၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို၊
 ဝါဒေါတိဇ္ဇော၊ ဝါဒေါဟူသောဤပုဂ္ဂိုလ်၊ တဿ၊ ထိုမဟုတ်မမှန်သောဝတ္ထု

ကို။ သူတတော၊ ဟုတ်သောအားဖြင့်၊ တတ္ထတော၊ မှန်သောအားဖြင့်၊ ဝိညာ
 ပနံ၊ သိစေခြင်းတည်း။ လက္ခဏတောပန၊ လက္ခဏာအားဖြင့်ကား၊ အတထံ၊
 မမှန်သော၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုကို၊ တထတော၊ မှန်သောအားဖြင့်၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊
 ဝိညာပေတုကာမသာ၊ သိစေလိုသောသူ၏၊ တထာဝိညတ္တိသရဋ္ဌာဝိကာ၊
 ထိုသို့သဘောရှိသော ကာယ ဝိညတ်၊ ဝိညတ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ စေ
 တနာ၊ စေတနာသည်။ ရုသာဝါဒေါ၊ ရုသာဝါဒမည်၏၊ သောရုသာဝါဒေါ၊
 ထိုရုသာဝါဒသည်။ ယံအတ္ထံ၊ အကြင်အကျိုးကို၊ ဘဉ္ဇတိ၊ ပျက်စီးတတ်၏၊
 တဿ၊ ထိုပျက်စီးအပ်သောအကျိုး၏၊ အပ္ပတာထ၊ နည်းသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအဖြစ်ရှိ၏၊ မဟန္တတာယ၊ များသည်၏
 ဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ များသောအဖြစ်ရှိ၏၊ အဝိစ၊ တနည်းသည်း၊
 ဂဟဋ္ဌာနံ၊ လူတို့အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို၊ အဒါတုကာမ
 တာယ၊ မပေးလိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိအာဒိနယပဝတ္တော၊
 ဤသို့ အစရှိသောနည်းဖြင့် ဖြစ်သော ရုသာဝါဒသည်၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊
 နည်းသောအဖြစ်ရှိ၏၊ သက္ခိနာ၊ သက်သေသည်း ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အတ္ထ
 ဘဉ္ဇနတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကိုပျက်စီးစေခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သောရုသာ
 ဝါဒသည်၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ များသောအဖြစ်ရှိ၏၊ ပဗ္ဗဇိတောနံ၊ ရဟန်း
 တို့အား၊ အပ္ပကမ္ဘိ၊ နည်းသည်သည်းဖြစ်သော၊ တေလံဝါ၊ ဆီကိုလည်း
 ကောင်း၊ သပ္ပိဝါ၊ ထောပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ ဟသာမိပ္ပါ
 ယေန၊ ရဟ်မြူးလိုသဖြင့်၊ အဇ္ဈယနေ၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ တေလံ၊ ဆီသည်၊ နဒီမညော၊
 မြစ်ကဲ့သို့၊ သန္တတိ၊ စီး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုရာဏကထာနယေန၊ ဝုရာဏကထာ
 နည်းဖြင့်၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သောရုသာဝါဒသည်၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ နည်းသော
 အဖြစ်ရှိ၏၊ အဒိဋ္ဌယေဝပန၊ မမြင်အပ်သောဝတ္ထုကိုလျှင်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်၏၊ ဣတိ
 အာဒိနာနယေန၊ ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဝေန္တနံ၊ ဆိုကုန်သောရဟန်း
 တို့အား၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသောအဖြစ်ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုရုသာဝါဒ၏၊
 အတထံ၊ မမှန်သော၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုလည်းတပါး၊ ဝိသံဝါဒနိတ္တံ၊ ချွတ်ယွင်း
 စေလိုသောစိတ်လည်းတပါး၊ တဇ္ဇော၊ ထိုချွတ်ယွင်းစေလိုသောစိတ်အား
 ဝေျော်စွာ ဖြစ်သော၊ ဝါယမော၊ လုံ့လပယောဂလည်းတပါး၊ ပရဿ၊
 သူတပါး၏၊ တဒတ္ထဝိစာနနံ၊ ထိုဆိုအပ်သောစကားအနက်ကိုသိခြင်းလည်း
 တပါး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သမ္ဘာရော၊ အကြောင်း
 အင်္ဂါတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သာဟန္တိကောဝ၊ သာဟန္တိကသာ
 လျှင်ဖြစ်သော၊ ဧကော၊ တပါးသော၊ ပယောဂေါ၊ ပယောဂသည်၊ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ သော။ ထိုသာဟတ္ထိကပယောဂကို။ ကာယောနဝါးကိုယ်ဖြင့်လည်း
ကောင်း။ ကာယပ္ပဗ္ဗိဗန္ဓေနဝါးကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုဖြင့် လည်းကောင်း။
ဝါစာယဝါးနှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝိသံဝါဒကာကိရိယာကရဏေန။ ချွတ်
ယွင်းစေခြင်းကိုပြုတတ်သောအမှုအရာကိုပြုခြင်းဖြင့်။ ဓဉ္ဇေဗ္ဗော။ ဂုဏ်အပ်၏။
တာယစက်ရိယာယ။ ထိုချွတ်ယွင်း စေကြောင်း ဖြစ်သော ကိရိယာဖြင့်။
ပရော။ သူတပါးသည်။ တမတ္ထံ။ ထိုအနက်ကို။ ဇာနာတိးသိ၏။ အယံကရိယာ
သရုဋ္ဌာပကစေတနက္ခန္ဓောယောဝ။ ဤကာယပယောဂစိပယောဂကိုဖြစ်စေ
တတ်သောစေတနာသည်ထိုချွတ်ယွင်း၍ဆိုသောစက္ခပင်လျှင်။ ရသဝါဒ
ကမ္မနာ။ ရသဝါဒကံနှင့်။ ဗန္ဓုတိစပ်၏။ ဝိသုဏဝါစာတိအာဒိသုဝိသု
ဏဝါစာဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌။ ယာယဝါစာယ။ အကြင်စကားဖြင့်။
ယာယ။ အကြင်သူအား။ တံဝါစံ။ ထိုစကားကို။ တာသတိးဆို၏။ တသ။
ထိုသူ၏။ ဟဒယေ။ စိတ်၌။ အတ္တနော။ မိမိအား။ ဝိယတာဝံ။ ချစ်အပ်သည်၏
အဖြစ်သို့။ ပရသဝ။ သူတပါးအားလည်း။ သုညဘာဝံ။ ချစ်ခြင်းမှဆိတ်သည်
အဖြစ်ကို။ ကရောတိ။ ပြုတတ်၏။ သာဝါစာ။ ထိုစကားသည်။ ဝိသုဏဝါစာ။
ဝိသုဏဝါစာမည်၏။ ယာယပနဝါစာယ။ အကြင်စကားဖြင့်။ အတ္တနန္တိ။ မိမိ
ကိုယ်ကိုလည်း ကောင်း။ ပရန္တိ။ သူတပါးကိုလည်းကောင်း။ ပရသံ။ ကြမ်း
တန်းသည်၏အဖြစ်ကို။ ကရောတိ။ ပြုတတ်၏။ ယာဝါစာ။ အကြင်စကား
သည်။ သယန္တိ။ မိမိသည်လည်း။ ပရသံ။ ကြမ်းတန်း၏။ နေဝကဏ္ဍသုခါးနား၌
မချမ်းသာ။ ဝါ။ တနည်းကား။ နဟဒယသုခါးစိတ်၌မချမ်းသာ။ အယံဝါစာ။
ဤဝါစာသည်။ ပရသဝါစာ။ ပရသဝါစာမည်၏။ ယေန။ အကြင်ဝိတ္ထုပြု၍
ဖြင့်။ သမ္ပုနိရတ္တကံ။ အကျိုးမရှိသည်ကို။ ပလပတိ။ ပြောဆိုတတ်၏။ သော။
ထိုဝိတ္ထုပြု၍သည်။ သမ္ပပ္ပဏာပေါ။ သမ္ပပ္ပဏာပမည်၏။ တေသံ။ ထိုဝိသုဏဝါ
စာစသည်တို့၏။ မူလဘူတာ။ အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ စေတနာဝိ။
စေတနာသည် လည်း။ ဝိသုဏဝါစာဒိနာမမေဝ။ ဝိသုဏဝါစာအစရှိသော
အမည်ကိုသာလျှင်။ လတတိ။ ရ၏။ စသန္တံ။ ဖွန်၏။ သာဇေ။ ထိုစေတနာကိုသာ
လျှင်။ ဣဓ။ ဤဝစီဒုစရိုက်အရာ၌။ အဝိဇ္ဇေယာ။ အလိုရှိအပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။
ဝေဒိတဗ္ဗာ။ သိအပ်ကုန်၏။ တတ္ထ။ ထိုဝိသုဏဝါစာအစရှိသည်တို့၌။ သံကိ
လိဗ္ဗမိတ္တဿ။ ညစ်ညူးသောကွဲပြားစေလိုသောစိတ်ရှိသောသူ၏။ ပရေသံ။
သူတပါးတို့၏။ ဘောဒါယဝါ။ အချစ်ကိုပျက် စေခြင်း ဌာလည်းကောင်း။
အတ္တဝိယကမျတာယဝါ။ မိမိအားချစ်စေလိုသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် လည်း
ကောင်း။ ကာယဝစိပယောဂသရုဋ္ဌာဝိကာ။ ကာယပယောဂဝစိပယောဂ

၁၁

ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ စေတနာ၊ စေတနာသည်၊ ဝိသုဏ္ဏဝါစာ၊ ဝိသုဏ္ဏဝါစာ
မည်၏၊ သော၊ ထိုဝိသုဏ္ဏဝါစာသည်၊ ယသ၊ အကြင်သူအား၊ ဘေဒံ၊ အချစ်
ပျက်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ အပ္ပဂုဏတာယ၊ နည်း
သောဂုဏ်ရှိသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇာ၊ နည်းသောအပြစ်ရှိ၏၊
မဟာဂုဏတာယ၊ ကြီးသောဂုဏ်ရှိသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာသာဝဇ္ဇာ၊
ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုဝိသုဏ္ဏဝါစာ၏၊ ဘိဒ္ဓိတဗ္ဗော၊ ဖျက်ဆီးအပ်
သော၊ ပရော၊ သူတပါးလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဣမေ၊
ဤသူတို့သည်၊ နာနာ၊ အသီးအသီးဖြစ် ကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
လတ္တံ့၊ ဝိနာ၊ ကွေကွင်းကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဘေဒမုရေက္ခာရတာယဝါ၊ အချစ်ပျက်ခြင်းကို ရှေးရှုသည်၏၊ အဖြစ်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်၊ ဝိသောသိကော၊
အကျွမ်းဝင်သည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိယကမျတာယဝါ၊ ချစ်
စေလိုသည်၏၊ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ တဇ္ဇော၊ ထိုချစ်စေလိုသည်၏၊ အဖြစ်
အားလျော်စွာဖြစ်သော၊ ဝါယာမော၊ လုံ့လပယောဂလည်းကောင်း၊ တဿ၊
ထိုသူ၏၊ တဒတ္ထဝိဇာနနံ၊ ထိုအချစ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်စကား၏၊ အနက်ကို
သိခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရော၊ ထေးပါးကုန်သော၊ သမ္ဘာရော၊
အကြောင်းအင်္ဂါတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗရသ၊ သူတပါး၏၊ မမစ္ဆေ
ဒကကာယဝစိပယောဂသရဋ္ဌာဝိကာ၊ အချစ်ကိုဖြတ်တတ်သော ကာယ
ပယောဂဝစိပယောဂကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ ဧကန္တပရူပစေတနာ၊ စင်စစ်
ကြမ်းတမ်းသောစေတနာသည်၊ ပရူပဝါစာ၊ ပရူပဝါစာမည်၏၊ တဿ၊ ထို
ပရူပဝါစာ၏၊ အာဝိတာဝတ္ထံ၊ ထင်စွာပြခြင်းငှါ၊ ဣဒံ၊ ဤသို့လတ္တံ့သည်
ကား၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း၊ ကိရ၊ အဆင့်စကား ကြားဘူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊
ဧကော၊ တယောဂက်သော၊ ဒါရုကော၊ သူငယ်သည်၊ မာထုဝစနံ၊ အမိစကား
ကို၊ အနာဒိယိတွာနာမထောင်မူ၍၊ အရညံ၊ ထောသို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ တံ၊ ထို
သူငယ်ကို၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ နိဝဇ္ဇေတုံ၊ ပြန်နစ်မိန့်သောငှါ၊ အသက္ကောန္တိ
မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ နင့်ကို၊ စဏ္ဍာ၊ ကြမ်းသော၊ မဟိံ၊ ဟိ၊ ကျွဲမသည်၊
အနုဗန္ဓတု၊ လိုက်စေသတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အက္ကောသိ၊ ဆဲရေး၏၊ အရညံ၊
ထောသို့၊ ဝတဿ၊ ရေခံသော၊ ဒါရုကဿ၊ သူငယ်အား၊ မဟိံ၊ ဟိ၊ ကျွဲမသည်
ဥဋ္ဌာယိ၊ ထ၏၊ ဒါရုကော၊ သူငယ်သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ရုဇေ
န၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ကထေတိ၊ ဆို၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုဆို
သော စကားအတိုင်း၊ မာဟောတု၊ မဖြစ်စေလင့်၊ ယံ၊ အကြင်အကြံကို၊

မိတ္တေန၊ မိတ်ဖြင့်၊ မိန္ဒေယိ၊ ကြံပြီ၊ တံ၊ ထိုကြံသောအတိုင်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါ
 စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊ မဟိံ သိ၊
 ကျွဲမသည်၊ တတ္ထဝ၊ ထိုရပ်ရာအရပ်၌သာလျှင်၊ ဗန္ဓာဝိယ၊ ဖွဲ့ချည်သကဲ့သို့၊
 အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ မမေတ္ထေဒကောဝိ၊ အချစ်ကိုဖြတ်တတ်သည်လည်း
 ဖြစ်သော၊ ပယောဂေါ၊ ဝစီပယောဂသည်၊ ဗိတ္တသဗ္ဗတာယ၊ မိတ်၏သိမ်
 မွေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖရုသဝါစာ၊ ဖရုသဝါစာမည်သည်၊ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မာတာဝိတရော၊ အမိအဘတို့သည်၊ ကဒါစိ၊ တရံတခါ၊
 ဂုတ္တကေး၊ သားငယ်တို့ကို၊ တေ၊ သင့်အား၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ ခဏ္ဍာ
 ခဏ္ဍိကံ၊ အပိုင်းအပိုင်းဖြတ်သည်ကို၊ ကရောန္တ၊ ပြုစေကုန်သတည်း၊ ဣတိ
 ဇေဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ စ၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း၊ နေသံ၊ ထိုသား
 ငယ်တို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဥပလပတ္တမ္ပိ၊ ကြွေရွက်သည်လည်း၊ ပတနံ၊
 ကျခြင်းကို၊ နန္တုန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်၊ အာစရိယုပဏ္ဏာယာစ၊ ဆရာဥပဏ္ဏာယံ
 တို့သည်လည်း၊ ကဒါစိ၊ တရံတခါ၊ နိသဝိတကော၊ တပည့်တို့ကို၊ ကိံ၊ အဘယ်
 ကြောင့်၊ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်၊ အဟိရိကာ၊ အရှက်မရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 အနောတ္တပ္ပိနေ၊ အလန့်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စရန္တိ၊ တပည့်လည်ကုန်သနည်း
 နေ၊ ထိုတပည့်တို့ကို၊ နိဒ္ဒမထ၊ နှင်ထုတ်ကြကုန်လော၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊
 ဆိုကုန်၏၊ အထစ၊ ထိုသို့ဆိုကုန်သော်လည်း၊ နေသံ၊ ထိုတပည့်တို့၏၊ အာဂ
 မာမိဂမသမ္ပတ္တိံ၊ အာဂမအမိဂမတို့နှင့်ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဣန္တိ၊ အလိုရှိကုန်
 ၏၊ ဗိတ္တသဗ္ဗတာယ၊ မိတ်သိမ်မွေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖရုသဝါစာ၊
 ဖရုသ ဝါစာသည်၊ နဟောတိယထာစ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့လည်း၊ ဇေံတထာ၊
 ထိုအတူ၊ ဝစနသဗ္ဗတာယ၊ စကားသိမ်းမွေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်အ၊ ဖရု
 ဝါစာဝိ၊ မကြမ်းတမ်းသောစကား သည်လည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဖရုသဝါ
 စာ၊ ကြမ်းတမ်းသောစကားသည်၊ ဟောတိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်လည်း
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မာရာပေတုကာမသာ၊ သတ်လိုသောသူအား၊ ဣဓံ၊ ဤသူကို၊
 သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သမာပေထ၊ အိပ်ပါစေကုန်၊ ဣတိဝစနံ၊ ဤသို့ဆိုခြင်း
 သည်၊ ဖရုသဝါစာ၊ ဖရုသဝါစာမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဗိတ္တဖရုသတာ
 ယ၊ မိတ်ကြမ်းတမ်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သောမနဝါစာ၊ ထိုဝါစာသည်၊
 ဖရုသဝါစာ၊ ဖရုသဝါစာမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုဖရုသဝါစာ
 သည်၊ ယံ၊ အကြွင်းသူကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ပဝတ္တိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်၏၊ ထာပ
 ထိုသူ၏၊ အပ္ပဂုဏတာယ၊ နည်းသောဂုဏ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပသာ
 ဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအဖြစ်ရှိ၏၊ မဟာဂုဏတာယ၊ ကြီးမြတ်သောဂုဏ်ရှိသည်

ဇာတိအဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုပရူသ
 ဝါစာ၏၊ အက္ခောသိတဗ္ဗော၊ ဆဲရေး အပ်သော၊ ပရော၊ သူတပါးလည်း
 ကောင်း၊ ဂုရိတမိတ္တံ၊ အမျက်ဒေါသ နှင့်ယှဉ်သော စိတ်လည်း ကောင်း၊
 အက္ခောသနာ၊ ဆဲရေးခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်
 သော၊ သမ္ဘာရာ၊ အကြောင်းအင်္ဂါတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ အနတ္တ
 ဝိညာပကကာယဝစိပယောဂသရဋ္ဌာဝိကာ၊ အနက်ခြံမရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကိုသိစေတတ်သောကာယဝိညာတ်ဝစိဝိညာတ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော၊ အက္ခ
 သထစေတနာ၊ အက္ခသိုတ်စေတနာသည်၊ သဗ္ဗပ္ပတာပေါ၊ သဗ္ဗပ္ပတာပမည်၏
 သော၊ ထိုသဗ္ဗပ္ပလာပသည်၊ အာသေဝနမန္တတာယ၊ ထုံမွမ်းခြင်းအားနည်း
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအပြစ်ရှိ၏၊ အာသေဝန
 မဟန္တတာယ၊ ထုံမွမ်းခြင်းများသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊
 ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုသဗ္ဗပ္ပလာပ၏၊ ဘာရတယုဒ္ဓသိတာဟရ
 ကာဒိနိရုတ္တကကာယာပုရေက္ခာရတာ၊ ဘာရတညီနောင်တို့၏ စစ်ထိုးခြင်း
 သိတာမိဖုရားကိုဆောင်ခြင်းအစရှိသောအနက်ခြံမကင်းသောစကားကို
 ရှေ့ရှုသည်၏အဖြစ်၊ တထာဂုရိကထာ ကထနံ၊ ထိုဘာရတညီနောင်တို့
 ၏စစ်ထိုးခြင်းသိတာမိဖုရားကို ဆောင်ခြင်းအစရှိသောအနက်ခြံမကင်း
 သောသဘောရှိသောစကားကိုဆိုခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဒမ္ဘာရာ၊ နှစ်ပါးကုန်
 သောအကြောင်းအင်္ဂါတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ ယာဓမ္မဇာတိ၊
 အကြင်တရားသဘောသည်၊ အဘိဇ္ဈာယတိ၊ သူတပါးတို့၏ဘဏ္ဍာကိုရှေ့
 ရှုပြုစီမံသိပ္ပတ္တိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ကြံတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သာဓမ္မဇာတိ၊ ထိုတရား သဘောသည်၊ အဘိဇ္ဈာ၊ အဘိဇ္ဈာမည်၏၊ ပရ
 ဘဏ္ဍာဘိရုဒ္ဓိ၊ သူတပါးတို့၏ ဘဏ္ဍာသို့ရှေးရှုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တနိန္ဒ
 တာယ၊ ထိုသူတပါးဥစ္စာကိုမိမိသို့ ညွတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပဝတ္တတိ၊
 ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ သာ၊ ထို
 အဘိဇ္ဈာသည်၊ ဣဒံ၊ ဤသူတပါးဥစ္စာသည်၊ မမ၊ ငါ့အား၊ အဿ၊ ဖြစ်ပါမူ
 ကား၊ အဟောဝတာ၊ ကောင်းထေ့စွာကား၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ ပရဘဏ္ဍာ
 ဘိဇ္ဈာယနလက္ခဏာ၊ သူတပါးတို့၏ဘဏ္ဍာကိုရှေးရှုကြံခြင်းလက္ခဏာရှိ၏၊
 အနိန္ဒာဒါနံဝိယ၊ အနိန္ဒာဒါနံကဲ့သို့၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ နည်းသောအပြစ်လည်း
 ရှိ၏၊ မဟာသာဝဇ္ဇော၊ ကြီးသောအပြစ်လည်းရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုအဘိဇ္ဈာ၏၊
 ပရဘဏ္ဍံ၊ သူတပါးတို့ဘဏ္ဍာလည်းဖြစ်စေ၊ အတ္တနော၊ မိမိသို့၊ ပရိတာမ
 နဉ္စ၊ ညွတ်သည်လည်းဖြစ်စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဒမ္ဘာရာ၊ နှစ်ပါးကုန်သော

အကြောင်းအင်္ဂါတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပရတတ္ထ
ဝတ္ထုကော၊ သူတပါးတို့တတ္ထာဟူသောဝတ္ထု၌၊ သောဘော၊ လောဘတသည်။
ဥပ္ပန္နေဝိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ယာဝ၊ အကြင်မျှသောက်၊ ဧတံ၊ ဤသူတပါး
တတ္ထာသည်။ မမ၊ ငါအား၊ အသ၊ ဖြစ်ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ကောင်းလေ
စွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနော၊ မိမိသို့။ နပရိဏာမေတိ၊ မညွတ်စေသေး၊
တာဝ၊ ထိုမျှသောက်၊ ကမ္မပထဘောဒေါ၊ ကမ္မပထအထူးသည်။ နဟောတိ၊
မဖြစ်။ ယောသဘာဝေါ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ ဟိတသုခံ၊ စီးပွား
ချမ်းသာကို၊ ဗျာပါဒယတိ၊ ပျက်စီးတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော
သဘာဝေါ၊ ထိုသဘောတရားသည်။ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒမည်၏။ သော၊ ထိုဗျာ
ပါဒသည်။ ပရဝိနာသာယ၊ သူတပါးတို့၏အကျိုးစီးပွားကိုပျက်စီးခြင်း၌၊
မနောပဒေါသက္ခက္ခော၊ စိတ်၏ပြစ်မှားခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဗရုသဝါစာဝိ
ယ၊ ဗရုသဝါစာကဲ့သို့၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇောစ၊ နည်းသောအပြစ်လည်းရှိ၏။ မဟာ
သာဝဇ္ဇောစ၊ ကြီးသောအပြစ်လည်းရှိ၏။ တဿ၊ ထိုဗျာပါဒ၏။ ပရသတ္တောစ၊
ထမ်းသော သတ္တဝါလည်းဖြစ်စေ၊ တဿစ၊ ထိုတပါးသော သတ္တဝါ၏
လည်း။ ဝိနာသမိန္ဒာ၊ ပျက်စီးခြင်းကိုကြံသည်လည်းဖြစ်စေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဇောသတ္တာရာ၊ နှစ်ပါးသောအကြောင်းအင်္ဂါတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပရသတ္တဝတ္ထုကော၊ တပါးသောသတ္တဝါဟူသောဝတ္ထု၌၊
ကောစေ၊ အမျက် ထွက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နေဝိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ ယာဝ၊
အကြင်မျှသောက်၊ အယံ၊ ဤသူသည်။ ဥစ္ဆိဇ္ဇေယျ၊ ပြတ်ပါမူကား။ ဝိနသေ
ယျ၊ ပျက်စီးပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ကောင်းလေစွတကား။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
တဿ၊ ထိုတပါးသောသူ၏။ ဝိနာသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို။ နမိန္ဒေယိ၊ မကြံ
သေး။ တာဝ၊ ထိုမျှသောက်၊ ကမ္မပထဘောဒေါ၊ ကမ္မပထအထူးသည်။
နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယောဓမ္မဇာတိ၊ အကြင်တရားသဘောသည်။ ယထာ
ဘူတဂဟဏာဘာဝေန၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသော အနိစ္စစသောသဘောကိုမယူ
သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ မိစ္ဆာ၊ တောက်ပြန်သောအားဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏။
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဓမ္မဇာတိ၊ ထိုတရားသဘောသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမည်၏။ သာ၊ ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။ နတ္ထိဒိန္နန္တိ၊ အာဒိနာနပေနေ၊ နတ္ထိဒိန္န
ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ ဝိပရိတဒဿနက္ခက္ခော၊ တောက်ပြန်သော
အားဖြင့်မြင်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သမ္ပပ္ပလာပေါဝိယ၊ သမ္ပပ္ပလာပကဲ့သို့၊ အပ္ပ
သာဝဇ္ဇောစ၊ နည်းသော အပြစ်လည်းရှိ၏။ မဟာသာဝဇ္ဇောစ၊ ကြီးသောအ
ပြစ်လည်းရှိ၏။ အဝိစ၊ တနည်းလည်း။ အနိယတာ၊ အနိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။

အပ္ပသာဝဇ္ဇာ၊နည်းသောအပြစ်ရှိ၏၊နိယတာ၊နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်၊မဟာ
 သာဝဇ္ဇာ၊ကြီးသောအပြစ်ရှိ၏၊တဿ၊ထိုမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏၊ဝတ္ထုနောစ၊စွဲလမ်း
 အပ်သောဝတ္ထု၏လည်း၊ဂတိတာကာရပရိတတ၊စွဲလမ်းအပ်ယူအပ်
 သောအခြင်းအရာ၏ဘောက်ပြန်သည်၏အဖြစ်၊ယထာစ၊အကြင်ဘောက်
 ပြန်သောအခြင်းဖြင့်လည်း၊တံ၊ထိုစွဲလမ်းအပ်ယူအပ်သောဝတ္ထုကို၊ဂဏ္ဌာ
 တိ၊ယူ၏၊တထာဘာဝေန၊ထိုသို့ယူတိုင်းစွဲလမ်းတိုင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်
 ဖြင့်၊တဿ၊ထိုစွဲလမ်းအပ် ယူအပ်သောဝတ္ထု၏၊ဥပဋ္ဌာနံ၊အတန်တလဲလဲ
 ထင်ခြင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဇေယျာရာ၊နှစ်ပါးကုန်သော အကြောင်းအင်္ဂါတို့
 ဟည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။

ဒသန္တံ၊ဆယ်ပါးကုန်သော၊ဣမေသံပန၊အကုသလကမ္မပထာနံ၊ဤအကု
 သလကမ္မပထတို့၏၊ဓမ္မတောစ၊သဘောအားဖြင့် ၎င်း၊ကောဠာသတောစ၊
 ပဿပဉ္စကအစရှိကုန်သော စိတ်၏အစုတို့တွင် တပါးပါးသောအစုအား
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊အာရမ္မဏတောစ၊အာရုံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ဝေဒန
 တောစ၊ဝေဒနာအားဖြင့်လည်းကောင်း၊မူလတောစ၊မူလအားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပဉ္စဟာကာရေဟိ၊ငါးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊
 ဝိနိစ္ဆယော၊အဆုံးအဖြတ်ကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊ထိအပ်၏၊ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ချွဲဦးအုံး၊
 တတ္ထ၊ထိုဓမ္မတောအစရှိသောငါးပါးသောအခြင်းအရာတို့၌၊ဓမ္မတေတိ၊
 ဓမ္မတောဟူသည်ကား၊ဧတေသု၊ထိုဆယ်ပါးသောအကုသလကမ္မပထတို့
 တွင်၊ပဋိပါနိယာ၊အစဉ်အားဖြင့်၊သတ္တ၊ခုနစ်ပါးကုန်သောအကုသလကမ္မ
 ပထတို့သည်၊စေတနာဓမ္မာဝ၊စေတနာဓမ္မတို့သည် သာလျှင်၊ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊အဘိဇ္ဈာဒယော၊အဘိဇ္ဈာအစရှိ ကုန်သော၊တယော၊သုံးပါး
 ကုန်သောအကုသလကမ္မပထတို့သည်၊စေတနာသမ္ပယုတ္တာ၊စေတနာနှင့်
 ယှဉ်ကုန်သော လောဘာဒေါသဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ကောဠာ
 သတေတိ၊ကောဠာသတော ဟူသည်ကား၊ပဋိပါနိယာ၊အစဉ်အားဖြင့်၊
 သတ္တ၊ခုနစ်ပါးကုန်သောအကုသလကမ္မပထတို့ လည်းကောင်း၊မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစ၊
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း၊ဣတိဣမေအဋ္ဌ၊ဤရှစ်ပါးတို့သည်၊ကမ္မပထာဝေ၊
 ကမ္မပထတို့သည် သာလျှင်၊ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊မူလာနိ၊မူလတို့သည်၊
 နောဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊အဘိဇ္ဈာဗျာပါဒါ၊အဘိဇ္ဈာဗျာပါဒတို့သည်၊ကမ္မ
 ပထာစေတ၊ကမ္မပထလည်းမည်ကုန်၏၊မူလာနိစ၊မူလလည်းမည်ကုန်၏၊
 ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊အဘိဇ္ဈာ၊အဘိဇ္ဈာသည်၊မူလံ၊မူလသို့၊ပတွာ၊ရောက်၍၊
 လောဘော၊လောဘသည်၊အကုသလမူလံ၊အကုသိုလ်မူလသည်၊ဟေတိ၊

ဖြစ်၏။ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒသည်။ မူလံ၊ မူလသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဒေါသော၊
 ဒေါသသည်။ အကုသလမူလံ၊ အကုသိုလ်မူလသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာရမ္မ
 ဏတောတိ၊ အာရမ္မဏတော ဟူသည်ကား။ ပါဏာတိပါတော၊ ပါဏာတိ
 ပါတသည်။ ဇီဝိတိန္ဒြိယာရမ္မဏတော၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယဟူသော အကြောင်းအရာ
 ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သင်္ခါရာရမ္မဏော၊ သင်္ခါရတရားဟူသော အရာ
 ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဒိန္နာဒါနံ၊ အဒိန္နာဒါနသည်။ သတ္တာရမ္မဏံဝါ၊
 သတ္တဝါဟူသောအရာရှိသည် လည်းကောင်း။ သင်္ခါရာရမ္မဏံဝါ၊ သင်္ခါရ
 ဟူသောအရာရှိသည် လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မိစ္ဆာစာရော၊ မိစ္ဆာ
 စာရသည်။ ဗောဓ္မဗ္ဗဝသေန၊ ဗောဓ္မဗ္ဗာရုံ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သင်္ခါရာရမ္မဏော
 ဝ၊ သင်္ခါရတရားဟူသောအရာရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္တာရမ္မ
 ဏော၊ သတ္တဝါဟူသောအရာရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကေ၊ အချို့သောဆရာတို့
 သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ရသောဝါဒေါ၊ ရသောဝါဒသည်။ သတ္တာရမ္မဏောဝါ၊
 သတ္တဝါဟူသောအရာရှိသည်လည်းကောင်း။ သင်္ခါရာရမ္မဏောဝါ၊ သင်္ခါရ
 တရားဟူသောအရာရှိသည် လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသုတာဝါ
 စာ၊ ဝိသုတာဝါစာသည်။ တထာ၊ ထိုရသောဝါဒအတူပင်တည်း။ ဗရသဝါစာ၊
 ဗရသဝါစာသည်။ သတ္တာရမ္မဏော၊ သတ္တဝါဟူသောအရာရှိသည်သာလျှင်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္ပပ္ပလာပေါ၊ သမ္ပပ္ပလာပသည်။ နိဗ္ဗသုတ ရတဝိညာတ
 ဝသေန၊ မြင်ခြင်းကြားခြင်း ထွေခြင်းထိခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သတ္တာရမ္မ
 ဏောဝါ၊ သတ္တဝါဟူသောအရာရှိသည် လည်းကောင်း။ သင်္ခါရာရမ္မဏော
 ဝါ၊ သင်္ခါရတရားဟူသော အရာရှိသည် လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 အဘိဇ္ဈာ၊ အဘိဇ္ဈာသည်။ တထာ၊ ထိုသမ္ပပ္ပလာပအတူပင်တည်း။ ဗျာပါဒေါ
 ဗျာပါဒသည်။ သတ္တာရမ္မဏောဝ၊ သတ္တဝါဟူသော အရာရှိသည်သာလျှင်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။ တေတုဗ္ဗကကမ္မဝသေန၊ တေတုဗ္ဗ
 ကကံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သင်္ခါရာရမ္မဏော၊ သင်္ခါရတရားလျှင် အရာရှိ၏။
 ဝေဒနတောတိ၊ ဝေဒနတော ဟူသည်ကား။ ပါဏာတိပါတော၊ ပါဏာတိ
 ပါတသည်။ ဒုက္ခဝေဒနော၊ ဒုက္ခဝေဒနာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသန္တံ၊
 မှန်၏။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ စောရံ၊ ခိုးသူကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဟာသမာနာဝိ၊
 ရယ်ကုန်လျက်လည်း။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်။ နံ၊ ထိုခိုးသူကို။ စာတေထ၊
 သတ်ကြလေကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိဗ္ဗာဝိဝဒန္တိ၊ အကယ်၍ကား ဆိုကုန်၏။
 ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ဆိုကုန်သော်လည်း။ နေသံ၊ ထိုမင်းတို့၏။ သိန္နိဋ္ဌာပကစေ
 တနာ၊ သိန္နိဋ္ဌာပက စေတနာတို့သည်။ ဒုက္ခသမ္ပယုတ္တာဝ၊ ဒုက္ခနှင့်ယှဉ်ကုန်

သည့်သာယျင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဒိန္နာဒါနံ၊ အဒိန္နာဒါနံသည်၊ တိဝေဒနံ၊
သုံးပါးသောဝေဒနာရှိ၏။ ဝိစ္ဆာစာရော၊ ဝိစ္ဆာစာရသည်၊ သုခမဇ္ဈတ္တဝသေန၊
သုခဝေဒနာဥပေက္ခာဝေဒနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ခွဲဝေဒနော၊ နှစ်ပါးသောဝေ
ဒနာရှိ၏။ သဒ္ဓိဋ္ဌာပကမိတ္တေပန၊ သဒ္ဓိဋ္ဌာပကမိတ်ဋ္ဌိကာ၊ မဇ္ဈတ္တဝေဒနော၊
ဥပေက္ခာဝေဒနာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရုဿဝါဒေါ၊ ရုဿဝါဒသည်၊
တိဝေဒနောသုံးပါးသော ဝေဒနာရှိ၏။ ဝိသုကာဝါစာ၊ ဝိသုကာဝါစာသည်၊
တထာ၊ ထိုအတူ၊ တိဝေဒနာ၊ သုံးပါးသော ဝေဒနာရှိ၏။ ဗရုသဝါစာ၊ ဗရုသ
ဝါစာသည်၊ နုက္ခဝေဒနာဝ၊ နုက္ခဝေဒနာရှိသည်သာယျင်တည်း။ သမ္ပပ္ပလာ
ပေါ၊ သမ္ပပ္ပလာပသည်၊ တိဝေဒနောသုံးပါးသော ဝေဒနာရှိ၏။ အဘိဇ္ဈာ၊
အဘိဇ္ဈာသည်၊ သုခမဇ္ဈတ္တဝသေန၊ သုခဝေဒနာ ဥပေက္ခာဝေဒနာ၏အစွမ်း
အားဖြင့်၊ ခွဲဝေဒနော၊ နှစ်ပါးသောဝေဒနာရှိ၏။ ဝိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်၊ တထာ
ထိုအတူ၊ ခွဲဝေဒနော၊ နှစ်ပါးသောဝေဒနာရှိ၏။ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒသည်၊ နုက္ခ
ဝေဒနော၊ နုက္ခဝေဒနာရှိ၏။ မူလကောတိ၊ မူလကောဟူသည်ကား၊ ပါဏာတိ
ပါတော၊ ပါဏာတိ ပါတသည်၊ ဒေါသမောဟ ဝသေန၊ ဒေါသမောဟ၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ခွဲမူလကော၊ နှစ်ပါးသော မူလရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အဒိန္နာဒါနံ၊ အဒိန္နာဒါနံသည်၊ ဒေါသမောဟဝသေနဝါ၊ ဒေါသမောဟတို့၏
အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ လောဘမောဟဝသေနဝါ၊ လောဘမောဟ
တို့၏အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ခွဲမူလကော၊ နှစ်ပါးသောမူလရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိစ္ဆာစာရော၊ ဝိစ္ဆာစာရသည်၊ လောဘမောဟ ဝသေန၊
လောဘမောဟတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ခွဲမူလကော၊ နှစ်ပါးသောမူလရှိသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရုဿဝါဒေါ၊ ရုဿဝါဒသည်၊ ဒေါသမောဟ ဝသေနဝါ၊
ဒေါသမောဟတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ လောဘမောဟဝသေန
ဝါ၊ လောဘမောဟတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ခွဲမူလကော၊ နှစ်ပါး
သောမူလရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသုကာဝါစာ၊ ဝိသုကာဝါစာသည်လည်း
ကောင်း၊ သမ္ပပ္ပလာပေါ၊ သမ္ပပ္ပလာပသည်လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
ခွဲမူလကော၊ နှစ်ပါးသော မူလရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗရုသဝါစာ၊ ဗရုသ
ဝါစာသည်၊ ဒေါသမောဟဝသေန၊ ဒေါသမောဟတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
ခွဲမူလကော၊ နှစ်ပါးသော မူလရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဘိဇ္ဈာ၊ အဘိဇ္ဈာ
သည်၊ မောဟဝသေန၊ မောဟ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကေမူလော၊ တပါးသော
မူလရှိ၏။ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒသည်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ မောဟဝသေန၊ မောဟ
၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကေမူလော၊ တပါးသောမူလရှိ၏။ ဝိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ

သည်။ လောဘာမောဟဝသေန။ လောဘာမောဟတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိမ္မိ
 ထာ၊ နှစ်ပါးသောမူလရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤတွင်စကားတရပ်အပြီးသတ်သတည်း။ ။

လောဘောအကုသလမူလန္တိ အာဒိသု၊ လောဘောအကုသလမူလံ ဤသို့
 အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ယောသဘာဝေါ၊ အကြင်သဘောတရားသည်၊
 လုတ္တံတိ၊ တစ်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောသဘာဝေါ၊ ထိုသ
 ဘောတရားသည်၊ လောဘော၊ လောဘမည်၏။ ယောသဘာဝေါ၊ အကြင်
 သဘောတရားသည်၊ ဒုဿတိ၊ ပြစ်မှားတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သောသဘာဝေါ၊ ထိုသဘော တရားသည်၊ ဧဝံသော၊ ဧဝံသမည်၏။
 ယောသဘာဝေါ၊ အကြင်သဘောတရားသည်၊ ရဟတိ၊ တွေဝေတတ်၏။
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောသဘာဝေါ၊ ထိုသဘော တရားသည်၊
 မောဘော၊ မောဟမည်၏။ ထေသု၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ လောဘော၊ လောဘ
 သည်၊ သယမ္ဘိ၊ မိမိသည်လည်း၊ သာဝဇ္ဇဒုက္ခဝိပါကဋ္ဌေန၊ အပြစ်နှင့်တကွ
 ဆင်းရဲသောအကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အကုသလော၊ အကုသိုလ်မည်
 ၏၊ ပါဏာတိပါတာဒိနံ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိကုန်သော။ ဣမေသဉ္စအကုသ
 လာနံ၊ ဤအကုသိုလ်တို့၏ လည်းကောင်း၊ သမ္ပယုတ္တသဘာဝကဋ္ဌေန၊
 သမ္ပယုတ္တသဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေသဉ္စိ၊ အချို့ကုန်သောစေတ
 တိတ္ထု၊ ပါဠိတို့၏လည်းကောင်း၊ ဥပနိဿယပစ္စယဋ္ဌေန၊ ဥပနိဿယပစ္စည်း
 သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေသဉ္စိ၊ အချို့ကုန်သောအကုသိုလ်စိတ်
 နှိုဒသိတ္ထု၊ ပါဠိတို့၏လည်းကောင်း၊ မူလံ၊ မူလသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အကုသလမူလံ၊ အကုသလမူလသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 စသတ္ထံ၊ မှန်၏။ ရက္ခောခေါအာရုဿော ရာဂေနအတိတူတော ပရိယာဒိန္န
 စိတ္တောပါဏာမ္ဘိဟနတိတိအာဒိ၊ ရက္ခောခေါအာရုဿောရာဂေနအတိတူတော
 ပရိယာဒိန္နစိတ္တောပါဏာမ္ဘိဟနတိဤသို့အစရှိသော၊ ဇေတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊
 ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်၊ ရာဂေန၊ ရာဂဖြင့်၊
 ရက္ခောခေါ၊ တပ်သည်ဖြစ်၍၊ အတိတူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိယာ
 ဒိန္နစိတ္တော၊ ကုန်ခမ်းသောစိတ်ရှိသောသူသည်။ ပါဏာမ္ဘိ၊ သတ္တဝါကိုလည်း၊
 ဟနတိ၊ သတ်၏။ ဧဝံသမောဟာနံ၊ ဧဝံသမောဟတို့၏၊ အကုသလမူလဘာ
 ဝေဝိ၊ အကုသိုလ်မူလ၏အဖြစ်၌လည်း၊ ဇေယဝနယော၊ ဤလောဘံ၌ဆိုအပ်
 ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်လည်း၊ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိကုသလန္တိ
 အာဒိသု၊ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိကုသလံဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊
 ပါဏာတိပါတာဒယော၊ ပါဏာတိပါတ အစရှိသည်တို့သည်၊ ဝုတ္တတ္ထာဝေ၊

ဆိုအပ်ပြီးသောအနက်ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ယာဓမ္မဇာတိ။ အကြင်
 တရားသဘောသည်။ ဝေရံ၊ ပါဏာတိပါတစသောရန်ကို၊ မကတိ။ စွန့်တတ်
 ၏။ ဣတိတာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ၊ ထိုတရားသဘောသည်။ ဝေရမ
 ကိ၊ ဝေရမကိမည်၏။ ဝေရံ၊ ပါဏာတိပါတအစရှိသောရန်ကို၊ ပဗဟတိ။
 စွန့်တတ်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဝါ၊ တနည်း
 ကား။ ကမ္မဿာဘူတာယ၊ ကရိုက်ခြင်းဖြစ်သော။ တောယ၊ ထိုဝိရတိဖြင့်၊
 ဝိရမတိ၊ ကြဉ်တတ်၏။ ဝိကာရဿ၊ ဝိအက္ခရာ၏။ ဝေကာရံ၊ ဝေအက္ခရာကို၊
 ကတ္တာဝိ၊ ပြု၍လည်း။ ဝေရမကိ၊ ဝေရမကိမည်၏။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်
 ကား။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဧတ္ထ၊ ဤဝေရမကိဟူသောပုဒ်၌၊ ဗျဉ္ဇနတော၊ ဝိဂြိုဟ်
 သဒ္ဓါအားဖြင့်၊ ဝဏ္ဏနာ၊ အတွင်တည်း။ အတ္ထတောပန၊ တရားကိုယ်အားဖြင့်
 ကား။ ကုသလဗိတ္တသမ္ပယုတ္တာ၊ ကုသိုလ်ဗိတ်နှင့်ယှဉ်သော။ ဝိရတိ၊ ဝိရတိ
 သည်။ ဝေရမကိ၊ ဝေရမကိမည်၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ ပါဏာတိပါတမှ၊ ဝိရ
 မန္တဿ၊ ကြဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ တတ္ထိံသမယေ၊ ထိုပါဏာတိပါတမှကြဉ်
 သောအခါ၌။ ပါဏာတိပါတာ၊ ပါဏာတိပါတမှ၊ အာရတိ၊ ရှေးဦးစွာကြဉ်
 ခြင်း။ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာ၊ ဆိုအပ်သော။ ကုသလဗိတ္တသမ္ပယုတ္တာ၊ ကုသိုလ်
 ဗိတ်နှင့်ယှဉ်သော။ ယာဝိရတိ၊ အကြင်ဝိရတိသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာဝိရတိ
 ထိုဝိရတိသည်။ သမ္ပတ္တိဝိရတိ၊ သမ္ပတ္တိဝိရတိ၎င်း။ သမာဒါနဝိရတိ၊ သမာ
 ဒါနဝိရတိသည်။ ကောင်း။ သရဗ္ဗေဒဝိရတိ၊ သရဗ္ဗေဒဝိရတိသည်။ ကောင်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘောဒတော၊ အပြားအားဖြင့်၊ တိဝိခါ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်။ အသမာဒိန္နသိက္ခာပဒါနံ၊ မဆင်တည်
 အပ်သောသိက္ခာပုဒ်ရှိကုန်သောသူတို့အား။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဇေတိဝယ
 ဗာဟုသစ္စာဒိနိ၊ အမျိုးအယွယ်အကြားအမြင်များသည်၏အဖြစ်အစရှိသည်
 တို့ကို၊ ပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ အဋ္ဌာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဝေံနာမ၊ ဤသို့ပါဏာ
 တိပါတမကောင်းမှုကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သမ္ပတ္တဝတ္ထု၊ ရောက်သောဝတ္ထုကို၊ အဝိတိက္ကမန္တာနံ၊ မလွန်ကျူးကုန်သော
 သူတို့အား။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သော။ ဝိရတိ၊ ဝိရတိကို၊ သမ္ပတ္တိဝိရတိတိ၊ သမ္ပတ္တိ
 ဝိရတိဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ကိံဝိယ၊ အဘယ်သူကဲ့သို့နည်းဟူ
 မူကား။ သိဟဋ္ဌဒိပေ၊ သိဟိုဋ္ဌကျွန်း၌၊ စက္ကနုဥပါသကဿ၊ စက္ကနုသိတင်း
 သည်၏။ ဝိရတိဝိယ၊ ဝိရတိကဲ့သို့တည်း။ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကိုဆိုပြီးအုံး
 တဿ၊ ထိုစက္ကနုသိတင်းသည်၏။ ဗဟရကာလေယေဝ၊ လယ်သောကာလ၌
 သာလျှင်၊ မာတုယာ၊ အမိအား၊ ရောဂေါ၊ အနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေဇ္ဇေနဝ၊

၂၀၇

၅၆၂ မူလမဏ္ဍိက-အဋ္ဌကထာနိဿယ

ဆေးသမားသည်လည်း၊ အဋ္ဌသာသနံသံ၊ ယုန်သားကို၊ လဒ္ဓါ၊ ရခြင်းငှါ၊
ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ စက္ကနဿ
စက္ကနသိတင်းသည်၏၊ ဘာတာ၊ အစ်ကိုသည်၊ တာတာ၊ ငါ့ညီး၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ၊
စေတ္တံ၊ လယ်ကို၊ အာဟိတ္တံ၊ ထည့်လည်ချေလေ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ကနံ၊ စက္ကန
ကို၊ ပေသေတိ၊ စေ၏၊ သော၊ ထိုစက္ကနသိတင်းသည်သည်၊ တတ္ထံ၊ ထိုလယ်ရှိ
ရာအရပ်သို့၊ ဂတော၊ သွားလေ၏၊ တထွံ၊ စသမယော၊ ထိုသွားသောအခါ၌
လည်း၊ ဧကော၊ တကောင်သော၊ သသော၊ ယုန်သည်၊ ဟရုဏသသံ၊
ကောက်နှုကို၊ ခါဒိတုံ၊ စားခြင်းငှါ၊ အာဂတော၊ လာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
သော၊ ထိုယုန်သည်၊ တံ၊ ထိုစက္ကနကို၊ ဒိသွား၊ မြင်၍၊ ဓဝဇန၊ လျှင်သော
အဟုန်ဖြင့်၊ ဓာဝဇန္တော၊ ပြေးသည်ရှိသော်၊ ဝလ္လိယာ၊ နွယ်ဖြင့်၊ ဗန္ဓော၊ ဖွဲ့မိ
သည်ဖြစ်၍၊ ကိရိကိရိတိသန္တံ၊ ကိရိကိရိဟူသောအသံကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏၊
စက္ကနော၊ စက္ကနသည်၊ ဓောနသန္ဓေန၊ ထိုအသံဖြင့်၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ တံ၊ ထိုယုန်
ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍၊ မာတု၊ အမိအား၊ ဘောသန္တံ၊ ဆေးကို၊ ကရောမိတံ၊
ပြုအံ့ဟူ၍၊ မိန္ဒေသိ၊ ကြံ၏၊ ပုန၊ တာဝန်၊ ယွာဟံယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊
မာတုဇိဝိဟကာရဏာ၊ အမိအသက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပရံ၊
သူတပါးကို၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိခြေမှ၊ ယံဝေါရောပေယျံ၊ အကြင်ကြောင့်ချရာ၏၊
တေံ၊ ဤသို့ချခြင်းသည်၊ နပတိရူပံ၊ မလျော်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိန္ဒေသိ၊ ကြံပြန်၏၊
အထ၊ ထိုသို့ကြံပြီးသောနောက်ကာလ၌၊ နံ၊ ထိုယုန်ကို၊ ဂစ္ဆ၊ သွားလေ၊
အရုညေ၊ တော၌၊ သသေဟိ၊ ယုန်တို့၌၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ တိဏောဒကံ၊ မြက်ရေ
ကို၊ ပရိတုဉ္စ၊ စားလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ မုဉ္စိတွာ၊ ထွတ်ခဲ့၍၊ ဂတော၊
သွားလေ၏၊ ဘာတာ၊ အစ်ကိုသည်လည်း၊ တာတာ၊ ငါ့ညီးကို၊ အတယံသို့
ပါနည်း၊ သသော၊ ယုန်ကို၊ လဒ္ဓေါ၊ ရခဲ့ပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တိ၊ မေး၏၊
သော၊ ထိုစက္ကနသည်၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအလုံးစုံသောအကြောင်းကို၊ အာမိက္ခံ၊
ကြား၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ နံ၊ ထိုစက္ကနကို၊ ဘာတာ၊ အစ်ကိုသည်၊ ပရိ
ဘာတိ၊ နှိပ်စက်၍ဆို၏၊ သော၊ ထိုစက္ကနသည်၊ မာတု၊ အမိ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံ
သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိည
တံ၊ ထိကြားလိမ်မာသောသူ၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်သည်၊ ဇာတော၊
ဖြစ်၏၊ စာယော၊ ထိုအခါမှ၊ ပတုတိ၊ စ၍၊ သဗ္ဗိစ္စ၊ သေစေလိုသောစေတနာ
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပါတံ၊ သတ္တဝါကို၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိခြေမှ၊ ဝေါရောမိတာ၊
ချဘူး၏ဟူ၍၊ နာတိဇာနာသိ၊ မသိစဘူး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သန္တံ၊ မှန်သောစကား
ကို၊ ဝတ္ထု၊ ဆို၍၊ အဋ္ဌာယိ၊ ရပ်၏၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုသစ္စာစကားကိုဆိုသော

ဧကန္တပင်လျှင်၊ အဿ၊ ထိုစက္ကနဏံ၊ မာထာ၊ အမိသည်၊ အရောဂါ၊ အနာ
 ကင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ပန၊ အဘို့ထပ်ပြီးကိုဆိုပြီးအံ့၊ သမာဓိန္န
 သိက္ခာပဒါနံ၊ ဆောက်တည်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်ရှိကုန်သောသူတို့အား၊
 သိက္ခာပဒသမာဒါနေစ၊ သိက္ခာပုဒ်ကိုဆောက်တည်ခြင်း၌လည်းကောင်း၊
 ထာပုတ္တရိစ၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို ဆောက်တည်သောထက် အလွန်လည်း
 ကောင်းအတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ ဇီဝိတတ္ထိ၊ အသက်ကိုလည်း၊ ပရိစ္ဆေဒိက္ခာ၊ စွန့်၍၊
 ဝတ္ထု၊ လွန်ကျူးအပ်သောဝတ္ထုကို၊ အဝိတိတ္တမန္တနံ၊ မလွန်ကျူးကုန်
 သောသူတို့အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိရတိ၊ ဝိရတိကို၊ သမာဒါနဝိရ
 တိတိ၊ သမာဒါနဝိရတိဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ကိ၊ ဝိယ၊ အတယ်သူ၏
 ဝိရတိကဲ့သို့ နည်းဟူကား၊ ဥတ္တရဝဗ္ဗမာနဝါသီဥပါသကဿ၊ ဥတ္တရ
 အရပ်၌နေလေ့ရှိသောဝိတင်းသည်၏၊ ဝိရတိဝိယ၊ ဝိရတိကဲ့သို့လည်း၊
 ကိရ၊ အဆင့်စကား၊ ကြားဘူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုဝိတင်းသည်
 သည်၊ အဗ္ဗရိယဝိဟာရဝါသီဝိဂ်ထဗုဒ္ဓရက္ခိတ္တတ္ထေရဿ၊ အဗ္ဗရိယဝိဟာရ၌
 နေလေ့ရှိသောဝိဂ်ထဗုဒ္ဓရက္ခိတမထေရ်၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ သိက္ခာပဒါနံ၊
 သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ခေတ္တံ၊ သယ်ကို၊ ကာသတံ၊ ထွန်၏၊
 အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဝိတင်းသည်၏၊ ဂေါဏော၊ နွားသည်၊ နဋ္ဌော၊
 ပျောက်ခဲ့၏၊ သော၊ ထိုဝိတင်းသည်သည်၊ ထံ၊ ထိုနွားကို၊ ဂဝေသန္တော၊
 ရှာသျက်၊ ဥတ္တရဝဗ္ဗမာနမဗ္ဗတံ၊ ဥတ္တရဝဗ္ဗမာနထောင်သို့၊ အာရူဟိ၊ တက်
 လေ၏၊ တဩ၊ ထိုတောင်၌၊ နံ၊ ထိုဝိတင်သည်ကို၊ မဟာသဗ္ဗေ၊ ဖြွေကြီး
 သည်၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ဖမ်း၏၊ သော၊ ထိုဝိတင်းသည်သည်၊ အဿ၊ ထို
 ဖြွေကြီး၏၊ ဝိသံ၊ ဥက္ခောင်းကို၊ တိနိဏာယ၊ ထက်လှစွာသော၊ ဣမာယ
 ဝါသိယာ၊ ဤဝဲကွပ်ဖြင့်၊ ဆိန္နာမိ၊ ဖြတ်တောအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေယိ၊ ကြံ၏၊
 ပုန၊ တဖန်၊ ယွာဟံယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတတ္ထေရဿ၊ ဗုဒ္ဓ
 ရက္ခိတမထေရ်၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊
 ယူပြီး၍၊ ယံဝိန္တေယျ၊ အကြင်ကြောင့်ဖျက်ရာ၏၊ ဧတံ၊ ဤသို့ဖျက်ခြင်း
 သည်၊ နပတိရူပံ၊ မလျော်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တေယိ၊ ကြံ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယာဝ
 တတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်၊ ဝိန္တေယျ၊ ကြံပြီး၍၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို၊
 ပရိစ္ဆဇာမိ၊ စွန့်အံ့၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို၊ နပရိစ္ဆဇာမိ၊ မစွန့်အံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့ကြံ၍၊ အံသေ၊ ပခုန်း၌၊ ဌာပတတိဝိဏာဒဏ္ဍဝါသိ၊ ထင်းအပ်သော
 ထက်လှစွာသော အရိုးတတ်သောဝဲကွပ်ကို၊ ဆဇ္ဇေယိ၊ စွန့်ပြစ်၏၊ တာဝ
 ဒေဝ၊ ထိုစွန့်ပြစ်လိုက်သောဧကန္တပင်လျှင်၊ နံ၊ ထိုသတင်းသည်ကို၊ မဟာ

ဝါဠောကြီးစွာသောမြေရဲသည်အတ္တိနန္ဒ၊ မီးရုကို၊ ဝေဠေန္တရိယ၊ ရစ်ပတ်
ရုဏေဘိသက္ကသို့၊ တာပေန္တော၊ ပူပန်ရကား၊ မုဗ္ဗိတွာ၊ လွှတ်၍၊ အဂမာယံ၊
သွာ၊ လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤစကားတရပ် အပြီးသတ်သတည်း၊ ။ ပန၊ အသို့
တပါးကိုဆိုပြီးအံ၊ အရိယမဂ္ဂသမ္ပယုတ္တာ၊ အရိယမဂ်နှင့်ယှဉ်သော၊ ဝိရတိ၊
ဝိရတိကို၊ သမုန္တေဒဝိရတိတိ၊ သမုန္တေဒဝိရတိဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်
၏၊ ယသ၊ အကြင်အရိယာမဂ်၏၊ ဥပ္ပတ္တိတော၊ ဖြစ်သောကာလမှ၊ ပဘူတိ၊
စ၍၊ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို၊ စာတေသာမာတိ၊ သတ်ကုန်အံ့ဟူ၍၊ အရိယ
ပုဂ္ဂသာနံ၊ အရိယပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဗိတ္တန္တိ၊ ဗိတ်သည်လည်းနုဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ သာပနာယံသာပနအယံဝိရတိ၊ ထိုဝိရ
တိကို၊ ကောသလ္လပ္ပဝတ္တိယာ၊ လိပ်မာသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊
ကုသလန္တိ၊ ကုသလ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ကုန္တိတံ၊
စက်ဆုပ်အပ်သော အကုသိုလ်ဓမ္မကို၊ သလနတော၊ ဗျက်ဆီးတတ်သော
ကြောင့်၊ ကုသန္တိ၊ ကုသဟူ၍၊ လဒ္ဓဝေါဟာရံ၊ ရအပ်သော ဝေါဟာရ
ရှိသော ကုသိုလ်ဓမ္မသည်၊ ဒုသိယျံ၊ ဒုသိလ၏အဖြစ်ကို၊ လုနာတိ၊ ဖြတ်
တတ်၏၊ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ကုသလံ၊ ကုသလမည်၏၊ ကတမဉ္ဇာ
ရသော ကုသလန္တိ၊ ဣမသပနပဉ္ဇသား၊ ကတမဉ္ဇာရသော ကုသလ်ဟူသော
ဤပုစ္ဆာအား၊ အနုရူပတ္တာ၊ လိင်္ဂအားဖြင့်မလျော် သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ကုသလာတိ၊ ကုသလာဟူ၍၊ နုဝုတ္တာ၊ မဟောအပ်၊ ။ အကုသလာနံ၊
အကုသိုလ်တို့၏၊ ပဉ္ဇဟာကာရေဟိ၊ ငါးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်
ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗောယထာ၊ သိအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတ
ထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣမေသန္တိကုသလကမ္မပထာနံ၊ ဤကုသလ ကမ္မပထတို့၏၊
ဓမ္မတောစ၊ သတောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကောဠာသတောစ၊ ဖဿပဉ္ဇ
ကအစရှိသော ဗိတ်အရတို့တွင်ထပါးပါးသော အရအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
အာရမ္မတောစ၊ အာရုံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝေဒနတောစ၊ ဝေဒနာအား
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မူလတောစ၊ မူလအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပဉ္ဇဟာကာရေဟိ၊ ငါးပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်
ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးတို့တွင်၊ ဓမ္မတောတိ ဧတေန၊
ဓမ္မတောဟူသော ဤမာဉ်ဖြင့်၊ ပဋိပါနိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါး
ကုန်သော ကုသလကမ္မပထတို့သည်၊ ဧတေနာရိ၊ ဧတေနာတို့သည်၊ ဝေန္တိ၊
သင့်ကုန်၏၊ ဝိရတိယေဝာရိ၊ ဝိရတိတို့သည်လည်း၊ ဝေန္တိ၊ သင့်ကုန်၏၊ အန္တေ၊
အဆုံး၌၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ အနဘိဇ္ဈာ၊ အမျှပါဒသမ္ပာဒ်မြို့တို့သည်

စေတနာသမ္ပယုတ္တံ၊ စေတနာနှင့်ယှဉ်သောအလောတအဒေါလပညာတို့
သည့်သာလျှင်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ သင့်ကုန်၏၊ ကောဋ္ဌာသထောတိ၊ ကောဋ္ဌာသထော
ဟူသည့်ကား၊ ပရိပါဒိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သောအကု
သထကမ္မပထတို့သည်၊ ကမ္မပထာဇေ၊ ကမ္မပထတို့သည်သာလျှင်မည်ကုန်
၏၊ နောမူသာနိ၊ မူလမမည်ကုန်၊ အန္တေ၊ အဆုံး၌၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော
ကမ္မပထတို့သည်၊ ကမ္မပထာဇေ၊ ကမ္မပထတို့သည်မည်ကုန်၏၊ မူသာနိ
စ၊ မူလတို့သည်မည်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အနဘိဇ္ဈာ၊ အနဘိဇ္ဈာသည်၊
ကမ္မပထံ၊ ကမ္မပထသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အထောဘော၊ အလောတသည်၊
ကုသလမူလံ၊ ကုသိုလ်မူလရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဗျာပါဒေါ၊ အဗျာပါဒ
သည်၊ ကမ္မပထံ၊ ကမ္မပထသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အဒေါသော၊ အဒေါသသည်၊
ကုသလမူလံ၊ ကုသိုလ်မူလရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ
သည်၊ ကမ္မပထံ၊ ကမ္မပထသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အမောဟော၊ အမောဟ
သည်၊ ကုသလမူလံ၊ ကုသိုလ်မူလသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာရမ္မဏတော
တိ၊ အာရမ္မဏတောဟူ၍၊ ပါဏာတိပါတာဒိနံ၊ ပါဏာတိပါတ အစရှိသည်
တို့၏၊ အာရမ္မဏာနေဝ၊ အာရုံတို့သည်သာလျှင်၊ ဧတေသံ၊ ထိုကုသလကမ္မ
ပထတရားဆယ်ပါးတို့၏၊ အာရမ္မဏာနိ၊ အာရုံတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝိတိတ္ထမိတဗ္ဗတောယေဝ၊ လွန်ကျူးအပ်သော ဝတ္ထုမှ
လျှင်၊ ဧဝမဏိနာမ၊ ကြည်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏာ၊
နိဗ္ဗာန်လျှင်အာရုံရှိကုန်သော၊ အရိယမဂ္ဂါ၊ အရိယမဂ်တို့သည်၊ ကိလေသော၊
ကိလေသာတို့ကို၊ ပဗဟန္တိ၊ ယထာပန၊ စွန့်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအ
တူတောကမ္မပထာ၊ ထိုကမ္မပထတို့သည်၊ ဇိဝိတိန္ဒြိယာမိအာရမ္မဏာပိ၊ ဇိဝိ
တိန္ဒြေအစရှိသောအာရုံရှိကုန်သည်ဖြစ်၍သည်၊ ပါဏာတိပါတာဒိနိ၊ ပါဏာ
တိပါတအစရှိကုန်သော၊ ဒုဿိဇ္ဈာနိ၊ ဒုဿိလအဖြစ်တို့ကို၊ ပဗဟန္တိ၊ စွန့်
ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝမိတဗ္ဗာသိအင်္ဂကုန်၏၊ ဧဝေနာတောတိ၊ ဧဝေနာတော
ဟူသည့်ကား၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောကုသလကမ္မပထတို့သည်၊ သုခဧဝ
ဒနာဝါ၊ သုခဧဝဒနာရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဇ္ဈတ္တဧဝဒနာ
ဝါ၊ ဥပေက္ခာဧဝဒနာရှိကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
ကုသလံ၊ ကုသိုလ်တရားသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဒုက္ခဧဝဒနာနာမ၊ ဒုက္ခဧဝဒ
နာမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ မူလတောတိ၊ မူလထောဟူသည့်ကား၊ ပရိပါဒိယာ
အစဉ်အားဖြင့်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သောကုသလကမ္မပထတို့သည်၊ ဥာဏ
သမ္ပယုတ္တမိတ္တေန၊ ဥာဏသမ္ပယုတ်မိတ်ဖြင့်၊ ဝိရမန္တဿ၊ ကြည်သောမုဂ္ဂိုလ်

၂

အား။ အလောဘအဒေါသအမောဟဝသေန။ အလောဘအဒေါသအမောဟ
တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ တိမူလ။ သုံးပါးကုန်သောမူလရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။
ဖြစ်ကုန်၏။ ဥာဏာဝိပ္ပယုတ္တမိတ္တေန။ ဥာဏာဝိပ္ပယုတ်မိတ်ဖြင့်။ ဝိရမန္တဿ။
ကြဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ခွံမူလ။ နှစ်ပါးကုန်သောမူလရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ။
ဖြစ်ကုန်၏။ အနုဘိဇ္ဈာ။ အနုဘိဇ္ဈာသည်။ ဥာဏာသမ္ပယုတ္တမိတ္တေန။ ဥာဏာသမ္ပ
ယုတ်မိတ်ဖြင့်။ ဝိရမန္တဿ။ ကြဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ခွံမူလ။ အဒေါသအ
မောဟဟူသောမူလနှစ်ပါးရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဥာဏာဝိပ္ပယုတ္တမိတ္တ
ေန။ ဥာဏာဝိပ္ပယုတ်မိတ်ဖြင့်။ ဝိရမန္တဿ။ ကြဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဧကမူလ။
တခုသောမူလရှိသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အလောဘောဝန။ အလောဘသည်
ကား။ အတ္တနာဝ။ မိမိသည်ပင်လျှင်။ အတ္တနော။ မိမိ၏။ မူလံ။ မူလမည်သည်။
နဟောတိ။ မဖြစ်။ အဗျာပါဒေဝိ။ အဗျာပါဒ၌လည်း။ ဧဝေဝနယော။ ဤနည်း
ပင်တည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ အလောဘအဒေါသဝသေန။ အလောဘ
အဒေါသတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ခွံမူလ။ နှစ်ပါးသောမူလရှိသည်သာလျှင်။
ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ အလောဘောကုသ
လမူလန္တိအာဒိသု။ အလောဘောကုသလမူလံဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့
၌။ လောဘော။ လောဘသည်။ န။ မဟုတ်။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ အလော
ဘော။ အလောဘမည်၏။ ဧဝံ။ ဤအလောဘဟူသောအမည်သည်။ လော
ဘပုဂ္ဂိုလက္ခဏာ။ လောဘ၏ဆန့်ကျင်တာကံဖြစ်သော။ ဓမ္မဿ။ တရားတော်၏
အဓိဝစနံ။ အမည်တည်း။ အဒေါသာမောဟောသုဝိ။ အဒေါသအမောဟတို့၌
လည်း။ ဧဝေဝနယော။ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ထေသု။ ထိုသုံးပါးတို့တွင်။
အလောဘော။ အလောဘသည်။ သယပ္ပ။ မိမိသည်လည်း။ ကုသလံ။ ကုသိုလ်
မည်၏။ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိအာဒိနံ။ ပါဏာတိပါတာဝေရမဏိအစ
ရှိကုန်သော။ ဣမေသမ္ဘကုသလာနံ။ ဤကုသိုလ်တို့တွင်လည်း။ ကေသဗ္ဗိ။
အချို့ကုန်သောကုသိုလ်တို့အား။ သမ္ပယုတ္တသဘာဝကမ္မေန။ သမ္ပယုတ်သ
ဘောဖြစ်သောအနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ ကေသဗ္ဗိ။ အချို့ကုန်သောကု
သိုလ်တို့အား။ ဥပနိဿယပစ္စယဌေန။ ပကတုပနိဿယပစ္စည်းဖြစ်သော
အနက်အားဖြင့်လည်းကောင်း။ မူလံ။ မူလမည်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။
ကုသလမူလံ။ ကုသလမူလမည်၏။ အဒေါသာမောဟာနန္တိ။ အဒေါသအမော
ဟတို့၏လည်း။ ကုသလမူလဘာဝေ။ ကုသိုလ်မူလ၏အဖြစ်၌။ ဧဝေဝ
နယော။ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ သမ္ပန္တိ။ အလုံးစုံ
လည်းဖြစ်သော။ သင်္ခေပေနစ။ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာရေ

နဝ။ အကျုတ်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒေသိတံ၊ ဟောအပ်ပြီးသော၊
တံအတ္ထံ၊ ထိုအနက်ကို၊ နိဂမေန္တော၊ နိဂုံးအုပ်ချုပ်တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍၊
ယတောခေါအာရုသောတိအာဒိအပ္ပနာဝါရံ၊ ယတောခေါ အာရုသောဤသို့
အစရှိသောအပ္ပနာဝါရကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုနိဂုံး
ပါဠိ၌၊ ဧဝံအကုသလံပဇာနာတိတိ။ ဧဝံအကုသလံပဇာနာတိဟူသည်ကား၊
ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယထာနိဇ္ဈိန္ဒြ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်ညွှန်းအပ်ပြီးသော၊ ဒသကုသ
လံ၊ ဆယ်ပါးသောအကုသိုလ်ကို၊ ကမ္မပထဝသေန၊ ကမ္မပထ၏ အစွမ်း
အားဖြင့်၊ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်ဟူ၍၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊
ဧဝံအကုသလမူလန္တိ အာဒိသုဝိ၊ ဧဝံအကုသလမူလံဤသို့ အစရှိသောပါဠိ
ရပ်တို့၌လည်း၊ သေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ဧတ္တာဝတော၊ ဤမျှ
အတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ ဧတေနနယေန၊ ဝေဒနာအစရှိသည်
တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထိုအရင်းမူသဖြင့် များသော အပြားရှိကုန်သော
ဝိပဿနာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင် ဤကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ စတု
သစ္စကမ္မဋ္ဌာနိကဿ၊ စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာန်း၌ အားထုတ်သော ရဟန်းအား၊
ယာဝအရဟတ္တနိယျာနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင် ဝနိဆင်းရဲမှ ထွက်
မြောက်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ကထိတံ၊ ဟောအပ်သနည်း။ ယိဝိတ္ထာရေမိ၊ ရွှေဦး
အုံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤကမ္မပထတို့၏၊ အဘိဇ္ဈံ၊ အဘိဇ္ဈာကို၊ ဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အကု
သလကမ္မပထာစ၊ ကြွင်းသောအကုသလကမ္မပထတို့သည်လည်းကောင်း၊
ဒသကုသလကမ္မပထာစ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော ကုသလကမ္မ ပထတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏၊ အဘိဇ္ဈာစ၊ အဘိဇ္ဈာလည်း
ကောင်း၊ ယောတောအကုသလမူလန္တိ၊ ယောတဟူသောအကုသိုလ်မူလ
လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေဒ္ဓေဓမ္မာ၊ ဤနှစ်ပါးကုန်သောတရားတို့သည်၊ နိပ္ပရိ
ယာယေန၊ ရက္ခအားဖြင့်၊ သရဒယသစ္စံ၊ သရဒယသစ္စာမည်၏၊ ပရိယာ
ယေနပန၊ ပရိယာယံအားဖြင့်ကား၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အဆုံးရံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
ကမ္မပထာ၊ ကမ္မပထတို့သည်၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာမည်၏၊ သဗ္ဗာနိ၊ အဆုံးရံ
ကုန်သော၊ ကုသလကုသလမူလန္တိ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်မူလတို့သည်၊
သရဒယသစ္စံ၊ သရဒယသစ္စာမည်၏၊ ဥဘိန္နံ၊ ဒုက္ခသစ္စာသရဒယသစ္စာနှစ်
ပါးတို့၏၊ အပ္ပဝတ္တိ၊ မဖြစ်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သည်၊ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓ
သစ္စာမည်၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပရိဇာနနေ၊ ပိုင်းခြား၍သိတတ်သော၊
သရဒယံ၊ သရဒယသစ္စာကို၊ ပဇဟမာနေ၊ ပယ်စွန့်တတ်သော၊ နိရောဓံ၊

နိရောဓသတ္တံကို၊ ပဇာနန္ဒာ၊ သိတတ်သော၊ အရိယော၊ ပြုစင်သော၊ မဂ္ဂေါ၊
 မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည်။ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသတ္တမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
 သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇ္ဇေသတ္တနိ၊ သတ္တနာရှစ်ပါးတို့ကို၊ သရူပေန၊ သရုပ်အား
 ဖြင့်၊ ဝုတ္တနိ၊ ဟောအပ်ကုန်ပြီ။ ဇ္ဇေ၊ နှစ်ပါးကုန်သောသတ္တတို့ကို၊ အာဝတ္တော
 ဟာရဝသေန၊ အာဝတ္တဟာရ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တနိ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

သောသဗ္ဗသောရာဂါနုသယံပဟာယာတိ။ သောသဗ္ဗသောရာဂါနုသယံ
 ပဟာယဟူသည်ကား၊ သောဝုဂ္ဂဇော၊ ထိုဝုဂ္ဂါလ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အကု
 သဿဒိန္နိ၊ အကုသိုလ်အစရှိသည်တို့ကို၊ ပဇာနန္ဒော၊ သိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာ
 ကာရေန၊ ကာမရာဂရူပရာဂအစရှိသော အလုံးစုံသောအခြင်း အရာအား
 ဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ရာဂါနုသယံ၊ ရာဂါနုသယကို၊ ပဇာယိတွာ၊ စွန့်၍၊
 ပဗ္ဗိဃာနုသယံပဗ္ဗိဗိနောဒေတွာတိ၊ ပဗ္ဗိဃာနုသယံပဗ္ဗိဗိနောဒေတွာဟူသည်
 ကား၊ သဗ္ဗကာရေနော၊ အပါယဂမနိယစသော ခပ်သိမ်းသော အခြင်း
 အရာအားဖြင့်သာလျှင်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ပဗ္ဗိဃာနုသယဉ္စ၊ ပဗ္ဗိဃာနုသယ
 ကိုလည်း၊ နိဟရိတွာသရုန္တိန္ဒိတွာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ
 ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇ္ဇောဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်
 ရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေါ၊ အနာဂါမိမဂ်ကို၊ ကထိတော၊
 ဟောအပ်၏။ အသ္မိတိ၊ အသ္မိဟူသည်ကား၊ ဗိဗ္ဗိမာနာနုသယံ၊ ဗိဗ္ဗာနုသယမာ
 နာနုသယကို၊ သမူဟနိတွာသရုန္တိန္ဒိတွာ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်၍၊ မဉ္ဇသုခဇ္ဇေသု၊
 ခန္ဓာငါးပါးတို့တွင်၊ ကိပ္ပိခမ္ဘံ၊ တစုံတခုသောတရားကို၊ အနဝကာရိ၊ အသီး
 မခွဲဝေခြင်းကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ အသ္မိတိ၊ အသ္မိဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊
 သမူဟဂ္ဂဟအာကာရေန၊ အပေါင်းအားဖြင့်သာလျှင်စွဲလမ်းသော အခြင်း
 အရာအားဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဗိဗ္ဗိမာနာနုသယံ၊ ဗိဗ္ဗာနုသယမာနာနုသယ
 ကို၊ သရုဏ္ဏာဇေတွာ၊ ဖြတ်၍၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ဗိဗ္ဗိမာနာသယန္တိ၊
 ဗိဗ္ဗိမာနာနုသယံဟူသည်ကား၊ ဗိဗ္ဗိသမိသံ၊ ဗိဗ္ဗိနှင့်တူသော၊ မာနာနုသယံ၊
 မာနာနုသယကို၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ အသံမာနာနုသယော၊ ဤမာနာနုသယ သည်၊ အသ္မိတိ၊
 အသ္မိဟူ၍၊ ပဝတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗိဗ္ဗိသမိသော၊ ဗိဗ္ဗိနှင့်တူ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗိဗ္ဗိသမိသောမာနာ
 နုသယောဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဣမဉ္စအသ္မိမာနံ၊ ဤငါဟူသောမာန်ကို၊
 ဝိတ္ထာရကော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ ဝိညာတုကာမေန၊ သိလိုသောသူသည်၊

ခန္ဓိယဝဂ္ဂေ၊ ခန္ဓိယဝဂ်၌၊ ခေမကသုတ္တံ၊ ခေမကသုတ်ကို၊ ဩဇောကေတုဗ္ဗံ၊
 ကြည့်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အဝိဇ္ဇံပဟာယာတိ၊ အဝိဇ္ဇာ
 ပဟာယဟူသည်ကား၊ ဝဋ်မူလံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏မူလဖြစ်သော၊ အဝိဇ္ဇံ၊ အဝိဇ္ဇာ
 ကို၊ ပဇာတိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဝိဇ္ဇဥပ္ပါဒေတွာတိ၊ ဝိဇ္ဇဥပ္ပါဒေတွာဟူသည်ကား၊
 ဘဿအဝိဇ္ဇာယ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာကို၊ သရုပ္ပာဓုကံ၊ ဖြတ်တတ်သော၊ အရ
 ဟတ္တမဂ္ဂေ၊ အရဟတ္တမဂ်၌၊ ဝိဇ္ဇံ၊ ဝိဇ္ဇာကို၊ ဥပ္ပါဒိတွာ၊ ဖြစ်စေ၍ ဧတ္တာဝတာ၊
 ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားအစင်ဖြင့်၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တ
 မဂ်ကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဗိဇ္ဇေဝဓမ္မေဒုက္ခဿန္တကရောဟောတိတိ၊
 ဗိဇ္ဇေဝဓမ္မေဒုက္ခဿန္တကရောဟောတိဟူသည်ကား၊ အသ္မိယေဝအတ္တတာ
 ဝေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌၊ ဝဋ်ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ ပရိစ္ဆေဒကရော၊
 ပိုင်းခြားခြင်းကိုပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတ္တာဝတာဝိခေါအာရုသောတိ
 ဣမိနာ၊ ဧတ္တာဝတာဝိခေါအာရုသောဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာ
 ကို၊ နိယျာတေတိ၊ ဆောင်နှင်း၏၊ ဣမာယကမ္မပထဒေသနာယ၊ ဤကမ္မပထ
 ကိုအရင်းမူသဖြင့်ဖြစ်စေအပ်သောသစ္စာဒေသနာ၏၊ ယုတ္တမနသိကဒရပဋိ
 ဝေဝေသေနိ၊ အသင့်အားဖြင့်ဖြစ်သောဝိပဿနာမနသိကာရမဂ်ဟူသော
 ပဋိဝေဓ၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝေ၊ ဆိုအပ်
 ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အနာဂါမိမဂ္ဂအရဟတ္တ
 မဂ္ဂေဟိ၊ အနာဂါမိမဂ်အရဟတ္တမဂ်တို့ဖြင့်၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို၊ နိဋ္ဌိပေ
 သိ၊ ပြီးစေထော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤတွင်စကားတရပ်အပြီးသတ်တည်း။ ။ ကမ္မ
 ပထဝါရဝဏ္ဏနာ၊ ကမ္မပထဝါရ၏အတွင်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီး၊

သာဓာရသောတိခေါ၊ (ပ)၊ အာဂတောဣဇံသဒ္ဓမ္မန္တိ၊ သာဓာရသောတိ
 ခေါ၊ (ပ)၊ အာဂတောဣဇံသဒ္ဓမ္မဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာယံသုတေသာရိ
 ပုတ္တဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ ကုသလာကုသလရုခေန၊ ကုသိုလ်အကု
 သိုလ်ကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊ စတုသစ္စဒေသနံ၊ စတုသစ္စဒေသနာကို၊ သုတွာ၊
 ကြားရ၍၊ အာယံသုတေသာရိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ ဘာသိ
 တံ၊ ဟောထော်မူအပ်သော၊ တံဒေသနံ၊ ထိုဒေသနာကို၊ သာဓာရသောတိ
 ဣမိနာဝစနေန၊ သာဓာအာရုသော ဟူသော ဤစကား ဖြင့်၊ ထေတိက္ခ၊
 ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အတိနန္ဒိတွာ၊ အလွန်နှစ်သက်ကုန်၍၊ ဣမလေဝ
 ဝစနဿ၊ ဤသာဓာရသောအစရှိသောစကားကိုသာလျှင်၊ သရုပ္ပိပကေန၊
 ဖြစ်စေတတ်သော၊ ဝိတ္တေန၊ ဖိတ်ဖြင့်၊ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်၍၊ ဝစ

သာ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ သမ္ပုဋ္ဌိတ္တိတ္တာ၊ ခံ၍၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သမ္ပိယာယိတ္တာ၊ ချစ်
 ဖြတ်နိုး၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်
 သည်၊ နာနပ္ပကာရေန၊ အထူးထူးအပြားပြားအားဖြင့်၊ စတုသစ္စဒေသနံ၊ စတု
 သစ္စဒေသနာကို၊ ဒေသတုံ၊ ဟောခြင်းငှါ၊ ပဋိဗ္ဗေတော၊ စွမ်းတော်မူနိုင်၏၊
 ယထာဟ၊ ထုချားအတတ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသည်ဟူမူကား၊ သာရိပုတ္တော
 ဘိက္ခဝေ၊ ပဟောတိ၊ စတ္တာရိအရိယာသစ္စာနိဝိတ္ထာရေန၊ အာစိက္ခိတုံ၊ ဒေသေ
 တုန္တိ၊ သာရိပုတ္တောဘိက္ခဝေ၊ ပဟောတိ၊ စတ္တာရိအရိယာသစ္စာနိဝိတ္ထာရေန
 အာစိက္ခိတုံ၊ ဒေသေတုံဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊
 သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ စတ္တာရိအရိယာသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော
 အရိယာသစ္စာတို့ကို၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ အာစိက္ခိတုံ၊ ကြားခြင်း
 ငှါ၊ ဒေသေတုံ၊ ဟောခြင်းငှါ၊ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယသ္မာ
 အကြင်ကြောင့်၊ ဥတ္တရိဝိ၊ အလွန်လည်း၊ ဒေသေတုကာမေဝ၊ ဟောတော်မူ
 လိုသည်သာလျှင်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတ္ထာဝတာဝိခေါတိ၊ ဣတ္ထာဝတာဝိခေါဟူ
 ၍၊ အဝစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပရေနဝိနယေန၊ ကုသိုလ်အ
 ကုသိုလ်ကိုအရင်းပြုသောစတုသစ္စဒေသနာမှတစ်ပါးသောနည်းဖြင့်၊ သစ္စဒေ
 သနံ၊ သစ္စဒေသနာကို၊ သောတုကာမေဝ၊ နာလိုကုန်သော၊ တေဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အာယသ္မန္တံ၊ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို၊ ဥတ္တရိ၊
 အလွန်၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ အာပုတ္တိံ၊ သု၊ မေးလျှောက်ကုန်ပြီ၊ တေန၊ ထိုသို့မေး
 လျှောက်ခြင်းကြောင့်၊ သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်သည်ပင်လျှင်၊ ပုတ္တိတ္တာ၊ မေး
 ၍၊ ဝိသမ္ဘိတပဉ္စတော၊ ဖြေအပ်သောပြဿနာထက်၊ ဥတ္တရိဝိ၊ အလွန်လည်း၊
 သိယာခေါပနအာဝုသော၊ အညောဝိပရိယာယော၊ ဘဝေယျ၊ အညမ္ဘိကာရ
 တန္တိ၊ ဣဒါနာနယေန၊ သိယာခေါပနအာဝုသော၊ အညောဝိပရိယာယော၊ ဘဝေ
 ယျ၊ အညမ္ဘိကာရတံဟူသောဤနည်းဖြင့်၊ အညံ၊ တစ်ပါးသော၊ အတိရေကံ၊
 အတိုင်းအရှည်ထက်လွန်သော၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုတ္တိံ၊ သု၊ မေးကုန်ပြီ၊ ပုရိမ
 ပဉ္စသဝါ၊ ရှေးဖြစ်သော ပြဿနာ၏လည်း၊ ဥပရိတာဂေ၊ အထက်အပို၌၊
 ပုတ္တိံ၊ သု၊ မေးကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဗျာကာရမာနော၊ ဖြေကြားတော်
 မူသော၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ သိယာအာဝုသောတိ
 အာဒိ၊ သိယာအာဝုသော၊ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်
 မူ၏၊ တတ္ထပါဠေ၊ ထိုပါဠိ၌၊ အယံ၊ ဤသို့လတ္တံ့၊ သည်ကား၊ အနုတ္တာနုပဒ

ဝတ္ထုနာ၊မပေါ်သောပုဒ်တို့၏အတွင်းတည်း၊အာဟာရန္တိ၊အာဟာရံဟူသည်
 ကား၊ ပစ္စယံ၊ဥပထမ္ဘကအကြောင်းတည်း၊ ဟိယသ္မာ၊အကြင်ကြောင့်၊ပစ္စ
 ယော၊ဥပထမ္ဘက အကြောင်းသည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏၊ ဗလံ၊အကျိုးကို၊
 အာဟာရတိ၊ဆောင်ထား၏၊ထသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အာဟာရရေတိ၊အာဟာရ
 ဟူ၍၊ဇုဟတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ဘူတာနံဝါသတ္တာနန္တိ၊အာဒိသု၊ဘူတာနံဝါသတ္တာနံ
 ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ဘူတာတိ၊ ဘူတာဟူသည်ကား၊ ဇာတာ
 နိဗ္ဗတ္တာ၊အမိဝမ်းမှ အပသို့ရောက်၍ ဖြစ်ကုန်ပြီးသော သတ္တဝါတို့တည်း၊
 သမ္ဘဝေသိနန္တိ၊သမ္ဘဝေသိနံဟူသည်ကား၊ယေသံ၊အကြင်သတ္တဝါတို့အား
 ဘဝံ၊ဘဝကို၊ ဇာတိံ၊ဇာတိကို၊ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဇေသန္တိ၊ဂေဝသန္တိ၊
 ရာထတ်ကုန်၏၊ တတ္ထဝစနေ၊ထိုစကားရပ်၌၊ စတုသုယောနိသု၊လေးပါး
 ကုန်သောယောနိတို့တွင်၊ အဗ္ဘုဇဇယောဗုဇာ၊ဥဉ္စရေကြည်ကိုစွဲ၍ဖြစ်ကုန်
 သော၊သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊ယာဝ၊အကြင်မျှသောကံ၊အဗ္ဘုကောသဉ္စ
 ဥဉ္စကို လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထိကောသဉ္စ၊ သူငယ်အိမ်ကို လည်းကောင်း၊
 နုဘိန္ဒန္တိ၊မပေါက်ကုန်သေး၊တာဝ၊ထိုမျှသောကံ၊သမ္ဘဝေသိနောနာမ၊သမ္ဘ
 ဝေသိမည်ကုန်၏၊ အဗ္ဘုကောသဉ္စ၊ဥဉ္စကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထိကောသဉ္စ၊
 သူငယ်အိမ်ကို လည်းကောင်း၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊ပေါက်၍၊ဗဟိ၊အပသို့၊နိက္ခန္တာ၊
 ထွက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ဘူတာနာမ၊ဘူတမည်ကုန်၏၊ သံသေဒဇာ၊သံသေ
 ဒဇပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ဩပပါတိကာ၊ဥပပါတ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
 ၎င်း၊ပဌမဗိတ္တက္ခဏေ၊ရှေးဦးစွာသောပဋိသန္ဓေဗိတ္တက္ခဏ၌၊သမ္ဘဝေသိနော
 နာမ၊သမ္ဘဝေသိမည်ကုန်၏၊ဒုတိယဗိတ္တက္ခဏေတော၊နှစ်ခုမြောက်သောပဌ
 မဘဝင်ဗိတ္တက္ခဏမှစ၍၊ ဘူတာနာမ၊ဖြစ်ပြီးသည်မည်ကုန်၏၊ ဝါ၊တနည်း
 ကား၊ယေနယေနဣရိယာပထေန၊အကြင်အကြင်ဣရိယာပုတ်ဖြင့်၊ဇေယန္တိ
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ယာဝ၊အကြင်မျှသောကံ၊တေ၊ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ တတော၊
 ထိုရှေးဦးစွာဖြစ်သော ဣရိယာပုတ်မှ၊အညံ၊တပါးသော ဣရိယာပုတ်သို့၊န
 ပါပုဏန္တိ၊မရောက်ကုန်၊တေ၊ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊တာဝ၊ထိုမျှသော၊သမ္ဘ
 ဝေသိနောနာမ၊သမ္ဘဝေသိမည်ကုန်၏၊တတော၊ ထိုရှေးဦးစွာသောဣရိယာ
 ပုတ်မှ၊ပရံ၊တပါးသောဣရိယာပုတ်သည်၊ဘူတာနာမ၊ဖြစ်ပြီးသည်မည်ကုန်
 ၏၊ အထဝါ၊တနည်းကား၊ ဘူတာတိ၊ဘူတာဟူသည်ကား၊ ဇာတာအတိ
 နိဗ္ဗတ္တာ၊ဖြစ်၍ကြီးကုန်ပြီးသောသတ္တဝါတို့တည်း၊ယေ၊အကြင်သတ္တဝါတို့
 သည်၊ဘူတာယေဝ၊ထင်ရှားဖြစ်ကုန်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ပုန၊တတန်၊
 ဟာဝိယန္တိ၊တိသင်္ချံ၊ ဖြစ်ကုန်သတ္တံဟူသော အရေအတွက်သို့၊ နဂန္တိ၊

၂

မရောက်ကုန်၊ ဇေတံ၊ ဤအမည်သည်၊ ထေသိဝိကာသဝါနံ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
 တို့၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ယေသတ္ထာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သမ္ဘဝံ
 ဥဉ္စသုဇယံအိဝံကို၊ ဇေတံ၊ ရာဇတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ထေ
 သတ္ထာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ သမ္ဘဝေသိနော၊ သမ္ဘဝေသိမည်ကုန်၏၊ ဇေတံ၊
 ဤသမ္ဘဝေသိဟူသော အမည်သည်၊ အပ္ပဟိနဘဝသံယောဇနတ္ထာ၊ မပယ်
 အပ်သေးသောဘဝသံယောဇနရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာယာတ်ဗွိ၊ နောင်
 အခါ၌လည်း၊ သမ္ဘဝံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဇေတံ၊ ရာဇတတ်ကုန်သော၊ သေဝုဇယ
 နာနံ၊ သေဝုဇယဇေတံ၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဇေတံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗထာဝရံ၊
 ခပ်သိမ်းသော အရာတို့၌လည်း၊ ဣမေဟိန္ဒိယိပဗေဟိ၊ ဤနှစ်ဝုဒ်တို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗ
 သတ္တေ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ကို၊ မရိယာဒိယတိ၊ သိမ်းကျုံးတော်မူ၏၊
 စသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ ဣတ္ထံ၊ ဤနှစ်ဝုဒ်တို့၌၊ ဝါသဗ္ဗေ၊ ဝါသဗ္ဗိသည်၊ သမ္ဘိဏ္ဍာနတ္ထော၊
 ပေါင်းခြင်းအနက်ရှိ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘူတာနဉ္စ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏
 လည်းကောင်း၊ သမ္ဘဝေသိနဉ္စ၊ သေဝုဇယဇေတံပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ၎င်း၊ ဣတိအယံ
 အတ္ထော၊ ဤအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝိတိယာတိ၊ ဝိတိယာ
 ဟူသည်ကား၊ ဝိတတ္ထံ၊ တည်းခြင်းအကျိုးငှါ၊ အနုဂ္ဂဟာယာတိ၊ အနုဂ္ဂဟာ
 ယဟူသည်ကား၊ အနုဂ္ဂဟတ္ထံ၊ ခြီးမြှင့်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဥပကာရတ္ထံ၊ ကျေးဇူး
 ပြုခြင်းငှါ၊ ဇေတံ၊ ဇေသောဘေဒေါ၊ ဤအထူးသည်၊ ဝစနဘေဒေါ၊ သဒ္ဓါမျှသာ
 ထူး၏၊ နိဗ္ဗိတိပဒါနံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော ဝုဒ်တို့၏လည်း၊ အတ္ထောပန၊ အနက်သည်
 ကား၊ ဇေကောယေဝ၊ တူသည်သာလျှင်လည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဝိတိ
 ယာတိ၊ ဝိတိယာ ဟူသည်ကား၊ တဿတဿသတ္တဿ၊ ထိုထိုသို့သော
 သတ္တဝါအား၊ ဥပ္ပန္နဓမ္မာနံ၊ သန္တာန်၌ဖြစ်ကုန်သောဓမ္မတို့၏၊ အနုပ္ပဗန္ဓဝသေန
 အစဉ်မပြတ်ဖြစ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇေဒါယာ၊ မပြတ်ဖြစ်ခြင်းငှါ၊
 အနုဂ္ဂဟာယာတိ၊ အနုဂ္ဂဟာယ ဟူသည်ကား၊ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေး
 သောသန္တာန်အစဉ်၌ဖြစ်ကုန်သောဓမ္မတို့၏၊ ဥပ္ပါဒါယာ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ စသဗ္ဗံ
 မှန်၏၊ ဇေတံ၊ နိဗ္ဗဘေဝါ၊ ဤနှစ်ပါးကုန်သော အကြောင်းတို့ သည်လည်း၊ ဘူ
 တာနံ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဝိတိယာစေဝ၊ တည်းခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
 အနုဂ္ဂဟာယစ၊ ခြီးမြှင့်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သမ္ဘဝေ
 သိနံ၊ သေက္ခပုဏ္ဏဇေတံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဝိတိယာစေဝ၊ တည်းခြင်းငှါ လည်း
 ကောင်း၊ အနုဂ္ဂဟာယစ၊ ခြီးမြှင့်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဣတိဇေတံ၊ ဤသို့၊ ဥတ
 ယတ္ထ၊ နှစ်ပါးကုန်သောအကြောင်းတို့၌၊ ဒဗ္ဗဗ္ဗာနံ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏၊ ကဗဠိ
 ကာရောအာဟာရောတိ၊ ကဗဠိကာရောအာဟာရောဟူသည်ကား၊ ကဗဠံ၊

အလုပ်အလေ့ကို။ ကတွာပြု၍။ အဇ္ဈောဟရိတဗ္ဗတော၊ မျှီအပ်သော
 ကြောင့်။ အာဟာရော၊ အာဟာရမည်၏။ ဧတံ၊ ဤအာဟာရဟူသောအမည်
 သည်။ ဩဒနကုမ္ဘာသာဒိဝတ္ထုကာယ၊ ထမင်းမယောရန်စသောဝတ္ထုန္တ
 ရှိသော။ ဩဘယ၊ ဩဇာ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဩဠာရိကောဝါ
 သုရမောဝါတိ။ ဩဠာရိကောဝါသုရမေ၊ ဝါဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုဩဠာရိက
 တာယ၊ ဩဇာ၏တည်ရာဖြစ်သောဝတ္ထုရန်ရင်း သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
 ဩဠာရိကော၊ ဩဠာရိကမည်၏။ ဝတ္ထုသုရမတာယ၊ ဩဇာ၏တည်ရာဖြစ်
 သောဝတ္ထုသိပ်မွေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သုရမော၊ သုရမမည်၏။ ပန၊ စင်
 စင်သော်ကား။ သဘာဝေန၊ သဘာဝအားဖြင့်။ သုရမရူပပရိယာပနန္တတ္ထာ၊
 သုရမရုပ်၌အကျဉ်းဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကဗဇ္ဇိကာရောအာဟာရော၊
 ကဗဇ္ဇိကာရအာဟာရသည်။ သုရမော၊ သိပ်မွေသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ စသစ္စံ၊ မှန်၏။ အဿ၊ ထိုဩဇာ၏။ ဝတ္ထုတော၊ တည်ရာဝတ္ထုအား
 ဖြင့်။ သာဝိဩဠာရိကတာစ၊ ထိုသို့ရန်ရင်းသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊
 သာဝိသုရမတာစ၊ ထိုသို့သိပ်မွေသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဥပါဒါ
 ယုပါဒါယ၊ ထောက်၍ထောက်၍။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ပဟိဝိတ္ထာရေ
 မိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ ကုန္တိ၊ သာနံ၊ မိကျောင်းတို့၏။ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို၊ ဥပါဒါယ၊
 ထောက်၍။ မောရာနံ၊ ဥဒေါင်းတို့၏။ အာဟာရော၊ အာဟာရသည်။ သုရမော၊
 သိပ်မွေ၏။ ကုန္တိ၊ သာ၊ မိကျောင်းတို့သည်။ ပါသာဏေ၊ ကျောက်ခဲတို့ကို၊
 ဝိလန္တိ၊ ကိရ၊ မျှီ ကုန်သတတ်တေ။ ထိုကျောက်ခဲတို့သည်လည်း။ နေသံ၊
 ထိုမိကျောင်းတို့၏။ ကုန္တိပတ္တာဝ၊ ဝမ်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။
 ဝိလိယန္တိ၊ ကျေကုန်၏။ မောရာ၊ ဥဒေါင်းတို့သည်။ သပ္ပဝိန္တိကာဒိပါဏေ၊
 မြွေကင်းပြီးကောက်အစရှိသော သတ္တဝါတို့ကို။ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏။ ပန၊
 ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ မောရာနံ၊ ဥဒေါင်းတို့၏။ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို၊ ဥပါ
 ဒါယ၊ ထောက်၍။ တရုတ္ထာနံ၊ အောင်းတို့၏။ အာဟာရော၊ အာဟာရသည်။
 သုရမော၊ သိပ်မွေ၏။ တေ၊ ထိုအောင်းတို့သည်။ တိဝဿန္တုပ္ပိကာနိ၊ စွန့်၍
 သုံးနှစ်သည်ကုန်ပြီးသော၊ ဝိဿကာနိစေတံ၊ ဦးချိုတို့ကို လည်းကောင်း၊
 အဗ္ဗိနိစ၊ အရိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ခါဒန္တိ၊ ကိရ၊ စားကုန်သတတ်၊ တာနိစ၊
 ထိုသုံးနှစ်သည်ကုန်ပြီးသော ဦးချိုအရိုးတို့သည်လည်း။ နေသံ၊ ထိုအောင်း
 တို့၏။ ခေဠေန၊ တံထွေးဖြင့်၊ တေမိတမတ္တေနော၊ စွတ်ကာမျှဖြင့်သာလျှင်။
 ကန္ဓမူလံဝိယ၊ မြစ်ဖျမြစ်ရင်းကဲ့သို့။ ရဒုကာနိ၊ နူးညံ့ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ တရုတ္ထာနိ၊ အောင်းတို့၏လည်း။ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို၊

၂၂

ဥပါဒါယ၊ ထောကံန္တိ၊ ဟတ္ထိနံ၊ ဆင်တို့၏၊ အာဟာရော၊ အာဟာရသည်၊
 သုခုမော၊ သိမ်မွေ့၏၊ တေဝိ၊ ထိုဆင်တို့သည်လည်း၊ နာနာရုက္ခသာခါ
 ယော၊ အထူးထူးသော သစ်ခက်တို့ကို၊ ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏၊ ဟတ္ထိနံ၊ ဆင်
 တို့၏၊ အာဟာရတော၊ အာဟာရထက်၊ ဂဝယဂေါကဏ္ဍမိဂါဒိနံ၊ နွား
 နောက်ပိုင် သမင်ချေဒရယ် ဆတ်ယုန်အစရှိကုန်သော သတ္တဝါအပေါင်း၊
 တို့၏၊ အာဟာရော၊ အာဟာရသည်၊ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့၏၊ တေ၊ ထိုနွား
 နောက် ပိုင်သမင်ချေ ဒရယ်ဆတ်ယုန်အစရှိသော သတ္တဝါအပေါင်းတို့
 သည်၊ နိဿာရာနိ၊ အနှစ်မရှိကုန်သော၊ နာနာရုက္ခပဏ္ဍာဒိနိ၊ အထူးထူးသော
 သစ်ရွက်အစရှိသည်တို့ကို၊ ခါဒန္တိ၊ ကိရ၊ ကားကုန်သတတ်၊ တေသမ္ပိ၊ ထိုနွား
 နောက်ပိုင်သမင်သည်တို့၏လည်း၊ အာဟာရတော၊ အာဟာရထက်၊ ဂုန္နံ၊
 နွားတို့၏၊ အာဟာရော၊ အာဟာရသည်၊ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့၏၊ တေ၊ ထိုနွား
 တို့သည်၊ အဋ္ဌသုက္ခတိတာနိ၊ စိုစိန်းသောမြက်ချောက်သောမြက်တို့ကို၊
 ခါဒန္တိ၊ စားကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုနွားတို့၏၊ အာဟာရတော၊ အာဟာရထက်၊
 သသာနံ၊ ယုန်တို့၏၊ အာဟာရော၊ အာဟာရသည်၊ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့၏၊
 သသာနံ၊ ယုန်တို့၏၊ အာဟာရတော၊ အာဟာရထက်၊ သကုတာနံ၊ ဌက်တို့
 ၏၊ အာဟာရော၊ အာဟာရသည်၊ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့၏၊ သကုတာနံ၊ ဌက်တို့
 ၏၊ အာဟာရတော၊ အာဟာရထက်၊ ပစ္စန္တဝါသိနံ၊ ပစ္စန္တရာဇ်ရွာ၌နေကုန်
 သောလူအပေါင်းတို့၏၊ အာဟာရော၊ အာဟာရသည်၊ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့၏၊
 ပစ္စန္တဝါသိနံ၊ ပစ္စန္တရာဇ်ရွာ၌နေကုန်သောသူတို့၏၊ အာဟာရတော၊ အာဟာ
 ရထက်၊ ဂါမဘောဇကောနံ၊ ရွာစားရွာသူကြီးတို့၏၊ အာဟာရော၊ အာဟာရ
 သည်၊ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့၏၊ ဂါမဘောဇကောနံ၊ ရွာစားရွာသူကြီးတို့၏၊
 အာဟာရတော၊ အာဟာရထက်၊ ရာဇမဟာမတ္တာနံ၊ မင်းမင်း၏အမတ်တို့
 ၏၊ အာဟာရော၊ အာဟာရသည်၊ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့၏၊ တေသမ္ပိ၊ ထိုမင်း
 မင်း၏အမတ်တို့၏လည်း၊ အာဟာရတော၊ အာဟာရထက်၊ စက္ကဝတ္တိနော၊
 စကြာရတနာကို ရသောစကြာဝတေးမင်းမြတ်၏၊ အာဟာရော၊ အာဟာရ
 သည်၊ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့၏၊ စက္ကဝတ္တိနော၊ စကြာဝတေးမင်း၏၊ အာဟာရ
 တော၊ အာဟာရထက်၊ သုမ္မဒေဝါနံ၊ သုမ္မဝိုးရုက္ခဝိုးနတ်တို့၏၊ အာဟာရော၊
 အာဟာရသည်၊ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့၏၊ သုမ္မဒေဝါနံ၊ သုမ္မဝိုးရုက္ခဝိုးနတ်တို့၏၊
 အာဟာရတော၊ အာဟာရထက်၊ စာတုမဟာရာဇိကာနံ၊ စာတုမဟာရာဇ်
 နတ်တို့၏၊ အာဟာရော၊ အာဟာရသည်၊ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့၏၊ ဧံ၊ ဤသို့
 အပ်ခဲ့ပြီးလျှင်အစဉ်ဖြင့်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ပရနိဗ္ဗိတဝသဝတ္တိနံ၊

ပရနိဗ္ဗိတဝဿဝတ္ထိနတ်တို့၏အာဟာရော၊ အာဟာရသည်၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗော၊ ချဲ့အပ်၏၊ တေသံ၊ ထိုပရနိဗ္ဗိတဝဿဝတ္ထိနတ်တို့၏၊ အာဟာရော၊ အာဟာရသည်။ သုခုမောတွေဝသုခုမောဇေ၊ သိမ်မွေ့၏ဟူ၍သာလျှင်၊ နိဗ္ဗိ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်၏၊ စ၊ ဆက်၍ ဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝတ္ထု၊ အပေါင်းတွင်၊ ဩဇ္ဇာရိကေး၊ ရုန့်ရင်းသော၊ ဝတ္ထု၊ ထို့၊ ဝတ္ထု၌၊ ဩဇာ၊ ဩဇာသည်၊ ပရိတ္တာ၊ နည်းသည်၊ ဗုဗ္ဗလော၊ နည်းသောအားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုခုမော၊ သိမ်မွေ့သောဝတ္ထု၌၊ ပလဝတိ၊ အားရှိ၏၊ တထာဟိတတောဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဧကမတ္တပူရဗ္ဗိ၊ တခုသောခွက်ဖြင့်ပြည့်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို၊ ဝိဝတော၊ သောက်သောသူအား၊ မဟုတ္တေနေဝ၊ တစကခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဇိဗ္ဗန္တိ၊ တော၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယံကိပ္ပိဒေဝ၊ တခုတခုကိုသာလျှင်၊ ခါဒိတုကာမော၊ စားလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သပ္ပိံ၊ ပန်းထောပတ်ကိုကား၊ ပသဓုမတ္တံ၊ တထက်ဖက်မျှ၊ ဝိဝိတွာ၊ သောက်ရသောကြောင့်၊ နိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး၊ အဘောတ္ထု၊ ကာမော၊ မစားလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝတ္ထု၊ ဩဇာနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဝတ္ထု၊ ဩဇာသည်ကြည့်အပ်သော ခုနစ်ပါးသောအဓိနိဗ္ဗောဂရုပ်ဟူသောဝတ္ထုသည်၊ ပရိဿမံ၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်သည်၏အတွင်းအားဖြင့်ဖြစ်သောကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတိ၊ ပျောက်ကာမျှကိုပြုတတ်၏၊ ပါလေတု၊ စောင့်ခြင်းငှါ၊ နမနသက္ကောတိ၊ မတတ်နှိုင်း၊ ဩဇာ၊ ဩဇာသည်ကား၊ ပါလေတိ၊ စောင့်ရှောက်တတ်၏၊ ပရိဿမံ၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်သည်၏အတွင်းအားဖြင့်ဖြစ်သောကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတု၊ ပျော်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတွင်းနှိုင်း၊ ဧပန၊ နှစ်ပါးကုန်သောဝတ္ထု၊ ဩဇာတို့သည်ကား၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိဿမံ၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်သည်၏အတွင်းအားဖြင့်ဖြစ်သောကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းကို၊ ဝိနောဒေန္တိဇေဝ၊ ပျောက်လည်း ပျောက်နှိုင်း ကုန်၏၊ ပါလေန္တိစ၊ စောင့်လည်းစောင့်နှိုင်းကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊

ပသောဒုတိယောစာတိ၊ ပသောဒုတိယောစဟူသည်ကား၊ ယံကိပ္ပိ၊ အလုံးစုံသော၊ စက္ခု၊ သမ္မာသာဒိ၊ စက္ခု၊ သမ္မာသာ အစရှိသော၊ ဆဗ္ဗိဇောဝိ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပသော၊ ပသတည်း၊ ဧတေသု၊ စတုသုအာဟာရေသု၊ ထိုလေးပါးကုန်သောအာဟာရတို့တွင်၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ အာဟာရော၊ အာဟာရတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ စသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ ဧသေသော၊ ဤနှစ်ခုမြောက်သောအာဟာရဟူသော

နည်းသည်။ ဒေသနာနယောဇေ။ ဒေသနတ္ထမ နည်းမည်သည် သာတည်း။
 တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ဣမိနာ နာမကာရဏေန။ ဤမည်သော အကြောင်း
 ကြောင့်။ ဒုတိယောဝါ။ ဒုတိယသည်းမည်၏။ တတိယောဝါ။ တတိယသည်း
 မည်၏။ ဣတိဣဒံနာမ်။ ဤနည်းကို။ ဧတ္ထ။ ဤပဌမ ဒုတိယတတိယစတုတ္ထ
 အရာ၌။ နဂဝေဝိတဗ္ဗံ။ မရှာလေထင့်။ မနောသဉ္ဇေတနာတိ။ မနောသဉ္ဇေတနာ
 ဟူသည်ကား။ စေတနာဇေ။ စေတနာကိုသာလျှင်။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဝိညာ
 တန္တိ။ ဝိညာတံဟူသည်ကား။ ယံကိစ္ဆိ။ အမှတ်မရှိသော။ စိတ္တံ။ စိတ်ကို။
 ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဧတ္ထ။ ဤအရာ၌။ ဌတွာ။ တန်၍။ စောဒကော။ စောဒက
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အာဟာ။ ဆိုပြီး။ ပစ္စယဋ္ဌော။ ဥပထမ္ဘက အကြောင်းဟူသော
 အနက်သည်။ အာဟာရဋ္ဌော။ အာဟာရသဒ္ဓါ၏အနက်သည်။ ယဒိဝိယာ။
 အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။ အထ။ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကသ္မာ။ အဘယ်ကြောင့်။
 သတ္တာနံ။ သတ္တဝါတို့၏။ အညေသုဝိ။ တပါးသည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပစ္စယေသု။
 အကြောင်းသို့သည်။ ဝိဇ္ဇာမာနေသု။ ရှိကုန်လျက်။ ဣမေယေဝစတ္တာရော။ ဤ
 လေးပါးတို့ကိုသာလျှင်။ ဝုတ္တာ။ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။
 အာဟာ။ ဆိုပြီး။ ပရိဟာရော။ အဖြေကို။ မယာ။ ငါသည်။ ဝုစ္စထေ။ ဆိုပြီးအံ့။
 အဏ္ဏတ္တိကသန္တတိယာ။ အဏ္ဏတ္တိကသန္တာနံ၌။ ဝိသေသပစ္စယတ္တာ။ ထူးသော
 အကြောင်းဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဟိဝိတ္တာရေမိ။ ရှေ့ပြီးအံ့။ ကဗဠိ
 ကာရာဟာရဟက္ခာနံ။ ကဗဠိကာရအာဟာရကို စားကုန်သော။ သတ္တာနံ
 သတ္တဝါတို့၏။ ရူပကာယသ။ ရူပကာယအား။ ကဗဠိကာရောအာဟာရော။
 ကဗဠိကာရအာဟာရသည်။ ဝိသေသပစ္စယော။ ထူးသောအကြောင်းသည်။
 ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ နာမကာယေ။ နာမကာယ၌။ ဗသော။ ဗသသည်။ ဝေဒနာ
 ယ။ ဝေဒနာအား။ ဝိသေသပစ္စယော။ ထူးသောအကြောင်းသည်။ ဟောတိ။
 ဖြစ်၏။ မနောသဉ္ဇေတနာ။ မနောသဉ္ဇေတနာသည်။ ဝိညာတသ။ ဝိညာဉ်အား။
 ဝိသေသပစ္စယော။ ထူးသောအကြောင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝိညာတံ။
 ဝိညာဉ်သည်။ နာမရူပသ။ နံရုပ်အား။ ဝိသေသပစ္စယော။ ထူးသောအကြောင်း
 သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိအယံ။ ဤသည်ကား။ ပရိဟာရော။ အဖြေတည်း။
 ယထာဟ။ ထုရားအဘယ်ကဲ့သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား။ သေယျထာ
 ပိ ဘိက္ခဝေအယံကာယောအာဟာရဋ္ဌိတိကောအာဟာရံပဋိစ္စတိဋ္ဌတိအနာ
 ဟာရောနောတိ ဋ္ဌတိတထာ ဗသပစ္စယာဝေဒနာသင်္ခါရပစ္စယာဝိညာတံ
 ဝိညာတပစ္စယာနာမရူပန္တိ။ သေယျထာပိဘိက္ခဝေအယံကာယောအာဟာ
 ရဋ္ဌိတိကောအာဟာရံပဋိစ္စတိဋ္ဌတိ အနာဟာရောနောတိဋ္ဌတိတထာ ဗသ

၂၁

ပစ္စယာဝေဒနာ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ ဝိညာဏပစ္စယာ နာမရူပဟူ၍၊
 အာဟာရောကောသလံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ ကာယော၊ ဤရူပကာယ
 သည်၊ အာဟာရဋ္ဌိတိကော၊ အာဟာရလျှင် တည်ရာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
 အာဟာရံ၊ အာဟာရကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ တိဋ္ဌတိယေယျထာဝရံ၊ တည်သကဲ့သို့၊
 အနာဟာရော၊ အာဟာရကင်းသည်ဖြစ်၍၊ နောတိဋ္ဌတိ၊ မတည်၊ တထာ၊
 ထိုအတူ၊ ဗဿပစ္စယာ၊ ဗဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ
 သည်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ သင်္ခါရပစ္စယာ၊ သင်္ခါရဟူသော အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဝိညာဏပစ္စယာ၊ ဝိညာဉ်
 ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ နာမရူပံ၊ နံရုပ်သည်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊
 ဧတ္ထ၊ ဤကဗဠိကာရော အာဟာရောဟူသောပုဒ်၌၊ အာဟာရော၊ အာဟာရ
 ကား၊ ကောပန၊ အဘယ်နည်း၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ အာဟရတိ၊ ဆောင်သနည်း၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ကဗဠိကာရဟာရော၊
 ကဗဠိကာရအာဟာရသည်၊ ဩဇဋ္ဌမကရူပါနိ၊ ဩဇာလျှင် ရှစ်ခုမြောက်
 ဖြစ်သောရုပ်တို့ကို၊ အာဟရတိ၊ ဆောင်၏၊ ဗဿာဟာရော၊ ဗဿာဟာရ
 သည်၊ တိသောဝေဒနာ၊ သုံးပါးသောဝေဒနာတို့ကို၊ အာဟရတိ၊ ဆောင်၏၊
 မနောသဉ္ဇေတနာဟာရော၊ မနောသဉ္ဇေတနာဟာရသည်၊ တယောဘဝေ၊
 သုံးပါးသောဘဝတို့ကို၊ အာဟရတိ၊ ဆောင်၏၊ ဝိညာဏဟာရော၊ ဝိညာဏာ
 ဟာရသည်၊ ပဋိသန္ဓိနာမရူပံ၊ ပဋိသန္ဓေအခါနံရုပ်ကို၊ အာဟရတိ၊ ဆောင်၏၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဗရိဟာရော၊ အဖြေတည်း၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့
 လျှင်၊ အာဟရတိ၊ ဆောင်သနည်း၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကဗဠိကာရဟာ
 ရော၊ ကဗဠိကာရအာဟာရသည်၊ ရခေ၊ ခံတွင်း၌၊ ဋ္ဌမိတမတ္ထေယေဝ၊ ထား
 ကာမျှ၌သာလျှင်၊ အဋ္ဌရူပါနိ၊ ရှစ်ပါးသော အဋ္ဌကလောင်တို့ကို၊ သရဋ္ဌာပေ
 တိ၊ ဖြစ်စေထတ်၏၊ ဒန္တိရတ္ထိတံ၊ သွားဖြင့်မှုန့်မှုန့် ညက်ညက် ကျေစေ
 အပ်ပြီးသော၊ အဇ္ဈောဟရိယမာနံ၊ မျှီအပ်သော၊ ဧကေကံ၊ တလုံးတလုံး
 သော၊ သိတ္တံပန၊ ထမင်းလုံးသည်ကား၊ အဋ္ဌဋ္ဌရူပါနိ၊ ရှစ်ပါးရှစ်ပါးကုန်
 သော အဋ္ဌကလောင်ရုပ်တို့ကို၊ သရဋ္ဌာပေတိယေဝ၊ ဖြစ်စေသည်သာလျှင်
 တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဩဇဋ္ဌမကရူပါနိ၊ ဩဇာလျှင် ရှစ်ခုမြောက်ဖြစ်ကုန်
 သောရုပ်တို့ကို၊ အာဟရတိ၊ ဆောင်၏၊ ဗဿာဟာရောပန၊ ဗဿာဟာရ
 သည်ကား၊ သုခဝေဒနိယော၊ သုခဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သော၊ ဗသေသော၊ ဗဿ
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သုခဝေဒနံ၊ သုခဝေဒနာကို၊ အာဟရ
 တိ၊ ဆောင်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒုက္ခဝေဒနိယော၊ ဒုက္ခဝေဒနာနှင့်ယှဉ်သော

ဖဿသည၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ အာဟာရတိ၊ ဆောင်၏၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒ
 နိယော၊ အဒုက္ခမသုခဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော ဖဿသည၊ အဒုက္ခမသုခံ၊ အဒုက္ခ
 မသုခဝေဒနာကို၊ အာဟာရတိ၊ ဆောင်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗထာဝရံ၊ ခပ်သိမ်း
 သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်လည်း၊ ဖဿာဟာရော၊ ဖဿာဟာရသည်၊
 တိသောဝေဒနာ၊ သုံးပါးသောဝေဒနာတို့ကို၊ အာဟာရတိ၊ ဆောင်၏၊ မနော
 သဗ္ဗေတနာဟာရော၊ မနောသဗ္ဗေတနာဟာရသည်၊ ကာမဘဝုပင်၊ ကာမဘဝု
 သို့ရောက်စေတတ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ ကာမဘဝံ၊ ကာမဘဝကို၊ အာဟာ
 ရတိ၊ ဆောင်၏၊ ရူပါရူပဘဝုပင်၊ ရူပဘဝုအရူပဘဝုသို့ရောက်စေတတ်ကုန်
 သော ရူပဘဝုသို့လက်အရူပဘဝုသို့လက်တို့သည်၊ တံတံဘဝံ၊ ထိုထိုသို့သော
 ရူပဘဝအရူပဘဝကို၊ အာဟာရတိ၊ ဆောင်၏၊ သဗ္ဗထာဝရံ၊ ခပ်သိမ်းသော
 အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ မနောသဗ္ဗေတနာဟာရော၊ မနောသဗ္ဗေတနာ
 ဟာရသည်၊ တယောဘဝေ၊ သုံးပါးသောဘဝတို့ကို၊ အာဟာရတိ၊ ဆောင်၏
 ဝိညာဏာ ဟာရောပန၊ ဝိညာဏာ ဟာရသည်ကား၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတေ၊ ပဋိ
 သန္ဓေတေ၊ တံသဗ္ဗယုတ္တကာ၊ ထိုပဋိသန္ဓေနှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ တယော၊
 သုံးပါးကုန်သော၊ ယောနန္ဒာ၊ အကြင်နန္ဒာတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 တိသန္တတိဝသေန၊ ကာယဒသကတာဝဒသကာဝတ္ထု၊ ဒသကဟုဆိုအပ်သော
 သုံးပါးသောသန္တတိတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယာနိစတိံသရူပါနိ၊ အကြင်သုံး
 ဆယ့်သောရုပ်တို့သည်လည်း၊ သဟဇာတာဒိပစ္စယေန၊ သဟဇာတာဒိပစ္စ
 ယသတ္တိဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တာနိ၊ ထိုနံရုပ်တို့ကို၊ အာဟာရတိ၊ ဆောင်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝိညာဏာဟာရော၊ ဝိညာ
 ဏာဟာရသည်၊ ပဋိသန္ဓိနာမရူပံ၊ ပဋိသန္ဓေအခါ၌ဖြစ်သောနံရုပ်ကို၊ အာဟာ
 ရတိ၊ ဆောင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ
 ဤလေးပါးသောအာဟာရအရာ၌၊ မနောသဗ္ဗေတနာတယောဘဝေအာဟာ
 ရတိတိ၊ မနောသဗ္ဗေတနာ တယောဘဝေ အာဟာရတိဟူ၍၊ သာသဝါ၊
 အာသဝေါ၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော၊ ကုသလာကုသလာစေတနာစ၊ ကုသိုလ်
 အကုသိုလ်စေတနာတို့ကိုလည်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဝိညာဏံပဋိသန္ဓိ
 နာမရူပံအာဟာရတိတိ၊ ဝိညာဏံပဋိသန္ဓိနာမရူပံအာဟာရတိဟူ၍၊ ပဋိသန္ဓိ
 ဝိညာဏမေဝ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်ကိုသာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပန၊ ထိုသို့ဆို
 အပ်သော်လည်း၊ အပိသေသေန၊ သာမညအားဖြင့်၊ တံသဗ္ဗယုတ္တတံသရဋ္ဌာ
 နဓမ္မာနံ၊ ထိုဖဿအစရှိသည်တို့နှင့် ယှဉ်သော စိတ်စေတသိက်တရား
 ထိုဖဿအစရှိသည် တို့ကြောင့် ဖြစ်သော အာရုံတရားတို့ကို၊ အာဟာရတ

၂

တောဝိ၊ ဆောင်တတ်သောကြောင့်လည်း။ ထေး ထိုလေးပါး ကုန်သော
တရားတို့ကို။ အာဟာရတော်၊ အာဟာရတို့ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်
၏။ ။ ထေးသုစတုသုအာဟာရေသု၊ ထိုလေးပါးကုန်သောအာဟာရတို့
တွင်၊ ကဗဇ္ဇိကာရာဟာရော၊ ကဗဇ္ဇိကာရအာဟာရသည်၊ ဥပတ္တန္တေန္တော၊
ထောက်ပံ့နိုင်စေသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အာဟာရကိစ္စံ၊ အာဟာရကိစ္စကို၊
သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ဖဿော၊ ဖဿာဟာရသည်၊ ဖုဿန္တောယေဝ၊ တွေ့
ခြင်းကိစ္စကိုပြု၍သာလျှင်၊ မနောသဉ္ဇေတနာ၊ မနောသဉ္ဇေတနာဟာရသည်၊
အာယူဟမာနာဝ၊ စေ့ဆော်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏာဟာ
ရသည်၊ ဝိစာနန္တမေဝ၊ ဥပပတ္တိဘဝကိုကြံသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်သိသည်
ဖြစ်၍သာလျှင်၊ အာဟာရကိစ္စံ၊ အာဟာရ ကိစ္စကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။
ကထံ၊ အာဟာရသို့လျှင်၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေသနည်း။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့။
ကဗဇ္ဇိကာရာဟာရော၊ ကဗဇ္ဇိကာရာဟာရသည်၊ ဥပတ္တန္တေန္တော၊ ယေဝ၊
ထောက်ပံ့နိုင်စေသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ကာယဉ္ဇေတနာ၊ ရူပကာယတည်းဟူ
သောအတ္တဘောကိုဖြစ်စေသဖြင့်၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ဦတိယာ၊ တည်း
ခြင်းငှါ၊ ဗစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ကမ္မန္တံ
တောဝိ၊ ကံသည်ဖြစ်စေအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အယံကာယော၊ ဤရူပ
ကာယသည်၊ ကဗဇ္ဇိကာရာဟာရေန၊ ကဗဇ္ဇိကာရာဟာရဖြင့်၊ ဥပတ္တန္တေန္တော
ထောက်ပံ့ နိုင်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒဿဝဿာနိဝိ၊ သမ္ပန္နံတို့ ပတ်လုံး
လည်းကောင်း၊ ဝဿသတိ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ယာဝအာ
ယုပရိမာတံဝိ၊ အသက်ရှည် သမျှအတိုင်း အရှည်ကာလ ပတ်လုံးလည်း
ကောင်း၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ယထာကံ၊ ဥပမာအာဟာရကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊
မာတုယာ၊ အမိသည်။ ဇနိတောဝိ၊ ဖြစ်စေအပ်သော်လည်း၊ ဒါရကော၊
သူငယ်သည်၊ ဓာတိယာ၊ နို့၊ ထိန်းသည်၊ ထည့်နို့၊ နို့ ရည်တို့ကို၊ ပါယေတွာ၊
သောက်စေ၍၊ ပေါသိယမာနော၊ မွေးအပ်သည်ရှိသော်၊ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ
သောကာလပတ်လုံး၊ တိဋ္ဌတိယထာဝ၊ တည်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဥပတ္တန္တေ
န၊ ကျားဖြင့်၊ ဥပတ္တန္တိကဂေဟံ၊ ထောက်အပ်သောအိမ်သည်၊ စိရံ၊ ကြာ
မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ တိဋ္ဌတိယထာဝ၊ တည်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
တထာ၊ ထိုအတူ၊ ကဗဇ္ဇိ ကာရာဟာရေန၊ ကဗဇ္ဇိ ကာရာ ဟာရသည်၊
ဥပတ္တန္တေန္တော၊ ထောက်ပံ့နိုင်စေအပ်သည်ရှိသော်၊ ယာဝအာယုပရိမာတံ
အသက်ရှည်သမျှအတိုင်းအရှည်ကာလပတ်လုံး၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ စသစ္စံ၊
မှန်၏။ ထထာမဟာရာဇဂေဟေတန္တေအညေနဒါရနာဥပတ္တန္တေန္တိ အညေ

နဒါရုနာဥပတ္တန္တိတံသန္တံ ဧဝံတံဂေဟံနပတတိ။ ဧဝမေဝခေါ မဟာရာဇ
အယံကာယောအာဟာရဋ္ဌိတိကောအာဟာရံပဋိစ္စတိဋ္ဌတိတိ။ ယထာမဟာ
ရာဇဂေဟပတန္တေအညေနဒါရုနာဥပတ္တန္တေန္တိ အညေနဒါရုနာဥပတ္တန္တိ
တံသန္တံ ဧဝံတံဂေဟံနပတတိ ဧဝမေဝခေါ မဟာရာဇအယံကာယောအာ
ဟာရဋ္ဌိတိကောအာဟာရံပဋိစ္စတိဋ္ဌတိဟူ၍။ နာဂသေနတ္ထေရေန၊ နာဂသိန်
မထေရ်သည်။ မိလိန္ဒပဉ္စေ၊ မိလိန္ဒပဉ္စာန္တိ။ ဧတံဝစနံ။ ဤစကားကို၊ ဂုတ္တန္တိ၊
ဆိုအပ်ပြီးသည့်သာလျှင်တည်း။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမိလိန္ဒ မင်းကြီး။
ဂေဟ၊ အိမ်အိုသည်။ ပတန္တေ၊ ယိုင်သည်ရှိသော်။ အညေန၊ တပါးသော။
ဒါရုနာ၊ ထောက်ဖြစ်သောသစ်ဖြင့်၊ ဥပတ္တန္တေန္တိ၊ ထောက်ကုန်၏။ အညေန၊
တပါးသော၊ ဒါရုနာ၊ သစ်ဖြင့်၊ ဥပတ္တန္တိတံ၊ ထောက်အပ်သည်။ သန္တံ၊ ဖြစ်သ
သော်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တံဂေဟံ၊ ထိုအိမ်သည်။ နပတတိယထာ၊ မထည်းသကဲ့သို့။
ဧဝမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ မဟာရာဇ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး၊ အယံကာယော၊
ဤရူပကာယသည်။ အာဟာရဋ္ဌိတိကော၊ အာဟာရလျှင်တည်ရာရှိ၏။ အာ
ဟာရံ၊ အာဟာရကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကဗဠိကာရော
အာဟာရော၊ ကဗဠိကာရာဟာရသည်။ ဥပတ္တန္တေန္တော၊ ထောက်ပံ့သည်
ရှိသော်။ အာဟာရကိစ္စံ၊ အာဟာရကိစ္စကို၊ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
သာဓေန္တေ၊ ပြီးစေသည်လည်းဖြစ်သော။ ကဗဠိကာရောအာဟာရော၊
ကဗဠိကာရာဟာရသည်။ အာဟာရသရဋ္ဌာနဿစ၊ အာဟာရသရဋ္ဌာန်
ရုပ်အားလည်းကောင်း၊ ဥပါဒိန္နဿစ၊ ဥပါဒိန္နရုပ်အားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ခြံ့ရူပသန္တတိနံ၊ နှစ်ပါးကုန်သောရုပ်အစဉ်သန္တာန်တို့အား၊ ပစ္စယော
ဂေျးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကမ္မဇာနံ၊ ကမ္မဇရုပ်တို့အား။ အနုပါ
ယကော၊ စောင့်ရှောက်တတ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပစ္စယော၊ ကေျးဇူးပြု
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဟာရသရဋ္ဌာနာနံ၊ အာဟာရသရဋ္ဌာန်ရုပ်တို့အား
ဇနုကော၊ ဖြစ်စေတတ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပစ္စယော၊ ကေျးဇူးပြုသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပသောပန၊ ပသသည်ကား။ သုခါဒိဝတ္ထု၊ သူတံ၊ သုခဝေဒနာ
အစရှိသည်တို့၏ဖြစ်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ဗုဒ္ဓန္တေယ
ဝ၊ ထိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ သုခါဒိဝေဒနာပဝတ္ထုနေန၊ သုခအစရှိသောဝေဒ
နာကိုဖြစ်စေသဖြင့်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ၊ ပစ္စ
ယော၊ ကေျးဇူးပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနောသဇ္ဈေတနာ၊ မနောသဇ္ဈေတ
နာသည်။ ကုသလောကုသလကမ္မဝသေန၊ ကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံ တို့၏
အတွင်းအားဖြင့်၊ အာယူဟမာနာယေဝ၊ အာထုတ်အပ်သည် ရှိသော်သာ

လျှင်၊ဘဝမူလံ။ ဘဝ၏အကြောင်းကို။ နိပ္ပာဒနတော။ ပြီးစေတတ်သော
 ကြောင့်၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ ဌိတိယာ၊ထည်ခြင်းငှါ၊ပစ္စယော၊ကျေးဇူး
 ပြုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဝိညာဏံ၊ဝိညာဉ်သည်၊ ဝိစာနန္တမေဝ၊သိသော်
 သာလျှင်၊နာမရူပဝတ္ထုနေနနံရုပ်ကိုဖြစ်စေသဖြင့်၊သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊
 ဌိတိယာ၊ထည်ခြင်းငှါ၊ပစ္စယော၊ကျေးဇူးပြုသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

ဝေ၊ဤသို့၊ဥပတ္တန္တနာဒိဝသေန၊ဥပတ္တန္တန အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊အာဟာရကိစ္စံ၊အာဟာရကိစ္စကို၊ သာယမာနေသု၊ပြီ စေတတ်ကုန်
 သော၊ဇေထသုပန၊ထိုသေးပါးကုန်သောအာဟာရတို့၌၊ စတ္တာရိဘယာနိ၊
 သေးပါးကုန်သောဘေးတို့ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာနိ၊ရှုအပ်ကုန်၏၊ ဣဒံတာနိဘယာနိ၊
 ထိုဘေးတို့သည်၊ သေယျတာကတမာနိ၊အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊
 ကဗဠိကာရာဟာရေ၊ ကဗဠိကာရာဟာရ၌၊ နိကန္တိယေဝ၊ နိကန္တိ သည်
 သာလျှင်၊ဘယံ၊ဘေးမည်၏၊ ဖသော၊ဖသောဟာရ၌၊ ဥပဂမနမေဝ၊ သွား
 ကာမျှသည်သာလျှင်၊ဘယံ၊ဘေးမည်၏၊ မနောသဉ္ဇေတနာယ၊မနောသဉ္ဇေ
 တနာဟာရ၌၊အာယူဟနမေဝ၊အားထုတ်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဘယံ၊ဘေး
 မည်၏၊ ဝိညာဏေ၊ဝိညာဏာဟာရ၌၊ အဘိနိပါတောယေဝ၊အဘိနိပါတ
 သည်ပင်လျှင်၊ဘယံ၊ဘေးမည်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊စတ္တာရိ၊သေးပါးကုန်သော၊
 ဘယာနိ၊ ဘေးတို့ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာနိ၊ ရှုအပ်ကုန်၏၊ ကိ၊ကာရဏာ၊ အဘယ်
 အကြောင်းကြောင့်၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာနိ၊ ရှုအပ်ကုန်သနည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအံ့၊
 ကဗဠိကာရာဟာရေ၊ကဗဠိကာရာဟာရ၌၊ နိကန္တိ၊တပ်ခြင်းတဏှာကို၊
 ကာတွာ၊ပြု၍၊ ဝိတာဒိနံ၊ အချင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပုရေက္ခတာ၊ခြံရံအပ်
 ကုန်သော၊သတ္တာ၊သတ္တဝါတို့သည်၊အာဟာရတ္ထာယ၊အာဟာရအကျိုးငှါ၊
 ရဗ္ဗ၊ဂဏနာဒိကမ္ဘာနိ၊ လက်ဆတ်ချိုး၍ရေတွက်ခြင်းဂဏန်းအတတ်အစရှိ
 သောအမှုတို့ကို၊ ကရောန္တော၊ပြုကုန်လျက်၊အနုပ္ပကံ၊ အတိုင်းမသိသော၊
 ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဧကဓ္စေဝ၊အချို့ကုန်သော
 သူတို့သည်သာလျှင်၊ ဣမသ္မိံ၊သာသနေး၊ဤသာသနာထေဝံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာဝိ၊
 ရဟန်းပြုပြီး၍လည်း၊ ဧဝမ္မကမ္ဘာဒိကာယ၊ ဆေးကုခြင်းအစရှိသော၊ အနေ
 သနာယ၊ မရှာမှီးအပ်သောရှာမှီးခြင်းဖြင့်၊ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို၊ ပရိ
 ယေသန္တာ၊ရှာမှီးကုန်လျက်၊ဒိဋ္ဌေဝိဓမ္မေ၊မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်
 ၌လည်း၊ဂါရယျာ၊ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ သမ္မရာယေဝိ၊
 တမလွန်ဘဝ၌လည်း၊တယာ၊ ထိုရဟန်း၏၊ သံဃာဒိုဝိ၊ရကုန်သည်လည်း၊
 အာဒိတ္တာ၊ရဲ့ရဲ့ညီသည်၊သမ္ပန္တလိတာ၊အလျှံထိန်ထိန်တောက်သည်၊ ဟော

၀၀၀

တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ လက္ခဏသံယုတ္တေ၊ လက္ခဏသံယုတ်၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ သမဏပေတာ၊ ရဟန်းပြိတ္တာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဣမိနာဝကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ကဗဠိကာရဟာရေ၊ ကဗဠိကာရအာဟာရ၌၊ နိကန္တိယေဝ၊ ကပ်ခြင်းတဏှာသည်သာလျှင်၊ ဘယံ၊ ဘေးမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။ ဖဿံ၊ ဖဿကို၊ ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ ကပ်ကုန်သောသူတို့သည်လည်း၊ ဖဿသဒ္ဓါဒိနောဝိ၊ ဖဿ၌သာယာခြင်း အလေ့သဘောရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ပရေသံ၊ တပါးသောသူတို့သည်၊ ခုက္ခိတဂေါဝိတေသု၊ စောင့်ရှောက်အပ်လုံခြုံစေအပ်သည်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒါရာဒိသု၊ သားမယားအစရှိကုန်သော၊ ဘဏ္ဍကေသု၊ ဝတ္ထုတို့၌၊ အမရဏ္ဍိန္နံ၊ ချွတ်ယွင်း၍ကျင့်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုချွတ်ယွင်း၍ ကျင့်ကုန်သောသူတို့ကို၊ သဟဘဏ္ဍေန၊ ဘဏ္ဍာနှင့်တကွ၊ ဘဏ္ဍသာမိကာ၊ ဘဏ္ဍာရှင်တို့သည်၊ ဂဟေတွာ ဖမ်း၍၊ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကံဝါ၊ အပိုင်းအပိုင်းကိုမူလည်း၊ ဆိန္ဒိတွာဝါ၊ ဖြတ်၍လည်းကောင်း၊ သံကာရဏဓူဓေသု၊ တခြက်ချေးရရှိရာအရပ်တို့၌၊ ဆန္ဒေန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ ရညောဝါ၊ မင်းအားမူလည်း၊ နိယျာတေန္တေ၊ အပ်နှင်းသောသူတို့ကို၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဝိဝိဓာ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ကမ္မကရဏာ၊ ကမ္မကရဏတို့ကို၊ ကာရာပေတိ၊ ပြုစေ၏။ ကာယသမ္ပာ၊ ဥပါဒိန္နကာကာယ၏လည်း၊ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ဖရံ၊ ရုတိ၏ အခြားမဲ့ဖြစ်သောနောက်ကာလ၌၊ နေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ ဒုဂ္ဂတိံ၊ အပါယ်လေးပါးသို့ထားခြင်းကို၊ ပါပိကံ၊ အလိုရှိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဖဿသဒ္ဓါဒိမူလကံ၊ ဖဿကိုသာယာခြင်းလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော၊ ဗိဇ္ဇဓမ္မိကံ၊ မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော၊ ဘယတ္ထိ၊ ဘေးသည်လည်းကောင်း၊ သမ္ပရာယိကံ၊ တမလွန်ဘဝ၌ဖြစ်သော၊ ဘယတ္ထိ၊ ဘေးသည်လည်းကောင်း၊ သမ္ပံ၊ အလုံးစုံသည်၊ အာဂတာမေဝ၊ ကောင်းစွာရောက်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဖဿာဟာရေ၊ ဖဿာဟာရ၌၊ ဥပဂမနမေဝ၊ ဝက္ခယမ္ပသမ္ပာအစရှိသည်အပြားရှိသောဖဿကိုဖြစ်စေခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ ဘယံ၊ ဘေးမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။ ပန၊ အတို့တပါးကိုဆိုပြီးအုံးကုသလသကုသလကမ္မာယူဟာနေနေဝ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံကိုအားထုတ်ခြင်းဖြင့်လျှင်၊ တံမူလကံ၊ ထိုကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော၊ တိသုဘဝေသု၊ သုံးပါးသောဘဝတို့၌၊ သမ္ပံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ အာဂတာမေဝ၊ ရောက်

သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမိနာကာရဏေန။ ဤအကြောင်းဖြင့်၊
မနောသဉ္ဇေတနာဟာရေ၊ မနောသဉ္ဇေတနာဟာရန္တိ၊ အာယူဟနမေဝ။ အား
ထုတ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဘယံ၊ တေးမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏။ ပဋိသန္ဓိဝိညာဏဉ္စ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်သည်လည်း၊ ယသ္မိံ၊ ယသ္မိံ
ဌာနေ၊ အကြင်အကြင်ဌာနတံ၌၊ အဘိနိပတတိ၊ ရှေးဦးစွာကုန်၏။ တသ္မိံ
တသ္မိံဌာနေ၊ ထိုထိုသို့သောဌာနတံ၌၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေဝိတ်သည်၊ နာမရူပံ၊
နံရုပ်ကို၊ ဂဟေတွာဝ၊ ယူ၍သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ၊ တ၊ ထိုနံရုပ်
သည်လည်း၊ နိဗ္ဗတ္တေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တံမူလကတ္တာ၊ ထိုနံရုပ်လျှင်
အကြောင်းရင်း ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗဘယာနိ၊ အလုံးစုံသော
တေးတို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တာနိယေဝ၊ ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ ဣတိဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဝိညာဏာဟာရေ၊
ဝိညာဏာဟာရန္တိ၊ အဘိနိပတိတောယေဝ။ ရှေးဦးစွာပဋိသန္ဓေ နေသော
အားဖြင့်ဖြစ်ခြင်း သည်ပင်လျှင်။ ဘယံ၊ တေးမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ «ဝေံ၊ ဤသို့၊ သဘယေသု၊ တေးနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်
သော။ ဣမေသံပနအာဟာရေသု၊ ဤအာဟာရတို့၌ကား။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
သဗ္ဗညုဘုရားရှင်သည်။ ကဗန္ဓိကာရာဟာရေ၊ ကဗန္ဓိကာရာဟာရန္တိ၊ နိကန္တိ
ပရိယာဒါနတ္ထံ။ တပ်စွန်းခြင်းတဏှာကို ကုန်စိပ်သောဌာ၊ သေယျထာဝရီ
ဘိက္ခဝေန္တေဇာယပတိကာတိအာဒိနာနယေန။ သေယျထာဝရီ ဘိက္ခဝေန္တေ
ဇာယပတိကာအစရှိသော နည်းဖြင့်၊ ပုတ္တဓံသုပဓံ၊ ပုတ္တဓံသုပမသုတ်ဒေ
သနာတော်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်ပြီ။ ဗဿာဟာရေ၊ ဗဿာဟာရန္တိ၊
နိကန္တိပရိယာဒါနတ္ထံ။ တပ်စွန်းခြင်းတဏှာကိုကုန်စိပ်သောဌာ၊ သေယျထာ
ဝရီဘိက္ခဝေဂါဝိနိစ္စဗ္ဗာတိအာဒိနာနယေန။ သေယျထာဝရီဘိက္ခဝေဂါဝိနိစ္စဗ္ဗာ
ဤသို့အစရှိသောနည်းဖြင့်၊ နိစ္စဗ္ဗဂါဝုပဓံ။ အရေမရှိသောနွားမဥပမာရှိသော
ဒေသနာတော်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်ပြီ။ မနောသဉ္ဇေတနာဟာရေ၊
မနောသဉ္ဇေတနာဟာရန္တိ၊ နိကန္တိပရိယာဒါနတ္ထံ။ တပ်ခြင်းတဏှာကိုကုန်
စိပ် သောဌာ၊ သေယျထာဝရီဘိက္ခဝေ အင်္ဂါရကာသု ဘိက္ခဝေဒိနာနယေန။
သေယျထာဝရီဘိက္ခဝေအင်္ဂါရကာသုဤသို့ အစရှိသော နည်းဖြင့်၊ အင်္ဂါရ
ကာသုပဓံ၊ မီးကျိုးရဥပမာရှိသော ဒေသနာတော်ကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟော
တော်ပြီ။ ဝိညာဏာဟာရေ၊ ဝိညာဏာဟာရန္တိ၊ နိကန္တိပရိယာဒါနတ္ထံ။
တပ်ခြင်းတဏှာကိုကုန်စိပ်သောဌာ၊ သေယျထာဝရီဘိက္ခဝေစောရ်အာဂုဏ
ရိန္တိအာဒိနာနယေန။ သေယျထာဝရီဘိက္ခဝေ စောရ်အာဂုဏရိ ဤသို့အစရှိ

သောနည်းဖြင့်၊ သတ္တိသတဟာတုပဿ်၊ တံတရာဖြင့်တိုးအပ်သည်နှင့် တူသော
ဒေသနာတော်ကို၊ ဒေသသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ။

တကြ၊ ထိုဥပမာတို့၌၊ တုတံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသော၊ အပယ်အတ္ထံ၊ ဤအနက်
ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သင်္ခယတော၊ အချဉ်းအေးဖြင့်၊ အတ္ထယောဇနာ၊ အနက်
ယောဇနာခြင်းတည်း။ ကိရ၊ အဆင့်စကားကြားဘူးသည်ကို ဆိုပြီးအံ့၊ ဧဒ္ဒ
ဇာယပတိကာ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောမယားလင်တို့သည်။ ပုတ္တံ၊ သားငယ်
ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ချီဝိုး၍၊ ပရိတ္တေန၊ နည်းသော၊ ပါထေယျေန၊ ရိက္ခာဖြင့်၊ ယော
ဇနသတိကံ၊ ယူဇနာတရာရှိသော၊ ကန္တာရမဂ္ဂံ၊ ရေမရှိသောခရီးခဲသို့၊ ပဋိပဇ္ဇိ
သု၊ သွားကုန်ပြီးတောသံ၊ ထိုနှစ်ယောက်ကုန်သော မယားလင်တို့အား။ ပညာ
သယောဇနာနိ၊ ယူဇနာငါးဆယ်ရှိသော အရပ်တို့သို့။ ဂတ္တိ၊ ရောက်၍၊
ပါထေယျံ၊ ရိက္ခာသည်၊ နိဗ္ဗာသိ၊ ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏။ တေ၊ ထိုလင်မယား
နှစ်ယောက်တို့သည်၊ ခုပ္ပိ၊ သာတုရာ၊ တော်ပွတ်ခြင်းဖြင့် ကျင်နာနှိပ်စက်
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပိရုဇ္ဇန္တယာယံ၊ ကြံသော သစ်ပင်ရိပ်၌၊ နိသိဒိ၊ သု၊ ထိုင်နေ
ကုန်ပြီး၊ သတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ တရိယံ၊ မယား
ကို၊ အာဟ၊ ဆိုလေ၏။ ကိ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ တံဒ္ဒေ၊ ဟဲ့ရှင်မ၊
ဣတော၊ ဤအရပ်မှ၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်အရပ်၌၊ ပညာသယောဇနာနိ၊
ယူဇနာငါးဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဝါမောဝါ၊ ရွာသည်လည်းကောင်း၊ နိဂမော
ဝါ၊ နိဂုံးသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုရိသေန၊
ယောကျ်ားသည်၊ ကာတမ္ပံ၊ ပြုအပ်သော၊ ဗဟုံ၊ များစွာသော၊ ယန္တကထိ
ဂေါရက္ခာဒိကမ္ပံ၊ အကြင်ထယ်ထွန်ခြင်းနွားကျောင်းခြင်းအစရှိ သောအမှု
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တံသမ္ပံ၊ ထိုအလုံး
ရုံးသောအမှုကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာပြီ၊ ဧဟိ၊ မြန်မြန်
လာလည့်၊ ငံ၊ ငါ့ကို၊ မာရေတွာ၊ သတ်၍၊ ဥပဗုဓံသံ၊ ထက်ဝက်သောအသား
ကို၊ ခါဒေတွာ၊ ခဲ၍၊ ဥပဗုဓံသံ၊ ထက်ဝက်သောအသားကို၊ ပါထေယျံကတွာ၊
ရိက္ခာပြု၍၊ ပုတ္တေန၊ သားနှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊ ကန္တာရံ၊ ခရီးခဲသို့၊ နိတ္ထရာဟိ၊
ထွက်မြောက်လေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သာဝိ၊ ထိုမိန်းမသည်
လည်း၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ သာဝိ၊ အရှင်၊ ဒါနိ
ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမသည်၊ ကာတမ္ပံ၊ ပြုအပ်
သော၊ ဗဟုံ၊ များစွာလည်းဖြစ်သော၊ ယန္တသုတ္တကန္တာဒိကမ္ပံ၊ အကြင်ခိုင်
ဝင်ခြင်းအစရှိသောအမှုသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံသမ္ပံ၊ ထိုအလုံးရုံးသောအမှုကို၊
ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်းရာပြီ၊ ဧဟိ၊ လာလော၊ ငံ၊ ကွန်မ

ကို၊ မာရေတွာ၊ သတ်၍၊ ဥပဓမ္မံသံ။ ထက်ဝက်သော အသားကို၊ ခါဒိတွာ၊ ခဲ၍
 ဥပဓမ္မံ၊ ထက်ဝက်သော အသားကို၊ ပါထေယျံကတွာ၊ ရိက္ခာပြု၍၊ ပုတ္တေန၊
 သားနှင့်။ သဒ္ဓိံ။ တတွာ၊ ကန္တရံ၊ ခရီးခဲကို၊ နိတ္ထရာဟိ၊ ထွက်မြောက်ထေလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ပုန၊ တဘန်၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ တံ၊
 ထိုမယားကို၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ဘဒ္ဒေ၊ အရွယ်အဆင်းကောင်းခြင်းငါးပါးနှင့်
 ပြည့်စုံသောရှင်မ၊ မာတုဂါမမရဏေန၊ မာတုဂါမသည်းဟူသောည်းသေ
 သဖြင့်၊ ဗိန္နု၊ ရှစ်ယောက်သောသူတို့၏၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ ပညာယတိ၊
 ထင်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ငါဆိုသောစကားသည်မှန်လှ၏၊ မန္တော၊ ပျိုမြစ်နုနယ်သေး
 ငယ်လှသော၊ ကုမာရော၊ သူငယ်သည်၊ မာတရံ၊ အမိကို၊ ဝိနာ၊ ကင်း၍၊ ဇီဝိ
 တုံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းငှါ၊ နုသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ယဒိဇီဝါမ၊ အကယ်၍အသက်ရှည်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ပုန၊
 တဘန်၊ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို၊ ထဘောယျာမ၊ ရကုန်ငြားအံ့သည်မဝိ၊ ဟန္တဒါ
 နိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုတ္တကံ၊ သားငယ်ကို၊ မာရေတွာ၊ သတ်၍၊ ဓမ္မံ၊ အသားကို၊
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကန္တရံ၊ ခရီးခဲကို၊ နိတ္ထရာမ၊ ထွက်မြောက်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ တထော၊ ထိုနောက်မှ၊ မာတာ၊ အမိသည်၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊
 တာတာ၊ ချစ်သား၊ ဝိတု၊ အဘ၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆာဟိ၊ သွားထေ၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုသားငယ်သည်၊ အဂမာယိ၊ သွားထေ၏၊ အထ၊
 ထိုသို့သွားသော စကား၌၊ အသေ၊ ထိုသူငယ်၏၊ ဝိတာ၊ အဘသည်၊ မယာ၊
 ငါသည်၊ ပုတ္တကံ၊ သားငယ်ကို၊ ပေါသေသာဝိတိ၊ ပွေးအံ့ဟူ၍၊ ကသိဂေါ
 ရက္ခာဒိတိ၊ လယ်ထွန်ခြင်းနွားကျောင်းခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အနုပ္ပကံ၊
 အတိုင်းမသိသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အနုဘုတံ၊ ခံစားလှလေပြီ၊ ပုတ္တံ၊
 သားကို၊ မာရေတုံ၊ သတ်ခြင်းငှါ၊ နုသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်၊ တွံယေဝ၊
 သင်သည်ပင်လျှင်၊ တဝပုတ္တံ၊ သင်၏သားကို၊ မာရေဟိ၊ သတ်ပါထေ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တာတာ၊ ချစ်သား၊ မာတု၊ အမိ၏၊ သန္တိကမေဝ၊ အထံသို့
 သာလျှင်၊ ဂစ္ဆာဟိ၊ သွားထေ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုသူငယ်
 သည်၊ အဂမာယိ၊ သွားထေ၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အသေ၊ ထိုသူငယ်၏၊ မာတာ
 ဝိ၊ အမိသည်သည်း။ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ပတ္တေန္တိယာ၊ တောင့်တသော၊ မမ၊
 ငါ့အား၊ ဂေါဝတကုတ္တု၊ ရဝတဒေဝ တာယာစ နာဒိဟိဝိ၊ နွားကဲ့သို့ကူင့်
 သောပုဂ္ဂိုလ် ခွေးကဲ့သို့ကူင့်သောပုဂ္ဂိုလ်နတ်တို့သို့ကပ်၍ ထောင်းပန်ခြင်း
 အစရှိသည် တို့ဖြင့်သည်း၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ယံဒုက္ခံ၊ အကြင်
 ဆင်းရဲသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ အနုပ္ပကံ၊ အတိုင်း

မထိသောတံနက္ခံ။ ထိုဆင်းရဲကို။ အနုဘူတံ။ ခံစားတူးပြီး၊ ကုန္တိနာမဝင်း
 ဖြင့်။ ပရိဟရန္တိယာ။ ဆောင်ရသော၊ မေငါအား။ ကောပနဝါဒေါ၊
 အဘယ်ဆိုသွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ အတံငါသည်။ ဝုတ္တံသားကို။ မာရေတုံ။
 သတ်ခြင်းငှါ။ နယတ္တာ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိဤသို့၊ ဝတ္တာဆို၍၊ တာတာ၊
 ချစ်သား၊ ဝိတုအာဇာဏိ။ သန္တိကံယောဝ၊ အထံသို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆာဟိသွား
 ပါလေ၊ ဣတိဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဧဝံဤသို့၊ သောထိုသူငယ်သည်၊
 ခန္တိန္ဒရံယောကံကုန်သောအမိအဘတို့၏၊ အန္တရာအကြား၌၊ ဂစ္ဆန္တောယော
 ဝ၊ သွားစဉ်ပင်လျှင်၊ မကော၊ သေရှာလေ၏၊ တေထိုအမိအဘ တို့သည်။
 တံထိုသောလေးပြီးသောသားငယ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပရိဒေဝိတွာ၊ ငိုကြွေး၍။
 ဝုဗ္ဗေရှေး၌၊ ဝုတ္တနယောနေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ခံသာနိ။
 အသားတို့ကို၊ ဂဟေတွာယူ၍၊ ခါဒန္တာ၊ ခဲကုန်ချက်။ ပတ္တမံသု၊ ဖလေကုန်
 ပြီးတေသံ၊ ထိုအမိအဘတို့အား၊ သောဝုတ္တဓံသာဟာရော၊ ထိုသား၏
 အသားတည်းဟူသော အာဟာရသည်။ နဝဟိကာရဏေဟိ၊ ကိုးပါးသော
 အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပဋိကူလတ္ထံ၊ ရွံ့ရှာသွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒဝါ
 ယ၊ မြူးတူးခြင်းငှါ။ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်မဒါယ၊ ယစ်ခြင်းငှါ။ နဟောတိ၊
 မဖြစ်၊ မဏ္ဍနာယ၊ အရေအဆင်းကိုတန်ဆာဆင်ခြင်းငှါ၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ဝိဘူသနာယ၊ အရေအသား၏ပြည့်ပြီးသဖြင့် တင့်တယ်စေခြင်းငှါ၊ နဟော
 တိ၊ မဖြစ်၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ကန္တာရနိတ္ထာရဏပ္ပာယောဝ၊ ခရီးခဲမှ
 ထွက်မြောက်ခြင်း၏အကျိုးငှါသာလျှင်၊ ဟောတိဖြစ်၏။ ကတမေဟိနဝဟိ
 ကာရဏေဟိ၊ အဘယ်ကိုးပါး ကုန်သော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပဋိကူလော၊
 ရွံ့ရှာသွယ်ရှိသနည်း။ ဣတိဤသို့၊ စေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ ဆိုငြားအံ့သဇာ
 တိဓံသတာယ၊ ဇာတ်တူသောလူ၏ အသား ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်းကောင်း၊ ဉာတိဓံသတာယ၊ ဆွေးမျိုး၏ အသားဖြစ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တဓံသတာယ၊ သား၏အသားဖြစ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဝိယဝုတ္တဓံသတာယ၊ ချစ်အပ်သောသား၏ အသား
 ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ တရုဏဓံသတာယ၊ နုသော
 အသားဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အာမကဓံသတာယ၊ ဝိန်း
 သောအသားဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အဂေါရသဓံသတာ
 ယ၊ လေးသောအရသာမရှိသော အသားဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ အသောဏဓံသတာယ၊ ဘေးမရှိသော အသားဖြစ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အထူဝိသတာယ၊ မဆူသော အသားဖြစ်သည်၏

၁၁

အမြင်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝဟိကာရဏေဟိ၊ ကိုးပါးသော
 အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပဋိက္ခဏေ၊ ရွှံ့ရှာသွယ်ရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယော
 ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ကဗဠိကာရာဟာရံ၊ ကဗဠိကာရာ ဟာရကို၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပုတ္တမံသသဒိသံ၊ သား၏အသားနှင့် တူသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ပဿတိ၊ ရှု၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုကဗဠိကာရာဟာရန္တိ
 နိကန္တိ၊ တဏှာကို၊ ပရိယာဒိယတိ၊ ကုန်စေ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်
 ကား၊ တာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ ပုတ္တမံသုပမာယံ၊ သား၏အသားဥပမာ၌၊ အတ္ထ
 ယောဇနာ၊ အနက်ကိုယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဗန၊ အတို့တပါးကိုဆိုဦးအံ၊
 နိစ္စဗ္ဗဂါဝုပမာယံ၊ အရေမရှိသောနွားမဥပမာ၌၊ ဂါဝိ၊ နွားမသည်၊ ဂိဝတော၊
 လည်မှ၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှထောက်၊ ရရာ၊ ခွါသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှ
 ထောက်၊ စမ္ပံ၊ အရေကို၊ ဥဒ္ဓါလိတွာ၊ ခွါ၌၊ ရတ္တာ၊ လွှတ်အပ်သည်ရှိသော်၊
 ယံယဒေဝ၊ အကြင်အကြင်တိုင် အစရှိသည်ကို သာလျှင်၊ နိဿာယ၊ မြီ၍၊
 တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရပ်သောအရပ်၌၊ ပါဏကေဟိ၊ ဖြုတ်ခြင်ရင်ရဲ
 စသောသတ္တဝါတို့သည်၊ ခန္ဓမာနာ၊ ခဲအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒုက္ခသေဝ၊ ဒုက္ခ၏
 သာလျှင်၊ အဓိကရဏံ၊ တည်ရာအကြောင်းသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့
 သို့၊ ဧဝံထထာ၊ ထိုအတူ၊ ပသေသဝိ၊ ပသသသည်လည်း၊ ယံယဒေဝဝတ္ထုဝါ၊
 အကြင်အကြင်ဝတ္ထုရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယံယဒေဝအာရမ္မဏံဝါ၊ အကြင်
 အကြင်အာရုံကို လည်းကောင်း၊ နိဿာယ၊ မြီ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တံတံ
 ဝတ္ထာရမ္မဏသမ္ဘဝဿ၊ ထိုထိုသို့သော ဝတ္ထုအာရုံအကြောင်း ဖြစ်သော၊
 ဝေဒယိတဒုက္ခဿ၊ ခံစားအပ်သောဒုက္ခ၏၊ အဓိကရဏမေဝ၊ တည်ရာ
 အကြောင်းသည်သာလျှင်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယောဘိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဗသောဟာရံ၊ ဗသောဟာရ
 ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိစ္စဗ္ဗဂါဝိသဒိသံ၊ အရေမရှိသောနွားမနှင့်တူသည်ကို၊ ကတွာ
 ပြု၍၊ ပဿတိ၊ ရှု၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဗသောဟာရန္တိ၊
 နိကန္တိ၊ တဏှာကို၊ ပရိယာဒိယတိ၊ ကုန်စေ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်
 ကား၊ နိစ္စဗ္ဗဂါဝုပမာယံ၊ အရေမရှိသောနွားမဥပမာ၌၊ အတ္ထယောဇနာ၊ အနက်
 ကိုယောဇနာခြင်းတည်း၊ အင်္ဂါ၊ ရကာသုပမာယံဗန၊ မီးကျိုးရဥပမာ၌
 ကား၊ အင်္ဂါ၊ ရကာသုပမာယံ၊ မီးကျိုးရကဲ့သို့၊ ဧဝံထထာ၊ ထိုအတူ၊ မဟာပရိ
 ဇ္ဇာဟဋ္ဌေန၊ ပြင်းစွာပူသန့်စေတတ်သောအနက်သဘောကြောင့်၊ တယောဘ
 ဝါ၊ သုံးပါးသောဘဝတို့ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖွတ်အပ်ကုန်၏၊ နာနာဗာဟာသု၊ အထူး
 ထူးသောမောင်းတို့၌၊ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုမီးကျိုးတွင်းသို့၊ ဥပ

ကမုန္တော၊ ဆွေငင်ကုန်သော၊ နွေပုရိသာယထာ၊ နှစ်ယောက်သော ယောက်ျား
 တို့ကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ တဝေသု၊ တဝသုံးပါးတို့၌။ ဥပကမုနဋ္ဌေန၊
 ဆွေငင်တတ်သော အနက်သဘော ကြောင့်၊ မနောသဉ္ဇေတနာ၊ ကုသိုလ်
 စေတနာ အကုသိုလ်စေတနာ နှစ်ပါးကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ မနောသဉ္ဇေတနာဟာရံ၊ မနော
 သဉ္ဇေတနာဟာရကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အင်္ဂါရကာသုပုရိသကမုနသဒ္ဓံ၊ မီးကျိုး
 တွင်းသို့ဆွေငင်တတ်သော ယောက်ျားနှစ်ယောက်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဿ
 တိ၊ ရှု၏။ ယောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုမနောသဉ္ဇေတနာဟာရ၌၊
 နိကန္တိ၊ တဏှာကို၊ ပရိယာဒိယတိ၊ ကုန်စေ၏။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်၊ အင်္ဂါရ
 ကာသုပမာယံ၊ မီးကျိုးရဥပမာ၌၊ အတ္ထယောဇနော၊ အနက်ကိုယောဇနာခြင်း
 တည်း။ သတ္တိသတာဟတူ၊ မမာယံပန၊ တရာသော၊ ထုံဖြင့် ထိုးသော
 ဥပမာ၌ကား၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားကို၊ ဝုဗ္ဗန္တသမယေ၊ နံနက်အခါ၌
 ယေနသတ္တိသတေန၊ အကြင်တရာသောထုံဖြင့်၊ ဟညတိ၊ ထိုးအပ်၏။ အယံ၊
 ထိုယောက်ျား၏၊ သရိရေ၊ ကိုယ်၌၊ တံဝဏဗုဒ္ဓသတံ၊ ထိုထုံချက်သမာတရာ
 ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ အဋ္ဌတွာ၊ မတည်မူ၍၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊
 ထုတ်ခြင်းထွင်း၍၊ အပရဘာဂေယေဝ၊ တဘက်အဘို့သို့သာလျှင်၊ ယာတိ၊
 သွားလေ၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဣတရာနိ၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ နွေသတ္တိသတာနိ၊
 နှစ်ရာသောထုံတို့သည်၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထုတ်ခြင်းထွင်း၍၊ ယာတိ၊ သွားလေ၏။
 ဧဝံ၊ ဤသို့။ အယံ၊ ထိုယောက်ျား၏၊ ဂတိတောကာသေ၊ ဂှေကျသောထုံ
 ချက်တို့ဖြင့်ကျရာအရပ်၌၊ အာပတိတွာအာပတိတွာ၊ ကျ၍ကျ၍၊ ဂတာပတိ၊
 သွားကုန်သော၊ သတ္တိတိ၊ ထုံတို့ဖြင့်။ သဗ္ဗသရိရံ၊ အထုံးစုံသော ကိုယ်သည်၊
 ဆိဒ္ဓါဂဆိဒ္ဓမေဝ၊ အပေါက်အပေါက်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ၊
 ထိုယောက်ျားအား၊ ဧကဝဏဗုဒ္ဓေ၊ တရသောထုံချက် အမာဝဋ်တည်း။
 ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်း အရှည်သည်၊
 နတ္ထိ၊ မရှိ။ တိသုဝဏဗုဒ္ဓသတေသု၊ သုံးရာသော ထုံချက် အမာဝတို့၌၊
 ဥပ္ပန္နဿ၊ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မူကား၊
 ဝါဒေါ၊ ဆိုဘွယ်သည်၊ ကောပနအတ္ထိ၊ အတတ်မှာရှိတော့အံ့နည်း၊ တတ္ထ၊ ထို
 ဥပမာစကားရပ်၌၊ သတ္တနိပါတကာသောပိယ၊ ထုံချက်ကျသောအခါကာ
 လကဲ့သို့၊ ပဋိသန္ဓိဝိညာဏနိဗ္ဗတ္တကာလေဝ၊ ပဋိသန္ဓိဝိညာဉ်ဖြစ်သောကာ
 လကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖွတ်အပ်၏။ ဝဏဗုဒ္ဓနံပိယ၊ အမာဝဖြစ်ခြင်းကဲ့သို့၊ ခန္ဓဇ
 နံ၊ ခန္ဓာတို့၏ အဝဋ်အဆင့်ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏။ ဝဏဗုဒ္ဓေသု၊

အမာဝတိန္ဒ၊ နက္ခဝေဒနုပ္ပါဒေါဝိယ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဇာတေသု၊
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓသု၊ ခန္ဓာတိန္ဒ၊ ဝဋ်မူလကနာနာဝိဒေက္ခပ္ပါဒေါ၊ ဝဋ်ဆင်း
 ရဲလျှင်အကြောင်းရင်းရှိသောအထူးထူးအပြားပြားသောဒုက္ခ၏ဖြစ်ခြင်းကို
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤတွင်စကားတရပ်အပြီးသတ်သတည်း။ ။
 အပရော၊ ကပါးသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ မယော၊ ငါသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊
 အာဂူစာရိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သောဝိယ၊ ရုန့်ရင်းသော မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိသော
 ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဝဋ္ဋိသန္တိဝိညာဏံ၊ ဝဋ္ဋိသန္တိဝိညာဉ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။
 တဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား၊ သတ္တိစာရေဟိ၊ ထုံတို့ဖြင့် ထိုးခြင်းကြောင့်၊
 ဥပ္ပန္နဝဏာရခါနိဝိယ၊ ဖြစ်သောအမာဝတိကိုကဲ့သို့၊ ဝိညာဏပစ္စယာ၊ ဝိညာဉ်
 ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ နာမရူပံ၊ နံရုပ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်
 အပ်၏၊ ဝဏာရပစ္စယာ၊ အမာဝဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ တဿပုဂ္ဂို
 လဿ၊ ထိုယောကျ်ားအား၊ ကက္ခန္ဓဒုက္ခပ္ပါဒေါဝိယ၊ ရုန့်ရင်းသောဆင်း
 ရဲကိုဖြစ်ခြင်းကိုကဲ့သို့၊ နာမရူပပစ္စယာ၊ နံရုပ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊
 ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဉ်၏၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ နိဗ္ဗိ
 သကမ္မကရဏအဋ္ဌနုရတိရောဂါဒိဝသေန၊ သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောကမ္မကရဏ
 ကိုးဆဲ့နှစ်ပါးသော ရောဂါအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နာနာပ္ပကာရ
 ဒုက္ခပ္ပါဒေါ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသောဒုက္ခ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်
 အပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဝိညာဏာ
 ဟာရံ၊ ဝိညာဏာဟာရကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သတ္တိသတာဟတသဒိသံ၊ တရာ
 သောထုံဖြင့်ထိုးအပ်သည်နှင့်တူသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပဿတိ၊ ရှု၏၊ သော
 ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိညာဏာဟာရနှင့်၊ နိကန္တိံ၊ တဏှာကို၊
 ပရိယာဒိယတိ၊ ကုန်စေ၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ သတ္တိသတာဟ
 တုပမာယံ၊ ထုံတရာဖြင့်ထိုးအပ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သောဥပမာ၌၊ အတ္ထယော
 ဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း။ ။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဧဝံ
 ဤသို့၊ ဣမေသုအာဟာရေသု၊ ဤအာဟာရတို့၌၊ နိကန္တိံ၊ တဏှာကို၊ ပရိယာ
 ဒိသန္တော၊ ကုန်စေသည်ဖြစ်၍၊ ဝတ္ထာရောဝိအာဟာရေ၊ ထေးပါးသောအာ
 ဟာရတို့ကိုတည်း။ ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍သိ၏၊ ပရိညာတေသု၊ ပိုင်းခြား
 ၍သိအပ်ကုန်သော၊ ယေသု၊ ယေသု၊ အကြင်တရားတို့တွင်၊ သဗ္ဗိ၊ အလုံးစုံ
 တည်းဖြစ်သော၊ ပရိညာထဝတ္ထု၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သော ဒုက္ခသစ္စာကို၊
 ပရိညာတမေဝ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသန္တံ၊
 မှန်၏၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာတရားသည်၊ ကဗုဒ္ဓိကာရေဘိက္ခုဝေအာဟာရေ

မရိညာဏောပဉ္စကာမဂူဏိကောရာဂေါပရိညာဏောဟောတိ၊ ပဉ္စကာမဂူ
ဏိကောရာဂေပရိညာဏေနန္တိတံသံယောဇနံယေနသံယောဇနေနသံယုတ္တေ၊
အရိယသာဝကောပုနစ္ဆုမံဏောကံအာဂစ္ဆေယျ၊ ဖဿေတိက္ခဝေအာဟာ
ရေပရိညာဏေ တိဿော ဝေဒနာပရိညာတာ ဟောန္တိ၊ တိသုဝေဒနာသု
ပရိညာတာသုအရိယ သာဝကဿနန္တိကိပ္ပိဉတ္တရိ ကရဏီယန္တိ ဝဒါမိ၊
မနောသဉ္စေတနာယ တိက္ခဝေ အာဟာရေ ပရိညာဏေတိဿော တဏှာ
ပရိညာတာဟောန္တိ၊ တိသုတဏှာသုပရိညာတာသု အရိယ သာဝကဿ
နန္တိကိပ္ပိဉတ္တရိကရဏီယန္တိ ဝဒါမိ၊ ပိညာဏေတိက္ခဝေအာဟာရေပရိညာ
ဏေနမရူပံပရိညာတံဟောတိ၊ နာမရူပေပရိညာဏေအရိယသာဝကဿ
နန္တိကိပ္ပိဉတ္တရိကရဏီယန္တိ ဝဒါမိ၊ ကဗဠိကာရေတိက္ခဝေ အာဟာရေ
ပရိညာဏောပဉ္စကာမဂူဏိကော ရာဂေါပရိညာဏောဟောတိ၊ ပဉ္စကာမ
ဂူဏိကော ရာဂေ ပရိညာဏေ နန္တိတံ သံယောဇနံ၊ ယေန သံယောဇနေန
သံယုတ္တေအရိယသာဝကောပုနစ္ဆုမံဏောကံအာဂစ္ဆေယျ၊ ဖဿေတိက္ခဝေ
အာဟာရေပရိညာဏေတိဿောဝေဒနာပရိညာတာဟောန္တိ၊ တိသုဝေဒနာ
သုပရိညာတာသုအရိယသာဝကဿနန္တိ ကိပ္ပိဉတ္တရိကရဏီယန္တိ ဝဒါမိ၊
မနောသဉ္စေတနာယ တိက္ခဝေ အာဟာရေ ပရိညာဏေ တိဿောတဏှာ
ပရိညာတာဟောန္တိ၊ တိသုတဏှာသုပရိညာတာသုအရိယ သာဝကဿ
နန္တိကိပ္ပိဉတ္တရိကရဏီယန္တိ ဝဒါမိ၊ ပိညာဏေတိက္ခဝေအာဟာရေပရိညာ
ဏေနမရူပံ ပရိညာတံဟောတိ၊ နာမရူပေပရိညာဏေအရိယသာဝကဿ
နန္တိကိပ္ပိဉတ္တရိ ကရဏီယန္တိ ဝဒါမိဟူ၍၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ ဂုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်ပြီးတိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကဗဠိကာရေအာဟာရေ၊ ကဗဠိ
ကာရအာဟာရကို၊ ပရိညာဏေ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စကာမ
ဂူဏိကော၊ ငါးပါးသောကာမဂူဏ်လျှင်အာရုံရှိသော၊ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊
ပရိညာဏော၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပဉ္စကာမဂူဏိကော၊
ကာမဂုံငါးပါးလျှင် အာရုံရှိသော၊ ရာဂေ၊ ရာဂကို၊ ပရိညာဏေ၊ ပိုင်းခြား၍
သိအပ်သည်ရှိသော်၊ ယေနသံယောဇနေန၊ အကြင်ဩရုဗ္ဗ ခရိယသံယော
ဇဉ်နှင့်၊ သမ္ပယုတ္တေ၊ ယှဉ်သော၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယသာဝကသည်
ပုနံ၊ တတန်း၊ နှုမံဏောကံ၊ ဤကာမထုံသို့၊ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏၊ တံသံယော
ဇနံ၊ ထိုသို့သောသံယောဇဉ်သည်၊ နန္တိ၊ မရှိ၊ တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဖဿေ
အာဟာရေ၊ ဖဿာဟာရကို၊ ပရိညာဏေ၊ ပိုင်းခြား၍သိအပ်သည်ရှိသော်၊
တိဿောဝေဒနာ၊ သုံးပါးသောဝေဒနာတို့သည်၊ ပရိညာထာ၊ ပိုင်းခြား၍

သိအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တီသုဝေဒနာသု၊ သုံးပါးသောဝေဒနာ
တို့ကို၊ ပရိညာတာသု၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အရိယာ သာ
ဝကဿ၊ အရိယာသာဝကအား၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊
ကရဏီယံ၊ ပြုတွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်
မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မနောသဉ္ဇေတနာယ၊ အာဟာရေ၊ မနောသဉ္ဇေ
တနာဟာရကို၊ ပရိညာတေ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သည် ရှိသော်၊ တိဿေပ
တဏှာ၊ သုံးပါးသောကာမတဏှာ၊ ရူပတဏှာ၊ အရူပတဏှာတို့ကို၊ ပရိညာ
တာ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တီသုတဏှာသု၊
သုံးပါးသော တဏှာတို့ကို၊ ပရိညာတာသု၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ကုန်သည်
ရှိသော်၊ အရိယာသာဝကဿ၊ အရိယာသာဝကအား၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊
ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ကရဏီယံ၊ ပြုတွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပိညာတေ၊ အာဟာရေ၊ ပိညာ
တာဟာရကို၊ ပရိညာတေ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သည်ရှိသော်၊ နာမရူပံ၊ နံရုပ်
သည်၊ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာမရူပေ၊ နံရုပ်
ကို၊ ပရိညာတေ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ အရိယာသာဝကဿ၊
အရိယာသာဝကအား၊ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ကရဏီယံ၊
ပြုတွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တဏှာသမုဒယာ အာဟာရသမုဒယောကိ၊ တဏှာသမုဒယာ အာဟာရ
သမုဒယော ဟူသည်ကား၊ ပုရိမတဏှာသမုဒယာ၊ ရှေးဘဝ၌ ဖြစ်သော
တဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပဋိသန္ဓိကာနံ၊ ပဋိသန္ဓေအခါ၌ ဖြစ်ကုန်
သော၊ အာဟာရရာနံ၊ အာဟာရတို့၏၊ သမုဒယောနိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ ကထံ၊
အဘယ်သို့လျှင်၊ ပဋိသန္ဓိကာနံ၊ ပဋိသန္ဓေအခါ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ အာဟာရရာနံ၊
အာဟာရတို့၏၊ သမုဒယောနိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ရှေ့သိုဦးအံ့၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတေ၊ ပဋိသန္ဓေခဏ၌၊ တိသန္တတိ
ဝသေန၊ သုံးပါးသောကာယဒသက ဘဝဒသက ဝတ္ထုဒသကတည်းဟူ
သောရုပ်အစဉ်သန္တာန်၏ အတွင်းအားဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နသမတိ၊ သရူပဗ္ဗန္တရေ၊
ဖြစ်သောအမျှသုံးဆယ်သောရုပ်တို့၏အတွင်း၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သော၊ ဩဇာ၊
ဩဇာသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ အယံ၊ ဤဩဇာသည်၊ တဏှာပစ္စယာ၊ တဏှာ
ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ ဥပ္ပါဒိန္န ကဗဇ္ဇိကာရာ
ဟာရော၊ ကမ္မဇဖြစ်သောကဗဇ္ဇိကာရာဟာရသည်ကောင်း၊ ပဋိသန္ဓိဝိတ္ထ

သဗ္ဗယုတ္တာ၊ ပဋိသန္ဓေစိတ်နှင့် ဖွဉ်ကုန်သော။ ဖဿစေတနာပန၊ ဖဿ
 စေတနာတို့လည်းကောင်း၊ သယံ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ဟူသော။
 ဝိညာဏဉ္စ၊ ဝိညာဏာဟာရ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေဥပါဒိန္ဒက
 ဖဿမနောသဉ္စေတနာ ဝိညာဏာဟာရ၊ ဤကမ္မဇာဟာရ ဖဿာဟာရ
 မနောသဉ္စေတနာဟာရဝိညာဏာဟာရတို့သည်။ တဏှာပစ္စယာ၊ တဏှာ
 ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်သော အာဟာရတို့ မည်ကုန်၏။
 ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပုရိမတဏှာသရဒယာ၊ ရှေးတာဝ၌ဖြစ်
 သောတဏှာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ပဋိသန္ဓိကာနံ၊ ပဋိသန္ဓေအခါ၌
 ဖြစ်ကုန်သော။ အာဟာရာနံ၊ အာဟာရတို့၏။ သရဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣမေဓမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်၌၊
 ဥပါဒိန္ဒကာ၊ ဥပါဒိန္ဒကဖြစ်ကုန်သော။ အာဟာရာပိ၊ အာဟာရတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အနုပါဒိန္ဒကာ၊ အနုပါဒိန္ဒကဖြစ်ကုန်သော။ အာဟာရာပိ၊ အာဟာရ
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ မိသဝိတွာ၊ ရော၍၊ ကဝိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ အနုပါဒိန္ဒကာနံပိ၊ အနုပါဒိန္ဒကအာဟာရတို့၏လည်း။ ဇံ၊ ဤသို့၊
 တဏှာသရဒယာ၊ တဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အာဟာရသရဒ
 ယော၊ အာဟာရ၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ပြီး
 အံ့၊ အဋ္ဌဇောတာသဟဂတစိတ္တသရမ္ဘိဏေသု၊ ရှစ်ပါးသောဇောတာသဟဂုတ်
 စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဂ္ဂပေသု၊ ရုပ်တို့၌၊ ဩဇာ၊ ဩဇာသည်။ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏။ အယံ၊ ဤဩဇာသည်။ သဟဇာတတဏှာပစ္စယာ၊ သဟဇာတ်ဟူ
 သောတဏှာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ အနုပါဒိန္ဒ
 ကဗဇ္ဇိကာရာဟာရော၊ အနုပါဒိန္ဒကဗဇ္ဇိကာရာဟာရလည်းကောင်း၊ ဇောတာ
 သဟဂတစိတ္တသဗ္ဗယုတ္တာ၊ ဇောတာသဟဂုတ်နှင့်ဖွဉ်ကုန်သော၊ ဖဿစေ
 တနာပန၊ ဖဿစေတနာတို့လည်းကောင်း၊ သယံ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော၊ စိတ္တံ၊
 ဇောတာမူစိတ်ဟူသော။ ဝိညာဏဉ္စ၊ ဝိညာဉ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဣမေအနုပါဒိန္ဒကဖဿမနောသဉ္စေတနာဝိညာဏာဟာရ၊ ဤအနုပါဒိန္ဒက
 ဖြစ်သော ဩဇာဖဿမနောသဉ္စေတနာဝိညာဏာဟာရတို့သည်၊ တဏှာ
 ပစ္စယာ၊ တဏှာဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သောအာဟာရ
 တို့မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏။

တဏှာနိရောဓာ အာဟာရနိရောဓောတိ၊ တဏှာနိရောဓာအာဟာရ
 နိရောဓောဟူ သည်ကား၊ ဥပါဒိန္ဒကာနံ၊ ဥပါဒိန္ဒကဖြစ်ကုန်သော၊ အာဟာရာ
 နဉ္စ၊ အာဟာရတို့၏ လည်းကောင်း၊ အနုပါဒိန္ဒကာနံ၊ အနုပါဒိန္ဒကဖြစ်ကုန်

သော၊ အာဟာရာနဉ္စ၊ အာဟာရတို့၏ လည်းကောင်း၊ ပစ္စယံ ဘုတာယ။
 အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဣမိဿာတဏှာယ၊ ဤတဏှာ၏၊ နိရောဓေန၊
 ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ အာဟာရနိရောဓော၊ အာဟာရ၏ချုပ်ခြင်းသည်၊ ပညာ
 ယတိ၊ ထင်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးသောနည်း၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊
 ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ ဣဓ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်၌၊ ဝတ္ထာရိဝိ၊ ထေးပါးလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ သဗ္ဗပေနေဝ၊ သရုပ်အားဖြင့်သာလျှင်၊
 ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဣဓ၊ ဤဝါရ၌၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ဝုတ္တာ
 နိယထာစ၊ ဟောအပ်သကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣတော၊ ဤဝါရမှ
 ဥတ္တရိဝိ၊ အထက်၌လည်း၊ သဗ္ဗဝါရေသု၊ အလုံးစုံသောဝါရတို့၌၊ ဝတ္ထာရိ၊
 ထေးပါးကုန်သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊
 ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဝါရတို့၌၊ အသံဗုပ္ပန္တေန၊
 မတွေဝေသဖြင့်၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ဥဒ္ဓရိတဗ္ဗာနိ၊ ထုတ်အပ်ကုန်၏၊
 သဗ္ဗဝါရေသုစ၊ ခပ်သိမ်းသော ဝါရတို့၌လည်း၊ ဧတ္ထာဝတာဝိခေါအာရု
 သောတိ၊ ဣဒံဒေသနာ နိဿုတနံ၊ ဧတ္ထာဝတာဝိခေါအာရုသော ဟူသော ဤ
 ဒေသနာကိုဆောင်နှင်းခြင်းသည်၊ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သော ဝါရတို့၌၊
 ဒေသိတဓမ္မဝသေန၊ ဟောအပ်သောဓမ္မ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊
 ပဉ္စဉ်အပ်၏၊ တဿ၊ ထိုနိဂုံးစကား၏၊ တာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊ ဣဓ၊ ဤအာဟာရဝါ
 ရ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ယောဇေန၊ ယောဇနာခြင်းတည်း၊ ဧတ္ထာဝ
 တာဝိတိ၊ ဣမာဓေအာဟာရဒေသနာယ၊ ဧတ္ထာဝတာဝိဟူသော ဤအာဟာရ
 ဒေသနာဖြင့်၊ ဝုတ္တမနသိကာရပ္ပုပ္ပိဝေဝဝသေနာဝိ၊ ဆိုအပ်သောနှလုံးသွင်း
 ခြင်းကြောင့်ထိုးထွင်း၍သိခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ
 ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗတ္ထာဝိ၊ အလုံးစုံသော ဝါရတို့၏
 နိဂုံးတို့၌လည်း၊ သေနယော၊ ဤအာဟာရဝါရ၌ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကို၊
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ။ အာဟာရ ဝတ္ထုနာ၊ အာဟာရကို ဘွင့်ရာဘွင့်
 ကြောင်းဖြစ်သောစကားအစဉ်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သာဓာရသောတိ၊ သာဓာရသောဟူ၍၊ ပုရိမနယော
 နေဝ၊ ငှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ထေရုဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ တာဝ
 သိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောစကားတော်ကို၊ အဘိနန္ဒိတွာ၊ အလွန်နှစ်
 သက်၍၊ အနုမောဒိတွာ၊ အလွန်ဝမ်းမြေ့စက်၍၊ တေသိက္ခ၊ ထိုရဟန်းတို့
 သည်၊ ဥတ္တရိဝိ၊ အလွန်လည်း၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိံ သု၊ မေးကုန်ပြီ၊ ထေ

ရောစ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သင်္ဃာတိလည်း၊ နေသံ။ ထိုရဟန်းတို့အား၊
 အညေနဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ပရိယာယောန၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ ဗျာ
 ကာထိ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏။ ဣတော၊ ဤဝါရမှ၊ ပရေသုဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ သဗ္ဗဝါရေသု၊ ခပ်သိမ်းသောဝါရတို့၌၊ ဝေသနယော၊ ဤနည်းလျှင်
 နည်းရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤဝါရမှ၊ ပရ၊ နောက်၌၊ ဝေရူပါနိ၊
 ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော၊ ဝစနာနိ၊ အနုသန္ဓေစကားတို့ကို၊ အနာမာ
 သေတွာ၊ မသုံးသပ်မူ၍၊ ဝေသနယောနပရိယာယောန၊ အကြင်အကြင်သို့သော
 ဒုက္ခအစရာမရတံအဆုံးရှိသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဗျာကာရောထိ၊ ဖြေကြား
 တော်မူ၏။ ထသေဝ၊ ထိုအကြောင်း၏သာလျှင်၊ အတ္တံ၊ အနက်ကို၊ ဝတ္ထုပိ
 သာမ၊ ဘွင့်ကုန်အံ့၊ ဣမသပနဝါရသာ၊ ဤဝါရ၏၊ သင်္ခေပဒေသနာယံ၊
 သင်္ခေပဒေသနာ၌၊ ဒုက္ခဉ္စပဇာနာတိတိတ္ထေ၊ ဒုက္ခဉ္စပဇာနာတိဟူသောဤ
 ပုဒ်၌၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခသစ္စံ၊ ဒုက္ခသစ္စာတည်း၊ ဝိတ္ထာရဒေ
 သနာယံပန၊ ဝိတ္ထာရဒေသနာ၌ကား၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊
 ဆိုအပ်၏။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာသည်၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောစကားရပ်ကို၊
 ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ သစ္စာနိဇ္ဈေသေ၊ သစ္စာနိဇ္ဈေသ၌၊ ဝုတ္တမေဝ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ်အပြီး
 သတ်သတည်း။ ။ သစ္စဝါရဝတ္ထုနာ၊ သစ္စဝါရကိုဘွင့်ရာဘွင့်ကြောင်းဖြစ်
 သောစကားအစဉ်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဣတော၊ ဤဝါရမှ၊ ပရ၊ နောက်၌၊ ပရိစ္စသရပ္ပါဒဝေသန၊ ပရိစ္စသရပ္ပါဒ်၏
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝါရ၌၊
 တာဝ၊ ဧေးဦးစွာ၊ ဇရာမရဏဝါရေ၊ ဇရာမရဏဝါရ၌၊ တေသန္တိ၊ တေ
 သံဟူသောဤပုဒ်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုသတ္တံ၊ သည်ကား၊ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်း
 အားဖြင့်၊ အနေကေသံ၊ များစွာကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သာဝေ
 ရဟာနိဇ္ဈေသော၊ ဆက်ဆံသော အားဖြင့်ညွှန်းခြင်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဉာ
 တဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ရှိ၏။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်၏၊ ယာဇရာ၊ အ
 ကြင်ဇရာ၊ သောမဒတ္တဿ၊ သောမဒတ္တ၏၊ ယာဇရာ၊ အကြင်ဇရာ၊ ဣတိဇ
 ဝံ၊ ဤသို့၊ ဒိဝသတ္တိ၊ တနေ့ပတ်လုံးလည်း၊ ကထေန္တဿ၊ ဘောအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ပရိယာဒါနံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ နေဝဂ္ဂန္တိ၊
 မရောက်နိုင်ကုန်၊ ဣမေဟိပနန္ဒိဟိပဒေဟိ၊ ဤနှစ်ပုဒ်တို့ဖြင့်ကား၊ အပရိယာ
 ဒိန္နော၊ ကုန်ခြင်းသို့မရောက်သော၊ ကောပိသတ္တော၊ တရံတရသောသတ္တဝါ
 သည်၊ နဟောတိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံသင်္ခေပတောအနေကေသံ

၂၂၀

သတ္တာနံ သာဓာရဏာနိဇ္ဈေယျောတိ၊ အယံ သင်္ခေပတော အနေကေသံ သတ္တာနံ
 သာဓာရဏာနိဇ္ဈေယျောဟူ၍၊ ဂုတ္တံ၊ ခရိုအပ်ပြီ၊ တမိတမိတိ အယံ နိဇ္ဈေယျော၊ တမိ
 တမိဟူသော ဤ နိဇ္ဈေယျောသည်၊ ဂတိဇာတိဝသေန၊ ထားရာ ဂတိဇာတိတို့၏ အ
 စွမ်းအားဖြင့်၊ အနေကေသံ၊ များစွာ ကုန်သော၊ နိကာယာနံ၊ သတ္တဝါ အပေါင်း
 တို့အား၊ သာဓာရဏာနိဇ္ဈေယျော၊ ဆက်ဆံသော အားဖြင့် ညွှန်ခြင်းတည်း၊
 သတ္တာနိကာယေတိ ဧတေန၊ သတ္တာနိကာယေဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့် သာဓာရဏာ
 နိဇ္ဈေယျောနိဇ္ဈိဌာ၊ ဆက်ဆံသော အားဖြင့် ညွှန်အပ်ပြီးသော နိဇ္ဈေယျော၏၊ သစ္စပ
 နိဒဿနံ၊ သရုပ်ကို ပြခြင်းတည်း၊ ဇရာဇီရဏတာတိ အာဒိသုမန၊ ဇရာဇီရ
 ဏတာတိ ဤသို့ အစရှိသော ပါဌ်တို့၌ ကား၊ ဇရာတိ၊ ဇရာဟူသည် ကား၊ သာဓာရ
 နိဇ္ဈေယျော၊ အယုဿ်မှ ရုတ်ယုတ်ခြင်းဟူသော သဘောကို ညွှန်ကြောင်း ဖြစ်
 သော သဒ္ဓါတည်း၊ ဇီရဏတာတိ၊ ဇီရဏတာဟူသည် ကား၊ အာကာရနိဇ္ဈေ
 ယော၊ အခြင်းအရာကို ညွှန်ကြောင်း ဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း၊ ခဏ္ဍိစ္စန္တိ အာဒ
 ယော၊ ခဏ္ဍိစ္စ အစရှိကုန်သော သဒ္ဓါတို့သည်၊ ကာယာတိတ္ထမေ၊ ကာယကို
 လွန်ခြင်း၌၊ ကိစ္စနိဇ္ဈေယျော၊ ကိစ္စကို ညွှန်ကြောင်း ဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း၊ ပဏ္ဍိ
 မေ၊ နောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ နွေနှစ်ပန်းကုန်သော ပုဒ်တို့သည်၊ မကတိနိဇ္ဈေ
 ယော၊ ပြကတေ သဘောကို ညွှန်ကြောင်း ဖြစ်သော သဒ္ဓါတည်း၊ ဟိသစ္စံ မှန်၏
 အယံ၊ ဤပြကတေ သဘောကို၊ ဇရာတိ ဣမိ နာပဒေန၊ ဇရာဟူသော ဤ
 ပုဒ်ဖြင့် သာဓာရဏော၊ သဘောအားဖြင့်၊ ဒိဝိတာ၊ ပြအပ်၏၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်
 အယံ၊ ထိုဇရာ၏၊ အယံ သာဓာရဏာနိဇ္ဈေယျော၊ ဤသဘောကို ညွှန်ခြင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇီရဏတာတိ ဣမိ နာ၊ ဇီရဏတာဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်၊ အာကာ
 ရဏော၊ အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဒိဝိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊
 ထို့ကြောင့်၊ အယံ၊ ထိုဇရာ၏၊ အယံ အာကာရနိဇ္ဈေယျော၊ ဤအခြင်းအရာကို
 ညွှန်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ခဏ္ဍိစ္စန္တိ ဣမိ နာ၊ ခဏ္ဍိစ္စဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်၊
 ကာယာ တိတ္ထမေ၊ ကာယကို လွန်ခြင်း၌၊ ဒန္တနခါနံ၊ သွား ခြေသည်းလက်
 သည်းတို့၏၊ ခဏ္ဍိတာသာဝကရဏကိစ္စတော၊ ကျိုးသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်း
 ကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သည်းကောင်း၊ ပါလိစ္စန္တိ ဣမိ နာ၊ ပါလိစ္စဟူ
 သော ဤပုဒ်ဖြင့်၊ ကေသယောမာနံ၊ ဆံပွေးညှင်းတို့၏၊ ပလိတာသာဝကရဏ
 ကိစ္စတော၊ ပြသည်၏ အဖြစ်ကို ပြခြင်းကိစ္စရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် သည်း
 ကောင်း၊ ဝလိတ္တစတာတိ ဣမိ နာ၊ ဝလိတ္တစတာ ဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်၊ ဓံသံ၊
 အသားကို၊ ဖိလ္လာပေတွာ၊ ညှိနှိုင်းဝိန့်ခြောက်စေ၍၊ တစေးအရေ၌၊ ဝလိတ္တ

ဘဝကရုဏာကိစ္စတော၊ တွန့်သည့်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကိစ္စတော၊ ကိစ္စအားဖြင့်၊ ဒိဝိတာ၊ ပြအပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အသားထိုဇရာ၏၊ ခဏ္ဍိစ္စန္တိ အာဒယော
 ခဏ္ဍိစ္စ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဣမေထယော၊ ဤသုံးပုဒ်တို့သည်၊ ကာလာ
 တိက္ကမေ၊ ကာလကိုလွန်ခြင်း၌၊ ကိစ္စနိဗ္ဗေသော၊ ကိစ္စကိုညွှန်ပြခြင်းတို့သည်
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုသုံးပါးသောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဣမေသံဝိကာရာနံ၊
 ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော တောက်ပြန်ခြင်းတို့ကို၊ ဗေဒနဝသေန၊ ပြသည်၏အ
 စွမ်းအားဖြင့်၊ ပါကဋိတူတာ၊ ထင်ရှားဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပါကဋ ဇရာ၊ ပါကဋဇ
 ရာကို၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်၏၊ ဟိပါကဋိကရောမိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ဥဒကာသဝါ
 ရေ၏လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိနောဝါ၊ မီး၏လည်းကောင်း၊ ဝါတသဝါ၊ လေ၏
 လည်းကောင်း၊ ဟိဏရုက္ခာဒိနံ၊ ကြက်သစ်ပင်အစရှိသည်တို့ကို၊ သမ္ဘဝ္ဓပဓိ
 ဘဝတာယဝါ၊ စနောင့်စနင်း ချိုးဖျက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဈာမဂတာယဝါ၊ လောင်သဖြင့်သွားသောအဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂတ
 မဂ္ဂေါ၊ သွားရာခရီးသည်၊ ပါကဋေ၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဂ
 ကမဂ္ဂေါ၊ ထိုရေလေမီးတို့၏သွားရာဖြစ်သောခရီးသည်၊ တာနေဝဥဒကာဒိ
 နိ၊ ထိုရေအစရှိသည်တို့သည်သာလျှင်၊ နဟောန္တိ ယထေဝ၊ မဟုတ်ကုန်သ
 ခဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဇရာယ၊ ဇရာ၏၊ ဒန္တာဒိသု၊ သွားအစရှိသည်
 တို့၌၊ ခဏ္ဍိစ္စာဒိဝသေန၊ ကျိုးသည်၏အဖြစ်အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ဂတမဂ္ဂေါ၊ သွားရာခရီးသည်၊ ပါကဋေ၊ ထင်ရှား၏၊ စက္ခု၊ စက္ခုကို၊ ဥမ္ဘိ
 လိတွာပိ၊ ဖွင့်၍လည်း၊ ဂဟ္မတိ၊ ယူအပ်၏၊ ခဏ္ဍိစ္စာဒိ၊ သွားကျိုးခြင်းအစရှိ
 သည်တို့ကို၊ နစဂဟ္မတိ၊ ယူလည်းမယူအပ်၊ ဇရာ၊ ဇရာကို၊ နေဝဂဟ္မတိ၊
 မယူအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဇရာ၊ ဇရာသည်၊ စက္ခု၊ မိညေ
 ယျာ၊ စက္ခုမိညာဉ်ဖြင့်ထိအပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အာယုနေသံဟာနိ
 ဣန္ဒြိယာနံ၊ မရိပါကောတိ၊ ဣမေဟိမနပဒေဟိ၊ အာယုနေသံဟာနိ၊ ဣန္ဒြိယာနံ
 မရိပါကောဟူသောဤပုဒ်တို့ဖြင့်ကား၊ ကာလာတိက္ကမေထေဝ၊ ကာလကို
 လွန်ခြင်း၌ သာလျှင်၊ အဘိဗျတ္တတာယ၊ အလွန် ထင်ရှားသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အာယုက္ခယစက္ခာဒိဣန္ဒြိယမရိပါကသညိတာယ၊ အသက်၏ကုန်
 ခြင်းစက္ခု အစရှိသောဣန္ဒြိယတို့၏ ရင့်ခြင်းဟုမှတ်အပ်သော၊ ပကတိယာ၊
 ပြကတေသဘောကို၊ ဒိဝိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထို
 ကြောင့်၊ အသားထိုဇရာ၏၊ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေစ္စ၊ ဤနှစ်

ပုဒ်တို့သည်၊ ပကတိနိဓန္ဒေယော၊ ပြကတေသဘောကို ညွှန်ပြခြင်းတို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ။

တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ဇရံ၊ အိုခြင်းသို့၊ ပတ္တဿ၊ ရောက်သောသတ္တ
ဝါအား၊ အာယု၊ ဇီဝိတိန္ဒြေသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟာယတိ၊ ယုတ်
၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇရာ၊ ဇရာကို၊ အာယုနောသံဟာနီတိ၊ အာယုနော
သံဟာနီဟူ၍၊ ဗလူပစာရေန၊ ဗလူပစာရအားဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယသ္မာ
စ၊ အကြင်ကြောင့်လည်း။ ဒဟရကာလေ၊ လယ်သောကာလ၌၊ သုပ္ပသန္တာနိ၊
အလွန်ကြည်ထင်ကုန်သော၊ သုရမတ္တိ၊ သိပ်မွေသည်လည်းဖြစ်သော၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ ဝိသယံ၊ အာရုံကို၊ သုနေဝ၊ လွယ်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဂဏှနသ
မတ္တာနိ၊ ယူခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ စက္ခာဒိနိ၊ စက္ခုအစရှိကုန်သော၊ ဣန္ဒြိ
ယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့သည်၊ ဇရံ၊ အိုခြင်းသို့၊ ပတ္တဿ၊ ရောက်သောသတ္တဝါအား၊
ပရိပတ္တာနိ၊ ရင့်ကုန်သည်၊ အာလုပ္ပိတာနိ၊ ချောက်ချားကုန်သည်၊ အာဝိသဒါ
နိ၊ မသန့်ရှင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဩဇ္ဇာရိကံဝိ၊ ရှုရင်းသည်
လည်းဖြစ်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝိသယံ၊ အာရုံကို၊ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ၊
အသမတ္တာနိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
ဣန္ဒြိယာနံပရိပါကောတိဝိ၊ ဣန္ဒြိယာနံပရိပါကောဟူ၍လည်း၊ ဗလူပစာရေန၊
ဗလူပစာရအားဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇာ၊ ညွှန်းပြအပ်သော၊
သဗ္ဗာဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သာပနာယံ သာပနအယံဇရာ၊ ထိုဇရာ
သည်၊ ပါကဓု၊ ပါကဓုဇရာလည်းကောင်း၊ ပဋိစ္ဆန္တာ၊ ပဋိစ္ဆန္တဇရာလည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိခ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊
ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဒန္တာဒိသု၊ သွားအစရှိသည်တို့၌၊ ခဏ္ဍာတာဝါ နိဒဿ
နတော၊ ကျိုးသည်၏ အဖြစ်အစရှိသည်ကို ပြတတ်သောကြောင့်၊ ဂူပဓမ္မေ
သုပန၊ ရုပ်တရားတို့၌ကား၊ ဇရာ၊ ဇရာသည်၊ ပါကဓုဇရာ၊ ပါကဓုဇရာ
မည်၏၊ အဂူပဓမ္မေသုပန၊ နံတရားတို့၌ကား၊ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့သဘော
ရှိသော၊ ဝိကာရဿ၊ တောက်ပြန်ခြင်း၏၊ အဒဿနတော၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်၊
ပဋိစ္ဆန္တဇရာနာမ၊ ပဋိစ္ဆန္တဇရာမည်၏၊ (တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ယွာယံ
ယောအယံခဏ္ဍာဒိတာဝေါ၊ အကြင်သွားကျိုးခြင်းအစရှိသော အဖြစ်သည်၊
ဒိဿတိ၊ ထင်၏၊ သော၊ ထိုသွားကျိုးခြင်းအစရှိသောအဖြစ်သည်၊ တာဒိသာ
နံ၊ ထိုသို့သဘော ရှိကုန်သော၊ ဒန္တာဒိနံ၊ သွားအစရှိသည်တို့၏၊ သုဝိညေ
ယုတ္တာ၊ သိလွယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝဇ္ဈောယောဝ၊ အဆင်းသာလျှင်
လည်း၊ ယံ၊ ထိုအဆင်းကို၊ စက္ခုနာ၊ စက္ခုပသာဒဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မနောစွါ

၁၁

ရေ၊ မနောဒွါရဖြင့်၊ ဗိဇ္ဇတ္တတွင်းကြီး၍၊ အမေဒန္တာ၊ ဤသွားတို့ကို၊ ဇရာယ။
အိုခြင်းသည်၊ ပဟဂ္ဂု၊ စက်အပ်ကုန်၏၊ အူတိ၊ ဤသို့၊ ဇရံ၊ အိုခြင်းကို၊ ဇာနာ
တိ၊ သိ၏၊ ကိဝိယ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဥဒကဋ္ဌာနေ၊ ရေရှိ
ရာအရပ်၌၊ ဗန္ဓာနီ၊ ဆွဲအပ်ကုန်သော၊ ဝေါသိသာဒီနီ၊ နွားဥကျောင်းရိုးအစရှိ
သည်တို့ကို၊ ဩဇောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ ဥဒကာသးရေ၏၊ အတ္ထိတာဝံ၊
ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနံဝိယ၊ သိခြင်းကဲ့သို့တည်း။ ၊ ၎င်းလက်သည်း
တွင်းအတွင်းပါဌ်များသည်၊ လေမှုများ၌လည်းမရှိ၊ နိဿု၌မပါခြင်းကြောင့်၊
စင်းစားဆင်ခြင်၍ယူပါကုန်၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ အဝိစိ၊ အဝိစိဇရာလည်းကောင်း၊
သဝိစိ၊ သဝိစိဇရာလည်းကောင်း၊ အူတိဇေဝိ၊ ဤသို့တည်း၊ ဒုဝိခေ၊ နှစ်ပါး
အပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ မဏိကနကရဇ
တမဝါဠစန္ဒသူရိယာဒီနံ၊ မတ္တမြားရွှေငွေသန္တာလနေအစရှိသည်တို့၏၊ မန္တ
ဒသကာဒီသု၊ မန္တဒသကာအစရှိသည်တို့၌၊ ပါဏိနံဝိယစ၊ သတ္တဝါတို့အား
ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဂပ္ပဗလပလ္လဝါဒီသု၊ အပွင့်အဝေးအညွန့် အစရှိသည်
တို့၌၊ အပါဏိနံဝိယစ၊ အသက်မရှိကုန်သော ဝတ္ထုတို့အားကဲ့သို့ လည်း
ကောင်း၊ အန္တရန္တရ၊ အကြားအကြားတို့၌၊ ဝတ္ထုဝိသေသာဒီနံ၊ အဆင်း၏
ထူးခြင်းအစရှိသည်တို့၏၊ ဒုဝိညေယျတ္တာ၊ သိနိုင်ခဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ဇရာ၊ ဇရာသည်၊ အဝိစိဇရာနာမ၊ အဝိစိဇရာမည်၏၊ နိရန္တရဇရာ၊ အခြားမရှိ
သောဇရာမည်၏၊ အူတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
တတော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဇရာမှ၊ အညေသုတပါးကုန်သော၊ ယထာ
ဝတ္ထေသုတန၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ကုန်သော ဝတ္ထုတို့၌ကား၊ အန္တရန္တ
ရာ၊ အကြားအကြား၌၊ ဝတ္ထုဝိသေသာဒီနံ၊ အဆင်း၏ထူးခြင်းအစရှိသည်
တို့၏၊ သုဝိညေယျတ္တာ၊ သိလွယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇရာ၊ ဇရာသည်၊
သဝိစိဇရာနာမ၊ အပိုင်းအခြားရှိသောဇရာမည်၏၊ အူတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏၊ အူတော၊ ဤပါဠိမှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ တေသံတေသန္တိ အာဒိ၊ တေသံ
တေသံအစရှိသောစကားရပ်ကို၊ ဂတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်
သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ရုတိစဝနတာတိအာဒိသုတန၊ ရုတိစဝနတာ
ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌ကား၊ ရုတိတိ၊ ရုတိဟူသည်ကား၊ စဝနကဝ
သေန၊ ရွှေသည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဂုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တေဝစနံ၊ ဤရုတိဟူ
သောသဒ္ဒါသည်၊ ကေစတုပစ္စက္ခန္ဓာနံ၊ တပါးသောခန္ဓာလေးပါးသောခန္ဓာ
ငါးပါးသောခန္ဓာတို့၏၊ သာမညဝစနံ၊ သာမညသဒ္ဒါသည်၊ စဝနတာတိဘာဝ
ဝစနေန၊ စဝနတာဟူသောဘာဝသဒ္ဒါဖြင့်၊ လက္ခဏာနိဒဿနံ၊ ပျက်ခြင်းဟူ

ဆိုအပ်သောသက္ကဏာကိုပြခြင်းတည်း၊ ဘေဒေါတိ၊ ဘေဒေါဟူသည်ကား၊
 ရုတိခန္ဓာနံ၊ ရွှေသောခန္ဓာတို့၏။ ဘင်္ဂပတ္တိပရိဒိပနံ၊ ပျက်ခြင်းသို့ရောက်ခြင်း
 ကိုပြကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း။ အန္တရဓာနန္တိ၊ အန္တရဓာနံဟူသည်ကား၊
 ဘိန္နဿ၊ ကွဲလေပြီးသော၊ စာသုသေသဝ၊ အို၏လျှင်။ ယေနကောနိပရိယာ
 ယေန၊ အမှတ်မရှိသော အကြောင်းဖြင့်၊ ဌာနံ၊ တာဝန်တည် ခြင်းသည်၊
 နဟောတိဣဝ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဘိန္နာနံ၊ ပျက်ကုန်ပြီးသော၊ ရုတိခန္ဓာနံ၊ ရုတိ
 ခန္ဓာတို့၏၊ ယေနကောနိပရိယာယေန၊ အမှတ်မရှိသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဌာနာ
 ဘာဝပရိဒိပနံ၊ တည်ခြင်း၏မရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါ
 တည်း။ မစ္စုမရဏန္တိဣမိနာ၊ မစ္စုမရဏံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ မစ္စုသင်္ခါတံ၊
 ရွှေခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ ဒသေသတိ၊ ပြ၏။ တေန၊
 ထိုမစ္စုမရဏံဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ သရက္ခေဒမရဏာဒိနိ၊ သရက္ခေဒမရဏအစ
 ရှိသည်တို့ကို၊ နိသေခေတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာလောနာမ၊ ကာလမည်သည်ကား၊
 အန္တကော၊ ဆုံးခြင်းတည်း။ တဿ၊ ထိုအဆုံးကို၊ ကိရိယာ၊ ပြုခြင်းတည်း၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကာလံကိရိယာ၊ ကာလံကိရိယာမည်၏။ ဧတေန၊
 ဤကာလံကိရိယာဟူသော ပါဌ်ဖြင့်၊ လောကသမ္ပုတိယာ၊ လောကဝေါ
 ဟာရအားဖြင့်၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ ဒိပေတိ၊ ပြ၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပရမတ္ထေန၊ မတောက်မပြန်သောအနက်သဘော
 အားဖြင့်၊ ဒိဝီတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ခန္ဓာနံဘေဒေါတိအာဒိ၊ ခန္ဓာနံဘေဒေါဤသို့အစ
 ရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပရမတ္ထေန၊ ပရ
 မတ္ထအားဖြင့်၊ ခန္ဓာယေဝ၊ ခန္ဓာတို့သည်သာလျှင်၊ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ပျက်ကုန်၏။
 ကောမိ၊ တစ်စုံတယောက်သော၊ သတ္တောနာမ၊ သတ္တဝါမည်သည်၊ နမရတိ၊
 မသေ၊ ခန္ဓေသုပန၊ ခန္ဓာတို့သည်ကား၊ ဘိဇ္ဇမာနေသု၊ ပျက်ကုန်သည်ရှိသော်၊
 သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်၊ မရတိ၊ သေ၏။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဘိဇ္ဇေ
 သု၊ ပျက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ မတောတိဝေါဟာရော၊ သေ၏ဟူသောခေါ်ဝေါ်
 ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤခန္ဓာနံဘေဒေါ
 ဟူသောပုဒ်၌၊ စတုပေါကာရဝသေန၊ စတုပေါကာရထုံ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ဘေဒေါ၊ ပျက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကေဝေါကာရဝ
 သေန၊ ကေဝေါကာရထုံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကဇ္ဇေဝရဿ၊ ခန္ဓာအကောင်
 ကို၊ နိက္ခေပေါ၊ ချခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စတုပေါ
 ကာရဝသေန၊ စတုပေါကာရထုံ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ဘေ
 ဒေါ၊ ပျက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေသစ္စယဝသေန၊ ကြွင်းသောကေ

၂၂

ဝေါကာရပဉ္စဝေါကာရ ဘဝနှစ်ပါးတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကဋ္ဌေဝရဿ၊
 ခန္ဓာအကောင်၏၊ နိက္ခေပေါ၊ ချခြင်းကိုး ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကသ္မာ၊
 ဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘဝဒ္ဓယေဝိ၊ ဘဝနှစ်ပါး၌လည်း၊ ရူပကာယ
 သင်္ခါ၊ တဿ၊ ရူပကာယဟုဆိုအပ်သော၊ ကဋ္ဌေဝရဿ၊ ခန္ဓာအကောင်၏၊
 သမ္ဘဝတော၊ ဖြစ်သင့်သောကြောင့်လည်း၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ယသ္မာစ၊
 အကြင်ကြောင့်လည်း၊ စာတုမဟာရာဇိကာဒိသု၊ စတုမဟာရဇ်တုံအစရှိ
 သည်တို့၌၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်၊ ဘိဇ္ဇန္တေဝ၊ ယျက်ကုန်သော်လည်း၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတ
 သူကိုးနိက္ခိပတိ၊ မချ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေသံ၊ ထိုစတုမဟာရဇ်အစ
 ရှိကုန်သောနတ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ဘေဒေါ၊
 ယျက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မနုဿဒိသု၊ လူအစရှိသည်တို့၌၊ ကဋ္ဌေဝ
 ရဿ၊ အကောင်ကို၊ နိက္ခေပေါ၊ ချခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ အကံ၍ဆို
 ဦးအံ့၊ ဝတ္ထု၊ ဤခန္ဓာနံဘေဒေါကဋ္ဌေဝရဿနိက္ခေပေါဟူသောဝုဒ်၌၊ ကဋ္ဌေဝ
 ရဿ၊ အကောင်ကို၊ နိက္ခေပကာရဏတော၊ ချခြင်းဟူသောအကြောင်း
 ကြောင့်၊ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကဋ္ဌေဝရဿ၊ အကောင်
 ကိုးနိက္ခေပေါ၊ ချခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဓဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဣတိအယဉ္စ
 ဇရာ၊ ဤဇရာကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒဉ္စမရဏံ၊ ဤမရဏကိုလည်းကောင်း၊
 ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣဒံဝုတ္တတာဝုသောတိ၊ ဣဒံဝုတ္တတာဝုသောဟူသည်ကား၊
 ဣဒံဥာယတ္ထိ၊ ဤနှစ်ပါးစုံကိုလည်း၊ ဧကေတာကတွာ၊ တပေါင်းတည်းပြု၍၊
 ဇရာမရဏန္တိ၊ ဇရာမရဏဟူ၍၊ ကဝိယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဧသသံ၊ ကြွင်းသော
 စကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်လည်း၊
 ဣတိ၊ ဤတွင်စကားတရပ်အပြီးသတ်သတည်း၊ ။ ဇရာမရဏဝါရဝဏ္ဏ
 ဇရာမရဏဝါရကို ဘွင်ရာ ဘွင်ကြောင်း ဖြစ်သော စကား အစဉ်သည်၊
 နိဋ္ဌိတာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဇာတိဝါရေ၊ ဇာတိဝါရ၌၊ ဇာတိသဉ္ဇာတိတိအာဒိသု၊ ဇာတိသဉ္ဇာတိ
 ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ဇာယနဋ္ဌေန၊ ဖြစ်ခြင်းဟူသောအနက်သဘော
 ကြောင့်၊ ဇာတိ၊ ဇာတိမည်၏၊ သာဇာတိ၊ ထိုဇာတိသည်၊ အပရိပုဏ္ဏာယ
 တနဝသေန၊ မပြည့်စုံသောအာယတန၏ အစွမ်းနှင့်၊ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်သော
 ဇာတိလည်း၊ သဉ္ဇာနနဋ္ဌေန၊ ကောင်းစွာအပြည့်အစုံဖြစ်ခြင်းဟူသောအနက်
 သဘောကြောင့်၊ သဉ္ဇာတိ၊ သဉ္ဇာတိမည်၏၊ သာ၊ ထိုသဉ္ဇာတိသည်၊ ပရိပုဏ္ဏာ
 ယတနဝသေန၊ ပြည့်စုံသောအာယတန၏ အစွမ်းနှင့်၊ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်သော

ဇာတိတည်း။ ဩက္ကမနဋ္ဌေန၊ အမိဝင်း တွင်းသို့သက်ဝင်ခြင်း ဟူသော
 အနက်သဘောကြောင့်၊ ဩက္ကန္တိ၊ ဩက္ကန္တိမည်၏။ သာ၊ ထိုဩက္ကန္တိသည်၊
 အဏ္ဏဇဇယာဗုဇဝသေန၊ အဏ္ဏဇဇယာဗုဇတို့၏ အစွမ်းနှင့်၊ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်
 သောဇာတိတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတ၊ ထိုအဏ္ဏဇဇယာဗုဇပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်းအဏ္ဏကောသလ္လ၊ ဥဒ္ဓံသို့လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏိကောသလ္လ၊ သုဇယံအိမ်
 သို့လည်းကောင်း၊ ဩက္ကမန္တာ၊ သက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိသန္တာပိယ၊ ဝင်
 ကုန်သကဲ့သို့၊ ပရိသန္တိ၊ ပရိသန္ဓေကို၊ ဝဏ္ဏန္တိ၊ ယူကုန်၏။ အဘိနိဗ္ဗတ္တနဋ္ဌေန၊
 ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း ဟူသော အနက် သဘောကြောင့်၊ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ အဘိ
 နိဗ္ဗတ္တိမည်၏။ သာ၊ ထိုအဘိနိဗ္ဗတ္တိသည်၊ သံသေဒဇဇဩပပါတိကဝသေန၊
 သံသေဒဇဇပုဂ္ဂိုလ်ဩပပါတိကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အစွမ်းနှင့်၊ ယုတ္တာ၊ ယှဉ်သော
 ဇာတိတည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဧတ၊ ထိုသံသေဒဇဇပုဂ္ဂိုလ်ဩပပါတိကပုဂ္ဂိုလ်
 တို့သည်၊ ပါကုဋ္ဌာယေဝ၊ ထင်ရှားကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွားဖြစ်ကုန်၍၊
 နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အယံဒေသနာ၊ ဤဒေသနာသည်၊ ကာဝ၊ ငှေးဦးစွာ၊
 ပေါဟာရဒေသနာ၊ ဝေါဟာရဒေသနာတည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မရမတ္ထ
 ဒေသနာ၊ မရမတ္ထဒေသနာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ခန္ဓာယေဝ၊
 ခန္ဓာတို့သည်သာလျှင်၊ မရမတ္ထတော၊ မရမတ္ထအား ဖြင့်၊ ပါတုဘဝန္တိ၊
 ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်၊ နပါတုဘဝတိ၊ ထင်ရှားမဖြစ်၊
 စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ခန္ဓာနန္တိ၊ ခန္ဓာနံဟူသည်ကား၊
 ကေဝေါကာရတဝေ၊ ကေဝေါကာရတံ၌၊ ကေယ၊ ထရသောခန္ဓာကို၊
 စတုဝေါကာရတဝေ၊ စတုဝေါကာရတံ၌၊ စတုန္တိ၊ လေးပါးကုန်သောခန္ဓာ
 တို့ကို၊ ပဉ္စဝေါကာရတဝေ၊ ပဉ္စဝေါကာရတံ၌၊ ပဉ္စန္တိ၊ ငါးပါးကုန်သောခန္ဓာ
 တို့ကိုလည်း၊ ဂဟတံ၊ ယူခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ပါတုဘာဝေါတိ၊
 ပါတုဘာဝေါဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းတည်း။ အာယံတနာ
 နန္တိတ္ထေ၊ အာယတနာနံဟူသောဤဝုဒ္ဓိ၌၊ တတြတတြ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ
 ဂတိတို့၌၊ ဥပ္ပဗ္ဗမာနာယတနဝသေန၊ ဖြစ်သောအာယတန၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်သာလျှင်၊ သင်္ဂဟော၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ပရိယာ
 တောတိ၊ ပရိယာတော ဟူသည်ကား၊ သန္တတိယံ၊ ခန္ဓာအစဉ်သန္တာန်၌၊
 ပါတုဘာဝေါယေဝ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းပင်လျှင်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပါတု
 ဘဝန္တာနေဝ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ တာနိ၊ ထိုအာယတန
 တို့သည်၊ ပရိယတ္တိနိနာမ၊ ရသောမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အယံ
 ဝုပ္ပတာရသော ဇာတိတိဣဒိနာပဒေန၊ အယံဝုပ္ပတာရသောဇာတိဟူသော

ဤပုန်ဖြင့်၊ ဝေါဟာရထောစ၊ ဝေါဟာရအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရမတ္ထ
 ကောစ၊ ပရမတ္ထအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒေသိတာယ၊ ဟောအပ်သော၊
 ဇာတိယာ၊ ဇာတိ၏၊ နိဝမနံ၊ နိဂုံးအုပ်ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဘဝသမုဒယာတိဇ္ဈေပန၊ ဘဝသမုဒယာဟူသော
 ဤပုန်၌ကား၊ ဇာတိယာ၊ ဇာတိ၏၊ ပစ္စယဘူကော၊ အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်
 သော၊ ကမ္မဘဝေါ၊ ကမ္မဘဝကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ လေသံ၊ ကြွင်းသော
 စကား၊ ရပ်သည်။ ဝုတ္တနပမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည် သာလျှင်
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤတွင်စကားတရပ် အပြီးသတ်သတည်း။ ။ ဇာတိဝါရ
 ဝဏ္ဏနာ၊ ဇာတိဝါရအသွင်သည်၊ နိဗ္ဗိတာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီ။

ဘဝဝါရေ၊ ဘဝဝါရ၌၊ ကာမဘဝေါတိ၊ ကာမဘဝေါဟူသည်ကား၊
 ကမ္မဘဝေါစ၊ ကမ္မဘဝလည်းကောင်း၊ ဥပပတ္တိဘဝေါစ၊ ဥပပတ္တိဘဝလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဇော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ကမ္မဘဝေါနာမ၊ ကမ္မဘဝမည်သည်ကား၊ ကာမဝူပင်၊
 ကာမထုံ၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ကမ္မမေဝ၊ ကုသိုလ်ကံ
 အကုသိုလ်ကံပင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုကုသိုလ်ကံအကုသိုလ်ကံကို၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥပပတ္တိဘဝသ၊ ဥပပတ္တိဘဝ၏၊ ကာရဏတ္တာ၊ အကြောင်း
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊
 သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏၊ ပါပသ၊ မကောင်းမှုကို၊ ဥစ္စယော၊ ဆည်းဘူးခြင်းသည်၊
 ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏၊ ဣတိအာဒိနိဝိယ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌ကဲ့သို့၊
 ဖလဝေါ ဟာရေန၊ အကျိုး၏ အမည်ကိုအကြောင်း၌ တင်စား၍ခေါ်ဝေါ်
 ခြင်းဖြင့်၊ ဘဝေါတိ၊ ဘဝဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥပပတ္တိဘဝေါနာမ၊ ဥပပတ္တိ
 ဘဝမည်သည်ကား၊ တေနကဗ္ဗေန၊ ထိုကံကြောင့်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဥပါဒိန္န
 ခန္ဓပဉ္စကံ၊ ဥပါဒိန္နကန္ဓာငါးပါးအပေါင်းတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုဥပါ
 ဒိန္နကန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုကာမထုံ၌၊ ဘဝတိ၊ ပဋိသန္ဓေအား
 ဖြင့်ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိကတွာဣမိနာကရဏေန၊ ဤသို့သောဝစနတ္ထကြောင့်၊
 ဘဝေါတိ၊ ဘဝဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ သမ္ပတ္တဝာဝိ၊ အလုံးစုံသောဘဝပုန်တို့၌
 လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤအတူပင်တည်း၊ ဣဒံကမ္မဉ္စ၊ ဤကံကိုလည်းကောင်း၊ ဣဒံဥပ
 ပတ္တိစ၊ ဤပဋိသန္ဓေကိုလည်းကောင်း၊ ဧဝံဥဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကို၊ ဣဝ၊
 ဤဘဝေါဟူသောပုန်၌၊ ကာမဘဝေါတိ၊ ကာမဘဝဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊
 ရူပါရူပဘဝေသု၊ ရူပဘဝအရူပဘဝတို့၌လည်း၊ ဧဝံနယော၊ ဤနည်းလျှင်
 နည်းရှိ၏၊ ဥပါဒါနသရဒယောတိဇ္ဈေပန၊ ဥပါဒါနသရဒယောဟူသောဤပုန်

၌ကား၊ ဥပါဒါနံ၊ လေးပါးသော ဥပါဒါနံသည်၊ ကုသလကမ္မတာဝသ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သောကမ္မတာဝအား၊ ဥပနိဿယဝသေနဝ၊ ပကတူပနိဿယ၏အစွမ်းအားဖြင့် သာယျင်၊ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကုသလကမ္မတာဝသ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်သောကမ္မတာဝအား၊ ဥပနိဿယဝသေနဝ၊ ပကတူပနိဿယ၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဟဇာတာဒိဝသေနဝ၊ သဟဇာတပစ္စည်းအစရှိသည် တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြု တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗသမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ဥပပတ္တိတာဝသပန၊ ဥပပတ္တိတာဝအားကား၊ ဥပနိဿယဝသေနဝ၊ ပကတူပနိဿယ၏အစွမ်းအားဖြင့်သာယျင် ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကား ရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာယျင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤတွင်စကားတရပ်အပြီးသတ်သတည်း။ ၊

ဥပါဒါနဝါရေ၊ ဥပါဒါနဝါရန္တံ၊ ကာရပါဒါနန္တိအာဒိသု၊ ကာရပါဒါနံ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ဧတေန၊ ဤသောစသဖြင့်၊ ဝတ္ထုကာမံ၊ ဝတ္ထုကာမကို၊ ဥပါဒိယန္တိ၊ စွဲလင်းအပ်ကုန်၏၊ သယံ၊ လောဘာဟုဆိုအပ်သောမိမိသည်၊ တံ၊ ထိုဝတ္ထုကာမကို၊ ဥပါဒိယတိ၊ စွဲလင်းတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကာရပါဒါနံ၊ ကာရပါဒါနံမည်၏၊ ကာမောစ၊ ကာမသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ထိုကာမဟူသည်ကား၊ ဥပါဒါနဉ္စ၊ ဥပါဒါနံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဝါတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ကာရပါဒါနံ၊ ကာရပါဒါနံမည်၏၊ ဓဉ္စဂ္ဂဟတံ၊ မြဲမြံစွာစွဲလင်းခြင်းကို၊ ဥပါဒါနန္တိ၊ ဥပါဒါနဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဥပါဒါနံဟူသောဝုန်၌၊ ဥပါယာသဥပကမ္ဘာဒိသုဝိသ၊ ဥပါယာသဥပကမ္ဘာအစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌ကဲ့သို့၊ ဥပသဒ္ဓေါ၊ ဥပသဒ္ဓါသည်၊ ဓဉ္စတ္ထော၊ မြဲခြင်းအနက်ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤကာရပါဒါနံဟူသောအမည်သည်၊ ပဉ္စကာမဂုဏ်ကရာဝသ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်လျှင်အာရုံရှိသောရာဂ၏၊ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤကာရပါဒါနံဟူသောဝုန်၌၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ဝိတ္ထာရတောပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား၊ ဧတံ၊ ဤကာရပါဒါနံဟူသောဝုန်ကို၊ တတ္ထကတမံကာရပါဒါနံယောကာမေသုကာမန္တန္ဓောတိ၊ တတ္ထကတမံကာရပါဒါနံယောကာမေသုကာမန္တန္ဓောဟူ၍၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိကဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဝေယျာ၊ ထိုအတူ၊ ဒိဋ္ဌိစ၊ ဒိဋ္ဌိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုဒိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ ဥပါဒါနဉ္စ၊ ဥပါဒါနံသည်လည်း။

ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗိဇ္ဇုပါဒါနံ၊ ဗိဇ္ဇုပါဒါနံ မည်၏။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဗိဇ္ဇိံ၊ ရှေးဖြစ်သော မိစ္ဆာ အယူကို၊ ဥပါဒိယတိ၊ စွဲလမ်းတတ်၏။ တေန၊ ထိုဗိဇ္ဇိံဖြင့်၊ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာဝါ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂဿဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥပါဒိယန္တိ၊ စွဲလမ်းတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗိဇ္ဇိံ၊ ဗိဇ္ဇိံမည်၏။ ဣတိ ဣမိ နာဂုတ္တနယေန၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဗိဇ္ဇုပါဒါနံ၊ ဗိဇ္ဇုပါဒါနံမည်၏။ ဥပါဒိယတိ၊ ဥပါဒိယတိဟူသည်ကား၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဗိဇ္ဇိံ၊ ရှေးဖြစ်သောဗိဇ္ဇိံကို၊ ဥတ္တရဗိဇ္ဇိံ၊ နောက်ဖြစ်သော ဗိဇ္ဇိံသည်၊ ဥပါဒိယတိ၊ စွဲလမ်းတတ်၏။ တာယ ဗိဇ္ဇိယာ၊ ထိုဗိဇ္ဇိံဖြင့်၊ ဗိဇ္ဇိံ၊ ဗိဇ္ဇိံကို၊ ဥပါဒိယန္တိ စ၊ စွဲလည်းစွဲလမ်းတတ်ကုန်၏။ ယထာဟ၊ ဘုရားအတတ်သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ သဿထော အတ္တာစ လောကောစ ဣဒမေဝသစ္စံ မောဃမညန္တိအာဒိ၊ သဿထော အတ္တာစထောကောစဣဒမေဝသစ္စံမောဃမညန္တိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီး၊ အတ္တာစ၊ အတ္တဘော သည်၎င်း၊ ထောကောစ၊ သင်္ခါရလောကသည် လည်းကောင်း၊ သဿထော၊ ဖြစ်၏။ ဣဒမေဝ၊ ဤငါ၏ အယူသည်သာလျှင်၊ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညိံ၊ သူတပါးတို့၏အယူသည်၊ မောဃံ၊ အချည်းနှီးသာတည်း။ ဧတံ၊ ဤဗိဇ္ဇုပါဒါနံဟူသောအမည်သည်၊ ဘိလဗ္ဗတု ပါဒါနအတ္တဝါဒု ပါဒါနဝဇ္ဇဿ၊ ဘိလဗ္ဗတုပါဒါနံ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ သည် ကြည်အပ်သော၊ သဗ္ဗဗိဇ္ဇိဝတဿ၊ အထုံးစုံသော မိစ္ဆာအယူ၏။ အဓိဝေခံ၊ အမည်တည်း။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဝေတ္ထု၊ ဤဗိဇ္ဇုပါဒါနံဟူသော ပုဒ်၌၊ သင်္ခေါပေါ၊ အကျဉ်းတည်း။ ဝိတ္တာရတောမန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား၊ ဧတံ၊ ထိုဗိဇ္ဇုပါဒါနံကို၊ တတ္ထကတမံ ဗိဇ္ဇုပါဒါနံနတ္ထိ ဗိန္နန္တိ အာဒိနာ၊ တတ္ထ ကတမံဗိဇ္ဇုပါဒါနံနတ္ထိဗိန္နန္တိ ဤသို့အစရှိသော၊ ဂုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌၊ ဘိလဗ္ဗတုပါဒါနန္တိ ဘိလဗ္ဗတုပါဒါနံဟူသည်ကား၊ ဧတေန၊ ထိုမိစ္ဆာအယူဖြင့်၊ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာ ဝါ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂဿဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဘိလဗ္ဗ၊ ဂေါ၊ ဘိလဗ္ဗသည်ကို လည်းကောင်း၊ ဝတဗ္ဗ၊ ဂေါ ဝတဗ္ဗသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပါဒိယန္တိ၊ စွဲလမ်းတတ်ကုန်၏။ ဝါ၊ တနည်း ကား၊ သယံ၊ မိစ္ဆာဗိဇ္ဇိဟုဆိုအပ်သောမိမိသည်၊ တံ၊ ဘိလဗ္ဗတံ၊ ထိုဘိလဗ္ဗတ ကို၊ ဥပါဒိယတိ၊ စွဲလမ်းတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန မည်၏။ ဘိလဗ္ဗတဗ္ဗံ၊ ဘိလဗ္ဗတသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုဘိလဗ္ဗ တဟူသည်လည်း၊ ဥပါဒါနဗ္ဗံ၊ ဥပါဒါနသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဝါ

၂၁

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ သိလဗ္ဗတုပါဒါနံ၊ သိလဗ္ဗတုပါဒါနမည်၏။ ဧတံ၊
 ဤသိလဗ္ဗတုပါဒါနဟူသောအမည်သည်၊ ဂေါသိလဂေါဝတာဒိတိ၊ ဂေါသိ
 လဂေါဝတအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သုဒ္ဓိ၊ ဝနိဆင်းရဲဝှင်ကြဟ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဘိနိဝေသတော၊ နှလုံးသွင်းသောသူ၏။ နာမ်၊ အမည်တည်း၊ သယမေဝ၊
 ပြကတေ သဘောအားဖြင့် မိမိအလိုလိုသာလျှင်၊ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနံမည်၏။
 ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဥပါဒါနံဟူသောဝုန်၌၊ သင်္ခေ
 ပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ဝိတ္ထာရတောပန၊ အကျယ်အားဖြင့်ကား၊ ဧတံ၊ ထိုသိ
 လဗ္ဗတုပါဒါနံကို၊ တတ္ထကတဓံသိလဗ္ဗတုပါဒါနံ၊ ဣတောဗဟိဒ္ဓါသမဏဗြာဟ္မ
 ကာနံသိလေန သုဒ္ဓိတိ၊ တတ္ထကတဓံ သိလဗ္ဗတုပါဒါနံ ဣတောဗဟိဒ္ဓါသမ
 ဏဗြာဟ္မကာနံသိလေနသုဒ္ဓိဤသို့အစရှိသော၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
 နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧတေန၊ ဤသက္ကာယဒိဋ္ဌိ
 ဖြင့်၊ ဝေဒန္တိ၊ ဆိုတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ဆိုကြောင်း ဖြစ်သောသတ္တိ
 ကြောင့်၊ ဝါဒေါ၊ ဝါဒမည်၏။ ဧတေန၊ ထိုဒိဋ္ဌိဖြင့်၊ ဥပါဒိယန္တိ၊ စွဲလမ်းတတ်
 ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့စွဲလမ်းကြောင်းဖြစ်သော သတ္တိကြောင့်၊ ဥပါဒါနံ၊
 ဥပါဒါနမည်၏။ ကိံ၊ အတယ်သို့၊ ဝေဒန္တိ၊ ဆိုကုန်သနည်း၊ ဥပါဒိယန္တိ ဝါ၊
 စွဲလမ်းမှုလည်းစွဲလမ်းကုန်သနည်း၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တဘောကို၊ ဝေဒန္တိ၊ ဆိုကုန်
 ၏။ ဥပါဒိယန္တိ ဝါ၊ စွဲလမ်းမှုလည်းစွဲလမ်းကုန်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝါဒုပါဒါနံ၊
 အယူကို စွဲလမ်းခြင်းတည်း၊ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ၊ မိမိအယူကို စွဲလမ်းခြင်း၊
 အတ္တဝါဒမတ္တမေဝ၊ အတ္တဝါဒမိစ္ဆာအယူကိုသာလျှင်၊ အတ္တာတိ၊ အတ္တာဟု
 ၍၊ ဧတေန၊ ထိုသက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြင့်၊ ဥပါဒိယတိ၊ စွဲလမ်းတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ၊ အတ္တဝါဒုပါဒါနံမည်၏။ ဧတံ၊ ဤအတ္တဝါဒု
 ပါဒါနံဟူသော အမည်သည်၊ ဝိသတိဝတ္ထုကာယ၊ နှစ်ဆယ်သော အာရုံ
 အကြောင်းရှိသော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏။ အမိဝစနံ၊ အမည်
 တည်း၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤအတ္တဝါဒုပါဒါနံဟူသောဝုန်
 ၌၊ သင်္ခေပေါ၊ အကျဉ်းတည်း၊ ဝိတ္ထာရတောပန၊ အကျယ်အားဖြင့်သော်ကား၊
 ဧတံ၊ ဤအတ္တဝါဒုပါဒါနံကို၊ တတ္ထကတဓံအတ္တဝါဒုပါဒါနံ၊ ဣဝ အသုတဝါ
 ဝုထုဇ္ဇနောအရိယာနံ အဒဿာဝိတိ၊ တတ္ထကတဓံအတ္တဝါဒုပါဒါနံ၊ ဣဝအသု
 တဝါဝုထုဇ္ဇနောအရိယာနံ အဒဿာဝိ ဤသို့အစရှိသော၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊
 ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တဗျာသရဒယာ
 တိတ္ထေ၊ တဗျာသရဒယာဟူသောဤဝုန်၌၊ တဗျာ၊ တဗျာသည်၊ ကာရပါ
 ဒါနဿ၊ ကာရပါဒါနံအား၊ ဥပနိယာယဝသေနဝါ၊ ပကတုပနိယာယ၏

အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အနန္တရသမန္တရနန္တရနန္တရိဝိဂတာ သေဝနဝသေ
 နဝါ။ အနန္တရသတ္တိသမန္တရသတ္တိနန္တရသတ္တိဝိဂတာသတ္တိအာသေဝနသတ္တိ
 တို့၏အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း။ ပစ္စယာ၊ ကျေးဇူးပြုတတ် ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဝသေသာနံပန။ ကြွင်းသော ဥပါဒါနံတို့ အားကား။
 သဟဇာတာဒိဝသေနဝိ၊ သဟဇာတာသတ္တိအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်
 လည်း။ ပစ္စယာ၊ ကျေးဇူး ပြုတတ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သေသံ၊
 ကြွင်းသောစကားရပ်သည်။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာ
 လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤတွင်စကားတရပ်အပြီးသတ်သတည်း။ ။

တဏှာဝါရေ၊ တဏှာဝါရန္တံ၊ ရူပတဏှာ၊ (ပ)၊ ဓမ္မတဏှာတိ၊ ရူပတဏှာ
 (ပ)၊ ဓမ္မတဏှာဟူသည်ကား။ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ စက္ခုဒ္ဓါရာဒီသု၊ စက္ခုဒ္ဓါရအစရှိ
 သည်တို့၌၊ ဇဝနဝိတိယာ၊ ဇောအစဉ်အားဖြင့်၊ ပဝတ္တယာ၊ ဖြစ်သော၊ တဏှာ
 ယ၊ တဏှာ၏။ သေဗ္ဗိဝုတ္တော၊ သူဌေးသား၊ ဗြာဟ္မဏဝုတ္တော၊ ဝုတ္တားသား။
 ဣတိဇေမာဒီသု၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိတိတော၊ အဘဌ၊ အာဂတံ၊ လာ
 သော၊ နာမိယ၊ အမည်ကဲ့သို့၊ ဝိတိသဒိသာရမ္မဏတော၊ အဘနှင့်တူသော
 အာရုံမှ၊ အာဂတံ၊ လာသော၊ နာမံ၊ အမည်တည်း။ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအုံးဧတ္ထ၊
 ဤရူပတဏှာ စသောပုဒ်၌၊ ရူပါရမ္မဏာ၊ ရူပါရုံလျှင် အာရုံရှိသော၊ ကာမ
 တဏှာ၊ ကာမတဏှာသည်။ ရူပေ၊ ရူပါရုံ၌၊ တဏှာ၊ ကာမပသာဒအား
 ဖြင့်တပ်စွန်းတတ်သောတဏှာတည်း။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရူပတဏှာ၊
 ရူပတဏှာမည်၏။ ရူပတဏှာ၊ ရူပါရုံ၌ ကာမပသာဒ အားဖြင့် တပ်စွမ်း
 တတ်သောတဏှာ၊ သာ၊ ထိုရူပတဏှာသည်။ ကာမရာဂတာဝေန၊ ကာမ
 ရာဂ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံကို၊ အာသာဒေန္တိ၊ သာယာသည် ဖြစ်၍၊
 ပဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကာမတဏှာ၊ ကာမတဏှာမည်၏။ သသာတ
 ဒိဗ္ဗိသဟဂတရာဂတာဝေန၊ သသာတဒိဗ္ဗိနှင့်တကွဖြစ်သော ရာဂ၏အဖြစ်
 ဖြင့်၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံသည်၊ နိစ္စံ၊ မြေ၏။ ခုဝံ၊ အရှည်တည်၏။ သသာတံ၊ မပြတ်ဖြစ်၍
 တည်၏။ ဣတိဇေမံ၊ ဤသို့၊ အာသာဒေန္တိ၊ သာယာသည်ဖြစ်၍၊ ပဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်
 သောတဏှာသည်၊ ဘဝတဏှာ၊ ဘဝတဏှာမည်၏။ ဥန္တေဒိဗ္ဗိသဟဂတ
 ရာဂတာဝေန၊ ဥန္တေဒိဗ္ဗိနှင့် တကွဖြစ်သောရာဂ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ရူပံ၊ ရူပါရုံ
 သည်၊ ဥန္တိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်လတ္တံ့။ ဝိနယတိ၊ ပျက်လတ္တံ့။ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝသို့
 ရောက်၍၊ နဘဝိယတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိဇေမံ၊ ဤသို့၊ အာသာဒေန္တိ၊ သာယာ
 သည်ဖြစ်၍၊ ပဝတ္တမာနာ၊ ဖြစ်သော တဏှာသည်။ ဝိဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝ
 တဏှာမည်၏။ ဣတိဇေမံ၊ ဤသို့၊ တိဝိဓာ၊ သုံးပါးအပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏

ရူပတဏှာ၊ ရူပတဏှာသည်၊ တိရိစ္ဆာယတေ။ သုံးပါးပြားသကဲ့သို့လည်း။
 တထာ၊ ထိုအတူ၊ သဒ္ဓတဏှာဒယေဝရိ၊ သဒ္ဓတဏှာအစရှိသည် တို့သည်
 လည်း။ တိရိစ္ဆာ၊ သုံးပါးသုံးပါးစီပြားကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ကောနိ၊ ထိုတဏှာတို့သည်။ အဋ္ဌာရဿတဏှာဝိစရိတာနိ၊ တဆွဲရှစ်ပါး
 ကုန်သောတဏှာဝိစရိတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုတဆွဲရှစ်
 ပါးကုန်သောတဏှာဝိစရိတ်တို့သည်။ အဇ္ဈတ္တရူပါဒိသု၊ အဇ္ဈတ္တရူပါရုံအစရှိ
 သည်တို့၌၊ အဋ္ဌာရဿ၊ တဆွဲရှစ်ပါးကုန်သော တဏှာဝိစရိတ်တို့ လည်း
 ကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါရူပါဒိသု၊ ဗဟိဒ္ဓါရူပါရုံအစရှိသည်တို့၌၊ အဋ္ဌာရဿ၊ တဆွဲ
 ရှစ်ပါးကုန်သောတဏှာဝိစရိတ်တို့ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆတ္တိံသ၊
 သံဆွဲခြောက်ပါးကုန်သော တဏှာဝိစရိတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတိတာနိ၊ အတိတ်ကာလ၌ ဖြစ်ကုန်သော တဏှာဝိစရိတ်တို့
 သည်၊ ဆတ္တိံသ၊ သံဆွဲခြောက်ပါးတို့ လည်းကောင်း၊ အနာဂတာနိ၊ အနာ
 ဂတ်ကာလ၌ ဖြစ်ကုန်သော တဏှာဝိစရိတ် တို့သည်။ ဆတ္တိံသ၊ သံဆွဲ
 ခြောက်ပါးတို့ လည်းကောင်း၊ ဗစ္စုပ္ပန္နာနိ၊ ဗစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ ဖြစ်ကုန်သော
 တဏှာဝိစရိတ်တို့သည်။ ဆတ္တိံသ၊ သံဆွဲခြောက်ပါးတို့ လည်းကောင်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌသတံ၊ တဆွဲရှစ်ပါးသော တဏှာဝိစရိတ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ အဇ္ဈတ္တိကာသ၊ အဇ္ဈတ္တိကာနန္ဒာကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဣမိနာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ အတ္ထိတိ၊ ငါဟူ၍စွဲလမ်းခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဣတ္ထတ္ထိ၊ ဤသို့မင်း
 အစရှိသည်တို့တွင်တပါးပါးသော အပြားအားဖြင့် ငါဖြစ်၏ဟူသောအမှတ်
 သည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊ တဏှာမာနဗိဋ္ဌိဝသေန၊ တဏှာမာနဗိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ဂါဟော၊ စွဲလမ်းမှတ်ယူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
 လည်းကောင်း၊ ဝေမာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ အဇ္ဈတ္တိကာရူပါဒိနိသမိတာ
 နိ၊ အဇ္ဈတ္တိကာရူပါရုံအစရှိသည်တို့ကို၌ ဖြစ်ကုန်သော တဏှာဝိစရိတ်တို့
 သည်။ အဋ္ဌာရဿ၊ တဆွဲရှစ်ပါးတို့ လည်းကောင်း၊ ဗဟိရဿ၊ ဗဟိရ
 သန္တာန်ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ဣမိနာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိတိ၊ ငါဟူ၍စွဲလမ်း
 ခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဣတ္ထတ္ထိတိ၊ ဤမင်းအစရှိသည် တို့တွင်တပါး
 ပါးသောအပြားအားဖြင့် ငါဖြစ်၏ ဟူသော အမှတ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊
 တဏှာ မာနဗိဋ္ဌိဝသေန၊ တဏှာမာနဗိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂါဟော၊
 စွဲလမ်းမှတ်ယူခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗဟိရရူပါဒိနိသမိ
 တာနိ၊ ဗဟိရရူပါရုံ အစရှိသည်တို့ကို၌ ဖြစ်ကုန်သော တဏှာဝိစရိတ်
 တို့သည်။ အဋ္ဌာရဿ၊ တဆွဲရှစ်ပါး တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆတ္တိံသ၊

၁၁

သုံးဆွဲခြောက်ပါးတို့သည်။ ဟောန္တိ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ ဤသို့၊ အတိတာနိ၊
 အတိတ်တို့သည်၊ ဆတ္တိ သ၊ သုံးဆွဲခြောက်ပါးတို့သည်၊ ကောင်း၊ အနာဂတတာနိ၊
 အနာဂတ်တို့သည်၊ ဆတ္တိ သ၊ သုံးဆွဲခြောက်ပါးတို့သည်၊ ကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်
 နိ၊ ပစ္စုပ္ပန်တို့သည်၊ ဆတ္တိ သ၊ သုံးဆွဲခြောက်ပါးတို့သည်၊ ကောင်း၊ ဣတိ ဧတိ၊
 ဤသို့တည်း၊ အဋ္ဌသတတဏှာဝိစရိတာနိ၊ တရုဉှစ်ပါးသောတဏှာဝိစရိတ်
 တို့သည်၊ ဟောန္တိ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝုန၊ တဘန၊ သင်္ဂဟ၊ ပေါင်းခြင်းကို၊ ကရိယ
 မာနေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဣပါဒိသု၊ ဣပါရုံအစရှိကုန်သော၊ အာရမ္မဇောသု၊
 အာရုံတို့၌၊ ဆဇ္ဇေဝတဏှာကာယာ၊ ခြောက်ပါးကုန်သောတဏှာအပေါင်း
 တို့သည်၊ ဟောန္တိ ဖြစ်ကုန်၏။ ကာမတဏှာဒယော၊ ကာမတဏှာအစရှိ
 ကုန်သော၊ တိဿာယေဝ၊ သုံးပါးကုန်သောတဏှာတို့သည်လျှင်၊ ဟောန္တိ
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗေသဇ္ဈေန၊ နိဗ္ဗေသပါဠိ၌သာသောအနက်ကို
 အကျယ်ဆိုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗေသဝိတ္ထာရာ၊ ထိုနိဗ္ဗေသ၏တရုဉှစ်
 ပါးသော တဏှာဝိစရိတ်အကျယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္ထာရသ၊ စ၊ ရှေ့အပ်
 ပြီးသော တဏှာဝိစရိတ်အပြား၏လည်း၊ ဝုန၊ တဘန၊ သင်္ဂဟတော၊ ပေါင်း
 ရုံးသောအားဖြင့်၊ တဏှာ၊ တဏှာကို၊ ဝိဘာဝိနာ၊ ပညာရှိသည်၊ ဝိညာတဗ္ဗာ၊
 ထိအပ်၏၊ ဣတိ ဤတွင်စကားတရပ်အပြီးသတ်သတည်း၊ ဝေဒနာသ
 ရုဒယာတိဇ္ဈေပန၊ ဝေဒနာသရုဒယာ ဟူသောဤပုဒ်၌ကား၊ ဝေဒနာတိ၊
 ဝေဒနာမူသည်ကား၊ ဝိပါကဝေဒနာ၊ ဝိပါက်နှင့် ဟွဉ်သော ဝေဒနာကို၊
 အဓိပ္ပာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ သာ၊ ထိုဝိပါက်နှင့်ဟွဉ်သောဝေဒနာသည်၊ ကာထံ
 အာဟံသို့လျှင်၊ ဆသုဒ္ဓါရေသု၊ ခြောက် ပါးသော နှစ်ရတို့၌၊ တဏှာယ၊
 တဏှာအား၊ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ ဤသို့၊
 ဝေဒယသု၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ သာ၊ ထိုဝေဒနာကို၊ တဏှာယ၊ တဏှာ
 ဖြင့်၊ အဿဒနိယတော၊ သာယာအပ်သောကြောင့်၊ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြု
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ရှေ့ဦးအံ့၊ သုခါယ၊ သုခဖြစ်သော၊ ဝေဒ
 နာယ၊ ဝေဒနာ၌၊ အဿာဒေန၊ သာယာခြင်းကြောင့်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာကို၊
 မမာယန္တာနံ၊ ဖြတ်နိုးကုန်သော၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒ
 နာ၌၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဝေဒနာရာဂရုတ္တံ၊ ဝေဒနာ၌
 တပ်ခြင်းရာဂရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စက္ခု၊
 ရေ၊ စက္ခုရှိရ၍၊ ဣဗ္ဗမေဝရုပ်၊ ကောင်းသောရူပါရုံကိုသာလျှင်၊ ပစ္ဆေန္တိ၊
 တောင့်တကုန်၏၊ လဒ္ဓါစ၊ ရကုန်ပြီး၍လည်း၊ နံ၊ ထိုရူပါရုံကို၊ အဿာဒေန္တိ၊
 သာယာကုန်၏၊ အာရမ္မတဒါယကာနဉ္စ၊ အာရုံကိုပေးတတ်သည်လည်းဖြစ်

ကုန်သော၊ ဗိတ္တကာရာဒိန္နံ၊ ပန်းချီသွားအစရှိကုန်သောသူတို့အား။ သက္ကာရံ
 ပူဇော်သက္ကာရကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သောတစ္ဆါရာဒိသု။
 သောတစ္ဆါရာအစရှိသည်တို့၌။ ဣဋ္ဌေဝ၊ ဣဋ္ဌာရုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ သဒ္ဓါ
 ဒယော၊ သဒ္ဓါရုံအစရှိသည်တို့ကို။ ပတ္တေန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏။ ဗေဒ္ဓါဝ၊
 ရကုန်ပြီး၍လည်း။ နေ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံအစရှိသည်တို့ကို။ အသာဒေန္တိ၊ သာယာ
 ကုန်၏။ အာရမ္မဏဒါယကာနံ၊ အာရုံကိုပေးထတ်ကုန်သော။ ဝိဇာဝါဒက
 ဂန္ဓကသုဒတန္တံ၊ ပါယနာနာဝိသေယသန္ဓသနာကာရာဒိန္နံ၊ စောင်းသွားနံသာ
 သည်စဗိသည် ယက်ကန်းသည်အထူးထူးအပြားပြားသော အတတ်ကိုယ်
 မြင်သည်ဖြစ်၍ပြုလုပ်တတ်ကုန်သောသူအစရှိသည်တို့အား။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်
 သက္ကာရကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုတတ်ကုန်၏။ ယထာကံ၊ ဥပမာအတတ်ကဲ့သို့
 နည်းဟူမူကား။ ဗုတ္တသိနေဟေန၊ သား၌ချစ်ခြင်းဖြင့်။ ဗုတ္တံ၊ သားကို။ မေဝ
 ယန္တာ၊ မြတ်နိုးကုန်သောအမိအဘတို့သည်။ ဓာတိယော၊ အထိန်းတို့ကို။
 သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုတတ်ကုန်၏။ သပ္ပာယသပ္ပိတိရာဒိ
 နိယောဝ၊ ထောက်ပတ်သောထောက်ပံ့မှု ရည်အစရှိသည်တို့ကိုသာလျှင်၊
 နံ၊ ထိုသားငယ်ကို။ ပါယေန္တိ၊ စေတယထား။ သောကံ၊ စေတနာသကဲ့သို့ လည်း
 ကောင်း။ ဘောဇေန္တိ၊ စတုရန်းကျေးကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ တထာ၊
 ထိုအတူ။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုတတ်ကုန်၏။ သေဝံ၊
 ကြွင်းသောစကားရပ်သည်။ ဗုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်
 သာလျှင်တည်း။ ။

ဝေဒနာဝါရေ၊ ဝေဒနာဝါရ၌။ ဝေဒနာကာယာတိ၊ ဝေဒနာကာယာဟူ
 သည်ကား။ ဝေဒနာသမူဟာ၊ ဝေဒနာအပေါင်းသည်။ စက္ခုသမ္ပဿ၊ ဇာဝေဒနာ
 (၁)။ မနောသမ္ပဿဇာဝေဒနာတိ၊ စက္ခုသမ္ပဿ၊ ဇာဝေဒနာ၊ (၁)။ မနော
 သမ္ပဿဇာဝေဒနာဟူ၍၊ ဧဝံ။ ဤသို့။ စက္ခုသမ္ပဿ၊ ဇာဝေဒနာအတ္ထိကုသယာ
 အတ္ထိအကုသယာအတ္ထိအဗျာကထာတိ။ စက္ခုသမ္ပဿဇာဝေဒနာအတ္ထိကု
 သယာအတ္ထိအကုသယာအတ္ထိအဗျာကထာဟူ၍၊ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဝိဘင်္ဂေ၊ ဝိဘင်း
 ၌။ အာဂတတ္တာ၊ လာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ စက္ခုဒ္ဓါရာဒိသု၊ စက္ခုဒ္ဓါရအစရှိ
 သည်တို့၌။ မဝတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ကုသလာကုသလာဗျာကထာဝေဒနာနံ၊
 ကုသိုလ်အကုသိုလ် အဗျာကထာဖြစ်ကုန်သော ဝေဒနာတို့၏။ သာရိပုတ္တော
 မန္တာဏိပုတ္တောတိဇေမာဒိသု။ သာရိပုတ္တောမန္တာဏိပုတ္တော ဤသို့အစရှိသော
 ပါဠိရပ်တို့၌။ မာတိတော၊ အမိမှ။ အာဂတံ၊ လာသော။ နာမ်ဝိယ၊ အမည်ကဲ့
 သို့။ မာတိသဒိသဝတ္ထုတော၊ အမိနှင့်တူသောစက္ခုမှ။ အာဂတံ၊ လာသော။

နာမ်၊ အမည်တည်း။ ဧတ္ထံ၊ ဤစက္ခုသမ္ပဿာဇာဝေဒနာအစရှိသောပါဌ်၌၊
ဝေဒနတ္ထောပနံ၊ ဝေဒနတ္ထကိုကား၊ စက္ခုသမ္ပဿာဟောတု၊ စက္ခုသမ္ပဿာဟု
သောအကြောင်းကြောင့်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတည်း။ စက္ခု
သမ္ပဿာဇာဝေဒနာ၊ စက္ခုသမ္ပဿာကြောင့် ဖြစ်သောဝေဒနာ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ သမ္ပတ္တု၊ အလုံးစုံသော သောတ သမ္ပဿာဇာဝေဒနာ
အစရှိသောဝေဒနာတို့၌လည်း၊ ဇေယနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ အယံ၊ ဤသို့
အပ်ပြီးသည်ကား။ ဘဝံ၊ ဤဦးစွာ၊ ဧတ္ထံ၊ ဤဝေဒနာပါရ၌၊ သမ္ပဿင်္ဂါဟိက
ကထာ၊ အလုံးစုံသောဥပါဒိန္ဒကဝေဒနာ အနုပါဒိန္ဒကဝေဒနာတို့ကိုသိမြှောက်
ကြောင်း ဖြစ်သော စကားတည်း။ ပန၊ အပေါင်းမှတစ်ပါး အစိတ်ကိုသို့
ပေအံ့၊ ဝိပါကဝေဒနံ၊ ဝိပါက၏အတွင်းအားဖြင့်၊ စက္ခုဒ္ဓါရေ၊ စက္ခုဒ္ဓါရ၌၊
ဧန္တု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ စက္ခုဝိညာဏာနိစ၊ စက္ခုဝိညာဉ် တို့လည်းကောင်း၊
ဧန္တု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ မနောဓာတုယောစ၊ မနောဓာတ်တို့လည်းကောင်း၊
တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ မနောဝိညာဏာဓာတုယောစ၊ သန္တိရဏဟု
သောမနောဝိညာဏာဓာတ်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတာဟိ၊ ထိုဝိပါက
ဝိညာဉ်တို့နှင့်၊ သမ္ပယုတ္တဝေဒနံ၊ ဟဉ်သည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဝေဒနာ၊
ဝေဒနာတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်ကုန်၏။ သောတဒ္ဓါရောဒိသု၊ သောတဒ္ဓါရအစ
ရှိသည်တို့၌၊ ဇေယနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏။ မနောဒ္ဓါရေ၊ မနောဒ္ဓါရ၌၊
မနောဝိညာဏာဓာတုသမ္ပယုတ္တစ၊ တဒါရုံဟူသောမနောဝိညာဏာဓာတ်နှင့်
ဟဉ်ကုန်သောဝေဒနာတို့ကိုလည်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဗဿသရ
ဒယာတိဧတ္ထပန၊ ဗဿသရဒယာဟူသော ဤဝေဒနာကား၊ ပဉ္စဒ္ဓါရေ၊ ပဉ္စဒ္ဓါရ၌၊
ပဉ္စဝတ္ထုကဝေဒနာနံ၊ စက္ခုပသာဒအစရှိသောငါးပါးသော ပသာဒတို့ကို
မှီ၍ဖြစ်ကုန်သော ဝေဒနာတို့အား၊ သဟဇာတ စက္ခုသမ္ပဿာဒိသရဒ
ယာ၊ သဟဇာတ်ဖြစ်သောစက္ခုသမ္ပဿ အစရှိသောအကြောင်းကြောင့်၊
သရဒယော၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဝသေသာနံ၊ ကြွင်းသောသမ္ပ
ဒိန္တု၊ အစရှိသည်တို့နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သောဝေဒနာတို့အား၊ စက္ခုသမ္ပဿာ
ဒယော၊ စက္ခုသမ္ပဿအစရှိသည်တို့သည်၊ ဥပနိဿယာဒိဝသေန၊ ဥပနိဿ
ယပစ္စည်းအစရှိသည်တို့၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်ကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မနောဒ္ဓါရေ၊ မနောဒ္ဓါရ၌၊ တဒါရမ္ပဏာဝေဒနာနံ၊
တဒါရုံဝေဒနာတို့အား၊ အဒ္ဓါရိကာနံ၊ ဒ္ဓါရမှကင်းကုန်သော၊ ပဋိသန္ဓိတဝဂ်
ရုတိဝေဒနာနဉ္စ၊ ပဋိသန္ဓိတဝဂ်ရုတိတို့နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော ဝေဒနာတို့
အားလည်း၊ သဟဇာတမနောသမ္ပဿသရဒယာ၊ သဟဇာတ်ဖြစ်သော

၆၄၀

မနောသမ္ပယောဂဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သရဒယော၊ ဖြစ်သည်၊ ဟောတီး၊
ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်
သည်။ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာ လျှင်တည်း။ ။

ဗဿဝါရေ၊ ဗဿဝါရန္တံ၊ စက္ခုသမ္ပယောဂတိ၊ စက္ခုသမ္ပယောဂဟူသည့်
ကား၊ စက္ခုမ္ပိ၊ စက္ခု ဝတ္ထုန္တံ၊ သမ္ပယောဂ၊ ဖြစ်သောဗဿတည်း။ သမ္ပတ္တံ၊
အလုံးစုံသောသောတသမ္ပယောဂအစရှိသည်တို့၌။ သေနယော၊ ဤနည်းလျှင်
နည်းရှိ၏။ စက္ခုသမ္ပယောဂ၊ (ပ)၊ ကာယသမ္ပယောဂတိ၊ စက္ခုသမ္ပယောဂ၊ (ပ)၊
ကာယသမ္ပယောဂဟူ၍။ ဧတ္တာဝတေစ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကား
အစဉ်ဖြင့်လည်း၊ ကုသလာကုသလဝိပါကာပဉ္စဝတ္ထုကာနံ၊ ကုသိုလ်အကု
သိုလ်ဝိပါကပဉ္စဝတ္ထုတို့ကို၊ သမ္ပယော၊ ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သောဗဿတို့ကို၊ ဂုတ္တာ
ဆိုအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မနောသမ္ပယောဂတိ၊ ဣဒိနာ၊ မနော
သမ္ပယောဂဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်။ သေသဗာဝိသတိလောကီယဝိပါကမန
သမ္ပယုတ္တယဗဿာ၊ ကြွင်းသောနှစ်ဆဲနှစ်ပါးကုန်သော လောကီဝိပါက နှင့်
ဟဉ်ကုန်သောဗဿတို့ကို ၊ ဂုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗာယတနသရဒယာတိ၊ သဗ္ဗာယတနသရဒယာဟူသည်ကား
စက္ခာဒိနံ၊ စက္ခုအစရှိကုန်သော၊ ခန္ဓံအာယတနာနံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော
အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့၏။ သရဒယေန၊ ဖြစ်ခြင်း ကြောင့်၊ ဆဗ္ဗိသေသဝိ၊
ခြောက်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဣမဿသမ္ပယောဂ၊ ဤသမ္ပယော
ဂ၏။ သရဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်။ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤတွင်စကားတရပ်အပြီးသတ်
သတည်း။ ။

သဗ္ဗာယတနဝါရေ၊ သဗ္ဗာယတနဝါရန္တံ၊ စက္ခာယနန္တိ အာဒိသု၊ စက္ခာယ
တနံဤသို့အစရှိသောပါဌ်ရပ်တို့၌။ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊
ဆိုအပ်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောစကားကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌။
ခန္ဓနိဇ္ဈေသေဝေ၊ ခန္ဓနိဇ္ဈေသဉ်တည်းလည်းကောင်း။ အာယတနနိဇ္ဈေသေဝေ၊
အာယတနနိဇ္ဈေသဉ်တည်းကောင်း။ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း
ရှိသည် သလျှင်တည်း။ နာမရူပသရဒယာတိ ဧတ္ထပန၊ နာမရူပသရဒယ
ဟူသောဤဝုဒ္ဓိကား။ ယံနာမဉ္စ၊ အကြင်နံသည်လည်း ကောင်း။ ယံရူပဉ္စ၊
အကြင်ရုပ်သည်လည်း ကောင်း။ ယံနာမရူပဉ္စ၊ အကြင်နံရုပ်သည်လည်း
ကောင်း။ ယဿအာယတနဿ၊ အကြင်အာယတနအား။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူး

ပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဟာသ၊ ထိုနံရပ်၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌။ ဝနိစ္စသရပ္ပါဒနိဇ္ဈေသေ၊ ဝနိစ္စသရပ္ပါဒနိဇ္ဈေသ၌။ ဝတ္ထုနယန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ နာမရူပသရဒယာ၊ နံရပ်၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သဠယတနသရဒယော၊ သဠာပတန၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်။ ဝတ္ထုပ္ပကာရမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤတွင်စကားတရပ် အပြီးသတ်သတည်း။ ။

နာမရူပဝါရေ၊ နာမရူပဝါရ၌၊ နာမံ၊ နံသည်။ နမနုဏက္ခထံ၊ အာရုံသို့ရှေးရှု ညွှတ်ခြင်းထက္ခထံရှိ၏။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ ရူပနုဏက္ခထံ၊ အချင်းအပူအစရှိသော ဝိရောဓိပစ္စည်းတို့ကြောင့်ဘောက်ပြန်ခြင်း ထက္ခထံရှိ၏။ အသ၊ ထိုနံရပ် ၏၊ ဝိတ္ထာရဝါရေပန၊ ဝိတ္ထာရဝါရ၌ကား။ ဝေဒနာတိ၊ ဝေဒနာဟူသည်ကား။ ဝေဒနာက္ခန္ဓော၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သညာတိ၊ သညာ ဟူသည်ကား။ သညာက္ခန္ဓော၊ သညာက္ခန္ဓာကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ စေတနာ၊ စေတနာ ထည်းကောင်း။ ဗသော၊ ဗသထည်းကောင်း။ မနသိ ကာရော၊ မနသိကာရ ထည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သင်္ခါရက္ခန္ဓော၊ သင်္ခါ ရက္ခန္ဓာကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အညေဝိ၊ တပါးထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓသင်္ဂဟိတာ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မော၊ စေတသိတ်တရားတို့သည်။ ကာမဉ္စသန္တိ၊ အကယ်၍ကားရှိကုန်၏။ ပနတ ထာဝိ၊ ထိုသို့ရှိကုန်သော်လည်း။ ဣမေတယော၊ ဤသုံးပါးကုန်သောစေတနာ ဗသမနသိကာရတို့သည်။ သဗ္ဗဒုဗ္ဗဏေသု၊ အလုံးစုံသောမိတ်တို့အောက် အားနည်းကုန်သော၊ ဝိတ္ထေသုဝိ၊ ပဉ္စဝိညာဉ်မိတ်တို့၌လည်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တသ္မော၊ ထိုကြောင့်။ ဧတေဝံယေဝ၊ ထိုစေတနာဗသမနသိကာရတို့၏သာ လျှင်။ ဝသေန၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤနာမရူပဝါရ၌။ သင်္ခါရက္ခန္ဓောဝိ၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓာကိုလည်း။ ဒသဝိတော၊ ပြအပ်၏။ စတ္တာရိမမဟာဘူတာနိတိ ဧတ္ထ၊ စတ္တာရိမမဟာဘူတာနိဟူသောဤပါဌ၌။ စတ္တာရိတိသေသသန္ဓေ၊ စတ္တာရိဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်။ ဂထာနပရိစ္ဆေဒဓွေး၊ အရေအတွက်ကုန်ပိုင်း ခြားကြောင်း ဖြစ်သောသဒ္ဓါတည်း။ မဟာဘူတာနိတိဧတံ၊ မဟာဘူတာနိ ဟူသောဤအမည်သည်။ ပထဝီအာပတေဇဝါယံနံ၊ ပထဝီအာပေါတေဇော ဝါယောတို့၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဟေနပနကာရဏေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်။ ထာနိ၊ ထိုလေးပါးသောရုပ်တို့ကို။ မဟာဘူတာနိတိ၊ မဟာဘုတ်လေးပါးတို့ဟူ၍။ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤလေးပါးသော

၆၄၂

ရုပ်တို့၌၊ အညော၊ တပါးသော၊ ယောစိနိစ္ဆယနယော၊ အကြင်အဆုံး
 အဖြတ်ဖြစ်သောနည်းသည်။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ သဗ္ဗော၊ အဆုံးရုံသော၊ သော၊ ထို
 အဆုံးအဖြတ်နည်းကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ရူပက္ခန္ဓနိဇ္ဈေသေ၊ ရူပက္ခန္ဓ
 နိဇ္ဈေသ၌၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်ပြီ၊ စတုနန္ဒမဟာဘူတာနံဥပါဒါယာတိတ္ထေပန၊
 စတုနန္ဒမဟာဘူတာနံဥပါဒါယဟူသောဤပါဌ၌ ကား၊ စတုနန္ဒန္တိ၊ စတုနန္ဒဟူ
 သည်ကား၊ ဥပယောဂတ္ထေ၊ နုတ်ယအနက်၌၊ သာမိဝစနံ၊ ဆဋ္ဌိဝိဘတ်
 တည်း၊ စတ္တာရိမဟာဘူတာနိ၊ လေးပါးကုန်သောမဟာဘုတ်တို့ကိုသောလျှင်
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဧကောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပါဒါယာတိ၊ ဥပါ
 ဒါယဟူသည်ကား၊ ဥပါဒိယိတွာ၊ မဟာဘုတ်တို့ကိုပစ္စည်းပြု၍၊ ဝဟေတွာ၊
 စွဲ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ နိဿာယာတိဝိ၊
 နိဿာယဟူ၍လည်း၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သောဆရာတို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်
 ၏။ ဧတ္ထစ၊ ဤဥပါဒါယဟူသောပုဒ်၌လည်း၊ ဝတ္တမာနန္တိ၊ အယံပါဌသောသော၊
 ဝတ္တမာနံဟူသောဤပါဌသောသကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ သမူဟတ္ထေ၊ သမူ
 ဟအနက်၌၊ ဧတံ၊ ဤမဟာဘူတာနံဟူသောသဒ္ဓါသည်၊ သာမိဝစနံ၊ ဆဋ္ဌိ
 ဝိဘတ်တည်း၊ စတုနန္ဒမဟာဘူတာနံ၊ လေးပါးကုန်သောမဟာဘုတ်တို့၏၊
 သမူဟံ၊ အပေါင်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပဝတ္တမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ ရူပံ၊ ရုပ်တည်း၊
 ဣတိအယံပနအတ္တော၊ ဤအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 သဗ္ဗတ္ထာဝိ၊ အဆုံးရုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပထဝီ
 အာဒိနိ၊ ပထဝီအစရှိကုန်သော၊ ယာနိစမဟာဘူတာနိ၊ အကြင်မဟာဘုတ်
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတုနန္ဒ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဟာဘူတာနံ၊ မဟာဘုတ်
 တို့ကို၊ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍၊ ပဝတ္တမာနံ၊ ဖြစ်သော၊ စက္ခာယတနာဒိဘေဒေန၊
 စက္ခာယတနအစရှိသည်တို့၏ အပြား အားဖြင့်၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌၊
 ပါဠိယမေဝ၊ ပါဠိတော်၌သာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ယဉ္ဇတေဝိ
 သတိဝိဇ္ဇရူပံ၊ အကြင်နှစ်ဆဲ့သုံးပါးအပြားရှိသောရုပ်သည် လည်းကောင်း၊
 အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တံသဗ္ဗမ္ဘိ၊ ထိုအဆုံးရုံကိုလည်း၊ ရူပန္တိ၊ ရူပဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏။ ဝိညာဏသမုဒယာတိတ္ထေပန၊ ဝိညာဏသမုဒယဟူသောဤပုဒ်
 ၌ကား၊ ယံဝိညာဏံ၊ အကြင်ဝိညာဉ်သည်၊ ယသနာမဿစ၊ အကြင်နံအား
 လည်းကောင်း၊ ယသရူဿစ၊ အကြင်ရုပ်အားလည်းကောင်း၊ ယသစနာ
 မရူပဿ၊ အကြင်နံရုပ်အား လည်းကောင်း၊ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်
 သည်၊ ဧကောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုနံရုပ်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊
 ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ပနိစ္စသမုပ္ပါဒ်နိဇ္ဈေသေ၊ ပနိစ္စသမုပ္ပါဒ်နိဇ္ဈေသ၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊

ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝိညာဏာသရဒယာ၊ ဝိညာဉ်၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ နာမရူပသရဒယော၊ နံရုပ်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

ဝိညာဏဝါရေ၊ ဝိညာဏဝါရန္တံ၊ စက္ခုဝိညာဏန္တံ၊ စက္ခုဝိညာဏံဟု သည်ကား၊ စက္ခုမ္ပိ၊ စက္ခုန္တံ၊ ဝိညာဏံ၊ မှီ၍ဖြစ်သောဝိညာဉ်တည်း၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ စက္ခုတော၊ ပယာဒစက္ခုကြောင့်၊ ဇာတံဝိညာဏံ၊ ဖြစ်သော ဝိညာဉ်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏံမည်၏၊ သောတဏှာနိဋ္ဌာကာယဝိညာဏာနိ၊ သောတဝိညာဉ်စာနဝိညာဉ်နိဋ္ဌာဝိညာဉ်ကာယဝိညာဉ်တို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤစက္ခုဝိညာဉ်နှင့်အတူပင်တည်း၊ ဣတရံပန၊ ဤပစ္စဝိညာဉ်မှတစ်ပါးသောမနောဝိညာဉ်သည်ကား၊ မနောပေဝ၊ မနောသည်ပင်လျှင်၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မနောဝိညာဏံ၊ မနောဝိညာဏံမည်၏၊ ဧတံ၊ ထိုမနော ဝိညာဉ်ဟူသောအမည်သည်၊ ပစ္စဝိညာဏဝဇ္ဇာသာ၊ နွေပစ္စဝိညာဉ်တဆယ်သည်ကြည့်အပ်သော၊ တေတုဗ္ဗကဝိပါကဝိတ္တဿ၊ တေတုဗ္ဗကဝိပါကံပိတံ၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဘိ၊ ရ၊ သသရဒယာ တိဇ္ဇေယနံ၊ သဘိ၊ ရ၊ သရဒယာ ဟူသောဤ ပုဒ်၌ကား၊ ယောသဘိ၊ ရော၊ အကြင်သဘိ၊ ရ၊ သည်၊ ယသဝိညာဏာသာ၊ အကြင်ဝိညာဉ်အား၊ ပစ္စယော၊ ဘေးမှူးမှူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသသသဘိ၊ ရ၊ သ၊ ထိုသဘိ၊ ရ၏၊ ဝသေနံ၊ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဘိ၊ ရ၊ သရဒယာ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်စေတနာတည်းဟူသော သဘိ၊ ရ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိညာဏံသရဒယော၊ ဝိညာဉ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဂုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စကားတရပ်အပြီးသတ်သတည်း။ ။

သဘိ၊ ရ၊ ဝါရေ၊ သဘိ၊ ရ၊ ဝါရန္တံ၊ သဘိ၊ ရော၊ သဘိ၊ ရ၊ သည်၊ အဘိသဘိ၊ ရ၊ တလက္ခဏော၊ လွန်စွာစေ့ဆော်ခြင်း လက္ခဏာရှိ၏၊ အဿ၊ ထိုသဘိ၊ ရ၏၊ ဝိတ္ထာဓေပန၊ အကျယ်ကိုဆိုရာ၌ကား၊ ကာယသဘိ၊ ရောတိ၊ ကာယသဘိ၊ ရောဟူသည်ကား၊ ကာယတော၊ ကာယဝိညာဏ်ကြောင့်၊ ပဝတ္ထသဘိ၊ ရော၊ ဖြစ်သောသဘိ၊ ရတည်း၊ ကာယစွါရေ၊ ကာယစွါရန္တံ၊ စောပနဝသေနံ၊ ဝိညာဉ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထာနံ၊ ဖြစ်တုန်သော၊ ကာမာဝစရကုသလတော၊ ကာမာဝစရကုသိုလ် ရှစ်ခုအပေါင်းမှ၊ အဋ္ဌန္တံ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော စေတနာ

စေတသိက်တို့၏လည်းကောင်း၊ အကုသလတော၊ အကုသိုလ်တဆွဲနှစ်ခု
 အပေါင်းမှ၊ ခွါဒသန္တံ၊ တဆွဲနှစ်ပါးကုန်သောစေတနာစေတသိက်တို့၏လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ဤကားယသင်္ခါ၊ ရဟူသောအမည်သည်၊ ဝိသတိ
 ယာကာယသဝဇ္ဇေတနာနံ၊ နှစ်ဆယ့်သောကာယသဝဇ္ဇေတနာတို့၏၊ အဝိဝစနံ၊
 အမည်တည်း၊ ဝစိသင်္ခါ၊ ဝစိသင်္ခါ၊ ရောဟူသည်ကား၊ ဝစိတော၊ ဝစိဒ္ဓါ
 ရကြောင့်၊ ပဝတ္ထသင်္ခါ၊ ရော၊ ဖြစ်သောသင်္ခါ၊ ရတည်း၊ ဧတံ၊ ဤဝစိသင်္ခါ၊ ရ
 ဟူသောအမည်သည်၊ ဝစိဒ္ဓါရော၊ ဝစိဒ္ဓါရန္တံ၊ ဝစနဘေဒဝသေန၊ နှုတ်မြွက်
 သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိသတိယာဇေဝဝစိသဇ္ဇေ
 တနာနံ၊ နှစ်ဆယ့်သလျှင်ဖြစ်သောဝစိသဇ္ဇေတနာတို့၏၊ အဝိဝစနံ၊ အမည်
 တည်း၊ ဝတ္ထသင်္ခါ၊ ရောတိ၊ ဝတ္ထသင်္ခါ၊ ရောဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထတော၊ ဝိတ်
 ကြောင့်၊ ပဝတ္ထသင်္ခါ၊ ရော၊ ဖြစ်သောသင်္ခါ၊ ရတည်း၊ ကာယ ဝစိဒ္ဓါရစောပနံ၊
 ကာယဒ္ဓါရ ဝစိဒ္ဓါရတို့၏ လျှင်ရှားခြင်းကို၊ အကတော၊ မပြုမူ၍၊ ရဟော၊
 ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိတော၊ ထိုင်၍၊ ဝိန္ဒယန္တဿ၊ ကြံသောဝုပ္ပါယ်
 အား၊ ပဝတ္ထာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ လောကီယ ကုသလာ ကုသလ ဝသေန၊
 လောကီကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဧကုနတံ၊ သမနောသဇ္ဇေ
 တနာနံ၊ တရယုတ်သုံးဆယ့်သောသမနောသဇ္ဇေတနာတို့၏၊ ဧတံ၊ ဤဝတ္ထသင်္ခါ၊
 ရဟူသောအမည်သည်၊ အဝိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ အဝိဇ္ဇာသရဒယာတိဇ္ဈေ
 ပန၊ အဝိဇ္ဇာသရဒယာဟူသောဤပုဒ်၌ကား၊ ကုသလာနံ၊ ကုသိုလ်သင်္ခါ၊ ရတို့
 အား၊ ဥပနိဿယဝသေန၊ ပကတုပနိဿယ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အကုသလာ
 နံ၊ အကုသိုလ်သင်္ခါ၊ ရတို့အား၊ သဟဇာတာဒိဝသေနပိ၊ သဟဇာတပစ္စည်း
 အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်တည်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ပစ္စယော၊
 ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
 သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်း
 ရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် စကားတရပ် အပြီးသတ်
 သတည်း။ ။

အဝိဇ္ဇာဝါရေ၊ အဝိဇ္ဇာဝါရန္တံ၊ ဒုက္ခေအညာဏန္တိ၊ ဒုက္ခေအညာဏံ
 ဟူသည်ကား၊ ဒုက္ခသဇ္ဇေ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌၊ အညာဏံ၊ မသိခြင်းအဝိဇ္ဇာတည်း၊
 ဧတံ၊ ဤအညာဏံဟူသောအမည်သည်၊ မေဟဿ၊ မေဟ၏၊ အဝိဝစနံ၊
 အမည်တည်း၊ သရဒယေအညာဏန္တိ အာဒိသု၊ သရဒယေအညာဏံဤသို့
 အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ သေနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ တတ္ထဝစနေ၊
 ထိုစကား၌၊ အန္တောဝစတောစ၊ အတွင်းဝင်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊

ဝတ္ထုတောစ၊ ဝတ္ထုအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏတောစ၊ အာရုံအား
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆာဒနတောစ၊ ဖုံးလွှမ်းသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဟိဟိကာရဏေဟိ၊ လေးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဒုက္ခ၊
 ဒုက္ခသစ္စာ၌၊ အညာဏံ၊ မသိခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တထာဝံဝစနံ
 ထိုစကားသည်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တံ၊ ထိုအဓိဇ္ဇာသည်၊ ဒုက္ခသစ္စပရိယာပနံ၊
 ဒုက္ခသစ္စာ၌အကျွမ်းဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌၊ အဇ္ဈာ
 ဂဏံ၊ အတွင်းဝင်၏၊ ဒုက္ခသစ္စသား၊ ဒုက္ခသစ္စာ၏၊ နိဿယပစ္စယဘာဝေန၊
 နိဿယပစ္စည်း၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝတ္ထု၊ တည်ရာဖြစ်၏၊ အာရမ္မဏပစ္စယဘာ
 ဝေန၊ အာရမ္မဏပစ္စည်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံဖြစ်၏၊ တသ၊ ထိုဒုက္ခ
 သစ္စာကို၊ ယာထာဝလက္ခဏာပရိဝေဓ နိဝါရဏေန၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းသော
 ကိစ္စလက္ခဏာကို ထိုးတွင်း၍ သိတတ်သော အရိယမဂ်တည်း၊ ဟူသော
 ပရိဝေဓကိုဖြစ်သဖြင့်၊ ဒုက္ခသစ္စ၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုလည်း၊ တံ၊ ထိုအဓိဇ္ဇာ
 မောဟသည်၊ ပရိစ္ဆာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်းတတ်၏၊ စသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒုက္ခ
 သစ္စာ၌ဥာဏပဝတ္တိယာ၊ မဂ်၏ရှေးအတို့၌ဖြစ်သောဥာဏ်ကို၊ အပ္ပဒါနေန၊
 မစေလွှတ်သဖြင့်၊ ပရိစ္ဆာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်းတတ်၏၊ သမုဒယော၊ သမုဒယသစ္စာ
 ၌၊ အညာဏံ၊ မသိခြင်းကို၊ ဝတ္ထုတောစ၊ ဝတ္ထုအားဖြင့် လည်းကောင်း၊
 အာရမ္မဏတောစ၊ အာရုံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆာဒနတောစ၊ ဖုံးလွှမ်း
 သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဟိဟိကာရဏေဟိ၊ သုံးပါး
 သောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ နိရောဓပရိပဒါယံစ၊ နိရောဓ
 သစ္စာမဂ္ဂသစ္စာ၌လည်း၊ အညာဏံ၊ မသိခြင်းကို၊ ပရိစ္ဆာဒနတောစ၊ ဖုံးလွှမ်း
 သောအားဖြင့်၊ ဧကေနဝကာရဏေန၊ တခုသော အကြောင်း အားဖြင့်၊
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ နိရောဓပရိပဒါယံစ၊ နိရောဓသစ္စာမဂ္ဂသစ္စာ၌လည်း၊
 တေသံ၊ ထိုသစ္စာ နှစ်ပါးတို့၏၊ ယာထာဝလက္ခဏာ ပရိဝေဓနိဝါရဏေန၊
 ဟုတ်မှန်သောမတောက်မပြန် သောကိစ္စလက္ခဏာကိုထိုးတွင်း၍သိတတ်
 သောမဂ် ဥာဏ်ကိုဖြစ်သဖြင့်၊ တေသုစ၊ ထိုနှစ်ပါးသောသစ္စာတို့၌လည်း၊
 ဥာဏပဝတ္တိယာ၊ မဂ်၏ရှေးအတို့၌ဖြစ်သောဝိပဿနာ ဥာဏ်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊
 အပ္ပဒါနေန၊ မစေလွှတ်သဖြင့်၊ ပရိစ္ဆာဒကမေဝ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းသည်သာလျှင်
 အညာဏံ၊ အညာဏမည်၏၊ ဟတ္ထိ၊ သစ္စန္တယေ၊ ထိုနိရောဓသစ္စာမဂ္ဂသစ္စာ
 နှစ်ပါးအပေါင်း၌၊ အပရိယာပနံ၊ အကျွမ်းဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 တတ္ထ၊ ထိုနိရောဓသစ္စာမဂ္ဂ သစ္စာနှစ်ပါး၌၊ နအဇ္ဈာဂဏံ၊ အတွင်းမဝင်၊
 တသ၊ ထိုမောဟ၏၊ တံသစ္စန္တယံ၊ ထိုနိရောဓသစ္စာမဂ္ဂသစ္စာနှစ်ပါးအပေါင်း

သညံ၊ အသဟဇာတတ္ထာ၊ သဟဇာတ် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 နဝတ္ထု။ တည်ရာမဟုတ်၊ ထံ၊ ထိုသစ္စာနှစ်ပါးကို၊ အာရမ္မ၊ အာရုံပြု၍၊ အပ္ပ
 ဝတ္ထနတော၊ မဖြစ်နိုင်ခြင်းကြောင့်၊ နာရမ္မတံ၊ အာရုံလည်းမဟုတ်၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်ဖြစ်သော၊ သစ္စန္တယံ၊ နိရောဓသစ္စာမဂ္ဂသစ္စာနှစ်ပါး
 အပေါင်းသည်၊ ဂန္ထိရတ္ထာ၊ နက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုဒ္ဒသံ၊ မြင်နိုင်ခဲ၏၊
 သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤသစ္စာနှစ်ပါးအပေါင်း၌၊ အန္တဘူတံ၊ အလွန်မိုက်သည်
 ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အညာတံ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ နပဝတ္ထတိ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်
 မဖြစ်နိုင်၊ ပုရိသံပန၊ ရှေးဖြစ်သောဒုက္ခသစ္စာသရဒယသစ္စာနှစ်ပါးသည်ကား၊
 ဝစနိယဋ္ဌေန၊ သဒ္ဓါ၏အနက်အားဖြင့်၊ သဘာဝလက္ခဏာဿ၊ သဘောဖြစ်
 သောကိစ္စလက္ခဏာ၏၊ ဒုဒ္ဒသတ္ထာ၊ မြင်နိုင်ခဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂန္ထိရံ၊
 နက်စွာ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာ သရဒယသစ္စာနှစ်ပါး၌၊ ဝိပလ္လာသဂါဟ
 ဝသေန၊ စောက်ပြန်သောအားဖြင့်၊ ဂုတ်ယုစွဲထမ်းခြင်း၏အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ပဝတ္ထတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိစ၊ ထနည်းလည်း၊ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့သတ္တဝိဝိဘတ်ဖြင့်ညွှန်ခြင်းဖြင့်၊ သင်္ဂဟတောစ၊ ပေါင်း
 ရုံးသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုတောစ၊ တည်ရာအားဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ အာရမ္မဏတောစ၊ အာရုံအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိစ္စတောစ၊ ကိစ္စ
 အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ ဒိဝိတာ၊ ပြအပ်၏၊ ဒုက္ခသရဒ
 ယေ၊ ဒုက္ခသရဒယသစ္စာ၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့သတ္တဝိဝိဘတ်
 ဖြင့်ညွှန်ခြင်း တည်းဟူသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဝတ္ထုတောစ၊ တည်ရာ
 ဝတ္ထုအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏတောစ၊ အာရုံအားဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ကိစ္စတောစ၊ ကိစ္စအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ ဒိဝိ
 တာ၊ ပြအပ်၏၊ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဒုက္ခနိရောဓသစ္စာ၌၊ ဒုက္ခနိရောဓဂေါဓိနိပဋိပဒါ
 ယေ၊ ဒုက္ခနိရောဓဂေါဓိနိပဋိပဒါဟူသောမဂ္ဂသစ္စာ၌၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္တာဝတာ၊
 ဤသို့သတ္တဝိဝိဘတ်ဖြင့် ညွှန်ခြင်းဖြင့်၊ ကိစ္စတော၊ ကိစ္စအားဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာ၊
 အဝိဇ္ဇာကို၊ ဒိဝိတာ၊ ပြအပ်၏၊ အဝိသေသတောပန၊ သာမညအားဖြင့်ကား၊
 အညာဂန္ထိဇေတနံ၊ အညာတံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ သဘာဝတော၊ ပြက
 တေသုဘောအားဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာကို၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ ညွှန်ပြအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဉာတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ အာသဝသမုဒယသတိဋ္ဌေပန၊ အာသဝသမုဒယသဟူ
 သောဤပုဒ်၌ကား၊ ကာမာသဝဘဝါသဝါ၊ ကာမာသဝဘဝါသဝတို့သည်၊
 သဟဇာတာဒိဝသေန၊ သဟဇာတပစ္စည်းအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာအား၊ ပစ္စယာ၊ ကျေးဇူးပြုတတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊

ဖြစ်ကုန်၏။ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝသည၊ ဥပနိဿယဝသေနေဝ၊ ပကတူပနိဿယပစ္စည်း၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြု ထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဝိဇ္ဇာသဝေါအဝိဇ္ဇာယ ဟူသောစကား၌၊ ပုပ္ဖုပ္ပန္နာ၊ ရှေးရှေး၌ဖြစ်သော၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ သာ၊ ထိုရှေးရှေး၌ ဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာသည်၊ အပရာပရုပ္ပန္နာယ၊ နောက်နောက် ၌ဖြစ်သော၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာအား၊ ဥပနိဿယပစ္စယော၊ ပကတူပနိဿ ယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနုယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည် သာလျှင် တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်စကားတရပ်အပြီးသတ်သတည်း။

အာသဝဝါရေ၊ အာသဝဝါရ၌၊ အဝိဇ္ဇာသရဒယာတိဧတ္ထ၊ အဝိဇ္ဇာသရဒ ယာဟူသောဤပုဒ်၌၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်၊ ကာမာသဝတာဝါသဝါနံ၊ ကာမာ သဝတာဝါသဝတို့အား၊ သဟဇာတာဒိဝသေန၊ သဟဇာတပစ္စည်းအစရှိသည် တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝိဇ္ဇာသဝသ၊ အဝိဇ္ဇာသဝအား၊ ဥပနိဿယဝသေနေဝ၊ ပကတူပနိဿ ယပစ္စည်း၏အစွမ်းအားဖြင့် သာလျှင်၊ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤအဝိဇ္ဇာသည်အဝိဇ္ဇာသဝအားကျေးဇူး ပြုရာ၌၊ အပရာပရုပ္ပန္နာ၊ အဆက်ဆက်အားဖြင့် ဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာသည်၊ အဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာသဝမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ပုပ္ဖုပ္ပန္နာ၊ ပုပ္ဖုပ္ပန်ဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာသည်၊ အဝိဇ္ဇာယေဝ၊ အဝိဇ္ဇာသာမည်၏၊ သာ၊ ထိုပုပ္ဖုပ္ပန်ဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာသည်၊ အပရာပရုပ္ပန္နာယ၊ နောက်အတို့ အဆက်ဆက် ကာလ၌ဖြစ်သော၊ အဝိဇ္ဇာသဝသ၊ အဝိဇ္ဇာသဝအား၊ ဥပ နိဿယပစ္စယော၊ ပကတူပနိဿယ သတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြု ထုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားရပ်သည်၊ ဝုတ္တနုယမေဝ၊ ဆိုအပ် ပြီးသောနည်းရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအယံဝါရေ၊ ဤဝါရကို၊ ပဋိစ္စ သရပ္ပါဒပဒေသု၊ ပဋိစ္စသရပ္ပါဒ် အရတို့တွင်၊ ဇေဋ္ဌကာ၊ အကြီးဖြစ်သော၊ ယာသော၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အကြင်အဝိဇ္ဇာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာသဝာ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာ၏ တည်း၊ ပစ္စယဒဿနဝသေန၊ အကြောင်းပစ္စည်းကိုပြသည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေန၊ ဟောအပ်သော၊ ဝါရေန၊ ဝါရဖြင့်၊ သံသာရသာ၊ ခန္ဓအာယတနဘေသတိတို့၏မပြတ်ဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ် သောသံသာရာစက်၏၊ အနုမတဂ္ဂတာ၊ အစမထင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သာမိတာ

ပြီးစေအပ်သည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။ကတံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ သာမိတာ၊ပြီစေ
အပ်သည်။ဟောတိ။ဖြစ်သနည်း။ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ခွဲဦးအံ့။အာသဝသမုဒယော
န၊အာသဝ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊အဝိဇ္ဇာသမုဒယော၊ အဝိဇ္ဇာ၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊
သမ္ဘဝတိ၊ဖြစ်၏။အဝိဇ္ဇာသမုဒယောနဝိ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်း။
အာသဝသမုဒယော၊အာသဝ၏ဖြစ်ခြင်းသည်။သမ္ဘဝတိ၊ဖြစ်၏။ဧဝံ၊ဤသို့၊
အာသဝါ၊အာသဝေါတို့သည်။ အဝိဇ္ဇာယ၊အဝိဇ္ဇာအား၊ပစ္စယော၊ကျေးဇူးပြု
တတ်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။အဝိဇ္ဇာဝိ၊အဝိဇ္ဇာသည်လည်း။အာသဝါ
နံ၊အာသဝေါတို့အား၊ပစ္စယော၊ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဣတိ
ကတွာဣမိနာကာရဏေန၊ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊အဝိဇ္ဇာယ၊အဝိဇ္ဇာ
၏၊ပုပ္ဖကောဒို၊ရှေးအစွန်းသည်။နပညာယဟိ၊မထင်၊တဿာ၊ထိုအဝိဇ္ဇာ၏၊
အပညာယနတော၊မထင်ခြင်းကြောင့်၊သံသာရဿ၊ခန္ဓာအာယတန ဓာတ်
တို့၏ မပြတ်ဖြစ်ခြင်းတည်း။ဟူသောသံသရာစက်၏၊ အနမတဂ္ဂတာ၊အစမ
ထင်သည်၏အဖြစ်သည်။သိဒ္ဓါ၊ပြီးသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဣတိဧဝံ၊ဤသို့၊
ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်၌၊ ကမ္မပထဝါရော၊ကမ္မပထဝါရလည်း
ကောင်း၊အာဟာရဝါရော၊အာဟာရဝါရလည်းကောင်း၊ဒုက္ခဝါရော၊ဒုက္ခ
ဝါရလည်း ကောင်း၊ ဇရာမရဏ၊ဇာတိ၊ ဘဝ၊ဥပါဒါန၊ တဏှာ၊ဝေဒနာ၊
ဖဿ၊သဠာယတန၊ပနာမရူပိညာဏ၊သင်္ခါရ၊အဝိဇ္ဇာ၊ အာသဝဝါရော၊ဇရာ
ဝါရ၊မရဏဝါရ၊ဇာတိဝါရ၊ဘဝဝါရ၊ဥပါဒါနဝါရ၊တဏှာဝါရ၊ဝေဒနာဝါ
ရ၊ဖဿဝါရ၊ သဠာယတနဝါရ၊ နာမရူပဝါရ၊ ဝိညာဏဝါရ၊သင်္ခါရဝါရ၊
အဝိဇ္ဇာဝါရ၊အာသဝဝါရတို့လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ သဗ္ဗေဝိ၊အထုံးစုံ
လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ဣမေသောဠာသဝါရော၊ဤတဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သောဝါ
ရတို့ကို၊ဝုတ္တာ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။တေသု၊ထိုတဆဲ့ခြောက်ပါးသော
ဝါရတို့တွင်း၊ဧကေကဿဝါရဿ၊တပါးတပါးသောဝါရ၏၊ သင်္ခေပဝိတ္ထာ
ရဝသေန၊သင်္ခေပဝိတ္ထာရတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဇ္ဈိခ၊နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်၊
ဝိဘတ္တာ၊ဝေတန်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နတ္ထိံသဠာနာနိ၊သုံးဆဲ့နှစ်ပါးကုန်
သောဠာနတို့သည်။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့၊ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ဤသမ္မာ
ဒိဋ္ဌိသုတ်၌၊ ဣမေသုနတ္ထိံသဠာနေသု၊ ဤသုံးဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော ဠာနတို့၌၊
စတ္တာရိသဠာနိ၊လေးပါးကုန်သောသဠာတို့ကို၊ ကထိတာနိ၊ဟောတော်မူ
အပ်ကုန်၏။ဧတေသံယေဝ၊ထိုသဠာတို့၏သာလျှင်၊ဝိတ္ထာရဝသေန၊အကျယ်
၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တေသု၊ ဟောအပ်ကုန်သော၊ သောဠာသသုဠာနေသု၊
တဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သောအရာတို့၌၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ကထိ
တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ တေရဿ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏၊ မတေန

ပန၊ အလိုအားဖြင့်ကား၊ နန္ဒိယံယထိ ဌာနေသု၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးကုန်သော
 အရာတို့၌၊ စက္ကာရိသစ္စာနိပ၊ လေးပါးကုန်သောသစ္စာတို့ကိုလည်းကောင်း၊
 စက္ကာရောစမဂ္ဂ၊ လေးပါးကုန်သော မဂ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ကထိ
 တာ၊ ဟောထော် မူအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သကလေဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ ပဉ္စမဟာနိကာယသင်္ဂ
 ဟိတေ၊ ငါးပါးသောမဟာနိကာယသင်္ဂဟိတေ၊ ဗုဒ္ဓဝစနေ၊ ဘုရား
 ဟောပါဠိတော်၌၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သုတ်၌၊ နန္ဒိယံကမ္မတ္တံ၊ သုံးဆွဲနှစ်ကြိမ်
 တိုင်တိုင်၊ စက္ကာရိသစ္စာနိ၊ လေးပါးကုန်သောသစ္စာတို့ကို၊ နန္ဒိယံကမ္မတ္တံ၊
 သုံးဆွဲနှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပကာသိတံ၊
 ပြအပ်၏၊ ဣမဋ္ဌာသဗ္ဗာဒိဋ္ဌိသုတ္တာ၊ ဤသဗ္ဗာဒိဋ္ဌိသုတ်၌၊ အညတြ၊ တပါး
 သောသုတ်၌၊ ပကာသိတံ၊ ပြအပ်သော၊ တံသုတ္တံ၊ ထိုသုတ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ်ကို၊ အာယသ္မာသာရိ
 ပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ အဝေါစ၊ ဟောထော်မူ၏၊ နန္ဒိယံ
 ယစကုသစ္စ မရိယာယေဟိ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးတည်း ဟူသော သစ္စာလေးပါး
 တို့ကိုသိခြင်း၏ အကြောင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နန္ဒိယံယအရဟတ္တ
 မရိယာယေဟိ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးတည်းဟူသောအရဟတ္တဖိုလ်တို့ကိုသိခြင်း၏
 အကြောင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စကုသဗ္ဗိယာကာရေဏဟိ၊
 ခြောက်ဆွဲလေးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အလင်္ကရိတွာ၊ ထန်သာဆင်
 ချ်၊ ဣဒံသဗ္ဗာဒိဋ္ဌိသုတ္တံ၊ ဤသဗ္ဗာဒိဋ္ဌိသုတ်ကို၊ အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ အရှင်
 သာရိပုတ္တရာသည်၊ အဝေါစ၊ ကရုဏာရှေးရှုဟောထော်မူ၏၊ တေဝိက္ခု၊
 ထိုသဗ္ဗာဒိဋ္ဌိသုတ်ကိုနာကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အာယသ္မာကာသာရိ
 ပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ ဘာသိတံ၊ ဟောထော်မူအပ်သောသဗ္ဗာ
 ဒိဋ္ဌိသုတ်ဒေသနာတော်ကို၊ အတ္ထမနာ၊ ဝမ်းခြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိ
 နန္ဒန္တိ၊ အလွန်နှစ်သက်ကုန်ပြီ၊ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိသုတ္တဝဏ္ဏနာ၊ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိသုတ်
 ၏ဘွင့်ရာဘွင့်ကြောင်း ဖြစ်သော စကားအစဉ်သည်၊ နိဗ္ဗိတာနိဋ္ဌိက္ခုတာ
 ဂတာပတ္တာ၊ အပြီးအဆုံးသို့ရောက်ပြီ၊ ဣတိဇာဂရနာမထေရေနရစ်တော
 မဇ္ဈိမ နိကာယေနဝသုတ္တသင်္ဂဟိတောနိဿယသပဋ္ဌမောကဏ္ဍော၊ ဇာ
 ဂရနာမထေရေန၊ ဇာဂရအမည်ရှိသောမထေရ်သည်၊ ရစ်တော၊ ဖြစ်အပ်
 သော၊ မဇ္ဈိမနိကာယေ၊ မဇ္ဈိမနိကာယ၌၊ နဝသုတ္တသင်္ဂဟိတော၊ ကိုးသုတ်
 တို့ဖြင့်ပေါင်း၍ယူအပ်သော၊ နိဿယသ၊ ဖြစ်အတ္ထနိဿယ၏၊ ပဋ္ဌမော၊
 ရှေးဦးစွာသော၊ ကဏ္ဍော၊ အပိုင်းသည်၊ ဣတိသမတ္ထော၊ ပြီးပြီ ။

မူလပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ ပဋ္ဌမတွဲပြီး၏။